1990 /

Es de la Librería de S. M

Quadragesimale Britsch vn
registro sermonum de tempore
sanctis per circulum anni.

In Provincia Coloniens
Ordinis Basiliensis S
vox, qui aliquot Poteris
mina Sup. Monumenta

No tiene q̃ se corregir se
de Rojas y Sobremayor
Junio de 1643.

19901 4-1c

Es de la Libreria de S. Mart de Santiago

Quadragesimale Britsch vna cum registro sermonum de tempore et de sanctis per circulum anni.

1630

In Provincia Coloniensi florebat Iranes Grisch Basiliensis Sacra Theologia Doctor, qui aliquot Postexis Communibus elucubravit Monumenta. Wading. t. 16 p. 162.

No tiene q̃ se corregir segun los expurgatorios de Rojas y Sotomayor ni S. Martin a26. de 1643.

L. Leandro Maldonado

Peris egre/ gij antea negligēter effigiati miserī col/ lectoris: imo ordinis sue pfessiois fauore idipm emēdatū i pa lā pī alios pducto: rī eo pficē conātez certiorē eē volo lras sub titulo alphabeti insertas nō nūero bmonū deseruire: ſ pprio t iregro suo nūero materie b̄ in regi/ stro corrīdere: vt infra patebit.

Aron virga floruit xlvij. S

Abel occidit ppt̄ iuidiā. xxxvij T. Abijcere debeī tpalia. viij. R. xvi. P

Abiecit socrates aurū. i. L. xvi. L. T

Abire dz pctōr ab his. xxix. M

Abijt xps ad tria. xlvi. D

Ablatū iuste dz restitui. vij. J. xli. Ī.

Abraā imolat y saac. xliij. M

Abscōdit xps discipul' pñtiā suā pī resur rectionē ppter hec. l. Y.

Abstinētia ꝓpmit carnis vicia: eleuat mē/ tē ad supna. dōat vtutē ꝓ demonia. i. E

Refrenat corpī. xxxiij. L. Facit hominez docilem. xxx. T

Abstinētes tēptat diabolī. v. R.

Abstrahere debemī corda ab exterioribī xxxvij. A

Accedit deī triplicāter ad aīam. xij. L.

Accedere dz pctōr ad deū. xviij. B. E

Acceptī null' ē in patria sua. xx. Y. Ī.

Acerbitatem passionis xpī causabāt hec. xxix. M

Accidia est fugienda ppt̄ tria. xxiij. M. N. O. Actio indifferēs dz in melius in terpretari. xxvij. T

Actio nr̄a referri dz in deū. xxvi. A. Et ta lē dz habere intētionē. viij. G. H. J.

Et dz icipi t finiri i noie trinitat̄. ix. G

Actio nr̄a est in triplici dr̄a. xxij. P

Actual' intētio an sp req̄rat' i ope. viij. J.

Actī virtutis quandoq̄ fit sine virtute tri plicāter. xli. A.

Actibus non deliberat' nec meremur nec demeremur. xxij. O

Actiua vita an simul possit esse cū cōtem/ platiua. xxiij. X.

Accusare dz pctōr ppria pcta. xxix. L.

Adā triplicē cognitionē pdidit. xxix. E.

Adherere debemī deo ppt̄ hec. l. F. G

Addiscē dz q̄libet t a q̄libet. xliij. M

Adiuratio demonū an sit licita. xix. U

Adiutor noster est deī ppter tria. vij. A. Et in tribus. xl. U

Adiutoriū sctō r̄ iuocare debemus xv. H xxvij. H. Admonitio iuste p̄cedit vindi/ ctā. xvij. Y. Adolescēs nō ad seniū expe ctet bñfacē. viij. F. Dz a tribus surgē. xxx. P. Est magne psumptiōis. xij. E. D. E. Dz beneficia facere parētibī ppt̄ tria. t ī tribī. xxij. E. D

Adorare debemī i eccl'ia. xij. H

Adorari nō debet homo. xij. S

Adoratio imaginū admittit' ppt̄ b̄. xij. r.

Aduentus xpī in carnem signis est demō stratus. xxij. E

Aduētī xpī i aīaz pmittit grāz. xxvij. E

Aduētū xpī ad iudiciū p̄cedūt sig̃. vi. A

Aduētū xpī in iudiciū nemo scit determi/ te. vi. Y

Aduerbia a deo remūerāt': ñ noīa. iij. X

Aduersitas hec bona facit hoī. xxxi. Ī

Adūsa patiēter sustinēs an sp mereatur. xlix. U. Aduersitas ē pabulū ꝓsolatio/ nis deuotor̄. xxxi. A

Aduersa sustinere patiēter est meliorī actī fortitudinis. xv. Ī

Aduersitas ꝓbat cōscientiā. v. D.

Aduersitas ꝓpellit re ad deū. xvij. E

Aduersitas accidit quottidie. xlix. U

Adulatorī blandit' sic̄ ſpēs: xxxiij. R. xlv E. Adulatio an sit mortale pctm̄. viij. R

Adulterādo q̄s g̃uī peccet an vir v̄l mu lier. xxxvij. M

Adulteriū ē cauēdū ppt̄ hec. xxv. U. X.

Adulterat' aīa cū diabolo p ꝓsensum pec cati. xxv. N. O. X.

Adulterini filij alī ñ dñt a pentibī. xviij. S. Affectio mala sine op̄e mortal'r infi/ cit. xxij. R. Affectū deī magī pōderat c̄ effectū. xxviij. N.

Affirmare nō statim debemī. xxxij. E

Agnus xps dicit' ppt̄ hec. xlij. P.

Agnī dei rer i missa dr̄ ppt̄ hec. xlij. S

Agnī occisus ē i signū pac̄ xxx. D

Agricultura est vtilis. xxv. O.

Agricola molestari nō dz illo tpe. xxv. q.

Agricola tenet' recōpēsare sterilitatē. xvij H. Alleluya est cantī leticie. xlvij. Y.

Alee ludī q̄nc̄ est licitus. xi. Y.

Alere dñt pentes pueros suos. xviij. S.

Aliene rei ꝓtractatio ꝓhibita ē. xxi. A.

Alta ⁊ pfūda excecāt simp'lices. xxviij. I
Alexander clausit iudeos. ij. O.
Alexāder paridis elegit mlierē. xxxvij. G
Amor dei oia aliena ptēnit. se deo coniū git ⁊ supna ꝓsiderat. xxxvi. A.
Amor describit quattuor rotis. xxxvi. G
Amicicia causat ex triplici bono xliij. B
Amicis tenemur subuenire. ij. B.
Amaritudo passiōis christi fuit maxima xxxix. M.
Ambitiosi male regendo mūdū destruūt xxxv. I.
Ambulare sic debemus. xxxij. I. Caute ⁊ prudēter. xxxij. C. Uia illaz. xlij. R: In ⁊rutib⁹. xlvij. G. Sup hec. xlviij. P.
Anna cū trib⁹ viris tres marias genuit. xlvij. P.
Ancipiter docet pueros in iuuentute habilitare. xxx. P.
Angelus sex habet nobilitatez. v. Q.
Seruit homini in tribus. v. T.
An sit dignior hoie. xlij. E.
An de⁹ angelos pl⁹ diligat hoīe. xlij. F.
Angelica custodia ē hoi nēcia. v. P.
Custodiūt ppter hec. v. X.
An deseratᵗ custodia ꝓptᵗ hois petm̄. xvij F.
An custodi ptopter salutē custoditi aliqō accidat gaudiū. ibidē. M.
An tristetᵗ in pditiōe hois. ibidē. L.
Angeli boni quō opante grā ꝙuerterunt se ī deū ⁊ mali nō. xxx. F. Nō sᵗ i oib⁹ equales. v. R. Supiores illuminat inferiores. xlij. E.
Angeli petm̄ ē irremissibile. x. R.
Angelox prelū an fuerit reale. xxx. E.
ngelica salutatō ꝓmutatᵗ i passiōe. xlv. z
a Aia xpi ñ potuit culpa macʼlari: xxxij. T
Aia xpi i morte ñ fuit seperata a deitate. xlvi. N. Fuit i resurrectōe nouo gaudio letificata. xlvij. Y.
Aia sctā trāsfiguratᵗ ī imaginē dī. xij. m.
Est vinea dñi electa. xvij. M. Debz solum spōsū deū diligē. xxxvij. Y Debz spōsū ancillis suis ad cenā inuitare. xli. D.
Aia maculatᵗ sic origiali culpa. xxix. D.
Uēditᵗ delectatōe pcti diabolo. xxvij. E.
Gra ꝓueniēte agitatᵗ ad ꝓtritōez. ibiō. C
Eā de⁹ triplʼr ihabitat. xi. A. Dz ꝙuari mūda. xvij. J. Purgari. ibidē. L. Dz se a more xpi trāsfigē gladio compassiōis. xxxiij. R.
Aia peccatrix nō pōt ascēdere celū. ix. S.
Trahitᵗ p corp⁹ in infernum. vi. G.
Anima affligitᵗ ꝑpetua carentia sue pfectionis. xvi. D.
Aiaꝝ ḡuior ē eaꝝ pena ꝙ demonū. vi. R
Aiab⁹ defūctoꝝ tenemur subuēire. ij. G.
Anime defunctoꝝ p se nō cognoscūr fctā viuentiū. xv. R.
Aie de purgatorio tāto citi⁹ liberātur ꝙ ro citi⁹ testata eaꝝ exequūᵗ. xxvij. R. S
Aia peccādo adulteratᵗ ⁊ facit ꝫ tria bōa matrimonij. xxv. M.
Aia sepata an habeat vsum potētie sensitiue. xlvi. T.
Aias de inferno xps ñ liberauit. ibidē. U
aialia bruta docēt nos mutuo amare. xv. o
Aialia magni corpis sterilia sunt. xvi. A.
Amplexatur deus duob⁹ brachijs penitentem. xviij. O.
Amputare ñ pt hō sibi mēbrū. xxij. M
Amputādi sᵗ tres rami nociui. xxi. S. T
Anthiochus plagatᵗ a deo. xvij. E.
Anul⁹ despōsatiōis qd significat. xxv. N
Appuit xps post resurrectionē primo matri. xlvij. N.
Appuit vnicuiqꝫ ꝺm ꝙ int⁹ fuit. xlviij. N
Et isto ordine ibidē. E.
Apparitionis legatio mulierib⁹ facta an fuerit cōueniēs. ibidem. F.
Apparētiā suā xpus subtraxit discipulis post resurectionē ꝓpter hec. l. y.
Appetit⁹ hois triplʼr deordinatᵗ. xl. R.
Appetēs honorē an sit in statu dānandorum. ibidem. Q.
Appetitus beatitudinis an sit oīb⁹ innatus. xv. M.
Appetit⁹ noxi⁹ legib⁹ regʼlatur. xxviij. C
Appetitu generali beatitudinis an quis mereatur. xv. N.
Apl'os ī trib⁹ imitari debem⁹. xxvij. R.
Aquā grē haurire debem⁹. xxxiij. L.
Aquila differt vindictā. ix. U.
Signat cōtemplatiuos. xxxvij. D.
Ara ignoti dei. xlv. L.
Arbor dr xps ꝓpter tria. xliij. L.
Arcba federis silʼr ⁊ arc⁹. i. iris. est signū incarnatiōis. xxxij. F. G.
Ardua aggrediēda sᵗ audacter. xv. T.
Arguēs aliū dz esse immunis. xxxij. N.
Arguūt deū tria genera hoīm. ibidē. Q.
Arguméta resurrectionē ꝑbantia sūt efficacia. xlix. E.
Aristoteles loqtur de aia btā ⁊ peccatrice ix. S. De inferno. vi. P. De vnitate dī. ix.

B. credit q̄ sit saluatus. xxviij. O.
Arma militaria sūt clericis interdicta: ꝫ nō spūalia. xli. B.
Ars cuiꝰ ope sine pcō nō vtit est illicita xvi. J.
Ascēdēs in celū christus p duodeciz māsiones ibat. xxx. G.
Astutia serpētis ē triplex. xxxiij. P.
Assumptōis virginis dilatio ei nō erat tediosa. xxxix. A.
Attritio pua nō sufficit ad delendū magnū pctm̄. xli. M.
Auaricia cauēda ē. i. M. Est iexplebil. xvi. B. Est cā hereseos dānose. xxviij. A.
Auaritia an sit pctm̄ mortale. xvi. D.
Auarus est magis vituperandus q̄ prodigus. xxvi. S. T.
Auari īmisericordes ꝑ pāl rustic. xxix. L
Autoritas papal tripial spūl. vi. B. C
Aureus color nobilior ē alijs. xxxvij. O.
Aur naturale t artificiale differūt. i. A
Aures asininas hūit midas rex. xliij. O
Alneare nō debēt iudei cū christianis. xxiij. G.
Balneator tenet de dāno si vestes ꝺpositas negligētia pdiderit. xlvi. X
Baptizari nō debēt pueri iudeor inuitis parentib. xij. A.
Baptizat est quidā ꝓpter malicia christianor. xxij. M.
Baptism cur ñ tollit pēalitates. xliij. X
Baptism ē īmediū origial cū pe ibidē X
Bātudo ꝓfistiti visiōe t hztria. xi. P Q
Beatitudo a quolibet appetitur. xv. L.
Beatitudinis status excedit statū innocentie. xlvij. D.
Bti an ꝓpatiāt pentib dānat. xvi. S.
Beator est pax plena. xix. L.
Beatitudines: virtutes: t dnationes an differant. xlvi. D.
Beda venerabil excecat a rōanis. xl. J.
Bellare tenet vasallus cū dño. xxiij. L.
Bellare null debet sine pncipis autoritate. xli. B.
Bellare dīt clerici armis istis ibidez. B.
Bellāti licet quādoq̄ fugere. xxiij. S.
Bellanti an liceat incēdere t effracturas facere. xxxiij. Y.
Bellū angelorū an fuerit reale. xxx. E.
Bellū est quadruplex. xxx. E.
Benefacere tenemur bñfactorib. ij. A. B. xxij. B. C.
Beneficētia parētū stat in trib. xxij. D.
Beneficiū tria ebz habere. iij. F.
Reddendum est. viij. T.
Bñficiū nō est faciendū ingrato. xiij. X. xvi. R.
Bñficiū ē pr̄io aīe faciēdū. xvij. O.
Bñficio oblīuio culpabilis. viij. U.
Bñficia dei debem recolere. xvij. A.
Blasphem itē crucifigit xp̄m. xliij. T.
Grauiter punitur. xlvi. N.
Dignus est morte eterna. xlv. M.
Blasphemare est peccatū in spm̄ sanctuz xxxvi. M. P.
Bona facta mala intentōe valēt. i. B
Bona facta ī mortali valēt ad h̄. xviij. R
Bona spūalia an sint obmittēda ꝓpter scandalū. xxij. J.
Bona qñq̄ differenda sunt. xxij. R.
Bonos trāsfert deus tripl. vij. N.
Bonis qñq̄ peccātib potius misericordia est facienda q̄ iustitia. xxv. L.
Boni corrūpūtur societate malor. vij. N
Bruta oñdūt mutuā dilectōez xvi. O.
Bruta nutriūt infantulos hois. xvi. P.
Ayphe sentētia an fuerit iusta. xxxviij. Y.
Calidior ē vna ira q̄ alia. xlij. M. Chananea a xp̄o ñ statī exaudita ē ppt hec. ix. X.
Cādela extincta duos effect hz. xlix. N.
Caput significat plātos t rectores. xiiij. T. xliij. N.
Cardiales vtutes sūt ꝺtra hec. xxxiij. L
Charitas pfecta ē triplex. xxxvij. P.
Caritas ē tota t mistra singlaris christi. xli. J.
Charitas dei facit oīa ꝺtēnere. xxxvi. A.
Caritas ē regia oiz vtutū electa. xxxvi. C
Carmiatrices null iuocare dz. viij. L. xix. X.
Carnal amor ē falsꝰ t infidel. xxxvij. L.
Carnal voluptas ipedit penitentē: impedit aiaz ab ingressu in celū. ix. S.
Interficit aiaz t mergit ī infernū. xxx. C
Caro ꝺriat spūi. xxviij. M. xxx. B. C.
Castigatio corpalis pmittit a deo ꝓpt hec. xxix. X. xvij. C.
Castigat deus quos diligit. xxxi. X.
Castitas quere virginitas. xxij.
Castitat cā virilia null āputare dz. xxij M.
Casus maioris t mioris excōicationis. xxxvij. U.
Castor dedit fratri īmortalitatē. xvij. D.

Cauenda pcis q̄ penā ꝺderat.vi. M.
Cecitas est triplex.xxi. B.
Cecitas intellectus naturalis est ex tribus xxvij. B.
Cedere debemus iracūdis.xx. K.
Celestia p̄poni debēt terrenis.viij. E.
Celū fortiꝰ influit i vno loco q̄ i alio.x. H
Celū empireū.xij. hz māsiones.xxx. B.
Cena christi ⁊ sponse.xli. D.
Cena dñi duas pres hz.xli. D.
Cena christi ⁊ sponse.xli. D.
Cerous serpentē haurit.xxxiiij. L.
Cibus ⁊ potus q̄ sit superfluus.xvi. D.
Cibum cineribus miscere an sit laudabile in sanctis.xxxiij. M.
Ciconia hz pietatē ad pentes.ij. B.xxij. C D.
Cignus morte ꝓpinquus cātat.xliij. K.
Cineres cibo ꝓponē an sit vitiosū. xxxiij. M. Circes carmiatrix sīgt voluptatē iij. L. Circūstātie aggūātes dīnt ꝓfite ri.iiij. P. Ciuiū tria gña sunt q̄bꝰ similes eē solēt cōicādi in pasca.xl. D.
Ciuitas debet hec habere.xl. E.
Ciuitatis custodes dīnt ꝑm nomen viuere.xxxiiij. E.
Ciuitatē tenent tria in honore.xl. E.
Clamare hz pctōr ad deū.xxiij. L.
Clarificata est maria i tribꝰ.xxxix. S T
Claritas corpis hr̄ ab aia.xlvij. V.
Claudere debemꝰ sensus ne depositum thesaurū christū pdamꝰ.xlvi. K.
Claues ligādi ⁊ solnēdi an oēs equalit̄ habeāt sacerdotes.xxi. K.
Clemētiā dēmꝰ elemosinis oñdere.iij. F
Clemētia dei ꝓpēdit̄ ex his.vij. D.xvij. B.xviij. M. ⁊.xviij. C
Clemētia est matri christi a spūsctō donata.xxv. E.
Clemētiā dei nob ꝑpetrat maria.xxxij. F
Clericus nō viuēs scōm habitū ⁊ tonsuram an dicatur ypocrita.iij. C.
Clericq̄ dīnt armis spūalibꝰ bellare.xli. B
Clericus sic viuere debet.vi. C.
Codrꝰ rex significat xp̄z libatorē.vij. B.
Cogitatio triplr̄ imittit̄ homini.xlix. S
Cogitatio p̄ua an sp sit mortalit̄ ibidē. S
Cogitatōes aīe an dyabolꝰ possit imprimere.ix. M.
Cogitatōes p̄uas diabolꝰ imittit.xlix. D
Cogitatiões cordis an dyabolꝰ cognoscat.ix. H.
Cohabitat deꝰ in aīa triplicit̄er.xi. A.
Cohabitauit matri nobilioꝝ alijs.xi. B
Cohabitāti aīe deꝰ dat tria.xlviij. V
Colonus teneꝝr recōpēsare sterilitatez tempore vbertatis.xviij. H
Colones nemo molestare debet tpe agriculture.xxv. O.
Colūbas altiꝰ idudēs reꝰ ē furti.xxxij. V
Cōcipiēdo xp̄z mentē an mater xp̄i plus meruerit an ꝓcipiēdo corpe.xi. B.
Cōceptōez ipediēs ꝺr homicida.xxv. B
Cōcipe ē mulieribꝰ magnū p̄miū.xv. H
Cōcubina polluit̄ aīa ⁊ corpe.xxix. D
Cōcupiscentia quere delectatio.
Cōductorꝺz ꝓuare legesꝰductōis.xvij H
Cōfessio vocal valz ad b.xvij. F.xviij. H
Cōfessio diuisa nō valet.ij. K.
Cōfessio cordis an sola sufficiat ad salutem.xvij. E.
Cōfessio tria hz necessaria.xxix. L.
Cōfessꝰ duplici lege ꝓhibet peccare.iiij P. Cōfiteri dīnt ꝓpria pcā.xviij. E Et circūstantie.iiij. P.
Cōfiteri nō oportet prius dimissa pcā ⁊ iterata.iiij. O.
Cōfidentiā debemꝰ habere ad christum ꝓpter hec.l. F.
Cōfidētes exaudit deꝰ ⁊ curat.ix K.
Cognitio vera tria req̄rit.xlix. D.
Cognitōez triplicem pdidit hō ex pctō. xxix. E.
Cognitō em obscurā habemus de diuis ꝓpter tria.xxvij. B.
Cognoscere non possunt mortui a se q̄d viuētes in mūdo faciāt.xv. K.
Cōgregare debemus virtutes in estate huius tpis cū formica.x. H.
Cōgregāt aīa lia necessitate nature: homo ex auaricia.xxxix. L.
Cōiugatoꝝ vita talis ꝺz esse.xxv. V.
Cōiuratio demonū est ꝓpter tria ꝓhibita.xxix. K.
Cōmendari pōt q̄libet sctūs in suplatiuo rōe spūalis ꝓgatiui.x. H.
Comedere q̄s non debet nisi adsit appetitus.xix. L.
Comedēs ꝑm appetituꝝ carnis an sempr peccet mortaliter.xvi. M.
Comedere nō hz xp̄ianꝰ cū iudeis.xli. C
Cōmunia an oia sint habēda lege naturare.xxvi. V. xxviij. L.
Cōmunicandū an potius sit in cena dñi Parasceue: vel sctō pasce.xl. C.
Cōicās tria ꝺz habere.xix. O. xliij. K.
Cōicās in pctō mortali associat christus

latronibus.xliij.P.
Cõicans scienter in peccatis an veraciter corp⁹ xpi accipiat.xliij.S.
Cõicans pcepto ecclesie ꝑsci⁹ de pctõ an peccet.xix.P.
Cõicare quottidie an liceat pfect̃.xix.S
Cõicãdi freq̃ntatio mutata ẽ.xix.S.
Cõicãs ꝑtrit⁹ integ̃lit̃ ꝙ partialiter ꝑfessus peccat mortal̃r.xliij.Q.
Cõmunicatus tanq̃ spiritualis debz ambulare.xlvij.B.
Cõpatiendũ tria mouẽt.xxiij.R.
Cõpati debet vnus alteri.xv.O.
Filij parentib⁹ senibus.xxij.D.E
Cõputare dz quilibet omni die qualit̃ vixerit.xlviij.T.
Cõscientia dz examinari.viij.Y.
Cõsciẽtia est tripl̃r defectuosa.vi.R.
Sic describitur.vi.Y.
Contra ꝑsciam faciẽs an semper sit peccatum mortale.viij S.
Conscientia murmurans expellit diabolum xix.C.
Cõscia ligãs ad mortale vel nõ.xix.D
Cõscie ꝛriũ faciẽs peccat mortal̃r.xix.D.
Conscientie remorsus in damnatis grauior pena est q̃ illa que in eis causatur ex igne.xvi.B.C.
Consilia secrete sunt hñda.xliij.O.
Consiliũ debet habere tria.xxxviij.B
Consiliar⁹ est duplex.xxxviij.B.
Cõsiliũ nõ ẽ q̃rẽdũ ab iimic̃.xxxviij.B.
Consolatio interna transcẽdit passiones huius mundi xxxi.A.
Cõsortia malor̃ fugienda sunt.vij N
Consortia inhonesta debent clerici fugere.xx.X.
Constantia.xv.A.
Cõstantes debẽt esse ꝓsules.xxxviij.F
Cõsules dñt eẽ ad modũ capit̃.xliij.N.
Consules hoc habeãt.xxxviij.C.
Cõtẽplatiui ꝓpanr̃ seraphin.xxvi.Y.
Cõtemplatiui instar aq̃le volãt.xxxvij.D
Cõtẽplatiua vita ẽ maioris meriti.xxiij.X
Contemplatiua ⁊ actiua vita an possint simul esse.xxxiij.X.
Contritio cordis an sola sufficiat ad salutẽ.xviij.E.Q nãta oporteat eẽ.xxix.R
Cõtritio est vnguentũ aie.xli.Y.
Contumeliã an q̃libet teneatur patienter sustinere.xxxiij.D.
Cõuẽticula phibent̃.xix.R.Sũt in tenebris.xxviij.X.Sũt cauenda.xxviij.C.
In eis nõ ꝛz predicari xxviij.T.
Conuersatio prauor̃ est fugienda.vij.N xlviij.S.
Cõuersatio eccl̃ie ꝓemptum parit.xix.X
Cõuersionẽ pctõris dei expectat.xvij.C.
Cõuicia nõ debẽt reluctari.xxxiij.B.
Cõuiuiũ xpi ⁊ sponse.xli.D.
Cõuiuia inhonesta laicor̃ sacerdotes debent vitare.xx.X.
Cor petit deus sibi dari.xlix.H.
Cor dz mũdari.iij.A. Purgatum recipit gratiã.xix.T. Et humile.xiij.Y.
Cor quietũ est meli⁹ in mũdo.xviij.U
Cor quietũ tria perturbant.xix.J.
Cor debet abstrahi totaliter ab exterioribus.xxvij.A.
Cordis secreta an diabol⁹ noscat.ix.N
Cor indurat̃m non mouetur ad contritionẽ.xxvij.D.
Chorea i dñica vel in festo ẽ mortale.x.T
Chorizantes deludũt xpm.J ibidem.
Correctio fraterna est duplex.xxi.N.
Correctio debet esse pia.xxx.S.
Corrector debet illũ modũ hre.xxi.O.
Corrector debet esse immunis.xxxiij.N.
Corrigere ⁊ ex charitate pt q̃libet.xxi.S.
Corp⁹ xpi datur velatũ ppt̃ hec.xliij.J.
Corpus christi videns in peccato an peccet.xliij.U.
Corp⁹ christi or panis vinus.xxvi.H.
Corp⁹ christi ꝓueniẽter mãducat̃.xlij.X
Corp⁹ christi irreuerenter tractantes puniuntur.xlvij.H.
Corpis christi dignam sumptiõem tria faciunt.xix.O.xliij.F.
Corpus christi an veraciter sumitur a peccatore.xliij.S.
Corp⁹ xpi in ꝯginali vtero sic fuit.xliij.Y
Corpus christi materiale significat̃ p templum.xxvij.O.
Corp⁹ xpi est assatũ in ara crucis.xliij.E
Corp⁹ xpi misticũ sumus nos.xix.N.
Corpus politicũ habet caput: manus.et pedes.xliij.N.
Corpus ꝛriat̃ spũi.xxviij H.Trahit animam p delectationẽ ad infernũ vi.S.
Nõ consumit̃ igne infernali.vi.O.
Corp⁹ est moles oblitiosa.viij.U.
Debet castigari ⁊ vilipẽdi.xxij.N.
Debet destrui.xxxviij.S.
Corporalis infirmitas accidit hominitribus de causis.xxxi.X
Corpalis immũdicia an impediat hoiem

a cõmmnione.xliiij.M
Coronã aureã hz rex.xxxix.L.
Crapula quere gula.ebrietas:
Credẽ deo.deũ.t ĩ deũ q̃d est.ij.AD.
Credibile tria faciũt alicuiꝰ dictũ.xliij.M
Crinibꝰ capitis nõ ẽ gloriãdũ.xiij.I
Crux xpi dz sp eẽ exaltata ĩ corde.xxxviij.
R. Crux exaltata ẽ signũ charitatis.
xxxviij.R. Cruc̃ supplicaũ elegit xps
ppter hec.xxviij.X. Crucis lignũ fuit
demonibꝰ mortiferũ.xlij.A.
Crucis signũ fugat diabolũ.xlij.D.
Crucifigũt blasphemi xpm.xlij.L:
Crucis adoratio.xiij.R
Culpa nõ dimittit̃ p ommnibꝰ tribulatio
nibus mundi.xxxi.S.
Culpa an sit plene remissa per passionem
xpi.xl.V.
Culpa debet odiri in inimico.ij.Q.
Culpam freqnt̃ iteratam an deꝰ dimittat
viij.E.
Culpa manet recedẽte actu peti.xiij.Q
Culpa sine eẽda nõ remittit̃.ix.S
Culpa an remittatur sine infusione gratie
xvij.X
Culpa an prius remittat̃ p̃ gratia infũ
datur.xxvij.M
Culpa mortal̃ iuste eternal̃r punit̃.xij Q
Culpa originalis semper habuit remedi
um.xxviij.B.t.xxix.E.
Cupiditas quere auaricia.
Curiosis alta nõ sc̃ pdicanda.xxviij.S
Custodia sensuũ ẽ bõa.i.L.t.xlvi.X.
Custodia angelox est necessaria.v.P
Custodia angelox in obstinatis an vnq̃
deserat̃.xvi.X
Custos hois est fidel̃ ppter hec.v.X
An hẽat aliqꝺ gaudiũ ex salute eiꝰ vel de
trimẽtũ de dãnatiõe.xvij.M.L.
Alila ligat samsonẽ.xxix.B
Dammãdi an plures sint q̃ sal
uandi.vij.E.
Dãnat deꝰ misericordit̃ pctõres.xxxv.P.
Dãnatꝰ an vnq̃ possit exire ifernũ.vi.Q
Damnatox corpora nõ cõsumuntur igne
inferni.vi.Q.
Damnatox grauior pẽa est remorsus cõ
scientie.xvij.B.L.
Damnatox pena an mitigetur.vi.S.
Dãnatox pena est grauior ꝺmonũ.vi.R
Damna corporis t aie restitui oportet. et
quõ.xli.S.t.xli.A.
Dans debet attendere conditionẽ recipiẽ
tis.xv.L:
Dare vel recipere aliquid an liceat pro sa
cramentis.v.Q
Dans alteri dz tria habere.iij.X.
Decime dari debent fideliter.xxxv.B. et
xxxviij.N.
Dedicatio eccl̃ie est ad tria.xi.Q.
Defectum latentem an vẽditor debeat oñ
dere.vij.AD.
Defectum humane nature xps assumpsit
propter hec.xvij.S
Defunct̃ an p̃sint suffragia viuẽtiũ.ij.X.
Deitas in vestimento humanitatis vela
tur.v.S
Deitas est hamus quo captus est Leuia
tham.l.A.
Deitas non sepabat̃ ab aĩa christi ĩ mor
te.xxvij.Q.
Deitas reliquit humanitatẽ quo ad ꝓtec
tionem in cruce.xxix.P.
Delectatio carnis vendit diabolo animã
xxvij.E
Delectatio causat desperationẽ.xiij.E
Demones non cruciãtur igne infernali vsq̃
q̃ ad iudiciũ.vi.R. AD inuz cruciantur
q̃ aie dãnate ppt̃ hec.vi.R. P̃nt habi
tare ĩ corpibꝰ hoim.ix.AD. An possint
imp̃mere cogitatiões.ix.AD.
Demones an sciant cordis secreta.xi.N
Demonũ adiuratio an sit licita.xix.V.
Demones quomodo expellantur triplex
est opinio.xix.X.
Desperatio causat̃ a delectatione despe
rationis exemplum.xiij.E
Detractio est expellenda.xxi.L.
Detracto quid est.xxxv.P.
Detractio hz tres modos.xxxvi.S.
Detractor est maledictus.xxi.L
Detractor cõparatur porco t gliri.ibidem.
Scorpioni t serpẽti.xxxv.R.S.
Detractor est peior furevel raptore.xxi.D
Diffamat seipm.xxxv.Q.
Detractor vel audiẽs libent̃ detractores.
q̃s hox peior t maioris culpe.xxxv.R
Detrahẽdi nõ sunt sacerdotes.xxi.L
Deuotus sp ꝓficere debet.xix.R.
Deuotio sic cõficit̃.xli.P. Fit special̃r re
cordatione passiõis xpi.xlij.X. Potest
sic acquiri.xxvij.R.
Deuotio attendẽda est in opere misericor
die.iij.B. Habẽda est in susceptiõe sa
cramenti.xix.Q.
Deus est misericors promptus t potens

vi. E. vi. A.
Deꝰ vnꝰ ē q̄ nō pōt describi. ix. B.
Deꝰ an oīb⁹ petēntibus misereat. xxxv. P
Deꝰ est triplr cū aīa sancta. xi. A.
Deꝰ vbi habitabat añ creationē. xi. E.
Deꝰ nō habitat in diabolo. xi. E.
Deꝰ penitentē osculat. xviij. O
Deꝰ pmittit mala fieri ppt b. xxxiij. O
Deꝰ malū conuertit in bonū. xij. E. Concurrit ad effectū malū sine culpa. xxxiij. P.
Deꝰ a trib⁹ generibus hoīm arguit q̄ ñ omni benefaciat. xxxiij. O
Deꝰ vocat errantem. xlij. L.
Deꝰ inuocantē in eccl'ia exaudit. x. M
Facilr remittit culpā. x. S. Reuelat sanctis petitiones hoīm. xv. J
Deꝰ affectū pōderat: nō op⁹. xxxviij. N.
Deꝰ an plus penitentē diligat q̄ semper bene facientē. xviij. R.
Diabolꝰ inmittit malas cogitatōes. xlix. O
Diabolꝰ expellit bonū ꝓpositū. xlix. P
Dominē excecat in oratione. xlix. R. Piscat pluries q̄nq̄ digit. l. E. Cōparat leoni ex mala societate. l. M.
Diabolus potest temptare hoīem propt hec. v. E. D.
Diabolꝰ potest hoīes possidere. viij. M. An possit imprimere malas cogitatōes viij. M.
Diabolus inhabitat ī accidioso. xxiiij. N
Diabolus est relegat⁹ t fugatus merito ligni crucis. xlij. E.
Diabolꝰ tēptat tria genera hoīm. v. R
Dominē facit cecū mutū t surdū. xix. X
Diabolꝰ duxit vxorē iiq̄tatē. xviij. V
Ei⁹ dilecta filia est luxuria. ibidē. V.
Die dñica q̄libz dz audire missā. xxiiij. P
Dies vltia certitudinalr nescit. vi. V
Dies resurrectiōis est gaudiosa. xlvij. O
Die septima requieuit deus ab omni ope xlvi. M
Diffamatur quis tripliciter. xli. B
Diffamatio qualit restitui debeat. xli. B
Diffidere de mia dei nemo dz. xiij. F
Dignitas mundialis est fugiēda. xl. P.
Dilectio dei omnia contēnit propter deū. xxxvi. X.
Dilectio dz nos ligare ad deū. l. B
Dilectio carnalis falsa ē t ī fidel. xxxvij. B.
Diligi in oīb⁹ t sup oīa dz deꝰ. xi. L
Diligens deū in nullo quietatur nisi deo xxxvi. D.
Diligentibus deꝰ se infundit t transfor-
mat. xxxvi. E
Dilexit nos deus multiplicat. xlij. J.
Diligere debemꝰ nos ꝓpter tria. iij. L.
Diligere debemꝰ benefactores. xxij. B. et propter hec. xlij. J.
Dispēsatores infideles plures sūt. xli. U
Disputatio de fide in publico fieri non dz xlij. B.
Diuinator peccat triplicat. xix. X.
Diuinatores nullꝰ inuocare dz. viij. L
Diuitie non felicitant. i. L. M. non satiant. xvi. B.
Diuites colūt ventrē ꝓ deo. xvi. A.
Diuturnitas ḡuat pctm̄. iiij. P. viij. X
Doctor v̄bo t ope docē dz. xxviij. O.
Doctor dignū hz statū. xxviij. R.
Doctrina v̄itat⁹ libent dz audiri. xxxvi. F
Doctrina dz ope impleri. xxxvi. J
Doctrina dz masticari ī corde. xxvi. F.
Dolor de pctis q̄t⁹ debeat eē. xxviij. K
Dolor an possit esse nimius. xli. N.
Dolor xpi fuit acerbissimꝰ. xxxviij. M
Dolor verus an fuerit in xpo. xxxviij. N.
Dolosa emptio vel vēditio obligat ad restitutionem. vij. J
Dolus cōmittit cōmixtione specierū t vini. vij. K.
Dominica dr dies resurrectionis propter resurrectionē que prius dies solis dicebatur. xlvij. R.
Dñica debet venerari in his. viij. L.
Dñica colit ꝓ sabbato. x. M. Et licet ī ea opari propter necessitatē. x. J
Domꝰ dei sanctificat ꝓpt tria. xi. O.
Dona septem spūssancti sunt contra septem iacturas. xlvi. X.
Donū quoddā a spūsancto t cum spūsancto. xlvi. E.
Dona beatitudinis t virtutis an sint idē xlvi. D
Dōa dñt eē iux ꝓditionē donandi. xv. E
Donare ē magne nobilitat⁹ t libtat⁹. xliiij. S. Dōare debemꝰ xpo tria dōa. xli. K
Dubia t occulta debemꝰ ad meliꝰ interp̄tari. xxviij. L.
Brietas ē cauēda ppt b. xxiiij. M
Ebrietas an sit semper mortale pctm̄. xxiiij. L
Ebriosoꝝ pena. xxiiij. J
Eccl'ia ē munita āgelica custodia. xvij. E.
Ecclesia dicit̄ vinea dñi. xvij. P.
Ecclesia ꝓducit labruscas. xij. O.
Ecclesie thesaurus vnde ꝓueniat. xi. X.

Ecclesia sustinet iudeos ppt̃ hec.xiij.Y
Eccl'ia materialis est predicationi apta. xxvij.T.Orationi.x.M.x.P.
Eccl'ia dz deuote frequrari.x.U.
Ecclesia dedicat ad tria.xi.O
Edes virtutis ꝛ honoris.xl.N.
Egressus filij dei est triplex.ix.O
Electio hois ad beatitudinẽ non hz cãm. xij.D.
Electio vxoꝛ ẽ triplex. aut ppt̃ pulcritudinẽ.abũdantiã: vel honestate.xxv.Y.
Electoꝛ tribulatio est ꝙsolatio.xxxi.A
Elemosina est triplex.ij.E.Debet tria habere.iij.F.Tria genera hoim eã petũt xvi.U.
Elemosina parat mẽsam in celis.iij.B.
Elemosinaꝛ largitor an debea: hr̃e discretionẽ ꝓsonaꝛ.iij.M.xvi.R.
Elephas animat̃ sanguine.xv.O.
Emenda peccati est triplex.x.S
Emendare debem⁹ vitam in iuuentute ñ expectare senectutẽ.i.R.
Emptio est dolosa triplíciter.vij.M
Emere volunt homines vile ꝛ car⁹ vẽdere ꝛ an hoc liceat.xli.Y.
Emptũ pciosius inuentũ ꝙ vẽditor estimant tenet̃ emptor restituere.vij.J
Emunitatẽ eccl'ie hi hñt.xxxix.X.
Equalitas dz esse in iudice.xiiij.X.
Errantẽ vocat deus.xlij.L
Errabant homines in tribus.xlij.B.
Error paganoꝛ de ydolis.xiij.O
Etas marie tempore vite.xxxix.X.
Eucharistia instituit̃ ꝓpter hec.xliij.T.
Eucharistia signatur ꝑ manna.xlij.N.
Eucharistia dicitur panis viu⁹.xlj.N.
Eucharistia instituit̃ in fine ideo.xliij.L
Eucharistiã accedẽs habeat tria.xix.O.
Eucharistiã obediẽdo eccl'ie sumẽs cõsci⁹ de mortali an peccet.xix.P.
Eucharistiã an perfect⁹ quottidie debeat sumere.xix.S.
Eucharistie sumptio an sit vtilior in cena parasceue vel sancto pasce.xl.E.
Eucharistia quere cõmunicatio.corp⁹ xpi sacramentum.
Exaltat⁹ ẽ xp̃s in cruce ppt̃ tria.xiij.O
Exaltari oz filiũ hois ꝓpter tria.xiij.N.
Exaltata ẽ maria sup̃ ãgelos.xxx.M.
Examinare debem⁹ cciam.vi.R.x.L.
Examinabit de⁹ de tribus.xiij.J.
Excessus cibi ꝛ potus penes hoc attenditur.xvi.O.
Excõmunicacio nõ debet fieri sine ãmonitione.xvij.Y.
Excõicatio maioꝛ ꝛ minoꝛ.xxxvij.S.
Excõicatio an sit iusta ꝑ retpali.xxi.O
Excõmunicato an liceat aliquo casu participare in mẽsa.xxxvij.R.
Excõmunicati sunt statuentes aliqua cõtra libertatẽ eccl'iasticã.xxxvij.U.
Excusat̃ qs ꝑ hec ab inobedièria.xiiij.X
Excusat qñq; tioꝛ hũanꝫa petõ.xxxiij.O
Executio testamenti indelate facienda est xxvij.R.
Executores negligẽres st̃ aiaꝛ necatoresꝫ ꝛ excõicãdi.xxvij.S. Et an teneãt̃ in anno executionẽ complere. Ibidẽ.
Exequiaꝛ põpa nõ ꝓdest aiab⁹.v.M.
Exemplũ scãdalosum gne est.xxij.M.J
Exemplũ maloꝛ trahit pl'es ad sequelaz xxxvi.O.
Exemplũ amoris inordiati.xxxiij.O.
Exẽplũ bñ faciẽdi in iuuẽtute.viij.F.
Exemplũ bũtudinis.xv.M. Baptisati infidelis ppt̃ maliciã xpianoꝛ.xxij.N
Exemplũ ꝓpassiõis brutoꝛ.xv.P.
Castoris ꝛ pollucis ꝛ amoris ꝛ cõpassionis xp̃i.xvij.D.
Exemplũ ꝓpassini militis.xxvi.T.
Exẽplũ delectatiõis carnis quõ aiam ducit ad infernũ.vi.B.xxx.L.M.Dolosit̃ negociatoꝛ.vij.K.
Exẽplũ demõis bũtudinẽ petent̃.xv.M
Exemplũ elemosine acceleranꝫ.iij.B.
Desperationis.xiij.F.
Exẽplũ filij ỹ pr̃is.xvij.L. Filij ingẽti.xxij.F.Fabri boni ꝛ paupis ꝛ ꝓpatientis laboratoris.xxxiij.S.
Exẽplũ gr̃arũ actõis.viij.X. Blie hñtis vilipẽsionẽ inimici regis.xiij.E.Fidelitat̃ duoꝛ.xli.R.Mũlitat̃.ij.J.xiij.K Hereticoꝛ ꝙuẽticuloꝛ.xxvij.D Hospitis ꝛ ꝑsperantis.xxxij.R.
Exemplũ ipropant̃ ꝛ ingratitudinis.viij y.xv.R. Impietatis.xvi.C. Judicij temerarij.xx.X.
Exemplũ impatient̃ monialis.xxxij.B.
Mitigantis irã.xxi.L. Inuidi.xxi.X.
Liberationis nostre.vij.B.
Exẽplũ lingue custodie.xij.K. Virtutis misse ex elemosinis parate.iij.B. Timoris mortis.xij.U.
Exẽplũ ornat⁹ mulieꝛ.xvi. Marie defẽsionis a diabolo.xxv.E. Marie Franciscí ꝛ dominici.xxv.M.

Exemplū marie quō submersū a diabolo libauit.xxv.P. Humilitatis.xxxix.V
Exemplū obedientie.xxi.D.xxvi.L.Patientie.xiiij.L.xxiij.B.
Exēplū patiētie.xvi.T.ij.J.xlix.X.Penitentie.iij.N.x.O.Predonis pcussi xxxiij.U.pulsionis pprie.iij.B.
Exemplū duoꝝ militū quoꝝ vn⁹ certando pmium habuit. Alter nihil.xl.O.
Obseruātie religionis.xij.U.
Exēplū seruiēdi deo.xij.U. Uanitatis scientie mūdial'.xxx.F. Geuerātis.xv.
C.Tēpratōis.v.L.Trinitatis sctē.ix.
E.Trinitatis īuocatōis.ix.B. Timoris pene purgatorij.xvi.A.
Exēplū exauditōis vbi dei aliqd remanētis.xxvi.F. Humilitatis ⁊ victorie dyaboli xxxvij.Y.
Exēplū ꝑpassiōis ludouici xp̄m videntis.xxvi.E.
Exēplū spūs ⁊ carnis quō aduersantur.xxviij.H.Falsi testis.xxxv.F.Pipini pueri officiose mētiētis.xxxv.R.Compassionis christi.xxvi.B.
Exēplū phebi ne boni vilipendēt malos xxxviij.P.
Exēplū puelle diabolū incusantis.xxix.N
Exemplū amoris ⁊ cōcupiscētie submergentis.xxx.E.
Exēplū blasphemie.xxxvi.O.Militi volētis militare deo.xxvi.N. Uenerātis festa ⁊ abūdātis.xxvij.B.Philosophi corrigētis incorrigibilē.xxix.L. Malis ꝑsiliarij.xxxviij.B.Probi viri.xl.L. Serpētis recōciliati rustico.xxxviij.H
Exēplum deuote recordatiōis passionis christi.xlij.X.
Exemplū apparitōis corporis christi in altari.xliij.R.
Exemplū plagatoꝝ per indignaꝝ corporis christi sumptōeꝝ.xlvij.H.
Exēplum cōfortātis militis.xlix.R.
Exemplū de certificatōe aduersitatis quotidiane.xlix.U.
Exēplū guidonis boni seruitoris.l.N.
Exercitiū debet esse scdm cuiuslibet conditōnem.xxx.Q
Exercitiū virtutū est bonuꝫ.i.S.
Exheredītari possunt filij his q̄tuordecim de causis.xvi.P.
Exonerari debem⁹ his.xvi.P.
Expellūt hoiem tria de domo.xix.A.
Expellere debemus de domibus mere-trices.xvij.L.
Expulsio demonum triplicez habuit opinionem.xix.F.
Aber paup fec̄ elemosinā.xxxiij.S. Fabula a laude ⁊ formice ꝺ labore ⁊ ocio.x.N.
Fabula palacij veteris de instabilitate ⁊ mutatōe seculi.xij.R.
Fabula serpentis de ingratitudine ⁊ infidelitate.xv.R.
Fabla castoris ⁊ pollucis ⁊ amore xp̄i.xvij D. Fabula laomedontis pmittētis ⁊ vouētis ⁊ nō soluētis.xli.S.
Fabula pbleumatis dauid de cura paterna.xvi.T.
Fabula pyrami amoris ⁊ passiōe christi xxxiij.Q.
Fabula de inuidis.xxi.Z. Rebellionis inter spm̄ ⁊ carnem.xxviij.H. Malitie oris.xxxv.Z.
Fabla cassādre de icredulitate.xxxvi.R.
Fabula corui mutati de loq̄citate ⁊ adulatione.xxxv.Q.
Fabula lichaonis i lupū uersi ꝺ pietate xp̄i ⁊ īgratitudīe ⁊ dolositate.xxxvij.Q
Fabula elysie de infidelitate maritorū et cōuersionis aīe in deū.xxxvij.X.
Fabla phebi ⁊ elysie ⁊ficti amoris.xxxvij X.xxxvij.B.
Fabla veneris ꝺ spicieꝫ vix ꝺ adulteris ⁊ glīosis mulierib⁹ infidelib⁹.xxxvij.L
Fabula phebi ꝺ espicientis cupiditatē ⁊ gloriātis in omnib⁹.xxxviij.P Q.
Fabula lachone maledicētis rusticos de impijs.xxxix.L.
Fabula pastoris ⁊ lupi de cane ⁊ antiqs ⁊ litteratis nō relinquēdis.xl.F.
Fabula herculis ꝓserpinam liberātis ꝺ xp̄o educēte aīaꝫ de domo iferni.xl.X.
Fabla lupi ⁊ agni sic bibētiū.de oppressorib⁹:calūniatoribꝫ vidua ⁊ paupū.xlj.Q.
Fabula mide regis cū auribꝫ asininis ꝺ relatoribꝫ secretorū ⁊ fatua confidentia xliij.O.
Fabula yo:quā iupiter corrupit:de dyabolo ⁊ aīa ⁊ penitēte:⁊ corruptoribꝫ puellarū.xlvij.X.
Fabula herculis triūphātis arbeolū: sic xp̄s dyabolū ⁊ anima.xlvij.B.
Fabula atlantis velociter currentis:de dyabolo ⁊ anima.xlvij.L.
Fabula leonis lupo facētis pilleū:ꝺ mala societate potentū ⁊ pauperū.l.H.

Fama per detractionē ablata restitui oꝛ porter.xli.B.
Familiaritas nimia parit ꝓtēptū.xx.E.
Fecūditas virginū est maioꝛ ꝛ laudabili oꝛ cōiugatoꝛum.xvij.N.
Fecū ditatem aie fides facit.xli.E.
Felicē fuisse infelicissimū genꝰ est.xvi.E. xviij.
Femie coꝛuscāt radijs maritoꝝ.xix.M
Femina ꝓpt̄ tria cōmēdat̄.xxxvij.M.
Fercula p̄ciosa possunt vesci absq; vicio gule.xvi.D.
Fercula tria offert charitas xp̄o.xli.I.
Festa sanctoꝝ in hꝭ debent venerari.x. L.ꝛ.xxvij.L.
Festa celebrātes debēt ab omni voluptate abstinere.xxv.V.xxvij.
Festa iudeoꝝ tria solēnia.x.I.
Festiuare sabbatū nō lꝫ xp̄ianis.x.M.
Fetoꝛ curat caput languidū.xlix.N.
Fetoꝛ cādele aboꝛsuꝫ causat.xxxv.V.L.
Fidelitas seruāda est etiā infideli.xli.R
Fidelitas multoꝝ.xxvij.M.I.
Fidelitas dꝫ esse inter ciuē ꝛ ciuē.xl.R.
Fides fundat̄ in sancta trinitate.ix.A.
Fides est duplex.xli.F.
Fides est fundamentum oīuꝫ virtutum. ij.L.l.R.
Fides introducit xp̄ꝫ ad cenā dū.xli.D.
Fides xp̄iana ē certioꝛ alijs sect̄.xliij.M.
Fides sabbato in sancta virgine remansit.xlvi.I.
Fide nemo disputare dꝫ ī publico.xli.G
Fides ꝓcurat inuocāt̄ exauditōez.viij.E
Fidei lumine possumus ihesum videre. xxxix.I.R.
Fides in intellectu an oꝛdine nature p̄cedat charitatem.xli.D.E.F.
Figura auaricie.i.M. Humilitatis. ij.R. Ueritatis.xxix.R.
Figura iudicis xp̄i.vi.I. Non seruantis ꝓmissum.viij.B.
Figura ascēsionis vl̄ misterij xp̄i.viij.O
Figura publicatōis peccatoꝝ.xiij.L. Purificationis.xvij.M.
Figura reductōis ad deum p flagellum. xvij.E.
Figura expulsionis dyaboli per oꝛationem.xix.B.
Figura furientis.xxi.L. Negligentis correctoꝛis.xxi.P.
Figura renūciatois tēpoꝛaliū.xxvi.Y.E
Figura samsonis est spūs rōnalis quez ligat caro inspirāte dyabolo septē vinculis .xxix.G.
Figura mortis ꝛ petō.xxvij.E.
Penitentie nabuchodonoꝛ.xlviij.V
Figura exemplaritatis vite.xxxv.X.
Figura signatōis crucis ꝛ recoꝛdatē nis dñice passionis.xxxviij.R.
Figura vsurpanꝫ bona pauperū.xlij.O
Figura mūdicie cōicatōis.xliij.F.
Figura zoꝛobabelis ꝛ laudis virginis matris christi.xlvi.O.
Figura diuitis raptoꝛis ꝛ vsurpatoꝛis ꝛ adulteri.xlvi.G.
Figura psone deuote per mulierem amictam sole.xlix.O.
Passionis christi in ysaac.xliij.M.
Filius dei triplicit̄ nascitur.ix.O.
Solus incarnatus est.xxvij.M.
Filius dei ē miseꝛicoꝛs ꝓpter tria.ix.L.
Nomine filij inuocat̄ exaudit.ix.V.
Filioꝝ tria sunt genera.xviij.S.
Filius debet diligere parentes ꝓpt̄ tria ꝛ in tribus xxij.L D E.
Filia dei dilecta est humilitas.ij.M.
Filia dyaboli dilectissima est luxuria. xviij.Y.
Finis mūdi nescitur.vi.in prin.Y.
Finis est oꝛdinatiuus operis.xv.R.
Fiscus tollit qō nō christus.xxxv.G.
Flagellum compellit peccatoꝛem ad conuersionem.xvij.E F.
Flagellat deus inuitus.xiiij.E.
Flagellat deus amicos.xxxi.E.
Flagellare quere castigare:punire.
Fons pietatis est christꝰ.xxxiiij.R.
Fons naturalis sic causat̄.xxxiij.R.
Formā recipit materia disposita.i.D.
Formatio coꝛporis in vtero.xxvij.R.
Formica colligit in estate prudēter.x.N.
Fornicādo ceteris paribus quis plꝰ peccat vir aut mulier.xxxvij.N.
Forseꝰ vidit tres ignes ꝓ dolosis.vij.R
Fortitudinis actus q̄s melioꝛ.xv.E.
Fortitudinis actus fit triplicit̄ sine virtute.xli.A.
Fortitudinis actum faciunt religiosi armis spūalibus.xli.B.
Franciscus fuit humilis.iij.D.
Franciscus deuotus cōtemplatoꝛ passionis christi.xvij.L.
Frangi debet panis eleomsinaruꝫ.iij.I xxvi.E.
Frater debꝫ fratrē amare Iuuare.xv.O

Corrigere.xxi.M.
Cragilis fugere dꝫ tẽptatiões.xxiij.S.
Fructum boni opis conatur diabolus p/dere.xlix.P.
Fugere qñqꝫ licet de bello.xxiij.S.
Fugere debem⁹ vanãgloriã.xl.P.
Fugere debemus prauos.vij.N.Iracundos.xx.R.
Fugẽ põt qñqꝫ pfect⁹ psecutores.xxxv.q
Furor est fugiendus.xx.D.E.F.G.R.
Furiosus impunitatẽ hꝫ.xxij.Q.
Furari non licet.xxi.A.
Furtũ est mín⁹ malum ꝛ minus punit q̃ꝫ rapina.xxi.B.
Audere debem⁹ cũ sctis.xxvij.T
Audere ozꝫ ī resurrectõe.xlvij.R
Audiũ ágelox dr augeri xvij.J
Audiũ ỳ tutũ ẽ ꝓ nimiũ ꝛ secux.xli.N.
Audiũ summũ maria habuit in passiõe filij eius.xlvi.A.
Bẽtiles illumĩati cõmẽdãt mariã.xi.D.
Bladio sancti morti sr̃ ꝑpr̃ hec.xv.B.
Gloria beatitudinis est maior passiõib⁹ mũdi.xxxi.B.
Gloria dei in oĩb⁹ ẽ q̃rẽda.viij.G.
Gloria vana huj⁹ mũdi vilescit.xiiij.H.
Gloriãtur quidã de crimínib⁹.ibidẽ.H.
Gloria vana refutanda est.xl.P.
Gloriã humanaꝫ appetẽs an sit de statu damnando ꝛ.ibidẽ.Q.
Gloriari nullus dꝫ de his.xiiij.D.E.H.
Gloriari null⁹ dꝫ de ỳ turib⁹.xxxviij.Q
Gloriãtur ribaldi de malicijs.xxxij.R.
Glorificar aia pri⁹ corpe ꝑpr̃ h.xxiiij.E
Gloriosi piculose moriũtur.xvi.T.
Gra omnib⁹ offert equalit.iiij.L.
Gra q̃re nõ eq̃lit dar omib⁹.xij.N.
Gra nõ dar nisi dispositõ.i.D.xxiij.Q.
Gra carẽte resurgẽ nõ põt a pctõ.xij.L.
Gratiã debem⁹ petere.xv.H.
Gratia maior dar penitenti q̃ꝫ prius habuit.xviij.Q.
Gra pueniẽte de⁹ respicit pctõrẽ.xviij.m
Gra carẽs est ex culpa ppria.xviij.N.
Gratia aia illuminar ad cognoscendum xxvij.G.
Gratia an prius infundar dispositiõe vl̃ econuerso.xxvij.H.
Gra an reqrar ī iustificatõe ipij.xxvij.F
Gra ꝺpar pñtialitati solis.xxxi.L.
Gratia in conuersione cooperabatur angelis.xxx.F.
Gras agere debem⁹.viij.T.X.xvij.B.
In iuuentute.xxiij.P.
Gula his modis ꝺmittit.xvi.N.i.J.
Gula multa mala facit i.E.xvi.R.
Gulosi cito moriũtur.xvi.A.
Gulosox sũt diuersa fercula.ibidẽ.L.
Habitatio trinitat̃ est aia.xi.X.
Habitat de⁹ ī aia triplr.xi.A.
Habitatio dei añ creationẽ.xi.L.
Habitacula dei sunt tria.ibidẽ.L.ꝛD.
Habitãt demones ī hoĩb⁹.ix.M.
Habitare ñ dꝫ xpian⁹ cũ iudeo.xxiiij.G
Habitatio bonox ꝛ malox'periculosa est vij.N.xlviij.S.
Halma dicitur virgo.xxxij.R.
Hamo detrat̃ de⁹ cepit leuiatham.l.B.
Haurire debem⁹ aquã grẽ.xxxiij.L.
Hereditare qui filij possunt.xviij.S.
Heresis causat̃ ex triplici vicio.xxviij.X.
Hereticox ꝙuenticula sũt mala.xix.R.
Hermofrodit⁹ perdidit virginitatẽ de incauta custodia sensuum.xxx.M.
Hester significat mariã.xxxij.J.
Hildebertus timuit penã inferni.xvi.X.
Hirci sanguis mollit adamantẽ.xxiiij.G
Homicida est dans mulieri potum ne cõcipiat.xxv.G.
Homicida est ambulans cũ tela causa nocandi.xxxix.X.
Homicida tria mala ĩcurrit.xxix.F.G.
Homicidiũ ꝓhibet pena capit.xxxix.F.
Homicidiũ venẽi q̃ui⁹ ẽ q̃ꝫ gladij.viij.R
Homicidiũ ꝓtingit triplicit.xxxix.L.
Hominem an deus plus diligat q̃ꝫ angelum.xlij.F.
Homo exterior dꝫ occidi.xxxviij.S.
Homo peccando perdidit diffinitiones ꝑ priam.xxxi.J.xxxiij.G.
Hõ ꝑ pctm̃ mutat̃ in bestiã.xxxiij.Q.
Hõ dꝫ vilitatẽ ꝑpriã cognscere.xxiij.N.
Homo tẽptat̃ ꝑpter hec.v.D.
Homo ꝑbat̃ aduersitate.v.D.E.
Homo custodit̃ ab angelo.v.P.
Et quare non a deo immediate.v.U.
Non debet adorari.xiij.S.
Homo debet diligenter animam'custodire a peccato.xvij.J.
Homo est peccabilis factus propter hec.xij.E.
Honesta vita est.xl.L.
Honor parentũ est duplex.xxvi.X.
Honor sequit̃ laborẽ.xlix.T.
Honorãdi sũt penitentes.xxij.C.D.E.F.G
Sacerdotes ꝛ maiores.xxi.E.

Tabula

Et mulieres propter hec. xxxvij. S:
Honores desiderates an sint in statu dā/ nationis. xl. Q.
Hora mortis est incerta. x. O.
Hospes anime est xps. xi. A. xli. J.
Hospiciū cordis dz purgari. iij. A.
Hostis debilis est ad tptandū. v. S.
Hugo vidit xpm in altari. xliij. K.
Hūilitas ē filia dilecta dei ꝛ tria facē ij. D
Humilitas est in trib⁹. xiij. L.
Humanum genus infectum est in adam. xxix. A. B.
Iacob decorticauit ẏgas. ix. Q. xxxv. X.
Iactātia nabuchodonoiz quo/ modo punita est. xlviij. U.
Idolatria paganoꝝ est vana. xiij. O.
Ieiunīū valet ad hec. i. E. K.
Ieiunare na omnes teneant. i. F.
Ieiuniū q̄nq; modis soluitur. i. J.
Ieiunantibus quare non ꝓhibetur vīnū sicut ꝛ alia. i. K.
Ieiunantibus quare taxatur prandium: ꝛ non potus. i. J.
Ignis purgatorij grauissimus est. ij. B.
Ignis infernalis intollerabilis ē. vi. P.
Ignis infernal nō ꝓsumit corp⁹. vi. Q.
Ignis infernal an sit gr̄auior me. xvi. B.
Ignis infernalis an sit grauior pena de/ monū. vi. K.
Ignorantia est mater erroris. xlij. F.
Iesus dr saluator ꝓpter tria. vij. A.
Iesus creuit sapientia. xliij. L.
Iesus inuocatus expellit diabolū. xix. A
Illicitū ꝓmissum nō obligat. xiij. L. U.
Imaginum adoratio quomodo fieri ha/ bet. ꝛ quare. xiij. K.
Incantatrices infirmi inuocare nō debēt ix. L. Nec iudeos ad curandū. xxiij. S.
Incantatrices q̄nq; ꝓmissiue curāt. l. K.
Incantatrices sunt deceptrices. l. L.
Incarnationis opus est maximi amoris. vij. U.
Incarnationē tota trinitas fecē. xxvij. M
Incarnatio quare specialit attribuit spi rituisancto. xxvij. M.
Incarnatus est dei filius sine corruptiō e virginis. vij. X.
Incarnari de⁹ distulit ꝓpter hec. vij. C.
Incarnatus an fuisset xps si homo ñ pec casset. xxx. Y.
Incarnatione an Lucifer cognouerit an te casum. v. A.
Incēdere an liceat bellātib⁹. xxxiij: Y:
Incerta in meli⁹ debēt interpretari. xxviij T. U:
In incarnatiōe deus omnia nobilitauit elementa. xxx. X.
Incertum habet homo statum. x. N.
Insipiēte dz se putare pfect⁹. xi. D.
Insipiētes voluptate carnali impedium/ tur. iij. S.
Incōtinētia in senibus ꝓtēnit. xxx. K:
Incredulitate tria tollūt. xliij. D.
Incredulitate habent predicatores pro/ pter hec. xxxvi. K.
Incredulitate vitas vite tollit. xxxviij. E
Indulgentia datur ad hoc: ꝛ vnde proue niat. xxxvi. U.
Indulgere debem⁹ inimico ꝓpt tria. iij. K
Indurati peccat vir ꝓuertunt. xxvij. D.
infamis efficit ꝺ iusto bello fugiēs. xxxiij. a
Infeliciū hoim tria sūt genera. xiij. Q
Infelicissimū est fuisse felicē. xviij. X.
Inferiora regunt a supiori b⁹. xxxiij. E.
Inferiores dēnt supioribꝰ obedire. xxi. N
Infern⁹ describit. vi. M. N.
Infernū null⁹ exire potest. xvi. A.
Infidelitas mūdi i diffortunio experitur: xlviij. K.
Infidelitas ꝓmittit i trib⁹. xli. Q. S.
Infidelis nō est arcend⁹ ad fidē. xij. A
Infidelis baptisatus est ꝓpter maliciam xp̄ianoꝝ. xxij. N.
Infinita tria sunt in hoīe. xlviij. Q.
Infirmitas corpalis accidit a pctō. xxi. X
Infirmitates accidt q̄nq; de cāis. xxix. X
Infirmitati nr̄e subuenit de⁹. xxiij. K.
Infirmos q̄nq; carniatrices curāt. l. K
Infirmi oīdāt suos defect⁹ deo. xxij. D
Infirmi cātatrices vocare aut eoꝝ benefi cijs vti nō debēt. ix. L
Neciudeoꝝ medicinā sumere. xxiij. S
Influxio celi ē maior i vno loco q̄ i alio. f D. Ignorātia ñ excusat pctōrē. vi. F.
Ignorās ꝓprie nō dr hō. xij. N.
Ingratitudo est valde turpis. viij. L.
Est vicium pessimum. xij. X.
Ingratus cōparatur serpenti. xv. K.
Ingt⁹ bñficio indign⁹ est. xij. X. xv. K
Ingratoꝝ tria sūt genera. viij. U
Inimici diligēdi sunt ꝓpt hec. ij. P
Inimicis tenemur signa charitat ostēde/ re. xxxij. J
Iniuria tria causat. iij. S
Iniuria ꝓsonalis triplicit potest repelli

xxxiij. S.
Iniuriato nō credas i cōsilio. xxxviij. lD
Immittit dyabolus malas cogitatiōes xlix. Q.
Immittit praua cogitatio tripli. xlix. S
Immolatio ysaac figura passionis. xliij. AD.
Immortalitatē dedit nobis xp̄s moriēdo pro nobis. xvij. D.
Immūdicia corporalis an impediat cōmunionem. xiiij. lD
Innocēs p̄seruatus plura a deo accepit q̄ lapsus in pctm. xxxviij. Q
Innocens an plus obligetur deo q̄ penitens lapsus. xxxviij. AD.
Innocētes eē dēm̄ sic agn̄. xlij. P. Q.
Inobedientia mūdanoꝝ magna ē. xij. Q
Impatori oīs debent obedire. xxx. Q.
Impatorē decet largitas. xxvi. Q. lR
Impator dicit luminare min̄. vi. B.
Imperialis potestas talis dz esse. vi. D.
Impij iustificatio quattuor hz. xxvij. F.
Inquietant tria mentē deuotā. xix. J.
Inquilinus tenetur habere diligentiaz ad rem cōductam. xvij. lD.
Inquilinus potest expelli a domo hijs de causis. xvij. Z.
Insignia sacerdotis omnia virtutes significant. xxi. J.
Insignia militaria nullus gerere debet: nisi miles. xxxv. D.
Inspirat deus aie ꝺcept̄ bonos. xij. Z.
Intellectus humanus est cecus de diuinis ꝓpter tria. xxvij. B
Intellectus clarificat a deo. xxvij. B.
Intellectū donat spūssanct̄. xlvi. E.
Intentio iudicat omnes. iij. X.
Intentio corrupta facit simoniā. v. H.
Intentio tota debz dirigi in deū. viij. B
Intercedūt sancti ꝓ pctōrib̄. xv. lD.
Intercedit btā v̄go ꝓ pctōrib̄. xxv. lD.
Inuidia est toxicū charitatis. xxi. Z.
Inuido deus iniuriam faceret si poneret eū in celū. xxi. E.
Inuitat nos dē ad penitētiā. xxiij. Q.
Inuitatur xp̄us ad cenam tribus ancillis. xli. D.
Inuocare debemus deū. vij. A.
Inuocatio demonū est ꝓhibita. xix. U.
Inuocatio diuinatoꝝ punitur. viij. Z.
Inuocare debem̄ sctōs. xv. lD. xxvij. V.
Inuocare infirm̄ nō dz iudeos. xxiij. B
Inuocantē dē quandoq̄ statim no exaudit ꝓpter tria. ix. X.
Iocunditas sanctorū est magna. xxvij. A
Ionas est figura veritatis. xxix. R.
Ira est dānabilis in tribus. xx. D.
Ira tria destruit in iracūdo. ibidē. lD.
Ira an sit pctm̄ mortale vel grauissimus ibidem. J.
Iracūdus aufert deo vindictaz. xx. D.
Et fugiendus est. ibidem. R.
Ire remedia. ibidem.
Iris significat xp̄m. xxxij. B. Est signuz federis. ibidem. F. B.
Iteratio petiꝫ est piculosa. viij. E. xxix. Q
Iubilare debemus de die resurrectionis xlvij. Q.
Iudas visus est in mari. vi. S.
Iudei non sunt compellendi ad fidem. xiij. A.
Iudei sustinētur ꝓpter hec ab ecclesia. xiij. Y.
Iudei nō sunt vocandi ad infirmos. nec cū eis comedere vl̄ balneare lz. xxiiij. B
Iudeoꝝ paruuli nō sunt baptisandi inuitis parentibus. xiij. A.
Iudei xp̄i voluntatem exequentes eum crucifigendo an peccauerūt. xv. lR.
Iudex debet habere hec. xiij. E.
Iudex an excedat modū in excōmunicādo reum pro temporali. xxi. Q. Vel ꝓ tēporali vitā tollēdo. ibidem. lR.
Iudex an potius debeat facere iusticiaz q̄ misericordiā vel ecōuerso. xxv. Z.
Iudex dās sniam mortis an dicatur homicida. xxix. C.
Iudicari nullus debet ad mortem cōfessus in tormētis: niſ post tormenta perseueret. xlv. J.
Iudicare scōz litterā ⁊ sciam est melius q̄ scōm estimatōem. xl. F.
Iudicans alteruz immunitatem habere debet. xiiij. lD.
Iudiciū q̄ttuor modis puertit. xliij. E.
Iudex vltim̄ iudicabit in virtute. v. V.
Iudicabit hec. xiij. lD.
Iudiciū p̄cedūt signa. vi. E.
Iudiciū rōnis sic habet. xxij. S.
Iudicant homies temerarie ꝓpter propriā infectōem. xx. E.
Iudicare ꝓximū an aliq̄ mō liceat. xx. A
Iurantes falsē causa decipiēdi ꝓximuz peccant mortaliter. xxxv. C.
Iurare faciens alium iniuste vincit homicidam. xxxv. lD.

Juramētū debitū tria habet.xxxv.G.
Juramētū an pl⁹ obligęt q̄ votū.xli.T.
Jus naturale est.iiij.K.
Justificatio ipij an sit miraculū.xxxi.P.
Justificatio impij est maioris p̄tātis q̄ creatio celi.xlvij.C.
Justificatio impij quattuor hz.xxvij.F.
Justicia debz esse temperata.xiiij.B.
Justicia est regina virtutū.xxxiij.S.
Justicia dei an excedat mīcordiā.ix.Y
Justus corrūpit societate malox.vj.M.
Justus rranssertur tripliciter.Jbidē.M.
Justus semp benefaciēs an minus diligatur penitēte.xviij.R.
Just⁹ cōfundit a scādaloso.xxij.L.
Justus debet semp aut ascēdere aut descendere.xxiij.V.
Juuare dz v n⁹ alterū.xv.Q.iij.R.
Juuenes debēt deo p̄mo seruire.viij.F.
Labor agriculture vtil ē.xxv.Q
Labor est septuplex.xliiij.R.
Fit spe p̄mij.i.P.
Laborare debem⁹ in hac vita.x.M.
Labore virtutū peruenimus ad finez scz deuz.xxij.D.
Laboratores hij ñ tenēt ad ieiuniū.i.B
Laboratores in corpore politico sūt pedes.xliij.Q.
Laborintus.xxix.M.
Labruscas facit vinea ecc̄lie.xvij.Q.
Lac matris est conueniens cibus pueri.xviij.T.V.
Lacte mīe nos nutrit maria.xviij.X.
Lactātia p̄hibent in q̄dragesima.i.K
Lacrime hec faciūt.xxix.J
Laicus debz dare decimas.xxxv.B.
Laicus p̄dicare nō debz.xxviij.Q.
Largitas decet impatorē.xxvi.Q.
Lator legis debz viuere scōz legē.xv.T
Lauare nos debem⁹.iij.A.xxxix.L.
Laudare hoiez an sit mortale.viij.R.
Laudari p̄t q̄libz sctūs i suplatiuo.xi.M
Laus hūana vilescit.t ē de trib⁹.xiiij.D
Legio que sit.xlv.F.
Legionē vulnex xps habuit.xlvi.E.
Lex xp̄ianox est amor.ß fidei est per spiritū sanctum.xviij.R.
Lex ver⁹ poterat aliq̄s saluare.xxviij.P
Lex noua an sit grauior veteri.xxviij.S
Lex christianorum differt a lege nature.xxviij.R:
Lex nature.iiij.K.
Lex cōductionis seruāda est.xvij.M.
Lex alia t alia data est scē̄m tempora.xxxiij.F.
Lex rōis data ē a deo ab initio.ibidē.F.
Libere debēt sacramēta ministrari.v.O:
Liberauit nos xp̄s a seruitute p mortez vij.B.
Libido restringit per abstinentiā.i.F.
Lignū crucis tria p̄curauit.xlij.B.
Limbuz xp̄s intrauit t hec fecit.xlvi.S
Lingua custodit triplici muro.xiij.K.
Lingua est pessimū t optimū.xxxvi.L:
Lingua detractoris est maledicta.xxi.C
Litterati in ciuitatib⁹ sunt diligēdi.xl.F
Litteratis deficientibus deficit rectuz regimen.ibidem.F.
Locū p̄priū vnūquodq̄ q̄rit.xviij.B.
Locutio oris iudicabitur.xiij.K.
Locutio debet esse humilis.xiiij.M.
Loq̄t creatura hoī trib⁹ vocib⁹.xxiij.Q
Lucifer clare nō vidit essentiā.v.S.
Lucifer expellit ab imperfectionibus angelis.xxx.F.
Ludouicus abdicauit mūdū.viij.K.
Ludouicus pascit xp̄m xxvi.E.
Ludouicus p̄pter meritū fidei noluit videre xp̄m in altari.xliij.K.
Ludus alee quinq̄ modis ē licit⁹.x.Y.
Ludens grauissime peccat in dieb⁹ dñicis t festiuis.ibidem.Y.
Ludus scachox correctōne moruz inuētus est.xxix.L.
Lumē naturale hoīs ē obscurū.xxvij.S
Lux dicit xp̄us p̄pter hec.xxxij.S.
Luxuria est dilectissima filia dyaboli.xviij.Y.
Luxuria ēradix puerse hereſis.xxviij.L
Luxuria dissipat substātiā corporis t animę:nature t burse.xviij.Y.
Luxuria senū est cōtemnēda.xxx.R.
Luxuria pollut⁹ nō dz cōicare.xliij.F.
Macula peccati in hoīe est remissibilis:t nō in angelo.x.R.
Magica ars p̄hibet.xix.X:
Magdalena excusat a xp̄o ab omni peccato.xxxvij.R.
Magdalena cōmunicauit virtutib⁹ omnibus sanctis.xxxvij.S.
Magdalena sedebat secus pedes x pi.xxxvi.F.t.xxxvij.P.
Magdalena conuertit ad xp̄z xxxvij.D E
Magdalena constantissime predicauit xp̄m.xxxvij.Q.
Magdalēa an peccauerit ope.xxxvij.F

Maiores honorari debent. xxi. E.
Mala nos compellūt ire ad deū. xxxi. U.
Mala permittūtur propter hec. xxxiij. O.
Mala condonata p pniam in iudicio reue labūtur omnibus. xiij. M
Malis obstinatis nō ē pdicandū. xx. T
Malis potius est iusticia faciēda q̄ misericordia. xxv. L
Malis dat deus temporalia propter hec xxxiij. Q.
Maloꝝ suffragia an valeant. ij. D.
Mali sunt fugiendi. vij. N
Mali nocent bonis sicut lupꝰ nocuit agno. xlij. Q.
Malefactor occidi pōt. xxi. R
Māna significat eucharistiā. xlij. N.
Mansiones celi empirei duodecim sunt xxx. B.
Manumissus tenet dñm suū semp reuereri. xxij. B.
Mare hz tria pericula. iiij. U X.
Maria mēte martyr fuit. xv. Y.
Fugientes ad eā suscipit. xviij. X.
Maria ē terra in quā xps se inclinauit ꝛ trinitas inscripsit eā. xxv. D.
Est potēs: sapiēs: ꝛ clemēs. xxv. E.
Defēdit pctōres suis pcibꝰ ibidē M Z R
Maria nob impetrat clemētiā. xxxij. Z.
Maria vestiuit christū. iiij. X.
Maria infinitā multitudinē angelorum habuit p custodia. v. L.
Malia filiū genuit sine lesione virginitatis. xxxij. K.
Maria est signū primū virginū ortū tpe gratie. iiij. L.
Maria ē terra purissima ex qua fons vitus emanauit. xxxiij. M
Et clarificata nobilitate. xxxix. S.
Maria habuit deum sublimiori mō. Est mediū in quo deꝰ fecit circulū. xlvi. Q.
Maria ē tabernaculū filij dei. xi. E.
Maria an plus meruerit christū mēte cōcipiendo q̄ ventre pariēdo. xi. B
Maria in passione filij dei habuit sūmū gaudiū. xlvi. A. Et dolorē. xlvi. F.
Maria fuit pulcerrima. xxxix. X.
Maria habuit duas puellas custodientes eius virginitatē. xxxix. Y.
Est ad thronū eburneū exaltata. xxxix. X
Maria quare nō statim ascendit ad celū cū christo. Ibidē. X.
Maria in secūda sanctificatōe fuit confirmata q̄ nō potuit peccare. xxxix. U.
Maritus nō dz vxorē punire. xix. L. Nec abuti vxore. xxv. Z.
Mathatias noluit obedire in illicitis. xiiij. U.
Mater p se dz lactare puerū. xv. Q
Martyrium est duplex. xiiij. X
Martyriū corpale non est de necessitate salutis: ibidem. X
Martyres quare tandē occisione gladij mortui sunt. xv. B
Matrimoniū tria bona habet. xxv. M Est seruandū propter tria. xxv. X.
Mōimoniū īstituit deꝰ i paradiso. xxv. X: Matrimoniū cōtrahi dz propter honestā causam. xxv. Y.
Matrimoniū contractū propter turpes causas an teneat. xxv. Z.
Mauricius imperator timuit penā eternā ꝛ elegit corpalē. xvi. Z.
Mediatores inter deū ꝛ pctōrē sunt sancti. xxv. M.
Medicinā iudeoꝝ ñ dz xpia nꝰ accipere xxiiij. B.
Medicus pōt curare confidentē. ix. Z.
Medicus primo expellit nociua. xix. T.
Mediū viꝝ tutꝫ tenuit deꝰ. xl. T. ꝛ. xlix. F.
Memoria passionis christi sanctificat: ꝛ ē remediū salutꝫ. xvij. T. xliij. Z. xliij. A
Mendaciū est triplex. xxxv. D
Mendaciū loqui: ꝛ veritatē tacere an sit equale pctm̄. xxxv. O
Mēdaciū periculosū hz tres spēs. xxxv. L
Mēdaciū iocosū ꝛ officiosuz pōt eē mortale pctm̄ quadruplr. xxxv. M.
Mendicantibus validis nō est faciēda elemosina. xvi. U.
Mensura iniusta facit negociū iniustuz ꝛ restitutōe dignū. vij. L
Mercātia redditur dolosa ꝛ ꝛ iniusta extribus. vij. M.
Mercatores tria hūt vitia. vij. L.
Mercatores vēdūt deū p obolo. xlv. B
Meretrices expellēde sunt. xvij. L.
Mentem tria inquietant. xix. Z.
Midas rex aures asininas hūit. xliij. O
Miles xpi hec dz habere. xxxiij. A B.
Miles nō dz in iusto bello a dño fugere xxxiij. A.
Militi insignia nullꝰ assumere dz. xxxv. D
Milites sic viuere debent. xliij. P
Milites obligāt p principe militare. xl. D
Ministrāt angeli hominibꝰ. v. T U
Minister bonꝰ hec faciat. l. N.

Ministri an in obediẽtia ſō faciẽdo illi/citū culpẽtur plurio. xxxiiij. Y
Minister legis iuſte abſcindit mẽbrū in ſanū a corpe ciuili. xxxix. E.
Miniſteri an i iuſto bello debeãt ad p̃ce/ptū dñor̃ innocẽtes dãnare. xxxiiij. Y.
Miraculū req̃rit tria. xxxi. P.
Miſſa inter omia ſuffragia maioris vir tutis eſt. ij. E.
Miſſam dz q̃libet laicus in dñica audi/re. xxiiij. P.
Miſericordia dei omib⁹ equaliter offerf nulli denegatur. xij. D.
Miſericordiã oñdit de⁹ i trib⁹. xxxviij. L
Miam ꝓſequẽtur miſericordes. xxvi. R.
Miſericordiã oñdit de⁹ q̃ peccãtẽ nõ ſta tim punit: ⁊ expectat. xvij. E. xxxviij. L.
Miſereꝛ dei filij ꝓpter tria. ix. L.
Mia btor̃ ad parẽtes dãnatos. xij. S
Miſericordes eſſe debemus. ij. F.
Mia p̃pollere dz i rectorib⁹. xxv. L.
Mixta mercimonia cremari dñt. vij. M.
Moralia ſine fide an iuſtificẽt. xxviij. B
Morboſus ſpũal⁹ dz tria facere. xxiij. R
Mors xpi recordata é fructuoſa. xv. S.
Mors potẽtũ ⁊ diuitũ é piculoſa. xvi. T
Mors eſt triplex. xxxi. D.
Mors vitari ñ p̃t. ⁊ iõ ñ timẽda. xxxi. E
Mors meditata faẽ penitere. x. O. Va let ad hec. xix. E. xxxi. D E F B.
Mors nõ é a natura ⁊ a pcõ. xxxi. X.
Morif hõ ex triplici cã. xxxix. B.
Moritur hõ in meliori ſtatu. vij. O.
Moritur hõ ſpũalis mũdo. xxxviij. T.
Moritur hõ male tripliciter. xxxi. M
Morif hõ violẽt triplici er fine. xxxix. D
Mors tis hora é incerta. x. O.
Morte crucꝫ xp̃s elegit ꝓpf hec. xxiiij. X
Moriẽdi neceſſitaſ an fuerit i xp̃o xv. P
Moriũf iuuenes fortes ꝓpf b. xxxiij. X
Mortuꝰ non cognoſcit ꝑ ſe, q̃d viui faci unt. xv. R.
Mortuis p̃tib⁹ dẽm⁹ ſbueire iure. ij. B
Mortuis p̃nt viuẽtes ſubuenire. ij. F.
Mortuaria dñt cito exeq̃. xxvij. R S.
Mortale pctm̃ punitur eternal⁹. xij. O.
Mortali pctõ an aliquis hic ſatisfacere poſſit. xviij. M
Mortale an vnũ gui⁹ ſit altero. xxij. T.
Mortale excludit hominem a cõione fi/delium. xvij. L.
Mortificare debemus corpa. xxxviij. S
Mũd⁹ dz relinqui ꝓpter hec. xij. F. Ma bet rebellionẽ in oĩb⁹ ſtatib⁹. Ibidẽ. O
Mabet infidelitatẽ: inſtabilitatez: ⁊ an/xietatẽ. xij. F. I. K. xxxvij. B. L.
Mũdi amatores debiles ſunt in celeſti/bus. xvi. A.
Mũdi vanitas ex trib⁹ cogſcif. xlvij. P
Mũdari debet aia. xvij. L M.
Munus dz eſſe ſcõm cõditõem dantis: ⁊ accipientis. xv. L.
Mulier amicta ſole ſignificat pſonã ſan ctam. xlix. O.
Mulier ẽ honorãda ꝓpf hec. xxxvij. B
Mulieres alliciunf quattuor modis ad fornicatõem. xxxiij. K.
Mlier ſeni viro ỏludit iſtar lupi. xxxvij. L. Mler fecũda laudaf ſterilf repro batur. xvij. N.
Mulierẽ tria clarificãt. xxxix. R.
Mulierum ornatus an ynq̃ excuſaf a peccato mortali. xvi. F.
Mutilãtes virilia vel alia mẽbra ſũt ho micide. xxij. M.
Nabuchodonoſor penituit ama/re. xlviij. U.
Natiuitas filij dei é triplex. ix. O
Natiuitas hois é duplex. xxxi. K.
Naturalis lex eſt hec. iiij. K. xxi. F L.
Naufragiũ eſt vita preſens. i. F
Nauicla ſignificat mariã vl pniaz. iiij. K
Neceſſitate vrgente quis poteſt in dñica laborare. x. I
Neceſſaria ſalutis obmitti nõ debẽt ꝓpf ſcandalum. xxij. I
Negligẽtia correctõis punif. xxi. P
Negociatio reddif illicita ꝓpt tria. vij. B M. Negociatio é duplex. xli. Y.
Negociatoreſ doloſi dñt excõicari. vij. B
Negociatores debẽt patefacere defectus rei. vij. M.
Nigromãtia eſt ꝓhibita. xix. X.
Nobilitas é in virtutibus. xiiij. M
Notorij petores expellendi ſũt. xxxij. R. Etiam de domibus. xvij. L.
Notoriũ peccatũ q̃d eſt. xliij. M
Nupte hec ſeruare debent. xxv. M
Nuncios tres mittit deus. xvij. A.
Nũero ſeptenario de⁹ mlta fecit. xlvi. V.
Nutriri dñt pueri a parẽtibus. xviij. P.
Nutrire mres ⁊ lactare dñt pueroſ. xv. O
Nutrix talis debet eſſe: Ibidem. O
Obedientia ſubditor̃ ad ꝓlatos. xxi N. xiiij. T.
Obedientia hz maximũ meritũ. xxi. O.

Obedire an debeat hō homini. xxi. O.
Obediētia ꝓsistit in triplici ꝓsensu. xxi. O
Obedire an debeat hō oī hoī. xiiij. N.
Obedire quis in his excusaf. xiiij. X.
Obedire non tenētur serui in illicit̄ ne p/iurium cōmittant. xxxiiij. Y.
Obedire debēt filij parentibus. xxij. B:
Obedire an filius teneatur parētibus ex eundo religionem propter eoꝝ subuentionem. ibidem. B.
Oblatio propꝛie voluntatis est deo acceꝓta. xxi. T.
Oblatio sp faciēda est in missa. xxiiij. P
Obscura nō credūf nisi ꝓbentf. xlix. X
Obliuio būficioꝝ ingtitudinē fac. viij. U.
Obstinatū custodit angel⁹. xvij. B.
Obstinat⁹ falsē se excusat. vi. F.
Occidere null⁹ dz seipm. xxxviij. U.
Occisio violēta ex vindicta seuissimuz est peccatum. xxix. F.
Occidere potest iudex malefactorem ꝓ re tempꝛali. xxi. R.
Ociū multa mala facit in ciuitatib⁹. xl. D
Ociū est arma diaboli. iiij. U.
Octauianus contra ocium dedit pueros suos lanificio. xl. I.
Odiū ledit habentem. iij. U.
Oeultaf ibs sub spēb⁹ sacmēti. xliij. I.
Offre debem⁹ malū culpe inimici. iij. O
Offensa dei infinita p nullā satisfactionē remittitur. xviij. D.
Offerre debet pctōr ꝓ pctō hec. xvij. AD
Offerre debet hec duo. xxvi. A.
Offerre debet laic⁹ in oī missa. xxiiij. P.
Officiales cōparanf vulpi. xxxiiij. D.
Officiū milituꝫ est hoc. xliij. P:
Officiū ꝓsulū t rectoꝝ. xxxviij. C.
Oppositꝛa ex oppositis curantur. v. I.
Opa sunt in triplici differentia. iij. X.
Opera nr̄a debēt tria habere iij. Y.
Opa viua aut mortua que sunt. i. C:
Opa debent dirigi in deū. viij. B
Opa bō a q̄rit diabol⁹ extinguere. xlix R
Opera viua t mortificata ꝓ pctm̄ reuiuiscūt per penitentiā. xviij. R.
Opera in mortali pctō facta ad hec valēt Ibidem. R.
Opera necessaria saluti non sunt propt scandalū obmittenda. xxij. I
Opa virtutū a natura non sunt. ß a dono xxiij. D.
Operari meritorie null⁹ potest sine gratia. xxiij. AD.
Op⁹ sinistra bētō e factū an valeat. i. B:
Op⁹ factū ꝫ ꝓscia an sit mortale. viij. S.
Opus voluntariū sp crescit. xli. X.
Opus iudicaf iustū ex fine. xv. R.
Opus ex voto est magis meritoriū. vij. P
Op⁹ indeliberatū ex passiōib⁹ puenienf nec meritū nec demeritū habet. xxij. O
Opus virtuosum maiori difficultate factū auget meritū. xxij. F.
Opus xpi qđ fuit maximū. vij. T
Opera tria miranda fecit xps in vtero virginis. vij. X.
Opari licet in dñica ꝓpter necitatē. x. I.
Oparij aliq̄ nō tenenf ieiunare. i. B.
Oparij fidelit laborare debēt. xliij. R
Oro subuēit aiab⁹ in purgatorio. ij. D:
Oratio nō iuuat damnatos. vi. S
Oro q̄nq̄z differf audiri ꝓpt hec. ix. X
Oro dz eē potiꝰ cordis q̄ voc. xiij. F. B
Oratio expellit diabolū. xviij. B.
Oro dupl̄r pōt saucto porrigi. xiij. I.
Orare nō debem⁹ ꝓ sanct. v. S.
Orare an semp oporteat vocalit. xv. E
Orare an sp opteat cū attētiōe. Ibidē. E.
Ordo charitatis est ille. xxix. U.
Ordo mīmonij ē ꝙuād⁹ ꝓpt tria. xxv. X
Origīale pctm̄ sic aīam maculat. xxix. D.
Ornamentoꝝ ecclesiaꝝ sigtura an possit sine peccato fieri. v. AD.
Ornatu non est gloriandum. xiiij. D:
Ornatus damnat. xvi. E.
Ornat⁹ qñ sit pctm̄ mortale. xvi. B.
Ornat⁹ mulieꝝ trahit ad malicia. xi. B
Ornat⁹ mulieꝝ an vnq̄ possit excusari a peccato mortali. xvi. F.
Oseulatur deus penitentem. xviij. O.
Oseulant tria genera hoim xpm. xlv. E:
Ouidi⁹ laudat virginē mariam. xi. F.
Abulū salut ē ẏbū dei. xxv. R
Patia est hñda in aduersis ꝓpter tria. xlix. T.
Patientie exemplū est xps. xlix. X.
Patientie exemplū. xiij. Y. xxiij. B:
Patiens facit hec. xxxiij. B.
Patiens an semp mereaf. xlix. U:
Paganoꝝ vāitas ꝑz ex ydolatria. xiij. O.
Palma significat gladiū virtut. xl. N. O
Palmites ecclesie sunt xpiani. xxvij. P.
Panis sacramētalf ē p se bon⁹ ñ accidēs facit causat malū in malo. xliij. R
Panis eucharistie habet tria. xxvi. D.
Panis est quintuplex. xxvi. E.
Papa ē luiare magnū t vilipēdit vi. B E

Pantera est animal. &c. xxx. I.

Parētes sine originali ꝓ creāt pueros cū originali. xliij. Y.
Parentes dupl'r honorari debēt. xxvi. Ξ. Et propter hec. xxij. E.
Parentes quō odiri debēt. xxvi. Ξ.
Parentes plꝰ diligūt filios ꝑ econuerso xviij. L.
Parentes qui dant bona sua filijs in vita decipiūtur. xxij. F.
Pater tenet alere filios suos. xxvi. D.
Parētes an sint ꝑferēdi extraneis. xx. U
Parētes exhereditare possunt filios propter hec. xviij. P.
Parētib' defunct' tenemur subuēire. ij. B
Pasca dꝫ in leticia celebrari. xlvij. Q.
Passio xp̄i deuote meditata placet deo p maxime. xvij. T.
Nec bona facit. xlij. U. xliij. A. Alleuiat omnes passiones. xliij. Ξ. xxvi. B. fructificat. xv. S.
Passio xp̄i fuit ign̄iosa ex trib'. xliij. P.
Passio xp̄i ꝓtulit sacrament' efficaciā. xi. S
Passio xp̄i an fecerit plenā remissionem. xl. U.
Passio xp̄i figurat' i Isaac. xiij. M.
Passio insultās tripl'r reprimit'. xxiij. R
Passiōes hui' mūdi sufficiūt ad delēdā penā peccati. xxxi. Ξ.
Pati oportet quēlibet ꝓpter tria. xlix. T.
Pater celestis tres hꝫ filios. xviij. S.
Paupertas triplex est. xvi. Q.
Pauptas iocūda est. i. Q.
Dedicata est. xvi. S.
Paupertas xp̄i nobis ꝓponit' in ei' natiuitate. xxxix. R.
Paupes debēt esse patiētes. xxxiij. Q
Paupes spū habēt hec. xv. Q.
Pax finis est oīs laboris. xvi. S.
Pax debet haberi. xix. B. xxx. A.
Pax est triplex. xix. J.
Pacē triplicē facit xp̄s. xxx. B. E. D.
Peim̄ hꝫ offensam t libidinē. xviij. M.
Peccatum excecauit Adam triplici cognitione. xxix. E.
Peccatū habet culpā t penā. x. S.
Peccatū vnū sine altero nō dimittit'. i. Ξ.
Peccatū diuturnitate grauat'. iij. P
Peccatū mortale punit' eternal'r. xij. Q
Peccatū nō dimittit' impunitū. xvi. Y.
Peccatū ostēdi dꝫ ꝓfessori. xxij. R.
Peccatū oīne deleť ꝓ pniam. ij. X.
Peccatum actuale nō dimittit' sine penitentia. ij. X.
Peccati imago sic describit'. xviij. A
Peccata primitus grauiꝰ vindicabantur xxv. B. xviij. D.
Peccatū inficit potētias aīe. s. intellectiuā volitiuā t opatiuā. xlvi. Ξ.
Peccata remittunt' ꝑ fidē. ij. L
Peccata prius dimissa t iterata an oporteat confiteri. iiij. Q.
Peccata reiterare est periculosum. viij. Ξ
Pctā reiterata adhuc reuiuiscūt. viij. A
Peccatum frequent' reiteratū an deus dimittat. viij. E.
Peccata ꝑ penitentiā ꝺdonata etiam apparebūt in iudicio. xiij. M.
Peccare sub spe venie ad presumptiones pertinet. xiij. L.
Peccatorē deꝰ vocat ad pn̄iam. xxiij. Q.
Peccator ignominiose eget. xviij. Ξ.
Peccator nō dicit' hō. xxxi. J
Peccator dꝫ ad deū clamare. xxiij. L.
Pctōr dꝫ inducias a deo petere. xviij. B
Peccator an possit diabolum vincere sine auxilio gratie. xxiij. M.
Peccator nō debet omittere bona opa facere. i. B.
Pctōr ꝓpat' stulto. vi. B. Carpe. vi. E
Pctōr dꝫ surgere t ambulare. x. Q.
Pctōr surgere no pōt sine grā. xij. L.
Peccator inuocare debet sanctos pro intercessiōe. xv. M.
Pctōr hec offerre dꝫ deo ꝓ pctō. xvij. M
Pctōr excludit' a cōione fideliū. xvij. L.
Pctōr subito descēdit ad ifernū. xvi. A
Pctōr an ad tantā gratiā resurgat de cuꝫ ta cecidit peccādo. xviij. Q.
Pctōr dꝫ sp bñ opari ꝓpt' hec. xvij. M.
Pctōrē maximū pōt q̄libꝫ se humilit' estimare. xxxviij. Q. iij. D.
Pellicano cōpatur xp̄s. xxxviij. X.
Penalitates non tolluntur in baptismo ꝓpter hec. xliij. X.
Penalitates hois xp̄us assumpsit ꝓpter tria. xvij. S.
Pēa purgatorij an sit maior q̄cūq; ij. B.
Pena infernal' est intolerabilis. vi. P.
Pena ifernal' ē eterna t mltiplex. xvi. A.
Pena dānatoꝝ ē ḡuior demonū. vi. R
Pene hui' mūdi nō sūt ꝓdigne passiōes ad futurā gl'iaꝫ. xxxi. Ξ. xxxi. A. B
Pene egiptioꝝ. xvi. Ξ.
Pena vni' est metus altioꝝ. vi. M.
Pena dampnatoꝝ an̄ suffragijs mitigef. vi. S.

Pena vermis an sit maior igne infernali.xvi.B.
Pena eterna datur mortali pctō.xij.Q.
Penā dei sine emēda nō dimittit.x.S
Pena peccati mltis dimittitur.xxxi.X
Pena pcti taxata p sacerdotē nō pōt determinari q̄ tum remittat.xviij.Y
Pēa simpliq̄ iactātie qualr fuit.xlviij.U.
Penitētia inducit meōria mortē.xxxi.B
Pnia remouet q̄ncq̄ psideratōib⁹.x.Z.
Pnia acq̄rit p tale exemplū.x.Q.
Penitētia delet grauissima pctā.ij.X
Penitentia in extremis vix sufficit ad salutem.iiij.AD.
Penitētia sera trib⁹ difficultatur.iiij.AD
Penitētia freq̄nter ē iteranda.viij.D.
Penitentiā quinq̄ faciūt.x.R Z.
Penitere q̄s pōt in articlo mortē.iiij.N
Penitēs dz abire:lauare:venire.xxix.H
Penitētē de⁹ oculat:amplexat.xviij.Q
Penitentem an deus plus diligat q̄ sp bñ facientem.xviij.Z
Penitens releuatus an plus obligatur deo q̄ innocēs pseruatus.xxxviij.Q
Penitenti restituūtur oēs virtutes necessarie ad salutem.xviij.Q
Peregrinus hui⁹ vite tres leges teneat. xlviij.S.
Peregrin⁹ nō tenet ad ieiuniū.i.B.
Perfectio gratie est triplex.xxvi.J:
Perfectio stat⁹ vel religionis in quo est. xxv.Z.
Perfect⁹ cadit q̄ncq̄ i supbiam spūalem. iiij.Y.
Perfect⁹ sp pficē dz t nūq̄ stare.xix.R
Perfect⁹ a tribus cognoscit.xxiij.H.
Perfect⁹ an q̄ttidie d̄ beat cōicare.xix.S
Persectio ordo q̄s sit:an q̄ est in cōitate vel qui in solitudine.xxv.S
Periculū maris triplex est.iiij.U X Y
Permittit de⁹ mala fieri ppt̄ b̄.xxxiij.Q
Permittere malū est dupliciter intelligēdum.xxxiij.P.
Permutat deus grauissimū malū in optimū.xij.E.
Perseuerare debem⁹ i bonis icept̄.xl.R xv.A.I.B.
Petere debemus tria.xv.D.
Petitio ñ stati exaudit̄ ppt̄ b̄ tria.ix.X.
Petitio mētalis an sufficiat.xv.E
Pietatem tenemur parētib⁹ facere.ij. B
Pietatem rectores debēt habere.xxv. Z
Philomena q̄re cubādo cātat.xxxvi.F
Phebus occisione serpentis contemplit cupiditatem.xxxviij.P.
Piramus dilexit tysbe.xxxiij.Q
Piscatores tres sunt.I.A
Piscatōe ẓtria ipediūt a captōe hoīz.I.D
Piscina rupta cui⁹ pisces q̄ exeūt.I.A
Platonē cē saluatū pie credi p̄t xxyviij.Q
Poculum circis permutabat hoies in bestias.iiij.T.
Pēpa obsequox ñ subuenit aīe.v.AD
Possessio tpaliū an sit a nata.xvi.Z U
Possidere an quis possit rem temporalē quasi ppriam.xvi.U
Potus cur nō interdicitur in quadragesima sicut cibus carnium.i.J.
Potio data sterilitat̄ cā mulieri.xxv.B.
Potētia intellectiua volitiua t opatiua inficiūtur per pcm̄.xlvi.X
Potentia peccandi fuit ablata marie. xxxix.U.
Potētes periculose moriūtur.xvi.T
Potentes sic corrigi debent.xxix.T.
Potētes deū arguūt ō sterilitate xxxiij.T
Potentū societas facienda est.I.H
Potestas xpi fuit exaltata ī resurrectōne xlvij.A.
Potestas ligandi atq̄ soluendi an sit eq̄ lis omnib⁹ sacerdotib⁹.xxi.R
Potestas imperatoris dz esse talis.vi.D.
Potestas papalis vilipēditur.vi.C
Potestas supioz ē plena iniq̄tate.vi.D
Preceptū nō oēs indifferent̄ ligat.i.B.
Precepta veteris testamēti an iustificauerint seruantes.xxviij.N.
Predestinatio nō hz cām p̄cedētē.xij.D
Predicator honorandus est.xxv.Q
Predicator hz dignū statū.xxviij.R
Predicator petit elemosinam ex debito: iij.H.
Predicator cōpat̄ piscatori.vi.E.I.C
Predicator assimilat̄ statue.vi.H.
Predicator dz solū dispositē p̄dicare xx.T
Predicator paucos conuertit ppter hec xxxvi.R.
Predicator peccator an p̄dicando peccet xxviij.S.
Predicatorē tria ipediūt a captura.I.D.
Predicāda st̄ simplicia siplicib⁹ xxviij X
Predicare pōt dyaconus t subdyacon⁹ xxviij.R.
Predicare nō licet laicis.xxviij.Q
Predicare lz i eccl̄ia ppt̄ tria.xxviij.T.
Prefectus ciuitat̄ dz tueri pacē.xxx. A

Tabula

Prefect⁹ vigilū hec dꝫ facere.xxx.E
Pregnās nō tenetur ieiunare.i.B:
Prelatus assimilatur carpis.vi.E.
Prelatus precedere dꝫ subditos.xiiij.T xxvi.U.
Prelatus debet corripe.xxi.P.Semper studere.xxi.B.
Prelat⁹ malo exemplo subditos inficit. xxxiiij.F.
Prelatis ē obediendū.xxi.N. Et in hijs xiiij.T.
Prelatus sic dꝫ viuere.xxxv.U.
Tria habere.xxxv.X.
Prelat⁹ dꝫ tpalia iuste expēdere.xxxv.A
Pñtia xpi firmat t roborat aiaꝫ.xlviij.Y
Dat dulcedinē immarcessibilē.xlviij:A
Saluat.xxxi.M.
Presciētia habet causam:xij.D
Preseruat de⁹ nos a pctis.xxxviij.M
Preseruatus p xpm non debet spernere peccatorem.xxxviij.O
Prebuat⁹ pl⁹ tenet ꝺo q̄ lapsꝰ xxxviij P
Presbyteri honorari debent.xxi.E.
Presumptio causatur in immoderata delectatiōne.xiij.C.
Presumptio an sit pctm̄.xiij.D:
Princeps precedere debet t scōm legem viuere.xiiij.T.
Probatio conscientie sic dꝫ fieri.xix.O
Probare dꝫ sensus cōicans.xliij.S.
Probat de⁹ dilectos tribulatōe.xxxi.A
Prodig⁹ ē pctōr t tria dꝫ facē.xviij.B E
Prodig⁹ pctōr deū refutat.xviij.T.
Prodigus an peior sit auaro.xxvi.S
Proficientes xps cōfortat.iiij.U.
Proficere debet quilibet.nunq̄ stare.xix IR.xxxij.A.
Proficiēs se dꝫ reputare insipiētē.xiij.D
Profess⁹ a deo maiorem mīam conseq̄ tur.xxi.U.
Propha non ē accept⁹ ī patria sua.xv:Y
Promissum dꝫ seruari.viij.B.xlv.G
Propa volūtas est deo dāda.xxi.T.
Propa volūtas ardebit i īferno.xxi.U X
Propriū dei est misereri.ix.T.
Proprietas temporaliū rerum an sit licita.xvi.U.
Prospitas facē oblīmōe ꝫ bñficioꝝ.viij.U
Prospitas facit periculose mori.xvi.T.
Prospitas nō est stabilis.xlviij.P.
Proximū diligere debemus ꝓpter hec. ij.T.xv.O.
Proximo tria debemus facere.xli.D.
Proximum non debemus iudicare temerarie.xx.X.
Prudentiam debet ambulans habere et habet tres ptes.xxxij.E.
Prudētia triplex ē: t facit hec.xxxiij.P.
Prudentes mundi deum arguūt de hoc xxxiij.X.
Publicāda nō sūt secreta cōsilia.xliij.O
Publici pctōres repellēdi sunt.xxxij.IR.
Publice predicari dꝫ verbū dei.xxviij.T
Pueri dñt informari in hijs.xxx.P Q.
Pueri debēt diligere pentes.xviij.L.
Honorare.xxij.E D E G.
Pueri nō tenent⁹ ad ieiuniū.i.B.
Pueri iudeorum non debēt baptizari inuitis parentibus.xiij.A.
Pulchritudo marie.xxxix.X
Pulchritudo nō fūdat amicitiā.xxxix.Y
Pugna angelorū fuit realis.xxx.E.
Punit deus grauius quanto diutius expectat.xvij.E.
Purgatorium est graue.ij.G.
Purgatoriuꝫ quandoq̄ anime exire possunt.vi.O:
Quarep quadragesimā cib⁹ tapatur.non potus.i.Y.
Quare nō vinū ꝓhibet⁹ in quadragesima sicut carnes.i.K.
Quare deus nō immediate custodit homine sine angelo.v.U.
Quare angelus ita fideliter homine custodit.v.X.
Quomodo ignis infernalis agat in spiritum.vi.P
Quare deus hominem non suscipit in infantia.viij.Q.
Quare deus non cito exaudit inuocātes ix.X.
Quare de⁹ hoiem fecit peccabilē.xij.E.
Quare deus vnum saluat t alterū damnat.xij.C.
Quare deus equaliter non omnes respicit.xij.N.
Quare non adoramus hoiem sicut imaginem.xiij.S.
Quare martyres tandem gladio mortui sunt.xv.B
Quare deus in cruce mori voluit t nō in alio supplicio.xxiiij.X.
Quare anima prius clarificatur corpore xxiiij.E
Quare incarnatio magis attribuit⁹ spiritui scō q̄ patri.xxvij.M.

Quare in hyeme pauciores sunt infirmitates q̄ in estate. xxx. S
Quare philomēa cubādo cātat. xxxv. F
Quare in presentia interfectoris vulnus cruentat. xxxix. M.
Quare vna pria calidior est altera. xlij. M
Quare aqua recipit contrariā qualitatez t non ignis. xlvij. L.
Quare lupus hominem preuidens efficiat raucum. xix. I.
Quare christus die tertia resurrexit t nō alia. xlvij. O.
Quare petrus dimisit piscationē t postea resumpsit. l. I.
Quare mortale punitur eternaliter t nō veniale. xij. O.
Quare peccatum hominis est remissibile angeli non. xi. R.
Quare tonitruum precedens chorusatio prius videtur. xvij. V.
Quare parens purgatus ab originali p lem immundū p creat. xliij. Y
Quare baptismus tollit peccatū: non penam. xliij. X.
Quercus t arūdo altercantur. ij. J.
Quieuit xp̄s in tribus. xlvi. P:
Quies est finis laboris. xlvi. O.
Quierem cordis tria perturbant. xix. J
Quietant hoiem tria in deo. xlviij. Q.
Rationē reddere debem⁹ de omni actu deliberatiuo. viij. V.
Rationi debet sensualitas obedire. xxi. R.
Ratione carentes non merentur nec demerentur. xxi. Q.
Rationis iudiciū tale est. xxij. S.
Rationem quottidie debemus habere xlviij. T.
Rationē quilibet reddet de sua vita. statu seu regula. xlviij. T. U.
Radix oīm virtutum est fides. ij. L.
Radici comparatur xp̄s in virginali vtero. xliij. L
Rancor est dimittendus. iij. S
Rapiuntur per mortem iuuenes ne malicia mutet eos. xxxiij. X.
Rapinaz prohibet deus quia est grauior furto. xxi. A. B.
Recidiuare est periculosum. viij. I.
Reconciliauit nos xp̄s humana natura. xxvij. N.
Reconciliationis signo xp̄s vt agnus occisus est. xxx. L.
Reconciliationis signo deꝰ penitentiā facit. xviij. M.
Recōciliato inimico nō credas. xxxviij. M
Recognitio peccati placat deū. xviij. B
Recordatio passionis christi est vtil. xv: S. xvij. T
Rector semper studere debet. xxi. S Et habere misericordiam. xxv. L.
Rectores non debent extolli. xxxiij. S
Rectores ambitiosi mundum destruunt xxxv. A.
Rector debet tria habere. xxxv. I.
Pollere iusticia t scientia. xl. F.
Redeunt peccata deleta p reiterationem ad hec. viij. A.
Redire debet aīa ad deum vnde est egressa. ix. S.
Reddere oportet rōnez de his. xiij. R.
Reficit anima deuota xp̄m his ferculis: xli. J.
Reges dicuntur sacerdotes. xxi. F.
Regnū dei primo est querendū. viij. E
Regula clericoꝝ. vi. E.
Regula prelatoꝝ. xxxv. T. I
Regula consulum. xliij. N.
Militum. xliij. P
Regula viduarum. xxx. L
Regula coniugatorum xxv. V.
Regula popularium. xliij. Q.
Regula religiosoꝝ. xxxvi. X.
Rei aliene contrectatione illicita t furtuz xxi. A.
Religiosus ꝑm habitū nō viuēs ap̄icatur ypocrita. iij. E.
Religio quid est. xxiij. S.
Religiosus corpe t non corde sepatus a mundo infructuosus est. vij. O.
Religiosorum opus ex voto est meliusꝫ alterius sine voto. vij. P.
Religio an sit melior q̄ seculariter viuere vij. O.
Relinquere debemus omnia. xxvi. Y.
Remissio plena culpe an xp̄i passione fuerit. xl. U.
Remissibile est hominis peccatum t ang̃eli non. x. R.
Rem⁹ t romul⁹ nutriti sūt a lupa. xv. P
Remus occisus est a fratre. xvij. E.
Renunciandum est omnib⁹ talit. xxvi. I
Repellere q̄s p̄t iniuriā tripl'r. xxxij. G
Reprobis dat deus temporalia abundater. xxxij. Q.
Reprobozꝝ malū ordinatur ad q̄druplet

bonū electoꝝ.xū.E.
Res tpalis nō possidet natura.xvi.T
Respublica seruat per hec.xl.E.F.
Resistere debemus temptationi in princi pio.xxiij.R.
Responsio mollis frangit iram.xx.Y.
Restitutio q̄ t qualiter fieri dz.xli.X.
Restituere debet dolose vēdēs vel emēs vij.Z.
Resurrectio xp̄i cōparat veri.xlvij.R
Resurrectio christi est causa nostre resurrectionis.xlvij.T.
Resurrectio xp̄i congrue p̄mo ostendebatur mulieribus.xvij.F.
Resurgēdo xp̄s hec acquisiuit.xvij.R.
Resurgendo xp̄s an primo apparuit matri.xlvij.N.
Resurrexit christus tertia die propter hec xlvij.Q.
Resurrectionē cum letitia debemus celebrare.xlvij.Q.
Resurgere a mortuis debuit christus propter hec.xlvij.QD.
Resurgunt boni t mali talit.vi.Z.
Resurgere nemo pōt a peccatis sine gratia.xviij.Q.
Resurget pctōr ad talem gr̄am.xviij.Q
Resuscitatio corpalis vel spiritualis quemaior.xxxi.P.
Reuereri debent sacerdotes.xxi.HD.Z.
Reuocatur pctōr per tria.xvij.A.
Rosa caput inficit.xxxviij.T.
Roma destruēda signis ostendit.xli.Z
Romani tria in honore seruabant.xl.F
Rota fortune.xij.Z.
Rustici sūt in ranas trāsformati.xxix.Y

Aba tēptat sapiētiā salomonis xlvij.U.

Sabbatū dedicatū est in honore virginis.xlvi.R.
Sabbatū celebram in dñica.x.HD.
Sacerdos in mortali existens an possit celebrare.an ei oratio valeat.ij.D.
Sacerdos an peccet dando pctōri petenti sacramentum.xliiij.B.
Sacerdos honorari debz.xxi.E.HD.Z.Y
Sacerdotum vita.vi.E.
Sacerdotes vitare debent conuiuia laicorum.xx.X.
Sacerdotes p ossunt deū placare.xxi.Y.
Sacerdotalis potestas ligandi t soluendi an sit equalis oibus.xxi.R.
Sacerdotium est dignum.xxi.E.
Et sunt reges.xxi.F.
Sacramenta sunt instituta a xp̄o.xi.R
Sacramentū dz libere ministrari.v.Q
Sacramentū eucharistie quare institutus est in fine.xliij.E.
Sacramentū eucharistie an perfect quot tidie sumere debeat.xix.S.
Sacrameti sumptio mutata est.xix.S
Sacramenti sumptio talem requirit preparationem.xix.Q.
Sacramenti vtilitas.xix.Q
Sacramenta ordinantur contra septē defectus.xi.Q.
Sacramentoꝝ sufficientia contra omnez morbum.xxviij.B.
Sacramenta pro quacunq; lege fuerunt instituta.xi.U.
Sacramentū sumēs scia de pctō ex obedientia ecclesie an peccet.xix.P.
Saluare vult de omnes.vij.D.
Saluari poterant aliqui tp̄e legis t ante absq; obseruantia legis.xxviij.P
Saluati sunt plures propter fidem ante fidem.xxviij.B.
Salutatio angelica mutata est in passiōe xlv.X.
Samson designat pctōrē ligatū.xxix.B
Sanctificat ecclesia ppter tria.xi.Q.
Sctificata ē maria his gradib.xxxix.U
Sanctus quilibet habet speciale donum in superlatiuo.xi.N.
Sancti intercedūt pro nobis.xv.HD.
Sācti cogscūt preces nr̄as a deo.xv.Z
Sancti post se reliq̄unt hec.xxvij.T
Sanctos inuocare debem.xxvij.Y.
Sanctis canonisatis solemnitates facere possumus.Ibidē.Y.
Sanctoꝝ natalicia sol̄niter sunt celebrāda.xxvij.T.
Sanctoꝝ iocūditas est magna.xxvij.A.
Sāguis xp̄i oēs libauit a pctis xxiiij.F.
Sanguis xp̄i hz tres effect.xxiij.X.
Sanguinis xp̄i oblatio an fuerit patri acceptissima.xliiij.Y.
Sanguis xp̄i est septies effusus.xxiiij.A
Sanguinis christi memoriā habere debemus.xxiiij.E.
Sanguis christi t sanctorum merita fructificant hominem.xv.S.
Mortuos suscitat.xliij.Q.
Sanguis hūan fecūdat arborē.xv.S.
Sapientia xp̄s creuit.xlij.T.
Sapientia mūdi est vana.xiij.E.F.

Sapientie donū datum est cōtra debilitatem intellectus. xlvi. Ξ.
Satisfactio pene est de trib⁹. x. S
Satisfactio ñ remittit offēsā dei. xviij. ℔
Satisfacere an q̄s possit in vita p̄ mortali. Ibidem. ℔.
Satisfacere an aliquis possit in hac vita pro alio. xviij. R.
Saturitas mala est. i. E.
Scādalo occurrēte an bonū sit obmittendum spūale. xxij. J.
Scientia nobilitat hoīem. xlij. F.
Scientiā triplicē amisit adā. xxix. B C:
Scientia mūdi vana. xiiij. E F.
Sciens p̄prie dicitur homo. xiij. N
Scire non possunt demones secreta cordium. viij. N.
Scire nemo pōt certe diē vltimū. vi. Y
Scholaris p̄batur humilitate. xiiij. Z.
Scholaribus cōpatiendū est t eorū p̄uilegium. xl. B
Scriptura diuina an possit suspendi ad collum. xix. Y
Secreta nō sunt pādenda. xliij. O
Secretor relator displicet. xxxv. Q.
Secreta cordiū an dyabol⁹ sciat. viij. N
Secularium vita an sit melior religiosor vij. O.
Seculi finē an q̄s sciat determiate. vi. Y.
Seminare hic debem⁹ vtutes. x. N
Senator vnde dicitur. xxxviij. D
Senes nō tenentur ieiunare. i. B.
Senes a iunioribꝰ iuuari debēt. xxij. D.
Senū incōtinētia p̄tēptibilis ē. xxx. R.
Senectus in cōsilijs est vtilis. xxxviij. D
Sensus custodire debem⁹. i. Z. xlvi. X.
Sensualitas debz rōni obedire. xxi. R
Sensualitas p̄trariat spiritui. xxviij. ℔
Sentētiari nullꝰ debet ad mortē ex p̄fessis in tormētis nisi p̄seueret. xlv. J.
Septenariꝰ numerꝰ est p̄fectꝰ. xlvi. V
Septem dona spūssancti contra hec dāntur. xlvi. Ξ.
Sequi debemus xp̄m. xxx. X. xv. U
Sequi debem⁹ sanctos in his. xxvij. U.
Sera pnīa vix ad salutē sufficit. iiij. M.
Seraphin significat deuotos cōtemplatiuos. xxvi. Z.
Serpens habet hanc astuciā. xxxiij. P
Serpens eneꝰ significat xp̄m. xxxij. ℔.
Seruiunt nobis angeli. v. Z U.
Seruire debem⁹ xp̄o. xxvi. M. N. p̄p̄ tria. l. M.
Serui boni sexūt seruicia. l. N. O:
Serui fidelitas p̄batur. xlviij. R:
Seruitor xp̄i hec debet habere. l. N
Seruus inobediens dño in illicito mandato nō est p̄iurus. xxxiij. V.
Seruus vnde dicatur. xxxiij. Ξ:
Seruū peccatū facit. xxxiij. Ξ. xxi. Q:
Seruitꝰ pcti ē cauēda p̄p̄t hec. xxxiij. A
Seruitutē ebrietas facit. xxiiij. ℔.
Seruitus morti cōparat. xxxiij. Ξ
Seruus non potest accipere ordines nisi manumissus. xxij. O.
Seruorū infideliū dispensatorum plura sunt genera. xli. U.
Signa quandoq̄ ostendūt euentus malos. xxxix. D. xl. J.
Signa aduentū dñi p̄conisant. xxxij. E.
Signa cōmunia tenetur quis ostendere inimico. xxxiij. J.
Signare ornamentis ecclesiam an sit peccatum. v. M.
Signatos signo crucis non ledit dyabolus. xlij. D.
Signor in morte xp̄i moralizatio. xlv. Z
Simonia cōmittit sola intentē e. v. N.
Sinus abrahe quid sit. xvi. X.
Sitiuit xp̄s in cruce ad hec. xlv. K.
Sobrietas a mulc̄ malis p̄seruat. xxx. T
Sitire debemus ad fontē gr̄e. xxxiij. Z.
Societas malor est fugiēda. xlviij. S.
Societas dyaboli mala est. l. ℔
Socrates abiecit aurum. i. Z. Eius humilitas. ij. J
Socrates est interemptus ab ydolatris ix. B.
Sol facit omnia ridere. xxxvij. X.
Sol signat papam. vi. B.
Solis eclipsis qualis fuerit in morte xp̄i xlv. Z.
Solennitates sanctorū sunt celebrande xxvij. T.
Solennitates sanctorum nulla voluptate debēt dehonestari. xxvij. X.
Sollicitudo est quadruplex. i. N.
Sollicitudo mulierum est cōmendabilis xxxvij. K.
Sperare debemus in sanctam trinitatē ix Ξ.
Sperare nullus debet sine meritis p̄cedentibus. xli. J.
Sperantes medicus facliꝰ curat. ix. Ξ.
Spes vescit t cibat xp̄m. xli. ℔.
Spirituſſancti dona. xlvi. Ξ.

Spiritussanctus animā diligit singulariter ⁊ cōmuniter.xi.R.
Spūssanctus an sit in homine nemo scit cōmuni lege.xi.O
Spiritui sancto attribuit incarnatio propter hec.xxvij.M.
Spūs hūan⁹ p pcm̄ inficit i potētijs intellectiua:volitiua:⁊ opatiua.l.xlvi.S
Spūalia sunt ꝓpalib⁹ pponēda.viij.E.
Spūalia opa de necessitate salutis non sunt obmittenda ꝓpter scādalū.xxij.I.
Sponsa christi debet xpm imitare ad cenam.xli.D.
Spōsa debet habitare cū xpo.xxxi.N
Sponsa xpi peccando facit ꝓtra tria bona matrimonij.xxv.M.
Spurius ex lege ali non debet.xviij.S
Stadium dicatur tale.xlviij.N.
Status beatitudinis excedit statum innocentie.xlvij.D.
Status altus est periculosus.xvi.T:
Status ecclesiasticus vilipendit.vi.E.
Status clericor⁊ talis debet esse.vi.E
Status quis melior an religiosorum vel laicorum.vij.O.
Statuta laicorum clericos ligare nō possunt.xxij.A.
Statuta laicor⁊ hec habere debēt.xxij.A
Statuta cōiugator⁊ tria sunt.xxv.Y
Stelle cadētes significāt xpianos.vi.E.
Steriles mulieres reprobātur.xvij.N
Stetit ihūs in medio triplicāter.xlix.F.
Stolam nouā dat de⁹ penitēti.xviij.O.
Stomachus euacuari debet.xix.T.
Stultus impetrauit rōis legē.xxviij.E:
Subdyaconus pōt p̄dicare.xxviij.R
Subditus an debeat in omnibus obedire.xiiij.T.
Subditus debet cedere supiori.xxi.O
Subiectio ordinata est in beatis.xij.O.
Subijcere se ex humilitate omnibus an liceat.xiiij.N.
Subuenire debemus parentibus in purgatorio.ij.B.
Subuenire debemus pauperibus.iij.I
Subuenire dēm⁹ pximis i trib⁹.xxxij.D.
Suffragiū est quadruplex.ij.C.
Suffragiū a malo factū an valeat.ij.D.
Suffragia hos iuuāt.vi.S
Suggerit dyabolus mala.xlix.O.
Suggestioni debemus resistere.xxiij.R
Supbia causat hereſim i multō.xxviij.V
Superior sic viuere debet.xxxv.U.
Supior cōparatur capiti.xiiij.T.
Piscatori.vi.T.
Superiori obediendum est.xxi.N
Supiores cōparant vulpi.xxxiij.H.
Surrexit xps tria die ꝓpt hec.xlvij.O.
Surgere debet pctōr a peccatis.x.O.
Surgere nō pt pctōr sine gr̄a.xxiij.M.
Sursuz ad deū debemus corda dirigere xxxvij.Y.⁊.xxxvij.A.
Sursuz ad deū debem⁹ respicere.iij.Y.S
Suscitatio impij est maior q̄ creatio celi.xlvij.C.
Suscitatio impij q̄ttuor req̄rit.xxvij.F.
Habernacula tria sunt xpi.xi.C.
Tacere veritatē an sit eccle pcm̄ quale sit loq̄ mēdaciū.xxxv.O.
Tactu christus probauit resurrectionem xlix.D E.
Tardatio executionis testamēti p̄iudicat anime testatoris.xxvij.R S.
Temerarij mali iudicant bono.xx.S.
xxviij.Y.
Temporalia nō habent fidelitatē.⁊ sunt periculosa.i.L.
Tpalia sūt spernēda.viij.R.xxiij.A B.
Temporalia dantur reprobis abundant ꝓpter hec.xxxiij.O.
Temptatur xps a dyabolo.v.H.
Temptantur tria genera hominū.v.R
Temptatōem de⁹ pmittit ꝓpt hec.v.D
Temptator est debilis.v.B.xxiij.R.
Temptatōes triplicit euadim⁹.xxviij.R
Templum cordis siue anime sic p̄paratur xpo.xvij.L.
Templū materiale corpus xpi in vtero significat.xxvij.R.
Tpūs cōputare debem⁹ q̄ttidie.xlviij.T
Temp⁹ ꝓputabitur in iudicio.viij.H.
Tpe pacis ⁊ ocij mlta mala fiūt.xl.H.
Terra p tria mouetur.xv.S.
Terrā se esse homo cogitare debet.xix.E
Terra bñdicta est maria.xxv.D.
Terrena sūt postponēda celestib⁹.viij.E
Testamēta exeq̄ dēnt q̄ totiꝰ.xxvij.R S
Testis falsus grauiter peccat.xxxv.E
Testificari possunt audita ⁊ visa.xliij.R
Theodosius imperator legez dedit patiētie.xxxiij.C.
Thesaurizare debem⁹.i.P.O.Et i trib⁹
Thesaurus ecclesie quis sit.⁊ vnde prouenīat.xi.X:
Thesaurus indulgentiarū.xxxvi.X
Tyberius impator conuitia non reluctan⁊

bat.xxviij.C.
Timor est custos anime.xvij.R
Timor humanꝰ est dānosus. xxxviij. I.
Timor humanꝰ an equaliter excuset pec/
catum.xxxij.O.
Timor seruilis an sit donū dei.xlvi.C.
Timor mortis stultus est.xxxi.C.
Timor filialis est donū spūssācti.xlvi.B
Timere debemꝰ amissionem spūssancti.
xlvi.B.
Transfigurat deus hom nem ad imagi/
nem eius.xij.AD.
Transsubstantiatio corporis ostendit xp̄s
passibilē per hec.xliij.R.
Tribulatio est pabulum consolationis iu
stoꝝ.xxxi.A.
Tribulatione probat homo.v.D.
Tribulatōne culpa dimittit.beatitudo ac
quiritur.xxxi.E.
Tristabatur xp̄s in morte t non martires
t virgines xlv.D.
Trinitas sancta ē fundamētū nr̄s.viij.A.
Trinitas sic describit seu ꝓbatur.ix.C
Trinitas tota operata est incarnationem
xxvij.AD.
Turtur significat viduam.xxx.R.
Ana gloria est de tribꝰ.xiij.H
Uana gl eria trāsibit.xxxvij.C
xl.P.Uilescit.xiij.D.
Uanitas mundi ex tribus cognoscitur.
xlviij.P:
Uasallus tenet cū dño bellare.xxiij.T
Uendere omnes volunt care t vile emere
xli.Y.
Uelatur corpus xp̄i ꝓpter hec.xliij.I
Uenditor an debeat patefacere occultum
defectum.vij.AD.
Uendicare an licet carius.xli I.
Uenditio an sit illicita ꝓpter defectuꝫ vel
latentem bonitatem.vij.I.
Uenerari ñ dñt reliquie ignote.xxvij.E.
Uenter est deus ebrioꝝ.x.X.
Uerbà ociosa deus iudicabit.xij.R
Uerba nr̄a debēt esse humilia.xiij.AD.
Uerba mollia frangunt iram.xx.L.
Uerbū dei est attēte audiendū.xxxvi.F
Uerbū dei debet bene masticari. xxvi.F.
Uerbū dei necessariū est ad salutē.xxv.R
Uerbū dei dispositis solum est predicādū
xx.T.
Uerbū dei etiam a minimis ꝓlatum non
est contemnendum.xxviij.O.
Uerbū dei per tria expellit diabolū.xix.A
Uerba dei patienter tolerāda sī.xxiij.E
Uerecundia honesta t humilitas custodi
unt virginitatem.xxxix.Y.
Ueritas est dicēda ꝑm ꝓgruentiā.xxij.R.
Ueritas dicenda est pietate.xxix.O
Ueritas est moneta dei.xxix.P
Ueritas cōparat aque benedicte.xx.B.
Ueritas vite facit credulitatē.xxxviij.C.
Ueritatē tacere an sit equale pctī mēda
cio.xxxv.O
Uerum non est omne quod est simile ve/
ro.xxxij.E.
Uestis purpurea t bissina q̄d sit.xvi.Y.
Uestis purpurea est regalis.xvi.O.
Uestem auream vel purpuream nemo ni
si princeps portare debet.xxxvij.O.
Uestis sordida quandoqꝫ iactantiam ha
bet.xvi.AD.
Uestimentum triplex habuit xp̄s.iiij.X.
Uestitu nō est gloriandū.xiiij.AD.
Uetula putat se eq̄tare sup bestiā.l.R.
Uetula detractrix lupo ātiq̄ ꝓpat.xxi.D
Uia recta ad celū est hec.xlij.R.L.
Est arta t difficilis.exemplū.vi.B.
Uia huiꝰ mūdi est periculosa.xxxij.C
Uia directa est ambulanda.xlvij.B
Uicinus debet esse talis.xl.L.
Uicinus in domo nō debet nocere alteri.
xxxv.P.
Uicium occultum rei an vendens debeat
patefacere.vij.AD.
Uicia ieiunio cōprimuntur.i.E.
Uidere debemus sursum deum.iij.Y.
Uidere debemꝰ iesum in tribꝰ.xxxix.R.
Uidēs sacramentū eucharistie in peccato
mortali existens an peccet.xliij.U.
Uidua hec facere debet.xxix.L.
Uidua ex tribus flebat filiū xxx.I.
Uidualis status est cōmēdabilis.xxx.R
Uigilare debemꝰ.iij.O.
Uigiles quid custodire debēt.xx.C.
Uilitas hominis est hec.xlix.B.
Uincitur diabolꝰ tripliciter.xxiij.AR.
Uindicta q̄ncqꝫ est laudabilis.xx.E.
Uindicat deus violentiam factam pau/
peri.xlij.O.AR.
Uindictam nō debet verberatus querere
xxxiij.E.
Uinea xp̄i est anima.xvij.AD.
Uinea est xp̄ianis cōmissa.xvij.X.
Uinum quare in quadragesima nō inter
dicatur.i.R.
Uinum an debeat potari.xxiij.R.

Spiritussanctus animá diligit singulari ter ⁊ cõmuniter.xi.K.
Spũssanctus an sit in homine nemo scit cõmuni lege.xi.O
Spiritui sancto attribuit incarnatio pro pter hec.xxvij.M.
Spũs hũan⁹ p pcm̃ inficit i potẽtijs in tellectiua:volitiua:⁊ opatiua.l.xlvi.X
Spũalia sunt ꝓpalib⁹ pponẽda.viij.E.
Spũalia opa de necessitate salutis non sunt obmittenda ꝓpter scãdalũ.xxij.Y.
Sponsa christi debet xpm̃ imitare ad ce nam.xli.D.
Spõsa debet habitare cũ xpo.xxxi.N
Sponsa xpi peccando facit ꝓtra tria bo na matrimonij.xxv.M.
Spurius ex lege ali non debet.xviij.S
Stadium dicitur tale.xlviij.N.
Status beatitudinis excedit statum in nocentie.xlvij.D.
Status altus est periculosus.xvi.T.
Status ecclesiasticus vilipendit.vi.E.
Status clericor⁊ talis debet esse.vi.E
Status quis melior an religiosorum vel laicorum.vij.O.
Statuta laicorum clericos ligare nõ pos sunt.xxij.A.
Statuta laicor⁊ hec habere debẽt.xxij.A
Statuta cõiugator⁊ tria sunt.xxv.Y
Stelle cadẽtes significãt xpianos.vi.E.
Steriles mulieres reprobãtur.xvij.N
Stetit ihũs in medio triplicater.xlix.F.
Stolam nouã dat de⁹ penitẽti.xviij.O.
Stomachus euacuari debet.xix.T.
Stultus impetrauit rõis legẽ.xxviij.E.
Subdyaconus põt ꝑdicare.xxviij.M
Subditus an debeat in omnibus obedi re.xiiij.T.
Subditus debet cedere supiori.xxi.O
Subiectio ordinata est in beatis.xij.O.
Subijcere se ex humilitate omnibus an liceat.xiiij.N.
Subuenire debemus parentibus in pur gatorio.ij.B.
Subuenire debemus pauperibus.iij.Y
Subueire dẽm⁹ ꝓximis i trib⁹.xxxij.D.
Suffragiũ est quadruplex.ij.C.
Suffragiũ a malo factũ an valeat.ij.D.
Suffragia hos iunãt.vi.S
Suggerit dyabolus mala.xlix.O.
Suggestioni debemus resistere.xxiij.M
Supbia causat heresim i multꝫ.xxviij.V
Superior sic viuere debet.xxxv.U.
Supior cõparatur capiti.xiiij.T.
Piscatori.vi.T.
Superiori obediendum est.xxi.N
Supiores cõparant vulpi.xxxiij.H.
Surrexit xps tria die ꝓpt hec.xlvij.O.
Surgere debet pctor a peccatis.x.O.
Surgere nõ pt pctor sine gra.xxij.M.
Sursuz ad deũ debemus corda dirigere xxxvij.Y.⁊.xxxvij.A.
Sursuz ad deũ debem⁹ respicere.iij.Y X
Suscitatio impij est maior ꝙ creatio cel xlvij.C.
Suscitatio impij q̃rtuor req̃rit.xxvij.F.
Habernacula tria sunt xpi.xi.C.
Tacere veritatẽ an sit eccle pcm̃ quale sit loq̃ mẽdaciũ.xxxv.O.
Tactu christus probauit resurrectionem xlix.D E.
Tardatio executionis testamẽti piudicat anime testatoris.xxvij.MR S.
Temerarij mali iudicant bono.xx.X.
xxviij.Y.
Temporalia nõ habent fidelitatẽ.⁊ sunt periculosa.i.T.
Tpalia sũt spernẽda.viij.K.xxiij.A B.
Tẽporalia dantur reprobis abundant ꝓpter hec.xxxiij.O.
Temptatur xps a dyabolo.v.H.
Temptantur tria genera hominũ.v.K
Temptatõem de⁹ pmittit ꝓpt hec.v.D
Temptator est debilis.v.B.xxiij.MR.
Temptatõez triplicit euadim⁹.xxviij.MR
Templum cordis siue anime sic ꝑparatur xpo.xvij.T.
Templũ materiale corpus xpi in utero si gnificat.xxvij.K.
Tpũs cõputare debem⁹ q̃rtidie.xlviij.T
Temp⁹ ꝙputabitur in iudicio.viij.H.
Tpe pacis ⁊ ocij mlta mala fiũt.xl.H.
Terra p tria mouetur.xv.S.
Terrã se esse homo cogitare debet.xix.E
Terra bñdicta est maria.xxv.D.
Terrena sũt postponẽda celestib⁹.viij.E
Testamẽta exeq̃ dñt q̃ toti⁹.xxvij.MR S
Testis falsus grauiter peccat.xxxv.E
Testificari possunt audita ⁊ visa.xliij.K
Theodosius imperator legez dedit patiẽ tie.xxxiij.C.
Thesaurizare debem⁹.i.P.O.Et i trib⁹
Thesaurus ecclesie quis sit.⁊ vnde proue niat.xi.X.
Thesaurus indulgentiarũ.xxxvi.X
Tyberius impator conuitia non reluctan

bat.xxxiij.C.
Timor est custos anime.xvij.R
Timor human⁹ est dānosus. xxxviij. J.
Timor human⁹ an equaliter excuset pec/
catum.xxxij.O.
Timor seruilis an sit donū dei.xlvi.C.
Timor mortis stultus est.xxxi.C.
Timor filialis est donū spūssācti.xlvi.B
Timere debem⁹ amissionem spūssancti.
xlvi.B.
Transfigurat deus hom nem ad imagi/
nem eius.xij.M.
Transsubstantiatio corporis ostendit xp̄z
passibilē per hec.xliiij.R.
Tribulatio est pabulum consolationis iu
storz.xxxi.A.
Tribulatione probat homo.v.D.
Tribulatōne culpa dimittit.beatitudo ac
quiritur.xxxi E.
Tristabatur xp̄s in morte t non martires
t virgines xlv.D.
Trinitas sancta ē fundamētū nr̄z.viij.A.
Trinitas sic describit seu pbatur.ix.C
Trinitas tota operata est incarnationem
xxvij.M.
Turtur significat viduam.xxx.R.

Vana gloria est de trib⁹.xiiij.M
Vana gl eria trāsibit.xxxvij.C
xl.D.Vilescit.xiiij.D.
Vanitas mundi ex tribus cognoscitur.
xlviij.D:
Vasallus tenet cū dño bellare.xxiiij.T
Vendere omnes volunt care t vile emere
xli.Y.
Velatur corpus xp̄i ppter hec.xliij.J
Venditor an debeat patefacere occultum
defectum.vij.M.
Vendicare an licet carius.xli J.
Venditio an sit illicita ppter defectuz vel
latentem bonitatem.vij.J.
Venerari ñ dñt reliquie ignote.xxvij.E.
Venter est deus ebriorz.x.X.
Verbà ociosa deus iudicabit.xij.R
Verba nr̄a debēt esse humilia.xiiij.M.
Verba mollia frangunt iram.xx.L.
Verbū dei est attēte audiendū.xxxvi.F
Verbū dei debet bene masticari. xxvi.F.
Verbū dei necessariū est ad salutē.xxv.R
Verbū dei dispositus solum est predicādū
xx.L.
Verbū dei etiam a minimis platum non
est contemnendum.xxviij.O.
Verbū dei per tria expellit diabolū.xix.A

Verba dei patienter tolerāda sr̄.xxxiij.E
Verecundia honesta t humilitas custodi
unt virginitatem.xxxix.Y.
Veritas est dicēda p̄m ꝯgruentiā.xxij.R.
Veritas dicenda est pietate.xxix.O
Veritas est moneta dei.xxix.P
Veritas cōparat aque benedicte.xx.B.
Veritas vite facit credulitatē.xxxviij.C.
Veritatē tacere an sit equale pcm̄ méda
cio.xxxv.O
Verum non est omne quod est simile ve/
ro.xxxij.E.
Vestis purpurea t bissina q̄d sit.xvi.Y.
Vestis purpurea est regalis.xvi.O.
Vestem auream vel purpuream nemo ni
si princeps portare debet.xxxvij.O.
Vestis sordida quandoq̄ iactantiam ha
bet.xvi.M.
Vestimentum triplex habuit xp̄s.iiij.X.
Vestitu nō est gloriandū.xiiij.M.
Vetula putat se eq̄tare sup bestiā.l.R.
Vetula detractrix lupo ātiq̄ ꝯpat.xxi.D
Via recta ad celū est hec.xlij.R.L.
Est arta t difficilis.exemplū.vi.B.
Via hui⁹ mūdi est periculosa.xxxij.C
Via directa est ambulanda.xlvij.B
Vicānus debet esse talis.xl.L.
Vicinus in domo nō debet nocere alteri.
xxxv.P.
Vicium occultum rei an vendens debeat
patefacere.vij.M.
Vicia ieiunio cōprimuntur.i.E.
Videre debemus sursum deum.iij.Y.
Videre debem⁹ iesum in trib⁹.xxxix.R.
Vidēs sacramentū eucharistie in peccato
mortali existens an peccet.xliij.V.
Vidua hec facere debet.xxix.L.
Vidua ex tribus flebat filiū xxx.J.
Vidualis status est cōmēdabilis.xxx.R
Vigilare debem⁹.iiij.O.
Vigiles quid custodire debēt.xx.C.
Villicus hominis est hec.xlix.B.
Vincitur diabol⁹ tripliciter.xxiij.R.
Vindicta q̄ncq̄ est laudabilis.xx.E.
Vindicat deus violentiam factam pau/
peri.xlij.O.R.
Vindictam nō debet verberatus querere
xxxiij.E.
Vinea xp̄i est anima.xvij.M.
Vinea est xp̄ianis cōmissa.xvij.X.
Vinum quare in quadragesima nō inter
diatur.i.R.
Vinum an debeat potari.xxiij.R.

Uinū vendēs mixtū aqua peccat. vij. K.
Uirgas posuit iacob ad cannalia. ix. Q.
Uirgili⁹ laudat virginē gloriosaz. xi. F.
Uirgo hebraice scribit͂ halma. xxxij. K
Uirginitas est status excellentissimus xxvi. B.
Uirginitas marie salua permansit pariē/do. vij. X.
Uirgines fecūdiores sī maritaq. xvij. Q
Uirgines replent paradisum. ibidē. Q
Uirgines non debent se ornare. xxx. N
Uirgines mundi carēt verecūdia. xxxix. Y
Uir vxorē percutiēs punitur sic. xix. L
Uirtutes felicitatem prestant. i. L.
Uirtutes induunt animam. i. S.
Uirtutis premium est honor. xl. N.
Uirtutes theologice inducūt xp̄z ad cenaculam. xli. D.
Uirtutes cardinales roborāt cōtra quatuor temptationes. xxxiij. K. L
Uirtutes dona ⁊ beatitudines an idē sint xlvi. D.
Uirtutes necessarie ad salutem restituum tur penitenti. xviij. Q.
Uirtutes sunt diligēde ꝓpter hec. xl. M
Uirtutis actum facit quandoq; quis sine virtute tripliciter. xli. A.
Uirtutum opera non sunt a natura. B dono. xxiij. D.
Uisa restificari possunt. xliij. K.
Uisione consistit beatitudo. xij. P.
Uita sancta haberi debet. i. Q.
Uita xp̄i an debuerit esse solitaria vel cōmunis. xxv. IR.
Uita ecclesiasticoꝝ. vi. L
Uita xp̄ianoꝝ est latior aliis. xxij. N.
Uita contemplatiua an possit simul stare cum vita actiua. xxiij. X.
Uita nr̄a assiliat̄ pegrinationi. xlviij. S
Uitis ecclesie est xp̄s. xvij. P.
Uiuētes an possint iuuare mortuos. ij. F
Uiuens an possit satisfacere pro mortuo. xviij. K.
Unguentum triplex. xli. K. L.
Unicornis capit̄ i gremio virgis. xxv. D.
Unus deus sic ostenditur. ix. A. B.
Uocalis oratio quare est inuēta xv. E.
Uocat de⁹ per tres nuncios. xvij. A.
Uocat deus ad penitentiam. xxiij. Q.
Uocat de⁹ ad sequelam. xxx. X.
Uocant nos de⁹ ⁊ diabolus. xlij. L.
Uolare debem⁹ in deum. xxxvij. D.
Uoluntas est imperatrix. xxij. S.
Uolūtas instar iudiq; corrūpit̄. ibidē. S.
Uoluntas in grauioribus pro facto reputatur. xxxix. X.
Uolūtaq; pcm̄ ⁊ opis an sint vnū. ibiō. X
Uoluntas libera angeloꝝ inchoauit conuersionem tali modo. xxx. F.
Uolūtas ꝓpria est rōni subiciēda. xxi. S
Uolūtaq; actⁿ aggrauet pcm̄. xxxix. A
Uoluptas carnal⁹ impedit incipiētes. ix. S
Uotū addit bōitatē opi. vi. P. xxi. L. U.
Uoto opus meritoriū factum melius est sine voto. xxi. L.
Uotū mutatū in meli⁹ est solutuz. xxij. V
Uox creature ad hoiez est triplex. xxiij. Q
Usura committitur sola intentione corrupta. v. N.
Usura magna est xp̄ianoꝝ. xij. B.
Usura an aliquo casu liceat recipi. xij. ID.
Uter⁹ vginal⁹ fuit thalamus xpi. xlvi. P
Utilitas sacramentoꝝ est hec. xi. L
Ulnus interfecti sanguinē emittit in presentia vulnerantis. xxxix. ID.
Uulnera tria accipit a diabolo hō. xliij. X
Uulneratio xp̄i hec nobis ꝓtulit. xliij. U.
Uulnerū xp̄i fuit legio. xlvi. E
Uulpi assimilant̄ deceptores. xxxiij. ID.
Uxor debet eligi honesta. xxv. Y.
Uxor per tria pacificat virum. i. L.
Uxore null⁹ debet abuti. xxv. X
Uxores lege nature nō debēt esse communes. xxviij. M.

Trū accidia sit peccatū mortale. xxiij. Q.

Utrum adulatoria laus sit semp mortalis. viij. IR.
Utrum adulterando vir grauius peccet muliere. xxxvij. M.
Utrū āgelica custodia vnq̄ deseraf. xv. F
Utrum angelus damnatione custoditi incurrat defectū. xvij. L
Utruz angelo ex salute custoditi accidat aliquod gaudium. xvij. ID.
Utrum anime defunctoꝝ vnq̄ exeāt habitacula. vi. Q.
Utrū aie defūctoꝝ iuuēt̄ a viuētib⁹. ij. F
Utrum anima xp̄i cognoscat oia que cognoscit verbum. xlij. D.
Utrum anime preiudicet dilatio executionis testamenti. xxvij. IR S.
Utrū apparuerit xp̄s ꝑmo matri. xlvij. N
Utrū appetens honorem sit in statu dānatorum. xl. Q.

Utrum appetitus beatitudinis sit omnibus innatus. xv. AD.
Utrum argui possit deus de aliqua negligentia. xxxiij. O.
Utrum attentionē verboꝝ in oratiōe semper oporteat esse. xv. B.
Utrū auaricia sp sit pctm̄ mortale. xvi. D
Utrū audacia omnis sit virt⁹. xli. A.
Utrum beatitudinem in generali appetens quis mereat. xv. N.
Utrum beati compatiantur parentibus damnatis. xij. S.
Utrum beati exeant celum videre penam damnatoꝝ. xlvij. D.
Utrū beati celū possint exire. vi. O.
Utrū beatitudines t dōa differāt. xlvi. D
Utrum bellanti liceat incēdere t effracturas facere. nota. xxxiij.
Utrum dona spiritualia sint ppter scāda lum omittenda. xxij. I
Utrū bona facta ex voto sint meliora his que fiunt sine voto. vi. D. xxi. T. U.
Utrum cayphe sententia fuerit iusta. xxxviij. Y.
Utrū cari⁹ liceat vēdere ꝯ emere. xli. V
Utrum cartam quis poterit ad colluꝝ suspendere pro cura egritudinis. xix. Y.
Utrū cib⁹ ois sit licitus. xxiiij. K.
Utrum cibo immiscere cineres fuerit ī sanctis laudabile. xxiij. AD
Utrum claues ligandi t soluendi omnes sacerdotes equaliter habeāt. xxi. K.
Utrū cogitatio ꝑua sp sit mortal. xlix. S.
Utrum cogitationē malā diabol⁹ possit imprimere. ix. AD.
Utrū cogitationes secretas cordis diabolus cognoscat. ix. N.
Utrū cōmedēs ꝫm appetitū t delectationē carnis peccet mortaliṫ. xvi. AD
Utrū ꝯcipiēdo xp̄m mēte mat xp̄i pl⁹ meruit ꝯ ꝯcipiēdo corpe. xi. B.
Utruꝝ confessio sola cordis sufficiat ad salutem. xviij. E.
Utrum cognoscere quis se possit habere spiritū sanctum. xi. O.
Utrum cōmunia omnia sunt habenda lege nature. xvi. U. X.
Utrum cōicandū potⁱ⁹ sit in cena dñi paraseeue vel sancto pasce. xl. L.
Utrū cōicans sciēter in pctō mortali veraciter corp⁹ xp̄i accipiat. xliij. S.
Utrū cōicās p̄cepto eccl̄ie ꝯfi⁹ tm̄ de peccato peccet mortaliṫ. xix. P.
Utruꝝ cōicare liceat q̄ttidie ꝑfect. xix. S
Utrum factum contra ꝯscientiā sit semp mortale. viij. S.
Utrū ꝯstruere p̄cedat destruere. xxvij. I
Utrū ꝯtemplatiua vita t actiua simⁱ possunt stare. xxiij. U. X.
Utrū ꝯtrahens matrimoniū ppter turpē cām teneat. t vtrū peccet. xxv. V.
Utrum contritio sola cordis sufficiat ad salutē. xviij. E.
Utrū ꝯtritio q̄ tūcunq; parua sufficiat ꝑ q̄to cunq; peccato magno. xli. AD
Utrū ꝯtrit⁹ integraliter. ꝛ partialiṫ confitens peccet cōicando. xliij. Q.
Utrum ꝯtumeliam debeat quilibet patiēter sustinere. xxxiij. D.
Utrum conuersuꝝ deus magis diligat q̄ iustum. xviij. R.
Utrum corrigere posset quilibet alterum ex charitate. xxi. S.
Utrum corpus christi videns in pctō mortali peccet. xliiij. U.
Utrum corpus xp̄i veraciter sumaṫ a peccatore. xliij. S.
Utrū corpalis immundicia impediat sumptionē corpis xp̄i. xliiij. AD.
Utrum culpa sit per passionem xp̄i plene remissa. xl. U.
Utrum culpam frequenter iteratam de⁹ remittat. viij. L.
Utruꝝ culpa remittatur sine infusiōe gratie. xxvij. F.
Utrum culpa prius remittaṫ q̄ gratia infundatur. xxvij. AD.
Utrum damnandi plures sint q̄ saluādi vij. E.
Utrum damnatus vn̄q̄ possit exire infernum. vi. O.
Utrum damnatorum pena suffragijs mitigetur. vi. S.
Utrum damnatorum vermis sit grauior pena q̄ ignis. xvi. B.
Utrum damnatorum pena sit grauior pena demonum. vi. R.
Utrum dare aliquid vel recipere liceat ꝑ sacramento. v. O.
Utrum debitor maior sit preseruatus q̄ relegatus. xxxviij. AD.
Utrum defunctis prosint suffragia viuētium. ij. D.
Utrū demōes cruciāṫ igneiferali. vi. R
Utrū. demones possint habitare in corpibus hoim. t eos vexare. viij. AD.

Utrum demones possint scire cordis secreta. viij. N.
Utrū demones liceat adiurare. xix. U.
Utrū detractor vel audiēs detractorē peior sit t maioris culpe. xxxv. R.
Utrum deus misereatur omnibus petentibus. xxxiij. P.
Utrum dictum contra conscientiam semper sit mortale. vij. S.
Utrū dies vltima sciri possit ab aliq. vi. V
Utrum dilatio executionis testamenti p̄iudicet anime testantis. xxvij. Q.
Utrum dilectio inimici sit maioris meriti ij. P.
Utrū dispositio in anima precedat infusionem gratie. xxvij. lD
Utrum dolor christi fuerit acerbissimus. xxxix. AD.
Utrū dolor matris xp̄i in passiōe excesserit oēm dolorē nr̄m. xlvi. F.
Utrum dolor ver⁹ fuerit in xp̄o. xxxix. N.
Utrū dominiū rer⁹ tpaliū sit a nat̄a. xv. T
Utrū dona spiritussancti differant a beatitudinibus. xlvi. D.
Utrum ebrietas semper sit mortale peccatū. xxiiij. L.
Utrum egenis t pauperibus inuoluntarijs sit subueniendū. xvi. R.
Utrū elemosina t largitor debeat habere differentiā personar. iij. lD.
Utrum quis valeat emere vilius t vēdere car⁹. xli. V
Utrū essentia diuina repūtat mala. xiij. J
Utrū eucharistia q̄re corp⁹ xp̄i cōicare.
Utrū excōicando pro re tēpali iudex excedat modū. xxi. Q.
Utrum excōicato licet aliquo modo ptici pari. xxxvij. T.
Utrum executores teneantur in anno executionem complere. xxvij. S.
Utrum fides in intellectu ordine nature precedat charitatē. xli. F.
Utrum fornicando vir plus peccet q̄ mulier ceteris paribus. xxxvij. N
Utrum gloriam humanam appetens sit de statu damnandor. xl. Q.
Utrum gratia prius infundatur q̄ disponatur anima. xxvij. lD.
Utrum gratia requiratur in iustificatione impij. xxvij. F.
Utrum deus habitet in diabolo. xi. E.
Utrum habitare possint demones cuz hominibus. ix. AD.
Utrū de⁹ pl⁹ diligat ang̃elū q̄ hoiez. xlij. F
Utrum homo nihil sibi cōscius obligetur ad aliqua. xxxij. A
Utrum vnus homo plus inclinetur ad vicia q̄ alter. xxiij. D.
Utrū hō moriat in meliori statu. vij. Q
Utrū homo debeat se alteri subdere in humilitate. xiiij. N.
Utrum omnes ieiunare teneantur indifferenter. i. F.
Utrum ignis infernalis magis cruciet q̄ vermis. xvi. B.
Utrum incarnatus fuisset xp̄s si homo n̄ peccasset. xxx. V
Utrum incarnationem lucifer cognouerit ante casum. v. A.
Utrum infidelis sit potius informandus q̄ fidelis. xx. X.
Utrum inimicis teneamur signa charitat̄ ostendere. xxxiij. J.
Utrum immundicia corpalis cōmuniōez impediat. xliij. lD.
Utrum innocens plus obliget deo q̄ lapsus. xxxviij. AD.
Utrum impij iustificatio sit maior q̄ celi creatio. xlvij. E.
Utrū ypocrita semp peccet mortal⁹. iij. B
Utrū ira sit grauissimū peccatum. xx. J
Utrum iudeos perfidos debeat sustinere ecclesia. xij. V.
Utrum iudex auferendo vitā propter rem temporalem excedat. xxi. R.
Utrum iudex pot⁹ debeat facere iusticiā q̄ misericordiam. xxv. L.
Utrum iudex dans sententiam mortis dicatur homicida. xxxix. E.
Utrum iudicare quis possit proximū suū xx. A.
Utrum iuramentum plus obliget q̄ votum. xli. T.
Utrum iustificare impium sit miraculosū xxxi. P.
Utrum iusticia dei excedat misericordiaz eius. ix. V.
Utrū laicor statuta obligēt in foro ꝯscientie p̄sertim ecclīasticas psonas. xxij. A
Utrū laudare nomen proprium sit peccatum. xxxi. Q.
Utrū laudare hoiem sit mortale. viij. R
Utrū lex noua grauior sit veteri. xxviij. S
Utruz liberate fuerint alique anime de inferno. xlvi. U.
Utrum laicus possit predicare. xxviij. Q.

Utr lucifer vidit clare eēntiā ōi.v.AS
Utrū omnis ludus sit illicitus.x.Y
Utrū magica ars sit licita.xix.X
Utrum magdalena peccauerit opere.
xxxvij.F.
Utrū malorū suffragia valeant.ij.D.
Utrum mendaciū loqui ⁊ veritatez tace/
re sit equale peccatū.xxxv.O
Utrū mētiri liceat aliquo modo.xxxv.N
Utrū michael realiter pugnauerit cū lu/
cifero.xxx.E.
Utrū matrimoniū cōtractum ꝓpter tur/
pem causam teneat.xxv.Z.
Utrum mīnister sit periurus inobediens
de illicito.xxviij.Y
Utr moralia sine fide iustificēt xxviij.B
Utr moriēdi neccitas fuerit i xp̄o.xv.P.
Utruz mortuꝰ fuisset christꝰ senio si vio
lenter occisus non fuisset.xlvi.AS
Utr mortuis possint viuētes subuenire
ij.F.
Utrum mortale peccatum habens possit
orare pro alijs.ij.D
Utr mortale viciū sit gui⁹ altero.xxij.T.
Utrū mūdi finē ꝙs certe scire possit.vi.V
Utrum natura det dominiū reruz tempo
ralium.xvi.T U.
Utrū nigromantia sit ars licita.xix.U
Utrū obediendo ecclesie conscius de pec
cato cōmunicans peccet.xix.P
Utrū obedire debeat hō homini.xiiij.N
Utrū obedientiaz transgrediendo in illi
citis seruus sit periurꝰ.xxxiij.Y
Utrū obedire debeat filius patri exeūdo
religionē vt ei subueniat.xxij.B.
Utrū obstinatione peccatoris angelꝰ de
serat custodiam.xvij.B.
Utrū occidere possit iudex hominē pro re
temporali.xxi.IR.
Utruz opera viua ex peccato mortificata
p penitentiā reuiuiscant.xviij.IR
Utrū opera in mortali facta ad aliq̄d va
leant: Ibidem.IR.
Utrū opera spūalia sint propter scanda/
lum obmittenda.xxij.I
Utrum opus sinistra intentōne factū va
leat.i.B.
Utrū opus factū contra conscientiam sit
mortale.viij.S.
Utrū opus ex voto factum sit magis me
ritorium vij.P.xxi.T
Utrū orō debeat esse sp vocalis.xv.E
Utrū oratio debeat sp esse attēta.xv.B.
Utrū ornamenta ecclesiastica possint ar/
mis signari sine peccato.v.AS
Utrū ornatꝰ mulierum vnq̄ possint ex/
cusari a mortali.xvi.F.
Utr patiēs i aduersis sp mereat.xlix.U
Utr pentes sint extraneis p̄ferēdi.xx.U
Utrum passio christi fecerat remissionez
plenam.xl.U.
Utrū pater celestis dans filiū in redem/
ptionem dicatur redēptor.xl.Y.
Utrum pauperibus inuoluntarijs dan/
da sit elemosina:xvi.IR.
Utrum vnum peccatū consummatum sit
grauius altero.xxij.T.
Utrum peccata mortalia habēs eius va/
leant suffragia.ij.D
Utruz pctī mortalis sit satisfactio in hac
vita.xviij.IN.
Utrū peccata dimissa ⁊ iterata oporteat
confiteri.iiij.Q.
Utrum peccatum frequenter iteratū deꝰ
dimittat.viij.L.
Utrū pctā reluceāt i eēntia diuīa.xiij.J.
Utrū pctōr possit vincere diabolum sine
auxilio gratie.xxij.AS.
Utruz pctōr ad tantā gl̄iam resurgat de
quāta cecidit peccādo.xviij.Q.
Utrum peccatorē quilibet possit se humi
liando nomiare.xxxviij.Q.ij.D.
Utrū penalitates sint a natura seu a pec
cato.xxxi.X.
Utrum pena purgatorij sit maior quacū
q̄ mundi.ij.B.
Utrū pena dānatoz suffragijs mitigetur
vi.S.
Utrū pena eterna debeat dari pro morta
li peccato.xij.Q.
Utrum penitentia sera valeat.iiij.AS
Utrum penitentē deꝰ plus diligat q̄ sp
benefacientem.xviij.IR.
Utrū penitens releuatꝰ plus deo oblige
tur q̄ innocens p̄seruatus.xxxviij.AS
Utrū penitenti restituātur omēs v̄tutes
perdite per peccatū.xviij.Q.
Utrū pfectꝰ dēat q̄rtidie cōicare.xix.S.
Utrū pfecto citꝰ habeat per depositio/
nem q̄ per appositōem.xxiij.C.
Utrū pigritia sit mortale pctm̄.xxiiij.Q.
Utr possessio rex tpaliū sit a nat̄a xij.T
Utrū possidere possit quis rem quasi pro
priam.xiij.U.
Utrū potētiā peccādi xp̄s hūerit xxxij.T
Utrū potestas ligādi ⁊ soluēdi sit equal

omnibus sacerdotibus.xxi.R.
Utrū precepta legis veteris iustificauerint seruantes.xxviij.N.
Utrum predicator peccator peccet predicando.xxviij.S.
Utruz predicator teneatur facere ea que predicat.xxviij.S.
Utrū predicare possit laicus.xxviij.O
Utrū plat9 ppter psecutōem malox de beat fugere man9 inimicox xxxv.R.
Utrū pliū angelorū fuerit reale.xxx.E
Utrū presumptio sit pctm̄.xiij.D
Utx pdig9 sit peior tenaci auaro xxvi.S
Utrū pprietas rex tpaliū sit licita.xvi.U
Utrū puniri possit vn9 p altero.xxix.E.
Utrū purgatoriū sit grauissimū.ij.B.
Utrū rapina sit grauior furto.xxi.B.
Utx recipi possit aliqd p sacramēt.v.O
Utrū redemptor dici possit pater q̄ tradidit nobis filiū in redēptōez.xl.Y.
Utrū redēptio aliqua sit in īferno.vi.S
Utrū reiteranti frequenter peccatum de9 indulgeat.viij.L.
Utrū religiosus nō viuens scōm habitū dicatur ypocrita.iij.L.
Utrū religio sit melior vita scl'ari.vij.O
Utrū religio sit pfectior cum hoībus conuersantiū vel in solitudine.xxv.S
Utrum religionē exire debeat filius p̄cepto parentū vt eis subueniat.xxij.B
Utrū remittere possit deus peccatuz sine infusione gratie.xxvij.F.
Utrū quis resistere possit temptationi libera sua potentia.xxiij.AD.
Utrū resuscitatio spiritualis sit maior q̄ corporalis.xxxi.D.
Utrū sacerdos in mortali pctō celebrare possit: t an eius oratio valeat.ij.D.
Utrū sacerdos peccet dando petēti peccatori sacramētum.xliij.B
Utrū sacerdotes habeant equalē potestatem ligandi t soluendi.xxi.R.
Utrū sacramētū eucharistie pfect9 quot tidie possit sumere.xix.S
Utrū sacramentū semens cōseius de peccato obediēdo ecclie peccet.xix.D.
Utrū pro sacramento possit aliquid dari vel recipi.v.O
Utx saluādi plres sint q̄ dānādi.vij.E
Utrū sanguis christi oblatio fuerit patri acceptissima.xliij.Y.
Utrū quis possit satisfacere in hac vita p pctō mortali.xviij.AD
Utrū satisfacere possit ds in hac vita vn9 p alio.s.mortuo.xviij.R
Utrū secreta cordiū dyabolus cognoscat ix.N.
Utrū seculi finem aliquis sciat.v.Y.
Utrū senū incōtinētia sit periculosior q̄ iuuenum.xxx.R.
Utrū signa teneatur quis inimico ostendere charitatis.xxxiij.I:
Utrū signo aliquo possit quis scire se habere spiritū sanctum..xi.O
Utrū spūalia quis obmittere debeat propter vitandū scandalū.xxij.I
Utrum statuta laicox ligēt ecclīasticos.xxij.A.
Utrū subdit9 teneatur in omnib9 obedire superiori.xiiij.L.
Utrū subiacere quis debeat omnib9 hūmilitate.xiiij.N
Utrū suffragiū pctōris valeat.ij.D
Utrū suffragiū vniūciuz valeat mortuis ij.F.
Utx suggestio mali sp sit mortal'.xlix.S
Utrū tacere veritatem sit tale pctm̄ sicut mendacium.xxxv.O
Utrū tardatio executiōis testamēti testatoris anime p̄iudicet.xxvij.R.
Utx tpaliū rex possessio sit a nat'a xvi.L
Utx tenaces peiores sint pdig.xxvi.S
Utrū timor humanus aliquo modo peccatū excuset.xxxiij.O
Utrū timor seruilis sit donū dei.xlvi.L.
Utrū venditor debeat patefacere defectū rei occulte.vij.AD
Utrum venditio sit illicita ppter defectū rei vel latentem bonitatem.vij.AD I.
Utrū verba diuina liceat suspēdi ad collum causa sanitatis.xix.Y.
Utrū vermis pena sit gūior igne.xvi.B.
Utx vitatē tacē sit cōgle médatō.xxxv.O
Utrum videns christi corpus in mortali peccato peccet.xliij.U
Utrū vinum liceat potare.xxiiij.R
Utrum virtutes cardinales dona t beatitudines sint idem.xlvi.D
Utrum virtutes amisse per peccatum restituantur penitenti.xviij.O
Utx vita xpi ōbuerit eē solitaria.xxv.R
Utruz vita ptemplatiua t activa possint simul esse.xxiij.X.
Utrum in vita hac possit aliquis satisfacerē pro mortali.xviij.AD.
Utx viuētes possint iuuare mortuos.ij.F

Utrum vltra sortem quis possit aliq̃ mõ recipere.xij.M.
Utrum voluntatis peccatũ ꝛ operis sint idem.xxxix.N.
Utrum voluntatis peccatũ actus aggrauet.xxxix.A.
Utrum volens quod deus vult velle semper bene velit.xxxviij.A.
Utrum opus voto factum sit melius sine voto.xxi.T.U.
Utrũ vsura possit aliq̃ casu recipi.xij.M.
Utrum vsus vini liceat.xxiiij.R.
Utrum vxores lege nature debeant eẽ cõmunes.xxviij.AD.
Utrum christus indiguerit angelorum custodia.xxxij.T
Utrum christus necessitatem habuerit moriendi.xv.P
Utrum christus mediator fuerit ſm deitatem.xxvij.N.
Utrũ xp̃s potuerit peccare.xxxij.T.
Utrum christus in passione verum dolorem habuerit.xxxix.N.
Utrum christus in triduo fuerit homo.xxvij.P.
Utrũ ypocrita dicat clericus non viuens ſm habitum ꝛ tonsuram.iij.E.
Utrum ypocrita ostendẽs exterius qđ interius non est. vel simulans sanctitatẽ quam non habet peccat mortaliter semper.iij.B.
P̃us incarnat⁹ an fuisset si hõ nõ peccasset.xxx.Y
X̃pi caro obnoxia fuit a pctõ antecẽ ꝺ̃ aperet.xvij.R.
X̃pi membra fuerunt in vtero virginis puissima.xliij.T.
Reqeuit in virginali thalamo.xlvi.P
X̃ps in vtero virginali habuit oẽm scientiam.xliij.T.
X̃ps creuit in sapientia sic. Ibidẽ T.
X̃ps triplicater nascitur.ix.O.
X̃pus nascat sine corruptione virginis.vij.X.
X̃ps in vtero virginis comparatur radici xliij.R.T
X̃ps pẽalitates assũpsit ꝓpt hec.xvij.S
X̃ps actiuam ꝛ contemplatiuam habuit vitam.xxiij.U.X.
X̃ps ꝓparatur pellicano.xliij.U.
X̃ps cõparat agno ꝓpt tria.xlij.P.
X̃ps cõparatur yridi.xxxij.E.
Serpenti eneo.xxxij.M.
X̃ps assimilat luci ꝓpter tria.xxxij.S.
X̃ps habitauit nobiscum propter amorẽ xxxi.N
X̃ps per presentiam est vtilis.xxxi.T.
X̃ps saluat ꝛ gubernat.xxxi.AD.
X̃ps i vtero virgis tria mira fecit. vij.Y.
X̃ps signatur per codrum regem liberatorem.vij.B.
X̃ps vocauit nos personaliter ꝛ verbalit xvij.K.
X̃ps vocat ad penitentiã.xxiij.O
X̃ps est fons aque viue.xxiiij.Y.
X̃ps est lapis reprobatus.xvij.B.
X̃ps temptatur a diabolo.v.M
X̃ps an habuerit necessitatem moriendi.xv.P.
X̃ps est vitis ꝓpaginata.xvij.P
Est dominus.l.AD.
X̃ps mediator est ſm humanam naturaꝫ xxvij.N.
X̃ps an poterit peccare.xxij.T.
X̃pus excusauit magdalenam ab his.xxxvij.R.
X̃ps exaltatus est in cruce in signum charitatis.xxxviij.K.
X̃ps debuit populum liberare propt tria xxxviij.U.
X̃ps accepit primo honorem ꝛ post cõfusionem.xl.S.
X̃ps designat ꝑ herculẽ fortẽ.xl.X.
X̃ps i passiõe verũ dolorẽ hũit.xxxix.N.
X̃ps derelictus est a pfe sic.xxxix P.
X̃ps in orto capi voluit ꝓpt hec.xlv.T.
X̃ps cur tristabat de morte ꝛ non martyres.xlv.D.
X̃ps debuit videri triplicit.xxxix.K
X̃ps i cruce tria genera horꝫ agnit.xlij S
X̃ps tria docuit ꝺ̃ tres errores.xlij.B
X̃ps in cruce moriẽs tria fecit.xlij.B.
X̃ps tot⁹ nobis vtilis fuit.xlij.T
X̃ps moriendo nobis immortalitatẽꝫ dedit.xvij.D.
X̃po dormiente in cruce formata est ecclesia.xvij.AD.
X̃ps per passionem meruit nobis vitam eternam.xxiiij.D.
X̃ps per passionem dedit sacramenꝫ efficaciam.xi.R.
X̃ps an senio mortuus esset si non violenter occisus fuisset.xlvi.AD.
X̃ps istituit eucharistiã ꝓpt hec.xliiij.T
Sacraméta ꝓpter hec.xxviij.B.
X̃ps resurgere debuit ꝓpter hec.xlvij.T.

Xp̃s stetit in medio discipulor triplíciter xlix. €.
Xp̃s ꝓsistit in medio virtutū. xl. T.
Xp̃s semp ꝑñs fuit discipulis. l. V.
Xp̃s deuote ínuocat⁹ ꝯfortat. iiij. X.
Xp̃s ínuocat⁹ noīe filij exaudit. ix. U.
Xp̃s docuit freq̃ntare eccleſiā. xxviij. Q
Xp̃s dispositā eccleſiam triplíciter ingredítur. xxvij. €.
Xp̃s dum ſentitur in anima dilatatur de ſiderium. xlviij. B.
Xp̃s abſcōdit ſe a ſuis ꝓpter hec. l. Y.
Xp̃m ꝯcipim⁹ p bonū affectū. ix. K.
Xp̃s in triduo nō fuit ver⁹ hō. xxviij. P
Xp̃iani auerterūt ſe a recta vía. vi. €.
Xp̃iani nō dñt bibere cū iudeis. xxiiij. B
Xp̃iani die dominico non debent voluptati viuere. xxvij. U. X.
Xp̃ianis eſt ortū ſignū virtutis. xxxij. L.
Xerſes philoſophus inuenit ludū ſcachorum. xxix. T.
Dea mali non eſt eſſentia díuia xiij. J.
Ydee ín eſſentía ſunt idem. ſ. ín creaturís ſunt alie ⁊ alie. xi. L.
Ydolatría paganor eſt mala. xiij. O
Ymago peccati ſic eſt. xviij. A. xxxiiij. A.
Ymago ebrietatis talis eſt. xxiiij. J.
Ymago mortis. xxxi. €.
Ypocrita ſic dicitur. iij. €.
Ypocrita oſtendit exterius quid ſit interíor iij. B.
Ypocrita ne ſemper peccet mortal'r. iij. B
Ypocrita an dicat' clericus vel religioſus qui non ſm habitum viuit. iij. €.
Yſaac immolatio eſt figura paſſionis xp̃i xlvij. M.
Yſaac immolatio eſt figura renunciatōis xxvi. Y. X.
Yſaac eſt figura reſignatiōis temporaliū Jbidē. Y.
Yſaias lignea ſerra eſt occiſus. iiij. N.
Enophegia q̃d ſit. xxviij. U.
Zelus quereamor.
Zingulo militari priuari debet ebrius miles. xxiiij. J.
Zona abſtinentie dz corpus domari. xxxiij. L.
Zorobabel prefert oīb⁹ veritatē. xxix. Q
Zorobabel prefert mulierē regi. xlvi. Q.

Finit tabula.

Quadragesimale frīs Jobis gritsch ordinis fratrū minoꝝ: doctoris eximij p totū anni spaciū deseruiēs cū thematuꝫ euāgelioꝝ et epl'aꝝ introductoibꝰ ꝛ tabula poptima Incipit feliciter.

In capite ieiunij. Sermo primus.

Um ieiunatis nolite fieri sicut ypocrite tristes. Mathei vi. A Scōm naturales auruꝫ naturale differt ab artificiali. in hoc ꝙ naturale scōꝫ platearū magnas hꝫ virtutes quas artificiale nō habet. Nā si limatura auri naturalis in cibo vl' potu sumat'. ꝙfortat hois vires naturales. ꝛ cō sumit malos corpis hūores. Et ꝑm Auicen. preseruat: occultat: et retardat lepraꝫ Aurū vero artificiale qđ alchimiste operant'. licet auro naturali assimilet' in colore et exteriori appentia: nullī tn̄ ꝟtutis ē nec nobilitatis· ſ ꝙsumptiuū est expēsarū et ꝓditiuū laboris ꝛ tēporis. Sic virtutes et bona opa recta intēcioe opata: vtpote ad laudē dei et salutē aie sunt magne ꝟtutis ꝛ nobilitat'. Nā bōa opa ad gr̄aꝫ disponūt. ī bono hoiēꝫ ꝙfortāt. retardāt lepraꝫ peccati. ꝛ gl'iam ꝓcurant eternā. Ipa ꝟo bona opa finistra intencioe facta ꝓprie laudis vl' honoris. et si exteriori appentia appeāt meritoria: nihil tn̄ merent' beatitudīs: nec deo sūt accepta. sicut dr Prouerb. xv. Victime impioꝝ abhoīabiles sūt deo. vota iustoruꝫ placabilia. Neqꝫ em̄ vt habet'. xiiij. q. v. scriptū est. In oipotētis dei iudicio q̄d: ſ a quo det' inspicit'. s. a corde. Hinc ē em̄ qđ scriptū ē Gen̄. iiij. Respexit deꝰ ad Abel ꝛ ad munera eiꝰ. ad cayn aūt ꝛ ad munera eiꝰ nō respexit. Ne igit' deꝰ munera ꝛ opa nr̄a despiciat: ꝛ nos labores pdamꝰ: sincerā intēcōeꝫ deo offeramus. Ad qđ hortat' nos euāgelista ī verb̄ thematis. B Querit' vtꝝ existēs in pcō mortali vl' faciēs aliq̄ꝺ opꝰ de genere bonoꝝ sinistra intēcōe: frustret' oī p̄mio: et nihil mereat' sua opatione. Et videt' ꝙ nihil. xiiij. q. v. Scriptū ē. vbi habet'. ꝙ dona ꝟiquoꝝ ñ ꝓbat altissimꝰ. nec respicit i oblatōibꝰ eoꝝ. nec iñ'titudine sacrificioꝝ ꝓpiciabit' petis eoꝝ. In oppositū ē Boe. iiij. de ꝙsola. Nullū bonū irremuneratū. Rñdeo ꝑm bonauēturā in. iiij. sup sen. di. xv. ar. i. q. v. ꝙ hō q̄ tūcunqꝫ fuerit pcōr: nō ꝺz desinere faciēdo bōa. sicut ieiunare ꝓpt' deū. elemosinas dare intrare eccl'iaꝫ: orare ꝛ hmōi. Quia cum aliq̄d facis boni nō pōt eē sine aliq̄ gr̄a gr̄is data q̄ disponit de ꝙgruo. lꝫ non de ꝙdigno ad gr̄am̄ gratū faciēre: quā dñs aliquo mō acceptat. ꝛ si nō ad meritū vite etne: tn̄ ad aliq̄ bōa huiꝰ vite. Ad autoritatē allegatā dicēdū. ꝙ altissimꝰ illa bona nō acceptat ad meritū vite eterne. nec ꝓpiciat' in eis. qꝛ sūt mortua. E

Ūn̄ mḡr. iiij. sen. di. xiiij. c. ij. facit differentiā int' opa viua: mortua: ꝛ viuificata dicēs. ꝙ illa opa sola viua sūt q̄ in charitate fiūt. ꝛ illa opa si p̄ sequētia opa mortificant': p sequētē pniaꝫ reuiuiscere p̄nt. ꝛ ió q̄ mortificant' p pctā sequētia nūcupant' tūc mortificata. Deinde dicit. Que ꝟo sine charitate fiūt in pcō. s. mortali dū ꝑseuerat' in illo: mortua et inania generant'. Et ꝙcludit. Ille nāqꝫ irrisoꝝ ē et nō penitēs. qꝛ sic ꝓmissa plāgit: ꝛ plāgē da voluntate vl' ope ꝓmittere nō desinit. Ne ḡ nr̄is laboribꝰ frustremur: debemꝰ ꝺ pctis penitere cū voluntate nūqꝫ peccādi ꝛ ad charitatē nos ꝑ opa ꝟtutū dispone re ad gr̄am. Quātū igit' ad expeditionē ꝛ diuisiōeꝫ euāgelij tripartitā tā sp̄ls̄alis q̄ꝫ moral' qđ etiaꝫ in seq̄ntibꝰ deo fauēte ꝓsequabo ysq̄ ad finē p̄ntis opis.

D Notādū ꝙ mḷtiplicī habeat' expiméto nullā formā posse recipi q̄ꝫ in materia p̄dispositā. Actꝰ em̄ actuoꝝ sūt ī patiēte p̄dispositō. ij. ꝺ aīa. Nā forma ignis introduci nō pōt in lignū. nisi p̄ calores prīꝰ disponat'. Aīa em̄ nō infundit' añq̄ corpꝰ lineamēta habeat. xxxij. q. ij. sicut femīa. Oportet ḡ prīꝰ domū cōpaginari ꝛ sic habitatorē introduci. vbi sup̄. c. ꝙ vero. Sic etiā de spūalibꝰ. Deꝰ nulli infundit gratiā nisi dispositō. Oportet em̄ ꝙ prius q̄s desinat esse vitiosus q̄ꝫ incipiat eē virtuosꝰ. ꝛ naturalit' remissio peccatoꝝ p̄cedit infusionē gratie. de penitē. di. ij. §. Si aūt. Cū em̄ festū resurrectionis sit magnū ꝛ glorioſuꝫ: quo deꝰ abūdāter dispositis vult elargiri suā gratiā Ut huius igitur simus capaces: ordinauit mater eccl'ia vigiliā. s. tp̄us penitētie

ꝛ diſpoſitiõis p. xl. dies qꝫ hodie icipit: ꝛ oi die aliqꝫ ꝓparatiõ ponit. atqꝫ ipi⁹ gr̃e ſpãle diſpoſitiõ. ꝛ primo i euãgelio hodierno iuitat nos ſingr̃arit ad tria. ſ. ad exercitiũ laborioſuz p corpis caſtiga tõez. ibi cũ ieiunatis. Ad obſequiũ ſtudioſũ: p terreno⁹ abdicatõez. ibi Nolite theſaurizare. Ad pmiũ gr̃ioſũ: p ẏturũ opatõez. ibi. Theſaurizate aũt vob ꝛc.

Quantum ad primam

ptem litteralẽ eſt notãdũ. ꝙ hic ynũ pcipit: ꝛ duo phibent. Precipit em̃ ieiunã dũ: ſicut ipe ſaluator noſter ieiunauit. cuius ieiunij initiũ hodie inchoat. ꝛ io dicit Cũ ieiunatis. i. ieiunare debetis. qz ieiuniũ eſt magna ps ſatiſfactõis delictorũ. Prohibet ãt poſtea fauorez hoim. vt ſez nõ fiat ppt̃ famã ꝛ inanẽ gr̃iam. Jõ dicit ſicut ypocrite. q̃ oĩa faciũt vt videãtur ꝛ cõmendent̃ ab hoĩb⁹. Sil'r phibz ſimulatã iuſticiã cũ dicit. Nolite fieri ſic ypocrite triſtes. i. triſticiã oñdere. Et notãter dicit. nolite fieri ꝛ nõ nolite eſſe. qz difficile eſt corp⁹ ieiunij atterere ꝛ triſticiã in vultu nõ ſentire. Tũc ypocrite fiũt triſtes: qñ p aliq̃ ſigna triſticiã ſimulãt quã in ſe tñ nõ hñt. exterminant em̃. i. extermios naturalis ꝺditõis ponũt faciẽs ſuas. Amẽ dico vob qz receperũt mercedẽ ſuã. ℰ Moraliter eſt notãdum. ꝙ medic⁹ expt⁹ vbi periculũ iudicat imminere gr̃uius: ibi diligenti⁹ ꝺſueuit adhibere vſuz remedioꝝ. Cũ ãt ſcõz Auic. fen. iij. ꝑm. c. vij. nihil ſit deteri⁹ ſaturitate ſeu guloſitate: teſte Salomone. Plures gula q̃ gladius pdit. Jõ medic⁹ aiarũ ad hãc curãdã pcipit abſtinentiã ꝛ ieiuniũ. qz teſte Ypocrate in ãphoriſmis pri. ij. Ex plenitudine inãt q̃cũqꝫ egritudines fiũt euacuatio reſtaurat. Et Gratian⁹ in caũ. diſt. xxxv. ſexto die. Jtaqꝫ gula a padiſo regnãtez expulit: ℈ abſtinẽtia ad padiſuz reuocauit errãtẽ. Debem⁹ g̃ per hoc ſacrũ tp̃s ieiunare, ꝛ abſtinentiã cor poris h̃e. ꝛ hoc ſpãliter ꝓpter tria bõa. qz ieiuniũ ſiue abſtinẽtia ꝺprimit carniſ vitia. ꝛ eleuat mentẽ ad ſupna. ꝛ donat virtutẽ ℈ demonia. Dico nanqꝫ ꝑmo ꝙ abſtinẽtia ſiue ieiuniũ ꝺprimit carnis vitia. Sicut nãqꝫ equ⁹ repletꝰ ꝛ impiguatus recalcitrat: maceratꝰ ãt fame pacifice opaf ꝛ icedit. Sic caro nr̃a q̃ eſt equꝰ aĩe cui ipa inſidet: ſi nõ abſtinẽtia macerat̃ ꝛ caſtigat̃: recalcitrat ℈ eã ꝛ ducit in p̃cipiciũ inferni. ℈ freno abſtinẽtie domãtur: ꝛ ad viã rectã beatitudinis ducitur. Quare p̃s. dicit. In chamo ꝛ freno maxillas eoꝝ ſtringe. ℭ Sic noe p tẽpẽrãtiã et abſtinẽtiã libidinẽ carnis reſtrinxit. vt ꝺr de ꝑſe. diſtĩ. v. Nõ dico. Et Judith ꝺ qua ꝺr Judith. viij. ꝙ ieiunabat omnib⁹ dieb⁹ vite ſue ꝓter feſta. ꝛ habuit cilicium ad carnẽ domãdã. ꝛ timebat dominũ valde. nec erat q̃ loqueret̃ de illa verbuz malũ. In q̃bus bñ informamur qualiter in trib⁹ corp⁹ noſtrũ caſtigare ꝛ frenare debem⁹. ſ. a delicatõe ſuꝑfluorũ ciboꝝ: ꝑciſitate veſtiũ: ꝛ opatõe pctoꝝ. Et hoc tertiũ p̃cipuũ eſt ieiuniũ. ſcõm ꝙ dicit Aug. ſuꝑ Job. ꝛ allegat̃ de ꝑſe. di. v. Jeiuniũ magnũ ꝛ generale ẽ abſtinere ab iniq̃tatib⁹ ꝛ illicitis voluptatib⁹ huius ſeculi. Quid em̃ ꝓdeſſz medicina dũ gladi⁹ pſiſtereti plaga. certe nihil. Sic ieiuniũ corpale cibi ꝛ pot⁹ ꝛ veſtiũ nihil ꝓdeſt niſi etiã a vitijs ieiunem⁹. Unde etiã Pius papa vbi ſuꝑ dicit. Nihil ꝓdeſt ieiunare et alia bona facere niſi mẽtẽ q̃s ſtudeat a pctõ reuocare. Berñ. Si gula peccauit: ieiuniũ ſit a cibis. ſi oculꝰ: a curioſis aſpectib⁹. ſi lingua: a detractionib⁹. ſi manꝰ: a malis opib⁹. ſi animꝰ: a malis deſideriis et voluptatib⁹. Sz queritur an oñs indifferẽter teneamur ꝑ quadrageſimã ieiunare. ꝛ videt̃ ꝙ ſic. qz p̃cepta eccl̃ie obligãt ſicut dei p̃ceptũ ſcõz illud Luc. x. Qui vos audit me audit. Sz ad p̃cepta dei oñs tenent̃. et ꝙ oñs ieiunẽt eſt p̃ceptũ eccl̃ie. de ꝑſe. diſt. iij. Sacerdotib⁹. ꝛ de ꝑſecra. di. v. q̃drageſima. igit̃ ꝛc. In oppoſitũ arguit̃ ſic. Quicũqꝫ trãſgredit̃ dei p̃ceptũ vl̃ eccl̃ie peccat ꝑm doctorẽ ſubtilẽ mortalit̃. Si g̃ ieiuniũ eſſet in p̃cepto ad oñs indifferenter. nõ ieiunantes ſꝑ peccarẽt mortaliter. ꝑ qõ videret̃ magis laqueus hominib⁹ eſſe iniect⁹ ꝙ ſalus. Rñdendũ ꝑm Tho. in. ij. ij. ꝙ ſtatuta cõia ꝓponuntur ꝑm ꝙ multitudini conueniũt. et ideo legiſlator in eis ſtatuendo attendit illud qõ cõiter ꝛ in pluribus accidit. Si quid aũt ex ſpãli cã in aliquo inueniat̃ quod obſeruantie ſtatuti repugnat: non intendit legiſlator ad ſtatuti obſeruãtiã obligari. In quo tñ eſt diſtinctio adhibẽda.

Similitudo.

nã si causa ē euidēs: p seipz liate pōt hō statuti obseruātiā p̄terire: p̄sertim ꝯ sue tudie iteruenīēte: si nō posset de facili recursus hīi ad supiorē. Si x̄o cā sit dubia dz ad supiorē recurrere: q̄ hz p̄tē in talibus dispensandi. ℭ Et hō etiā ē obseruandū in ieiunijs ab ecclia institutis. ad q̄ cōiter oēs obligātur nisi in eis fuerit aliq̄ spāle impedimentū. sicut in pueris ⁊ p̄gnantib⁹. senib⁹ ⁊ laborantibus pegrinis ⁊ viatorib⁹. Nã in pueris: pregnātib⁹: ⁊ senib⁹ est euidēs cā nō ieiunā di. tñ ꝓpter debilitatē nature ex q̄ p̄cit q̄ indigēt frequēt cibo ⁊ nō multo simł sumpto. tū etiā qz indigēt multo nutrimēto ꝓpt̄ necessitatē augmēti vel ꝯseruatiōnē vite: sicut in senib⁹. Et iō dicit sanct⁹ Tho. q̄ pueri q̄ diu sūt in statu augmenti: q̄ est vt in plurib⁹ vsq; ad finē ętatis pubertatis. s. vicesimū primū ānū nō tenent ad ecclīastica ieiunia obseruanda. Cōueniens tñ est vt etiā in hoc tpe se ad ieiunandū exerceāt pl⁹ vel min⁹ ꝑm modum sue ętatis. Q̄nq; tñ magna tribulatiōe imineāt: in signū penitētie artioris etiā pueris ieiunia indicunt. Sicut etiā de iumētis legit Jone. iij. Moises ⁊ iumenta non gustent aliq̄d nec aquā bibāt. De pegrinis aūt ⁊ oparijs distinguēdū est. q̄ si pegrinatio ⁊ opis labor cōmode differri p̄nt aut dimitti absq; detrimēto corpalis salutis et exterioris status. q̄ requiritur ad ꝯseruatiōem corpalis vel spūalis vite: ñ sunt ꝓpter hoc ecclesiastica ieiunia p̄termittēda. Si aūt immineat necessitas stationis pegrinandi ⁊ magnas dietas faciēdi: vł etiā multū laborādi: vel etiā ꝓpter ꝯseruationē vite spūalis. vel etiā ꝓpter necessitatē aliquā ad vitā spūalē: ⁊ sil' cū hō nō possunt ieiunia ecclie obseruari: nō obligat hō ad ieiunādū. qz nō videtur fuisse intētio statuētis ecclie ieiunia: vt p hoc impediret alias pias ⁊ magnas ncēsitates cās. Videt tñ in talibus recurrendū esse ad supiorīs dispēsationē: nisi forte vbi ꝯsuetum est. qz ex hoc ꝑpo q̄ p̄lati dissimulant annuere videt. Ad argumentū ꝑmū dicendū. q̄ si p̄cepta permodū cōis statuti traduntur: nō eodē mō obligāt oēs. ħ ꝑm q̄ requirit ad finē quē legislator intēdit. cuius autoritatē si aliq̄s trāsgrediendo statutū cōtēpnat. vł hō mō transgrediat q̄ impediat finis quē intēdit: peccat mortaliter talis trāsgressor. Si aūt aliq̄s ex rōnabili cā statutū nō seruet: p̄cipue in casu in quo etiā si legislator adesset nō discerneret eē seruandū: talis trāsgressio nō cōstituit p̄tm̄ mortale. Et inde est q̄ nō oēs q̄ nō seruāt ieiunia ecclie peccāt mortaliter. ℭ Secūdo abstinētia tēpantia. siue ieiunīū eleuat mentē sursuz ad cōtēplationē acutā. Sūt em̄ q̄dā aīalia sicut serpētes magne abstinētie: ⁊ talia etiā sūt acutioris ingenij ⁊ vite lōgioris. sic etiā hōmines. Unū Gene. in epla. xv. Per copiā ciboz ingenij subtilitas ipedit. Et Bed. in sermo. Quāto magis cibi ventrē pascūt tāto amplius sensus mentis obtundunt. Nā greci dicūt ex grossi vētre subtiles sēsus nō posse generari. qz turbati sunt et moti sūt: sic ebrij. ⁊ ois sapia eoz deuorata est. ps. cvi. Quare Dañ. x. dr. Dani ella afflixit se triū ebdomadaz dieb⁹. panē desiderabilē nō comedit. caro ⁊ vinū i os ei⁹ nō introierat: appuit ei angel⁹ dicens. Et die q̄ p̄mo posuisti cor tuū ad itelligendū vt te affligeres in ꝓspectu dei tui: exaudita sunt v̄ba tua ⁊ ego veni ꝓpt̄ sermones tuos vt docere te. Unū de ꝓse dist. v. Nihil. dicit q̄ nihil sic iocundū est sic cibus bene digestus. nihil sic saluteē. nihil sic sensuū acumē opat. nihil sic egritudinē fugat sic moderata refectio. ℑ Sz q̄ris cū immoderat⁹ pot⁹ maxīe ingenīū ⁊ sensum auferat magis q̄ cib⁹: q̄re p q̄ drageſimā cib⁹ i nūero taxat. q̄. s. semel tm̄ licz comedere. ⁊ nō pot⁹. qz pluries lz potare Dicēdū ꝑm sctm̄ Tho. q̄ ieiuniū ab ecclia instituit p̄ncipaliter ad ꝓcupias refrenādas: ita tñ q̄ natura saluet. Ad hoc aūt videt sufficere vna comestio. per quē hō pōt et nature satisfacere ⁊ etiā cōcupie aliq̄d subtrahē dimittēdo comestionis vices. ħ pot⁹ mag; sumit ad alīationē corpis ⁊ digestiōez cibozz sumptozz q̄ ad nutritiōez: lz aliquo mō nutriat. et iō lz ieiunātib⁹ pluries bibere. Si aūt aliquis imoderato potu vtat: pōt peccare ⁊ meritū ieiunij amittē. sic etiā si i vna comestiōe imoderate cibos sumat. qz vt dic̄ Greg. de ꝓse. di. v. q̄nq; modis viciū gule tēptat ieiunātē vt meritū amittat. s. p̄ueniendo tps comedēdi. qz vt hz̄ d ꝓse. di. .i. Solēt. Nō ieiunat i q̄drageſima q̄ añ comedit añ q̄ vespe dicāt. prius em̄ dz audire missam ⁊ vesp̄as ⁊ elemosynā dare:

ꝛ postea comedere. ꝑparando lautiores cibos. vel cū accuratiꝰ ꝓcuramꝰ ꝙ expedit. vel ꝙtitate sumẽdi excedimꝰ. vel cuz maiori auiditate cibū sumimꝰ ꝙ debeamus. Vsus. Est certū ꝙ ąnoz modis gula dãnat edentẽ. Cū nimiuz comedit vel edẽdi ꝓuenit horã. Querit delicias: paz escas deliciose. Vel sumit cupide qđ ñ ẽ delicioſum. ℟ Tertio abstinẽtia siue ieiuniū donat ỽtutes ⁊ demonia. Nã elephas qñ ẽ ieiunꝰ facilꝰ triũphat de draco ne. Legit em̃ ꝙ draco videns elephãtẽ potu aut cibo ꝯuatũ: libẽtiꝰ eũ inuadit ⁊ tutiꝰ ⁊ eũ ꝓualet. ß sobrio nõ appropiąt Sic draco infernal' ꝓualet ⁊ crapulosos ß abstinẽtes abhorret Vñ Ysi. de sũ. boli. ij. Ieiunia sũt fortia tela adũsus demonũ tẽptamẽta. In cuiꝰ exemplũ dr Mat. tb. xvij. ꝙ qñ semel discipli nõ valebant de q̊dã obsesso eijcere demoniũ: introgabãt xp̃m vñ eũ eijceret. Et dixit eis. b ge nꝰ demonioꝝ nõ nisi ꝓ ieiuniũ ⁊ orõez eij cit. vñ Amb. in examerõ. Medicinaz q ris ⁊ ieiuniũ fugą q̃ maga deo remediuz repire possis. Ieiuni hois sputũ si ꝟpes gustauerit morit. Vide ꝙ ta sit vis ieiunij. Sz qris cũ oẽ illud ꝓhibeat ieiunãti ꝓ. xl. qđ dat occasionẽ peccãdi ⁊ diabolo materiã vincẽdi. vtputa: carnes. ova. lacticinia. q̃re etiã vinũ nõ ꝓhibet: cũ sit ß̃m sapientẽ Prouer. ij. luxuriosa res vinũ. vñ etiã diabolꝰ plẽs a merito deijcit Dico ß̃m setm̃ Tho. ꝙ eccl'ia illos cibos int̃ dixit ieiunãtibꝰ q̃ ⁊ i comededo maxima hũt delectationẽ. ⁊ q̃ hoiem maxime ad venera ꝓuocãt. Hmõi aũt sũt carnes aialiũ in ⁊ra q̃escẽtiũ ⁊ respirãtiuz. ⁊ q̃ ex eis ꝓcedũt: sic̃ lacticinia ⁊ ova. Quanto em̃ hmõi magꝭ ꝓformãt hũano corpi plꝰ delectãt ⁊ magꝭ ꝓferunt ad hũani corpis nutrimẽtũ. ⁊ sic ex eoꝝ comestiõe plꝰ supfluit vt ỽtaẽ in materiã semis. cuiꝰ mlti plicatio ẽ maximũ icitamẽtũ luxurie. Et sic rñdet̃ ad illud qđ dr de vino. ꝙ ad actũ generatõis tria coopant̃. s. calor. ſps ⁊ humor. Ad calorem q̊dẽ maxie coopat̃ vinũ: ⁊ alia calefaciẽtia corpꝰ Ad spiritũ aũt vident̃ coopari iflatiua. ß ad hũorez m axie coopat̃ esus carniũ. ex q̃bꝰ multũ de alimẽto generat̃. Alt'atio aũt caloris ⁊ mlt'iplicatio spirituũ mlt'ũ trãsit. ß substãtia hũoris diu manet. Et iõ magis interdicit̃ ieiunãtibꝰ esus carniũ ⁊ lacticiniorũ ꝙ vsus vini ⁊ leguminũ q̃ sunt iflatiua. qz ad incõtinentiã magis ꝓuocatiua

Secũda pars in qua iuita

mur ad obsequiũ studiosũ ꝑ terreno ꝛ abdicatõez. ibi. Nolite thesaurizare. Pro q̊ notãdũ lr̃aliter ꝙ saluator nr̃ volẽs hominẽ deuotũ iformare dietã salutis: suadet nõ solũ abstinẽtiã q̊ ad interiorẽ ordinatã opationẽ: ß etiã q̊ ad exteriorẽ ordinatã rerũ emulatõez dicẽs. Nolite thesaurizare. s. de vili re ciro trãsitoria: ⁊ õ facili amissibili. nolite sollicit̃ eẽ: nec mlt'uz ꝯgregare. qz erugo ⁊ tinea ea ꝯsumũt: et q̃ maximis laboribꝰ ꝯgregãt̃ aliq̃n furef furãt̃. Sitis g̃ moderati in ꝯgregãdo et discreti vt nẽcia ⁊ vtilia ad salutẽ q̃ratis

Z Moralr̃ notandũ ꝙ antiq̃tus inter pẽos magꝭ fuit qõ q̃ hoiez ỽe ditarẽt ⁊ felicẽ facerẽt. cuiꝰ duplex erat opio. vna epicurioꝝ dicẽtiũ diuitias ꝯsistẽ i bonis tpalibꝰ. s. i pecuniis. delicijs. ⁊ honoribꝰ qz in his hũana vita ỽsaret̃. Eccl'. x. Pecunie oĩa obediũt. Hec opio ꝓbat̃ falsa. Nã ß̃m pẽm ab extrinseco ⁊ alieno nõ fit ỽa denoĩatio. Nõ em̃ gnũ milij magnũ dr magnitudine mõtis. nec ethiops albꝰ albedine niuis. nec q̃s diues pecunia aliena. Pecunia em̃ nõ hois: ß mũdi ẽ. quia hoiez deserit ⁊ mũdũ sequit̃. Exẽplũ. canis seq̃ns duos nescit̃ cuiꝰ sit nisi i itinere separent̃: tũc sequit̃ dñz suũ dimissio alieno. Sic hõ vadẽs cũ mũdo: i fine cuiꝰ diuitie fuerit expit̃ Secunda opino fuit peripatetico ꝛ dicẽtiũ ỽtutes hoiez ditare ⁊ felicẽ facẽ: q̃ nõ seruant̃ in bursa: ß i aia. ⁊ recedẽte hoie a mũdo ipm sequũt̃. Huiꝰ opinionis oñdit̃ fuisse socrates. ỏ q̃ dicitur. xij. q. ij. Gloria epi Socratesiste thebanꝰ hõ quo dã ditissimꝰ cũ apỏ athenas ad pẽandũ ꝓgeret: magnũ auri pondꝰ abiecit. nec putauit se posse ⁊ ỽtutes sil' ⁊ diuitias possidere. Et Boeciꝰ a theodorico tyrãno de roma exulatꝰ ⁊ tpalibꝰ depdatꝰ: ꝯsulẽdo se virtutibꝰ suis q̃s habebat: dixit has. s. ỽtutes nullꝰ potuit puincẽ tror q̃ nr̃os comites ꝓsequetur. ⁊c.

Hãc etiã opinionem doctor nr̃ xps tenuit ⁊ suos discipl'os istruxit dicẽs Nolite thesau. vob thesau. in ⁊ra. Et b̃ ꝓpt tria. qz sunt periculose ⁊ dãnabiles. nociue ⁊ instabiles. infructuose ⁊ steriles. Dico primo ꝙ diuitie sunt periculose ⁊ dãna-

biles acq̃rētib⁹ ⁊ thesaurizantib⁹. Naz
.1. sicut spine nō colligunt ab sq̃ manuū le
sione. ⁊ lutū sine inq̃natione. sic nec diui
tie sine periculo mēdacij: doli: vsure: vel
rapine. puerb. xxviij. Qui festinat dita
ri nō erit īnocēs a pcō. Exēplū Luce
xij. i illo q̃ dixit xp̄o. Magister dic fratri
meo vt diuidat mecuz hereditatem. Ad
quē ⁊ alios dñs dixit. Videte et cauete
ab oī auaritia. q: nō i abūdātia cuiusq̃
vita ei⁹ ē ex his q̃ possidet. Addēs simi
litudinē dicēs. Hois cuiusdā diuitis ybe
res fruct⁹ ager attulit: ⁊ cogitabat intra
se dicēs. Quid faciā q: nō habeo q̃ congre
gē fruct⁹ meos. Et dixit. hoc faciā. De
struā horrea mea ⁊ maiora faciaz. ⁊ illuc
congregabo oia q̃ nata sūt mi ⁊ bona mea
⁊ dicā aie mee. Aia mea habes mlta bo
na posita in ānos plurimos: requesce. co
mede. bibe. epulare. Dixit aūt illi deus.
Stulte hac nocte diaboli aiaz tuā repe
tent a te q̃ aūt parasti cui⁹ erūt. Sic ē q̃ sibi
thesaurizat. ⁊ nō ē i deū dines. Dixit q̄
ad discipulos. Nolite sollicitī esse aie ve
stre q̃d māducetis. nec corpi q̃d vestiami
ni aia em̄ plus ē q̄ esca: ⁊ corp⁹ plus q̄
vestimētū. Cōsiderate coruos q̃ nō semi
nāt neq̄ metūt quib⁹ nō ē cellariuz neq̄
horreū: ⁊ de⁹ pascit illos. q̄nto magis vos
plures estis illis. Si diceres. nō
debeo laborare et sollicit⁹ esse p necessa
rijs. Dico q̃ q̃druplex ē sollicitudo circa
tpalia. Prima circa necessaria. vt semi
1 nare et metere ⁊ filia. et hec ē bona. de q̄
loq̃t Salomō Prouerb. xxx. Diuitias
et paupt̃atem ne dederis mi: sed tm̄ victui
2 meo tribue necessaria. Secūda ē supflua
vt q̃n cor hois intantuz occupat q̃ dei ⁊
aie obliuiscat. ⁊ b ē mala. ō q̃ dixit Mo
yses Deut. xxxij. Deū q̃ te genuit dereli
3 q̃sti ⁊ oblit⁹ es dñi creatoris tui. Tertia
ē vitiosa. q̃ mētē hois putrbat: timēs ne
possessa pereāt. aut laborata nō ꝓficiāt
⁊ b ē peior. Talis fuerat i iudeis ⁊ Py
lato timētes ne pderēt regnū q̃ō possidē
4. bāt occiderūt xp̄z. Quarta ē erronea. s. q̃
de dei puidētia desperat ne sibi i aliquo
nō subueniat. ⁊ hec ē pessima. Q̃n ergo
dic. nolite sollicitī ee. ñ excludit sollicitu
do debita ⁊ necessaria pmo mo: ꝑ exclu
2 dūt alie tres. Secūdo diuitie sūt nociue
hñtib⁹. sic. n. carnes nociue sunt ossibus
q: ió a canib⁹ rodunt. ⁊ fruct⁹ nociui ar
boribus. q: ió discerpunt. Sic diuites p
pter diuitias patiut insidias latronum.
oppssiones pncipū ⁊ potētū ⁊ exactiones
officialiū. Eccls. vi. Est malū quod vidi
sub sole. vir cui dedit dñs diuitias ⁊ sub
stātiā: nec tribuit ei pt̃āre vt comedat ex
eis. Diuites nāq̄ nūq̄ plenā hñt securi
tatē nec iocūditate. q: sp sūt in timore p
dēdi. ió cōiter comedūt ex anxietate pro
pria corda ⁊ vitā. Ō Vñ Aug. vi. cō
fes. narrat. q̄ trāsiēs p̃ quēdā vicū: vidit
paupē iacētē. et ingemuit loq̃ns ad so
cios suos. Ō ib⁹ inq̃t conatib⁹ q̃bus la
boram⁹: nihil aliud vellem⁹ nisi ad secu
ram letitiā pringere. ad quā nos iste mē
dicus pcessit ⁊ seq̃tur. iste iocūdat: ⁊ ego
anxius ero. iste secur⁹ ē: ⁊ ego trepidus.
Hec ille. Tertio sūt steriles ⁊ infructuose
amātib⁹. vñ exim̄plo docet. q̄ q̄ rūcū
q̄ terra sup quā harena maris pjicitur
fit fecūda ⁊ frugib⁹ apta p arena reddit
sterilis et inepta. Sic in ppositō. q̃n p
speritas hui⁹ mūdi q̃si maris vnda boa
tpalia ⁊ diuitias ad horiez pellit: iz pmo
fuerit virtuosus et fertilis in virtutib⁹ et
deuotōe: postea reddit vitios⁹ ⁊ sterilis
Exēplū habem⁹ i Saul. i. Reg. xv. P

Tertia pars in qua iuita

mur ad p̃miū glorioszuz p opatiōez v̄tu
tū. ibi. Thesaurizate vob in celis lucruz
mercedis. Moraliter volēs thesaurizare
lucrū mercedis in celis nō dz hic recusa
re onus laboris. q: regula iuris est. li. vi.
Qui sentit onus sentire dz ⁊ cōmoduz.
Videm⁹ em̄ p exēplū familiare. q̄ labo
ratores ꝑ posse conant laborare bonuz
expectātes salariū. Quāto magis xp̄ia
nus et famulus dei cui pmittunt regna
celoz: studiosissime p xp̄o laborare dz: ⁊
virtutib⁹ thesaurizare. s. ieiunādo. teste
Hiero. i epla ad filiū mauricij. de exhor
tatōe salutari taliter inq̃ente. Ō me op⁹
leue fieri solet: cuz ei⁹ p̃miū cogitatur: et
spes p̃mij solaciū sit laboris. Hinc b⁹
Aug. ꝑmo de cui dei c. xxix. suasit fide
libus q̃ mala p xp̄o tormēta tolerabant
q̃n ipi infideles iactāter suis insultāt pbi
tatib⁹ de deo suo. sic q̃sq̄ fidelis bz rīde
re. Deus meus vbiq̄ est p̃ns. vbiq̄ tot⁹
nusq̄ inclusus. qui pōt adesse secretus.
abesse nō mor⁹. Ille cū me a diuersis re
b⁹ exagitat aut merita examīat. aut pcā

castigat: mercedēq; mihi eternā p tolle/ ratis malis tpalib⁹ pie fuat. ℚ Vo/ les igit hāc mercedē etnā thesaurizare dz erariū disponere: diuitias reponere: custodiā apponere. Dz nāq; pmo hō di sponere erariū bonū: qđ ē vita sctā t im maculata: fundamtū oim donoz t gra rū. iuxt illđ apli pma ad thi. vi. P recipe inqt diuitib⁹ no sublime sape: nec spare i incerto diuitiaz: h̄ i doyino: q pstatnob oia abūde ad fruēdū. bñ agere: diuites fieri. i oib⁹ bonis thesaurizare sibi fun/ damētū bonū i futurū vt appħendat ve rā vitā. Nūc g pctōr audi me t de⁹ exau diet te. vita enī tua mors ē t vana vita. Vis g appħēdere verā vitā: noli alta sa pere: alta querere: h̄ hūilit pbe te suscep tibilē diuine inspiratōni audiēdo t obe diēdo. de⁹ enī vult te hr̄e suasibilē: cū di cit. nō spare i incerto diuitiarū. qz tales impsuasibiles sunt. h̄ in deo ē spandū q pstat nob oia abundant. P er illa enī q tibi dat suadet exire a pctō. vt ptractat Aug⁹ ò doc. xpia. Nihil enī tuū vis hr̄e malū. nō filiū: nō famulū: nō lit tū: nō ci phū. Cū g i oib⁹ tuis bonitatē queras: cur in te solo bonitatē nō curas. qđ te of fendit. vita tua quā solā vis hr̄e mala m inter oia bōa tua. Ulteri⁹ nihil tuū vis hr̄e indecēs vel ineptū. nō agrū: nō plā/ tā: nō cappā: nō caligā. Nā p viri⁹ qt tidie appetis illas. nihil est g hoi seipo vili⁹ ait Sene. Quare rñdet Aug⁹ it i dē. qz bōa vis hr̄e t bon⁹ ñ esse: rogo in/ quit te ppone vitā tuaz caligē tue t noli te hr̄e vilioꝛē oib⁹ rebus tuis. quare vis p l⁹ esse tu⁹ q̄ liber. latro q̄ rex. mortu⁹ q̄ viuēs. nequā q̄ iustus. Rñde g: nun/ quid pl⁹ diligꝫ meli⁹ esse: t meli⁹ esse cu pis. Cur g bonā morte desideras: t vitā bonā nō curas. nisi qz morte plus q̄ vitā amas. Audis ne quō oia bona tua con cordit clamāt illud Eccl. xxix. P one the saurū tuū i pcepꝫ altissimi t pderit tibi magꝫ q̄ aurū. Erubescat igit vita tua p te sociū malū h abeāt oia bona tua nein fine quasi ptrariū te expellāt. Jam psua sus es a deo vt recedas a malo. Sed vt pch̄dolor hō cōpatus ē iumētis insipiē tib⁹ t vilioꝛ factus ē illis t insipientioꝛ. Nā piscis cohibet se ab esca si hamū vi/ deat. auis a gno si laqueū cernat. canis ab osse si baculū timeat. tte etna pena ñ pōt cohibere a pctō. Uñ Aug⁹ sup illo vbo. Petite t accipietis dic. Erubescat nra pigricia. pl⁹ vult ille dare q̄ tu reci/ pere. pl⁹ iste misereri: q̄ tu a miseria libe rari. R Sz dicis. iam resuscitat⁹ suz ppono bñ agere t vitā emēdare: h̄ volo expectare tps oportunuz. ℚ frater noli ostiū claudere venie p dilationē: h̄ pbe te susceptibilē diuine inspirationi. Jā the/ saurizа tibi fundamētū bonū. qz mō ē tē pus gr̄e. mō dies salutis. Jā de⁹ pulsat ad ostiū: gerēs plenas man⁹ charismati bus gr̄az. Quid g recipe tardas oblatū thesaurū. nūqd expectas te fortioꝛē vel deum potēcioꝛē: vl̄ hosti ē stultioꝛē: vl̄ tēp tationē minoꝛē. Dū fortis es t peccandi ꝓsuetudinē nō ligatus nō potes teipm vincere. quō b̄ poteris pctis oneratꝰ. t si nūc grāz dei recipere renuis: putas deū post ad dādū pmptioꝛē. Et si thesaurū tpis tibi ꝓcessū. nūc i malū expēderis: cre dis ñuocādū dūvolueris. vñ poeta. Qui nō ē hodie cras minꝰ aptꝰ erit. Et ò pe. dis. i. p dixerat. i glo. Si de⁹ vidit hoies negligētes: mutat qđ prius ꝓ miserat.

S Secūdo dz hō thesaurū reponere. s aurū charitatis. argētū castitatis. oleuz pietatis. vinū deuotiōis. gēmas recte o/ patiōis. Hos enī thesauros reponim⁹: qñ p b̄ sacrū tps ñtutib⁹ vacam⁹. Ad qđ hortañ. ij. Cor. vi. In oib⁹ exhibea mus nos sic dei mistros: i multa patia. Nā sic diligēs mulier die ac nocte labo/ rat nendo. texēdo: suēdo: vt corp⁹ nudū induat vestib⁹ honestis t decētib⁹. sic p sona hōesta ad h̄ laborare dz: vt p oib⁹ aiaz ñtutib⁹ induat. Est enī virt⁹ hitus mētis bñ ꝓstitute sm Tmb. xxxij. q. iiij: ò pudicicia i glo. Qui habitū nō nisi p opa ñtutuz t exercitiū earū acqrim⁹. sic dic pbs. ij. ethi. Ex frequētatis actibus generat hitus. Bñdicat g man⁹ q ñ so lū vile corp⁹ induit suis laborib⁹: h̄ qđ digni⁹ ē etiā aiam vestūt ñtutib⁹. Uñ arator poeta. ℚ directa man⁹ q xpi milī tat armis. ℚ sūma plebs nata deo. T

Tertio debem⁹ custodiā apponere: ne thesaurū ñtutū pdam⁹ ad qđ necessaria ē bōa fera ad claudēdū q ē sensua l'tute/ la. Sens⁹ enī porte cordis sūt qs repme do porta claudit hōestatis: ita vt nil au dias illicitū. q̄ nihil cupias vel aspicias qđ ē phibitū vl̄ ꝓcupie inordinatū. neq; tā

gas cui⁹ ꝯcupiscẽtias exꝑlere nephas ẽ. Qui em̃ has portas bona sera claudit: ⁊ nulli illiãto dat ingressuꝫ seruat thesaurũ ⁊ ñ pdit xp̃z. Sicut em̃ dr Judith. xiij. Quia Olofernes dedit Judith ingressuꝫ vbi erãt ei⁹ thesauri. ió pdidit caput suũ Si g̃ tẽptatio pulsat ad ostiũ claude: sensuꝫ: signa ostiũ: dicẽs. Nõ intrabis. qz ħ a deo ꝯdita sũt apud me. ⁊ signata in thesauris meis. Et ne i nocte latro serã aperiat: adhibe verecũdiã. q̃ lãpas ẽ pudicemẽtis. vt ait Bernard⁹ sup Cantica.

Feria q̃nta post cinerũ. Sermo. ij.

Uz intrOisset ihs

capharnaũ accessit ad eum Cẽturio rogãs eũ dicens. Dñe puer me⁹ iacet i domo paliticꝰ ⁊ male torq̃tur Matħ. viij. U Ulnꝰ q̃to magꝭ stringit ⁊ torq̃t: tãto diligẽtiꝰ eger oñdit medico ad curãdũ. vñ Boetiꝰ. Si opa medicãtis expectas: oz vt vulnꝰ detegas. Sic peccatis mortalibꝰ vulneratꝰ: frequentiꝰ i mẽte recordari dz ⁊ dolere: ⁊ ad deũ medicũ aiaꝫ curandũ exclamare. Uñ de pe. di. i. Nũc autez Si recorderis pcrõꝝ tuoꝝ ⁊ frequent⁹ in ꝓspectu dei ꝓnũciẽs ⁊ p eis clemẽtiã eius dẽ depceris: cituꝰ ille delebit. Si aũt nũc obliuiscaris pcrõꝝ tuoꝝ. s. quo ad penas tpales. tũc. i. in die iudicij eoꝝ recordaberis. qñ nolẽs in toto mũdo publicabunt ⁊ in ꝓspectu ꝓferent⁹ oim. tã amicorũ q̃ inimicoꝝ tuoꝝ ⁊ sctõꝝ ãgeloꝝ: celestiũq̃ virtutũ. Debem⁹ g̃ stimulo pcrõrũ i ꝓscientia cũ Cẽturiõe xp̃m inuocare p adiutorio serui. s. spũs nri q̃ peccatis vulneratus facet in domo corpis sine motu recte opatiõis q̃si paliticꝰ: vt ipe sua mia dignet eũ tãgere ⁊ curare: dicẽs. Dñe puer me⁹. ⁊c. ✠ Queritꝰ si aliq̃ pcm̃ mortale sit ita g̃ue q̃ per dei miaz nõ possit deleri. Et videt q̃ sic. Nã pcm̃ in spũm sanctũ nec hic nec in futuro dimittit. Dicẽdũ q̃ nõ ẽ pcm̃ i vita ista tã graue q̃ p vniaz tolli ñ possit: ⁊ p dei miaz deleri. Rõ huius est. qz si pcm̃ nõ posset tolli. aut ħ cet q̃ aliquis ꝺ suo peccato nõ posset penitere: sicut accidit demonibus ⁊ dãnatis. quorũ affectus sic confirmati sunt in malo q̃ non potest eis displicere peccatũ: nisi quantũ ad penam. qꝺ de aliquo viatore dici nõ põt: cũ habeat liberũ arbitriuꝫ flexibile siue ad bonũ siue ad malũ: Et g̃ dicere q̃ aliq̃ꝺ malũ siue pcm̃ sit i hac vita de q̃ aliq̃s penitere nõ possit erroneũ ẽ Primo ex eo qz tolleret liberũ arbitriuꝫ Secũdo qz p ħ derogaret viribꝰ ⁊ efficacie g̃e diuine q̃ põt moueri cor cuiuscunq̃ pctoris ad penitẽdũ. ẽm illꝺ ꝓuerbi. xxi. Cor regis in manu dñi ⁊ q̃cunq̃ voluerit inclinabit illud. Tertio est impossibile ex pte diuine misericordie. qz si deꝰ pmiam nõ dimitteret pcm̃: tũc in hac vita videret maior pena pctoris ad peccandũ q̃ dei misericordia ad indulgendum. Cõtra qꝺ dr Job. ij. in epla ħesterna. q̃ deus est benignus ⁊ misericors ⁊ multe misericordie: pstabilis sup malicia. Et ideo dicendũ ẽ q̃ oñe peccatũ in hac vita siue cõmissuꝫ cũ spirituali siue seculari põt deleri per miam dei. Et dicens oppositũ dicit contra determinatiõem sancte matris ecclesie. ⁊ p ꝺñs hereticꝰ cẽsendus. de pe. di. iij. §. ecce. Nec obstat arg. contrariũ de peccato in spiritũsanctũ. qꝺ ħ accipitur ꝓ finali impenitẽtia ẽm Angu. de ✠bis dñi: que penitus est irremissibilis. y Queritꝰ secũdo an sit aliquod peccatũ ita leue qꝺ absq̃ dei misericordia possit remoueri Dico q̃ impossibile est peccatũ actuale sine penitentia remitti. Ratio. quia tale peccatũ est offensa dei. igitur tale peccatũ remittitur sicut remittitur offensa deo. sed offensa non remittitur nisi per gratiã que causat benignitatẽ contritionis in ꝓscientia pcrõris: vt quẽadmodũ i statu peccati fuit cõuersus ab incõmutabili bono ad ꝓmutabile bonũ. Ita per gratiã supernã pctor cõuertitur ad deũ cũ detestatõne auersionis pdicte ⁊ ꝓposito emendãdi. ✠ Tertio queritur an vnũ peccatũ mortale sine alio per dei gratiam possit remoueri Dico q̃ est impossibile. qz peccatũ mortale dimittit⁹ per gratiã dei que nõ põt stare cũ pctõ mortali. Et si dimitteret vnuꝫ ⁊ remaneret aliud: gra dei staret cũ isto: qꝺ est impossibile. Secũda rõ ẽ. Cui deꝰ miserẽt⁹ totaliter miseretur. Deut. xxxij. Dz si pctor peniteret de vno ⁊ nõ ꝺ alto deꝰ ei nõ totaliter misereret⁹. Jn cui⁹ exẽplũ nũq̃ xp̃s legit⁹ aliquẽ in pte curasse: ħ in toto. nõ solũ in corpe: ħ etiã i aia. Unde Augustin. in li. de penitentia. Quedã impietas infidelitatis est ab illo qui est iu-

stus ⁊ iustícia dimidiā sperare mīaz. Se quit documentū q̄ volēs meritorie peni tere nō doleat de vno pctō tm̄ ⁊ nō de a/lio: sed de oībus simul. nec confiteat tm̄ de his de q̄bus nō verecūdat. alterz aūt qō pudet subticeat. nec ꝓfessionē dimidi et diuersis ꝓfessorib⁹. Vñ magister. iiij. sen. di. xvi. Caueat homo ne duct⁹ vere/cūdia dimidiat apud se ꝓfessionem vt di uersa diuersis sacerdotib⁹ velit manife/stare. Quidā em̄ vni celāt qō alteri māi/festant. qō est se laudare. ⁊ sic attēdere y/pocrisim. ⁊ spām carere. Quātū ad ex positiōez ⁊ ꝓtinuatiōez euāgelij. heri di cebat de q̄dā dispositiuo p qō corp⁹ exer citat ad op⁹ x̄rūtis: hodie hortamur ad suffragiū mediāte q̄ aīa liberat ab one/re miserabil' seruituris. Et sūt tres ptes. In prima notat de palitici ifirmitate et pīs supplicatōe. ibi. Dñe puer ⁊c̄. In se cūda tractat de Cēturiōis humilitate. et ei⁹ ꝓmēdatiōe. ibi. Dñe n̄ suz dign⁹. In tia recitat de xp̄i benignitate ⁊ fructuo sa credulitate. ibi Vade ⁊ sic credi. ⁊c̄. A

Quātū ergo ad primā p

tem circa lr̄am ē notandū q̄ ille Cēturio erat de gētibus a Romanis in iudeā po sit⁹ hns sub se centū milites. Hic habēs seruū valde dilectū palitici ⁊ oībus viri bus destitutū. audita xp̄i fama ⁊ q̄ in ca pharnaū venisset tanq̄ pi⁹ dns ⁊ bon⁹: p dicto seruo q̄si p puero supplicat exo/rabat dicēs. Dñe i quē totalit ꝓfido pu/er me⁹ i. seru⁹ quē nō min⁹ q̄ puerū meū diligo. iacet in domo palitic⁹ ⁊ male tor/quet. Moraliter p seruū palitici Cētu/riōis designari pōt amicus defunct⁹ cu/ius libz fidelis viuētis. Hic em̄ successori ꝓgregādo. bōa retinēdo. ea nimis amā/do min⁹ de delictis corrigēdo. negligen ter istruēdo. multū laborādo seruiuit. p/pt q̄ō vt miser i purgatorio detinet ⁊ tor/quet. p q̄ Cēturio. s. viuēs in gr̄a. potēs ē rogare. qz tot hz sub se adiutores quot i charitate iūctos hz fideles. ⁊ alijs pijs opibus dz ei subuenire. Nā scōz pbm re familiari oz ei q̄ bñfecit. qz tali q̄liber na turalit obligatur ad ātidota. ff. de peti. here. l. Sed et si. §. Consuluit. B Cū aūt parētes multa bñficia nobis ꝓtulerīt q̄bus scōz pbm. ix. ethi. nō pōt reddi eq̄/valens quantum possumus suffragijs debemus eis subuenire. Unde Job. xix in persona parētis ad pueros dicit. Mi/seremini mei miseremini mei saltez vos amici mei. qz man⁹ dñi tetigit me. Mo/ramur igit eis subuenire ꝓpter tria. scz rōne familiaritatis ⁊ charitatis. qz puer siue seru⁹. Debilitatis. qz iacet paralitic⁹. Penalitatis. qz male torq̄tur. Dico nan q̄ primo q̄ parēti defuncto aut nō amī co in carcere purgatorij ꝓstituto debem⁹ suffragijs subuenire rōne familiaritatis ⁊ charitatis. qz serui nostri fuerunt in su/dore vultus eoz nobis bona acq̄sierunt et reliquerūt. Nam sicut seru⁹ tenet dño sic viceuersa dns seruo. et sicut parentes pueris: sic puer parentib⁹. hoc ostēdit na tura multoz aīaliū ⁊ auiū. Et iconie sunt tante pietatis ad parentes suos vt sene scentes denudatos plumis suis natura/li pietate fouent ⁊ nutriūt. Si ergo volu cres celi tante sunt pietatis erga parētes suos. quātomagis homines ratione pri cipes proximos ⁊ parentes corpore tāq̄ veste spoliatos ⁊ in locis penalibus aflī ctos: cū suffragio debent pregere. Quis etiā videns socīū suū debilem ab estu et calore solis terre pstratū. opponit se ra/dijs solaribus ⁊ facit sibi vmbrā: donec resumptis virib⁹ resurgat. Sic debem⁹ nos ꝓximis ⁊ amicis nr̄is in purgatorio nimio feruore penaz pstratis orō nr̄ō ⁊ ele mosynaz suffragijs apud diuinā clemē tiam facere vmbrā: donec resumptis viri bus resurgant a loco penaz ⁊ miserie. Unde Job. xij. Nimirū interroga iumē ta ⁊ docebunt te. volatilia celi ⁊ indica/bunt tibi. In cuius figuram p̄cipit Deu tero. xxij. Si videris asinū aut bouē fra/tris tui in via cecidisse non despicies: sed subleuabis eū. Si igitur ex p̄cepto diui/no exhibenda est cura iumento cadenti: pensandū sollicite ē quanta debeat ꝓxi mo ⁊ parenti nobis per charitatē ꝓiūcto ⁊ in purgatorio iam pstrato. Hoc ꝓsidē rās Judas machabe⁹ vt dr̄. ij. Machab. xij. Qui misit hierosolimā duodecim mi lia dragmas argēti offerre ibi p peccatis mortuoz in bello. Sic etiā nos debem⁹ facere elemosynas: ⁊ talia hmōi offerre p parētib⁹ vt a pctōz vicul' absoluāt. vñ ad Heb. xiij. Memētote vinctoz tāq̄ sil' vincti ⁊ laborātiū tāq̄ ⁊ ipi cū corpe morā tes. C Sed quer̄t q̄bus suffragijs

debeāt iumari ꝛ solui a pctis. Dicit btūs Grego. qꝑ qttuor modis soluūtur. vide lz oblatiõe sacerdotū. precibus sanctoꝝ. elemosynis carorūz. ꝛ iciūnijs cognatorū. De ꝑmo qñ em̄ sacerdos offert corꝑ ꝛ sanguinẽ xpi ꝓ aiab⁹ defunctis. ꝓ hoc sacrificiū maxime iumãtur ille aie. qz istõ sacrificiū inter omia suffragia ecclesie maxime virtutis est. ꝛ tã acceptum deo vt ci ti⁹ animas de penis liberat. Eccle. xlv. Ihm elegit ab om̄i viuente offerre sacrificiū deo. incensum ꝛ odorẽ bonū in memoriã placare ꝓ ppło suo. Unde Greg. in dyalogo suo. qdã mulier credẽs virũ suũ mortuuz: qui nõ mortu⁹ sed capt⁹ ab hostibus. fecit ꝓ eo missas defunctoꝝ celebrari q̃ viuus in captiuitate virtute oblatiõis semꝑ tpe diuinoꝝ a vinculis absolutus. narrãdo postea vxori cognouit miraculose a deo factũ. Uolens igit parentes ꝛ amicos celeriter a vinculis purgatorij liberari faciat ꝓ eis missas celebrari. Greg. Hec victima animã ab eterno interitu liberat q̃ nobis mortẽ vnigeniti p misteriũ representat. Secundo iuuantur orationibus sanctoꝝ. Unũ. ij. Machab. xij. Sancta ꝛ salubris est cogitatio ꝓ defunctis exorare vt a peccatis soluãtur. Si em̄ iustus hõ peccatori viuẽti potest apud deũ gratiã impetrare. nulli dubiuz q̃n etiã mortuis suis orõnib⁹ penã purgatorij possit mitigare. Et notant Grego. dicit qꝑ sanctoꝝ orõnib⁹ iuuãtur aie defunctoꝝ. nõ orõnibus maloꝝ. qz scõz illud. Cum is qui displicet ad interceden dũ mittitur. irati animus ad deteriora pnocat. ◊ Sed diceres. ergo existens in peccato mortali nec celebrare nec orare debet ꝓ aiabus. Dico qꝑ in suffragijs q̃ fiunt ꝓ malos duo possunt cõsiderari. Primo ipz opus operatũ: sicut sacrificiũ altaris quod semꝑ est bonũ. qz ex seipso efficatiã hz absq; opere operantis. quaz equaliter explet per quẽcunq; fiat. Quãtuz ad hoc missa ꝛ omia alia suffragia ꝓ malos facta defunctis ꝓsunt. Secundo ipm opus operans. sic distinguo. quia si suffragia fiunt ꝓ malũ tanq; ꝓ actorẽ: sic nõ ꝓsunt. nisi forte per accns. vt si mal⁹ dãs elemosynã excitet pauper ad orãdũ ꝓ defuncto. vel hõ fiunt ꝓ ministrum. aut ergo facit ea vt minister public⁹. s. dei vl' ecclesie: sic sacerdos q̃ celebrat missas vl' exequias defunctoꝝ: sic sꝑ ꝓsunt. qz malicia ministri nõ nocet opi boni accoris. aut fiũt ꝓ ꝓpatũ ministrũ. s. alicui⁹ ꝓpate psõe aut ergo facit de mãdato psone existentis in charitate. sic ꝓsunt. sz si nõ existẽtis in caritate: sic nõ ꝓsunt. ¶ Certo iumatur elemosynis caroꝝ ꝛ amicorūz. Unũ dixit dñs thobie. Elemosyna a morte liberat ꝛ ipa pctã purgat: ꝛ facit inuenire vitaz eternã. Elemosyna aũt est triplex. Pria est vt debita defunctoꝝ soluãtur. Eccli. iij. Declina paupi sine tristicia aurẽ tuã: ꝛ redde debitũ tuũ. Uerba ista pñt cuilibet heredi dici. q̃ hereditatẽ amici sui tulit: ꝛ debita ei⁹ nõ soluit. Declia aurẽ tuã sine tristitia ꝛ audi desideriũ paupis amici tui q̃ est in purgatorio i tãta paupate: qꝑ de oĩb⁹ bonis suis nõ põt hre oboluz psolue ei⁹ debita. qz b̃ ꝺsiderat: ꝛ noli eũ cõtristari in dilectiõe. qz forsitã ꝓ his punit. Secũda é vt testamẽta ꝓdita reddãtur. Eccli. iiij. Fili elemosynã paupis ne defraudes. Qui em̄ hãc defraudãt sunt fures ꝛ sacrilegi ꝛ excõicandi. xiij. q. ij. q̃ oblatiões. Tercia vt detuo i spãli aliq̃d paupib⁹ eroget. Thob. iij. Ex suba tua fac elemosinam. Quarto cognatoꝝ iciunio aie liberant. Figurat nee. i. vbi legit qꝑ neemias luxit ꝛ iciunauit ml'tis diebꝫ ꝓ filijs israel captiuitatis: ꝛ liberati fuerũt sic ꝛ aie. ¶ Dico secũdo qꝑ aiab⁹ parẽtũ subuenire debem⁹ rõe debilitatis. qz iacẽt vt paliticꝰ q̃ nõ hz motũ nec vsum mẽbroꝝ. sic ipi debiles sũt. ꝛ seipas adiuuare nõ pñt nec mereri. cũ sint ex statũ merẽdi ꝛ opandi ꝛ impedimenta tollẽdi. Unũ Job. ix. Uenit nox q̃n nemo opari põt. Hz q̃rit an aie in purgatorio possint ab alijs q̃ in sc̃o viuũt in aliq̃ iuuari. Et videt qꝑ ñ. ad Gal. vi. Unusq̃sq; onꝰ suũ portabit. i. penã ꝓ peccato. In oppositũ est illud. ij. Machab. xij. Sãcta ꝛ salubris est cogitatio ꝓ defũctis exorare. ꝛc. Hã apls. i. Cor. xij. loq̃tur ◊ mistico corpe ad similitudinẽ corpis huani. Hã per vnũ mẽbrũ supplet indigẽtia alteri⁹. Ergo cũ gra sit potẽtior q̃z natura. gra i corpe mistico ꝓ vnũ mẽbrũ põt supplere alteri⁹ indigentiã. Hinc é qꝑ suffragia mẽbroꝝ eccl'e pñt ꝓdesse ꝓ mẽbris idigẽtib⁹ qz ◊ ꝓ morte cõ mẽbra eiusdẽ corpis eẽ nõ desinũt. pñt ꝓdesse etiã defũctis. Unde Aug. dicit. Nõ é negãdũ spũ defũctoꝝ

pietate suoꝝ viuẽtiũ posse reuelari. Nec obstat argu. ꝓriũ. qꝛ illud intelligit de dãnatis ꝙbus nõ cõicant suffragia eccl'ie.

ẽ. Lons. Certio aiabꝰ in purgatorio ẽ subuenien dũ rõne penalitatis ⁊ miserie. qꝛ multis penis male torqnt. Naturale nãq ẽ hoi ciꝰ subuenire magꝝ afflictis ⁊ eis cõpati Sic etiã aiabus in purgatorio exũtibus ꝓpter gũissimas afflictiões ꝓpati debemꝰ. ℬ Sz qrit si pena purgatorij sit maior pena q in vita q cũq alia corpal'. Rñdet Ricb. sup. iiij sen. di. xlix. ar. vj. q. i. q pena purgatorij maior ẽ q cũq pena tpali. Nã bm eũdẽ pena causat dupl'r. s. ex absentia boni amati ⁊ pñtia mali editi. Et vtroq mõ pena purgatorij maior est. Cuiꝰ rõ ẽ. qꝛ morꝰ aiaꝝ in purgatorio nõ retardat mole corpis. ℏ vehementissime desiderãt cũ deo pfecta fruitiõe ꝓiũgi ex cuiꝰ fruitiõis ⁊ ꝓiunctõis absentia vehemẽtissime afftigũtur. maxie cũ tps videãt aduenisse q cũ deo pfecte eẽnt ꝓiũcte si dũ erãt in corpe penã suis petis debitã psoluissent Ad b̃ est etiã magister sen. in iiij. di. xlix. Hoc autẽ dꝛ de igne purgatorij. q ⁊ si eternꝰ nõ sit: miro tñ mõ gnis est. Excellit em oẽz penã quãcunq vnq̃ passus é aliq̃s in hac vita. Nunq̃ i carne inuẽta est tãta pena. licet innumerabilia martyres passi sint rormẽta. Ad b̃ etiaz Bonauẽtura sup. iiij. sen. disti. xlix. ar. ij. q. portz nos b̃ ꝓcedere etiã si nõ appeat nob rõ q pena purgatorij ẽ grauior. Et dicit q in b̃ magꝝ est adherẽduz autoritati q̃ rõni. ꝓ eo q istud est magꝝ sup̃ naturã ⁊ rõem q̃ bm naturã ⁊ dispositionez. De illa pena idẽ in ꝓio arg. q Aug. dicit in quodã sermõe. Iste ignis deterior erit q̃ q̃quid in secło penaꝝ aut videre: aut sentire: aut cogitare q̃s potest. Ihc

Secũda ps in qua notat

Cẽturiõis magna hũilitas: dicẽs dñe. q. d. Tu solꝰ es dñs ⁊ laudabil'nimis: ego idignꝰ seruꝰ: vtinã tuꝰ. igit nõ sũ dignꝰ ⁊c. Moral'r. sicut Cẽturio ex hũilitate ꝓ xpm exaudit ⁊ ꝓmẽdat: ⁊ seruꝰ eiꝰ ab infirmitate curat. sic ex humilitate etiã hoi multa bona ꝓueniũt. oꝛ ergo nos eẽ humiles vt illa bona acquiramus. Hamvt dicat pbs de somno ⁊ vigilia. Principia omnia pua sunt. Ex parvo em grano arbor maxima. ⁊ de pua materia magnum aial generat. sic ex humili corde mlta bona hominũ nascunt. Quicũq em illa bona desiderauerit obtiere i celo ⁊ i tra nõ dꝛ se supbe extollere ℏ hũilit se subdere. q. vt bt di. xl. multi sacerdotes. §. Quicunq desiderauerit ꝓmatũ i tra inueniet ꝓsiõez in celo. nec q̃s festiet quõ alijs appeat maior: ℏ quõ oibꝰ inferior. s. p hũilitatẽ videat. Nec em virtꝰ. s. hũilitas ẽ filia dilectissima dei pris potẽs. Patris furorẽ placare. Hoiem a diabolo liberare. Donũ gratie abundãt ꝓcreare. Dixi primo q humilitas placat furorẽ pris celestiẽ. Nã pue plãtule in medio statuũ validissimoꝝ vẽtoꝝ qꝛ cedunt ⁊ iclinãt se pacẽ hnt ⁊ q̃escunt ⁊ violentiã mitigãt vbi arbores excelse frõdosissime ⁊ ramosissime multũ resistẽtes auulsionẽ ⁊ ꝓfractionẽ patiunt. Ꝫ Propt q̃ fabulose dꝛ q inter quercũ ⁊ arundinẽ orta ẽ altrica tio. quercu ꝙrente ò ipetu vẽtoꝝ q cuz fortissima atq̃ durissima ⁊ cũ molet spissitudine ligni sui ꝓfunde ac latissime radicata esset. tñ ꝓ ipm radicitꝰ euulsa. ⁊ in sup ex medio fracta: necnõ i terrã ꝓiecta ⁊ ipa arundinẽ introgãte dicẽs. O arundo q̃ adeo debilis ⁊ pua es qualiter ventos tã validos: illesa ⁊ integra effugisti. Respõdisse fertur arundo ⁊ dixisse. Tu inquit o quercus superba eras. ⁊ duricia ⁊ inflexibilitate tua resistere volẽs vento fortiori. ipmq̃ super te transire nõ sinẽs violenter humiliata ⁊ incuruata merito fracta es. Ego vero cum vẽto cedens ad oẽm ventum me humilio. ⁊ absq̃ vlla re bellionẽ vel resistẽtia super me illum trãsire sino. ió a nullo ledor. a nullo aliq̃d patior. Et q̃quid passa es rigor tuus ⁊ ifle xibilitas atq̃ supbia fecerunt tibi. Sic etiã se humiliãs in oĩbus ventum ire dei vel hoĩs põt subtfugere. vbi snpbꝰ deiicit vel eradicat. Exemplũz sequit ò Socrate pbo. q cũ mltas tyrãnides passus eẽt a quodã tyrãno q tandẽ ei minabat mortẽ. Rñdit hũiliter. mortẽ volo. quo audito tyrannꝰ dixit. ⁊ ego faciã te viuere inuitũ. Tũc socrates ait. Nihil iuitꝰ patior q̃q̃d tu leris. b̃ volo sive mortẽ sive vitã. Cedebat em socrates oĩ furori tyrãni inclinãs cor suũ: vt sup ipm trãsiret sine resistẽtia q̃cunq̃ tyrannus inferret.

℟ Cuius figura habetur. iij. Regum xxi. in Achab hũiliato cui dominus pep

cit ne faceret malū qđ ꝓposuerat deus. Sup quo Hiero. ad oceanum de morte sctē fabiole dicit. O felix hūilitas penitē tie q̄ gladiū diuini furoris itromisit i vaginā mie. Secūdo humilitas liberat hominē a ptāte diaboli. Nam per iacētē in terra ledere non pōt. Sic nec dyabolus aper inferni humilē. In cui⁹ exēpluꝫ legit in vitas patruꝫ diaboluꝫ dixisse beato machario inimico. vincis me. q̄ nō poterat eū vincere ieiunādo nec vigilando: ꝑ humilitate. q̄ inq̄t ego nō possum me humiliare sicut tu. Sicut etiā piscis pu⁹ nō tenet nec capit rethe sic nec hūilis rethe deceptōis dyaboli. Exēplo bti anthō. Qui vidēs totuꝫ mūdū laqueis plenuꝫ admirādo et tremefact⁹ q̄siuit a domino q̄s illos euaderet. respōdit dñs. q̄ sola humilitas. Cuius figura habet. ij. Paral. xxxij. i Ezechia. et in epistola hodierna cui⁹ cor elcuatū erat. Qui postea humiliat⁹ euasit mortez. Uñ hic bonus fund⁹ humilitatis. in quo oīs edificatio ꝙstructa. crescit i tēpluꝫ sctm̄ in dño. quē qui hꝫ. nunq̄ hꝫ vñ a dyabolo vinci possit. Tertio ip etrat donuꝫ abundātis gr̄e Quēadmoduꝫ cū aque corpales in loca ꝓfunda fluunt et ea replēt: sicut pꝫ in lacis. Sic aqua spūales. i. fluēta gr̄aruꝫ corda ꝓfunda hūilitate replēt. Et tiō q̄a cor x̄ginis t dei genitrix fuit ceteris hūilitate ꝓfundi⁹. io fluētis gr̄aꝝ ipleta fuit abundāti⁹. t salutata plena gr̄a ab angelo. Quare dicit i cāt̄ico suo. Respexit humilitatē ancille sue tc̄. Et Gen̄. xviij. habet de Abraā. Qui humiliat⁹ coram dño dixit. Loquar ad dñꝫ meuꝫ cuꝫ simpuluis t cinis. meruit āplioꝛē gr̄aꝫ familiaris colloq̄. Et centurio q̄ seipm̄ despiciēs. dixit. Dñe nō sum dign⁹ tc̄. meruit gloriā et laudez ꝓe cunctis in israel.

Tertia ꝑs in qua notatur

fructuosa credulitas centurionis. Credidit nāq̄ saluatoris deitatez. et illā eē tā te sapiētie t prātis. q̄ nō soluꝫ in pñtia: ꝑ etiā in absentia possz t sanaret curare seruuꝫ suuꝫ quare dixit. dictō verbo et sanabit puer meꝰ. ꝓpter quā credulitatez dixit ei iesus. Vade et sicut credidisti fiat tibi. ℒ Moraliter firma fides vl̄ credulitas est fundamentuꝫ omis boni. Nā sicut radix arboris ē primuꝫ fundamentuꝫ a qua rami singuli et fructꝰ recipiunt efficatiā et virtutez. Sic a fide oēs virtutes t oīs actꝰ nri recipiunt fulcimentum et iusticiā. q̄ scōz Jaco. vt allegat de sum. tri. et fide catho. firmiter in glo. Justꝰ in fide viuit. Et aug. Fides ē primuꝫ donuꝫ quo pie t iuste viuit. Utigitur pie t iuste viuamꝰ. firmā credulitatē i corde et ope oīdemꝰ. t meremur a deo per hāc. Peccatoꝝ remissiōez: Demoniorū cōfusionez: Optatoꝝ ꝙsecutōez

Dico nāq̄ primo. q̄ ꝓpter credulitatez meremur pctōꝝ remissionem. Act. i. c. de xp̄o dr. Huic oīs ꝓphete testimoniū ꝓhibent remissiōez accipe per nomen eiꝰ oīs q̄ credūt in eū. Naz viri niniuite crediderūt dño. et ꝑdicauerunt ieiuniū: et remissiōez peccatoꝝ obtinuerūt. Sz diceret quis. an quilibz credens deū habeat remissionez pctōꝝ. Dico q̄ nō. q̄ multi crediderūt deū sicut iudei t pagani: qui tñ ex hoc nō habent remissiones peccatoꝝ. Unde dicit magister sententiarū in. iij. di. xxiij. allegando sctm̄ Augu. q̄ differūt. Credere deo. credere deū. t credere in deū. Nā credere deo. est credere x̄a esse q̄ ipe dixit i scripturis vl̄ gessit i creaturis. Act. ij. Crede deo t recipabit te. Sz credere deū: ē credere ipz deū esse: et ipm̄ esse creatorez oīm creaturarū a quo oīa hūnt suā essentiā. Uñ ad Heb. xi. Oportet accendentē credere q̄ est. Sz credere i deū: est credendo i eum tendere cū amore. Uñ Job. xiiij. Creditis i deū et i me credite. Xp̄iani igit credūt deū. s. esse creatorez oīm. credūt deo: q̄ est x̄bis ei⁹ t scripturis. t credūt i deū. i oia q̄ ptinēt ad suā deitatē t hūanitatē. Nō igit sufficit credere deo nec deū p remissiōe pctōꝝ. q̄ sic etiā credūt demones t dānati. Requrit g̃ vt credas i deū q̄ tēdas i eū t credēdo eū ames ꝓm Augu. Dico secūdo. q̄ meret ꝓpt̄ credulitatē demonioꝝ cōfusionez. Marci vlt. Signa aūt eos q̄ i me credūt hec sequent. In nōie meo demonia ejicient. Et iō fides dr spūale scutū i q̄ demonē vincere possum⁹. Epḥ. vi. In oīb⁹ sumētes scutū fidei i q̄ potestis oīa tela neq̄ssimi ignea extinguere. Dicit papias t hēbur i expōne sup iuuenalē. q̄ numan⁹ pōpilio sacrificātē: cecidit qđā scutū đ celo qđ achilli fuit datū. t rñsū q̄ illic romanū im

periuz foret destruendū. vbi illud scutuz achillis foret seruatū. Morakr scutū fidei de celo cecidit qū xps ꝺ celo veniens fidē oibꝫ ꝓdicauit. Et vbicūqꝫ illud scutū seruatū fuerit demōis hz extirpare domiminū. ⁊ diuinuz seruare. qꝺ oñdit in figura Danel. vi. in daniele: q cū in lacu leonū cū leonibꝫ staret. nullꝫ eum ledere potuit. qz crediderat deo suo. ℚ Tertio ꝓpter fidē et credulitatē meremur optatorū ꝓsecutōez. Marc. xi. ℚ uecunqꝫ orātes petitis credite. qz accipietis ⁊ eueniēt vob. Narrat magister ihistorijs. ꝙ cū alexāder magnꝫ veniss̄z ad mōtes capios miserūt ad eū filij captiuitatis tributū. egrediēdi licētiā postulātes. Cūqꝫ quesisset causaz captiuitatis ꝓcepit eos recessisse a deo israel vitulis aureis īmolādo. ⁊ ꝙ ꝓphetas dei denūciasse eos de captiuitate nō redituros. Tūc rūdit Alexāder. ꝙ arcius illos icluderet. Cuz igit̄ angusta viaꝝ inciperet obdurare mollibꝫ bitumīnibꝫ. qꝺ tū hūano labore fieri nō potuit. rogauit deū isrl̄ vt illud opus cōpleret. Et ecce nutu diuino ꝓpter credulitatē eiꝫ. ꝓrupta montiuz ad semnicē accesserūt. et factus est locus īmmeabil̄. Et vt ait Josephus. deꝫ quid facturꝫ est pro fidelibꝫ suis ostēdit cū tm̄ pro infidelibus fecit. Exemplum etiam habemus in centurione. cui pro salute serui deprecāti finaliter responsum fuit. Uade et sicut credidisti fiat tibi.

Feria sexta post cinerū. Sermo. iij.

Udistis qz dictū ē antiq̄s. diliges ꝓximū tuū. ⁊ odio habebis inimicū tuum. Ego aūt dico vobis. Diligite īimicos vestros. Math. v. ℙ Cōsueuerūt artifices potiꝫ hoc opus opari ꝓ qꝺ maiꝫ lucrū expectat̄: ꝫ maioris lucri ⁊ meriti est diligere inimicū q̄ amicū. igit̄. Uñ magister. iij. sñiaruz. di. xxx. querēs illā q̄stionē. An potiꝫ sit pluriscꝫ meriti diligere inimicos q̄ diligere amicos. determinat ꝙ maioris meriti ē diligere īimicū q̄ amicum. qꝺ ꝓbat̄ autoritate saluatoris. Mat. vi. Si dimiseritis hoībꝫ pctā eorū dimittent̄ ⁊ vob̄ pctā vra. Si vo nō dimiseritis: nec pr̄ vr̄ dimittet pctā vra. Et ꝯcludit ex his ꝟbis dicēs. ecce ꝫ habet̄ qꝺ ꝓtaxauimꝫ. s. maioris meriti ee diligere īimicū ⁊ bñfacere ei. q̄ istū q nihil mali nob̄ feē vt sic fiat̄ argum̄tū. ℚ is dilectio ꝓ quā dimittūt̄ pctā ē maioris ꝟtutis q̄ illa ꝓ quā ñ dimittūt̄ pctā ꝫ ꝓ dilectōez īimicoꝝ dimittūt̄ pctā vt dictū ē: ⁊ nō ꝓ amicoꝝ. ergo nō solū diligere debem̄ amicos ⁊ ꝓxios iux̄ dicta āriquoꝝ. ꝫ etiā īimicos qꝺ mādat dñs i ꝟbis ꝓ theemate assūptis. Queri vtꝝ ex illo ꝑcepto oēs teneant̄ addiligēdū īimicos. Et videt̄ ꝙ nō. Nā volūtas nr̄a dz eē ꝓformis volūtati diuīe. ꝫ ꝺs odit illos q̄ īimicitiā tenēt. Uñ ps. Inīquos odio habui. Cōtra diligite īimicos vr̄os. Rūdet sā. thō. ij. ij. q. xxv. ar. viij. ℚ ꝺ dilectio īimicoꝝ triplr̄ ꝓt ꝓsiderari. Uno mō vt īimicoꝝ triplr̄ ꝓt ꝓsiderari. Uno mō vt īimici diligant̄ inq̄ntū sūt īimici. ⁊ ꝺ ē puersū diligant̄ inq̄ntū sūt īimici. ⁊ ꝺ ē puersū ⁊ charitati repugnās. s. ꝙ vn̄ diligat aliquē scḋz vicīū ⁊ malū qꝺ feē ei qz sic diligeret aliq̄s malū alterīꝫ. Et ꝺ ē qꝺ vult mgr. iij. sen. di. xxix. iux̄ finē q̄rēs illā q̄stionem. Cur dñs ꝑcepat diligere īimicos. Mat. v. cū alibi ꝑcipiat. odio hr̄e pr̄es ⁊ filios. qz dixit Luc̄. xiiij. Si q̄s venit ad me ⁊ nō odit pr̄ez suū ⁊ matrē ⁊ vxorē. filios. frēs ⁊ sorores ⁊ aiaz suā. nō ꝓt meē discipul̄. Ad q̄ ibidē dic̄ mgr duo esse diligēda i hoīe. s. naturā ⁊ ꝟtutes. Uicium ꝟo ⁊ pcm̄ ē odio habēdū. Et postea dic̄. ꝙ pentes inq̄ntū mali sūt odiendi: et īimici diligēdi inq̄ntū hoīes. ℚ Secūdo vrodias malū culpe i eis. Nā q̄ diligit q̄ntūq̄ odit aiaz suā scḋz ps. Diligere em̄ bonū ꝓximi ⁊ odire eiꝫ malū ē recta dilectio ⁊ pfectū odiū. qz ābo ab eodē fōte charitat̄ ꝓcedūt ꝓpt̄ qꝺ idē ꝓbatur postq̄ dic̄. Inīq̄s odio habui. addit. perfecto odio oderā illos. vbi glo. dic̄. Perfectū odiū ē ꝓximū diligere scḋz naturā. ⁊ odire eiꝫ culpā ⁊ penā. Tertio vt ī oibꝫ ꝑsonis q̄ salutē eoꝝ ꝓm ouēt cōgaudeas et ī oibꝫ necessarijs ad vite sustētatōem loco ⁊ tpe necessitatis eis subuenias inq̄ntū potes. nisi tal̄ eēt īimicꝫ fidei et ecclie. tūc scḋz quosdā ñ tenet̄ sibi hō i casu nec ꝺ bono meliorādos vl̄ ad fidē ꝑuertēdos. Melꝫ em̄ ē vr̄tl̄es moriāt̄ corꝑalit̄ q̄ ecclie ⁊ fidei mala īferāt. ⁊ ꝓ tale bonū ī malo ꝓfortēt̄. Rō Sz dices quō possū īimico me ꝑsequēti idulgere. ita ꝙ no odiā eiꝫ vitā ⁊ naturā. Rūdet aug. triplici mō. Prio ī sermōe plīmoꝝ martiꝝ oñdēs ꝙ leuissime hō possīt dili

gere inimicū ⁊ ei indulgere. Q̃m in dilectione inimico⁹ nō ꝛeptaꝛ hō a ieunio. ñ ab abstinētia. nō a vigilia. nō a carne. ñ ab induitō e vestiū. nō p̄apiꝛ sibi vt oꝛet multū in eccl̄ia: nec vt vigilet. Uñ ibideꝫ Aug dicit de diligēdis inimicis. Fratres carissimi. nullus vnq̄ in vita poterit se excusare. p̄ot mihi aliqs dicē. nō possum vigilare. nunq̄d p̄ot dicere. nō possuꝫ amare. p̄ot dicere: nō possum res meas totas paupibus dare. ⁊ in monasterio deo seruire. oīa illa p̄ter hoc q̄ ñ possis amare credo tibi. Uñ ibidē Augu. inq̃t. Et si dixeris q: nō possum a vino vel a carnibus abstinere: credim⁹ tibi. Si aūt dixeris q̄ nō possis in te peccātib⁹ idulgere oi no non credim⁹. q: nulla nob remanet excusatio. dum nō de cellario: ñ de corde istā elemosynam iubemur implere. Secūda rōsio est eiusdē Aug. ibidē q̄rētis a te. Dic mihi xp̄iane fecisti aliq̄ pctā contra deū. Et dices q̄ sic. postmodū q̄rit a te. Dic mihi qō maius est peccatū. vl̄ peccatū qō fecisti ꝺ deū. vel pctm̄ qō fecit hō ꝓtra te. Et dicis recte respondēdo q̄ maius est pctm̄ illud qō fecisti contra deum: per hoc q̄ est infinitum. cū offendisti personā infinitā: q̄ illud pctm̄ qō in te fecit homo: per hoc q̄ est finitum cū offenderit p̄sonam finitam. Uñ ibidē ait. Si diceret aliqs tanta mala me inimic⁹ cōpulit sustinere vt eū nulla rōne possum diligere. Attendis igit̄ q̄d tibi fecit homo: ⁊ nō attēdis q̄d tu fecisti deo. si ꝓscientiam tuā diligenter discutis ⁊ inquiris sine vlla cōpensatione maiora tu peccata cōmisisti in deo: q̄ in te cōmisit homo. Et qua fronte vis vt tibi deus dignetur dimittere multū: cum tu nō acquiescis dimittere parū. Tertia respōsio est eiusdē. q: etiaꝫ q̄rit a te habente inimicū qō potiꝰ velis in illa vita habere bonū vel maluꝫ. ꝓcul dubio respōdes q̄ bonū. si ergo vis h̄re bonū debes parcere inimico. q: in odiendo inimicū facis malū anime tue. ñ idulgendo facis malū corpori tuo. Ubi enim corpus tuū staret lete. anxiatur q̄n videt inimicum. ⁊ si anxiatur: dolet. contristat patitur. q: qui alium in corpore p̄sequit: priꝰ ipe in corde p̄secutōem sustinere cogit. Ex his cuilibet dicenti q̄ nō possit indulgere inimico obuiatur. q̄ contra rōnē loquit. ❡ Sed diceret q̄s. videt q̄ nō debeaꝫ remittere nec indulgere inimico in me peccanti: nisi satisfaciat mihi de iniuria illata. q: ꝺm Aug. Non dimittitur peccatū nisi ablatū restituat. Dico q̄ homo cui iniuriatur ⁊ q̄ iniuriā passus est statim tenet̄ petenti veniaꝫ dimittere cordis rancorem. Pro quo sciendū q̄ ex iniuria illata solent in homine tria oriri. sc̄z rancor in affectu. signū rancoris i effectu. ⁊ actus contra iniuriante. Primū tenetur homo statim dimittere petēti: ⁊ nū q̄ in corde suo tenere. Matb̄. xviij. Sic pater meus celestis faciet vobis si non remiseritis vnusq̄sq̄ fratri suo de cordib⁹ vr̄is. Secundū. s. signū rācoris in effectu tenet̄ etiam homo dimittere petēti veniā ⁊ satisfacere volēti inq̃tū p̄ot. nec etiam oꝫ q̄ quis ledenti tantā familiaritatē exhibeat sicut ante fecit. ñ sufficit sibi signa cōia que directe ordinant̄ ad vitā eternā habendā nō negare. Sic ⁊ dñs remittit pato satisfacere. De hoc p̄ot intelligi illꝺ qō ꝺr Luce. xvij. Si reuersus fuerit ad te aliquis dicēs: penitet me. dimitte illi. Tertiū. sc̄z actione cōtra iniuriante nō tenetur dimittere: nisi ille restituat. vel q̃tū ad rei ablatiōeꝫ vel fame q̄tū p̄ot. q: talis salua charitate p̄ot ꝺ talē i iudicio agere: ⁊ qō suū est repetere. Quātū nūc ad cōtinuationē ⁊ declarationē euāgelij habitū est in prioribus de aliqbus virtutib⁹. s. ieunio ⁊ hūilitate. nūc ne frustremur merito q̄lit̄ fundari debēt in charitate videam⁹. Et sūt tres ptes q̄ notant̄ in euāgelio. In p̄ma scē affectōis charitas dilatāda. ibi. Audistis q: dictū est antiqs. In secūda pure itētiōis sinceritas recitāda. ibi. Attēdite ne iustitiā vr̄am. ⁊c̄. In tertia pie subuētōis largitas ordinā da. ibi. Cū ergo facis elemosynā. ⁊c̄.

Quātū igit̄ ad primā p

tē ad l̄ram ē sciēdū q̄ ꝺ qō dicit odio habebis inimicū tuū. non est x̄bū legis. q̄a hoc in lege nō scribit̄. ñ est interp̄tatio iudaice expositiōis. q̄ dicebāt q̄ oīe qō n̄ erat in lege p̄hibitū: erat eis cōcessum.

¶ Moraliter est notādū. q̄ volēs meritorie laborare necessario fūdat sua opa sup sincerā charitatē. vt neminē odio habeat. ñ tā amicū q̄ inimicū ꝓp̄ deum diligat. Nā vt p̄hūs dicit. viij. ethi. q̄ naturaliter vnūqōq̄ diligit suū sic̄. Cū g̃ q̄li

bet hõ sit eiusdẽ spẽi cũ alĩo ⁊ silis in natura. dz ex natura ꝯsilez hoiem diligere: ⁊ nullũ odire vel ledere. Ad qđ inducit nos natura. Legit i naturalib⁹ de q̃dã aue noie arpia. q̃ é auis ferocissima hñs vultũ sil'em hois. q̃ si ferocitate aliquem hoiez int'fecerit vidés seh̃e ei⁹ silitudinẽ maxie dolet. Multomag̃ hõ rõe pdit⁹ dolere dz se lediss'e x̄bo vl' facto sibi silez ⁊ maxie xp̃ianũ cũ sit cõmẽbrũ suũ. Debem⁹ g̃ nos iuicẽ amare. iux illõ. Johã. xv. Hoc é p̃ceptũ meũ vt diligatis iuicẽ. Et q̃ maxie debem⁹ iimicũ diligere. ⁊ h̃ ppt̃ tria. s. ppt̃ debitũ psoluẽdũ. eternũ pmiũ ꝯsequendũ. dãnatiõis piculũ euadendũ. Primo em̃ debem⁹ inimicos diligere ꝓpter debitũ psoluendũ. Duplex em̃ in hoc habem⁹ debitũ. s. p̃cepti: sicut hic ptz q̃ p̃ceptũ ira generalit' obligatoriũ est q̃ ab illo null⁹ se excusare potest. Vñ Aug. in sermõe de martyrib⁹ dicit. De diligẽdis iimicis. Fres carissimi null⁹ vnq̃ in x̄itate poterit se excusare. Jtẽ debitũ cõmissi delicti. Statuit nãq̃ dñs nob̄ hãc legẽ iustitie vt si volum⁹ q̃ ipse dimittat nob̄ debita nr̃a: dimittam⁹ nos pri⁹ inimicis nr̃is debita sua. Et vt ista lege nos ꝓprio ore ꝯstringerem⁹. posuit h̄ in q̃nta petitiõe orõnis dñice vt. scz. sibi quotidie dicerem⁹. Dimitte nob̄ debita nr̃a sicut ⁊ nos dimittim⁹ ⁊c. Sup q̃ verbo dicit Crisо. sup Matth̄. Cũ q̃ fronte orat q̃ inimicitiã seruat adũsus alter. a q̃ forsitan Iesus é. Sicut em̃ ipe orãs mẽtit' dicẽs. remitto ⁊ non remittit. sic etiaz a deo petit indulgẽtiã: ⁊ nõ illi indulget' Propt̃ hoc posuit dñs silitudinẽ de suo necp̃ q̃ debebat decẽ milia talentoz ⁊ tñ accepta gr̃a remissiõis a dño suo noluit centũ denarios dimittere ꝯseruo suo vbi pabolã sic ꝯcludit. Sic ⁊ pat̃ me⁹ celestis faciet vob̄: si nõ remiseritis vnusq̃sq̃ fratri suo de cordib⁹ vr̃is. Matt. xviij. Secũdo debem⁹ iimicos diligẽ ppt̃ eternũ pmiũ ꝯsequẽdũ. vñ Aug. Diligẽ iimicos ẽ grãdis labor in h̄ sc̃o. ß grãde pmiũ in futuro. qz p amorẽ inimici efficieris amicus dei. Et sic dicit hic saluator nõ solum efficieris dei amic⁹: ß etiã fili⁹. Dz filijs debet̃ hereditas. iõ q̃ ppter deuz diligit inimicos pmiũ ꝯsequitur eternũ. Hoc maxie oñdit' nob̄ i btõ stephano q̃ qñ flexis genib⁹ p lapidãtib⁹ inimicis exorauit vidit celos aptos ⁊ ih̄m stãtẽ a dextris virtutis dei. ⁊ sic statim obdormiuit in dño: sic h̄ Act̃. vij. Tertio ppt̃ periculũ euitandũ. qđ quidẽ est duplex. s. tpalis odij. ⁊ eterni supplicij. q̃ em̃ odit hz i mẽte letale vuln⁹. ⁊ gerit in corde tenebras pcõz. vñ. i. Joh̄. ij. Qui odit fratrẽ suum homicida é ⁊ in tenebris é. ⁊ in tenebris ambulat: ⁊ nescit q̃ vadit. qz tenebre obcecauerũt oculos ei⁹. iõ Aug. dicit notabile x̄bũ sup ps. Sic puta malicia cẽ q̃si ignẽ. Nã si vis aliq̃d incẽdere: ignis pri⁹ ardet. nisi em̃ ardeat non incẽdit. Jta et si malicia ꝓcedit ex te q̃d vastat: te vtiq̃z. q̃ alteri non noceat fieri põt. q̃ aũt tibi noceat fieri nõ põt. ppt̃ qđ mouet i quo dã sermone dicẽs. Frenate irã q̃ vos simulat advindictã. ira em̃ scorpio est. Si igit' te vis vidicare de iimico tuo ad ipaz irã tuã te ꝯuerte. qz ipa é iimica tua. q̃ occidit aiaz tuã. Aliud piculũ é si inimicos ñ diligim⁹ supplicium. s. et nũ acq̃rim⁹. vñ. i. Joh̄. iij. Qui ñ diligit manet i morte. Dis q̃ odit fratrẽ suũ homicida é. Et scitis q̃m oĩs homicida non habet vitã eternam in se manentem.

Secunda ps in qua salua

tor nos docet in opib⁹ nr̃is h̄e sinceritatẽ ⁊ rectitudinẽ intẽtiõis in h̄ q̃ dicit: attẽdite. lr̃a pz ex se. ✠ Moraliter é notandũ q̃ opa nr̃a pñt cẽ in triplici dr̃a. Sũt nãq̃ q̃dã opa tã bona q̃ male fieri nõ possunt: vt amare deũ. Alia sũt opa tã mala q̃ nõ pñt bñ fieri. vt deum blasphemare. mẽtiri. adulterari. ⁊c. Alia sũt indifferẽt q̃ bñ ⁊ male fieri pñt. vt iciunare. orare. ⁊ elemosynas dare. q̃ si fiunt ad honorẽ dei ⁊ ppt̃ deũ sũt bõa ⁊ meritoria. Si x̄bo in fauorẽ scĩ: puta ppt̃ põpã. auariciã ⁊ simulatiõez. vl' laudẽ. vel hmõi. Iz opa i se sint bõa. tñ qz ñ bñ fiũt. s. recta intẽtiõe. sũt vana ⁊ demeritoria. Vñ q̃dã sapiẽs dixit iohãni ãdree: vt h̄ ex̄ cõlusiõe detegẽda. c. scripta. i glo. ij q̃ de⁹ ñ é remũerator noim: ß adũbioz: h̄ é: de⁹ nõ remũerat bonũ qđ fit: ß qđ bñ ⁊ recte fit ⁊ recta intẽtiõe ppt̃ deũ. Vñ ß remũerauit iudeos q̃ h̄ bonũ op⁹ fecerũt crucifigẽdo xp̃m vñ nr̃a sal⁹ puenit. qz h̄ ñ bñ ⁊ iusta intẽtiõe fecer̃t. ß ppt̃ iuidiã. De⁹ em̃ cor introgat ⁊ nõ manũ. xiij. q. v. si q̃d inueniſti. Nec ꝯsiderat q̃d fiat: ß

quo aio fiat. xv. q. vi. c. i. in fine. Un vſ⁹ Quicqd agũt hoies intẽtio iudicat oẽs

y Ut ḡ in nr̃is laborib⁹ ñ frustremur meritis dñr opa nostra esse. Superi⁹ eleuata intẽtionis rectitudine. Iteri⁹ co aptata incorruptõis pulcritudine. Infe rius subiugata ex dãnatõis celsitudine Primo oz opa nr̃a eẽ supi⁹ eleuata ꝛc. Sicut em̃ oculꝰ mẽbrũ dirigit i opãdo. sic ꝛ intẽtio facẽ opa bõa tẽdere ad finez debitũ. s. i deũ. Exẽplũ de balistario. qui claudit vnũ oculũ tenẽs aliũ aptũ vt sa gittã recte ad t̃minũ dirigat intẽtũ. Sic dz hõ i ope suo apire vnũ oculũ ꝛ claude re altez. ſ ñ indifferent̃. ſ dz claudere si nistrũ oculũ: ne i ope suo aspiciat ad bo na tpalia ꝛ ad mũdũ ne faciat op⁹ suuz vt ab hoib⁹ videat̃. ꝛ acqrat vanã gl̃iaz qz Mat. vi. dr. Si oculꝰ tuꝰ. i. intẽtio fu erit neqz: totũ corpꝰ. i. opꝰ tuũ tenebrosũ. i. sine merit̃ erit. ☞ Dz em̃ oculũ dex trũ sp hr̃e aptũ ad deũ vt oia faciat ppt̃ ipz. Sz ad huiꝰ rei sp nitit̃ nos trahẽ aduersariꝰ nr̃: vt i exẽplo hr̃. i. Reg. xi. cũ dr facia vobiscũ fedꝰ vt erua oim vim o culos dextros. ꝛ ponã vos opprobriũ v niuerso isrl̃. Nõ sic charissimi: ſ sp i oib⁹ aspiciamꝰ ad deũ exẽplo illiꝰ boni regis iosaphat. q̃ ait. ii. palip. xx. Cũ ignramus q̃d agere debeamꝰ. hꝫ solũ hẽmꝰ residui vt oculos nr̃os dirigamꝰ ad te. q̃ es pmiũ ꝛ remuneratõ nr̃a. vñ ꝛ dñ discipul̃ suis dr Mat. xvij. q̃ leuãtes oculos suos nemi né viderũt nisi solũ ihm. Sic ꝛ nos p̃ cõ tinuã vigiliã ꝛ sollicitudinẽ dem̃ leuare oculos mẽt̃ q̃ neminẽ videamꝰ nec pẽtes neqz cognatos ñ carnales ꝓpinq̃s. non amꝛ nec argẽtũ. ñ laudẽ nec honorẽ. ſ so lũ ihm in oib⁹ opib⁹ nr̃is. ☞ Dico se cũdo q̃ oz nos eẽ interi⁹ illibatos. ꝛ ab oi putredine pctõꝛ imaculatos. Quia si cut ex vase fetido ꝛ imũdo nõ nisi fetida ꝛ corrupta exeũt. sic ex corde corrupto in iqtatenibil ꝓgredit̃ nisi maculatũ ꝛ ingra tũ deo. Jac. iiij. Emũdate manꝰ pctõres ꝛ purificate corda duplices aio. q. d. ſm bonaueñ. Si manꝰ vl̃ opa vultis eẽ mũ da: studere pri⁹ purificare corda q̃ sũt fõ talia opez nr̃oꝛ ꝓncipia. Sz q̃ sũt hoies q̃ hãbeãt mũda corda ꝓuer. xx. Quis pr dicẽ mũdũ é cor meũ. Valõ ei é mirabl̃e ꝛ detestabl̃e q̃ toto posse hoies sic labo rãt se solicite lauare corpꝰ a turpib⁹. mũ dare a vmib⁹ capita. mũdare a noxijs te stina. mũdare a sordib⁹ vestim̃ta. q̃rere i lectis mũda litheamina. i mẽsis mũda mã tilia. mũda fercla. mũda vina. ꝛ valõ mũ da mãcipia. ꝛ q̃ ñ curãt hr̃e iteri⁹ mun dissima corda. ☞ Quare mli sũt ypo crite sies sepulcris exteri⁹ dealbat: ſ in t⁹ oi spurcitia plenis sic cadauerib⁹ mor tuoꝛ. Mli em̃ querelaroez honestã oñ dũt. q̃ tñ interi⁹ iiqtate. iuidia ꝛc. ceteros excellũt. De q̃b⁹ oib⁹ dr Mat. xxiij. Ue vob̃ scribe ꝛ pharisei q̃ mũdat̃ qõ de fo ris ẽ: intꝰ ãt estis pleni rapia ꝛ iimũdicia ꝛ addit. pharisee cece pri⁹ mũda qõ ẽ it⁹ vt fiat qõ õ foris ẽ mũdũ. Sz diceret q̃s vtꝛ tal̃ ypocrita vl̃ simulator q̃ oñdit ex teri⁹ honestatẽ vl̃ sctitatẽ quã iteri⁹ ñ hz peccet sp mortal̃r i tli oñsiõe: Rñdet sã cꝰ tho. di. q̃ i ypocrisi sũt duo. s. defectꝰ sctitatis ꝛ simulatio ipi⁹: Si ḡ ypocrita dicat̃ iste cui⁹ intẽtio fert̃ solũ ad appen tiã. ita q̃ nõ curat hr̃e sctitatẽ: ſ solũ sã cꝰ vl̃ honest⁹ appere. sic sp é mortale Si ãt dicat̃ ypocrita ille q̃ intẽdit sctitatẽ si mulare a q̃ deficit ꝑ pcm̃ mortale. tũc q̃ nis sit in pctõ mortali ex q̃ priuat̃ sctita te. nõ tñ ipa simulatio ẽ ei pcm̃ mortale ſ cõiter veniale qõ discernẽdũ est ex fine q̃ si repugnet charitati dei et ꝓximi erit pcm̃ mortale. puta cũ simulat sctitatez. vt falsã doctrinã semineꝛ. vl̃ vt adipiscatur eccl̃iasticã dignitatẽ indignꝰ. vl̃ tpalia bõa i q̃b⁹ finẽ ꝓstituit. Si vo finis interꝰ ñ repugnat charitati. puta cũ ab ipa ficto etm̃ delectat̃ erit pcm̃ veniale. ꝏ q̃ dicẽ phs. iiij. ethi. q̃ magꝭ dr vanꝰ q̃ ma lus. vñ q̃ñ aliq̃s ꝑ bõa opa q̃ facẽ ex suo genere ad dei huiciũ ptinẽtia ñ q̃rit deo placẽ: ſ hoib⁹ simulat ad rectã intẽtiõez quã ñ hz dr ypocrita. vñ greg. Ypocrite portãtes dei itẽtõez debuiũt sclo. qz ꝑ ip sa quoqz q̃ se agere sctã oñdũt ñ quersio nẽ q̃rũt hoiz ſ aures fautoꝛ. et ita simu lãt mẽdacit̃ itẽtõez rectã quã ñ hñt. ☞ Sz q̃ris an religiosꝰ vl̃ clericꝰ negligẽs ꝛ nõ viuẽs ſm habitũ ꝛ tonsurã exterio rẽ dicat̃ ypocrita. Rñdeꝛ q̃ hit⁹ sctita tis. puta religiõis vl̃ clericat⁹ signat sta tũ quo q̃s obligat̃ ad opa ꝑfectiõis. Et ideo cũ q̃s habitũ perfectionis et sanc ti tatis assumit intendens se ad statuz per fectionis transferre si per infirmitatẽ de ficiat nõ é simulator vel ypocrita dicẽd⁹

ex eo oñdat suū statū habitū scitat de/ ponēdo. Si aūt ad ꝺ habitū scītatis as sumpsit vt se iustū ostēderet ꝓpt̄ ꝓpriuz cōmodū ꝺr ypocrita ⁊ simulator. D

Dico tertio ꝙ oportet opa nostra eē in feri⁹ p humilitatē subiugata. Nō em̄ de bem⁹ superbire de bonis opib⁹: sꝫ humilit subiugare. Scīus em̄ ꝙ arbores q̄to al ti⁹ ascendūt tanto mīn⁹ fructificāt. vt pz ꝺ salice. et q̄to hūliores tāto fecūdiores Sic spūaliter: q̄to hoīes magis oñdun tur p superbiā ⁊ ꝓpriā reputatōez bonoꝝ tāto mīn⁹ ī bonis opib⁹ fructificāt. ⁊ q̄ to hūliores sūt: tāto magꝭ in bonis opi/ bus abūdāt. Ecc̄l. iij. Quāto maior es hūilia te in oībus. Vñ si saluari cupis oz te hec duo seruare Primū ꝙ nūq̄ fa cias op⁹ bonū. Secūdū ꝙ facias oē ma lū. Sic p̄mo nullū bonuz facis q̄n bona q̄ facis ex hūilitate nō extimas ex te: sed ex gratia dei facta putas. Sic ⁊ oē malū facis q̄n vt vilissimuz pctōrez teipm de/ spicis. et mala omissa nō merit̄ tuis. sed diuine mie te ꝓseruāti ascribis. Vñ au/ gu. in li. de sctā ẋ̄ginitate. Oīa pctā sūt habēda tanq̄ tibi dimittāt̄ a deo a q̄b⁹ te de⁹ custodit ne cōmittant̄. Sz q̄ritur vtrū aliq̄s possit se dicere pctōrē vl̄ peio rē latrone. q̄ tñ cōsci⁹ nō est alicui⁹ pcti. Et videt̄ ꝙ sic cā hūilitat̄. qz vt habet̄ ī caū. di. v. ad ei⁹. bona ꝫ mentiū ē ibi reco gnoscere culpā vbi culpa nō ē. Jn oppo sitū ē btūs Aug. xxij. q. ij. Cū hūilitatis cā mētiris nō eras pctōr añq̄ mētieras mentiēdo efficieris qꝺ euitaras. s. pctōr. ẋ̄itas aūt ipa ī te nō ē. nisi ita dixeris te pctōrē vt etiā eē cognoscas. Rñdet glo/ sa ꝙ i genere p̄t q̄s dicere se eē pctōrē. qz nemo sine crimie viuit ⁊ recognoscēdo i se culpā eē nō peccat dūmō ꝺ credat ve/ rū eē qꝺ dic̄. sꝫ spāliter dicēdo aliqꝺ pec/ catū de se: cui⁹ ꝯrū credit peccat mortali ter. Scī g̃ q̄ se pctōres dicebāt putabāt ꝺ ex negligētia diuie g̃ie. ꝙ hic nō tā bñ laborabāt sicut forte alij q̄ si tāta fuisset g̃ia p̄dorati. Vñ scribit dñs Bonauen. de btō frācisco. c. de ei⁹ hūilitate. ꝙ cui/ dā fratri deuoto tal̄ visio mōstrabat̄ celi tus. Cū semel idē frat̄ essz ī comitatu sā/ cti frācisci. ⁊ vna cū ipo in q̄dā eccl̄ia de/ serta feruēti oraret affectu. ī extasi fact⁹ vidit iter ml̄tas ī celo sedes vnā ceteris digniorē. p̄ciosis ornatā lapidib⁹ ⁊ cum gl̄ia refulgētē. Mirat⁹ intra se p̄celsi re fulgētia throni anxia cepit cogitatōe p/ q̄rere q̄s ad illā deberet assumi. audiuit int̄ hec vocē dicētē sibi. Sedes ista etiaz vni⁹ ꝺ ruētib⁹ fuit ⁊ nūc hūili suat̄ Frā cisco. Reuers⁹ demū frat̄ ad se ab oroīs excessu. virū btm̄ exter⁹ p deūtē solito fu it more secut⁹. Cūq̄z icedētes p viā ꝺ deo inuicē loq̄rent̄. frat̄ ille visiōis sue ñ im/ mor solerter ab eo q̄siuit q̄d ꝺ seipo sēti/ ret. Ad quē hūilis x̄pi su⁹. videor ait mi maxim⁹ pctō ꝫ. cui aūt cū frat̄ diceret ex ad uerso ꝙ ꝺ nec possz sana ꝓscientia dicere nec sentire. subiūxit. Si q̄ tūcūq̄z scelera tū hoīez tāta fuissz x̄ps mia ꝓsecut⁹ arbi tror sane ꝙ mlt̄ro q̄ ego deo g̃tior esset.

Tertia pars ī qua tracta

tur de largitate pie subuentiōis: ibi. Cū g̃ facis elemosinā. Pro q̄ notādū ꝙ q̄a in oñi actu meritorio duo esse oz. s. actū et modū. hinc est ꝙ p̄mo ponit modū in debitū vt vitet̄. hic aūt secūdo subiungit actū elemosine debitum vt exequat̄. ibi: Te aūt facīte elemosinā. Vñ est scien dū ꝙ vt habet̄ Nu. x. p̄ceptū fuit iudeis ꝙ q̄n ppl̄s erat ꝯgregand⁹ ꝙ fieret sim plex clāgor tubarū. ypocrite aūt q̄n vole bāt facere elemosinā vt viderent̄ ad ia/ctātiā p̄ferebāt hmōi tubas. E Vñ ypocrita ꝺr ab yper qꝺ ē sup̄ ⁊ crisis qꝺ est aurū. q̄si deaurat⁹ desup. Mat. xxiij. Ue vob ypocrite q̄ similes estis sepul/ cris dealbat̄. Vñ talis iactātia p̄hibet̄ in oībus actib⁹ et spāliter in actu elemo sine hic. Te igit̄ facīte elemosinā nesci at sinistra tua q̄d faciat dextera tua. id ē hūana laus intentiōez tuā nō destruat. Moraliter ī hac pte hortamur ad actū multū meritoriū. s. largitōez elemosina/ rū. Naturaliter nāq̄z oīa q̄ sūt nituntur sū me sibi bñfacere inuicē ⁊ ieiunare Bonū em̄ ꝑm phm̄ est sui ꝑ⁹ diffusiuū ⁊ cōica/ tiuū. Nā sol sp illumiat. ignis calefacit. aqua humectat. terra fructificat. E Cū g̃ hō sit melior oībus his ꝺz etiā se cōi/ care in bonis suis ⁊ bñficiū pietatis p/ ximis suis oñdere. Nā vt habet̄ distin. lxxxvi. Qui clemētiā nō hz nec iust⁹ est viscera mie ⁊ lacrimarū. q̄uis spūal̄ sit .i. faciat opa spūalia q̄tū ad exteriora ñ adipleuit legē x̄pi vt rigit̄ ipleas legē dei ⁊ merearis vitā. et nā i x̄po: attende ẋ̄bū

sapiẽtis. Eccli.xuij. Añ morte bñfac amico tuo ⁊ ymyires tuas exporrigẽs da paupi. In q̃bus ꝟbis notant tria in actõe bñficij vl largitõe elemosinaꝝ attẽdẽda. s. ꝓferent celeritas. ibi. Añ morte. Accipiẽtis ꝓpinq̃tas. ibi. Bñfac amico Paciẽtis necessitas. ibi. Da paupibus. Attẽdam⁹ g̃ in bñficio celeritatẽ ꝓferẽd. q. s. statiꝫ cito ⁊ libẽter ꝺꝫ bñficiũ imptri. Nã sicut statim qñ mẽbrũ ledit: natura ad ei⁹ adiutoriũ mittit sanguinem ad locũ lesionis. ⁊ ꝫ stari sine violẽtia. Sic ꝫ statim qñ videt indigẽtiã alteri⁹: spõte celerit et libẽter ꝺꝫ sibi necessariũ subsidiũ mittere et erogare. Nõ em̃ ꝺꝫ expectare ꝙ roget: ⁊ alteri⁹ petitõez ꝓuenire Et hoc é qꝺ dic̃ Sen̄. li. iiij. ꝺ bñfi. Gratissima sũt inq̃t bñficia homi facilit occurrẽtia et facilia vbi nulla mora ẽ: nisi i recipiẽtis ꝟecũdia. Sꝫ sic nõ facũt q̃ añ q̃ paupi petenti denariũ offerãt decies vultũ auertũt. Ꝺõ dicit Sene. Vidi ꝙ ñ tulit g̃tis q̃ cũ p̃cio⁹ accepit. Nulla enim res carior q̃ q̃ precio⁹ empta ẽ. Molestũ em̃ ꝟbũ est et oneroſũ dimisso vultu dicere rogo. ℞ Est igit celerit faciẽdũ bñficiũ qꝺ oñdit cũ ꝺr. añ morte bñfac. mors em̃ ſp parata ẽ. Et tiõ cũ ꝺr añ morte: innuit ꝙ statiꝫ sine dilatõe i vita sua ꝙ se ꝺꝫ adimplere. nõ differre post mortẽ ad heredes. q. stari obliuiscit: nec qꝺ ꝓmittit ꝙ heredes adimplet. Exẽplũ. heremita q̃dã vidẽs in quadã visiõe mlt̃as aias in diuersis statib⁹. int̃ alia vidit virũ vnũ sedẽtẽ et añ ip̃m mẽsam stantem oĩbus bonis repletã. ⁊ alia mẽsa stabat vltra eũ vacua. a quo q̃rens q̃d significaret: rñdit. Mensa illa q̃ stat añ me sunt opa mie: ⁊ alia bona q̃ feci añ mortẽ. ⁊ illis bonis mõ vtor. Mensa ꝟo post me posita signat. ꝙ cũ adhuc viuerez vxori filijs et amicis heredib⁹ meis mãdaui vt aie mee in aliquo subueniret. Et ecce adhuc stat vacua. q. mei oblitꝰ sũt. Et ideo q̃dã sapiẽs dicit. Fac bñ dum viuis post mortẽ viuere si vis. Secũdo attẽdẽda ẽ acapiẽtis ꝓpinq̃tas. q. ceteris paribus amicis magꝭ tenem̃ bñfacere etiã ꝓpinq̃s ⁊ paretib⁹ q̃ extneis remot. ꝫ em̃ docet natura. Cor em̃ magꝭ ⁊ pri⁹ infudit de calore mẽbris sibi ꝓximis sic sũt epar et renes: q̃ remot sicut sũt man⁹ ⁊ pedes. Sic etiã magꝭ ꝓximis q̃ extraneis tenemur bñfacere. Vñ Sen̄. Quãuis oi petenti dare debeas: tñ in bñficio spectãdi sũt recipientiũ mores: anim⁹: habitatio: societas: ⁊ obsequiũ nobis impensa. Qꝺ em̃ est ꝺ istos q̃ incõsideraꝺ morib⁹ citi⁹ et plus tribuũt histrionib⁹ et hmõi turpib⁹ psonis ꝓpt malã societatẽ ⁊ inhonestam cõuersatõez q̃ hõestis ⁊ religiosis. Vñ Aug. vt habet trãssumptiue in can̄. di. lxxxvi. Donare res suas histrionib⁹ imane. i. maximũ petñ é. ℔ Sꝫ q̃rit. an volẽs facere elemosinaꝫ debeat ꝫ differẽtiã psonaꝝ. Et videt ꝙ ñ. xvi. q. i. si aspis. vbi habet ꝙ elemosina oi⁹ indifferẽter é faciẽda. q. scriptũ é. Qui petẽti te tribue. Cõtra ibidẽ i glo. Desudet elemosina i manu tua donec inuenias iustũ cui des. Rñdet vt hꝫ. xlij. di. q̃esca mus. ꝙ eorũ q̃ petũt elemosinã aliq̃ petũt q̃si ex debito: vt p̃dicatores ⁊ plant ꝓ sustẽtatiõe corpis. ℔ Qui em̃ si sũt cognati. ⁊ ꝫstat ꝙ tale officiũ é eis cõmissũ: sũt recipiẽdi. ⁊ elemosina é eis dãda rõe officij et q̃si ex debito. alꝫs nõ. Aliq̃ ꝟo petunt ꝓ nutrimẽto. ⁊ sic ĩdistincte oĩb⁹ é dãda nec in his sũt examinãdi. q̃m abraã hospitalẽ se circa oẽs oñdebat. Si em̃ scrutator fuiſſz circa refugiẽtes ad se: nunq̃ ꝓ ãgelos hospicio recepiſſz. fortasſis eniꝫ nõ putasset eos ãgelos: ⁊ deũ cũ reliq̃s repelleret. Sꝫ q̃m oẽs recapiebat: suscepit et ãgelos. Nõ em̃ ex vita eorũꝫ quos accipis mercedẽ tibi retributur⁹ é de⁹: ⁊ ex volũtate et honorificẽtia multa ex misericordia et bonitate. Et sic habem⁹ ꝙ oĩbus indistincte é elemosina dãda: nisi q̃s ꝓpter securitatẽ cibi negligat iustitiã sicut q̃dã histriones et meretrices q̃bus subtrahendũ est: nisi fame moriãt. Etiã attẽdẽdus é ordo charitat̃: vt ceteris paribus potiꝰ det bono q̃ malo. et ꝓsãguineo q̃ extraneo. Et de illa loq̃tur illa autoritas di. Desudet elemosina. ℨ Tertio attẽdẽda é patiẽtis necessitas. qꝺ oñdit cũ ꝺr paupi. Quãto em̃ q̃s é pauperior: tãto magis debem⁹ sibi bñficiũ largiri. Juxta illud psal. Dispsit dedit pauperib⁹. Ista é em̃ regula euãgelica quã dedit nob⁹ saluator Luc. xuij. dicẽs Cũ facis conuiuiũ noli vocare diuites: ⁊ voca paupes q̃ ñ pñt tibi retribuere. Qꝺ tñ é ꝺ mores mũdanoꝝ q̃ ñ paupib⁹ ⁊ indigẽtibus: ⁊ pot⁹ diuitib⁹ et potẽtib⁹ sua cõ

municāt bñficia vt ea retribuāt: De qb⁹ dicit xr̄us Luc. vi. Si bñfeceritis his q̄ bñ vob facitis: q̄ vobis é gr̄a. q. d. nulla. Un Isa. lviij. t i epl'a hodierna. Frāge esurienti panē tuū dicit frāge. i. divide. ñ tm̄ vni: ꝫ multis. esurienti. i. paupi nihil bñ ti. panē tuū: nō alienū de laboribus tuis acq̄situ. nō de rapina: furtu. vsura: decep tiōe: ludo t̄c. t egenos vagos. nō tuos amicos divites hñtes: ꝫ egenos paupes honestos religiosos: magis idigētes iduc i domū tuā. nō i stabulū porcoꝝ. i locū de spectū. Cū videris nudū ñ supbe vestitū opi eū. t carnē tuā. i. pximū ñ dispexeris

Sabbato post cinerū. Sermo. iiij.

Um sero factū esz

erat nauis in medio mari t ibūs sol⁹ in terra Mar. vi. R Dñs dicit. vij. poli. q̄ ars supplet defectū nature: pz q̄n em̄ de sero deficit lum̄ naturale. i. sol. candela artificial' incēdit' vt dom⁹ illustret'. Eti am q̄ p̄ debilitate corpis natural'r ascē dere neq̄t: artificialē querit scalā: vt arte ascēdat. Sic etiā nō valēs aquā trāsire nisi mergat': nauē intrat mediante q̄ ad portū deducit'. Sic spūalit' vbi hoi regu la natural' deficit: puidit d̄ artificiali vt defect⁹ nature suppleat'. Nā vt hī ex de sū. tri. t fi. ca. c. firmit'. i glo. Bet'. sup ver bo ꝓpositō. Deꝰ tria distinxit tpa. s. tps añ legē. sub lege. t tps gr̄e. i q̄b⁹ hoies distictas habuerūt regl'as viuēdi. In tē pore añ legē hēbāt ius naturale q̄ rege bātur. qd̄ ꝓsistebat i his q̄ sib⁹. Qd̄ tibi vis fieri ifac. qd̄ ñ tibi noli. Sic potes in terris viuere iure poli. dist. i. in princi pio. Cū autē hō i his deficeret vnusq̄sq; cotīupēs viā suā. vt dr Gen. vi. Deleta oī carne p diluuiū deꝰ hūc defectū natu ralē volēs subleuare p artē: dedit moysi decalogū i tabul' scriptū vt postea sub le ge q̄si sub arte regerēt'. q̄ oia i figura cō tigebāt vt tpe gr̄e ꝓplerent'. Luz ātveit plenitudo tpis. s. tps gr̄e q̄n sero erat fa ctū veit filiꝰ dei sol⁹ i trā. i. carnē hūanā sumere d̄ virgie vt oēs d̄ āgustijs t mi seriis liberaret: ponēs nauē. s. matrē ei⁹ i mūdo mediāte q̄ q̄si artificiali istrūmto ad portū salut' dirigemur. dr igit'. Cū se ro factū eēt erat t ecc⁹ sol⁹ in trā erat na uis i medio mari. vl' nauis designat pnāz q̄ nos d̄ periculis mūdi i sero huiꝰmodi ꝑt ducere ad portū salut'. L Querit de. ꝑma applicatōe a sūma dei mia: q̄ de se oib⁹ equal'r pīntat' nob ꝑ mīs xp̄i meri ta sungl'arit' ꝓcedat'. Hec q̄stio vnū ꝓsup ponit et aliud q̄rit. Supponit em̄ q̄ dei mia oibus equal'r pīntat'. Deinde q̄rit. si dei miam singularit' habeam⁹ ꝑ matrez xp̄i. Qd̄ aūt supponit: pz ꝑ xp̄m dicētez Mathei. ix. Misericordiā volo t nō sacrificiū q̄si diceret. miam in vobis desidero ma gis q̄ aliq̄d bonū op⁹. cū t ego oīm mi sereor t plus miam oīdā q̄ aliq̄d op⁹ vñ Aug. in quodā ꝓmone. Sicut fons emanat aquā oibus recipe volētib⁹. et sicut sol cū suo radio repīntat' vt luceat oibus sup terrā: et tñ non est ex defectu fontis si aliq̄ nō recipiāt aquā. nec ex de fectu solis vl' sui radij si aliq̄d obstaculū apponat' vt nō reluceat exītibus in do mo: ꝫ ex defectu nolētis recipe seu ponē tis obstaculū vt sol nō i domo recipiat'. Sic nō é ex defectu dei mie q̄ d̄ se repīn tat' oibus: ꝫ ex defectu nolētis recipe cā Dz ad quesitu mīndendo dr. q̄ dei mia principaliter dat' ꝑ xp̄m quasi ꝑ origi nē vñ efluxit. deinde ꝑ matrē quasi per singularē impetratricē. qd̄ ostendo ex di ctis magistri sen. iij. di. i. et sui cōmētato ris Bonauēture ibidē ar. ij. q. ij. dicētiū q̄ mia dei maxime facta é ꝑ incarnatio nē. ꝫ incarnatio facta é ꝑ matrē virginē. igit' mia facta cū xp̄o é de maria v̄gine. Un xp̄s pēdēs in cruce recōciliās hūa nā naturā suo patri dixit mīa ꝓmittēdo sibi Job. xix. q. d. scd̄z quosdā glosantes. q̄ in te mīe solū fides ecclie pmāsit. iō nūc hēas curaz de ea cū filio tuo quē tibi ꝓmitto: vt nauis ecclie tue mia gubernet'. P offū ḡ dicere dño p ps. xlvij. Suscepim⁹ deꝰ miam tuā in medio tēpli tui. i. i ecclia ꝑ meritū matris tue. M Querit ꝑ secūda ap plicatiōe. vtrū pnia sera in āgustijs mor tis ꝓstituē sit nauis salutifera ducēs eos ad portū salut'. In ista q̄one sic ꝓcedaz duo tāgēdo. Prio q̄ pnia i extremis vix sufficit ad salutē. Secūdo q̄ nō ꝑt eē ni mis sera dū tñ sit v̄a De prio i extremis q̄ vix vl' raro v̄a t sufficies ad salutez. et h̄ ppt illa motiua q̄ tāgit bea. aug. i li. de pnia. t allegat' d̄ pe. di. vlt'. c. nullꝰ expe ctet. Prio: q: ex dolore nimio t ex ꝓpas

si de pnia vera ꝓfecta

ſtione vehemẽti impeditur vſus liberi arbitrij. Sic eſt in extremis qñ nõ eſt ſpes de vita hois vt ꝓtingit in ſubmerſiõe vl vulneratiõe vel gñi infirmitate. qñ cruciatus ligat mẽbra ⁊ dolor ſenſus ꝑmit ꝙ hõ vir aliq̃d cogitare valet. qz dz eẽvolũtaria ⁊ ꝓpt deũ. Preſumit em̃ in tali pũcto ꝙ ſi remot⁹ eſſet a tali periculo ſiue pena nõ extorqueret a ſe talẽ diſplicẽtiã: vt dicit Aug. Et vt cõiter de infirmo i extremis eſt ſicut de hoĩe exiſtente in periculo maris q̃ merces ſuas ꝓiicit ad mare: vt euadat periculũ. talis hz aliquid volũtarie ⁊ aliquid de inuolũtario. Voluntarie ꝓiicit vt euadat periculũ. inuoluntarie. qz nõ libenter ꝓdit. Sic infirm⁹ in puncto mortis poſitus quaſi videt extorq̃re a ſe actum diſplicẽtie ꝓpt timorẽ pene. ñ propter amorẽ dei ⁊ iuſticie. Oportet autẽ nõ ſolũ timere deũ iudicẽ. ſ̃m Aug. iuſtum diligere. Secundo qz habit⁹ malus vſq; ad hũc ꝓtinuat⁹ multũ retrahit ab actu penitẽtie. vt mund⁹ quẽ dilexit filij ſi ſunt ⁊ vxor. ⁊ oĩa delectabilia vehemẽter illi impreſſa. Quõ em̃ ethiops mutare põt pellẽ ſuã ⁊ pard⁹ colorẽ. ſic ⁊ vos bñ facere nõ poteſtis: cũ nihil aliõ niſi malũ facere didiciſtis. Cõſuetudo em̃ difficilt põt frãgi: cum ſit altera natura ſ̃m pl̃m Tertio qz in tali puncto arduo hõ nõ eſt bene dñs ſuoꝝ actuũ. ꝓpter illa dic̃ auguſt. vbi ſup̃ ꝙ periculoſiſſimũ eſt expectare ſerotinã penitentiã ℟ Mõ de ſecundo ꝙ penitẽtia nunq̃ eſt nimis ſera dum tñ eſt vera. ℟ õ eſt. q̃ diu em̃ hõ hz vſum liberi arbitrij cum diſcretiõe poteſt peccare pctõ interiori. lz qñq; nõ exteriori: ſaltẽ cõplacẽdo peccatis prius commiſſis. ita etiã poteſt dimittere pctã p diſplicentiã. ꝓbat hoc autoritatib⁹ Aug. vbi de vera pnĩa dicit. Penitẽtia ſiin extremo vite inhiatu adu enerit ſanat ⁊ liberat. Et Ezechielis. xviij. Quacũq; hora pctor ingemuerit ⁊ ꝓuerſus fuerit vita viuet. Ex illa autoritate ꝯcludit ꝙ malicia q̃ tũcunq; iterata ⁊ ꝓtinuata fuerit ñ phibet q̃n hõ poſſit vere penitere: ſi facit qõ in ſe eſt. Exemplũ in Manaſſe peſſimo hoĩe. de quo ſcribit. iiij ℟egũ. xxi. ꝙ fuit rex ſup hieruſalẽ ⁊ malus in multis Primo in hoc ꝙ totum populũ induxit ad adorandũ idola. ⁊ poſuit idola ad tẽplũ ⁊ deſtruxit aras dei viuẽtis. Secundo ſacrificauit filios ſuos per ignẽ: ita ꝙ ſ̃m doctores fecit ſuccẽdi idolũ malo hõ. quod fuit ereũ. ⁊ ſic ignitum filium fecit ãplecti. ⁊ ſic ſacrificabat filios ſuos idolis. Tertio impleuit hieruſalẽ ſanguine innoxio vſq; ad os. id eſt occidit omnes ꝓpheras dñi quos inuenire poterat. et Iſaiam prophetam ſanctum qui erat d̃ ſtirpe regia iuſſit ſerra lignea ſecari vt eo magꝭ affligeretur. Poſt hec mala omnia ſ̃m doctores penituit: ⁊ miſericordiã inuenit. quare nemini deſperandum eſt in hac vita. licz propter hoc non differas penitere. quia neſcis horam ⁊ tẽpus. Mathei. xxv. Vigilate itaq; qz neſcitis diez neq; horã. Quantum nunc ad expoſitionem ⁊ cõtinuationem euangelij. Veri dicebaz quomodo bona poſſunt annichilari ſiniſtra intẽtione. hodie quomodo laborantes cõcutiuntur temptatione: ⁊ adiuuantur chriſti cõſolatione. ⁊ ſ̃m h̃ ſunt tres partes preſentis euangeli. In ꝑma notatur de vigilia laboris neceſſitate. ibi Cum ſero eſſet. In ſecunda de chriſti gubernatiõis preſentialitate ⁊ vtilitate. ibi Ego ſum. In tertia de populi infirmitate ⁊ miracꝺoſa ſanitate. ibi. Et quotquot tangebant eum.

Quãtũ igitur ad primã p

tem eſt ſciendũ vt habet Johã. vi. ꝙ ieſus poſt miraculum factũ de q̃nq; panibus fugit a populo in montem ſol⁹ orare. qz volebant eum facere regẽ ſup̃ ſe viſo iſto magno miraculo. tũc ꝓpulſi ſunt diſcipuli aſcendere in nauiculã: ⁊ eũ pcedere tranſfretum ad Bethſaidam. Et h̃ factum eſt ſero. Et dum eſſent in mari venit vent⁹ cõtrarius contra quez oportuit eos laborare multũ remigando. Et ih̃s videns eos laborare circa quartã vigiliã noctis venit ad eos. Antiq̃ em̃ q̃ rebellionẽ habuerũt inimicoꝝ: diuiſerũt noctẽ in q̃ttuor vigilias in q̃bus cuſtodiebant ciuitates. Et quarta vigilia ſ̃m Bedam erat mane in diluculo. in quo venit ieſus ad diſcipulos. Moraliter quia vndiq; habemus inimicos nobis aduerſantes: congrue etiam vigilamus. Nam habens magnam cãm coram iudice pendẽtẽ ⁊ aſtutum aduerſarium: modicum q̃eſcit: ñ ſollerter vigilat: vt cauſam defendat: ⁊ ſeipſum a pena liberet. Quia vt

hꝫ habeꝫ ex de ꝓsue. ex pte. ī glo. vigilãtibꝰ ꝛ nõ negligẽtibꝰ subueniũt iura. Debemꝰ etiã sollert vigilare: vt cãm pẽdẽrem coꝝ deo de accusatiõe pctõꝝ nõ negligam. sup q̃ asturꝰ aduersariꝰ diabolꝰ nos sp accusat. Debemꝰ g̃ vitã nr̃am q̃ opt̃ nocti ꝑpt̃ obscuritatẽ pctõꝝ diuidẽ. ī q̃tuor vigilias in quibꝰ vigilare debemus Et ꝓmo in opibꝰ ꝯtritiõis ꝛ pnie. secũdo in opibꝰ scificatiõis ꝛ beniuolẽtie. Tertio in opibꝰ ꝯpassiõis ꝛ mĩe. Quarto in opibꝰ deuotiõis ꝛ sapĩe. Primo in opibꝰ ꝯtritiõis: ne inueniamur a iudice sicut fatue ṽgines. de q̃bꝰ dr Matb. xxv. Dormierũt oẽs. vñ Tren. ij. Cõsurge lauda ī nocte ī ꝓncipio vigiliarꝝ effũde sicꝫ aquã coꝝ tuũ in ꝓspectu dñi. s. vt coꝝ tuũ sit aq̃ sum ꝑ lacrimabilẽ ꝯpũctionẽ totũ effusũ ꝑ fidelẽ ꝯfessiõez. ℙ Notant g̃ dicit sicꝫ aquã ꝺ q̃ nec colꝝ nec sapꝝ nec odꝝ in cãnali remaneat. vt sic nõ tm̃ pctã: sed etiã omes circũstãtias aggũãtes ꝯfiteri opteat: vt ẽ q̃litas crimis. pso e. locꝰ. tps pseuerãtia. qꝝ tãto gũiora sunt pctã: ꝙto diutiꝰ infelicẽ aiaz detinẽt alligatã. Et tĩ sup circũstãtia repetitio pcti dimissi siue recidiuatio in pctm̃ qꝺ declaro. qꝝ q̃ peni tuit de pctõ prett legẽ generalẽ obligãtez ad nõ peccandũ etiã innocentẽ tenet iste duplici lege spãli nõ peccare. s. lege g̃ritudis. ꝛ lege ꝓmissi. Primũ pz: qꝝ exñti in pctõ mortali nulliꝰ est deꝰ debitorꝝ: nisi pene et ne. Igit si sibi gr̃az ꝓfert: ꝺ erit donũ maxie g̃tuitũ ꝛ liberalr collatũ: ꝛ pcipue si ẽ gr̃a eq̃lis collata alij innocenti. g̃ ille ex lege g̃ritudis tenet deo spãlit ꝑpt illꝺ donũ sũme liberalr collatũ. ꝛ ꝑ ꝯns offendẽs postea g̃uiꝰ peccat ꝑpt ingr̃itudinẽ. Secũdũ pz ꝙ penitẽs q̃tiẽscũq; digne peniteꝫ obligat se saltẽ voto ad non peccãdũ in posteꝝ. qꝝ sine tali ꝓposito ñ ẽ digna pnia. ꝛ ꝑpt ꝺ ꝯstrictꝰ ẽ ad ñ peccãdũ lege generalr iusticie. g̃ si peccat trãsgredit duplicẽ legẽ. ꝛ ꝑ ꝯns grauiꝰ peccat. Q Sz hic orit dubiũ cũ pctm̃ dimissuz sit circũstãtia aggũãs pctm̃ recidiuã an oporteat ꝯfiteri oẽs circũstãtias aggũãtes: vt ꝺr de pe. ꝛ re. c. deus q̃. id est si oporteat in spãli ꝯfiteri pctã ꝑterita tanꝙ circũstãtias aggũãtes. Rñdeo. ꝙꝙ sit licitũ ꝛ forsan vtile: nõ videt tĩ neciuz illa ꝯfiteri in spãli. qꝝ inꝙtũ aggrauant ꝑ̃t exꝑmi sufficienr in ꝯfessioe absq; ex ꝑssiõe isto ꝝ pctõ ꝝ priꝰ dimisso ꝝ in spãlt vtpote dicendo. de magnis ꝛ multꝫ pctis alias penitui: ꝛ vt spo in dño mihi remisisse: ꝛ ego fui magꝫ ingratꝰ nũc peccãdo. Ista em̃ emẽdatio vite ꝺr prima vigilia. qñ sic ꝯtritiõe ꝛ pctõ ꝝ ꝯfessiõe pctõꝝ dolet deũ offendisse ꝛ gr̃am amisisse. Hanc vigiliã q̃libet hñs ẽ dz. sic exẽplo pauonis instruimur. q̃ pꝰ ꝑmũ somnuz euigilat et clamat. qꝝ pulchritudinẽ suã se amisisse timet. sic ꝛ hõ ꝑ dormitiõez culpe ꝛ negligẽtie gr̃az amittit ꝛ pdit. q̃ q̃dẽ gr̃a ẽ iumẽtũ ꝛ pulcritudo aĩe. sine q̃ filia eterni regꝭ turpit q̃si nuda icedit. Ꝛ Secũdo vigilare debemꝰ in opibꝰ scificationis ꝛ beniuolẽtie. Mar. xiij. Janitori ꝑcepit vt vigilet. Janitorꝝ ẽ timorꝝ q̃ sp̃ vigilare dz. ne remissi simꝰ in bonis opibus. Hec ẽ ṽga vigilãs. Jere. i. ꝛ Lu. ij. ꝺr ꝙ pastores erãt vigilãtes sup gregẽ. s. sensuũ. cogitationũ. affectionũ. locutionũ. ꝛ hꝰ exẽplũ ꝧ habemꝰ de vigilia passeruz. Vñ ps. Vigilaui ꝛ factꝰ sum sicꝫ passer solitariꝰ ī tecto. Passer prio teneꝝrime diligit pullos suos ꝛ in foraminibus petre: ne ab accipitre capiant nidificat. secũdo q̃c q̃d glutit cito digerit ꝑpt caliditatẽ: nec vigilare cessat. Sic in ꝓposito seruꝰ fidelis ꝺz pullos suos. i. opa sua diligere: ne in eis sit negligẽtia ꝑ accidiã. ꝛ ī foraminibꝰ petre. i. xpi, abscõdere: ne in eis fiet fraus ꝑ vanãgloriã. Secũdo dz in eis ee caliditas dilectõis ne opa nr̃a sint cruda ñ charitate decocta ꝛ inflãmata. Tertio vigilare debemꝰ in opibꝰ compassiõis ꝛ mĩe. Apoc. iij. Esto vigilãs ꝛ cõfirma cetera q̃ moritura sũt. siue ꝑ pctm̃: siue per tpaliũ defectũ. ꝛ sic ꝑ duplicẽ miaz. s. spiritualẽ ꝛ tpalẽ ẽ ꝓximis subueniẽdũ. Hui⁹ exẽplũ hẽmꝰ ī gruibꝰ q̃ alt̃ natũ vigilãt ꝑ seinuicẽ hñtes sollicitudinẽ. disponũt vigilias ꝺ nocte. explorãt alie ex q̃ pte tẽ ptẽt i sidie. p̃cedit vna cet̃as. ꝛ ꝑ vices suscipiũt vigilias. Isti sũt vigiles q̃ custodiũt ciuitatẽ. Cant. iij. q̃ diligẽter circũeũt vt suppleãt alioꝝ defectũ ꝛ nccitatẽ. Quarto vigilare debemꝰ ī opibꝰ deuotionis. Can. v. Ego dormio ꝛ coꝝ meũ vigilat. Vigilat coꝝ dormiẽtꝫ q̃n viget affectꝰ cordis i gr̃a deuotõis ꝛ ꝓtẽplatiõis Hꝰ hẽmꝰ exẽplũ i philomẽa q̃ ꝑ totã nocteꝫ canit ꝛ vigilat. ꝛ diligẽtꝰ cãtat ꝛ vigilat dñi ꝑpedit diẽ appropiãre. sic deuotꝰ

hō nūq̄ deficit a laude diuīa. et q̄ roma gis ꝓpedit gr̄az appropinq̄re: tāto dul/cius vigilat et i oꝛōe et deuotōe cātat di. cū ps. Deꝰ deus meꝰ ad te de luce vigi/lo. Hec em̄ ē quarta vigilia in qua iesus venit ad discipulos in diluculo. S

Secūda pars in qua notatur ō vtili pūtialitate gubernatoris xp̄i.

Nā q̄n ad discip̄los nauē ascēdit: cessa/uit vēꝰ in eiꝰ pūtia. i cuiꝰ absentia apli fuerūt in magno ꝑiculo. puta ex noct ob scuritate: aeris tēpestate: nauis puitate: vētoꝝ ꝛrietate: ꝛ laboꝝ g̃uitate. Nec mi rū q̄ hec ꝑicula ꝛrigeꝛt. q: xp̄s n̄ aderat Ān̄ Hiero. Dn̄o i mōtis cacumie cōmo rāte: statim vēꝰ ꝛrius oꝛit ꝛ turbat mare et piclitant apli ꝛ tādiu imināt naufragiū pseuerat q̄ diu ibs veniat. Mo/raliꝛ ē notādū. q̄ sicut i naturalibꝰ vide/mꝰ q̄ q̄ tūcūq̄ effectꝰ depēdet ab alq̄ cā tūc deficiēte cā deficit etiā effectꝰ. Sicut deficiēte sole a quo depēdet radiꝰ sola/ris et illustratio deficiet illuminatio. Et deficiēte nauta et gubernatoꝛe: ꝺficit salꝰ nauis. Est em̄ pūtia naute cā salut: et eiꝰ absentia cā submersionis: sicut ꝺr. ij. phi si. Sic spūaliter cū oīs salus depēdeat a xp̄o. q: ꝟm apl'm p ipm̄ et cum ipso et in ipo sūt oīa et via p mare huiꝰ mundi ad beatitudinē sit multū periculosa. est enim ꝛ ꝺr de pe. di. ij. citius. in glo. valde ar/ta: vt oēs nos saluet et liberet de ꝑiculis vult nos sua pūtialitate ꝛsolari di. Cōfi dite ego sum. nolite timere. Debēt nāq̄ in eū cōfidere incipiētes quos informat ne pereāt. Proficiētes: quos ꝛfortat vt ꝛpleāt. Perfecti: quos ꝛseruat vt pma/neant. Incipiētes em̄ sūt q̄ vere penitēt de p̄teritis: ꝛ ꝓponūt firmit' vitā emēda re. Hi sūt q̄ p̄mo nauē trahētes sūt a ter ra. Nā q̄dā hō p pniam vitā suā ꝓpo nit a mūdo elōgare et incipit penitere: ob uiat pirata ifernal' vēro voluptat et car nalitat tā valido: q̄ nō solū coꝛ: ꝟ etiam oēs sensꝰ ꝛturbet et irritet. ꝛ q̄ hō nesci at quo se diuertat. Cogitat em̄ si luxuri/osus durū fore mulieres dimittere. si a/uariꝰ: pecuniā. si raptoꝛ: rapinā. si ebrio/sus: crapulā. et sic dulcedine voluptatis carnalis multi retardant et capiūt ꝛ oc cidunt. T Quare plato in phedrone ait. Esca oīm maloꝝ ē voluptas. q: i ea capiunt hoīes sicut hamo pisces. Istud malū cōparat cuidā piculo maris. de q̄ narrat Boe. iij. de ꝓso. metro. iij. dicēs. q̄ Ulixes q̄dā strēnuꝰ miles rediēs de bello Troiano: decēnio errauit p mare. Uno vero ꝛpe vidēs quādā insulā in q̄ erat pulcerrima dn̄a q̄ figura solis dice/bat: ad quā applicuit ec intrauit. Ista p incātatōes et carmia misauit quoddam poculū q̄ oīs de eod̄ bibētes sicut vo luit a natura et specie hūana in bestias trāsmutauit. sic socios Ulixis: vnum in aprū: aliū in leonē. tertiū in coꝛuū suo po culo pmutauit. Q ꝺ vidēs Ulixes p odo rē vniꝰ floris quē sibi dederat regīa troie piculū illud euasit. Ulixes strēnuꝰ milesꝰ ē hō q̄ sensualitatē rōe vicit. Hic em̄ mo/re mūdano ꝝ viuēs ꝟm sensualitatez ni/hil denegās oculis vl' cordi: mlto ꝛpe pe riculose errat. et inter oīa ꝑicula maxi/mū in mūdo repit voluptatē carnis: que nūc oculis oīm hoīm pulcerrima adiudi cat': lz sit turpissima et piculosissima. nā p suas incātatōes et deceptōes quosdā a rōne trāsmutās in bestias: vnū in lu/pū rapacē facit: sicut nobilē raptoꝛē. aliū in vulpē: sicut dolosuz mercatoꝛē. vnuz i canē latrantē: sicut iudicē vel aduocatuz municipē ꝛc. Hoc ꝑiculū euadere pōt so lus Ulixes. s. penitēs. q̄ vt strēnuꝰ miles hec oīa postposuit et vicit p odoꝛē suauis simū floris xp̄i quez ꝓperit regina celoꝝ et pniaz incipiēti ꝓcurauit. U Secun do ꝓficiētes timere nō dn̄t: ꝟ ꝺfidere q: iesus eos ꝛfortat vt opꝰ iceptū ꝓleāt ꝺ oīa aduersa. Nā q̄ to nauis i mare ꝓfūdiꝰ et lōgiꝰ trahit': tāto magꝭ virtꝰ trahē tiū lassat'. meliꝰ tū eēt naue a tra nō di/scedere: q̄ añ q̄ terminū ꝛ portū attigat remigātes a laboꝛe cessare. Sic i pricipio sūt nōnulli valde feruētes i oꝛādo: ieiu/nādo ꝛc. ꝟ modico iteruallo tpis ꝟ uato laboꝛe ꝺcutiūt' accidia q̄ a laboꝛe q̄escūt nec mediū: nec portū btūdis acq̄rūt op tatū. hūt em̄ ventū accidie vel ociositat: quez diabolꝰ ꝺ ꝓficiētes suscitat vt eos impediat et aīas eoꝝ capiat. Ociositas em̄ et voluptas arma sunt hostis antiq̄ ad miseras aīas capiendas vt habet' ex de renūcī. nisi cū p̄dez. i glo. Cōtra hūc ventū debem⁹ fortiter remigare et labo rare: ꝟm q̄ Hiero. hortat' rusticū monas/chū: vt recitat' de ꝓse. di. v. mūq̄d. d. Sēp

facito aliq̃d opis vt diabol⁹ iueĩat te occupatũ. Querit eñ diabol⁹ quõ ꝟtuo/ sos p dulcedinẽ sue inspiratõis delectet Inspirat eñ dulcedinẽ q̃etis leuit̃ vesti ri.suauit̃ refici.pocula sapida.lecti ster/ nia mũda.et ceruicalia mollia cõuenire mag̃ nature q̃ hoꝛ ꝺria.videlz ieiuna/ re:esurire.sitire:vigilare nũq̃ q̃escere:q̃ voꝛ é mult̃ tã dulcis armonia q̃ statim oblit̃ piculꝰ obdormiũt:et sensib⁹ sopiũt Instud ãt malũ cõparat̃ cuidã picꝰ maris:de q̃ in fabulꝰ poetaꝝ recitat̃ q̃ é syrenaꝝ cãticũ. Dicũt i mari eẽ mõstrũ qõ syren ꝺr:hñs ex pte vna facié ꝟginis.et ex pte altera formã piscis. Et ꝺr syré q̃si trahẽs. Syron eñ grece ꝺr trahoꝛ latine. ex eo q̃ syren p dulcissimã armoniã homines attrahit ꝛ obdormire facẽ:et attractos occidit. ✠ Nã vt recitat alexãder i cãtillario poesis.q̃ vlixes p⁹ destructõnẽ troie p eas trãsituros:tl'i fuit ysꝰ cautela.q̃ aures socioꝝ suoꝝ cera obturauit ne syrenũ armoniã audirẽt ꝛ obdormirẽt. Semetipꝫ ãt malo nauis alligauit: ꝛ sic euasit. Syré é diabol⁹ q̃ dulcedine inspiratõis conat̃ oẽs a labore ad ocium trahẽ ꝛ allectos q̃ete occidẽ ꝛ sbmergẽ: Dꝫ g̃ pficiẽs aures suoꝝ socioꝝ.s.q̃nq̃ sensuũ obturare cera.i.istabilitate ꝛ fluxibilitate tpis:ꝑsiderãdo q̃etẽ hãc ꝛꝑsolatõez stati fluere ꝛ p⁹ inq̃etẽ etnã obtinere.ꝛ malo cruc̃ alligari p firmũ ꝓpositũ.ꝛ sic poteris illꝺ malũ euadẽ. ¶ Tertio pfecti ꝓfidere dñt et ñ timẽ. q̃ibs p pñtiã suã eos ꝓbuat vt pmaneãt. Nã tẽpore tẽpestat̃ nauicꝰa maxie picliat̃.q̃to mag̃ portũ appropinq̃t.q̃ fluctib⁹ repcutit̃ et q̃nq̃ vẽto subuertit̃. Sic vita pfectoꝝ é piculosa circa finẽ.q̃ vẽto tẽptatõis maxie repcutit̃ vt dimisso culmine pfectõis i imũ deiciat̃.vñ valꝺ fraudulẽter ꝺ tl'es pfectos vẽtũ spũalis elatõnis et ꝓprie ꝓfidẽtie diabol⁹ suscitat vt eos puertat mouẽdo spẽs ꝛ fãta ymata oĩuꝫ bonoꝝ ꝟtutũ i meõria flictos ꝛ eoꝝ memoriã faẽ vt i his ꝓplaceãt: i q̃ ꝓplacentia submistrat venenũ vane gl'ie. Cõsideratõe ei ꝟtutũ ꝛ lõgitudie tpis ꝓuitꝰ dei.putãt se i his merit̃ mult̃ donis fore dignos et g̃tis.vl' cogitãt se tal'r i bonis firmatos q̃ ipossibl'e sit labi in pcm̃.et sic q̃nq̃ nimia ꝓfidẽtia mín⁹caute icedẽtes cadũt q̃nq̃ i pcm̃.vñ apl's.i.coꝝ.x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Cogitare ꝺz hõ q̃ nihil é i mũdo quod trãsmutatõez ñ hẽat. Et iõ mund⁹ ꝺr a motu.qꝛ ñ é tã fort̃ sctus.prudẽs q̃ tm̃ ꝺ se ꝓfidẽ ꝺz:ſ sp timẽ.qꝛ sic mlti ceciderũt scti et fortissimi.ita etiã et ipe cadẽ põt. vñ apl's.videte quõ caute ãbulet̃. ñ q̃si insipiẽtes:ſ vt sapiẽtes:redimẽtes tps qm̃ dies mali sũt. Istꝺ nãq̃ malũ ꝓpat̃ cui dã picꝰ maris qꝺ fit p cete beluã marinã q̃ fixa a d tps pmanet i mari i aliq̃ loco.q̃ sic stãs colligit lutũ i dorso i q̃ cresc̃ũt g̃mĩa et herbe viresc̃ũt.vñ fit q̃si i mõticul⁹ virẽs q̃ cũ nauigantib⁹ appet illic applicãt:vela soluũt:ꝛ ibi figunt. estimãtes se i t̃ra solida eẽ.ſ cũ igne accẽdũt p necessariꝰ ſ ꝺcoquẽdis:bestia calorẽ sẽtiẽs se subito subt̃hit collocato sꝑ mari ꝛ mergit.hec bestia ꝺsig̃t mũdũ rõe istabilitat̃ lz q̃nq̃ ad tps i pspitate vni.vl' alteri i aduersitate stare videat̃.qꝛ ꝓtinet ml'tũ lutũ pctoꝝ i q̃b⁹ mũdani q̃si i virẽtib⁹ floꝛib⁹ gaudẽt inrãtũ q̃ q̃nq̃ etiã nauigãtib⁹ i vita pfecta hitabil'r appeat ꝺponẽdo velũ timoris dei ꝓfidentia ꝓpria ad eũ ꝺ declinẽt alijs mũdanis cohitãtes comedũt:bibũt:ꝛ loquũt̃.nihil timẽtes.ꝺci piũt̃ ꝛ petis inoluũtur.ꝛ sic mũd⁹ eos i pfundũ mergit iferni. Nulla igit̃ ꝓfidẽtia é hñda de mũdo.ſ sp timend⁹.ſ sola ꝓfidẽtia est in dño habẽda q̃ pot nos in bono ꝓseruare dicẽs. Cõfidite ꝛc̃.

Tertia pars i qua tractatur de miraculosa ptãte qua oms infirmos curauit solũ p tactũ vestimẽti eius qꝛ vt Lu.vi.ꝺr. Virt⁹ exillo exibat et sanabat oẽs. ✠ Moral'r é notandũ q̃ sicut videm⁹ natural'r aliquos fructus: gẽmas siue herbas eẽ magne virtut̃. q̃ tãgentes solũ pñt ꝓfortare ac ꝓsolidare Uñ Isaac ꝛ Plinius in dict̃ dicũt duo eẽ genera malogranatarũ.qꝺã malogranatũ é dulce qꝺ hꝫ ꝟtutẽ ꝓstrigẽdi: ꝓfortãdi:ꝛ ꝓsolidãdi.etiã alterꝫ qꝺ é acetosũ natura ex calore deficiẽtẽ repat mirabil'r ꝛ ꝓfortat.valz ꝺ epat̃ calefactõez ꝛ cordis defectũ. Uñ legit̃ i de pomo' et morte Arest.p ꝓfortatõe cordis ꝛ virtũ i pũcto mort̃ i manu tenuisse pomũ. Et si natura tãte é ꝟtut̃ sanatiue q̃ tomag̃ deitas icarnata q̃ ꝓdidit naturã.si ex deuotõe cordis tãgit̃ nob iuisibili demon

ſtratiõe ſue gr̃e p̃bet medicinã ſalut. vñ Theodoſi⁹ in pn̄iali ſuo vt recitat̃ ò pe. di. ij. q̃d eſt. De⁹ ſalut̃ t ſcitat̃ auctor et largitor plerũq; p̃bet hoi ſue pn̄ie medi/ cinã inuiſibili adm̃ſtratiõe. ſ. ſi tãgit̃ et imploratt̃. Debem⁹ igit̃ ſincera deuotõe p ſalute t ſanitate tãgere veſtimẽtũ xp̃i q̃ deitas fuit velata. aĩa xp̃i coronata. ca ro xp̃i circũdata. Primũ veſtimẽtũ é hũa nitas. q̃ vt veſtimentũ corpis deitatẽ ab ſcõdit t occultauit. de quo Ruth. iij. Jn duere veſtimẽtis t abſcõdẽ in area vt ñ te videat hõ. Jſtõ veſtimẽtum fuit colo re purpureũ. t hoc p vulnerationẽ t ſan guis aſpſionẽ. Quare Jſa. lxiij. q̃rit p/ p̃ba i pſona iferior̃ ãgelor̃ mirãtiũ xp̃i paſſionẽ. di. q̃re rubrũ é indumẽtũ tuũ et veſtimẽta ſic calcãtiũ in torcular. Figu/ rat̃ tunica ioſeph intricta i ſanguie hedi. t oñſa p̃ñi. vt Geñ. xxxvij. Sic humani tas xp̃i innocent̃ vulnerata t ſanguie a/ ſpſa in paſſiõe oñdebat̃ p̃ñi celeſti qñ in patibl̃o cruc̃ ad celũ leuabat̃. Cui⁹ veſti mẽti fimbriã. i. aliquã modicã paſſiõez q̃ cũq; ex deuotõe tetigerit. vtutẽ t gr̃az ac q̃rit. Secũdũ veſtimetum é vtut̃ t gr̃e q̃ aĩa xp̃i p cunct̃ ſpiritib⁹ i celis fulget. nã ſm mgr̃m. iij. ſen. di. xiij. aĩe xp̃i collata é tanta gr̃a q̃ maior creari nõ põt. Jſtõ ve ſtimẽtũ é aureũ. de quo p̃s. ait. Aſtitit re gina. i. aĩa xp̃i a dextris tuis i veſtitu de aurato circũdata varietate. ſ. vtutũ. Fi/ gurat̃ in veſtimẽt̃ regalib⁹ q̃b⁹ heſter in duta in atriũ reg̃ aſueri itrauit: regẽ pla cauit t pp̃l̃z liberauit. Heſter. v. Fimbri am. i. aliquã pticulã h⁹ veſtimẽti tangere debem⁹ p imitatiõez. q̃ qõ ad plenũ nõ poſſum⁹ tãgẽ: ſaltẽ ptẽ tãgam⁹. t gr̃am t gl̃iaz acq̃rim⁹. Tertiũ veſtimẽtũ é vte r⁹ v̈gine⁹ marie genitric̃ dei. q̃ caro xp̃i nouẽ mẽſib⁹ circundabat̃ t tegebat̃. de q̃ Jere. xxxi. Nouũ faciet dñs ſup̃ tram mulier circũdabit virũ gremio vteri ſui. Jſtud veſtimẽtũ é ſtrãgulatũ. de q̃ dr p/ uerb. vlt̃. Strãgulatã veſtẽ fec̃ ſibi biſſ⁹ t purpura indumẽtũ ei⁹. Nã ſic̃ ſtrãgl̃a tũ é diuerſis colorib⁹ coloratũ ſic corpus t vter⁹ v̈gine⁹. Eſt em̃ glauc⁹ p patiẽtie ſtrẽuitatẽ. cãdid⁹ p caſtitatẽ. purpure⁹ p charitatẽ. De p̃mio. eſt em̃ patiẽs in ad uerſis ſic̃ nud⁹ ſine indumẽto t miles ſi ne gladio. nõ ſic maria. vñ Petr⁹ come/ ſtor. Virgo fuit int̃ anguſtias ſic̃ liliũ in ter ſpias. t ſic̃ roſa ineſtiabilis patie i fi lij ſui paſſiõe. Jſtud veſtimẽtũ nihil va/ let niſi i futeratũ. illa futeratura é leticia. vt leta ſit patia. nã m̃ti patiũt̃: ſi interi⁹ ñ hũtleticiã. q: deficiẽs futeratura. nõ ſic maria de q̃ dr q̃ fuit i penis hilaris. i iurijs gr̃a. i moleſtijs leta. iõ figurari p̃t p Rebeccã q̃ interp̃rat̃ m̃ra patia. q̃ q̃/ dẽ rebecca fuit deſpõſata Jſaac q̃ inter/ p̃tat̃ let⁹. Multe ſũt pſecutões hodie i eccl̃a dei: ſi videam⁹ quõ tractãt̃ p̃lati ec cl̃ie q̃ ſũt in mag̃ pſecutõe t afflictiõe cõ ſcia t obediẽtia vrget exyna pte. qm̃ nul lo mõ debẽt ifringẽ. ptãs ex alia cui non p̃nt reſiſtẽ. nccias regni cui vellẽt libent̃ ſubuenire. iõ nccia é eis patia. Secundo vter⁹ v̈gine⁹ é cãdid⁹ p caſtitatẽ. fuit em̃ corpe t mẽte caſta v̈go. vñ Amb. li. ij. õ v̈gi. dic̃ ſic. Quid caſti⁹ v̈gine maria q̃ corp⁹ ſine ꝓtagiõe corpis gnãuit. t ſub/ dit: de ceteris v̈tutib⁹ taceo. v̈go erat ñ ſolũ corpe t mẽte. t iõ merito iſtar Ju/ dith é ab oĩb⁹ laudãda. nã ſic̃ illa corpis mundicã cuſtodiẽs Olofernez occidere meruit. ſic illa potẽtiã diaboli minuit et p̃ſtrauit. idcirco bñdixerũt illã oĩs vna voce dicẽtes. Tu gl̃ia hyrlm. ecce clara vi ſio. tu leticia iſrael. ecce gr̃a fruitio. tu ho norificẽtia pp̃li nr̃i. ecce plena dotatio. q̃ ſubdit̃. q: feciſti viriliter t ꝓfortatũ eſt cor tuũ. eo q̃ caſtitatẽ amaueris. Tertio vte rus v̈gine⁹ é purpureus p ardẽtiſſimaz charitatẽ. vñ Apoca. xij. Signũ magnũ appuit i celo mulier amicta ſole. nã ſicut ſol ſtãs in celo totã terrã illumĩat. ſic ma ria regnãs in celo cũ filio nõ ceſſat hoies illuſtrare t defendere. Vñ Bed. loquens de ip̃a dic̃. Tolle hoc corp⁹ ſolare q̃ illu mĩat mũdũ t dies ñ erit. tolle mariã hãc ſtellaz maris itaq; magni t ſpacioſi. q̃d niſi caligo inuoluãs t vmbra mort̃ ac te nebre relinquũt̃. Hoc igr̃ veſtimẽtũ ſtrã gulatũ. ſ. mariã tãgere debem⁹ cordiali inuocatiõe in oĩb⁹ neceſſitatib⁹. t virtus mie t pietatis ex eo exibit q̃ ſanat oẽs.

Dñica Jnuocauit. Sermo. v.

Uct⁹ eſt ieſus in de

ſertum a ſpiritu vt tẽptaret̃ a diabolo. Matb. iiij. Vi/ dem⁹ nihil fieri ſine cã. Vñ Plato i thimeo. Nihil hz ortũ cui⁹ cã le gittima ñ p̃ceſſerit. nã ſic̃ q̃rit̃ q̃re dom⁹

fit assignat cā finalis. vt. s. inhabitantē defendat a iniuib⁹ t pluuijs. ista em̄ cā finalis sit vltia in executiōe. est tm̄ sp̄ pma i intētiōe t p̄cedit. ij. phil. Sic cū xp̄s duc⁹ sit a spū in desertū nc̄cio nō sine cā. q̄ re aūt t q̄ cā finalis. s. vt tēptaret a diabolo. ꝺr igit. Ducⁿ est ibs ꝛc̄. ℍ Quer it vtrū ille tēptator lucifer q̄ nūc ē āgel⁹ tenebraꝝ cognouerit aī casum fiendū i carnatiōis mysteriū p aliquā diuinaꝝ psonaꝝ. Et vī q̄ nō. q⁹ vt ꝺr ppt̄ hoc vt tēptauit xp̄m. s. vt sciret si eet filius dei. ℜn deo q̄ tēptator ille cognouit mysteriū futurū fiendū: ꝑ modū igrauit. Et cognit isto mō q̄ vidēdo deū facie ad faciē: videbat eū eē artificē causalē oīm futuroꝝ cōtingentiū. t sic cognit futura relucētia in eo. Q⁹ aūt diuina essentia ē clarū speculū p̄tinēs oīa futura relucētia sic̄ p̄nția vel p̄terita mysteriū incarnatiōis vt aliꝺ futurū relucēs cognit. sic̄ oñdi pōt p duo exempla. Primū p similitudinē t imaginem oīm hoīs in mēte mea. q⁹ sic̄ similitudo yma t vni⁹ hoīs in mēte mea ē sufficiēs repñtatiuū ad repñtandū mihi oēs hoīes q̄t sunt t esse possunt. Sic etiā ēntia diuina q⁹ erat forma intrinseca in aīa Luciferi. nō informatiue informās: ꝑ viraſr imutās. q⁹ erat obiectū qꝺ āgelo illabaſ. Cū em̄ obiectū illud oīa repñtaret futura cōtingētia: repñtabat etiā angelo futuram incarnationē: t hūani generis redēptōz Exēplū secundū. Nā si in illa eccl'ia esset speculū magnū t oīa q̄ in eccl'ia sunt illi apponerētur: illa relucēt i eo. t q̄ speculū videret inspiceret t res p̄ntatas per speculū. Sic ad ꝓpositū potuit esse de angelo. vñ etiā q⁹ erat acutioris itellect⁹ ppt̄ suam subtilitatem. iꝺ clarius cognscebat. ℬ Sz q̄re dubitauit tēptando xp̄m si eet filius dei. ℜndeſ q̄ q̄n cecidit in p̄cm̄ p̄cm̄ velabat mētē ipsi⁹ vt caldare cādela accēsa. q̄ pdidit maiorē ptē sue illuminositat̄ t scie quā habuit de deo. sic etiaz pdidit sciaz certā de incarnatiōe filij dei. Iz post lapsū recordaret p aliq̄ de mō incarnatiōis: t quoꝝ de⁹ voluit recordari eū. iꝺ vidēs xp̄m signa facere excedentia hūanā ptātē: sic̄ mortuos suscitare ꝛc̄. putabat ipm eē filiū dei. sic etiā in natiuitate q̄n audiuit āgelos cātare. Blia i excelsis deo. t nouā stellā iradiare. Sz q̄n viderat signa hūane ifirmitat̄ in eo q̄ q̄n esurijt t horꝝ sitia: dubitabat an eet ille Ut ḡ veritatē agscere posset: t hui⁹ redēptionē generis hūani impedire: i desertuz accessit ad eū tēptando ꝛc̄. Visis in p̄cedētib⁹ de quibusdā virtutibus t ornamētis: q̄bus penitens pōt armari. hodie seq̄tur q̄liter aduersarius tales aggredi turvt mercede possint eterna p̄uari. t ꝑm hoc tres sūt p̄tes p̄ntis euāgelij. Jn prima ꝺr quō hō eligit̄ ad certamis ingressum. ibi Duc⁹ ē. Jn secūda quō aduersari⁹ hoiem insequtur vt impediat ei⁹ p̄gressum. ibi. Et acce. Jn tertia quō bellū cōcludit̄ quo ad egressum. ibi. Duc reli.

Quātū ergo ad primū no

tādū est circa lr̄am q̄ xp̄s imediate post q̄ fuit a Jobe baptizat⁹ in iordane ascēdit instigāte spūsancto q̄ in colūbe specie in ip̄z descēdit in desertū. i. locū solitariū aptū p̄nie. q⁹ desertū ꝑm mgr̄m hist. fuit int̄ hierm̄ t hiericho: t vocat̄ q̄rentena. eo q̄ xp̄s ibi ieiunauit. xl. diebꝰ t. xl. noctibꝰ. t pri⁹ decoy dicebat̄. i. loc⁹ sanguis. eo q̄ ibi latitabāt latrones: sanguinē effundētes. de q̄ loco etiā ꝺr in pabola de hoīe descēdēte a hierm̄ in hierico q̄ icidit in latrones. Et Moralr. hō in deserto hui⁹ mūdi mult̄ tēptatiōibus diaboli subiacet: vt vincēs coronet̄: vict⁹ deijciat̄ Hoc decuit deū sic ordinare. Primo rōe ꝓprij act⁹ vniuscuiusq̄. Nā ꝑm aug. li. vij. ꝺ ci. dei. c. iij. Deus sic administrat res vt eas ꝓprios motus agere sinat: iō taz hoīem q̄ diabolū ꝓstituit in libertate arbitrij t in manu cōsilij sui reliquit. Eccl'. xv. Et vtrūq̄ p̄misit agere qꝺ voluit: sive hunc in tēptando sive istū in ꝓsentiendo. vt apparēt virtus t laus p suū oppositū. Vñ dicit mgr̄. ij. sen. di. xxiij. c. i. nō eet laudabile hoī si iō bñ viuē posset. q̄a nemo male viuē suaderet. ita q̄ si hō haburisset p naturā nō posse peccare: nulla laus vel gl'ia esset hoī nō peccare t tēptatiōi resistē. Sz q⁹ pōt peccare: vincē: t vi cit tēptatiōib⁹. iō gloriā p triumphū t victoriū p casum acq̄rit. Vñ Bonauētu. in. ij. suo sup mgr̄m sen. di. xxiij. ar. i. D De⁹ iō p̄mittere debuit hoīez a diabolo impugnri. vt si fortit̄ t viriliter ageret: maiorē gloriā inde ꝓsequeret̄. Tēptatur igitur hō ppt̄ tria per diabolū. Ad pbitat̄ pbationem. ad iniquitat̄ correctionem. ad

1 2 3

i cognouit mistē in carnationis ꝑ modū necessē

hūilitatis eruditionē. Nā ꝓmo tēptatur hō ad ꝓbitat̄ ꝛc. nā scolaris de nouo intrans scolas tēptat̄ de patia. miles ȯ cōstātia. Sic legit̄ de ꝯstantino imperatore q̄ xp̄ianos nouos in fide ꝓbauit q̄ fideles essent ꝛ ꝯstantes. Sic deꝰ inexptos ꝓbat ꝛ expit̄ ꝑ mlt̄as tribulatiōes. Sic tēptauit Job ꝑ sathanā dissipās omnē sb̄am eiꝰ. Et iā abraā in immolatōe filij. ꝛ fidelis inuētꝰ est. Uñ Judith viij. ȯr q̄ qñ filij isrl̄ fuerūt in psecutiōe Oloferni vocauit Judith pb̄ros dicēs eis. Uos fratres q̄ pb̄iteri estis ī ppl̄o dei. ad eloquiū vr̄m corda eoꝝ erigite. vt memores sint quō a deo tēptati sūt p̄res nr̄i. vt probaret̄ si ꝛe colerēt deū suū. memores esse debēt quō p̄r nr̄ abraā tēptatꝰ est. ꝛ ꝑ mlt̄as tribulatiōes ꝓbatꝰ: dei amicꝰ effectꝰ est. Sic Isaac. sic Jacob. sic Moyses. ꝛ oēs q̄ placuerūt deo. ꝑ multas tribulationes trās ierūt fideles. Illi aūt q̄ tēptatiōes nō susceperūt cū timore dn̄i. ꝛ impatientiā suā ꝛ improperiū murmuratiōis sue ꝯ dn̄m ꝓtulerunt. exterminati sunt ab exterminatore. ꝛ a serpētib̄ perierūt. ℣ Secūdo tēptat̄ hō ad uiq̄tatis correctōnē. Nā aurifaber mittit aurū in testā vt p ignez darificet̄ ꝛ purget̄ a mixtura. sic deꝰ ꝑ tēptatiōes ꝛ tribulatōnes purgat aīas a pctis. Uñ hec ēro q̄re sancti martyres aliqui maximā lesionē tormētoꝝ sensērūt. qr ꝑ hꝰ pctā venialia si q̄ habuerunt diluerūt. ꝛ eoꝝ meritū ꝛ coronā auxerūt. p̄s. in psona sctoꝝ dicit. Posuisti tribulatiōes in dorso nr̄o. trāsiuimꝰ ꝑ ignem ꝛ aquā ꝛ eduxisti nos in refrigeriū. Sic filij israel ducti ꝑ. xl. annos ꝑ desertū magnis tribulationib̄ purgabant̄. ℣ Tertio tēptat̄ hō ꝑ eruditiōez hūilitat̄. quō em̄ ꝙs posset ꝓximo suo tribulato ꝯpati q̄ nūq̄ tribulatōez gustasset. Nā xp̄s ex his q̄ passus est didicit hūilitatē ꝛ ꝯpassionē. nisi em̄ tēptaremur ꝓpt̄ defectum nr̄e cognitiōis ꝛ experiētie: de nobis ipis superbiremꝰ. Et ne cū lucifero vlt̄ nos ascēdam⁹: pmittit deꝰ q̄ñq̄ electū tēptari. sic ꝙz. ij. Coꝝ. xij. de paulo. q̄ cū esset vas electiōis tū tēptatꝰ ē: ne magnitudo reuelationū extolleret. Uñ dicit. Ne magnitudo reuelationū extollar me datꝰ ē mihi stimulꝰ carnis mee āgelꝰ sathane q̄ me colaphizet. De hꝰ loquēs Grego. ix. moral̄. c. xxxvi. dic̄. Supna dispēsatio idcirco nos tota sibi intētione huiētes carnis nr̄e pmittit tēptatōib̄ ꝯcuti. ne mēs nr̄a audeat in supbiā ꝓsumptiōe securitatis eleuari vt dū pulsata trepidat ī solo actoris adiutorio fidē robustiꝰ specificet. ℣ Sz q̄rit̄ vñ tēptatio ꝓficiat. ȯr ꝙ qñq̄ ab interiori: vt qñ ꝙs tēptat̄ ꝓpt̄ ꝓpriā. Jaco. i. Unusq̄sq̄ tēptat̄ a cōcupia sua illa molestissima. Nā si bellus infra vnū regnū ē: nociuū est. ꝛ magꝭ infra ciuitatē ꝛ maxīe infra vnā domū. ℣ intolerabile v̄r infra eādē psonā. qr q̄ diligit iniq̄tatē odit aīaz suā. ꝑm ps. ℣ Qñq̄ cauſat̄ ab exteriori. s. qñ ꝙs ꝓuocat̄ ad malū ex his q̄ audit ꝛ videt. Sic Dan̄. xiij. ȯr ꝙ senes iniq̄ ꝛ impudici videntes susā nā exarserūt in ꝯcupiam eiꝰ. Illa aūt est ȯ se facil̄ qr nisi ꝯiūgat̄ cū interiori ȯ se nihil pōt. ℣ Qñq̄ oriꝝ ab inferiori. s. a diabolo q̄ ē auis inferni qñ ipe istigat ad actū malū. Act̄. v. dixit petrꝰ ananie. Cur tēptauit sathanas cor tuū mētiri te spūi sctō Illa ē debilissima. qr ꝑm aug. Debil̄ est hostis q̄ ñ vincit nisi volēte. ꝛ iō metrice ȯr Hostis ñ ledit nisi cū tēptatꝰ obedit. Est leo dū cedit: si stat; q̄si musca recedit: Ista tū nō obstāte diabolꝰ pl̄ tēptat pe nitētes q̄ pctōres. qr penitētes sibi resistūt: ℣ pctōres sūt ei obediētes. sic castrū sibi subditū nō repugt: ℣ sibi ꝛriū. Unde Greg. Hostis nr̄ q̄ to magꝭ sibi rebellare ꝯspicit tāto ampliꝰ expugre ꝯtēdit. vñ Judith. xij. ȯr. Ego nūq̄ nociui viro q̄ voluit seruire regi Nabucho. regi babilonis ppl̄s aūt tuꝰ si nō ꝯtēpsisset me ñ leuasset lanceā meā ꝯ eū. Uerba ista fuerūt Oloferni ꝑ quē diabolꝰ signat̄. q̄ plꝰ tēptat penitētes rebellātes q̄ malos facientes eiꝰ volūtatē. ꝛ iō magꝭ cauere debent. ℣

Secūda ps in qua tractat̄

quō aduersariꝰ hoiem insequtur in ꝓgressu certamis vt eū impediat. ibi Et accedēs tēptator. Nā sicut lucifer pmissiōe diuina transformatꝰ in spēm serpētis. primū hominē interiꝰ tēptauit ac supauit. s. gula. supbia. ꝛ auaricia. sic eadē pmissione aggrediendo xp̄m in spē hūana. vestitu honesto ꝑ xp̄m ē deiectꝰ ꝛ ꝓfusibilit̄ fugatꝰ qñ in p̄dictis tribus nitebatur xp̄m superare. Diabolus em̄ attēdēs xp̄z. xl. diebꝰ ieiunasse putabat eū fame cruciari. vt igitur ꝑ gulā possz eū cape tēptauit eū dicēs Si filiꝰ ȯi es iube vt lapides isti panes fiant: vt comedas qr esuris Sz ne diabo

Vnde tentatio p
mat. hominib
i. Pro isto mēbro
praticam, gram
mes in primo s
istius dūice. in
in signo isto
2.

ly xp̄m agſceret rñdit prudent' p ſcriptu
rā. Deut'. viij. Nō i ſolo pane viuit hō. q
d. tu oñdis te honeſtū ⁊ prudētez exſtiri
p verſatiōe. ſ. prudentiā ꝟbis ānihilas ⁊
tollis. Nā prudēs ⁊ hō eſt' dz prio curā
hre de digniori ⁊ meliori ſ aīa digniot ⁊
melior ē corpe. ⁊ g̃ p̄mo ⁊ poti' deberes
q̄rere de cibo aie ⁊ ſpūali q̄ꝫ ō corpali. cū
hō ꝓſtituat' ex vtriſq;. ⁊ hoc vult i ꝟbis
iſtis di. Nō i ſolo pane viuit hō. q̄ſi. ſ. to
t' corpal' ſ etiā q; aīa ſpūalis viuit in oi
ꝟbo qđ ꝓcedit media̅te inſpiratiōe vl' p
dicatiōe de ore dei. Tūc. i. p' illā tēptatio
né aſſūpſit eū diabol' vt tēptaret eū i va
na gl'ia. ⁊ duxit illū in bir'm. ⁊ ſtatuit eū
ſup̄ pinnaculū tēpli. i. locū vbi doctores
leḡ ꝓſueuerāt pp'lo legē exponē. di. Si
fili' dei es. ſ. ſic oñdis i opib'. vt ſic fili'
dei de opib' tuis gl'ificeris ab homīb' ⁊
miracl'is mitte te dorſū: q; ſcriptū ē. Quōm
angel' ſuis de' mādauit de te: vt cuſt. ⁊c̄.
Etiā hoc fec̄ diabol' vt xp̄s ex ꝟ ſumeret
occaſionē vanegl'ie. ⁊ ne tiore hūano di
mittat excludit timorē p ſcripturā. ſ. xp̄s
illi itez obuiat p ſcāptūrā. di. Nō tēptab
dñz deū tuū. q. d. ꝟ qđ ꝓpoſuiſti ñ lz fieri
Eū ex alia ſcriptura habeat'. Deut'o. vi.
Nō tēptabis dñz deū tuū. Nā ſic tēptarē
deū ſi total'r cōmitterē me auxilio diuīo:
cū auxilio hūano bñ p gd' deſcēdē poſſiz
Victo' itez diabol' in ſecūdo: acceſſit ad
t'tiū tēptādo eū p auariciā ducēs i mōte
excelſum in ipetu ſpūs. q; mōs ē i deſerto
diſtās a loco in q̄ xp̄s ieiunauit duobus
miliarib' vbi xp̄o oñdit oīa regna mūdi
q̄ſi ſua. d. Hec oīa tibi dabo ſi cadēs ado
raueris me. xp̄s igit' q; ſuā iniuriā patient'
ſuſtinuit: iniuriā dei p̄ris cui ſoli tal' cul
t' ꝓpetit exprobrauit. d. Vade ſathanas
q; ſcribit' Deut'. vi. Dñm deū tuū adora
bis: ⁊ illi ſoli ſeruies. Victo' igr̄ ꝓfuſibilit'
abſceſſit. ℣ Nota'r ē notandū q̄ꝫ
ſm p̄bm. i. topi. q̄tquot modis ōr vnū op
poſito ꝟ tot mōis ōr ⁊ reliquū. Si ei vnū
oppoſito ꝟ ōr m'tipl'r: ⁊ reliquū. viij. phi
ſic. Quot em̄ ſūt mala tot ſunt oppoſita
bona. q̄t em̄ ſūt noctes: tot ſūt p oppoſi
tū dies. Eū igr̄ q̄ſi infinita ſint mala tēpta
tiōis diaboli: oz q̄ꝫ etiā ſint tot cautele ⁊
remedia. Vñ. ff. de v̄bꝝ ſpiciēdo. l. i. no
uis ſupueniētibus cauſis. nouis ē reme
diis ſuccurrēdū. Eū igr̄ adūſari' hūani
generis ſp q̄rat noua mala ⁊ iacula: vt
vulneret ⁊ occidat: nec̄io ſp nouis reme
diis ⁊ bonis ꝟtutib' ē ei obuiandū. Vñ
greḡ in omel'. de vno martyre. Sic̄ arte
medicāne calida frigidis: frigida calidis
curant'. ita dñs nr̄ ōria appoſuit medica
mēta peris vt lubric̄ ꝓſperitā. tenacibus
largitatē. ira cūdis māſuetudinē. elat' p
cipet hūilitatē. ℟ Qñ igit' diabol'
accedit hoiez his mal'is pugre ſtudeat vir
tutib' his oppoſit' obuiare. ē em̄ adūſari
us valde aſtut' tēptando. q; qñ nos ꝓſi
derat abſtinētia maceratos: tēptat gulo
ſitate. pierate aſſiduos. ſupbia ⁊ vanita
te. in diuitijs celicos: ſymoniaca p̄uitate
Nā prio tēptatos accedit maceratos ab
ſtinētia. ⁊ quaſi ꝓpatiēs hūane fragilita
ti: inuadit armis malicie ſue ſuggerēdo
boni ꝓpoſiti ſui difficultatē. cibo ꝟ vilita
tem ⁊ inſipiditatē. labo ꝟ aſſiduitatē. ab
ſtinentie diuturnitatem. cōplexiōis fra
gilitatē. quaſi oia ōria ībecillitati carnis
di. Dic vt lapides iſti. i. illa dura opera ⁊
ꝟtutes: vñ aīa reficit' ſicut caro pane. pa
nes fiāt a. mitiora. q. d. Tu abſtinētia et
ieiunio macer ⁊ debil' es fact'. pōderoſ'
⁊ piger. ⁊ in oīb' bonis q̄ſi lapis tard'.
Fac g̃ abſtinētiā tuā mitiorē: vt eā poſſis
tolerare. nimiū ē q̄rtidie ieiunare. habes
caput ōbile. ſtomachū i diſpoſitū p̄ oleo.
deficis ſenio: Fac g̃ tēpatā refectiōem et
abſtinētiā. Et ad ꝟ adducit natura: ſcrip
turā ⁊ figurā. Nā natura dictat modera
tā refectiōez. Vñ pb̄s. ij. ethi. dic̄. potus
⁊ cibi āpli' ⁊ min' refecti corrūpunt ſani
tatē. q̄ aūt ꝓmēſurata ſūt ſatiāt. augēt. ⁊
ſaluāt. Scriptura ad Ro. xij. hortat' ad
rōabile obſequiū. irrōabile igr̄ vī minuſ
ſumere q̄ꝫ natura appetit. Dicūt g̃ hi: vt
hr̄ de pe. di. ij. hi ſūt. Māducem' ⁊ biba
m' ⁊ inebr'mur. Q ō oñdit figura
. i. Reg. xxviij. vbi ōr q̄ꝫ ſaul cecidit pie
ct' i trā ⁊ robur in eo ñ erat. q; nō coede
rat panē tota die. Et alia figura dicit. iij.
Reg. xix. q̄ helias comedit ⁊ bibit ⁊ am
bulauit i fortitudie cibi illi' vſq; ad mō
tē dei. Z Hec ⁊ hoc ſil'ia tēptatoꝝ ie
iunātib' ſuggerit ſub ſpē pietat' vt eos ō
ꝓpoſit' bonis aūtat ⁊ ad gulā deijciat.
vel ad alia vicia. Vñ legit' ō bto frācisco
vt ſcribit doctor devot' bōauē. i legēda
ſua. ca. ō auſteritate vite. q̄ꝫ cū q̄dā nocte
. b. frācisc' i cella orōnī vāret vōuit cū ho
ſtiſ ātiqu' ē tio. d. frācisce. fr. frā. cui cū q̄d
q̄reret rñ diſſz. fallacit' ille ſubiūxit. nl'l' ē
i mūdo pctōr cui ſiḡūſ' fuerit ñ idl'geat

dē ſi q̄cūq; ſe pnīa dura necauerit mīaz ñ ineniet ieī nū. ſi ſtarī vr dei p̄ fuelatōz cōſuīr hoſtis fallaciā qñ mīſſ⁹ fuerit eū ad repida īuocare. hec ē ei illa beſtia ō q̄ Dañ. vij. ecce beſtia alia ſīlis vſo in pte ſterit. ⁊ tres ordies dētiū erāt i ore ei⁹ et dicebat. Surge comede carnes plīmas Iſta beſtia ē dyabol⁹ tēptator forax ſic vſ⁹. cupiēs deuorare ⁊ deglutire oēz ſāctā aiaz ⁊ i bono ꝓpoſito ⁊ exercatio lacerare. ꝫ hz tres ordies dētiū. ſ. tres modos īuadēdi ⁊ tēptādi hoies. ſ. p̄ gulaz: ſupbiā: ⁊ auaritiā. Suggerit igīt ieiunātib⁹ ⁊ abſtinētib⁹ guloſitatē. dicēſ cuilibz Surge comede carneſ plīmas. i. omné cibū delectabilē ſm appetitū. ⁊ potū ad ſaturitatē. Nunc abſtinēs obuiare dz dī. Nō in ſolo pane viuit hō ⁊c̄. i. hō nō viuit ſi ſm deſideriū carnis viuit: ſ mor̄it. iuxta ap̄lm dicētē. Si ſcōz carnē vixerit moriemini. ſ ſolūmō viuit pane celeſti. ſ. xp̄o iu aia ⁊ ī oī verbo qđ ꝓcedit de ore dei. Secundo tēptator aggredit ad cāpū certamis armat⁹ vana gl̄ia. et ſupbia: p̄ quā cōpaſſiuos ⁊ miſericordes deuotos īuadit dicēs. Si filius dei es mitte te deorſū q̄ſi d. Tu multa magna opa mīe et pietatis exerces. quo oſtēdis te ſingularē filiū dei. iuxta illud Lu. vi. Eſtote miſericordes ſicut et pat̄ veſter miſericors ē. Secur⁹ igīt es nec decipi poteris. mitte te in opīb⁹ tuis deorſum ad oſtēſionē hoīm: vt inde ab oīb⁹ glorificeris. ad qđ tū in occulto laboras. magna expēdiſti ꝓpter deū nec laudē aliquā reportaſti. Nā lux nihil valz ſub modio: ſ ſup̄ cādelabro. Nunc em̄ iſtigatōe diabolica hoīes decepti q̄ſi oēs mittūt ſe a laude dei deorſū ad ꝓpriā laudē oēs q̄runt vanā gl̄iaz. Nunc ornamēta ei eccl̄iaſtica armis ſignāt̄. ad oñſionē exeq̄e mortuoz cū pōpa pagūt̄. qz ſm aug. vt allegat̄ p̄ mgr̄z ſen. di. xlv. ⁊ xiij. q. ij. aie defūctoz. pōpe exeq̄az mag̃ ſūt ſolaciū viuoz q̄ ſubſidiū mortuoz. Sz dic̄ pecco ſignādo ornamēta q̄ trado eccl̄ijs i remediū aiaz. Dico āt ſi b̄ faq̄ ad vanā gl̄iaz ex eo vt tu et pētes gl̄ificēt. ⁊ ſi ñ peccas dādo tū peccas vanā gl̄iaz q̄rēdo. vl̄ ſi ſolū b̄ faq̄ ad tui pentūq; r̄cordatōez. vt aſpiciētes aiaz recordēt̄ p̄ qb⁹ data ſūt ⁊ vt mag̃ p̄ eiſ dño p̄ces fūdēt. ſic fieri p̄t ſine pcto. Sic etiā ſīle hr̄ ō ſepulchris in eccl̄ia q̄ fieri p̄nt ſine pctō ad r̄cordatōez vt hr̄. viij. q. ij. cū gui a pctā. Dēm⁹ g̃ cauere neiſtictu diabolico deſcēdamus in opīb⁹ mie advanā gl̄iaz. iux illō Mat. vi. Attēdite ne iuſticiā vr̄az faciat̄ coram hoīb⁹ vt videami ab eis. Et p̄ſp ō vita ꝓtēplatiā. vanitas vanos hoīes. afflat⁹ ſui vēro circūfert q̄ ſe ō opīb⁹ q̄rū ſibi cōſcij ñ ſūt turpit̄ iactāt ⁊ ab hoīb⁹ laudari affectāt. Tertio tēptator aggredit eccl̄iaſticos armis auaritie et cupiditat̄ oñdit ei regna mūdi. ōlicias. honores. ⁊ diuitias. i q̄b⁹ mūd⁹ ꝑſat̄ dī. renūciāti mūdo. hec tibi dabo advolūtatē ſi cadēs a vita ſctā. a voto p̄miſſo. a ꝓpoſito bono adoraueris me. q̄ñ ei hō cadit i auariciā adorat diabolū. qz ſm ap̄lm. Auaritia ē idolor̄ ſuit⁹. ſic ei y dolatra adorat idolū ⁊ diabolū ſic auar⁹ pecuniā et diabolū. vñ ỽſificator ō ipa. Nō ali⁹ ds ē miſi ſola pecūia. ſua ardent̄. Nunc petit: orat: honorat corpis ac aie negligit amorē. Heu multos hodie tēptator ſpūales eccl̄iaſticos īuadit ⁊ ſimoniaca p̄uitate vicit ⁊ deijcit. q̄ pl⁹ ſpe lucri tpal̄ q̄ xp̄i amore pagūt diuia miſteria ⁊ itētōe corrupta adminiſtrāt eccl̄iaſtica ſacra. q̄ oēs g̃uit̄ peccāt ⁊ ſimoniā ꝓmittūt vēdētes ſpūalia p̄ tpalib⁹. Et ſi ñ ſp apte ỽbis ⁊ pactōe. tū vt cōiter p̄ua eſtimatōe ⁊ intētōe. Hi ei oēs ſimoniaci cēſendi ſūt. qz vt hr̄ ex ō vſu. c. ꝓſuluit. ſicitētōe corrupta ꝓmittit̄ vſura ⁊ ſimonia. Sz q̄rit̄ an liceat aliq̄d dare vl̄ recipe p̄ miſſis vl̄ aliis ſacris. Et videt̄ q̄ ñ. qz ſacra ſt̄ libere ꝓferēda. ex ō ſimo. c. ad ap̄licā. au diētiā. Dic ātho. ō burrio. doctor vtriuſq; iuris. q̄ ñ ē licitū aliq̄d r̄cipe ⁊ erigē. vt ōr ex ō ſi. c. i ordinādo. ſ vbi ſpōte aliq̄d offert̄ ex q̄dā libalitate. vl̄ laudabili ꝓſuetudie. vt i exequijs ſolz dari cer⁹. i bñdictōe nūbētiū paſcha vl̄ vinū. i ꝓfectōe manuū. giū vl̄ ſīlia lz p̄ b⁹ ñ ſint eccl̄iaſtica ſacra denegāda vl̄ differēda: tū p⁹ eorū collatōez ppl̄s ꝓpelli p̄t ad ipa p̄ſtāda ſm goffre. Ad arg. ꝓriū dicēdū. q̄ ſacramēta ſūt libera. i. ſine exactōe vl̄ pactoexp̄ſſo vl̄ tacito ꝓferēda: ſ bñ licitū ē aliq̄d gratuitū recipe qđ ſpōte offert̄. ℙ

Tertia ps i q̄ tractat̄ de tri

ūphali victoria xp̄i. ⁊ b⁹ q̄ ad egreſſuz belli. ibi. Et ecce āgeli ⁊c̄. ¶ Dorat̄ āgeli accedūt ⁊ hoīez ꝑ diabolū defēdūt. Naz ſic cūcti ad bellū p̄uidet̄ de expto mgr̄o

scies oia necessaria ꝺbellati oñdere. cau te aggredi. dimicare. ictos cauere. Sic mis icors deꝰ cognoscés fragilitaté hña ná eé iexptá et ieptá ad belládñ ꝛ resistẽ dñ pitie ꝛ astutie sathane. ne ab eo falla tur ꝛ vincaf dedit hoi ágelñ bonñ mgr exptñ scicté oia necessaria ꝑ hñana salu te. Uñ ſm Hiero. i omel. scti michaelis. Nó possz tuta eẽ hñana ifirmitas inter tot ꝛ tãtas hostis illiꝰ isidias. nisi sctõꝝ ágeloꝝ munirer auxilio. Scõz igif ma gistrñ. ij. sen. di. xi. qs electoꝝ hz áge lñ bonñ ad sui ꝓfectñ atq; custodiã spã lit ꝺlegatñ. vñ ps. Angel suis deꝰ ma dauit ꝺ te ꝛc. Jn qbus ꝟbis ágelica na tura ꝓponif q ad tria ꝓmẽdãda. s. ppf eoꝝ nobilitatez quã ágeli hñt ꝓcreatã. Dignitaté quã ex gtuit hñt condonatã. Utilitaté quã ex officijs hñt deputatã. Prio nãq; videmꝰ oia noua magi ꝑncipio se oñdere ꝛ móstrare i suis actibꝰ. sic deꝰ volés se oñdere creaturis artifice di gnissimñ spal'r se tãq; i specl'is diuitaf i natura ágelica oñdit ꝓducés ad extre ma i ꝑncipio duo ꝛria ad maioré exꝑssi oné ꝛ elucidatoez. s. nobilissimã naturã ꝛ vilissimã. supmã ꝛ infimã. s. ágelicã et materiã iformé. iuxilld Beñ. i. Jn ꝑncipio creauit deꝰ celñ ꝛ tra. ꝑ celñ itelligẽ do naturã ágelicã ꝛ ꝑ tra materiã iformé. ¶ Nature eñ ágelice sex nobilita tes ꝓtulit. Prio claritaté siue speciosita té i suo aspectu. nã i aspectu hoim nihil clariꝰ é sole. ágelica tñ mlto clarioꝝ é na tura. vñ ſm Anſel. Si vnꝰ ágelꝰ staret i celo ꝛ eẽnt tot soles q̃t sũt stelle: claritas vniꝰ ágeli extigueret oẽs istos soles sua claritate. sic mõ claritas solꝰ claritaté oiz stellaꝝ. ꝛ tm tra scẽderet pulcritudiez solꝰ q ipm ituitiue videret q̃ tñ sol tra scẽdit pulcritudiez ꝛre ꝛ incõpabil'r. ꝛ ista no bilitas é oibꝰ cõcreata. lz ágeli q ruerũt sint ꝑ hiꝰ vicios os obnubilati ꝛ depssi. Dic em dionisiꝰ q demões hñt organa spledidissima: ß ꝑ hiꝰ vicios os depssa. sic si sol cũ caldari nigro eẽt detectꝰ. Jn an gelis ãt bonis tãq; i specl'o claro ꝛ mũ do relucẽt oia iferiora. Et iõ dionsiꝰ de diuis noibꝰ. vocat ágelñ specalñ splẽdi dissimñ. Secũdo ágelꝰ hz fortitudiné in suo actu natural'r ꝓcreatã. Nã ꝑ solũ ce li tactñ facẽ frõdescẽ arbores ꝛ germinare cũcta vnꝰ ei ágelꝰ voluit totñ firmamñtñ ꝛ singli singlos celos ꝛ planetas. ꝛ alij qs planeta hz. vi. motꝰ ꝛ tot ágelos sic mercuriꝰ. Ecce fortitudo ágeli. cũ sol sit tã magnꝰ ꝛ qlibz stella firmamti q̃ ex cedit mltũ tra. Legif etiã i ye. re. q vnꝰ ágelꝰ i vno exercitu iterfec. clxxxv. milia Tertio hñt i suo eẽ imortalitaté. sũt enim ágeli imortales ñ qdẽ ex ꝓpa natura: ß ex volũtate diuia. Jó si cũ gladio peuteres ágelñ ñ mortificares eñ. Quarto hñt al titudiné sui itellectꝰ. qcũq; ei duo specla ꝺ se tenet mutuo: tũc imago ꝛ qcqd é in vno resplẽdet i alio. q̃ propt diuinñ spe culñ i q̃ cũcta relucẽt creata repcutif ꝛ re luceti ágl'ica nafa q̃ é etiã specl'aris vt. s. cogscũt a q̃ sũt facti ꝛ ad qd ꝛ cũcta s res creádas ꝛ creatas. Quito hñt libtaté vt facẽ possit qcqd velit. Hac libtate ꝺs an gelos prio cũ gña decoꝛauit. qꝛ ſm btm aug. xij. ꝺ ci. ꝺi. Erat sil' deꝰ ꝓdés nafaz ꝛ largiés gñaz. Et i li. ꝺ gña dic q añ ca sũ ꝛ ꝓfirmatoez gñaz habuerꝛ. lz mgr sẽ. dicat malos gñaz ñ habuisse. Sexto de dit eis icorpeitaté. ꝛ ide hñt agilitaté. ve locitaté. ꝛ simplicitaté. Jó i ictu ocli sũt pntes i altari cũ sacmẽto ſm Bre. ꝛ vlt mare valde cito qꝛ a corpe ñ retardãf vt aie. ℟ Sz qrif an oia eql'it hẽant aut ñ. ꝺr q ñ. qꝛ erãt ipares i nafa ꝛ spẽ dif ferẽtes ꝛ gña. qꝛ i gña creati erãt et ordo i eis posit' vt vnꝰ pẽet i nobilitate alteri Uñ ſm nobilitates tres hierarchias ex eis deꝰ ordiauit. ꝛ vt supiores purgarẽt illumiarẽt ꝛ pficerẽt iferiores ꝛ ipi ime diatiꝰ diuinñ lumẽ caperẽt ꝛ i alios tũc trãsfuderẽt. Uñ btñs pau. i raptu vidit nouẽ choros ꝛ q̃si tres hierarchias sicut hñt iparoreſ assistẽtes ꝛ pncipãtes ꝛ mi strãtes. ꝛ hij sil'r dicũf pncipes qꝛ alij ꝓui tie pssũt alij ciuitati. alij ꝺo vni hoi. Sz nũq̃d fuerũt ordies imf ipos a pmordio creatois. ꝺic mgr sen. i. ij. dis. vi. q ñ. sz nobilitas iequal'et scia et natura i pspi cacitate. pꝰ aũt vnꝰ est positꝰ i custodiaz puincie. alter vni ciuitati: alter hoi.

Secũdo ꝓmẽdanf ex gtuitis q̃bꝰ sunt decorati ꝛ pmiati. ex eo q steterũt. Fue rũt em sex dignitates eis tradite. Prio fuerũt ocli eorũ apti vt viderẽt clare di uinã eẽntiã. nã alĩ cõuersionez nó vide rũt diuinã essentiã clare. qꝺ pz spãlit de malis triplici rõne. Prima. qꝛ si deũ cla re vidissent nũq̃ cecidissent. Alia rõ est. qꝛ nõ potuissẽt se auertisse ab illo bono beatifico et desiderabili infinito. i qua de

lectabili visione ꝓfitit vita etna origina
lit. Tu dic ꝙ voluntas pot artari nec est li
bera: dico ꝙ nó. qz si obiectū desiderabi
le opaf tactū. magꝭ desiderabile maiorez
tactū. t maxie tactū maximū opaf. & ꝙ
infinitū est desiderabile nullā pateretur
auersionē. quare si ipam clare vidissent
se a bono incommutabili nó auertissent.
Sz diceres: frequenf audiui ꝙ demões
hoib⁹ sp sunt infesti ne ptingāt ad illud
gaudiū de q̄ ceciderūt. si ꝭ deū nó clarevi
derūt. quale gaudiū hīe poterāt. Dicen
dū ꝙ illud xp̄ū est verū. & intelligendū ē
de gaudio qđ habuissent. Secūda rō ē
ꝙ deū nó clare videf. qz si clare deuz vi
disset nūq̄ lucifer dixiss. Ascendā i celū
vt excellentiā dei attingā. vidissent enim
ꝙ oē bonū pticipatū: t oē bonū creatum
a deo effluxit tanq̄ a ꝓncipio t origine.
q̄ sol⁹ bon⁹ ē essentialiter. in cui⁹ ꝓpatio
ne oīe bonū creatū se tenet tāq̄ tenebre
ad lumē. t tanq̄ gutta aque ad mare. et
tanq̄ fauilla ad celū t terrā. t sic deū de
bono recepto laudassent: et creatori suo
gf̄as egissent. Tertia rō ē. nā poterie ai e
in patria sunt eccles quo ad act⁹ suos in
tantū ꝙ q̄ta ē cognitio tant⁹ est amor.
Si ꝭ cognitio ē in summo. ꝭ t amor. Si
ꝭ deū clare vidissent. pfectissime amasset
t sic no cecidissent. ꝭ n viderūt clare. Se
cūdo ornati xp̄i virtutib⁹ intantū vt dicat dio
nisi⁹. ꝙ angeli met ignorāt ꝓprias xp̄i tu
tes t ornatus. Vñ qui videret angelum
videret deū clarissime in eo relucēte. Ter
tio astricti deo fuerūt. Quarto ꝓducti ꝙ
nihil nisi dulcedo possit de eis ꝓdire. vñ
ipi igit iugit deū laudāt indicibili melo
dia. vt hīt Apoc. t Isa. vi. Duo seraphi
clamabāt alter ad alterū. Qđ etiā claret
in maria magdalena. q̄ ex dulci melodia
angelor̄ in deserto refecta fuit. Quinto
t sexto cōfirmati. Naz ab initio oēs boni
creati sunt. & statim post puulā mozulam
lucifer auersus a deo conuertēs se ad sua
naturalia splēdida amorē cepit inordina
tū t supbiuit. ió cū suis seq̄cib⁹ cecidit. ꝺ
quo Isa. xiiij. Quō cecidisti lucifer q̄ ma
ne oriebaris. in delicijs ꝓadisi dei fuisti.
ornat⁹ oi lapide ꝑciosо. q̄ traxit secū t tiā
ptē stellar̄ cū cauda sua. Q quot hodie
siles illi q̄ inordīata dilectiōe quā habēt
ad se. vl̄ ꝓpt decorē faciei vl̄ capit̄ corꝓis
vel vestimēt⁹ ornatū auertēres se a ꝺo
alios trahūt secū ad etnā dānatōez. An
geli xp̄i boni adherētes sūmo bono amo
rē ꝓcipiētes ordīatū ad deū ꝓpria cogni
tiōi suis naturalib⁹ viluerūt t sehūilia
uerūt. t gf̄az ꝓfirmatiōis meruerūt. Ter
Dico tertio ꝙ angeli sūt nob⁹ ꝓmēdādi.
vel honorādi. qz deputati sūt ad nr̄az vti
litatē. vt. s. nos a pcīs retrahāt. ab inimicis
defendāt: ad ꝓdisum ꝓducāt. De ꝓmo
nobiles ꝓ filijs ꝓducūt rectores t magi
stros q̄ filios in moribus t scīa instruāt: et
de malis corrigāt. sic deus filijs suis ꝓui
dit de angelo q̄ hoiem custodiat dirigat
t adiuuet in necessitatib⁹ Vñ Beꝺ. ꝺ an
gel. Quotiēs ḡuissima cernit surgē tem
ptatio t tribulatio vehemēs imminere. in
uoca angelū custodē tuū: directorē tuuz:
adiutorē tuū in oib⁹ oportunitatib⁹ tuis
in tribulatiōe xp̄o nec dormitat. & q̄nq̄
ad tps dissimulat. Exēplū in balaā. Nu.
xxij. Qui pgēs ad maledicēdū isrl̄ ab an
gelo ē ipedit⁹ t isrl̄ custodit⁹ a maledicti
one. Sz q̄rit cū xp̄s t maria nūq̄ habu
erūt maledictiōez peri: an etiā habuerūt
angelū retrahētē. dicūt doctores ꝙ xp̄s
ñ habuit angelū custodē. qz ab initiāti cō
ceptiōis btūe fuit t sine pcō. & angelos
habuit i misteriū. sic ꝓz in hodierno euā
gelio. Sz de btā xp̄gine inq̄t Cris. i q̄daz
ꝓmōe. Infinitā militiā angelor̄ ad gl̄io
se xp̄i obsequiū eē deputatā nullate
n⁹ ambigim⁹: vt custodiret lectū salomo
nis gf̄issimū t caueret ne ꝑparatum ei ni
reg hospitiū hostis incederet. hec Cris.
Sz frāciscus de maronis meli⁹ inq̄t dicēs.
Credo eā imediate a trinitate custodirā
t multitudinē illā āgelor̄ in obsequiū ei
trāsmissaz: nulli⁹ quoq̄ spūs malign⁹ ad
eā accedē ꝑmissus ē. Vñ de⁹ ñ ꝓsensisset
creature volēti sibi nocē. q̄ claruit ea clari
tate q̄ maior sub deo neq̄t itelligi. Secū
do hoiez ab inimicis defendūt. Nā cū na
turaliꝭ corꝓale ñ agat in spūale: t inimici
tenebrar̄ sint spūales: necessario oz cum
nos ex corꝓeitate spiritib⁹ resistē nō va
lem⁹ ꝙ ꝺs ꝓuiderit de spūali subsidio. s.
angelica custodia. vt p̄cipiāt malis āgelis
volētib⁹ nob⁹ nocē ne malū inferāt. Jux
illꝺ Apoc. vij. Nolite nocēre terre t mari ne
q̄ arboribus. Terra sūt pueri nouit⁹ ꝺ tra
nati. mare sūt adolescētes iuuenes quasi
mare i ꝓcipiscētijs feruidi t istabiles. ar
bores senes i vita plōgati. Exēplū Tho

Apecīs retrahēdo
A inimicis defēd
Ad pdisum ꝓduc
f a
.1.

figura. Numer

.2.

2.

bie.viij. vbi ꝺr sñalit ꝙ sara septēviros
būit ꝗs oēs diabol⁹ occidit Thobias ꝝo
sol⁹ adiutorio āgeli raphaelis euasit. ps
Immittit dñs angelū in circuitu timen⁊
tiū eū ⁊ eripiet eos. Q Sz quare de⁹
nō ꝑ se custodit hoīes cū sit sufficiens cu⁊
stos. Dico ꝙ uis de⁹ sit sufficiēs custos:
tñ custodit mediātib⁹ āgel' ꝓpt' suandā
ordiationē ptiū vniūsi. lex em̄ dei talis ē:
vt iferiora a supioribꝰ ꝓpudeāt. Et prio
ꝓpt' vtilitatē custodiētiū ꝗ ex hꝭ ꝓficiunt
i merito accūtali. Secūdo ꝓpt' vtilitatez
custodiroꝝ ꝗ indigerēt ꝑ āgelos dirigi i
finē. Tertio āgeli aīam hois ad padisuz
ꝓducūt. nā ꝗ hz bonū ꝺuctū securi⁹ va
dit. sic angeli nos secure ducūt i pegrina
tiōe huiꝰ vite ad patriā vite eternē. Et hꝭ ē
qꝺ dñs ꝓmisit moysi Exo. xxiij. di. Ec⁊
ce ego mittā angelū meū ꝗ ꝓcedat te ⁊ cu
stodiat in via ⁊ introducat te i locū. s. padi
si quē ꝓparaui. Exēplū Lu. xvi. bī i lazaro
pauꝑe ꝗ mortuꝰ portat⁹ ē ab āgelis in si
nū abrae. X Sz cur angeli ita fidelit'
⁊ diligēt custodiūt hoīez sñ suis ꝓmerit'. di
cēdo ꝓpt' restauratiōez āgelice ruine. ꝗa
āgeli mali sciētes hoīez ꝺputatū ad locū
vñ ipi ceciderūt inimicant' ei ⁊ eū ipediunt
iḡtū ꝓmittūtur. āgeli aūt boni cupiētes
augmētū accūtal' ꝑmij ⁊ gaudij qꝺ fit ꝑ
reparationē āgelice ruine: ⁊ associationem
hoīz: diligēter custodiūt ⁊ defendūt vt ci
tiꝰ ordies restaurēt' āgeloꝝ ⁊ nūer⁹ btoꝝ
Iuxta illꝺ. Luc. xv. Gaudiū ē angel' dei
sup vno pctōre pniam agēte. Uñ magr
ij. sen. di. ir. Per xp̄m redēptū ē hūanuz
gen⁹ de ꝗ fit repatio ruine angelice. Hic
accipit' documētū ꝙ volētes associari an
gelis ⁊ supplere ruinā eoꝝ incētio efficiūt
angeli in vita eoꝝ. ⁊ hoc in sex. Primo i
corde puro vt sol⁹ de⁹ i eis reluceat. Se⁊
cūdo in fortitudine vt oīb⁹ tēptatiōib⁹ re
sistāt. Tertio vite xp̄i imꝑsſiōe vt ꝙlibet
dicat viuo ego. iā nō ego. viuit aūt in me
xp̄us. Quarto gr̄a dei i corꝑatiōe. Quin
to spūs duratiōe. Sexto corꝑis subiuga
tiōe. Fer. ij. post iuocauit. Ser. vi.

Um venerit filius

hois i maiestate sua ⁊ oēs
āgeli ei⁹ cū eo: tūc sedebit su
ꝑ sedē maiestat' sue. s. iudi⁊
care. Mat. xxv. Scōz astrol'. qñ sol suo
ꝙe itrat leonē ꝗ ēdom⁹ ei⁹ ꝓpria. sic xv.
die Julij. tūc appet maxie ⁊ tuꝺ ⁊ ptāꝺ at
trahēdi vapores siccos icēdēdi ⁊ hūidos
ꝙuertēdi i pluuiā. Sic sol iusticie dei filij
qñ ꝙe ordiato a ꝺo p̄fe itrabit ꝓpriā do
mū. i. mediā regiōez aeris sup monte oli
ueti sedēs i throno regio misterio āgelo⁊
rū fabricato vt iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ:
tūc appebit maxie ⁊ tuꝺ ⁊ ptāꝺ attendi
hoīes de tumul' suis sic solvapores ꝺ ter
ra. aliꝗs i pluuiā lacrimaꝝ ꝙuertēdi: ꝗs
ꝺēnabit. ⁊ aliꝗs exaltādi sursū ad erbe
ra celestia. ⁊ igne charitaꝺ incēdēdi ⁊ gl'i
ficādi. Uñ in sen. i. iij. di. xlvij. purgato
ꝑ ignē mūdo ⁊ ad iudiciū veniēte dño. e⁊
mittet' voxilla mag̃ ꝗ resurgēt oēs mortui
⁊ tūc misterio āgeloꝝ ventilabit' aera. ꝗa
boni ꝙgregabūt' ei ꝺ q̄ttuor ptib⁹ orbis
āgelico misterio ꝗ ⁊ rapiēt' obuiā xp̄o ae
ra. reprob i ira quā dilexer̄t remanēt⁹
sic deniq; ꝓfert' sñia supvtroſq; vēite b.
tc̄. Ite male. tc̄. Et misterio āgeloꝝ vtu
te ꝺi coopāte mittēt' mali i caminū ignis
hꝭ ē i ifernū. ex ꝺ sū. tr. ⁊ f. ca. c. firmit'. oēs
cū suis ꝓpriis resurgēt corꝑib⁹. ꝗ nūc ge
stāt vt recipiāt ꝓm opa sua. sive bōa sive
rīt sive mala. illi cū diabolo penā ꝑpetuā
⁊ isti cū xp̄o gl'az sempit'nā. hꝭ totū erit cū
venerit filiꝰ hois: tc̄ Y Querit' an ali
ꝗs astrologꝰ ꝓpba vl' pbs sciat determi
te qñ finis sit mūdi ⁊ iudex vēiat cū maie
state. ⁊ vī ꝙ sic: Nā mlti serī p̄tes diēvlti
mū mūdi conati sūt determiate oīnde. Ex
ꝺb⁹ ꝓm⁹ fuit serūs methodi⁹ ꝗ reuelatō
nes ꝑteritoꝝ ⁊ futuroꝝ hūisse legit'. hꝭ nā
ꝓ ait ꝙ in. vij. millenario ānoꝝ nō erit
āmō lōgitudo tꝑoꝝ i quo sum⁹ Jrē euse
bi⁹ ⁊ col ūbis i cronicꝭ suis dicūt ꝙ de⁹ ꝑ
nūeꝝ septēnariū omia disposuerit. s. vij.
planetas. vij. dies. vi. dieb⁹ opat⁹ ē. ⁊ vij.
die reꝗeuit. sic dicūt mūdū ꝑ vij. milia ā.
duratuꝝ. Et qr xp̄us ꝓm eos ornauit ec⁊
clīaz. vij. sacrameēt. ⁊. vij signacul'. dedit
cuilibz sīgulo ducētos ānos ⁊. xx. ⁊ tūc il
lud residuū de vij. milib⁹ ānoꝝ ꝓplebit'.
Sz hꝭ subtilis lector poterit ymagiari q̄ꝑ
tū iā de isto ꝙe trāsierit. ⁊ q̄ꝑ tū adhuc re
stet. mille ⁊ cētū faciūt ꝗnqz sigilla. ⁊ alia
duo hēbūt q̄drigēta. ⁊. xl. ⁊ sic anno dñi.
Mcccxl. ꝓm illos restāt adhuc cētū ām.
ꝗbꝰ mūdꝰ durabit. ⁊ tūc sit finis. Sz be
da venerabil' dic̄ circa hꝭ ꝙ tabule dyoni
sij ñ debeāt it'ari nisi ter. ⁊ sic ꝓm eūdē in
breui eēt finis mūdi. s. pꝰ ānos xpi: mcccc
circa. xl. Jrē ꝓm ꝺputatōez Eusebij finis
mūdi eēt ⁊ ātixp̄s vēirz. Mcccclx. an. q̄re

. indie assūpcōis
o. facū. an. 1540.

metrista q̄dā scribit dī. Post q̄drigētos mille dñi reor ānos. Tūc antixps nascetur demō eplen⁹. In oppositū ē euāgelium Mat. xxiiij. Nā interrogātib⁹ discipulis ō extremo iudicio t dicētib⁹ xpo. Dñe dic nob q̄n h̄ erūt t signū aduentus tui ꝓsūmatōis t scl'i Rndit eis ibs. Nō ē vr̄z nosse tpa vl' momēta q̄ p̄r posuit i sua ptāte. Ex q̄b⁹ bñ ꝓcludit ꝙ determinate cōi mō loq̄ndo nemo scire pt diē vltimū. vl' q̄n xps veiat i maiestate ad iudiciū nisi alicui a spūsctō spāli mō ꝛuelatū fuerit. Dedit tñ xps aliq̄ sig̃ p q̄ appro⁹piatōnez vltie diei iudicare possum⁹ di. Erūt signa i sole t luna t stell' erūt pestilētie. t fames t turbatōes plioꝝ. t surgz gēs ꝛ gētē t regnū aduersꝰ regnū. t tremot⁹ magni p loca. vñ gre. i ome. loq̄ns ō istis signis dī. Ex q̄b⁹ ꝓfecto oīb⁹ alia facta cernim⁹. alia ex ꝓxio vētura formidam⁹. Nā gētē sup gētez exurgē earūq̄ ꝓssuras t ris ist̄istere. pl⁹ iā in nr̄is tribulatōib⁹ videm⁹: q̄ in nr̄is codicib⁹ legimus ꝙ t tremot⁹ vbes innumeras subruat. ex alijs mūdi ptib⁹ sat̄ scit̄ ꝙ freq̄nt audiuim⁹ pestilētiā sine cessatōe patim. Seq̄tur. cū mlta iā pnūciata ꝓpleta sint dubiuz nō ē quin etiā seq̄nt pauca q̄ restāt. qz sequēt iūi rez certitudo ē ptcritoꝝ exhibitio. Ꝛz ad dicta illoꝝ doctoꝝ ē dicēdū ꝙ ꝓiectural'r loquūt er ñ determinate Ꝛz cur xps occultauit nob tps h̄. Dico vt oī hora i iamnis mors appeat t nos ꝓpem⁹ t vigilem⁹. vñ Mar. xiij. Vigilate videte t orate: nescit̄ em̄ q̄n tps sit. sic h̄ō pegre ꝓfect⁹ reliq̄t domū suā t dedit suis suis ptātez cuiusq̄ opis. t ianitori p̄cepit vt vigilet t sollicite laboret. Sic ḡ vigilate. nescit̄ em̄ q̄n dñs dom⁹ veiat sero an media nocte an gallicātu. an mane. ne cū repēte venerit inueiat vos dormientes tc. ℟ Quātū nūc ad ꝓsecutōz t ꝓtinuatōez euā. hen mat ecclia ꝓposuit quō aduersari⁹ penitētē iuadat armis vicioꝝ hodiet̄ore iudicij ꝓcutit̄ vt mala fugiat ne veiat ad manꝰ tortoꝝ. Et tres ptes hic tractāt̄. In pria iudicādoꝝ ꝓuocatō. ibi. cū venerit fili⁹ ho. In scda separatoꝝ examinatio ibi. Tūc dicet̄. In ttia examinatoꝝ p̄miatio. ibi. Ibūt i vitā et nā.

Circa primā pt̄ litterali ter nōndū q̄ sic i iudicio hūano i q̄ male fic⁹ ē ꝓdēnād⁹. i p̄ncipio ad ꝓuocatōz iudicij t alioꝝ ꝓsulū ad iudiciū cāpana pulsat̄ vl' p aliō signū tubaꝝ vl' hmōi p q̄ ꝓuenīūt t pplo intimat̄ sāguis hūan⁹ ef fūdēd⁹. Sic mlta sig̃ tribilia p̄cedūt xpi iudicij iudiciū. mlta horribilia t formidāda p q̄ oēs ꝓuocabūt̄ ad iudiciū vz circa corpa celestia. circa hoies t circa elemta Prio ei corpa celestia mutabūt̄. s. sol lūa t stelle. ō q̄ ō⁹ Lu. xxi. Erūt sig̃ i so. t lu. t stell'. Nā vt ō⁹ Mat. xxiiij. Sol obscurabit̄. t lūa ñ dabit lumē suū: t stelle cadēt ō celo. Sol obscurabit̄. q̄ obscuratō accipi pt q̄tū ad luc̄ ꝓuatōz. qz tē fiet eclipsis vltia. lucē auferēs ab oīb⁹ ptib⁹ tre. qō i nlla alia eclipsi fieri ꝓsueuit. ista ei eclipsis differt ab alijs i trib⁹: Prio qz erit vlis. secūdo qz diu durabit. t tio qz ñ p lune interpōez: sed virtute diuīa. s. p aduētū xi sol'ibu xpi q̄ sua claritate lucē solis obscurabit. Ex. ri. sic lūa orto sole obscurat̄ sic i gl'iosa xpi appitōe sol obtenebrescāt Secūdo luna ñ dabit lumē suū ꝓpt̄ eas dē cās vl' ꝓpt̄ aeris obscuritatē. tūc ei mū d⁹ succedet̄ t ꝓsūmabit̄ p ignē ꝑm mgz iiij. sen. di. xlvij. a q̄ tūc aer ꝓpt̄ fumositatē accēsā obscurabit̄ t lūa q̄si pdidisse lumē suū t sāgui oléta videt̄. ō his duo b⁹ signis p̄dictū ē Joel. ij. Sol ꝙuertet̄ i tenebras t lūa i sāguiez añq̄ veiet dies dñi magn⁹ t horribil'. ttio stelle cadēt ō celo. ñ real'r cū sint eiusdē nat̄ cū celo. t q̄libz stella mlto maior ē tra ß tm̄ ad estimatōz hoiz. qz q̄dā ignee ipssiōes gñate i aere ꝓpt̄ nimiā siccitatē tre q̄s pbs vocat i libris methaureꝝ assub. t vulgo stelle nūcupāt̄ q̄ q̄n desinūt appere vidētur stelle cadere vel vapores incēsi cadentes ō aere vident̄ quasi stelle. Secūdo erūt signa circa hoies. t hoc rōe famis pestilētie t guerraꝝ. nā vt tra exsiccet̄ t adiācētiū disponat̄ lōgo tpe nō pluet t erit siccitas t sterilitas tā grādis q̄ mlti fame morīūt̄. t ex ꝑnti mortalitates t pestilētie. t ꝑlia mlta gēris ꝛ gētē t regni ꝛ regnū. De q̄b⁹ ō⁹ Lu. xxi. Surget gēs ꝛ gētē t rgnū aduersꝰ regnū. t tremot⁹ magni erūt p loca t pestilētie t fames. p⁹ h̄ veiet ātixps q̄ mlros seducz hoies. munera ꝓmissiōe. apiēt̄ nāq̄ ei oēs thesauri abscōditi p diabolū. q̄b⁹ hoies alliciet tormētoꝝ miatōe. inaudit̄ ei tormēt̄ xpianos sibi ñsistētes trucidabit metu q̄rū a fide ñcedēt t sibi adherēt. Mirac'oꝝ opatōe. tūc ei tortores mirac'a faciūt t ñ seti sic i pncipio ecc'. Hec ār fiūt virtute demōioꝝ t pncipis lusi. qz nūc p xpz ligat⁹

in iferno. tūc exibit pmissione diuina ꝺm
Mat. xxiiij. Erit em̄ tūc tribulatio ma/
gna qualis nō fuit ab initio mūdi vsq̄
mō neq̄ fiet. ℟ Tertio erūt signa cir/
ca elemēta i aere: aqua: terra: ⁊ igne. Nā
scōz Iero. vt dicit se inuenisse in anna/
lib⁹. heb. xv. Erūt signa añ iudiciū. Pri
mo eriget se mare. lx. cubitis sup altitu/
dinē mōtiū stās i loco suo q̄si mur⁹. Se
cūdo tārū mare ꝺscēdet ꝙ vix videri pos
sit. Tertio belue marine appentes super
mare dabūt mugit⁹ magnos quos de⁹
sol⁹ itelligit. Quarto ardebit mare ⁊ aq̄
cui⁹ ex ardore arbores ⁊ herbe dabūt ro
ré sanguineū. Quinto vt alij asserunt oīa
volatilia celi in cāpis ꝙgregabunt. vnū
qꝺq̄ gen⁹ in ordine suo nihil gustantia
nec bibētia: ℔ formidātia vicinū aduēti
Sexto ruūt edificia ⁊ flamme ignee sur
gēt ab occasu solis ꝺ facie firmamēti: vs
q̄ ad ortū ꝺcurrētia. Septimo petre ad
inuicē collident ⁊ ī ptes scident. Octa/
uo fiet generalis tremor⁹ q̄ adeo erit ma/
gn⁹ ꝙ null⁹ hō nec aīal stare possit qui
oīa ad terrā ꝓsternet. Nono equabit ter
ra ⁊ oēs mōtes et colles in puluerē redi
gent. Decimo exibūt boies de cauernis
suis velut amētes nec sibi mutuo p timo
re loqui poterūr. Undecimo surgēt ossa
mortuoꝝ et stabūt supra sepulcrū. q̄ oīa
aperiētur ab ortu solis vsq̄ ad occasū vt
inde mortui valeāt exire. Duodecimo ca
dent stelle. oīa em̄ sidera errātia ⁊ statio
naria spergēt ex se cometas igneos ⁊ ite
rū tūc germinabūt splēdorē. Tredecimo
morient viuētes vt cū mortuis resurgāt
Decimoquarto ardebit celū et terra. De
cimoquinto fiet celū nouū et terra noua.
⁊ hec oīa añ iudiciū fiēt. ℬ Moraliꝫ
illa signa ꝓcurrētia xp̄i aduētū ad iudici
um q̄ fiūt in celo pñt exponi ꝓ signis q̄
sūt in eccl̄ia. futurū iudiciū de ꝓpinquo
eē repñtātia. Nā sicut in celo sūt sol ⁊ lu
na et stelle. sic i eccl̄ia papa. īpator ⁊ xp̄i/
ani lucētes sctitate. papa ⁊ īpator duo
lumiaria magna. de q̄b⁹ ꝺr ex de ma. et
obe. c. solite. Fecit de⁹ duo lumiaria ma
gna i firmamēto celi. lumīare maī⁹. i. pa
pā vt p̄esſ3 diei. ⁊ lumīare mīn⁹. i. īpato/
rē. vt p̄esſ3 nocti. vtrūq̄ magnū: ℔ alterū
maī⁹. Ad firmamētū igit̄ celi hoc ē vni/
uersalis eccl̄ie fecit de⁹ duo lumīaria. i.
duas instituit dignitates q̄ sunt p̄ōtifi/
calis auto:itas. ⁊ regalis ptās. ℔ illa q̄
p̄est dieb⁹. i. spūalib⁹ ē maior. q̄ ꝺo no/
ctib⁹. i. carnalib⁹ ē mīor. Et sūt stelle mi
nores oīs inferiores xp̄iani q̄si sine nu
mero. Gen. xv. Suspice celū et numera
stellas si potes. In his nāq̄ sūt facta si
gna: iuxta illud qꝺ Iobi in patmos fuit
reuelatū. Apoc. vi. vbi legit qꝺ cuz Jo/
hānes videret septē sigilla. et cū agnus
appuisset. vij. sigillū: sol factus est niger
q̄si saccus cilicinus et luna q̄si sanguis.
et stelle ceciderūt de celo. ℭ Quid p
septimū sigillū nisi septim⁹ millenarius
ann⁹ a creatōe mūdi. tūc appebit Papa
lis ptās obscurata. Imperial⁹ maiestas
detestata. Mūdialis honestas deturpa
ta. Nā sicut sol materialit est obscurabil:
vt nō videat. sicut depūti cernim⁹ papa
lis auctoritas et tot⁹ status ecclīasticus ē
intrantū obtenebrat⁹ in cordib⁹ hoīm ꝙ
nihil curat. Cui⁹ rō est remissio sanctita
tis ad quā sequit dedignatio reuerētie
et dignitat. ℭ essante nāq̄ causa q̄ ē san
ctitas cessat etiā effect⁹ q̄ est reuerētia et
dignitas. Sol em̄ ꝙ tomagis se inclinat ī
sua spera et descendit. tāto mīn⁹ generat
et fructificat terrā. sic ecclesiasticus ꝙ to
magis se declinat a sanctitate: tāto mi/
nus curat in dignitate. Debet em̄ ex or/
dine q̄libet ecclesiastic⁹ pre oībus lucere
vt sol. mentis sanctitate. cordis purita/
te. carnis castitate. oris vitate. opis strē
nuitate. vict⁹ sobrietate. gest⁹ maturita/
te. vestis humilitate. ⁊ tot⁹ vite honesta
te et sanctitate que oīa clare colligi pūt
ex canonib⁹ sacris. xxxv. di. ecclie. di. xli.
clericus. di. xlviij. p totū ⁊ de ꝓse. di. v. in
omnib⁹. et extra de vi. et ho. cle. a crapu/
la. Ꝺz heu in vita sācta obtenebrati mul
ti reperiūtur: sicut saccus cilicinus. quia
eoꝝ actio non rūdet ꝓfessioni. quoꝝ ho
nor est sublimis et vita ꝓclinis: quoꝝ ꝓ
fessio deifica: actio vero demoniaca. Co
tra quos ꝺr di. xl. c. non est facile. ꝙ non
sūt oēs sctōꝝ filij q̄ sanctorū tenēt loca: ℔
qui eorū exercent opera. Unde volētes
esse in honore dīt more sanctorū viuere
in sanctitate. Legit ꝙ apud gētiles sa/
cerdotes siue flamines erāt i magno ho
nore. q̄ erāt in magna austeritate vite. ꝓ
ut ait plato i thimeo. li. i. ꝙ apud atheni
enses p̄diti sacerdotio sepati a pplo cō
uiuebāt ne aliq̄ ꝓphana cōtagiōe casti/

tas eoꝝ polluerek. de ꝟ Hiero. ꝫ iouinia nū cremō inqt stoicꝰ vir eloquētissimꝰ ō vita ātiquoꝝ sacerdotū narrās ait. ꝙ oī bus postpositꝫ negotijs sp̄ī tēplo fuerūt ⁊ rerū naturas causasqꝫ sydeꝝ rões ꝺtē plati sūt ⁊ nūqꝫ se mulieribꝰ miscuerūt. nūq̄ cognatos liberos ꝓpinq̄s q̄dē vi derūt ex eo tpe q̄ cepissēt diuio cultui de ſuire. carnibꝰ ⁊ vino sp̄ se abstinuerūt ꝓ pter tenuitatē sensꝰ. ⁊ ꝺtigine capitꝫ quā ex quo cibo pariebant: maxie ꝓpt̄ libi dinis appetitū. q̄ ex his cīb nascāt. pane raro vescebant ne onerarēt stomachū et sic q̄n comedebāt: tūsū parit isopū sume bāt: vt escā ḡuiorē illiꝰ calore decoq̄rēt. Quid loquar inqt ꝺ volatilibꝰ: cuꝫ ouaq̄ꝫ et lac ꝓ carnibꝰ vitarēt. quoꝝ alterū carnes liq̄das. alteꝝ sāguiez eē dicebāt colore mutato. Sic ḡ flāmes gentiles si ue sacerdotes ī supstitiosis cultibꝰ suis ⁊ ritibꝰ Sathane ſuiētes sic a lasciuijs se abstinēt: ⁊ a negotijs scl̄aribꝰ se sub trahūt. castimonijs se lacerāt carnibꝰ. a ꝺsortijs se sep̄āt hūanis vt q̄etꝰ possint ī suis ritibꝰ mīstrare. q̄les tūc dīnt eē sa cerdotes et eccl̄iastici dei altissimi: vt di gne ſuiāt et q̄bꝰ ē ꝺmissꝰ ppl̄s dei redē ptus sanguīe suo: q̄ sūt mediatores int deū ⁊ ppl̄m suū. ⁊ q̄bꝰ ē ꝓmissꝰ sūmꝰ ho noꝝ in regno dei si bñ ſuiāt. Duplici em̄ honore digni sūt q̄ bñ p̄sunt p̄sbiteri ꝓ ma Thi. v. D Secūdo videmꝰ iā im peratoriā ptātē detestatā ab vrbibꝰ. Si cut em̄ luna lumē suū a sole recipit: ⁊ pꝰ eq̄liter terre ⁊ mari diffūdit. sic impatoꝝ ⁊ q̄libz eiꝰ substituꝰ hñs ptātē regni su am autoritatē a ꝺo assūpsit vt regat ꝟm iusticiā ⁊ eq̄tatē. Vñ ℞ō. xiij. Dis po testas a dño deo ē. Dīnt igit̄ tales assen tire diuine ordinatiōi. nō ex libidine p̄n cipādi. nec ex libidine acq̄rēdi ꝓpria cō moda. nec ex libidie voluptuādi ⁊ lasci uiēdi. nec ex libidine iudicādi: ꝫ deo ⁊ ec cleſie in oībꝰ assentire et obedire ad exe quēdū vtriusqꝫ impiū ad dei honoreꝫ et ppl̄i cōmoditatē mala cohibēdo. ⁊ bōa iubēdo: oīdēdo ⁊ exequēdo. q̄ vt ait au gu. iij. li. ad Eriso. Jn ꝺ ſuiūt deo reges si i suo regno bona iubeāt: mala ꝓhibe āt. ñ q̄ ptīnēt ad hūanā societatē: ꝫ q̄ ad diuinā spectāt religiōeꝫ Sꝫ pnūc proch doloꝝ tāta malicia excreuit ī cordibꝰ ali quoꝝ supioꝝ regētiū ꝙ ptās eoꝝ a deo data q̄ lucida ⁊ iregra eē deberet ꝓ eq̄ta tē ⁊ iusticiā. rubea ⁊ sāguinolēta videat̄ ꝓ corruptōeꝫ iniq̄tat̄ ⁊ subditoꝝ calum niā ⁊ seuiciā. Vñ Policratꝰ li. v. c. vi. di cit platonē dixisse. Cū in subditos inq̄t ptās seuit: idē est ac si pusillū tutoꝝ pseq̄ tur. vel cū suo mucrone iugulās: ob cuiꝰ defensionē ab eodē traditū tibi gladiuꝫ accepisti. Seuit em̄ ptās hoꝝ i subditis q̄n n̄ hñt eq̄litatē iudicādi. pietatē corri gēdi. rectitudinē docēdi. ℭ Tertio stel le cadūt de celo. nā vt dictū est ꝓpus. va pores sicci ⁊ elevati incēsi a sole cadūt in terrā. Sic multi ex xp̄ianis ..de a xpō il lumīati ⁊ charitate incēsi: tracti delecta tōe caruis ⁊ q̄uitate peccādi cadāt a fide ⁊ charitate. ⁊ si ū publica ꝓfessiōe tñ se creta abnegatōe ⁊ falsa opiniōe ⁊ hone state. Vbi mō relucꝫ fides firma. vbi ho nestas sincera. vbi ꝟginū pudicitia. vbi ꝓiugatoꝝ fidelitas: vbi viduaꝝ religio. vbi artistaꝝ rectitudo. vbi iferioꝝ obe diētia. vbi pueroꝝ reuerē. ia. Deu omēs declinauerūt simł inutiles facti sūt: ⁊ ñ ē q̄ faciat bonū. Quare hodie xvificat̄ illꝺ Jacō. vij. Auerterūt scapulas suas rece dētes: ⁊ cor suū posuerūt vt adamātē ne audirēt legē dei Hij em̄ oēs assilant̄ car pis. Nā ꝟm Jsi. carpa piscis vidēs rethe piscātis fugit ad .andū aq̄ ⁊ figit ibi ca put suū ī luto ne capiat̄. ita ꝙ rethe ñ tā git mīi eiꝰ caudā. Piscatores sūt ꝑlati ec cl̄ie. p̄dicatores. rectores cōitatū. rethe ꝟba euāgelica. statuta canonica: ⁊ p̄ce pta iusta et sctā p q̄ nitūt piscatores ec cl̄ie aīas fideliū p aq̄s baptismat̄ pur gatas capę ⁊ advsū eterni regis adaptare Sꝫ hoies sūt ita lutosi pctis ⁊ tātū dele ctant̄ i illis ꝙ relinquētes oēm rōeꝫ fi gūt corda sua ⁊ iuoluūt caput luto sup bie. auaritie. luxurie. ⁊ iobediētie. ꝙ nō tāgūt̄ aliq̄ correctōe vł informatōe. ꝫ q̄si obstinati ī malicia: solū ī cauda. i. in fine mortꝭ timore pene nō iusticie ꝓmittūt se modicū tāgere. ꝫ Dicūt hij se excusā do ceci sumꝰ ⁊ viā veritatꝭ ignoramꝰ. q̄ ductores q̄ ope ⁊ ꝟmone nos dirigāt nō habemꝰ: ꝫ falsū loq̄ris puerse xp̄iane. iō erras. q̄ malꝰ es ⁊ malicia īduratū ē cor tuū. ⁊ q̄ tomaꝭ correctōe ꝑcuteris: tāto plꝰ vt ínt malleatōe īdurarīs. Dis nāqꝫ malꝰ ignās ⁊ errās ē. vt dicp̄bs. ij. ethi. Zꝫ em̄ vita sctā ⁊ via recta tibi ꝓstēdat̄:

Stelle cade de cę

Carpa piscis.

nō solū ꝟbo: ꝫ etiā facto. viā tñ rectā nō imitaris: ꝫ delectatōe carnis ⁊ voluptate mūdi alliceris viā iferni abscedē. ℬ Sicut ꝙdā stult⁹ de quo legit. Cū rex ꝙ dā potēs duas edificass ciuitates. vnā i mōtanis ad quā erat via stricta ⁊ lapidosa ⁊ tria certamia. Primū p desertū in abstinētia. secūdū p rupes vestimēto rū laceratiōe. Tertiū p aquā maculaꝝ ablutiōe. ꝫ vinces illa certamia: optime recipiebat in ciuitate ad omia solatia et gaudia inenarrabilia. Secūda ciuitas i vallib⁹ erat situata. ad quā ducebat via ꝺlectabil' hñs tria hospitia. In prīo optime recreabat. i secūdo vestib⁹ ⁊ honorib⁹ exaltabat. i tertio i diuitijs ⁊ lapidib⁹ pciosis ditabat. ꝫ cū ad ciuitatē veniebat: occidebat ⁊ i carcere ipatoris cruciabat. Cōspiratis igit duob⁹ socijs q̄rū vn⁹ prudēs ⁊ sapiēs: ⁊ alt' stult⁹. Cū ad biuiū veniss̄ent: statua i medio stās ꝓtinebat ꝟtrarūq; ciuitatū ꝓdītōez ītitulatā dirigēs viā rectā: ꝛz artā ad ciuitatem gaudij ⁊ honoris. Et sapiēs ait. Hec est via recta quā icedē dēm⁹. fatu⁹ ait nō: ꝫ melior ē plana et delectabil' in q̄ bñ trahimur. Prudēs igit ꝓpt' societatē fatuū secut⁹: ābo p⁹ hāc paucā delectatōz capti sūt a iudice ciuitat ⁊ ad suspēdiū ducti. Excusāte āt sapiēte se de fatuo q̄ ꝓpt' societatē fuerit secut⁹: rñdit iudex. Cu cū sapiēs sis seq̄ nō debueras fatuū ꝫ ipe te. et sic ābo suspēsi sūt. Ad ꝓpositū duo socij sūt spūs et corp⁹ iudice ꝓfederati. spūs sapiēs. corp⁹ fatu⁹. due ciuitates: regnū celorū: et infern⁹. ꝫ arta ē via q̄ ducit ad regnū in q̄ oz pugnare p abstinētiā cibi et pot⁹. p depositiōem pciosarū vestiū et purgatōez pctō⁹. Alia āt via ē lata et delectabilis in q̄ in ꝓncipio hō optime recreat. i medio ditat ⁊ i fine honorat. ꝫ postq̄ ad ciuitatem venerit: eternal' cruciat. Duo socij ꝓfederati veniētes ad biuiū ꝓsiderāt quā viā incedere velint. spūs timore pene eterne refutat viā planā ad infernū. ꝫ corp⁹ refutat viā artā ad regnū. Statua igit ime dio oñdit via regni ee melioꝛē. s. plat⁹. supioꝛ. pdicatoꝛ. q̄ ꝛz de se sit īmobil' nec vadat viā quā oñdit. ꝟitate tñ oñdit et dicit. huic ꝟitati q̄libet hñs rōez assentit. ꝫ quare nō seq̄tur rōem et spm̄: q; tāta ē cōtracta amicitia et societas inter aiam et corp⁹ in malicia q̄ spūs anteq̄ velit relinquere corp⁹ in delectatōe ib⁹ potius ꝙ motū ꝓpriū et informationē supioris vadit ad eternum supplicium.

Secunda pars in qua tractat quō iudex ꝙuocatos ad iudiciū stricte examinat.

Nā sicut i iudicio hūano p⁹ pulsatōez signoꝝ venit iudex ad tribunal mittēdo p reo vt examiet. aut p testes aut scripta vincet. Sic p⁹ expeditōne oīm signoꝝ veniet iudex cū ptāte magn̄ sup mōtē oliueti ad mediā regionē aeris Nec ꝑm magistrū sen. iiij. di. xlvij. descēdet i vallē Josaphat. sicut ꝙdā putabāt ꝫ manebit in spacio aeris in altitudine triū miliariū in throno regio ministerio āgeloꝝ ex nubib⁹ fabricato. Et cc'. xxiiij. Ego in altissimis habito et thron⁹ me⁹ in colūna nub. ibi sedebit. ⁊ boni ad euz tollētur. volātes quasi volucres in aere. et tūc mittet āgelos cū tuba ⁊ voce magna. d. Surgite mortui ad iudiciū. q̄ cōgregabūt oēs mortuos cuiuscūq; cōditōis vl' stat⁹ sex⁹ vl' etat' fuerit. ij. Cor. v. Oēs nos manifestari oportet ān tribunal xpi. Sic bonī resurgēt ꝑm etatē et mēsuraz plenitudinis xpi. s. xxxiij. ānoꝝ et trium mensiū sine oī deformitate. mali vero cū deformitatib⁹ suis et demeritis. q̄ etiā in terra sic ꝟmes in valle iosaphat iacebūt. Et hoc pdictū est a dño p Joelē. iij. c. d. Cōgregabo oēs gētes ⁊ ducā eos in vallē Iosaphat et disceptabo ibi cū eis. Et tūc iplebit' ꝓphia. Daniel. vij. quā vidit Nabuch. et daniel pdixit q̄ q̄daz ātiqu⁹ dieꝝ sedebat super thronū flāmeū a cui⁹ facie egrediebatur fluui⁹ ignē⁹ ⁊ rapid⁹ velocissime currēs cui mīstrabāt milia miliū āgeloꝝ et sedebāt ad iudicādū ⁊ libri apti sūt corā eo. Jsteq̄tiqu⁹ dieꝝ ē dei fili⁹ etern⁹ cui⁹ impiū nō ꝟz finē. q̄ iudicabit sup thronuz flāmeū. i. sede maiestat. i cuius aspectu duo libri apiēt. s. ꝓscia bonoꝝ ⁊ maloꝝ i q̄ scripta hūntur merita ⁊ ꝺmerita singuloꝝ. Jsti libri apiēt vt q̄libz videat ⁊ cognoscat siue bonū siue malū qd̄ gessit ipse vl' alt'. Quōta mala tūc iuenient scripta ⁊ ꝓfusibilia i ꝓscietijs istoꝝ q̄ nūq̄ eoꝝ pctā ꝓfessiōe aqueīt. ⁊ p ꝓfusiōe celauerūt. o q̄ magnū cartulariū tūc portabūt hereticī: yſurarij: ⁊ alij malefactoꝛes q̄s

tunc vt ꝓfessos ⁊ ꝓuictos ex ꝓpria ꝓscia ⁊ iniq̃tate iudex q̃ falli nec mutari pōt se pabit de medio iustoꝝ: sicut pastor segregat hedos ab agnis: vt mittat eos in caminū ignis. Greg. in omel. O q̄ angu/ste erūt vie reproboꝝ. supius erit iudex reprobis irat⁹. inferi⁹ horrēdū cahos. a dextris pctā accusantia. a sinistris infinita demōia ad supplicia thētia ⁊ dicēria: redde retributionē supbis. ℟ Moral'r ē notā dū q̄ q̄lz prudēs pot⁹ hic deberet freqūt suā ꝓsciaz examiare ⁊ corrigē ꝑ pniam. q̄ sic piculose ad iudiciū vbi oīa publica būt differre. nā sic caritatiu⁹ ⁊ amicabil' accusator ꝑmo psonā peccātē monet ad ptē. defectū oñdit vt se corrigat ⁊ emēdet ⁊ si se correxerit culpā celat. si vo correctionē ꝓtēpserit. eū publice in iudicio accusabit. ⁊ de defectu testificat. ita ꝓscia. vñ Augu. sup. p̄s. xxviij. ⁊ allegat. xi. q. iij. Custodi int⁹ innocētiā tuā. q̄n dñs deus erit iudex. ali⁹ testis q̄ ꝓscia tua nō erit int iustū iudicē ⁊ ꝓsciam tuā. i. aiam. Et Sen̄. in li. suo de morib⁹. nullū ꝓsciū peccatoꝝ tuoꝝ mag̃ timueris q̄ temetipm. alienū em̄ ꝑt fugē te nūq̄. Hāc āt ꝓsciaz hūt nōnulli triplicit defectuosā. Quidā em̄ hūt ꝓsciaz dilatatā. ꝓsciam infirmatā. ꝓsciam cauteriatā. Primo inueniūtur alīq̄ quoꝝ ꝓscia ē nimis dilatata q̄ nūq̄ pōderāt nisi grossiora pctā. quoꝝ ꝓscia ē sic rethe hūs larga foramia vbi ñ ꝓprehēdūt nisi maiores pisces: ⁊ mīores sēp euadūt. Sic isti nō pōderāt ociosa iuramēta. imo nec ꝓtinua mēdacia. piuria. nisi fortassis fuerit fctā corā iudice vel solēnit sup̄ euangeliū. Nec mēdacia sūt alicui⁹ reputatiōis nisi cadāt in diffamatiōez ꝓximi. Adulteriū nō curat nisi psōa scā dalizet vel publicet. de q̄ ꝺr Eccl'ia. xxxi. Cor fatui q̄si vas ꝓfractū oēz sapiam ñ tenebit. i. fatu⁹ ē q̄ talē ꝓsciaz hz ꝓfractā ita q̄ nullā discretōez vel reputationē facit de magnis pctis. Isti dūt eē leones. nā leo licz sit fortissimus bestiaꝝ post q̄ malefecerit: si sit capt⁹ a canib⁹ etiā puis multū timet ⁊ oculos ad t'rā dimittit. sic pctōr q̄n hz ꝓsciaz interi⁹ mordēte. si sit capt⁹ aliq̄ tēptatiōe vel tribulatiōe etiā modica pctā tiere dz q̄ eū dāñet ⁊ ꝺecū/dari dz de puis sicut de magnis. vñ Seneca. Tuta scelera eē nō p̄sūt. qr ⁊ si latendi facilitatē habeāt: fiduciā nō hūt. Sūt etiā alij q̄ hūt ꝓsciam sat infirmā ⁊ debilē per oppositū. q̄ nō solū pctā magna: sz etiā parua: ⁊ q̄ nō sūt pctā plus iusto pōderāt: magna ⁊ grauia iudicant. sicut nutrire ignē diebus dñicis. applicare vasa ad coquendum. lauare manus. radere crines. prescindere vngues. Et hec cōscientia frequenter instigatiōe diaboli ꝓuēit: qui sic ducit hoiem ad ꝓplexitatē peccandi. ⁊ etiam interdū ad desperationē. Et hec est conscientia infirma quā prohibet Apostol⁹. i. Cor. x. Omne qd̄ in macello venit manducate nihil interrogantes ꝓpter cōscientiā. Tertij sunt qui habent conscientias cauteriatas. ⁊ hi ponderāt pua. ℟ de magnis nihil curāt: quoꝝ. s. conscia cōparat telis aranee q̄ capit paruas muscas ⁊ magnas amittit. Tales fuerūt phariseī decimantes mētā ⁊ rutā ⁊ omē olus. ⁊ gutta legē ꝑtermiserūt. Matb. xxiij. Et hi sunt ypocrite de q̄bus ꝓphetauit ap'lus. i. Thi. iiij. q̄ in nouissimis tēpib⁹ veniēt quidā ypocrite loquētes mēdaciū ⁊ cauteriatā hūtes cōsciam. Istas cōscias debem⁹ rectificare. examinare et purgare anteq̄ veniam⁹ ad iudiciū vbi nos accusabūt. Z Sz diceret q̄s. q̄d est cōscia quā sic examiare ⁊ purgare debem⁹. Dico q̄ ꝓscientia ē cordis scia quedā ⁊ dupl'r. illa videlz q̄ se nouit per se. vel illa q̄ preter se etiā alia nouit ex'se. Cor⁹ em̄ ex se nouit sua ⁊ multa alia. quādo nouit se appellat ꝓscia. q̄n pret̄ se alia noiat scientia. Cōscia aūt bona ē titulus religiōis. templū salomōis. ager bñdictiōis. ort⁹ delitiaꝝ. aureū rediatoriū. gaudiū angeloꝝ. arca federis. thesaurus regni. aula dei. habitaculū spūssancti. liber sigātus ⁊ clausus in die iudicij aperiē d⁹. nihil ē iocandi⁹. nihil securi⁹ bona cōscia. In speculo cōscie stat⁹ interioris homis cogscitur. aia aūt nō nouit se q̄ sine speculo est. Speculū em̄ mundū. claruz: ⁊ purū tot⁹ religiōis ē ꝓscia. sic em̄ mulier q̄ viro suo vnico placē appetit: visuz intuitu speculi appositi reddent decorez ⁊ pulchritudinē facici sue appōit. sic aia in q̄bus ab ymagie xpi trahit dilitat. vel in q̄ b⁹ creatoris ymaginē recipiat i ꝓscia relegit ⁊ itelligit. Nō igit imerito ꝓsciam speculo ꝓpauerim. q̄m i ea tā q̄ i speculo rōnis oculo⁹ tā qd̄ indecēs q̄ qd̄ decēs i se ē claro aspectu ꝓphendere pōt.

Tertia pars in qua nota

tur pmiatio examinatoꝝ. Nā sic in iudi
cio tyali anteq̄ sntia diffiniat̄ iua ꝺ reū p
ferat̄: acta eiꝰ sīue bona sīue mala p̄scrip
ta ꝛ p̄lecta legūt̄ cora pplo. quā lectionē
tūc sequit̄ snia. Sic in iudicio vltimo sta
tuet dñs oues. i. iustos q̄ eiꝰ vocē audie
rūt a dextris. amicabil'r eos inuitando di
cēs. Uenite bñdicti p̄ris mei. ꝛc̄. Et assi
gnat rōem q̄re illa meruerūt. qꝛ esuriui:
ꝛ dedistis mihi māducare ꝛc̄. Istā inuita
tionē p̄dixit dñs deꝰ p os Ezech̄. cap̄.
xxxiiij. vt legit̄ in epla hodierna. Cōse
q̄nt̄ statuet hedos fetētes. s. pctōres a sīni
stris. Et sic iustos ꝛ electos dulcit̄ inuita
uit ad eternas epulas: sic iniustos acrit̄
exprobrabit ad et̄nas penas dicēs. Di
scedite a me maledicti in ignē eternū. Et
assignat cām. qꝛ esuriui ꝛ nō dedistis mi
hi māducare ꝛc̄. Et sic lata snīa: ibūt hi i
supplicīū eternū. iusti aūt in vitā eternaꝫ
Moraliꝫ ē notādū q̄ sic videmꝰ
q̄ q̄ sibi diligent̄ puidet de puteo minꝰ
in eū cadit. sic nolēs cadē in puteū iferni
diligent̄ ꝺꝫ se cauere ꝛ penā dānatoꝝ cō
siderare. qꝛ vt hr̄ ex̄ de iudeis. ca. ad libe
randā. in glo. Pena vniꝰ metꝰ ē alteriꝰ.
Qui ḡ diligent̄ penā ꝓsiderat dānatoꝝ
quā hūnt in iferno: metū cōcipit pctōꝝ et
fugit ab eis. Nau. iij: Dis q̄ viderit te: re
siliet a te. Est em̄ infernꝰ ꝑm Hug. de sā.
vict. li. suo de aīa. lacꝰ sine mēsura. pfun
ꝺꝰ sine fundo. plenꝰ ardore i corruptibili.
fetore intollerabili. plenꝰ dolore innume
rabili. ibi miseria. ibi tenebre. ibi ordo nl'
lus. ibi horror eternꝰ. ibi nulla spes bōi.
nec despatio mali. hec ille. In q̄bꝰ ꝝbis
tria diligēt̄ cōsiderare debemꝰ. vt caueam
mꝰ infernū. qꝛ hꝫ localitatē insatiabilez.
penalitatē intollerabilē. ꝑpetuitatē misē
rabilē. ℣ Dico p̄mo q̄ infernꝰ hꝫ lo
calitatē insatiabilē. qꝛ lacus est sine men
sura ꝛ pfundꝰ sine fundo. Nam ꝑm Ri
char. Infernꝰ ē in centro terre. ꝛ ꝑm mēsu
rā quorūdā astronomoꝝ a supficie terre
tribus milibus ꝛ ducentis q̄nquagīta mi
liaribꝰ i medio ꝺyametri. Et h̄ ad maio
rē penā maloꝝ. qꝛ sicut missus in exiliuꝫ
q̄to remotiꝰ ponit̄ tanto plꝰ dolet. ꝛ etiā
carcer pfundior solet eē penalior ꝛ ḡuior
Sic ꝑm Rich̄. deꝰ ordinauit q̄ sic corpa
sūt in loq̄ suis ꝑm exigētiā suoꝝ natura
liū p̄deꝝ. sic etiā creaturas rōnales or
dinauit ad loca ꝑm exigentiā suoꝝ aīoꝝ
ꝛ iō sic electi sūt in celo: q̄ suo amore cele
stia ꝛrenis p̄posuerūt. ita reprobi p diui
nā iusticiā sūt in loco īfimo q̄ suo amore
infima ꝛ terrena supioribus celestibus
p̄posuerūt. Q Sꝫ q̄rit̄ an aie dāna
te de inferno vel purgāde de purgatorio
vnq̄ exire possint de habitacul'is suis. Di
cūt doctores q̄ sic. ad tps pmissiōe diui
na. vel ꝑpt̄ hoīm instructōez vel terroꝝ
vel q̄ūq̄ ad īpetrādū suffragia. Sꝫ in h̄
est dñia. qꝛ aīe bone p̄nt exire q̄n volūt. n̄
tn̄ ꝑpt̄ hoc passim exeūt ꝛ frequent̄. sed
raro q̄n videt deū hoc velle. qꝛ oīno ꝓfor
mant̄ ꝑm voluntatē suā volūtati diuine
Anime aūt dānate exire nō p̄nt nisi per
misse ex spāli dispensatiōe diuina. nec p h̄
exeūt penā: ꝛ bñ locū. ℣ Dico secun
do q̄ infernꝰ hꝫ penalitatē intollerabilē
qꝛ plenꝰ ardore incorruptibili. fetore itol
lerabili. iustū em̄ est vt ꝺꝛ Sap̄. xi. q̄ p q̄
q̄s peccat q̄ etiā per hec ꝛ torquet̄. sꝫ qꝛ
reprobi cōposīti ex q̄tuor elemētis pecca
uerūt. iō in illis ꝛ p illa puniētur. Et pri
mo ab igne calidissimo. sic enim ignis re
uerberās est calidior exalāte: sicut ignis
clibani. ita ignis infernal' quasi in cliba
no includit̄ vt acriꝰ cruciet. Sꝫ queritur
quō ignis infernalis poterit agere in spi
ritū. Dicendū q̄ licet hoc sit cōtra na.u
rā. nō tn̄ est ꝺ diuinā ptātem. Un̄ Aug.
de ci. dei dicit. Lꝫ ignis nō ardeat in aq̄
naturaliꝫ. imo i ipa extinguit̄. tn̄ i aqua
sulphurea pōt ardere. sic q̄uis ignis in
ferni nō possit agere in aīaꝫ naturaliꝫ: tn̄
q̄n plena ē sulphureo fetore pctī tūc age
re pōt in ipāꝫ: vt instrumentū diuine iu
stīcie. Un̄ i Apoc. ꝺꝛ de pctōribꝰ. Pars
istoꝝ in stagno ardēti ꝛ sulphure. Q
Sed mirū videt̄ q̄ ignis ille vrit aīaꝫ
ꝛ corpus: ꝛ tn̄ nō ꝓsumit. Dico q̄ simile
habemꝰ in naturalibus ꝑm q̄ medici di
cūt. s. q̄ sic cor hois mortui veneno mix
tū ꝛ in ignē ponit̄ cōburit̄: ꝛ n̄ ꝓsumitur
imo igni resistit. Sic ī ꝓposito mortuus
veneno pctī in iferno ꝑpetuo ꝓburet̄ et
n̄ q̄ ꝓsumet̄. Frigꝰ ē etiā ibi in sūmo: et
oīa eleméta agūt i sūmo. trāseāt enim aie
dānate de calore i tētissimo ad frigꝰ inté
tissimū. Sil'r aer ꝛ tra i fetore pessimo a
gūt i spm̄. Deut̄. xxxij. Cōgregabo sup
eos mala ꝛ sagittas meas ꝓplebo i eis.

Et iō ór in euāgelio q̄ ibi erit fletus et stridor dētiū. ℜ Sz q̄rit an pena iferna liū sit maior q̄ pena demonū. ℜ ñdz dñs bona. q̄ q̄uis ipi demões defect⁹ bēant in se positos ipi tñ non punūtur igne ifernali vsq; ad iudiciū. et ꝟ vt eor exercitatio ñ impediat: ⁊ vt diuīa mīa oñ dat q̄ sustinet vasa ire cū mīra patiētia. Aie ār dānate gui⁹ punīūt q̄ demões ppt̄ tres rões. Prīa: qr de⁹ nūq; p ma ligus spiritib⁹ tm fec sic p hoib⁹. iō in gti pl⁹ q̄ demões punient. Secūda: qr ipe diabol⁹ tm p vna auersiōe eternal'r e punit⁹ ó q̄ surgē ñ valz: ꝟ hoi de⁹ mul toties ignoscat ⁊ sibi gr̄az tribuit resur gēdi. si gr̄ extremis volūtarie i pctis ma nere vult: merito eternal'r punit igne in fernali. Tertia. qr sciūt se obliuiōi tradi tos nec mitigatōez i corpe nec i aīa rece pturos. Demões ño tm q̄ ad sēbam spū alē: nō q̄ ad corp⁹. Dico tertio. q̄ ifern⁹ hz ppetuitatē miabilē. qr ibi horror et⁹ nus nec spes boni. Uñ Aresth. pagan⁹ pīo poetrie sue. In iferno ptinua ē lis ⁊ meror ꝭsociabil'. nā iustū ē vt q̄diu pec cator ó pctis ñ vult penitē: ꝟ pmanere i actu male volūtat̄ q̄ tādiu pena sua du ret: ꝟ sic ē ó hoib⁹ i pctis mortalib⁹ dece dētib⁹ q̄ i sua malicia sic volūtarie ob stināt: vt digne penitē nō valeāt: ꝟ i ma lo actu. ⁊ si ñ exteriori: ..ñ interiori pseue rāt. Uñ inq̄t augu. xri. de ci. dei. c. xij. q̄ dign⁹ ē cruciatu eterno q̄ in se corrūpit volūtarie maximū bonū qđ i eo possz eē et nū. S. Sz q̄rit an vnq̄ pēa dānato rū mitiget̄ saltē p suffragia amicor. Et videt q̄ sic. nā de⁹ nullū actū exercz nec punitiuū nec vindicatiuū sine mīa. qr ꝟm Bona. de⁹ purū actū mīsericordē et etiaz iure iustū facē nō posset. qr insepabil'r in deo sūt ānexi. ⁊ iō ex mīa ói videt q̄ dā nat̄ p suffragia fiat aliq̄l' mitigatio. lz ñ total' libatio. ⁊ ꝟ ōclarat̄ p exēplū qđ hī i legēda scī brādāi. q. xv. ānis māsit in mari et vno die vidit hoiez sedētē i lapi de sup natātē. q̄ iurat⁹ se eē iudaz asse ruit. ⁊ oī die dñico ob resurrectōis dñice reuerētiā req̄ez et mitigatōez pene hr̄e. Et adiecit i signū hui⁹. cras videb mil le milia demonuz b eē et cū maxia tēpe state merecipe qđ ⁊ factuz ē. In oppositū hui⁹ sūt scī doctores dicētes q̄ in in ferno nulla sit redēptō nec libatōis nec mitigationis p nr̄a suffragia. qr ad ꝟ vt suffragia ꝓsint defunct̄ req̄rūt̄ tria. pri mū q̄ iudigeāt. ⁊ qr bti ñ indigēt. iō p eis fieri nō dūt suffragia. Uñ aug. put recitat̄ ex ó cele. c. cuz marthe. Iniuriā facit martyri q̄ orat p martire. suffragia enīz ista sūt grāz actōes. Secūdū q̄ siti charitate viuēs. ⁊ qr dānati sūt mortui ⁊ ex charitatē et a corpe mistico sepati. iō nul la spūal' influētia pueit ad eos. sic nec hu mor radiq ad ramū aridū ⁊ abscisū. aug. Si scirē prēz meū in iferno cē. nō pl⁹ o rarē p eo q̄ꝫ p diabolo Quia ār igram⁹ q̄s sit dānat⁹ vl' saluat⁹: dēm⁹ p oībus suffragari et orare. vt si q̄s sit i via salua tōis sibi ꝓficiat. Tertiū q̄ i vita meruit et fecerit se capacē bonor eccl'ie: sic aie i purgatorio: q̄ prio idigēt. secūdo sī i cor pore mistico viuētes. et ctio fecerūt se ca paces. Ad ar. ār factū ó mīa ꝯcurrēt ead oēz actū. dicēdū ē q̄ ꝟ vez ē ó pēa ipo nēda. iuxt̄ ꝯdignū. qr ꝟm mgr̄z. iiij. sē. di. xlviij. de⁹ et ipis dānat̄ suā mīaz oīndit qr citra ꝯdignū ipas punit. Nūq̄ ei ali quē tā dure et acrit̄ punit q̄n maiorē pu nitōez demeruissz. Sicetiā inde forte p pter aliq̄ bona facta i vita: mitiorē pēnā et requiē p vna die iposuit. nec per aliq̄ suffragia pēnā sibi taxatā pmutauit.

Feria tertia post Jnuocauit. Ser. vij.

Um intrasz iesus

hierosolimā ꝓmota ē vniuer sa ciuitas di. q̄s ē ꝟ. Mat. xxi. ℣ Uñ aliq̄d incō suetū auditur vl' videt mirant oēs ⁊ ex admiratiōe q̄ rūt. Nā pbi vidētes solē et lunā incō sue te eclipsari: mirati sunt et philosophan do cām ei⁹ q̄sierūt. Quare. i. metha. ór. Quia hoies ppt̄ admirari icep erūt phi losophari. Sic etiā filij isrl' i debto fame castigati vidēteſ māna ó celo datū ex no uitate ⁊ icō suetudie mirati q̄sierūt dicē tes: manhu. i. q̄d ē hoc. Exo. vi. Sic cū ie sus ciuitatē hierosolimā intrasset faciēs iaudita miracla ⁊ noua opa: mirati sūt q̄rētes et dicētes. q̄d ē hoc. Querit cū xps q̄ est dei filiꝰ intrauerit mūdū hoiez suo pīi recōciliare qđ maximū op⁹ fuerit potēs hoiez ad amorē cōmouere: et i ad miratōez iatare. Et videt quibusdā do ctoribꝰ. q̄ inter opa visibilia maximum op⁹ fuerit op⁹ creatōis q̄ in sex diebus

oia ex nichilo ꝓduxit. ⁊ ex nulla materia creaturas ágelos ⁊ oia aiantia fecit. ⁊ illas creaturas i ẽntia sustinet: ita ꝙ vna nõ ꝓeat nec ledat: sz maneat vnaqueꝝ vt creata ẽ a deo. ꝓter ꝓcórẽ ꝙ nõ manz sicut creatꝰ ẽ a deo inocẽs. Vñ inqt mgr ij. sen. dis. xxxiij. Mõ nõ ẽ talis q̃lis a deo creat. Ipe em̃ creat a deo inocẽs et sine vitio. Itẽ aliq̃ reputát hoc opꝰ maximũ qõ exmaxia mia ꝓcóres sustinet in hoc mũdo et ꝓ grãz eos ad pniam vocat. qõ ꝓbát Sap. xi. Post mlta mala enũera/ ta ꝙ q̃ dñs possz occidere ꝓcórẽ ⁊ dãnare dr. ß misereris oim qm̃ omia potes et dissimulas ꝓcã hoim ꝓpt pniam. V

Sz in fine cõiter ꝓcordãt dicẽtes. ꝙ hꝰ sit maximũ opꝰ dei qõ vnq̃ fec facit vel facturꝰ est int opa visibilia. ꝙ scta trinitas hũanitatẽ vniuit filio i ꝑsona. qõ est maximũ opꝰ qõ pz ꝑ tria maxia. Prima ẽ ꝙ filiꝰ dei descẽdit ⁊ intrauit mrem̃ suã saluaꝝginitate: ⁊ ita fec sibi vnã mrẽz ⁊ filiã hũilimã ⁊ altissimã. Secũdũ. ꝙ natura diuia fuit sumpt iũcta cũ natura hũana. ⁊ ita natura supma sũme fuit hũilia ta. ⁊ nata ifima. s. hũanitas. i genere itellectualiũ fuit sũme exaltata. Tertiũ ẽ. ꝙ xps dei filiꝰ i vtero mris faciebat qõ fac in trinitate. Ista ãt stupẽda ⁊ admiranda opa ⁊ noua declarant in illis ꝝbis q̃ recitant a quodã sapiẽte sub hac forma dicẽte. Virgo ⁊ mat filia tui filij. grãdis hũilis. alta plꝰ q̃ creatura. terminꝰ iã fixus eterni ꝓsilij. Tu es ꝑ quã sublimat nra natura. quã nobilitasti veniẽte factore. q̃ ẽ dignatꝰ tua fieri factura. i tuo vẽtre iãstetit plenꝰ amore: ꝓducẽs spm̃sctũ mũdũ ꝓseruãs: dũ ò te fuit natus sic flos a flore. In tribꝰ ꝓmis pedibꝰ declarat primũ. s. ꝙ xps dei filiꝰ i suã descendit mrẽz: eiꝰ salua ꝝginitate ꝑ tria exempla. Primũ exẽplũ ẽ. ꝙ xps veit i mrẽz ꝝginẽ sic radiꝰ sol in corꝑ trãsparẽs. qz sic radiꝰ solis emissꝰ a sole ⁊ vltra ꝓgredies retinet eiꝰ colorẽ nec corrũpẽdo nec maculãdo ipz corꝑ trãsparẽs: sic ꝝbuz qõ ẽ dei filiꝰ i mrem̃ ꝝginẽ descẽdẽs eiꝰ nõ minuit ꝝginitatẽ. Secũduz exẽpluz ẽ ò rubo Moysi Exo. iij. Quia sic rubꝰ igne accẽdebat ⁊ nõ ꝓburebat. ita xps ò mre assũpsit carnẽ ò q̃ nascebat. ⁊ tñ eiꝰ ꝝginitas ñ ꝓdebat. Tertiũ exẽplũ ò tribus pueris i camio ignis. Dañ. iij. qz sic ipi in camio ignis inclusi hẽbãtur ⁊ eos ignis nõ ledebat. ita ꝙ ꝝgo genuit deũ: ß intacta pmãsit. Et ita vna et eadẽ ꝑsona fuit mater et ꝝgo humilima et altissima. qõ est bñ admiratõe dignũ. Fuit in qꝰ filia filij. eo ꝙ ipa deũ habuit ꝑ ꝑfectionem. sic nos. qz est ꝑfoim. vt òr Epẖ. iij. De mũ ipa fuit eiꝰ mat. qz ipm quez genuit ablactauit. vt dicẽ Augꝰ. Et ꝓ tato dicit Ouge. sup illo ꝝbo. Mat. i. 2 ũ essz desꝑõ sata mater ihesu. Mater inqt eiꝰ mater imaculata. mater incorrupta. mater intacta. mater eiꝰ. cuius eiꝰ: mat dei vnigeniti. dñi et regis oim plasmatoris et creatoris cũctoꝝ. Et sequitur paulo post. Ipsa eadẽ ꝝgo. ipa mat dñi. ipa let genitrix ipa ãcilla plasmatio eius. Igit bñ fuit mat filij dei. ⁊ filia filij dei. et ꝝgo ꝝginis. ꝓpt qõ creaturaꝝ fuit altissima. et sibi hũilima: subdẽs se ágelo hũiliter rñ dẽdo. Ecce ãcilla dñi: Lu. i. Y Secũdũ mirabile qõ nos dz ꝓmouere ad amorẽ ꝙtũ ad incarnatõez fuit. ꝙ naturam hũanã tã sublimit nobilitauit eo ꝙ natura hũana ẽ ꝓtũcta cũ diuia vt dixit poeta i illis vltimis tribꝰ pedibus. Tu es ꝑ quã sublimat nra natura. qõ etiã notat ꝑ tria stupẽda. Primum ẽ. ꝙ natura supma fuit sũme hũilitat in hꝰ ꝙ sũpsit habitũ hũanitat. O q̃s mira dignatio ẽ illa saluatoris q̃ celoꝝ ꝓtinet regnũ quẽ torꝰ nõ capit orb. q̃ ẽ rex regũ ⁊ dñs dominãtiũ. i q̃ sũt oẽs thesauri sapie ꝓditi q̃ est diuitiaꝝ altitudo ꝑ nob pauꝑ nascit ⁊ i terra vt egenus pegrinat. Secũ dũ stupẽdũ est. qz natura ifima fuit sume sublimata. qz hũanitas q̃ in gñe itellectualiũ tenet gradũ infimũ talr fuit vltra oẽz creaturã nobilitata: ita vt hõ òo fieret eẽlis. qõ certe modicũ non existit. imo maximũ. qz fec vtraq̃ vnũ. ad epẖ. ij. qñ. s. diuitatẽ cũ hũanitate cõiũxit in natura suppositi. Tertiũ stupẽdũ ẽ. ꝙ ille q̃ ẽ dñs oim factꝰ est ꝑ mus oim. qz forma sui accipiẽs. Ad Phil. ij. Σ Tertiũ mirabile ⁊ maximũ ẽ: ꝙ xps i vẽtre mris tria fecit miranda: ⁊ hoc notat duz dicit poeta i illis vltimis tribꝰ pedibꝰ. s. i tuo vẽtre iãstetit plenꝰ amore. Primũ ẽ. ꝙ ipe filiꝰ in dãdo se mri ita sibi dedit ꝑfectũ filiũ sic habuit deꝰ. qz idẽ filiꝰ fuit filiꝰ dei ꝑis et ꝝginis mris. Secũdũ ẽ ꝙ iste filiꝰ existens in vtero mris ꝓducebat ꝑsonã spũssancti: quẽ nũq̃ desinit spirare. Tertiũ est ꝙ ille filiꝰ exns in

vtero virgis ꝓseruabat totū mundū. qz tūc hębat eandēvim ꝓseruatiuā cū pre ⁊ spūscto. Deistis igit oib⁹ maximis ⁊ nouis mirari oz ⁊ ꝓmoueri ad amorē. qz cū qrit qs ē hic. Rndet Apoc. xix. Est rex regū ⁊ dns dnantiū. hic forma serui accepit vt suū a morte redimeret. Quātum nunc ad euangeliū ⁊ ꝓtinuationē ei⁹: heri ostēdit ecclesia horrorē iudicij ⁊ penaz dānatoz. hodie redarguit auaricia cupidoz mercatorū. Et sunt tres ptes euāgelij. In ꝑma pte ostendit quo xps venit ad saluādū ꝓdita. ibi. Dic ē ibs. In secūda quo reprobat ⁊ expellit iusta ⁊ dolosa negocia. ibi Et inuenit. In ⁊tia docz relinquere mala ⁊ amare celestia. ibi. Et relictis.

Quātū ad primā partem

circa lrāz est sciēdū ꝙ veniēte iesu i birlz ꝑm Aug. in die palmaz: facta ē magna cōmotio admiratiōis ꝓpt famā xpi de suscitatione Lazari. de honore xpi impēso ⁊ laude pueroz clamantiū ⁊ dicentium Osanna i. obsecro salua. Quare admirari q̄rebāt. Quis ē hic. s. q̄ pōt nos saluos facere Et ꝓpli turbaz q̄ sequebāt ⁊ ei⁹ miracula viderāt: rnderūt dicētes. hic ē ibs ꝓpha a nazareth. A Mora/lit videm⁹ ꝙ vnūqōqz ibi prudent q̄rit vbi inueniri nō dubitat. iuanū in igne q̄rit aq̄. ⁊ in aq̄ ignis. in bono malū. ⁊ in malo bonū. in crudeli pietas. ⁊ in ipio fidelitas. ⁊ vnūqōqz ꝙ iuxta suā naturā hz locum. iiij. phisi. Sic cū de⁹ iuxta dictuz Boe. iij. de ꝓso. sit sūmū bonū. sūme pi⁹ ⁊ iust⁹. ⁊ miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹ ꝑm ps. In eo nihil nisi bonitatē ⁊ pietatē inuenire possum⁹. Debem⁹ g̃ nos a malis separe ⁊ corda nra ad deuz eleuare et ꝓ salute inuocare. qz tanto nob sublimior de⁹: qnto nr anim⁹ a reb⁹ infimis sepat. vt hr de pe. di. ij. Sanctā ecclīam. Et est dictū sancti Gregorij sup Ezech. Debem⁹ g̃ totaliter nos a mūdanis separe. vt sim⁹ sicut pueri innocētes. ⁊ ibm inuocare q̄ est filj⁹ dei: ⁊ dicere. O sanna obsecram⁹ te iesu q̄ es saluator: salua nos. qz potēs es ad liberādum. pōpt⁹ es ad adiuuandū. clemēs es ad indulgendū. Dico ꝑmo ꝙ iesus est potēs ad liberandū. nō em̄ angel⁹ nec aliqs sanct⁹. ꝫ sol⁹ iesus dei filj⁹ potuit erigere ꝓpiciū tāti casus Isa. xix. Clamabunt ad dñm a facie tribulātis: ⁊ mittet eis ꝓpugnatorem ⁊ saluatorē qui liberet eos. Nā diabolus hominē seduxerat ad peccandum. ⁊ tō sub seruitute diaboli homo iuste fuit detēt⁹. iuste quidē ex parte hominis ꝫ iniuste ex parte diaboli. sicut declarat Anselmus lib. Cur deus homo. ca. vij. Homo iqt meruerat vt puniretur. nec ab vllo cōuenient⁹ q̄ ab illo cui consenserat vt peccaret. Diaboli vero meritiz nullum erat vt puniret. imo tāto diabolus hoc faciebat iniusti⁹: q̄to non ad hoc amore iustitie trahebatur: ꝫ instinctu malitie pellebatur. Et tō ꝑm eū iustū fuit ex parte hominis q̄ ipe a diabolo puniretur. ꝫ non fuit iustum ex parte diaboli vt hoīem puniret. B Ab illa g̃ iniusta seruitute liberauit nos xps morte sua: q̄ sol⁹ h̄ facere potuit. Jaco. iiij. Un⁹ est em̄ legislator ⁊ iudex qui pōt ꝓdere ⁊ liberare. Liberauit em̄ nos eo mō quo Codrus rex athenienſium ꝓpm suū. de quo narrat Aug. xviij. de ci. dei. c. xix. Qui cū regio sua ⁊ ciuitas ingēti bello hostiū debellata esset: humani auxilij diffidētia ad oraculū apollinis ꝓfugit. acp legatos scisciscitat⁹ ē quo tā gue bellū discuti posset. Rndit apollo in finē ei. forte si ipe hostiū manu occubuisset. qō cū ad castra venisset. ordinauerunt ꝙ nullo mō regē athenienſiū occiderēt. Videns igit codrus qz ciuitas sua nullo mō pacē hre posset nisi ipe hostili manu occūberet. deposuit regis insignia ⁊ habitū paupis induit: ⁊ castra hostium est ingressus. vbi quēdā ad pugnā ꝓuocās interfect⁹ occubuit: sicqz patriā liberauit. Rex est xps qui est rex ecclesie militant. adūsarij sūt ciuitates diaboli ex demōib⁹ ⁊ mal⁹ hoīb⁹ ꝓgregate. Prophetatū em̄ fuit ⁊ a deo ordiatū ꝙ eccl̄ia ⁊ electi hūani generis alit pacē hre ñ poterant nisi rex eoz interficeret. Hoc ꝓsiderans rex dei filj⁹ cū i forma dei eēt exinaniuit semetipm formā serui accipiēs in similitudinē hoim fact⁹ inuēt⁹ vt hō fact⁹ obediēs vsqz ad morte. ad Phil. ij. C Secūdo fuit pōpt⁹ ad adiuuādū Ipse em̄ inuocātes exaudit. petētib⁹ tribuit. q̄rētib⁹ occurrit. pulsantib⁹ aperit. Job. xxx. Et si corruerit: ipe saluabit. Oz cur icarnatō ez suā tantū distulit. Rndet ꝙ qū sapiēs vult opari ñ tm̄ q̄rit modū cō-

gruũ. ℔ etiã ꝑs determiatũ ⁊ ꝺueniens. Sic ⁊ dei filiꝰ distulit ꝑs incarnatiõis. ⁊ hoc ꝓpter tria. Primo ꝓꝑ desideriũ incẽsionẽ. nã q̃to diutiꝰ desideratũ negatur: tãto ampliꝰ negate rei desideriũ augmẽtaꝛ. vñ Beꝛ. Dilatio rei amate ẽ augmentatio desideriũ. Deꝰ em̃ veniẽs i carnẽ tantũ gr̃e vnicuiq; ꝓtulit. q̃ tũ ipsum desideriũ affectꝰ cuilibet dilatauit. Hinc est q̃ felici Symeoni ad amplexandũ se totũ vlnis suis dedit cuiꝰ affectꝰ ad vidẽ dũ ipm̃ in carne totꝰ ⁊ magnꝰ fuit: dicẽs toto cordis affectu. putas videbo oculis meis. putas durabo vsq; veniat ꝑ quem oculi cordis reuelabũꝛ. Et qꝛ eiꝰ desideriũ fuit ad eiꝰ pñtiã corꝓalẽ. iõ meruit eũ amplecti dulciꝛ vlnis suis. Hinc cũ prophete dñm venire ꝓmittebãt ⁊ ipe venire differebat: erãt ille q̃rulose voces ⁊ plene murmure. Expecta reexpecta. modicũ ibi modicũ ibi. ꝑ q̃s voces ꝑplꝭ impatiẽs ĩ expectatiõe suspẽsus ipꝛopabat nũcijs q. d. dicit nob mõ veniet expecta modicũ ⁊ item expecta. ⁊ adhuc nõ venit. Sic humanũ genꝰ tã ex ꝓmissiõibꝰ q̃ ex miseriijs afflictionũ desiderabat eiꝰ pñtiã. dicẽs illud Agge. ij. Veniet desideratꝰ cũctis gẽtibꝰ. Secundo deꝰ distulit venire ꝓpꝛ egrotãtiũ multiplicatõez. ⁊ q̃ tunc ꝓmo fieret auxiliũ q̃n magꝭ eet necciũ. vñ Aug. Tũc venit medicꝰ q̃n ꝑ totũ mũdũ magnꝰ iacebat egrotꝰ. Erat em̃ multitudo magꝝ egrotãtiũ q̃ medicũ postulabãt: nec fuit q̃sq̃ q̃ nõ saltẽ originali egritudine laboꝛaret. Quare sctissimꝰ Dauid clamauit ad dñz. d. Miserẽ mei deꝰ q̃m infirmꝰ sum. ⁊c. Jté Jere. in vtero sctificatꝰ Sana me dñe ⁊ sanaboꝛ. saluũ me fac ⁊ saluꝰ ero. Jere. xvij. Tertio deꝰ venire distulit ꝓpꝛ ꝓphaꝝ ⁊ figuraꝝ ꝓpletõez ℔ ẽ vsq; oes figure ⁊ ꝓphetie ꝑteriissent vñ dñs. Ozee. iij. d. dies mꝝtos expectab me. Et Sap. xviij. Dũ mediũ silentiũ teneret oia ⁊ noxi suo cursu iter mediũ pageret. oipotẽs ꝟmo tuꝰ dñe ex tiliẽs ꝺ celo a regalibꝰ sedibꝰ venit. vñ Beꝛ. Jã ñ appebat angelꝰ. nõ loq̃batꝛ ꝓphaꝝ. cessabãt oia. filij israel sine rege ⁊ sine ꝓncipe ⁊ sine vnctione. Tũc filiꝰ dixit. Ecce venio. tm̃ ꝓtũc erat silẽtiũ q̃ ad vniꝰ hois edictũ describereꝛ vniũsus orbis. Et ℔ ẽ qꝺ ait apꝰs. Q̃n venit plenitudo tꝑis misit deꝰ filiũ suũ in terris. ℣ Tertio fuit clemẽs ad idulgẽdum. Nõ em̃ vult mori pctõrẽ: ℔ ꝓũti. nõ pire: ℔ ad agnitiõez vi tatꝭ venire. Job. iij. Nõ em̃ misit deꝰ filiũ suũ vt iudicet mũdũ: ℔ vt mũꝺꝰ saluetꝭ ꝑ ipm̃. Augu. in meditatiõ ibꝰ suis dic sic: Quid est ibs nisi saluatoꝛ. ℭ ꝓpꝛ temet ipm̃ esto mihi ibs. noli dñe noli sic attendẽ malũ meũ vt obliuiscaris bonũ tuũ. O bone dñe si ego amisi vñ me dãnare potes: tu nõ amisisti vñ me saluare solest ⁊ pores. ℔ ille. Sz q̃riꝭ an ibs ꝑ suã clemẽtiã velit oẽs saluare. ⁊ vr̃ q̃ sic. vt dicit apꝰs. Deꝰ vult oẽs hoies saluos fieri ĩ. Thi. ij. In oppositũ Mat. xxv. Jbũt hi in suppliciũ eꝛnũ. iusti aũt in vitã eternã. Rñdet Nico. de lyra. d. q̃ illꝺ dictũ apꝰli ꝓpꝛ tripꝰlr exponi. Uno mõ vt sit distributio accomoda. vt sit sẽsꝰ: deꝰ vlt oẽs saluos fieri q̃ saluãꝭ. Secũdo vt sit distributio ꝑ generibꝰ singulorꝫ ⁊ nõ ꝑ singulꝰ generꝫ. sic cũ ꝺꝛ oẽ aial fuit i arca noe. qꝛ de oibꝰ generibꝰ aialiũ fuerꝛ ibi aliq̃ idiuidua. ⁊ sic deꝰ ꝺ oibꝰ statibꝰ hoiũ vult aliq̃s saluos fieri. Tertio vt dictũ illud itelligatꝭ de volũtate signi ⁊ nõ bñplaciti q̃ ẽ efficaꝛ. vel de volũtate dei añcedente ⁊ nõ de volũtate ꝓñte. Et ꝺꝛ voluntas añs de q̃ q̃s vult aliq̃d absolute. ꝓñs ãt q̃ q̃s aliq̃d vult ꝓsideraꝺ circunstãtijs ⁊ ꝓditionibus ꝑticularibꝰ. Prio mõ vult iudex ciuitatꝭ volũtate añte oẽs ciues viuẽ in q̃ tũ sũt mẽbra ciuitatꝭ. ⁊ ℔ ẽ bonũ. si tñ ꝓsideretꝭ aliq̃s vt fur vel latro: sic eũ nõ vult viuẽ. qꝛ nõ ẽ bonũ: ℔ vult ipꝫ mori. eo q̃ turbat bonũ cõe. Et ℔ mõ deus vult oẽs hoies saluos fieri absolute. ꝓsideraꝺ aũt ꝓditiõibꝰ ꝑticlaribꝰ ꝟm q̃s alicũ sũt iusti ⁊ aliq̃ iniusti. sic vult ꝟm ordiez sue iusticie aliq̃s saluos fieri ⁊ aliq̃s nõ. ℰ Sz q̃riꝭ an pꝛes sint saluãdi q̃ dãnãdi. Et vr̃ q̃ pꝛes sint saluãdi. qꝛ cũ ꝺs sit ꝓniꝛ ad miserãdũ q̃ ad dãnãdũ: plures saluabit q̃ dãnabit. Cõfirmaꝭ quia alꝰ ñ tã magnã mꝝtitudinẽ hoiz tã iudex ortũ q̃ gẽtiliũ creassz ad dãnatiõez. Jtez cũ meritũ xpi ꝑ infinitꝫ mũdiꝰ sufficeret. ociose certe staret si ꝑ tã pauꝙ valeret. ⁊ iõ vr̃ q̃ pꝛes saluẽꝭ ꝑ clemẽtiã dei q̃ dãnẽtur ꝑ iusticiã. ℭ In oppositũ ẽ assertio euãgelica. Mat. xxij. Multi sũt vocati: pauci ꝺo electi. Et. b. Aug. xiij. de ci. dei. c. xxi. dic q̃ pꝛes erũt i penis q̃ in gꝛia Sz q̃ uis pauci dicãꝭ electi respecti

ne ad dānatos multi tñ sūt. qz ꝑm venerabilē Ansel. li. ij. Cur deꝰ hō. Maior ē numerꝰ hoim q̄ fuerūt mortui añ xp̄m. t q̄ tpe mortis sue viuebāt q̄ post. Et frā. ō maronis ic sup mgr̄z q̄ tot erūt hoies electi q̄t angeli boni steterūt. Et certū est q̄ illi sunt quasi infiniti. Rō aūt q̄re mlt̄i saluētur ē. vt dicit Bonauē. qz actꝰ dei t opatōnes ꝑ pūti vita habēt ꝓncipalit̄ miaz ānexā. t tūc iustitiā. Et qz ꝑm scriptura. In q̄cūq; hora penit̄ gemuerit saluꝰ erit. Volūt etiā multi doct. q̄ deꝰ mlt̄is gētibꝰ virtutes exercētibus hāc faciat grām: vt vnū gen{ tū emittāt. t malorū actuū recognitiōez habeāt. t q̄ sic eoruz extremā pniaz acceptet. Ñ nullū mouē dz q̄ plures sint dānādi: cū etiā inueniamꝰ oia p̄ciosa numero esse pauciora q̄ vilia plꝰ em̄ de plūbo h̄r q̄; de auro vel argēto t plures silices q̄ margaritas.

Secūda ps in qua ostēdit

quō xp̄s reprobat et expellit iiusta negocia. Nā quādo ibs vt ꝓsueuit ꝓmo tēplū intrauit vidēs ibi negocia incōueniētia: t diminū cultū pturbantia. actores eoruz eiecit. s. emētes t vēdētes t mēsas subuertit. qz ꝑm Dieron. sacerdotes ex auaricia statuerūt q̄ aialia ꝓ sacrificio apta pplo ibi venderent̄ nō habētibꝰ. vt sic iterū ꝓ oblatiōibꝰ recipent. Et qz mlt̄i nō habebāt vñ emerēt. posuerūt nūmularios: ne pplꝰ ꝓpt̄ defectū monete posset se excusare. q̄s oēs eiecit de tēplo: dicēs. Scriptū ē qz dom̄ ⁊c. ℣ Moraliꝫ ē notādū q̄ sic ꝑbs dicit in p̄dicamētis q̄ ōria se mutuo expellūt. nec cōpatiūtur se mutuo. sic videmꝰ in nigro t albo. vnū enim t idē ꝑm idē nō pōt esse albū t nigrum. frigidū t calidū. bonū t malum. in nullo em̄ loco possunt sil̄ eē. vñ de pe. di. ij. Si em̄. Sic dies t nox misceri nequeūt: sic iustitia t iniq̄tas: pcm̄ t bona opa: xp̄s et diabolꝰ. Sic mat̄ eccl̄ia sanguie xp̄i dedicata ad cultū t honorē eiꝰ ad bōa opa nō ꝓpatit̄ secū pcm̄ nec aliquā iniq̄tatē t dolositatē. In signū huiꝰ xp̄s iniq̄s t t dolosos eiecit negociatores ō eccl̄a oñ dēdo oēs tales expellēdos eē a cōione fideliū. qz vt dicit Crisо. lxxxviij. di. c. ejciēs ℣ Mercatoz nūq̄ pōt placē deo. cuiꝰ rō ē. qz vt cōiter dolosi sunt in negocijs. Spēs diuīsas ꝓmiscēdo. Pōdera t mensuras variādo. Defectꝰ t rerū fracturas celādo. Nā ꝓmo negociatio mercatoruz reddit dolosa t iiusta si spēs diuīse ꝓmiscēt eiusdē coloris vel spēi. nō tñ eiusdez valoris vl̄ ꝓditōis. sic ꝓtingit q̄n ꝑpter mlt̄itudinē croco adiūgit̄ aliq̄d eiusdē coloris. vel vino puro aq̄. vel aliud. rōe tñ tal̄ admix. iōis valoz eiꝰ mīoraī t vt pfectū vēdit̄. qō ē dolosū t iiustū t ab eccl̄a ꝓhibēdū t puniēdū. Isa. i. Argētū tuuz versum ē i scoriā: vinū tuū mixtū aq̄. q̄re sequit̄ pena illoz: di. Erit opꝰ vñm q̄si scintilla. t succēdet̄ vtrūq; sil̄. s. mixtū t imixtū. bonū t malū t nō erit q̄ extīguit. Lege etiā ī paroria tales falsidici t decepto res acrit̄ puniēdi sūt t nō solū ꝓmixtiōe falsa spēz: Ñ etiā monetaꝝ falsores t lr̄arū ꝓncipū. de q̄bꝰ h̄r. ff. ad legē cornelia; de falsa. t ex de crimīe falsi. ad audiētiā.

℣ Dz q̄rit̄ vtrū vēditio reddat̄ iiusta t illicita ꝓpt̄ talē defectū rei. vel ꝓpt̄ latētē bonitatē. Dico ꝑm. b. tho. Aut vēditor hūc defectū cogscit aut nō. Si cogscit defectū in re quā vēdit. siue sit ꝑm spēz siue valorē fraudē ꝓmittit ī vēditōe. t reddit illicita. t tenet̄ ad restitutōez. Si vo eo ignārate aliq̄s p̄dictoz defectuū in re vēdita fuerit. s. q̄ alt̄ spēs ꝓmiscuerit vl̄ vinū ꝓmutauerit aurū vl̄ argentū. vel lr̄as falsificauerit a q̄ ipe ꝑ bono accepit venditor q̄dē nō peccat. qz facit iiustū material̄r. nō tñ opatio eiꝰ ē iiusta. tenet̄ tñ cuz ad noticiā eiꝰ puenerit dānū recōpēsare ēptori. Et qō dictū ē ō vēditore etiā itelligēdū ē ex pte ēptoris. Cōtingit em̄ q̄nq; vēditorē credē rē suā minꝰ p̄ciosam eē q̄ tū ad spēm q̄ ē. sic si aliq̄s vēdat aurū loco auricalci. emptor si illud cognscat iiuste emit: t ad restitutōez tenet̄. Et eadē rō ē de q̄litate t q̄ntitate. Ex his ꝑz q̄ illicitū est vēdē aurū t argētū ab alchymistis factū ꝑ vo auroꝝ argēto. qz nō ē adeo purū t vtuosum vt verū aurū. nec ꝑz easdē ꝓprietates. Si aūt ꝑ alchimiā fieret vel aurū nō eēt illicitū illō vendē ꝓpt̄ vo. qz nihil ꝓhibz artē vti aliq̄bꝰ naturalibꝰ causis ad ꝓducēdū naturales t vtiles effectꝰ sic Aug. dic de tri. iij. ℟ Pz etiā illicitū esse vinū ꝓmiscē melle vel sinapio ꝑ pt̄ dulcedinē vt eo carnēs vēdat̄. vel cinere clauilato ꝓpt̄ fortitudinē vl̄ saporē. qz q̄busdā hoibꝰ sūt nociua. Est em̄ cinis clauilatꝰ corrosiuꝰ viscez. mel inflatiuū. t si

napiū gnātiuū ptisis. pz dolosū eē ō mane vinū bonū ꝓpinare ad allicīēdū ppz tallectū eē aliudvas de debilioꝛ vino fū dē circa vespas. Pz etiā dolosuz eē spēs ad cellariū reponē: vt postꝙ hūiditatē tpoderositatē acqsierit cariꝰ vēdār. tc. vñ narrat Beda li. iij. c. xviij. in gestis āgloꝝ de forseo epo scto. Cū em ille a corpe fuisset raptꝰ meruit āgelo ꝝ aspectꝰ intueri. t tūc tussus ē ab angelo i mūdū videre. Qō cū feciss vidit vallē tenebrosā i imo positā habētē tres ignes grādes accēdētes vallē. Et cū angelū interrogasset qd b eēt. rīndit. d. Tres ignes sūt tria iiq t dolosa q negociatores hūt accēdētes totuz mūdū t ꝓsumētes. Primꝰ ignis ē mēdacīū t piuriū. t freqnt ꝓmittit in vēditōe t ēptōe. Secūdꝰ ē auaricia t cupiditas vēdētiū t etiā emētiū. Tertiꝰ est ipietas fraudis t doli. ℣ Secūdo negociatio reddit dolosa t iiusta ꝓpter defectuz ꝙtitat qō p mensurā t pōdꝰ cogscit: vt si qs scient vrat defectuosa mensura vel pōdere i vēdēdo: fraudē ꝓmittit. t ē illicita vēditio. sic ꝓtingit iter pincernas. hospites: carnifices: t hmōi. vñ Deut. xxv. Nō habeb i sacculo diūsa pōdera maꝰ t mīꝰ: nec erit i domo tua modiꝰ maior t mior. qr abominabit dñs eū q fac b. Et Leuit. xix. ꝑcepit dñs. d. Statera iusta t eq̄ sūt pondera iustꝰ modiꝰ. equusqz sextariꝰ. t puer. xx. Abhominatio apō deuz pōdꝰ t pōdꝰ t statera dolosa nō ē bona Sz qrit an aliq mēsura sit taxata vl pō dus. Rñsio sm sctm T ho. qꝙ mēsuras rerū venaliū necesse ē in diūsis loq eē diuersas ppt diūsitatē copie t inopie rerū. qr vbi res magꝭ abūdāt ꝓsueuerūt eē maiores mēsure t pōdera. In vno tn q̄z loco ad rectores ciuitatū t comitatū ptinet determinare q̄ sint iuste mēsure rerū venaliuz. pēsatis ꝓditōnibꝰ locoꝝ t rez. t iō has mēsuras vel pōdera publica autoritate: vel ꝓsuetudine istituta ꝑterire nō licet. ℣ Tertio negociatio reddit dolosa t illicita ex defectu q̄litat. puta si aliqō alia ifirmū vēdat q̄si sanū. pānꝰ defectuosus in colore vel ꝑciositate ꝑ pfecto. sic cōiter faciūt hi q fenestras claudūt ne pānꝰ pateat emēti. vel equū claudicāte. vel alias defectuosū vēdūt ꝑ veloci t pfecto De qbꝰ Isa. v. Ue q dicit bonū malū. t malū bonū. vñ Tullꝰ. li. iij. c. xij. de offi. q̄rit an vir honestꝰ debeat patefacē vicia rerū i vēditōe an celare. Et inducit ibi sententias pboꝝ ōrias. Aliud inqt. videbat Diogeni babilonie magno t gui stoico. Aliō antipatro discipulo eiꝰ hoī acutissimo. Antipatro oia patefaciēda videbat cū bō hoib ꝙsulere debeat t suire hūane societati. t ea lege sit hō natꝰ. t vtilitas cuiuslibet sit vtilitas cōis. Diogeni ꝛo videbat ōriū n oportē vēditorē dicē vicia nisi qō ꝓstitutū sit iure ciuili. cetera sine insidijs agē. Que em vēdit: velle tvēdere optīe. t vēdo meū non plꝰ qꝙ ceteri. cui g iniuria Vñ Diogenes q̄d stultius qꝙ vēditorē vicia rei quā vēdit narrare. t qr si pco pdicare de omū pestilente vēdo. Ad ōriū ꝛo arguit antipatꝰ qꝙ nisi sic fecerit iniuste t improbe facit. vñ ꝓcludit Tullius qꝙ in dubijs causis ex alia pte defēdit honestas. ex alia vtilitas. q. d. honeste ē narrare vicia rei vēdēde: vtile ꝛo nō publicare. vñ sequit hꝰ genꝰ celādi qs nō videat certe nō apti. nō simplicq. nō ingenui. n iusti: nō bōi viri. ꝛ suti potiꝰ obscuri astuti. fallaq. callidi hoīs ē. Et introducit ibi exēplū cuiusdā fallaq q voluit vēdere ortū suū. q cū intelligeret qꝙ quidam vellet emē ortū suū ad inhabitādū: fecit venire piscatores in nauiculis tpe cene cū tuba rū multitudie qō cū aliꝰ miraret. rīndit qꝙ de illo loco erat siracusis q̄dq̄d eēt piscū. qō aliꝰ audiēs: carius emit ortulū. t cuz postera die nil tale videret āmirati dixerīt alij qꝙ ibi ꝓsueuerunt eē piscatores. t ita fuit factꝰ dolꝰ. qr aliō fuit actū. t aliud simulatū. dolꝰ aūt legibꝰ vindicatur.

Tertia pars in qua xp̄us

docet malum relinq̄re t fugere t ad bonū pgere in hoc qꝙ mutādo locū reliquit malos t pestiferos. t ad bonos se trāstulit pdicando t docendo tc. ℣ Moralit ē notandū qꝙ qr cōuersatio malorū ē piculosa. iō exēplo xp̄i fugiēda. Nā sic modicū fermentū magnā massam inficit t amaricat. t modicū putridū totum pomū. t dens infirmꝰ totū caput. Sic malꝰ t peccator multos iustos cohabitantes depuat. quare in ꝓuerb. dr. Qui serpētē i sinu suo nutrit patiet ab eo. t xxviij. q. .i. Sepe maloꝝ ꝓsortia etiā bonos corrūpit. Docet g sapiēs Eccl. vij. malū esse reliq̄ndū t fugiēdū. d. Discede ab iiquo

ꝛ deficient mala abs te. Neigiꝫ iusti ab iiustis inficiant̃ p eoꝝ ꝓsortiuꝫ trāsfert eos dñs. De rebellione ad recōciliatōez De dissolutōe ad religiōez. De pegrinatione ad quietatōez. Prio existētes i statu pcī trāsfert ad statū pnie et gr̃e. Naꝫ sicut misericors rex exules ꝛ pfugos et pscriptos in alienis regnis vacātes reuocat gratiose. et ad pacis recōciliatōez addmittit. Ita xp̃s suos rebelles recedētes ab eo p pcm̃ exulātes in regno diaboli ī regiōe vmbre mort̄ trāsfert p penitētiā misericorditer ꝛ gr̃iose in regnū suū ꝛ repatriare fac̄. De illo exilio trāslatus fuit petr⁹: paul⁹: magdalena: mathe⁹. q̄re dicere pñt illud Colo. i. Eripuit nos de ptāte tenebrarū: et trāstulit in regnū filij sui. Secundo dñs trāsfert iustos et electos suos de dissolutōe ad religiōez Nā ortulanus cernēs plātā delicati fructus periculis expositaꝫ hoīm vel bestiarū in campis: transfert ad viridariū suū bene munitū. vt ibi floreat et fructificet. Sic dñs noster videns hominez aptuꝫ ad fructificandū ī ecclesia qui stat in mūdo quasi in campis non bene munitum excutiatur vel inficiatur a bestijs infernalibus vel prauis hominibus. vt gemmas boni ꝓpositi concipiat et fruct⁹ virtutū pariat ordinat ad ortū et ad statuꝫ sancte religiōis: sicut Francisc̄ū. Dominicū. Clarā. Brigidā ꝛc̄. ℗ De hac translatōne dicit p̄s. Vineaꝫ de egipto transtulisti. i. de tenebris mūdanis eiecisti gētes. s. hoīes indispositos. et plātasti eā. Et signāter noiat talē religionem vineā. Vinea em̄ multū hꝫ de hūore. et iō apta é ꝙ alibi possit trāsferri. qꝛ vbicūqꝫ trāslata fuerit ptynū r radicari. Sic certe charissimi ad hoc ꝙ mereant̃ hoīes a dño p̄dicto modo trāsferri necesse é ꝙ more vinee hūorē gr̃e ꝛ deuotōis hēant interi⁹ ꝛ volūtatē in firmo ꝓposito radicēt. Istud tñ est ꝺ multos q̄ꝫ de seculo ad religionē corpal̃r sint trāslati. nō duꝫ tñ sunt in firmo ꝛ et bono ꝓposito radicati. Et hinc é ꝙ in religiōe nō pficiūt: sed poti⁹ deficiūt. Arbor em̄ ꝺ silua ad ortū trāslata nūq̄ fructificat nec vegetat̃: nisi radix cū arbore trāsferat̃. Naꝫ si radix in silua remanet. trūc⁹ vero ad ortū trāsferat̃ nō fructificat ꝫ desiccat̃. Sic proculdubio nisi radix cordis. s. ꝓpria volūtas trāslata fuerit et mutata ꝺ silua mūdi per cōemptū totaliter eradicata. nō pōt ꝓficere spūaliter. q̄uis localiter ad ortū religiōis sit delata. Et ideo religiosi qui radicē cordis sui in seculo dimiserūt per nimiā dilectionē seculi. ꝛ truncū corporis ad diuinū seruitiuꝫ trastulerūt nō fructificāt. nec in virtutib⁹ pficiunt. Qꝛ queri̇t an stat⁹ religionis sit melior q̄ secularis. ꝛ videt̃ ꝙ secl̄aris: qꝛ stat⁹ secularis hꝫ exercitia ꝟtutū plura. q̄ nō pōt habere religiosus. Nā diues in opibus misericordie pōt multū semīare. religiosus vero nō. ideo ꝛc̄. Vñ ap̄lus. ij. Cor. ix. Qui parce semiat pce et metet. et qui seminat in bñdictionib⁹: de bñdictionibus et metet. Ꝟn oppositū est sanctus thomas. in. ij. ij. q. clxxvi. et habet̃ etiā in decretis. xxxiij. q. ij. admonere. ꝙ religionis ingressio excedit omne gen⁹ satisfactionis et penitentie. ideo dico ꝙ status religiōis est melior. Primo ꝓp̄ securitatem. qꝛ sicut securius et melius é esse in portu q̄ꝫ in mari p̄opter infinita pericula. sic melius est esse ꝛ securius in religiōe q̄ꝫ in seculo. vbi mꝫta sunt pericula que ap̄lus ānumerat. ij. Cor. xi. Periculis fluminū periculis latronuꝫ. ꝛc̄.

℗ Secundo ꝓpter acceptatiōez diuinā. Naꝫ sicut ille qui plura dona dat: magis accept⁹ est illo q̄ minora dat. Sic religiosus donans deo ex voto ꝓpriam voluntatē potestatē et actū. magis acceptus est: q̄ ille qui solū actū deo tribuit. Vñ Anſel. in li. de similitudinib⁹. Qui dat arborē fructum et opus plus dat q̄ qui solū donat fructū et nō arborē. Tertio propter maiorez p̄miationē. qꝛ per ingressum religionis cōsequitur quis remissionē oīm peccatoruꝫ. vt patet per argumentū in oppositum allegatum. Ad argumentū dicendū ꝙ etiaꝫ religiosus per eadem exercitia pietatis mereri pōt sicut et scl̄aris de nās cor et affectū sicut et secularis donat rē et effectū. qꝛ deus cor interrogat: et non manū. xxiij. q. v. si q̄d inueniſti. nec cōsiderat quid fiat: sed quo animo fiat. xv. q. vi. c. i. in fine. Tertio dñs transfert iustos de hac peregrinatōe ad eternā quietationez. Nam rex hñs seruuꝫ fidelem vel prelatus ꝓmouet eū post debitū seruitiū ad aliquā dignitatē vel officium p̄o remuneratione

vt ibi intuitu fuitꝰ et laboris q̃etẽ hẽat
Ista mõ dñs nr eos q̃ se i hac vita labo
ribꝰ xtuosis occupãt fidel'r trãsfert post
hãc vitã ad magnã dignitatẽ et ad q̃etẽ
regni celestis ppetuã. sic Ezech. xliij. dr
ꝺ enoch q̃ ad hꝰ laborauit vt ꝺo placeret
t in padisũ trãslatꝰ ẽ. ¶ Hz q̃rit an
deꝰ sp hoiez sic suscipiat t trãsferat ꝺ sta
tu huiꝰ vite ad aliã vitã in optimo statu
vite sue? Et videt q̃ nõ. qr optimꝰ statꝰ
mlt̃oꝝ ẽ infantia in q̃ tñ nõ moriunt: sz
i senectute cũ senuerint in annis t pctis.
¶ Prio cuiꝰ solutõe ẽ notãdũ. q̃ nõ eẽt cõ
ueniẽs quẽlibz mori i statu ifantie. lz sit
melior statꝰ mlt̃oꝝ. t hꝰ ppt tria. ¶ Prio.
qr sic pret mlt̃iplicatio hoiz cũ oẽs añ tẽ
pus pubertat̃ t añ q̃ ẽent apti ad ꝓcreã
dũ extinguerent̃ nec p ꝺñs fieret mlt̃ipli
catio hoiz nec restauratio ãgelice ruine.
¶ Secũdo libras hois frustraret̃ cũ nũq̃
ad vsũ bone vl' male opatõis deduceret̃
¶ Tertio hoi violẽtia fieret. q̃ libero arbi
trio opãdo bñ vsq̃ ad seniũ. magnã pos
set merei i gl'iaz quo tñ bono moriẽdo in
ifantia ꝓuaret̃ añ vsũ liberi arbitrij. Ꝺ
dicũt aliq̃ q̃ deꝰ hoiez in optio statu su
scipiat p mortẽ. vnũ sic moriẽdo. alteruz
sic. vnũ vt coronet̃. alteꝝ vt mitiꝰ punia
tur. qꝺ pbãt autoritate Ezech. di. Nolo
mortẽ pctõris: sꝺ vt mag̃ ꝺuertat̃ t viuat
et alibi Sap. v. ¶ Raptꝰ ẽ ne malicia mu
taret intellectũ eiꝰ. nã libras hois ẽtã no
bil' q̃ deꝰ ñ vult hoiez ꝓuare dignitate
libtat̃. q̃n hõ possit bñ vl' male meritorie
vl' ñ opari. Cũ g̃ deꝰ q̃ p̃scit vltimũ finẽ
hois. bonũ vl' malũ. ex ꝓpria nãa volũta
re electũ ꝑm quẽ ꝑm sctm tho. hoiez ꝑde
stinat aut p̃scit. si i hoie cog̃scit aliquam
bonã scãtillã aie boni ꝓpositi t firmaz.
deꝰ hãc suo tpe sulphure pnie t igne ca
ritat̃ accẽdit vt eũ sic latronẽ dextrũ saltẽ
in pũcto mort̃ possit saluare. qr ꝑm sc̃m
tho. li. iij. ꝺ gẽtiles. c. ix. Malũ ñ ꝓsumit
tm̃ naturã bona ꝝ scãtillaꝝ q̃n ex eis fiat
magnꝰ ignis. Ad hꝰ ei deꝰ sp stat ad osti
um cordis cũ igne charitat̃ et pulsat vt
sibi apiat̃ t scãtillã accẽdat Apocal'. iij.
Ego sto ad ostiũ t pulso tc̃. Sic scãtilla
petri erat icẽsa: q̃n pꝰ negatõez xps eum
respexit. nec i apostasia eũ mori ꝑmisit. sꝺ
sulphure pnie et igne charitat̃ i corde in
cẽsus in statu meritorio vitã finiuit.

Feria quarta pꝰ iuuocauit. Ser. viij.

Eccesserũt ad illm

q̃dã ꝺ scribis t phariseis. ꝺ:
mg̃r volumꝰ a te signũ vidẽ
Mat. xij. ℟ Volẽs aliũ itoxicare sꝺ
dulcedie aliq̃ cibi vl' porꝰ imittit venenũ
mort̃. qꝺ ẽ maiꝰ malũ t pctm̃ q̃ si hoiez
gladio occideret. vñ. C. ꝺ maleficiq̃ t ma
thematiq̃. l. i. plꝰ ẽ t atrotiꝰ hoiez veneno
extinguẽ q̃ ferro necare. Nã pẽa eiꝰ si ma
ior ẽ ꝺportatio: si minor ẽ ꝺcapitatio vl' be
stiaꝝ subiectio. Sic dolosꝰ inimicꝰ q̃ sub
spẽ pietat̃ t amicitie q̃rit hoi nocẽ peior
ẽ q̃ apta malicia hoi nocet. ꝺ q̃ ꝺi. pbs
ix. etbi. Qui fingit se amicũ t ñ ẽ peior ẽ
eo q̃ fingit falsã monetã. Mi sꝺ ꝑm. ps. q̃
loquũt pacẽ cũ ꝓxio suo: mala aũt i cordi
boꝝ eoꝝ. Volẽs etiã fuerit phariseꝰ q̃ simul'a
ta amicitia t pietate q̃rebãt videꝝ xpi sig̃
vt saltẽ p eiꝰ opa cũ crimĩal'r accusaret t
capent. q̃ suis xbis ꝓdicẽ ñ poterãt dicẽ.
mg̃r tc̃. Quer̃t an phariseꝰ xpz adula
torie laudãdo peccauerit mortal'r ꝺi. mg̃r
tc̃. Ad qꝺ rñdẽdũ. prio videndũ ẽ an lau
dare hoiez sit pctm̃. Secũdo an sit pctm̃
mortale. nã laudare hoiez ꝓtingit bñ vl'
male. put debite circũstãtie suãt vl' ꝑter
mittãt. Si ei aliqs velit aliquẽ laudare
vt ex hꝰ ꝓsequat̃ ne i tribulatiõibꝰ deficiat
aliis circũstãtijs ꝺbite obseruat̃. sic ẽ xtꝰ
amicitie. Si aũt aliqs velit aliquẽ lauda
re i qbꝰ nõ ẽ laudãdꝰ: vt puta ꝺ pctõ. sic
adulteri vl' luxuriosi se mutuo laudãt ꝺ
magna potẽtia coeũdi vl' mlt̃itudie mu
lierũ. sic ẽ magnũ pctm̃. ꝺ q̃ dic̃ ps. Lau
dat̃ pctõr i desideriis aie sue t iiquꝰ bñ
dicit̃. Vl' etiã q̃ nõ sũt recta vl' certa. ꝑm
illud Eccl'. xxvij. Añ sermonẽ ne laudes
virũ tc̃. Eccl'. xxi. Ne laudes virũ i spẽ sua
Vl' etiã si timeri poterit ne laude ad ina
nẽ gl'iaz ꝓuocet̃. Eccl'. ix. Añ mortez ne
landes hoiem. qr quocũq̃ illoꝝ modoꝝ
q̃s laudat̃ ẽ adulatio t pctm̃. secũdo q̃ñ
laus illa ꝓriat̃ charitati. qꝺ fieri ꝑt vno
mõ rõe matie. sic cũ q̃s laudat pctm̃ ali
cuiꝰ quẽ sic laudãdo fouet hꝰ ꝓriat̃ carita
ti t dilectõi ꝺi. ꝺ cuiꝰ iusticiã hõ loqt̃ t ꝺ
dilectõez ꝓximi quẽ pctõ fouet. vñ Isa.
v. Ue q̃ dicit̃ bonũ malũ tc̃. alio mõ rõe
itẽtõis: puta cũ aliqs adulat̃ ad hꝰ alicui
vt frauduler̃ noceat ei corpaliter vl' spi
ritualiter: sicut phariseꝰ xpo. vt dicitur in
euãgelio. sic ẽ pctm̃ mortale. puer. xxvij.

Meliora sūt vulnera diligēt̄ q̄ fraudulenta oscula. Tertō p occasionē. sic cū lausadulatoris sit alt̄i occasio peccādi. t pret adulatoris intētū. Et tūc ꝓsiderandū est vtrū occasio sit data vel accepta. vel q̄lis ruina ex hac sequitur. s. venial. vel mortalis. t ꝑm h̄ ē iudicandū sicut de scādalo. Si aūt aliq̄s ex sola auiditate delectādi aliq̄s. vel etiā ad euitandū aliqd̄ malū vel ꝓsequendū aliq̄d in necessitate alicui adulat⁹ fuerit nō ē ꝺ charitatē: nec pctm̄ mortale. Judei aūt iuidiosa intētiōe xp̄m laudabāt. iō mortal̄r peccabāt. ¶ Queri t̄ item vtrū quis dicēs aut faciēs ꝺ ꝓscientiā aut iustitiā aliq̄d peccet mortaliter. Rñdet Bonauē. li. ij. di. iij. q. iij. di. q̄ cū scientia dictat aliq̄d ee agendū aliq̄d qđ ē ꝑm legē dei. t sic agendo h̄ ꝓformat cū sciam suā volūtati diuine. t sic faciēdo nō peccat. imo meret̄. Aliq̄n dictat faciēdū ee illud quod ē indifferens ad bonū t ad malū. Et tūc dictat vel illud faciendū ee vt bonū: t facit. t sic nō peccat stāte ꝓscientia tali. aut dictat aliquid qđ ē ꝺ legē dei t sic nō ligat ad faciendū vel nō faciēdū: ſ̄ipam deponere. t tūc q̄cq̄d agat mortaliter peccat. siue ꝓformādo se siue difformādo. q̄ si agat qđ dictat peccat. q̄ facit ꝺ legē dei. si aūt nō agat. facit ꝺ ꝓscientiaz illā. t sic etiā peccat. nō rone operis: sed ratione male voluntat̄. q̄ facit in ꝓtemptū dei dū credit ꝓscientia durante illud ee ꝺ legē dei. Et hoc est qđ dicit glo. sup illud apostoli ad Ro. xiiij. Oīe qđ nō ē ex fide pctm̄ est. dicit glo. Oīe qđ ad cōscientiam ptinet si aliter fiat: dicit ap̄lus esse pctm̄: q̄ vis etiā fiat qđ bonū est si nō faciendū credat̄ pctm̄ est. Ratio est. q̄ deꝰ nō tm̄ attendit q̄d homo facit. ſ̄ quō facit etiā ille q̄ facit qđ deꝰ iubet. nō bono aio ſ̄ malo peccat mortalit̄. Sic g̃ stante tali ꝓscia ꝺ scientiā faciendo peccat mortalit̄ licet teneat̄ illa dimittere. Ad ꝓpositam igit̄ scribe t phariseī vocando xp̄m magīz dicēdo ꝺ ꝓscia ꝓpriā: peccabāt mortalit̄. Et iō xp̄us redarguēs eos de pctō mortali dicit. Generatio p̄ua t peruersa ꝛc. ¶ Quantū nūc ad ꝓsecutiōem t ꝓtinuationē euangelij sicut xp̄s heri mercatoz reprehendit cupiditatē. sic hodie reciduantiū ad malū ingr̄titudinē. Et sunt tres partes principales huius. In p̄ma corrigit magnā ingr̄titudinē peccātiū. ibi. Generatio p̄ua. In secunda aggr̄uat periculū reciduantiū. ibi. Cū aūt immūd⁹ spūs exierit. In tertia cōmēdat gr̄am bñ operantiū. ibi. Adhuc eo loquente.

Quātū ad p̄mā partem

est sciendū q̄ q̄uis scribe t phariseī xp̄z vidissent multa signa t miracula facere. ista tñ ꝑm hieronimū nō reputabāt magna. t iō signū de celo q̄rebāt. s. q̄ signū faceret sicut helyas ad cui⁹ inuocationē ignis de celo cecidit. iij. Reg. xviij. Vel sicat samuel q̄ fecit tonitrua t fulgura ꝺ more p̄rie t pluuiā. i. Reg. xij. Vl̄ q̄ māna ꝺ celo caderet. sic factū fuit tpe Moysi. Exo. xvi. ¶ Sed q̄ ingr̄ti iudei de signis ei⁹ factis t maioribus his non credebāt iō eoz ingr̄titudiez t malicią i trib⁹ reph̄ dit Prio in p̄uitate iduratōis dicēs. Generatio mala t adultera. Vocat eos generatiōem malā ꝓpter indurationē maloz opez t insidiose cogitatiōis. adultera vero. q̄ cū dñs generatiōem t gentez iudeoz elegisset sibi in spāle populū ꝓferendo eis multa beneficia: puta dādo legē. de eis nascēdo. eos cibando. eos defendēdo. educēdo de egypto. inimicos humiliādo. ꝓpt̄ q̄ merito eū in spālez dñm h̄re debebāt. quē tñ multū despiciebant. sic gēs puersa t idurata. de q̄ dr Deut⁰. xxxij. Generatio em̄ puersa ē t infideles filij. Et iō n̄ fuerūt digni videre sig̃ deitatis: ſ̄ tm̄ audire signū h̄manitat̄ t passionis t eoz p̄ue obstinatiōis. sic in Jona ꝓpha. q̄ sicut Jonas inocēs t iust⁹ piect⁹ erat in mari t a pisce recept⁹. postmo dū viu⁹ in aridā piect⁹. sic xp̄s iust⁹ t rectus de sinu p̄ris in h̄uc mūdū piect⁹ in vētre terre tri.b⁹ dieb⁹ t noctib⁹ recept⁹. tertia die in aridā. i. vitā potētia dei suscitatus mūdū tranquillū fecit t p̄ñi recōciliauit. Ro. v. Cū inimici essem⁹ recōciliati sum⁹ deo p mortē filij sui. ¶ Secūdo reph̄dit eos ꝺ g̃uitate incōp̄ctiōis: di. Viri niniuite. q̄. s. fuerūt gētiles. cū generatione hac mala surgēt in iudicio. s. vltiō sit. Et isti niniuite hanc malā generationez iudeoz ꝓdēnabūt. nō ptāte: ſ̄ ꝓpatione. q̄ ex eoz cōparatōe hec mala generatio magis dānabilis apparebit cū isti niniuite gētiles ex vna p̄dicatione Jone non triēnio p̄dicant̄ sicut xp̄s p̄miam egerūt. Et ecce plus q̄ Jonas hic. i. in medio ve

stri sum ꝑsõa maioris dignitat potẽtie. sapie: ⁊ sctitatis. qz Jonas tm̃ ꝓpha. hic aũt xps dns ꝓphaz. Tertio reprehendit eoz tarditatẽ recte inquisitiõis ⁊ recepti onis doctrine vitat. d. regia austri studi osa festina ⁊ diligẽs fuit ad querendũ ⁊ addiscẽdũ sapiaz salomonis. q cũ eẽt no bil' regia. delicata mulier: labores ñ recu sauit. ꝟ a finibus mũdi ad salomoné vẽit sapiaz ei⁹ audire. Ad hos aũt venit xps nõ ipsi ad xpm: q ẽ maior salomone. quia salomõ solũ rex tpalis. hic aũt rex celoz. Etiõ illa regia etiã ꝓpatiõe ꝓdemnabit hanc generatiõez. Et nota ꝙ illa regina ẽ saba. de q̃ dr. iij. Reg. x. T Mora lit cũ xpiani plura a deo receperint bñfi cia q̃ iudei. maiores tenent reddẽ gtes. Nã ꝟm Sen. in li. de bñficijs. Nõ referre gras de bñficijs turpe ẽ. Un̄ recitat extra de donatõibꝰ. c. Prudẽtis. in glo. ꝙ Marcialis cocꝰ quẽdã ingtũ q nõ reddi dit gtes suis bñfactoribꝰ reprehendit: di. Sceuola tu comedis apud om̃s: nullus apd te. Alteriꝰ siccas pocula: nemo tuũ Aut tu redde vices. ãt desine velle voca ri. Dedecꝰ est sp sumere: nũq̃ dare. Sic vere plures reprehendi possunt q nõ so lũ pane quottidiano corpaliter reficiunt Verũ etiã spũalit frequnt panesacramẽ tali. ⁊ in mensa altaris corpe ⁊ sanguine xpi refecti gras nõ referũt. U De q bus. ps. Obliti sunt bñfactoz eiꝰ ⁊ mi rabiliũ q oñdit eis. De hmõi bñficijs et donis accept. quidam de deo nõ cogitãt quidã deũ de beneficijs nõ honorãt. qui daz dei beneficia exasperant. Primi sũt valde ingrati. in hoc ꝙ beneficiorum dei obliuiscũtur. Hanc em̃ obliuionẽ cãt vo luptas carnis. Nã ꝟm Boe. ij. de ꝓso. me tro. ix. Corpus ꝟm imaginationẽ platoꝰ nico vocat moles obliuiosa. Fuit enim opinio platonis: sic tãgit Arist. i. poste. ꝙ aia sua creatiõe hz noticiã oim rez. ꝟ statim q̃ infundit terreno corpi: tradit obliuiõi noticiã illã. Sic corpꝰ i delitijs expositũ: nulliꝰ bñficij recordat. nec dei: nec hois. pdit em̃ memoriã oim benefici orũ. sicut hz Gen. xl. in ꝓposito pincerna rũ pharaonis q fuerat prius incarceratꝰ cũ ioseph. ⁊ p ipm de sua liberatiõe ꝓpro phetice informatꝰ: ꝟ succedẽtibꝰ ꝓsperis oblitꝰ ẽ sui int pret. Sic etiã ẽ de mult q cũ afflictiõibꝰ tribulãt. deũ: sctos: ⁊ hoꝰ mines hñt in mẽoria. inuocãt ꝓ adiutorio ꝓmittũt multa. ꝟ liberati a tribulatione succedẽte ꝓspitate ⁊ voluptate: oim obli uiscũt. nec etiã dñi creatoris recordãtur. ps. Oblitꝰ es dñi creatoris tui. X Secũdo quidã sunt ingti ⁊ deũ de bene ficijs ñ honorãt nec gras referũt. hz a deo q̃ttidie corpaliter ⁊ spũaliter pascãt. similes porcis q glãdes arboris comedũt. nũq̃ tm̃ oculos ad eũ erigũt: cuiꝰ fructꝰ incessã ter depascũt. Sic reuera carissimi viri nõ debet: ꝟ sp in oibꝰ gratias agẽ. Unꝰ apls ad T hessa. Sine int missiõe orate. in oi bus gras agite. Unꝰ aug. i epla ad mar cel. Nihil meliꝰ dicẽ possumꝰ q̃ deo gra rias q̃d meliꝰ inq̃t vel aio geramꝰ: vl ore ꝓmamꝰ: vel calamo exꝓmamus: q̃ deo gras. nihil dicã breuiꝰ nec audire letius. nec intelligi gtius. nec agi fructuosiꝰ q̃ q̃d põt. In sigñ huiꝰ in oibꝰ horis dicã mus bñdicamꝰ dño. deo gras. Unꝰ legit in vitas patrũ quõ senex vidit in spũ fra tres in mẽsa comedẽtes. quosdã mel ⁊ al bos panes: alios sterꝰ. admiratꝰ intra se deꝓcabat deũ vt huiꝰ misteriũ ei reuela ret. qz idẽ cibꝰ oibꝰ appositꝰ in mãducã do fuit mutatꝰ. venit vox desup: di. Qui mãducãt mel ⁊ albos panes: sũt q in ti more ⁊ grarũ actiõe sedẽt ad mẽsam. iõ qz mel cõedũt. Illi vo q sterꝰ mãducãt sũt hi q murmurãt detrhũt ⁊ male loquũ tur i mẽsa: nec gras dicũt. V Tertio sũt q dã ingtũ q deũ õ suis bñficijs expro brãt ⁊ exasperãt. hi sũt sil'es vxori cuiusdã quã maritꝰ a morte liberauit tdẽdo se ad ꝓfusiõez collisterio ꝓ delicto vxoris. ꝟ ꝓ eiꝰ bñficio deberet eẽ gta vt ingta ei õ ce tero illã confusiõez ⁊ enormitatẽ ipropa uit. Sic saluator nr vt nos a ꝓfusiõe ppe tua ⁊ dãnatiõe liberaret: tdidit se ad col listeriũ alapaz ⁊ ad ꝓfusiõez cruq̃ mort: ⁊ advulnera mag̃. Sz q gti eẽ deberẽt õ bñficio magno: vt ingti ei vulnera ꝓ no bis suscepta morte ⁊ passiõz caput ⁊ oia mẽbra cruẽtata ipropamꝰ. de qbꝰ Eccl. xxix. Pascet ⁊ potabit igtos ⁊ adhuc a mara audiet ab igtis Justi sũt sil'es euidã ingto militi õ q narrat Gen. iiij. õ. bñfi. q naufragꝰ littori applicuit ⁊ hospicio cu iusõ receptꝰ. ⁊ p. xxx. dies refocillatꝰ tãdẽ licẽtiã accepit ꝓmittẽs q ei gras apõ ipa torẽ ꝓcurare vellet dũ ad eũ vẽiret. Veni ens ãt ad philippũ regẽ macedonũ ꝓ põdi

ctū militē fuit expulsꝰ ⁊ opprobriose tractꝰ. qđ ille ñ tulit: ⁊ ad curiā regis accessit. ⁊ ingratitudiez militi exposuit. Philippꝰ b audies iussit vtriq; militi ⁊ impbatissimo stigmata īfigerēt. q ei⁹ ingratitudiez ppetuo testarēt. sic ꝺ naufragio mortis etne. morte xpi libati addomū xpi .s. eccliaz electi. ꝛcreati corpe suo mlta ꝑ mittim⁹ ⁊ pauca soluim⁹. iō xps i curia pñs oīa opprobria xpianoꝝ malis māifestat. q stigmata eterne maledictionis eis imprimit. ☩

Secūdar si quaꝺ ñs oñ/

ꝺit pcm̄ peccātiū p recidiuatōz. Sz hūc passū allegorice exponēdo ꝺ ppō gētili ⁊ iudeoꝝ. Est nō ndū q ꝑmo diabolus bitauit i iudeis .s. tpe legis nature: ⁊ postmodū p circūcisiōez ⁊ legis susceptōz ad tps ꝛcessit ab eis ⁊ venit ad gētiles. ⁊ qz gētiles postmodū ꝛcepūt fidē xpi quā iu dei sprauerūt. iō recedēte diabolo a gētili bꝰ ad iudeos ē reuersꝰ i ąbꝰ nūc p infidelitatē ⁊ obstīatōez ꝺi inhitare. ☩ Nota ꝛ ē notāduꝫ q magnū ē pcm̄ recidiuare pꝰ pniaz i ꝑora pcā nā vt ꝺic̄ Aug̃. ⁊ alii medici exprī q infirmꝰ recidiuās i priorē egritudinē ē in magno pcīlo mortis. Cuiꝰ rō ē qz qnto plꝰ bō infirmat tāto magis natura eiꝰ debilitat. ⁊ qnto debilior: tanto piculosior ⁊ pnior ad mortē. Sic recidi uās i pcā deleta p pniaz ē in pcīloso statu. vñ Bre. i pasto. ⁊ recitat ꝺ pe. di. iij. Qui admissa plāgit. nec tñ deserit pene ḡuiori se subijcit. delicta iterata plꝰ pu/ nirī oz. ff. de iure patronat⁹. l. i. Nā p ta/ lē recidiuatōez fit: ⁊ ō debilior ad ꝛsurgēdū. Diabolꝰ fortior ad inuadēdū. Deus difficilior ad indulgēdū. Nā ꝑmo hō ef ficit debilior ad ꝛsurgēdū. sic naturaliꝛ videmꝰ q qnto plꝰ piscis lepus vl auis in rethe vel laqueo se agitat: tāto magis se inuoluit et minꝰ euadit. ⁊ qñ credit effu gere p cordā retrahit a volatu. Due enī vices faciūt consuetudinē. ff. de iure pa. l. i. sic pctōr diutiꝰ manēdo i pctō. strictiꝰ p consuetudinē capit. ⁊ qnto pluries reitera tur: tāto magis hō ad ꝛsurgēdū debilita tur. ⁊ qñ ꝓponit p pniaz euolare. p cor/ dā male delectatōis ⁊ consuetudis retrahit vñ bn̄ exī de consue. cū tāto. q tāto sūt gui/ ora pcā qnto diutiꝰ infelicē aiaz ꝺtinēt alligatā. ⁊ exꝰ ꝺ psa. ⁊ affi. nō ꝺz. diutur/ nitas tpis non diminuit pctm̄: ⁊ auget.

Sz qñ pctā i consuetudiez deducta sint grauissima. leuissima tñ estimant a pctōri bꝰ ⁊ qsi nulla. decepti nāq; ꝑua delecta tiōe piculū et grauitatē nō pōderāt nec attēdūt. sic nec piscis hamū delectatōne cibi attēdit. in quo tñ capit tenet ⁊ mor ti tradit. Secūdo diabolꝰ efficax fortior ⁊ aiosior iterū ad inuadēdū. Nā latro cō sideras se prospere ⁊ sine repḥensiōe homi cidiū pegisse. audatior fit ⁊ eo aiosior ad latrocinādū. sic diabolꝰ cū semel tēptan do hoiez vicerit ⁊ pctō occiderit: tāto au datior efficax iterū ad hoiez inuadēdum. Qꝺ oñdit i pabola euāgelij vbi ꝺr. Cū Luce. xi. imūdꝰ spūs. i. diabolꝰ q imūdꝰ ꝺr. qr se cū bz imūdiciā pcti. p quā aiaz quā pos sidet facit immūdā exierit ab hoie. .s. p pe/ nitētiā eiꝰ. tūc ābulat p loca inaquosa. i. corda iustoꝝ q sūt arida ⁊ incēsa dilectō ne dei. ⁊ sine hūore carnalis delectatōnis q̄rēs requiē. i. ꝓfectū rōis i suis ꝑuis sug gestionibꝰ: ⁊ nō inueniēs dic̄t Reuertar i domū meā. .s. aiaz penitentē q olim mea fuit ꝺ q p pniaz expulsꝰ sū. Et ei diabo lꝰ ita ꝛsurgit. vides q iustos ⁊ deuotos vincere nō pt ppt eoꝝ ꝓstātiā ⁊ fortitudi nē. cogitat intra se aliqñ tēptasse talē exā nūc expulsꝰ sū p pniaz. ⁊ ꝺ i tali vicio et vicisse. reuertaris ḡ iterū illuc. quē alias debilē inuenisti iterū debilē repies. Et tunc cū venerit repit eū scobis. .s. ꝓtritōis ⁊ cō fessiōis purgatū ⁊ mūdatū et forte vacā tē repidū et ociosū. qr forte adhuc ic̄ō sue tū ad exercitiū ṽtutū vacillātē. quē tūc diabolꝰ aggredit. mouēdo fantasmata malis i meōria rebuata icēdēdo p desi/ derīū amoris vt hō ꝓsensū adhibeat et tādē i opꝰ malū recidiuet. Quē si mimis forte ⁊ rīsistētē sibi repit. ñ valēs p seviciē eū: associat septē spūs neqores se. i. alia septē vicia mortalia pulsādo ⁊ inuadēdo tādiu q cor sibi ad aliquē ꝓsensū apiat. tunc intrat et inhabitat ibi. et fiūt hois illius nouissima peiora priorib⁹. qr non solū vnuz pctm̄ qꝺ consensit redit. ymo oīa alia dimissa per pniaz reuiuiscunt.

Sz querit ad que reuiuiscunt pctā deleta per pniam in recidiuatione. Ad qꝺ quidā rīdent dicētes q redeūt quo ad reatū ⁊ quo ad penā et etiā q ad oia muniētes se supillud Mat. xviij. ⁊ reci tatū ꝺ pe. di. iij. §. i. Seruenec̄ oē ꝺbi tū dimisi tibi qm̄ rogasti me. nōne opor tuit et te misereri conserui tui quoniam

rogauit te. ⁊ ita irat⁹ dñs tradidit eum tortorib⁹ quoadusq; redderet vniuersū debitū. sic et p̄ me⁹ celestis faciet vobis Sup q̄ dic̄ Raba. vt allegat de pe. dis. iiij. Cōsiderādū vniuersū debitū. qr̄ n̄ solū pcā que post baptismū hō egit reputabūt ei ad penā. verūetiā origīalia peccata q̄ in baptismo ei dimissa sūt. Theologi aūt dicūt q̄ pcā remittūt sine redeūt tm̄ quo ad effectū aggrauatiōis ꝓpter ingratitudinē p̄cedētis gr̄e vl̄ remissiōis. ⁊ nō redeūt quo ad culpā siue maculā. nec p ꝓnās ad reatū pene. et sic ỏr ỏ pe. di. iiij. ꝓsiderādū. Cōcordat hosti. nec ꝓpt̄ hoc ē ita graue sic̄ oia p̄cedētia. cuz in his nō oporteat iterare ꝓfessionē in b casu ꝫ sufficit i genere ꝓfiteri ingratitudinē suā in recidiuādo. vt dicit Ludo. in sū. sua Tertio de⁹ ē difficilior et tardior ad indulgēdū. nā q̄ dño suo semel infidel inuenit vix gr̄az inuenit ⁊ veniā meret. multomag; q̄ freq̄nter. Sic vix inueniet miam a deo q̄ peccādo ei⁹ miam freq̄nt refutauit. Vñ aug. in li. soliloquioꝝ. tre citat de pe. di. iij. inanis. Freq̄nter peccās ⁊ lugēs veniā vix meret. Nā ibidez ỏr Nihil ꝑsūr lamēta si replicāt pcā. nihil valeat malis veniā poscē. ⁊ mala denuo iterare De⁹ em̄ vt clemēs princeps veniā petēti miaz facit: ꝫ iterāti pcm̄ ad ira ⁊ vindictā cōcitat. ℣ Sicut figurat. iij. Reg. ij. vbi ỏr q̄ cū semei peccasset i dauid regnāte salomōe rege sub eo ipetrauit idulgētiā sub isto pacto. q̄ iret i hierusalē ibi edficaret sibi domū. ⁊ nō trāsiret torrētē cedron. ⁊ in quocūq; die trāsiret moreret. qd̄ placuit semey. ꝫ veniēs hierusalē sui ei⁹ fugiētes ab eo descēdit p⁹ eos ỏ hierl'm ad regē geth. cum rex salomō hoc cognouisset miſit bananiā vt eū interficeret. Salomō designat pacificū. i. xp̄z. p semey pctōr q̄ deū offēdit. ꝫ lacrimis idulgētiā obtinet. p̄cipit sibi vt domū stabiliet in hirl'm. i. i visiōe pac̄. ⁊ inde p pcm̄ nō recedat. alias morietur. Sz q̄d post tres āos vultire post seruos suos. tres āi sūt tres ptes pnie. q̄b⁹ ꝓpletis serui sui. i. corpales sensus fugiūt de iugo spūs. et descēdūt ad regē geth. i. mūdū. Qd̄ miser pctōr non auertens pactū qd̄ ꝓmiserat relicta hirl'm. i. statu pnie. vadit p⁹ eos p ꝓsensū. ⁊ tunc excitat⁹ dñs ad vīdictā. mittit bananiā .i. iusticiā et ꝓdēnabit eū ⁊ fiunt nouissima hoīs illi⁹ peiora prioribꝰ. Sed q̄rit̄ an culpa iterātis pcm̄ freq̄nter intātū aggraueť q̄ de⁹ tādez dedigneť ei p miam indulgere dū venerit ad pniam ⁊ videť q̄ sic. Amos. i. c. Sup trib⁹ sceleribus damasci et sup quartū nō ꝓuertā eū glo. Hiero. di. iiij. dic̄. q̄ eadē pcā cōmittēti. nec pniam nec idulgētiā se daturū denunciat. Jgit̄ videť q̄ pnia tm̄ ter possit iterari. ℣ In oppositū ē mgr. iiij sen. di. xiiij. Pnia non tm̄ semel agat: ꝫ frequēter iteret. Cōcordat etiā augu. de su. tri. ⁊ si. ca. c. firmit̄. vbi iuxta finez ỏr. Si post susceptōez baptismi quisq̄ p lapsus fuerit in pcm̄ p veram sp̄z pniaz p̄t repari. Et ideo respōdēdo dicit doc. denot⁹ Bonauē. in. iij. suo sup mg̃m sen. di. xiiij. Pessim⁹ ē error ⁊ crudelissim⁹ dicere q̄ pnia n̄ possit iterari. qr̄ claudit viscera diuie mie. cū sic oēs pctōres vl̄ fere oēs cogeret despare. Jō dicēdū q̄ iterari p̄t quotiēscūq; hō in hac vita ē. ꝓbatur autoritate Ezech̄ xviij. Si ip⁹ egerit penitētiaz olim iniq̄tatū ei⁹ nō recordabor. Patet hoc manifeste in dauid. q̄ prio peccauit i homicidio occidēdo vriā virū bersabee quā polluit p adulteriū et penituit. De quo ỏr. ij. Reg. xi. Et rurs⁹ numerādo ppl'z peccauit ⁊ itex penituit et indulgentiā ⁊ miam ē cōsecut⁹. Et in filijs isrl' q̄ frequēter ꝰ deū grauissimis peccatis peccauer: ꝫ penitētia ductimisericorditer indulgentiā meruerūt. Sed ad argu. dicit Bona. q̄ Hiero. intelligit q̄ ꝑnūm pcm̄ sit ꝓsentire in corde. Secū dū facere in ope. Tertiū ꝟtere in ꝓsuetudine. Quartū finalit̄ nō penitere. ⁊ ỏ illo quarto nec pniaz dat nec veniā. qr̄ p⁹ morte nō ē loc⁹ pnie. ab alijs vero trib⁹ liberat. et dat penitēti veniā ⁊ idulgētiā quotiens voluerit. lz de tertio tardi⁹: sic pz in suscitatōe triū mortuoꝝ quoꝝ vnū suscitauit in domo. s. puellā. Mat. ix. et significat mortuū p pcm̄ mortale i corde Secūdū xp̄s suscitauit exportā. s. adolescētē Lu. vij. qui significat mortuū i opere Tertiū suscitauit i sepulchro cū fletu. s. lazarū q̄driduanū fetētē. Job. xi. q̄ significat pctōrē iacēte in sepulcro male ꝓsuetudinis. quē de⁹ tarde ⁊ cū difficultate resuscitauit. Sz q̄rit̄ mortuū nō legim⁹ p xp̄z suscitatū. sic nec q̄rtū pcm̄. s. i peni-

tentiã finalẽ dimissiuz.qr talis ẽ despat⁹ a deo et tradit⁹ diabolo:cũ quo sine fine in iferno torq̃bit̃.de pe.di.i.voluissent.

Tertia pars in qua cõmẽ

dat̃ gratia bñ opantiũ. Pro cui⁹ expositione ẽ notandũ.qꝑ xp̃s sup̃ implicite dixit se deũ eẽ:i ꝟbis illis.s. Et ecce pl⁹ qꝑ Salomõ hic.de q̃ diabol⁹ immidẽs xpõ scõz Cris.introduxit p os cuiusdã aduocati suos pentes carnales:vt p ꝟ obtegeret naturã deitat̃ in xpõ:dicẽs xpõ. Ecce mat̃ tua.ꝛ frẽs tui foris stãt.supple exꝛ tectũ q̃rentes te itrẽdẽs insidiose si ꝑpt̃ ꝟ dimitteret pdicatõez.qꝑ in ꝟ argueret eũ fore purũ hoiez ex motu carnal̃ affectõis. Cõsãguinei ꝛ cogñimore facre scripture freq̃nter dicũtur frẽs. Vñ ille insidiator ꝟ dixit ac si dicere vellet.Tu gloriaris de celo ñre patrez:ꝛ tñ radicẽ habes in terra. Nõ em̃ põt esse fili⁹ dei quẽ homies genuerũt in terra Et qm̃ xp̃z nitebant̃ a bono spũali retrahere ꝑpt̃ affectõez carnalẽ pentũ:cũ tñ in nullo cassu honor ꝛ op⁹ dei debebat ꝑponi:lz al's sint honorãdi:ñ tñ sup̃ deũ iõ xp̃s dixit Que ẽ mat̃ mea.ꝛ q̃ sũt frẽs mei:in quo tñ nec mr̃ez carnalẽ negauit nec ꝛrẽpsit: ꝟ spũalẽ cognatiõez ꝑponẽdo dixit extẽdẽs man⁹ in discipulos. ecce mr̃ mea et frẽs mei. Quicũq; fecerit volũtatẽ pr̃is mei ꝛc. Et Mor.al'r ẽ notãdũ.qꝑ sicut xp̃s spũalia ꝑposuit tpalib⁹:docuit i oibus spũalia ꝛ celestia tpalib⁹ ꝛ frenis fore ꝑponẽda.cui⁹rõ ẽ.qr p celestia ꝛ spiritualia donant̃ frestria ꝛ nõ ecõuerso. Mat.vi. Querite pmũ regnũ dei ꝛ iustitiã ei⁹.ꝛ ꝟ oia.s.frena adijcient̃ vob. Nã fatu⁹ i hoc differt a prudẽte qꝑ fatu⁹ expers rõe nõ distinguit int̃ vtile ꝛ iutile dignũ ꝛ idignũ:bonũ ꝛ malum:ꝟ q̃q; qõ iutili⁹ ꝛ idigni⁹ ẽ ꝑponit vtilitori. qr si offerat̃ ei florem⁹ ꝛ pomũ:abijcit florẽ ũ ꝛ eligit pomũ:i q̃ ꝑpẽdit̃ ei⁹ fatuitas Prudẽs ꝟo p ꝟriũ eligit qõ vtili⁹ ꝛ digni⁹ ẽ.qr dic̃ pb̃s.iij.topic̃.Hoc magꝭ est eligẽdũ qõ ẽ vtile ad oia:ꝛ qõ ẽ sp melio⁹ ꝛ qõ ẽ digni⁹ qõ p̃t duci i meliorẽ finez. qõ ẽ cũ voluptate.qõ ẽ sine tristicia: qꝑ qõ ẽ magꝭ bonũ aĩe qꝑ corpis. Cũ ãt spũalia ꝛ celestia sint hmõi: ꝛ dignitate ꝛ vtilitate ꝑferant̃ tpalib⁹.vt b̃ exꝛ õ maio. obe.solite. ℭ Jõ q̃libz oz ea pelige ẽ et ꝑponere.ꝛ hoc q̃ ad tria.s. Tpis potitatẽ. Intẽtõis pricipalitatẽ. Ordis dignitatẽ. Nã pmo ꝑponẽda sũt spũalia q̃ ad potitatẽ tpis.s.ĩ etate iuuẽtut̃. Nõ ei expectare dem⁹ ad senectutẽ ꝟtuose opari ꝛ nos exercere ĩ ꝟtutib⁹:ꝟ ĩ iuuẽtute debem⁹ incipe. Vñ Hier. In tenera etate facilib⁹ scẽ ꝙuersatõis ys⁹ inualescit.qr qõ noua testa capit:inueterata sapit.sic pz õ arbustul̃:q̃ i quãlibz ptẽ trahi pñt. Et tenera aĩalia sine labore domari pñt vñ mollis cera recipit imaginẽ sigilli de facili.ꝛ ĩdurata retinet. Sic õ etate iuuenili. Et sicĩ durata cera nõ facilit̃ iformatur:ꝟ frãgit̃.sic etas in mal'ĩdurata ꝛ inueterata vix ad bonũ inclinat̃. Accidit eñ in q̃busdã sic cuidã molitori q̃ hẽbat asellũ iuuenẽ ꝛ pulchrũ:quẽ tãtũ diligebat pcẽs sibi qꝑ ei nullũ on⁹ nec iugũ imposuit.ꝟ dũ ad senium puenisset:amissa pulchritudĩe ꝛ fortitudĩe:eũ onerare voluit.ꝟ qr ñ assuet⁹:onera reiecit:ꝛ mgrm calcib⁹ repcussit ꝛ occidit. Sic magister vsuz asini:fruitiuz et vitã amisit. Sic q̃dã volũt ꝑcere corpi ĩ iuuẽtute qꝑ nec ei on⁹ ieiunij nec vigilie nec alicui⁹ castigatõis iponũt:differẽtes ꝟ ad seniũ.tũc ponũt mlta facere:ꝟ amissa fortitudĩe et sanitate.ĩ senectute põdera portare nequeũt.ꝛ sic sine fruitio dei ꝛ sine ꝟtutib⁹ deficiũt et moriunt̃.ꝛ mgrm.s.spm̃ rõalẽ calcib⁹.i.affectõib⁹ mal'ꝛ ad mala indurat̃ pcutiũt ꝛ eternal'r occidũt. Volẽs igit̃ morte ẽtnã fugẽ et vitã eternã possidere:studeat fruire deo ĩ iuuẽtute ꝛ fortitudie. Quare õr Tren. iij. Bonuz ẽ viro cũ portauerit iugum ab adolescẽtia sua. Qõ figurat̃ Mat.xix.in iuuene q̃ xp̃m interrogauit dicẽs. Mgr q̃d boni faciã vt habeã vitã eternã. Qui dixit. Si vis ad vitã ingredi fua mãdata dei. nõ homicidiũ facias.ñ adulteraberis.nõ furtũ facies.nõ falsũ testimoniũ dices. honora pr̃ez ꝛ mr̃em.ꝛ diliges primũ tuũ sicẽ teipz. Et adolescẽs. Oĩa ꝟ custodiui a iuuentute mea. ℭ Secũdo spũalia ꝛ celestia ꝑponẽda sũt frenis q̃ ad pncipalitatẽ intẽtõis. Nã i oi ope bono ꝛ spũali intẽtio tota dz dirigi i deũ qꝑ pncipal'r fiet ad ei⁹ gl'iaz.iux illõ apl'i. Cor.x.oia i gl'ia dei facite. Sz diceres.si oia i gl'iaz dei fieri dñt:tũc videt̃ qꝑ ois act⁹ sit meritori⁹ vl' demeritori⁹.bon⁹ vl' mal⁹.ꝛ qꝑ

nullꝰ sit indifferẽs. qz hõ vl refert actus suos i gl̃iaz dei vl nó. Si pmũ é acꝰ meritoriꝰ. Si secũdũ est demeritoriꝰ. ℜñ/ deꝯ qꝫ fuerũt aliq̃ di. qꝫ hõ nihil facit ex deliberatõe q̃n deꝰ reputet ei ad pmiuz vl ad demeritũ. Vñ in die iudicij vt dicũt de oi actu deliberatiuo rõez reddere oz. ℙ Et huic dicto ꝓsonare videntur dicta sctõꝝ q̃ dicũt: qꝫ sicut nõ pibit capillus de capite. ita nec mometũ ò tempore de quo rõez nõ reddere oz. ℙ Hoc idẽ dicere videꝯ Ansel. qꝫ exigeꝯ a nobis oẽ tps impẽsuz qualr̃ sit expensuz. Sz ille modꝰ dicẽdi aut nimis multuz ampliat viã salut̃. aut nimis multũ coartat. Nã ad hoc qꝫ opꝰ fiat meritoriũ aut dicẽt re q̃i actualẽ relatõez illius opis ad deũ. aut dicẽt sufficere relatõez in habitu. et i vniuersali. ℑ Si dicãt qꝫ req̃rit̃ relatio actualr̃ et i pticulari: nimis é arta via salutis. qz tũc in omni ope qõ hõ nõ actualr̃ referret in deũ demereret̃: et peccaret qõ eẽt durũ dicere. Sz si sufficeret relatio habitualr̃ t i vniuersali. tũc aliq̃s q̃ ꝓposuiſſz in corde suo deo seruire i pricipio ãni. mẽsis. vel septimane: oĩa opa q̃ postea faceret etiã nihil de deo cogitãs eẽnt sibi meritoria. t tũc nimis ãpliaret viã salut̃: qõ est ꝺ illud qõ dz qꝫ arta est via q̃ ducit ad regnũ. Est igit̃ aliꝰ modꝰ dicẽdi: qꝫ in opibꝰ volũtatis deliberatiue é ponere mediũ inter bonitatẽ t malitiã Nã quedã actio deliberatiua a volũtate pcedẽs est ordinata ad debitũ finẽ. s. ad deũ. hec q̃dẽ é bona. t si fit ex charitate: tũc é meritoria. Quedã vo actio nõ é ordinata. t hec diuisio est p immediata. Sz nõ ois actio nõ ordinata ad deũ tã qꝫ ad finẽ est mala. qz quedã nõ ordinatur ppt̃ inordinatã cõuersionẽ ad creaturã. q̃dã vo nõ ordinat̃ ppt̃ opandi negligẽtiã. quedã vo nõ ordinat̃ ppt̃ opãtis infirmitate et miseriã. Prima differẽtia actõis nõ ordinate é mala malicia ꝓmissionis. puta q̃ actio se conuertit ad creaturã ppt̃ quã ordinatõez cõmisit. t igit̃ é ibi q̃dã ꝓmissio. Secunda é mala malitia omissiõis. Tertia vo neutro mõ mala é: ñ é indifferẽs. Tal̃ aũt actio é q̃ñ q̃s facit aliquẽ actũ. ita qꝫ circa creaturã nõ afficit̃ inordinate. nec tñ illã actõem ordinat ad deũ: ñ facit ppt̃ aliquẽ finez q̃ respicit aliquã indigẽtiã nature. vt cũ aliq̃s ãbulat vt recreeẽt vl comedat vt reficiat̃. t talr̃ actio indifferens iudicat̃. qz deꝰ nec illã remunerat nec iputat ad culpã. et hoc qz in tali actõe nõ est malicia cõmissiõis. qz nõ est inordinata delectatio Nec etiã omissionis. Nõ em̃ sp omittit hõ q̃n actões suas ñ refert i deũ. Indulgeẽ em̃ nature fragili et infirme vt mltã talia possit facẽ. nec deꝰ req̃rit ab hoie i tali statu distractõis qꝫ oĩa dũ facit referat ad se. req̃rit tñ aliq̃n. s. q̃n é tps t locus et si tũc nõ referat omittendo peccat tẽ. Sz q̃d ad ℞bũ apli. Dicẽdũ qꝫ illud ℞bũ põt accipi affirmatiue vl negatiue. Si accipiẽ negatiue: tũc est p̃ceptũ. t est sensꝰ. Ita faciat̃ oĩa opa vã vt nihil faciat̃ ꝺ gl̃iaz dei. Si aũt itelligiẽ affirmatiue: tũc põt teneri collectiue vl distributiue. Si distributiue t diuisim. tũc é ꝓsilũ t ãmonitio. Ammonet em̃ apls ẽm hũc sensuz. qꝫ oẽ opus nostrũ referam̃ in deũ. q̃ de quolibz diuisim facere possum̃. et si facim̃ vtile é nob̃ et expediẽs Nullũ est em̃ opꝰ deliberatiuũ q̃ a nobis fit. q̃ quidẽ nõ possum̃ facere ppt̃ deũ. Si aũt teneat̃ collectiue: tũc nõ est ꝓsilũ nec p̃ceptũ: ẽ finis p̃cepti vl ꝓsilij Ad hoc em̃ debem̃ tẽdere t hoc desiderare qꝫ ad talẽ statũ pueniam̃ qꝫ oẽs actiones nr̃as t affectões p̃ncipaliter tẽtõe ad deũ referam̃. ℜ Tertio p̃ponẽ debem̃ spũalia et celestia tpalib̃ ppt̃ dignitatẽ ordis. Digniora nãq̃ i ordie sp̃ p̃ponunt̃. sicut videm̃ in elemẽtis. Eũ g̃ spũalia. s. virtutes: t celestia s. gl̃ia et gaudiũ btitudis sint digniora oib̃ terrenis. q̃ oĩa vt stercora sũt in cõparatione auri. sic t trena respectu spũaliũ virtutũ et donoꝝ. Vñ Sap. vij. Oẽ aurũ i ꝓpatiõe illi. s. ℞tut̃ vl gaudij btitudis arena é t exigua. t tã qꝫ lutũ estimabit̃ argẽtũ in ꝓspectu illi. Ja signuz huiꝰ scri reges terre oĩa regna mundi t ornatũ scl̃i ꝓtẽpserunt vt ℞tutes acq̃rerẽt et gl̃iam possiderẽt sempiternã. Sicut legit̃ ò sãcto Ludouico filio Karoli reg̃ francie. Sicilie t hierusalẽ. q̃ oĩa trena vt stercora arbitrãs relicto scl̃o t hereditate pat̃na: ordiez fratruz mioꝝ igrediẽdo gl̃iaz celestẽ adeptꝰ é. Vñ i bulla de ciꝰ trãslatõe scribit Job. papa. xxij. Ludouicꝰ vt sol refulgẽs i ℞tute mltã repẽtine ad sũmã gl̃iaz g̃dit̃ regalib̃ dignꝰ ꝓspectib̃

vt cãdẽs liliũ. ac odoris suauissimi rosa rubens nũc gaudet ineternũ.

Feria quinta post inuocauit. Ser. ix.

Bressus iesus secessit ī pres tyri ⁊ sydonis ⁊ ecce mulier chananea a finib⁹ illis egressa: clamauit di. Miserẽ mei dñe fili dauid. filia mea male a demonio vexat. Mat. xv.

Z anguid⁹ pot⁹ si prudẽs ẽ exptũ ⁊ lr̃a/tũ q̃rit medicũ q̃ ignarũ. q⁹ vulgarit̃ dr̃ q̃ melior est mgr̃ discipulo. sic sentiẽs alique morbũ sine sit oculor̃: dẽtũ. siue capit. nõ dz recurrere ad phitonissas ⁊ carminatrices. ⁊ hmõi. vt suis carmib⁹ ⁊ cõsuratiõib⁹ siue bñdictõib⁹ curent̃. quod sub pena excõicatiõis ꝑm canones ⁊ cõ crematiõis seu decapitatiõis siue deportatiõis ꝑm leges ꝓhibet̃. ꝟ pot⁹ ad vr̃m medicũ ⁊ exptũ mgr̃z. s xp̃m debemus recurrẽ ⁊ ei⁹ auxiliũ iplorare. Vñ Aug. de ciui. dei. t allegat̃. xxvi. q. ij. Qui sine saluatore saluẽ hr̃ vult ⁊ sine ꝺa sapia estimat se sapientẽ fieri posse. nõ sanus: sed eger est. nõ prudẽs: ꝟ stultus. in egritudine assidua laborabit. ⁊ in cecitate noxia stult⁹ ⁊ demẽs pmanebit. ac pinde ois inq̃sitio ⁊ ois curatio q̃ a diuinis ⁊ magicis artib⁹. vel ab ipis demonib⁹ in idolorũ cultura experit̃. mors pot⁹ ẽ dicẽda q̃ vita. ⁊ q̃ ea sectãt̃ si se nõ correxerint: ad etnã pditionẽ tendũt. Hoc attendẽs illa mulier ꝑm Orige. in omel̃: nõ petijt iacobũ. nõ rogauit iobem. nõ accessit ad Petrũ. nõ ẽ inq̃t mihi necessari⁹ fideiussor: ꝟ suscepit ī se pñe patrocinii ⁊ sola cucurrit ad dñm ⁊ eum in voce tenuit. ⁊ dixit. Miserere mei fili dauid. Q Quer̃t vtrũ demones possint inhabitare corpib⁹ hoim: ⁊ eos vexare. Et videt̃ q̃ ñ. q⁹ ꝑm aug. de fide ad petrũ. Duo spũs ñ possunt sil̃ eẽ in eodẽ loco. ꝟ aia ⁊ spũs ẽ in qualibz pte corpis tota ꝑm eundez. et Aristo. g̃ in nulla pte corpis pot̃ demon habitare. Cõtra. null⁹ spũs ejicit̃ de corpe in q̃ non ẽ. ꝟ demõ ejicit̃ ꝺ corpe vt ꝺr. g̃ pot̃ eẽ in corpe. Rñdet Aug. in li. de diuinatiõe demonũ q̃ demones p naturã sue subtilitat̃ pñt penetrare q̃cũq̃ corpa: ⁊ i eis sine obstaculo subsistere. rõne x̃o sue ptãtis pñt corpa in q̃b⁹ s̃ mouere ⁊ pturbare. Ad argumẽtũ dicendũ q̃ duo spũs s̃ul̃ esse nõ possunt in eodem ⁊ ꝑm idẽ. ꝟ bñ simul eẽ pñt diuersimode mõ aia est in corpe vt forma pfectiua seu informatiua. diabol⁹ x̃o solũ vt motor ⁊ destructor pfectionis. Sz q̃r̃t̃ an possit aie imp̃me malas cogitatões ⁊ affectiones malas incẽdere. Dicit Bonauẽ. ī. ij. suo sup mgr̃m sen. di. viij. q. v. q̃ potest eas aie administrare p suggestiões ꝟ non pncipalr efficere. q⁹ sicut ī corpalib⁹ ignẽ accẽdere nõ ẽ ignẽ gnãre: ꝟ pot⁹ pabulũ igni mistrare vel ignẽ applicãdo ꝓbustibili. vel ecõuerso. Sic in spũalib⁹ diabol⁹ põt p suggestiõez malas cogitatiões ⁊ affectiõ es q̃si pabulũ admistrare: ⁊ istas p ignẽ male ꝓcupie ⁊ libidis accẽdere. p ptea ꝺr a scis doctoribus: incẽsor malorũ nõ effectiue: ꝟ mistratiue. ¶ Sz q̃r̃t̃ an diaboli possint scire secreta cordiũ Rñdet Bonauẽ. vbi sup̃ q̃ scire cogitatiões hoim pot̃ eẽ dupl̃r. Uno mõ p sciẽtiã infallibilẽ. sic sol⁹ de⁹ nouit cogitatiões hois. vel cui de⁹ reuelauit. Alio mõ p ꝓiecturã ꝓbabilẽ. hoc mõ demon scire pot̃ cogitatões hois. Quia eñ pauca sr̃ ita secreta q̃n ꝓdeãt in opa exteriora. vel p signa cordis. vt appetit rubore rõne verecũdie: timoris vel amoris. vl̃ p alia signa exteriora corpis manuũ vl̃ pedum. q̃ oia diũsimode mouẽt̃ ꝑm diuersitatẽ affectionũ. Hinc ẽ q̃ multe cogitatiões nõ ẽ deph̃endi pñt a demonib⁹: nisi arceant̃ x̃ture dei. Et hec cognitio pot⁹ ẽ ꝓiecture q̃ certe scie. Pz ꝑ q̃d dicẽdũ ẽ ad q̃stiũ. Quãtũ ad ꝓmuatione ⁊ psecutionẽ litteralẽ euãgelij. hẽri eccl̃ia docuit quõ ips obstinatos ⁊ incredulos reph̃dit: hodie quõ chananeã supplicãtẽ ppt̃ credulitatẽ suscepit. Et sr̃ tres ptes hui⁹ euãgelij pncipales. In pma notat̃ imitabilis egressio redẽptoris. ibi. Egressus iesus. In secunda stupenda miseratio saluatoris. ibi. Ecce chananea. In tertia deuota cõmendatio cõditoris. ibi. O mulier magna est fides tua.

Circa primã ptẽ est littera lit̃ notãdũ q̃ egressus ibs ꝺ genezareth vbi scribas ⁊ phariseos ꝺ sua superstitiõe vana reph̃dit: ibi mlta miracla fec̃. ⁊ ñ sp opprobria sustinuit: ab eis vt iñgr⁹ abscessit: secedẽs ad ptes tyri ⁊ Sydonis. media ꝓducta. Tyr⁹ erat ciuitas gẽtiliũ

chananeoꝝ: fm Remig. Sydon vo termin⁹ eoꝝ. Illa ciuitas fuit i tra pmissionis ppe mote lybani. de q tra filij israel pus expulerūt chananeos. ꝑ qꝫ qbusdā remanētib⁹ o illis hec mulier descēdebat ¶ Horatr ē notandū ꝙ nisi effectus seqret a cā: cā nō cognsceret. Nā effectus ducit nos i cognitoez cause. vt dr. i. phi. Nā cū videm⁹ aliqō op⁹ pfectū t bonū: arguim⁹ artificē fuisse bonū t pfectū. sic de⁹ pr volēs se mūdo oīdē: fecit op⁹ iaudibile t ienarrabile t icō suetū: mittēdo filiū i carnē. vt p ei⁹ egressuꝫ nob ingressū t viā vite mōstraret. Vñ o sū. tri. t fi. ca. c. firmit. dr ꝙ ipe vnigenit⁹ dei filius ihs xps a tota trinitate cōiter icarnatus: ex maria sp v̄gine spūssancti cooperatōe ꝓcedr: viā vite manifeste demōstrauit. In qb⁹ vbis tres notant natiuitates seu egressus dei filij qb⁹ viā vite nob mōstrauit. s. paternal' vñ nascit eternal'r. maternalis: vñ egredit tpalit. metal': vñ pducit spūal'r. Nā pmo dei filius nascit a pre sp. Sic ei splēdor q gignit ab igne atqꝫ diffundit coeu⁹ ē illi. t eēt coetern⁹ si ignis eēt eter n⁹. sic filius ē coetern⁹ pri. t sp gignit. Vñ mgr sen. i. i. di. ix. allegādo origenē dic. Saluator nr splēdor ē charitas. Splēdor āt n̄ sil' nascit t desinit. ꝑ qtiscunq fuerit lume ex q splēdor nascit: totiens orit t splēdor charitas. sic ḡ saluator sēp nascit. De hac natitate dr Mich. v. Egressus est sic ab initio eternitas. Et. ps. Ex vtero ante luciferū genui te. Hec em̄ generatio ē tā occulta t inexplicabil'. ꝙ hylari⁹ dicebat. Ego nescio qr nō requiro. cō solabor me. qr archāgeli nescierūt. angeli nō intellexerūt. pphete nō sensert. apostoli nō pdicauerūt. Hāc em̄ gnationem Salomō fatet ignorare. d. puer. xxx. Tria sunt difficilia mihi: t q̄rtū penit⁹ ignoro: Viā aqle in celo. viā colubri sup petram viā nauis in medio maris. t viā virili adolescētia. Nā auis i aere non facit vestigiū. Sic nos p creatioez volando ex deo imediate creati sum⁹. t n̄ iuenit vestigiū alicui⁹ pculcatōis honoris deifici. ꝑ magnā dei. Secūdo coluber sup lapidē non fac vestigiū. sic de⁹ q̄ est spes oīm hz regimē q̄etissimū nec patit ppt hoc aliquaz cicatricē in manib⁹ portādo oīa: q̄uis sit in oīb⁹ principalit essentialit t potētialit Tertio nauis. ꝛc. Sic uos i mari diuini/

tat ab eterno t huc venim⁹ ex maridiuinitat nō ipm exuiscerādo in aliquo vt aduis se exuiscerat pcreando ona. Sz q̄rtū penit⁹ ignorat. s. viā adolescētis. i. xpi generationē eternalē. ℙ Sz q̄ ē vtilitas hui⁹ generatiōis. dico ꝙ creatio ꝛc. Egressus em̄ ille eterni egressium mūdi p creationē causauit. qr sic radi⁹ egrediēs a sole causat res in esse. sic egressus dei fili⁹ a pre causat res in esse. iux glo. sup illud ps. Semel locut⁹ est de⁹. Duo h̄ audiui. duo quidē. s. psonaꝝ emanatioez: t mūdi creatiōem. Quare Job xxxiij. Semel loqtur de⁹. loqtur em̄ filiū generādo q ē vbū pris. t creaturas in eodem vbo creādo. Nā ꝑm doct. nisi filius a pre egressus eēt a generatiōe eterna. botr⁹ o vinea: nec pomū de pomo: nec pirū de piro. possit generari. Est em̄ fecūditas pris cā oīs fecūditat. Egressus ē igit dei filius p creatiōez rerū i sex dieb⁹. vt sic ipe septimo q̄escēdo regressus ē in cor paternū: t hoi p pter quē oia facta sūt viā mōstraz redeūdi ad deū. ꝑ adā seq noluit: ꝑ allect⁹ i creaturis filiū dei solū redire pmisit. Secūdo filius dei egressus de mre tpal'r in salutē oiz ē nat⁹: vt hoiez recōciliaret t ei viā mōstraret ad deū. Aba. iij. Egressus es i salutē ppli. Nā de⁹ pr vides volūtatez suā frustratā ꝙ hō errās i mūdo n̄ egrederet: ne iuanū eū creauerit: ꝑ ad finē ordinatū. s. beatitudinē eū reduceret: misit post q̄ꝫ milia annoꝝ in sexta etate mūdi iterū filiū suū in vtero v̄ginis vt tpal'r a virgine nasceret. t p̄dicando cū hoib⁹ viā mōstraret beatitudinis. t sic errantē hoiem reduceret. In quo egressu dei filius xxxiij. annis laborando tidel'r duas turmas aiaꝝ. s. iudeoꝝ t gētiliū acquisiuit. t cū gaudio in ascensione quando rediit ad patrē reduxit. ¶ Figuratur Gen. xxx. in Jacob. q egressus solus in longinquo p vxore seruiuit socero suo septem annis p rachel. t septē alios ānos p lya p mercede postulans cūctas oues varias coloratas. qō cū placuisset Labā tulit Jacob virgas t decorticauit: vt diuersis apparerent coloribus. t posuit i cānalibus vbi greges bibebant. vt aspectu earum cōciperent t varijs coloribus fetus pcrearēt. quod t factū est. t multū in gregib⁹ ouiū t pecoꝝ ditat⁹ cū duabus vxorib⁹ t duab⁹ turmis ad pfez cū gau-

ñ figura

dio é reuersꝰ. Per iacob q̄ supplātatoꝛ ꝺꝛ designatꝫ xp̄s filiꝰ dei q̄ supplātauit diabolū i baculo crucis. hic egreſſꝰ ꝺ patre in mūdo visibilr fuiuit. xxxiij. annis p aia sibi i fide despōsanda. q̄ ꝓponēs oūbꝰ virgulas ꝝba et facta diuersarū virtutū. in qbꝰ mlti hoies imitati multū ditatꝰ i simplicibꝰ et rudibꝰ. s. iustis hominibꝰ cū duabꝰ turmis aiarū. i. gētiliū et iudeoꝝ vel ꝓtemplatiuoꝝ et actiuoꝝ ad ppria é reuersus. ℟ Tertio filius dei egreditꝫ et nascitꝫ spūaliter a mēte deuota. Nam ꝑm mgrm. i. sen. di. xv. filius dei visibilr semel visus est: ꝙ frequenter mittitꝫ a pre inuisibilr in aias iustoꝝ vt capiatꝫ et cognoscatur. Percipitꝫ autez et cognoscitꝫ per inspiratōem boni affectus. Quotiēscūqꝫ em̄ bonū affectū ꝯcipimꝰ et ad effectū ꝓducimꝰ: totiēs filiū dei cōcipimꝰ et generamꝰ. Vñ Leo papa dicit. Deus per affectū cōcipitꝫ et p effectū nascitꝫ. p ꝓfectū nutritur et tribulatiōibꝰ roborat̄ et pficitꝫ in pfectā etatez plenitudinis xp̄i. Videś nāqꝫ pi⁹ p̄ cui cura sp est de filijs missionē primā q̄ misit filiū suū in carnē visibiliter et in amarissimā mortē in multis pctōribꝰ euacuari. ꝛ q̄ adhuc supsit locꝰ brītudinis: nō cessat ꝙ quotidie ꝛ freq̄nter inuisibilr mittit dei filium ꝛ spm̄sctm̄ vt viā vite eterne manifestiꝰ mōstrēt et inspirēt. ꝛ aiaz captiuā i pctis ad eū reducāt. S Vi em̄ alte clamāt illud Cant. vi. ℟ Reuertere reuertere sunamitis reuertere vt intueamur te. Sz heu mlti vt herodi⁹ saturatꝰ p̄da vl dediꝰ carne ad vocē clamātis ꝛ reuocātis nō redeūt: ꝙ in delectatōibꝰ carnis ꝛ pctis psistūt. Sicut legitꝫ ꝺ corno Ben. viij. Qui egressꝰ de archa posuit se sup cadauera et nō reuertebatꝫ. Sic aia peccatrix ponēs sep desideriū sup delectatiōes carnis ꝓplacēdo ei et vocē filij dei nec spūsscti exaudit: nec curat in archaz celi vñ exiuit regredi. Qꝺ lamētatꝫ pbs in li. de pomo et morte: ꝓsideraꝫ miseriā hmōi aie pctis ifecte di. Ue aie peccatrici que nō hz posse redeūdi ad locū suum statutū. qꝛ turpia opa et delectatōes corporis impediūt ascēsuz eiꝰ sursū. Sz beata aia que nō fuerit infecta prauis opibus huiꝰ mūdi. qꝛ hec sola libere ad deū volat. et sicut colūba in arcā ramum oliue. effectū mie et gē in signū pacis eternе ne et felicitatis portat.

Secūda pars in qua notatur

stupēda miseratio saluatoris. ibi. Ecce chananea. i. mulier ꝺ terra chananeorū gētilis indigēs diuīo auxilio cū magꝫ fiducia veit ad xp̄m. d. Miserere mei domine fili dauid. Crisost. Cōsidera mulieris philosophiā. inspice aiaz generosaz nō p̄cepit ad diuīos. nō inuocauit magos nō alligaturas quesiuit. nō impostrices munuscula s adduxit. illas q̄ solēt demones ꝓuocare incātatōibꝰ suis vulnꝰ augere. reliqt oēs diaboli facultates et venit ad saluatorē aiaz nr̄arū. ℣ Moraliter est notādū ꝙm Alex. qꝺ in India é quidaz fons talis nature q̄ ad clamorē hois p̄ntis etiam si tacite loquatꝫ magno ipetu erūpit quasi ebuliēs. Sic é de fonte diuine misericordie. q̄ ad vocez inocātis vl etiā desiderātis erūpit. et abundanter seipm̄ effluit hauriēdū. Vñ Dū ge. in omel. de muliere clamante. di. Si hoiem interrogare volueris interrogās quid facit. audiēs dormit. aut nō vocat aut certe dedignatꝫ tibi rñdere. ad deuz aūt nihil hoz est opꝰ: sed vbicūqꝫ fueris et innocaueris di. miserere: illico aderit. Vñ Ambro. ꝺ pe. di. i. Libēter ignosco: ꝓmpte indulgeo. ꝛ miam magis volo q̄ sacrificiuz. Nō em̄ veni vocare iustos ꝛc. Et de pe. dist. i. Leo papa. multiplex misericordia dicitꝫ. Misericordie dei nec mensuras possumꝰ ponere nec tpa diffinire. apud quā nullas patitꝫ moras venie ꝓuersio. Clamemꝰ ergo cuz illa chananea. d. Miserere. Jpe em̄ filiꝰ dei est misericors ꝓptꝫ tria q̄ allegauit illa mulier in sua petitōe. d. Dñe fili dauid miserere mei. s. Jure volūtario. qꝛ dñs vniuersalꝫ. Jure ꝓprietario. qꝛ filiꝰ dei collateralꝫ. Jure hereditario. qꝛ beniuolꝰ ꝛ legalis. Nā filiꝰ dei é oībꝰ inuocātibꝰ misericors qꝛ dñs vniuersoꝝ. ió benignꝰ ꝛ volūtarius é ad miserādū ꝛ pcēdū. Naturalr ei videmꝰ qꝺ q̄to aial é maiori dñio p̄ditū tāto pniꝰ et maiori pietate é ad miserādū et pcēdū. sicut pz in rege aialiū leone q̄ iratꝰ pcit pstratꝫ. Et in rege apū: q̄ ꝙm pbm é sine aculeo. Sic dei filiꝰ sic excediti dñio. ita ꝛ i mia excedit oēs. vñ ꝓpba hꝰ volēs exp̄mere i eiꝰ laudē. d. Misi bātōes eiꝰ sup oia opa eiꝰ. V Qꝺ at

Exēplū.

tẽdere dz pctõr: ꝛ vtbꝫ dñm implorare
ꝑ veniã dicẽdo. patiẽtiã habe ī me. Qd̃
si nõ fecerit: d̃ iuria peccãtis illata ꝛ ꝑ
terunia iniuriãtis: gui⁹ ꝓcitaꝫ in irã. Sic
vinũ. res. vtputa vnũ q̃to dulci⁹ tãto si mura
tur ī acetũ fit amari⁹. Sic ecõuerso fili⁹
dei si ad irã ꝓcitaꝫ: q̃to plus ẽ mibicors
humiliter petẽti ignosci: tãto plus irasci
tur et amaricaꝫ veniã nõ petẽti et pcis
sibi iniuriãti. Exemplũ ptz in aḋla de q̃
legiꝫ in naturis rex. ꝙ qñ cornix insequ̇
eã diu ꝓuocat et verat. nũc trahẽdo cau
dã. nũc alas. ꝑ diuti⁹ nõ valẽs sustinere
ꝓpt̃ importunitatẽ cornicẽ vnguib⁹ ra
pit et dilacerat eũ. quapropt̃ nobilitatẽ
nature multũ dissimulauit. Sic de⁹ qñ
multũ ifestaꝫ a pctore et cõcitaꝫ iusticia
petẽte ad vindictã: ad tps q̃nq̃ dissimu
lat. patiẽter et mibicordit̃ expectãs emẽ
dã: ꝑ tandẽ ꝓpt̃ peccantiũ importunita
tẽ et ꝓtinaciã delinquẽtes rapit sua vin
dicta ꝛ dilacerat. sepãdo aiaz miseraz a
corpe ꝑ mortẽ. ꝛ expellit eternaliꝝ puniẽ
dã. Quare greg. ī pasto. c. lxxvij. Neces
se ẽ dũ pcẽ vulnꝰ in subdit̃ nõ restrigiꝫ
corrigẽdo se sollicitudie ipa discretio spe
cialiter moderet̃ ꝙ vite disciplinã tene
at vt viscera pietat̃ nõ amittat. Secun
do filꝰ dei ẽ misericors. qꝛ ẽ filꝰ collate
ralis dei patris clemẽtis ꝛ mibicordis.
cui ꝑm Greg. ij quadã collecta ꝓpriũ ẽ
miseri ꝛ pcere Dicit nãq̃ ꝑbs. ij. retho.
ꝙ iuuenes et silij sũt magꝭ misericordes
q̃ senes. Cuiꝰ rõ est. qꝛ sunt boni nec ꝑ
pter iuuentutẽ et paucitatẽ dieꝝ sunt im
buti ī malicia. et iõ etiã alios nõ credũt
malos eẽ. Sz senes expti in malicia nõ
cõpatiunt̃ miseris intrãtũ sicut iuuenes
qꝛ putãt miseriã ex culpa eueniss̃e. Hoc
ꝑsideras illa mulier: riuocauit eiꝰ miaz
noie filij vt esset ꝓnior et citiꝰ eã exaudi
ret. Ideo ecclesia ī pria oñi mane ist̃ituit
cãtare ỽsiculuz. X ꝑe fili dei viui miser
nob. vt rõe filiatõis in qua inuocaꝫ ꝓm
ptior sit nob⁹ pctõrib⁹ ad miserãduz. Et
qd̃ petiꝫ in collecta sequẽti. s. Dñe deus
opm̃s q̃ ad principiũ hui⁹ diei ꝛc̃. sit largi
or ad idulgẽdũ. X Sz qrit̃ qre filius
dei inuocat⁹ rõe filiatõis differt ꝛ expe
ctat q̃nq̃ adimplere ꝑces supplicãtis si
cut etiã patuit ī hac muliere clamãte ꝛ in
uocãte eiꝰ miaz rõe filiatõis ꝛc̃. Rñdet̃
ꝙ ꝓpt̃ tria. Primo vt pctõr tarditate ꝛ
mora in petendo clariꝰ cognoscat mala
q̃ gessit: et cognitõe delicti fortiꝰ doleat
et tristet̃ et dolore ꝛ ḡuitate magꝭ caueat
Vñ scõm sniam eximij doctoris augu.
sup illo ỽbo. Et aia mea turbata ẽ valꝫ
de. Diutius petẽdo latior ẽ dolor de pec
cat̃ et sceleribꝰ cõmissis. Salubre enim ẽ
et vtile pctõri freq̃nter expectare et libẽ
ter cũ petit: vt q̃nto diutiꝰ tardaꝫ: tanto
ãpliꝰ mereaꝫ abũdant̃ recipe qd̃ flagita
tur. Nã semina niue vl̃ gelu ꝑssa solidã
tur. ꝛ si ad supficiẽ tardiꝰ exeunt: tñ ad
frugẽ multipliciorẽ ꝓsurgũt. Sic sepe de
sideria: qꝛ celeriter ñ fiũt tradiꝰ exaudiũ
tur: ꝛ qd̃ implere quotidie petimꝰ ex ipa
meliꝰ tarditate ꝑsperaꝫ. Hac em̃ causa
pmisit xps hãc mulierẽ tãtũ clamare ꝓ
eũ. Vñ greg. li. xxij. moral̃. Nemo q̃ tar
diꝰ audit̃ credat ꝙ a supna cura negli
gaꝫ. Sepe em̃ desideria qꝛ celeriter non
fiũt: tardiꝰ exaudiũt̃. Hac etiã ex cã tñ
tardauit libare populũ suũ d̃ fuitute. vt
ipi dicerent ps. xliij. Exurge q̃re obdor
mis dñe ꝛc̃. Hac etiã de causa tãtũ distu
lit saluare genꝰ hũanũ vt sci pres ardẽ
tiꝰ clamarẽt. E mitte agnũ dñe ꝛc̃. Vti
nã disrũperes celos ꝛc̃. Secũdo dei fi
lius negligit q̃nq̃ exaudire: qꝛ oratio ñ
fit ita sicut fieri dz. s. cũ debitis circũstan
tijs quibꝰ ꝓtermissis petitio ñ exaudit̃.
Propterea dictũ fuit petẽtibꝰ discipulis
ꝑ tpalibus indebite. nescit̃ qd̃ petatis.
Mat. xx. Tertio differt q̃nq̃ exaudire
vt ex difficultate sanatõis petẽs magis
caueat sibi. nã ex difficultate sanationis
fit maior custodia ꝛcepte sanitat̃. qꝛ tãto
plꝰ diligit q̃to a maiori piculo et crimi
nouit se q̃s liberari. Vñ Bre. xxij. mo
ral̃. c. viij. Certũ q̃ppe ẽ ꝙ minꝰ diligit
saluatorẽ suũ ꝛ redẽptorẽ q̃ minꝰ intulit
piculũ qd̃ euasit. Id̃ petrꝰ cũ difficulta
te ꝛ tarditate sanatꝰ optime se de cetero
custodiuit a pctis. Et paulꝰ ne caderet:
dicebat. Castigo corpꝰ meũ ꝛ in fuitutẽ
redigo: ne forte cũ aliis ꝑdicaueri ipe re
probꝰ efficiar. Certio filꝰ dei ẽ mibicors
iure hereditario. Sicut em̃ radix ẽ: sic et
fructꝰ eiꝰ. Qualis pater talis filꝰ. qꝛ au
tem pateretꝰ Dauid scõm carnẽ fuit ma
gne clemẽtie et misericordie. iuxta illud
Ysaie. lv. Mibicordia dauid fidelis. ita
etiã filꝰ eiꝰ ꝑm carnẽ hãc clemẽtiã ꝛ mi
bicordiã ꝓtrahẽdo hereditauit. y Sz

vinũ.

Ꝙ dixit, dñe
ex. fili dd.

inuocauit

q̄nt̄ an filiꝰ dei plꝰsit misericors q̄ iustꝰ vel ecōuerso. Dico q̄ cū filiꝰ dei sit iustꝰ t misericors. iō ipa iustitia t mia. t quic q̄d est in deo est ipe deꝰ. vt dicit magr̄. i. sen. di. viij. Sequit̄ q̄ deꝰ est ita misericors sicut t iustus. t ecōuerso. tñ misericordie effectꝰ plꝰ in nob relucēt q̄ iusticie Et iō qꝛ deꝰ pcit peccātibus t subito nō punit. t mia eiꝰ a pgenie in pgenies. iō dꝛ esse magis misericors q̄ iustus. Et qꝛ tps presens est misericordie t postmodū erit tempus iusticie. iō tunc plus patebit iustitia q̄ mia. qꝛ reddet vnicuiq; iuxta opera sua.

Tertia pars in qua ostēditur cōmēdatio xpi qua illam gentilē mulierē ppter fidē t bonā ꝓfidentiā cōmendauit. d. O mulier magna est fides tua: Et merito dꝛ magna. qꝛ filiam eius a demonio liberauit t ei gratiā t miaz impetrauit. Moraliter ē notandū q̄ int̄ oia egrotantibus maxime necessaria ē fides t ꝓfidentia boni medici. Nam vt dic̄ Seneca in quadā declamatiōe. Nihil magis pdest egris q̄ confidere in eū a quo cupit curari. qō pz per tale exemplū. Quidam semel abdicauit filiū suuz & abdicatus studuit artē medicine. ptingit patrez grauit̄ infirmari. redijt filiꝰ iā expertꝰ medicus: t curat patrē a recōciliat̄ Accidit aūt t nouercā eiusdē filij eadē infirmitate qua t pr̄. laborare iubet pater filio vt nouercā curet sicut patrē iam curauit. filius noluit. t iō iterū abdicatꝰ a patre coram iudice accusatur. qꝛ nō vult nouercā curare. filiꝰ rñdit non posse. dato q̄ eadē infirmitate laboraret. qꝛ nō eiusdē affectionis t ꝓfidentie ad filiū fuit sicut pater.

Sic iz multe sint infirmitates hoim t perturbationes cordiū que mouēt hmōi anxiatos p salute t vita et̄na pclamare ad medicum aiaꝝ. s. xpm. tñ vnū t non alterū exaudit t curat iuxta eius desideriuz. qꝛ hic fidelis habet affectionem t fidez. alter infidelis nec cōfidentiā nec affectionem. t ideo habentē ꝓfidentiā exaudit. alterū vero nō. Vñ. C. de veteri iure enucleando. l. i. O ēm spem nr̄am ad solā referre debemꝰ summe pnidētiā trinitat̄. a qua mūdi eleméta t eoꝝ dispositio processerūt. sine q̄ non est armis vel ingenio ꝓfidendū. quare aplus ad Ro. i. dicit q̄ iustꝰ. s. fidelis viuit ex fide. t de pe. di. iiij in domo. Ex fide viuit iustꝰ t mundat̄ ci cor dū peregrinat̄. t i eo desiderat̄ quod nondū hꝫ. A Dicit̄ igit̄ bñ q̄ fides sit magna. Est em̄ magna t stupēda t a cunct̄ hoib bōa ꝓfidētia āplexāda rōe firmitat̄ vigorose. sublimitat̄ gl̄ose. vtilitat̄ fructuose. Est nāq; prio fides magn̄ tc̄. Fūdat̄ nāq; fides nr̄a vigorose sup firmā petrā t pfectā. s. sctām trinitatē. q̄ ē vn̄m mgr̄m sen. in i. di. i. vnꝰ t solꝰ deus verꝰ. s. pr̄ t filius t spūssanctꝰ. vniꝰ eiusdemq; substantie vel essentie. que est sūmū bonū. qō purgatissimis mentibꝰ cernitur. Vñ de sum. tri. t fi. ca. ca. firmiter dꝛ. Firmit̄ credimꝰ t simplr̄ ꝓfitemur q̄ vnꝰ solꝰ verꝰ ē deꝰ eternꝰ. imēsus t immutabil̄. ops. incōphēsibil̄. t ineffabil̄. pr̄ et filiꝰ t spūssanctꝰ. Tres q̄dē psone t vna eēntia t sba. seu natura simplex aio. Domꝰ em̄ vix ruinā patit̄ q̄ firmo ac solido fundamēto situat̄. Quō igit̄ scta ecclia posset cadere qñ suū fundamētū nūq̄ desinit tenere t defendē. Sz sanctā ecclīaz pagan̄ vel iudeꝰ iaculo infidelitat̄ ꝓcutit. d. quō deꝰ xpianoꝝ pōt eē vnꝰ t trinꝰ Defendit xpianꝰ b̄ non solū oñdēdo autoritate sctoꝝ. verūetiā autoritate t rōe paganoꝝ. Primo autoritate sacre scripture. Deut. vi. oñditur vnitas dei. Audi isrl̄ dñs deꝰ tuꝰ vnꝰ ē. Et eccli. i. dic̄ ibs filiꝰ Sirach. vnꝰ ē altissimꝰ creator oim ops. rex potēs. t metuēdus nimis. Hoc idē probat̄ autoritate paganoꝝ t pbaꝝ dic̄ nāq; pbs. xij. metḥ. deꝰ ē vnꝰ eremꝰ nobil̄ in fine nobilitat̄. t Boe. iij. de ꝓso. nā vnꝰ ē deꝰ B Nā t socrates ex hac cā dꝛ ee interemptꝰ. qꝛ vnū deū apō idolatras ꝓfessus ē: dixitq; q̄ potiꝰ cane q̄ deos pl̄es coleret. eo q̄ canis eēt factura dei: & idola vana factura hoīs. ppt̄ qō ab idolatris accusatꝰ carceribꝰ mācipatꝰ: veneno ē intemptꝰ. Nā hec ē cōis xpianoꝝ iudeorū t paganoꝝ auctas cōsentiēs i vnū deū. Itē pbat̄ hoc rōe Aristo. i. celi. sic vnicꝰ ē mūdus: ita vnꝰ ē motor seu princeps q̄ mouet mūdū. qꝛ si eēnt duo motores: vnus eēt superfluus: vel si nō eēt superfluus: requireret aliū mundum. t sic duo essent mundi. Cuius oppositum tenet philosophꝰ. Itē probat̄ b̄ rōne dñi Bonau. p̄missis tribus suppōnibꝰ. Prima q̄ deus est summū bonū. Secūda q̄

fides est ma & stupenda

fides vigorosa

est oīpotes. Tertia ꝙ ē sūma beatitudo. Primo igit sic. Deꝰ est summū bonum. igit si sūt duo dij: erūt duo sūma bōa. tūc vnꝰ illoꝝ aut diligit alterū. aut nō. si sic. cū vterq; sit sūmū bonū: vterq; ē diligendꝰ amore fruitiōis. igit vterq; fruit alto. ꝟ q fruit alio bono a se: illo indiget. igit vnꝰ indiget alio. ꝛ vterq; idiget. igit neuter ē deꝰ. Secūdo deꝰ ē oīpotēs. igit poterit ꝙ oīs alia psona a se nihil poterit. igit si sūt duo dij diūsi in natura hoc potest vnꝰ facē de alto ꝙ alt nihil possit. ꝛ ecōuerso. ꝟ cui pt potētia auferri ñ ē deꝰ. igit si sūt duo dij nullꝰ ē deꝰ. Tertio deꝰ ē sūma btitudo. tūc si eēnt duo dij nullus posset ī btitudine appetitus inq̄etare. qz vnꝰ eēt ab alio in aliud. igī nullꝰ est deꝰ. Hec Bonauē. in. i. suo. sup sen. di. ij. q. i. ℰ Gz diceret iudeꝰ. ꝓcedo deū oīm eē vnū. ꝟ nego eū eē in psonis trinū. Et xpianꝰ. nō solū autoritate excecaberis. verū etiā rōe notabili delirꝰ ꝛ mutꝰ eē ꝓbaberis. Hōne dauid. ps. lxvi. iuocādo sctām trinitatē dixit. Bñdicat nos deꝰ deꝰ nr: bñdicat nos deꝰ. designādo ꝑ ꝑ ꝙ dicit ter deꝰ. ꝙ ē trinitas personaꝝ. ꝟ dicēs. et metuāt eū. oīdtynitatē eēntie. Et Bēn. i. pr̄ dixit filio ꝛ spūisancto. Faciamꝰ hominē. Et Bēn. xviij. dr ꝙ abraā tres vidit ꝛ vnū adorauit. Et ꝑm aug. de ci. dei. li. x. c. xxiij. porphiriꝰ q̄ fuit paganꝰ sctāz trinitatē cōfitet. d. Monas genuit monadē ꝛ ī se reflexit ardorē. i. pr̄ gnāt filiū: ꝛ in se hñt spm̄ sctm̄. Jtē rōe ꝓbat ꝑ Ric. ꝟ. sup. i. sen. di. ij. ar. ij. q. i. tribꝰ ꝑsuppositis. Primū ꝙ in diuīa essentia ē sūma bonitas. ꝟ ad sūmā bonitatē ptinet se sūme cōicare. qz ꝑm Dionisiū d̄ āgelica hierarchia. c. viij. Bonū ē sui cōicatiuū: ꝟ diuina bonitas nō pt se sūme cōicare alicui creature. nec oībꝰ sil. qz nō sunt capaces bonitatis. Jn sūmo g̃ oz in diuīs esse psonā increatā cui sūme cōicet ꝟ tales psōe increate sūt filiꝰ ꝛ spūssctus. g̃ pr̄ ē principiū eaꝝ q̄tū ad cōicatiōez bonitatis. Secūdū suppositū ē. ꝙ ī essentia diuīa ē sūma perfectio: ꝟ pfectiōis ē ꝓducē sibi silez in natura. igī sūme pfectois ē ꝓducē sibi silez ī natura. ꝟ nulla creatura pt eē deo sūme silis. igit ad pfectionez diuinam spectat ꝙ ibi sit emanatio alicuiꝰ psone increate sez ꝙ yna sit iproducta q̄ ē pr̄. ꝛ alie due ꝓducte: q̄ sunt filiꝰ ꝛ spūsanctꝰ. Tertiaz suppositū. Jn deo ē sūma charitas. igit est ibi psona amās ꝛ psona amata. ꝛ sūmꝰ amor q̄ ꝓcedit a pr̄e in filiū. ꝛ a filio ī patrem. Et si est ibi sūmꝰ amor: ibi ē summa iocūditas. cū nō sit amor ꝑuatꝰ. ꝟ ad alterū: cū nullꝰ boni sine socio sit iocūda possessio. ꝑm Sen. ad Lucillu. igit ad sūmā iocūditatē req̄rit societas: ꝛ etiam plitas. cuiꝰ pr̄ ꝑ amorē. charitatē. iocūditatē. ꝛ bonitatē ē ꝓncipiū illaꝝ duaꝝ psonaꝝ. D Secudo fides nra ē magna rōe sublimitatis gl̄iose trinitatis. q̄ tā sublimis. ꝛ infinita ē ꝙ eā nec intelligē nec cogitare nec sufficiēti rōne oīndē nec ꝓbare possumꝰ. et iō vbi rō deficit ibi fides supplet. di. ij. in fi. reuera. in fi. Nec mirū: cuz nullꝰ phꝝ acutissima speculatione plenā alicuiꝰ rei create possit iuenire noticiā teste pho. ij. metho in ꝓn. Sic oculꝰ noctuę coraq̄ ad lucē solis: ita intellectꝰ nr̄ ad ea q̄ sūt manifesta nature. Vñ legit in li. de vita ꝛ moribꝰ phꝝ ꝙ q̄dā phs multis ānis ī solitudie stetit vt naturā apis posset iuestigare. nec potuit. Mōinꝰ g̃ dūmitatē ꝛ trinitatē sublimē. Narrat tullius in li. de natura deoꝝ. ꝙ q̄dā rex q̄siuit a q̄dā pho q̄d eēt deꝰ. phūs inducias trium dieꝝ petijt r̄ndēdi. Expleto triduo: iterū alīd triduū postulauit. ꝛ pꝰ maiorē terminū ad q̄sitū nō r̄ndit. Cui rex ait. Video me deludis. At ille. Dñe mi: nō. qz deꝰ ē tā immēsus ꝛ sublimis ꝙ q̄to plꝰ de eo cogito. tāto plꝰ deficio. ꝛ q̄d r̄ndeā nescio ℰ Et d̄. b. au. legit ꝓut ipe ait hāc hūis se visionē. dū libros d̄ trinitate cōponē ī tēderet. Sibi nāq; videbat ꝙ sup littus maris deambularet puerū quēdā videns aquā maris cū manu extrahētē atq; in q̄uā foueā ifundētē. de q̄ ang. admiratꝰ q̄ siuit q̄d puer facē vellet. Qui r̄ndit. Totā aquā marisi hāc foueā extrahē intendo. Et aug. quō filiꝰ h̄ facē poteris. ē ipossibile. Ille puer ꝓtinꝰ subiūxit. et tu nūc vis ꝙponē libros de trinitate. Sic g̃ possibile nō ē ꝙ hāc aquā de mari totaliter extrahā: ꝛ in hāc foueā q̄uā colligā. Jta nec ē possibile ꝙ tu deuenias ad sublimitatē ꝛ infinitatē trinitatis. ꝛ ad plenā diuinitatis noticiā. Vñ mgr. i. sen. di. ij. c. i. loquens de sublimitate sancte trinitatis: dicēs. De ipa cū modestia ꝛ timore agēdū est. ꝛ attētissimis auribus atq; deuotis audiēdñ. vbi queritur vnitas ꝛ trinitas

patris ⁊ filij ⁊ spūssancti. Quia nihil pi culosi⁹ alicubi errat. nec laborioſi⁹ aliqd qrit. nec fructuosi⁹ aliquid inuenit. ℟ Tertio fides trinitatis est magna ratõe vtilitatis fructuose. magna em̃ vtilitas est sancte trinitatis: cũ nullus sine ea saluari possit. per eam solam beatificari et saluari oportet. Unde athanasi⁹. Quicunq; vult saluus esse ante omnia opus est vt teneat catholicã fidem. ℟ Fides aũt catholica hec est. Unũ deũ in trinitate ⁊ trinitatẽ in vnitate veneremur. Uñ mgr̃ .i. sen. di. i. Res q̃b⁹ fruẽdũ est ⁊ nos beatos faciũt. sunt pr̃ ⁊ fili⁹ ⁊ spũssanctus.

B Assignari possunt igit̃ tria documenta. Primũ q̃ ois nr̃a factio. ois nr̃a inceptio. qñ surgim⁹ mane vadimus ad mensam. dormitũ de nocte. sit in nomine patris ⁊ filij ⁊ spũssancti. Uñ Plato in thimeo. In omnibus siue maximis siue minimis diuinũ auxiliũ dz iplorari. In signũ huius. dñs p̃cepit apl'is baptizare oẽs gentes in noie patris ⁊ filij ⁊ spiritussancti. Uñ narrat B reg. i. dyalo. ca. iiij. de quadã monacha cuiusdã mõasterij q̃ mane lactucã aspiciẽs cõcupiuit. quã aũde momordẽs sine signo crucis. ⁊ inuocatiõe trinitatis. arrepta a diabolo primus cecidit. Cũq; mirabiliter vexaretur vni patri equitio sub celeritate nũciatũ est vt veniret cõcit⁹. cũq; diabolus videret sanctũ patrẽ cõuratus ⁊ interrogatus rñdit. Ego inq̃t quid feci. stabam sup lactucã: venit illa ⁊ momordit me. ⁊ sic ex p̃cepto viri dei abscessit. Secundũ documentũ. q̃ ois nostra bona desertio sit in noie dei. s. sibi reddẽdo gratias. per gloria patri. In cuius signũ B reg. ordinauit q̃ in fine psalmor̃ sp diceret Gloria p̃ri. Tertiũ documentũ q̃ in oib⁹ nostris anxietatib⁹ angustijs ⁊c. sivolum⁹ liberari debem⁹ inuocare sanctã trinitatẽ p illa verba. sancte de⁹. sancte fort. sancte ⁊ misericors saluator miserere nobis De q̃bus x̃bis refert Damasc. li. iiij. q̃ cũ apud cõstantinopolim pestilẽtia gũis esset. quidã puer de medio ppli in celum rapt⁹. p̃dictum canticũ sancte trinitatis ab angelis est edoct⁹. qõ cum rediẽs coram populo decantasset. mox omnis pestilentia est fugata.

Feria sexta post innocauit. Ser. x.

Rat dies festus iu deor̃ ⁊ ascẽdit ibs hierosolimã. Johã. v. ID Alber⁹ de natura planetar̃ dicit, q̃ celestes influẽtie pl⁹ influunt i vno loco ⁊ tpe q̃z inlalio. sm aspect⁹ magr̃ directos vl̃ indirectos. Sic vere certa sũt loca deo dicata ⁊ magr̃ accepta. ⁊ ad impetrã dũ diuie gr̃e influentiã oportuna. sic sũt ecclesie ⁊ altaria. Uñ ps. Adorate deum in atrio sancto ei⁹. Ad hoc em̃ vt h̃. xij. q. i. futurã ecclesiã viri religiosi sicut fuit ꝯstantin⁹. nõ solũ possessiones ⁊ p̃dia q̃ possidebãt: sed etiam semetipos dño cõsecrauit. edificantes basilicas in suis fundis in honore sanctor̃ martyrũ per ciuitates ac monasteria inumera. in q̃b⁹ ceteus dño seruientiũ cõuenirent. Ut igit̃ ad illa sacra loca ad orãdũ ⁊ deo placendũ frequent̃ accederem⁹: doctor vitatis viã p̃monstrando: dũ erat dies festus iudeor̃ ascẽdit hierosolimã in tẽplũ. Que rit̃ cũ xp̃s seruauerit festa iudeor̃ quare xp̃iani etiã nõ festiuãt sabbata eor̃. Rñdet̃ q̃ hoc ordinauit eccl'ia instinctu spiritussancti. vt post resurrectionẽ dñi sabbatũ non coleret̃. ℟ dñicam diẽ loco sabbati celebrare debemus ꝓpter honorem ⁊ gaudiũ resurrectionis. nec illa mutatio est ꝓtra p̃ceptum. Exo. xx. Mementovt diẽ sabbati sanctifices. qr diem dñicã p sabbato colendo obseruatur morale hoc qua ratione hoc mandatũ a deo p̃ceptũ est. Sunt nãq; duo in illo p̃cepto. s. morale: ⁊ cerimoniale. morale. s. illud quod ẽ de dictamine legis naturalis. s. vt hõ aliquo tpe vacet contemplatiõi ⁊ diuino cultui. Judei em̃ ꝓpter inditam auariciam tãtũ se ⁊ sibi subditos operib⁹ seruilib⁹ occupassent q̃ mens eor̃ omnino destructa fuisset. ⁊ ideo illa obseruatio sabbati instituta fuit a deo vt etiã q̃z in recognitiõẽ bonor̃ receptor̃ diuino cultui vacaret̃ gratiã peterent ⁊ veniã de peccatis inuenirent qõ ita bene p vacationẽz diei dñice obseruat̃ sicut sabbati. Sz ad hoc q̃ cerimoniale est. s. ad opis taxatiõnẽ ⁊ tpis nõ obseruat̃: ℟ mutatũ est̃ diẽ dñicã in memoriã ⁊ reuerẽtiã dñice resurrectiõis. Nec ab aliq̃ xp̃iano sabbatũ colidz ne videat̃ iudeizare ⁊ p̃dicator antixp̃i esse. Uñ B reg. de pse. di. iij. quenit

dicit increpãdo cães romanos. Peruẽit ad me quosdã puersi spũs hoies ꝑua inter nos aliq̃ t sctẽ fidei a dũsa seminasse. ita vt i die sabbati aliq̃d opari ꝓhiberẽt q̃s q̃d aliud nisi antixpi ꝑdicatores dixerim⁹. q̃. s. antixp̃s veniẽs diez sabbatũ atq; dñicũ abꝛoi faciet ope custodiri. Sz q̃d de muliere q̃ votũ faceret die sabbati vacare. Rñdet Ray. ꝙ talia vota sunt reuocãda: si sint suspecte mulieres ꝙ iudeizare velint. alias nõ: si hoc faciant ꝓpter veneratiõez bt̃e xp̃i. ℣ Sz q̃rit an die dñico vnq̃ liceat ꝓpt̃ instãtez necessitatẽ opari Rñdet Ray. in sũma. ꝙ lz arare. fruct⁹ colligẽ ꝓpt̃ piculũ hostiũ q̃ forte ꝑ alijs diebꝰ caperẽt vl̃ occideret vel iacente segete in agro. aut feno in ꝑtis. si imineat tẽpestas vel pluuia q̃ corrũpat aut deterioꝛet talia. Sz i ꝑ eps loci si comode adiri possit. vl̃ simplex sacerdos q̃ri dz q̃ pot ꝑ indulgẽ. t cũ talibus dispẽsare vt talia ꝛmouẽt t se a dãno ꝓcauẽt. Quãtũ nũc ad ꝓsecutionẽ euãgelij t ꝓtinuatiõnẽ: heri dicebat quo⁹ xp̃s chananeã exaudiuit miaz petẽtẽ. hodie quo miserꝛdit suscepit pctoꝛẽ petẽtẽ. t ꝑm ꝑ in p̃nti euãgelio notant tres ꝓtes. In prima absolutio pctoꝛis figurat. t ꝑ i ꝑncipio. In secũda curatio lãguoꝛis corꝑat ibi. Erat aũt quidã hoꝰ. In ctia detractõ linoꝛis crimi at. ibi. Erat aũt sabbatũ.

Quãtũ ad primũ ẽ notan

dũ ꝙ iudei ter i ãno hẽbãt festa solẽnia .s. festũ azimoꝝ in pasca. q̃ñ agn⁹ paschalis imolabat. t azima. i. panis albꝰ ñ fermẽtat⁹ comedebat. Festũ nouaꝝ q̃ dist at a pasca septẽ ebdomadaꝝ q̃ faciunt xlij. dies. q̃ fuit festũ penthecostes siue iubilei. i q̃ deo offerebãt ꝑmitias. Festũ tabernaculoꝝ siue scenophegie in mẽoria exit⁹ ꝺ egipto. Sz p̃ns festũ ꝑm Exis. fuit pẽthecostẽ: ad q̃ festũ xp̃us ex lege ascẽdit in hirl̃m. qz oẽ masculinũ tenebatur i istis trib⁹ solẽnitatib⁹ coꝛã dño i hierusalẽ vbi tẽplũ dñi erat appere: vt dicit Exo. xxiij. Et i hirl̃m fuit ꝓbatica piscina dicta ꝙ ñriũ piscina. qz piscib⁹ carebat: t aquã ex collectiõe pluuiaꝝ illic affluẽtiũ habebat. hec grece dicebat ꝓbatica. id ẽ ouis. qz ꝓbatũ grece ẽ ouis latine. qz ibi oues imolãde lauabãt. hebraice ãt bethsaida. i. dom⁹ pecudũ. q̃ ibi reseruabant ad ĩmolãdũ. Et ꝺ dom⁹ qz forte habuit aliq̃ꝺ tectũ supi⁹. sub q̃ habuit q̃q; porticꝰ vt ꝑm dñiaz ai aliũ ĩmolãdoꝝ cuilibz spẽi vna porticꝰ corrñderet. Et in his iacebat magn̄a mlt̃itudo infirmoꝝ de diuersis ptib⁹ ꝓpt̃ virtutẽ aq̃ piscine. quã ꝛtutez ex trib⁹ ꝺ habuisse. Dꝛio ab hostiis imolãdis q̃ ibi lauabãt t a deo ꝓsecrabant. Secũdoꝝ a ligno cruc̃. vt i hist. sco. ꝺ ꝙ regia saba vidit i domo salt⁹ qꝺã lignuz de q̃ dixit salomõi ꝙ i eo q̃dã suspẽdẽd⁹ erat. ꝑ cui⁹ morte regnum iudeoꝝ deleri debebat. iõ salomõ illꝺ lignũ i ꝑfundũ in viscerib⁹ t re absondi fecit. vbi postea ꝓbatica piscina ẽ fctã. qz tpe passionis xp̃i illꝺ lignũ supnatauit. qꝺ iudei acceperũt. t crucẽ dñicã pauerũt. Tertio a motu ãgeli descẽdẽt t mouẽt aquã. R Moraliter ꝑ illã piscinã sanatiuã infirmoꝝ merito pnia designat ꝙ hz ꝛtutẽ oim spũaliũ morboꝝ curatiuã. Act. ij. Petr⁹ dixit. pniaz agite t accipiet donũ spũsancti i q̃ꝺa ꝑdita t nẽcia advitã eternã reducunt. Figurat in iordane q̃ naaman leprosus lauit. t mundauit. iiij. Re. v. Sic spũaliter leprosus q̃ amisit q̃ẽm sanitatẽ t oẽz ꝛtutẽ et gr̃am despect⁹ a deo t angel⁹ a regno celoꝝ exclusus. lauãs se i pnia a lepra pcti mũdat. t amissa ꝑ pctm̃ recupat. de pe. di. iij. autoritas. Dꝛia bona ꝑ pctm̃ mortua: ꝑ pniam reuiuiscũt ad meritũ vite eterne. xp̃us. Qꝺ ꝑ pctm̃ fuit i te mortificatũ. fiet ad hoc gr̃ũ si fuerit viuificatũ.

Cui⁹ igit̃ piscine q̃q; sũt porticus .i. ꝓsiderationes allicientes t inducẽtes ad pniaz. s. ꝓsideratio reat⁹ ꝑpr̃ij. seueritat̃ iudicij. oportunitat̃ tꝑis t loci. incertitudinis stat⁹ ꝑpr̃ij. certitudis mortis periculi. Nã ꝑmo volẽs lauari ꝑ pniaz t sanari: dz ingredi ꝑ ꝓsiderationẽ primã porticũ. t diligent examiare ꝑpr̃ia ꝓsciam de reatibus ꝑpr̃ijs: t aggꝝuationib⁹ t ñ se supbe excusare. Sic cognoscit ꝙ mlt̃iplr deũ offendit. paucis delectationib⁹ glaz eternã amisit. t eternã penã impetrauit. Uñ aie pectatrici se excusanti ꝺ peccatis ꝺr Jere. iij. O aia ignara t ceca quo⁹ diq̃ ñ suz polluta post baalim. i. diabolũ ñ ambulauit. vide vias tuas. i. examĩa fcta tua in ꝙualle. i. hũilitate cordis t ꝑfunda ꝑscrutatiõne. t scito q̃d feceris, q. d. O aia peccatrix noli te excusare de tuis infinitis malicijs q̃ ꝑpetrasti. vel cogitatione: vel

delectatõe cõsensu vel ope: ℔ cognosce te
infectã ⁊ deturpatã moraliť ⁊ ꝑuatã di
mine gr̃e. nec dicas nõ ãbulaui p⁹ baaliz
.i. tẽptationes demonũ. ℔ potiꝰ cognos
ce te ỽliq̃sse gr̃uiter ꝺ deũ ⁊ ꝓximũ. ⁊ pe
te ab ipõ veniã ⁊ ꝓsidera i hũilitate cor
dis culpe turpitudinẽ cũ rubore verecũ
die. ⁊ ipam deplora in amaritudine con
tritõis. Nã vt dic̃ glo. sup Ezech̃. xxxvi
Recordamini viaꝝ vr̃aꝝ pessimarũ et.
displicebũt vob̃ iniq̃tates vestre ⁊ erube
scetis sup vijs vestris. Nõne dauid ꝓsi
derãs turpitudinẽ suo⁊ pctõ⁊ displicu
erũt sibi cũ rubore verecũdie di. Ampli⁹
laua me dñe ab iniquitate mea: ⁊ a pctõ
meo ⁊c̃ qm̃ iniq̃tatẽ: vsq̃ ꝺ me ẽ semper
habebis que mõ tpe gratie cumulasti.

Quarto intra porticum quartã per cõ
sideratõem incertitudinis tui stat⁹. Ne
scit em̃ homo an odio vel amore dignus
sit. Eccl̃. ix. Nullus em̃ cõmuni lege põt
habere certitudinẽ sui stat⁹ vtrũ deo pla
ceat in suis actib⁹ vl̃ displiceat. Dz g̃ q̃
libet in q̃ztũ in se ẽ facere illa q̃ disponũt
de ꝺgruo ad recipiẽdũ diuinã gr̃az. quo
rũ põpuũ est pnĩa ꝑ quaz deleanť pctã.
Act̃. iij. Penitemini igiť ⁊ cõuertimini
vt deleanť pctã vestra. Nã si impius pe
nitentiã egerit ab oĩbus pctis suis. vita
viuet et nõ morieť Ezech̃. xviij. ⁊ ĩ epl̃a
hodierna. Q Quito dẽm⁹ ĩtrare qui
tã porticũ. ꝑ ꝓsideratõez certitudis mor
tis q̃ ineuitabiliť oẽs morimur: ℔ igno
ramus tempus. Unde Beda. q̃ nihil
certi⁹ morte. et incertius hora mortis. et
ideo semper parati debem⁹ eẽ. iuxta ad
monitõnẽ Mat. xxv. Vigilate itaq̃ qz
nescitis diẽ neq̃ horã. Si q̃s em̃ diligẽ
ter hec quinq̃ cõsiderat ꝓculdubio pe
nitentiã intrat. Sz diceret q̃s nõ possũ
dolere de pctis cõmissis. Dico q̃ nõ di
cis verũ. qõ ptz. Nã quidã in latrocinio
captus ligar⁹ adiudicar⁹ et oculis vela
tus ducebať ad suspendiũ. Cui rex veit
obuiã dicẽs. Amice quo duceris? Rñdit
ꝓpť latrocinũ ducor adiudicar⁹ ad pa
tibulũ. Ait rex. Nũq̃d doles. q̃ latroci
nũ ꝑpetrasti. Rñdit sic dñe vellẽ satis
facere. Adiecit rex. Et ego misereor tui
et eũ a suspẽdio liberauit. Sic hõ ꝑ pec
catũ mortale facit latrocinium et occidit
aiaz in quo latrocinio capiť a diabolo ⁊
accusar⁹ corã iudice cui oĩa sũt pñtia nu
da ⁊ apta Heb̃. x. iudicať ad mortẽ eter
nã. Ezech̃. xviij. Anima q̃ peccauerit ip
sa morieť. Jam velut latro oculis ꝓprie
ꝓsideratõis velatus. ducať velocissime
sicut sagitta balistę ad patibulũ infernа
le et ad torm̃ta ꝑpetua. Nã vita nostra
ẽ velocissim⁹ cursus ad mortẽ ĩ quo nec
paululũ stare nec tardi⁹ ire pmittimur:
℔ oẽs pari passu vrgemur. Sen̄. Quoti
die morim̃: q̃tidie aliq̃ ꝑs vite dimittitť
⁊ cũ crescam⁹ vita ꝺerescit. Cũ igr̃ pctõr
sic velocissime currat ad mortẽ obuiat ei
dñs freq̃nť ⁊ loq̃ť ad eũ ꝑ ĩspiratõz vt co
gitz quõ ad penã eťnã iudicar⁹ ẽ ad quã
sine inťmissiõe ducať. dic̃ igr̃ dñs. doles
q̃ pctm̃ ꝓmisisti ⁊ aiaz occidisti. Si igiť

pctōr dixerit. doleo ex corde. statiz a dño a suspēdio liberaf iferni ⁊ recōciliaf dō ꝗre Ezech. xviij. dr. Si impi⁹ egerit pe/nitētiā ab oib⁹ pctis suis q̄ opar⁹ ē ⁊ cu stodierit oia p̄cepta mea. vita viuet ⁊ nō morief. ecce reuocatio sentētie mortis.

Secūda pars iqua tāgit

curatio lāguoris ⁊c. Nā ꝗto infirmitaf ē plixior tāto ḡuior ē patiēti. Quia igit iste lāguid⁹ longo tpe i infirmitate sua laborauit. s. xxxviij. ānis nō est dubium quin multū affligeref: ℔ saluator noster ei⁹ afflictōez ꝓsideras dicit. Vis sanus fieri ad inuendū neminē posse saluari in uitū Rñdit lāguid⁹. Dñe hoiez nō ha/beo. paup em erat ⁊ hoiez p suo auxilio nutrire nō poterat. Dicit igit ihs. surge tolle grabatū tuū ⁊c. ℙ Morat⁹ qui dā mult⁹ annis in pctis iacēt et delectāf intantū ꝙ ꝗuis in porticu eccl'ie sint: la uari tñ per pniam nolūt. Mi merito dice re pōt dño hoiem nō habeo. i. vsuz rōis vt hō: ℔ vt litargicus et amens iaceo. nā vt dicit galienus. Litargia est quedam passio mentis cū febre acuta. Hec em fa cit hoies amētes et obliuiosos intantuz ꝙ qñq; fantasiant se nō habere caput: qñq; putant se mortuos. nec q̄cquid de/bere comedere. horū caput scōm Galie. foueri nō dz: ℔ ponderari. Unde medic⁹ quidā bonus tali litargico imagināti se nō habere caput. imposuit capiti suo ca pellū plūbeū. et sic ȳtim ex onere qđ por tauit ptim ex repcussiōe sanguinis ⁊ ca loris q̄ ad caput suū ascenderat. ductus est ad sui noticiā. Sic spūalit amētes et pctōres nō cōsiderātes se habere caput scz deū oim malox inspectorē. qui obliti sunt dñi creatoris sui fernore ꝺcupiscen/tie iacētes in pctis nō sunt fouēdi et ꝓso landi: ℔ potius ponderādi et cohercendi penis. vt sic ex vna pte timore pene tem poralis. et ex alia pene infernal⁹ cohibeā tur a malis et reducant ad cognitōez ve/ritat. q; vt dr extra de vi. ⁊ ho. de. vt cle/ricox. Mores quos diuin⁹ amor a ma lo nō reuocat. pena tpalis saltē cohibe/at a pctō. Quilibz igit lāguid⁹ in ueterat⁹ volēs sanari et a penis oib⁹ li/berari p̄cepto xpi dz nō solū timore: ℔ eti am xpi amore. Surgere de pctis penitē do. Tollere lectū. ℔ satisfaciēdo. Ambula/re ⁊ tuti⁹ pficiēdo. Dz nā q̄ prio pctōr surgē a pctis. vñ apls. Surge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis. Surgit nāq; velo/cissime q̄ i lecto suo sentit scorpionē. Sic q̄ in ꝓscia sentit pctm̄ pūgitiuū dz statiz surgere et cōsciaz p dolorē lachrumaruz purgare. sic ppha q̄ dicit. Lauabo p sin gulas noctes lectū meū. i. cōsciam et la/chrimis meis stratū meū. i. delictū i q̄ ste ti rigabo. Aia nāq; q̄ mūda hoi infūdit qñ pctm̄ actuale ppetrat mal'at Ui ñ di cit doctor subtilis scot⁹ in. iiij. suo super mgr̄z. q̄ ꝗuis act⁹ pctī trāseat. oz tñ q̄ aliq̄d remaneat post actū in aia. alioq̄n sil'es essent q̄ pctm̄ cōmisissent ⁊ q̄ nō. et hoc intelligit tā de actu interiori pcti q̄z exteriori. Quia sicut p ꝓactū alicui⁹ pul cri coloris remanet vestigiū pulcrū ⁊ cla rū i aliq̄ subiecto. ⁊ post tactū imūdi colo ris imūdū vestigiū. sic post bonū op⁹ et ꝓuosuz actū remanet in aia q̄dā pulcri tudo ⁊ decor aīe. p quā acceptat a deo ⁊ ordinat ad gl'iaz. ⁊ post malū et vitiosū actū remanet q̄dā macula diſcōueniens aie ⁊ dānosa. p quā ordinat ad penam. Rℝ Illa āt mac'a tāto magꝭ deturpat ⁊ nocet ipi peccāti: q̄to nat⁹ ipi⁹ q̄ ꝓmit/tit pctm̄ ē nobilior ⁊ potētia ex q̄ fit ē di gnior ⁊ nobilior. Uñ qñ act⁹ pctī trāsiēs siue fuerit cogitatōe siue locutōe siue fa cto ppetrat i appetitu sēsitiuo fit mac'a venial' pcti. qñ ꝺo b ⁊ idē act⁹ pcti ppe/trat i appetitu ītellectio hois. fit mac'a mortal' pcti remissibil'. qñ ꝺo i appetitu ītellectio āgeli ppetrat act⁹ trāsiēs pcti fit itez mac'a mortal' ℔ irremissibil'. ⁊ sic venial' mac'a pcti ē debitū pene termia/bil'. mortal' ꝺo mac'a ē debitū pene iter/mīabil' q̄tuz ē de se ex p pniaz relaxetur. irremissibil' ꝺo mac'a ē ꝺbitū pene et ne simpl'r. Ex q̄rit q̄re mac'a venial' pcti ē ꝺbitū pene termīabil' ⁊ nō mortal'. Dico q; i venīali illa īordiatio dilectōis crea/ture cūt deū fuit ppt fragilitatē: io veniā meref. alia āt ppt malicia: io ñ. Ex q̄re mac'a mortal' pcti ē i hoie īmissibil'. ⁊ p pniaz veniā meref. ⁊ i āgelo simpl'r ē ir/remissibil'. Dic alex. i. iij. suo q̄ libez ar/bitriū ē i ꝺo āgelo ⁊ hoie. ñ tñ eql'r. i deo ei ē libez arbitriū añ electōz ⁊ p⁹. i hoie ꝺo ē libez arbitriū mutabil'r añ electōz ⁊ p⁹. i āgelo āt mutabil'r añ electōz: ℔ p⁹ q̄ elegerit īmutabil'r. vñ cū hō possit pe

nitere. angelus vero nō. macula peccati mortalis in hoie pōt esse remissibil'. i angelo vero est irremissibilis. Cū igit deus sit tante misericordie q̄ penaz infinitam vult per penitentiā ꝛ doloꝛē cōtritōis relaxare. surgere debem⁹ a peccat̄ ad doloꝛē ꝛ cōtritionem. ¶ Secundo languidus spūalis dz tollere lectū. i. in coꝛpoꝛe susc̄ipe penitentiā ꝛ laboꝛē. iciunando: oꝛādo: vigilando: vt satisfaciat pene debite. Quia dz de⁹ sit tāte pietat̄ q̄ statim pcōꝛi p̄ contritōz relaxet maculā ꝛ culpā. nō tn̄ tollit penā nec dimittit. nisi peccatoꝛ tollat lectū. i. laboꝛē satisfaciendo. In omissiōe em̄ pc̄i duo inueniunt̄. s. culpa q̄ ꝺ ꝺi p̄ceptū q̄s fecit. ꝛ pena ad quā obligat̄ pcōꝛ. ꝓpter illā trāsgressionem dz p̄mū. s. culpā de⁹ facilit̄ dimittit. qꝛ in instāti p̄tritōis ꝛ doloris. iux̄ illud ps. Coꝛ p̄tritū ꝛ humiliatū de⁹ nō despicies Un̄ cū dauid diceret vt habet̄. ij. Regū xij. peccaui: dixit ei nathā Dn̄s quoq̄ trāstulit pcm̄ tuū. Sz secundū. s. penā debitā pcti de⁹ nō ita facilit̄ dimittit. qꝛ nō sine aliq̄ pena eq̄leti in acceptiōe diuia dimittit̄. Oportet g̃ de offēsa dei aliquā emendā facere. qꝺ pōt fieri tripl'r. s. aut p̄ aīam: aut p̄ coꝛp⁹. aut p̄ subaz. p̄ aīaz fit emēda p̄ amoris incēsionē ꝛ charitat̄ inflāmationē. qꝛ sic ignis ē purgatiu⁹ metalli auri ꝛ argēti. sic charitas purgat aīmā a macula pcti. ꝓpter qꝺ p̄ceptum fuit Nu. Quia oīa q̄ deo offerri debebāt ꝛ p̄ ignē transirent vt p̄ flāmā ignis purgarētur sic q̄ñ aīa p̄ pcm̄ ē cōtaminata per ardoꝛē charitat̄ purgat̄. i. Pe. iij. Charitas operit multitudinē pcꝺoꝛ. qꝺ non pōt intelligi de culpa. oꝛ g̃ intelligi de sequela. s. pena. Emēda p̄ coꝛp⁹ fit p̄ amarā cōpunctionē in lacrimaꝝ effusiōe. ꝛ carnis maceratiōe. sicut em̄ aq̄ lauat sordes exterioꝛes. ita lacrima cōpunctiōis interioꝛes. vt sicut delectat⁹ fuit in pcꝺo: ita doleat in cōpunctioꝛe. hꝺ fuit remediū petri Scdm em̄ q̄ntitatē culpe vt dicit Greg. debz ee magnitudo pene. vt sint fructꝰ digni pnie. vñ Deut. xxv. Pro mēsura peccati erit ꝛ plagaꝝ mod⁹. Un̄ si q̄s penitētiā dignā ꝛ adeq̄tā p̄ficeret. post mortē statim euolaret. Emenda p̄ res coꝛpales fit in elemosyna ꝛ largitiōe. Un̄ ¶ Dat. v. Beati misericoꝛdes q̄m ipi ꝛc̄. Et q̄m est illud singulare remedium. Ideo dixit Daniel ad regē nabuchoꝺ. Peccata tua elemosynis redime. Dan. iiij. Tertio languidus debet ambulare in virtutibus p̄ficiēdo. s. sursum per viā charitat̄. deoꝛsū p̄ viā pietat̄. introꝛsum per viā humilitatis. Sic em̄ penitēs ambulat viā triū dieꝝ vt veniat ad montē dei oꝛeb. ꝛc̄.

Tertia pars in qua agitur

de detractione liuoris criminalis. Judei nāq̄ videtes languidū a xp̄o sabbato curatū lectū suū poꝛtare de mādato xp̄i reꝓhenderunt eū de violatiōe sabbati. Dies em̄ sabbati p̄ria fuit q̄ p̄cipiebat̄ a deo feriari. Exo. xxxi. custodite sabbatū meū est em̄ vobis sanctuz. qui polluerit illud morte moꝛiat̄. qui fecerit in eo opus peribit aīa ipi⁹. Quia aūt iudei hꝺ p̄ceptū ad lr̄am ꝛ nō ad sensuz obseruabāt: videtes istū poꝛtare lectū suū. causam apparentē lz indecentē habebāt ipm reꝓhendendi. ꝛ ihm diffamādi. de cui⁹ impio hoc fecit. Jp̄i em̄ tanq̄ sub doli ñ interrogant q̄s te sanauit. qꝛ de sanatione infirmoꝝ die sabbati fuerūt frequēter rōnabiliter ab ipso confusi. Lu. xiij. Sed ꝺm Criso. iterrogant quis p̄cepit grabatū tollere vt ex hoc xp̄i opus in die sabbati operatū posset euidentius increpare. ¶ Moraliter. sicut iudei ad litterā diem sabbati solēnizabāt. nullū op⁹ in ea faciēdo. quia nec ignē accendūt. nec aliq̄d decoquunt. nec vltra mille passus ire in suis tabernaculis p̄mittunt̄. Sic xp̄iani iux̄ sensum spūalem in hīs operib⁹ nō ꝓhibent̄. sed q̄ quiescant ab oīb⁹ seruilibus operib⁹ ꝛ peccatis. vt dicitur extra de feriis. cap. Licet. Et laudib⁹ hymnis ꝛ psalmis et canticis spiritualib⁹ debēt vacare: scdm Gratianū. de conse. di. iij. Jeiunia. Un̄ Ezech. xlvi. ꝺr de populo xp̄iano. Adorabit populus terre ecclie catholice i sabbatis ꝛ kalēdis. In q̄bus ꝝbis patet q̄liter xp̄iani dn̄icam ꝛ alia festa sanctoꝝ venerari debent. ꝛ hoc specialit̄ in trib⁹. sz In eccl'iarū frequentatiōe. In coꝛpoꝝ castigatiōe. In ꝓximoꝝ cōpassione. Debet nāq̄ primo popul⁹ xp̄ianus die dn̄ica esse in ecclesiaꝝ frequentatiōe. Dicit nāq̄ Plin⁹ li. viij. q̄ super oīa aīalia elephantes in nouilunio in flumine defecteus abluunt ꝛ nouo sideri cōiter pl⁹ icli nant. ꝛ sic ad sua loca redeūt. Sic p̄ noui

qua dictū est in secūdo sicut ī ceteris fide lib⁹ cōib⁹. quos ipe p̄allocut⁹ fuerat di cēs. dñs vobiscū. Et ió sibi nó rñdet. sit et tecuz. sed ds et cuz spū tuo. q. d. et dñs sit tecū. nó sicut nobiscū: sed plus q̄z no biscū et intimiori et excellētiori et subli miori mō q̄ nobiscū. sicut etiā sublimio ri mō fuit cū vgine q̄ cuz aliq̄ creatura. Quare btūs aug. in ꝑmone loquēs i p̄ sona āgeli ad beatā vginē dic. dñs tecū ꝫ nó sicut mecū: ꝫ plus q̄z mecū. tecū dñs in corde: tecū ī vtero: tecū ī auxilio. Gra tulare ⁊ btā vgo xp̄s rex de solio suo ve nit ī vtero tuo. ex sinu p̄ris ī vterū digna tus est descēdere mris. Sic etiā intimio ri mō habitat de⁹ cuz mētib⁹ amorosis et p̄fectis. Unū bern. sup cāt. sermo. xxij. Nō oīno cōtēta erit aīa sic affecta et sic dilecta cōi. s. p̄sentia spōsi sicut ceteri. ni si spāli p̄rogatiua intimis illuz affectib⁹ atq̄z ipis medullis cordis celit⁹ elapsis suscipiat. habeatq̄z presto q̄d desiderat. Hunc modū diuie p̄sentie et tactuz dile ctissimi sponsi et āplexuz amoriferū vbi eterni expta fuerat illa amorosa aīa hu gonis de sctō vic. in de arcba aie sic dicē tis. Quid est int̄ illud dulce q̄d in eius recordatōe aliqñ me tāgere solet. et tam vehemēter atq̄z suauiter afficere. vt iam tota quodāmō a meip̄a alienari et atra hi quo nescio icipiā. exhilarat cōscia in obliuione oīm p̄teritoꝝ maloꝝ meōria. cor illumiat. desideriū iocūdat. iāq̄z ali bi nescio vbi me tūc video. et q̄si q̄busdā amplexib⁹ amoris int⁹ teneor: ꝫ nescio q̄d illud sit et tñ illud sp retinere ⁊ nūq̄z p̄dere toto animi nisu laboro. luctatur quodāmō et delectat aīm⁹ ne recedat ab eo q̄d semp amplecti desiderat. ⁊ q̄si in illo oīm desiderioꝝ fine se iueniēs. fū me et ineffabilit exultat. nihil āpli⁹ que rēs. sp sic q̄z sic esse volēs. Nunq̄d ille ē dilect⁹ me⁹. Rñdet Hugo. O aīa mea vbi ille ē dilect⁹ tu⁹ q̄ visitat te: ꝫ veit iui sibi⁹ venit occult⁹ vt tāgat te nō vt vide atur a te. veit vt nō tecum effundat: ꝫ vt gustādū p̄beat se. nō vt impleat deside riū: ꝫ vt trahat affectuz. Et sic pz ille sin gularis mod⁹ quo de⁹ ē cū mētib⁹ deuo tis. ¶ Queri it̄ ꝺ quō de⁹ inhabi tet mētes sctōꝝ: vbi habitabat añq̄ fe cerat celū et terrā et mētes deuotoꝝ. Di cit mḡr in. i. sen. dis. xxxvij. q̄ i se habita bat. de⁹ em̄ apud se habitat. et apō se ē. Sz q̄rit̄ an etiā in diabolo habitet dico q̄ ñ. q̄ ñ ē capax gē. Unū dic sctūs tho: in cōpendio suo. q̄ q̄dā sunt noīa q̄ im portāt naturas put sunt nature ī his cō cedēdū est q̄ de⁹ insit. sunt aliq̄ p q̄ in telligunt deformitates vt diabol⁹. ò q̄ bus nō ē dicēduz q̄ de⁹ insit nisi addat inq̄ tuz spūs vl aliud tale. Sic etiā ē in diabolo p̄ntiā: potētiā: ⁊ essentiā. inq̄ tū spūs. Sz quō ē in reb⁹ oīb⁹. ⁊ tñ nō inq̄nat sordib⁹ eaꝝ. Dicat magister sen: in p̄mo. q̄ sicut sol radios suos sine vl la pollutōe sui effudit sup loca ⁊ corpa. nō solū munda: ꝫ etiā imunda ac sordi bus fetētia. quoꝝ cōtactu hoīes ac que q̄z alie res inficiunt. Solis vo radij im polluti et incōtamīati ea contingentes existūt. Nō igit̄ ē mirāduz si ēntia diui na oīno simplex et incōtamīabil⁹ oīa re plet loca et oīb⁹ creaturis essentialiter ineſt. nec tñ cuiusq̄z sordib⁹ rei p̄tamiet vl p̄tingatur. Unū augu. in li. de natura boni. Cū in deo inq̄t sunt oīa q̄ p̄didit. ñ tñ inq̄nāt euz illi q̄ peccāt ⁊c. Quātuz ad cōtinuatōez litteralē euangelij. ꝺ docebat quō pctōr debebat mundari a pcti macla. hodie quō trinitas btā elegit inhabitare mūda tabernacla. Et ꝑm hoc tres sunt ptes q̄ scōm tria taberna cula habent ad honorē sancte trinitat̄. In prima ostēditur quō deus taberna culuz virginale formauit p̄ singularem sanctitatē. In secūda quō tabernaculū mentale adaptauit. p̄ virtualē charitatē In tertia quomō tabernaculuz materi ale ordinauit ad generalē pietatem.

Dico nāq̄z primo q̄ deus per singularē sanctitatē sibi formauit ta bernaculū vgineuz. s. mariā. vt ī ea glo riose nuptie p̄ filio dei possent celebrari Locus em̄ scōm ph̄m. iij. phi. debet p̄ portionari locato. Cum igitur filius dei sit nobilissimus et dignissimus. locus ⁊ tabernaculum suuz in quo debebat no uē mensib⁹ quiescere. et humane nature copulari merito fuit p̄ciosissim⁹ et omni virtute decorat⁹. qualis fuit maria. iux illud cant. iiij. Tota pulchra es ⁊c. Sup q̄ dic alexā. Nequaq̄ p̄legisset eaz nisi eēt ceteris creaturis dignior. ò dilectior trinitati gr̄iosior: ⁊ vniuersis excellētior.

Sermo XI

Dñe mirū cū rex celox formauit ad inhabitādū carnē virginis vt tabernaculū stellare. Aiam ei⁹ vt tabernaculū solare. Naturā vtriusq; vt tabernacl'm regale. Prio em̄ fuit caro ẏginis formata vt stella p regē celox. Ad quā formatione ꝓsidero hui⁹ vite tres sapiētes in spū eleuatos .attestātes hui⁹ rei misterium. Prim⁹ de lege nature fuit Balaā filius beor q in spū eleuat⁹ vidēs mariā scōm carnē formari i mūditia stellari. clamat ꝓphetādo Nu.xxiij. Orietꝫ inq̄t stella ex Jacob. Et bñ dr stella.q; stella ē splēdida nullā hñs grauitatē: vt dic̄ phūs. ij.celi. Ita maria mūdissimaꝫm carnē extincto fomite nullā sensit rebellionē carnis.imo fortissimā habuit carnis repssione. Et iō dicūt multi docto. q̄ in ei⁹ carne mūq; fuerit lāgnor nature vl' lex membroz vl' fomes pcti. vl' dñium pollicitaz volūtaꝫ ad sensuz:ꝫ dñiuz dispositū sic in statu innocētie. Quare de lege scripta sapiētissim⁹ Salomō in quadā visione imaginaria eleuat⁹:istā mulierē fortem vidit ꝓcul formari scōz carnē. t iō dicit Prouer.vlt'.c. Fortitudo t decor indumētū ei⁹. Post hoc de lege gr̄e bea. Augu. i quoddā lumē viuificū eleuat⁹ alti⁹ prioribꝰ vidēs matrē dei scōz carnis formationē:prupit in hec ẏba. Quis potuit ī huius aīa sine carne locus esse vitioꝝ q̄ ad celi vicē cōtinentis oīa:dñi tēpluz est effecta. Figuratur nāq; vterus virginis p archā noe.de qua hī Gen.vij. q̄ ī archa noe vbi familiā suā saluauit erat fenestra vitrea p quā aque diluuij nō intrauerūt:ꝫ sola lux quā oēs in archa videbāt. Moraliter p archā intelligit corp⁹ virginis siue vter⁹ in quo verus Noe.i. dei fili⁹ req̄euit. Noe em̄ interp̄tat req̄es Ps̄. Eccli.xxiiij. Qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. Fenestra vitrea audit⁹ virginis p quā lux diuie gr̄e āgelo nūciāte intrauit quaz gr̄am oībus de familia Noe ptic̄pauit.i.oībus fidelib⁹ nichilomin⁹ aque diluuij pcti nunq̄ p fenestrā alicui⁹ sensus ip̄ius intrare potuerūt. Secūdo p̄fat⁹ rex celox vis⁹ est formare aiam virginis vt tabernaculū solare que a sui p̄ncipio radijs vt solaribꝰ mūdissimis refulsit.quā pulchritudinē etclaritatē ꝓsideraꝫ angelica natura:in ei⁹ laudem ꝓrupit p hec verba. Pulchritudo ei⁹ est celi spēs in visione glorie. Eccli.xliij. Aspect⁹ ei⁹ vt sol i exortu vas plenū gr̄e. Ad quos cāt⁹ nōnullos ꝓsidero viatores quadā luce imaginaria eleuatos in spū.et sub lege nature ille vir sctūs Job q̄ vidit solez fulgere q̄ ad aīam ma.ie.t lunaz incedere clare.s. ei⁹ carnē.t letatū ē cor ei⁹ Job.xxxi. Et ō lege scripta ponūt nōnulli sctm̄ ꝓphetā Dauid intellectual'r alti⁹ eleuatū.qui vidit spōsuz.i.dei filiū in sole ponere tabernaculū suū.d. In sole posuit tabernaculū suū.i.in aiaz marie posuit tabernaculū. Et de lege gr̄e ad hāc visionē bea. Amb.est eleuat⁹:vidēs aīaz ẏginis solam tam clare et a sui p̄ncipio p̄seruatā redēptā:ait. Quid em̄ nobili⁹ dei matre.quid splendidi⁹ ea quā splēdor elegit:vt de ceteris virtutibus eius taceā. Virgo erat nō solum corpe:ꝫ et mente. Hec Amb.sup Lucā. Et in li.de sancta virginitate virginis ex visiōe Ambro. aīa marie nō fuit a casu eleuata:ꝫ a casu p̄seruata.al's nō virgo mēte:ꝫ pctō corrupta fuiss. Figurat̄ p portā quā vidit Ezech.que nunq̄ fuit apta:ꝫ sp clausa. Ezechi.xliij.ergo per eaz nūq̄ intrauit pctm̄.al's nō fuisset sp clausa. ¶ Tertio rex celox iterū visus est formare sibi tertiū tabernaculū ad modū regalis triclinij ꝓ lectulo Salomonis.s.mariā dotando corpe et aīa:t aīam vniendo cum corpore. In cui⁹ vnione quas natura angelica ptulit laudes in celo et ex terreis pōt argui. Nā Ouidi⁹ naso existēs i insula ponti:ad visionē hui⁹ tabernaculi ē aliqualr eleuat⁹:et iō in.iij.li.ō vetula ō hac virgine et eius magnificētia ꝓrūpit in hec ẏba. Mūda q̄dē magni animi magniq; decoris. pluris honestatis Et Virgili⁹ maro existēs in europa ad visionē hanc.vbi rex formauit illud tabernaculū tertiū:ē eleuat⁹. Jō dic̄ in bucolicox egloga.iiij. Jaz venit carminis etas iā redit t ẏgo. Hoc tabnacl'm etiā ꝓsideraꝫ in sua dignitate t decore. Hiero.exīs i roma ꝓclamat. Quid nos tātilli.q̄d actōe pusilli.q̄d in ei⁹ laudib⁹ referam⁹:cū si oīm nrz mēbra ẏterēt i linguas:eā laudare sufficeret null⁹.altioz celo ē ō q̄ loq̄mur.abysso ꝓfūdior.cui laudes dicē conamur. Si celū inq̄t te vocē: altior es.si nr̄z gētiū:p̄cedis.si formaz

dei te appellē digna extitis. si dñaz āgelox pata eē pbaris. Quid igit digne ō te dicā: nescio. hec ille. ℭ Sz qrit cuz maria sit oi laude digniſſima an ꝺ magē meruerit xp̄m ꝯcipiēdo mēte ꝙ ꝯcipiendo et pariēdo carne. ℜndet aug. i li. de ẋgi. q' beatior fuit btā virgo ꝯcipiendo xp̄m mēte ꝙ carne. qz ex eo ꝙ sum' ꝯiūcti sctis carnis ꝓpi qtate. nō i ꝺ beati sum'. nec in ꝺ stat nr̄m meritū et bonū. ß si doctrina ⁊ moꝝ obediēdo atq imitādo sctis coberem' in ꝺ boni sum' ⁊ memur. Uñ cū diceret xp̄o. btūs vēter q te portauit: rñdit xp̄s. Quīimo. brī q audiūt ẋbū dei ⁊ custodiūt illud. Propter qꝺ cōcludit ibidē aug. ꝙ materna ꝓpinq̄tas nihil ℳarie ꝓfuiſſz: nisi feliciꝰ de um corde ꝙ carne gestasset. ⁊ ꝓ ꝯns magis meruit ex ẋginitate ꝯcipiendo xp̄m mēte ꝙ matnitate xp̄m ꝯcipiēdo ⁊ pariendo carne. Jstud tñ verū ē si ꝯsideremꝰ illa duo ꝑm se ꝓut vnū nō includit aliꝺ Uirginitas em̄ q̄ est ꝓpt deū ꝑm quaz ꝯcipim' xp̄m mēte sine carnali ꝯceptōe ē melioꝝ q̄z ꝯceptio carnalis siue mēt. ℔ Sz si illa duo seinuicē nō excludūt: ita ꝙ ꝯcipe xp̄m carne q̄ztū ē de se q̄daz ꝯgruitate vl necessitate icludat ꝯcipere xp̄m mēte. sic matnitas dei i btā ẋgine fuit potioꝝ q̄ ẋginitas. qz mr̄nitas ꝺmōi icludit ẋginitatē ⁊ sctitatē: ⁊ ñ ecōuerso Jndecēs em̄ fuiſſz: ⁊ ꝓ ꝯns impossibile q̄dāmō mr̄ez dei eē ⁊ nō sctāz ⁊ ẋginez Nō ē aūt incōueniēs ecōuerso. qz multi scti et boni sūt ꝯcipiētes xp̄m mēte. q̄ tñ ipm nō ꝯcipiūt carne. Simplr ḡ dicēdū ꝙ maternitas in btā ẋgine est potioꝝ et magē meritoria q̄ virginitas. Sicut si q̄rit̄ q̄d est melius. viuere: an eē. Dicendū ꝙ viuere ē melius q̄ eē. qz nō inuenit viuere sine esse: ß ꝺ ecōuerso. Ꝯ

Dico ſ cūdo ꝙ deus ꝓ singulare charitate mēte nr̄am ad ꝺ coaptauit et cor disposuit vt spūssctūs posset ibi pmanere cū ẋtutib' ornaret. Nā sic pꝺs. viij. ethi. Sili'a sili' ꝯgaudēt: puri et mūdi delectant in puris et mūdis. sicut videm' pueros a puritate vocatos maxime in floribꝰ delectari. ⁊ porcos immūdos in stercore. ẋsus. Gaudet porcꝰ in sceno plus q̄z in fonte sereno. Sic immundi pctōres magis pctis delectant q̄

ẋtutib'. Et iō porcꝰ infernalis īmūdus spūs cū eisdē habitat. Puri aūt et iusti q̄ in floribꝰ ẋtutū delectant. ſ. fide: spe: ⁊ charitate. hūilitate: castitate: iustitia: et mia. hñt spm̄ mūdū. i. spm̄ sctm̄ in cordibus eoꝝ. q̄re ꝺr de pe. di. ij. pōt. Jn his itaq̄ ẋtutib' sine q̄bus ad vitam mīme ꝓuenitur. spūssanctꝰ in electoꝝ suoꝝ cordibus ꝑmanet. ℜ Jn qua q̄dē ꝓmanētia notat singularis ꝓgatia dei ponēs tria. ſ. Singularitatē diuīe dilectionis. Singularitatē donoꝝ diuīe dispēsatiōis. Singularitatē diuīe ꝓuidentie ⁊ curationis. Dico ꝑmo. ꝙ deꝰ siue spūs sctūs aiam nr̄ūdā et virtutib' ornatā ita singulariter diligit ꝙ ipam in omnib' et oīa in ipsa diligit ⁊ ꝓpt ipam. ⁊ nihil sine ipa diligit. Uñ hugo de arra aīe. affectanti se vnire et solā singularit' diligi a dilecto. sic ait. Nihil o aia ꝓuilegio singularis amoris tui societas bonoꝝ pscribit. qz spōsus tuꝰ in oībus te et quos diligit ꝓpt te ac ꝑ hoc singulariter ⁊ vnice. Sz queris. quō ille amor spūssancti possit dici singularis ad vnā aiam: cū tm̄ sit cōis oībus ꝓsertim: cū oīm̄ diuisuz in plura min' sit singulare. qz virtꝰ vnita fortioꝝ est seipa dispsa. Dicēdū ꝙ obiectio bñ tenet de amore carnali: ß secus est de amore spūali et maxīe in deo. cuius amor rōe diuine simplicitat' oīno vnicꝰ est et indiuisibil'. et iō deus oīa vnice diligit: et ipa in oībus diligit. Unꝺ hugo vbi supꝰ. Jste inqt amor vnicꝰ ē nō ꝓuatus solꝰ nec tm̄ solitariꝰ ꝓticipatꝰ nec diuisus cōis et singularis. cūctoꝝ singulꝰ et singularis totꝰ: nec ꝓticipatōe decrescēs. nec vsu deficiēs. nec ꝑpe veterascēs antiquꝰ et nouꝰ affectu desiderabil': ⁊ ex pientia dulcis. fructu eternꝰ. iocūditate plenꝰ. Z Sz replicares. Iz ex p̄dictis bñ ꝓbet' diuisibilitas amoris diuini. ñ tñ arguit' eius singularitas ꝙ eadē rōe singula diligat: et quālibet aiam bonaz ⁊ minꝰ perfectā. Ad hoc dicendū. ꝙ sic̄ est de ideis in mente diuina q̄ scōz ꝙ ad essentiā ptinent sūt oīno simplices ⁊ indeterminate sicut et ipsa essentia diuīa: tñ scōz ꝙ iportāt respectꝰ ad creaturas quarū sunt exēplaria. sic sūt alie et alie. Sic p̄t dici ī ꝓpositō de amore dei ꝙ Iz vnicꝰ sit ⁊ simplex ꝑ ꝯpatōnē ad deū vt tñ respicit hāc ⁊ hāc aiam sub aliqua

rõe singularitad respic vnã t ñ aliã. vñ ỏ q̃libet aĩa pfecta dic̃ spõsꝰ. Cañ. vi. vna ẽ colũba mea. vna est pfecta mea. Ad designãdũ etiã hꝰ dilectiõis singularitatẽ dixit gabriel marie. Bñdicta tu i mulieribꝰ. t ñ dixit sup mlieres. Plꝰ ẽ ei aliquã diligi in oibꝰ mulieribꝰ q̃ sup oẽs mulieres. qꝫ possibile ẽ aliquã diligi sup oẽs q̃ ñ nõ diligit i oibꝰ. Diligẽ ei i omibꝰ aliquã ẽ in oi dilectiõe ipam intẽdẽ. etiã pt ipaz oẽs diligẽ t nullã diligi sine ipa. Et h̃ singlaritas dilectõis figurata ẽ in hester. q̃ int mltas puellas t in oibꝰ sola vnice dilectã fuit ab assuero rege. t beata xp̃o a deo. Vñ etiã ỏ q̃libz tali xp̃ie cãtat. Elegit eã deꝰ t pelegit tc̃. ℣ Secũdo spũalẽtus aiaz mũdã ornatã virtutibꝰ p suã pmanẽtiã t ihabitatõez singularit dotat donis dei. Ad cuiꝰ euidentiã sciẽdũ q̃ donoꝝ dei q̃dã st cõia vt ea q̃ ad vsũ vniũsoꝝ veniũt. vt sol t lũa spiramẽ aeris. t sila. q̃ỏ st spãlia: vt ea q̃ ñ i oibꝰ: ꝟ cuidã societati ꝓcessa st. vt colũna ignis. et manna iudeis fuerunt concessa t nũc fides t sapia. t huiusmõi ꝓcedunt fidelibꝰ. q̃dã xp̃o st singularia: vt ea q̃ vnicuiq̃ ꝓpria iptira st. sic abrahe fides Dauid mãsuetudo. salomõi sapia. sampsoni fortitudo. iob pacia. petro pncipatꝰ apl'oꝝ. paulo apl'atꝰ gẽtiũ. iobi puilegiũ amoris. btẽ xp̃o mi fecũditas xp̃ianꝫ. t sil'r ẽ de singul' mẽtibꝰ. q̃ sp q̃libz hz aliq̃ỏ bonũ dei. ita sibi singulare q̃ nulli alteri ꝟm illũ modũ ꝓpetit. ℣ Exẽplũ familiare ẽ in facie hũana. qꝫ in q̃libz facie hũana ẽ indita natural'r aliq̃ distinctio singularitat q̃ nulla sibi q̃ ad oia sil'is iuenit. Sic etiã ỏ facie mẽtali. vñ etiã de q̃libet sctõ cãtat. Nõ ẽ inuẽtꝰ sil'is illi. Et sc̃õm hãc singularitatẽ cuilibz i merito ꝓpetit singularis rõ i pmio. Vñ q̃libet sctũs in patria hz aliq̃ỏ pmiũ ꝟm aliquẽ moduz singularẽ q̃ nõ ẽ in aliq̃ alio sctõ. Et exin de bñ saluat q̃ q̃libz sctũs in suo festo i suplatio ꝓmẽdat. ℣ Nec singularitas meritoꝝ t pmioꝝ reluz pl'imũ i effectu quẽ opat spũalẽtus p hos i q̃bꝰ manet. Vñ aliq̃bꝰ deuot psonis fiũt crebro aliq̃ appitões. q̃ tñ ñ fiũt alijs i eodẽ gdu charitat. vl' et maioris exñtibꝰ. sil'r q̃dã sancti ml'r clarẽt miracul'. q̃bꝰ ñ clarẽt alij. etiã maioris meriti t pmij. Sic. b. Nico. pl'a opat miracla q̃ sctũs petrꝰ. Cuiꝰrõ etiã colligi pt ex dict. h em ipi meruerũt aliq̃ singulari mõ gr̃e q̃uis nob occulto. vñ Ber'. sup Cañ. Nõ oibꝰ eodẽmõ data ẽ gr̃a. petro thomas i latre. iobes i pectore petrꝰ i sinu pr̃is. paulꝰ in trio celo. secreta hmõi gr̃aꝫ assecutist. Et pmo thõas i fũdamẽto fidei. iobes in loco charitat. paulꝰ i intimo sapie. petrꝰ in luce vitatis Sic apõ spõsum mãsiões mlr'est. t ꝟm q̃ repit tabnaculũ dispositũ t mũdũ: ita dotat eũ singulari ꝓuilegio. t iõ q̃libz sãctꝰ pt dicẽ cũ ps. Tu dñe singularit i spe ꝓstituisti me tc̃. Tertio spũalẽtus aiaz mũdã p sui hitatiõez custodit p singulare ꝓuidẽtiã t curã. qꝫ videlicz deꝰ ita singularit curã hr̃e yr̃ de aĩa deuota q̃si circa eã solã occupet. vñ Hugo vbi snp̃. sic certe mihi vr̃ cũ eiꝰ miserationes circa me attẽdo q̃ si phas ẽ dicẽ. q̃dãmõ nihil agat aliỏ deꝰ: nisi vt mee saluti ꝓuideat. t ita totũ ad custodiã meã occupatũ eũ video q̃si oim oblit sit. t mihi soli vacare velit sp se pũtẽ exhibet. sp se patrũ offert. q̃ cum q̃ xp̃o me nõ me deserit. vbicũq̃ fuero ñ recedit. q̃cq̃d egero parit assistit. ℣ Sz q̃rit an p aliq̃ỏ signũ possit q̃s certificari q̃ spũalanctꝰ hiteti eo. Dicẽdũ q̃ de lege cõi nullꝰ põt eẽ certꝰ. qꝫ nescit hõ an odio vl' amore dignꝰ sit. ꝟ de lege spãli deꝰ hoc põt alicui euident oñdẽ. Sic credit de moyse q̃ i visiõe dara dei hꝰ cognouerit. t de paulo i raptu. t de. b. xp̃ine. t ỏ mult alĩs. q̃ aũt de lege cõi hꝰ p se nullꝰ possit scire p aliq̃ỏ signũ. ꝓbat. qꝫ si p aliq̃ỏ signũ hoc posset scire: hꝰ maxie eẽt p vnũ istoꝝ. s. p receptiõem visibilẽ spũalanctꝰ. vel p emundationẽ ab oĩi pcõ veniali t actuali. vel p reuelationẽ secretoꝝ dei. vel p desideriũ morãdi cum xp̃o t moriẽdi cũ corpore: ꝟ nullũ istoꝝ ẽ euidẽs signũ. Primũ nõ. q̃ỏ pz de nicolao aduena q̃ fuit vnꝰ de septẽ dyaconibꝰ electꝰ i custodia viduaꝝ spũalẽtus plenꝰ vt attestat Luc̃. i. act. q̃ recipit spm̃ sctm̃ appẽt: t tñ apostatauit i fide. t mltra iniqua seminauit t pdicauit. de q̃ dixit Job: i apoc̃. ij. c. Habeo adũsus te pauca. qm̃ habes illic. s. i eccl'ia pgama tenẽtes doctrinã nicolaitaꝝ. Nec secũdũ signũ ẽ euidẽs. nã lz aliq̃ diu manẽt sine pcõ et remorsu venial' t mortal' culpe: attñ nõ st certi ỏ salute eterna. apl's ei ñ sine cã dixit Nihil mihi ꝯ sciꝰ sũ: ꝟ i hoc nõ iustificatꝰ

sum. Et alibi. Qui se existimat stare: vi/
deat ne cadat. Decidit em̃ adã qui fuit in
tãta pfectiõe ⁊ pfectissimo statu creatus
Etiã iudas diu cũ xp̃o vixit sine pcõ. et
tñ perijt. Nec insup terciũ signũ ẽ enidẽs
Nã ⁊ balaaz fuit pphẽta ⁊ mkta secreta
dei ẽ scrutat⁹. ⁊ tñ int̃ dãnatos reputat⁹
Hoc idẽ pz in mult̃ q̃ miracula faciẽt: pe
anti xp̃i. de q̃bus dr in euãgelio q̃ dictu/
ri sunt in die iudicij. Dñe nõne in nomĩe
tuo pphetauimus ⁊ signa ⁊ miracla fe/
cim⁹. ⁊c̃. Nec etiã ẽ euidẽs signũ in mori
entib⁹ p xp̃o qm̃ multi se interficerũt pro
xp̃o. de q̃bus dubiũ ẽ an sint saluati. sic
recitat ang. i. de ci. dei. c. xxvi. de moniali
bus q̃ seip̃as rome interficerãt in flumĩe
p̃cipitãdo nolẽtes nauigare ad pagãos
Et ita habem⁹ q̃ nullũ signũ est euidẽs
ad hoc q̃ aliq̃s sciat se eẽ in charitate. et
habeat spm̃ sctm̃. Debet g̃ q̃libet se p̃pa
re q̃ctũ põt ad h̃ vt spm̃ sanctũ suscipiat.
vel si habet ne eũ pdat ℙ

Tertia pars in qua nota/

tur quõ trinitas sancta tabernaculũ ma
teriale ordinauit ad pietat̃ sue generalez
influentiã. de quo dr p p̃s. xlv. Sanctifi
cauit tabernaculũ suũ altissim⁹. Nam si
cut sol 6m ptholomeũ pl̃m in ppria do/
mo. s. in leone ẽ maxie virtut̃ ⁊ influentie
vt pz in dieb⁹ canicularib⁹ q̃n feruore sui
gramiare facit ⁊ terrã exiccat. Sic de⁹ in
eccl̃ia quã p speciali domo ⁊ tabernaculo
elegit est maxime pietat̃ ⁊ charitat̃. Ũñ
⁊. ij. parali. vij. dr q̃ cũ salomõ in hierl̃z
ꝓpleuisset domũ dñi: appuit ei dñs no/
cte ⁊ ait. Audiui oõem tuã ⁊ elegi locuz
istũ mihi in domũ sacrificij. Si clausero
celũ ⁊ pluuia nõ fluxerit. mãdauero ⁊ p̃/
cepero locuste vt deuoret terrã. ⁊ misero
pestilentiã in populũ meũ. ꝓuersus autẽ
ppl̃s meus sup quos inuocatũ ẽ nomen
meũ depcatus me fuerit ⁊ exquisierit fa/
ciẽ meã: et egerit pniam a vijs suis pessi
mis: ego exaudiã d̃ celo. ⁊ ꝓpici⁹ ero pec
cat̃ eo⁊. ⁊ sanabo terrã eo⁊. oculi q̃z mei
erũt apti ⁊ aures mee erecte ad orõez ei⁹
q̃ in loco isto orauerit. Elegi em̃ ⁊ sancti
ficaui locũ istũ vt sit nomẽ meũ ibi in sem
piternũ. ⁊ pmaneãt oculi mei ⁊ cor meuz
ibi cunct̃ diebus. Et iõ vt h̃. xij. q. i. futu
rã eccl̃iam. Vir religiosissimus Constã/
tin⁹ pmus fidẽ veritat̃ patẽter adeptus
licentiã dedit p vniũsum orbẽ suo ímpio
degentib⁹ nõ solũ fieri xp̃ianos: ſ etiam
fabricãdi eccl̃ias ⁊ p̃dia tribuẽda consti/
tuit. Deniq̃ idẽ p̃fatus pnceps donaria
immẽsa ꝓtulit ⁊ fabricã tẽpli pme sedis.
id ẽ apostolice sedis beati Petri istituit.
Q Dedicat̃ nãq̃ siue sanctificat̃ mate
rialis ecclesia ad tria genera officioz. s.
in Apotecã medicialiũ ynguẽtoz. Et he
saurariũ celestiũ donorũ. Scolã moraliũ
documentoz. Sũt nãq̃ in ecclesia sacra
menta vt spẽs aromatice in remediũ oĩz
morboz spũaliũ ⁊ defectuũ. Et sunt sep/
tẽ in numero. s. baptism⁹. cõfirmatio. eu
charistia. pnia. ordo. mr̃imoniũ. ⁊ extre/
ma vnctio. versus. Abluo firmo cibo do
let vngit̃ ordo iungo. De istis h̃ de ꝓse.
di. iiij. Istoz aũt sacramẽtorũ sufficiẽtiã
⁊ ordinẽ assignãt doctores quidã attẽdẽ
tes q̃ sunt remedia cõtra defect⁹ Sicut
em̃ defect⁹ ẽ duplex. s. penalis ⁊ culpabil̃
Si defectus ẽ culpabilis hoc ẽ tripl̃r. vl̃
original̃ ⁊ ꝺ hũc est baptism⁹. vel actua
lis mortal̃. ꝺ quẽ ẽ pnia. vel actualis ve/
nialis. ꝺ quẽ ẽ extrema vnctio. Si autez
defect⁹ ẽ penal̃. hoc ẽ quadrupl̃r. s. igno
rantia in rõne: ꝺ quẽ est ordo in quo ꝓfer
tur clauis sc̃i e. vel est inclinatio vel p̃ni/
tas ad malũ in volũtate. ꝺ quẽ est eucha
ristia. vel est infirmitas in irascibili. ꝓtra
quẽ est ꝓfirmatio. vel est ꝓcupiscẽtia ĩ cõ
cupiscibili. ꝺ quẽ est matrimoniũ. ℜ

Sed querit̃ vtrũ oĩa sacramẽta noue
leg̃ habeãt efficaciã suã a xp̃o vt istituẽ/
te vel vt p̃merẽte. Et videt̃ q̃ ab ipo vt
instituẽte. pbat̃ sic. Nullũ signũ ad pla/
citũ signãs hz efficaciã nisi ab instituente
⁊ assistẽte ſ sacramẽta sũt signa signãtia
ad placitũ sensibilia. vñ mgr̃. iiij. sen. di.
. i. Sacr̃m ẽ signũ gr̃e vt ei⁹ similitudinẽ ge
rat ⁊ cã existat. ⁊ Greg. in mora. ⁊ ponit̃
. i. q. i. Sacr̃m ẽ q̃ sub tegimẽto re⁊ sensi
biliũ virt⁹ dei operatur secret⁹ saluteẽ aĩa/
rũ. Cõtra. ab ipo sunt vt merẽte. p̃batur
Sacr̃a noue legis h̃nt efficaciã a xp̃i pas
sione. g̃ ex merito xp̃i. ꝓña pz. qz al̃s pas
sio xp̃i nõ eẽt laudabilis ⁊ meritoria: nisi
inq̃ntũ volũtarie accepta. añs p̃bat̃ p au
gu. xv. de ci. dei. c. xxvi. vbi vult q̃ p vul
n⁹ xp̃i latãle q̃ꝺ erat ostiũ arce sacr̃a ma
nauerũt ⁊ efficaciã habuerũt. ℜ ñ deo q̃
sacr̃a habuerunt efficaciã a xp̃o. p̃mo vt
ab instituẽte. qz solus ea potuit institue/

re. ꝙre oĩa a xp̃o inſtituta repiunt. Pr̃o baptiſm⁹. qz Joh̃. xv. legit. ꝙ diſcipuli eo viuẽte baptizabãt. Jt̃e Mar. vl. Eũtes docete oẽs ꝛc̃. De euchariſtia ptz. qz pr̃io fuit p̃dicata ꝛ p̃coniſata diffuſe. Joh̃an. vi. Sz iſtitutio ei⁹ facta eſt in cena. Lu. xxiij. Hoc facite ī meã ꝛc̃. De confirmatõe. Mat. xix. qñ xp̃s ipoſuit man⁹ ſup puulos. Vñ ꝛ in p̃mitiua eccl̃ia apli p impoſitõez manuũ cõfirmabãt. Act̃. viij. De ſacr̃o pn̄ie. Joh̃. xx. Quoz remiſeritis pec. ꝛc̃. De ſacr̃o vnctõis extreme. Marc̃. vi. legim⁹ ꝙ diſcipli vngebant oleo multos infirmos et ſanabant: ꝛ h̃ nõ poterat fieri niſi v̄tute xp̃i inſtituẽtis hoc. De ordine. Lu. xxij. Hoc facite ī meam cõmemo. ꝛc̃. Jt̃e Joh̃. xx. Quorũ re. pec. ꝛc̃. Hec ei dictio p̃cipue ptinet ad ordinẽ ſacerdotalẽ. ſ. ptãs reſpectu corpis xp̃i veri. ꝛ ptãs reſpectu corpis xp̃i miſtici. De mr̃imonio Mat. xix. Nunq̃d legiſtis ꝙ maſculũ et feminã fec̃ eos. ſ. de⁹. ꝛ dixit ſup os ade. Quãobr̃ẽ relinquet hõ p̃ez ꝛc̃. Ex p̃dict̃ ſequũt̃ aliq̃ corrolaria. Primũ. ꝙ falſũ eſt dicere ꝙ Jacobus inſtituerit ſacr̃m pn̄ie. Jaco. v. Cõfitemini alterutrũ pcã vr̃a. qz ei⁹ autoritas ñ erat. Secũdũ. ꝙ falſa ẽ opinio dicentiũ ꝙ ſacr̃m vnctõis ſit inſtitutũ ab eodẽ Jacobo. Infirmat̃ q̃s in vob̄ iducat ꝛc̃. ¶ Dico ſecũdo ꝙ ſacramenta h̃nt efficatiã a merito xp̃i et a paſſione. Et p̄bat̃ autoritate Augu. xviij. de ciuitate dei. In exordio generis h̃uani ꝺ latere viri dormiẽtis detracta coſta edificata ẽ femia. Xp̃m et eccl̃iaz tali facto prophetari oportebat Sapor q̃ppe viri dormient̄ mors erat xp̃i. cui⁹ examinis ī cruce pendẽtis lãcea latus pforatũ eſt. atq; inde ſanguis et aqua p̄fluxit. q̃ ſacram̃ta eſſe nouim⁹: quib⁹ edificat̃ eccl̃ia xp̃i Jt̃e habetur de cõſecra. diſtinc. iiij. c. propr̃ie. Et extra de baptiſ. et eius effectu. c. Maiores. Nam in xp̃i paſſione apparuerũt oĩa ſacramenta. Baptiſm⁹ in aq̃ Joh̃an. ij. Cõfirmatio in eius ſanguine: quo confirmauit in bono. Euchariſtia. q̃ ibi fuit idem ſacerdos et hoſtia. ſc̃ũm Augu. iiij. de trini. Penitẽtia in confeſſiõe latronis. Ordo. q̃ ibi fuit ſacerdos ſeip̃m offerẽs. ſc̃ũm apoſtolũ ad Hebr̃e. Hoc eñ fecit ſeip̃m offerendo. Extrema vnctio per ſanguinem linientem: Matrimoniũ. quia ibi eccleſiam ſibi copulauit. Juxta illud. Exodi. iiij. Spõſus ſãguinuz tu mihi es. ¶ Sed occurrũt dubia. Primum. que fuerit neceſſitas inſtitutionis ſacramentorum. Dicendum ꝙ neceſſarium fuit ad vnitatem et verã conformitatem religionis chriſtiane. vt per aliquod ſignum ſenſibile conuenirent inter ſe. et diſtinguerentur ab infidelibus. Secundo dubitatur que fuerit vtilitas. Dicendum ꝙ duplex. ſcilicz profectus boni. et reſiſtentia mali. Medicinam nãq; conſiſtit precipue in actu nobiliſſime virtutis. ſcilicet latrie. modo vſus ſacramentorum ſunt actus latrie. patet igitur ratio ſecundi. quia ſunt munitiones contra hoſtiles inſultus. Naz ſeptem ſunt virtutes quibus meremur vitam eternam. ſcilicet tres theologice. et quatuor cardinales. Et in adutoriũ fidei datur baptiſmus. Ad actuz ſpei extrema vnctio. Ad actum charitatis euchariſtia. ad actuz prudentie ordo. ad actum fortitudinis confirmatio. Ad actũ iuſticie penitentia. ad actum temperantie matrimoniũ. Sed quod illoruz ſit excellentius. Dicendum ꝙ baptiſmus excedit alia. ratione efficacie. de conſecra. diſtinctione. iij. Nam virtute eius dimittuntur omnia peccata quo ad culpã et quo ad penã. Euchariſtia excedit ratione dignitatis et ſanctitatis. de conſecra. diſtinc. ij. nihil. Confirmatio excedit ratione conferentis. quia a ſolo epiſcopo confertur. Sic etiam ordo ſacer. matrimoniũ excedit ratione ſignificatiõis quia ſignificat coniũctionem chriſti ad eccleſiam: et vnionem diuine et h̃umane nature. ¶ Sed queritur. Fuerunt ne inſtituta ſacramẽta pro quacunq; lege. Dico ꝙ ſic. quia deus nec pro tempore nature lapſe dereliquit genus h̃umanũ ſine remedio neceſſario ꝛc̃. Sed que fuerunt: ¶ Reſpondeo. non eſt certum de tempore legis nature. dicitur tamen ꝙ aliqua oblatio et fides parentũ: ſed pro tempore legis ſcripte circunciſio. contra originale in maſculis. et vt communiter dicitur a doctorib⁹ in femellis fides parentum. Et quidam doctor dicit ꝙ lotio aque. Et p̄bat̃ per Ezechielẽ. xvi. Pater tuus amorreus ꝛ mater tua Cethea. etiam quando nata es in die ortus tui

non est precisus ymbilicus tuus: ⁊ non es lota aqua in salutem. Hanc igitur ecclesiam vbi tam p̄ciosa et salutifera habentur aromata atq; vnguenta: cuz omni reuerentia et deuotione intrare debemus. vt deus nobis cōferat gr̄am et salutem. quia vt dicit Ben̄. xxviij. Uere nō est hic aliud nisi domus dei et porta celi. Est aūt sancta eccl̄ia in tres partes diuisa. Una est in mūdo que adhuc ē in timore et expectatione. Secūda est in celo que est sine timore et sine expectatōe. Tertia est in purgatorio que medio mō se habet. qz est in expectatione: cū adhuc gloriā vite nō habeat: est tamen sine timore. quia habet liberum arbitriū in bono cōfirmatū. Istas tres partes ecclesie p̄sentant tres partes eucharistie que ī altari fiunt. ✠ Secūdo ecclesia est thesaurariū celestiū donorum et diuitiarū: in qua sunt indulgentie multe ⁊ gratie quas hō cōsequi potest. Naz thesaurus ecclesie recōditus in ecclesia p̄uenit ex supabundantia meriti passionis x̄pi. cuius gutta minima sanguinis vl̄ sudoris sufficiēs fuisset ad omniū peccatoruz expiationem que vnq; fuerunt perpetrata. quia respectu eius nihil sunt omnia. Etiaz ex meritis sanctissime dei genitricis Marie. que nec mortaliter nec veniali ter vnq; peccauit: cuius infinitas passiones et amaros dolores in sui filij passione et morte sustinuerit quibus nobis meruit. Etiam et meritis oīm sanctoruz martirum quoruz sanguis pro x̄po effusus nobis maxime meruit. Etiā ex abūdantia meritorum oīm deuotoruz x̄pianorum qui vltra mensuram delictorum vel debitorū suoruz per tribulationes ⁊ afflictiones supererogauerunt et nobis meruerūt. ℣ Item ieiunia. oratōes elemosyne. castigatōes. quibus deo seruierūt. Hec omnia per diuinā clementiā in scrinio ecclesie recōdita sancto Petro et ei⁹ successoribꝰ collata et cōmissa fidelibus in charitate vnitis dispēsanda et distribuēda in dedicatōibꝰ patrociniis ⁊ festiuitatibꝰ sctōruz largissime distribuūtur vt vnusquisq; iuxta suā capacitatē accipiat. Et ideo cum summa hūilitate et deuotōe tabernacz ecclie ē intrā dū cū ꝓtritōe et cordis dolore de peccat. Et sic meretur homo veniam delictorū. alias nō esset capax indulgentiarū. Indulgentia nanq; presupponit dimissionem peccati: cum sit quedā relaxatio pene debite pro peccatis. Ex quo dicto patet correlarie. ꝙ multi sunt solidi et stulti: qui magnis laboribus et expēsis curunt ad dedicationes. nec cōfessi nec cōtriti. et ideo infructuose recedunt et vtinaz nō peiores ebrietatibus: ludis: choreis: ⁊ his similibus redirent. A Tertio ecclesia est schola moraliū documentorum. ibi enī fiūt predicationes: exhortationes: orationes: preces: oblationes misse. in quibꝰ oībus deꝰ placatur et misericordia impetratur. Unde Ezechiel. x. dicitur. ꝙ domus domini impleta est nube scz doctrina salutari. oratione spirituali. etiam quibus corda arida irrigātur: et deus mitigatur. Sed dolenter referenduz est et conquerendū cuz prophēta. Ezechiel. viij. Conuersus vidi ⁊ ecce viginti quinq; viri: que habebant dorsa contra altare templi: et facies eorum cōtra orientem. Et videte si propheta autdeus prophetam cōquestus est ꝙ antiquus populus non fuit attentus in domo domini vbi aīalia irrationalia offerebantur. quid igitur in modernis temporibus: si vidisset multos non soluz sine reuerentia: sed cum irreuerentia magna venientes. non in humilitate: sed cum superbia ibidem stantes non orantes: sed cum dissolutione cauillātes: detrahentes: nec verbum dei audiētes q̄d dixisset ꝓpheta. Certe dico ꝙ illud verbū saluatoris. domus mea domꝰ orōis est. vos autem fecistis illam speluncam latronū. p̄cul dubio hoc dicit. quia inueniti bi quattuor indecentia. scz oues: boues: colūbas: ⁊ nūmularios. Inuenit enī deꝰ primo in sancta eccl̄ia boues. i. mentes mūdi delectatōibus deditas. que solum corporum cōsolatiōibꝰ curant: sed aīam et spiritū negligūt semper: ad modu3 boum terrā arantes et spm̄ negligētes. quoz cor ad instar talpe excecatur ī terrenis et x̄ fat̄ in eis. nec vnq; mentes suas erigūt ad celestia: sicut nec bos. qz pulnis terrene affectōis excecauit eos. Tales semp paleas ad modū boū comedūt. idest in peccatis delectant̄ et vanis q̄bus paleis fornax inferni ē accēsa. hij sūt in domo domini sicut latrones. Se

Dominica Reminiscere. Ser. xij.

Dñica. 2. fo. 1 delaramanca. re ser o e. 17

ando deus in domo sua inuenit oues. i. mentes vana intentione corruptas. quia exterius pretendunt quod pure propter deum ad domum dñi vadunt ⁊ veniunt Sed intentio multorum frequenter é corrupta. quia forte ad videndum ⁊ audiendum vana ⁊ inutilia illuc accedunt. Unde multi intrantes: ⁊ in domo dñi existentes habent dorsa sua ad altare. inspiciũt ad mulieres. ⁊ mulieres econuerso viros Et ad istum finem multi veniũt. ⁊ in illis sub pelle ouina latet cor vulpinum. Veniunt in vestimentis ouium: ⁊ intrinsecꝰ sunt lupi rapaces. Isti sunt latrões qui spoliant in domo domini homines mundis affectionibus. ⁊ sanctis meditationibus: meritis ⁊ gratijs. B Tertio inuenit ibi columbas. non simplices: ꝫ varijs pennis vanitatum ornatas. Sic in domo domini inueniuntur: qui superbe se ornant varijs vestimentis ⁊ coloribꝰ. qui sunt similes Sycali serpenti. que vt dicit Isidorus tanta prefulget varietate dorsi vt in sui admirationem intuentes inducat. et quia piger est quos cursu iuadere nequit: sui admiratione intuẽtes rapit. Et quanto est magis discolor: tãto in veneno deterior. Sic homo ornatus tanq̃ quoddam idolum oculos ⁊ corda intuentium ad se trahit. ⁊ stupida ⁊ insensata reddit. ⁊ sic ea per cõcupiscentiã rapit ⁊ veneno male delectatiõis extinguit ⁊ ideo q̃to ornatior ⁊ pulchrior: tanto pnicior. ⁊ ideo talis ornatus rethe diaboli dicitur ad capiendũ animas. Sed dicis. Non ideo adorno me vt capiam homines. Dico q̃ facis sicut latro qui non per se vult piscari in vinario domini. vel venare in foresca eius: tñ commodat rethe suum latroni audacior. Sic ⁊ illi dãt corpora sua diabolo ad decipiendum et capiendum animas. Multi em̃ volunt concupisci: quãuis cõcupiscere nõ velint Et ideo faciunt in tẽplo speluncã latronũ. Quarto inuenit ibi nũmularios qui nũmũ ⁊ monetã eterni cesaris. s. animã suã ymagine ad modũ nũmi insignitam cambiũt ⁊ vendũt diabolo pro modica delectatione. In ecclesia nãq̃ nulla talis emptio fieri debꝫ: ꝫ redemptio ⁊ solutio peccatoꝝ per contritionẽ ⁊ dolorꝫ ⁊ deuotam actionem.

Sumpsit iesus Petrum: Jacobũ. et fratrem eius Johannẽ: et duxit illos in montẽ excelsum seorsum. et transfiguratus est ãte eos. Mathei. xvij. cap. C Albrabitius in theorica planetarum dicit: q̃ qui volunt diuinari in astris sup aliquibus effectibus et euẽtibus futuris: necesse est vt altos montes adeant. Cuius ratio ẽ fm Ptholomeũ almagestis. iij. qꝛ subtilitas montani aeris subtilitatẽ atq̃ limpiditatem efficit rationis. Sic volens diuinari ⁊ certificari de effectibus gratie ⁊ pietatis dei: ⁊ an sit de numero saluãdorum exclusis omnibus terrenis ⁊ mundialibus. Per affectũ veri amoris ⁊ charitatis sursum in deũ ascendat ⁊ diuinitus illustrat̃ ⁊ perfecte informat̃: quousq̃ ad perfectam lucem perueniat. Sicut dicit̃ de penitentia. dist. ij. Non reuertebãtur: Desiderium iustoꝝ quod absq̃ obstaculo est: diuinitus illuminatur quousq̃ ad perfectam lucem ⁊ beatam perueniat.

Predicatuꝝ. 57 año. 1540

Discipuli igitur xpi relictis omibus terrenis. quia sincera dilectione solum xpm̃ accesserunt: pre alijs secreta diuinitatis meruerunt speculari in xpi transfiguratione. Queritur cuꝝ deus possit omnes homines saluare. cur Petrum ⁊ Johannem assumpsit ad gloriã: ⁊ andreã ⁊ philippũ vult dãnare. Et videt̃ q̃ ipse deus sit causa quare vnus saluatur ⁊ alter dãnat̃. Dicẽdũ q̃ nũq̃ fuit homo adeo miser in peccando in hac vita: cui deus suã misericordiã negaret ⁊ gratiaꝝ. dũ tamẽ seipm̃ capacem faceret. Nihil em̃ tam vile: tam immundũ q̃ sol non illustret reiecto obstaculo. Videmus nãq̃ in magnete: cuius virtꝰ naturalis est attrahere ferrum ⁊ semper trahit: nisi ferrum oleo ingungatur. per quod virtus magnetis impeditur. nec hoc est ratione magnetis cuius virtus est indifferens ad oẽ ferruꝫ ꝫ alterius impedient̃. Sic deus naturaliter est misericors ⁊ de natura sua eoẽs indifferenter ad se trahere ⁊ clementer recipere. Unde Ambrosius libro de peni. ⁊ allegat̃ ò pe. dist. i. c. Medicina. D

Deus diffinitionem non facit qui miam ſuam omnibus promiſit. Gloſa. indiffe renter quemlibet peccatorem recipit: niſi ſe peccatis impediat. Eſt igitur diui na electio predeſtinatio ſiue receptio vni us ⁊ non alterius a libera voluntate di uina: ⁊ ex mera gratia nullam penitus habens cauſam. ſua aũt reprobatio ⁊ re iectio nunq̃ eſt ſine cauſa. cum nullꝰ dã netur: niſi pro peccato originali vel actua li mortali. Electio igitur dei eſt ſine meri tis.: ſed reprobatio nõ ſine demeritis.

Nec reprobatio facit alicui iniuriam. qõ oſtenditur per exemplum beati Augu ſtini in libro de predeſtinatione ſic. Si vnus habet duos debitores. qui ꝑm iu ſticiam tenentur ſibi ſatisfacere. ſi exigit ab vtroq̃ debitum: nec illi nec iſti iniuria tur. ſi ecia donat vni et remittit: ⁊ ab alte ro exigit. quis ſane mentis dicere poſſet q̃ faciat iniuriam illi a quo exigit. Mo do propoſitũ accipiamus in deo ⁊ homi ne. Nã Apoſtolus dicit. q̃ per vnuꝫ ho minem peccatum intrauit. ſcꝫ originale: per quod omnes ſumꝰ obligati per ꝑmũ peccatum. Si nunc vni dat: ⁊ alteri non Quis poteſt eum iuſte de hoc redargue re: certe nullus. Remittit ergo cui vult. et cui non vult nõ remittit. ſed indurat p miſſiue. quia ei gratiam non infundit

E Sed cur permittit hominem pec care: cum precauere poſſit vt non habeat cauſam reprobatiõis. Dico q̃ ideo quia deꝰ ex ſua prouidentia nouit de maximo malo maximum bonũ elicere. ita q̃ non eſt adeo magnum malꝫ qõ non in ma gnum bonum cõuertatur. Non eñ eſſet magnum in artifice de bona materia bo num parare artificiũ ⁊ nobile. ꝫ ſi de vili materia precioſum opus faceret: magne foret reputationis. Sic dico q̃ iam deuſ ex ſua prouidentia magnum malum per mittit fieri: vt inde magnum bonum eli ciat. Nam q̃ Lucifer cecidit: magnũ ma lum fuit: ſed illud magnũ malũ deus or dinauit ad hominis creationem. lapſuꝫ hominis ad chriſti incarnationem quod fuit ſummum bonũ. Ideo dicit Grego rius in benedictione cerei paſchalis. O felix culpa que talem ac tantũ meruit ha bere redemptorem. Ordinauit eñ deus malum reproborum ad quadruplex bo num electoꝝ. Primo ad extollendum eo rum laudem. Si enim rationalẽ creatu ram feciſſet impeccabilẽ: nullus electus eſſet laudabilis ex eo q̃ non peccaſſꝫ. qr nullus laudatur de his que non ſunt in ſua poteſtate. Mutus nãq̃ non lauda tur de ſilentio. Unde Gregorius in mo ralibus. Deus ſummorum ſpirituũ natu ram bonam condidit: ꝫ mutabilẽ vt ſi ſta re nollent: ruerent. ⁊ qui ſtarent eo maio ris meriti eſſent. Secundo hoc ipſum ordinauit ad eorum honorem. qr honora bilius regnum poſſident qui illud habẽt per virtutis ſue acquiſitionem q̃ qui ſo lum per electionẽ. Si autẽ ſancti fuiſſent impeccabiles: ſola electione habuiſſent regnum. ſed ideo nunc: quia fuerunt mi litantes contra peccata. Mathei. xi. A diebus Johannis baptiſte vſq̃ nunc re gnum celorum vim patit̃ ⁊ violenti ra piunt illud. Illud autem honoris ſignũ eſt. quia non coronabitur niſi qui legitti me certauerit. Tertio hoc fit ad eoꝝ virtutes conſeruandũ. quia ſm Bernar dum. Humilitas eſt cuſtos ⁊ decor virtu tum. Sed peccatorũ pugna datur inter dum ſanctis nõ vt ruant: ꝫ vt humilitas conſeruetur. ij. Chorinth̃. xij. Datus eſt mihi ſtimulus carnis mee angelus Sa thane qui me colaphizet. Quarto ad perficiendum eorum decorem. Vide mus enim viſibiliter in ſenſibus q̃ vtile eſt interdum q̃ res deſtruatur q̃ melius reparetur. Ita deus aliquando ſuos ſan ctos ⁊ deuotos ꝑmittit cadere vt ſanctio res reſurgant. Unde Danielis. xi. dicit̃ de eruditis. Ruent vt conflentur ⁊ reli gantur vſq̃ ad tempus prefinitum. Ita etiam maria Magdalena ruit: ꝫ poſtea conflata ardore charitatis: pfectior ⁊ ſan ctior a corruptione ſurrexit. Sic etiã pau lus et petrus. Quantum nunc ad ex poſitionẽ literalem ⁊ continuationẽ tex tus eſt ſciendum: ſicut videmus q̃ fame ſcates libenter ſuſtinent labores: conſi deratione q̃ eis ſolenne prandium para tur. Sic ſancta matr̃ eccleſia fideles quoſ per iſtud ſacrum tempus penitẽtie ad la bores arduos conduxit. in his ne deſici ant ꝫ perficiant inchoata. prandium de lectabile ⁊ gloriam interminabilẽ pro re muneratõe hodie mõſtrat in figura trãſ figuratõis xp̃i vbi facies eius vt ſol pre claritate relucebat. Et ſm hoc̃ preſenti

euangelio tres partes notant̄. in quibus quilibet fidelis instruitur ad virtutes. In quaꝝ prima notatur mundi vilitas renū/ cianda in principio cum dicitur. Assum/ psit iesus. In secūda humana fragilitas reuelanda. ibi. Accessit iesus ⁊ tetigit. In tertia beatitudinis dignitas desiderāda. ibi. Leuantes oculos.

Quantum ad primā par/ tem est sciendum ꝙ christus tm̄ tres discipulos. scilicet Petrum: Jacobum: ⁊ Johannem seorsum ab alijs sumpsit. sic vt multos ostenderet ad gloriam vocatos: ꝫ paucos electos propter delectationes et gaudia mundi. Duxit igit̄ illos in montē excelsum seorsum: vt cognoscerent se non posse saluari in terra ⁊ in terrenis. ꝫ soluꝫ ad celestia eleuatos. ℣ Moraliter qui desiderat in beatitudine christum glorificatum videre: mundum ⁊ omnia terrena debet relinquere. Nam vt dicit Philosophus quinto phisicoꝝ. Terminus ad quem non acquiritur nisi termin⁹ a q̄ deseratur. Qui enim vult ire versus hierusalem: relinquere oportet alia loca interme/ dia. Sic qui vult celum adire: mundum oportet abijcere: ⁊ omnia terrena odire. q̄m̄ Bernardum in floribus suis. Sicuti vmbra abscondit hominem a lumine so/ lis materialis. ita illa mundana ⁊ terrēa abscondunt homini gratiam ⁊ dilectionē dei. Et ideo qui vult deum diligere: necesse est vt diuitias ⁊ terrena odiat. Qui aūt voluerit amare diuitias ⁊ terrena: necesse est vt deum odiat. Verba sunt Chrisostomi super Matheum. Cui sententie pulchre alludit necator vicioꝝ. Seneca epistola quinquagesimatertia ad Lucillum prorumpens in hec verba Nemo alius dignus est deo: nisi qui opes contēnit. Cui⁹ ratio assignatur q̄dragesimaseptima distin: ca. Omnes huius seculi dilectores in terrenis rebus fortes sunt ⁊ debiles in celestibus. ℣ Debemus ergo mūdum ⁊ omnia terrena transitoria spernere ⁊ relinquere quia habent infidelitatem in acquirendo. Instabilitatem in retinendo Anxietatem in relinquendo. Dico nā ꝙ primo ⁊c̄. Nam vt quis bona mūdi acquirat non curat parentes decipere. p̄rem ⁊ matrem perturbare. Decipit enim amicus amicum. vicinus vicinum. Proverbiorū vndecimo. Simulator ore decipit amicum suum. Sic etiam hodie mechanici se ipos in laboribus suis decipiūt. Clues et burgenses per vsuram ⁊ mendacia diuitias acquirunt. Unde Psalmista ꝓsideras impietatem ciuitatum dixit. Vidi iniquitatem ⁊ contradictionem in ciuitate: tota die ac nocte circundabit eam super muros eius iniquitas: ⁊ labor in medio ei⁹ ⁊ iniustitia: non defecit de plateis eius vsura et dolus. Et specialiter ibi nota vsuram que vt proch dolor valde communis est christiano ⁊ iudeo. Plus hodie christiani ꝙ iudei vsuram rapiunt. Nam iudeus de libra denarium vel duos per septimanam sumit: tu autem false christiane vix in solido contentaris. ⁊ vsuram nomine census baptisas. In quo facis contra hoc qd̄ prohibet Deuteronomij vicesimotertio. Nō fenerabis fratri tuo advsuram. Qui ergo facit hec admitti non debet ad communionem altaris: nec ad christianaꝫ sepulturā vt habetur extra de vsu. c. quia in omnib⁹ Et hoc in signum maledictionis ⁊ dānationis eterne. etiam ciuitas in qua fiunt: nisi displiceat ⁊ corrigat: maledicta est: vt dicitur Josue sexto. Cuitas hec anathema est deo: ⁊ maledictus qui edificat eam. Unde magister. iij. sententiaꝝ. distinctōe tricesimaseptima. capitulo quarto. Commoda fratri tuo ⁊ accipe qd̄ dedisti: ⁊ nihil superfluum queras. quia supabundātia. scꝫ ex pactione in vsuram computatur Est em̄ vsura vt ait beatus Augustinus cum quis plus exigit in pecunia vel quali bet re ꝙ acceperit. Item Hieronim⁹. Putant aliqui vsuram esse tm̄ in pecunia. sed intelligunt vsuram vocari supabūdantiā scilicꝫ q̄quid est si ab eo quod dederit pl⁹ est. vt si in hyeme dem⁹ decem modios vt in messe quindecim recipiamus. Et ideo dicitur in cano. xiiij. q. iij. Usura. Qd̄ vsura est quicquid sortem excedit. vel quod vltra sortem exigitur sub spe lucri. Sed queritur an in aliquo casu licituꝫ sit etiam sine vsura vltra sortem accipere. Et videtur ꝙ non. Sed Hostiensis ⁊ alij doctores iuris dicunt ꝙ in tribus casibus liceat. Primo si gratis aliquid datur a debitore ⁊ a principio creditori sine aliq̄ spe mutuauit licite recipit. vt dicitur extra de

vsu. Cõsuluit. Nam iuxta glosam supver bo sperantes: licitus est etiam aliquid spe rare. scilicet seruitium. vel tale saltem secũ dario. quia quilibz naturaliter ad antido ta obligatur. ff. ò petitione hereditatis. l. Sed ꝛ si. §. Consuluit. ibi dicitur super il lo verbo Obligauerint. in glosa. ꝙ omis creatura mouetur ad benefaciendum ei: qui sibi benefacit. Et talis obligatio ex in stinctu nature procedit. Secundo quã do illud vltra percipitur vt interesse. Exẽ plum si fideiussor recipit ad vsuras sortez solutam creditori cum ei obest quantuz pe tit. ꝛ sic non est lucruz. notatur extra de fi deiussoribꝫ capitulo peruenit. Tertio quando debitor non soluit in termio assi gnato: ꝛ accepit damnuz ex eo. Exemplũ Uendo tibi fundum meum. s. domum vl' aliam habitationem certo precio: vt infra certum tempus mihi soluas. Si non satis facis lapso termino potero ego vsuras pe tere: cum fructus rei vendite tuos facias. ꝛ mihi tamen nihil soluisti. C. de vsu. l. ij. Hoc tamen intelligas verus qñ interesse. scilicet damnum est intra rem. Uel cuz pe titur causa damni: ꝛ non lucri captãdi: vt si oportuit ꝙ ego reciperem pecunias ad vsuram: illas tunc posset petere causa dã ni. ꝛ non causa lucri. ¶ Secundo mundus ꝛ omnia terrena habent instabi litatem in retinendo. Unde Jacobus. Transit mundus ꝛ concupiscentia eius. Nam non est potentia: non gloria. nec di uitie que possunt diu permanere. Tristi cia vertitur in leticiam. leticia in mesticiã. ꝛ quod imum est eleuatur: ꝛ altum suppri mitur. ꝛ figuratur in rota fortune. Quare Boetius libro secundo de consolatione ꝓ sa secunda in persona ipius fortune sic in quiens dicit. Nos ad constantiaz nostris moribus alienam inexpletam hominum cupiditas alligabit. quasi diceret. minime Nam hec nostra vis est hunc continuum ludum ludimus. rotam volubili orbe ver samus. infima sũmis: summa infimis mu tare gaudemus. Et paucis interpositis: subiungit opes. honores. ceteraqz talium scilicet rerum mei iuris sunt. dominam fa milie cognoscant. mecum veniunt. me ab sente recedũt. Hec ille. Superquo passu quidaz compositor metrice sic dic̃. En ego fortuna si starem sorte sub vna. Et nõ mu tarer nunq̃ fortuna vocarer. Et ideo q̃dã talem descriptionem fortune visus est for mare. Fortuna mundialis vultum habet mulieris pulchrum ꝛ apparentem. odorẽ habet specierum cunctos allicientem. cor pus habet anguillarum: ꝛ alas aquilarũ. caudam insuper draconis. ꝛ motus vesp tilionis. Illa descriptio sic potest appare re. Fortuna mundialis blanditur ꝛ deci pit. Et sic facies mulieris sentitur ꝛ attra hit sicut odores specierum. Et quia diu du rare non poterit habet corpus anguillaꝝ Et qz a volatu non desinit: alas habet a quilarum. Dum luci inuidet: motus habz vespertilionis: que circa candelas volitat Sed dum quem q̃ mors obsidet: caudam habet draconis: que morsu vitam termi nat. ¶ Tertio mundus habz an xietatem ꝛc̃. Nam quanto aliqua sunt ca riora in possessione: tanto amariora sũt in amissione. Temporalia igitur vt est do nus familia: que pre cunctis homines di ligunt ꝛ amant: dum per mortem auferun tur: animum hominis in morte cruciant ꝛ anxiant: cum nihil hoz secum ferre queãt Unde Psalmista. Dormierunt somnum suum ꝛ nihil inuenerunt viri diuitiaruz in manibus suis. Unde rectatur fabulose quoddam vetus palacium respõdisse cui dam poete deploranti eius desolationem in poetria Aristo. in his verbis. Domus egregia compungor ad lachrimas: tuam intuens solitudinẽ. At illa contremuit cõ passa mihi propter multitudinem lachri marum. cui inquit. vbi sunt queso q̃ quon dam te inhabitauerunt. iocundam vitam cum securitate ꝛ temporis amenitate du xerunt. Ac illa. Temporales inquit existẽ tes temporaliter cum tempore transierũt. iocundam vitam ꝛ me quoqz sub sorte tẽ poris transitoriaz dimiserunt. res nempe nec stabiles q̃ cum fluribus temporis flu xibiles fluunt. Hec responsio huius pala cij concordat huic responsioni. Job. Trã sit mundus ꝛ concupiscentia eius. qõ ex ponẽs Augustinus dicit. Ecce inquit mũ dus transit ꝛ cõcupiscẽtia eius. Quidvis ergo. vel amare temporalia ꝛ transire cuz tempore. an christum amare ꝛ ineternum viuere. ¶ Rerum temporaliũ fluuius tran sit. sed tanq̃ iuxta fluuium nata. arbor est dominus christus. raperis in preceps. te

ne lignum: voluit te amor mūdi tene chri-
stum. ꝙ si amatis illam miseraz fluid am
ꝙ vitam: vbi cū tanto labore viuitis. ꝙ to
magis amare deberis illā vitā eternā. vbi
nullum dolorem sustinebiꝫ. Z

Secunda ps in qua notat

fragilitas humane nature. que a deo é su
stentanda ⁊ releuanda. ibi. Accessit ihesus
⁊ tetigit eos dicens. surgite. Mo
raliter. ꝗuis homo facili impulsi. aut car
nis: aut mundi. aut diaboli: per cōsensum
actus inordinati cadat a deo per se. ex fra
gilitate tamen sue nature per se resurgere
nequit. nisi tangaꝫ a deo ⁊ sustenteꝫ. sicut
videmus de cadente in foueam profundā
nisi adiuuetur ⁊ trahatur ab alio per se ex
ire non potest. Sic lapsus in peccatum sa
nari non potest nec exire per se. Accedit
ergo christus tangendo ⁊ mundando rele
uat sua gratia leprosum infirmum. Qua
re dicitur Luce quinto. ꝙ christus lepro-
sum. i. peccatorem tangendo mundauit: vt
ostenderet ꝙ largitate diuine gratie pec-
cata emundantur. Unde de penitētia di-
stinctione ꝑma. caꝑ. porro. §. Nunc etiam
lazarus Leprosus tangitur cum respectu
diuine pietatis mens peccatoris illustra-
ta cōpungitur. Accedit ergo deus hoiem
tangendo. Per secretam inspirationez: vt
eum excitet. Per vberem largitionem. vt
eum remuneret. Per seueram indignatio
nem: vt eum puniat. Dico nanꝙ primo
ꝙ deus accedit hominem secretius inspi
rando. qz ipe est sicut consiliarius secretus
qui per gratiam interius inspirat concep-
tus bonos ⁊ virtuosos actus dicens illud
Exodi vicesimo. Veniam ad te ⁊ benedi-
cam tibi. ꝙ si altare lapideum feceris mi-
hi nō edificabis illud de sectis lapidib⁹
Si enim leuaueris cultrū super eo pollue
tur. Non ascendes per gradus ad altare
meum: ne reueletur turpitudo tua. Si
Nam sicut radi⁹ exit a facie ⁊ transiēs ad
speculum imaginem ibi inuentis creat.
Sic radius diuine gratie a deo ad homi-
nis mentem accedit. ⁊ ibi suam imaginez
sanctam creat ⁊ repsentat. ⁊ mentem i suā
similitudinem ⁊ imaginem transfigurat.
Gen. i. Faciamus hominem ad imaginē
⁊ similitudinem nr̄am. Nam illa transfi-
guratio imaginis dei causatur ab amore
diuino. Mens enī deuota lumine diuine
gratie illustrata intuetur dare pietatē ⁊ iu
sticiam dei. Considerādo etenī dei iusticiā
⁊ propriā impietatē. inspirat menti humi-
litatē ⁊ timorē. ſ respiciēdo dei pietatē in-
spirat spem. ⁊ statim homo caditin amo-
rem. ſ calescēte amore nihil refutat aman
tis amorem adimplere. Omnia tunc suf-
fert omnia sustinet. qz amanti nihil est dif
ficile ⁊ quantū potest se in oībus amāti as
similat. ⁊ tunc homo portat dei imaginez:
Unde Hugo de arra anime loquens de
amore dinio. di. Scio anima mea dilecta
ꝙ amor vita tua est. ⁊ quicquid diligis ea
vi dilectionis in eandem imaginem vel si
militudinem transformaris. si rosam dili-
gis similitudinē rose recipis. si deū non di
co ꝙ deus eris: sed deificaberis. Sed di.
non possum istam silitudinē intelligere.
Rñdeo per exemplum valde sensibile. ac
cipe ferrū nondū ignitū illud est difforme
⁊ frigidum nulli⁹ actiuitatis. ſ postꝙ ignis
in ipo recipitur: statim in ignis similitudi
nem transformaꝫ in claritate ⁊ actione sic
suo modo est de anima. Secūdo de⁹ acce
dit. ⁊c. Nam de⁹ accedit hoiem per vberē
affectuz remuneratiuū. Et hoc est qñ de⁹
mouetur ad hominem ꝑmouendū ⁊ tpa
liter ⁊ eternaliter extollendum. Calor em̄
naturalis solaris descendēs inferius ad
vapores: ipos assumit ⁊ sursum eleuat et
extollit ⁊ in nubes ⁊ huiusmodi eos ꝟtit:
Sic feruor diuine charitatis quādoqz re-
spicit ad hominem ⁊ eum temporaliter ex
altat. ⁊ etiam quandoqz ipsum eternaliꝫ
ditat. Unde ipe ē qui dicit illud Job. xiiij
Veniā ⁊ accipiam vos ad meipsum N
Sed quare non omnes equaliter accipit
⁊ respicit vnū sicut aliū. Dicunt quidā ꝙ
hoc fit ex parte dei originaliter vt i tali in-
equalitate perfectio dei magis oñdaꝫ. et
virtus diuinitatis magis perpēdaꝫ. Nā
ſm pōm Oppositа iuxta se posita magis
elucescunt: sicut nigrum cum albo. imago
pulchra iuxta difformem magis ostendit
peritiam artificis. Sic suo mō de deo. si ei
oñi homini gratiam in summo cōicaret:
non esset gradus in hominibus ratōne p
fectionis vel imperfectionis. Alij dicunt
ꝙ illa inequalitas sit ex parte recipientiū
propter diuersas dispositiones hominuz
⁊ ad hoc adducūt exēpla. Primo de radio

solis qui de se attingit materiã liquefactibilẽ vt cerã ⁊ liquescit: ⁊ idẽ radius materiam indurabilẽ attingit vt lutũ ⁊ indurescit. Constat tamen ꝙ eodem modo se hꝫ in operatione ad vtrũqꝫ. sed ipa recipientia aliter ⁊ aliter dispositia radium non equaliter recipiunt. ⁊ ideo non efficit idem in vtroqꝫ propter varias dispositiones.

Eodem mõ deus quantum est de se. vno modo se habet ad omnes creaturas equaliter illuminans omnem hominẽ ꝑm suã dispositionem. Aliud exemplũ de stellis vbi vna differt ab alia in claritate. qõ nõ est a sole simpliciter qui lumen indifferenter effundit. non tamen equaliter suscipiũt propter inequalem dispositionem. sic de sole iusticie qui propter vicinitatẽ plus respexit aiam xpi ꝙ alias. ⁊ plus mariã ꝙ Petrum. Tertio accedit deus per respectum punitiuum ⁊ perseuerã indignationem. qz sicut motus lapidis est deorsũ ad terrã descendere ⁊ eam percutere. Sic motus diuine iusticie tendit ad hominem terrenum ⁊ peccatorem qui se emendare nõ vult vt ipm tribulationiꝫ corregat et conuertat. dicens illud. i. Cor. iiij. In virga veniõ ad vos. Nullum em malum via iusticie manet impunitum. Boetius de cõsolatione. deus em qui est iustus iudex vel in hoc mundo mala nostra aduersitatiꝫ punit ⁊ corrigit. vel in purgatorio venialia hic non deleta. vel in inferno mortalia eternaliter cremat. ☞ Sed videt ꝙ deus iniuste mortale momentaneum eternaliter puniat. cum delectatio peccati mortalis cito ⁊ raptim trãseat. Dico ꝙ hoc iuste fit ⁊ hoc propter duo. Nam q̃to maior est ille qui offenditur: tanto maior est etiam offensa. et offendens grauiꝫ puniendus. vt habetur extra de excess. prelatorum. in glo. Qui enim episcopum offendit plus ⁊ grauius peccat q̃ si simplicez. et plus qui clericũ q̃ laycum. magis ⁊ maxime qui papam. vel imperatorem. vel principem. quod est crimen lese maiestatis. qõ etiam sine pena magna non dimittitur. imo pena capitis punitur ꝑm leges. Cuz ergo deus omnes principes papam ⁊ regem excedat in infinitum. qui eum offendit per peccatuz mortale: infinite offendit. ⁊ ergo dignus est punitione infinita: que est mors eterna. Secundo q̃ diu durat culpa tamdiu debet infligi pena ꝑm Gregorium. iiij. dyal'. in infinitum durat culpa. qz malt ad hoc semper vellent viuere. vt semper possent peccare. licet enim actꝰ peccati mortalis sit finitus ⁊ quasi momẽtaneus: tamen qz in voluntate puersa peccatorum est talis infinitas scilicet semper velle peccare: ideo deus iuste tales infinite ⁊ eternaliter punit. Ut ergo tali modo p eternam punitionem deus non accedat ⁊ tangat homo de peccatis surgere debet ⁊ oculos mentis solum ad deũ leuare. ⁊c.

Tertia pars in qua notat

dignitas ⁊ suauitas beatitudinis summe desideranda. ibi. Leuantes oculos. Pro quo notandum ꝙ quando nubes lucida que scõm doctores spiritussanctus extitit in forma nubis apparens christum circũdedit discipuli audientes vocem de nube dicentem. hic est filius meus dilectus. potuissent errasse in his tribus pro quo fuisset prolata de Moyse an Helya vel christo. Ideo christus eos certificando disparentibus alijs duobus solus coram oculis eorum remansit. ꝑ Moraliter est sciendum ꝙ sicut videmus ꝙ inter omnes sensus visum magis diligimus. Cuius ratio est per Philosophum in libro de sensu ⁊ sensato assignatur. quia visus multas rerum differentias nobis demonstrat. Unde cuz angelus Raphael thobiam stercore yrundinum excecatum salutaret dicens ei. Gaudium tibi sit semper. Respondit Thobias. quale gaudiũ est mihi. dum in tenebris sedeo ⁊ lumẽ celi non video. Thobie quinto. Et cecus qsitus a domino quid vis vt faciam tibi. dixit domine vt videam. Mathei decimo. Patet ergo ꝙ visum pre cunctis sensiꝫ diligimus. Cuz igitur tota merces nostra ⁊ vera beatitudo originaliter consistat in clara dei visione ⁊ in saluatore nostro ihũ xpo. iuxta illud Johãnis. xvij. Hec est vita eterna vt cognoscant te deum patrem. ⁊ quem misisti iesum xpm. Visio illa in q̃ videbimus deum facie ad faciem erit multum delectabilis. dulcis: melliflua: ⁊ gaudiosa. intantum ꝙ si homo a tempore primi hominis vsqꝫ ad extremum iudicium omnes passiones hominuz sustinuisset. si foret possibile vnico intuitu sibi esset sa-

ctissactum. Nã tanta erit delectatio ī illa visione ꝙ si mundus totus esset aureus pro toto mundo ad vnicū ictum nō auerteret oculos. Ybi ꝟm magistrū. iiij. sentē tia. xx. disti. xlviij. Quicquid amabitur aderit. nec desiderabitur quod non aderit Et omne quod ibi erit bonuz erit. ⁊ summus deus ⁊ summū bonū erit. ⁊ quod ē omnino beatissimum. ita semper fore certum erit. De hac beatitudine ⁊ gloria potest exponi illa autoritas quam dixit regina saba salomoni videns eius magnificentiam. ij. Parali. ix. Beati sunt serui tui. qui assistunt coram te omni tempore

Q Ex quibus verbis ostenditᷣ beatitudo cōsistere in tribus virtutibus ꝓtra tres mundi defectus scilicet. In subiectōne cōtra mundi presumptionem. In dilectione contra mūdi dissensionē. In duratione contra mundi corruptionem. Dico primo ꝙ habēt subiectionem que nō cōturbatur. quia serui tui. Sicut em̄ res corporales habēt inter se perpetuā subiectōnem. quia scz omnia inferiora obediunt planetis. planete in suis motibus firmamento. Firmamentū autē mouetur ꝟm influentiā celi cristallini. ꝟm astrologos. Sic carissimi in paradiso celesti est pfectissima subiectio: qz tota curia celestis sic ordinata est ꝑ gradus: ordines: ⁊ status. legiones: ⁊ distinctiones ꝙ sine aliqua cōtradictione habet perfectissimā subiectionē. qz sibīnuicē ꝟm varios gradꝰ angeli ⁊ hoies famulantᷣ. ⁊ tandem oēs paritᷣ subsunt ⁊ obediunt creatori. ideo dicitur serui tui. Omnes enim seruiunt deo ⁊ q̄ libet contentus est de statu suo. ⁊ conditione: ⁊ gradu. Unde. i. Machab. vij. Omnes obediunt vni ⁊ zelus et inuidia non est inter eos. ⁊ de talibus huius loquitur scriptura Apoc. xxij. Serui eiꝰ seruient ei ⁊ faciem eius videbunt. Sed proch dolor nō est sic in ecclesia militante vbi nulla est subiectio: sed tota presūptio Moderni non querunt seruire. ℔ preire non famulari ℔ dominari. non obedire: ℔ obstinate ⁊ frīvole prelatis ⁊ superioribus contraire. Ubi modo est monachus monialis vel religiosus qui obediat superiori sine murmure. vbi secularis qui ꝑceptum rectoris voluntarie expediat sine contradictione hodie ꝑ certo in multᵒ est tāta ꝑsumptio ⁊ obstinatio ꝙ nec deo nec prelato. nec rectori velint seruire. imo nec obedire. De quibus Jere. xxij. dicitᷣ. Locutus sum tibi in abundantia mea. ⁊ dixisti non seruaui. Sed nō sic carissimi qz nisi veri obedientes fuerimus. ⁊ prelatis seruiamus ⁊ superioribus hīcin mūdo propter xp̄m in humilitate cordis ī celis vbi seruire regnare est nūc̄ poterimꝰ deo seruire. Unde dominꝰ loquitur Isa: lxv. de seruis suis ⁊ seruis mundi. dicēs Ecce serui mei bibent ⁊ vos sitietis. ecce serui mei letantur ⁊ vos confundemini.

℟ Secundo dico ꝙ in beatitudine est dilectio sine dissentione. quod ostēditur in eo qꝺ dicitur assistunt coram te. qz sancti semper assistunt deo. ⁊ sunt propī qui sibi ⁊ ipse eis per nimium amorem. Nam sicut stelle in celo sunt sibīnuicem propinque. ⁊ firmamēto semper assistūt. quia in eo sunt fixe ⁊ momentur motu firmamenti sine cessatione. Sic beati in patria sibīnuicem sunt propinqui per mutuam charitatem. ⁊ firmamento. scz deo: semper assistunt diligendo. contemplando. ⁊ se per dilectionem ei firmiter figendo. ipsumq̄z continue sequendo ⁊ voluntatem propriam ꝟm voluntatem eius regulando ⁊ obediendo. Sunt enim intantum voluntati diuine conformati ꝙ videntes patrem: matrem: filium. vel filiā in inferno maxima pena cruciari. non ex hoc dolent. nec miserentur. nec condolēt. quia aliter non essent perfecte beati. ex q̄ enim deus vult vt anime ibidem patiantur. anime in celo non possunt aliud velle. Compassio enim non est sine passione sed nulla passio est in patria. S

Sed dicis sic. sunt anime saluate sine omni misericordia ꝙ non compatiuntur suis parentibus. Dico ꝙ habent misericordiam quantum ad esse suū. ⁊ quantū ad operari. ⁊ non quātum ad istos q̄ nō sunt misericordie receptibiles. Uident ergo penam illorum cuz gaudio ꝙ quia illam penam magnam euaserunt. De ista assistētia potest dici illud Zach. iij. Isti sunt filij splendoris tui. qui assistunt dominatori vniuerse terre. Heu sic non est de nobis in hoc mundo quia non possumus comparari stellis fixis: ℔ stellis erraticis: que in firmamento non fixe. ℔ ꝓtra firmamentū mouentur. nec sibīnuicem sunt cōiuncte. imo vna ab alia pessime ⁊

elongissime separatur. sicut sol ⁊ luna q̃ in plenilunio totaliter opponunt. sic nos sumus erratici. quia in multis erramus. Nam quilibet errat in statu suo. nec sumus fixi in firmamento. sc̃z deo per bonum propositum ⁊ rectã voluntatem. sumus remoti per inimiciciã. per diuersas irrisiones. rixas. contentiones. per magnas iniurias. fraudes: ⁊ deceptiones. vn⁹ contrariatur arcꝫ opponitur alteri. Sic non sunt sancti in patria. Nec tales esse debẽt qui cupiunt eis collocari et adherere. ipsi enim habent perfectam dilectionem ⁊ amorẽ. Unde Prosper de vita contemplatiua: dicit. Erit inquit in vita illa intellect⁹ sine errore. memoria sine oblitione. cognitio sine ꝓuagatiõe. charitas sine simulatione. sensus sine offensione. ℣ Tertio dico ꝙ beatitudo ꝑsistit in duratione ⁊ perpetua permanẽtia contra mundi corruptionem ⁊ instabilitatem: qz dicitur ꝙ ibi seruient omni tempore. id est sine fine. Nam ꝑm Ysid. in hibernia est quedam insula: vbi homines nunq̃ moriuntur. ⁊ est ibi insula alia in qua corpora nunq̃ corrumpunt. Sic vere est ille paradisus celestis. quia beati q̃ ibi sunt non incurrũt mortem: infirmitatem: nec corruptionem. imo omni tempore semper viuũt perpetuo. non esurunt: neꝫ sitiunt. De quo Aristot. lumine naturali eleuatus loquens: dicit primo celi. Extra celũ nõ est tempus: nec locus. nec vacuum. sed ibi sunt entia inalterabilia. impassibilia. optimam vitam ducentia. quam toto eterno ꝑficiunt. Et Prosper de illa immortali duratione dicit de vita contemplatiua. Erit perpetua incolumitas sine debilitate. salus sine dolore. vita sine morte. facilitas sine impedimẽto. securitas sine fastidio. ⁊ perfecta sanitas sine morbo. Hec ille. Sed proch dolor ñ est sic in hoc mũdo. vbi nulla est duratio: ℔ tota corruptio. non eternitas: ℔ instabilitas. non fortitudo: ℔ fragilitas. nõ pulchritudo: ℔ turpitudo. non securitas mortis: ℔ incertitudo temporis. Ysta instabilitatem: corruptionem: ⁊ incertitudinẽ mortis deberet quilibet in corde pensare et se ad talẽ statũ ordinare. vbi nec mora mortis nec instabilitate tẽporis possz vita eterna priuari. ℣ Sicut legitur in libro hysto. de filio cuiusdam nobilis vnico qui intrauit religionem vt deo seruiret. ad quem venit pater vt eum vi extraheret: cui filius. pater si vnaz abstuleris consuetudinem de terra tua que ibi ẽ redire cogor ad seculum. ⁊ pater. que respõdit filius: In terra tua est ꝙ tãcito iuuenes moriũtur sicut senes. Juuenis igitur licet sim mori timeo ⁊ vitam ꝑdere eternã. Cui pater. nolo fili ꝙ ad seculũ redeas ⁊ me sequaris ℔ ego seq̃r te. vt vitam eternam possideam.

Feria secũda post reminiscere. Ser. xiij.

Go vado et queretis me. ⁊ in peccato vro moriemini. Johãnis viij.

℔ Philosophus dicit ꝙ inter alia vicium ingratitudinis pessimum est. Unde Seneca in libro de beneficijs. Nullum beneficiũ dandum est negligenti. imo beneficium datum auferendum est. Unde canoñ. ⁊ leges dicrant extra de donat. cap. vltimo. xij. q. ij. ocraua discussio. ⁊ C. de reuocandis donationibus. l. vlt. ꝙ ingrati possunt priuari gratia sibi concessa. puta si ex ingratitudine iniuriat donatorij inijciendo violentas manus. aut atrocem iniuriam intulerint vulnerando fustibus cedendo. vel graue dãnũ rerũ suarum. vel periculum vite inferre presumpserint. vel si conditionẽ apposita non impleuerint. Nã accidit casus ꝙ quidã epꝰ abbati sancti ansberti magna ⁊ pinguia beneficia contulit tali iuramẽto ⁊ fide: vt dño suo epo fideliter seruiret. qui contra faciens ꝓquestũ ẽ domino Honorio pape de ipsius abbat' iniuria mandat papa ex quo iste ingratus fuit contra epꝰ suũ a quo bona beneficia habuit. ꝙ ab ecclesia sua ⁊ beneficijs perpetuo abscindat'. Sic ad propositum qz dñs deus donator omniũ bonorum populo iudaico quasi populo electo ⁊ dilecto multa cõtulit beneficia ⁊ gratias. puta electionis in peculiarem populum. protectionis contra aduersarium cibatõnis in deserto. ⁊ eductionis de egypto. ipi tñ semper vt ingrati non cessantes atroces iniurias et inferre. beneficiorum oblitione y dolorum adoratione. et tandem filij sui mortificatione. merito omnib⁹ gra

tis sunt priuati et ad mortem eternam iudicati. quam mortem christus eis predixit et causam notauit dicens. Ego vado ꝛc. ¶ Queritur an iudeos qui vt cōmuniter morantur in sua perfidia debeat sustinere et defendere sancta mater ecclesia. et videtur ꝙ non. Johānis xv. Si quis in me non manserit: mittet foras sicut palmes et arescet. et colligēt eum et in ignem mittent vt ardeat. Itez scōm leges omnes hereticī sunt de ciuitatibus expellendi et vltimo supplicio tradendi. nec aliquid loco eis relinquendum est. quia etiam ipsis elementis per eos fit iniuria. C. de hereticis. l. arriani. et quo de hereticis dicitur etiam de iudeis tenendum est. quia vbi par est rō: par debet esse iudiciuz. xxxij. q. i. apud. et. ff. ad legem aquilam. ad illud. Cōtra: mater ecclesia nō est mater seueritatis: sed pietatis. et ideo debet potius expectare iudeorū cōuersionē ꝙ festinare ad eoruz dampnationem. xlv. distinct. qui sincera. Dico ꝙ mater ecclesia que est mater misericordie ꝛ pietatis nullū refugientem despicit. sed omnes ad protectōnis gremiū clementer suscipit ꝛ conuersionē eorum expectat. Sed ꝙ iudeos nolentes de perfidia redire ad gremiū matris ecclesie sustinet ꝛ nō hereticos ē triplici de causa. Primo in penā dampnationis sue viuūt enim iudei in grauissima ac misera subiectōe miserabili seruitute ꝛ multiplici erumna ꝛ miseria in penam ꝛ vindictā. ꝛ hoc durabit donec sciāt ꝛ cognoscant ꝙ deꝰ dominabitur Jacob ꝛ finū eius quousq; cōuertantur ad vesperas id est cognitionem veri luminis ꝛ christi Unde vt habetur extra de iudeis cōsuluit in glo. i. Constātinus imperator ꝓpter mortez christi subiecit iudeos huic miserabili seruituti et ecclesiaz ad honorez dei multis libertatibꝰ dotauit. ¶

Secūdo ne memoria sctōrum patrum et specialiter passionis xpi extingueret vt quādo oculis eos inspicimꝰ ꝛ adhuc eorū maliciam videmus et pertinaciam cogitemus ꝙ ipsi sunt quoꝝ patres scī abraam Jsaac et et iacob et alij ꝓphete ex eoꝝ genere xpm filium dei incarnandum crucifigendū et moriendū. figuris et autoritatibus ꝓnunciauerūt. et quorum predecessores christo mortem intulerunt. Tertio ne pactū dei irritetur. Nā Moyses dixit iudeis. vt habetur Deu. iiij. ꝙ si patrantes malum coram domino deo vestro. vt eum ad iracundiaz ꝓuocetis testes inuoco celum et terram cito parituros vos esse de terra quā transito iordane possessuri estis. non inhabitabitis in ea longo tempore: sed delebit vos dominus atq; disperdet in omnes gentes et remanebitis pauci in nationibus. ad quas vos dominꝰ ducturus est et sequitur. nō tamen diminuet te: nec debebit te omnino. Sed diceres an xpianus posset bibere vel comedere cum iudeo. dico ꝙ nō. Cuius rō habet. xxviij. q. i. nullus. et. c. omnes. Quia cuz apud nos cōmunibꝰ cibis non vtantur: sz discernūt cibum. Jndignum et sacrileguz est eorum cibos vel potus a xpianis sumi. cum ea que ab apostolo permittente nos sumimꝰ ab illis iudicentur immūda. ac si inferiores essent christiani ꝙ iudei si nos que apponūtur ab illis vtamur. ipsi vero a nobis oblata contemnāt. Et ideo male faciunt hi christiani permittētes eos in cōuiuijs et societatibus suis stare et ludere ꝛc. sic feria tertia post oculi plenius cōtinetur. ¶ Sed dicis ex quo nolunt cōuerti sed in pfidia pmanere. an sint cogendi ad fidē ne moriantur in peccatis eoꝝ. Dicendū ꝙ nō sūt compellendi: qz ḃm apostoluz coacta seruitia deo nō placent. Unde. xlv. di. de iudeis sic dicit. De iudeis aūt ꝑcepit sancta synodus neminī deinceps ad credēdum vim inferre cui eī deꝰ vult misereatur et quem vult indurat. nō enim tales inuiti saluandi sunt. qz nullus inuitꝰ fit bonus: sed volens. Sicut eī hō scilicet adam ꝓpria arbitrij voluntate serpenti obediens pijt. sic vocāte se gratia dei ꝓprie mētis ꝙuersione quisq; credēdo saluat. ergo nō vi: sed libera arbitrij volūtate ꝛ facultate vt cōuertantur suadēdi sūt. et nō vllo mō impellēdi. dūt eī autoritatibꝰ rōnibus et blandimentis. sz ꝓmissionibꝰ et muneribus ad fidez prouocari. Sed quid de pueris iudeoꝝ ꝛ aliorū infideliū: an inuitis parentibꝰ sint baptizandi. Rūdet sanctꝰ Tho. ꝙ simpliciter nō licet paruulos eoꝝ ipsis inuitis baptizare: sed quādo ad ānos discretōis pueniūt pūt fidē suscipe etiā ꝑtibꝰ

inuitis. Dicit etiam ibidez doctor. qꝫ cō suetudo maximam habet autoritatez q̄ semper est in omnibus imitāda. hoc autem ecclesie vsus nunqꝫ habuit qꝫ iudeorū filij inuitis parentibus baptizarentur. quāqꝫ aliquando fuerint principes potentissimi quibus familiares fuerunt sanctissimi episcopi. vt si uester constantino Ambrosio. Thedosio. q̄ nullo modo hec preterm̄isissent ab eis impetrare si hoc esset consonuz rationi. Et ideo periculosum videtur hanc assertionem de nouo inducere. vt iudeorum paruuli inuitis parentibus baptizarētur propter duo. Primo propter periculum fidei. qz baptizatus ante vsum rationis de facili ad persuasionem parentum peruerteretur. Secundo. quia filius ante annos discretionis scōm naturalem iusticiam debet esse sub cura parentum. hec Tho. in quadam questione de quodlibet ꝛc̄.

Quantuz ad expositionē litteralem et continuationez euangelij est notanduz qꝫ sancta mater ecclesia sollicitaz curam habens de filijs suis per istud sacrū tps eos a malis retrahēdo. ꝛ profectū virtutis ꝓuocando aliquādo obsecrat vt prouocet. aliqñ munera promittit vt alliciat. aliqñ penas cōminatur: vt timorem incutiat. Et ideo sicut heri ꝓmisit munera beatitudinis vt alliciat. sic hodie cōminat mala: vt timorē incutiat. Et scōz hoc tres sunt ptes euāgelij. In prima ponitur dura cōminatio ibi In peccato vestro ꝛc̄. In secūda stricta xpi examinatio. ibi. Multa habeo vobis loq̄ ꝛc̄.

In tertia determinata xp̄i passio. ibi. Si exaltatus fuero ꝛc̄.

Quantū ad primam partem est notandum. qꝫ cum mali et obstinati vt plurimum retrahantur a malis operibus cōminatiōe magis q̄ promissione. plus timore q̄ amore: ideo christꝰ cognoscens phariseos obstinatos i malicijs. cum nollent suis ratōnibus assentire: nec ꝓmissiones aduertere: terret eos cōminatione dicens. Ego vado. scilicet voluntarie per passionem et mortem ad patrem et queritis me. scz post mortem in vestra destructione ad liberationem. sed propter incredulitatem et obstinationez in peccato obstinatōis moriemini.

B Moraliter est notanduz qꝫ inter omnia delectatio maxime hominem trahit siue ad bonum siue ad maluz. ita fortiter etiam quandoqz ligat ad delectabile. qꝫ nec comminatione nec promissione solui possit. sic ptz in filocapto. Et ideo philosophus docet. ij. ethicorū. c. vij. qꝫ a delectationibus et delectabilibus maxime est cauendum et qꝫ debemus nos ad ea habere. sicut senes plebis troiane se habuerunt ad helenam. qui visis malis ciuitati imminere propter eam iudicauerunt eam esse abijciendam. Sic etiam consideranda est delectatio an sit bona vel mala. si bona: tenenda est. si mala anteq̄ illa queat et ad mortem inducat abijcienda. Unde delectatio siue cōcupiscentia est generale vitium a quo omnia mala oriuntur. Trahit enim Quosdā ad presumptionē per excessuz. Quosdā ad desperationem per defectū Quosdam ad dilectiōem per directum. Dico primo qꝫ delectatio siue ꝓcupiscentia quosdā trahit per excessuz ad psumptionē et ad mortē eternā. Naz cū aliqs in suis factis nimiū delectatur acquirit spem īmoderatam alicuius boni possibilis. Et hoc potest fieri dupliciter. Aut p ꝓpriam virtutem. quia de ꝓpria virtute tātū cōfidit: qꝫ nimiū excedit propriaz facultatem. Sic quidā presumunt loqui et fabulari de magna scientia et nouis inuentionibꝰ p̄ferentes se p̄decessoribus suis. Ad hanc speciem p̄sumptōis videtur posse referri illud Ecclesiastici. xxxij. Audi tacens simul et querens. et in medio magnatorū loqui nō presumas. Aliqui p̄sumūt de propriis viribꝰ: sicut holofernes cōtra iudeos. qui tamen cōfusus per mulierem mortuus est. ꝓtra quē Judith orauit ad dñm dicens. Dñe deꝰ celi et terre intuere superbiam illoruz. et respice ad nostram humilitatez. et ostende qꝫ nō derelinqs p̄sumētes de te et p̄sumētes de se ꝛ sua ꝛ virtute gloriātes humilias. Judith. vi. Ista mō iuuenes et ebrij multa p̄sumūt ꝛ sūt magne spei. sicut dicit Aristoteles. ij. rethorice. Cuius est ratio triplex scōm tres cōditiones ipsius obiecti spei. Obiectū em̄ spei est bonū arduū et possibile. Quia autem iuuenes et adolescentes multū putant se habere de futuro ꝛ parū habent de ꝓterito

memoria aũt ē ꝓteriti. ſpes vo futuri. iō multū hñt de ſpe ⁊ de poſſibili. ⁊ parū vo re ⁊ de actu. Vñ ſicut materia ꝓma vr eē ī potētia ad oēs formas. ⁊ q̄ tomagi actuat: tāto plꝰ pdit de potētialitate. Ita adoleſcēs ſiue iuuenis dū ē ī adoleſcētia ⁊ ī potētia ad oēm actū ⁊ ſtatū pōt eē ſacerdos ep̄s papa. ſ cū creuerit modicum vir ſufficiet portare aquā bñdictā Secūda cā ē caliditas nature. hñt em̄ copiā caloris ⁊ ſpūum. ⁊ iō cor in eis ꝺpliat. Exampliatiōe aũt cordis hō tēdit in ardua Vñ p̄s. Viā mādatorꝝ tuorū cucurri cū ⁊c̄. Tertia ē inexpientia. nā illi q̄ nōduz paſſi ſūt difficultates ⁊ reſiſtētias ī factis ſuis. audaces ſunt ad tēptandū oīa. Illi vo q̄ iā frequent ſuſtinuerūt reſiſtētias in conatibꝰ. nō de facili ea tēptāt. Et b̄ ē cā q̄re iuuenes nō debēt fieri duces bellorū. ſic vr. iij. topi. Nemo iuuenes eligat i duces. eo q̄ n ō ꝺſueuerūt eē prudentes. D Aliq̄ p̄ſumūt de pfectiōe. q̄ adhuc ſunt ī inchoatiōe. q̄ tūcūq̄z em̄ aliqs pfecerit ſp reputare ſe dz incipiētē. Eccl'ia. xviij. Cū ꝺſūmauerit hō tūc incipit. Bre. in mora. Neſcit mēs p tempore vetaſcere q̄ ſp ſtudet p deſideriū inchoare. Item ſi in bonis inchoat nolumus lateſcē valde neceſſe eſt: vt ſp ea credam⁹ nos inchoare. Vñ dixit quidā p̄ cuidā fratri dicēti. Ego mortuꝰ ſuz mūdo. ⁊ ſi tu mortuꝰ es ait p̄. diabolꝰ tñ mortuꝰ nō eſt. Alio mō pōt q̄s tēdē in aliqd bonū vt poſſibile p virtutē ⁊ miam diuinā. qd nō eſt poſſibile. ſicut cū aliquis ſe ſperat veniā obtinē ſine pnīa. vel gloriā ſine merit⁹. q̄ p̄ſumptio ꝓprie ē ſpēs peccati in ſpm̄ ſanctuz. q̄ per hmōi p̄ſumptiōez tollit ⁊ cōtēnit adiutoriū ſpūſſancti. per quod hō reuocat a pcto. Et hi lz q̄rant ibm. ñ moriūtur ī ſuis peccat. Sz videt q̄ p̄ſumptio nō ſit peccatū cauſans hoi mortē. Nam illud qd eſt pctm̄ cauſans mortē nō excuſat a pcto. ſ p̄ſumptio excuſat a peccato. Dicit em̄ mgr̄. xxij. di. ſecūdi li. ſen. q̄ adam min⁹ peccauit. q̄ ſub ſpe venie peccauit. qd videt ad p̄ſumptiōem ptinere. Rñdet ſanctꝰ Tho. in. ij. ij. q̄ peccare cū ꝓpoſito pſeuerādi in pcto ſub ſpe venie ad p̄ſumptiōem ptinet. ⁊ h̄ nō diminuit ſ auget pctm̄. Peccare aũt ſub ſpe venie q̄nq̄z cū pēnitētia cū ꝓpoſito abſtinendi a pcto ⁊ penitēdi. hoc nō eſt p̄ſumptiōis: ſ hoc peccatū diminuit. q̄ p hoc videt hī notitiā minꝰ firmatā ad peccādū. E Dico ſecūdo q̄ delectatio q̄ſdā trahit ad deſpationē. nā q̄n effectꝰ alicuius amore ifīcitur alicuiꝰ rei corpalis: vtputa mulieris. veſtis ornatꝰ. glie. honoris curioſitatis. ⁊ hmōi. tūc hō faſtidit bōa ſpūalia. ſic ē p̄dicatio. cōfeſſio. pnīa. orare. frequētare eccl'iam. nec hmōi reputat valē. nec ſapiūt talia tādiu q̄uſq̄z poſtea ea ñ eſtimet poſſibile ſibi adipiſci. nec p ſe. nec p aliū. Vñ diffidit de ſe q̄ non poſſit penitere ⁊ ſatiſfacere ſufficienter de malis ſuis. ⁊ diffidit de mīa dei. q̄ eū iuuare nō poſſit ⁊ ita deſpat. qd ē etiā pctm̄ in ſpm̄ ſctm̄. ⁊ maximū in q̄ multi hoies moriūt. Vñ ſup illud ꝓuer. xxiij. Si deſpaueris laſus in die āguſtie minuet fortitudo tua. dic̄ glo. Nil ē execrabilius deſpatiōe q̄ q̄libet ī gnālibꝰ huiꝰ vite laboribꝰ. ⁊ qd pei⁹ ē ī fidei certamīe pdit ꝓſtāriā. Et Iſi. in li. de sū. bo. ꝓpter flagiciū aliqd mors ē aie. ſ deſpatio ē deſcēdē ī ifernū. F Sic deſpauit cayn fratricida q̄ dixit maior ē iiq̄tas mea q̄ vt veniā merear. Bene. iij. Mis dat̄ b̄ doctrina q̄ ꝓſiderare debēt q̄ dei mīa excedit magnitudinez. mīt.udinē ⁊ lōgitudinē oīz pctoꝝ. Vñ auctor de ſpū. c. iij. Nemo de dei mīa diffidat. q̄z maior ē eiꝰ mia q̄ ſit pctōrīs miſeria. Et q̄ſq̄s ad deū toto corde clamauerit exaudiet illū. q̄z miſericors ē. Et iō cū dauid graueſſime peccaſſet ī adult'io et homicidio. poſt q̄ dixit dño. peccaui. dixit ei ꝓpha nathā. dñs exaudiuit ⁊ abſtulit a te pctm̄ tuū. ij. Reg. xij. Et iō p̄s. dic̄ laudādo eiꝰ miam. Suauis dñs vniūſis. et miſerationes eiꝰ ſup oīa opa eius. Accidit ī dioceſi norbicēſi duos eē ſocios vnꝰ mīt'is malis iplicatꝰ: ⁊ alt' deuotꝰ. Malꝰ dū freqnt'a bono ſocio culparet vitā emēdare ſociū ſuū ꝺridēs miaz ꝺi tātā eē aſſeruit. q̄ ſaltē ī fine mortis ſibi ſufficeret. miſer tādē ille occulto dei iudicio ifirmat' ip mittit'. Sz ſocꝰ bonꝰ de ſalute eiꝰ hēſitās. lāguētē ad cōfeſſionē ⁊ pniaz īduxit. rogās eū vt dei mīe recordaret'. de q̄ ſanꝰ multū p̄ſumebat. ſ diabolꝰ q̄ eū vſq̄z in finē p̄ſumē docuerat: ī ipo fine docuit deſpare. Nocte vo mort' ipſiꝰ viſio talis ſocio bono mōſtrata ē. Vidit ibm̄ indutū damide coccinea. ſpinis caput corona tū. manibꝰ: pedibuſq̄z ſanguine vulnere

irrigatū. ⁊ in sinistra manu crucē tenētē. rubro vulnere lateris cū hūero denudato corā lecto socij infirmātis astare. ⁊ hec sibi blādis vbis dicere. Ecce inḡt qualē ꝓ tui amore pertuli passiōez cerne caput meū spinosum. vide corpus totū sanguine cruentatū ⁊ lateris aperturā. aduerte q̄ ⁊ q̄ta sustinui ꝓ te: pete igit miaz meā magnā. ⁊ lz inḡr⁹ sis ⁊ eā nō merueris. tñ tibi ꝓcedā veniā delictoꝝ. Ad hec ille demone plen⁹ dixit. Scio inḡt dñe miaz tuā magnā. ⁊ scio nihilomin⁹ q̄ iusticia tua nō est frustra. Unde lz ad me saluandū fortassis tua mia te declinet. neq̄ q̄ iusticia tua hoc ꝓmitteret. et iō meritū meis pauḡ ⁊ nullī exñtib⁹ de tua iusticia saluari nō possum. Et fons mie adiunxit clementī. imo inḡt. instanter pete miam meā. qz lz iustus sim. tñ in opib⁹ meis nulli ē mia postponenda. Ille miser incepit denuo contra miaz dei disputare. asserens se de iusticia condēnatū. nec velle miam petere vllo sensu. Recepit igit saluator sue pietat repulsaz ⁊ voleti dānari. iuste versus est in seuitiā. acceptaq̄ manu dextra vt socio dormiēti apparuit in vulnere lateris imersam ⁊ cruore repletā extraxit. pectoq̄ sanguine in faciē morientis: dixit. Ecce inḡt miserrime sanguis me⁹ in die vltionis est signū cōtra te mōstrāduz q̄ hāc potueras miam ⁊ illā respuisti. Soci⁹ insup ex visione terribili stupefactus volēs currere ad infirmū socīū visionē hāc narrare. faciē versam ad parietez inuenit ⁊ totū corp⁹ frigidū ⁊ extēsuz: faciemq̄z vndiq̄z recēti sanguine cruētatam. quā nec aqua frigida nec calida abluere poterat in signū sue dānatiōis. ℣ Dixi tertio q̄ delectatio q̄ sdā trahit per directū ⁊ p mediū vtutū ad dilectōez dei Vbi em̄ relict extremis. s. viciorū seu rerum aliū solū p mediū ⁊ in medio vtutuz q̄rūt iesum ⁊ salutē ⁊ inuenūt ⁊ mortez euadūt eternā. Vñ Jere. xxix. Cū q̄sieritis me i toto corde vīo inueniar a vob. Et non tant dicit in toto corde. qz si alia a deo sicut sūt trena trāsitoria. ⁊ pcā diligam⁹. deū toto corde ñ q̄rim⁹ nec eū p ꝓñs iuēim⁹. Vñ amb. in li. de fuga seculi. ⁊ recitatur in decre. xij. q. i. Cui portio de⁹ est nihil dz curare nisi deū hāre. Dz dicq̄. in mūdo nihil aliud diligo nisi xpm: quez toto corde habere desidero quādoq̄z absentē ꝓpēdo. Dico q̄ ihesus dilect⁹ tuus se qñq̄z subtrahit a te ꝓpter tria. Primo vt tu cognoscas tuam fragilitatē q̄d sis a te. ⁊ quid a deo. Nam homo qñq̄z credit se talia habere a propria natura. sicut sanctitatem: pulchritudinē: cōtinentiā: fortitudinē: deuotionē: ⁊ hmōi cōsimilia. q̄ tñ ñ hz a natura: ⁊ tñ a diuina gra. Vñ apls Phil. iiij. Omia possum in eo q̄ me confortat. Sequit ex hoc q̄ nullus dz se de his iactare ex spūali supbia. ⁊ se humiliare ⁊ ne amittat timere. Secundo se subtrahit dilectus a te ne eius pñtiaz sentias. vt ꝑ bet tuā fidelitatē an ꝓpter recessum ist⁹ occultū velis eum dimittere ⁊ licētiare et aliū amatorē in cor tuū accipere. Quia ī infideli corde absētia amati generat oblitionē. Tertio vt ardētius q̄ras eū. Bet. Occultat se deus vt ardētius q̄ratur. q̄situs cum gaudio inueniat. inuent⁹ cuz sollicitudine teneat. Vñ sponsa salomonis in absentia salo. amore ardens surrexit et diligenter q̄sivit p vicos ⁊ plateas dilectum. ⁊ dum euz inuenit: dixit. teneā eum nec dimittam. Sic sponsa xpi debz surgere per amorem ab omnibus trāsitoriis. ⁊ in oībus solū xpm diligent q̄rere: et inuētū cū sollicitudine tenere. ne euz p ꝓsensum mali amittat.

Secūda ps i qua notatur

xpi stricta examinatio fienda in futuro: quā xps iudeis cōminat⁹ est. di. Mlta habeo. ⁊c. Moraliter. sicut lingua infecta malo humore febrili nō pōt recte et bñ iudicare de cibo ⁊ potu. sicut patet in febricitantibus qui dulcia amara: et ecōuerso iudicant. Sic qui infectus est malicia et errore alicuius vicij aliū iudicare recte ñ pōt. nec etiaz debet aliū iudicare. iux illō Amb. qd etiā alī. i cañ. iij. q. vij. Judicet ille de alteri⁹ errore q̄ nō hz qd in se ꝓdēnet. ⁊c. Exo. xxiij. Nō sequeris turbā ad faciendū malū nec in iudiciū plurimorum acq̄esces sentētie vt a vo deuies. Xpus igit iustus ⁊ inocēs qui iuxta dictū petri petrī nō fecit nec inuēt⁹ ē dol⁹ in ore eius: potuit iudeos pctōres iudicare. ⁊ eos ꝺ pctis corrigē: qz vt hī ex de here. c. q̄ aliū q̄ q̄ aliū ab errore ñ reuocat seipz errare demōstrat ℣ Ne igit errare argueret iudicauit errores iudeoꝝ. sic etiā p⁹ finez mūdi ī gnāli iudicio iudicabit errores hō

minū. s. q cōsistūt in ꝯordis cogitatiōe. ⁊ris locutiōe. ⁊ opis omissione. Prio em̄ indicabit cogitatōes cordis. iuxta illud. ps. Jp̄e scrutās corda ⁊ renes. non em̄ erit aliqua cogitatio hoīs ꝙ diuinaz volūtatē. quā ip̄e nō videat ⁊ clare ītuetur. nā sic̄ in speculo claro oīa relucent ita ī clara diuīa essentia oīa relucebūt cogitata tua: sīue bona sīue mala. Unū recitat ꝙ ī ciuitate carthaginēsi. speculuz erat quoddā in quo oēs ad illud venientes poterat videri. ⁊ maxime cū ibi malefactores eēnt. ⁊ tūc melioꝝ appebat Sic ī iudicio extremo appebit spēm diuīta tis. s. eēntia diuīa in qua ydee relucebūt oīa cogitata bōa ⁊ mala. ⁊ specialit̄ tūc mala nr̄a appebūt ad vltōez et punitōz vñ sap. i. Qui loq̄t iniq̄ nō p̄t latere nec p̄teribit illū corripiēs iudiciū in cogitatōibꝰ em̄ impij iterrogatio erit. Dz q̄ritur an mala nr̄a reluceāt ī essentia diuina. sic̄ bona. Et videt ꝙ nō. qz q̄ in essētia diuīa relucēt: ⁊ q̄ deꝰ in essētia sua recognoscit sūt ibi. ꝫ mala nr̄a nō sūt in essentia diuīa nec p essentiā nec p silitudinē. Cōtra: deꝰ ē iustꝰ iudex et punit peccatores ꝑpt̄ mala cognita. igit̄. Rnd̄et Ricḥ. ò media villa sup mgr̄z ī. iij. suo. di. xxxvi. ꝙ si deꝰ approbādo mala ñ nouit. certissime tñ nouit ituēdo ea. vñ iob ad deū loq̄ns. c. vi. dic̄. Nulla te latet cogitatō. nec tñ itēdebat ibi ò bona ꝫ etiā de mala. Quia tñ malū sub rōne mali q̄ malū ē puatio ē. igit̄ ydeā nō hz in deo: ꝫ cognoscit̄ p ydeā bōi. sic̄ tenebra p cognitōez luq. vtvult aug. ò di. no. c. vij. dicēs. Lux ꝑm cām ī seipaz tenebraz cognitōez p̄ambūit nō aliūde vidēs tenebras q̄z a lumīe. Et iō q̄n ò in opposito dicit ꝙ malū nō ē in deo ⁊c. d. Ricḥ. ꝙ q̄ꝝ nuis malicia nō sit ī deo. nec p eēntiā nec p silitudinē ꝑpriā. tñ similitudo bonitatis sibi oppositę p quā cognoscit̄ ē ī deo ℟ Secūdo dn̄s iudicabit locutōes oīs Nam nihil erit locutuz ꝙ diuinā voluntatē deq̄ hoīes nō oporteat reddere rationez. Et hoc ē ꝙ ip̄e dn̄s dic̄ Mat. xij. Dico aūt vobis ꝙ oē v̄bū ociosuz qđ locuti fuerint hoīes reddēt rōem de eo ī die iudicij. Ex v̄bis tuis iustificaberis. et ex v̄bis tuis cōdemnaberis. Cōsidera igit̄ o pcōr q̄lez rōez reddere poteris demptis v̄bis ociosis vanis et scurrilibus detractōibꝰ et blasphemijs ⁊c. De q̄bus oībus grauiter punieris. et ergo ad exhortatōem ps. ꝓhibe linguā tuaz a malo. ⁊ labia tua ne loquāt. Nā natura linguā in custodiā posuit in eo ꝙ quasi duplici muro claudit̄ osseo et carneo. ad ostēdendū ꝙ summa custodia ḥnda est. et anteq̄ opꝰ suū exerceat ꝙ duplex examinatio p̄cedere debeat. Prio em̄ debet ꝑsiderare an sit licitū. Secūdo an sit expediēs. Et ille sunt due vie p quas ḥmo trāsire dz. de quibꝰ in ps. Dixi custodiā vias meas vt nō deliquā in līgua mea. posui ori meo custodiam ⁊c. Unū abbas paphnū. sic̄ narrat̄ in li. ix. ḥistorie tripartite cuz esset sine litteris: accessit ad quēdā vt addisceret. et cū deuenisset ad istū v̄suz. Dixi custodiā vias meas ⁊c. dixit se satis didicisse. nec oporteret vlteriꝰ ad discere si illam lectōnem posset bñ scire. Unū Eccle. xxv. Bnūs vir q̄ ḥabitat cum muliere sensata. ⁊ q̄ lingua sua nō est lapsus. et ideo bñ insensatus ē et miser q̄ nimiū linguā relaxat ad v̄ba inania: sic̄ diues qui ḥac de causa iusto dei iudicio ī lingua cruciabat̄ in flammis infernalibus. Luc. xvi. Tertio dn̄s iudicabit oīa opa nostra tam cōmissa ꝙ omissa. q̄ oīa manifesta erūt a ñ eū añq̄z finiam ꝑferat ꝙ pcōrem. Sic em̄ iudex ordinariꝰ dictare suiaz nō dz ꝙ reū: nisi cōuictus fuerit per legittima documēta. aut p euidētiā facti. aut per cōfessionē ꝑpriā. aut testes aut instrumēta. vt ò. extra de cōsti. ecclesia. sancte. ¶ Sic iudex xp̄s ꝓtra nullū dabit sententiā damnatōis: nisi per euidentiā factoruz et ꝑpriam cōfessiōez peccatoruz peccatoꝝ ostendat̄. que omia in tua ꝓscientia quasi instrumēto notificabūtur in cōspectu iudicis et oīm aliorū ḥoim. Iz antea fuerint occulta Luce. xij. Quò in tenebris dixistis in lumine dicet̄ Hui⁹ exēplū ḥabem⁹ de dauid. q̄ tā adulteriū q̄z homicidiū occultissime ꝑpetrauit cū bersabee vxore vrie ⁊ vria. ⁊ statiz postea misit dn̄s ad euz nathan di. Tu fecisti abscōdite. ego v̄o faciā v̄bū istud in conspectu omnis israel et in ꝓspectu solis. ⁊ sic p penā manifestaz declarabo culpā tuā. Et sic p penā manifestā detegit q̄ñq̄z pcōr. Dz quōcūq̄z sit in p̄nti: saltē in iudicio ñ pōt latere. vñ anse. Nuis meditatōibꝰ. Latere ē ipossibile appa-

rere intollerabile. ℳ Ꝟz dubitaꝫ an pctā p pniam ꝺdonata sint etiā in iudi/cio reuelāda. ꝛ videꝫ ꝙ nō. qz qꝺ tectū ē videri nō pōt. ꝟ pctā p pniam ꝺdonata sunt tecta. sic dicit glo. sup illud. p̄s. Beati quoꝝ remisse sūt iiq̄tates ꝛc̄. Jn op/positū ē glo. sup illud. i. Coꝝ. iiij. ℳa/nifestabit ꝺsilia cordiū. glo. dic̄ ꝙ gesta et cogitata bona ꝛ mala tūc nota erunt oībus. Jtē bern̄. tractās illud ides ꝟbū dicit. Cūctaq; cūctoꝝ cūctis archana pa/tebūt. Ad ꝟ ꝺcordāt oēs doc. sctē eccl̄ie. ꝙ oīa tā bona q̄ mala nota erūt oībus Et rō est ad manifestā liberatōez diuini iudicij declarandā. qz ostēsio malorū in bonis ē ad manifestatōez diuīe mie pri/ impēse. Sicut si rex remisisset tibi centū libras p vno obolo. nōne si grat/ esses narrares bñficiū regis oībus amicis tu/is dicēs eis. regratiamini regi p me in tanto sibi tenebar: ꝛ p tāto mihi remisit Eodē aūt mō p pctō mortali merebaris/ penā eternā. et remisit tibi p pena tpali q̄ nullā cōparatōez ad penā eternā ḥz. multomagis illud bñficiuz debes velle manifestari. ℴ stēsio ꝟo bonoꝝ ad ma/nifestatōem iusticie vt videaꝫ ꝙ nulluz bonū manet irremuneratū Et ecōuerso in malꝫ erit ostēsio maloꝝ ad manifesta/tōem diuine iusticie. tūc p̄mentis et pu/nient̄ ostēsio bonoꝝ ad manifestationē diuine mie parcentis et p̄miantis. ℳec tñ ostēsio nec cedet in infamiā vel vere/cūdiā: ꝟ ad gratiarūactionez in bonis et ad dei gloriā saluātis et liberantis. Uñ ij. Coꝝ. v. ℴ m̄s em̄ nos manifestari oz añ tribunal xp̄i. vt referat vnusquisq; ꝓpria corporis ꝓut gessit sive bonū sive malū. Ad argu. dicendū. ꝙ pctā dicunt tecta quo ad erubescentiā nō quo ad sci/entiā. q̄ tuz ad punitiōez nō q̄ tū ad co/gnitōez. Uñ ex q̄ q̄libet sctūs gaudebit de liberatōe tua a pctō magna materia gaudij a btis subtraheret si ignorarent gr̄az tibi factā. Et ḡ deꝰ sicut pōt facere ignē approximari ꝺbustibili sine ꝺbusti/one ꝛ suspendere causalitates rerum q̄n vult. Sic pōt facere noticiam pctōꝝ tuo/rū in singul/. ꝛ ꝙ tu idē scias sine erube/scētia et alij sine scādalo vl̄ vitaperio.

Tertia pars in qua xp̄ūs

iudeis declarauit suā passionē p eos in cruce iferēdā dicēs. Cū exaltaueritis fi/liū ḥois. s. i cruce. visa gl̄ia mea quā sup/ple ostēdā resurgēdo: ascēdēdo. tūc cog/noscetis ꝙ ego sū xp̄s. i. messias vob̄ ex le/ge p̄miss⁹. tūc aliq; ex vob̄ in me credent cognoscētes ꝙ ego sū filiꝰ dei. qz meip̄o nihil facio: ꝟ sicut docuit me p̄r̄ q; verax ē sic facio. ℵ ℳoraliter in ḥac pte istrui/mur q̄liter ḥō rōez suā exaltare ꝛ eleua/re ꝺz ad cognitōez occultoꝝ supnatura/liū ab istis sensibilib⁹. Est nāq; magna differētia int̄ ḥoiez scientē et sapientē: ꝛ ho/minē ignarū ꝛ ignorātē. qz sciēs et itelli/gēs ꝓuenienter et ꝓprie ꝺz ḥō. cū sibi cō/petat ꝓprie diffinitio ḥois q̄ est aīal rōa/le. i. aīal qꝺ vtiꝫ rōne. ignorās aūt et so/lū sēsualiter viuēs vt brutū nō ꝺz ꝓprie rōnale: sed sensitiuū. qz solū sensibilibus vt alia irratōalia vtiꝫ. Et ꝺz ꝓprie bru/tū. qz caret rōne. Debet ḡ filiꝰ ḥois ad ꝟ studere vt et ipse exaltet̄ ad rōem ꝛ sciat et intelligat. qz scōz Egidiū de roma in ꝓlogo suo sup elencoꝝ. Ab hūana na/tura degenerat q̄ scire et intelligere non affectat. ē em̄ ignorātia m̄ cūctoꝝ erroꝝ vt ꝺz in cañ. di. xxxviij. c. ignorātia. ℴ

ℴ portet ḡ filiū ḥois ab ignorātia ad scientiā et rōem exaltari vt cognoscat. Paganoꝝ vanitatē. Judeoꝝ cecitatem Xp̄ianoꝝ vitatē. Dico nāq; prīo p rōez ꝺsiderare paganoꝝ vanitatē: Nā vani/tas eoꝝ pz ex eo ꝙ nl̄la rōe ꝓbabiliꝫ tē/ptatiōe carnali peccauerūt pctō idolatrie ꝟ qz oīno euanuerūt ī sēsib⁹ suis. obscura tū est cor insipiēs eoꝝ: et idola coluerūt. aliqui solē: lunā: ꝛ alia sidera. aliq; ignē sicut caldei. Nā sicut in quibusdā ḥisto. sco. inuenit̄. Et aldei ignē adorātes ad ꝟ etiā alios cogebāt per modū istū. obtu/lerūt q̄busc̄unq; negātib⁹ ignē ꝛ aliū deū colētib⁹ pugnā. ita ꝙ si deꝰ eoꝝ ab aliq; vinceret̄ eius cultura admitterent. si ve/ro ignis qui fuit deꝰ eorū alioꝝ ꝺsume/ret idola: ipsi ad ignē colendum se semp obligarent. Jsto audito canopei in egi/pto qui idolū belli coluerūt depositerūt de capite idoli sui coronā aureā. et super caput suū quoddā vas testeū posuerūt. et illud multis foraminib⁹ perforauerūt et cū cera obturauerūt. Uenerunt igitur caldei ad illud idolum examinandū po/suerūt ignē et statim in foraminib⁹ cera liq̄facta descēdit aqua et ignē extinxit. ꝛ

ſic ꝓualuerūt idola canapi cuiuſdā ciui/
tatis egipti. et illi ꝓmiſſi ſūt deiceps ido
lis ſuis. Sic tali mō ⁊ mulꝯ vanitatib⁹
excecati deū vez nō coluerūt. vñ Sap.
xiij. Vani ſūt oēs hoīes i qb⁹ nō ſubeſt
ſcia dei. ⁊ de his q̄ videt bōa nō poteꝝt
itelligē eū q̄ ē. neqz opib⁹ attēdētes aſcē
dētes agnoueꝝt qs eēt artifex: ꝑ aut igne
aut ſpm. aut aerē. aut girū ſtellaruz. aut
nimiū aquaz. aut ſolē. aut lunā. rectores
orbis t̄rarū deos putauerūt. Jn qb⁹ ver
bis ſapiēs repḥēdit fatuitatez gētilium
pbōz de eo q̄ nō cognouerūt deū eē mū
di creatorē. Cū em effect⁹ deducat i noti
ciā ſue cauſe: ⁊ ipi totaliꝝ fuerūt occupati
ad iueſtigādū cās rerū: in b̄ culpādi ſūt
q̄ ad p̄mā cām deuenire nō potuerunt.
¶ Sz qualiter eſt q̄ pbi ad cognoſcē
dū deū eē ſufficiētes nō fuerūt: cū nec xpi/
ani q̄ ſoli vni⁹ dei veri noticiā hn̄t ad b̄
ſufficiāt. Ad hoc dixit Holgot. Eſtimo
q̄ deū eē nō ē ꝑ aliquā rōem demōſtra/
tū hucuſqz. nec deū eē creatorē mūdi: ꝑ q̄
cūqz ad deū innocēter ſe hn̄t. ⁊ rōez na/
turalē exercēt ſtudēdo. nec diuīe gr̄e obi/
cē p̄bent: deus eis ſufficiēter ſui cōicabit
noticiā: ſic q̄ eis ſufficiat ad ſalutē. Exē
pla de b̄ hn̄tur de cornelio cui miſſ⁹ ē pe/
trus. de paulo cui miſſ⁹ ē ananias. q̄ ſic
ſe diſpoſuerūt q̄ reuelatōez ⁊ iſpiratōz
de vo deo meruerūt hr̄e. Et tiō dicēdū q̄
ſit culpa hoīs q̄ hz vſū rōis. ſinūqz eue/
niat q̄ noticiā de deo hēat. ſaltē q̄ta eſt
neceſſaria ad ſalutē. Dico ſecūdo q̄ oz
ꝑ rōez ꝑſiderare iudeoz cecitatē. Nā pa
gani vl̄ gētiles lege nature viuētes ſm
ſenſū ſaū mirabiliꝝ errauerūt idolatran/
do. Jnfeliciꝝ tn̄ iudei q̄ alii⁹ exaltati vt
hoīes vtētes rōe et lege diuīa directi er
rauerūt: auertētes ſe a vo deo ⁊ viuo ad
idola vana et ficta et ad opera manuuz
ſuarū. Vñ Sap. xiij. Jnfelices ſūt ⁊ inf̄
mortuos ē ſpes illoz q̄ appellauerūt de
os opa manuū hoīm aurū ⁊ argētū ⁊c̄.
¶ Et merito dicunt infelices iudei ido
latre. qz vt metrice dr. Tres infelices in
mūdo dicim⁹ eſſe. Jnfelix q̄ pauca ſapit
ſpnitqz doceri. Jnfelix q̄ mlta ſapit ſper
nitqz docere. Jnfelix q̄ recta docet opaf̄
qz iniq̄. Et oīb⁹ iſtis mōis iudei idola/
tre infelices fuerūt. Prio q̄dē. qz cū pauca
ſapent d̄ deo: ſpreuerūt deū ꝑ illa iueſti/
gare. ⁊ ſic ſe ⁊ ſuos docere. Jtē qz cū mul
ta recta docerent d̄ lege: legē tn̄ non ſeq̄/
banf̄: ꝑ opabanf̄ iniq̄. idola muta ado/
rādo. Dico tertio. q̄ oz exaltari filiū ho
minis ꝑ rōez ad vitatē xp̄iano. Nō ei
ſufficit xp̄iano ſtare cū paganis i ſēſibi/
lib⁹: nec cū iudis i legib⁹: ꝑ oz eū ſup ſen
ſus ⁊ leges i adoratione ſua exaltari. vt
imaginē quā ipe venerat nō vt pulch̄z
p̄cioſū. aureū vl̄ argēteū. ⁊ hmōi hono/
ret: ꝑ rōez imaginata ⁊ figurata ꝑſide
ret ad q̄ iſtū honorē referat. ℟ Unde
adoratio ⁊ honor q̄ crucī exhibet nō re/
fert ad ipāz crucē in ſe: ꝑ i paſſionē in ip
ſa ſignificataz: cui⁹ ipa ſignū exiſtit a q̄
tota ſcritatē aſſūpſit: quēadmodū ado/
ratio imaginis bte marie v̄ginis nō ad
materiā illā: ꝑ ad figurā quā ſignat f̄fe r
tur ſm q̄ honor ſibi exhibit⁹ ad ipm q̄ē
ex ipa icarnat⁹ reducit. Scōm etiā iſtū
modū iſta certamia ſctōz in parietibus
depicta honorāda ſunt q̄ tū ad fortitu/
dinē ⁊ zelū v̄tut̄ eoz ad gl̄iaz dei. Et il/
la dz eē intēcio adorātis. alꝝ idolū vt pa
gan⁹ adoraret ⁊ peccaret mortaliꝝ. Sz
cur eccl̄ia admittit adoratōez imaginū:
cū tn̄ de⁹ b̄ pḥibeat i lege. Exo. xx. i pri/
mo mādato. d. Nō facias tibi imaginez
vl̄ ſculptā ſilitudinē. ſi g̃ pḥibitū ē ima
ginē fieri: ml̄to magꝭ adorare. Dicit dn̄s
Bona. in. iij. ſuo ſup mg̃m di. ix. q̄ ima
ginū introductio in eccl̄ia nō fuit abſqz
rōabili cā. Prio ꝓpt̄ ruditatē ſimpliciū
vt ſimplices q̄ neſciūt ſcripturas legere.
in hmōi picturis tā q̄ in ſcripturis aper
ti⁹ poſſint ſacra n̄e fidei legere. qz hmōi
imagines ſūt litterelay coz. vt dr d̄ ꝑſe.
di. iij. platā. Secūdo ꝓpt̄ tarditatē affe
ctuū. ſ. vt hoīes q̄ nō excitant ad deuo/
tōem in his q̄ ꝑ nob̄ x̄ps geſſit: dū ipſa
aure ꝓcipiūt ſaltē excitent dū eadē in fi
guris ⁊ picturis tā q̄ p̄ntia oculis corpo
reis cernūt. pl⁹ em excitat affect⁹ n̄ ꝑ ea
q̄ videt: qz per ea que audit. vñ Orati⁹
Segnius irritāt animos dimiſſa ꝑ au/
res qz que oculis ſubiecta fidelibus: ⁊ q̄
ipſe ſibi tradit ſpectator. Tertio ꝓpter
memorie labilitatē. qz ea que audiuntur
ſolū: facilius obliuioni tradūf̄ qz ea que
videnf̄. Nā frequenter verificat illud in
multis qd̄ dr. Qd̄ intrat per aurē vnaz
exit per aliā. Propterea nō eſt ſp̄ p̄ſto q̄
bn̄ficia nob̄ p̄ſtita ad memoriā reducat
per v̄ba: iō diſpēſatione dei ordinatuz ē

ymaginēs fieret precipue in eccleſijs. vt vidētes eas: recordent de būficijs impenſis et ſanctoꝝ operū ⁊ virtutū. Pro cuius cōfirmatiōe narrat Damaſe. duo. Primū ꝙ quedā hiſto. refert ꝙ dñs noſter abagaro regi q̄ p picturā miſit imaginē dñi figurare q̄ ꝓpt faciei eius corruſcationē impedit vestimētū ꝓpriū faciei diuie ſupimponēs: in vestimēto illo ſuis ipſius imaginē abſterſiſſe: et ita cupiēti abagaro miſiſſe. Et itez accepim⁹ Lucā euāge. depinxiſſe dñz ⁊ mīem ei⁹. Et ſic pz ꝙ nō ſūt adinuētōnes: ꝑ ſūt diuie traditōes ⁊ apl'ice ſanctiōes. Ad argumtū dicēdū. ꝙ ꝓhibitū fuit p eo tpe in q̄ de⁹ naturā hūanā nōdū aſſūpſit. tūc em de⁹ cū oīno ſpūs eſſz: infigurabil' erat. ⁊ iō ipm ſic figurare error erat ⁊ impietas Vñ Damaſ. Quia de⁹ ꝓpt viſcera miſe fact⁹ eſt hō ⁊ cū hoīb⁹ cōuerſat⁹ eſt. miracula fecit. paſſ⁹ eſt. crucifix⁹ ē. Hec ad meōriā hoim ſcripta ſūt et ad nostrā doctrinā. q: vo nō oēs noſcūt lras: neq̄ lectōi vacāt. pīes decreuerūt velut quoſdā triūphos imaginib⁹ deſcribere ad felicē memoriā. S Sz cur nō adoram⁹ hoiem q̄ repūtat imagines dei vel alias res viuētes. vt lapides ligna q̄ ducūt noſ in deū p veſtigiū trinitatis. Dicendū ꝙ res nō adorat' rone nobilitat' quaz in seh z. ꝑ rone nobilitatis quā ſignat. Et ſic quedā ſunt que nos inducunt p imaginē vl' veſtigiū in deū. q: tñ principal'r nō ſunt inſtituta ad hmōi repūtatōes ſicut imagines et picture: iō talia non adoramus. Cū g exaltaueritis filium hominis: p rōnem cognoſcetis hec omnia.

Feria. iij. poſt reminiſcere. Ser. xliij.

Uper cathedra

moyſi ſederūt ſcribe ⁊ pharisei. oia igit q̄ dixerit vobis facite: ſm vo opa eorū nolite facere Mat. xxiij. ℣ Phs dicit. vi. de aīalib⁹. ꝙ caput ē ſubtilioris ⁊ purioris ſanguis p ceteris mēbris vniuersis. Cū igit caput ex impulſiōe ſanguis egrotat: cetera mēbra dolēt Sic capita tā ſpūalia q̄ ſc'laria q̄ hūt ſubditos regere: dūt eē purioris ⁊ ſanctioris vite ⁊ exēplaris. Cui⁹ rō est. q: ſic caput modico impulſu alia mēbra ꝑturbat: ſic prelat⁹ ſuo malo exēplo mltos trahit ad inferos. di. xl. ſi papa. Unde Gratian⁹ in quodā apparatu iuris. Talis nāq̄ i ordine vita ſit abbatis vt in oībus p cūct ſubditis ſp polleat ſanctitate. Talibus igit' platis in vbis et factis ē obediēdū ſcādaloſiſant vt ſunt ſcribe ⁊ pharisei: i vbis tm et nō fact. ſicut dñs dicit i verbis p̄miſſis. Querit' an ſubiecti teneātur ſuis ſupioribus in oībus obedire. Dico ſine argu. cū doctoribus. ꝙ vtus ⁊ efficatia p̄cepti ē ꝙ ſubditus de neceſſitate obediat p̄cepto ſupioris vl' plati. al's peccat mortal'r. vt hī xi. q. iij. ſiāt. Hoc aūt itelligēdū quotiēſcūq̄ plar⁹ p̄cipit licitū ſm deuz et ſm officiū. qđ p̄cipaliter dz exercere circa correctiōez ⁊ ſaluté aiaruz. Si aūt aliq̄d p̄cipet qđ eſſet ꝓ deuz ⁊ ſalute aīe nullo mō eſſet obediendū. U Quia vt dr Act. v. ⁊ ex de maio. ⁊ obe. cū in eccl'ijs. Obedire deo magis oz q̄ hominib⁹. Exēplū huius habem⁹ i. Mach. ij. vbi dr ꝙ āthiochus rex miſit libros p nūcios in hieruſalē ⁊ i oēs ciuitates iude: vt seqrent' leges gentiū et' ꝓhiberēt holocauſta et ſacrificia fieri in tēplo dei et ꝓhiberēt celebrare ſabbatū et dies ſolēnes. et coīq̄nare ſctā et ſctū ppl'm iſrael. ⁊ iuſſit edificare aras et tēpla ⁊ idola. et coīq̄nare aīas eoꝝ in oībus imūdicijs. ⁊ q̄cūq̄ nō facerēt: morerent'. In q̄bus tñ matharbias obedire noluit dicēs. Et ſi oēs gētes obediant Antiocho regi vt diſcedāt vnuſq̄ſq̄ a ꝓuiture legē patrū ſuoꝝ ⁊ aſſentiāt mādatis ei⁹: ego ⁊ filij mei ⁊ frēs obediem⁹ legi patrū noſtroꝝ. Sic'r ⁊ ſcti fecerūt. q̄ aīq̄ ꝑceptis ꝓncipū obedirēt a dorādo idola: mortez ſuſtinuerūt. Sic q̄ñ plar⁹ p̄cipit ꝫ q̄ eſt ꝓ ſaluté aiaꝝ ⁊ ꝓ deū. ſic freq̄nt' fit: ſubditus nō dz obedire: imo port⁹ mortem eligere q̄ i illo obedire. Illicita em non obligāt. vt hī inſti. de man. ꝓnci. c. illud dicit' ibi. Illud q̄z obligatoriū nō est qđ ꝓ bonos mores ē. ⁊ g vt dr. i. Reg. xxij: Ad ꝑceptū ſaul ſerui ei⁹ noluerūt occidere. lxxxv. ſacerdotes in nobe q̄ erat ciuitas ſacerdotū. q: in hoc nō habuerūt rōnabilē cām occidēdi. Z Sz q̄ est cā rōnabilis vt aliq̄s excuſet' ab obedientia. Pōt dici vt hī extra de reſcript. Si q̄ñ ꝓpter capitales imicitias. pauptatez infirmitatē: debilitatē: vel q: ſine ſcāda lo vel magno dāno vel incōmodo exeq̄

non potest qō iniungi. Si subditus hz hmōi cām non obediendi: eā tñ significare ⁊ exponere debet humiliter supiori precipienti si pōt. si aūt non pōt pſumere dz de prelato vel superiori rationabili ⁊ pio ꝙ non intendat eū artare irrōnabiliť ad obediendū. Quantū ad pſecutiōez ⁊ expositionem euangelij. sicut heri ecclesia cōminādo phibuit inferni transitum: sic hodie ponit viā eqtatis qua graditur in celū. Et sunt tres ptes. In prima tractatur de bono iusticie et eqtatis vt fueť in pncipio. In secūda manifestať pcm vanitatis vt viteť. ibi Dia opa suor. In tertia commēdať plātariū humilitatis vt regnū lucretur. ibi. Vos aūt ⁊c̄.

Quātū ad primā partem

circa lām est sciēdū ꝙ a tpe moysi de voluntate ⁊ ordinatione dei fuerūt ꝓstituti lxx. senes: etate moribꝰ ⁊ scia pfecti. ꝙ cū Moyse habuerūt regimē ⁊ curam ppli. et Moyses sup eos. ita ꝙ i vnū so erāt lxxi. qui dicebantur iudices ordinarij. et ad ipos fiebat concursus in dubijs ⁊ arduis causis. nec aliqd tractabať sine eis quor determinatio p lege habebať quā trāsgredi nemo audebat. De qbꝰ dr Numeri: xi. Transactis igitur tempibꝰ: iudices isti post mortē Moysi remissa eqtate ⁊ invalescente iniusticia ⁊ auaricia: sedētes super cathedras. i. autoritate iudicandi ⁊ docendi populū: ml'ra pcepeřt ipsi aūt nō fecerunt. Et iō dicunť scribe ⁊ pharisei. qr videbāt̄r in populo magis periti ⁊ iusti. ꝙ tñ erāt imperitissimi et iniustissimi. Cū igiť bene docerēt ⁊ malevi uerēt. dixit ihesus. Quia q̄ dixerint vobis facite. ⁊c̄. ∇ Moral'r ē notandū ꝙ sicut in veteri lege habebanť ordiarij iudices: sic etiā in noua lege sūt iudices. tā in statu spūali q̄ seculari. ꝙ hñt in sanctitate ⁊ iusticia sanctā ⁊ immaculatā iusticiam exercere. Est em̄ de iusticia sicut de quodā lapide dicto taspis. de quo dic̄ autor lapidarij. c. iij. ꝙ hz illas ꝓditōes ꝙ si munde ⁊ caste gerať facit portantē tutum. potentē ⁊ sanū. Et ex hoc non exercet virtutem suā nisi includať argento. ⁊ si gestans dat falsum iudiciū: pdit oīno suā virtutē. Sic etiā iusticiā habentē facit tutū ⁊ sanū ⁊ fortē. Prouerb. xij. Nō ꝓtristabit iustum quicquid ei acciderit.

Si aūt ille qui deberet eam cōtinue portare fecerit falsum iudiciū: statim perdit meritum suū ⁊ acquirit mortē ⁊ dānationem. Ezech. xviij. Si iustus auerterit se a iusticia sua: in puaricatione qua puaricať est in peccatis suis morietur. Unde aug. ⁊ allegať. xi. q. iij. Quicūq; aut consāguinitate aut amicicia vel hostili odio vel inimicicijs in iudicando ducať: puertit iudiciū xpi. q̄ est iusticia. ⁊ fructū ipi? vertit in amaritudinē dānationis. ℵ Qui ℰ volunt mortē fugere eternaz ⁊ vitam eternā secure possidere. debēt habere equalitatē in iudicādo. Pietatē in corrigendo. Rectitudinē in docēdo. Debēt nanq; primo iudices habere equalitatez in iudicādo. ꝙ nō amore carnaliū amicorū. vel fauore tribuentiū: vel timore potētiū iusticiā puertāt. Nam his q̄ttuor modis ꝑm Greg. iudiciū puertiť. Primo timore. dū metu alicuiꝰ potestatis ꝓiratez loqui primescimꝰ. Cupiditate: dū primo alicuiꝰ aīm corrūpimus. Odio dū ꝺ quē libet aduersariū molimur. Amore: dū amico vel ꝓpinquo ꝓtendimꝰ ptāte. Naz sicut sol equaliter stat in medio planetarū: ⁊ lumen suū equaliter diffundiť inter eos. sic etiā iudex debet esse media pſona inter reū ⁊ actorem. amicum ⁊ inimicuz. paruū ⁊ magnū. pauperē ⁊ divitez. inter quas equaliter debet dividere lumē veritatis ⁊ iusticie. Deut. i. Sive civis sit sive peregrinus: nulla erit distantia persona ꝓ-ita magnū iudicabis vt paruū. Figuram huiꝰ habemꝰ Deut. xviij. vbi dr ꝙ dñs pcepit ꝙ si aliquis levita venerit ad ministrandū in tēplo de aliqua lōgin qua ciuitate alij qui prius ibi erāt debēt eū recipe ad eādē portionē. hoc ē eqlē iusticiā ei facere cū ceteris. ℵ Sic vere adhuc deberet esse ꝙ iusticia eqliť extraneis ⁊ intraneis: pauperibꝰ ⁊ divitibus charitative diffunderetur. Sz vt pchdolor oppositū fit cōiter. modo em̄ iudices nullam virtutē iusticie exercent: nisi iistar iaspidis inuoluātur auro vel argēto. q̄tūcunq; em̄ causa paupis sit clara: nō expedietur nec absoluiť in curijs dñor: nisi manꝰ ꝓcuratorꝝ ⁊ iudicum argento inungantur. Unde Greg. vt hr in can. xi. q. iij. Qui recte inqt iudicat ⁊ premiuz remunerationis expectat fraudem in deuz perpetrat. qr iusticiā quam gratis imptiri

debuit acceptione pecunie vẽdidit. Naz vt hẽ. C. de pena iudicq̃ q̃ maleiudicauit .l.i. ꝓ i q̃cũq̃z cã siue publica. siue ꝑuata siue fiscali. cuicũq̃z data fuerit pecunia vl iudici vel ꝓcuratori: siue aduocato. ꝓ is q̃ dedit siue sit actor siue reꝰ amittit actionẽ. i. ius ꝓsequendi in iudicio. qꝺ sibi debeꝭ. Et iudex ꝺm Hostiẽ. ⁊ Ray. q̃ tulit iniquã sniam malo dolo sciẽt. puta si ꝺ facit timore. amore. odio: siue cupiditate. si ue aliq̃ alia cã: teneꝭ leso ad oẽ int esse. i. satisfacẽ de oi ꝺãno accepto. nisi iste a q̃ corruptus est ⁊ ꝑ quo tulit sniam iiustã possit induci ad integrã restitutionẽ. ⁊ ei preter resti. utonẽ ꝺz iponi ꝺuis pnia. vñ Innocẽ. in nouell. de sen. ⁊ re iudi. Cũ et eñ. si iudex ecclasticꝰ ordiariꝰ vel delegatꝰ ꝺ ꝓsciam in ꝺuamẽ ptis alteri⁹ in iudicio q̃cq̃ fecerit per grãm vel ꝑ sortes: ab executiõe officij ꝑ annũ nouerit se suspensum ad extimatonẽ litis pti quã leserit nihilominꝰ ꝓdẽnandꝰ. Et si durãte suspẽsiõe ingerit se diuinis irregularis ẽ: ⁊ cũ eo solꝰ papa dispensat. B Secũdo iudex ꝺz hẽ iusticiã i corrigẽdo. vt. s. pie ⁊ charitatiue corrigat. s. ꝙ nõ sit nimis seuerꝰ. nec nimis virtuosus: ꝟ vt ꝺr. xlv. di. Sũt nãq̃z. Unũ cũ reliquo misceat et tempet: vt ꝓtumacibꝰ in pctis seueritatẽ penitẽtibꝰ vero benignitatẽ oñdat. Nã firmamẽtũ ꝺm naturales ẽ celerrimi motus ⁊ velocissimi. ꝟ ei adiũcti sunt septez orbes. vij. planetaꝝ. cõtrarij motus ⁊ diuersi qꝺ vnicq̃z recte prouisum est a natura vt ꝺrietas motꝰ planetaꝝ motã firmamẽti raperet ⁊ tꝑaret. qꝺ si nõ faceret: tantus esset firmamẽti impetus ꝙ totã mũdi machinã inflãmaret. Sic dñi iudices ⁊ rectores cũ sint vt cõiter ad vindictaz ⁊ iracundiã ꝓcipites ⁊ veloces. ipi cũ secuz hẽ debẽt pietatẽ ⁊ mãsuetudinẽ quoruz motu ꝺrio eoꝝ impetꝰ tẽpeꝭ. Unñ narrat Sen. in li. de clemẽcia. ꝺ q̃dã q̃ mlkrũ studuit ad hostes destruẽdũ. ⁊ dũ nõ posset quẽdã vincẽ: ꝑsuluit vxorẽ. q̃ dixit ei. fac vt medici q̃ vbi vsitata remedia nõ ꝓsũt tẽptant ꝺria. Sic si crudelitate adhuc nihil feci. tẽpta nũc clementiã ⁊ iglce illi. qꝺ; ⁊ factũ est. ⁊ hostis pacificatꝰ est. Sic supiores ⁊ iudices subditos corrigẽ ꝺnt in mia ⁊ clemẽtia. qz vt hẽ. xvi. q. vij. alligant. Citiꝰ reddit rõ in extremo iudicio de mia ꝙ de crudelitate. Legit Mester. fiij. ꝙ rex maximꝰ artha xerses ab india vsq̃z ethiopiã centũ ⁊ xxvij. cũ ducibus ⁊ ꝓncipibꝰ puncias subiugauerat q̃ scilicz noluit abuti magnitudine sue potẽtie. scz clemẽtia ⁊ lenitate gubernare Sic quilibet ꝓnior esse ꝺz ad miserendũ ꝙ ad puniẽdũ. C Tertio iustus iudex ꝺz hẽ rectitudinẽ in docẽdo. Debet em̃ subditos docẽ veritatẽ cognitõez. vt sciãt nccia ad salutẽ. orare: ⁊ ieiunare. ⁊ hoc quo ad spũales. Seculares vo statuta ⁊ ordinationes q̃ sunt ad dei honorẽ ⁊ morẽ hoiz imponere: sic̃ sunt ꝓhibitõnes ludi. blasphemij. adulterij. ⁊ hmõi. ⁊ in eisdẽ exẽplarit eis ꝓcedere. qz ꝺm sanctũ euangeliũ. Qui fecerit ⁊ docuerit hic magnꝰ vocabit in regno celoꝝ. Sed vt proch dolor supiores q̃ debẽt eẽ alioꝝ rectores: sẽ subditis insipiẽtiores. iponũt em̃ subdit̃ onera importabilia ⁊ digito. i. minimo conatu nolũt mouẽ. ⁊ sic frequẽter faciũt subditos desperare. Exẽplo cameli vel asini q̃ si plꝰ debito grauat̃ ⁊ onerat̃ solet totũ reiicere. Sic etiã filij israel imoderate afflicti in oneribꝰ ⁊ opibꝰ egiptioꝝ i impatiẽcia opabant̃. ⁊ tandẽ a ꝺño liberati: totũ reiiciebãt Exo. i. Quare ꝺr de illꝭ supioribꝰ Luce. xi. Onerat̃ hoies oneribus q̃ portare ñ pñt. Debẽt em̃ supiores facere more vectorũ. q̃ dũ etiã manꝰ ꝑ ad iutorio ad bigã vel quadrigã apponunt eq̃ vel alie bestie magꝝ volũtarij sunt ad trahendũ de palude. Unñ legit in vitas patrũ ꝙ q̃dã abbas fuit qui sub se q̃nqꝝ milia mõachoꝝ habuit. hic q̃siuit a quodã viro sapiente q̃d deberet facere vt oẽs salui fierent. Rñdit sibi ille. Quicq̃d vis vt alij faciãt ꝓmo fac. Nam ibs q̃cq̃d docuit: ope etiaz ipleuit. Quare ꝺr de eo ꝙ cepit facere ⁊ docere. Act. i.

Secũda ps i qua manifestat̃ periculũ vanitatis. ibi. Opia opa. Naz velle videri in bonis ꝓpt̃ gloriã dei ẽ meritoriũ: ꝟ ꝓpt̃ ꝓpriã gloriã ẽ ꝺãnosum.

Sic phariseꝰ q̃ vt viderent̃ ab hoibꝰ iusti ⁊ virtuosi qꝺ tñ nõ fuerũt: dilatabant philacteria sua. philacteria ꝺm Hier. erãt q̃dã carte in q̃bꝰ scribebat̃ decalogꝰ mãdatoꝝ: ⁊ phariseꝰ ponebãt illas cartas i capite i modũ corone. ꝑ qꝺ significare volebãt ꝙ legẽ dei haberẽt sp i mẽoria. De hoc Deut. vi. Phariseꝰ igitur vt videret̃

ꝑ ceteris religiosi et deuoti plenꝰ ꝟ uantes le gẽ sibi phylacteria magꝫ lata ꝛ grossiora facieba ꝛ vt magis apperẽt: ꝛ sic ea dilatabãt. male itelligẽtes illo Deuvi. q illa portãda erãt in manu nõ carnis: ꝟ opis. ꝛ int oculos nõ corpis: ꝟ cordis. p iugẽ meditatõez. Xps aũt oñdit eoz supbiã ꝛ ambitõnez in trib⁹. Prio quõ rõne supbie qrerẽt pmos accubitꝰ .i. pora loca mẽse in cõuiuijs ppt meliora ferc̃la et maiorẽ honorẽ. Secũdo in synagogis et loc̃ sacris: vbi cõueniebat ppl's ad audiẽdũ legẽ. ibi cathedras primas. i. sedes dignores vt apparerẽt pncipales ꝛ pãpui. ꝛ vt pmas oblatões recipent ppt auari. iã. Tertio i foro. i. i loco patenti pmas salutatões cupiebãt. ꝛ sic voluerũt ab hoib⁹ salutari et vocari rabbi. i. mgr̃i. Vñ Eris. Volũt vocari: ꝟ nõ esse. nomẽ appetũt et effectũ negligũt. Sz nota. q dignũ est et ꝯgruum vt supioribꝰ et litteratis et religiosis reuerentia exhibeat. ꝟ illa nõ sibi: sz deo offerre dñt cuz gr̃arũactõe. qõ si nõ fecerit phariseꝰ et ambitiosi dicũtur. qz suis meritis attribuũt qõ solũ gr̃a dei acceperẽt. ☞ Moraliter est notãduz q hodie multi hñtur sil'es phariseis supbis: gloriantes de donis datis et gr̃a quasi ex merit̃ suis. nõ attẽdẽtes q̃ tam cõtumeliã et irreuerentiã deo faciũt oia ex gr̃a tribuenti. Naz ex hoc ppter supbiã Nabucho. in bestiã est mutatus. xvij. q. iiij. muror. glo. i. i alienatiõem sensus. sicut em̃ rosa hñs bonũ odorẽ et pulchrũ colorẽ: exposita ↄmo sulphuris pdit odorẽ et pulcritudinẽ. et pira vl' poma cadũt de arboribus. sic donũ datuz hoi qõ exponit̃ humane laudi: vilescit et amittit ꝟ. item et mercedẽ et cadit a dilectõe dei. Vñ Fulgẽcꝰ ad theodoz senatorẽ. Detestabil'ẽ cordis hũani supbia qua fecit hõ qõ deus in hoibus dãnat. Sz illa detestabilior: qua sibi tribuit hõ qõ deꝰ hoibꝰ donat. Dãnabilis ẽ qui substãtia sec̃li male vtit̃: ꝟ dãnabilior q̃ spũalibus donis supbus efficit̃. Sũt em̃ spãliter tria dona de q̃bus gl'iatur. Quidã in alta potẽtia. Quidã in pfunda sapiẽtia. Quidã in exteriori appẽtia. Prio nãq̃ tc̃. hij subij cũt sibi incõpabiles thesauros hoies ꝛ ũmẽta. castra ꝛ villas. sic̃ arfaxat rex medoz. ↄ quo ↄr Judith. i. Qui sibi mꝛas subiugauerat gẽtes ꝛ edificauit sibi ciuitates potẽtissimas in potentia exercitꝰ sui: et i gl'ia quadrigaz suaz Sz attẽde quõ domũ suã fundauerat i arena. ꝛ sup vẽtũ posuit suã potentiã. q̃ nõ sustinẽt sup se posita: sz oia talia sũt ruinosa. Seq̃tur. nabucb. ẽ in bello deuictꝰ: gl'iam simul pdes et regnũ. Vbi ergo nũc est potẽtia cesaris q̃ primꝰ ꝛ solꝰ impiũ obtinuit. a quo oes ipatores nomiati sut cesarꝰ Romani: quẽ stilis nõ gladijs occiderũt. Vbi nũc ẽ vana potẽtia Neronis: q̃ fugatꝰ a Romanis: ꝟstẽ dentibꝰ acuens: quo seipm p vẽrem trãsfodit. Vbi ẽ nũc illa ãpla Alexãdri magna potẽtia q̃ totũ sibi orbẽ subiecit. et. xxxtij. ãnis regnauit. ꝛ vltio a spãlissimo amico intoxicatus: veneno interijt Valde glorioſe leo incedit: ꝟ dũ suã vanã potentiã non auertit: sepe in foueaz ruit. de qua dũ exire nõ possit: colluz cathenis submittit Ergo in potentia illa nullo mõ est gloriãduz: ꝟ sp ↄ casu est timendum. qz q̃to statꝰ est altior: tanto casus ẽ periculosior et pꝛnidior. c Vñ Jere. ix. Nõ glorietꝰ fortis in fortitudine sua. Qↄ ↄsiderans rumorꝰ rex. q̃ cũ floreret maximo rigore et potẽtia imperij sui: sedile suũ in littore maris stabilit̃ iussit. ꝛ alloq̃ns mari ait. Jmpo tibi ne ascẽdas terrã meã. nec vestes vl' mẽbra dñi mei ꝛ dñatoris madefacere p̃sumas Nihilominꝰ mare ascendit terram. et pedes eiꝰ madefecit. quo facto resiliẽs de sediliait. Sciãt oes habitatoresꝫ tre ꝛ orbis. vanũ et friuolũ esse regnũ et regum potẽtiã. nec reg̃ noie quẽpiã dignũ: preter eũ cuiꝰ nutu celũ et terra et mare obediũt. Et deponẽs coronã aureã de capite imposuit imagini saluatoris dei dicẽs Tua ẽ potẽtia. tuũ regnũ dñe Nec ynq̃ post capitis suo reposuit: cũ tñ rex eẽt norꝛmãcie. dacie ꝛ anglie. Secũdo q̃dã gl'iãtur in sua sciẽtia et prudẽtia que tñ nõ ẽ sua. qz ab alio. scz'a deo accepta. Eccl'i. ☞ Dis sapia a dño deo est. Sz vere fatuitas magna ẽ ꝛ rõ in ꝓriũ gl'iaz hr̃e ↄ dono alterius dant̃: sicut q̃ gl'iatur ↄ tunica p̃ pcio ad diẽ accõmodata. Vñ apl's. i. ad Corꝛ. iiij. quid habes qõ nõ accepisti. si aũt accepisti: q̃d gloriaris q̃si non accepis. Nã cogita vbi mõ sit sapia oĩm pdecessorꝛ. vbi mõ est sapia Socratis. q̃

princeps ꝓhorum fuit. nomine captus et dānatus ē et veneno interijt. ℣ Sen. magn⁹ ꝓbs et mgr neronis. q̄ b̄ mun⁹ ab imꝑatore impetrauit ꝙ sibi mortem elegit et in balneo minut⁹ interijt: Naz et scia aristidis p totū mūdi orbē laudatur ⁊ p̄dicat cui⁹ tñ mors miserabil fuit Nā vt recitat Breg. nazāzen⁹. cū aristides in grecia apud nigrūponte staret et fluxū et refluxuz maris q̄si i eodē loco cōsideraret. cui⁹ cām querēs nec inueniens: ex indignatiōe aq̄ dixit. qr nō possū capere te: capias me. et sic se p̄cipitās submersus ē. Ergo hec sapia q̄ tā malū finē adducat nō ē curāda Hiere. ix. Nō gliet sapiēs in sapia sua. Accidit parisius. ꝙ q̄dā mgr̄ post mortē suā appuit discipulo suo indut⁹ cappa de ꝙgameno minutissimis lr̄is tota plena. q̄ quesit⁹ ē a discipulo q̄d hoc miracl̄m designaret: magister rñdit. Quelibz hax lr̄ax plus meguat q̄z si turri sctī germani sup collum meū portarē. q̄ lr̄e sūt sophismata ⁊ curiositates in q̄bus dies meos ꝓsūpsi. nec possū tibi vbis exp̄mere q̄ to ardore cruciot sub hac cappa. ita ꝙ p vnā guttā sudoris mei possuz aliqualiter notificare. Cūq̄z discipl's manū extēderet vt sudoris guttā acciꝑet: man⁹ ei⁹ ꝓforata est a gutta feruēti. Mox ille scholas logyce derelinq̄us: ad ordinē cisterciēsiū transmeauit dicēs hūc vsuz. Linquo coax ranis: cras coruis: vanaq̄z vanis. Ad loyca ꝓgo q̄ mortis nō timet ergo. i. ꝑdictō nē. Betūs Bet. etiā aliq̄n scholas parisius ingress⁹: scholares aliq̄s dño lucratur⁹. post disputationem semel rogat⁹ a mgr̄o vt aliq̄d determiaret. ℟ Qui iz i scholis nūq̄ silogismū audiuissz: rñdit. Audite q̄lit dñs ꝑ vos argumētabitur: ipe q̄dē ꝓponit vob legē p maiori. assumit trāsgressionē p minore. ⁊ ꝓcludet penā eternā. Hoc mō argumētando lex quā dedit tibi de⁹ dic̄. nō peccab. tu aūt hui⁹ p̄cepti p̄uaricator existis ⁊ peccas igit dānaberis. Hec ꝓclusio ē valde miꝑabil. de q̄ Ezech. vij. Fac ꝓclusionē qr tra plena ē iudicio sāguinū. ⁊ ciuitas plena ē iiq̄tate Ecce q̄ stulta ⁊ pic'osa ē sapia ⁊ scia hui⁹ mūdi. et g̃ dereliquēda ⁊ sapia vera q̄ ē de eternis q̄ ꝓsistit i deuotoe cordis ē aplectēda. Un btūs Frā cisc⁹ in regula loq̄tur fratrib⁹ suis di. ꝙ frēs nescientes lr̄as: nō curēt lr̄as discere: ꝫ attēdāt ꝙ sup omia desiderare dēt hīe spm̄ dñi ⁊ sctāz ei⁹ opatōez. ℣ Tertio q̄dā gl'iant in exteriori appētia. idest nobilitat̄ claritate. vestiuz pulchritudie ⁊ carnis vetustate. De q̄b⁹ Ꝙ sece. ix. Blia coꝑt a ꝑtu ⁊ ꝓceptu. Si vtinaz recordarētur ꝙ ab vno ꝺo sum⁹. ab vno p̄re. vno mō ꝓcipimur. vno mō in matre vtero nutrimur. ꝺo sil mō morimur ⁊ sepeliemur. q̄ nāq̄z testa mortuoꝝ gloriosior. q̄ pulchrior. q̄ sapiētior. Omis in vnū simil diues ⁊ paup. Que ē g̃ nobilitas nr̄a: nihil aliud nisi q̄dā bois fama. Nōne videm⁹ hoies viles ditari: ⁊ post ea nobilitari ⁊ milites fieri. Saul bouez et Dauid oues custodiebāt. postea ad reges electi sūt. Na scōz phm̄ nihil aliud q̄z vtus anmi nobilitat hoiez. q̄re ꝺr in decre. lvi. di. nūq̄ ī glo. ⁊ tex. vt⁹ nobilitat aīaz vtute remota migrat i exiliū nobilitat̄ honor. Nā q̄ nat⁹ ex pētib⁹ ꝓsp⁹ alienis a vtutib⁹ dū tñ ipe sit bon⁹ melior ē: q̄ ille q̄ nat⁹ ē de bōis pentib⁹ dū tñ ipe sit mal⁹. habet vbi sup. Ite q̄dā etiā gl'iant de pulchritudie corꝑis ⁊ vestitu. Eccl'i. xi. Ne glorieris i vestitu vnq̄. qr sm̄ Bern̄. Qui gl'iat ꝺ veste: silis ē furi gl'iant̄ de capistro. qr ꝓpter petm̄ Ade introduct⁹ ē vestitū vsus. Quis em̄ latronē nō exprobraret gl'iantē ꝺ signo ꝙ latrocinio in frōte infixo. ℣ Ite quidā in crimib⁹ gl'iant. vtinā ex ꝓprijs et nō accomodatis. forte calui sūt scabie q̄ sic crimib⁹ cupiūt appere. Nōne absalō ꝙ capillos capit̄ suspēsus interijt: ī q̄b⁹ maxie gl'iabat. ij. Reg. xviij: Un̄ q̄daz matrona diues et pulchra nimis ꝓpter ei⁹ ornatū multū visitabat. q̄ nulla turpia audire volēs: oib⁹ honeste rñdebat Un̄ factū ē. vt quocūq̄z iret: ꝺmonē horribilē vidit seq̄ntē se. ad quā visionē tremefacta sacerdoti pure ꝓfessa ē. aqua benedicta crebro se aspgēs: nec liberata a toto: ꝫ ad tp̄s cā dimiserit. que venit ad quēdā heremitā. q̄ oꝛōne fusa ꝙ ea ante altare diuit⁹ illustrat⁹ p reuelatiōez ait mulieri. Si demō āpli⁹ ad te venerit: dicas ei. O demō q̄cq̄d ī me habes ⁊ inuenis ꝺ tuo tolle ⁊ āpli⁹ nō sequaris. Qꝺ cū dixissz apparēti demoni: statiz demō cū furia maxia accipiēs capillos cū tota cute capit̄ ⁊ oī ornatu extraxit. ⁊ eam q̄si

femímortuã relíq̃t. Etiã legit̃ de quodaꝫ pbo. q̃ cũ mulierẽ theatralẽ ꝓspexisset fleuit: ⁊ requisit⁹ q̃re ploraret: dixit. Ploro huí⁹ aíe pditionẽ. ⁊ ꝙ ego nõ satago tã tũ placere deo. sicut illa populo. ⁊c.

Tertia pars in qua instruimur

in nobís plantare humilitatẽ. cum dicit. vos aũt nolite. q. d. vos affectatis ab hoĩbus vocarí mgrí ex supbia ⁊ elatione q̃sí pre ceteris sitis principaliores. qꝛ tm̃ ỹn⁹ talis p̃ncipal⁹ mgr̃ est. í. de⁹ q̃ põt ínterius intellectũ illuminare ⁊ spẽm intelligibilẽ ⁊ sciam infundere. Nõ eñ docetur p̃ aliqua exteriora signa ex q̃bꝰ formant̃ in aía fantasmata. a q̃bus intellect⁹ agens abstrahit spẽm intelligibilem Deꝰ aũt q̃ est ver⁹ doctor mentẽ interius illumĩat ⁊ veritatẽ oñdit ⁊ imp̃mit. Ex sequenti xp̃s dissuadet extollentiã in p̃sidendo. qꝛ ex p̃latione nemo extollidꝫ. dí. Vos autẽ fratres estis ⁊ p oĩs vn⁹ non debet extolli super alterũ per ãbitionem Qui eñ maior vĩm vult esse. s. apud deũ ille erit vester minister. í. parat⁹ ad oĩa officia ⁊ ministeria humilitat̃ ꝑm cõdecentiã sui status. Ad hãc etiã hũilitatẽ inducit timore deiectiõis future glie: dí. Qui se exaltat. s. supbe. hũiliabit̃. i. deijciet̃ a gloria ẽterna. ℔ qui virtuose se hũiliat ĩ gloria exaltabit̃. ℟ Moraliter notãdũ ꝙ lectionẽ quã magr̃ frequẽt̃ repetit: discipul⁹ citi⁹ ⁊ ꝑfundi⁹ incorpat. sicut clauus qui frequent̃ malleo pcutit̃: asseri ꝑ ꝑfundi⁹ infigit̃. Ex actu eñ multotiens iterato fit habit⁹. ij. ethico. Sic dñs nr̃ ⁊ magr̃ ibs xp̃s volẽs virtutẽ hũilitat̃ cordibus nr̃is ꝑfunde infigere. lectiõez hũilitat̃ freq̃nter replicauit. ⁊ vt dꝛ in cañ. dist. xxij. dñs verbis ⁊ factis exẽplũ dedit hũilitatis. ℣ Recitat̃ nãq̃ hec propositio ter in euãgelio. s. hic. ⁊ Lu. xiiij. ⁊ Lu. xviij. Ad innuẽdũ ꝙ q̃libet volẽs exaltari ad eternam beatitudinem ꝙ necessario habeat tripl̃r hãc hũilitat̃ virtutẽ. s. In corde per depressam meditatiõez In ore per discretã locutiõnẽ. In ope per sincerã opationẽ. Primo debem⁹ hr̃e humilitatẽ in corde. qꝛ per illã aía disponit̃ ad diuinã irradiationẽ. sic ꝓstat ad sensũ ꝙ quãto vallis ꝑfundior: tãto in ipa fit ⁊ circa ipaꝫ maior radiox aggregatõ corpoꝛ celestiũ: ꝓpt̃ qõ etiã sequit̃ maior iocũditas florũ ⁊ fructuũ. Sic etiã in mortibus est vt quia humilitas facit hoĩem situ infimuꝫ. ita maximam acq̃rit diuinoꝛ radioꝛ influentiã. ℔ vbi radij influentiũ vniũtur maximuꝫ incendiũ diuinaꝛ gratiaꝛ generat̃. Ergo vera humilitas duꝫ in obsequiũ xp̃i impendit̃ intellectũ captiuat: ⁊ ipm ad diuinũ lumen ⁊ incendiũ ꝑparat. Prouerb. xi. Vbi hũilitas ibi ⁊ sapientia. Et Ptholome⁹ inter sapientes pbos dixit. Ille est sapiẽtior q̃ etiã est humilior. Aug. Nõ erubesco virtutẽ a puero audire. Quare Boe. refert ỏ ꝙ. phie ꝙ olim cõsuetũ fuit ãteq̃ iuuenes ponerent̃ ad scholas examinabãt̃ in vtutib⁹ ⁊ maxime in humilitate ⁊ patia. Naꝫ anteq̃ introducerent̃ ad scholas plures porte fuerunt quas oportuit eos transire. in quarum qualibet fuit phũs vn⁹ examinator positus. Contigit vt quidam iuuenis introduceretur q̃ oĩa examina pertransiuit vsq; ad vltimã portam in qua acutissime examinatus in humilitate ⁊ patientia. ⁊ cũ iam ad veras scholas introduci deberet: eleuatus in corde ꝙ in oĩb⁹ laudabiliter ꝑmansit. sub tali forma q̃siuit ab introductore. Magister nõne humil⁹ ⁊ patiẽs fui. Tunc eũ magister statim expulit ⁊ portaꝫ clausit: dicẽs. Si tacuisses ⁊ nullã cõplacẽtiã in corde de factis tuis habuisses. pbs fuisses. q. d. in verbis tuis ostendis ꝙ superbus es ⁊ non humilis corde. ideo non es dign⁹ ingredi scholas philosophoꝛ exaltari ⁊ magistrari.

Sic volens ingredi beatitudinẽ et gl̃iose exaltari ⁊ illuminũ ne supnatural̃ gr̃e ⁊ glorie illustrari: dꝛ esse humilis corde et de nullo gl̃iari. Sicut de beato p̃fe nõ francisco legit̃ ꝙ semp dixit se latronem vliorẽ. et interrogat⁹ quare: rñdit. qꝛ si deꝰ latroni fecisset tantã gr̃am: forte plus laborasset q̃ ego. qꝛ ꝑm gr̃am mihi ꝓcessã nõ laboro. ⁊ ideo reputo me viliorẽ. Ber. Humilitas est sui ipsius recognitio ⁊ qua hõ sibi ipi vilescit. Et frat̃ Egidius. Si q̃s eẽt sanctior hõ mũdi ⁊ putaret se viliorẽ de mundo. in hoc esset vera hũilitas.

Secundo debet homo habere humilitatẽ in ore per discretã locutionẽ. Nã per illã humilitatẽ in ore aía purgat̃ a vicijs: ⁊ virtutibus decoratur. Sic eñ cantus paruaꝛ auicularum dulcis est valde ⁊ delectabilis ad audiẽdum. Sic verba

humilitū debēt esse suauia ⁊ dulcia vt nl' lū ꝓcitēt vel ꝓuocēt ad irā. Mollia em̄ ⁊ dulcia dura pacificāt. ⁊ pacē ⁊ trāq̄llitatē procurāt ⁊ ꝓseruāt. puer. xv. Moll' rñsio frāgit irā. Figurā huius habemus Judith xiij. vbi hr̄ q̄ iudith humiliter alloquēdo populū: iugulauit olofernē potentissimū. Hester etiā humilit' loquens Asuero: aman superbissimū in cruce suspēdit. Hester. vij. Sic humilibus verb̄ potēs fortissimos vincē ⁊ pacificare. virtutes cumulare: ⁊ diabolū expellē. Tertio dz hō hr̄e humilitatē in ope p quā aia multū fortificat' ⁊ roborat'. qz sic int' actus vitiosos pl' superbia vitupat' ⁊ aiam debilitat ⁊ ꝓsternit. sicut pz in ꝑmo angelo et ꝑmo hoie. Sic inter actus virtuosos vera humilitas aiaz roborat ⁊ eleuat plus. Est em̄ fundamentū oīm virtutū ⁊ in qua oēs alie virtutes habēt fundari ⁊ cōseruari. qz ꝑm Greg. Qui sine humilitate virtutes cōgregat: est quasi qui pulueres in vēto portat. Debet em̄ vere humilis se subdē nō solū superiorib' ⁊ equalib': ꝫ etiam inferioribus. Eccl'ia. iij. Quanto maior es humilia te in omnib'. sicut arbor fecunda q̄tomagis abundat fructib': tanto inclinat se ad terrā ꝓfundi'. Exemplū habem' in speculo vere humilitat' in btō pr̄e nostro sancto Francisco. de q̄ scribit do. Bonauē. cardinal' ⁊ doctor deuot'. c. de humilitate in ei' legēda dicēs. Ut sane ⁊ pfecte humilitatis oēm imperet sciam se ipm adeo studuit non solū superioribus ꝫ etiā inferioribus subdē q̄ ⁊ socio itineris q̄uis simplici obedientiam ꝓmittere solitus erat. vt nō tanq̄ ꝑlatus ⁊ auctoritate preciperet: ꝫ tanq̄ minister ⁊ seruus. e. iā subditis humilitate pareret.

¶ Sed videt q̄ homo non debeat se oībus p humilitatē subijcere. qz humilitas p̄cipue cōsistit in subiectiōe hois ad deū ꝫ illud quod debet deo nō est hoi exhibē dū: vt pz in oībus actib' latrie. ꝯ hō per humilitatē nō debet se hoi subijcere. Jtē null' dz facere id qđ vergat in detrimentū salut' alteri'. sed si aliquis per humilitatē se alteri subijciat q̄ꝫ ꝝgeret i detrimētū illi' cui se subijcit. q ex hoc superbiret vl' ꝺoteneret. Un̄ aug. dic̄ in regla. Ne dū nimiū seruat' humilitas: regendi franga tur auctoritas. ꝯ nō dz semp humilitatez oībus subijcere. Con̄. Phil. ij. Jn humilitate superiores sibijnuicem arbitrantes. ¶Rñdet sanct' Tho. in. ij. ij. q. clxi. q̄ in hoie duo p̄nt ꝓsiderari. s. id qđ ē dei: ⁊ id qđ est hois. hois aūt est q̄cq̄d ptinet ad defectū. ꝫ dei ē q̄cq̄d ptinet ad salutē ⁊ ꝑfectōnē. ꝺm illđ Osee. xiij. Perditio tua ex te israel. ex me tm̄mō auxilium tuum. Humilitas aūt sicut dictū est ꝑtie respicit reuerentiā qua homo deo subijcitur. Et ideo quilibet hō ꝺm q̄ suum est debz se cuilibet ꝓximo subijcere q̄tum ad id quod est dei in seipo non requirit humilitas vt aliquis id quod est dei in seipo subijciat ei: qđ appetē dei in altero. Nam illi qui dona dei pticipant: cognōscūt se hīe ea. ꝺm illud. i. Cor. ij. vt sciam' ea que a deo donata sūt nobis. Et iō absq̄ p̄iudicio humilitatis possunt dona que ipi acceperūt p̄ferre donis dei q̄ alijs apparēt collata. sic̄ apl's ad Eph̄. iij. dicit. Alijs generationib' nō est agnitū filijs hoim. sicut nunc reuelatū est sanctis apl's eius. Sil'r etiam hoc non requirit humilitas vt aliquis id qđ est suū in seipo subijciat ei qđ est hois in ꝓximo. alioq̄n oporterz vt quilibet reputaret se magis peccatorē q̄libet alio: cū tñ apl's absq̄ p̄iudicio humilitat' dicat. Gal. ij. Nos natura iudei et nō ex gentibus potiores. Pōt tñ aliq̄s reputare aliquid boni ee i ꝓximo qđ ipe nō hz. vel aliq̄d mali i se esse quod i alio nō est. exquo pōt ei subijcere p humilitatē. Ad id aūt qđ dr in primo argu. dicendū q̄ nō solū debem' deū reuereri in seipso: ꝫ etiā id quod est eius debem' reuereri in q̄libet. non tñ eodē mō reuerenuie quo reueremur deū. ⁊ iō p humilitatē debem' nos subijcere oībus ꝓximis ꝓpt deū ꝺm illud. i. Pe. ij. Subiecti estote oi hūane creature ꝓpter deum. latriam tamen soli deo debem' exhibere. Ad secūdū dicenduz q̄ humilitas sicut ⁊ cetere virtutes p̄cipue interi' in aia ꝓsistit. ⁊ iō pōt homo ꝺm interiorē actū aie alteri se subijcē sine ꝺ q̄ occasionē ñ hēat alicui' qđ ptīeat ad detrimentū sue salut'. Et ꝺ ē qđ augu. dic̄ in regula. Timore corā deo ꝑat' subtract' sit pedib' nr̄is. Dz in exteriorib' humilitat' actib' sic ⁊ in actib' ceterarū virtutū ē debita moderatio exhibēda ne possint ꝝgere in detrimētū alterius. Si aūt aliq̄s qđ dz faciat ⁊ alij ex hoc occasionē sumāt p̄c̄i: nō imputat' humilit' agen

ti.ſ superbienti.qz ille nō ſcādalizat: ꝙ̄ uis ille ſcandalizetur.

Feria quarta poſt remiſcē. Ser. xv

Scendēs ieſus

hieroſolimā aſſumpſit xij. diſcipl'os ſuos ſecreto. ⁊ ait ill'. Ecce aſcēdimus hieroſolimā. ⁊ filius hois tradet̄ pncipib⁹ ſacerdotū ⁊ ſcribis ⁊ ꝯdēnabūt eum morte. Mat. xx. ✠ Iſi. xij. li. ethi. dī. ꝙ elephas ē magnū aial ⁊ forte i rebus bellicis ap.ū. In his em̄ aialib⁹ medi ⁊ parthi ligneis turrib⁹ collocat̄ tā ꝙ̄ demuro iaculis dimicāt. Et Arist. iij. de aialib⁹ dic̄ ꝙ elephantes natural'r benigni ſt. qz carēt fele. accīdental'r tñ efficiunt̄ ſeui qñ nimis ꝓuocāt̄. vel qñ inebriativi no vel ſanguis oſtenſiōe ad pliū acuunt̄ Vñ legit̄. i. Mach. vi. ꝙ iudas machabe⁹ habuit pliū adūſus anthiochū regē. Et qñ exercit⁹ ſe ꝙparuerūt in pluum: elephātis oſtenderunt ſanguinē vue ⁊ mori ad acuendos eos in pliū. ⁊ hēbāt ſup eos turres ligneas: firme ꝓtegētes ſup ſingulas beſtias. ⁊ ſup eas machine. ⁊ ſup ſingulos viros xxtuc. xxxij. qui pugnabant deſup ⁊ beſtie erāt armate loriq ⁊ armis ad pugnādū. ⁊ int⁹ magr̄ beſtie q̄ duxit eā vbi ceciderūt de exercitu reg̃ anthiochi ſex cēti viri. Per elephantē ſpūalit̄ pōt deſignari hō ꝙfort̄ ⁊ apt⁹ ē ad pugnandū ꝫ pncipes tenebraꝝ ⁊ exercitū viciorꝝ. Eſt em̄ vita hois militia ſup terrā. Job vij. Dic em̄ hō ſm pōm ē aial natural'r manſuetū. ⁊ ſz hō ſit māſuet⁹: ꝓuocari tñ dz ad pugnā ꝫ adūſarios qñ oñdit̄ ſāguis ⁊ paſſio xp̄i. ⁊ ad portādū onera p̄cepto⁹ rum. ad hoc hodie ꝓponit̄ paſſio xp̄i vt pugna ſpūali mō laſſati laborib⁹ xp̄i roborent̄ ⁊ acuant̄ ad pacia ⁊ ad volūtariaꝝ ſufferētiā laborꝝ. vñ Liber⁹ papa. ſicut all'. in cañ. vij. q. i. ca. ſuggeſtū. Fres karī nō vos afflictiōis amaritudo a pie mentꝫ vie ꝓpoſito coereat recedere cōſiderātes q̄ta ꝑ abſolutiōe nr̄a ⁊ liberatiōe creator dñsꝫ redēptor nr̄ ꝓtulit. q̄buſue ſe cōtumeliis afficiēdū tradiderit vt nos a vinculo ptātis diabolice liberaret. Attendamus igit̄ quō filius hois tradit⁹ eſt ꝓncipib⁹ ſacerdotū ⁊ morte turpiſſima propt̄ nos cōdēnat⁹. vt p̄dixit ſuis diſcipulis i verbis thematꝫ ℙ Quer̄ an i xp̄o fuerit neccitas moriēdi. Et videt̄ ꝙ non: qz neceſſitas cogit hoiem mori. ſ xp̄s nō cogebatur ſed volūtarie ſe obtulit. vt dr Iſa. liij. Oblatus eſt quia ipe voluit. qō igit̄ eſt voluntariū neccitati nō eſt ſubiectum. g̃ in xp̄o non fuit neceſſitas moriēdi. In oppoſitū p̄bs. i. celi: dicit ꝙ omēs res que generāt̄ etiā corrūpunt̄ ⁊ ꝓfūmunt̄. ſed qō cōuenit oibus exñib⁹ ſub eodem g̃ere de neceſſitate ꝓuenit. mori aūt cōuenit vno mō oibus generatis homīib⁹. igit̄ ⁊ xp̄o. ℝñdet ℝich. de media villa diſt. xvi. ſup magr̄m. iij. ſen. dic. ꝙ in xp̄o fuit neceſſitas moriendi q̄tum ad humanā naturā neceſſitate volūtarie aſſumpta: nō neceſſitate coacta ſicuti nobis ē. ✠ Ad cui⁹ intelligentiā ē ſciēdū ꝙ aliter fuit neceſſitas moriēdi i xp̄o: ⁊ alit̄ eſt in nobis. qz in nob⁹ eſt neceſſitas moriendi ꝓpter cōpoſitōnē ex ctrijs qualitatibus ⁊ elemētis ⁊ ꝓpt̄ demeritū original'e peccati. ⁊ ꝑ cōpoſitionē ad naturā ⁊ perſonā. In nob⁹ em̄ ñ pōt perſona naturā a morte preſeruare. In xp̄o vero potuit. in nobis eſt etiā neceſſitas moriendi ꝓpter demeritū originalis pcti. in xp̄o vero nō. cū nūq̄ habuerit originale. nec demeritū ei⁹. ſ ꝓpter qualitatē natural'e cōpoſitōis de lege nature. iō corp⁹ xp̄i erat reſolubile ⁊ mortale ſic ⁊ nr̄m corp⁹. quāuis ꝓpt̄ excellentiſſimā cōplexionē valde diu duraſſz. Hāvt dr dū q̄dā pbs eū itui t⁹ fuiſſet. ⁊ cōditiōes ſue nature bñ cōſideraſſet dixit. Vere iſte hō nō moriet̄: niſi mors ei violent̄ inferat̄. ℝ Queritur iterū ex quo xp̄s voluit tradi: flagellari: ⁊ mori. an iudei exactores ſue volūtatꝫ crucifigentes xp̄m peccauerūt an nō. Et videt̄ ꝙ nō peccauerūt. Tū qz bonū op⁹ fecerūt. puta op⁹ nr̄e ſalutꝫ. Tū qz volun tatē dei ꝑ hoc impleuerūt. Dico ꝙ peccauerūt q̄uis bonū op⁹ fecerūt. qz illō op⁹ bonū nō bñ ſ male puta ex inuidia opati ſunt ⁊ nō ad finē debitū ⁊ ordinatū. nā ſm Bernhardinū doc. anglie. Nō ois q̄ facit qō de⁹ vult nec q̄ vlt qō de⁹ vult eū velle. ſp nccīo bñ ⁊ ſine pcto facit ⁊ vult. niſi ſcient̄ ſciat ſalt̄ in moralib⁹ reqſita ⁊ intēdent̄ hoc velit vt credat deū ſic velle. ⁊ finalit̄ ſm intētionē ⁊ ꝓpoſitū ſuum ſic velit vt diuinā nō ſuā pficiat volūtatē Cui⁹ rō eſt. qz ozin opib⁹ moralib⁹ hr̄e circunſtātias debitas. ⁊ maxime circun-

stantiã finis vt videat' qua intẽtiõe ⁊ cu
ius intẽtionis finis pficit'. q̃ intẽtio nisi
finalit' dirigat' ad rectitudinẽ et iusticiaz
nõ est recta nec iusta. nec opus ex tali in
tentiõe pcedẽs est rectũ ⁊ iustũ. qz si ser
uat in opere suo rectitudinẽ ꝓpter aliud
q̃ ꝓpter ipam rectitudinẽ: non diligit re
ctitudinẽ propter se. ß illud propter quaz
illam seruat. Et ideo talis non est dicen
dus iustus. nec talis rectitudo est iusticia
nominanda. Oportet ergo omne opus
rectum ⁊ iustum fieri scienter a te. sic sal
tem q̃ absq; errore vincibili credas deuz
sic velle te Et maxime oportz vt fiat intẽ
dẽter. s. vt finaliter velis vt diuinã: ñ tuã
pficias voluntatẽ. qz oia sunt volẽda et
amãda ꝓpt' deũ actualiter vel virtualit'.
⁊ ipe de⁹ propter seipm. Ad ꝓpositũ igi
tur dico q̃ uis deus voluerit mori ⁊ cruci
figi a iudeis. ⁊ mors xpi fuerit nobis bo
na ⁊ nccia. qz aũt caruit debita rectitudi
ne ⁊ iusticia. qz nõ intẽdebant ꝫ q̃ deus vo
luit: nec ꝓpter deũ. ß propt' seipm ⁊ inui
diã. intẽtione nocẽdi ⁊ libidine vindicã
di. ⁊ iõ peccauerũt ex ꝫ q̃ bonũ fecerũt. ⁊
hoc est qđ dicit mgr. ij. sen. di. ij. s. q̃ act⁹
iude ⁊ iudeoꝝ fuit mal⁹ ⁊ act⁹ xpi vel' pñs
bon⁹. op⁹ xpi ⁊ pñs bonuz. s. tdẽdo seipz
⁊ offerẽdo. ⁊ ĩ volũtate ꝫ pñs ꝫ ĩplẽdo ⁊ fa
ciẽdo. qz bõa fuit pñs ⁊ filij volũtas. ⁊ ma
lũ fuit op⁹ iude ⁊ iudeoꝝ. qz mala fuit in
tẽtio. idcirco male fecerũt. Exemplũ ptz
in dante elemosynam propter vanã glo
riam vel vt reputetur bonus. Hic etiam
facit' bonum opus ⁊ op⁹ de genere bono
rum: ß qz non ad debitum finẽ ordinat. s.
in deum vel in ꝓximũ propter deum: sed
ad se ⁊ propt' se. iõ male hoc bonũ opus
facit ⁊c: Quantũ ad cõtinuationem ⁊
expositionẽ euangelij: sicut heri ecclesia
posuit viã qua itur ad padisuz: sic hodie
ꝓponit amaritudinẽ passiõis xpi nobis
in subsidiũ. Et ꝫm hoc tres sunt partes
ꝓncipales. In ꝓma docet' quõ passio xpi
ẽ imitãda. ibi: Ascẽdens ihs. In secũda
quõ postulatio nostra ẽ formãda. ibi: ne
scitis qđ petatis In tertia quõ ꝫnatio tẽ
palis est refutãda. ibi. Scit qz ꝓncipes.

Quãtũ ad primã partem
est sciendũ q̃ veteres colloquendo iuue
nibus solent vexatiões ⁊ angustias q̃s
passi sunt in iuuentute narrare vt etiam
ad laboris patientiã ⁊ sufferentiã eos in
uitent ⁊ inducãt. Sic saluator noster ꝓ
noscens cuncta futura contingẽtia q̃ per
passionem pati debuit suis discipulis ꝓ
dixit. vt ex hoc eum deũ verũ possent ag
scere. ⁊ in tribulatiõibus ꝓpt' eũ ꝑmane
re. quare dicit. Ascendens ihesus. s. de iu
dea que est respectu hierl'm in infimo si
ta ꝙltra iordanẽ. S Mora est no
tandũ q̃ mors xpi ⁊ sanctoꝝ deuote re
cordata est homini multũ fructuosa. naz
vt tradunt naturales sanguis hũanus fe
cundat lignũ aridũ. qz si lignũ fuerit are
factũ: optimũ remediũ est statim in ꝓnci
pio arefactiõis apponere ad radices san
guinẽ hũanũ. Narrat Hermes egiptius
q̃ rosariũ plãtatũ in tra cõmixta cũ san
guine ad calorẽ modicũ ignis oĩ tpe an
ni ꝓducit rosas. sic hõ qui ẽ arbor. Mat
th. xviij. Videbis hoĩes quasi arbores are
scẽtes. per petm ⁊ cõcupiam carnaliũ de
lectatõnũ. q̃ nec de deo nec de sanctis co
gitant. nec ꝑ deuotionẽ fructuũ boni ope
ris faciunt. In illo casu nõ est melius re
mediũ q̃ ad radicez cordis talis homis
sanguinẽ xpi ⁊ sanctoꝝ suoꝝ effusum ap
ponere calidũ per deuotionẽ exempla co
rũ recordari. T Omia vt dr in cañ. di.
xx. de quib⁹. Exẽpla sanctoꝝ tã in scripꝭ
q̃ in factis ꝓspicaciter sunt recordãda.
Illa tũc meditatio deuota accendet sta
tim amorẽ qui ẽ calor naturalis arboris
id est hoĩs. ⁊ facit eũ cũ sanctis fructifica
re. Aggrediẽdo ardua cũ audacia propt'
xpm. Sustinẽdo aduersa cũ patia. Per
ficiendo aspera cũ constantia. Dixi ꝓmo
q̃ exẽpla sanctorũ sunt deuote recordan
da. ꝑ hoc em hõ delectabiliter aggredit'
ardua cũ audacia. Multũ em mouet ad
pond⁹ laboris sustinẽdũ qñ videmus a
lios ⁊ potiores virilit' laborare ⁊ ñ defi
cere. Nã milites alexandri magni eo au
daciores fuerũt infinita ardua aggredi
do qñ eorum principem in cũctis arduis
ꝓcedere viderunt. Unde legitur dixisse
militibus suis. Quod me inq̃t videritis
facere: hoc ⁊ vos facite. Et in commenda
tione Julij cesaris dicitur q̃ nunq̃ dixe
rit militibus suis: ite: sed semper venite.
Et ideo multa magna nimis obtinuerũt
⁊ potestati eorum subiugauerunt. Sic ve
rus legislator volens omnem hominem
potestati sue subiugare. scz christus sal

uator nr statuit p amarissimam mortem et passionē nob̄ p̄cedere. vt visa ei⁹ amaritudine aduersitatē nr̄az et tribulatōez studeam⁹ audacter tollerare. Est em̄ rō ni p̄sonū ꝑm q̄ hr̄ extra de p̄sti. cū oīs. Q̄ ò q̄sq̄ ius qđ in alterū statuit: q̄ ipe eodē iure vtatur. qz catho moralis doc. dicit. Patere legē quā ipe tuleris. ⁊. ff. ò legi. l. p̄ncipes. lz p̄nceps legib⁹ solut⁹ sit: tn̄ ꝑm legē viuere dz ¶ Saluator igit nr̄ xp̄s nullā legē voluit dare. quaz ipe p̄mo nō seruauit. Cepit em̄ ibs facere ⁊ docere Act̄. i. Et g̃ cū regē nr̄m i cunctis arduis et mal̄ corpalib⁹ p̄cedere noluerim⁹. multi xp̄ia no p magna p̄fusione et ignominia reputaꝝ. si nō cuz alijs sctis et militib⁹ xp̄i regē cū audacia seq̄tur. et stipendiū vite eterne lucrē. Nam btūs iob p stipendio vite eterne delectabilit̄ et virilit̄ secut⁹ é regē suuz punit⁹ i possessiōe. punit⁹ in ple et i carne. q̄uis dn̄s de eo dicat diabolo Job. ij. Nūq̄d p̄sideraſti ꝑuū meū Job. q̄ nō sit sibi similis in t̄ra vir simplex ⁊ rect⁹ ⁊ timēs deū ac recedēs a malo. Et si ñ pepcit tali iusto. q̄liter p̄cet impio et iniquo. Nam de Job dr̄ Thob. ij. Cēpratōez igit̄ permisit dn̄s euenire illi. vt posteris daret exēplū ipsi⁹ patiētie. Sic etiā alij scti p phete Zach̄. Jere. Isa. petr⁹. paul⁹. lzathe. barba. nob in exēplū xp̄m secuti sūt Un̄ Jac̄. v. Exēplū inq̄t accipite frēs lōganimitat̄ ⁊ laboris ⁊ patiētie. ppbas q̄ locuti sūt i noie dn̄i. ⁊ sufferētiā iob audistis. ⁊ finē dn̄i vidistis. Et si dn̄s nolu it p̄cere p̄sanguineis familiarib⁹ ⁊ secretarijs suis qui calicē passiōis oporteret eos bibere. Un̄ petēri⁹ dis. regnū p̄po suit di. Protestis bi. cali. q. d. regnū nulli dat̄ nisi possit mori ⁊ pati p me. Hūc etiā calicē ipi biberūt. Quō igit̄ potuit p̄cere hostib⁹ suis ⁊ aduersarijs qui etiam oporteat eos mlta aduersa sustinere p regno et no. Et g̃ apls. ij. ad thi. iij. dicit. Oēs q̄ pie volūt viuē ⁊c̄. ✠ Videtur g̃ q̄ martiriū corpale sit ò necessitate salut̄ p autoritatē iā dictā. Dicēdū q̄ nō. Cū mlti sint scti p̄fes. ⁊ Ngies q̄ sine corpali martirio. s. morte meruerūt btitudinē. Pro q̄ ē notādū q̄ martiriū est duplex. s. corpale ⁊ spūale. Corpale é ybisā guis effūdit̄ p amore xp̄i. sic̄ scti martires fecerūt. Spūale ¶o p̄t cē sine effusiōe sāguis. qñ q̄s vincit mūdū nec ꝑpt̄ aduersa nec ꝓspera ad aliq̄ illicita p̄sentit: ꝛ oīa aduersa etiā morte acerbissimaz p iustitia p̄ſuāda par⁹ é sustinē. Nā iracū diā mitigare. libidinē fugē. iustitiā custodire. auaritiā p̄tenere. ꝓtumelias patiēter ferre. odiētē diligē. ⁊ i abūdantia sobriū eē. ⁊ largū i pauptate é martiriū in occulta cognitōe. ℣ Sic btā ¶go lz ñ corpe: tn̄ mēte martir fuit. vn̄ dic̄ hiero. i ser. de assūp. Recte dixerī q̄ dei gēitrix ¶go ⁊ martir fuit. q̄uis i pace vitā finierit. Et greg. Quānis ātr̄ ō p̄secutōis desit: hz tn̄ pax suū martiriū. qz ⁊ si carnis colla ferro ñ subijcim⁹. tn̄ spūali gladio carnalia ò̄sideria trucidam⁹. Et Joh̄ā. euā. nequa q̄ p martiriū vitā finiuit ⁊ tn̄ martir extitit. qz passiōez quā ñ suscepit i corpe: ꝑuauit i mēte. Et nos g̃ vt dicit aug. sine ferro martires cē possum⁹ si pacētiā ¶nacī i aio custodiam⁹ ⁊ mūdiciā seu inocētiā i vita teneam⁹ Dicit secūdo q̄ hō p exēpla sctō⁹ dz sustinē aduersa cū pacia. pax nāq̄ p̄dest audacia ⁊ audac̄ aggredi ad ardua: nisi eciā sequat̄ sufferētia. ita q̄ etiā hō sustineat patienter aduersa. Quidā ei audaces sūt ad aggrediēdū: ꝛ fragiles ad sustinēdū ⁊ timidi. sic̄ heremaci⁹ q̄ cornib⁹ eleuat̄ videt magꝝ velle aggredi. ꝛ si modica festuca tāgat̄: stati retrhit cornua. q̄b⁹ dic̄ paulus Uob datū ē a xp̄o vt ñ solū i eū credat̄ ꝛ etiā vt p illo patiam̄. Phil̄. i. Ipe enim paul⁹ strēnu⁹ miles xp̄i non solū ardua aggress⁹ é: ꝛ patient̄ oīa sustinuit p xp̄o sic̄ p̄z act̄. ab. xi. c. vsq̄ ad fi. ⁊ q̄ āmīerat ij. ad Cor. xi. In laboribꝰ plūmis. Un̄ tulli⁹ i sua retb. ad fortitudinē p̄tinet susceptio piculoz ⁊ ppessio laboz. ✠ Dz q̄rī q̄s illoz actuū fortitudis vl̄ aggredi ardua. vl̄ sustinē aduersa sit maioris meriti. dic̄ tho. i. ij. ij. q̄ sustinē aduersa. q̄ ille act⁹ ¶tut̄ é maioris meriti q̄ é difficilior. ꝛ sustinē ardua é difficilior q̄ aggredi aduersa. ⁊ hoc̄ ondit̄ tripl̄r. Prio q̄dē q̄ sustinere videt̄ aliq̄s ab aliq̄ iuadēdi fortiori. q̄ aūt aggredit̄ iuadit per modū fortioris. difficili⁹ est aūt pugnare cū fortiore q̄ cū debiliori. Secūdo q̄ ille q̄ sustinet̄ az sentit p̄cula iminē. ille aūt q̄ aggredit̄ hz ea vt futura: difficili⁹ é aūt nō moueri a p̄sentib⁹ q̄ a futuris. Tertio quia sustinere i portat diuturnī-

tate tempis. ℟ aggredi pōt q̄s ex subito motu. difficilī est aūt aliquē diu manere īmobilē q̄ subito motu moueri ad aliqd arduū. Ūñ dr. iij. ethi. q̄ quidā sunt ꝓualantes ante pericula. in ipsis aūt descendūt fortes aūt ꝓtrario mō se habēt. A Tertio debet hō exemplo sanctorū esse constans. et in ꝓstantia ꝓficere aspera. finis ita q̄ t nō pugna coronat. nihil em̄ ꝓficeret aggredi. nihil sustinere donaret nisi sequatur tertiū. s. pseuerā. ia et cōsummatio. ūñ Ber̄. ad ianuēses: Perseuerantia sola meretur viris gloriā et coronā virtutib⁹. ꝓsus absq̄ pseuerantia nec q̄ pugnat victoriā nec palmā victor cōseqūtur. Tolle igitur pseuerantiā. nec obsequiū mercedē hz. nec bñficiū gr̄am. nec laudē fortitudo. Si cautela samsonis. si salomonis deuotio pseuerātiā tenuisset. nec is ꝑ facto ꝑuaret sapiētia nec ille virib⁹. Et greg. Incassū bonū opus agit si añ vite terminū deseraf. q̄ frustra velociter currit q̄ añq̄ ad metā puenerit quiescit. Jō carsores paulatim in mane ꝓcedūt. et semꝑ pl⁹ t pl⁹ ꝓficiūt. et sic cōtinuando ad terminum optatū ꝑueniūt. Hz q̄dam sunt sicut leena q̄ in ꝓncipio ꝑit multos catulos. deinde pautiores: et in fine sterilis efficit. Sic in ꝓncipio operis q̄dam sūt valde feruētes. deinde tepescūt. et in fine totaliter desistūt t deficiūt. B Hz q̄rit cū sancti martires varia sint ꝓpessi tormenta in q̄b⁹ etiā pseuerāter ꝑmāserunt cur vt cōiter tādē occisiōe gladij vitā finierūt. ℟ñdēdū ad hoc ꝑnt aliq̄ ꝓgruentie assignari. Primo ad designāduz q̄ oīs creatura irrōalis ꝑuat ordinē et magē separat ad obediēdū deo q̄z hō. Naz oīs creatura ꝑuat ordinē suū in quo ē a dño īstituta. Nā volucres cātāt tpe suo pullificāt tpe debito: pisces natat in aq̄. t sic de alijs. Hō aūt ꝑuert ordinē suū abutēdo libero arbitrio. qō ei dñs ꝓtulit ad bñ opandū. iux illud Eccles. xv. ℟eliqt eū in manu cōsilij sui. Sicut igit creatura irrōnalis semꝑ subdit diuinis legib⁹ ita interdū de⁹ eaz subijcit sctis suis vt igne. aquā. bestias. de q̄bus interdū per imperiū ad cōuersionē infideliū plures euaserūt. Per hoies aūt malos q̄ puersa volūtate etiā ipm deū impugnā ꝑmittit etiam sanctos suos violēter flagella-

ri: vt sic scti dño cōformentur in hoc. q̄a ipse effusione sanguis per eos mortuus est: ita etiā ipsi sanguine ꝑ effusionē sanguinis per eos occidāt: Ūñ Job. xv. si me ꝑsecuti sūt et vos ꝑseqūtur. Secundo ad ostēdendū fidelib⁹ diuinā potētiam q̄ em̄ ꝑcussio gladij nō hz tantā penalitatē sicut alia tormēta. et sicut deus sanctos suos liberauit ab his tormētis maximis. ꝓstat q̄ etiā sic eos liberare possz ab ictu gladij si vellet. vt ex hoc oñdant diuina volūtate extinct. nō tirannorum potēcia q̄ nihil valeret nisi de⁹ sic disponeret eos vitā finire. quare dicit Apoc. v. Vidi aias interfectoz ꝓpter v̄bū dei et testimoniū qō habebat. Ut sic sit alia qualis cōformitas mort̄ et generis tormēti ad motiuā cām. ió gladio extincti sūt. B gladi⁹ em̄ spūs ē v̄bū dei. t ipi ꝓpter v̄bū dei passi sunt. Tertio ad designādū q̄ passi sunt ꝓpt xp̄m q̄ ē caput oīm nostrum. nō em̄ est licitum mēbra per aliam viā ingredi in regnum q̄ per illam qua caput nostrū xp̄s ꝓcessit. Et ió oportuit sctos pati et ynū sic alterum, scdm ordinationē diuinā mori.

Secūda pars in qua docemur digne postulare t petitōez recte formare. ibi. nescitis q̄d petatis. Circa quā ꝑtem est notandū. q̄ iudei aliq̄ putabāt xp̄m ꝑ ꝓpbas eis ꝑmissum ꝓpaliter in hierusalē regnaturū. et sic scripturas tēporaliter de xp̄o t ei⁹ regno intellexerūt t ió regnū iudeox ia ꝑ romanos ablatū credebāt ꝑ xp̄m restituēdū. ꝓpter qō discipuli dixerūt xp̄o Act. i. Dñe si in tēpore hoc restitues regnum israel Et hoc mō etiā Johānes t Jacobus filij zebedei nōdū ꝑfecte illumiati credebāt. Audiētes igit xp̄m moriturū et tertia die resurrectuz estimauerūt eū imediate post resurrectōez in hierlm regnare. q̄re cupiētes cū rōe ꝓsanguitat ꝑ ceteris eē collaterales. submiserūt mr̄ez ad xp̄m petēdū ꝑ se Hz q̄ terrena petebāt t nō celestia. xp̄s postulatōez eox q̄si stultā exprobrauit: dī. nescit q̄d petatis. ℭ Notandū ē notandū q̄ q̄cupit petitiōis sue exauditionē: necesse ē vt mō ꝓgruo petat. nā vt hī ex de⁹ simo. c. t si qōes. In accipiēdis vō dandis muneribus tria sunt maxie attendēda. ꝑsone. s. dantis. t accipientis. qlitas

ꝛ ꝯtitas numeris. ꝛ donatiõis tps. q̃li-
tas ꝑsonaꝝ vt a quo ꝛ cui. ſ. an paupi vl
diuiti. vel ecõuerſo. ſiue a diuite locuple-
te datũ fuerit. dines enĩ ꝛ locuples magꝝ
dona donare debẽt ꝑm exigentiã recipiẽ
tis. qꝛ ſi recipiẽs eſt honorabilis decet vt
magꝝ petat ꝛ nõ exilia. Vñ Sen. q̃dã ſci
nicꝰ petijt ab ãtigono rege talẽtũ. rñdit
plꝰ eẽ ꝙ ſcinicꝰ petere debeat. ꝛ ſic repul
ſus ſcinicꝰ petijt denariũ. rũdit minꝰ eſſe
ꝙ regẽ deceat dare. Et de alex. magno le
git̃ ꝙ cuidã paupi petẽti denariũ obtu-
lit caſtrũ. q̃ rẽnuẽte ꝛ dicẽte ſibi hoc ñ cõ
uenire. dixit. nõ curo q̃d ſibi ꝓueniat: ſed
q̃d me dare liceat. Etiã attẽdẽda ẽ eſtia-
tio numeris. ſ. an magni vel minoris ꝓ-
cij res data exiſtat. Etiã donatiõis tꝑus
an iſtãte neccitate ſeu alio tpe ꝓferat qõ
etiã ex eo põderari dz. Sic ſpũaliter ſi pen
ſemꝰ q̃litatẽ donatoris nñi eſt rex regũ ꝛ
dñs dñantiũ. ſi aũt poſtulandꝝ hoĩs cõdi
tionẽ. appet ꝙ rex oĩm aialiũ ꝛ dignioꝛ
creatura. quare nec ex parte dãtis nec pe
tẽtis decet exilia petẽ. cuꝫ nec regi noſtro
ꝓueniat vilia donare. Petamꝰ igit̃ neceſ
ſaria. petamꝰ ꝛ magna q̃ ſũt ſpũalia ꝛ ea
accipiemꝰ Lu. xi. Petite ꝛ accipietꝝ. Pe-
tere igit̃ debemꝰ culpe remiſſionẽ. Gra
tie impetrationẽ. Glorie adeptiõem. De
bemꝰ igit̃ ꝓmo a deo rege nõ petere cul
pe remiſſionẽ. nã vt videmꝰ hñtes hoſpi
talia cõbuſta ꝛ deuaſtata mittere ſolent
ad cariã ꝑ lras indulgentiaꝝ vt repent̃.
ſic pctõres in quibus hoſpitale dei ꝑ pec
cata deſtructũ eſt debent coꝛ ꝓtrũ ꝛ hũi
liatũ ad cariã celeſtẽ mittere. vt valeant
lras indulgentiaꝝ impetre. Modꝰ aũt
quo hoſpitale dĩ deſtruat̃ tangit Job. ij
Repente ventꝰ. i. tẽptatio inflãmãs ad
pcñ irruit a regiõe deſerti. i. infernia q̃
venit diabolus q̃ regio eſt deſerti ꝓpter
totiꝰ boni penuriã ꝛ cõcuſſit q̃tuoꝛ ãgu
los. i. ꝟtutes cardinales. ꝛ domꝰ cecidit
ꝛ interempti ſunt. vij. filij Job. i. ſeptem
dona ſpũſſãcti. ꝛ tres filie. i. tres ꝟtutes
theologice. Peccatoꝛ ḡ in quo tẽpluꝫ dei
deſtructũ eſt dz petere lram indulgentia
rũ ꝛ remiſſionẽ culpaꝝ ſic petebat Ma
naſſes. ij. Paral. xxxij. dicẽs. peccaui do
mie. pcoꝛ vt trãſferas iniq̃tatẽ ſerui tui ꝛ
iniq̃tatẽ meã ego cognoſco. peto dñe roꝫ
gans remitte mihi. ¶ Sed q̃rit̃ an
iſta petitio ſiue oratio ſufficiat mentalis
vel oporteat etiã vocalit̃ petere ꝛ orare.
Rñdet̃ ꝙ petẽs aut orans facit hoc pro
cõitate vt ꝑſona publica. ſicut ſũt miniſtri
ecclie. tũc vocalit̃ ꝛ apte dz orare vt etiaꝫ
a circũſtãtibꝰ audiãtur. ꝛ hoc ꝓpter duo
Primo vt etiã eos ad deuotionẽ ꝛ oratõ
nẽ ꝓuocet. Secũdo vt ab eis tediũ tollat
Vñ aug. ix. ꝯfeſſi. ꝓpt̃ hoc pſalmodia
inuẽta eſt vt tollat̃ tediũ a circũſtantibꝰ.
Et Richꝺ. Viri actiui poſſunt orare ſola
mente. ſ̃ ꝓpter ruſticos inſtitutũ eſt fre
quent̃ orare vocalit̃ ꝛ ꝓpter ſimplices.
qꝛ ſolã amaritudinẽ cordis ꝛ mentꝫ deus
reſpicit. ꝛ nõ oris ꝟba. ¶ Si aũt pe
tẽs vel orãs ẽ ꝑſona ꝓuata ꝛ ſingularis
tũc nõ ſolũ oꝛe ſ̃ etiã mente orare põt. vñ
Damaſ. nõ ſolũ mẽte: ſ̃ ꝛ lingua ꝛ mẽte
Et Hoſtien. poꝛtius coꝛde ꝙ oꝛe canẽdũ
eſt. Vñ ꝛ. i. Re. i. legit̃ ꝙ helcana filius
roboã habuit duas vxoꝛes nomẽ vni an
na. ꝛ nomẽ ſecũde fenẽna. fuerũtqꝫ fenen
ne filij. ãne aũt nõ erant liberi. qꝛ dñs cõ
cluſerat vuluã. i. vterũ eiꝰ ꝓpter qõ emu
la eiꝰ affligebat ꝛ exprobꝛauit eã. cũ autẽ
exh anna eẽt amaro aio. oꝛauit dñꝫ flẽs
largit̃ ꝛ vouit votũ. di. Dñe exercituũ ſi
reſpiciẽs videris afflictiõeꝫ famule tue ꝛ
recordaꝛ mei fueris nec obliꝰ ancille tue
ſexũ vi. ſi dederis: dabo eã dño. Porro
ãna loquebat̃ i coꝛde ſuo. ꝛ voꝛ penitꝰ ñ
audiebat̃. Et factũ eſt poſt circulũ dieꝝ
ꝯcepit ãna ꝛ pepit filiũ vocauitqꝫ nomẽ
eiꝰ ſamuel. eo ꝙ a dño poſtulaſſet eũ. In
q̃bus ꝟbis inſtruimur ꝙ q̃ ex coꝛde ꝛ mẽ
te loquit̃ dño. ꝙ etiã eũ exaudit. qꝛ vt dic
Iſi. de ſum. bo. Nil valet ſtrepitꝰ labioꝝ
vbi coꝛ eſt mutũ. ¶ Sz. d. oꝛ pcti-
onẽ ſeu orationẽ ſp eẽ attẽtã. ita ꝙ hõ qõ
oꝛat̃ vel petit̃ verbalit̃ in oꝛone etiã ha-
beat̃ actualit̃ in mẽte. Dico ꝙ attẽtio q̃
oꝛõi vocali admiſceri põt ẽ triplex. vna
qua attẽdit̃ ad verba ne q̃s in eis erret.
ſecũda q̃ attẽdit̃ ad ſenſum verboꝝ. tꝛia
q̃ ad finẽ ꝟboꝝ attẽdit̃. ſ. ad deũ ꝛ ad rẽ
ꝑ qua oꝛat̃. q̃ quidẽ maxie ẽ neccia. nõ tñ
requirit̃ ex neceſſitate. ꝙ petitiõis ſeu oꝛõ
ni per totã aſſit. qꝛ vis ꝑme intentiõis q̃
aliq̃s ad oꝛandũ accedit reddit totã oꝛõ-
nem meritoriã ꝛ impetratiuã. ſi aũt ꝑma
intẽtio deſit: oratio non meritoꝛia eſt ne-
qꝫ impetratiua ꝑm Greg. qꝛ ille q̃ ſic oꝛat
non attẽdit. nec deꝰ illã orationẽ exaudit
¶ Secũdo debemus petere gr̃e im-

miniſtri eccle

Perſona prima

triplex atten
adverbum.
ad ſenſum ꝟbo
ad finem. ſ. de

petrationē. naz sicut videm⁹ qꝫ qui dñm suū offendit. cui⁹ ex cā perdit gr̄am eius vbi filiꝰ q̄ patrē offendit ⁊ ei⁹ gr̄az amittit. submittit. vel subrogat aliquē amicū dñi vel pr̄is. vt ip̄i gr̄am ipetret ⁊ recōciliet. sic̄ legit̄. ij. Re. xiiij. de absalōe filio dauid q̄ occidēdo amonē fratrez ei⁹ gūit̄ patrē offendit. ⁊ sic̄ trib⁹ ānis ꝓpter furorē p̄is latēs in gessur abscōsus submisit mulierē ꝓsilio ioab vt int̄cederet ꝓ eo ⁊ ad patrē ⁊ ad gr̄am ei⁹ ē recōciliat⁹. sic q̄ deū petis mortalib⁹ offendit occidēdo aīam ꝓximā pdit gr̄am ei⁹. ⁊ misi recōcilietur ꝑ mulierē. s. x̄ginē gloriosā vel sanctos amicos ⁊ milites dei stabit in indignatiōe ⁊ furore p̄is celestis. dz ḡ pctōr p⁹ tres annos. i. ꝓtritionē. ꝓfessionē. ⁊ satisfactiōem: aliquē sctm̄ amicū sibi cui fideliter seruiuit inuocare vt int̄cedat pro eo. iux̄ illud Job. v. Ad aliquē sctōz cōuertere. s. vt tibi gr̄am dñi dei tui ipetret quam petis amisisti. ℣ Sz dic̄ frustra alicui porrigit̄ oō siue inuocatio qui hoc ignorat ⁊ nō audit. ꝫ sol⁹ deꝰ ē q̄ nostras nec̄itates ⁊ angustias cognōscit. Vñ aug. in li. de cura ꝓ mortuis agēda dicit Nescīūt mortui etiā scti q̄d agāt vini. ēt eoz filij. Rñdet tho. doc. s. qꝫ oō vl̄ aliō suffragiū porrigit̄ alicui dupl̄r Uno mō q̄si ꝑ ipm iplēdū. alio mō ꝑ ipm ipetrandū. Primo quidē mō soli deo oōem siue inuocationē nostrā porrigim⁹. q⁹ oēs orōnes nr̄e ordinari dñt ad gr̄am ⁊ gl̄iaz cōsequendā. q̄ sol⁹ deꝰ hz dare. iux̄ illō ps. gr̄am ⁊ gloriā dabit dñs. ſz secūdo mō orōem porrigim⁹ sctis: angel̄: ⁊ hoibus nō vt deꝰ per eos nr̄as petitiōes cognōscat q⁹ bn̄ sco. doc. subti. in suo. iiij. di. q. vltī. ip̄i cognōscūt orōes nr̄as ⁊ pia opa a deo q̄ hoc reuelat istis sctō quē honoras: ⁊ tūc ꝓ mētale desideriū orat etiā deū ꝓ te suis meritꝫ vt deꝰ respiciat sua seruicia q̄ fecit in hac vita ⁊ oia merita. ita qꝫ illa merita per q̄ talis ē adeptus gaudia eterna tibi etiā valeāt ad gaudiū eternū. Cui⁹ exemplū p̄noiat⁹ doctor assig̃t. si est vn⁹ potēs in diuitijs. honorib⁹. plures habēs seruitores quoz vnus plura facit sibi seruitia qꝫ alius quē. ñ dñs sufficienter remūerauit. si ille inuocat̄ ab aliquo vt pro eo ad dñm intercedat. talis pōt petere vt respiciat sua merita ⁊ seruitia intantum qꝫ etiā illi valeant gratiā obtinere: ita etiaz hic. R Ad autoritatē aūt beati Augu. dicēdū qꝫ mortui. s. existentes in purgatorio ea q̄ hic in mundo agūtur. considerata eoz naturali cognitiōe nō cognoscunt. ⁊ precipue interiores motus cordis nam naturali cognitione intuitiua ea cognoscere non possunt. qz impedit̄ ꝓpter immoderataz distantiā. nec noticia reuelationis specialis. qz nō hñt illā noticiā in verbo quam comitat̄ regulariter talis reuelatio. Sz beati in patria qui vident verbū diuinū. oīa q̄ decet eos cognōscere ꝺ nobis ⁊ que circa nos aguntur etiā q̄ tū ad interiores motus cordis vident in verbo ⁊ maxime eoz excellentiā decet ⁊ cognoscant petitōes ad eos signis voce vel corde porrectos Y Tertio debemus petere gloriā eternam. nam illud debemus petere quod appetitus humanꝰ recta rōne regulatus hz naturaliter cōcupiscere sed appetitus naturalis ⁊ regulatꝰ appetit bonū: vt dicit phūs. i. etb. oīa bonū adoptant. nec dubiū q̄n apperāt summū bonū quo oīe desiderium ꝓplet̄ ⁊ q̄etatur. ita vt illo obtēto nihil aliud oīno desideret hō. sicut ostendi pōt per exemplū Nam oculus nō q̄etat̄ nec ꝓtentat̄ i isto vel in illo colore. ꝫ si eēt obiectū includēs oēz colorē i illo solo potētia visiua q̄etari posset. Sic est ꝺ deo q̄ ē obiectū btificuz. i quo est rō oīs boni. q̄resine eo vt asserit magꝰ plato. teste aug. de ci. dei. li. viij. nec vlla natura subsistit. nec vlla scīa instruit. nec vsus rei aliquid expetit. Vñ li. iij. de ꝓso. boetiꝰ sic ait. oīm hoīm cura mortaliū quā multipliciū studioz labor exercet. diūsoqꝫ calle. ⁊c̄. Cui⁹ rō ē vt dicit. qz in eo ē status oīm bonoz aggregatione pfectꝰ. Illi⁹ etiā sūmi boni vt dic̄ q̄dā platonicꝰ. tā delicata ē visio. tātoqꝫ amore dign̄issima vt q̄cq̄d hñi possit. illa sola non habita non faciūt aiam beataz: ꝫ miserā. in signū huiꝰ ppba dauid dulce dic̄ illiꝰ bonum alleciꝰ dic̄. Unā petij a dño ⁊c̄. Ad Vñ quidā demō int̄rogatꝰ de q̄ dā obsesso de illo sūmo bono i q̄ gl̄a padisi ꝓsistit: dixit. Si columna ferrea ⁊ ignita eēt plena rasorijs acutissimis erecta in celū vsqꝫ ad diē iudicij si carnē hērē in q̄ pati possez me p illā trahi vellē nūc ascēdēdo: nūc descēdēdo qꝫ tūc possez redire ad illā gl̄iam i qua fui. Q si hꝰ demō pati vellet ꝓ illa gl̄ia: q̄d tunc xp̄ianus

hō cui innatū est ꝺcupiscere illud bonuꝫ Sꝫ qrit an oīb⁹ innatū sit appetere beatitudinē. ꝛ videt ꝙ nō Aug. x. de tri. c. i. Firmissime nouim⁹ amari nisi nota ñ posse. Sꝫ nō oēs cognoscūt bēatitudinez qō ꝓꝫ ꝟm pbm. x. ethi. c. vi. qꝛ quidā poꝛ suerūt eā in diuitijs. q̄dā in honoꝛib⁹. ꝯ ¶ Cōtra aug. xiij. de tri. c. v. oēs appetūt beatitudinē. rñdet Rich. in. iiij. sup mgr̄m. di. xlix. dicit ꝙ beatitudo duplicit pōt ꝛsiderari. s. in generali inq̄tū est bonū quoddā sufficiētissimū. vel in speciali. s. inq̄tuꝫ cōsistit in clara dei visione et pfecta ei⁹ dilectōe ꝛ gaudio qō hr̄ de dei bonitate pūti. Primo mō est omibus nota. q̄libet eī scit qō est bonum ꝛ sufficiētissimū. Secūdo mō nō est oīb⁹ nota. vñ ē ꝙ nō oēs appetūt. ꝟ ꝓmo mō qꝛ appetit⁹ ei⁹ naturaliꝛ ē. Vñ aug. xiij. de tri. c. viij. dicit ꝙ ad petendum beatitudinē natura ꝓpellit. cui sūme bon⁹ et imutabiliꝛ btūs creatoꝛ hoc indidit. Ad argu. ꝛiū dicēdum. ꝙ q̄uis oēs nouerit btitudinē in suo eē generalissimo nō tñ nouerūt oēs eā in suo eē spālissimo. Sꝫ dicis meret q̄s appetēdo btitudinem in esse generalissimo. et videt ꝙ sic. qꝛ appetēdo btitudinē deum appetim⁹. ꝟ i appetēdo deum ē meritū. igit. ¶ In oppositū ij. ethi. c. v. Ex his q̄ insūt nob a natura ñ laudamur nec vituperamur nec sum⁹ boni nec mali. sꝫ volūtas naturaliꝛ appetit btitudinē vt dictū ē. igit ꝛc. Dico ꝙ appetēdo beatitudinē vt generaliꝛ ꝛsideratur ꝟm hoc nec meremur nec vituperamur ꝟ appetēdo beatitudinē secundo mō vt ꝛsistit in clara dei visione et pfecta eius dilectiōe sic meremur. et qꝛ nec sic naturaliter cognoscit nec naturaliꝛ appetit

Tertia pars in qua oñdit

quō dominatio est refutanda. ibi. scitis. Pro qua notanduꝫ ꝙ alij discipuli q̄ñ audierunt quomō p̄dicti duo primatuꝫ et excellentiaꝫ petebant sunt cōtristati. xp̄s autez sicut bonus pater in filijs suis errorem correxit et ad pacē reconciliauit. dans eis normā debite viuendi. di. Scitis qꝛ p̄ncipes gētiū. i. qui inter gētes p̄ncipant dñant eis. ita ꝙ ꝯonant poti⁹ p̄esse q̄ ꝓdesse et subditis seruire et q̄ maiores sunt inter gētes ptātem exerceut et ostēdūt inter eos. sꝫ iniuste oppimēdo subditos. postponētes iustos et iniustos exaltantes. ita ꝙ a multis p adulationē beneficij et benefaciētes vocantur et diuersis honoꝛib⁹ laudant. sꝫ nō ita erit inter vos ꝙ sꝫ talis maioritas et dñatio regni et in regno meo: vbi maioritas habebit p humilitatem. qꝛ q̄cunq̄ voluerit fieri inter vos maioꝛ sit ex humilitate vester miniſter ꝛ huus. sic eī filiꝰ hois. i. marie virginis nō venit ministrari: ꝟ humiliter ministrare. ¶

Moraliꝛ in illa pte instruimur excellētiaꝫ et supbiā spnere et ex humilitate alter alteri seruire: ꝛ ꝓpt̄ cōnexiōez naturę amare ꝛ adiuuare. videm⁹ nāq̄ hmōi nexuꝫ amoꝛis ꝛ adiutoꝛij in brūt. nā foꝛmica nimiū onerata ministrat̄ et iuuat̄ ab altera. Ceru⁹ vnus in natādo super lacum vel flumē supponit̄ alteri. leo ceteraq̄ rapacia aīalia de p̄dis suis ceteris debilib⁹ aīalibus diuidunt. sic et nos q̄ sum⁹ vni⁹ patris ꝛ matris frēs ꝛ soꝛoreſ debem⁹ iuxta inditā naturā nos mutuo seruire et iuuare. ꝛ ꝟm apl̄m ad Gal. v. Alter alteri⁹ onera portate ꝛc. Vñ ex ō p̄sump. c. vl. Mādata celestia efficaci⁹ gerim⁹ si nr̄a cū fratrib⁹ onera ptiamur Ad hāc nāq̄ mutuā charitatē inducūt nos spālit tria. sꝫ Nature cōformitas. Capitis vnitas. Vnāne nature fragilitas. Circa p̄mū est notādū ꝙ Aresti. i li. de ꝓbleu. mouet illud ꝓbleu. Cur hō ō q̄cūq̄ aliena natōe sit sepaꝛ⁹ fide ꝛ cultu exīte in tribulatōe ꝓpatit̄ et miserēt̄ Et rñdet ꝙ q̄uis hō ꝓsona fide ꝛ natōne sit sepaꝛ⁹ ab altero. qꝛ tñ natura hūanitat̄ ē in oīb⁹ hoīb⁹ vna ꝛ eadē. vñ hec spēs vniuoce p̄dicat̄ ō oīb⁹ hoīb⁹ ꝟm logicos. ꝛ iō vn⁹ alteri ꝓpatit̄ q̄tūcūq̄ exneo. qꝛ cognoscit euꝫ hr̄e secū aliq̄d cōe. vñ ōr in li. de aīalib⁹ ꝙ nō ē auiū vnius spēi vt se comedāt. ꝟ etiā alia aīalia docere vident̄. nā mortua equa pullū ei⁹ relictū alia suscipit nutriēdū. ꝓ Itē ad huc qō mai⁹ ē lupa bestia crudelissima ferocitati et rapacitati assueta iuenit̄ etiam alijs pia eē. nā si puerū vagiētē derelictū a matre iuenit ipm suo lacte pascit: ꝛ nutrit. vñ ꝟm ꝙ dic aug. ꝟm vnā opiniō ez rem⁹ ꝛ romul⁹ ꝓditoꝛes vrb rome q̄s q̄dā ẋ̄go heremita genuit nesciēter p̄ici feē. q̄s lupa iuenit et suo lacte nutriuit. Cōsimile hr̄ de rege ciro ꝓsaruꝫ q̄

in ſiluã ꝓiect⁹ fuit a cane defenſat⁹ ⁊ ab lactat⁹. Cõfundat ꝯ hũana ipietas q̃ ñ ſolũ filios alienos nõ paſcit nec lactat. ſ̃ ſepe ꝓprios pueros abũicit ⁊ occidit.

Q Eſt hodie nãꝯ magn⁹ abuſ⁹ matrũ q̃ ſine neceſſitate: ſ̃ ex ſuꝑbia ne mãmil/le molliãtur pueros tradũt nutricib⁹ a/lienis ⁊ extraneaꝝ ꝯplexionũ. vñ maxi ma ſtrages ⁊ occiſio pueroꝝ cauſat. o vos iterfectrices ꝓpriꝫ ſanguis ⁊ carnis nutrite ꝑ vos pueros vt nõ mutent natura ⁊ vita a vob. Vñ Jſidõ. ſi ifantul⁹ mat̃no lacte nutrit laudabili⁹ é ꝙꝫ alio. Cui⁹ rõ é. q̃ ifãtul⁹ ꝓſequit ꝯplexiõꝫ ⁊ natura nutriciꝫ ſue ſiue bonã ſiue malã. Do cẽt igit medici eligẽ nutrices ſobrias caſtas ſanas et bñ morigeratas. nõ ebrio ſas luxurioſas mẽſtruoſas idiſciplinatas. Secũdo dꝫ alt alteri ꝓpati ⁊ charitatẽ oñdẽ ꝓpt capitꝫ vnitatẽ. nã videm⁹ q̃ oia mẽbra q̃ ſũt ſubyno capite ſibiꝫ ꝓſis ſuũt ⁊ ꝓpaſſiõꝫ oñdũt. nã ſi pes ledit vl deturpat oculꝰ lacrimat. lingua enũciat. gutt clamat. manus tãgit ⁊c̃.

Sic ſpũalr. q̃ ſum⁹ oẽs nati abyno pẽ ſcꝫ xp̃o q̃ é caput nr̃m ⁊ ab yna mr̃e eccle ſia regnãti. ſic igit frẽs ſe mutuo diligũt vterini. ſic ⁊ nos dẽm⁹ noſiꝑos diligere ⁊ adiuuare ⁊ ſuire ĩ oib⁹. Vñ augu. de doc. xp̃iana. Si putam⁹ nõ eẽ ꝓximos niſi q̃ ò eiſdẽ ventrib⁹ naſcunt adã ⁊ eua intẽdam⁹. ⁊ ſic oẽs frẽs ſum⁹. Sꝫ q̃dã ſũt ſiles oſſib⁹ leonis q̃ dicũt carere medul la. ⁊ ex ꝟ fiũt tã dura ⁊ arida q̃ ignez e/mittũt ſimul ꝓcuſſa. Sic aliq̃ carent medulla ꝓpaſſiõis ẽ mie ⁊ ſũt aridi ⁊ cru/deles intãtũ vt ſepe q̃n ꝓiũgũt cũ aliꝫ ĩ aliq̃ ꝓgregatõe. videt ignẽ ſpirare crudelitatẽ et ĩpietatẽ. Jſti etiã ꝑ crudelitatẽ ⁊ ĩpietatẽ vocabũt ad iudiciũ ⁊ ſine mia dãnabunt. O ſee. i. voca eos abſq̃ mia.

℟ Tertio dꝫ alt alteri ſuire et charitatẽ et hũanitatẽ oñdere ꝓpt hũanã fragilitatẽ et miſeriã. nã medic⁹ q̃ in ſe ꝓbauit infirmitatẽ. infirmo quẽ curat magꝫ cõpatit. ſibi diligẽtius ſubuenit miſtrat remedia q̃ alt⁹ q̃ infirmitatẽ nõ ꝓbaut. Cũ igit de⁹ poſuerit hoiez in tali ſtatu vt null⁹ ſit ſibiꝫ ꝑſi ſufficiẽs. ſ̃ q̃libꝫ indigeat adiutorio alteri⁹. iõ ex ſe hõ cognoſcere dꝫ quõ alter in mia ſeruiat cũ etiaꝫ ſibi ex mia q̃n patitur ſuiri et iuuari. cõcupiſcat. Jus em̃ naturale ẽ qõ tibi fieri vis fac alteri. ſ̃ hodie plures habent puerſi q̃ volũt conſolari in ſuis anguſtijs ⁊ miſeris. ſ̃ nec ꝟbo nec facto ſuccurrunt miſerijs et tribulatis: ymo qõ gui⁹ é dũ per alios ex fecib⁹ eleuant ad gl̃iaꝫ. q̃ſi nunq̃ miſeriã habuerint paupes et miſeros exaſperant et exprobrãt. Faciũt ei tales ingrati ſicut ſerpẽs de quo fabulo ſe recitatur in degeſtis romanoꝝ. nã cuꝫ quidã impator poſt mei idiẽ ad venãdũ equitabat accidit dum tranſiret inuenit quendã ſerpentẽ a paſtoribus captuꝫ ⁊ ad arborẽ alligatã. ſerpẽs vero horribiliter clamabat. impator pietate motꝰ ſoluit eum et in ſinu poſuit vt eum calefaceret. cũ eſſet calefact⁹ incepit impatorem mordere et venenũ ſuũ ꝓicere. ait impator. q̃d facis. cur malũ ꝓ bono reddis. data eſt vox ſerpenti ⁊ ait. qõ natura dedit nemo tollere ꝑt. tu feciſti qõ ĩ te ſuit ego vero ꝟm naturaꝫ meã feci. ſemp ero inimicus homini. q̃ ꝓpt hoiez ſũ punitus. Jllis aũt cõtendẽtibus vocatus eſt quidaꝫ pb̃us vt inter eos eſſet iudex. ait pb̃s. iſta audio per auditu. ideo de hac cõtentiõe nolo inter vos iudicare: ſ̃ volo vt ſerpẽs ligetur ad arborem ⁊ dñs imperator ſit liber: tũc iudicabo ꝓ vtraq̃ ꝑte. ⁊ ſic factuꝫ eſt. tunc ait pb̃s ſerpẽti. iam es ligat⁹ ſoluas teip̃m ſi potes ⁊ recedas. ait ſerpens: nõ poſſuꝫ. et pb̃s morieris igit. q̃ ſemp ingrat⁹ homini fuiſti. ⁊ ait imperatori: dñe iã liber es: venenuꝫ de ſinu tuo excutias et ãmõ de talifallitate nõ te intromittas: q̃ ꝟpes nihil poterit aliud facere niſi qõ natura dedit. S Sic vere chariſſimi puerſi homines cuiuſcũq̃ ꝓditõis exiſtãt. filiꝰ vel filia reſpectu pr̃is vel mr̃is. ꝟnus reſpectu dñi. ãcilla reſpectu dñe. cuiſ reſpectu cõitatis q̃ a miſeria et nuditate ẽ releuatus. bonis ꝙalib⁹ dotat⁹. honore ⁊ gloria coronat⁹. et bñfactorẽ et liberatorem ſuũ attẽptat ꝓturbare ⁊ inquietare. Hic merito ad priorẽ miſeriã ⁊ pauptatẽ ẽ reſtigãd⁹ et omi honore ꝓuãd⁹. q̃ qõ a natura hꝫ vir dimittere põt. vñ ꝓuer. xxx. per tria mouet terra et quartũ qõ nõ ꝑt ſuſtinere. ꝑ ſeruũ cũ regnauerit. ꝑ ſtultũ cũ ſaturat⁹ fuerit cibo. et ꝑ odioſam mulierẽ cũ in matrimonio fuerit aſſumpta. ⁊ ꝑ ancillã cuꝫ heres fuerit dñe ſue.

Feria. v. poſt reminiſcere. Ser. xvi.

Homo quidā erat dīues et iduebaſ purpura ⁊ biſſo⁊ epulabaſ q̄tidie ſplē dide Lu. xvi. ℒ Alphonſabi⁹ i li. ò diſ ferētia regionū dic̄. q̄ i alta regiõe ſic̄ in mõtib⁹ diu ſani ſum⁹: ꝟ cū infirmamur cit⁹ morimur. ℒ ui⁹ rõ eſt ꝟm ph̄m i pbleu . q⁊ ſic̄ ſubtilitas aeris q̄ in alta regione é ſubtilē ⁊ acutā facit ſanitatē. ſic ⁊ acutā ifirmitatē efficit ⁊ lāguorē. Sic hoīes exītes in altitudīe hui⁹ mūdi diuites ⁊ potētes i honorib⁹ q̄ diu ſunt in hac vita alti ⁊ ab alijs eleuati ſani ſunt ſine defectu. ꝟ ſi ꝓtingit eos i natura deficere ⁊ infirmari piculoſe ⁊ ſubito mori unt. vtinā nõ morte ꝑpetua ſicut morte ſp̄uali ⁊ tpali. Uñ hiero. ↄ Joui. Quãto em̄ nūc alti⁹ tollimur: tãto vtiq̄ cit⁹ et piculoſi⁹ morimur. Et claudian⁹ de pe. di. iij. Qò ergo. i glo. Maligni tollūtur in altū vt lapſu grauiori ruāt. Diues igit̄ de quo p̄ns lr̄a loq̄tur piculoſe mortu⁹ eſt et ſepult⁹ in iferno. q⁊ diues erat ⁊ iduebaſ purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabaſ quoti. splē. vt ꝓponit̄ in x̄bis thematis. Queritſ an poſſeſſio rer⁊ tpaliū exterior⁊ ſit hoī natural⁹. Et videt̄ q̄ nõ. Null⁹ em̄ dz ſibi attribuere qò dei é ꝟ dñiū oīz rer⁊ creatura⁊ é ꝓprie dei. ꝟm illud p̄s. Dñi eſt terra ⁊ plenitudo eiuz ergo nõ eſt naturalis hoī rerū poſſeſſio Cõtra in p̄s. dr. Omia ſubiecisti ſub pedibus ei⁹ ⁊c̄. Rñdet ſan. tho. in. ij. ij. q. lxvi. q̄ res exterior⁊ põt dupliciter ↄſiderari. vno mõ q̄tū ad eius naturā q̄ nõ ſubiacet humane poteſtati: ꝟ ſolū diuīe cui omnia ad nutū obediūt. Alio mõ q̄tuz ad vſum ipſius rei. et ſic hz homo naturale dñiuz rerū exterior⁊. q⁊ ꝑ rõem ⁊ voluntatē põt vti rebus exteriorib⁹ ad ſuaz vtilitatē quaſi ꝓpter ſe factis. Semper em̄ impfectiora ſūt ꝓpt̄ pfectiora facta. Et ex hac rõe ꝓbat p̄bs in. i. pol̄. q̄ poſſeſſio rer⁊ exteriorū eſt hoī natural⁹. Hoc ãt naturale dñiuz ſup cereras creaturaſ qò ↄpetit hoī ꝟm rõez in q̄ imago dei cõſiſtit manifeſtat⁹ in ipſa hois creatione. Gen̄. i. vbi dr. Faciam⁹ hoīem ad ima. et ſi. no. et p̄ſit piſcib⁹ maris. Ad argu. ↄriū dicẽdū q̄ de⁹ hz ꝓncipale dñiū omniū rerū et ipſe ꝟm ſuā ꝓuidẽtiā ordinauit q̄ſdaz res ad corꝑalē hois ſuſtẽtatiõ. et ꝓpt̄ hoc hõ hz naturale rer⁊ dñiū q̄tū ad ptātē vtẽdi ipſis. Ꝟ hz videtur q̄ nõ liceat alicui rẽ aliquã q̄ſi ꝓpriam poſſidere. oẽ em̄ qò ẽ ↄ ius naturale ẽ illicitū: ꝟ ꝟm ius naturale oia ſūt cõia. cui q̄dẽ cõitati ↄniaſ poſſeſſionuz ꝓprietaſ. g̃ illicitū ẽ cuilibz hoi appropare ſibi aliquã rẽ exteriorẽ. Uñ amb. dic̄ vt h̄ri decre. di. xlvij. c. ſicut hi. ꝓpriū nemo dicat qò é cõe ⁊c̄. Cõtra. aug. dic̄ in li. ò de reſib⁹ aplic̄i dicunt̄ q̄ ſe ꝑ noie arrogãtiſſime vocauerūt. eo q̄ i ſuã cõionẽ nõ acciperẽt vtẽtes cõiugib⁹ et res ꝓprias poſſidẽtes q̄les hz catholica eccl̄ia ⁊ monachos et clericos plurimos. Sz iõ iſti hereticī ſūt qm̄ ſe ab eccl̄ia ſeparantes. nullã ſpẽ putãt eos h̄re. q̄ vtunt̄ his rebus qb⁹ ipi carẽt: g̃ eſt erroneū dicẽ q̄ nõ liceat hoī ꝓpria poſſidẽ. ℜñdet ſan. tho. q̄ circa rẽ exteriorẽ duo ↄpetūt hoī. q̄ꝝ vnū é ptās ꝓcurãdi ⁊ diſpẽſandi ⁊ q̄ꝝtū ad ꝟ licitū é q̄ hõ ꝓpria poſſideat: ⁊ etiam neceſſariū ad hūanā vitā ꝓpt̄ tria. Prio q̄dẽ. q⁊ magis ſollicit⁹ eſt vnuſq̄ſq̄z ad ꝓcurãdū id qò ſibi ſoli ↄpetit: q̄ id qò é cõe oim̄ vl̄ multoz. q⁊ vnuſq̄ſq̄z laborẽ fugiens relinq̄t alteri qò ptinet ad cõe. ſic̄ accidit in mltitudie miſtroz. Secũdo mõ. q⁊ ordinati⁹ res hūane tractãtur. ſi ſingl̄is imineat ꝓpria cura alicuius rei ꝓcurãde. eſſz aũt ↄfuſio ſi q̄libet indiſtincte qò libz ꝓcuraret. Tertio mõ. q⁊ ꝑ ꝟ magis pacific⁹ ſtat⁹ hois ↄſeruat̄. dũ vnuſq̄ſq̄z re ſua ptẽt⁹ é. Uñ videm⁹ q̄ iter eos q̄ cõiter ⁊ ex indiuiſo aliq̄d poſſidẽt: frequẽti⁹ iurgia oriũt̄. ℵ Aliõ vo qò ↄpetit hoī circa res exteriores é vſus ip̄a⁊. ⁊ q̄tū ad ꝟ hõ nõ dz h̄re res exteriores vt ꝓprias ſ̄ vt cões. vt. ſ. de facili aliq̄s eas cõicet i neceſſitatib⁹ alioz. ſic̄ ap̄l̄s dic̄. i. Thi. i. Diuitib⁹ hui⁹ ſcl̄i p̄cipe facile tribuere ⁊ cõicare. ⁊ amb. vt h̄ri decre. xlvij. di. Sic̄ hi. Esuriẽtiũ panis é quẽ tu detines. Nudoz idumẽtũ é qò tu recludis. miſeroz redẽptõ ⁊ abſolutõ é pecũia quã tu i t̄rã fodiſ. Ad arg. ↄriũ dicẽdũ q̄ cõitas rer⁊ attribuit̄ iuri naturali. ñ q⁊ ius naturale dicteret oia eẽ poſſidẽda cõiter ⁊ nihil eẽ q̄ſi ꝓpriũ poſſidẽdũ. ꝟ q⁊ ꝟm ius naturale ñ é diſtinctõ poſſeſſionũ. ꝟ magis ꝟm hūanũ ↄdictũ qò ptinet ad ius poſitiuũ. vñ ꝓprietaſ poſſeſſionũ ñ ẽ ↄ ius naturale: ꝟ iuri nãli ſup-

addit p adiuētōz rōis hūane. Et amb. loq̄t ō pprietate q̄stū ad vsū. vñ subdit plusq̄ sufficeret sūptui violēter obtētū ē Sic iste diues. q̄ habuit vsū alīū rex ĩordiatā ex eo q̄ iduebat purpura t biſſo t epulabat q̄tidie splē. t lazar ĩ his ōficiebat. ĩō repbēdit t dānat pdicat. Quātū ad pſecutōez t ptinuatōz lr̄alē euan. hodie eccl̄ia spectaculū magnū. et merito meōrie ꝓmēdādū ppoit. vt q̄ heri adhuc ĩuitā emēdarūt passiōis xp̄i amore. saltē hodie ꝓcurāt mīabil diuit dānatōis horrore. t b̄m b̄ st̄ tres ptes declarāde. Ju p̄ia notat mīabil stat eul pe t pcī i pncipio. Erat q̄dā hō tē. Jn ſecūda ꝓmēdabil stat gr̄e t meriti. ibi. e. erat q̄dā mēdic. Jn t̄cia ieuitabil stat boni vl̄ mali p̄mij. ibi. Factū ēāt. y

Quātū ad p̄imā p̄tē cir

ca lr̄az ē notādū vbi dr q̄ diues iste idue bat purpura t biſſo. Purpura ē vestis regal p̄ciosa t rubea i ſignū victorie. q̄ vtēs tale veste rubea dr ee victor aduersariorū. et ñ tm tpaliū. ſ. etiā spūaliū ĩimicorū. Biſſ hō est genus lini cādidissimi et mollissimi t crescit i egipto i ſignū luſtitie t inocētie. q̄ tali veste inocētes t iuſti solū vt solēt. Dic aūt diues bis abutebat. q̄ nō ad necessitatē ſ. supfluitatē exposuit. A Moral r ē notādū q̄ in star huius abusoris mīt̄ietā hodie hūntur diuites voraces t voluptuosi colētes vētrē ppriū plusq̄ deū. Hi deū nō curant honorare: nec paupes ꝓsolari. q̄si nō hūntes aīas. vt bruta i vanitatib viuūt. hi sūt de q̄b apl's phi. iij. dic quor deus vēter ē. t gl'ia i confusiōe ĩimici cruc̄ xp̄i. Nā vt dic pbs. ij. de pprietatib aialiū. Aialia magni corpis sūt pauce gnatōis cito senescūt t moriunt. Cuius rō ē. q̄ ab eorū trāsit i cremētū corpis ppriū t nihil vl̄ paū in materiā semis. t iō stati pingue scūt t facil'r suffocāt. Sic diuites voluptuosi oēm substātiā ꝓuertūt ad abusuz ppriū. hūn comedūt p̄cioſe vestiunt. t iō ipinguati graues sūt ad generādū ꝓlez boni opis. ſ. steriles et debiles sūt i vtutib. t fortes i vitijs. Un greg. ix. mo. t recitat. xlvij. di. Dēs huius seculi dilectores i terrenis reb fortes sūt: et debiles i celestib. Nā p tpali gl'ia vsq̄ ad mortē desudare appetunt. t p spe ppetua nec pauꝛ q̄dē i labore subsistūt p terrenis lucris q̄slibz iūrias tolerāt t p celesti mercede vl̄ renuissimi vbi ferre ꝓtumelias recusāt. t reno iudicio toto etiaz die assistere fortes sūt. i oꝛōe vo coꝛā dño vl̄ vni ho re momēto lassant. Sepe nuditatē deiectōez famē p acq̄rēdis diuitijs atq̄ bonib tolerāt. t spe eaꝛ rex se p abstinētiā cruciāt. ad q̄s adipiscēdas festinant. Bille B Jn q̄b vobis vita fatua mundanoꝛ diuitū t porētū meritō respuēda oīndit. t b ppt tria s. Cupiditatē t auaritiā insatiabilē. vanitatē t supbiā insolerabilē. gulositatē t iglumiē dānabilē. nā sic infern nō implet pcōrib: ſ sp nititur suscipe plures. et tra fabulosa nūq̄ satiabit aq̄. t ignis nūq̄ dic sufficit: ſ sp crescit vt ei ad āpli ꝓburēdū ex apposito ē ꝓbustibiliū. Sic cupiditas auarorū nō pōt ipleri: nec satiari. ſ q̄to pl ac q̄rit tāto magis crescit. Un aug. de vbis dñi. Jnexplebil ē auaritia diuitū. sp rapit nūq̄ satiat. ñ pēt p̄ñi. nō mīez agnoscit amico fidē nō seruat. viduā oppꝛimit. pupillū iuadit. Dic em̄ mod oppꝛmendi iā cōis ē oībus mūdanis cupidis. vt nec paupib iustis. nec religiosis viduis. nec senib vllis pcant. amouēt em̄ tales a se viscera ꝓpassiōis oīno. t induūt se viscera crudelitat vt nulli pēt. de cui dāno lucrū expectāt. Dic ouidi. xv. metha. q̄ ē fluui q̄dā. cui aq̄ bibita reddit viscera bibent saxea. et q̄q̄d intigit illa aq̄ fit lapideū. Un dicit sic. Flumē bīnt citones q̄ potatū saxea reddit viscera. aut tact inducit marmorea reo. Fluui ille ē cupiditas deordiata diuitiaꝛ. cui affectōnes p̄uāt hoiez mia charitate ac pietate q̄ nō solū iiusta ñ curat tollere imo nec paupib quoꝛ tm illa bōa st̄ i necessitatib subuenire. Et iō dr i cañ. xij. q. i. q̄ ñ miꝛis crimis ē abūdāti tollere q̄ cum possis t abūdās sis idigētib denegare Un amb. ibidē vt sup. Furiētiū pais ē quē tu dr̄inet. nudoꝛ vestis ē quā tu recludis. misoꝛ redēptio ē t pecūia quaz tu i tra defodis. vñ Lu. vi. Ue vob diuitib q̄ hēt supplē cōsolatōz vr̄az. q̄ dq̄ mō ꝓsolami stati ꝓtristabimi. Cui Un recitat i li. histo. q̄ i ciuitate q̄ vocat sus fuit q̄dā potēs t diues q̄si papa eoꝛ quā ciuitatē q̄dē rex tartaroꝛ obsedit et cepit. t iuꝛ illū diuitē vnā turri plenā au

ro argēto ⁊ lapidibus p̄ciosis repit: q̄ ni
mia auaricia de sufficiēti malicia ñ puis
ēt capt ⁹ ea rege ⁊ ī clusus sine cibo ⁊ po
tu. Cui clamanti p mia. rūsū fuit a rege.
fiet ei iudiciū sine mia. q̄ nō fec̄ mīam. si
thesauros nō nimis amasses p tua defē
siōe distribuisses: ⁊ te ⁊ tuā ciuitatē potu
isses saluasse. nc̄ ät te thesaur ⁹ tu ⁹ qué tā
quide collegisti ⁊ dilexisti ñ p̄t iuuare. et
sic tādē fame iterijt. Sic reuera si cupiūt
diuites miaz a deo obtinē. ad paupes de
bēt ēt miaz hr̄e ⁊ aurū ⁊ argētū ñ nimis
amare: q̄ vt dr Ecl̄. x. nihil iiq̄us q̄ ama
re pecuniā. Debet ēt sibi diues puidē de
bōis militib ⁹. i. sctis viris ⁊ paupibus p
stipēdio elemosynaz. q̄ eū suis orōib ⁹ in
morte a rege tartaroz. i. sathana defen
dāt ⁊ p̄tegāt ubēte ipa vitare. Lu. xvi.
Facite vob amicos de mā. iniq̄. vt cū de
fecerit. r. v. in. e. t. Qr q̄ sibi ò his nō pui
dēt a rege tartaroz capiūt ⁊ ī ifernū eter
naliter cludūt. Sic dic apl̄s. i. thi. vi. Qui
volūt diuites fieri incidūt ī tēptatiōez et
ī laqueū diaboli. D Querit cū laque ⁹
. s. diaboli sit pctm̄ mortale an q̄libz diuef
auar ⁹ sit ī mortali pctō illaq̄ar ⁹. Et vr̄ q̄
sic. Null ⁹ em̄ dign ⁹ ē morte etna nisi per
pctm̄ mortale: ⁊ ppter auaricia hoīes di
gni st̄ morte. Cū em̄ apl̄s Ro. i. p̄mīsiss
repletos oi iniq̄tate: fornicatōe: auaricia
subdit q̄ talia agūt digni st̄ morte. igitur
Cōtra. auaricia dr q̄si eris auiditas. q̄. s.
ī appetitu pecunie ꝑsistit p quā oia bōa
exteriora itelligi p̄nt. ⁊ exteriora bōa ap
petē nō est pctm̄. Naturaliter em̄ ea hō ap
petit. tñ q̄ naturaliter subiecta st̄ hoī. tū q̄
p ea vita hois cōseruat. ꝯ vr̄ q̄ auaricia
non sit pctm̄. Rñdet san. tho. in. ij. ij. q.
cxviij. q̄ auaricia importat īmoderantiā
q̄ndā circa diuitias dupliter. Uno mō im
mediate circa ipam acceptiōez ⁊ ꝑseua
tionē diuitiaz inquātū. s. aliq̄s acq̄rit pe
cuniā vlt̄ debitū. aliena surripiēdo vel re
tinēdo. ⁊ sic oppōit̄ iustitie. ⁊ h̄ mō ex ge
nere suo ē pctm̄ mortale. Sic em̄ ad aua
riciā ptinet q̄ aliq̄s iuste accipiat vl̄ re
tineat res alienas qō ptinet ad rapinaz
vel furtū q̄ sunt etiā pcta mortalia. de illo
dr Ezech. xxij. Principes ei ⁹ ī medio ei ⁹
q̄si lupi rapiētes p̄dā ad effundēdū san
guinē ⁊ auare lucra sectanda. Contingit
tñ ī h̄ genere auaricie aliqō eē pctm̄ veni
ale ppter imperfectionē act ⁹. Nā h̄ntes
iustū bellū ea q̄ per violentiā in bello acq̄
rūt eoz efficiūtur. ⁊ hoc nō hz rōez rapīe
nec pcti mortalis nec ad restitutionē tenē
tur q̄uis possint in acceptōe prede iustū
bellū h̄ntes peccare p cupiditatē ex p̄ua
intētiōe. si. s. nō ppt̄ iustitiā. ñ ppt̄ p̄di
cta p̄ncipalr pugnēt. Alio mō ꝑtrat ī
moderātiā circa interiores affectiōes pu
to cū aliq̄s nimis amat vel desiderat di
uitias. aut nimis delectat̄ ī eis etiāsi no
lit rapē aliena. ꝓm hoc opponit̄ liberali
tati: si tūc ille inordinat ⁹ amor diuitiarum
intātū crescat q̄ p̄ferat̄ charitati. vt. s. p
pt̄ amorē diuitiaz aliq̄s nō vereat̄ facē
ꝯ amorē dei ⁊ p̄xim. sic auaricia iterū est
mortale. Si aūt inordiatō amoris ifra b̄
si stat. s. vt bō q̄uis superflue diuitias a
met. nō tñ p̄ferat eoz amore amori diuino
vt. s. ppt̄ diuitias non velit aliq̄d facē ꝯ
deū et proximū. sic auaricia non est pctm̄
mortale. Ad arg. oppositū dicēdū q̄ ap
petit ⁹ rez exterioz ē hoī natural̄. vt eoz
q̄ st̄ ppt̄ finē. ⁊ iō intm̄ vicio caret in q̄ tū
ꝯtinet̄ sub regl̄a sūpta ex rōe finis. auari
cia hāc rl̄az excludit. igr̄ ē pctm̄ ⁊c. E
Secūdo vita mūdanoz ē respuēda ppt̄
eoz vanitatē ⁊ superbiā. Uanū em̄ mltū ē
hoī sic p̄ciose se ornare. nā caldare deauz
tum interi ⁹ ⁊ serico decoratū exterius ru
tilat ⁊ interi ⁹ fetet. Sic hō vestib ⁹ ornat ⁹
ē q̄si sepulcrū dealbatū. vñ Hiero. ò vili
tate cōditōnis hūane. Quid ē hō p̄ciose
ornat ⁹ nisi sepulcrū foris dealbatuz int ⁹
aūt plenū spurcicia. Sūt ēt mlieres orna
te y dola ī q̄b ⁹ demōes dāt rñsa fallacia
⁊ libidis icētiua. radiāt auro argēto ⁊ gē
mis ⁊ vestib ⁹ p̄ciosis ⁊ nihilomin ⁹ st̄ in
trisec ⁹ vile lutū. vñ metrice dr Auri nobi
litas luteā si vestiat ollā. Nō tñ hic seq̄t̄
h̄ac min ⁹ eē lutū. Cōtra h̄ac vo curiosita
tē ornat ⁹ dic̄ hier̄. ī q̄dā epi Si vir vl̄ mu
lier se ornauerit ⁊ vult ⁹ hoīm a se p̄cura
uerit. ⁊ si nullū inde seq̄tur malū dānū. iu
diciū tñ patiet̄ eternū. qr venenū attulit
si fuisset q̄ biberet. nā matia p̄me vestis
mlt̄ vil̄ fuit. s. pell̄ cū lana. Deū. iij. Fec̄
de ⁹ ade ⁊ vxori suē tunicas pelliceas. i. de
pellib ⁹ aialiū. Deūm ät p̄cessū ē ad lanaz
pāni. deūm ad lanā mlt̄ colorib ⁹ depictā.
deūm ad sericū ⁊ purpurā ad aur ⁊ ad la
pi. p̄ciosos. vñ legit̄ ī hi. ro. q̄ ille q̄ p̄m ⁹
apò eos idut ⁹ fuit purpura fulmīe p̄cuss ⁹
iterijt. Sic q̄libz ppt̄ vanitatē vestiū pcu

tiť fulmíe pcti mortal. Bre.ī ome.pñtis euãgelij. Sũt nónulli q̃ cultũ ſubtiliũ p̃ cioſarũq; veſtiũ nó putãt eſſe pctm̃. qó ſi culpa nó eẽt ꝛeq̃q̃ ꝫmo diuin⁹ vigilant exprimeret. qó diues q̃ tot̃bat apó infe/ros purpura ꝛ biſſo ī dut⁹ fuiſſ3. ℣ Sz q̃riť an ornat⁹ mulie ꝛ vnq̃ excuſeť a pec cato mortali. Et vť q̃ nó iuꝛ p̃dicta. Sz ꝟ. qꝛ ꝫm hoc videreť q̃ artifices hmói or naméta p̃parãtes etiã mortal̃r peccarẽt. Dicit ſã. tho. ij. ij. q. clxij. q̃ in ipis rebuſ exterioꝛib⁹ q̃b⁹ hó vťť no eſt aliq̃ vicium .ſ. ex pte hoīs q̃ imoderate vťť eis. q̃ q̃/ dẽ imoderãtia pót eẽ dupl̃r. Uno mó p ꝟpationẽ ad ꝟſuetudinẽ hoím cũ q̃bus aliq̃s viuit. vñ aug. iij. de ꝟfeſ. dic̃ q̃ q̃ ꝟ mores hoīz ſť flagitia p̃ morũ diũſitate vitãda ſũt vt pactũ int̃ ſe ciuitaẽ ꝛ gentẽ ꝟſuetudĩe vel lege firmatũ nullius ciuis aut pegrini libidĩe violeť. Turpis em̃ ẽ oīs ps vniũſo ſuo nó ꝟgruẽs. Alio mó p̃t eẽ imoderatio in vſu taliũ rerũ ex ĩor/ dinato affectu vtẽtis exq̃ q̃nq; ꝟrigit q̃ hó libidinoſe talib⁹ vtať ſepe ſiue ꝫm cõ ſuetudinẽ eoꝛ cũ q̃b⁹ viuit. ſiue etiã p̃ter eoꝛ ꝟſuetudinẽ. Uñ aug. iij. de doc. xp̃ia na. Jn vſu rerũ ab eẽ oz libidinẽ. q̃ no ſo lũ ipa eoꝛ int̃ quos viuit ꝟſuetudĩe neq; ter abuťť: ꝫ etiã ſepe fines ei⁹ egreſſa fe t.ditatẽ ſuã q̃ int̃ clauſtra morũ ſoleniuz latitabat flagicioſiſſima eruptiõe mani/ feſtat ℬ Cõtingit aũt illa iordiatio affect⁹ tripl̃r q̃tũ ad ſuꝑabũdantiã. vno mó p̃ b̃ q̃ aliq̃s ex ſuꝑfluo cultu veſtium hoím gl̃iam q̃rit. put. ſ. talia hmói perti nẽt ad q̃ndã ornatũ. Uñ greg. Sũt non nulli vt pri⁹. Nemo q̃ppe veſtimẽta preci pua excedẽtia p̃priũ ſtatũ niſi ad inanem gl̃iam q̃rit. Alio mó ꝫm q̃ hó p ſuꝑfluũ cultũ veſtiũ q̃rit delicias. ꝫm q̃ veſtis or dinať ad corpis fomẽtũ. Tertio mó ſcz q̃ nimiã ſollicitudinẽ apponit ad exteri orẽ veſtiũ cultũ: etiã ſi nó ſit aliq̃ inordia tio ex pte finis. Ex pte aũt defect⁹ ſil̃r p̃t eẽ duplex iordiatio p̃ affectũ. vno mó ex negligẽtia hoīs q̃ n̄ adhibz ſtudiũ vl̃ la borẽ ad b̃ q̃ exteriori cultu vťť ꝫm q̃ oz Uñ pbs dic̃. in vij. ethi. q̃ ad mollicie p̃ tinet q̃ aliq̃s trahat veſtimẽtũ p̃ terrã. vt q̃n laboret eleuãdo ipz. ℣ Alio mó ex eo q̃ ipm defectũ exterioris cult⁹ ad gl̃iam ordiat. Uñ dic̃ aug. in li. de ſer. dñi i mó/ te. Nó i ſolo rerũ coꝛpeaꝛ nitore atq; pó pa. ſ etiã i ipis ſordib⁹ ꝛ lutoſis eẽ p̃ oſſe iactãciã ꝛ eo piculoſioꝛẽ q̃ ſub noie ſuitu tis dei decipit. vt pbs dic̃ i. iij. ethi. q̃ ſu pabũdãtia ꝛ inordiat⁹ defect⁹ ad iactan ciã p̃tinet. Premiſſis il̃ dicẽdo q̃ ſup̃ cõi ter dicta ſť circa exterioꝛẽ cultũ. Jnſup in tẽdendũ ẽ qdã ſpãle. q̃ ſ. mlieb̃is cul⁹ viros ad laſciuiã ꝓuocãt. ꝫm illd ꝓuer bi. vij Ecce mulier occurrit illi ornatu me retricio p̃pata ad decipiendũ aias. Pót tñ mlier licite operã dare ad b̃ q̃ viro ſuo placeat. ne p eã ꝓceptũ in adulteriũ laba tur: etiã abſq; pcto. Jlle aũt mulieres q̃ viros nó hñt nec vol̃t hre: ꝛ ſť in ſtatu ñ hñdi. nó p̃t abſq; pcto appetẽ placẽ vi roꝛ aſpectib⁹ ad cõcupiſcendũ. qꝛ hocẽ dare eis incẽtiũ peccãdi. Et ſi q̃daz hac intẽtiõe ſe ornẽt. vt alios ꝓuocẽt ad ꝟcu/ piſcẽtiã mortal̃r peccant. Si ãt ex q̃dã le uitate vel ẽt q̃dã vanitate ꝓpť iactãciaz quãdã ñ ſp ẽ pctm̃ mortale: ꝫ q̃nq; venia le. Et eadẽ rõ q̃ tũ ad hoc ẽ etiã de viris. Uñ aug. ī epla ad poſſidẽũ Noloꝛ ꝺ or nament̃ auri vel veſtis p̃priã hẽas in ꝓhibẽdo ſniaz. niſi in eis q̃ neq; ꝟiugari ſť: neq; ꝟiugari cupiũt. q̃ cogitare debẽt quõ placeãt deo. Jlli aũt cogitãt q̃ ſunt mũdi quõ placeãt vel viri vxoꝛib⁹ vl̃ mu lieres marit̃ vt capillos nudare feminas quas etiã caput velare apl̃us iubet. nec maritatẽ decet. i q̃ tñ poſſent aliq̃ a pctõ excuſari q̃n hoc nó fieret ex aliq̃ vanitate nec ꝓpter ꝟriã ꝟſuetudinẽ. q̃uis tal̃ cõ/ ſuetudo nó ſit laudabil̃. ℣ Ad arg. ꝟtrariũ dicendũ q̃ ſi qua ars eſt ad facie dũ aliq̃ opa q̃bus hoīes vti nó p̃nt abſq; pcto. p ꝟñs artifices talia faciendo pec/ carent. vtpote p̃bentes directe aliis occa ſionẽ peccãdi. puta ſi q̃s fabricaret ydola vel aliqua ad cultũ ydolatrie ptinẽtia. ſi qua vero ars ſit cuius operib⁹ hoīes poſ ſunt bene ꝛ male vti. ſicut gladij: ſagitte ꝛ alia hmói: vſus taliũ artiũ non eſt pec/ catũ. ꝛ he ſole artes ſunt docẽde. ſi tamẽ operibus alicui⁹ artis vt pluries aliqui male vterentur. q̃uis de ſe nó ſunt illici/ te. ſũt tñ per effectũ p̃incipis a ciuitate ex tirpande ꝫm documẽta platonis. Quia ergo mulieres licite p̃nt se ornare. vel vt conſeruẽt decẽtiã ſui ſtat⁹. vel etiã aliq̃d ſuꝑaddere vt placeãt viris. conſequẽs ẽ artifex taliuz ornamentorum nó peccet i vſu talis art̃. niſi forte inuentẽdo aliqua

ſupflua et curioſa. ℜ Tertio vita mũ/ danoꝝ ꝛc̃. ꝑꝑ gulоſitatẽ. nã ql̃bet fu/ gitꝰ naturaliꝛ qđ ſibi ꝺriũ ẽ ꝛ deſtructi uũ honoris ꝛ mũoratiuũ ſue libꝛatꝫ. ſic aũt ẽ guloſitas. nã voluptuoſi ꝛ guloſi delicatevuiẽtes retbi delectatõis ad mo dũ auicule capiũt ꝙ a ꝺlitijs carnalibꝰ recedẽ ñ pñt dũvolũt. ꝛ tũc in ſuituteꝫ re digũt et fiunt ſui diaboli. ſic illi q̃ ī bel/ lo capũt ſui fiũt. ꝛ ingenuitatẽ ꝑdunt. inſti. de iure. ꝑſo. c. ſũma. Propt qđ be. amb. ī quadã epla ſic inq̃t: Quicunq; a pueritia ſe dederit delitijs: manebit ī ſer uiture vt viuẽs mortuꝰ ſit. Et ió fatuũ ẽ delicate et guloſe viuẽ ꝛ delectatões ſeq̃ carnales. ꝛ maxĩe ex eo qꝛ delectatio bꝛe uis ẽ. pena aũt q̃ ſeq̃tur longa ẽ ꝛ itolerabil̃. Qđ quidẽ ꝑꝛ ī diuite epulone q̃ in delitijs et diuitijs fuit ſp. qꝛ ī duebatur purpura et byſſo. ꝛ epulabat q̃ti. ſplen. cuiꝰ tps delitia ꝛ fuit bꝛeue. tps aũt pe/ naꝛ eternũ ꝛ ſine t̃mio. qꝛ cũ mortuꝰ ẽ: ſe pultꝰ ẽ in iferno. Nõ em̃ ſic gula antiq̃ tꝰ curabat ſeu in ꝓncipio mũdi: ñ ꝺm Jn no. tertiũ de vilitate ꝺdiciõis hũane pte ij. c. xviij. Jnitiũ vite hoĩs aq̃ fuit ꝛ pa/ nis ꝛ veſtimẽtũ. ℒ Nũc aũt guloſis ñ ſufficiũt fructꝰ arboꝛ. nõ genera legumi nũ. nõ radices herbaꝛ. nõ piſces maris nec beſtie tꝛe. nec aues celi. ñ q̃runt pig/ mẽta. tꝑant aromata. nutriũt altilia. ca piũt obeſa. q̃ ſtudioſe coquũt archicoq̃ rũ arte. q̃ laute ꝑant officio miſtoꝛ. aliꝰ ꝓtũdit et colat. aliꝰ ꝛfundit et ꝛficit. ſub ſtãtiã vitiꝰ accidẽs. naturãq; ī arte. vt ſa turitaſ tꝛãſeat ī eſuriẽtẽ. vt faſtidiũ reuo ceti appetitũ ad irritãdũ gulã: ñ ad ſu/ ſtẽtandũ naturã q̃ ꝺm Boe. ī mimis ꝓtẽ ta ẽ: ñ ad auditatẽ explẽdã. Jꝑa tñ gu/ le voluptas tã bꝛeuis ẽ vt ſpacio loci vix ſit q̃tuoꝛ digitoꝝ. ſpacio tꝑis vix ſit to tidẽ momẽtoꝝ. qđ multũ diſplicet gulo ſis. qꝛ appetũt hĩe gutt̃ in q̃ celebꝛat̃ il/ lud ꝓuiuũ: vt lõgã habeãt delectatõem ſic patuit ꝺ plamoꝛate. q̃ ꝺſiderabat hĩe collũ grais lõgũ vt diu ſentiꝛet dulcedi/ nẽ. Sil̃ ꝛ eadẽ rõe epicuri gutt̃ ad celũ optabãt hĩe. ꝛ cã ẽ. qꝛ ī gutture delecta/ tio magꝝ ẽ ꝛ maioꝛ ꝙ ſit ī lingua. iij. etb. ꝑꝑ qđ guloſi metã ſobꝛietatꝫ ꝛ tꝑantie excedũt. ℳ Et ſic ꝺm Jnno. ꝓcẽuit mediocritas ꝛ ſupfluitas affectat̃ in di/ uerſitate ciboꝝ ꝛ varietate ſapoꝝ. Aui ditas em̃ neſcit modũ. ꝛ voꝛacitas ex̃ce/ dit mẽſurã. ꝛ ſeq̃t̃ pena. ꝛ ide gũat̃ ſto/ machꝰ: turbat̃ ſenſꝰ. oppmit̃ intellectꝰ. inde ñ ſanitas et ſalꝰ: ſ̃ morbꝰ et moꝛs. Audi g̃ doctrinã ſapiẽtis ꝛ noli auidꝰ eẽ ī oi epulatõ eer ñ effũdas te ſup oẽz eſcã Jn mꝫtis ei eſq̃ erit ī firmitas. qꝛ mꝫti ꝑ pter crapulã pierũt. vñ Auic̃. ꝓꝛia fen. iij. c. vij. Nihil deteriꝰ ſaturitate ꝑpe fer/ tilitatꝫ. mꝫtos ei vidimꝰ q̃ ſaturitate ſuf/ focati pierũt ꝛ mortui ſũt. Queriꝫ an a/ liq̃s comedẽs ꝺm appetitũ ꝛ delectatio nẽ carnis peccet mortaliꝛ. Et videt̃ ꝙ ñ. qꝛ ī naturalibꝰ deſideriis pauci peccant ꝺm ꝑbm. Cõtra apl̃s. Si ſm̃ carnẽ vi/ xeritis moriemi. ℜ Ñdẽdo ad hꝰ pono ali/ q̃s ꝛcluſiões ꝛ corrolaria. Prĩa ꝙ q̃ gu loſe viuit peccat mortaliꝛ. ꝑbat̃. qꝛ ꝑ vi/ tiũ gule oẽs ꝛtutes obũbꝛãt̃. qꝛ greg. di cit. iij. mora. dñ̃ante vitio guleomẽs qđ hoĩes fortit̃ egerũt: fortit̃ ꝑdũt ſi vẽter ñ reſtrigit̃: ñ ꝛtutes ñ tollunt̃ niſi ꝑ pcm̃ mortale. ℊ. ℵ Secũda ꝛcluſio. Vitiũ gule ꝛmittit̃ dũ quis ĩordiate appetitui ſuo comedẽdo vl̃ bibẽdo ſatisfacit. ꝑba tur hꝰ ꝑ gre. iij. mo. c. xxxiij. vbi q̃nq; mo dos poit ī q̃bꝰ vitiũ gule ꝛſiſtit ſeu ꝛmit tit̃. eo ꝙ ĩordiate ꝛ ꝺ iudiciũ rõis q̃libet appetitui ſuoꝝl̃ tẽpratõni ſatisfaciat. Et hij mõi hñtur ex̃ ꝺ cõ. di. v. c. q̃nq; mõis vbi ꝺr. Quicq; modis nos gule vitiũ tẽ/ ptat. Aliq̃n nãq; ī digẽtie tps ꝑuenit. ali/ q̃n nõ ꝑuenit: ñ cibos lautiores q̃rit. ali/ q̃n q̃ ſumẽda ſũt ꝑcurari accuratiꝰ expe tit. aliq̃n aũt q̃litas ciboꝝ ꝛ tps ꝛgnit: ñ intꝑata q̃titate ſumẽdi mẽſura refecti onis excedit. nõnũq; adeptꝰ ẽ quod de/ ſiderat: ꝛ tñ ipo eſtu ī mẽſi deſideriꝰ dete riꝰ peccat. Primũ corrolariũ. ꝙ ñ ſoluz ī ꝑciosis eſq̃ vitiũ gule cõmittit̃: ñ etiã in viliſſimis. Dꝛ ꝑ b. aug. ꝺ doc. xp̃ia. c. i. ꝛ ij. Et ró ẽ ibidẽ aſſigꝛta. qꝛ ī oiꝰ talibꝰ ñ vſꝰ ñ rex libido ī culpa ẽ. Et ió dauid a/ quã ꝛcupitã effudit: ꝛ tñ carneſ comedit q̃ ſt̃ ꝑciosiores aq̃. Et eſau culpabil̃ fuit vẽdẽs priogẽita ꝑpt̃ libidinẽ quã habꝫ ut ad lẽticulã ī comedẽdo. xli. di. q̃ſq̃s. et ſe. ℴ Secũdũ corrolariũ. ꝑciosa feracu la veſci pñt abſq; vitio gule. Cuiꝰ rõ eſt vbi ꝓpus. qꝛ ī oiꝰ hmõi rebꝰ ñ ex ea ꝛ re rũ nata q̃bꝰ vtimur: ñ cã vtẽdi ꝛ mõ ap/ petẽdi approbãdũ ẽ vl̃ iprobãdũ qđ fa/ amꝰ. Tertia ꝛcło. ꝙ exceſſꝰ ſumẽdi ciboꝝ

ꝛ potū ñ attēdit penes q̄ tiratez vniformē rei sumēde. ꝓbat. ꝛpantia q̄ refrenare dz gulā ñ hz mediū rei: ꝫ mediū ꝓportiōis. ꝯ mediū ille ō ē vt vniforme oīb⁹ q̄ tū ad cibū sumēdū. nā si hret medium rei illō mediū eq̄l'r ꝛ hm eāde distātiam mēsuraret excessū ꝛ debitū modū sumendi cibū i oīb⁹ qō simpl'r ē fl'm. qz pbs dic i ethi. qō vni ē pax alij ē mltū Et ꝯ excessus sumēdi cibū ꝛ potū attēdit hm ꝓportōez pſōax cibū sumētiū. qz magꝯ corpulēt⁹ ō ꝯplioꝛi idiget cibo ꝛ potu ꝓ ꝓbuatōe nature sue. ꝛ ꝫ absq; vitio gule. vt ꝓz ō karolo magno: q̄ ꝓ sustētatiōe sue nature idiguit cibo magꝯ. nā absq; vitio gule comedebat i vno prādio q̄rtā ptē arietis anserē vl lepoꝛē vnū. ꝛ ꝫ q̄dē fuit ōbitū sibi vl modicū. nob ār eēt magn⁹ excess⁹ ꝛ vitiū. Et sic ꝓz q̄d dicēdū ad qōez

Secūda pars in qua oñditur

stat⁹ gr̄e cōmēdabil' ꝛ meriti ꝓ ipm. Lazarū pauperez. vt dic pbs. ij. celi. opposita iux̄ se posita magꝯ eluceſcūt Et qz dictū ē de diuite q̄ sua cupiditate ꝛ voluptate meruit flāmā ꝛ penā. et nā. dicēdū ē etiā ō paupe q̄ sua penuria ꝛ miseria meruit gloriā eternā. Dicit' igr̄ ō lazaro q̄ fuit paup et mēdic⁹. de auaro inoīato q̄ diues purpura et bisso vestit⁹. Secūdo lazar⁹ vt famos⁹ noīat⁹. auar⁹ ō voluptate ē diffamat⁹. lazar⁹ vlceratus ad celū ducit'. auarus vt miser i infernū sepelit' et cruciat'. Vñ Isi ō. ō sū. bo. cui abū dātia ē diuitiax attēdat supplicīū diuiti cui⁹ tāta i inferno int ignes erat ꝛopia: q̄ta ꝫ epulax fuerat copia. i illo scl'o esurire et sitire noluit: ꝓpterea illic int flammas sitiēs stillā aq̄ q̄suit nec hr̄e meruit Et subdit. Diues ꝛ paup obuiauer̄t sibi iste descēdit: ille ascēdit. iste ō delitijs ad supplicia. ille de supplicijs ad delitias.

¶ Moral'r. q̄ iter securū cū paupe cupit hr̄e ad celū: dz se in hac vita a diuitijs ꝛ tpalib⁹ exonerare. vt expedit⁹ xp̄z in pauptate seq̄ possit. qz vt ꝺr. xij. q. ij. gl'ia §. soctes oner⁹ pōdē auri ñ pt xp̄z seq̄ Natural'r ei medū sapit nat' az extremorū. i. phi. Cū ei pauperes nascamur ꝛ moriamur. vita nr̄a q̄ ē medū int principiuz et finē dz etiā i pauptate fouere. Quare dic Aref. i enigmatib⁹ ꝫm q̄ recitat hiero. ꝓ rufinū. Staterā ne trāsileas Stater a ē vita hūana. Due pelues statere st ingress⁹ i mūdū et egress⁹ ō mūdo. Ponat ꝯ hō i vna pelui pauptatē cū q̄ mundū igredit'. ꝛ i alia pauptatē cū q̄ egredit'. ꝛ iueniet q̄ eq̄ pōderabūt. Eccli. v. Sic egressus ē nud⁹ de vtero mr̄is sue: sic reuertet' ꝛ nihil auferet ō labore suo dī. xlvij. c. sic. Dic tu q̄ ꝓpa dicq̄ q̄ ex q̄b⁹ recō dic in hūc mūdū detulisti. q̄ñ in hāc igress⁹ es luce. q̄ñ ō vētre mr̄is existi. q̄b⁹ q̄so facultatib⁹ q̄busq; subsidijs stipat⁹ igress⁹ es. q. d. si recte rñdes: dices null'. ꝯ cū pauptas fuerit nobiscū a pricipio ꝛ etiā erit i fine socia. i vita nr̄a ñ ꝓt nam⁹ eā. ¶ Sz triplex repit' pauptas i hō mūdo. s. egestas ꝛ volūtari ꝛria. Honestas ver̄uosa ꝛ volūtaria. Vanitas vana et nulli necessaria. Nā ꝑma pauptas ꝺr egestas miſabil'. ꝛ ista hñt miſabiles ꝑsone. pauperes inuolūtarij cupiētes hr̄e diuitias q̄s ñ hñt. Isti sūt pleni murmure. accusāt deū de distributōe ineq̄li rex tpaliū: ō tenacitate ꝓrioꝝ et fortuna. ō infelicitate iurāt blaspemāt et detrahūt. ō q̄b⁹ ps. Nō fuerūt saturati et murmurabāt. Ue vob murmuratorib⁹ et blasphemis. Nā ista pauptas euenit vob in penā delictoꝝ. q̄. s. deuz nō timetis. nomē ei⁹ blasphemat'. ꝛ mlta mala ꝓmittitis: Nōne pba dixit. Nū q̄ vidi iustū derelictum nec semē ei⁹ q̄rēs panē. Deponite igit' malicia vr̄az ꝛ ꝓfidite i deo q̄ dicit. Nolite sollicīti eē dicētes: q̄d māducem⁹ aut q̄d bibem⁹: aut q̄ opiemur. ꝫ em oia gētes req̄rūt q̄ ignorāt deū. scit em ꝑ vr̄ q̄ his oīb⁹ indiget. Vñ aug. nec diuiti obsūt opes. si eis bñ vtit': nec paupem egestas cōmēdabiliorē facit: si int sordes et inopiā pctā nō caueat. ℟ Sz q̄rit' an talib⁹ egenis inuolūtarijs sit etiā subueniēdū. Dico q̄ lz vitiosi sint vt in plurimū: tñ piū ē eoꝝ defectib⁹ subuenire. vñ ps. Btus q̄ intelligit tc̄. Et glo. sup illud Eccli. xij. Da misericordi et ne suscipias pctōrez. Qui indigēti miam tribuit nec ꝓ delicto spnit: miam ver̄e facit. Natura em respicienda ē nō ꝑsōa q̄ dat indigēti pctōri. ñ qz pctōr ē. q̄si velit eū i pecat' fouere: ꝫ qz hō ē ꝛ iust⁹ fiat ꝛ viuat. Sic nō pctōrē ꝫ iustū ꝓtēdit iuuare. nō diligit delictū lz naturā. ¶ Secūda ē pauptas honesta ꝛ ꝓmēdabil'. qz voluntaria ꝛ sponte ꝓpt xp̄m suscepta i q̄ hō

nō solū sollicitudinē scī deserit. imo indi
gēriis mult̄ se exponit. ista pauptas ñ ē
ꝓtenēda. qz eā xps dedicauit. xij. q. ij. glo
ria epi. imoꝺ illā pauptatē ee voluit vt
sustinētes coronent̄: t diuites i ipa mere
ant̄. hr. di. xlvij. c. sic. hi em̄ st̄ silioꝛes xpo
i eoꝝ ꝙuersatiōe. validioꝛes diabolo in
tētatiōe. beatioꝛes i celo i remuneratiōe.
Nā ꝓmo tc̄. Ipe em̄ xps realit̄ t effectu
alit̄ paup t egenꝰ ē factus. iuxt illud ps.
Ego egenꝰ sū t paup. ꝟm glo. mēdicus t
petēs. Et exponit̄ de xpo q̄ ꝓ nob paup
nasci voluit. t in mēdicitate viuē t mori.
Et iō miles xpi nō ꝺz existimare signū vi
le. qꝺ ꝓmo rex nr̄ nō erubuit pferre. Un
pr̄m̄ Frācisꝰ hortat̄ frēs suos ire ꝓ ele
mosina ꝙfident̄. ꝺ. Nec ꝺz eos ꝟecūdari
qz dns se pauperē fecit in h̄ mūdo. Nam
pauptas añ̄ dns nr̄ eā elegit: miseria
t dedecꝰ erat. ꝋ mō eā dedicauit sua acce
ptiōe. t iō a nullo ꝓtenēda. ꝋ imitanda.
Aug. de eccliastic̄ dog. Bonū ē facultā
tes cū dispēsatiōe paupibꝰ erogare. me
liꝰ ꝓ intentiōe deū sequēdi insimul dōa
re t oblata sollicitudie egere cū xpo. Se
cūdo st̄ in tentatiōe validioꝛes. Nā nudꝰ
cū induto mult̄ pannis securiꝰ luctatur.
qz nō hꝫ vñ a colluctāte teneat̄. Sic qz vi
ta nr̄a colluctatio est cuꝫ diabolo. vt dicit
apl's ad Eph̄. vi. Nō est nob̄ colluctatio
aduersus carnē t sanguinē: ꝋ adūsus ꝓn
cipes t ptātes. adūsus mūdi rectoꝛes te
nebraꝝ haꝝ. t diabolꝰ totus mūdꝰ. qz ꝺ
diuitijs nō curat. Quia aūt diuites ex oī
pteſunt vestiti. iō diabolꝰ pōt eos ex oī p
te tenere t ꝓsternere in tentatiōe. paupe
res vero qz nudi sunt euadere possunt.
Greg. Nudi cū nudo luctari debemꝰ. fa
cilꝰ em̄ ad terrā trahit̄ q̄ hꝫ in se vñ tene
atur. Serpēs em̄ vt dic̄ mgr̄ hist. hoiem
nudū fugit. ꝋ insilit in vestitū. Sic diabo
lꝰ serpēs antiquꝰ paupes fugit t in diui
tes tentatiōe sua insilit. i. Thim̄. vi. Qui
volūt diuites fieri incidūt in laqueū t tē
tationē diaboli. Tertio sunt beatioꝛes re
munerationē. qz erūt iudices assessoꝛes i
iudicio. Mat. xix. Interrogāte petro do
minū dicēs. Ecce nos reliq̄mꝰ oīa t secu
tꝰ sumꝰ te. qꝺ g̃ erit nob̄. qꝺ dabis nobis
ꝑmij. Rñdit ibs. In regeneratiōe cū se
derit filiꝰ hoīs in sede maiestat̄ sue: sede
bit̄ t vos iudicātes. xij. tribꝰ isrl̄. Ma
gnū em̄ tūc erit iudicare: ꝋ magꝭ cētupluꝫ
accipe. t hereditatē etern̄ ꝓ pua penu
ria accipe t possidē. Un recitat̄ ꝺ
q̄ꝺ rege q̄ habuit̄ duas filias. vnā pul
cherrimā: t aliā turpissimam. pulchra ab
oīb̄ appetebat̄. turpē ꝺo nemo curabat
q̄ flens in cōspectu regis t ꝓris. Dixit rex:
Noli flere. qz q̄ te accipe voluerit: dabo ei
regnū meū t heredē ꝙstituā oīm bonoꝝ
meoꝝ. q̄ aūt accepit sororē tuā: nihil nisi
pulchritudinē secū accipiet. Filia pulcra
ē vita huiꝰ seculi. filia turpis pauptas.
q̄ hāc accipit heres erit regni eterni. Ada
th. v. Bti paupes spū: q. ip. ē reg. cc. Ter
tio pauptas vana t vitupabil̄ ē q̄ ē ꝓpt̄
trāsitoria bona spūalia siue tpalia. illa ñ
est nēcia ad vitā eternaꝫ nec vtil̄. tal̄ fuit
multoꝝ pb̄oꝝ tpe. Jobis euā. q̄ ꝓpt̄ va
nā gl'iam mūdi ꝟgēmas pciosas fregerūt
in signū mūdani ꝙtentꝰ. Et alij pb̄i mul
ti vt liberiꝰ vacarēt studio phie abiecerūt
sub̄am t diuitias. Scribit Hier. ad pau
linū presb̄rum. t recitat̄. xij. q. ij. socrates
q̄ socrates ille thebanꝰ hō quidā ditissi
mus. cū ad pb̄anduꝫ athenas ꝙgeret ma
gnū auri pōꝺ abiecit t submersit i mari
qz ñ putauit se sil̄ vtutes t diuitias pos
sidē. Qꝺ aūt illa ꝓpt̄ trāsitoria fecerūt et
ñ ꝓpt̄ amorē xpi. iō eoꝝ pauptas vitupa
bil̄ t vana fuit. sic ēt beu mltoꝝ pauptas
vitupabil̄ oñdit̄. t spālit̄ illoꝝ de libero
spū. q̄ ꝓpt̄ vāitatē t ociū mēdicitatē assu
mūt vt labores manuū fugiāt: illis nulla
elymosina est danda. U Sz ꝺ hoc vtil
lud. lxxxvi. di. ca. non satis. vbi ꝺr q̄ mia
oīb̄us facienda est. Dicendū q̄ verū ē cō
siderata natura. vt prius etiā tactū est. sz
in malicia nō st̄ fouēdi. Pro quo notāꝺū
q̄ quātū necessariū ē ad pñs. pūt assignri
tria genera hoīm petentiū elymosinā. Primi
petūt ꝓpt̄ bonū honestū. vt illi q̄ ꝓpter
deū dereliquerunt oīa: t i pauptate dño
famulantur ad hoc vt possint liberius cō
teplatiōi vacare t deo fruire. tales st̄ reli
giosi viri frēs. siue sorores imitātes xpm
ꝺ q̄ꝺ b. Gre. iiij. mor. dic̄. Sūt nō nulli
iustoꝝ q̄ ad appb̄ēdēdū culmē pfectiōis
accincti: dū altiora appetūt exterius cūcta
derelinquūt. Ilt elymosina est danda cuiuscū
q̄ cōditionis existunt spūales siue secu
lares. validi siue infirmi. Secūdi st̄ pe
tentes ꝓpter bonū vtile siue ꝓpter vtilitatē
Et sunt personeutriusq̄ sexus. fratres t
sorores: siue alie spirituales persone que

nō solū ex priori cā elegerit pauptatē. ñ ēt vt ifirmis ⁊ debilib⁹ psonis possint ad esse subuēire ⁊ iuuare. q̄ multū vtiles sūt. his etiā nō solū ituitu charitat̄ ⁊ deuotionis. ñ etiā laborū suorū merito dat̄ elemosina. Tertij sūt q̄ petūt clynā. ppt̄ bonū delectabile. sic sūt validi mēdicātes. q̄ laborare posset manib⁹. qō tñ fugiūt et ociū q̄rūt p mēdicitatē. ꝺ ꝺ qō ꝺr p ꝓphetā. Labores manuū. Illis qr ꝓpt̄ securitatē cibi negligūt iusticiā subtrahēda est clyna. vt hr. v. q. v. Nō ois. nisi iaz fame moriāt. vñ hr. C. de mēdicātib⁹ validis .l.i. ⁊ ij. ꝙ hi validi mendicātes singuli debēt ispici ⁊ explorari de integritate corpis ⁊ robore ānorū atq; de inertia. ⁊ q̄ recepti fuerit absq; vlla debilitate redigēdi sūt ad fuitutē imperatoris. ⁊ ad colonatū p petuū. Iusti⁹ em̄ feceris si iuste petētē correxeris q̄ si ei dederis. vt hr ex glo. p dicte leg. ⁊ ex gl. sup Mat. q̄ hic addit.

Tertia pars in qua ostēditur

ineuitabil sta⁹ pmij. ad quē iuste meritū q̄libet iuste ordinat̄ vel demeritū ibi: factū ē vt moreret̄ mēdic⁹. ✠ Nota sin⁹ abrae ꝺr loc⁹ req̄ei. vbi nullū maluz nec pene nec culpe est. vbi sci pīes plene purgati añ mortē xpi hitabāt. ⁊ mo accipit̄ in scriptura ꝓ loco eterne btitudinis Seqūtur. mortu⁹ ē etiā ⁊ diues ⁊ dānat⁹ est ad penas inferni. in quib⁹ leuauit oculos. nō corpales: ñ mētales ad lazarū existentē in loco q̄etis ⁊ btitudis. clamādo p desideriū inflāmatū. ꝺ. P̄ abraā. vt cū magō alliciat ad miserādū pīna pietate. mitte lazarū vt intingat ⁊c̄. Ubi ꝓsidera miser petor dictū. b. greg. i ome. ꝙ nimirū diues eū cui⁹ in hac vita misereri noluit: i suo supplicio posit⁹ pīocinū q̄rit Et q̄ vulnerato paupi mēse sue mimā dare noluit. in iferno posit⁹ vsq; ad mimā q̄ rēda puenit. Uocat aūt extremi digiti lazari modicū suffragiū mertis sui. ⁊ p gutta aq̄ modicū refrigeriū gre ⁊ mie. Petebat āt aquā gre ⁊ refrigeriū ligue. qr̄ lingua maxie torq̄bat̄. qr ꝺm greg. in ipa vt plimū peccauerat p gustū epulādo q̄tidie splēdide. p loq̄la. qr p⁹ epulas seq̄tur vana loq̄citas. Sz ꝓsidera petor q̄lem rēsuz habuit q̄ tā modicū petit. Fili recordare ⁊c̄. Aug. iō rogās diues ū exaudit̄ in tormētis q̄ rogāte paupez nō audiuit in tris. Seq̄tur in his oibus. i. ex dictis oib⁹. s. meritī ⁊ demeritī iusto iudicio magnū cahos firmatū est int̄ nos ⁊ vos. qō exponit mgr̄. iiij. sen. di. vlt. Sic posita ē hic iusticia. illic inq̄tas. q̄ nullaten⁹ associari valēt. adeo em̄ sancti dei iusticie addicti sūt vt nulla cōpassiōe ad reprobos trāsire valeant: nec dānatis pīt accedē ad sāctos ꝓregnādū nec ad ꝓgaudēdū. q̄re frustra petis. Seq̄t̄. rogo. qō nō dic̄ ex charitate qr̄ eā nō habuit. ñ tiore tuli. ne ex ipo⁹ ꝓsortio eius pena augeret̄. cū fuerit eis in vita occasio peccādi. Luz ex rōe diuitiaz relictaz ad abusum. tum rōne male vite p quā dedit exemplū sequēdi. C. x his sumūt̄ argumentū ꝙ dānatoz pena crescit vsq; ad iudiciū in tormētis. Seq̄t̄ ait illi abraā. ac si dicat. Frēs tui ⁊ q̄ cum eis sūt in mūdo hītt moysen q̄ docuit moralia. ⁊ ꝓphās q̄ mystica docuerūt credēda. q̄ ꝓtinēt pīmia broz ⁊ supplicia dānatoz. Et iō audiāt illos ⁊ moira eoz opa impleant ⁊ saluabunt̄. ℣ Moral⁹ in hac pte ad ꝓmotē emendationē pcī instruimur de magna eq̄litate dei q̄ de sua iusticia vnicuiq; qō suū est ⁊ sibi cōpetit donat iustis p remuneratiōe bonorū vitā glorie. iniustis dānationē penebm vniuscuiusq; ꝓpriā dispositionē. Sic em̄ sol stās in medio celi suā influit virtutē ⁊ actionē ꝺm dispositionē recipiēciū. in vno causando calidū. in alio frigidū. in altero tristiciā. sic ꝓz in aq̄la ⁊ nocua. Sic deꝰ q̄ ē cā pīma ꝺm autorē de causis. influit bonitatē suā vna influxiōe. ñ res nō recipiunt illā bonitatē oēs equalit. ñ ꝺm capacitatem sue nature. vna bonū. altera malū. Sic iusti ⁊ dispositi gaudiū ⁊ letitiam sempiternam. mali ⁊ indispositi ꝓpter vicia ⁊ peccata pturbationem ⁊ tristiciam. Scōm em̄ Boetiū. Nullū bonū irremuneratū dimittitur nec malū impunitum. Quare dicit Greg. ⁊ alleg. de pe. disti. i. Medicina. dicēs. Sine vltō delictū nō deserit. aut em̄ ipe ho in se ꝺ punit. aut ꝺ deꝰ cū hoie vindicās perimit. ✠ Ne quaq̄ ḡ petō parcit̄. qr nullaten⁹ sine vindicta laxatur. Et hoc ꝓz tripl̄r. s. designatur per figurā. declarat̄ per scripturā. Informatur per naturam. Primo ꝓz per figurā. Nā adā peccauit comedēdo cibum vetitū ⁊ punit⁹ ē: nō solū in se: ñ etiā i oibus posteris suis. Ben. iij. Cayn inter

fecit abel. ⁊ ipe a Lamech interfect⁹ é Bene. iiij. Jté ppt malicia hoim tot⁹ mūd⁹ seu gen⁹ humanū diluuio periit excepto noe: ⁊ q cū ipo i archa erāt. Ben. vij. Jté pharao ⁊ ois pplus egiptiac⁹ mult plagis punit⁹ é ⁊ finalit in mari rubro pierūt. et submersi sunt. eo qp dñm pplm eius dimittere noluerūt. Exo. in plib⁹ ca. De q⁹ plagis in speculo Uincé. li. iij. c. v. tales hñtur ⁹sus. Sanguis: rana: culex: musce: pec⁹: vlcera grando. Bruchus: caligo: mors: pignora: puma necādo. Uel aliter ⁊ melius. Puma rubes vnda: rana⁊ plaga secūda. Inde culex tristis: post musca nocētior istis. Quita pec⁹ strauit: vesicas sexta creauit. Post seqt grādo p⁹ hauc dēte nephādo. Nona tetigit sole. pmam necat vltia plē. Jté filij isrl ppt pcā eorū. xl. ānis afflicti st in solitudie. ⁊ ān⁹ p die ꝓputat Nu. xiiij. Jté recesserūt a deo faciētes vitulū ꝓflatilē qué adorauerūt. iō guit punīti sūt ⁊ ceciderūt. xxiij. milia ex eis. Exo. xxxij. Et hec eadē replicat apls di. qp in plurib⁹ displicuerūt deo. nā i deserto pstrati st. Et seqt. hec aūt in figura facta st nr̄a vt nō simꝰ ꝓcupiscētes malorū sic illi cōcupierūt. i. Cor. x. Un afflictiões oim p̄dictor⁊ tipū gerūt reprobor⁊ q in iferno dānati st ⁊ cruciant eternaliter ꝙm qp oñdit apls vbi sup. d. Hec oia i figura ptingebāt illis scripta ad nr̄az correctionē in qs fines seculorū deuenerunt Et sic p3 quō pcm sine vindicta nō laxatur. ⁊ h̄ p figurā. Secūdo oñdit hocidez p scripturā. et hoc pūtis euāgeliū. de diuite epulone. q in iferno sepult⁹ est: ⁊ maximis cruciat tormēt. imo modica gutta denegata fuit sibi vt refrigeraret linguā suā. eo qp micā panis pauperi lazaro negauerat. et io abraā dicebat Fili recordare quia re. bo. in vi. t. ⁊ la. sil⁊ mala. nūc ār hic consolat. tu vo cruciaris. Jō hildebert⁹ ceno niēsis epūs: vt h̄ in speculo Uin. li. xxvi. ne in locū huius torméti veniret: quotidie xp̄m talit exorabat. Ur intre me ñ sinas infernales medicinas. vbi error. vbi mer⁹. vbi fetor. vbi fletꝰ. vbi reprobi detegūtur vbi rei cōfundūt. vbi torror sp cedēs. vbi ximis sp edēs. vbi totū hoc phēne. q⁊ prepes mors gehēne. Ade recepter syō illa syon dauid vrbs tranqlla. in q lux phennis. vbi eterna pax. ad quā suspiro. te req⁹ro. vt tecū inhabite amen. Un h̄ in speculo Uin. li. xxviij. de Mauricio impatore q dum esset vir deū timens malebat in hoc seculo facinorū suor⁊ corpali supplicio vindictam persoluere qp tormētis gehennalib⁹ cruciari. Qd cū iugit in suis orōnibus dñm deprecaret exaudiri meruit. Quadaz itaqꝫ nocte dū in stratu suo quiesceret vidit p somnū añ se eneaz stare effigiem saluatoris q erat añ portā palacij ex qua est vox emissa. d. ad eū. da te Mauriciū. Et tenētes eū quidā iudiciarij ministri: exuerūt eū. Tūc ait ad eum saluatoris ymago. Ubi vis reddaz tibi mala q meruisti. hic aut in futuro. Et ille O amator hoim dñe hic potius qꝫ i illo Tūc iussit diuina vox eū tradi ⁊ cōstantinā ei⁹ vxorē ⁊ oēz ei⁹ cognationē foce militi. Expgefact⁹ vero misit ad accersiēdū Philippū generū suū. Cui igit assistēti: dixit Mauriciꝰ. Scis inter agmia nr̄a aliquē militē noie focā. cui ille. Scio vnū Et impator. Cui⁹ é q̄litatis. Qui ait. iuuenis: timid⁹: ⁊ temerari⁹. Tūc referens Augustꝰ somniū Philippo: glorificauit magnifice dñm ꝓ huius reuelatioe. Post hec aūt Mauriciꝰ augustꝰ in hostili tra posit⁹ cū milites suos ferro a rapinis abstinere cōpelleret: nec eis stipēdia ꝓsueta largiret: focā rogare ceperūt vt impij regnū sup eos accipet. Quib⁹ sepe dictus focas obediēs regalē purpurā sumpsit. Quod audiēs mauriciꝰ aio dissolut⁹ rebus aduersū se fluētib⁹ cessit. ⁊ in quādā siluā mari ptiguā fugit. i q̄ cū vxore ⁊ q̄n qꝫ filijs iussu foce cesaris interempt⁹ est. Certe ille dñs fuit deuot⁹ ⁊ magne fidei q sic penis credidit iferni. qp maluit h̄ puniri qp alibi. A Cui⁹ oppositū mlti increduli xp̄iani sentiūt dicētes. Si clericus nō de iferno ⁊ pastor de lupo nō asserēt: nihil daret eis. Sic etiā q̄dā rusticus dū quēdā p̄dicantē audiret de penis iferni loquētē ait. Maledictus sit q tibi credat. qr tibi nūqp fuisti. Cui frat. Si aliq⁹ inde rediret ⁊ tibi de penis iferni diceret. nō crederes ei nec cessares a malo. qr sic ille exiuisset ita ⁊ tu crederes inde posse egredi. ß crede mihi infernū ita pfū dū ē qp null⁹ pōt inde ascēdere. ita clausū qp null⁹ pōt inde exire. ita custoditum qp null⁹ pōt euadere. Un Job scribit vij. ca. Sicut cōsumitur nubes ⁊ pertransit. sic qui descendit ad iferos nō ascēdet nec

remittetur vltra in domū suā nec cogīscet eum amplio loco ei⁹. et tamen introitus est facilis. exitus autē impossibilis. quia vnico passu intramus: per infinitos aūt exire nō valem⁹. Nā vno solo passu quo aīa exit a corpe si pctōr est subito ad ifernū descēdet. Vñ Job. xxi. In bonis ducūt dies suos t in pūcto ad inferna descēdunt: vbi ex diuina iustitia q̄ ibi euidētissime manifestat dānati cruciabuntur die ac nocte in scla scloz. Apoc. ij. Et maximis penis vt peccata eorū vindicentur q̄ in his vsib⁹ cōprehēdūt. s. Judice scriptura caligo vincula flagella. Frigus flāma timor vmis ꝓfusio fetor. Sunt pate pene q̄s q̄sq̄ dz timere. Tertio oñdit vi dicta pctōrū per naturā. t hoc in punitione reproborūz. Nā iustū est t iustitia dei hoc requirit ꝙ qui semp manet in culpa sempq̄ maneat in pena. Vñ. b. Greg. t recitat de pe. di. i. §. pōt. Juste punit deus malos eternalit. vt q̄ in hac vita nunq̄ voluerūt carere pctō: nūq̄ careāt supplicio. Illud etiā oñdit exēplarit in natura Nā vt refert Jsi. ethi. li. xvi. c. iiij de q̄dā lapide q̄ abeston noīat. hic tal⁹ ē vtut et ꝺditiōis. ꝙ cū semel accēdit nūq̄ extinguet postea. Cuius rōez assignt dns albert⁹. d. hūc lapidē h̄e quādā pinguedinez interius inclusam q̄ ē materia t fomētuz ignis. Jta t in sili ē de istis q̄ in inferno igne gehēnali cremātur t puniūtur. q̄ cū culpā mortalis criminis semp in se habeant inclusaz q̄ est fomentū ignis infernalis t totius cruciatiōis: iō ignis ifernalis nec ve eternū ab eis nūq̄ sepat: t ineternū nūq̄ extinguit. iuxt illd Jsa. vlt. q̄ in psona dei de eis sic inqt. Qui puaricati sūt in me vmis eoz nō morietur t ignis eorū nō extinguet t erūt vsq̄ ad satietatez oi carni. ℣ Sz q̄rit an in iferno vermis sit maior pena ꝙ ignis. Et videt ꝙ ignis sit maior. q. ꝟm aug. xij. ꝺ ci. dei. c. iiij. Nihil igne vrēte ē molestius. Cōtra. illa pena maior ē quā h̄o magis cupit effugere. ℟ boies magis cupiūt effugē penam mentis ꝙ corpis. vñ vt aliqñ effugiāt vehemēte tristiciā interficiūt se. Cū g̃ vmis sit pena mētis. q. est remorsus �conscie. t pena ignis sit pēa corpis maior ē pena vermis ꝙ pena ignis. Rñdet ad ꝟm Richb. in. iiij. sup mgr̃m di. vlt. ꝙ vmis dupl⁹ pōt accipi. aut ꝓprie. s. ꝓ verme corpali. aut methaphorice. s. ꝓ remorsu conscie. q̄ vmis ꝺ in ꝙ tū orit ex turpitudine peri. sicut vmis ex putredine corpali. t anima spūalit puniēdo affligit. sic vmis carnē ipaz mordēdo vel puniēdo vtroq̄ mō dicūt aliqui ibi esse penā vermis. ꝓpter hoc q̄ ꝺ dicit scriptura Judith vlt. Dabit ignē t vmes in carnes eoz. t Eccli. vij. Vindicta carnis impij ignis t vermis. Vermis aūt puniēs carnē est vermis corpalis. vt eis videt. ℣ uis aūt aug. xxi. de ci. dei. c. ix. dimittat sub dubio: vtrū in inferno erūt vmes materiales vel nō. cōit tū tenet ꝙ nō. q̄ vegetabilia t bruta nō remanebūt. eo ꝙ nūq̄ habuerūt ordinē ad incorruptionē. t post iudiciū nō erit generatio t corruptio. Dicit ign̄ Richar. ꝙ pena. q̄ vermis intelligit sacra scriptura remorsū �conscie. q̄ t si ꝓncipalit t imediate affligat aīa. eo tū ex oñti t ꝓ quādā redūdantiā etiā affliget caro. ℭ Vñ caro dānatoz affliget t ab exteriori t ab interiori. Et sic q̄rere vtrū in dānat sit maior pena vmis ꝙ ignis: est q̄rere vtrū remorsus conscie sit eis maior pena ꝙ illa q̄ causat in eis ex igne. Ad q̄ simpl⁹ dicē dū ꝙ sic. t pōt sic ꝺclarari. Sicut magnitudo delectatiōis pēsat ex trib⁹. s. ex magnitudine boni ꝓiūcti. t ex bōa dispōne potētie ad suscipiēdū passiōez delectationis. t ex pfectione ꝓiunctiōis. sic magnitudo doloris pensat ex magnitudine mali ꝓiūcti. t ex hoc ꝙ potētia ē mal⁹ tū ꝺisposita ad patiēdū ab illo malo t ex forti ꝓiūctiōe mali affligētis cū illa potētia. ℭ Malū em̄ interius affligēs aiam dānatā est ꝑpetua carētia sue pfectiōis ad quam erat apta nata. in ꝙ tū illa carētia appbēdit sub certitudine sibi inesse ꝓ pctō propie volūtatis. Hec em̄ carētia vt sic appbensa est illud maximū malū qꝺ aiam infligit qꝺ lōge magis est, bone dispōsitioni aie ꝓriū ꝙ actio ipsius ignis. Aīa etiā est magis disposita ad patiēdū a malo ꝑdicto ꝙ ab ipo igne. Qꝺ ꝓz. q. ipe ignis nō ē apt⁹ nat⁹ aīam affligere ex ꝓpria vtute imediate. ipam em̄ nō affligit imediate: nisi in ꝙ tū est instrumentū diuine iustitie. t post iudiciū affliget aīam etiā mediāte corpore. Aīa aūt patit a ꝑdicto spūali malo imediate t per se. Cōuictio etiā est fortior. q. fortior est apprehensio per intellectum ꝙ ꝓ sensum. t ꝙuis post corpis re

sumptõez illud malũ qõ voco ẏmẽ ⁊ ipsum igne appẽhẽdat p intellectũ. tñ pncipaliꝰ appẽhẽdet ignẽ p sensũ. ⁊ ẏmẽ p intellectũ. qz ẏmis ẽ qd magꝭ intelligibile: cũ sit aliqd spũale. q̃ ignis: cũ sit aliqd sẽsibile. Hermis etiã ẽ pñtioꝛ aie q̃ ignis. qz corpalia ñ pñt eẽ inꝛ aiaz sicut spũalia. malũ aũt qõ ẽ aie realr pñtiꝰ. ⁊ ab ea cogtũ pfectiꝰ sibi ⁊ fortiꝰ ẽ pniũctũ Ad pmũ arg. i ꝑriũ dicẽdũ. q illõ ẏbũ aug. intelligẽdũ ẽ de molestia q̃ inferꝛ p instrumentũ corpal e et ceteris paribus.

Feria. vi. post reminiscere. Ser. xvij.

Domo quidã erat

paꝛfamilias q̃ plãtauit vineã et sepem circundedit ei. Mat. xxi. ℰ Videmꝰ rẽ bñ munitaz posse magis custodiri ⁊ ꝓseruari q̃ sine munitõe. Nã ciuitas forti muro circundata securioꝛ ẽ et ab hostibus miꝰ impugnaꝛ. Est em̃ pena capit̃ q̃ murũ ciuitatis violẽter scalis siue alijs modis trãscẽdit. vt bñ. ff. de rerũ diui. l. si q̃s violauerit. Vñ Remꝰ frater Romuli occisꝰ tradiꝛ ob id q̃ murũ ciuitat̃ Rome volũtarie transcẽdit. vt em̃ glo. ibidẽ dicit. Duo erãt frẽs q̃ romã fecerũt: ⁊ cũ ꝓtẽtio essz cuiꝰ noie vocaret̃ Roma a remo vl romulo. sorte obtinuit romulꝰ ⁊ dñs remãsit q̃ postea frẽm occidi fecit. qz ꝑ suum fecerat interdictũ in trãscẽdẽdo muros. Sic deꝰ rex celoꝛ magnã edificauit ciuitatẽ. s. sctam eccliaz quã vt vineã speciosissimã plãtauit. vites eiꝰ. s. deuotos xp̃ianos mltiplicauit ⁊ custodia fortissima ãgeloꝛ eã muniuit et circundedit ꝑ hostes q̃ sub pena capit̃ ⁊ indignatiõis oipotẽtis dei appꝛopinq̃re nec trãscẽdere pñt murũ istũ magnũ et altũ. Vñ hiero. i. deꝰ ad ãgelicã ptãtẽ loq̃tur. d. Ego dedi te hodie in ciuitatẽ munitã ⁊ i muꝛeneũ sup oẽm terrã regibꝰ iuda. i. ꝓfitẽtibus xp̃m et pncipibus eiꝰ et sacerdotibus et oĩ pplo isrl̃. ⁊ bellabũt aduersũ te. s. demões et nõ ꝓualebũt. qz tecũ ego suz ait dñs vt liberẽ te. Bene igiꝛ dꝛ q̃ hõ quidã. s. deus erat. ℉ Queritꝛ an seps vel murꝰ angelice custodie vnq̃ diripiaꝛ cuz hõ spnit custodiã et pctis obstinaꝛ: videꝛ q̃ sic. Isa. v. Auferã sepes eius. i. custodiã angeloꝛ. Itẽ Ezechiel. xxxviij. Cadẽt sepes et muri eius corruent. igitur. Cõtra. de nemine est desperãduz q̃diu ẽ in vita. sicut augu. dicit. i. retractationũ ꝛ de esperãduz essꝛ de obstinatis nisi possint cõuerti et fieri boni. ℊ. Rñdenduz q̃ duplex ẽ custodia. q̃dã generalis q̃ fit circa totã vnã gentẽ. q̃daz vero pticularis: que ẽ circa vnã ꝑsonaz singularẽ. Primo mõ dimittit angelos custodire. sicut dꝛ q̃ michael q̃ erat pncipes synagoge. nũc ẽ pncipes eccle. ℬ Secũdo modo dicũt cõiter q̃ nunq̃ dimittit hoĩem custodire q̃diu pficit: sed nõ pficit in obstinatis ad eoꝛ salutẽ. iõ aliquo modo eos dimittit. non tñ oĩno q̃diu sunt viatoꝛes: cum custodia sit executio quedam diuine puidẽtie circa hominez viatoꝛem. deus autem prouidentiam nõ subtrahit alicui q̃tumcũq̃ malo. Jn modo aũt illo scribentes diuersifican̄. Quidã em̃ dicunt q̃ dimittit q̃ tũ ad custodie actum. qz actu nõ custodit. sed non q̃tum ad habituz. qz semꝑ ẽ paratus custodire si vellz a malo resipiscẽ. sed hoc nõ. qz cuz nullus q̃diu ẽ viatoꝛ sit oĩno impossibilis ad bonuz. ⁊ ita posset ei angelꝰ multa cõmoda impartiri: q̃tum ad officiuz custodire spectat. non videtur igiꝛ̃ q̃ actu deserat oĩno. Alij dicunt q̃ duplex ẽ officiũ angelice custodie. quoddã respectu corpis. sez defendere nea demone oppmaꝛ. quoddã respectu aie. sez defendere nea demõe subuertaꝛ. Quantũ ad primũ nõ deserit. ℏ q̃tum ad secũdũ. eo q̃ iaz ẽ puersus et frustra laboraret. Sz nec hoc sufficit. qz custodia ꝑncipaliꝰ respicit aĩam q̃ corpꝰ. lz aũt talis aĩa sit actu puersa: nõ tñ est ad ꝑriũ impossibilis facta. Alij dicunt q̃ subtrahit bñficiuz custodie obstinato q̃tum ad hoc q̃ nõ instigat ad bonum cuz bonuz totaliter desipiat ei. ℏ nõ q̃tum ad hoc vt reuocet a malo. Plura em̃ mala faceret q̃ facit si eum nõ reuocaret. et ꝑgressuz tẽptatoris aliqñ impediret. Vñ etiã sic nõ deerit custodia antixp̃i. ⁊ hoc satis ꝓbabiliter põt sustineri. Et ꝑm hãc viã pz ad autoritates respõdendum q̃ intelliguntꝛ de custodia generali. aut si de speciali intelligãtur: sic intelliguntꝛ q̃tũ ad effectuz boni. qz nõ instigat ad bonũ

ℍ Queritur secundo vtruz angelo custodienti accidat aliquod gaudiuz ex salute custoditi. Quod sic videtur. Luce.

Fv. Gaudiū ē angel' dei sup vno pctōre pniaz agēte: ꝑ nō gaudēt de pnīa nisi p pter eoz salutē. si ḡ eis accresc̄it de pnīa gaudēt mlto forti⁹ ꝺ salute. Ꝫ Cōtra q̄ pōt nouiter gaudere pōt nouiter affici ꝑ affectōes in āgelis btis sūt oino stabi lite ꝛ q̄ete. ḡ nō pōt eis ꝓtingere gaudiū nouū. Rn̄sio. dicēdū q̄ gaudiū brōz ēē iudicat' in habitu charitat'. nulluz em̄ in eis ē gaudiū nisi charitate regulatū. vñ �means magnitudinē caritat' erit gaudij ma gnitudo. sicut aūt eodē habitu charitat' pōt hō plēs simł diligere. imo hñs cha ritatē eodē hītu diligit oē diligibile. ꝛ n̄ variat' nec mltiplicat' hīt⁹ p diligibiliū variatōez vł mltiplicatōez: ꝑ solū mlti plicat' mod⁹ ꝛ act⁹. eo q̄ pla simł ꝛ vno actu diligere nō pōt. ꝛ eodē motu in pla simł moueri. Sic pt hō ꝛ āgel⁹ btūs eo dē hītu charitat' et gaudij simul de plu rib⁹ gaudere hītu gaudij nō augmēta to nec mltiplicato p augmētationez vel multiplicatōez obiectoz. ꝛ hoc vno actu si voluerit. et etiā plurib⁹ �means impiū vo lūtat'. sicut em̄ intellect⁹ brōz pōt simul ad pla cōuerti. ꝛ vno actu sił pla intelli gere: sic eoz volūtas et affect⁹ pt simł et vno actu pla amare. nō solū i gñali. sed etiā in pticulari se sup singula ꝙuerten do. ℟ Sz qz ptās glie n̄ aufert ptātē nat'e: ꝑ necessitatē attritōis ꝛ limitatōis glie nō ꝓpassibilē. iō affect⁹ glorios⁹ sił ꝛ vno actu pt moueri ad pla. pt etiam ꝛ plib⁹ actib⁹ ꝛ motib⁹ ad pla moueri. n̄ i eodē nūc: ꝑ i diuersis. Et ita vno actu vł diuersis pt ꝺ plib⁹ gaudē. vtroq; āt mō pōt crescē ei⁹ gaudiū p cremētū obiecto rū. nō �means hītuz: qz idē habit⁹ sp manet sicidē hīt⁹ charitat' nō solū �means actū. q̄a pl⁹ gaudet quodām mō de plib⁹ q̄ ꝺ pau cioribꝰ. pl⁹ etiā gaudet ꝺ bono melioris q̄ ꝺ bono mín⁹ boni. ꝛ ꝓ fortasse siue v no motu siue plurib⁹ moueat'. Sz si op poneret aliq̄s ꝰ hoc q̄ dictuz ē. q̄ vno actu et motu possit angel⁹ plures simul diligere. qz impossibile ē eūdē motū esse intensuz et remissuz. ꝛ ꝓstat q̄ angelus mag̃ diligat meliorē et itensi⁹ ꝛ mín⁹ in tēse ꝺ alio. ḡ impossibile ē q̄ eodē motu et actu sił gaudeat ꝺ vtroq;. Itē martí res ꝛ v̄ginēs ꝛ p̄dicatores gaudēt spā liter de puilegijs suis. vñ ꝺr cōiter q̄ eis aureola debeat'. ꝑ si vno actu de oī bono gaudeāt. nō videtur q̄ possint pl⁹ gau dere de bonis p̄dictis q̄z de alijs cōibus q̄ gesserūt. ḡ �means istū modū aureola nul la erit. Rn̄deo nō negat' quin bñ possit fieri diuersis motib⁹ amoris et gaudij i diuersa: ꝑ hoc asserit'. qz vno et eodē ac tu et motu p̄nt simul gaudere ꝺ pluribꝰ imo de oībus beatis. Cuz em̄ possit eoz intellect⁹ simul ad diuersa ferri. et nō sit min⁹ potēs affectus eorū q̄z intellectus p̄t sił'r sił'i actu amoris moueri ad diuer sa. et qz in oīb⁹ erit vna rō gaudij ꝛ amo ris �means pl⁹ et min⁹ pticipata. s. amoz dei et charitas. nam pl⁹ amabit' q̄ plus de um amauit. ꝑ intellect⁹ simul appꝓbēdet illā rōem �means mag̃ et min⁹ eē in diuersis sic etiā affect⁹ simul �means mag̃ et min⁹ mo uebit' ad diuersos. Et ē exempluz. si lux solis ageret volūtarie: tñ ex ꝰ nō eēt mi nus potēs q̄ nūc: cū agit tm̄ naturaliter imo mlto potēcioz nūc vno actu sił ꝛ mo tu illumīaret et calefaceret oia q̄ in dia phano ponerent'. Et ꝛz multiplicaret' et augeret' in ipō virt⁹ illuminādi ꝛ calefa ciēdi vel act⁹ necessario multiplicārētur et ꝛz vno actu oīa simul illumīaret ꝛ cale faceret: nō tñ equalit' oia. imo mag̃ que essent mag̃ calefactibilia et illumīabilia et mín⁹ q̄ mín⁹. vt in ꝓposito se ḥz. Nō est ḡ icōueniēs eūdē actū q̄ est sup diuer sa �means vnā rōez ab eis ptīcipatā �means ma gis et minus esse intensuz et remissum. Ad argu. ꝰ riuz dicēdū. q̄ ꝛz in btis sint affectōes stabilite quo ad habitū. qz af fectōes ad glīaz faciēt' sibi erūt ꝓpetuo stabilite et oppositē erūt oino ab eis se pate: tñ nō est necesse q̄ act⁹ affectionū nō possint supdicto mō mltiplicari. Ꝫ

Querit' tertio. vtrū ex dānatiōe custo diti incurrat' āgelus custodiēs aliq̄ꝺ de trimētuz: et videt' q̄ sic. Isa. xxxiij. An geli pacis amare flebant. Sz nulla ē in eis cā fletus: nisi dānatio custoditi. ergo Itē in gestis bea. Job. euangeliste dixit Stacte⁹. q̄ qñ Jobes eugeniū ꝛ agrip pum a morte suscitauit: vidit āgelos eo rū flētes ꝛ dolētes. āgelos vero Sathā ne gaudētes: ꝑ hoc non erat nisi qz illi a bono incepto destiterūt. ḡ multo fortius dolēt qñ damnātur. Et in vitas patrum dicitur. q̄ paulus dū fratres intrarēt ec clesiā vidit quēdā monachū nigruz toto corpore ꝛ demōes vtraq; pte eū tenētes

ſanctū vero angelū eī de longe lugubrē triſtāq; ſequē tē. igit. Cōtra. dolor ñ ē ſine pena: nec pena ſine culpa. cū igit i angelis nō ſit culpa nec fuerit: nō pōt eē pena nec triſticia. Rñdeo q̄ tripl'r pōt itelligi q̄ angel' cuſtodiēs incurrat aliquod detrimentū ex dānatiōe cuſtoditi. aut p boni alicui' amiſſionē qō p̄didit ex b̄ aliquē bonū habitū vel habendū ſi ſaluaretur. aut p voluntatē t deſideriū caſſatiōez eo q̄ nō fit qō deſiderabat. aut p quādā cōpaſſionē. qz patit ei ppt̄ miſeriā quā incurrit. neutro aūt mō pōt h̄ie ꝟitatem q̄ incurrat aliqō detrimentū. nō q̄dē primo mō. qz pfecte btūs eſt. pfecte aūt beatus cū habeat pfectā certitudinē de boni habiti pmanſiōe nihil p̄dere pōt. nec aliquid ampli' expectare ſuā britudinē augēs. Nec ſecūdo mō eo q̄ volūtatē habz totaliter diuine volūtati p̄formatā. t iō nō vult nec deſiderat ſalutē cuſtodiri abſolute t in oēm euentū. ſ̄ b̄m q̄ ſcit deū eā velle. ſ. p̄ p̄ditionē meriti t obediētie diuine volūtatis. ita q̄ ſi p̄ius acciderit nō vult eū ſaluari. t iō ſi nō ſaluat' volūtas ei' nō caſſatur ſicut nec diuina: qz b̄m apl'm .i. Thi. i. vult oēs hoīes ſaluos fieri t ad agnitionē ꝟitat̄ venire. non em̄ diuina voluntas caſſat' p hoc q̄ non ſaluantur nec veniūt ad cognitionē veritatis. Nec tertio mō licet hoc aliqui dixerint. tū propter cōformitatē ad diuinam voluntatez t iuſticiam qua letabit' iuſtus cū viderit vindictam: vnde nulla cōpaſſione ad reprobos mouebūtur. ſicut Greg. dicit. tū p̄pter perfectione gaudij cui nō pōt aliqd̄ de contrario admiſceri. Ad rōnes in oppoſitū. ad primā autoritatē dicēdū q̄ intelligit' de prelatis q̄ noīe āgeli q̄nq; i ſcriptura deſignant' p̄pt̄ diuine volūtatis nūciationē. quā debēt ſubdit̄ nunciare. et curā miniſterij quā debēt ſubdit̄ exhibē. Et ad litterā intelligit' dictū p̄ captiuitate populi iudaici. Ad exēpla dicendū q̄ vtrūq; illorū fuit in viſione imaginaria i qua potuerunt angeli oſtēdi triſtes t lugubres. ſz in ſe triſtes nō eſſent. qz nec in ſe triſtabant': ſ̄ in imaginibus t ſimilitudinib' quibuſdā. Quantū ad p̄mā nationē t expoſitionē euāgelij ē ſciendū q̄ ſicut h̄eri eccleſia oſtendit quorūdā iniq̄rū crudelitatē. Sic hodie p̄ponit dei pietatē t ingratoꝝ p̄uitatem. t ſm̄ hoc ponūtur tres partes. Et oſtenditur in prima p̄donantis benignitas commēdabilis. ibi Quidā homo erat. In ſecūda execrātis malignitas deteſtabilis. ibi. Et agricole apprehēſis. In tertia examinātis ſagacitas admirabilis. ibi. cū ergo venerit tē.

Quantū ad primū eſt ſciēdū q̄ p̄ns euangeliū exponi p̄ot ad lītaz de ſynagoga quā dñs de' primo in egipto plātauit. iux̄ illud p̄s. Vineā de egipto trāſtuliſti: eieciſti gentes t plātaſti eā Sed exponendo de ſancta eccleſia quaz dñs de paradiſo ſub figura diſpoſuit. quādo de latere ade dormient̄ euā formauit ſic dormiēte x̄po in cruce q̄n de latere ei' ſanguis t aqua effluxit efficacia t p̄ſummario eccleſie eſt ordinata. Vñ aug. de vera innocētia p̄poſitiōe. cxxix. Dormiuit adā vt fiat eua moritur x̄ps vt fiat eccleſia. dormiēti adā fit eua de latere. mortuo x̄po lancea p̄cutit' lat' ei' vt p̄fluant ſacra quib' format' eccl'ia. Cōcordat ad hoc extra de ſum. trī. cōciliū viēne: fideli catholice. vbi ſic dr. X̄ps emiſſo ſpū p̄forari ſuſtinuit lat' ſuū: vt exinde p̄fluentib' vndis aqua t ſanguis formaret' vnica t immaculata ac ꝟgo ſancta mat' eccl'ia cōiunx ſibi. ſicut de latere p̄mi hois ſeparati eua ſibi in cōiugiū eſt formata. Moraliter aūt eſt ſciendū q̄ inter oīa cōdonata nature generatio papua ē ad cōſeruationē ſpēi. ūre dic' p̄b's .ij. de aīa. q̄ generare ineſt oīb' p̄fectis t nō impfect̄ Et cū ſit p̄fectio q̄dā cōmēdabil' in aliis ſpēbus multomag; in ſpē hūana cōmendari oz. t in muliere fecūditas. ūre h̄. ff. ō edilitio edic. §. q̄nt' ſi mlier. q̄ magnū p̄miū ē mulieribus p̄cipere t cōceptū tueri Hoc em̄ mun' a ſolo deo datū ē hoī t benedictiōe p̄firmatū. q̄n in paradiſo dictū ē p̄mo parēti. Creſcite et multiplicamini t replete terrā. In ſignū huius mulieres ſteriles reputabant' maledicte in veteri lege. Q̄ō etiā in noua lege confirmatū ē a ſaluatore ſub figura. q̄n in via maledixit ficū. qz non habuit fructū. vt h̄ Mat. xxi. Sed dicūt virgines t p̄tinentes. dur' eſt hic ſermo qui nos maledictas aſſerit. Et ideo ne terreant aliquē iſta ꝟba poſſ' intelligēda ſ't ſpūaliter q̄ l'raliter. Steriles em̄ oēs maledicte ſunt nō facientes opera

meritoria. fecūde aūt meritorie opantes benedicte. ℣ Et q3 virgines ⁊ cōtinētes: cōiugatas duplici fecūditate antecedunt. ideo maxime benedicte. q3 coniugate carne generant. virgines vero spiritu. Ille em̄ carne generant prolem corruptibilē. iste carne ⁊ spū generant incorruptibilē: ⁊ gloriam eternam. ppter quod dicit Ihero. ⁊ habetur. xxxij. q. i. Nuptie terrā implent. virgines paradisuz Fecūditas illa carnalis in paradiso ordinata in creatione quando deꝰ in medio padisi fontē fecit ad irrigandū totum padisum figurat ⁊ designat spūalem fecūditatem de qua celū repleri debebat: ⁊ fiendū i recreatione qū vineaz ecclesie plantauit. in qua filiū vnigenitum vt fecundissimā vitem posuit. ⁊ in medio qꝺ est caluarie locus fontē aque ⁊ sanguinis in latere eiꝰ pfodit. ad irrigādū et ad fecūdandū eā. ⁊ ad meritorie operandū. Dicitur bñ igit homo quidam paterfamilias. ℗ Sed norandū q3 sicut plantatori vel vineatori alijs omissis tria sunt necessaria scz. ppaginatio. putatio ⁊ pastiatio. scilz ad palos alligatio. Sic deus paterfamilias volēs vineā in eccl'ia plātare ⁊ fecūdare tulit vitē nobilissimā. s. ibm filiū eiꝰ ⁊ Propaginauit in terrā ad multiplicationē. Putauit ad fructus augmentationē. Pastinauit ad rectificationē. Dixi nā q3 primo q3 deus filiū eius propagīauit ad multiplicationē. Naturalr em̄ qñ vitis foditur in terram ⁊ imponit tunc fortificat in virtute. ⁊ ex ea multos ꝓducit palmites. ⁊ ex eo vt multiplicent palmites propaginatur. Sic cum terra nostra esset vacua sine palmite ⁊ sterilis: deꝰ filiū suū misit ⁊ ppaginauit eū in tra qñ euz in vtero virgis būanauit vt vineā ecclie palmitibus. i. xp̄ianis deuotis multiplicaret ⁊ repleret. Joh. xv. Ego sum vitis: ⁊ vos palmites. Produxit em̄ hec vitis innumerabiles palmites. apl'oz: ꝓfessorū: martirū: virginū: aliarūq3 deuotarū psonarū vsq3 ad fines orbis terrarū. iuxta illud ps. lxxix. Extendit palmites suos vsq3 ad mare. ℣ Hij palmites in primitiua eccl'ia ꝓtulerūt vuas suauissimas bonaz virtutū. ß mō intanū amaricant sūt hoīes vicijs q3 nihil faciūt nisi labruscas. s. actiōes ⁊ opatiōes demeritorias. vñ Isa. v. Vinea facta est dilecto meo. se pini eā ⁊ lapidesꝰ elegi ex illa: ⁊ plātaui eā electā. ⁊ edificaui in medio eiꝰ turrim. et torcular extruxi i ea. ⁊ expectaui vt faceret vuas ⁊ fec̄ labruscas. Quid in q3 debui facē vinee mee ⁊ nō feci. Et seq3 f̄ indignatio ip̄ius p̄fissamilias. s. dei dicentis Nūc oñdā vob̄ qd faciā vinee mee. auferā sepē eiꝰ ⁊ erit in direptiōez. diruā macerie eiꝰ ⁊ erit i ꝓculcationē. Nō putabitur nec fodiet ⁊ ascēdet spine ⁊ vepres super eā ⁊ mādabo desup nubibꝰ ne pluāt sup eā ymbres. Rñi sic ibidē ꝺr ⁊ exponit. vinea dñi sabaoth domꝰ isrl' ē. s. eccl'ia quā deꝰ p̄ plātauit. ⁊ sanguinē filij sui in agro huiꝰ mūdi rigauit. ⁊ sepē āgelice protectiōis ei circūdedit. turrī ꝓtēplatiōis i ea ꝓstruxit. ⁊ torcular sue ꝓprie passiōis in ea fabricauit. lapidesq3. i. offendicl'a et errores i ea sustulit ⁊ amouit. q̄ propt' a p̄ncipio expectauit q3 b̄ vinea a xp̄ianis faceret vuas. i. ꝺ virtutes ⁊ fructꝰ bonoz operū ⁊ q3 vino ꝓsolatiōis ip̄m dcā recrearet. ß reuera illa ñ vī tā facē vuas. ß labruscas nō opa bōa: ß vana. nō actꝰ ꝺ tuos sos: sz potiꝰ inutiles ⁊ defectuosos. Deut. xxxij. Uua eoz vua fell' ⁊ botrus amarissimꝰ. Et iō dñs i dignat' bñficia sua ab ea subtrahit. sepē ⁊ maceriā diuine ꝓtectiōis amouet. ⁊ demonibꝰ ⁊ tyrānis i direptiōem ⁊ ꝓculcationē exponit. ⁊ erit i ꝓculcatōez ⁊ depssionē ab adūsarijs hereticq3 ⁊ paganis. ⁊ ascēdēt sup eā vepres ⁊ spine. i. calamitates ⁊ infirmitates pungētes ⁊ miserie. ⁊ mandabo nubibꝰ ne pluāt. ß maneat siccitas ⁊ sterilitas vbilibet in penā peccati. ℟ Secundo deꝰ pater putauit filiū ad fructus augmentationem. putatio em̄ est superfluorū resecatio vitis. ita q3 indiget putatione. Nam si debito tpe rami superflui p̄scindūtur tūc vitis recipit ⁊ ꝓcipit materiā ex qua fructꝰ ⁊ flores proferit in futurum. si aūt cessat debita putatio ⁊ precisio. tūc multos ramos superfluos generat ⁊ velociter sterilescit. Vitis em̄ diuina. s. filiꝰ dei q3 de sui natura supfluitatē imperfectiōis nullā habuerit. caro tamē quā assumere voluit anteq3 ꝓciperetur a ꝺbo obligata fuit pcō. de quo nc̄cio putata ⁊ resecata fuit. Unde m gr. iij. sentē. disti. iij. c. i. Queritur etiā ꝺ carne verbi an priusq3 ꝓciperet obligata fuerit peccato. ⁊ an talis assumpta fuerit a verbo. Sane potest dici ⁊ credi oportet iuxta sancto

rum attestatōnis cōuenientiā ipsā pri⁹ peccato fuisse obnoxiam sicut reliq̄ ẏgi nis caro: ꝑ spūssancti operatione mūda tam ita vt ab omni contagione imunis vniret verbo pena tamen nō necessita/ te: ꝑ volūtate assumētis remanēte. Ex cur penalitatē nō sicut culpā refe/ cauit a carne. Dicendū ꝙ penā carnalez t passibilē assumpsit t retinuit. vt p pas sionē et amarissimā mortē nostrā culpā et eternā mortem deleret. Uñ magister iij. sentē. distin. xv. Sicut propter hoiem factus est ita propter eū defectus homi/ nis suscepit. suscepit em̄ de nostro: vt de suo nobis tribueret et nr̄z tolleret. Qua re brūs Bern̄. in quodā sermone di. O bo ne iesu q̄d tibi et morti nos debuim⁹: et tu soluis. nos peccam⁹ t tu luis op⁹ sine exemplo. gratia sine merito. charitas si ne modo. Quid ergo dignius dño tam benigno retribuimus qui aiam nostraz tam gratiose a peccatis putauit et p̄cio/ so sanguine redemit. q̄ ꝙ eam imunē a peccatis seruemus et maculatā peccatis frequenter gladio lingue p confessionē putemus. q̄ vt dr Ean. ij. Tempꝰ puta tionis aduenit. Tertio deꝰ pater filium suuz vitē veram pastinauit et ad paluz crucis ligauit. Nam q̄n palmites nō eleuātur et ligātur: botri t vue cadē/ tes deorsum in terrā putrescūt t cōculcā tur. Sic nec virtus passiōis vilescat in mēte et cadat ad meōriā. erigit eleuat t extēdit xps in cruce vt oib⁹ pateat. liga tur grossis clauis manib⁹ et pedib⁹. ad signandū ꝙ a nullo velit fugere: ꝑ de/ uote ei⁹ passionē recordāti semp velit as sistere et subuenire. vñ Bern̄. sup canti. ser. xxij. Passio tua dñe iesu vltimū refu giū. singulare remediū. deficiente sapia. iustitia nō sufficiēte. succūb ētib⁹ meritis illa succurrit. cū tñ defecerit virt⁹ mea ñ ꝓturbabor. nō diffido. scio quid faciā. ca licē salutaris accipiā. Uñ deuot⁹ doctor bonauē. scribēs de deuoto p̄e nr̄o frācisco in legēda de stigmatib⁹ ei⁹ sacris di cit. ꝙ Frācisc⁹ seruus dei fidelis t pru dēs inuestigās bñplacitū dei in quo sū/ me posset deo cōplacere. t imissum ē mē ti ei⁹ p diuinū oraculū ꝙ in aptiōe libri euāgelici reuelaret ei a xpō q̄d deo ī ipo t ꝺ ipo maxie foret aceptū. Oratiōe ita q̄z cū multa deuotōe p̄missa sacrū euāge liorum librum de altari sumptuz: in nō cte trinitatis nomine aperiri fecit p soci um. virum vtiq̄z deuotum et sanctū. Sa ne cū in trina libri apertōne domini pas sio semp occurreret intellexit vir deo ple nus ꝙ in nullo magis q̄ in deuota pas sionis memoria. Et sicut fuerat xp̄z imi tatus in actib⁹ vite. sic ꝓformis ei eē de/ beret in afflictiōibus et doloribꝰ passio/ nis. Qui tandē passionis amore intrātū caluit ꝙ a xpō in mōre aluerne passiōis signa in manib⁹ pedib⁹ et latere biēnio ante mortem apparēter suscepit. Sic eti am vinculo charitat̄ et cōpassionis de/ bem⁹ crucī affigi vt cū apl'o dicere possu mus illud Gal'. ij. Confixus sum cruci. Uel ego stigmata dñi ihū in corpe meo porto Gal'. vi. Ad hāc nāq̄z cōpas sionē et passionis memoriā cōmouet ex emplū naturale. Nam vt legitur quōdā anglicus quidā perfectus ad terrā san/ ctā. per quendā paganū conductus fuit in quoddā nem⁹ pulcherrimū hūs arbo res valde proceras. in quo nullā auē au diens penitus cantantē admirat⁹ sursū suspiciēs vidit multas aues mortuas ex pānis alis in ramis arborū tacētes. Cū q̄z cām saraceno ductore quereret. dixit q̄ per totū annū in abūdantia nem⁹ h̄ auibus et dulcissimo cantu earū decora tur. sed in ebdomada in qua magn⁹ pro pheta passus est et morti tradit⁹ oēs q̄si per ꝙ passionē omni anno secū moriunt. erat em̄ tūc ebdomada passionis xp̄i ad iūgēs ꝙ a dñica vsq̄z ad q̄ndenā sic sta/ rēt q̄si mortue. t in dñica post hoc reui/ niscerēt et cantū resumerent quasi a dñi ca de passione cō dolerēt per quindenaz et in dñica resurrectōis cantuz resumen do resurrectioni cōgauderent. Sic mul tomagis homo rationalis per passionē redemptus affigi et ligari deber crucī p continuam recordationem: vt non solū in anno semel: sed semper et precipue se xta feria in qua nostra salus in ara cru/ cis est consummata memoriam deuotaz habeat xp̄i passionis ⁊c. ✠

Secūda pars in qua notatur ⁊c.

Quod probatur per iudaicū po/ pulū et pessimā eius operationez. Nam quis tātomagis reprehenditur: q̄z to ma ioris ingratitudinis experitur. q̄ scōm

pbñ. Ingratitudo est maximū vitium. Cum igitur deus pplo iudaico multa ⁊ innumerabilia contulerit bñficia. et ipi sē per ingrati essēt valde reph̄ensibiles reddantur. nam deus eis specialiter vineā suam. s. synagogā vel sanctā vitam p̄mē dauit. vt ipsi velut singulares cultores hanc plantarēt vtutib⁹. ⁊ p̄ducerēt fructus suaues et delectabiles dño. Ip̄e āt de⁹ expectauit vt faceret vuas: fecit aūt labruscas. q̄remisit pp̄has vete. test. ex imie sanctitatis ad erudiēdū et increpā/dū legis trāsgressores vt tollerēt fructū de vinea locata. et p̄mo paucos: ⁊ multū p̄phatos vt essent rectores. scz Moysen ⁊ aaron. iuxta illud p̄s. Misit moysen ꝑuuz suū aaron quē elegit ipm. Peruersi autez agricole et cultores eos diuersis penis afflixerūt. sic moysen ⁊ aarō. i castris aliquos occiderūt: sic hieremiā. aliquos lapidauerūt: sic ysaiā. aliq̄s int̄ templū ⁊ altare interfecerūt: sicut naboth ⁊ zachariā. Quare dr hic. Et agricole apbensis ꝑuis eis ⁊c̄. Misit iterū ex sua benignitate alios ⁊ plures p̄oribus. Et ꝑm Raba. corp⁹ oim pphetaꝝ. quibus ex malicia fecerūt similiter Mat. xxiij. Ecce mitto ad vos pp̄has et sapientes ⁊ scribas. et ex eis occidetis et crucifigetis et flagellabitis in synagogis vr̄is. Misit tertio et nouissime dñm pphetarum filiū suū vnigenitū dicēs. Verebūt forte filiū meū. Sz ipi malicia obstinati videntes filiū dei in carne dixerūt: hic ē heres. De qua hereditate de⁹ pater loq̄tur filio suo per. p̄s. dicentē. Dabo tibi gentes hereditatē tuā. Quā q̄dē hereditatē p̄ncipes sacerdotū p̄dere timuerunt. q̄re eū apprehēderūt et adduxerūt in domū p̄ncipis sacerdotū. Lu. xxij. ⁊ eiecerunt eū extra vineā. q̄r extra portā passus est Hebre. xiij. Et occiderūt eū suspendentes in ligno Act. iij. ¶ Moraliter ē notandū. q̄r em̄ de⁹ pplo xp̄iano amoresingulari vineā suā. i. sctāz eccl̄iaz sanguine ꝓprio irrigatā locauit excolendā vt ipse fruct⁹ pensionis sue recipiat mittit nūcios multos vt ammoneat opari. q̄ nō oporteat eum agricolas vanos expellere et eternal̄r dānare. Cōgruū em̄ ē vt admonitio p̄cedat vindictā. Sicut videm⁹ q̄ in tempestate clamosus cōcauset̄ur. Cui⁹ duplex rō assignari pōt. s. naturalis et moral̄. Naturaliter em̄ q̄ illumiatio. ij. de aia fit in istāti. et son⁹ successiue. ió visu velocius sentim⁹ choruscatōem: q̄ auditu q̄piam⁹ tonitruuz. ¶ Secūda moralis pōt cōuenienter dici q̄ ordinatiōe diuina hoc fiat q̄ choruscatio p̄cedat tonitruū vt admoneat hoies se signo crucis munire ⁊ deū p̄ auxilio inuocare ne tonitruo occidantur. Sicut etiam ex iure habem⁹. xvi. q. vij. omnes decime. q̄ vindicta fienda ꝺ̄ peto pro quo quis excōicatur nō debz fieri talis excōmunicatio nisi trina āmonitio p̄cedat. Unde ꝺ̄r de sen. ex. c. sacro. Prohibem⁹ ne quis aliquē in sententiā excōmunicatōis p̄mulgari p̄sumat nisi cōpetēti admonitiōe p̄missa. Dz em̄ cuilibet esse p̄nior ad indulgendum q̄ dānanduz. sicut legitur in Ben̄. q̄n p̄cm̄ sodome et gomorre pro vindicta de terra ad deum clamaret. noluit statim vindicare: sed primo discutere an sic esset. Quare habet̄ in can̄. ij. q. i. De⁹ omp̄s vt nos a precipitāde sententie platione ꝓpesceret. cuz oīa nuda et apta sunt oculis ei⁹ mala tm̄ sodome audita noluit iudicare priusq̄ manifeste cognosceret q̄ dicebant̄. ideo p se inq̄rere dignat⁹ est. vtruz clamor sodomoꝝ ope ꝓpletus sit: nō q̄ ignorauit: sed vt nobis exemplum daret ne precipites in iudicādis et in discutiēdis essem⁹ negotijs. et ne mala p̄ximoꝝ prius quis q̄ presumat credere q̄ ꝓbare et examinare. ¶ Sic deus omp̄s qui nō vult mortē peccatoris anteq̄ velit damnare negligentē cultorez premittit tres nūcios vt āmoneant ⁊ vocent. scz Mentalem inspiratōnez. Corporalem castigationē. Verbalem vocationē. Nā mentalis inspiratio freq̄ns ē et semp admonet ad cogitanduz dei bonitatē: misericordiam et iusticiam vt grati simus et bñ laboremus. Duz em̄ mentalibus oculis dei bonitatem p̄sam⁹ magna est et infinita. q̄ cū nihil essem⁹ de nihilo de⁹ nos sua bonitate fecit ⁊ creauit. ⁊ nō bruti⁹ insensibile et irrationabile: ⁊ rōnales vt angelos. Un̄ porphirius in tractatu de quinq̄ predicabilib⁹ c. de differētia dic̄. Sum⁹ em̄ rōnales vt dij: ⁊ mortale nob̄ additū sepat nos ab illis. Etiā nō solū rōales vt āgelos nos

Hic. cujw

misericordia

1 2 3

Bonitas.

creauit.ꝫ etiã ſm eẽntiã.intelligẽtiã:me moriã:ꝛ volũtatẽ ad imaginẽ ꝛ ſiłitudi nẽ ſuã deꝰ nos fecit et formauit Gen.i. Faciamꝰ hoiem ad imaginẽ ꝛ ſiłitudi nẽ nr̃am. Illa nãq; bonitas dei infini ta ſp eſt cogitãda et i mẽte reuoluẽda cũ gr̃arũactõe. B Un̄ hylimãdꝰ recitat de quodã ad eũ dixiſſe.nihil aſpicere ni ſi im q̃ edificaret. Cui aliꝰ inſtetit dicẽs. Quid igr̃ tibi ꝓfert ad edificatõez viſio bufonis.airẽiſte. Certe mł̃tũ.q; nihil me rui.ꝛ iõ ꝙ me deꝰ fecit hoiez ꝛ nõ bufo nẽ hoc bn̄ficiũ ad mentẽ reuoco et gr̃as ago deo meo.q̃ tã execrabilẽ formaz in nõ tribuit:ꝫ ſpẽm pulcherrimã et ad eiꝰ imaginẽ me fecit. Secũdo iſpiratio mẽ tal'nos admonet ad cogitãdũ dei miaz q̃ tã magna ẽ ꝙ lz dictãte iuſticia pctõr hora qualibz peccet ꝛ dignꝰ ſit morte e terna:iuxt illõ Ezech.xviij. Alia q̃ pecca uerit morte moriet.ſp tñ eiꝰ mia gr̃az ꝛ indulgentiã impetrat vt hõ a pctis ſe a uertat:dicẽs. Nolo mortẽ pctõris:ꝫ ma gis vt cõuertat et viuat. Nã angelꝰ ſe mel peccauit in celo.nec expectauit deuſ eiꝰ pniam:ꝫ ſtatim ꝓcipitatꝰ ẽ de celo vt nec redire valeat. Primi parẽtes in pa diſo peccauerũt.ꝛ ſtatꝰ eiecti ſũt. Nos i diluuio etiã nõ expectauit ꝫ eos ſubmer ſit.et abſtulit poſterioribꝰ.xxx.ãnos di. Erũt dies illiꝰ centũ viginti ãnoꝝ. C Cõſiderate ꝙ pl'es dãnati ſũt et miſe rabiliter extincti q̃ minꝰ peccauerunt q̃ nos.q̃ nõ ſolũ vno pctõ.ꝫ mult̃ ꝛ quaſi infinitis et mult̃ annis peccauimꝰ ꝛ ad huc deꝰ cũ p ſuã miaz expectat. Un̄ gre go. Pctõres deꝰ diu tolerat vt cõuertã tur.ꝙ ſi nõ cõuertunt̃ duriꝰ dãnat. Cõ uertere igit̃ ad dñz ne dãneris. Quãtũ cũq; eẽ ingratꝰ fueris ꝛ miaz te vocãtẽ reſpueris ſi pniaz egeris nõ vult te ex pellere.imo pie et gr̃ioſe te ſuſcipe. Naz petrũ penitẽtẽ ñ reſpuit.paulũ ſe pſter nẽtẽ.magdalenã flentẽ. matheũ thelo nariũ.zacheũ p̃ncipẽ publicanoꝝ.ſi ne gaſti deũ cũ petro.ſi pſecatoꝛ xp̃i fuiſti: cũ paulo.ſi publice peccaſti cũ maria ma gdalena.ſi illicita acq̃ſiuiſti cũ matheo. ſi ſurrexeris ꝛ pniaz egeris:cũ hiis miaz obtineb̃. Un̄ beꝛ. Sic ex toto corde ĩdul get dñs.tã libal'r ꝓdonat oẽm iiuriã:vt iã nõ damnet vlaſcẽdo.nec ꝓfundat im ꝓꝑãdo.nec minꝰ diligit iputãdo. Qui caũq; eẽ b̃ bñ ꝓſideraret ꝓculdubio nun ciũ dei reuereẽter ſuſciperet ꝛfructũ daret debitũ. D Tertio iſpiratio mẽtal'ad monet ꝓſiderare dei magnã iuſtitiã. cũ eẽ nos pdere debebat ꝛ et'nal'r dãnare ex iuſticia.vt iuſticiã eiꝰ ſaluaret ꝛ ꝓ hoie debitũ exolueret mortez nr̃az morte ſua amariſſima deſtruxit et nos a diabo lo redemit. Un̄.i.petri.i. Scientes ꝙ nõ coꝛruptibilibꝰ auro vel'argẽto rẽdẽpti eſtis ẽ vana vĩa ꝓuerſatõe paterne traditõis ſ̃ pcioſo ſanguie agni ĩmacł̃ati. Un̄ ad ꝓpoſitũ ẽ xp̃o ꝛ hoie ꝓducẽda ẽ illa fa bula quã greci recitãt ẽ caſtoꝛe ꝛ pollu ce q̃ fuerẽt duo germani.q̃ũyn̄ caſtoꝛ pe tiuit a pr̃e imortalitatẽ ꝛ recepit. qz fuit filiꝰ iouis.ꝫ pollux i neceſſitate moriẽdi pmãſit. Cui fraꝛ gr̃oſe ꝓpatiẽs cogita uit q̃liter imortalitatẽ ſuã cõicare poſſet fratri ſuo. Un̄ ipe ſpõte amarã mortem ſubijt ad tps ꝓ germano. vt eiꝰ diuitat̃ ꝓticeps eẽt et imortal'fieret atq; eis vnꝰ ortꝰ occaſuſq; ppetuꝰ vtriſq; eſſz. ꝛ hoc fecit ppt̃ dilectiõez quã ad frẽm habuit ppt̃ qõ vt dicũt greci ãbo ſũt ĩ celũ trãſ lati. ꝛ ĩ ſignũ circuli zodiaci ſũt poſiti. ꝛ gemĩ ſũt appellati. Moral'r ad ꝓpoſi tũ. Iſti duo germaniſũt dei filiꝰ ꝛ hõ. qz eũdẽ pr̃em celeſtẽ hñt ꝛ filiꝰ dei imorta litatẽ a pr̃e recipiẽs hoie in morte pma nẽte. Cui vt fraꝛ ꝓpatiẽs ꝓ eo amariſſi ma mort e mortuꝰ ẽ. ꝛ ſibi imortalitatez apõ pr̃ez obtinuit. Siplici eĩ morte mor taꝰ ẽ vt nr̃az q̃ duplex fuit mortẽ curaret ſic pulcre declarat augu. iiij. õ tri. c. iiij. vñ.ĩ. Pe.ij. Pctã nr̃a ipe ptulit ĩ corpe ſuo vt pctis mortui iuſticie viuamꝰ.cuiꝰ liuore ſanati ſumꝰ. Hãc iuſticiã penſare dẽmꝰ. ꝛ nũciũ hũc inſpiratẽ deuote ſuſci pe. Cuiꝰ tñ mł̃ti puer ſi oppoſitũ faciũt q̃ mał̃ ſuis ꝓceptibꝰ ꝛ affectõibꝰ iſpira tiões hmõi oppmũt ꝛ occidũt. C Se cũdo dico ꝙ coꝛpal'caſtigatio ſiue tribu latio nob̃ mittit̃ vt nos admoneat ꝛ co herceat bn̄facere. Nã ſic equꝰ vł̃ aſinus dũ exviã ẽ vł̃ ſi ĩcedit lente a dño ſuo pũ git̃ vt ad viã redeat vł̃ velociꝰ ĩcedat.ſi cut legit̃ balaã feciſſe aſine ſue dũ ãbu laret exviã. Nu.xxij. Sic ꝛ deꝰ pctõrem pungit qñ ei tribulatõez vel aliquã ad uerſitatẽ coꝛpalez mittit.vt ſi extra viaz charitat̃ ãbulat in pctis:pcã deſeret.et in gr̃a et ẏtutib̃ pficiat ꝛ pceđat. Un̄

Feria sexta post reminisce.

Greg. Mala q̄ nos hic p̄mūtad deus ire ꝓpellūt. Cui⁹ figurā hē⁹ Gen. xvi in agar ācilla. q̄ dn̄az suā despexit ⁊ recedēs ab ea fugiēs i locū debtū. Cui angel⁹ appēs dixit ei. Reuertere ad dn̄az tuā ⁊ humilia te sub manib⁹ ip̄i⁹. Quā quidez figurā beat⁹ aug. sup Joh̄ā. pertranctans vt etiam habet. xxiij. q. iij. c. Q̄n vult. sic inquit. Ad hoc ergo ancilla affligitur vt reuertat. atq; vtinā reuertatur. qz proles eius sicut ꝓles iacob cū fratribus hereditatez tenebit. supple in patria. i. i regno celorū apud deus. Propter qd̄ dn̄s per Oseā de talib⁹ sic inq̄t In tribulatiōe sua mane cōsurgent ad me. Sic anthiochus cū esset sanus crudelissimus fuit superb⁹ nimis: volens hierosolimā facere cōgerie sepulchri ideoz iussit agitari currū. ⁊ sine intermissiōe agēs. itez celesti eū pūgente iudicio plaga insanabilis a deo ꝓcussus est. ita q̄ fetorē ꝓprie infirmitatis ferre nō possz Et tunc v̄ba narrauit ad ꝓpositū dicēs Justuz est subditū esse deo. ⁊ mortalem nō parā deo sentire. ij. Macha. ix. Q̄n beri⁹ Aug. sup. p̄s. sic ad ꝓpositū inq̄t. Flagellū interi⁹ vl̄ exteri⁹ glificat creatorē. cōpellit nolentē. erudit ignorātem. custodit v̄tutē. expellit infirmitatē excitat torpentē. humiliat supbiētē. purgat penitentē. cruciat innocentē. nūciat ad mortē supueniente. hec ille. Nūc nunciū etiam q̄ plures per impatientiā per bis blasphemis lapidāt et occidūt. Et ertius nūci⁹ q̄ pctōrib⁹ mittit ad tollendū fructū ⁊ ad monendū et vocandū est filius dei. vt q̄ priores nūcios p mala opa occiderunt: saltem vereant filiū dei qui est verus hēres regni celestis. Nic venit ꝓsonal̄r v̄baliter vocare et ore ꝓprio deꝓcari dicēs illud p̄s. Uenite filij audite me timorē dn̄i docebo vos. Facit ei xp̄s fili⁹ dei instar falcarij. volētis euolatu reuocare falconē q̄ ascēdēs arborē vl̄ alterū locū appentē cū reclamatorio rubeoe vocat et reclamat. Sic fili⁹ dei missus a deo p̄fe volēs hoiem pditū et euolatuz de manib⁹ suis reuocare. in loco caluarie ascendit arborē sancte crucis. ⁊ totuz corp⁹ vulneratū ꝓpt̄ iniq̄tates nostras oñdit. voce magna et clamore valido reuocauit. supplicādo p pctōrib⁹ di. Pater dimitte illis. qz nesciūt q̄d faciūt. Sz heu peccatores illā vocē lamentabilem nō audiūt. imo xp̄m quotidie per malicia crucifigūt et occidūt. Quare cōqueritur de eis dicens illud Job. Seruū meum vocaui et nō rndit in. ore ꝓprio depcabar eū. Isti ingrati pctōres ⁊ interfectores xp̄i figurant̄ in fratrib⁹ ioseph qui fratrem suū Joseph quez pater intime dilexit et tunica polimita vestiuit in cisternā miserūt et ꝓiecerūt. ⁊ triginta denarijs vēdiderūt. vt habet Gen. xxxvij et in epl̄a hodierna. Naz de⁹ pater filio suo vt esset caro et frater nr̄ fecit tunicaz hūanā. q̄ veniens de sede et domo p̄tis celestis i dur⁹ tunica humanitat̄ nō cessat frequēter visitare nos aut ꝑ inspirationes. aut ꝑ castigatōes. aut v̄bales vocatōes in ore p̄dicatoꝝ. Sz hūc pctōrez quasi somniatorē vituperāt. ⁊ sacras ei⁹ admonitōes quasi somnia ꝓ nichilo reputāt. ⁊ eū q̄ est gaudiū eternū ꝓ modica ⁊ īstātanea ꝺlectatōe tradūt ⁊ vēdūt ⁊ in cisternā p̄ij ciūt. q̄n eū in corde ꝑ obliuionē et ingratitudinē relinquūt. B

Tertia pars in qua notat̄

admirabilis sagacitas. ibi. cū autez venerit ⁊c. Cū em̄ xp̄s iudeis parabolā de vinea et agricolis ꝓposuit dicebāt forte se nō intelligere nec posse fidem ꝺare. iō ꝟm Cris. illud parabolicū dictū ꝑ scripturā explicat di. Nunquid legistis. q. d. Si parabolā meā nō ītelligit̄ saltē scripturā illā intelligat̄. Nūquid em̄ vos legispitiscat̄ qd̄ scribit̄ i lege. lapidē. i. xp̄z cui⁹ v̄tus ē firma ⁊ solida: quē reprobauerūt. i. ꝺēnauerūt et a se reicerūt edificātes. i. sacerdotes iudeoꝝ. quoruz interat edificare eccl̄iam et cultū diuinum Et ita quos prio vocauit agricolas nūc vocat edificatores. et filiū p̄ nr̄ familias vocat lapidē. hic lapis fact⁹ est in caput anguli noui edificij. i. noue eccl̄ie catholice. Quia aūt hoc opus hūanū nō ē ſ opus dei singulare et stupendū. iō subditur q̄ a dn̄o factum est istud ⁊c. Pro quo ad litterā est notandū q̄ in edificatione templi salomonis quēdā lapidem pluries oblatū pro edificio fuisse reiectū et reprobatū ab edificatorib⁹ habet̄. q̄ vltimo positus est in cōsummatōne anguli. vbi coniungebantur parietes tēpli Et ille figurat xp̄m multotiēs reproba

tum per pncipes sacerdotuz. qui tandē factus est in caput anguli. s. ecclesie ꝓiungens iudeos ⁊ gentiles quasi duos parietes in vnitate fidei. Et qm̄ iudei ⁊ sacerdotes iudeorū hunc lapidē quez debebant ponere in edificio catholice ecclē reprobauerunt. ideo xp̄s concludit ex vobis ꝑs. Ideo dico vobis ꝙ a vobis auferet regnū dei. i regimen ecclesie ⁊ diuini cultus. ⁊ dabitur genti. i. xp̄ianis; ex gētib⁹ puersis. facienti fructus eius. Et ro est qz qui ceciderit super lapidē istū. s. xp̄m cum offendedo per peccatū sicut vos ꝓfringetur. ⁊ nō dicit cōteretur. qz ly hō peccet in deū. potest tamen p penitentiā reparari ad salutē. Et ideo dr ꝓfringetur. qz de eo qđ ꝓfringitur aliquid remanet. ꝫ qđ ꝓterit quasi in puluerē ⁊ in nihilū redigit. Et qz etiā quidā eoz debebant in tali obstinatione mori. io addidit Sup quē vero ceciderit p finalē ſniaz vltimi iudicij istū ꝓteret durissima dānatiōe ⁊ penis eternis ¶ Adorat r vinea excolēda est aia hominis a deo locata ad temp⁹ per diligentem culturā seruanda. Nam vt lex dicat iusti de locato ⁊ ꝓducto. l. q̄ p vsu ꝙ ꝓductor alicui⁹ dom⁹. vinee. vel alterius possessionis. ad rem conductam debet talez diligentiā adhibere qualez diligētissim⁹ pater familias suis rebus adhibere consueuit. ꝫ si non talem diligentiam adhibuerit: potest tali domo vel habitatione priuari: ⁊ expelli a domo ⁊ alteri locari. Sed pono casum ꝙ aliquis alicui locauerit prediū suū p certa pensione annuatim reddenda sterilitas magna ꝓtigit. et sic magnū dampnū cedit ꝓductori sine culpa sua. vicio tamen ipius rei casu seu fortuitu. queritur vtrum colon⁹ totā teneatur soluere pensionē. Rn̄det papa Bre. ix. extra de locato ⁊ cō duc. c. ꝓpter. ꝙ pēsio remittēda est pro rata: nisi sterilitas possit recōpensari cū vbertate p̄cedentis vel subsequētis anni. Dic nota de colonis ꝙ frequēter etiā ex leui cā pensiōis remissionē expostulāt. ꝙ tn̄ nulla succedēti abundātia vel fertilitate remissum recōpensant. ad quod tn̄ ex iure tenent. Ad ꝓpositū. cū deus hoi vineā: viridariū. siue habitaculū totius trinitaz. s. aiam puram ⁊ mundā ad excolendā locauerit: tenetur hō diligēti cultura eā cōseruare ne auferet ab eo ⁊ locet demōib⁹. ꝙ de ea deo da rent pensionem debitaz cruciatiōis ⁊ vindicte in tempore suo. s. post hāc vitā i inferno. ℣ Exultatur em̄ bene qn̄. s. a dāno peccati seruat. ab immundis sordib⁹ purgatur. a iustis debitis liberatur. Debemus em̄ primo aiam a damno peccati seruare. qz sic iuste inquilinus potest domo siue vinea conducta priuari qn̄ p negligentiam conductoris patit dānificationem. vt puta minatur ruina per stillicidiū nouū. qđ ante locationē non habuit. vel alterū ꝓsimile. vt dr. ff. de loca. ⁊ conduc. si qs domū. Multomag deus hominē pōt priuare aia ⁊ vita. qn̄ eam quā sanā ⁊ mundā homini infundēdo locauit reperit defectuosam ⁊ ruinosam p stillicidiū petōrum. Videm⁹ em̄ qn̄ accidiosus hospes tectū foraminatū non reficit ꝙ de modica stilla ꝓtinuata in breui graue recipit iactura ⁊ tabefactionē trignorū ⁊ ruina domus. Sic piger qui per negligentē custodiam exterioz sensuum patit stillicidiū immissionū carnaliū delectationū tabescit in viribus aie ⁊ tantū debilitatur ad virtutes ꝙ tandē tam fragil efficit ⁊ ruinosus. ꝙ nō solū maximis ventis temptationū resistere non queat. imo nec certe minimis flatibus possit ꝓtraire ꝫ leui tēptatione siue delectatōe ꝓmouet ad ꝓsensum ⁊ ad opis ꝓsūmationē. ⁊ ad ruinā dānabilē. R Quare diligēs hospes dz diligent custodire hospicium et tiere deū: ne pigricia tale dānū accipiat. Vñ Eccl. xxvij. Si non in timore dñi tenueris te instanter subuertet dom⁹ tua. Timor em̄ domini expellit peccatū in te. Eccl. i. Debet ergo quilibet timorem premittere quasi precursorem. Nobiles em̄ consueuerūt ante se habere precursores cum baculis: arcentes turbā ne opprimātur. Sic anima iusti quādo exit ad loquendum: audiendum: videndum: ⁊ hmōi habere semper dz timorē precursorem. q̄ cuz baculo cōsiderationis mortis eterne: acerbitatis diuini iudicij pene inferni ⁊ purgatorij precedat. ⁊ turbam delectationū et carnaliū motuum ⁊ desideriorū arceat ⁊ cōprimat. Talem precursorem eua i paradiso nō habuit. ⁊ ideo p visum decepta in delectationem cecidit ⁊ mortem eternam. nec Dyna filia Jacob quam curiositas nō necessitas egredi fecit ad videndū mlieres terre illi⁹ q̄ a sych̄e filio emor

ē oppssa. Gen. xxxiiij. Tior ei ē seps magna mur⁹ fortissim⁹ potēs ꝟuare ai az a dāno pcti. ꝛ ió in oīb⁹ opib⁹ ꝛ actiōibus est habēd⁹. Quare i ꝓuer. dr. Jn timore dñi declinat ois hō a malo. Sz vt ꝓcdo lor ples sunt hītes timorē hūanū: magis timētes hoies: honores scī. ẏba. scāda la: q̄ sint q verū habeāt tiorē. hi timent hīfacē ꝛ verecūdant. gaudēt aūt dū male faciūt: ꝛ inde gliant. De his in ꝗ aug. Jn sic timēte seqt iniq̄tas. si spat impunitas. Iste tior ē mal⁹ ꝑm Cassio. qr finem īstituit reb⁹ mūdāis. q̄ tiore facit hō hoc qđ facē nō deberet. aut obmittit qđ facē deberet: vt penā fugiat rpalē ℣ Secūdo debem⁹ aiam nob locatā a sordib⁹ purgare Nā vt hr aut. de lenōib⁹. §. statuim⁹. Jn q̄libet⁹ pōt expelli de domo et ea ꝓuari si ibi male ꝛ imūde cōuīet. vt si ibi publicas meretrices tz. vel alios publicos pctōres. Sic etiā spūalr. q tz i domo aīe pctā mortalia q̄ aiam maculāt et diffamāt ꝛ ea p pnīaz nō expellūt digni sī ꝓuari aīa ꝛ eterna punitione. ꝛ q̄ excludāt̄ a ꝓsortio fideliū. sic figurat Leuiti. v. ꝛ Nu. xix. in purificatione imūdoꝝ. Nā vt ibi dr dñs p̄cepit q̄ q tāgeret rem imūdā. videlz iumentū mortuū vel hoiez mortuū. vel ferā occisā imund⁹ erat ꝛ excludebat a tēplo ꝛ a cōione hoiz. Dic ei in hūc mundū purificari debebat. imolabat agn⁹ sine macula ꝛ offerebant sacerdoti duo turtures aut duo pulli colūbaꝝ ꝛ similā puriss̄ia. de qua fiebāt panes q̄ solus sacerdos ꝑ illo die tm̄ edebat. qr i crastinum reseruari nō poterāt sine putredine Sic moraliter tria qualibz aiam maculant ꝛ immundā faciūt. s. ꝓcupiscētia carnis. cōcupiscētia oculoꝝ. ꝛ cupiditas terrenoꝝ. ꝛ superbia vite q ē diabolica pestis. Dic igit: q tetigerit tiū mētū mortuū. i. carnalē ꝓcupiscētiā in q̄ veluti sterc̄ore putrescūt hoies ille immund⁹ erit. qui etiā hoiem mortuū tetigerit. hō enīz ab humo dr. qr mortu⁹ in cupiditate iacet terrene affectionis. ille etiā imūd⁹ erit. qui tetigerit ferā occisam. s. supbiā: etiā imūdus erit in aīa. Debet igit aīa his fedata isto mō purificari: Primo dz offerri ꝑ ipa agn⁹ imaculat⁹. hoc ē memoria passionis xpi. q est agn⁹ sine macula ꝑ nobis oblat⁹. Jn hac em̄ oblatōe purificat aīa. Vana em̄ esset omis pnia nisi passio xpi nobis impet̄isset veniā. Vñ leo papa i q̄dam ẏmone. d. Effusio p iniustis sāguis iusti tā potēs fuit ad p̄mūn: vt si vniuersitas captiuoꝝ redēptorē suū crederet. tyrānica vincula absolueret vniūsa. Secūdo dz offerri par turturū. i. par oculorum gemētiū. qr tunc sacrificiū nr̄z pingue sit ꝛ statim accendit a calore diuino. ẖ sine lacrimis nihil est. Greg. sup Ezech. omelia viij. O locaustū siccū ē opus bonū q̄ lacrime nō infundūt. o locaustū pingue ē q̄ hō agit corde hūili ꝛ lacrimis irrigat Tertio similā puriss̄ima est ꝓfessio clara. de qua fiunt panes ad esum sacerdoti tm̄ qr sol⁹ sacerdos suscipe. soius meditari. solus intelligere dz. ꝛ hoc ꝑ isto die tm̄. id est pro ista hora qua pctor ꝓfitet. nec licitū est semp peccata meditari. qr nō poterunt in crastinū reseruari. ẖ putrescunt in archa sacerdotis. vñ Job. xiij. Signasti quasi in sacculo pctā mea. ẖ curasti iniq̄tatē meam audacter. Per hec em̄ poteris mundare aiam ab immūdis. ℣ Tertio aiam dz exonerare a debitis iustis et pensionē annualē reddere. Debet em̄ q̄libet deo reddere debita ad q̄ tenet. Eccli. iiij. Deo dignas oblatiōes offer. Naz vt hr. ff. de publ. iudi. l. nec vectigalia. Conductor pōt ꝓuari domo q̄ nō ꝟuat leges ꝓductōis. vt ꝛpe debito nō icidēdo arbores. terrā non colēdo. vel fisc⁹ nō soluendo. vel alia opa obmittēdo. Sic hō ꝓuat aīa ꝛ locat demonib⁹ nisi seruet leges ꝛ canones reddēdo deo debitū ex aīa. Sz q̄rit q̄ ē mai⁹ debitū deo de aīa obligatū. Ad q̄ rīndendū sunt tres opiniones Quidā em̄ dixerūt q̄ sufficeret deo dare obsequiū psonale q̄ cōsistit in genuum flexione ꝛ ꝓstratione corpis. Alij dixerūt q̄ non sufficit deo dare personale obsequiū nisi etiā det obsequiū reale q̄ cōsistit in elemosina ꝛ largitione. Alij dixerūt q̄ nō sufficit obsequium psonale nec reale: nisi etiā det obsequiū spūale. vt. s. aliq̄s seipm̄ dedicet ꝛ cōsecret ad cultū dei. dando seipsum filiū vel filiam religioni. vel sacerdotio. De his ꝙ quidā deuotus dubitans venit ad Micheam prophaz ꝛ eum super his oībus interrogauit. Micheē. vi. Et primo interrogauit si sufficit deo multas flexiones genuum facere. di. Quid digne offerā deo. curuabo genua mea deo excelso. ꝛ prophēta nihil rīndit.

Secūdo interrogauit. si sufficiāt mltas elemosinas dare di. Numqd offerā ei holocausta pīguiū vitulos t agnicos. Et ite rū ppba nihil rndit. Tertio. interrogauit si sufficiat ad ppetuū cultū dei filiū i religionē ponere di. Nūqd dabo priogenitū meū p scelere meo fructuz vētris mei p pcto aie mee Et tūc ppba ad illa tria trogāde rndit di. Indicabo tibi o hō qd sit bonū. t qd dns req̄rat a te. vtiqz facē iudiciū. et diligē miaz t sollicite ābulare cora deo tuo. Dic prio facē iudiciū. ac si dicat q̄ me interrogasti si sufficiat aie tue filiū tuū i religiōez ponē. dico tibi q̄ nō nisi etiā iudiciū facias d teipo. vt sic caro tua delectata ei i pcis sic etiā puniet i lamēt. Nō ei eēt equū q̄ tu peccares t filius tuus penā portaret. q̄ filius nō portabit iiq̄tate pīs. nec ecouerso. Q Rndit secūdo ad aliā qōez di. diligē miaz. ac si dicat interrogasti si sufficiat mltas elemosinas facē. dico tibi q̄ nō: nisi p ea tibi facias et aie tue miaz ipēdas. q̄ nō esset pueniēs vt q̄s alteri eēt pius t sibi ipi impius. Eccli. Qui sibi nec̄ ē: cui bonus erit q. d. nulli. Rndit tio d. Sollicite ābulare cora deo tuo. ac si di. Interrogasti si sufficiat mltas genuflexiōes facē. dico tibi q̄ nō nisi etiā p bōa opa studeas sollicitus eē t sic ābulare cora deo tuo. nō soluz exterioi appētia: sē etiā interioi deotiōe: et pnia studeas aiaz mūdā seruare a pcis. qd ē maximū obsequiū deo reddēdū. Ad qd ēt obligam oēs ex pmissiōe. q̄ votū cōe ē illd qd oēs i baptismo faciūt. cū rndēt renūciare diabolo t pōpis eius. vt dic̄ m gl. iij. sentē. di. iij. c. viij. Ex q̄b pz illa ps. et p nōs totuz hui euangelij.

Sabbato p reminiscere. Ser. xviij.

Omo q̄dā hūit duos filios. t dixit adolescētiori ex illis. pī da m portiōez substātie q̄ me ptingit Lu. xv. P Natura dictat plē a pētib fore nutriēdā t alēdā. t q̄ succedat pētib i bois. q̄ q̄ dat alteri eē t vitā dat etiā q̄uient necessaria ad eē t viuē Sz ēm phm. viij. etb. filij a pētib eē suscipiūt. g̃ merito etiā suscipiūt ab eis nutrimētū. Illa ei q̄cedūt ex istictu nat̄e. s. liberoz successio et eoz educatio vtbl. d. i. Jus nat̄ale. t lex dic̄ q̄ oia q̄ nāta sūt ex toto filijs pam. ff. de liberis agnoscendis. et ptu. l. penl. Un dic ipator. Cogitare dīnt pētes q̄ t ipi fuerit filij t ea q̄ a suis pētib spabāt suis facē filijs dīnt i aut. vt cū d appellatōne cogscat. §. psi derare. coll. viij. Sz q̄rit an pr possit filiū suū exheredare. t videt q̄ nō cū successio illa sit nat̄al. Dico q̄ mltis causis pt filius exheredari q̄ allegāt i aut. vt cū d appellatōe cogscat. §. cās. coll. viij. s. Si pētib violētā manū intulerit. vl gue vl hoestā iniuriā fecerit vl si crimi al̄r eos accusauerit d cā q̄ n sit p̄ncipē vl rēpublicā. Si cū maleficiū vsat vt maleficus. si vite parētū insidiat fuerit p venenuz vel alio mō. s. vxori pīs. s. nouerce sue vl cōcubine pīs sui imiscuerit. vl delatoz parētū fuerit. et ex sua delatōe pentes gue dispēdiū sustinuerūt. si z voluntate pētuz iter arcianos: et mimos pseuerauerit. cū pr illius pfessiōis nō fuerit. si sulia vitaz luxuriosā egerit cū pētes p posse suo eā dotare vellēt. nisi neglexerit eā maritare vsqz ad. xxv. ānū. si pētes d carcē n educāt. Nā si pr p liberoz negligētiā vl pte ptū n fuerit libat t i captiuitate dcesserit illi liberi ad eius successiōez veire n dīnt q̄ n festinauerīt eius redēptōez pcurare. si pbibuerit pr̄ez dere testamētū t pr̄ post ea potuerit facē testamētū. pt p hac cā exheredare filiū si pētib furiosis debitaz curaz n ipēderit. si pētes postea recupāt sanitatē pīnt filiuz exheredare. v. Heredes spoliāt frenesis iniuria carcer. Delatos accusāt pua venena nouercas. Verberat t pbibz: meretrix fideiussio mun Hec p tāto dicta sūt. q̄ adolescēs d quos pīs loq̄t vbū nullū forte illoz d pīem ppetuit. cuius ex cā puari potuerit hēditate. t q̄ filius exīs legitimus q̄si ex dbita ppositōe sue subē t hēditat postulauit di. pr̄ tc. Q Queri vtz hō adoptiuus filius dei pīs ad tātā grāz p pniaz resurgat q̄ tuz amisit de pcis. Et rndēt alīq doctores q̄ n oz q̄ resurgat realr ad tātā grāz q̄taz p pctm̄ amisit. Cuius rō est q̄ q̄cūqz gd gr̄e sufficit ad delēdū oēm culpā mortalē q̄tū sufficit ad delēdum culpā. iō penitēs resurgē pōt i miori vel maiori grā ēm q̄ sibi pparat t disponit. et diuina bonitas t largitas dispēsat Alijs aūt appet q̄ resurgat ad maiorez grāz ppt nouū actū pnie. cui deo gruo corrndet nouus gd gr̄e. vl illos gradus

ſuuli tui i cetis ꝯgaudem⁹ tibi.q.d. Eo ꝙ dig̃ fuiſti cōcipe filiū dei ⁊ pere hūili/tatē tuā laudam⁹ ⁊ginitatem tuam mi/ramur. ſ mīaz iuocam⁹. Dece ẽm q̄ toti⁹ mūdi reparionē obtinuit ⁊ ſaluē oīz im/petuit. Quis āt mīe tue o bñdicta lōgi/tudinē. latitudinē. ſublimitatē: ⁊ ꝓfūdi/tatē q̄at iueſtigare. Nā lōgitudo ei⁹ vſq; in nouiſſimū diē iuocātib⁹ eā ſabuēit v/niuſis. latitudo q̄z ei⁹ replet orbē ⁊ rarū: vt ſua mīa ſit plēa omis ⁊ra. ſublimitas mīe ciuitat̄ ſupne iueuit reſtauratōez. p fundū aūt ei⁹ mīe ſedētib⁹ i tenebris ⁊ i vmbra mort̄ obtinuit redēptionē. ℣

Secūdo pctōr male fac̄ p̄monū ſuū. ſ. dōa nat̄alia corpis ⁊ aīe luxurioſe expē/dēdo. Nā ſic ignis ꝙſumit ligna ſic luxu/ria diſſipat ⁊ cōſumit ſbaz burſe nature ⁊ fortūe: ēt gr̄e ⁊ gl̄ie. Job. xxxi. Ignis ē vſq; ad depditionē deuorās ⁊ oīa eradi/cās germīa. Eſt ei luxuria ſingularit̄ di/lecta ⁊ p̄cipua filia diaboli. quā vt p eaz multos poſſit lucrari dimiſit līberā ⁊ ſo/lutā: vt oīb⁹ eēt cōis. diabol⁹ ẽm cogitāſ ſi h̄ret filias ex his generos h̄ret ꝙs ſecū t̄heret ad īfernū. Duxit itaq; vxorē īmq tatēde hac genuit ſymoniā quā copl̄auit clericꝙ. poſtea ypocriſim quā copulauit re/ligioſis mōachis ⁊ beginis. rapinā nobi/lib⁹ vſurā burgēſib⁹. doloſitatē aduocat̄ ſupbiā potētib⁹. ſ luxuriā nl̄li appropa/uit: ſ eā oīb⁹ expoſuit vt pl̄es ſecū ad in/fernū t̄heret. De iſta turpiſſima beſtia fi/lia diaboli loq̄t̄ Agelli⁹ li. noctiū actica/rū. d. Nl̄la beſtia capitalior q̄ voluptas corpis cui⁹ auide libidies temē ⁊ effrena te incitāt. hīc p̄ri pditiōes. hīnc rez pub. euerſiōes. nullū deniq; ſcel⁹. nullū facin⁹ ē ad qō ſuſcipiēdū nō libido voluptatis īpellat. ℣ Tertio dixi ꝙ pctōr igno/mioſe eget ⁊ merito iḡmioſe dr egē q̄ i oī abūdātia ⁊ letitia cordis ſui pfec̄ curſuz: ⁊ mutato ordie in egeſtate ꝓpellit̄ mēdi/care. vñ boe. ij. d ꝓſo. In oī adūſitate for/tune īfeliciſſimū gen⁹ ifortunij ē recorda/re ſe fuiſſe felicē. ſic īfeliciſſim⁹ dr hō q̄ a/būdātiā oīz rez tā ſpūaliū q̄ corpaliū habuit quā p breuiſſimā pcti delectatōz amiſit. amittit deū. ſ. p̄ez. mariā mr̄em. fr̄ez āgelū. īt̄ceſſionē ſctōr. fauorē hoīz iobediētiā rerū. ꝓſumit naturalia. ⁊ ēt p/dit g̃tuita. Et iō bñ dr egē: ſic̄ pz in illo p/digo: q̄ dimiſſis p̄re mīe fr̄e ⁊ oīb⁹ amiq; abſceſſit i lōgiquā regiōez. ⁊ ꝓſūpta ſba luxurioſe viuēdo. nō ſolū burſe. ſ ēt nat̄e ⁊ g̃e cepit egere. ⁊ de ſiliq̄s cupiebat vē/trē iplere: ⁊ nemo illi dabat. O q̄ tā miſe/riā ⁊ infelicitatē ille ſuſtinuit q̄ tantā ple/nitudinē ⁊ abūdātiā amiſit. A Pote/rit ille ꝙq̄ri de puerſitate mūdi ⁊ infelicita/te: ſic̄ q̄dā garcio q̄ dicebat tria fieri i cu/riis dn̄oz. q̄ meli⁹ oppoſito mō ſe h̄rent Primū q̄ q̄ pei⁹ ſt̄ veſtiri remoti⁹ locant̄ ab igne. Secūdū q̄ q̄ plus eſurīt debi/li⁹ p̄curātur. Tertiū q̄ q̄ poſteri⁹ ponūt̄ citi⁹ de mēſa vocāt̄. Sic etiā hic licet fa/mē inſatiabilē. miſeriā intolerabilē pate/retur. nemo tñ refocillauit. quia p̄ez mīe ſpreuit: ⁊ alteri adh̄eſit. Sic pctōr q̄ pec/cādo ſe a deo ſepat. ei⁹ dilectōez amittit. ⁊ pene et miſerie eterne ſe ſubiecit. Sicut oñdit̄ ꝑm fulgentiū qui ipm pctm̄ p vete/res dr ſub imagine mulieris fuiſſe depic/tū hocmō. regina q̄dā cōtinue tremens vocata dea infernal̄i cui⁹ circuitu ſtabāt tres imagines. vna dei. alia hom̄is. alia diaboli. ⁊ imago pcti his trib⁹ imagini/bus tres cartas porrigebat. In quarum prima ad imaginē dei ꝓtinebat̄ ſic. Deū ſaluatorē meū miſera pdidi ⁊ oēs āgelos ei⁹. ve ve mihi vt q̄d nata ſum. In ſecun/da ad imaginē demonis h̄ebat̄. In pro/fundū inferni detracta ſuz. qz mīa dei ab/iecit me. Tertia ad imaginē hoīs cōtine/bat ſic. omīa mala. oīs horror ⁊ omis tri/bulatio finis mei⁹ eſt. ⁊ oīs pena ſolū cu/pio: vt ſi q̄s me diligit hoc ſibi innoteſcat ꝙ q̄ ſibi p̄deſſe nō vult p̄fectū ⁊ liberati/onē ab alijs nō q̄rat nec expectet. qz deci/piet̄. Ex quib⁹ oīb⁹ appet ꝙ ipm pctm̄ ē adeo malū ⁊ nociuū ꝙ oīb⁹ bonis nos ſpoliat ⁊ et̄ne egeſtati nos aſſociat. ℬ

Secūda pars in qua nota

tur fructuoſa reūſio penitentis ad ſtatum g̃e. ibi. In ſe aūt reuerſus. ⁊c̄. Moraliter pctōr longe a deo diuiſus ⁊ ſepat⁹ dz in ſtarhui⁹ pdigi p cōſiderationem in ſe re/uerti penſare ꝓpriā miſeriā ⁊ inopiaz et dei p̄ſis maximā pietatē dolere ⁊ ñ q̄eſce/re donec ad eūveniat q̄ eſt p̄ mīa rez ⁊ de⁹ toti⁹ ꝓſolatiōis. Uñ natural̄r q̄libet res ẋtit̄ ad locū ſibi ꝓpriū. vt poſſit cōſerua/ri in eſſe. iij. phi. Nā piſcis q̄rit aquā. a/uis aerē. talpa terrā. ſalmādra ignē. puer patrē. Sic pctōr ꝓcul in regiōe calamita/tis ⁊ miſerie a deo elongat⁹ dolēdz ⁊ pe/nitere ⁊ feſtinare ad p̄rem q̄ tāte pietatis

est q̄ nullius spernit pniam. oēs suscipit
conꝑuat ⁊ defendit. Vñ de pe. dist. iij. §.
ecce. ór. Talis erga hoies pietas dei ē q̄
nūq̄ spnit pniam si ei sincere ⁊ simplr of
ferāt: etiā si ad summū q̄s pueniat malo
rū. ⁊ inde velit reūti ad virtutē viam susci
pit libent: amplectit oia facit. quatenus
reuocet ad priorē statū Ꝺōq̄ adhuc pstā
tius est ⁊ eminentr etiā si nō potuerit a
liqs erplere oēs satisfaciēdi ordinē quātu
lācunq̄ ⁊ quēlibet breui tpe gestā nō re
spuit pniam. ℭ Ad hūc patrē pium
⁊ benignū dz pctōr instar filij ꝓdigi. In
corde recurrere ad eius bēignitatē. In ore
ꝓponere ppriā iniq̄tatē. In ope intēdē sa
tisfactiōis hūilitatē. Primo em̄ dz pctōr
in corde recurrere ad dei benignitatez. q̄
ꝑm aplm p̄ miam est. Vñ ps. Quō mi
seret pat filioꝝ miserr est dns timētibus
se: qm̄ ipe cognuit figmentū nr̄m. Nā sicut
naturalr ubi ē maior expressio sulitudis.
ibi experitur etiā maior rō amoris ⁊ dile
ctionis: sicut est in parentibus ad filios:
⁊ econuerso. inter ciuē ⁊ ciuē artisanū ⁊ ar
tisanus. Cū igit deus sit pat nr̄ creādo: re
creando: ⁊ iustificādo. ⁊ nob̄ imp̄sserit si
militudinē ⁊ imaginē suā maxime dilecti
onis ⁊ amoris ē ad nos. q̄re xp̄s vnigēi
tus dei filius cuius nos sumus filij adopti
ui: docuit nos inuocare p̄rem nr̄m in ne
cessitatibus: d. vt hr̄ Matthei. vi. Dicite
p̄r nr̄ q̄ es in celis. Ꝺ Sz cur p̄r pieta
tis filios tā dire flagellat. Dico q̄ pctis
nr̄is ꝓpellit. q: sic iudex nō diceret iust
q̄ sp pceret malefactorib ñ iust: vt dā
nosus reipub. arguēd. Sic deus p̄r ñ ēet
iustus si malos non puniret: ⁊ iustos re
muneraret. Minimū aūt inconueniēs est
deo impossibile. sic ⁊ iustū esse: ḡ ꝺa iusti
cia exigēte ⁊ nr̄a iustitia ⁊ meritia merēte
ꝓpellit ad puniendū q̄uis sit ꝺ naturaz
ei ⁊ volūtate. Isa. i. Heu. vindicabor de
inimicis meis. Dic heu insinuās q̄ cū dolo
re ⁊ ꝑ ꝓnās inuolūtarie. Ꝺ ptz ēt ī tarda
punitiōe. Nā q̄n aliqs aliqd inuolūtariuz
fac tardr facit: sic videmus in suis ⁊ ānall
q̄ trina iussiōe vix p̄cepto dñi vel dñe ob
tēperant. ⁊ illud signū ē q̄ st ad b̄ faciēdū
inuolūtarij. Sic deus fac. q: ꝺ naturā ei ē
nō misereri puniēdo tardr punit. vt tar
dādo oēs dat q̄ nō delectat in punitione
qꝺ oēs dit ꝑ figurā. gen. iij. vbi ór q̄ pec
cāte adā in paradiso venit deus ad puniēdū
⁊ ambulauit ad aurā p meridiē. Dr nō
tanr ābulauit. i. tarde nō festinanr vēit ad
aurā. i. vox ei videbat ꝓcedē a ventro le
ui. q̄ est intr austrū ⁊ occidentē. ⁊ b̄ ꝑm he
breos hora. x. diei. Ite q̄n pctm̄ sodomo
rū clamauit ad deū ꝓ vindicta noluit fe
stinanr ⁊ in ꝓcessu punire pctōres. Iz ma
gnū eoꝝ eēt pctm̄: ñ pr voluit descēdere
ad tardādū se ⁊ vidē si sic eēt. Quare dic
clamor sodomoꝝ venit ad me. ⁊c. descen
dā ⁊ videbo vtrū clamorē q̄ venit ad me
ope cōpleuerit. Gen. xviij. Ex q̄b patz
magꝝ pietas dei ꝑ ñis quā sp debem cogita
re ⁊ ī dolore cordis ꝓ mia inuocare ⁊c. ℭ
Secūdo pctōr dz ꝓponē ꝑ ꝓfessiōz oris
ppriā iniq̄tatē. dicēdo ꝓfessori Ego indi
gn ⁊ miser pctōr peccaui i celū q̄ ꝓfite
or ꝺo oipotēti ī cui ꝓspectu malū feci ⁊c
Sic ēt Dauid cognscēs reatū suū dixit. Ꝺ
dñe tibi soli peccaui ⁊ malum cor̄ā te feci.
Nā exūs in domo incēsa ñ diu expectat.
ñ statim dū ignē sentit fenestras apit ma
gna voce ⁊ lamentabili corde clamat pro
adiutorio. sic ꝓsiderās domū cōscie igne
male ꝓcupie: ⁊ pcti ignitā ⁊ incēsaz debz
apire os: ⁊ ad cōfessorē ꝑ adiutorio cla
mare. vñ Cris. sup illo verbo Dixi cōfite
bor. ⁊c. Magna dei pietas q̄ ad solā ꝑ
missionē pctā dimittit. nō dū pnūciat ore
⁊ tñ ꝺs iā audit ī corde. q: ipz dicē quasi
qꝺā pnūciare. Uotū em̄ ꝑ ope reputa
tur. ḃ verus ꝑm Guil. q̄n deest facultas
opis. Sz q̄rit an pctōr ꝑ solā cordis con
fessionē ⁊ cōtritionē ⁊ no oris ꝓfessionez
possit q̄s mūdari a pctis. Et vr̄ q̄ sic ꝑ p̄
dictā autoritatē. Rñdet mgr Hugo q̄ ꝑ
solā cordis ꝓtritionē pōt in adulto dele
ri pctm̄ si vē ꝓterit ⁊ satisfacē ꝓponit de
cetero nō peccare. ⁊ de ꝓmissis ꝓfiteri ⁊ fa
tisfacē iuxt iudiciū ecclie. Et si nūq̄ seq̄tur
oris ꝓfessio vel opis satisfactio: pctm̄ tñ
iā dimissum in ꝓtritione nō redit. peccat
tñ mortalr is q̄ pōt ꝓfiteri iuxt p̄ceptū ec
clie: ⁊ ope satisfacē ⁊ hoc nō fac. Hocetiā
vlt mgr Gracian de pe. di. i. magna. ℭ

Sz q̄ris ex q̄ sola ꝓtritōe cordis pctm̄
a ꝺo delet ad q̄d tūc ē oris ꝓfessio. Rñ
det q̄ necia ē ppt obligationē p̄cepti. q:
reconciliari dz pctōr. nō tm̄ ꝑm iudiciū dei
ñ ēt ꝑm iudiciū militātis ecclie. Vñ ꝑm Ri
ch̄. in. iiij. sup mgr̄m. di. xiiij. ar. vij q. ij.
Act penitēdi nec pctm̄ nec pena remittit
nisi sit cū ꝓposito ꝓfitēdi. ⁊ iudiciū ecclie
subeundi: si facultas affuerit. quia aliter
act ille nō ēet sufficiēs nec ēet ꝓtritio. q:

ßuulitui ī cetis ꝯgaudem⁹ tibi.q.d. Eo ꝙ dig̃ fuisti cōcipe filiū dei ⁊ pere hūilitatē tuā laudam⁹ ꝟginitatem tuam miramur. ß miaz iuocam⁹. Dec ē em̄ q̄ totiꝰ mūdi reparationē obtinuit ⁊ salutē oīz impetuit. Quis ār mie tue o bñdicta lōgitudinē. latitudinē. sublimitatē: ⁊ ꝓfūditatē q̄at iuestigare. Nā lōgitudo eiꝰ vsq; in nouissimū diē iuocātibꝰ eā sabuēit vniūsis. latitudo q̄z eiꝰ replet orbē t̄rarū: vt sua mia sit plēa omis t̄ra. sublimitas mie ciuitat̄ supne ineuit restauratōez. ꝓfundū aūt eiꝰ mie sedētibꝰ ī tenebris ⁊ ī vmbra mort̄ obtinuit redēptionē. ¶ Secūdo pctōr male fac̄ ꝓmonitū suū. s. dōa naturalia corpis ⁊ aīe luxuriose expēdēdo. Nā sic ignis ꝓsumit ligna sic luxuria dissipat ⁊ cōsumit sbaz burse nature ⁊ fortūe: ēt gr̄e ⁊ gl̄ie. Job. xxxi. Ignis ē vsq; ad depditionē deuorās ⁊ oīa eradicās germia. Est ei luxuria singularit̄ dilecta ⁊ p̄cipua filia diaboli. quā vt p eaz multos possit lucrari dimisit liberā ⁊ solutā: vt oibꝰ eēt cōis. diabolꝰ em̄ cogitās si hr̄et filias ex his generos hr̄et q̄s secū t̄heret ad ifernū. Duxit itaq; vxorē iniq̄tatēde hac genuit symoniā quā copl̄auit clericꝙ. postea ypocrisim quā copulauit religiosis mōachis ⁊ beginis. rapinā nobilibꝰ vsurā burgēsibꝰ. dolositatē aduocat̄ supbiā potētibꝰ. ß luxuriā nl̄i appropauit: ß eā oibꝰ exposuit vt pl̄es secū ad infernū t̄heret. De ista turpissima bestia filia diaboli loq̄t̄ Agelliꝰ li. noctiū actica rū. d. Nl̄la bestia capitalior q̄ voluptas corpis cuiꝰ auide libidies temē ⁊ effrenate incitāt. hīc p̄ncipatiōes. hinc rex pub. euersiōes. nullū deniq; scelꝰ. nullū facinꝰ ē ad qđ̄ suscipiēdū nō libido voluptatis ipellat. ¶ Tertio dixi q̄ pctōr ignominiose eget ⁊ merito ig̃miose ḋr egē q̄ ī oī abūdātia ⁊ letitia cordis sui p̄fec̄ cursuz: ⁊ mutato ordie in egestate ꝓpellit̄ mēdicare. vñ boe. ij. ḋ ꝓso. In oī adūsitate fortune ifelicissimū genꝰ ifortunij ē recordare se fuisse felicē. sic ifelicissimꝰ ḋr hō q̄ abūdātiā oīz rex tā spūaliū q̄ corpaliū habuit quā p breuissimā pctī delectatōz amisit. amittit deū. s. p̄fez. mariā mr̄em. fr̄ez āgelū. int̄cessionē sctōr. fauorē hoīz iobedietiā rerū. ꝓsumit naturalia. ⁊ ēt pdit g̃uita. Et iō bñ ḋr egē: sic̄ pz in illo p digo: q̄ dimissis p̄ris mr̄is fr̄e ⁊ oibꝰ amicꝙ abscessit ī lōgiquā regiōez. ⁊ ꝓsūpta sba luxuriose viuēdo. nō solū burse. ß ēt nature ⁊ g̃ie cepit egere. ⁊ de siliq̄s cupiebat vēt̄e īplere: ⁊ nemo illi dabat. O q̄ tā miseriā ⁊ ifelicitatē ille sustinuit q̄ tantā plenitudinē ⁊ abūdātiā amisit. ¶ Poterit ille ꝓq̄ri de puersitate mūdi ⁊ ifelicitate: sic̄ q̄dā garcio q̄ dicebat tria fieri ī curiis dn̄oꝝ. q̄ meliꝰ opposito mō se hr̄ent Primū q̄ q̄ peiꝰ st̄ vestiri remotiꝰ locant̄ ab igne. Secūdū q̄ q̄ plus esurit̄ debiliꝰ p̄curātur. Tertiū q̄ q̄ posteriꝰ ponit̄ citiꝰ de mēsa vocāt̄. Sic etiā hīc licet fame insatiabilē. miseriā intolerabilē pateretur. nemo tū refocillauit. quia p̄ez mie spreuit: ⁊ alteri adhesit. Sic pctōr q̄ peccādo se a deo sepat. eiꝰ dilectōez amittit. ⁊ pene et miserie eterne se subiicit. Sicut oñdit̄ ßm fulgentiū qui ipm pctm̄ p vetes ḋr sub imagine mulieris fuisse depictū hoc mō. regina q̄dā cōtinue tremens vocata dea infernal̄i cuiꝰ circuitu stabāt tres imagines. vna dei. alia hom̄is. alia diaboli. ⁊ imago pctī his tribꝰ imaginibus tres cartas porrigebat. In quarum prima ad imaginē dei ꝓtinebat̄ sic. Deū saluatorē meū misera pdidi ⁊ oēs āgelos eiꝰ. ve ve mihi vt q̄d nata sum. In secunda ad imaginē demonis hēbat̄. In profundū inferni detracta suz. q̄ mia dei abiecit me. Tertia ad imaginē hoīs cōtinebat sic. omia mala. oīs horror ⁊ omis tribulatio finis meꝰ est. ⁊ oīs pena solū cupio: vt si q̄s me diligit hoc sibi īmotescat ꝙ q̄ sibi ꝓdesse nō vult ꝓfectū ⁊ liberationē ab alijs nō q̄rat nec expectet. q̄ deci piet̄. Ex quibꝰ oībꝰ appet ꝙ ipm pctm̄ ē adeo malū ⁊ nociuū ꝙ oībꝰ bonis nos spoliat ⁊ et̄ne egestati nos associat. B

Secūda pars in qua nota

tur fructuosa reūsio penitentis ad statum gr̄e. ibi. In se aūt reuersus. ⁊c. Moralit̄ pctōr longe a deo diuisus ⁊ sepatꝰ ḋz in starhuiꝰ ꝓdigi p cōsiderationem in se reuerti pensare ꝓpriā miseriā ⁊ inopiaz et dei p̄ris maximā pietatē dolere ⁊ ñ q̄escere donec ad eūveniat q̄ est p̄ mia ꝛ ⁊ deꝰ totiꝰ ꝓsolatiōis. Ūñ naturalr̄ q̄libet res ḋr̄it̄ ad locū sibi ꝓpriū. vt possit cōseruari in esse. iij. phi. Nā piscis q̄rit aquā. auis aerē. talpa terrā. salmādra ignē. puer patrē. Sic pctōr ꝓcul in regiōe calamitatis ⁊ miserie a deo elongatꝰ dolēḋz ⁊ penitere ⁊ festinare ad p̄iem q̄ tāte pietatis

est ꝙ nullius spernit pniam. oēs suscipit conbuat ⁊ defendit. Ūñ de pe. dist. iij. §. ecce. ór. Talis erga hoies pietas dei ē ꝙ nūꝙ spnit pniam si ei sincere ⁊ simplr offerat: etiā si ad summū ꝗs pueniat maloru. ⁊ inde velit reūti ad virtutē viam suscipit libent: amplectit oia facit. quatenus reuocet ad priorē statū. Ꝺoꝙ adhuc pstātius est ⁊ eminentr etiā si nō potuerit aliqs erplere oēs satisfaciēdi ordinē quātulācunꝙ ⁊ quēlibet breui tpe gestā nō respuit pniam. ℭ Ad hūc patrē pium ⁊ benignū ds pctór instar filij pdigi. In corde recurrere ad eius bēignitatē. In ore pponere ppriā iniqtatē. In ope intēdē satisfactiōis hūilitatē. Primo eñ ds pctór in corde recurrere ad dei benignitatē. qz ꝑm aplm pmia est. Ūñ ps. Quō miseret pat filioꝝ miseri est dñs timētibus se: qm ipe cognuit figmentū nrm. Nā sicut naturalr ybi ē maior expressio silitudis. ibi experitur etiā maior rō amoris ⁊ dilectionis: sicut est in parentibus ad filios: ⁊ ecōuerso. inter ciuē ⁊ ciuē artisanū ⁊ artisanus. ℭū igit deus sit pat nr creādo: recreando: ⁊ iustificādo. ⁊ nob impsserit similitudinē ⁊ imaginē suā maxime dilectionis ⁊ amoris ē ad nos. q̄re xps vnigēitus dei filius cuius nos sumus filij adoptivi: docuit nos inuocare pfectum nr̄is in necessitatibus: d. vt hr̄ Matthei. vi. Dicite pr̄ nr̄ q̄ es in celis. Ꝺ Sz cur pr̄ pietatis filios tā dire flagellat. Dico ꝙ pctis nr̄is ꝯpellit. qz sic iudex nō diceret iust ꝗ sp ꝑceret malefactorib ñ iust: ⁊ vt dā nosus reipub. arguēd. Sic deus pr̄ñ eēt iustus si malos non puniret: ⁊ iustos remuneraret. Minimū aūt incōueniēs est deo impossibile. sic ⁊ iustū esse: ḡ vt a iustitia exigēte ⁊ nr̄a iustitia ⁊ neꝯcia merēte ꝯpellit ad puniendū ꝙ uis sit ꝺ naturaz ei ⁊ volūtatē. Isa. i. Heu. vindicabor de inimiꝯ meis. Dic heu i simulās ꝙ cū dolore ⁊ ꝑ ꝯñs inuolūtarie. Ꝺoꝙ ptz ét i tarda punitiōe. Nā qñ aliqs aliqd inuolūtariuz facit tardi facit: sic videm in buis ⁊ ācill ꝗ trina iussiōe vir ꝑcepto dñi vel dñe obtēpant. ⁊ illud signū ē ꝙ st ad b̄ faciēdū inuolūtarij. Sic deus fac. qz ꝺ naturā ei ē nō misereri puniēdo tardi punit. vt tardādo oñdat ꝙ nō delectat in punitione qꝺ oñdit ꝑ figurā. gen. iij. vbi ór ꝙ peccāte adā in ꝑadiso venit deus ad puniēdū ⁊ ambulauit ad aurā p meridiē. Dr̄ nō tanꝯ ābulauit. i. tarde nō festināt vēit ad aurā. i. vox ei videbat ꝓcedē a vento leui. q̄ est intr austrū ⁊ occidentē. ⁊ h̄ bm hebreos hora. x. diei. Ire qñ pctm sodomorū clamauit ad deū ꝑ vindicta noluit festināt ⁊ in ꝓcessu punire pctóres. Iz magnū eoꝝ eēt pctm: ñ pri voluit descēdere ad tardādū se ⁊ vidē si sic eēt. Quare dic clamor sodomoꝝ venit ad me. ⁊c. descendā ⁊ videbo vtrū clamorē q̄ venit ad me ope cōpleuerit. Gen. xviij. Ex q̄b patz magꝝ pietas dei pr̄is quā sp debe cogitare ⁊ i dolore cordis ꝑ mia inuocare ⁊c. ℭ Secūdo pctór ds ꝓponē p ꝯfessiōz oris ppriā iniqtatē. dicēdo cōfessori Ego indign ⁊ miser pctór peccaui i celū qꝺ cōfiteor ꝺo oipotēti i cui ꝯspectu malū feci ⁊c Sic ét Dauid cognscēs reatū suū dixit. Ꝺne tibi soli peccaui ⁊ malum cora te feci. Nā exūs in domo incēsa ñ diu expectat. ñ statim dū ignē sentit fenestras apit magna voce ⁊ lamentabili corde clamat proadiutorio. sic cōsiderās domū cōscie igne male ꝯcupie: ⁊ pcti ignitā ⁊ incēsaz debz apire os: ⁊ ad cōfessorē ꝑ adiutorio clamare. vñ Cris. sup illo verbo Dixi cōfitebor. ⁊c. Magna dei pietas q̄ ad solā ꝑ missionē pctā dimittit. nō dū pnūciat ore ⁊ tñ ꝺs iā audit i corde. qz ipz dicē quasi qꝺā pnūciare. Votū eñ ꝑ ope reputatur. ꝺ verus bm Guil. qñ deest facultas opis. Sz q̄rit an pctór ꝑ solā cordis confessionē ⁊ cōtritionē ⁊ no oris ꝯfessionez possit ꝗs mūdari a pctis. Et vr̄ ꝙ sic ꝑ p̄ dictā autoritatē. Rñdet mgr Hugo ꝙ ꝑ solā cordis ꝯtritionē pōt in adulto deleri pctm si ve ꝯterit ⁊ satisfacē ꝓponit de cetero nō peccare. ⁊ de ꝯmissis ꝯfiteri ⁊ satisfacē iux iudiciū eccl̄ie. Et si nūꝙ seqtur oris ꝯfessio vel opis satisfactio: pctm tñ iā dimissum in ꝯtritione nō redit. peccat tñ mortalr is q̄ pōt ꝯfiteri iux p̄ceptū eccl̄ie: ⁊ ope satisfacē ⁊ hoc nō fac. Hoc etiā vult mgr Gracian de pe. di. i. magna. ℨ

Sz q̄ris ex q̄ sola ꝯtritōe cordis pctm a ꝺo delet ad q̄d tūc ē oris ꝯfessio. Rñdet ꝙ nec̄cia ē ppt obligationē p̄cepti. qz reconciliari ds pctór. nō tm̄ bm iudiciū dei ñ ét bm iudiciū militātē eccl̄ie. Ūñ bm Rich̄. in. iiij. sup mgr̄m. di. xiiij. ar. vij. q. ij. Acr pentrēdi nec pctm̄ nec penā remittit nisi sit cū ꝓposito ꝯfitēdi. ⁊ iudiciū eccl̄ie subeundi: si facultas affuerit. quia aliter acr ille nō eēt sufficiēs nec eēt ꝯtritio. qz

ꝓtritio est actꝰ penitẽdi formatꝰ gr̃a. Ordinauit aũt eccl̃ia. ꝓfessionẽ oris ad hũiliatẽ ⁊ iustitiã exercendã. ⁊ vt pcõr red daꝝ cautior ⁊ vt satisfaciat eccl̃ie quã lesit dũ eꝫ pcõr peccat mortaliꝝ peccat ꝓtra deũ ⁊ eccl̃iaz. Cõtra deũ ꝙ eiꝰ p̃ceptũ irritũ facit. ió ⁊ iã astringitꝝ ꝗdã vinclo ad deũ qõ solũ p ꝓtritionẽ remittitꝝ ⁊ soluitꝝ. Secũdo peccat ꝰ eccl̃iaz quã ꝓtẽnit ⁊ scãdalizat. ⁊ ligaꝝ alio vinclo qõ solũ p cõfessionẽ ⁊ satisfactionẽ iniũctã pnĩam et absolutiõz p̃sbiteri y donei relaxaꝝ. Hec ꝓbãt dicta ⁊ manifestãt exẽpla. nã vt ór Job. xi. Dñs prius suscitauit lazarum ⁊ aplis postmodũ p̃cepit soluẽ suscitatum ex de sen. excõ. a nob. §. i. Itẽ pz in leproso quez dñs a pcõ mũdauit. ⁊ vt postea sacerdoti sacrificiũ offerret ex lege p̃cepit. Etiã tu decẽ leprosis q̃ i via mũdati fũt: anteq̃ ad sacerdotes venirẽt: ⁊ tñ iussi sꝫ ad sacerdotes ire. de pe. di. i. §. an corr̃z

℟ Tertio pcõr dz intẽdere opis satisfactõnẽ. ⁊ in hũilitate cordis dicẽ p̃ri celesti. O deꝰ pr̃ multa mala ꝓmisi. ⁊ tps et oĩa q̃ dedisti mihi in pctis expẽdi. ⁊ ió iã nõ sum dignꝰ vocari filiꝰ tuꝰ. vt. s. possiz aliq̃d a te petẽ quasi filiꝰ ex debito. ℟ fac mihi gratiã ⁊ recipias me ad te q̃si mercenariũ: vt iuꝝ merita mihi aliq̃d mercedis cõcedas. s. modicũ tps vt aliq̃d satisfactionis expediaz. Videmꝰ qñ famulꝰ dño suo indebitaꝝ ꝙ petit laboradi iducias: vt mercede laboris dñs exoluaꝝ. Sic ẽt pcõr dz petere inducias a dño: vt per satisfactionẽ idebitata oĩa exoluat. Tales ĩducias petiuit Job. x. di. Dimitte me vt plangã paululũ dolorẽ meũ ãteq̃ vadã ⁊ nõ reuertar ad terrã tenebrosaz ⁊ optã mortꝫ caligie. terrã miserie ⁊ tenebrarum vbi vmbra mortꝫ ⁊ nullꝰ ordo: ℟ sempiternꝰ horror inhabitat. ℣ Sz q̃riꝝ vtrũ i hac vita ꝙ pcõ mortali possit aliq̃s satisfacere ⁊ deo recõciliari. Et vr̃ ꝙ nõ. nã tanta ẽ offensa quãꝝ is q̃ offendiꝝ. ℟ deꝰ ẽ infinitus q̃ offendiꝝ in pctõ. ℟ q̃ta ẽ offẽsa tãta ẽt dz eẽ satisfactio. alioq̃n nõ fit satisfactio. Oportet ꝫ ꝙ hõ in ifinitũ se puniat. ℟ h̃ ẽ impossibile in hac vita: cũ hois dies breues sint. Cõtra. Job petiit pausacitatẽ tpis ꝙ satisfactione. igr̃ ⁊c. Rñdet Bona. ꝑm opinionẽ aliquoꝝ doctoꝝ ꝙ de oi eo qõ ẽi pcõ nõ fit satisfactio. qm̃ h̃ ẽ impossibile. nec deꝰ exigit satisfactõz ꝺ oĩ eo qõ ẽi ck̃pa. ℟ aliq̃d ꝺõat ꝙ mĩaz de aliq̃ reqrit satisfactionẽ ꝙ iustitiã vt sit ibi sit mia ⁊ iustitia. Vñ notãdũ ꝙ i peccato sꝫ duo. s. offensa ꝺi: ⁊ libido inordinata. offensa dei est infinita. ⁊ ꝙ illo non fit satisfactio nec fieri põt. ⁊ si hõ in finitum viueret. Sed dum penitẽs cõuertitꝝ se ad deũ ⁊ displicẽtiã hz de aũsiõe: deꝰ ex sua mia illã dimittit suã dãdo gr̃az. Libido ãt ꝙ se finita est. ⁊ qr deꝰ iustꝰ ẽ nõ remittit totũ. ℟ ꝙ isto exigit penã ꝺignaz pro ipo dãdo qõ intulit sibi pcõr ꝙ culpaz et delectationẽ libidinosã. Ista aũt pẽa obrigorẽ diuine iustitie ẽ viribus nr̃is iproportionabilis ⁊ nr̃e cognitiõi ig̃ta. ℣ Ex q̃ aũt oz vt satisfaciam deo ꝓuidit ex ℟ igitꝝ nob viã mĩa diuĩa ⁊ ꝓstituit arbitrũ sacerdotẽ: cui dedit potẽtiã arbitrãdi ⁊ taxãdi penã magꝫ vel minꝰ asperã: put maioritas vel minoritas crimĩs circũstãtiaꝝ exposcat ⁊ manifestãdi nob ꝓtẽ pene ꝛtute passiõis xp̃i hũilitate ꝓfessiõis ⁊ ꝓtritõis remittẽ vt diuĩa iustitia ꝑ ista ꝓte solutõez ab isto nõ exigat. ℟ ex passionis pena xp̃i sit ꝓtẽta. q̃ta aũt sit ps illa nostrũ nõ ẽ determinare. ℟ dei. Pz igitꝝ rñ dẽdo ad arg. ꝙ satisfactio illa ñ sit ꝺ offẽsa q̃ est infinita q̃ de ex mia remittit. sed delibidie ⁊ dãno q̃ sꝫ finita. ℟ Sz q̃riꝝ an vꝰ põt satisfacẽ ꝑ alio dum adhuc ẽ in hac vita. Et vr̃ ꝙ non. Bal. vi Unusq̃sq̃z onꝰ suũ portabit. i. penã pro pcõ suo. Dicendũ ꝙ in hac vita vꝰ põt satisfacere ꝑ alio. qõ ꝓbaꝝ sic. Unꝰ põt satisfacere ꝑ alio q̃ ẽ i purgatorio. vt puta si iniũctũ sit alicui ꝙ faciat tãtã elemosinã vel talẽ pegrinationẽ ⁊ morte p̃uentus hoc adimplere nõ põt. nõ interueniẽte negligentia aliqua de diuĩa bonitate ꝓsumendũ est ꝙ si aliꝰ faciat eã ꝑ illo est absolutꝰ de delicto illo. Sic g̃ existẽs in hac vita mortali põt satisfacere ꝑ exñtibꝰ in purgatorio q̃ sunt i alio foro. magis ergo in hac vita vnꝰ põt satisfacẽ ꝑ alio. Nã inter istos q̃ sunt in eccl̃a militãte vnꝰ impetrat alteri gr̃az. vt h̃ supillo Mat. ix. Uidẽs ih̃s fidẽ illoꝝ ait paliti co. Cõfide fili re. ti. pctã. glo. Quãtũ valet apud deũ fides ꝓpria apõ quã tm̃ valet aliẽa. Sz magꝫ ẽ impetrare alt̃i gr̃az ꝙ ꝑ alio satisfacẽ. Bal. vi. Alter alteriꝰ onera portate. Tenet g̃ cõiter a doctoribꝰ ꝙ vnus põt satisfacere ꝑ alio viuente: vt

puta si ille ꝑ quo dꝫ fieri satisfactio ipo
tēs sit rōe firmitatꝭ vl rōe alterī ip edi
mēti rōnal nō ptendēs euadere laborez
et tū b de ꝓsensu clauiū et ordiatōe. Nō
em videt ꝓsonū rōi qp vn satisfaciat ꝑ
alio ꝑꝑa autoritate. ħ autoritas ordinā
tis reqrēda ē. Ad arg. dicēdū qp itelligē
dū est ꝺ illis qb nō cōicant suffragia ec
clie. vl q nō sūt de corpe eccl'ie. sic sunt
excōicati. vel exītes in iferno. vbi vnus
quisqꝫ onus suuz portabit sine alleuia
tione ꝑpter diuinam iusticiam. Z

Tertia pars in qua notat

amorosa receptio pris idulgentꝭ. ibi Cū
aūt ꝛc. Notal'r est notādū ꝫm qp pbs
dic. ix. et hi. qp pentes pl amāt filios qꝫ
ecōtra. Cui rō est. qz magꝭ sciūt pētes qp
filij qp filij ex eis sūt nati. Sic etiā mīes
plus diligūt filios qp patres. qz certiores
sunt de eis. et plus laboris hīnt circa eos
Cū ergo parentes multū diligāt filios.
qz vt hī. C. de cura fili. l. vl. Null amor
vincit parentū. filij etiā dīnt diligere pa
rentes. Cui ꝯriū plures faciunt. Sicut
recitatur in gestis romanoꝝ de quodaz
filio regis alexādri. q multū dilect a pre.
sp tū pri isidiebat. de q admirās ipator
prudeter et māsuete pmo affectu: ait fi
lio di. Bone fili: ego sū pr tu. p me mun
dū intrasti. ꝛ heres me eris: cur in mor
tē miaris. i delitijs nutriun te. ꝛ oia mea
tua sūt. desine ingt ab illa iiqtate. Fili
xo ei dict nō acqescēs ꝺ die i diē in ma
licia crescebat. Pr ꝺ videz in locū debtū
filiū duxit dās ei gladiū q ipe erat pcus
tor di. O fili mi iterfice me. qz min scan
dalū ē tibi me hic i occulto iterficē qp co
rā ppło. Fili ꝫ audiēs stati gladiū a se
ꝓiecit. ꝛ corā pre flexis genibus cū fletu
magno miaz ab eo petijt di. O pr peccā
ui. iā nō sū dign vocari fili tu. Pr ve
ro pietate mot osculat ē eū di. Fili dul
cissime dimissa sūt tibi oia. amō pecces.
ꝛ esto in fidel ꝛ ego ero tibi gꝝos. Imp
ator ē dns nr ihs xps. fili mal xpian
mr dei genitrix. Du em mal xpian di
uinis ꝓcepꝭ nō obedit q rit mortē xpi qp
tū in eo ē. istū secū duxit i debtū hui mū
di. i q nō tm obtulit se mori: imo mortu
ē ꝑꝑ delicta nra. Ja dat tibi gladiū. i.
ptāte eū tenē vel a te eīcere ꝛ occidē. qz
ꝫm apl'm q pcā ꝓmittūt: iteꝝ deū cruci
figūt. Cū ꝙ hēas ptātē xpz occidēdi per
pcā fac instar hui filij. cogsce bōa q ac
cepisti a xpo. ꝛ mala q incidisti pctō ꝛ ꝑ
ijce abs te gladiū. i. volūtatē ꝺo ꝫnā. et
dicas i hūilitate cordis. pr peccaui ꝛ ma
lū ꝛc. Cū Quācito aūt pctōr ꝑ pniaz
se auertit a pctō: in signū sincere caritatꝭ
ꝛ vere recōciliatōis vult de. Obuiare
penitēti velocit. Amplexari eū dulcit.
Dotare eū nobilit. Primo qñ adhuc
pctōr lōge est a deo sine suis meritꝭ de
a lōge oculis sue mie eū respicat et grāz
ꝓuenietē imittit q eū disponit ꝛ ad suaz
ꝓsideratōez induxit. vñ ps. Cōia ei ꝑ
ueniet me. Nā sic videmus i hyeme qñ
sol radios suos ñ ex alto: ħ ex trāsuerso
ifluit ꝛ emittit. cra stringit. fructu spoli
atur nec floribꝫ adornat. Sic sol iusticie
de qñ ꝺ altitudie bonitatꝭ et deitatꝭ ra
diū sue gratie ꝛ mie imittit cordi hūano
tūc cor total'r illumiat ad cognitōez pec
catoꝝ. iflāmat ad amorē. ꝛ apit ad fru
ctuosū laborē. Sic legim ꝺ scō petro.
quē xps respexit ꝛ recordat ē xbi qꝺ ei
dixit xps. ꝛ etiā sui pcti qꝺ ei displicuit.
ꝛ ex amore quē ad xpz habuit doluit et
pniaz egit. Et ꝫ etiā ꝺr ꝺ filio ꝑdigo qp
pat ei ē mia sup eū mot ꝛ occurrit ob
uiā ei. Nz dicis ex q pctōr seipz co
gnoscere nō pōt nisi illustret lumie ꝓue
nientꝭ gratie. videt ñ qp nō est sibi iꝑu
tādū qp grām illā nō hz q a solo deo da
tur sine ꝓcedentibus meritis. Dico tibi
pctōr qp si grām illā nō habueris tibi iu
ste iputat. imo q̄libz cares illa gīa iuste
ꝓdēnat. Cui est rō. qz qñ hō pōt i op
aliqꝺ: ad qꝺ necessario vl ex pacto seqt
aliqd si illꝺ op nō fac merito iputat si
bi qp aliꝺ necessariū nō seqtur. xbi gra
tia. Act illuminatiu q ē a sole nō est in
ptāte mea. ħ si suz in domo total'r clau
sa q cuz radij solarib vndiqꝫ ē circūseri
pta. si dom nō illumiatur: merito mihi
imputat. qz possum si volo fenestram et
ostium apire et facere istū actuz: quo fa
cto dom necessario illustratur. Jtē nō
ē in ptāte agricultoris qp crescant fruct
ꝛ semia. qz hoc ē a xbtute celi. nihilomin
si anno elapso ager fructuz nō habuerit
cultori iputat maxie si agrū nō purga
uit nec disposuit. qz hꝫ i ptāte sua fuit. itē
papa dās indulgētiā eccl'iaz vl romam
visitāti. q idulgētia nō est in ptāte mea

qz ñi actꝰ.s.ire ad eccl'iaz vl' romā quem
seq̄tur actꝰ indulgētiaꝝ ē in ptāte mea.
ió si idulgētias ñ habuero merito ñ im
putaf et nó pape. Sic ē in ꝓpósito. naz
q̄uis eē in gratia nó sit in ptāte hois re
cipiētis: ß solū in ptāte dei tribuētis. qz
ñi h ó pōt in actuz t in opꝰ scz in pcī de
testatōez t ꝓritōez. postq̄ nó ꝓpt quā
deꝰ vult dare gr̄am: ió si ipsam non ha
bueris merito ꝓdemnaris. Jō necesse ē
vt xp̄s veniat obuiā penitēti. Nó em̄ p̄
ꝓdigo veniſſz obuiā penitēti si nó priꝰ
dixisset: surgā et ibo ad patrē. nec ad p̄
priā patriā fuiſſz reuersꝰ si non reliq̄sset
alienā. Q Sz q̄ritur an aliq̄ dispósi
tio p̄uia ad gr̄am susc̄ipiēdā req̄rat. ℟e
spō deo q̄ gratia duobꝰ modis pōt acci
pi. Uno mó pro quolibet bono et auxi
lio q̄ñ q̄z minꝰ pfecto qñ ꝓtingit qñ deꝰ
nos per suā inspiratōem monet dicens
fac hoc vel hoc bonū. ad talē gr̄am non
requirit dispositio hois: nisi cuz venerit
vt assentiat nutu diuino tale bonū ꝓfi
ciēdo. Scō mó accipit gr̄a ꝓ iustifica
tiōe festina. ad quaz req̄ritur dispositio
hois. qz sicut nulla forma introducit ni
si materia sit dispósita. vt pz in cera que
nō suscipit impssionē t imaginē sigilli:
nisi cera sit ꝓus dispósita p liq̄factōem.
sic gr̄a iustificatōis nó recipit: nisi mēs
ꝓus disponat t a vitijs purget. de pe.
di.i. Aliꝰ ecōtra ꝓpt qñ Jsaie.lviij. Si
abstuleris de medio tui cathenā scz pcō
rū. seq̄tur: orietꝰ lux tua et dñs splēdori
bus iplebit aiam tuā. Secūdo deꝰ pat
penitentē dulciter suscipit et eū āplexat t
osculat in signū vere reconciliatōis. Naz
āplexꝰ et oscula sunt signa pacis t amo
ris. Sic dū penitēs affectu et intellectu
q̄si duobꝰ brachijs deū attingit: t deus
eū in mia et gr̄a suscipit quasi etiā duo
bus brachijs q̄d aliō q̄ amorosꝰ et gra
tiosus āplexꝰ duoꝝ t osculū suauissimū
et paternū infigit dū penitēti apto cor
de et affectu dulcedo diuine bñdictōis in
fūdit t oñs ☧tutes aie huiꝰ rore bñdi
ctōis irrigāt et recreāt. Jsto osculo sup
bñdicto t amātissimo magno desiderio
t freq̄nti suspirio aia spōsa xp̄i appetē
solz t vtiocūdet t letet dicē illō Cāti.i.
Osculet me osculo oris sui. q.d. Amātis
simꝰ spōsꝰ meꝰ ibs i cuꝰ amore lágueo
inittat ñ gr̄az t miaz quā toti visceribꝰ
cordis desidero t cōfortet me dulcedine
sue pietatis t diuine bñdictōis t reuiuiscā
Nā vt dic̄ ꝓmētator ō impssiōibꝰ aeris
ad h̄ q̄ ymber ꝓueiat t terrā irrigat et
fructificet necesse ē vt vapor t nebula de
scēdat. Sic etiā vt bñdictio celestis gr̄e
nos fecūdet: i bonis fructibꝰ fructificet.
recreet t ꝓfortet necesse ē vt cor apiat et
affectꝰ deuotꝰ ex eo ad deū ascēdat. ꝑ
Nā ille affectꝰ deuotꝰ ē odor delectabil
in q̄ deꝰ mlt̄ū iocūdat t delectat. Gen.
xxvij. Ecce odor filij mei sicut odor agri
pleni cui bñdixit dñs. Uolēs ig̃ bñdi
ci a deo p̄fe celesti dz facere sic Jacob q̄
ꝓfilio mīis sue induit se vestimētis odo
riferis esau frīs sui. t accedēs ad p̄ez cū
pulmēto q̄ō lib ēter comedebat et bñdi
ctōez accepit: vt pz in epl'a. Sic ꝓfilio t
adiutorio mīis mie induti vestibꝰ esau
.i. hois celestis. cuiꝰ vestimētū ē caritas
cū pulmēto: ꝓfecto ex floribꝰ odoriferis
☧tutuz. et accedam ꝰ ad deū t illō pulmē
tū ei offeramꝰ. t q̄ citō sentit odorē istuz
suauissimū ꝓueniētē: nō solū a vestimēto
caritat: ß etiā ab alijs ☧tutibꝰ. ꝓculdu
bio i signū veri amoris osculo pac̄ nos
suscipit t bñdictōe celesti bñdicit ꝓferen
do nob ō rore celi. i. ō altitudie deitatis
gr̄az. t ō pinguedie t're dignissima hūa
nitate xp̄i abūdātiā miserationū. Q
Tertio ōs p̄ penitētē honorabil'r susci
pit eū dotādo gl'ose. qz dicit huis suis et
ministris. s. āgel'. afferte stolā ꝑmā. i. ꝑmā
innocētiā quā p pcm̄ pdidit. Stola em̄ ē
vestis innocētie q̄ aia vestit i baptismo t
designat p cappā et camisiā quā infās
pꝰ susceptōez crismat induit. Et dat anu
lū in manu eiꝰ. i. fidē formatā in signum
☧ de despōsatōis. et calciamēta. i. ꝓmpti
tudinē bonoꝝ opeꝝ. Et adducite vitulū
saginatū. i. pinguē qō signat obediētiā
oim creaturaꝝ. q̄ oia hō p pcm̄ amisit.
et p pniam restituit. Deꝰ em̄ nō ē ira vi
dicatiuꝰ sic mlt̄i q̄ iniuriāti nolūt dimit
tere. qz leuissima recognitōe infinitā iuri
am dimittit t iniuriātē ad maiorē gr̄am
suscipit gaudēter. fac sic bonꝰ colonꝰ vl'
agricola q̄ illā t're mag̃ amat q̄ ꝓpter spi
nas habuit t postea messē fertilē ꝓduxit
℟ Sz q̄rit' an deꝰ plꝰ diligat pctōrem
penitētē q̄ iustū sp bñ facientē. Et videt
q̄ sic. iux̄ illud Lu.xv. Gaudiū ē angel'
dei sup vno pctōre pniam agēte: q̄ sup

nonagitanonē iustiſ q̄ ñ ī digēt pnīa. Ex emplū etiā hȳ pabole ybi filiȳ senior. ſ. iuſtȳ bonȳ laborator ecclie nō tātū gaudiū fec̄ pñi ſic̄ iunior penitens. Dico q̄ vt frequētiȳ ē verū: q̄ illi q̄ ſurgūt de maximis ꝯtis p pnīaz postea ꝯpato ꝛ acq̄ſito habitu oppoſito plerūq̄z fiūt feruētiores in ꝟtutib⁹ ꝛ ī diuīa dilectōe q̄ ſti q̄ ȯ puiſ aut nullī ſurrexerūt: ñ ſp ſteterūt. Sic̄ ptz naturalī ī ferro frigido ꝛ duro. Nā q̄ to materia ꝛ ſba ē magȝ frigida ꝛ ꝟ̄na ignī. ſi igne accēdit ꝛ ignit: tāto calidior ꝛ feruētior efficit ꝛ calorē diutiȳ cōbuat. ferrū nāq̄z ignitū feruētiȳ est ligno. Eodē mō de pctōre ꝟ̄ſo ꝛ charitate incēſo Quare āgelȳ dñi appens iobī euāg. ī iſula pathmos reuelauit ſibi ſtatū cuiuſdā epī laodicen. tepidū ꝛ dānoſū. di. hec: vt ei ānunciaret. vtinā frigidȳ eſſes vel calidȳ. i. totȳ malȳ. vel totȳ bonȳ. ñ qz tepidȳ es. i. piger ꝛ ocioſȳ: incipiā te euomē. i. ſcādaloſe ejicē. ꝛc̄. Ex illud priȳ dictū nō ē generalit̄ de q̄libet pctōre intelligēdū. ñ de q̄buſdā. Nullȳ em̄ pctōr ē de cuiȳ ꝙuerſiōe tātū gaudeāt āgeli ȯ celo q̄ꝝ cū de gl̄oſa virgie q̄ nūq̄ ceciderit. vel iobe bapt̄. q̄ ſctificatȳ fuerit in vt̄o. ℣ Nā ceteris pibȳ feruētiȯr plȳ diligit̄ a deo. Pōt em̄ aliq̄s penitēs eē tā feruēs ī dilectōe ꝛ ī opibuſ ꝟtuoſis q̄ excedat nonagitanouē iuſtoſ tepidos q̄ ñ cediderūt. Et de iſtis loq̄t euāgeliū. d. gaudiū ē ꝛc̄. Sic̄ et intelligēdū ē ī pñti lr̄a. ſ. q̄ filiȳ senior pfectus ē q̄ ſine mortalibȳ p̄cepta ȯz ꝟuat q̄ñ ſimphoniā. i. ſuauiſſimā pietatē ȯi ꝟſiderat q̄ penitētē tā cito ſuſcipit ad gr̄az: ꝛ cū tāto gaudio ſibi ꝙuiuiū eternū ꝓpar. indignat̄. i. admirat̄. Nec em̄ indignatio nō exponit̄ p deſpectiōe. ñ p admiratōe. Admirat̄ em̄ q̄libz iuſtȳ merito de dei pietate q̄ tāto indigno pctōri tā imēſā fac̄ gr̄az. nō ne admiratōe fuit bñ dignū q̄ magdalenā tā magnā peccatricē plenaz vnūſis vicijs. ita bēigne ſuſcepit. Et ȯ paulo q̄ ī via pſequēdi xp̄m ꝛ eccl̄az tā mīſericordit̄ pmutauit. Et de mlt̄is aliȳs q̄ de peſſima eoruz vita ꝓūſi ad gr̄az ꝛ miaz meruerūt. Hāc igt̄ admiratōez iuſti p̄ celeſtis pacificat ꝛ declarat. d. Fili tu; ſp mecū es. ſupple i gr̄a. lz forte tepide. hic āt ñ ſp mecū fuit i gr̄a: ñ p pctā ſepatȳ a me ꝛ mortuȳ eternalit̄. ñ mō ȯ morte ſurrexit ꝛ reūſus est ad me. Et ḡ meruit pſtinā gr̄am et forte maiorē ꝓpt̄ feruētiorē dilectiōez. ḡ de eo est gaudēdū ꝛc̄. Dñica oculi. Ser. xix.

Dñica .3. 4o. de do & mato.

Rat ieſus ejciens

demoniū ꝛ illō erat mutum Lu. xi. ℣ Medicȳ exp tus nō curat morbū. niſi prius materiā pec cātē expulerit ꝛ eiecerit. Materia ei ꝓ dz ꝓmo bñ digeri ꝛ ꝙſumi añq̄ aliā ſumat. Vñ Auicē. ꝓma fen. iij. c. vij. docet di. Ades q̄ ſānitatē hȳe volūt nec comedāt nec bibāt donec certū hūerit deſideriū: ꝛ ſtomachȳ ꝛ ſupiora ītestia a ꝓmo nutriēte eua cuata fuerīt. Sic̄ et ſpūalit̄ nullȳ ſumē p̄t cibū ſpūalē ꝛ ſanatiuū aīe: niſi eua cuarȳ ſit ꝓmo a pctō q̄ ē materia peccāſ ꝛ deſtruens ſanitatē aīe. ſicut malȳ cibus ꝛ venenoſus peccās ꝛ deſtruēs ſanitatē corpis. Vñ hȳ. xv. q. i. c. nec hȳs. Cū int̄fit impiȳ xp̄s ifundit̄. ꝛ vbi abhoīatio. i. pctm̄ abolet̄. i. tollit̄ de terra. i. corde fideno ꝛ imūdo ſctificatio ꝙſecrat̄. Hoc etiā oñdit medicȳ ſalutē in pñti infirmo cui gratiā ſanitatē ꝓferre noluit: niſi prius demoniū peccātē i eo ꝛ morbū ipiȳ curantē eiecīſz. Fec̄ ei ipm hoiez mutū. ȯz em̄ in the mate Erat ieſus ejciēs demoniū ꝛc̄. Querit̄ vtrū liceat demones adiurare. et vī q̄ nō. Dic̄ em̄ Orige. ſup Mat. Nō ē ſm ptātē data a ſaluatore adiurare demonia. Judaicū em̄ est hoc. nec em̄ debemȳ iudeoz ritȳ imitari. ñ potiȳ vti ptāte a xp̄o data. ḡ nō est licitū demōes adiurare. Sz ō est qō ȯz Mat. vl. In nomie meo demonia ejicient. Sz inducē aliuz ad aliquid agēdū ꝓpt̄ nomē dñi hoc ē adiurare. ḡ licitū est demones adiurare. Rñdet. ſ. tho. in. ij. ij. q. xc. q̄ duplex ē adiurātio dī modȳ. vñ quidā modȳ p modū depcatiōis vel inductiōis ob reuerentiā alicuiȳ ſacri. Aliȳ aūt p modū cōpulſiōis. Priō aūt mō nō lz demōes adiurare qz ille modus adiurādi vī ad quādā benuolentiā vel amicitiā ptinere q̄ nō lz ad demones vti: cū ꝺ repugnet legi nature. eo q̄ diabolȳ ē obſtinatȳ adūſariȳ ſūmi ꝓncipis nr̄i dei. ꝛ ab eccl̄ia irreuocabiliter ꝓſus. et ita mēdax ꝛ fallax q̄ ſi q̄ñq̄z dicit ꝟitatē vtilē aut dicit eā cōpulſus a deo: aut vt ſibi magȝ credat̄ in mēdacio. ꝛ ſic cautelоſius decipiat. Et iō q̄ ſic familiarit̄ eū inuocāt aut p ꝙiurationes ſiue p characteres ſiue q̄cūq̄z aliomō diuinatiōis: peccat directe ꝯ deū. ꝯ eccl̄az. ꝛ ꝯ ſeipz. Ex Est igit̄ ꝓhibitū q̄ſi ſuꝑſticioſuz ꝛ illicitū in-

oñlege. Prio in lege diuia. Leui. xix. vbi pcipit occidi q incitat magos t ariolos. Jté bm leges capite plecti dñt. Et si accé dñt domũ alteri debét cremari. Jté bona eoꝝ omia debét publicari. C. de male. t matb. l. nulli. l. néo. t. l. culpa. Bz bm canones siqdẽ pcm occultũ sic ipoit pnia xl. dieꝝ. eꝝ de sortil. c. i. si notoriũ. eulzari stia denegat. de pse. di. ij. p dilectõe. Jté si sit clericꝰ deponẽdꝰ est t in monasteriũ detrudẽdꝰ. si laicꝰ excõicãdꝰ. xxvi. q. v. nõ oz. c. si qs eps. Bz t crescẽte pctiacia crescẽ dz et pena. vt icarceret. t hmõi. Jté si seruꝰ sit dz ẋberibꝰ castigari. xxvi. q. v. ꝓ. Etiã oẽs tales st infames silr t q ad eos pcurrũt. Ulñ nec ad accusationẽ dñt admitti. ij. q. viij. qsqs. nec ad testimonium ex. de testi. testimoniũ. Secũdꝰ modꝰ ad iurãdi est p modũ ꝓpulsionis. t isto mõ lz nob ad aliqd vti. t ad aliqd nõ licet. De mẽ es em in⁊ ursu huiꝰ vite nob aduersãtiũ ꝓstituũtur. nõ aũt eoꝝ actꝰ nẽ dispositiõi subdũtur: ẞ dispositõi diuine. t scõꝝ ãgeloꝝ. Q̃z vt Aug. dic. ij. de tri. Spus desertoz regit p spm iustitie. possumus ẽ demões adiurando p ẋtum dnim nois tanq̃ inimicos repellẽ ne nob noceãt. vl spualit vel corpalr bm ptãtẽ datã a xpo. bm illud Lu. x. Ecce dedi vob ptãtẽ calcã di supra bpẽtes t scorpiõ es t sup oẽz ptã tẽ inimici: t nihil vob nocebũt. Nõ tñ licitũ est eos adiurare ad aliqd addiscẽdũ ab eis vel etiã aliqd aliud p eos obtinendũ. qz hoc pertinet ad aliquã societatem t familiaritatẽ cũ ipis hñdã. nisi forte ex sp ãli inflictu vel reuelatiõe diuia aliq sancti ad aliqs defectꝰ corrigẽdos demonuz opatiõe vtãtur. sic legit de. b. Jacobo q demões fecit Hermogenẽ ad se addu. ci. Ad arg. in oppositũ dicẽdũ q C. rige. loq̃tur de adiuratiõe q nõ fit p modũ cõpulsiõis. ẞ magꝰ p modũ cuiusdã benuole depcatiõis. q nullo mõ lz. qz tal aut cõmittit pctm infidelitat: vt si credẽdo diabolo: diuinũ ei aliqd attribuat. aut y dolatrie vt in oblatiõibꝰ t sacrificijs: aut sal tẽ inobediẽtie. qz facẽ ꝓ pbitiõez dei et ecclẽ. y Bz q̃rit q̃d de cariatricibꝰ t carmiatoribꝰ q carminãt infirmos vl pueros vl animalia. nũq̃d peccãt mortalr. dic Asta xẽ. i sũ. sua q si nihil superstitiosuz dicũt ãt decẽt ãt faciũt: ẞ tñ vtũt licit pcibꝰ et adiurationibꝰ sic p passionẽ t crucẽ. t si. Ria nõ credo q peccẽt mortalr: nisi talia fecerint pꝰ pbitionẽ ab eccla sibi factã. sed credo q pbibẽdi sunt viri t mulieres a talibꝰ. qz multa inutilia t superstitiosa solẽt admiscere: nisi forte sit sacerdos religiosꝰ t discretꝰ aut ẽt laicꝰ siue vir siue mulier excellẽt vite t pbate discretiõis: q fusa oratõe licita sup infirmũ nõ sup pomũ vel pirũ: vel cingulũ: t sili a. ẞ sup infirmãtes manꝰ ponẽt. iuxt illud Mar. vlt. Sup egros manꝰ ponẽt t bñ hẽbũt. Nec sũt hẽ pone pbibẽde a talibꝰ nisi forte timeatur q ad exẽplũ illoꝝ indiscreti t superstitiosi carmiatores sibi vsurpẽt abusũ tuẽtes se exẽplo illoꝝ. Bz q̃rit vtꝝ liceat ad collũ diuia ẋba suspẽdẽ. Rñdet aſtaxẽ. q in oib incãtatiõib vel scripẽ suspensis sit duo cauẽda. Prio qõ pfert vl scribit. qz si ẽ aliqd ad inuocationẽ demonũ ptinẽs: manifeste ẽ superstitiosũ t illicitũ. Silr cauẽdũ ẽ si prigat igra noia ibi ponere ne sub ilꝛ lateat aliqd illicitũ. vñ Crisso. dic sup Mat. q phariseoꝝ magnificãtiũ fimbrias exẽplo nẽ multi ali q noia hebraica ãgeloꝝ ꝓfingũt t scribũt et allegãt q nõ itelligẽtib metuẽda videt. Cauendũ ẽ ẽt ne aliqd falsum ꝓtineãt. qz sic eiꝰ effectꝰ expectari nõ posset a dõ q nõ ẽ testis fallitat. Secũdo cauẽdũ ẽ ne cũ verbis sacris ibi ꝓtineãt inig vana: vt aliq characteres iscripti præt signũ cruc. aut ne spes habeat i mõ scribẽdi vl ligãdi vl in q̃cũq alia hmõi vãitate q ad diuinaz reuerẽtiã nõ ptineãt. qz h iudicaret superstitiosũ. alꝰ aũt ẽ licitũ. vñ. xxvi. q. vi. Nõ liceat xpianis. dr q ñ liceat i collectiõibꝰ herbaꝝ medicinaliũ aliqs obsuatões vl icãtatões attẽdẽ: nisi tm cũ cibolo diuino aut oratõe dñica. vt tñ deꝰ creator oim honorẽt. Quãtũ ad ptinuationẽ t expõem euãgelij sic heri ad pncipaz nos monuit diuina pietas. sic hodie pctã fugẽ fac inimici dolositas. t bm hoc i pncipi euãgelio sunt tres partes. In pria oñdit diuina potentia insuperabil p demõis expulsionem. ibi Eratiesus. In secũda eterna sapia inscrutabilis p rõnis pfunditatẽ. ibi. Jpe aũt. In tertia hũana excellẽtia cõmendabilis p cõmendationis vociferationem. ibi. Factum est ẽ.

Quantũ ad primã est sciẽ

dũ q demões expellẽ a corpibꝰ obsessis est solũ diuine ptãtis. quã ptãtẽ xps miraculose ostendit in isto hoie demoniaco q fa

ctus fuit a demõe mut⁹. ℳoraliʒ ãt est notãdũ q̃ sic a malo maluʒ ꝓcedit: sic a diabolo origie iniq̃tas nihil nisi malum hoi ꝓuenit. Est ei instar lupi hoi ĩmic⁹ vt eũ rapiat ⁊ deuoret. ℨ Querit enim quodã ꝓbleuma te q̃re lup⁹ hoiez que videt raucũ efficiat. ⁊ dr q̃ iõ. qr lup⁹ vorax é q̃rés hoiez iuadẽ ⁊ deuorare imittit ei raucedinẽ ne clamore p defensiõez alioꝛ valeat euadere. ℨz ab alijs maioꝛ ⁊ efficatioꝛ naturalr rõ assignat. q̃ iõ quia lup⁹ é aial voracissimũ ⁊ maxime gulosũ et vtiq̃ carnib⁹ crudis ⁊ male digestibilib⁹. Jtẽ é aial frigidũ ⁊ siccũ. ⁊ cũ sit talr nature. s. frigide ⁊ sicce oriũtr ĩ coꝛpore suo ifectões ꝓsiles sue ꝓplexiõi bõ ẽ frigide ⁊ sicce. ℳõi ãr hũoꝛes ifecti frigidi ⁊ sicci ⁊ imũdi exeũt p suos oculos claros puros ⁊ lumiosos. q̃ cũ exeũt aerẽ sibi ꝓximũ ificiũt q̃ ifect⁹ aliũ ificit: ⁊ ille aliũ vsq̃ dũ pueiat ad hoiez. ⁊ tunc hõ p ꝓns ificit. qm̃ ista ifectio ꝓcedẽs a lupo erat frigida ⁊ sicca. ⁊ hec é pcipua raucitatis cã. Ad ꝓpositũ diabol⁹ etiã sic gulos⁹ ⁊ voraꝛ é ẽm petrũ apl̃z: circũiẽs q̃rés que deuoret. Querit ei coꝛp⁹ ⁊ aiaz deuoꝛare ⁊ deglutire oꝛe ifernali. Et iõ dict⁹ é dyabol⁹ a dya qõ é duo ⁊ bolos qõ é mors⁹. qr duos bolos tm̃ õ coꝛpe ⁊ aia q̃rit face. vt h̃ ex de sũ. tri. ⁊ fi. ca. c. firmit. sup illo ꝟbo. dyabol⁹. Etiã é frigid⁹ p letalẽ ĩimicitiã ⁊ sicc⁹ sine oi hũore gr̃e. q̃re tor⁹ ꝟsur⁹ et malicia ifect⁹ infinitos q̃rit modos ⁊ vias hoiem petis ificiẽdi. ⁊ vt eo ifecto raucũ et mutũ faciat ne clamore ꝓfessiõis p sacerdotẽ liberet et euadat. q̃re dr i cãtiq̃. xvi. q. ij. vis. ℳostis ꝟsur⁹ é qr hz mille nocẽdi modos nec ignoram⁹ astuciã ei⁹. Conat nãq̃ a pricipio ruine sue ne vnitatẽ ecclie rescidẽ. charitatẽ vulnerare. sctõꝝ opeꝝ dulcedinẽ iuidie felle ificẽ. ⁊ oib⁹ mõis hũanũ genꝰ euertere ⁊ pturbare. ℳic ei lup⁹ aduersari⁹ hũani g̃nis nisi p canes fideles i. pdicatoꝛes ejciat facẽ hoiem cui p petm̃ mortale ibitat mutũ: ne petm̃ apiat ꝓfessiõe. Cecũ ne pcm̃ videat cogtõe Surdũ ne doctrinã audiat attẽtõe Primo facẽ hoiez mutũ. Naz sic lup⁹ dolos⁹ volẽs rape agnũ ñ rapit p pedes nec aucã p alas ñ dẽtib⁹ strigit gutr ei⁹ ne clamet. Sic diabol⁹ hoiez que p petm̃ possidet ñ strigit i pedib⁹ nec manib⁹. Permittit ei talẽ currẽ ad eccl̃as. visitare locа sctõꝝ. romã ire. ad sacꝝ sepulcrũ pgẽ dare elemosinas. vestire paupes. offerre sacrificia. celebrare. ieiunare. qr nosc it ea ad vitã etnã nihil valẽ. nec faciẽtes de sua ptãte euadẽ. Strigit tm̃ talẽ fortissimei guttur ne os apiat ⁊ se captũ petis ⁊ diabolo renũciet i ꝓfessiõe. ℳz ei i oꝛe suo quicq̃ dẽtes acutissimos q̃b⁹ strigit ꝟecũdiã. timoꝛẽ pnie. feruoꝛẽ ꝓcupiscentie. spẽ lõgioris vite. ⁊ vltiõ desperatõem venie. De istis dentib⁹ scribit Eccl̃. xxi. Dẽtes leonũ dẽtes ei⁹. Sup q̃ dic Nico. de ly. q̃ p istos dẽtes deuoꝛat totalr bonũ gr̃e et diminuit bonũ nate q̃si rũphea acuta ois iniq̃tas. qr ledit aiam et coꝛp⁹. ⁊ ledit etiã i pñti subtrhẽdo gr̃am ⁊ i futuro pbẽdo gehẽne penã q̃ é interminabilr. ℳec é em̃ illa bestia tribilr arcꝝ mirabilr quaz vidit Daniel. vt h̃ c. vij. Dañ. q̃ hũit dẽtes ferreos ⁊ magnos comedẽs ⁊ ꝓminuẽs: ⁊ reliq̃ pedib⁹ ꝓcul cãs. quẽ hoiez ei diabol⁹ pdẽ ⁊ dãnare neq̃t. ipedit tm̃ eũ iq̃tũ pt a bitudie. ℳãc igr̃ bestiã tribilẽ canes scte ecclie. i. pdicatoꝛes ꝟbi dei latratu ⁊ clamore fugare dñt ab hitatoꝛib⁹ hoiz. inx illo Jsaie. lviij. Clama ne cesses q̃si tuba exalta voce tua ⁊ ãnũcia pplo meo scelera eoꝝ nã p hũc clamorẽ pdicatoꝝ tria ꝓcedũt ex q̃b⁹ diabol⁹ a coꝛdib⁹ hũanis expellitur. q̃ etiã ꝓpanr trib⁹ q̃bm̃ sapiẽte hominẽ õ domo expellũt. Primũ é stillicidiũ. Sic q̃n auris⁹ p ꟷbũ di istillat nomẽ dñi ihs vt deuote inocer expellit stratr diabol⁹. ps. Laudãs inuocabo dñz ab ĩimicis meis salu⁹ero. q̃re etiã xps dixit õ discipul suis ⁊ oib⁹ successoꝛib⁹ eoꝝ. In nomine meo õmõia eyciẽt. Mar. xvi. Oõ cũ exptũ fuerat a. lxxij. discipul missi in oẽm trã pdicaturi cũ gaudio reuersi sũt ad dñz di. Dñe etiã i nomine tuo demonia subijciũtr nob Lu. x. ℳũc etiã modũ iuocãdi nomẽ dñi hũit nobilr bõ ille q̃ purgatoꝛiũ patricij igrediẽs oes diabolicas illusiões iuasit cũ dixit. Jesu xp̃e fili dei vini miserere mi pctoꝛi. ℨz aũt in oibus picul illusiõib⁹ et factis illud ineffabile nomẽ inocari ⁊ reuereri. quapropr gre. i cõcilio Lugõ. ordiauit ⁊ istituit q̃dã hõ dulce nomẽ ihs int missaꝝ solẽnia dicerer genua flecterẽt assistẽtes vl saltez capite inclinato ꝓfundius adoꝛarẽt. eo

ꝓ ⁊ gñaľr scribiť. vt i noie iesu oē ienu flectať celestiū ⁊ restriū ⁊ infernoꝝ vt scri/ ptū bť i vi. ȯ imu. ec c. Decz domū dñi. Et rō ibidē assigtur. qꝛ illō nomē ē super oē nomē. ⁊ aliō sub celo ñ ē datū i q̄ sal/ uos fieri oporteat credētes. B Secū/ dū ē deuota oꝛō q̄ ꝯpať fumo. Sic ei fu mꝰ expellit hoiez ȯ domo: sic oꝛō deuo/ ta diabolū ȯ corde. vñ Mat. xvij. Hoc genꝰ ȯmonioꝝ ñ eijciť nisi p ieiuniū et oꝛōez. Figurať thob. vi. vbi bť sniaľr ꝓ cū demō septē viros sare iugulassz. tho/ bias iunioꝛ vol ēs eā ducē timuit. quem āgelꝰ i forma iuuēis duxit. Proficiscen tes igť māsit pria māsiōe iuxť fluuium ti gris. ⁊ thobias exiuit vt lauaret pedes suos: ⁊ piscis manis exiuit ad ȯuorāduz eū. ⁊ clamauit ad āgelū. Et dixit āgelꝰ. appȟēde brāchiā eiꝰ ⁊ trahe eū ad te ad siccū. qȯ factū ē. Tūc dixit ei āgelꝰ. Exē/ tera hūc piscē ⁊ coꝛ eiꝰ ⁊ fel ⁊ iecur repo/ ne tibi. sť em̄ ꝑ medicamēta necessaria ⁊ ir errogauit eū thobias dī. Obsecro te frať vt m̄ dicas qȯ remediū hēbūt illa. ⁊ ait āgelꝰ Cordis eiꝰ pticulā si sup carbo nes ponas extricat oē genꝰ demonioꝝ. sive a viro sive a muliere. ita vt vltī ñ ac/ cedat ad eas. Sic moraľr cum demō rep/ tōꝝ carnaľr ⁊ brutaľr viuēte iuadere possit. hō tñ q̄ p sacerdotē ⁊ p̄dicatorem q̄si āgelū dei ducit ⁊ iformať. s. p since/ rā ꝯsideratōez xp̄i cordis ⁊ maxīe dile/ ctōis pticulā recipit. qꝛ totā eiꝰ dilectōz ꝓpť magnitudinē pēsare ñ possumꝰ. et eā ad ignē sue charitať ⁊ amoꝛis posue rit: ꝓculdubio fumꝰ ȯuotōis ⁊ oꝛōis q̄ ide pueīr oē demoniū expellit. ℭ Ter tiū qȯ hoiez ȯ domo expellit ē mľier ꝛ/ bosa ⁊ litigiosa cui ꝯpatur ꝯscia hois q̄ p sermonē xp̄i inflāmať ꝯ pacē q̄ ñ ces/ sat murmurare: donec diabolꝰ p pniam expellať. De q̄ ꝛ. mat. xvij. Increpauit seip̄z. s. hō p ꝯsciaz ⁊ exiuit ab eo demo/ niū. Hāc igť vxorē q̄ data ēi adiutoꝛium hois dz q̄libz pie ⁊ diligenť attēdē: nec ꝯ eā facē. qꝛ sic vir q̄ legittimā vxorē ma le tractaut gñi pena subiiciť. Nā ſm le ges i autˇ. vt liceat mri ⁊ auie. §. si q̄s. si vir vxorē flagellˇ ⁊ fustibꝰ ꝛberauerit ni si p causis i legibꝰ expssis dabit ei ťtiā ptē donatōis quā ȯclarat ꝓpť nuptias si āt ñ dedit donatōez ꝓpť nuptias pu/ niť i q̄rta pte sube sue: si ei⁹ substātia nō excedit. cccc. aureos. ℞ si excedit dabit ei c. aureos. Ꝯ. ȯ reputatōibꝰ q̄ fiūt i iudi cio. l. vltˇ. D Sic q̄ facē ꝯ ꝯscia peccat moraľr ⁊ dignꝰ ē pena eterna. qꝛ vt bť. xxviij. q. i. §. oēs. Ex his ptz ꝓ oē qȯ ꝯ ꝯscia stť edificat ad gehēnā. Sz ꝯ si o/ bligamur ad oē illō qȯ ꝯscia dictat: cuz ꝯscia aliq̄n dicter illō faciēdum aliqȯ ꝯ deū. q̄ tenemur facere ꝯ deū. Rñdz bo/ na. i. ij. sup magťz. di. xxxix. ꝓ ꝯscia ali/ q̄n dictat aliqȯ qȯ est ſm legē dei. aliq̄n aliq̄d qȯ ē p̄ter legē dei. Et loqť hic ȯ di ctamie p modū p̄ceptōis vľ phibitōis nō p modū ꝯsilij siue psuasiōis. q̄n nūc ꝯscia dictat q̄n ē ꝯ legē dei. illa ꝯscia nō ligat ad faciēdū vľ ñ faciēdū: ℞ ligat. ad se ȯponēdū p eo ꝓ taľ ꝯscia sit erronea erroꝛe repugnāte legi diuie. ⁊ necessario ꝓ diu manz ponit hoiez ex̄ statuz salutˇ ⁊ iō necesse ē ipaz deponē. qꝛ sive faciat qȯ dz sive eiꝰ oppositū moraľr peccat. Si em̄ faciat qȯ ꝯscia dictat et illō ē ꝯ legē dei et facere ꝯ legē dei sit pctm̄ mor tale: absq̄ dubio moraľr peccat. Si vo faē oppositū eiꝰ qȯ ꝯscia dictat ipa ma nēte adhuc peccat moraľr. nō rōe opis qȯ faē: ℞ qꝛ malo mō faē. Facit em̄ i ꝓté ptū dei dū credit dictāte sibi ꝯscia ꝑ deo displicē: ꝓ quis deo placeat. Et ꝑ ē qȯ di cit glo. sup illō Rō. xiiij. Oē q̄ nō ē ex fide pctm̄ ē. ibi glo. Oē q̄ ad ꝯsciaz ptinet si aliť fiat dic apls eē pctm̄ ꝓ quis cm̄ fiat etiā qȯ bonū ē si ñ faciēdū credatur pctm̄ ē. Et rō huiꝰ ē. qꝛ ñ tm̄ atēdit deꝰ q̄d hō faciat ℞ q̄ aīo faciat. Et ille q̄ facit qȯ deꝰ ꝓhibet credēs facere ꝯ ipsiꝰ dei volūtatē ñ faē bono aīo ℞ malo. ⁊ iō pec cat moraľr. Si āt ꝯscia dictat aliq̄d qȯ ē ſm legē dei: sic simpľr ligat ⁊ vniuersa liť ꝓ eo ꝓ hō ad illa ligatˇ ē p legē diui nā. ⁊ ꝯscia q̄ illi ꝯcordat ligatū oñdit. si aūt tertio dictat qȯ ē p̄ter legē dei: iterū ligat q̄diu manet. vñ vľ teneť hō ꝯsciē tiā deponere: vľ teneť id qȯ dictat ꝯscia adiplere. vtpote si dictat qȯ necessariū ē ad salutē festucā de ťra leuare. Sic igiť pz ꝓ ꝯscia aut ligat se deponēdū: nō tñ oīs ꝯscia ligat ad faciēdū qȯ dictat ñ eē faciendū ad qȯ hō alias teneť. ℞ taľ cō/ scientia ȯr esse erronea. Per ȯ pz rñdēdū ad obiectōz. Secūdo diabolꝰ faē hoiez cecū ꝯgnitōe. Eruit em̄ sibi oc'os cogni tōis ne piculū pctī videat ⁊ cogscat. nā sic coruꝰ i cadauere prio oc'os extrahit: sic coruus ille infernalis primo oculum

ī. 6ꝓ.

dextrū eruit: ne pcō: gaudiū btō: vide
at nec ꝓsideret. Secūdo siniſtrū: ne ſup
plicia dānato: credat ⁊ peccare abho:
reat. q̄re d: Sap. ij. Excecauit eos mali
cia ſua. ⁊c̄. Tertio diabol⁹ fac̄ hoiez
ſurdū ne ıſpiratōez doctrine attēdat. nā
ſic aſpis ꝺ vocē incātatoris aures obtu
rat: ⁊ vnā figēdo ī t̄rā alterā cauda ıfixa
tegēdo. sic diabol⁹ fac̄ hoiez tm̄ delecta
ri ī pctis. q̄ vt ne icrepatōez audiat p̄di
cātis figit vnā aurē. ſ. ſenſū total'r ī t̄rā.
nihil em̄ petit audire niſi ò t̄renis ī q̄b⁹
ſup oia delectat. Alterā ꝟo aurē. ſ. ıtelle
ctū cauda obturat dū nihil ò morte cogi
tare vult. q̄ tm̄ ſp ıtonat ⁊ clamat. Me
mor eſto q̄m̄ mors ñ tardabit. Eccl'. xiij
Dz g̃ prudēs terrā audire dicēt̄. Terra
es ⁊ ī t̄rā vadis. Caudā ꝟo meō:are no
uiſſima tua ⁊ ieternū nō peccab. Vñ le
git̄ ī geſtis. Alexā. q̄ ei q̄dā lapis miſſ⁹
fuit. q̄ poſit⁹ ī vna pte ſtatere pōderauit
pl⁹ q̄ oia alia ī altera pte ſtatere puluē
aūt modico poſito ſup lapidē min⁹ pō
derabat q̄ q̄ōcūq; pōi poſſz ī alia parte
ſtatē. Q̄ō videtes mlti ſapiētes mirabā
tur. q̄rū vn⁹ ait. Iſte lapis ꝺmoſtrat q̄d
tu es o alexāder. nūc ei pl⁹ pōderas q̄z
tot⁹ mūd⁹ q̄ ſe ſuſtiere ñ p̄t: ſ̄ puo puluē
poſito ſup te. ſ. mortuo eris min⁹ q̄z q̄c
q̄d mūdi. Sic q̄libet cog̃ſcere dz q̄d mō
ſit. ⁊ ꝺ nō tm̄ ſ̄ maxie fīē q̄d erit. ℣

Secūda pars in qua oñdi

tur inſcrutabil' ſapiētia xp̄i ex eo q̄ tā
ſufficient̄ ⁊ efficacit̄ rōib⁹ ꝓbauit ꝺ ıſul
tātes demoniū ſe nō h̄re: nec eīcere ꝟtu
te p̄ncipis demonio: ꝺmonia ab obſceſ
ſis. Pro q̄ notādū. q̄ antiquo: triplex
fuit opio ꝺ expulſiōe demōis. Pria q̄
expellent̄ ꝓpt̄ ſacrificia q̄ fiebāt. et hāc
hēbāt pagani. q: ſic̄ natural'r irat⁹ miti
gat̄ p̄ encenia ſic̄ etiā hēt̄ ꝺ Jacob q̄ no
ſcēs frēz ſuū iratū ꝺ eū: vt ei⁹ irā mitiga
ret p̄miſit ei mūera di. placabo eū mūeri
b⁹. Beñ. xxxij. Sic etiaz iſti pagani vt
placarēt demōes faciebāt eis ſacrificia
ꝺ'aialib⁹ ⁊ auib⁹. ⁊ etiā īmolabāt ꝓpoſ
filios ⁊ filias demoniis. Sic etiā crede
bāt xp̄z ꝓpt̄ mlta ſacrificia facta demo
niis h̄re ptātē ſup eos. ⁊ miores p̄ ſupi
ores expellere. q̄re dixer̄t. Jn beelzebub
p̄ncipe ꝺmonio: eīcit ꝺmonia. q. d. p̄
pter amicitiā ꝺ cta cū p̄ncipe ꝺmoniorū
ex ſacrificiis ſibi exhibit̄ p̄ eū ipat mior⁹
b⁹ demoniis Cōtra q̄ ꝺ argūit xp̄s dicēs
Q̄ē regnū ī ſe diuiſū deſolabit̄. q. d. Jn
q̄ oēs ꝓcordāt hoiēs q̄ a demoniis reci
piūt nocumētū. ⁊ ꝺ ipi intrēdūt q̄ tm̄ cu
rāt de auro ⁊ ꝺ encēniis ſic ꝺ luto Vñ ſi
p̄nceps eo: corrūperent̄ ⁊ illa cā ipedi
ret alios ꝺmōes a nocumēt̄ hoiz regnū
eo: ellz diuiſū ⁊ p ꝓñs nō durabile. q:
oē regnū in ſe diuiſū ⁊c̄. Cui⁹ videmus
oppoſitū ⁊ p ꝓñs nō ē verū q̄ p me pla
cati ſint mūer⁹ ⁊ ꝟtute p̄ncipis eoruz
eīciā miores Secuda opio paganoꝝ fu
it q̄ demōes poſſēt expelli p̄ artē aſtro
logie. Vbi nota q̄ plato poīt q̄ potētia
demonū ꝓpt̄ eo: pctā ſubiecta erat ſoli
et lune. et etiā nat̄e alio: planetaꝝ ꝓiū
ctōeſ poterāt eīcē ꝺmōes. ꝓpt̄ q̄ pbī di
cebāt xp̄z fore magnū aſtrologū. ⁊ ſic q̄ñ
vellet poſſz ꝺmones expellere. Et illa ꝺ
cā tēptātes eū ſignū ꝺ celo q̄rebāt. vt ſi
effect⁹ faceret ī aere eueīre: ſignū eēt q̄ p
artē aſtrologie demones expelleret. Ad
q̄ ꝺ xp̄us itez ſapiēter rñdit. Filij vñ. ſ.
mei diſcipuli q̄ mecū ſūt q̄s nō in aſtro
logia iformaſtis q̄ illitterati ſūt eīciunt
demōia. cui⁹ g̃ ꝟtute: ū aſtrologie. q: il
literati: cū etiā demōes q̄ ꝟtutes ſtella
rū excellūt nō obediūt ſtell'. igit̄ Tertia
opio fuit q̄ ꝺmōes expelleret p̄ necro
mātiā. Nā ꝟm mg̃m ī hiſtor. Salomō
p artē tradidit q̄ſdā exorciſmos q̄b⁹ co
opat̄ ꝟbis lapidib⁹ p̄ciosis ⁊ herb⁹ ex or
ciſte īmūdos ſpūs expellebāt. Et ıō cre
debāt xp̄z tā magnū adiuratorē ⁊ icāta
torē demonū: q̄ ad nutū ei obediēr̄. Et
ıō turbe vidētes expulſionē demōis ice
perūt p̄dicta credē ⁊ cogitare. Cū āt xp̄s
vt de⁹ cog̃ſceret cogitatōnes eoꝝ rñdit.
Si ī digito ⁊c̄. q. d. ꝺmō q: ſapiētiſſim⁹
mel⁹ cog̃ſcat ꝟtutes herbaꝝ et lapiduz
q̄z aliq̄s hō. ⁊ g̃ iſtis nō ē ſubiect⁹. Sed
ꝟtute dei obedit ñ q̄ ꝟt⁹ ſuparoīa crea
ta. qō ſi crediderit̄ q: ī digito. i. ꝟtute ꝺi
eīcio demōia: exp̄ſſū ſignū ē q̄ ad vos
venit regnū. i. fides. vñ poſſidebit̄ brītu
dinē. et hoc oñdit p̄ exēplū ſic. Cū aliq̄s
miles poſſidz pacifice aliq̄ō caſtrū: fialt
us fortio: ſupueneīt vicit eū. et ꝺ caſtro
ſuo ꝺ volūtatē ei⁹ expellit et diuidit ſpo
lia. notū ē q̄ ñ ꝓſentiūt. Sic cū diabol⁹
poſſidz hoiez pacifice veīt fili⁹ dei fortio
or eo. ⁊ cū ꝟtute dei ꝺ hoiez ꝺ ei⁹ volūta

ī. op.

ī. v. De regnū.

ꝫ. op.

ꝫ v. Filij vñ.

ꝭ op.

ꝭ. v. Si in digito

Exēplū. Cū fore

tē eīcit: ḡ ñ i ☧tute ſarbane nec ex amici
tia ñ ꝓtrouerſia ꝛ violētia. ℭ Mora
liter ē notādū. ꝙ xp̄s ad b̄ ꝙ oñdat de
mōes eē pacificos et ꝓcordes inť ſe ꝛ v
nꝰ nō ꝓrieť alteri ꝑpť qō regnū eoꝝ p
manere ꝺr: ſic a maiori iſtruit fideles pa
cificos iter ſe ꝛ cōcordes eē ne vnꝰ ptur
bet aliū ſi voluerīt ſine deſolatōe regni:
ciuitať domꝰ i pacifica poſſeſſiōe pma
nere. qꝛ ſic̄ videmꝰ ꝙ oīa naťalia q̄diu
ſūt in pace ꝛ ꝓcordia pmanēt. ñ pace de
ficiēte oīa deficiūt. ℭ Corpa nāq; eleméta
ta q̄diu ſūt i ipīs eleméta pacifica ꝛ ad
eq̄ra adinuicē tādiu ipm mixtuꝫ manet.
℗ Proportōe aūt huiuſcemodi ꝛ pace ceſ
ſante et aliq̄ eleméto p̄ dñante et i aliud
agēte neceſſe ē mixtū deficē et corrūpi. ſi
cut pꝫ i ligno putrido i q̄ dū deficit ☧ruſ
ꝓiūctiua eleméꝝ ꝓtes ligni abiunce re
cedētes i puluerē redigūť. ℚuapropť ñ
iepte q̄dā pb̄oꝝ vt ꝺr i phi. poſuerīt pacē
eē pricipiū oīm rerꝝ naturaliū. Sic reue
ra etiā ē ꝺ corpe politico ꝙgregatōe ſeu
cōitate. ſ. ꝺ hoīb⁹ eiuſdē regni ciuitaťq; vť
domus q̄ abſq; pace nequaq̄ ſubſiſtere
p̄ūt. q̄nimo ſi pax ꝛ ꝓcordia fraťna defi
cīt: neceſſe ē eos deficē ꝛ pire. ℚuare nō
tm̄ iure diuio verū etiā hūano p̄cipiť oī
b⁹ fidelib⁹ ſub magnis penis pacē ſua
re. vt em̄ h̄ť. xxiij. q. i. q̄ ꝺ pacē eccl'ie ſūt
ſi dignitatē aut cingulū milicie h̄ūt: dīt
nudari eis ꝛ ꝑuari. nobiles q̄ dignitatē
ñ h̄ūt dīt ꝓſcriptōne pati ſuaꝝ ſubſtā
tiaꝝ. ꝛ ignobiles ☧berari: ꝛ ꝑpetuo exi
lio caſtigari. Sc̄ꝺ ꝫ etiā leges vt h̄ť in li
bro feudoꝝ ꝺ pace tenēda Violatorib⁹
paq̄ magne pene ꝺm exigētiā delictoruꝫ
iponūť. ℗ Hāc pacē ꝑuādā docꝫ etiā
Virgili⁹ i. vi. Eneidoꝝ: vt recitať ꝑ bea
tā aug. ꝺ ci. ꝺi. ℭ u rege ipio ppl'os roma
ne memto. he tibi erūt artes paciq; ponē
morē. ℙ arcere ſubiect̄ et debellare ſup
bos. Vult dicere Virgili⁹. ꝙ mlt̄iplica
ta roma eneas cupiēs dñari i vrbe cū eēt
dñs rome voluit h̄e ꝓſiliū quō poſſꝫ ob
tinē deſideratā. Et circūiēs orbē ñ ꝓſili
um potuit iueīre. Tādē ſup b̄ cogitauit
dī. Si poſſē iuenire p̄ꝫ meū: ipē ſuo cō
ſilio poneret me q̄tū. ꝛ deſcēdēdo ad i
ferna p̄ꝫ iueīt. Cui p̄ Anchiſes. Ego
inq̄t ſcio ad q̄d veniſti fili. ℭ u vis ſcire
quō poſſes i dīio durare ꝛ dñari toto or
bi. Habe i tuo regimīe illas regl'as. ſcꝫ.
ℭ pe paq̄ ponas i ppl'o honeſtos moreſ
vt te diligāt oēs. te reuereāť. ꝛ tē amore
filiali trimeant. Alia regula. Vtaris pa
ce ꝛ mia. pce ſubiect̄. ſ. boīs: ꝛ expelle ſu
pbos ꝛ vitioſos. Hoc etiā Amos. viij.
oñdit dī. ℙ acē ꝛ ☧itatē diligite ait dñs
tc̄. ℑ Et dēbꝰ em̄ triplicē h̄ re pacē ꝛ di
ligē. ſ. ℑnteriorē q̄ ē gaudioſa. Exterio
rē q̄ ē fructuoſa. Superiorē q̄ ē generoſa
Pria ei pax q̄ ē iſtor ē valde gaudioſa. ē
ig̃ illa pax qñ mēs i diuio amore ſic fue
rit firmata: ꝙ nihil extriſecꝰ ipaꝫ ꝑturꝫ
bare pōt nec interꝰ deſideriū circa diuer
ſa fluctuat. ñ oēs vires ſūt recollecte ad
intēdēdū vni et ſūmo bono. De q̄ pace
dicit Leo papa. Hec ē ☧a pax a volūta
te dei nō diuidi et i his q̄ ſoluis dei ſūt
delectari. Sz iſtā pacē et internā mēris
q̄etē tria ꝑturbāt. ſ. ꝑtī oblectatio. cogi
tationū euagatio. ꝛ paſſionū moleſtatō
℗ rimū pꝫ. Mēs em̄ ꝑtō obnoxia nū
q̄ pōt eē q̄eta. qꝛ corīpiť q̄ſi mare feruēſ
q̄ q̄eſcere nō pōt. Cuiꝰ rō ponit Sap̄.
xvij. Sēp em̄ ſeua p̄ſumit turbata ꝓſcia
ꝑpť qō bñ dic̄ ꝑpba. Nō ē pax ipīs di
cit dñs iſa. xxviij. Cuiꝰ rō ē ꝑm aug. pax
ē trāq̄litas ordis: q̄ q̄dē trāq̄litas i b̄ at
tēdit ꝙ oēs morꝰ appetitiui q̄eſcāt i ſūmo bono. Sz ꝓſtat ꝙ b̄ trāq̄litas tollit
ꝑ pctm̄ vt ſprero ſūmo bono q̄s inheret
bono creato. Vñ ſignū ☧e paq̄ ꝛ pacate
ꝓſcie ē ſi q̄tiēſcūq; alicuiꝰ ꝑtī meōria ſe
mēti offerat ſtati illō cū aſpnatōe ꝺreſte
ris. et q̄to inſtātiꝰ ꝛ validiꝰ b̄ fit: tanto
āpliꝰ mēs q̄etať ꝛ ꝓſcia ſerenať. Secū
dū etiā pꝫ. Nā q̄buſdā tārꝰ tumultꝰ co
gitationū ſe igerit ꝙ nec vnū aue maria
q̄eta mēte dicē p̄ūt. Et tles merito oēm
ſuauitatē ꝛ deuotōez orōis ꝑdūt. Juxta
illō Eccl'. x. Muſce morientes ꝑdūt ſua
uitatē vnguēti. Cā aūt huiꝰ tumultꝰ eſt
mētis diſtractio ꝛ eiꝰ nimia occupatio i
rebꝰ exterioribꝰ. Et iō q̄ ad āplexū inter
ne q̄et̄ cupit pringere neceſſe ē ipꝫ vaca
re et q̄eſcere. nō ſolū ab opibꝰ malis ñ etiā
a cogitatōibꝰ ſupuacuis. nā lz aliq̄ va
cēt ab opibꝰ noxijs: q̄diu tñ euagāť co
gitatōibꝰ vanis nūq̄ expiri merēť illō
ꝑpheticū. Vacate ꝛ videte qm̄ ſuauis ē
dñs. vt dic̄ Rich̄. de ꝓtēplatōe. Tertiuꝫ
pꝫ. Nā paſſiones q̄ nob ab exterioribꝰ ſeu
idigētijs ꝓueniūt. vl' etiā ab exterioribꝰ
motibus inſurgūt adeo et cōtinue mo

testāt hoīez ⁊ pcantiūr vt tota vita hūana pñs nō nisi q̄dā pug̃ ⁊ milicia vī. Juxt illud Job. vij. Milicia ē vita hois sup terrā. Hec em̄ pugne molestia nō tollit i viris pfect̄ q̄ete ī internā mēt: ß pociꝰ augz q̄ ßm Bre. Quāto mēs se magꝭ pcipit i exterioꝝ afflīgi ⁊ distrahi. tāto auidiꝰ cogit̄ in pace eterne q̄et̄ delectari. Et istā pacē xp̄s discipul' suis pmiserat cū dixit Joh. xv. In mūdo pssurā hēbit̄. in me āt pacē. Secūda pax. s. exterior bñ ßuata ē multū fructuosa ⁊ vtil'. ⁊ hec ē int' hoīem ⁊ pximū suū. de q̄ pace hī Epb. iiij. Solliciti ßuate vnitatē spūs i vinculo paq̄. nā sic videmꝰ q̄ filij vel filie descēdētes ab vno pre ⁊ mre plꝰ se diligūt q̄ ꝙ a diuersis pgenitoribꝰ nascūt: sic q̄ oīz nrz ē caput p̄ vnꝰ deꝰ. m̄ vna scta ecclia. baptisma vnuz. vna fides. vno pcio redēpti. ad eādē brītudinē ordiati. debemꝰ vicꝰ pacis nos dīligē: ⁊ sīg charitat̄ ondē q̄ pax ondit̄ qñ osculū in missa dat̄. Nā pax et oscul̄ ad hoc fit ī missa. ßm q̄ hī de cōse. di. ij. c. Pacē in glo. vt q̄s ꝙsentiat alteri Nā q̄to magꝭ adinuicē ꝙsentimꝰ ⁊ vnanimes existimꝰ. tāto maiorē pacē hēmus ⁊ vt veri amici in charitate magꝭ radicati simꝰ ⁊ fructuosiꝰ meremur. R. Hāc aūt bonā ptātē. plēs mūdani pmutāt q̄ vtutibꝰ ꝙcordare deberēt. in pctis ⁊ insidijs ꝙ bonos mores ⁊ vtuosos cōicāt ⁊ ptici pāt diūsis cōuēticul' ⁊ malis societatibꝰ ⁊ ꝙspiratiōibus ꝙ supiores ⁊ rectores ꝙ paupes ⁊ inopes. ꝙ sacerdotes ⁊ religiosos. q̄d̄ tñ lege impatoria phibet̄. C. de his q̄ ad eccl'iaz ꝙfugiūt. denūciamꝰ. Et d̄ feudis de pace iuramento. fi. māda. §. Cōuēticlas. vbi sub pena vniꝰ libre auri phibet̄. Sup q̄ appar' dic̄. ꝙuēticla. vbi cūq̄z fiāt ꝙiuratiōes phibēt̄ p legē istā Q̄d̄ q̄dē hodie male obseruat̄. imo totū ꝓriū faciūt ciuitates. maxīe lōbardie ⁊ ptes q̄ st̄ in ciuitatibꝰ ⁊ cōpagines. Sic ēt phibent̄ alias oēs ꝙiurationes negociatoꝝ. s. vt spēs diuersoꝝ corpoꝝ negociatiōis nō minoris q̄ statuerūt int' se venundētur. Cōtra h̄ faciūt heretici. q̄ ꝙuēticulas celebrāt ⁊ officiū p̄dicatiōis i occulto vsurpant: ⁊ sctm̄ sacerdotiū ⁊ sacra eccl'ie vilipendūt. Hi heretici st̄ ⁊ excōicati. vt hī ex de here. c. Cū ex iniūcto. Hoꝝ pacez ⁊ ꝙcordiā deꝰ ñ acceptat. Izmagꝭ vīdicat. Mat. x. Non veni pacē mittē: ß gladiuz id est̄ seuerā vindictā. Z Tertia pax scz supioꝝ ⁊ generosa ē hui⁹: quā pacē ēt ipe Symeon iustus desiderabat q̄n ihm in vlnis portabat in templo dicens. Nūc dimittis seruū tuum dñe ßm verbū tuuz in pace. Luce. ij. Quāuis em̄ hic iustꝰ symeon iesum saluatorē vlnis suis amplecteret̄ in quo omnes thesauri beatitudis recondīti sunt: non tñ quietatꝰ ⁊ pacificatus optauit ⁊ petijt. vbi intimiꝰ ⁊ suauiꝰ posset eū intueri ⁊ stabiliter oībus potentijs aīe satiari. qō fit post hanc vitā cum oēs vires aīe ad imaginē ptinētes p dulcē deitat̄ pfīntiā illustrant̄ ⁊ implētur thesauro diuine largitat̄. Tūc em̄ est pax plena ⁊ pfecta q̄n pater appropriate replet memoriā p thesaurū sue diuinitat̄. p amplexū sue eternitat̄. ⁊ per influxū sue oīi potētie ⁊ maiestat̄. Qz dicit Anſ. in plo. c. xxv. Ibi erūt bti oīpotentes voluntati sue. qz sic ⁊ oīpotēs volūtas dei in oībus rebꝰ implebitur. quia nihil volēt nisi qō volūtas dei diuina in oībꝰ rebꝰ impleat̄ Filius appropriate implebit intelligentiā p spēm sue formalitatis: p candorem sue claritat̄. per lucē inaccessibilē sue sapientie ⁊ veritat̄. Nā ßm Anſel. vbi sup̄ diuina seipam ondet sapiam mētibꝰ btis. in qua tanq̄ in speculo limpidissimo oīa i momēto pfectissime cogīsceret. vt dic̄ augu. Spūsanctus appropriate replebit voluntatē per gustū dulcissimū diuine suauitatis: per amplexū mellifluū indissolubil' charitatis. ⁊ p leticiā ⁊ gaudiū eterne felicitat̄. Qō quidē gaudiū bibēt de fōte viuo in ea puritate obiectiue. sic deꝰ sua fontali bonitate fruit̄ in seipō. Tūc verificabit̄ illō q̄ scribit̄ Mat. xxv. Intra in gaudiū dñi tui. Et notant̄ ꝛ in gaudiū. ⁊ non ꝛ api desiderū ⁊ suscipe in te gaudiū dñi tui. qz illō gaudiū fruitiōis ē tāte magnitudis ⁊ tā indicibil' suauitat̄ q̄ mēs btā ipz plene cōprehēdē ñ pt. ß tota absorbebit̄ ex plēitudie illiꝰ gaudij sic stilla aq̄ absorbet̄ a vino forti vt. d. Bet̄.

Tertia pars i qua notatur

excellētia xp̄i ⁊ eiꝰ bñdicte mīs. Pro q̄ notādū q̄ dū phariſei xp̄m vituperarēt: dicētes. In belzebuth p̄ncipe demoniorū eijcit demōia: puidētia ⁊ ordiatiō e diuina ad ꝙfusionē iudeoꝝ ⁊ ad falsitat̄ eoꝝ oñsiōez surrexit q̄dā mulier q̄ a sanct̄ do

etoriḃ⁹ ꝺr fuiſſe ſancta. Marcella famꝫa
bré marthe ſororis Lazari extollés vocé
.i. ex corde ⁊ ꝓſtáť alte ꝓferés laudé xp̄i
ꝯ virginiū indeoꝝ. di. Bñ⁹ venť q̄ te por
tauit. ꝑm Nić. de ly. Mirez bt̄ificat ⁊ lau
dat ex filio: ⁊ ñ econuerſo. qꝛ ab ip̄o ꝓueit
gr̄a ⁊ gl'ia ꝑncipal'r rōe deitaꝺ: ⁊ iſtrumé
tal'r rōe ḣūanitaꝺ. qꝛ ḣūanitas xp̄i eſt or
ganū ꝓiunctū ip̄i deitati. At ille dixit cō
médādo fidé ⁊ ꝓſtātiá mulieris ⁊ alioꝝ
ſimiliū. Quiimo. i. potiꝰ. nō ꝺr adúſatie
ſ ꝓmédatie. q. d. nō ſolū illa q̄ me porta/
uit btā é. ſ ét q̄ audiūt verbū dei corde cre
détes: ⁊ ope adipletes. Uñ dić. b. augu.
li. de ẏginitate ꝙ btā ẏgo maria felici⁹
ꝓcepit deū méte ꝑ fidé ꝙ corꝑe ꝑ carnis
aſſumptōez. Ꝑ Moral'r ꝑſona de
uota q̄ ſacramétal'r xp̄m in méte ſuſcipit
⁊ charitate inſepabil'r eū copulat ⁊ por/
tat ex nobilitate ⁊ dignitate quā acq̄rit ꝑ
ip̄i⁹ ſupabūdāť gr̄e redūdātiā merito ex
tota celeſti curia ꝓmédať ⁊ ab oīb⁹ btā ꝑ
dicať: Dić videm⁹ ꝙ ſi ẏgo caſta ⁊ pu/
dica ex plebeio rei copularet: hec ẏgo ł
ſimplex magnū ḣonorē ⁊ dignitatē i due
ret a regia dignitate. Nā regina appella
reť ꝑm ieges q̄uſq̄ p⁹ mortez viri nupta
eēt viro dignitaťi iferioris. qꝛ vt h̄. ff. de
ſenatoriḃ⁹ femie. Femie dignitates ſuaſ
a viroꝝ ꝺignitatiḃ⁹ ſortiūť. Uxores nā
q̄ choruſcāt radiꝭ mariroꝝ. in auť. ꝺ cū
ſuliḃ⁹. §. ſi ẏo. colꝫ iiij. Figurā ⁊ exēpluꝫ
hēm⁹ i Heſter q̄ nata ꝺ genē iudeoꝝ co/
pulata fuit regi aſuero ꝓpť qꝺ mlt̄as di
gnitates accepit. ⁊ regia appellata. eam
rex adamauit ſup oēs mlt̄eres. eo ꝙ gra
tiā ⁊ miaꝫ ḣabuit corā eo ſup oēs mulie/
res. Cui ét capiti ipoſuit dyadema reg̃. ⁊
feć regē i loco vaſthi. Heſter. ij. Quare i
ei⁹ laudé ⁊ cōmédatione dixit Mardo/
che⁹. Paru⁹ fōs creuit i fluuiū ⁊ in lucé.
Soléq̄ ꝓúſus eſt ⁊ ī aq̄s plt̄imas redun
dauit. Hec ei heſter é quā rex accepit vxo
rē ⁊ voluit eē reginā. Heſt. iiij. ¶ Spi
ritual'r ꝑſona caſta ⁊ mūda q̄ in charita/
te ꝑ ſūptōez corꝑis xp̄i ſe filio ꝺi regi eť/
no ⁊ imortali copulat ⁊ vnit digne btā ⁊
gl'oſa regia p̄dicať: ⁊ ab oīb⁹ āgel'ḣono
rať. qꝛ vnū é cū xp̄o. dicēte ſaluatore Joh
vi. Qui edit carnē meā ⁊ bibit ſanguinē
meū in me manet ⁊ ego i eo. Sup q̄ dicit
b. aug. ⁊ alleg. de ꝓſe. di. ij. Qꝛ paſſus é
ꝺñs ꝓ nob ꝓmédauit nob in illo ſacō ſā
guinē ſuū ⁊ corꝓ⁹ ſuū qꝺ ét feć noſmetip
ſos. Nā ⁊ corꝓ⁹ xp̄i nos facti ſum⁹. Sz q̄
ris an ſim⁹ facti corꝓ⁹ xp̄i qꝺ é natū ꝺ vir
gie: vel qꝺ eſtī altari ſub ſpē panis. Rñ
det glo. vbi ſup̄ q⁹ illa ẏba referūť ad ec
cleſiā: nō ad corꝓ⁹ ſuū ſumptū de virgie.
Nō em̄ feć nos corꝓ⁹ ſuū qꝺ natū é ꝺ vir
gine. ⁊ ſumiť ī altari ſub ſpē panis ⁊ vini
ſ feć nos corꝓ⁹ ſuū ſpūale. ſ. eccl'iaz fide/
liū. ⁊ iō ꝺr ſpūale. Iz ꝓſter ex corꝓalib⁹ pri
b⁹. i. fidelib⁹. qꝛ ptes ei⁹ ñ corꝓali ſ ſpūa
li vīculo charitať in ei⁹ ꝓpoſitiō eyniunť
Iz corꝓa ſeq̄ſtrēť. ¶ Ad hāc aūtyni
onē corꝓis xp̄i vt hō fiat mēbrū vbi xp̄s
caput é de neć̄io req̄rūť tria q̄ etiā diſpo/
nūt ad corꝓis xp̄i dignā ſuſceptionē: ſcilz
Fūdamētalis ꝓſcie depurario. Actualis
mētis deuotio. Totaľ ꝓprie volūtať pie
ctio. Primo em̄ req̄ritur fundamentalis
depuratio conſcie. ꝙ ſit deputata ſic con
ſcia ab oī culpabili defectu ꝙ ſup nullo
ꝓſcićria repreh̄édat. Quia ſić lumē ſolis
puro ſe pleni⁹ immiſcet ſiue infundit. ſic
xp̄s ſolū puro ⁊ īmaculato corꝺi ſe ꝑ ſuā
gratiā infundit q̄ é cādor luc̄ eterne. Uñ
habeť de ꝓſe. di. ij. Nihil i ſacrificijs ma
i⁹ eē pōt ꝙ corꝓ⁹ ⁊ ſanguis xp̄i. nec vlla
oblatio hac potior é. ſ hec oīa p̄cellit que
pura ꝓſcia dño offerēda é ⁊ pura méte ſu
méda atq̄ ab oīb⁹ honorāda. ⁊ iō volés
accedē ad hoc ſacramētū ꝺz examīare cō
ſciaz ſuā ꝑm apl'z. i. Coꝝ. xi. Et ſi videat
ſe eſſe in pcto mortali. ſ. ꝙ videat ſe ñ pe
nitere de pcto mortali tā cōmiſſo vel eē in
ꝓpoſito aliqꝺ cōmittēdi. Et in tali ſtatu
q̄ hoc ſacramētuz ſuſcipit mortal'r peccat
propť irreuerētiā quam fać ſacraméto et
rei ꝓtēte ſub ſacō ⁊ rei ſignificate nō ꝓté
te. ⁊ ét qꝛ é eccleſiaſtici p̄cepti trāgreſſoꝝ.
Ille ét q̄ ꝑm rei veritatē nō é in pcto mor
tali credit tñ eē ſe in mortali. ſi cū tali con
ſcia hoc ſacm̄ ſuſcipit peccat mortaliter.
qꝛ eſt reuerētie ſacraméti ꝺebite ꝓtēptoꝝ.
Si aūt non videt ſe eſſe in pcto mortali
et nō credit: ⁊ tñ eſt. aut hoc ꝓuenit ex o/
miſſione diligētie ꝺebite in examinando
ꝓſciam. ⁊ tūc ꝺico ꝙ mortal'r peccat. non
tñ ita grauiter ſicut prius. aut nō ꝓuenit
ex omiſſiōe ꝺbite diligētie quā teneť hō
adhibere. Sz qꝛ hō de lege cōi certꝰ eē ñ
pōt vtrū penitear digne. ꝑm illō Eccl. ix.
Nemo ſcit vtrū odio vel amoꝛe dignꝰ ſit
Et ſi accedens in mortali pcto ad ſuſce/

ptōez hui⁹ sacramēti nō peccat mortal'r ℟ ꝓsequ' remissiōez latēt pcti. Alit' ei qñ cūq; hō h̄ sacm̄ suscipet exponeret se pericl'o pcti mortal' qō falsū ē. Nec ℟ Rich. i.iiij. sup sniās. di.ix. arg. ij. q.i. Ꝑ Sz qrit' vtrū ꝺs peccet accedēs cū ꝓscia pcti p̄sertim cū hec faciat obediēdo p̄cepto ecclesie. Ad qō dicēdū ꝙ peccat mortalit' si accesserit hic cū pctō mortali nec excusat' ꝓpt' p̄ceptū eccl'ie. qz eccl'ia ñ p̄cipit: vt ꝺs cōicet cū pctō: ℟ potiꝰ p̄habita p̄paratiōe diligēti. Cōsulit' ḡ illi ꝙ añ ꝙ accedat ad sacm̄ ꝓscias suā expurget. Itē dico ꝙ ꝺ ex cōtēptu p̄cepti eccl'ie ñ cōicat semel in āno etiā peccat mortal'r. Sz dicit ḡ h̄ñs pctm̄ qō dimittere nō pōt ꝓ tūc si accedit peccat mortal'r. si ñ accedit etiā peccat mortal'r: ḡ erit ꝓplexus. ℟ Ñdeo si dicis ꝙ pctm̄ dimittere nō possis mētiris. etiā si ꝺs in illa dispositiōe esset ꝓ illa vice ꝙ de ꝓsilio sacerdot' abstineret a cōione: tūc nō essz ꝓplex⁹. qz tūc ex ꝓcēptu nō ꝓiret p̄cepto eccl'ie. ⁊ in hoc respiciēda est ꝓscia ꝓfitētis. Dico tñ ꝙ stāte y postasi sit al' ex ꝓcēptu nolit se expurgare a pctō: tūc meliꝰ facit nō accedēdo. licet em̄ peccet mortal'r minꝰ tñ ℟ cū peccato accedēdo ⁊c. ℣ Scōm dispositiū ad susceptiōez sacramēti p̄tinēs ad ꝓfitiētes est eleuatio mētis in deū ꝓ actuale deuotionē. Eleuatio quidā mētis per sctās meditatiōes et deuotiōez causat'. iuxta illud ps. In meditatiōe mea exardescet ignis. Nā sicut ligna multiplicata in igne: ignis roborat' et augmētat'. sic mentis honestis meditatiōnib⁹: vt puta xpi passionis hui⁹ sacramēti institutiōis et fructuū ei⁹ crescit nr̄ affect⁹ deuotionis. Est em̄ illud sacramētū magne virtutis et efficacie qō a xpo amore intentissimo ordinatū est ꝺs ℟ Richar. i. iiij. sup mgr̄z. sentē. dist. ix. ℟ Hoc sacramētū a digne suscipiēte xps māducat' vtiliter. qz hec māducatio māducanti reducit ad memoriā passionē xpi. fidē ꝓfirmat: spem auget. caritatē inflāmat. dat vitā gr̄e. xpo vnit māducātē spūalit' interna ꝓsolatiōe reficit. ipm̄ roborat ad opatiōez boni sustētat ꝺ casū ꝓueniētē ex ꝓpria infirmitate. munit ꝺ demonis impulsuz. remittit ardorē carnal' ꝓcupiscētie. purgat venialia pctā ⁊ qñq; pctm̄ mortale vt dictū ē. Et pūt hic. xij. effect⁹ assignari p. xij. fructꝰ ligni vite. de quo h̄ Apoc. vl. Et ad cetera illoz memoriā in trib⁹ ℣ sib⁹ collecti sūt. ℣. Inflāmat. me. mortat. substentat. roborat. augz. Hostia spē purgat. reficit. vitā dat et vnit. Cōfirmatq; fidem munit. fomitēq; remittit. Sz diceret ꝺs si aliqs inuenerit se indeuotū et tepiduz nō potēs sic oīa meditari nūq̄d accedet Dicēdū aut ē ꝓsona cōis puta sacerdos q̄ gerit ꝓsonā eccl'ie si ñ habeat aliud impedimētū. ꝓpt' tepiditatē hmōi: dūmō faciat qō in se est nō ꝺz omittere missaz. qz deuotio totiꝰ eccl'ie in cui⁹ ꝓsona celebrat supplet id qō sibi deficit deuotōis. Si aūt ꝓsona ē p̄uata: tūc dico ꝙ in illa req̄rit' actualis deuotio. ℟ si die cōionis ad nullā deuotionē se dispositū saluerit aut senserit. aut tal' torpor ē ex culpa p̄cedēte. puta ꝙ occupauit se aliqb⁹ inutilib⁹ ꝓ q̄ distrahebat'. et tūc tutiꝰ ē differre aut p̄ualuit se colligēdo se ad ꝺuotionē q̄tuz potuit. dādo cognitū q̄tū in se fuit sic hūilit' pōt accedē sperās ꝙ ex vi sacram̄ti sibi ꝺuotio ꝓferat' ℟ Ter cūi⁹ dispositiuū est totalis p̄iectio volūtatis in deū ꝓponēdo firmiter nūq̄ ꝺ cetero velle peccare sp ī via dei p̄sistere. ⁊ tal' ꝓformiras volūtat' p̄tinet ad perfectos. ps. Mihi adherē deo bonū ē. vult enim deꝰ ꝙ sp opemur bonum sine defectu. Quare ꝺr puer. iiij. vt h̄ī decre. de pe. di. ij. nō reuertebat'. Justoz semita ē lux splēdēs ⁊ crescēs vsq; ad p̄fectū diē. i. p̄fectoz vita ⁊ cōuersatio ē splēdēs ꝓ boni exēpli euidētiā ⁊ crescēs ꝓ meritorum affluētiā. vsq; ad p̄fectā clarificationem mētis i btitudie. Dūt em̄ p̄fecti sp ꝓgredi et nūq̄ stare. qz ℟m Greg. In via dei stare retrocedere ē. Ex q̄b⁹ pz error hereticoz quorūdā dicētiū ꝙ hō in p̄nti vita pōt tātū p̄fectōis culmē attigere ꝙ amplius i gr̄a ⁊ caritate p̄ficere ñ pt. Cui⁹ rōez assignāt. qz ℟m tales alias inueniret aliqs p̄fectior xpo: si hō sp possz p̄ficere ℣ Hij reprobant' ab eccl'ia vt heretici. sicut h̄ī cle. de hereť. ad nr̄az. Soluit' ei rō illoz ibidē ī apparatu. ꝓmo auctoritatib⁹ Nā ps. loquēs ꝺ p̄fect⁹ dic. Ibūt ꝺ virtute ī virtutē. ⁊ Gre. sup Ezech. ⁊ ꝺ pe. di. ij. Dū sctāz eccl'iaz dñs suscepit i gradib⁹ suis. qz ei⁹ gl'ia ꝓ illi⁹ incremēta declarat'. De hūs gradib⁹ etiaz Job loq̄t' di. Per singl'os ḡdus meos p̄nūciabo illū

oīpotētē. Hos q̄dē ḡd⁹ dñs sub messis noīe describit dicēs. Sic ē regnū dī quē admodū si hō iactet semē ī terrā ⁊ dormiat. ⁊ exurgat nocte ac die ⁊ semē germinet ⁊ crescat dū nescit ille vltro ei ⁊ra fructificat p̄mū herbā. deinde spicā. deinde plenū fructū ī spica. ⁊ cuz ex se p̄duxerit fructū statī mittet falcē q̄m adest tp̄s messis. Semē hō iactat ī t̄rā cū cordi suo bonā intētōez iserit. Postea dormit. q̄n inspe boni opis q̄escit. Nocte ac die surgit ⁊ int̄ aduersa ⁊ pspa p̄ficit semē germinat ⁊ crescit dū nescit ille. q; ⁊ cū adhuc metiri īcrem̄ta sua ñ valz semel ꝯcepta ⁊r⁹ ad p̄fectū ducāt. ⁊ vltro t̄ra fructificat. q; puenīēte se gr̄a mēs hois spontanea ad fructū boni opis assurgit. Nota ibi plene ad rōez illoꝝ ōr: q̄ min⁹ p̄t bñ p augmētū pueniri ad q̄titatē maioris in hijs q̄ hīūt q̄titatē vni⁹ rōis: ñ gr̄a alteri⁹ hois se hz ad gr̄az xp̄i: sic ⁊r⁹ particularis ad vniuersalē. Vñ sic ⁊r⁹ ignis q̄tūcunq; crescat nō p̄ōt equari virtuti solis. ita gr̄a hois q̄tūcūq; p̄fecta nō p̄t equari virtuti ⁊gr̄e xp̄i. vt etiā dic̄t Tho. in. iij. pte. q. vij. ar. xi. Nō est ḡ faciēda equatio finiti ad infinitū. ☞ Hz q̄ritur vtrū p̄fect⁹ ad hoc vt magḡ p̄ficiat sp ⁊ frequenter dēat cōicare. Dico q̄ cib⁹ iste vt p̄sit p̄ficiēti ⁊ p̄fecto req̄rit p̄fectā p̄paratiōez puritat̄ et deuotōez vt dictū ē. ⁊ q̄ assiduā hz talē p̄paratōez bñ facit cōicando frequēter. q; ꝯo raro etiam cōicet raro Vñ in p̄mitiua eccl̄ia quotidie cōicabāt q; habebāt hmōi īnocētiā siue puritatē p baptismū ⁊ ardorē caritat̄ siue deuotōis p donatōez spūssct̄. q; ꝯo postmodū caritas refriguit ⁊ īnocētia baptismalis: vt in plurib⁹ p̄dita fuit. iō relictū fuit iudicio: et p̄scie vnīuscuiusq; vt cōicaret q̄n se dispositū cognosceret: ne māducaret ad suā dānatōez. Et q; hoies icepēr fieri negligētes. iō itex̄ institutū fuit q̄ frequētaret̄. Vñ anacletꝰ papa istituit vt q̄n cūq; veniret ad eccl̄iam cōicarent. Hz q; mīti frequntabāt eccl̄iaz q̄ se ñ bñ p̄parabāt. iō istituit papa Fabian⁹ vt ter ī āno cōicarēt. s. natali: pascha et pēthecoste. q; ī his festiuitatib⁹ meli⁹ se p̄parāt. Et q; hoies ī hijs trib⁹ festis ⁊ temporib⁹ adhuc negligētes erāt. iō ad extremū ē ad pascā reductū q̄ō p̄cipit ip̄i⁹ p̄paratio. s. q̄dragesima. Vñ si hō sētit se feruidū sic ī statu ecclie p̄mitiue cōicet frequēter: ℔ si se in statu medio hz aliq̄n hz cessare vt discat reuerēter accedē. aliq̄n cōicare: vt ī illāmet̄ ardore. ⁊ tūc p̄m illaz p̄ē p̄m quā viderit se meli⁹ p̄ficere ad illā declinet. q; hō solū experientia discere p̄t Dicēdo ḡ q̄ aliq̄b⁹ ēvtile sepe cōicare ⁊ aliquib⁹ vtile raro p̄m dicta ⁊c̄.

Feria secūda post oculi. Ser. xx.

Vāta audiuimus

facta ī capharnaū. fac ⁊ hic ī patria tua. Lu. iiij. c. ☩ Nā videm⁹ oē agēs p̄ sua actōe req̄rit passū sz subiectū debitū. q; ij. de ala dic̄ p̄b⁹. Act⁹ actiuoꝝ sūt in pacīēte p̄disposito. Agricola em̄ volēs semīare necessario req̄rit terrā aptā ⁊ dispositā ad hō. q; si se mē iaceret ī petrā vl̄ in t̄rā inculta ñ germīaret nec p̄duceret fructū. Sic̄ semīnator ⁊bi dei req̄rit etiā hoīes dispositos ⁊ aptos p̄ susceptōe doctrine. Nō em̄ eq̄liter oīb⁹ p̄ponēdū ē semē ⁊rit̄. Nō ei infidelib⁹ ⁊ hereticis nec indurat̄ in malicia ē p̄dicādū. vñ Aug. vt h̄. xliij. dist̄. In mādatis habem⁹ vt venīētes ad cīuitatē discam⁹ p̄us q̄s in ea dign⁹ sit vt apō eū cibū sumam⁹. q̄to magḡ noscere oz q̄s q̄lis ve sit̄ cui īmortalitat̄ ⁊ba creděda sūt. Sollicīti em̄ ee debem⁹ dicēte xp̄o ne margaritas nr̄as mittam⁹ ante porcos ne forte ꝯculcēt eas pedib⁹. ⁊ canes ꝯuersi dilrūpāt. Mat. vij. Aō exponit aug. ij. li. de s̄mōe dñi ī mōte. c. xv dicēs. Sacra scriptura oꝝ sctm̄. q; nō oz corrūpi. et margarite: q; nō oz p̄tēni. canes sūt ⁊rit̄ impurgatores. porci vero ⁊rit̄ p̄tēptores. q. d: Nolite sacrā scriptura ap̄ire ⁊ p̄dicare hereticis infidelibus nec luxuriosis ⁊ carnalib⁹ ne vilipēdāt ⁊ repḥēdāt vos. ⁊berēt ⁊ occidēt. Hz vidēt xp̄z ōnū fecisse ī fidelib⁹ ⁊ publicanis p̄dicādo. Rūdet sctūs Aug. Hereticī siue ī fideles aut ita sī obstiati q̄ ō eorū correptōe ñ spat̄ aut spat̄ si sic ē eis p̄dicādū. sic faciebāt apli. si ñ aut hītāt cū alijs q̄ p̄dicatōez recipūt: ⁊tūc ē eis p̄dicādū. Ita itelligit̄ hō dictū. Sic cū xp̄us cognouerit ppl̄z patrie sue. s. ō nazareth ī malicia obstiatos ⁊ duros. nec dict̄ nec fact̄ posse eos ꝯuertere. ibi ñ p̄dicauit nec miracl̄a fec̄. ℞ capharnaū accessit ad ppl̄m dispositū p̄dicādo ⁊ miracula fa-

ciendo. Et iō dixerūt ei iudei. Quāta au
diuim⁹ ⁊c̄. ¶ Querit vtrū pentes
⁊ propinq̄ sint extraneis in oib⁹ p̄ferē
di. Et videt q̄ sic ad Bal'. vlt. Q pemur
bonū ad oēs maxie aūt ad domesticos fi
dei. Cōtra xp̄s patriā suā reliq̄t ⁊ extra
neis p̄dicauit ⁊ bñfecit. ḡ dicēdū ꝑm ma
gīm. iij. sen. di. xxix. q̄ domestic⁹ siue p
pinqu⁹ est locand⁹ i ordie charitat̄ q̄nto
loco. extrane⁹ vero in sexto. Scōz ei ma
gīm ver⁹ loc⁹ veritat̄ ⁊ dilectiōis é vt p
mo aī oīa diligam⁹ deū. Secūdo nos
metip̄os. Tertio parētes ſ. patrē ⁊ mātez
Quarto filios. fratres. sorores. et hm̄oi.
Quinto domesticos. Sexto extraneos:
⁊ iimicos. Nā rō ꝺ dictat q̄ illō q̄ō est p
pinqui⁹ pl⁹ respiciat̄ ⁊ pri⁹. sic etiā diffu
sio caloris corpalis pri⁹ é ad loca ꝓpin
q̄ora q̄ ad remota. ḡ a sili cōicatio maio
ris amoris spūalis pri⁹ respicit naturali
ter q̄ō est sibi ꝓpinquū q̄ q̄ō est remotū.
Gz est notandū q̄ aliter é dicēdū de pro
pinquo ⁊ parēte eq̄ y doneo ⁊ min⁹ y do
neo. Si ei ꝓpinq̄ sūt eq̄ y donei cū extra
neis: pōt q̄s suū ꝓpinquū vel amicū pre
ferre extraneo nisi forte ex ꝺ scādalū oria
tur. vel aliq̄ exinde malū exēplū accipiāt
vt q̄n timeat̄ ꝓbabiliter q̄ ex hoc alij étin
ducāt ad bñfaciendū ꝓpinq̄s siue amicis
min⁹ dignis. Hui⁹ exēplū hēmus Gen̄.
xlvij. vbi ꝺr q̄ pharao dixit ad Joseph.
de fratribus suis. q̄ si nosti in eis viros
idustres: cōstitue eos mḡros pecoꝝ meo
rū. Si xp̄o ꝓpinqu⁹ amico⁹ alicui⁹ sit mi
n⁹ y done⁹ exīneo nō ꝺz eū p̄ferre in aliq̄
postposito exīneo meliori alīs tal' ꝺr ifide
lis dispēsator. qz negociū q̄ō gerit nō me
liorat cū possit. Exemplū pz etiā in salua
tore q̄ petētib⁹ consanguineis vt vn⁹ ad
dextrā ⁊ ali⁹ ad sinistrā in regno suo sede
ret rñdit. Nescit q̄d petat. Per hoc etiā
ꝺr ad arg. ōrīū: qz exīnei erāt ꝓpinq̄s ⁊ cō
patriot̄ meliores. iō eos p̄tulit ⁊ mlta bo
na eis fec̄. vñ Hiero. sup Lcui. viij. c. dic̄
Qui p̄stātior est ex oī ppło. q̄ doctior. qui
sanctior. q̄ in oī virtute eminētior illeeliga
tur ad sacerdotiū. Q ꝺ rñ minime hodie
fiat̄ pl⁹ inspiciat̄ potētia q̄ sapia. nobili
tas q̄ vtilitas. bursa plena q̄ mēs serēa
Et iō recto ordie puerso nc̄io oīm pati
mur subuſionē. ¶ Querit iterꝝ vtrū
hō maiori debito teneat̄ iformare infide
les q̄ i fide istructos. Ad q̄ rñdēdū pre
mitto talē distinctōem q̄ alio ⁊ alio mō
iformādi sūt gētiles iudei heretici ⁊ vi xp̄i
ani. Prio gētiles instruēdi sūt p rōes na
turales vt ad fidei fūdamētū possint pue
nire. ꝓbat̄. gētiles nō ꝓueniūt nobiscū i
autoritate alicui⁹ sacre script̄e p quā pos
sint cōuinci. ḡ p rōes ꝓuincēdi sūt ⁊ indu
cēdi: vt fidei nr̄e adhereāt. Hīs é scī tho
mein sū. ꝯ gētiles. li. i. c. ij. ⁊ ꝓña rz. quia
vbi defecit ad rōem currēdū est. qz ius na
turale cōe é oī natiōi. dist. i. ius naturale.
Secūdo iudeis oñdendū est vetus testa
mentū male intellexisse. vt p hoc ad fidez
inclinētur. Et sic. b. Siluester conatus é
q̄sdā adducere ad veritatis viā. vt pz in
legenda ei⁹. Tertio hereticī tā p rōez na
turalē q̄ p vet⁹ testamentū ⁊ nouū indu
cendi sunt. vt ad gremiū sācte mr̄is eccl'ie
redeāt. ⁊ sicut pz in aliquibus plures sūt
ad fidē reducti. Quarto tā gētiles q̄ iu
dei: necnō hereticī miracul'ſ ad fidē reū
ſi. pz ꝺ ō mulē satis. quoꝝ q̄dā gētiles: q̄
dā iudeos: q̄dā hēticos: p miracl'a ꝓtere
rūt. ⁊ hoc maxie fuit nc̄ciū i p̄mitiua eccle
sia. vt pz in glo. sup illo ꝟbo Signa aūt
eos q̄ crediderīt hec seq̄nt'. Mar. vltio.
Quinto gētiles magi erant q̄ iudei. ⁊ iu
dei q̄ hereticī. supple itelligēdo circa pl'a
ꝓbat̄. pl⁹ negāt de scriptura gentiles q̄
iudei. ⁊ iudei q̄ hereticī: qz hēticī circa ali
q̄s artic'los errāt tm̄. iudeāt totū nouū
testam̄tū negāt. ⁊ vet⁹ male int̄pretāt. gē
tiles aūt totā sacrā scripturā negāt int̄p
tū tāgit fidē nr̄az. Sexto hereticī gui⁹ et
piculosi⁹ errāt q̄ iudei. ⁊ iudei q̄ gētiles
ꝓbat̄ gui⁹ peccat q̄ non iplet q̄ō ꝓmisit
q̄ q̄ ñ iplet q̄ō nō ꝓmisit. Hēticī a fide
apostatarūt: ⁊ tñ vt fideles lz nō sint ad
huc aliq̄d tenēt̄ ⁊ sub ꝓtectu tali pl'a ma
la p̄nt bꝛaxare. Et ita p̄nt ét facē iudei cū
q̄b⁹ testam̄tū hēm⁹ cōe q̄ō male: vt dictū
est interp̄tant'. Septimo rñdēdo ad que
stū. hō maiori debito tenet̄ iformare infi
deles q̄ instructos in fide. dūmō credat
aliq̄d boni efficē. pz qz mai⁹ periculū im
mineret ex pte ifideliū: ⁊ maxie hereticorū
q̄ fideliū ⁊c̄. ¶ Quātū nūc ad ꝓtinuatōz
cuāg. heri dictū é quō adūsarī⁹ mūdi iua
dit possidēt̄. hodie docemur fugē iuadē
t̄. Et ꝑm ꝺ tres scr̄ptes p̄cipales decla
rāde. In p̄ma vana iudeoꝝ postulatio. i
p̄n Jn. ij. ceca phariseoꝝ ꝓturbatō. ibi re
plen. Jn. iij. tuta xp̄i declaratō. ibi. ibꝰ ät.

Quantū ad primū. Jesu exīte in nazareth dixerūt scribe t pharisei q̄ta audiuim⁹.q.d. Nescim⁹ an rumores illi veri sint q̄ dicūt de tuis miracul⁹: nisi ēt b̄ in nazareth q̄ ē ciuitas tua ēt p baueris. Et vocāt nazareth ei⁹ patriā. qr ibi ꝓcept⁹ educat⁹ seu nutrit⁹ fuit. t ī beth leē nat⁹. Y Rñdit ihs. Āmē dico vob nēo ꝓphā gnālit loquēdo accept⁹ ē ī patria sua. Ex q̄b⁹ vī xpm velle inferre. sed ego sū ꝓphā vob in lege ꝓmiss⁹. Deut. xviij. Prophetā de gēte tua. t de fribus suscitabit tibi dñs de⁹ ip̄z audiēs. ſ me ñ accipit imo ꝓtēnit. q̄re nō estis digni q̄ int̄ vos miracula faciā ꝓpt vr̄am incredulitatē. Et b̄ oñdēdo adducit duo exēpla. pbātia vitatē sui dicti. s. pphetās eē magis acceptos int̄ alienos q̄ int̄ ꝓprios. Primū sumit̄. iij. Reg. xvij. de helya q̄ tpe magne fame derelict⁹ ab oīb⁹ viduis gēris sue isrl̄ accept⁹ fuit deuote t sustentat⁹ a q̄dā vidua gētili. t sil̄r b̄ a suis psecut⁹ fuit. t g̃ ēt ab eis suū surripuit būficiū alijs ꝓferēdo. t iō nō mirū si instar helye xp̄s apō extraneos t nō apō suos incredulos t ingr̄os miracula fecit dicens. ī vitate dico vob. Nota sarepta ē modica vrbs int̄ tyrū t sydonē. Exēplū secundū sumit̄. iij. Reg. v. de helyseo q̄ interpl̄m suū isrl̄ neminē a lep curauit. ſ tm̄ gētilē extraneū. s. naamā syrū ꝓpt̄ ingr̄titudinē gētis sue isrl̄. t ei⁹ y dolatriā. qr tūc colebāt vitulos aureos q̄s hieroboā fec̄ ī ferēdo sic ꝓri⁹. Si g̃ isti famosissimi ꝓphē fuerūt accepti ꝓpt̄ pl̄i ingr̄titudinē t apō extr̄neos miracla oñderūt q̄re ñ etiā xp̄s eximi⁹ pphāz p̄t ꝓpter ingr̄titudinē t malitiā gentis sue fugē t se ad aliū gentē deuotā transferre. vbi reuerēter suscāpit: t bonū fructū opat̄. Z Aduerta liter ē notādū q̄ iter alia q̄ reddūt hoiez iustū t scm̄ cōtēptibilē ē nimia familiaritas: hō em̄ q̄tūcūq̄ vtuosus si int̄ alios ꝓmorat̄: vltr̄ nihil curat̄ t ꝓtēnit̄. Qua re pbs dic̄ de regimine p̄ncipū. Nimia familiaritas parit ꝓtēptū. Et. ff. d offi. pfi. l. obseruādū. Ex pusatione eccl̄i ꝓtēpto dignitat̄ nascit̄. Dñt g̃ pſone honeste t superioris dignitat̄ se subthē a quibus t cōuersatoib⁹ iferioz ne ꝓtēptibiles habeātur. t spālit̄ sacerdotes cuiuscūq̄ ꝓditois existāt debent vitare tabernas publicas vbi sūt ꝓsortia t quiuia laicoz. ex de vi. et ho. cle. clerici officia. t ī cle. i. t. ij. eo. ti. ec. Et spālit̄ intelligit̄ h̄ de quibus ī q̄b⁹ sūt ioculatores t lusores t hmōi infames p sone cū q̄b⁹ nō lz clericis t religiosis eē. alias licite pñt cum honestis pſonis eē q̄s emēdare pñt vbo t exēplo. sic xp̄s. vñ. i. Pe. ij. Conuersationē vr̄az hñtes int̄ gentes bonā. Sz lz multa habeāt̄ scitatis t honestat̄ exēplaria tā in vita xp̄i t scōz patrū: q̄ ēt adhuc sapuerint ū deuotorū religiosoz. sacerdotū: t secularīū pſonaz. null⁹ tñ eoz in patria sua. ſ. in h̄ mūdo acceptat̄ neq̄z iust⁹ p̄dicat̄ ꝓpt̄ vicioꝝ carnaliū experiētie cōtinuitatē. Nature infecte ad male loquendū ꝓnitatez. Utrorūq̄z vite difformitatē. Rō primi pz. Nā b̄m Crisō. sup̄ matb̄. Quis hō existimat b̄m se alterū. nec pōt melius sentire de altero q̄ ipe sentit de se. Ecce formicarius neminē exstīmat castū. superb⁹ neminē putat hūtlē. Cuius rō est. qr receptū ē ī recipiēte p modū recipiēt̄. Sic pz de dulci recepto in lingua febricitant̄ de q̄ dic̄ t iudicat q̄ sit amaz: qr lingua amaro hūore infic̄it̄. Sic cū hoies seculares carnalia desideria t spurcicias mūdi ꝓtinue exercētes t expientes sint. g̃ carnales religiosos t scōs viros tales ee iudicant q̄les ipi sūt. Qō tñ iudiciū temerariū apl̄s phibet. di. Nolite añ tp̄s iudicare. i. Coz. iiij De tali iudicio ēt h̄. xi. q. iij. temerarium vbi dr q̄ nō ē curandū iudiciū humanū vbi ē bona ꝓscia. qr tale iudiciū ē temerariū. Debēt g̃ tales infecti pctis ꝓmo seipsos iudicare. qr b̄m apl̄z Si nosmetipos iudicaremus vtiq̄z nō iudicaremur. Un̄ dixit quidā frater vt legit̄ in vitis patrū q̄ q̄n dñs flagellauit egiptū i ꝓmogenitis suis nō erat dñs i q̄ nō erat mortuus. t dixit discipul⁹. q̄d ē hoc. rñdit senex. Si q̄s vidz pcā sua nō ꝓsiderat aliena nec iudicat. Sic ēt legit̄ in vitis patrū q̄ q̄dā frater in sathi aliq̄n imuēt⁹ ē culpabilis. Et miserūt seniores ad abbatē Moysen vt veniret t noluit vēire. misēt āt secūdo dicētes veni: qr frēs te expectāt. Et surgēs venit: tollēs secū sportā veterrimā t impleuit eā arena t portauit. Illi vo exierūt ei obuiā dicētes. q̄d ē b̄ pat̄. Dixit eis senex. Pcta mea sūt p⁹ me currētia. t ea nō video t ego vēi hodie aliēa iudicare pcta Illi āt audientes nihil locuti sūt. Un̄ dixit

Las con fationes.

alī senex. Nō iudices fornicatorē sicastī es. qz sil'r legē puaricaris. Qui em̄ dixit nō fornicaberis. etiā dic nō iudices. Uñ frat' q̄dā int'rogauit senem. d. Si videro culpā fratris mei bonū ne é celare. dixit ei senex. Quacūq; hora regimī pcā fris tegit ds pcā nr̄a. t qñ pdiderimī ds pdet nr̄m pcm̄ A Secūdo dico q ppbe i. boni vtuosi ptēptibiles sī mūdo t ñ acceptant' a mūdanis ppt' ifectionē naturę. Nā tanta est infectio nature hūane q oēs hoies pni sī ad malū. t io pniores ad dēthēdū t ad malū dicēdū q̄ bonū lo q̄ndū. imo q̄ igrant' q̄ fine fiāt. t lz qñq; bono fine: ad malū tñ interpretant'. Cuius cā é. qz hūana locutio é iuoluta defectoibī t calūnijs. Uñ in plogo sen. dic mgr̄ q nō dubitamī hūani eloquij frmonē sp calūnie t detractoi emulor fuisse suppositū Hoc est qđ Gen. viij. dr Sensus ei t cogitatio hūani cordis i malū pna sī. s. ad dēthendū t male iudicandū ꝺ doctrina moral' Cathonis. d. Estimationē retie. Sz dubitat' an aliq̄ mō liceat alicui malū dicē vel iudicare de pxio suo. Ad h̄ dicēdū q h̄ pt ee vno mō ex euidētia facti. vt q̄s aliū iudicet t dicat homicidā q̄ vidit eu int'ficē hoiez. t h̄ nullū pcm̄ é. Secundo mō ex signis euidētib'. vt cū q̄s dic vl' iudicat aliquē fornicatorē. qz vidit eū cū alīq̄ nudū t solū cū nuda t sola. hoc etiaz nullū é pcm̄. Tertio in signis leuib' t in hoc iudicio é triplex grad'. Primī qñ q̄s ex signis leuib' icipit dubitare de boīta te fris. t h̄ est pcm̄ veniale. qz pcedit ex hūana fragilitate. et hoc nō vocat' ppie iudiciū ñ suspicio. Secūdī gd' qñ ex talib' signis firmit' tz in aīo q frat' sit malī t h̄ ppie é iudiciū. qz iudiciū iportat sentētiā firmā. et é pcm̄ mortale. qz ꝺriat' caritati. Tertī qñ ex talib' signis leuibus nō solū p̄dicto mō iudicat: ñ ét pcedit ad manifestatiōez t ad punitiōez fris. et hoc adhuc é gui'. qz ñ solū é ꝺ charitatē: ñ ét ꝺ iustīe eqtatē. B Tertio mō acceptā tur tc. ppt' vite difformitatē. nā sic ꝺria nō se ꝺpatiūt': ñ mutuo se expellūt. sic vita bto r é detrimētū malo r. sic pz in xpo et iudeis. Nā qz vita xpi fuit boa t iudeorū mala. iō frequt' ab eo repḥēsi t vicia vitā suā repugnābāt dicētes eū ee blasphemū malefactorē: violatorē legī. Sic t mō nō étante scīt aq religiosus q si malicā t vitā hoim mittit' reclamare vita ei' vilipendit' t ipe reprobat'. Est' em̄ de veritate audiēda sic de sūptiōe aq̄ bñdicte. qñ ei aq̄ dat' bñdicta a sacerdote p' missā tor' popui' deuote applaudit t accurrit approximādo ad sacerdotē. deponūt capucia. inclināt capita: extēdūt man' t vestes: vt aquā bñdictā recipiāt. ñ si sacerdos liberal'r supspserit de aq̄ statim auertūt se et fugiūt t ꝺ sacerdotē murmurāt. Sic nobiles t ignobiles cū audiūt de aliq̄ p̄dicatore deuoto religioso q dic hoīb' vitatem mirabil'r applaudūt et ꝓmēdāt t frmones ei' frequētāt. ñ si ꝓtingat q ad vicia propria eor se inclīat t largit' dat correctoez stati remurmurāt t facie aūtūt. p̄dicatorē ꝓtēnūt: t vitā ei' repḥēdūt. ij. thi. iiij. A vitare q̄dē auertēt ad fabulas āt ꝓuertent'. Au. xi. q. iij. nēo pitor. Meli' é p veritate suppliciū pati q̄ adulatiōe recipe bñficiū. Ite ibidē Pelagius. Unicui q̄ puidendū est ne aliquē iuste psequatur iudicet vel puniat. ne iesum pseqtur t puniat et iudicet. Et sic pz tc.

Quātū ad secūdā ptē no

tādū q hūane neḉcie ppriū é q si rōib' vincat' nō acḉescē ñ in irā prūpē. t ex ira in malū actū irruē. t qñq; in homicidiuz Et qz phariseī a xpo manifestis fuerunt rōib' t exēpli supati: io in irā ꝓcitati ducētes xpm̄ de ciuitate. s. nazareth in supcīlū mont': vt eū p̄cipitarēt t occiderēt. Mor al'r é notandū q ignis rōe sue calidit' é maxie actiuitatis int' oīa elementa. Nā ñm phm. ij. de aīa posset augeri i ifinitū q̄uscq; eēt ꝺbustībile. t g̃ summo studio cauēdū est ne fiāt incendia. vt ei h̄ī legib'. ff. de offi. p̄fec. vigilū p totū. Antiqui magnā custodiā ignis hēbāt Ordinatū em̄ rome erat p imperatores q vn' in ciuitate p̄fect' siue mgr̄ vigilū erat q̄ cū aliis sibi subiectis per totā noctē diligent' vigilabat. t omia loca vrbis visitabat. t ne incendia fierēt p negligentiā inḉlinos oēs admonebat: vt vnusq̄sq; apud se in domo h̄ret et negligētes fustib' et flagellis et alijs g̃uiorib' penis arcebāt. Talis custodia etiā apd nos sp é hūda. Sz cuz ignis spūal'. s. ira. g̃uior et multo pn̄ dānabilior sit q̄ ignis corpalis. io tāto maior custodia t diligētia hūda é ne incēdamur ira. Nā iracūdia int' alia pcā mortа

lia annumerat.di.fff. ℈:alias.de q̄bus dr. Quicūq; enim aliq̄d d istis pctis i se dñari cogitauerit.nisi digne se emēdauerit ⁊ si hūerit spaciū lōgo tpe pniaz nō egerit ⁊ largos elemosinas nō erogauerit.⁊ a pctis ipis nō abstinuerit illo trāsitorio igne.de q̄ dic apl's purgari nō poterit. ℟ eterna illū flāma sine vllo remedio cruciabit. D Est ei iracūdia tā malū ⁊ dānosū pcm̄ qđ subēbit Deo effectū sue potētie. Proximo affectū debite benuolentie. Propo subiecto aspectū rōis ⁊ itelligētie. Nulli ei nisi do ꝓpterit rōe sue potētie culpas iudiciali vindicare:bonos simplr inhabitare.et eis liberalr sua dōa dare ⁊ legare. Sz ꝫ illa iniuriat iracūdus in oib⁹. Prio aufert a deo vindictā.qr ira est deordiat⁹ appetit⁹ vindicte.⁊ ds dic Ro. xij. Mihi vindictā ⁊ ego retribuā. De⁹ ei duo sibi reseruauit.s. gliaz et vindictā.℟ vnū vult sibi subtrahē supb⁹:et alterū iracund⁹. De glia dei dr Isa.xlviij. Gliam meā alteri nō dabo.⁊ apl's. Soli deo honor et glia. Secūdo iracūd⁹ deo iniuriat.ex eo ꝙ expellit cūa q̄ete sue habitatiōis. d q̄ ps. Fact⁹ ē in pace loc⁹ ei⁹ et habitatio ei⁹ in syō.i.i mēte q̄eta. Qui locū pac ꝓturbat iracund⁹. puer.xv. Vir iracund⁹ prouocat rixas. Tertio deo iniuriat ipediēdo ne legatū dei stare possit. Legauit em̄ de⁹ hoib⁹ pacē in fine vite sue dicēs Job.xiiij. Pacē relinquo vob:pacē meam do vob. Et iō iracund⁹ tā q̄ obsessus a diabolo et excōicat⁹ a deo est vitād⁹. puer.xxij. Noli esse amic⁹ hoi iracūdo neq; ābules cū viro furioso. E Sz.d.q̄s vī q̄ ira nō sit pcm̄ peccādo em̄ sm doc.demeremur.℟ passionib⁹ nō meremur sic nec vituperamur. vt dr.ij.erbi.g nulla passio ē pcm̄.ira āt est passio ⁊c. Cōtra b dic apo. C pb.iiij.ois indigtio et ira tollat a vob. Rūdz Tho. in.ij.ij.q.clviij.q̄ ira ꝓprie notat quēdā passionē.passio āt appetit⁹ sensitiui intā tū ē bona inq̄tū rōe regulat. si aūt ordiné rōis excludat ē mala. Ordo āt rōis in ira pōt attēdi q̄tū ad duo. Primo q̄tū ad appetibile in qđ tēdit qđ est vindicta Vñ si aliq̄s appetat q̄ sm ordinē rōnis fiat vindicta:ē laudabil'ire appetit⁹.⁊ vocat ira per zelū.si aūt aliq̄s appetat q̄ fiat vindicta q̄literc̄q; ꝫ ordinē rōis puta si appetat puniri cū q̄ nō meruit.vl' vltra q̄ meruit.vel ēt nō sm legittimū ordinē vel nō ꝓpt debitū finē q̄ ē ꝓseruatio iusticie et correctio culpe erit appetitus ille irevicios⁹:⁊ noīat ira p vicīū. Alio mō attēditur ordo rōis circa irā q̄tū ad modū iracēdi.vt scz motus ire nō imoderate ferues cat nec interi⁹ nec exteri⁹. Qđ q̄ dē si p̄termittat nō erit ira absq; pcō.et si aliq̄s appetat iustā vindictā. Ad obiectionē igit dr q̄ qr passio pōt ee regulata rōe vel nō.⁊ iō sm passionē absolute cōsiderata nō iportat rō meritivel demeriti seu laudis vel vituperij. sm tn q̄ ē regulata rōe pōt hre rōem meritorij ⁊ laudabil'.⁊ ecōtrario sm q̄ nō ē regulata rōe: pōt hre rōez demeriti ⁊ vituperabil'. Et iō ibidē phūs dic q̄ laudat vel vituperat q̄ alteri irascit'. Secūdo ira subtrahit pximo affectū debite benuolētie. Tenor em̄ primi ē saluare sua3:famā:⁊ psonā. ℟ Sz ꝫ illa tria ira cōpellit aliquē ad nocē dū primo.s. sua3 depdādo. Eccli.xxi: Obiurgatio et ira annullabūt sua3.fama ēt et psonā.s. famā diffamādo ⁊ psonā trucidādo. Vñ.xi.q.iij.cū apud. Ira fac hoiez tale ꝓmittē de q̄b⁹ p⁹ mltū hō solet dolē. Omōi irat⁹ q̄ diffamat primū vel occidit ꝓpt aprox:q̄ sm pbz ē aīal ira cūdū nullā recipiēs disciplinā.℟ potiꝰ se morti expōit q̄ domesticet. nocīuū mltū ⁊ lesiuū.⁊ p modico irascit' ⁊ primū iuadit.sic iracūd⁹ p leui facto vel ꝟbo ⁊ frequent' p modica suspitōe diffamat: ꝟberat:lacerat.destruit:⁊ occidit pximos suos ⁊ potiꝰ vult mortalit peccare:⁊ seipm ad piculū tpalis ⁊ etnal' mortis dare q̄ velit pximo suo ꝓcere. De tali pximo q̄ sic recipit nocumētū ab iracūdo dic ps. Exterminauit eū aper de silua ⁊ singlaris fer⁹ depast⁹ ē eū.vñ. Mat.v.dic de⁹. C mis q̄ ira scit' frī suo re⁹ erit iudicio.vbi dic glo. q̄ p illa tria q̄ ibi tāguntur.s. iudiciū.ꝓsiliū:⁊ gehēnā.diuīse māsiones i etna dānatiōe p mō peti singularit' exp̄mūt' B Sz q̄rit' an oīs ira sit pcm̄ mortale. C tn̄ q̄ sic p tā dicta. Cōtra.d.ps. Irascimi ⁊ nolite peccare. Sup q̄ ꝟbo dic glo. Venialit' ē ira q̄ n ducit' ad effectū. Rūdz sā.tho. i.ij.ij.q.clviij.q̄ mot⁹ ire ꝑt ee inordiat⁹ et pcm̄ duplr. Uno mō ex pte appetibil' vtpote cū aliq̄s appetit iniustā vindictā. et sic ex genere suo ira est peccatum mortale:qđ cōtrariat charitati ⁊ iusticie.pōt tn̄ ptingē q̄ tal' appetit⁹ sit pcm̄ venia-

le ꝓpr ipfectões actꝰ.q̄ q̄dē impfectio at
trēdit vel ex pte appetēt:puta cū motus
ire ꝓuenit iudiciū rois.vel ex pte apperi
bilis.puta cū aliq̄s appetit ī aliquo mo
dico se vindicare.qđ q̄si nihil ē reputādū:
ira ꝙ si etiā actu iferat ñ eēt pctm̄ mor
tale.puta si aliq̄s paꝛ trahat aliquē pue
rū p capillos vl aliq̄d hmōi. Alio mō ꝓt
eē motꝰ iordinatꝰ ire q̄ tū ad modū ira
scēdi:vt pote si nimis ardent irascat in
teriꝰ.vl si nimis exteriꝰ manifestet signa
ire Et sic ira �means se nō hꝫ in suo gñe rōes
mortal pcti.pōt tm̄ cōtingere ꝙ sit pctm̄
mortale.puta:si ex vehemētia ire aliq̄s
accedat a dilectōe dei et ꝓximi. Ad obie
ctōem igit dicēdū ꝙ ex illa autoritate ñ
hꝫ ꝙ ois ira sit pctm̄ mortale:ꝑ ꝙ stulti
p iracūdiā spūal r occidūtur.in q̄tuz.s.ñ
refrenādo p rōem motū ire dilabūt ī ali
qua pcā mortalia.puta ī blasphemiam
dei vel iuriā ꝓximi. ℣ Tertio ira ꝓ
prio subiecto subtrahit t ōstruit tria.pri
mo subtrahit honestatē corpal dispositi
onis.secūdo ipedit ptātē natural rōnis.
tio minuit q̄ tuatē vital duratōis. Pri
mū pz.qr q̄ tūcūq̄ pſōa sit pulcra muta
tur tū p irā. Nā vult oculos facie manꝰ et
pedes.rubet i facie vl pallescit spumat i
ore.manꝰ tremulat lingua.cespitat t torꝰ
bō alienat. De illo loq̄t Sen. ij.t.iij.ō
ira di. Nihil eq̄ ꝓfuit iratū sic ituери de
formitatē rei. Nā i ea facies turbat. ora
pulcherrima fedat.curuos vultꝰ ex trās
q̄llissimis reddit.t seq̄t q̄lē putas cuius
imago tā fetida ē. Jō dic q̄dā ꝙ irat ꝓ
fuit ispicē speculū vt imago repcussa oñ
deret hoi suā deformitatē.ꝟ ille. Secun
do ipedit ptātē natural rōis.iux illō Ca
thonis. Jra ipedit aim ne possit cernere
vex. Et iō diabolꝰ fac sic astutꝰ piscatoꝛ
q̄ q̄n facil r vl t decipe pisces turbat aquā
t tūc ē securꝰ ꝙ pisces ñ pūt cernē rethe
t pic z ꝓpositū. Eo dē mō diabolꝰ facit
imittēdo i quācūq̄ congregatoz ire turba
tōez trixe p aliquā iracūdā pſonā vt pos
sit eas liberiꝰ capere p pctā t ad placitum
mactare. Tertio ira minuit q̄titatē vita
lis duratōis. Aialia ei excessiue colerica
sūt nat al r breuis vite ꝟm phm̄.sic maxie
apperi canibꝰ. Et ꝟ est etiā qđ dr Eccli
xxx. Zelꝰ t iracūdia minuūt dies t añ tē
pꝰ senectē adducēt. Et iō ārīq̄ dixerit irā
eē breuē isaniā t iō maxie ē cauēda cū sit
peior diabolo. Nā legio dēmonū ꝓt eē in
vno hoīe:duo āt iracūdi ñ pūt eē simul in
vna domo. ℣ Qz q̄rit an ira sit maxi
mū pctm̄ t ḡuissimū.t videt ꝙ sic ꝟm cri
soſt. Nihil ē turpiꝰ visu furiēte ꝯ tē. Rñ
det tho. vbi supꝝ. ꝙ sic etiā pꝰ dictū ē. In
ordiatio ire ꝟm duo attēdit.s.ꝟm idebi
tū appetibile t ꝟm idebitū modū irascē
di. q̄ tū igr ad appetibile qđ iratꝰ appe
tit.videt ira e ēmimū pctō ex appetit eī
malū pene alicuiꝰ sub rōe boni qđ ē vidi
cta.t iō ex pte mali qđ appetit ꝓueit pec
catū ire cū illꝰ pctis q̄ appetūt malū ꝓxi
mi puta cū inuidia t odio.ꝑ odiū appetit
absolute malū alicuiꝰ in q̄ tū huiꝰ.iuidꝰ
aūt appetit malū alteriꝰ ꝓpr appetitus
ꝓpe glie:ꝑ iratꝰ appetit malū alteriꝰ sb
rōe iuste vindicte Ex q̄ pz ꝙ odiū ē gūiꝰ
q̄ inuidia:t inuidia q̄ ira.qr peiꝰ ē appetē
malū sub rōe mali q̄ sub rōe boni.t pe
ius ē appetere malū sub rōe boni exteriꝰ
oris qđ ē honoꝛ vl glia q̄ sub rōe recti
tudis iusticie.ꝑ ex pte boni sub cuiꝰ rōe
appetit iratꝰ malū ꝓueit ire cū pctō ꝯcu
piscētie qđ tēdit aliqđ bonū t q̄ tū ad ꝟ
etiā absolute loq̄ndo pctm̄ ire videt esse
minꝰ q̄ ꝯcupie.q̄to meliꝰ ē bonum iusti
cie qđ appetit iratꝰ q̄ bonū delectabile
vl vtile qđ appetit ꝯcupiscēs.vñ pbs di
cit .vij.ethic.ꝙ incōtinēs ꝯcupie est tur
pioꝛ q̄ incōtinēs ire. Qz q̄tuz ad inoꝛ
dinatōem q̄ est ꝟm modū irascēdi.ira hꝫ
quādā excellētiā t velocitatē sui motus
ꝟm illud ꝓuer.xxviij. Jra nō hꝫ miam
nec erūpēs furoꝛ et ipetū ꝯcitati spūs fer
re q̄s poterit. Et de tali turpitudie dicit
etiā Crisō.i autoritate ꝓoꝛ.s.q̄tū ad ge
stus exteriores q̄ ꝓueniūt ex ipetu ire.

Tertia pars i qua tractat

q̄lr xps tute ac prudēt declinauit ō furio
sis iudeis vt eoꝝ irā mitigaret.fec ei xps
se inuisibilē t p mediū eoꝝ ibat.bed.dic ꝙ
sub rupe saxū ei cessit sic nix. In his ver
bis ō rupis x̄rice xps ōscēdēs t sub ru
pe latēs saxū subt fugit ad tactuz vestis
ipi.t sic cera resoluta quēdā situ effecit
tātē capacitatē in q̄ lineamēta vestis im
pssa adhuc reseruātur. ℟ Moral r est
notandū ꝙ q̄to maioꝛ ē resistentia me
dij:tāto maioꝛ ē motꝰ t violētia.iiij.phi
si. Sicut videmꝰ arboꝛ magna mltū re
sistēs radicit p ventū euellit.vbi arūdo

cedés ꝓmanet: nec frãgit. Hui⁹ ō cã pa
bolice loq̃ndo alt̃ catõ facta fuit int̃ q̃rẽ
t arũdinẽ: vt h̃ ꝑ⁹. Sic q̃ iracũdo vl̃ fu
rioso nitit̃ resistẽ ẋbis ꝓtumeliosis t ét
fact̃ q̃nq; ledit̃ vbi paciẽter cedés libat̃
Dz & hõ furiẽti cedere ne furorẽ accẽdat
et irã eiꝰ ꝓuocet. q: vt h̃. Ē. ad. l. iuliã.
ō vi publica. t ꝓuata. l. Q m̃ gui⁹ delin
q̃t q̃ aliũ ad iracũdiã ꝓuocat q̃ ille q̃ ꝓ
uocat̃. possumꝰ & cedere furiẽti ꝑ Sub
tractõez p̃ntialitat̃. Subtractõz loq̃cita
tis. Q buiatõez benignitat̃. Dico em̃
ꝓ̃io q̃ hõ dz se subt̃here et cedere ꝑsona
lit̃ furiẽti. t sic mitigat eiꝰ irã. Sic vide
mꝰ q̃n olla bulliẽs feruẽtissime remoue
tur ab igne statim cessat eiꝰ ebullitio. sic
q̃n hõ subtrahit suã p̃ntiã a furioso q̃e
scit eiꝰ ira. ꝓuer. xx. Honor ẽ hoi q̃ sepat
se a cõtẽtionibꝰ. Ē xẽplũ in absalõ. vt h̃
ij. Reg. xiiij. q̃ ꝓpt̃ homicidiuz fris sui
amon abscondit se a furore p̃ris et latuit
i gessur tribꝰ ãnis vsq; ad placatõez pa
tris. Secũdo hõ dz supportare furiẽtez
de mal̃ ẋbis t icẽtiuis. Nã cũ ligna sub
trahũt̃ ab igne minuit̃ ignis t olla ces
sat ebullire. Sic dũ ẋba incẽtiua t ꝓuo
catia subtrahũt̃ a furioso mitigat̃ eiꝰ ira
ꝓuer. xxvi. Ē cũ defecerit ligna extiguet̃
ignis. t susurratõe subtracta iurgia con
q̃escẽt. Ē xẽplũ h̃ Job. viij. i muliere de
p̃bẽsa i adulterio coꝝ ibu a iudeis furi
osis accusata nihil rñdẽs a xp̃o ẽ absolu
ta t libẽrati tradita. Q hodie attẽdẽ de
bẽt mulieres et maritos nõ ẋbis icitare
& subtrahẽ ẋba si eis displiceãt ẋbera.
Tertio hõ dz furiẽti obuiare ẋbis man
suet̃. Nã si olle bulliẽti aq̃ frigida ifũda
tur stati ab ebullitõne cessat. sic si verba
mollia refrigeratia ire furiẽti ꝓponãtur
eiꝰ furor mitigat̃ ꝓuer. xv. Rñsio molt̃
frãgit irã. ꝓmo durꝰ suscitat furorẽ. Ē xẽ
plũ. iij. Reg. xij. i Roboã ad quẽ venit
ppl̃s isrl̃ di. P̃ tuꝰ. s. salomõ durissimũ
iugũ nob̃ ipposuit. tu & minue vt ꝓuiemꝰ
tibi. Qui iniit ꝓsiliũ cũ senioribꝰ. t dixe
rũt ei. Hodie si obedieris ppl̃o huic t ser
uieris ei t petitõi eoꝝ cesseris. locutusq;
fueris ẋba lenia ad eos erũt tibi ꝓui cũ
ctis diebꝰ q̃ dereliq̃t ꝓsiliũ senũ. t ppl̃o
dura rñdit di. P̃ meꝰ cecidit vos flagel
lis. ego aũt vos cedã scorpionibꝰ ꝑter
qõ ꝑdidit decẽ tribꝰ. Ē xẽplũ etiã h̃ i vi
tas patꝝ ō q̃dã heremita q̃ obuiauit i he
remo cuidaz latroni. cui dixit heremita.
Quo vadis demõ. Ē ui rñdit. Ex q̃ sum
demõ facẽ sic demõ t occidit eũ. postea
aliꝰ heremita obuiauit ei t dixit. Salue
mi frat̃. qõ ille audiẽs totꝰ ꝓtritꝰ penitu
it. t ductꝰ i heremũ factꝰ ẽ sctũs t ꝺuotꝰ
monachꝰ. Sic ẽt xp̃s ōscẽdẽs t tacẽs fu
rorẽ iudeoꝝ extixit. t sanꝰ t saluꝰ euasit.

Feria. iij. post Q culi. Ser. xxi.

Espicies iesus i di

scipulos suos dixit simoni pe
tro Si peccauerit i te frat̃ tuꝰ
vade t corripe eũ int̃ te t ipꝫ solũ. Ma
thei. xviij. Ma P̃bs. viij. polit̃. vult ꝓ
armonia multũ hoiez ꝓfortet t edificet.
h̃ etiã refert Boe. in musica sua loq̃ns ō
vtilitate musice dicẽs ꝓ valz ad curãdũ
t alleuiãdũ diuersas infirmitates. t spã
lit̃ ab illis melãcolic̃ t lunatic̃ spm̃ ma
lũ hz fugare. nõ ex sua natura vl̃ natura
li virtute: h̃ ex eo ꝓ tollit tristiciã a melã
colicis et iniq̃tatẽ ex q̃bꝰ magꝫ dispositi
sunt ad vexatõem demõis. sic etiã dr. i.
Reg. xvi. ꝓ saul q̃ vexabat̃ a demõe al
leuiabat̃ q̃n dauid citharã ptutiebat co
rã eo. q: illa armonia aliquat̃r dulcora
bat auditũ eiꝰ t appetitũ. t iõ minꝰ tri
stabat̃ et aptꝰ erat ad illã vexatõez: sed
maxie fugabat̃ ꝓpt̃ vim crucis. vt ōr in
glo. q̃ i ligno citharе et cordaꝝ extẽsiõe
figurabat̃. sic armonia frat̃ne correctõis
modulata coꝝ petõre q̃ tristat̃ tiore dã
natõis t inq̃etat̃ remorsu ꝓscie potẽs ẽ
vexatõez spũs maligni alleuiare t petõ
rẽ q̃si despatũ reuocare t ꝓsolari. vñ sa
lomõ vt h̃. xlv. di. Ē ũ btũs admonz di.
Percute filiuz tuũ virga et lib̃abis aiaz
eiꝰ a morte. Ista etiã percussio siue corre
ctio dz esse caritatiua lenis t moderata.
q: vt h̃. ff. ad. l. acq̃liã. Preceptoris ni
mia seuicia culpe assignat̃. Si ig̃ videꝛ
ris frẽz i te peccãtẽ. caritative t pie corri
pe eũ int̃ te. vt dicit̃ ẋba themat̃. N
Queri⁹ amb̃ ꝑceptũ corrigẽdi se extẽdat
ad oẽs vl̃ ad solos ꝓlatos. Rñdet̃ scꝰ
doctores ꝙ duplex ẽ correctio. Una q̃
dẽ q̃ est actꝰ caritat̃ spãlit̃ tẽdẽs ad emẽ
datõem fratris delinquẽtis ꝑ simplicez
admonitiõez. Et talꝫ correctio ptinet ad
quẽlibz hñtẽ caritatẽ. siue sit subdit⁹ siue
ꝓlatꝰ. Q Correctoꝛ ãt talꝫ dz istũ mo
dũ hr̃e ꝙ amicabil̃r t dulcat̃ delinq̃ntez

ām̃oneat. hic dz̄ suā correctionē modera/
re ex q̄ttuor. Primo ex q̄ritate culpe. alit̄ i
leuib⁹ peris. alit̄ in g̃uib⁹ dz̄ se corrector
hr̄e. Secūdo ex spe correctionis. q̄ forte
oportuni⁹ tp̄s expectat. Tertio ex statu p
sōe q̄ corrigēda ē. q̄ si p̄lat⁹ nobil' vl' ma
gna psona cū reuerētia ām̃onēd⁹ t hono
rād⁹ ē. q̄ forte alit̄ correct⁹ ad ip̄acīaz̄ p
uocaret̄ t indocil' efficeret̄. Quarto ex ze
lo charitat̄ dz̄ corripe peccātē. Si aūt ille
zelus amar⁹ sit: puta inuidie vel rācoris ñ
dz̄ corripe. q̄ sic purgādo aliū seipm pol
lueret: q̄ ex sola tali radice corrigens pec
cat mortal'r ℙ Alia ē correctio q̄ ē act⁹
iustitie p quā intēdit bonū cōe q̄d ñ solū
p̄curat̄ p simplicē ām̃onitionē fr̄is. ß eti
am int̄dū p punitionē: vt etiā alij timore
suili a peto dsistāt. ex̄ d vi. t ho. cle. vt cle
ricoz. Quos timor dñi a malo ñ reuocat
saltē tpal' pena coherceat. ℣. Deprecati sunt pec
care boni ℣ tuā amore. Deprecati sunt peccare
mali formidīe pene Tal' aūt punitiua cor
rectio ad solos p̄latos p̄tinet q̄ ñ solū h̄nt
ām̃onē: ß ēt puniēdo corrigē. Et si uegli/
gent̄ correxerint subditos tenēt̄ de delict̄
eoz. ex̄ de regularib⁹. c. vl. Et p pēa p̃nt
depoñi de officijs. lxxxvi. di. dictū in p̄n.
Grauitas h⁹ negligētie oñdit̄. i. ℟eg. iij
t. iiij. exēplo Hely sacerdot̄ ad quē dñs
dixit p Samuelē. q̄ adūsus Hely vellet
suscitare oīa mala p̄p̄t̄ iniq̄tatem illā q̄
mouerat indigne t male agē filios suos t
eos nō corripuit. Et seq̄t̄ i. iiij. c. q̄ ē fetā
plaga magn̄ nimis sup̄ isr̄l. q̄ cesit a philī/
steis ceciderūt de eis. xxx. milia peditū. et
archa dei capta est. duoq̄ filij Hely mor
tui sūt. Dz̄ ēt tal' p̄lat⁹ vidē ne modū i cor
rigēdo excedat. s. ne sit nimis facil' t mi/
sericors nec nimis seuer⁹. ne facilitas ve
nie incētiuū tribuat delīq̄ndi. ff. d pe. re
spicīēd⁹. ß ēt cauēdū ē ne duri⁹ puniat q̄
cā deposcat. Q Dz̄ vr̄ q̄ p̄lat⁹ siue
iudex spūal' moduz̄ excedat corrigēdi q̄n
aliquē p dāno tpali puta de debit̄ vl' si
mili excōicat: cum excōicatio sit grauissima
pēaz̄. ℟ñdet Tho. iij. scripto sup̄ mg̃r̄m
iiij. sen. di. xviij. q̄ iudex tal' ñ excedit mo
dū excludēdo aliquē a regno celoz̄. Vñ
cū ñ debeat excludē a regno celoz̄. nisi in
dignos: nec aliq̄s reddit̄ indign⁹ nisi p
pcm̄ mortale p̄p̄t̄ q̄d charitatē amisit q̄
ē via ducēs ad regnū. ió nullus excōicari
dz̄: nisi p̄ peto mortali. Et q̄ i dānifican
do aliquē corpal'r siue in reb⁹ corpalib⁹
q̄s mortal'r peccat t ℈ charitatē facē. ió p
dāno tpali alicui illato eccl'a aliquē excōi
care p̄ōt. Dz̄ q̄ p̄m p̄bm pene sr̄ medicīe
sapiēs medic⁹ a leuioribus medicinis. t
min⁹ piculosis dz̄ īcipe. ió excōicatio q̄ ē
maxīa pena ī fligi nō dz̄: ēt p peto mor/
tali nisi p̄tumax fuerit. vl' nō veniēdo ad
iudiciū. vel añ t̄mīationē iudicij sine licē
tia recedēdo. vel det̄mīatiōi iudicū ñ parē
do. Tūc em̄ post q̄ ām̃onit⁹ fuerit si obe/
dire ꝺtēpserit ꝺtumax reputat̄ t excōica
ri dz̄. nec tal' excedit modū corrigēdi. ℟
Videt̄ ēt q̄ iudex secularis occidēdo fu/
rē vel malefactorē modū excedat p̄ re tpa
li. s. furto. rapīa. t hmōi. cuz̄ vita hois sit
melior q̄ cūq̄ bono vel re tpali. Vñ aug.
ī li. de duab⁹ aīab⁹. d. q̄ vita ēt muscē et
cuiuscūq̄ aīal' melior ē celo. Si g̃ vita ho
mīs est melior q̄ cunq̄ bono tpali: in occi
siōe hois nō reddit̄ equales equalēti. s̄z̄
maxīmū p̄ mīmo. t g̃ excessus est ī puni/
tiōe iudic⁹ secularis. Dicūt doctores q̄ l̄z̄
malefactorē occidē p̄ re tpali p̄p̄t̄ ꝺgruē
tiā. q̄ alias tpal' politia nūq̄ posset̄ regi:
cū alt̄ alterū dānaret t iurijs turbaret.
Nā sic̄ videm⁹ q̄ si aliq̄d mēbrū i corpe
hois infirmū t īsanū totū corp⁹ inq̄eta
ret: liceret illud ām̃putari ne totū corp⁹ īfice
ret t turbaret. dēs ei putrid⁹ exhibit̄ vt ca
pat postea q̄ret̄. Sic q̄ oēs vnū corpus
sum⁹ ī xp̄o t alt̄ alteri⁹ mēbra q̄ putrid⁹
ē t infectiu⁹ t scādalosus vel inq̄etatiu⁹
pac̄ eccl'ie vel cōtrah̄ l̄z̄ ām̃putari a corpe ec
cl'ie ne alij ificiāt̄. Sic exēplū hem⁹ Exo.
xxxij. ī Moyse q̄ q̄si mīster leg⁹ ex p̄cep/
to dñi illos occidit q̄ fecer̄t sibi vitulū ꝺflā
tilē. Et ī noua lege h̄r̄ Act̄. v. q̄ per⁹ occi
dit ananiā t vxorē ei⁹ q̄ abscoderāt pecu
niā. Nā potuit eū gladio oris sui. q̄d nō
est min⁹ q̄ p̄ cutē gladio materiali. Item
Tho. illi q̄ potuit eū conuitio maledixit.
dicēs. putriat te leo. q̄d t factū est. Ad id
℣ q̄d deducit̄ in ꝺriū dicēdū q̄ licz̄ vita
hois sit melior q̄ cunq̄ bono tpali. iudex
tñ occidēdo eū nō excedit. q̄ nō h̄z̄ oculū
ad occisionē nature vel ad vitā hois sim
pl'r. ß ad malicīā extinguēdā. Dz̄ q̄ talis
malicia ē p̄ūera tali nature t illā malicīā
nō p̄ōt auferre sine occisione ill⁹ nat̄e. ió
aufert naturā: nō p̄p̄t̄ se t suā nobilitatē
ß p̄p̄t̄ culpā t pcm̄ q̄d nihilo ꝺpat̄ rōe
difformitat̄ t vilitat̄. Quātū ñc ad cō

nuationē ḥeri dicebaꝫ de aliq̄li paq̄ cō/
mēdatiōe. ḥodie de eiꝰ ꝓturbatiōe ⁊ emē
datiōe. Ex ꝑm ḇ ſt̄ tres ptes pñtis euāg.
In ꝓma datꝰ ē modꝰ fraterne correctiōis i
ꝓncipio. In ſecūda mōſtraꝫ ꝝ dꝰ diſcrete
puniriōis. ibi. Amē. In ttia actꝰ ſingla/
ris remiſſiōis. ibi. Itez dico vob ⁊c̄. S

Quantū ad primā ptē tex

tꝰ de ſe ptz. Moraliṫ ē notādū ꝙ q̄libet
ex charitate q̄ vnꝰ eſt cū altero tenet fraṫ
naliter alterū corrigē. ⁊ q̄ tū pōt ab erro/
ribus viciez reuocare. Nā ſic̄ videmꝰ ꝙ
arbor in ſtipite multos inordinatos ⁊ ſu
pfluos ramūculos ꝓducēs nō multū fru
ctificare pōt: niſi reſcindāt ramūculi ſup
flui. Cuiꝰ rō eſt. quia humor viſcoſus vñ
fructꝰ generatur ibi ſupflue emittit. et ꝙ
arbor fructibus priuaṫ: ⁊ tandē ſteriliſaṫ
Sic hō dictꝰ arbor verſa niſi corrigaṫ et
gladio correctōis purgeṫ a nociuis ⁊ ma
lis opibꝰ. affectū cordis numq̄ ponit ad
ꝓductionē ꝑfectē. ꝑ ſemꝑ i errore ꝑmanēs
ſteriliſaṫ. ⁊ tandē flāmis ifernalibꝰ deputaṫ. Debet igiṫ ex pietate q̄libet aliū cor/
rigere ⁊ ab erroribꝰ reuocare. q̄ vt habe
tur extra de here. c. Qui aliū ab errore nō
reuocat cū pōt: ſeipm errare demōſtrat. ⁊
C. de emēdatiōe ꝓpinq̄tū. l. vna. Quos
ad vite decora domeſtice laudis exēpla ñ
reuocāt: ſaltē correctiōis medicina ꝓpel/
lat. T Sūt em̄ tres rami valde mali
⁊ nociui ap̄tādi p cultū correctiōis vt ñ
ipediant fructū ḥoneſtatis ⁊ eṫ ne ſalua/
tiōis. ſ. Ramꝰ emulatiōis ⁊ inuidie. Ra
mus ſubtractiōis aliene ſube. Ramus
detractiōis ⁊ male infamie. Primo enim
ḥō corrigi dz de inuidia q̄ eſt toxicū chari
taṫ. oſtiū iniq̄taṫ. ⁊ putredo oīs ſanitaṫ.
Primo em̄ inuidia eſt toxicū charitaṫ. niſi
inuidia eēt q̄libz gauderet de bono alte
riꝰ. ⁊ de malo eiꝰ doleret. qꝛ ḇ ē ꝓprium
charitaṫ. Aug. ſup Johānē. Tolle inui/
diā. ⁊ meū ē q̄ ḇes. Sūt em̄ inuidi ſil'es
noctuis q̄ nō pñt ſine magno dolore lu/
mē ſol' inſpicē. ⁊ iō de nocte ſolum volāt.
U Sic ēt inuidi ꝓſpitaṫ ꝑ ⁊ tuoſoꝛ nō
pñt audire nec vide. ſic̄ figuraṫ Geneſ.
xxxvij. in Joſeph. q̄ frēs ex inuidia vide
re nō poterāt. O deſt em̄ eū. nec poterāt
ei q̄q̄ pacifice loq̄. vñ Criſoſt. Patiṫ io/
ſeph ſanctꝰ innocēṫ vite inuidiam ⁊ emu/
los in ſe frēs ſcta exciṫat vita. qꝛ bōi ma/
lū vidē nō poſſunt. Demiꝫ venīrē ad ſe
lacerāt. ſeuiūt. necare feſtināt. nolūt meli
oꝛe viuē. ne degeneres ip̄i poſſent ip̄ro/
pia ſuſtinē. O quot ḥodie hūtur ſil'es in
uidi filijs Jacob. q̄ p̄ inuidiā nitūṫ frēs
ſuos vicinos ⁊ ꝓximos oppꝛimē. Si vi/
cinus plꝰ ꝓſperaṫ. ſi ꝓximꝰ laudatur. ſi
moribꝰ ornaṫ. ſi ſāctitate ꝓmēdaṫ. ⁊ mer
cibus ſuis plꝰ lucraṫ. illa bona nō pñt aſ
picē. nō audire: ꝫ ſuſurratiōe denigrant:
annihilāt. ⁊ puertūt. De q̄bus. i. Reg. iij
C caligauerūt oculi eiꝰ ⁊ vidē nō poterāt
lucernā dñi anteq̄ extingueret. X
T alis inuidioſa fuit Cyrces. de q̄ in fabu
lis poetaꝝ dꝛ ꝙ Scilla erat q̄dā filia ſo
lis pulcherria quā Glaucꝰ deꝰ marinuſ
dilexit: ⁊ eiꝰ copulā ꝛbis ſimplicibꝰ exo/
rauit. Que cū nullo mō ꝓſentiret in ip̄z q̄
ſtꝰ ē Glaucꝰ Cyrce incātatrici: rogās ꝙ
i amoꝛē ſuū Scillā traheret ⁊ ad eius co
pulā inclinaret. ꝫ Cyrces amoꝛē ſuū ipſi
Glauco p̄ntauit: ⁊ eū diligēṫ adamauit.
⁊ ꝙ Scillā ꝓtēneret p̄ticauit. Qꝺ glaucꝰ
no recipiēs amoꝛē Cyrces ꝓtempſit. quo
Cyrces i diḡa fonte vbi Scilla vēiret et
balneare ſe ꝓſueuerat maleficijs ſuis ife
cit. ⁊ ſic cū ad balneandū rediit ab imagi
nibꝰ inferꝰ i canes mutata fuit ⁊ circa q̄
ꝓ capita canina latrātia habuit. ⁊ ſic ea
mōſtrū marinū feṫ Sic inuidioſꝰ q̄n audit
ꝙ alīq̄s p̄ſonā aliquaz diligit ſolet ſe ex
inuidia ingerē ⁊ offerre ⁊ nō vocatꝰ alijs
añferre. Si aūt ꝓtingat ꝙ amoꝛ eiꝰ ⁊ ob
ſequiū ꝓtēnaṫ ⁊ ꝙ ei amoꝛ alteriꝰ p̄feraṫ
ſolet indiḡri. ⁊ q̄s ſibi p̄ferri audit inui/
dia ſtimulari. Quapꝛopṫ iſte ſolet ſe i fō
tē ꝛbtutū ⁊ ſufficiētiaꝝ in quo ſe balneant
maleficia diffamatiōis ⁊ detractiōis p̄ij/
cē: ⁊ eos q̄ ḇnt formas pulcras ḥoneſtaq̄
⁊ ſctitaṫ deniḡre in viles canes: ⁊ turpia
mōſtra ꝓmutare. Sen̄. in li. de moribꝰ di
cit. Et ſi nullos inimicos tibi feṫ iuuria: mꝭ
tos tū facit inuidia. Y Secūdo inui
dia eſt oſtiū iniq̄tatis. per ḥāc em̄ intrauit
mors in mundū. Et iō dꝛ affinis omniuz
ꝓncipaliū iniq̄tatū. Eſt em̄ filia ſuperbie
a q̄ ꝯḇit ꝓtinacias ꝯ maioꝛes. ſoꝛoꝛ vane
glie a q̄ trahit diſcordiā ꝯ. eq̄les. neptis
iracūd ea q̄ trahit iniuſticiā ꝯ meliꝛes
nurus auaricie a qua trahit fraudulētiaz
cōtra ſimpliciꝛes. Per ḥanc occiſus eſt
Abel a Cayn. Jacob tribulatꝰ ab eſau.
Joſeph vēditꝰ a fribꝰ. dauid a ſaul ꝑſecu

tus. ⁊ Xp̃s a iudeis occíſ⁹. ℍāc ei beſtiā ea dē nemo pōt p̄terq̄ ſol⁹ miſer. Jſiō. de ſū. bo. Celebre é ꝓuerbiū ab ānīquo: ꝙ ſola miſeria neſcit īuidiā. miſerrima nāq̄ fortuna miſeri hec hoīs é ꝙ ei non īuideť. Fertť eñ Platonē cū ei diſcipuli īuiderēt interrogaſſe ſocratē q̄ rōne poſſz hoīm īuidias declīare. ℜn̄dit Socratť. Eſto inq̄t vt Carītes q̄ fuit abūdās in fortunīs et carēs oīb⁹ bonis. ℨ Ter tio īuidia é putredo oīs ſanitať. prouer. xiij. Putredo oſſiū īuidia. ℍoc eñ peſſimū et īuſtiſſimū vitiū é in eo ꝙ é reci proca īn ſuū actorē ℍugo de ſcto victo. Juſti⁹ īuidia nihil é q̄ ꝙ ꝓtin⁹ ipz acto rē punit excutiatq̄ ſuū. q̄ ſic rubigo ferrū: ſic īuidia cor īn quo naſcitť corrūpit. Et iō de⁹ maximā īniuriā faceret īuido ſi poneret eū in celo. q̄ ibi ſūma felicitas ī p̄ximo: ⁊ p̄ p̄ñs ſūmū nocumētū foret īuido. et iō ꝯgrue erit in īferno: vbi nihil vi debit cui īuidere poſſit. Legitť ī hiſtoria ꝙ duo fuerāt ſocij in curia cuiuſdā regis: vn⁹ īuid⁹ et alter auar⁹. et dū murmur ō eis eēt intť curiales: voluit eos rex licētia re: p̄mittēs q̄cq̄d peterēt obtinerēt. ſic tñ ꝙ p̄m⁹ q̄cq̄d hēret ſecūd⁹ in duplo reci peret. Tūc īuid⁹ nolēs ꝙ ſoci⁹ mai⁹ bo nū obtineret noluit p̄ꝰ petere: ꝑ tādem ſorte miſſo īuid⁹ p̄ꝰ petīt erui ſibi pro mercede oculū: vt ſocio ſuo duo ocli erue rēť. ℍis mli ſiles ſūt i mūdo q̄ poti⁹ du plū dānū eligūt. ſ. aīe et rei: q̄ꝑ ꝙ alteri faueāt q̄uī cōmodū. A Secund⁹ ra mus nociu⁹ āputād⁹ p gladiū correctio nis é ſubſtractio rei aliene. Ad qđ é āpu tādū p̄ꝰ de⁹ magnū ictū facĕ di. Exodi. xx. Nō furtū facies. phibēs p ꝑ ſm Ni co. de lira oēz ꝓtractatoz aliene rei vl re tētionē iniuſtā. ſiue ſit p rapinā ſiue vſu rā: p furtū ſiue p ſacrilegiū. Un̄ aug. ī li. q̄ſti. Exo. xxij. dic ꝙ noīe furti intelligitť oīs vſurpatio illicita rei aliene. Nō enim rapinā p̄miſit q̄ furtuz phibuit. ℍoc tñ modicū curāt raptores putātes rapinaz ñ eē pcm̄: nec ꝯ p̄ceptū dei cū tñ nō poſſit fieri ſine pcō. Un̄ Jſa. lxi. Ego dñs diligēs iudiciū ⁊ odio hēns rapinā in ho locauſtū. qđ nō diceret ſi rapia pcm̄ nō eēt. ℜapia eñ quādā coactionē dic per quā ꝯ iuſticiā aufertť alicui qđ é ſuū. Jn ſocietate aūt hoīz null⁹ coactoēz hz niſi p publicā ptātē. Et iō q̄cūq̄ p violētiaz aliq̄d aufert hoi ſi ſit p̄ſō a p̄uata ñ vtēs ptāte publica illicite agit ⁊ rapinā ꝑmit tit. vt pz i latronib⁹. Et iō ḡuit punīri de bēt. Eſt ei pēa raptoris rez ꝑm leges ꝙ infra ānū punit in q̄druplū ꝓputata p⁹ ānū vo i ſūplū. if. ō vi bonoz operū ra ptoz. l. i. ⁊. ij. Et⁹ agitť ſi agatť ꝯ eū ciuiliť. i. ad penā peaniariā. Si aūt criaľr. i. ad penā corpis tūc diſtinguitť intť vim pri uatā. i. ſine armis: ⁊ vim publicā. i. cū ar mis. Propt̄ p̄mū re⁹ deponitť ab ordīa tōe rez ſuaz. q̄ pdit factōez teſtamēti: et ťriā ptē bonoz ſuoz. Propt̄ ſecūdaz mittitť ī exiliū iuſti de publi. iudi. §. Jtez lex iuliana. Tertiaz vo eccōes excōicatur ab epō i cui⁹ dioceſi rapinā ꝑmiſit ex de rapto. c. i. ⁊. ij. nec abſoluitť niſi p̄us emē det. Si aūt nolit cū poſſit ſatiſfacē vl ſa tiſfaciēdi plenā ſecuritatē dare deneg et ei bñficiū penitētie. Si vo vſq̄ ad obi tū i obſtinatōe fuerit ⁊ tūc emēdatōez vl emēdādi ſecuritatē p̄ſtiterit pnīaz ⁊ via ticū ⁊ eccl̄iaſticā ſepulturā hēbit. Si vo i morte ſatiſfacē nō poterit: ꝓtrit⁹ viati cū hēbit. ⁊ eccl̄iaſtica ſepultura carebit. ex. e. ſup eo. Et hoc ad terrorē alioz vel ꝓfuſionē cognatoz vt p ꝑ inducanť ad ſatiſfaciēdū. Et intelligit ꝑ ℍoſti. ſi ſepe ſit āmonit⁹. Si vo ſup ꝑ nō fuerit āmo nit⁹: vel ſi fuerit. ñ modico tpe cōtumax fuerit: abſolut⁹ p pb̄m ꝓpriū ſepeliēd⁹ erit. ⁊ heredes cogentť p cēſurā eccl̄icā ſa tiſfacere ꝑm facultatē defūcti. Et idez é ſi ꝓſtitut⁹ in morte ſatiſfacere ꝓmiſit ſi cō ualeſceret et añ ſatiſfactōnem deceſſit: ſi etiam in vita ſatiſfacere nō poſſet nō ne garetť ei pnīa ꝑm ℍoſti. ſi emēdare p̄ro mitteret ſi ad pinguiorē fortunā venerit. B Sed q̄ritť vtruz rapia ſit ḡui⁹ pcm̄ furto. ℜn̄det Aſtaxenſis. in ſum. ꝙ ſic duplici rōne. Primo. q̄ directi⁹ opponi tur violētia que eſt in rapia volūtari: q̄ꝑ ignorantia que eſt in furto. Secundo. q̄ per rapinā nō tm̄ inferť alicui dānuz in rebus: ñ etiam vergit in quandā iniuriā ſiue ignominiā perſone que p̄repōderat fraudi et dolo. que pertinent ad furtum. Un̄ et rapina grauius punitur q̄ furtū. Nec obſtat predictis ꝙ homines magis verecundantur de furto q̄ de rapina. q̄ hoīes ſenſib⁹ inherentes magis gloriantur de virtute exteriori q̄ patet in rapia q̄ ō virtute iteriori q̄ tollitť p pcm̄. ⁊ iō

mi⁹ verecūdā⁹ de rapīa q̄ ꝺ furto. ¶ Tertī⁹ ram⁹ ⁊c̄. é detractio q̄ mult⁹ nocet. et iō maledicī⁹ oīs detractor a deo. Eccl'. xxxviij. Susurro ⁊ bilinguis maledict⁹ mlt̄os em̄ turbauit pacez h̄ntes. lingua t̄tia ꝑmouit mlt̄os ⁊ dispſit illos ꝺ gēte in gētē. ciuitates muratas diuitū destruxit et domos magnatoꝝ effodit. Hec em̄ é lingua maledicta īstrumētum diaboli q̄ pacē et ꝯcordiā de mult⁹ abscīdit dū secretū ꝓximi qꝺ ab altero audit festī at alteri nūciare ⁊ famā denigrare. Sūt etiā porci diaboli q̄ stercora h̄uane īfirmitat⁹ rostro fetido et polluto cōmouēt. dētib⁹ mordēt ⁊ lingua ligūt. Hi ēt sūt glires īfernales q̄ quēlibz rodūt i fama honore ⁊ oī scitate. Refert Plini⁹ ꝺ elephāte q̄ lz cetera aialia sua ẏrtute excedat: tñ murē corrodētē timet. Si ẏe ñ é tā fort⁹ potēs prudēs ⁊ religios⁹ siue laic⁹ q̄ ñ dēat tiere ꝺtractorē corrodētē diabolū p̄t hō fugē ⁊ a se fugare ꝺtractorē aūt nō. D Imo pl⁹ nocz detractor q̄ fur seu raptor. qr̄ hi solū t̄rena bōa aferūt q̄ reddi pñt. ꝺtractor āt bōa spūalia scz famā ⁊ honestatē q̄ reddi nō pñt. vñ Amb. Tollerabiliores sūt q̄ bōa furāt q̄ q̄ famā auferr. Hoc attēdāt simee diaboli vetule fetide q̄ ore fetido dētē h̄nt hominib⁹. q̄ assimilāt lupo. De q̄ dic̄ Pbus viij. ꝺ aialib⁹. q̄ q̄n senescit ñ potēs vltori⁹ venari ꝓpt ꝺbilitatē dētiū: tūc pgit ad villas ⁊ ad vias. ⁊ insidiat⁹ hoīb⁹ trāseūtib⁹ eos mordēdo. ⁊ qr̄ dētes sui sī venenosi q̄s mordet īficit ⁊ occidit. Sicet vetula inueterata malicijs ⁊ i oīb⁹ mal' expta q̄n vltra suā neq̄tiā exercere nō valz mordet dētib⁹ ⁊ lingua detrahendo ⁊c̄.

Secūda ps in q̄ tractatur

de autoritate ⁊ ptāte collata p xp̄z sacerdotib⁹. ibi. Amē dico vob ⁊c̄. Pro q̄ lr̄a lic̄ est sciēdū. sic dñs dic̄ vt h̄ri pria pte. q̄ ꝺ incorrigibiles sñia excōicatōis ꝺz p̄ferri dicēs. Fiat sic̄ ethnic⁹ ⁊ publican⁹. Ethnic⁹ ca. cū ſm britonē ꝺr ab ethnos grece qꝺ ē gēs latīe. Gētes ei siue gētiles dñr q̄si genitales. qr̄ sī vt fuer̄t genitī. s. sub pctō ⁊ nōdū regñati. Vult g̃ dominꝰ dicē q̄ ꝓtumax eccl'ie ⁊ p̄lat⁹ ei⁹ ꝺz excōicari ⁊ expelli ꝺ eccl'ia ⁊ a ptic̄patōne bonoꝝ vsq̄ ad satisfactōez pcī. ¶ Moral'r videm⁹ dignū ⁊ vtil⁹ pl⁹ honorari ⁊ appciari: q̄re viij. etb. ꝺr q̄ maioribꝰ ꝺat honor. minoribꝰ ẏo lucrum. qr̄ honor é ꝑmiū ẏrtut⁹ ⁊ bñficij, lucrū āt est auxiliū īdigētie. Vñ. ff. ꝺ decu. ⁊ eoꝝ fi. l. Honores ⁊ mūera ñ ordiatōez. i. ñ ſm ordinē tp̄is: ſ potioribꝰ q̄busq̄ iniūgēda sūt. ¶ ū aūt sctōꝝ sacerdotiū sit maximū dignitate ⁊ oīa tpalia excellat sic̄ sol luna: vt h̄ꝝ ꝺ maio. ⁊ obe. solite relinq̄t q̄ ab oīb⁹ ⁊ m oīb⁹ honorari dēat. Vñ h̄ri aut. quō ozs epōs col'. i. ī pri. Maxima ī oīb⁹ st̄ ꝺoa ꝺi sacerdotiū ⁊ ipiū. illud q̄ dē diuis mīstris: ſ aūt h̄uanis p̄sidēs ac diligētia exhibēs. ex vno eodēq̄ p̄ncipio vtraq̄ p̄cedētia h̄uanā exornāt vitā. Vñ xp̄s exercuit actꝰ ꝓpos vtriusq̄ dignitat⁹. Quedā ei fec̄ vt ipator q̄n emetes ⁊ vēdētes ꝺ tēplo p flagella egecit. q̄dā aūt vt sacerdos q̄n se obtulit hostiā discipul'. ꝺ. Hoc ē corꝰ meū. ¶ Ut p ſ oīderz q̄ vtq̄ dignitas ab ipo manaret. di. x. qm̄. Dz igr̄ sacēdotiuz merito honorari iuxt illꝺ Eccl'. vij. Deū time: et honora sacerdotes. Et h̄ ꝓpt̄ tria. s. Dignitatē regalē. Sctitatē exēplarē. Utilitatē gñalē. Nā dignitas sacerdotal' in ſ merito sublimat⁹ ⁊ honorat⁹. q̄ papue diuia dispēsatōe sacerdotes reges ꝓstituūt⁹ ad regēdū se ⁊ alios. Vñ Hiero. in epl'a ad quēdā leuitā ⁊. xv. q. i. c. duo sūt gña loquēs ꝺ sacerdotib⁹ sic ait. Hi inq̄t sī reges se ⁊ alios ẏrtutib⁹ fgētes. ⁊ h̄ deſigr̄t corona i capite quā h̄nt ī signū regis ⁊ regni qꝺ expectat⁹ a xp̄o. septrū sapiētia q̄ fulgē dñt ꝓpt̄ qꝺ tā q̄ ad reges loq̄t⁹ ipa sapia īcreata. Sap̄. vi. Ad vos igr̄ reges sūt h̄ij sm̄ones mei: vt discat⁹ sapiaz. qr̄ vt dic̄ dñs Jobes papa. xxij. in quadā extrauagāte q̄ incipit Quorū dā. Sic lumē materiale dirigit clauigez in vsū clauis material'. sic clauis scie dirigit clauē p̄tātis. Alias si cec⁹ cecū ducit ābo ī foueā cadūt. Diligite igr̄ lumen sapie oēs q̄ pestis pp̄lis. qr̄ ſm btm̄ Hiero. officiū sacerdot⁹ é interrogātib⁹ de lege rñdere. B Tenet⁹ igr̄ legē scire nō tm̄ explicite: ſ etiā implicite. nec cos ꝓsolet⁹ ignorātia. qr̄ ſm ¶ riso. nō pōt⁹ esse excusatio dāmatōis ignorātia ẏrit⁹. Propt̄ qꝺ p̄capit⁹ psonis eccl'iastic̄. dist. xcv. Ecce p̄dicatorē esp q̄s eccl'ia circūfert⁹ sacris līs sp ꝺz īsistere. ne tūc q̄rāt addicere cū ex officio alios debeāt docere.

nã Eugenius papa tertius ait. Nullus ẽ quẽ oporteat vel pluraliter meliora scire· qꝫ principẽ & rectorẽ. Quare ille gloriosus Señ. nit. Si alterꝫ pedẽ in sepulchro: alterꝫ exhaberé adhuc addiscẽ vellẽ. Sz heu dilectissimi ꝗles sũt hodie mlti rectores & prelati ꝙ seipos ñ valẽt regere. alijs ꝙ quo poterũt prẽesse. Uñ apls. i Tb. iij. Si ꝗs mꝫt domui sue prẽesse nescit: ecclie dei quo diligẽtiã hẽbit. q. d. nullo mõ Tales rectores cecos & incipiẽtes ꝙpat. b. Bef. i li. ō ꝙsideratõe simee currẽti i recto. d. Rex farao i solio ẽ symea i recto ꝙ nihil ꝙpoit & vnit: & qō ꝙpositũ ẽ dissoluit & diuidit Uñ reuera carissimi nõ ẽ hodie necessariũ mittere i tharsis ad portãdũ symeas & pauones. sic legit ō salomõ e. i. Para lypo. ix. qꝫ misit naues i tharsis ad portãdũ symeas & pauões. qꝫ int clericos iã mlros ad modũ symeaꝝ iuenim⁹ fatuos pẽnis pauonis amictos de ꝗb⁹ Greg. i regis. gemẽdo ꝙqueritur d. Dicere inꝫt pudor & gũe ẽ tacẽ regẽdi rectores et ꝙ docẽdi sũt doctores. nec videre erubescũt nec metuũt ducatũ aiaꝝ iprudẽter assumũt. ꝗb⁹ via dilectõis ẽ ignota vl quo ipi gradiãt ignari sũt. tẽ. ¶ Dico secũdo qꝫ sacerdotes dñt honorari ppt exẽplares scitatẽ ad quã spãlr sũt electi Uñ. i. pe. ij. dic petr⁹ ō sacerdotib⁹. Uos estis ge⁹ electũ regale sacerdotiũ gẽs scta pls acqsitõis. Jn ꝗb⁹ ꝝbis notat prio qꝫ sacerdotal ordo ẽ eternaliter pdestinat⁹ ad b vt sit sctus. Epb. i. Elegit vos i ipo ante ꝙstitutõez mũdi vt eẽt scti & imaculati i cõspectu ei⁹. Nã vt ō. iij. etb. Electio sp ẽ rõe alicui⁹ melioris boni. Elegit ꝙ vos dñs sacerdotes vt mistros salutares. seruos peculiares ad sacramẽtoꝝ suoꝝ dispẽsatõez. vt hĩ ō ꝙse. di. ij. pueit. vt scta ꝓcẽt & ꝙficiãt. di. xxv. plecte. Sz q scta mecclias hñt tractare decẽs ẽ vt ẽt sint scti ō ꝙse. di. ij. trib⁹ ppt qō dñs pcepit oib⁹ sacerdotib⁹. Leui. xx. Sctificami. scti esto te qm ego sctus sũ dñs de⁹ vr. Et iō hie. i epla ad pãmachiũ & marcellũ inqt Sz nos clericat⁹ honore ñ abutẽs diligẽti custodia mãdatoꝝ h ẽ qō eẽ videmur. oia ei insignia clericoꝝ vtutes i nob repñtãt pdicãt. vtutes damãt. Z Lamar corona pauptatẽ. vestis hõestatẽ. stat⁹ puritatẽ. cult⁹ castitatẽ. pfessio hũlitatẽ. exẽptio religiõez. officiũ deuotõez. studiuz ꝓtẽplatõez. Et iõ nisi vtutib⁹ polleam⁹ tota vita nra mẽdacũ ẽ & ymago deformis. qꝫ mẽrit caput. mẽrit hit⁹. mẽritur stat⁹. mẽrit cult⁹ mẽrit pfessio. mẽrit exẽptio. mẽrit officiũ. mẽrit & studiũ. vt ꝙ b nos sum⁹ clerici picti: clerici mẽrit⁹. hec ille. Dicit rio qꝫ sacẽdotes dñt honorari ꝙ pt nraz vtilitatẽ et eoꝝ ptatẽ. nã i curijs dñoꝝ potẽtior & vtilior solz ꝙ alijs honorari. Sic hĩ Gen. xli. ō ioseph ꝙ secũd⁹ p⁹ regẽ et vicari⁹ pharaõis i tota tra egipti ab oib⁹ imo etiã a frib⁹ honorat⁹ & adorat⁹ ẽ. Sic etiã sacẽdotes vicarij sũmi regis ꝗb⁹ dñs nr ptatẽ tribuit ligãdi & soluẽdi etiã clauẽ regni celoꝝ vt apiant vel claudãt honorari dñt ab oib⁹. Unõ sic hodie hĩ i euãgelio dñs petro et suis successorib⁹ hãc ptatẽ ꝓmisit d. Quecũqꝫ ligaueritis sup tra erũt ligata & i cel. et ꝙcũqꝫ solueritis sup terrã erũt soluta et in celo. Magna igit hec vtilitas est ppl'o xpiano hĩte tales secũ in tra hñtes ptatẽ ligãdi et soluẽdi potẽtes apire et claudẽ celũ. R Sz qris an illa ptas sit equal' i oib⁹ sacerdotib⁹. Dico vt colligit ex dicẽ dñi Bona. i. iiij. sup mgro sentẽ. dist. xix. ar. ij q. ij. qꝫ ptas illa pt dupl'r ꝙsiderari. vl qꝫtũ ad eẽntiã: vl qꝫtũ ad vsuz. si ꝓmũ radical'r ẽ i aia sic & caract impss⁹ i ordiatõe et equal' ẽ i oib⁹ sacerdotib⁹ & ꝙ libz ꝝm hãc ẽ alti eql'. papa epꝰ siue simplex. & iõ. xcviij. di. legim⁹. vbicũqꝫ fuerit epꝰ siue rome siue eugubio siue ꝙstãtino poli. siue regio siue alexãdrie eiusdẽ meritj ẽ et sacerdotij. Alio mõ possum⁹ loqꝫ qꝫtũ ad vsũ et b mõ reqrit autoritas iurisdictõis Neo eñ pt aliũ ligare aut iudicare nisi ꝙ iudex ei⁹ ꝙstituit ab eo ꝙ pot. Cũ ei sacerdos fuerit a ppl'o electus & ab epo siue abbate ordiat⁹ siue ꝙfirmat⁹ acqrit iurisdictõez. Et iõ iurisdictio ẽ tãqꝫ vis motiua ipi⁹ clauis ptãtis. Hac autẽ deficiẽte ꝙ clauẽ moueat: & si adsit clauis nũqꝫ apit. & si amittit b iurisdictio cessat etiã clauis exercutio. Et ꝝm b qꝫtũ ad iurisdictõis administratõnez differẽtia ẽ. qꝫ papa ordiatõne diuina plac⁹ ẽ oib⁹ epis. postea epꝰ alijs sacerdotib⁹. Z Item magnũ ẽ etiã & honore dignũ eẽ familia rẽ ipatoris aliquẽ potẽtẽ itrare et ꝙq cũ dño et irã ei⁹ placare sic sacẽdos i curia dñi ẽ familiaris potẽs ō ꝙq ꝙ suã oratõez et ei⁹ irã placare. et pacẽ pplo ipetrare. sic

figurat Exo.xxxij.i Moyse q dñ filij israel peccassent adorãdo vitulũ ꝓflatiles ĩmolates hostias loqntre dño ad moysẽ dicẽs. Vade descẽde peccauit ppls tuꝰ. dimitte me vt irascat furor meꝰ ꝛ eos vt deleã eos. rogabat ipe ꝓ pplo ꝛ placatꝰ est dñs ne faceret malũ qđ locutus fuerat aduersus ppl3. Quare dr.i.q.i. Ipsi ꝙ sacerdotes ipi q ꝓ pplo interpellãt peccata ppli comedũt. qr suis pcibꝰ ea delẽt arcꝫ ꝙsumũt. Itẽ maximũ est et dignissimũ sacerdotẽ posse creatorẽ creare ꝛ pro hũana salute deo pñi ĩmolare et offerre. q̃re oi honore digni sũt nec detrahẽdũ ẽ eis sic dic Theleſphorꝰ papa.vi.q.i. Sacerdotes q ꝓpo ore corpꝰ dñi ꝙficiũt ab oibꝰ obediẽdi sũt ꝛ timẽdi ñ dilacerãdi: aut detrahẽdi. qr a qbꝰ se dñi ppls bñdici saluari aut instrui cupit nullatenꝰ eos arguere dz. Ad hoc em̃.b. Bre.horrabat Mauriciũ ipatorẽ ad debitã reuerẽtiaz mistris ecclie ĩ li.v.registri. sic dicẽs. Nõ ĩdignet int̃ sacerdotibꝰ dñs meꝰ: ꝫ excellẽti ꝙsideratõe ꝓpt̃ eũ cuius gui sunt ita eis dñet̃ vt debitã reuerẽtiã eis ipendat. qr illi aliqñ in diuinis eloquijs dij et bñ ãgeli noiant̃. M Cõtra hoc faciũt denigrãtes eoꝝ famã suis detractionibus qđ valde cõe ẽ: lz gꝛuissimuz pctm̃ mortale sit. Vñ ꝙstãtinus impator dicit vt hr̃.xcvi.di.c. In scripturis. Si đ dñi sacerdotibus q iure pres aiaꝝ dicũt̃ aliq̃d ꝓtigerit vos audire qđ ꝙfusionẽ pijs mẽtibꝰ ingerat nõ ifrimitũ.i.iuerecũdũ: ꝫ pudoratos filios noe imitãtes patriã đ reliq̃ ꝛecũdiã ꝓtegat. Et pmisit ibidẽ Uere si ꝓpꝛijs oculꝭ vidissz sacerdotẽ di aut aliquẽ eoꝝ q ĩ mõastico hitu circũamicti st̃ peccãtẽ clamidẽ meã expoliarẽ ꝛ coopirẽ eũ ne ab aliq̃ videret̃ ꝛc. N

Tertia pars in qua oñdit̃

ꝙ nõ soluz ex charitate debemus corrigere et correctõibus hũilit̃ obedire: ꝫ etiaz debemus ad bona ꝙsentire. Moralr ꝓ ꝙsensuz duoꝝ informamur đ ꝛtute obediẽtie q̃ ꝙsistit in ꝙsensu maioris et inferioris. Dicit Uegeciꝰ de re militari ꝙ nihil magꝭ ad victoriã ꝓdest q̃z monitis obtẽpare supioꝝ. Monita ãt tria sũt q̃ fieri pñt in bello ꝓ tria signa. s.ꝓ signuz vocale vt st̃ mãdata supioꝝ. seminocale vt tuba vel cornu. Mutũ vt vexilla ꝛ si gna armoꝝ. Sic in b ello ꝫ dyabolũ debemus obtẽpare monit̃. signis vocalibꝰ scz mãdat̃ ꝛbalr dat̃. qr mãdat nob dñs nr̃ vt obediam⁹ ꝛ ꝙsentiamus supioribꝰ dicẽs. Heb.xiij. Obedite ꝓpositis vr̃is et subiacete eis. Et Mat.xxiij. Quecũq dixerit vob facite. Nã vt hr̃. ff. de re mili. l. militũ. Qui mãdata pncipũ ñ suat capite puniẽdus ẽ: etiã si rẽ bñ gesserit. sic etiã pena et na ẽ puniẽdus q ĩobediẽs ẽ qr peccat mortalr. xi.q.iij. q resistit. ꝛ se. Seminocale signũst̃ enigmata ꝓphaꝝ et figuraꝝ. Nã adã vt stati creatꝰ ẽ ꝓcepto obediẽtie fuit astrictꝰ. Gen.iij. Noe archã faciẽdo ꝛ itrãdo saluatus ẽ a diluuio. Gen.vij. Abrahã filiũ dco ĩmolando pr̃ multaꝝ gẽriũ vocatꝰ est. Ge.xxij. Loth ãgelo obediẽdo ĩcedẽs a sodoma ab incẽdio libatꝰ ẽ: Gen.xix. Signum mutũ sũt exẽpla creaturaꝝ. Dicit Amb. ꝙ apes que legibꝰ regꝭ apũ nõ obtẽperãt occidunt̃. Q Mare obedit naturalit̃ influentie celi. planeta firmamẽto. Sic ĩ oi genere reꝝ deꝰ ꝙstituit aliquos superiores et excellẽtiores q̃bꝰ obedire voluit. Sz illa obediẽtia cõsistit in triplici subiecto ꝓsensu. scz Inferioris ad superiorẽ: Sẽsualitat̃ ad rõem: Romis ad suũ creatorẽ. Dz nãq primo verus obediẽs et minor siue inferior ꝓ ꝙsensuz humilit̃ superiori cedere et ei obedire. Juxta illud moral doc. Catho is. Cede maiori. Est em̃ ꝛtus obediẽtie tã magna ꝙ semp merita cumulat ꝛ augmẽtat. hoiez nobilitat et dignificat. et etiã đ vita eterna certificat. Pz primũ. nã per illã ꝛtutẽ se exercẽs nullũ momẽtũ rpis sine merito trãsit. sicut dicebat. b. Frã. ꝙ verus obediẽs semp meret̃. Vñ tantũ ẽ meritũ obedientie ꝙ in casu aliqs actualem dei dilectõez et ꝓplatiõez tenet̃ dimittere. et supiori obedire. Ponat̃ em̃ ꝙ aliqs q̃ vouit obediẽtiã sit in actuali cõtẽplatõe. ꝛ plar⁹ suꝰ pcipiat sibi ꝙ vadat ad aliquẽ aliũ locũ opa exteriora exercẽdo: tenet̃ sibi obedire et dimittere illã actualẽ cõtẽplatõez. Ex quo pz ꝙ meritũ obediẽtie est maximũ: cui tã magnũ corrñdet pmiũ. sic hr̃ Gen.xxij. ꝙ deꝰ pcepit abrahe vt ĩmolaret filiũ suũ. ꝛ Abrahã obediẽs fuit voci eiꝰ. ppt̃ qđ deꝰ dixit sibi. Multiplicabo semẽ tuũ sicut stellas celi ꝛ sic arenã maris. ꝛ itez ego ꝓte

ctor tuus ⁊ merces tua mag̃ nimis. ℙ
Jrē dicebāt senes q̄ nihil sic deus q̄rit ab his qui primitias habēt cōuersationis q̄ obediētie laborē. Uñ secularis q̄dam relinquēs seculū venit ad heremū adducēs secū vnicū filiū: ⁊ vēit ad abbatē quē inuenit in pristino. ⁊ videns eū abbas veniētē salutauit eū. ⁊ videns parulū dixit ad patrē. Amas eū. ⁊ ille dixit etiā. Rursum dixit ei. Q̄no diligis eū. Rñdit. etiā. Hoc audiēs abbas dixit. Tolle g̃ eū si diligis eū. ⁊ mitte in furno mō cum ardet furnus. Et tenēs pat filiū suū: iactauit eū in furnū ardētē. statim aūt est factus furnus velut ros. Ex qua re acq̄sinit gloriā ⁊ meritū obediētie et magnū p̄miū sic abrahaz
Q Sed diceres forte cōcedo q̄ hō merito maiou. s. deo debeat in oib⁹ obedire ℟ nō videt quare homo hoi debeat obedire: cū de⁹ hoiem p̄ditū ad imaginē suā non p̄stituit sup hoiem ℟ sup bestias terre dicens. Dominamini piscibus maris: volatilibus celi ⁊ vniuersis bestijs. Bene. i. Quod etiā patuit vt dicit aug. in primis parentib⁹. ⁊ maxime p̄fiarchis q̄ potius fuerūt rectores pecudum q̄ hoim et primi et antiqui patres q̄ soli deo debebant esse subditi nequaq̄ abutebant cōcessa a dño libertate. ℟ in oīi honestate morū creatori omniū seruiebāt Rñdetur q̄ nunc p obrupta vitio⁊ hoies defluentes vix etiā sub durissima seruitute p̃nta vicijs cohiberi. Unde peccantib⁹ filijs israel Deut. xxviij. dr cōminādo: p eo q̄ non seruieris dño deo tuo in gaudio ⁊ leticia cordis tui p̄pt rerū oīm abundātiā seruies inimico tuo in fame ⁊ siti ⁊ aridi/tate ⁊ rerum oīm penuria. ⁊ imponā iugū ferreū sup ceruicē tuā. Audi g̃ quid dictū est ⁊ minas tanti iudicis verearis.
Sicut em̃ dicit aug. Nihil interest sub cuius imperio homo seruiat moriturus. dū modo ille q̄ impat ad iniqua non cogat. Felic⁹ em̃ seruitur hoi q̄ libidini. C ōsidera xp̃s dei filiū d̄ ista maiestate supna ad nostrā miseriā descēdisse ⁊ subdi penibus voluit. hoc vos q̄ estis sub obediētia p̄sideare debetis principē salutis nostre Jesum nō venisse: vt voluntatē suaz faceret: ℟ patris ac per hoc patri obediēs vsq̄ ad mortē nō liberas manus nec pedes ℟ affixos crucī: corpusq̄ sacrū immobile: ℟ solū os liberū ad orandū habuisse monstrat: ⁊ cor ad diligendū. Nequa q̄ igitur seruus eius est qui talē sic passum non vult taliter imitari. Liberas ergo manus ad faciendum liberos pedes ad ambulandū nō habebis. ℟ totū corp⁹ cū xp̄o affixum penitentie crucī sola tibi lingua ad orandū: laudandū: ⁊ p̄fitendum ⁊ cor ad diligendū tibi liber remanebit.
℟ Secundo hō p sensualitatē dz obedire ⁊ p̄sentire rōni. Nā sicut experit domū male habere cū ancilla dñat. qz puer bi. xxx. Per tria mouet terra. ⁊ quartum qd nō pōt sustinere per seruū cū regnauerit. per stultū cū saturatus fuerit cibo. id est inebriatus vino. per odiosam mulierē cū in matrimōio fuerit assumpta. ⁊ p ancillā cū heres fuerit dñe sue. Et hoc quartū plus ponderat. qz cū ancilla fuerit heres dñe sue erit amata et honorata sicut dña. ⁊ ipsa dña repudiat ab ea. sicut habem⁹ Gen. xvi. sentētialiter q̄ abrahaz habuit vxorē honestam noīe Sara q̄ sterilis erat. que cum vidisset q̄ non posset habere filiū naturaliter nec bonū esse q̄ tam sanctus homo sicut Abraham fuit: careret prole de corpore suo. ancillā suaz noīe Agar vxorem sibi ex deuotione tradidit: dicens. Jngredere ad ancillā meaz si forte saltem suscipiam ex illa filios: vt quia non possum habere filios naturales saltem habeam per adoptionē. Agar vt dicunt hebrei fuit filia regis egypti vna de vxoribus pharaonis. que videns sanctitatem Sare cum esset in domo regis: quomodo Pharao ⁊ domus eius flagellatus fuerat a domino propter ip̄m dixit in corde suo q̄ melio⁹ esset filie sue Agar: q̄ seruiret sarray tanq̄ ancilla: q̄ si remaneret in magno honore in domo patris. ⁊ iō tradidit eam sarray tāq̄ ancillā. quā ācillam Abraham de p̄sensu vxoris accepit: nō cā libidinis: sed amore prolis. que agar ancilla licet esset pri⁹ bona ⁊ deuota puella postq̄ coniūcta fuit Abrahe in matrimoniū ⁊ vidit se p̄cepisse ab eo: estimauit q̄ omia bona promissa semi abrahe complerent in sua prole. ⁊ ex hoc prupit i quādā elatione ⁊ despexit dñaz suā tāq̄ a diuio p̄misso repudiatā. Q̄ō p̄sideras sarray q̄ abrahā nimis dissimulabat iniuriā sibi factā dixit ei. Nimis iniquе agis̄ me. ⁊ ille statī acq̄escēs rōi dixit. ācilla tua i mānu tua ē. i. iptāte tua ad castigā

dñi t humiliādū fac tibi sic videt. Castigā te igit ea saray fugā iniit xpus terrā egi pti vñ erat. Mora'r. Abraha ē ho q̄ re uera hz vxorē t ācillā. qz. s. sara vxor sua significat aiaz. agar vo ancilla sensuali tatē. Sara igr aia de se sterilē vr. qz per se nihil vr posse opari. nec ptū cuiuscūq; o pis boni gnāre cū non heat organa. t io oz p ancillā pmoueat p sibi filiū boi o pis pducat. Cū igit sensualitas sic dimis sa libertati fuerit t volūtatē q̄si viruz ad se allexerit p appetitū aialē t insuis occa siōib⁹ spreta rōe sic pdūcet male stat in re gno aie t in prturbatiōe t pmotiōe toti⁹ familie potētia p. Dz g rō pqri t hoiez i ducere ad hui⁹ iniurie vindictā. q vna cū rōe castigare t humiliare dz carnalitatē vt pficiat t seruiat rōni. Gal. iiij. Ejce an cillā t filiū ei⁹. nō erit em heres fili⁹ ācil le cū filio libere. ¶ Tertio hō dz p rō nē deo pfectre et totā ppriā volūtatem ei subijcē. nā bm Anſ. de silitudinib⁹ p pria volūtas soli deo cōuenit. Sol⁹ enim de⁹ q̄cquid vult dz velle ppria volūtate ita vt aliā quā sequat ñ heat sup se. Cū igit hō vult aliq̄d p propriā volūtatē do aufert q̄si suā coronā. Sic em corona so li regi cōperit. sic ppria volūtas soli deo. Et sic ppria volūtas dei fons ē t origo toti⁹ bonitat t boni: ita ppria voluntas hois ē exordiū toti⁹ mali. vñ Anſ. assimi lat ppriā volūtatē herbe venenose quaz q̄da medic⁹ pitissim⁹ suis parentib⁹ int dixit cōminās p si ex ea comederēt lepro si effecti mox interirēt. At illi pcepta eius obedire nolebāt t herbas comedētes le prosi effecti leprososq; filios genuerūt. at q; vt medic⁹ cōminat⁹ fuerat mortui sūt Quor filij hz pres suos aguerūt herba il la infirmatos fuisse et mortuos. cāde tñ herbā sup oēs diligūt. indeq; cibos suos p diūt. maneq; surgētes ex eade quasi p medicamēto accipiūt. Hi g̃ q̄ sunt deme tes oi s qui audit aduerte pōt. hz min⁹ de mēcātur. q ppria volūtate vtunt. Ipa ei herba diaboli venenosa oib⁹ ea vtētib⁹ ē t pestifera. Hāc de⁹ pmis parētibus in terdixit. t tñ ex ea comederūt t leprosi fa cti sūt t de paradiso expulsi. ¶ Ex q̄ bus oib⁹ pz q̄ ppria voluntas dz occidi meritō vt hō valeat bm volūtatē dei viuē dicēdo. Fiat volūtas tua. Vñ Bern. Bo nus obediēs dat suū velle suum nolle vt possit dicere cū ppba. Paratū cor meum de⁹. Que oblatio dr magis grā q̄ q̄cunq; alia victima. qm in obedientia victima t p pria volūtas q̄ nobili⁹ ē q̄d hō dare deo pōt. Dat em arborē cū fructib⁹. Grego. Obediētia victimis iure pponit. qz p vi cimus aliena caro p obedientiā vo ppa volūtas mactat. viij. q. i. Sciēdū. Ex q̄ b⁹ pcludit anſ. q̄ op⁹ meritoriū factū ex voto magis est meritorium: q̄ si fieret sine voto. Ex quo seq̄tur sicut ibi probat An sel. q̄ magna ē spes monacho pfesso. Et ponit silitudinē. Duo sūt quoz vnus vo uet nō facere ꝯ deū. t secūd⁹ nō vouet: t vterq; delinqt. Dicit anſ. q̄ de⁹ pmū iu dicat postq̄ pfecte peniteat tā q̄ suū t nō alienū. t accipiet de⁹ vindictā de eo tā q̄ de suo. Secūdū āt iudicat duri⁹. d. Ideo noluisti mihi fidelitatē pmittē: vt posses ꝯ me liberi⁹ peccare. t g̃ ago ꝯ te: non vt erga meū ß vt adūsum alienū agā. totuz q; erit mei iuris vsq; ad q̄drātem nouissi mū. ¶ Sic g̃ de⁹ inter pfessū t nō p fessum iudicat. nō solū aūt pfessum min⁹ iudicat nō pfesso. Iz etiā q̄lib et laico pro fessus em maiorē miaz cōsequtur si penite at. t si nō maiorē damnationē sustinebit. Et si dixeris q̄ de⁹ nō tuste dicē vouēti. Serue neq̄ tu q̄to mihi eras familiari or: tāto es inabilior et petor. pōt ille rnde re. Dñe verū est qđ dicis q̄ diu penitere nolui. sed postq̄ peniteo meq; pm i emē dationē trado nūq; pei⁹ illo pati debeo: qui nec q̄d qđ hz totū tibi dare vult p sa tisfactione sui delicti. Reseruās igit sibi ppriā voluntatē facit sicut quidaz pau p de quo narrat Sen. in quadā pclamato ne di. q̄ in quadā ciuitate fuerunt due le ges quaz pma talis erat q̄ q̄cūq; spōte dānū fecit redderet quadruplū. q aūt nō spōte: ß pter intentionē redderet simplū. secūda. q̄ dāni illati sit actio. Accidit ea sus i ista ciuitate q̄ ciuis ppotēs t diues morabat iux pauperē q̄ iux domū suā hē bat arborē q̄ multū nocebat diuiti impedi do ingressuz dom⁹ t claritatē ei⁹. rogabat diues psonal'r vt ipaz arborē succideret: t eā sibi vēderet. Paup elat⁹ noluit t sp diuiti nocē voluit. Qđ vidēs diues cogi tauit q̄ bm legē euaderet. t q̄dā nocte ar borē succēdit. t qz dom⁹ ppe illā arboreꝫ erat: ignis de arbore cecidit t paupis do mūcalā cū oib⁹ bōis cōbussit. Qđ vidēs

pauꝑ ꝺ diuitē cora iudice ꝺqſtꝰ é. Diues ār rīdit. Arbor in nocuit t io ſpōte eam ſuccēdi. volo reddē q̄druplū. domꝰ ār p̄ ter meā itētōez ꝓbuſta é: t io reddā ſim plū. t iudicatū é ꝙ iuſt legē faceret. ✠ Diues é deꝰ. pauꝑ hō. arbor ꝓpa voluntas. q̄ nocz diuiti īpediēdo igreſſū celi et credulitatē claritat ei minuēdo. Hāc volūtatē petit deꝰ ſibi dare ꝑ felicitate eterna: ſ̄ hō hō pauꝑ t elatꝰ recuſat. ſuccēdit igr̄ a deo dū aīa tradit flāmis et naliꝰ iferni. Et qz corpꝰ iūget pꝰ iudiciū aīe t ēt totaliꝛ cremabit t et naliꝛ q̄re dicāt aliqui ꝙ in iferno nihil magꝭ q̄z ꝓpa volūtas ardebit Bet. Tolle ꝓpaz volūtatē t iferni ñ erit. Cū igr̄ tūc pauꝑ dānatꝰ ꝙq̄rit ꝺ dānatōe. rīdet qz in ſp nocuiſti et reſtitiſti ꝓpa volūtate ſpōte ſuccēdi eā. t io reddā tibi q̄druplū. ſ. oē malū t oīa tormēta apoc. xviij. Quātū glificauit ſe t i ꝺlitijs fuit tm̄ date illi tormētū t luctū

Feria quarta poſt oculi. Ser. xxij.

Eceſſērt ad ieſū ab

ibrīmis ſcribe t phariſei di. q̄re diſcipli tui trāſgrediūtur traditōes ſenioꝝ. ✠ Mat. xv. ¶ Videm ꝙ obligat ad ſolidū ſoluēdū ſatiſfacāt cū donat libr̄ā qꝺ é maiꝰ. Sic etiā habem in ſil exēplū ex de voto. t voti redē. c. ſcripture. ꝙ ꝙ deo obligat ex voto ad aliqꝺ obſeq̄uz tpale puta pegrinatōnis vl ieiunij vl alteriꝰ opis pietat reneturilloꝺ reddē. ſi ār illoꝺ ꝓmutati meliꝰ ñ frāgit votū. Uñ accidit caſꝰ ꝙ ꝙdā voluit viſitare ſepulcrū dñicū t mutādo ꝓpoſitū facꝰ é móach ſup ꝙ q̄ſitū fuit a papa an ſit reꝰ voti fracti. rīdit i hec ꝺba reꝰ fracti voti ñ aliq̄tenꝰ br̄ ꝙ tpale obſequiū i ꝑpetuā noſcāt religiōis obſeruātiā ꝓmutare. Sic ēt trāſgreſſor p̄cepti ñ é ꝙ hmōi ad ſniaz t meliorē ptē obſeruat t ñ ad lr̄az. Uñ. C. ꝺ lega. li. x. l. ñ dubiū. nō dubiū é i legē ꝓmittē eū ꝙ ꝺba legꝭ āplexus ꝓ legꝭ uirit volūtatē. nec penas iſertas legiꝰ euitabit. ꝙ ſe ꝓ iuris ſniaz ſeua p̄rogatiua fraudulēt excuſat. ✠ Ad ꝓpoſitū phariſei t iudei a p̄ribꝰ quādā traditōez ſiue legē recepert q̄ ſtrīgebat eos ad lotōez manuū q̄ñ ad mēſā accedebāt q̄ ſm aliq̄s ñ ſemel i ꝓncipio ſ̄ ſcōm mltitudinē ferclorꝝ ſepiꝰ fiebat. Et illud ſtatuert ꝑpt̄ ꝺbū Iſa. i. dicēt. Lauami t mūdi eſtote iſmuās mādās lotōez aiarū t ñ corpoꝝ. Phariſei ār tſcribe ſniaz huiꝰ ſtatuti trahebāt ad quādā ſupſtici oſā falſitatē. dicētes hmōi lotōez valere ad ſpūalē mūdiciā. Q ꝺ cogſcētes diſcipuli volebāt there ppl̄z a tali ſupſticioſa falſitate. ñ lauabārmanꝰ. ✠ iuſt rectaz ſniaz aias Et io phariſei repbēdēdo eos dicūt xpo. q̄re t̄c. ✠ Querit an ꝙſuetudo ſtatuta cōicatū: ſiue legeſ hūane ſp obligēt i foro ꝙſcie. rīdet a doc. ꝙ ſi ſint iuſte facta ſp obligāt. alit nō. Ad ꝺ aūt vt ſint iuſta dīnt h̄re illa Prio ꝙ ñ ſint ꝓ libtate eccl̄iaſticā. qz vt ſic ꝓditores t ſeruatores facētes: t ꝙſētientes ſt ipo facto excōicati ex de ſen. excō. nouerit vbi ✠ Donoriꝰ t triꝰ excōicat oēs q̄ de cetero ſuari fecerit ſtatuta edita: t ꝙſuetudines introductas ꝓ eccl̄ie libtate: niſi fecerit amoueri. Et etiā excōicat ſtatutarios t ſcriptores ſtatutoꝝ ipoꝝ. necnō t ptātes: rectores: conſules t ſiliarios locoꝝ. vbi hmōi ſtatuta t ꝙſuetudies edite fuerit vl̄ uate. Ibi em̄ ꝺr ꝑchdolor ꝙ i diuerſis mūdi ptib ꝙſules ciuitatū et rectores: necnō et alij q̄ ptātē h̄re vidēt tot onera fre quēter iponūt eccl̄ijs: vt ꝺterioris ꝓditōnis factū ſub eis ſacdotū videat ꝙ ſub pharaōe fuerit q̄ diuine legꝭ noticiā ñ habuit. Iſte q̄dē oīb alieis natōib ſuituti ſubiacēt ſacdotes t poſſeſſiōes eoꝝ in ꝑſtina libtate dimiſit. t ꝺ publico eis alimoniā miſtrauit. Ipi ꝺo onera ſua fere vniuerſa iponūt eccl̄ijs t totā garijs t theloneijs t exactōib eā affligūt. vt totū eis qꝺ Jeremias ꝺploraꝛ ꝓpetēvideat dicēs. Princeps puincia facta é ſb tributo. Cōtra qꝺ mādat greg. iij. ex de īmu. ec. Nō minꝰ ſub anathmat diſtrictōe de ceto talia fiāt Iſai. x. Ue q̄ ꝺdūt leges iiqs t ſcribētes iuſticiā ſcripſert vt oppmerēt i iudicio paupere t vim facerēt cauſe hūliū ppl̄i mei. q̄d faciēt i die viſitatōis t calamitat ꝺ lōge veniēt ad cuiꝰ fugiēt auxiliū. t vbi ꝺreliq̄t gliam vr̄az. Cauete igr̄ ne icuruemi ſub viculo t cū int fect. ſ. demonib cadat. Illoꝺ em̄ pctm̄ é tā gue ꝙ caſꝰ refuatꝰ dño pape ipo facto. qꝺ iā mīme curat. nec ꝓfitetur nec ꝓtert. t qz ex corruptela mō vbilibz t gñalit ꝑpetrat nullꝰ credit ſpāli ꝑ illo facto h̄re crimē. Secūdo ꝙ ordiet ad bonū finē. vt pote ꝑpt̄ bonū cōe t ñ ꝑ

pter bonū ꝑuatū: alꝫ statuta ñ obligāt
Tertio ꝙ talia sint ī se iusta. qz aliqñ alī
qđ ēvtile rei publice qđ tñ ī se ñ ē iustuz.
Dic hꝫ pecuniā ē vtile reipublice. et tñ
lex statuit vl̄ ꝓsuetudo possit eē ⁊ fieri q̄
bus malo mō ꝯgregaret vtpote ḡuādo
clericos: paupes: viduas: ⁊ orphanos. ⁊
sic ꝺ aliꝭ. talia qz sūt iusta ñ obligāt: sz
eiꝰ oppositū. Quarto vt fiāt ab hñte po
testatē. Nā si ꝺnitor legē ñ hz ptātē statu
ta sua ñ obligāt. qz tali statuēti dici pōt
vt fuit dictū moysi. Exo. v. q̄s te ꝓstituit
principē sup nos. Quīto vt ex fama sint
iusta. ⁊ hm̄ ꝓportiōez onera ⁊ honores
diuidāt q̄ ad mlt̄i. iudiez. tūc obligāt ali
ter ñ. Sexto ꝙ ñ sint ꝯ ius diuinuz. ⁊ a
ꝺo ordiatū ꝯ sacre scripture p̄cepta ī ꝺca
logo spāl̄r ꝓhēta. Septio ꝙ ñ sint ꝯ ius
natale et ꝛ̄itatē ⁊ rōez alit nō obligant
Uñ si aliq̄ fiāt vl̄ statuāt ꝯ illa p̄dicta sē
refutāda. nec obligāt aliquē nisi statuta
rios ad penā et nā. Quātū igr̄ ad ꝓsecu
tōem ⁊ ꝓtinuatiōez hēri dict̄ ē de correc
tōe fraternali et obediētia. hodie ꝺ sub
iectiōe filiali ⁊ pueroꝝ ad pēres reueren
tia. et sunt tres ꝓres lr̄e. In p̄ma notat
iudeoꝝ ꝯfutatiua cecitas. in p̄ncipio.
In secūda eoꝝ exp̄ssiua falsitas. ibi. oīs
plātatio quā nō ⁊c̄. In tertia dictoruz
instructiua veritas. ibi. adhuc et vos ⁊c̄.

Quātū ad p̄mā ptē ē sci
endū ꝙ iudices ordiarij ꝺ q̄bꝰ pꝰ dictū
ē mortuo moyse iualescēte iūsticia statu
erūt aliq̄ p̄nētia ad regimē ppli sub p̄
cepto tā q̄ necessaria. aliq̄ ꝛ̄o sub moni
tōe tā q̄ decētia ⁊ hōesta. ꝺ q̄bꝰ hōestis
erat etiā illō vnū qđ hic tāgit. ꝙ. s. acce
dētes ad mēsaz lauarēt manꝰ. qđ disci
puli nō faciebāt. ñ ꝙ lotio manuū q̄ ad
hōestatē faciebat eēt mala vl̄ ꝙ ipi ob
mittēdo bñfacerēt vt fac ad hōestatē. Iz
bñfacerēt obmittēdo ꝓpt̄ supstitionem
quā ipi pharisei itedebāt. iō reph̄ēdunt
discipl̄os q̄si trāsgressores leq̄: ⁊ xp̄s q̄si
clauo clauū retūdēdū rñdit. Qui trāsgre
dit mādatū dei ꝓpt̄ mādatū hoīs ē ma
gis accusandꝰ nec ydoneꝰ alios accusa
re: ⁊ vos scribe et pharisei estis hmōi. ḡ
⁊c̄. ꝙ aūt minor sit ꝛ̄a. s. illa vos trāsgre
dimi p̄cepta ꝺi ꝓpt̄ mādatū hoīs pz. qz
docuistis filios dicē pentibꝰ suis. Uota
mea ⁊ oblatōes mee sacꝺotibꝰ facte pꝰ
ꝓsunt p̄ētibꝰ q̄ ꝙ si eis daret̄. qz sic ꝓsunt
aīe. ⁊ tūc corpi. quasi filij dicāt p̄ri ⁊ mri.
Melius ē ꝺo offerre q̄ vob ī necessitatibꝰ subuenire. qz talꝫ oblatio aīabꝰ vtis et
nr̄is pdest. ⁊ tūc tm̄ corpibꝰ pdest. Ex
ꝺ ei p̄ētes paupes fiebāt ⁊ ita irritū feci
stis mādatū ꝺi. Exo. xx. Honora p̄rez et
mr̄ez. qz honor ñ solū ī reuerētia: ⁊ etiaz
corpoꝝ subuētōe ꝯsistit. ⁊ bylt lr̄a. Mu
nꝰ qđ cūq̄ ⁊c̄. Postea obiurgat eos ꝺ ca
lida sitatōe oīdēs eos alīꝺ hr̄e ī corde ⁊
alīꝺ in ore. iō nō eē dignos accusare. sic
trāsgrediētes mādatū dei nō dñt alios
accusare. ⁊ vos pharisei estis hmōi. igit̄
mior ꝓbat̄. qz qđ ore dicit corde ñ ꝓbat
et ḡ estis illi ꝺ q̄bꝰ Isa. dic. Pꝓls hꝫ la
biis me hono. cor eoꝝ lōge ⁊c̄. Ba Ma
ral̄r ē notāduꝫ ꝙ rōi ꝯsonū ē ꝙ ill̄ bñfa
ciam̄ a q̄bꝰ etiā mlta recipim̄ bōa. nā
ꝺm ph̄m. natural̄r qlibz aīal diligit su
um bñfactorē eū honorat ⁊ reuerēter tra
ctat. Nā vt hr̄. ff. de obsequijs p̄toni. ꝯso
na sp̄ sctā. i. honorāda ꝺz videri libro et
filio. ꝯsona p̄ris aut p̄toni sp̄ sctā videri
ꝺz. ff. ꝺ obsequijs librorꝝ. l. libro. Et igr̄
liberti siue ꝺui q̄ manumittūt a p̄tonis
siue a dñis suis tenet̄ eis sp̄ reuerētiā et
obsequiū p̄stare. q̄ ꝯsistūt ī alēdo si pau
pes sūt. in assurgēdo: sedēdo et sil̄ibꝰ qđ
si nō fecerit possunt eos reuocare ad ꝺui
tutē. Et. ꝺ obse. p̄tom p̄stādis. l. etiā libe
ris. Uñ si ꝺnꝰ donatꝰ libtati ꝓmoueat
ad sacerdotiū. ⁊ postea accusēt ep̄o ꝙ no
lit dño horas canonicas psallē deḡdari
ꝺz ex ꝺ ser. ñ ordi. nullꝰ. Qđ ītelligit ꝺm
beñ. qñ ip̄m sub hac ꝯditiōe manumisit
vt ei psalleret. Cōtra. liiij. di. q̄cunq̄ ꝺr.
ꝙ illi ī q̄bꝰ p̄tonꝰ aliqđ obsequiz retinet
ñ sē ordināti. Rñdeo illō ītelligit ꝺ ob
seq̄o tpali. s. vt det votū equū vel hmōi.
tale ñ pōt retineri ī eo q̄ manumittit ad
ordies. obseq̄uz aūt spūale vt oret ꝓ eo
celebret missas ⁊ hmōi p̄t bñ retineri. Et
Cū igr̄ q̄libz ꝺui teneat obsequz p̄stare
dño ꝓpt̄ bñficiū sibi factū mlt̄ropl̄ꝰ filiꝰ
vl̄ filia p̄ētibꝰ q̄ eis mlt̄a bñficia ꝓtulerūt
Uñ phs. viij. etb. Filij p̄ētibꝰ suis non
p̄nt reddere equalēs. qz tria nobilissima
dona ab eis recepert. s. eē nutrimtū ⁊ do
ctrinā. Dēm̄ igr̄ honorare p̄tonos nr̄os
nat̄ales. Honore reuerētie ꝓpt̄ eē origi
nis. Honore bñficētie. ꝓpt̄ nutrimtū ne
cessitaq̄. honore obediētie ꝓpt̄ nutrimtū

ꝓbitat. Prīo debem⁹ honorare pētes ⁊ eos reuerent tractare. qꝝ ab eis accepimus eē ⁊ origine. Nā q̄ vilissimā alīquā tūicā vel camisiā ab alīo acciperet datore pl⁹ a/ lijs diligēt ⁊ honoraret mīro magꝫ ꝓples pentes a q̄b⁹ nobilissimā naturā accepit Eccl. vij. Honora pr̄em tuū ⁊ gemit⁹ mr̄is tue ñ obliuiscaris memēto nisi p ipos ge nit⁹ fuisses ñ nat⁹ eēs. Iste honor reuerē tie ꝓsistit in affectu ⁊ i effectu. In affectu: diligēdo pentes ⁊ timēdo offensaꝫ eorū ex amore. vñ Dieī. ō honorādis pentib⁹ p̄beat pētib⁹ mixta formido. In effectu: assurgēdo caput iclīnādo: ⁊ hmōi. ad ro. xiij. Cui honorē. glo. reddite honorē. ℣ Secūdo dīt pentes honorari honore bñ ficētie q̄ ꝓsistit in trib⁹. Prīo i solatio ver boꝝ. hiero. ō honorādis pentib⁹. Neo as peris ꝟbis p̄ez ledat. b̄ filioꝝ ora loquā tur qō pētes delectat audire. qō heu pau ci filij faciūt. ℟ pentes mal⁹ ꝟbis tractāt: ⁊ eis enormit maledicūt. Di st̄ filij et ne dānatiōis. Exo. xx. Qui maledixerit p̄ri vel mr̄i morte moriat. Secūdo honor bñ ficētie ꝓsistit in fuicio. Eccl. iij. q̄ timet deū honorat pētes. q̄si dīs fuiat eis q̄ eū ge nuerūt. Nā corui q̄n ex senio deplumat: pulli ⁊ alij corui pēnis suis ⁊ alis eū ve/ stiūt. Elephas ēt senio gnat⁹ appodiāte se ad arborē fractā vel debilē cadens cla/ mat: ad cui⁹ vocē iuuenes elephantes ac currūt ⁊ eū de fra tollūt. sic ēt pueri paré tes gnatos senio dīt iuuare. qō heu ali/ q̄ modicū currāt. imo parētes ꝟberibus trucidāt: q̄s p̄īt pētes q̄si spurios expel/ lē: ⁊ eos exhereditare ppt hmōi iurias. vt ō i aut. vt cū de appellatōib⁹ cog̃scat §. cās. coll. viij. Eccl. iij. Fili suscipe sene ctutē p̄ris tui. ⁊ ne ꝓtristes eū i vita tua. ℭ Tertio honor ⁊c. ꝓsistit i exhibitiōe ⁊ mīstratiōe nēcīoꝝ victꝰ ⁊ vestit⁹. Eccl. iij. Honora pr̄ez ⁊ mrēm ⁊ supueniet tibi bñdictio tua. Vñ pulli aconiaꝝ diligūt suos pentes. ⁊ q̄diu eos i iuētute nutri erūt tādiu ētin senio eos suscipiūt ⁊ fouēt Sic ēt filij isr̄l patrē suū ⁊ mrēz i senectu te fouebāt. vt ō Gen. xlij. Gz heu tal⁹ v̄ hodie int pentes ⁊ filios eē ingratitudo. q̄ lis int rabidos canes. q̄diu ei catuli de lacte mris viuūt diligūt mrēz sibiq̄ adhe rēt. ℟ q̄ cito st maiores ⁊ hñtes acutos dē tes ⁊ p̄īt met ossa corrodē. sic p̄r ⁊ mr̄: si os ꝓiciat ad mediū. ⁊ illō arripiāt. festi nant. nūc insiliūt. nec pl⁹ pāt pentibus q̄ alijs. imo p posse pati sunt pugnare. Sic multi sūt silēs q̄ dū st in prāte parē/ tū ⁊ viuunt de bonis eorū eos diligunt ⁊ honorāt. ℣ Si āt ꝓigat pētes relig̃ re bonis ad man⁹ filioꝝ ⁊ filiarū ꝓtume lia afficiunt. De talib⁹ ō Mich. vi. ℣ fi li⁹ ꝓtumeliā fac patri suo. ⁊ filia ꝓsurget adūsus matrē suā. Vñ fert q̄ quidā pa terfamilias totā hereditatē dimisit filio suo. fili⁹ vo q̄ patri mlta bñficia ꝓmisit factuꝝ dū bōa i māib⁹ habuit. prīo prēz ad camerā ꝑpriā locauit: ℟ senescēte p̄re i camera eū sustinē nolēs de camera eiecit. ⁊ ex retro ostiū aule sibi lectū pauit. Ad/ uenīēte igit hieme dū frigus iualuit sine tegimēto iacēs rogauit puerū filij sui vt patrē ⁊ filiū suū rogaret: vt pānīculū ali/ quē sibi ꝓcederet ad se tegēdū. puer vero vix duas vlnas burrīlt obtinuit. Cuz vo alie due vlne supessent puer flendo prēm rogauit vt sibi illas ꝓferret. Quo queren te ⁊ ad q̄d ita obnoxie pereret. rñdit puer Reuera pat fuabo inq̄t eas q̄usq̄ fueris decrepit⁹: sic nūc é au⁹ me⁹ p̄ tu⁹ ⁊ tunc eas tibi dabo. nec āpli⁹ a me hēbis q̄ ipe ia a te obtiet. Ille igit ex puero corrept⁹ i corde pauss⁹. ⁊ patrē pl⁹ honorauit. ℬ Tertio debem⁹ honorare parētes humi liter obediendo eis. Epb. xiij. Filij obedi te parentib⁹ vr̄is. Naz doctrina pij p̄ris doctoris libēter suscipit. Sic etiā doctri/ na parentū q̄ amore cordiali instruūt li/ bēter suscipi dz ⁊ fuari. puer. i. Audi fili mi. disciplinā patris tui ⁊ ne dimittas le gē matris tue vt addat gratia capiti tuo ⁊ torques collo tuo. Sed q̄rit an iubēte patre filij teneat exire religionem vt eis snbueniat i nēcitate ꝓstitutē: Rñdz Ale xā. de ales. ⁊ ēt Hiē. de ly. sup hūc passuz q̄ alit é dicēdū de isto q̄ nondū religiōez intrauit. ⁊ aliter de isto q̄ iā religiōez intra uit. De ꝓmo si videat pentes i magn nēci/ tate q̄bus p aliū subueniri nō possit ñ dz religiōez intre: ℟ tenet obedire ⁊ mīstra/ re parētib⁹ maxie si absq̄ piculo peccati possit in seculo remānere. Si vo p aliū pos sit pētibus mīstrare pōt si vult religiōez intre. Vñ Criso exponēs illud Matb. viij. Dimitte mortuos sepelire mortuos suos dic q̄ malū é abducē hoiez a spūali b⁹. ⁊ maxie cū fuerint q̄ mīsteriū parētuz cōpleāt. Extabant enim aliqui qui com/ plere possēt illi⁹ funeris sepulturā. Post q̄ vero aliq̄s iā est in religiōe professus:

mortuꝰ ē mūdo. Uñ ꝑ spūalē morte de/
obligaꝫ mūdo a cura ipēdēda pētibꝰ. sic
ēt deo obligaꝫ ꝑ mortē corpalē. Et iō nō
peccat ⁊ ꝓceptū facē dei: si in clauſ.o re
māeat sub ꝓcepto ꝓlati pentū miſtratōe
ꝓrmiſſa. Eſt em factꝰ ipotēs ad reddē/
dū debi.um miſterīū abſq; ꝓpria culpa.
Dꝫ tū q̄ tū pōt salua ordīs sui obediētia
satagē: vt ꝑ se vel aliū suis pentibꝰ sub/
ueniaꝫ. si necītate fuerit ꝓstituti Uñ hāc
necītatē vix icidē ꝑt aliq̄s q̄ diu durat pie
tas fideliū. iō tiꝛ iſte. s. ne pentes penu/
riā ⁊ defectū patiaꝫ ꝑ igreſſuꝫ filiorꝫ va
nꝰ ē. vñ Hier. in epla ad paulinū. Niſi tu
poſſeſſiūcl'as tuas caute ⁊ q̄ſi pederapti
vēdideris ñ hꝫ xps vñ alat paupes ſuos

Secūda ps i qua oſtendiꝫ

phariseorꝫ expſſiua falſitaſ. Nā q̄ñ ꝑ do
ctrinā xpi videbāt eorꝫ ſil'atiōēz ⁊ doctri
nā reꝓbatā. ⁊ q̄ nō poterāt reſiſtē per
rōēz vl' ſcripturā ex iuidia mouebāt̄ ꝯ
ipm ad mouendū ſeditionē. Dꝫ qꝛ vitas
doctrie nō ē dimittēda ꝓpt̄ ſcādaluꝫ qđ
ꝓcedit ex malicia ipiꝰ ſcādaliſati. Unde
gre. Si de vitate ſcādalū oriꝫ rectiꝰ oriri
ꝑmittiꝫ q̄ꝰ q̄ vitas reliq̄t. iō ſeq̄t omis
plātatio. i. doctria ab hoie iuēta q̄ nō ē le
ge ipiꝰ dei ꝓſona eradicabiꝫ. qꝛ nō hꝫ fir
mū fundamētū ⁊ radicē. ſimte illos. q. d.
doctrinā ⁊ vitā taliū euitate. Ceci ſt̄ vo
carētes itellectu legꝫ ⁊ duces ceꝯ. qꝛ ali
os excecāt ſuo erroꝛe ⁊ ſcādaliſāt ⁊ ducūt
eos ad ꝑcipitiū dānatōis et'ne ℣ Moꝛa
l'r. hic iſtruim nō ml'tū curare ꝑ doctri/
nā vitaꝫ malos ſcādaliſare. ꝛ cauē ne ſcā
dalū demꝰ ꝓximis ꝑ opa ⁊ dicta nr̄a ma
la. qꝛ vt ꝺꝛ Mat. xviij. Qui ſcādaliſaue
rit vnū de puſil'is istis mīmis. i. ſimplicibꝰ
q̄ fūt pue vi.it̄ q̄ i me credunt expedit vt
ſuſpēdaꝫ mola aſinaria i collo eiꝰ ⁊ ꝺmer
gaꝫ i ꝓfundū maris. Qꝺ expōit Hiē. de
ly. Expedit. i. meliꝰ eēt hꝺi mori corpalit̄
q̄ ex malo exēplo ſuo facē aliū ruē i pcm
mortale. qꝛ ex hoc meret̄ mortē et'nā q̄ gꝝ
uiorꝛ ē morte ꝛpali. nec mirū cū dānū ꝛpa/
le alicui iliato mīme qꝺ q̄ſi nihil ē reſpe/
cu dāni ſpūalis ꝓmaneat ipunitū. Sic
cñ hꝫ ex ꝺe iuꝝ. ⁊ dā. dato. c. q̄ ſiq̄s ape
ruerit ciſternā ⁊ foderit ⁊ nō opuerit eaꝫ
ceꝺeritq; bos vel aſinꝰ i eā: dñs ciſterne
reddet pcūi iumētorꝫ. Et ꝺ ē verū ſm glo.
ſi hoc tēc in loco publico vbihoies vl'iu/
mēta ꝓſueuerūt ābulare. ſi vo i ꝑuato lo
co vbi ēt ꝓſueuerīt fieri tales fouee vel ci/
ſterne ñ tenet̄. Sic ēt ꝺꝛ. ff. ad. l. acq̄liā q̄
q̄ foueas vſorꝫ ceruorꝫ capiēdorꝫ cā faci/
unt. ſi i itineribꝰ fecerūt ⁊ i via publica. ſi
aliq̄ꝺ malū vbi acciderit niſi prꝰ denūci
atū ⁊ clamatū fuerit obligāt̄ ſatisfacere ꝺ
dāno. qꝛ q̄ occaſionē dāni dedit tenet̄ de
dāno satisfacē. ex. de iiuꝝ. ⁊ dā. da. Si cul
pa taa. ⁊. ff. ad. l. coꝛ. nihil it'eſt. Si q̄ pec
cādo publice foueā fodit ad aquā ꝑ imi/
tationē: ſimplices ruūt ꝑ ſcādalū. ille gra
uit̄ peccat ⁊ deo tenet̄ ſatisfacē de dāno
aiarꝫ iſtarꝫ. Quare ꝺꝛ Matħ xviij. Ue
hoi illi ꝑ quē ſcādalū venit. Nam ex tali
ſcādalo triplex malū oriꝫ. s. Infirmꝰ corꝛ/
rūpit̄. Bonꝰ ꝓfundit̄. Deꝰ ex eo ꝓtēnit̄.
Prio dico q̄ infirmꝰ corrūpit̄ cū ex malo
qꝺ videt: vel iudicat. ſcādaliſat̄: qꝺ apl's
phibet. i. Corꝛ. viij. cū dic. pibit infirmꝰ in
tua ꝓſcia fiat̄ ꝓpt̄ quē xps mortuꝰ ē. ſic
āt peccātes in frēs ꝓſciaꝫ eorꝫ infirmā ꝑ/
cutiētes in xpo peccāt q̄ꝛopt̄ ſi eſca ſcan
daliſat frēz meū nō māducabo carnes in
etnū ne frēz meū ſcādaliſē. hic beꝛ. Gra
uiorē ab eo dñs ꝓſecu..onē ſuſtinet ⁊ ꝑ/
nicioſo ſcādali exēplo aias ab eo q̄s rede
mit aūtit q̄ꝰ a iudeo q̄ ſanguinē eiꝰ fudit.
Itē hoꝛrēdū penitꝰ ſacrilegiū qꝺ ēt iporꝫ
facinꝰ vł excedē q̄ dño manꝰ ſacrilegas
iniecerūt q̄ oim aiarꝫ reꝰ pctoꝛ tenet̄ q̄ de
ſue puerſe vite ſcādalo piclitari vł. ⁊ coꝛā
ſūmo iudice redde. rōēz de ſingul'. Sed
notandū q̄ ſcādalū grece ꝺꝛ ruina vl' of/
fensio latine. ⁊ fit q̄ñ q̄s ad ruinā diſpo/
nit ſpūalē vel dictū vel factū alteriꝰ inq̄ꝝ
tū: aliq̄s. s. ſua āmonitōe vel inductiōe āt
exēplo alterꝫ trahit ad peccādū. Et eſt du
plex. s. paſſiuū ⁊ actiuū. Paſſiuū in eo q̄
q̄s ſcādaliſat̄. Actiuū i eo q̄ ſcandaliſat
dās occaſionē ruine. ⁊ ſcādalū paſſiuū ē
pctm̄ i eo q̄ ſcādaliſat̄. Nō em̄ ſcādaliſat̄
niſi inq̄ꝝ. ā aliq̄lit̄ ruit ſpūali ruina q̄ eſt
pctm̄. Importat ei q̄ndā ꝓmotionē ani/
mi a bono i eo q̄ ſcādalū patit̄. Nullꝰ aūt
ꝓmouet̄ q̄ rei imobili firmit̄ iheret. Maio
ꝛes aūt ⁊ pfecti ſoli deo inheret̄ cuiꝰ eſt
imutabil'is bonitas. qꝛ ⁊ ſi iheꝛeāt ſuis p/
lat̄ ñ inheret̄ eis: niſi inq̄ꝝ illi inheꝛeāt
xpo. Iſti q̄ꝝ tūcūq; alios videāt iꝛdiate
ſe hꝫ fē dict̄ vel fact̄: ipi tñ a rectitudie non
recedūt ſm illud ps. Qui confidūt i dño ſi
cut mōs ſyō nō ꝓmouebiꝫ ieternū q̄ hꝫ/

bitat in hirſz. imo oīa tā bōa q̄ mala in bonū q̄uertūt. ⁊ inde emēdāt. ſic legit ō q̄dā heremita de q̄ pr̄i⁹ dixi. q̄re dixit p̄s. Pax multa diligētib⁹ legē tuā ⁊ nō ē illi ſcādalū. Pōt ēt eē ſcādalū paſſiuū i aliq̄ ſine pcto. ſ. ei⁹. ex cui⁹ facto vel dicto ſcā dalizat de his q̄ ali⁹ būfac. ſic p3 de xpo. Mar. vi. Ūn huic tanta ſapia ⁊ vtutes q̄ p manū ei⁹ efficiūt. nōne hic ē fabri fili⁹ ⁊ ſcādalizabāt. ēt vtin euāg. p3 fuerit ſcā dalizati in ei⁹ bmone. Sili⁹ ſcādalū actiū ē ſp pctm̄ ſi illud op⁹ qō facē ē pctm̄. vel ſi hēat ſpēm pcti qō dimittēdū ē ſp ppt̄ p ximi caritatē. de q̄ vnuſq̄ſq3 tenet ſaluti primi p̄uidē. ℣ Sz vr̄ q̄ bōa ſpūa lia ſint ppt̄ ſcādala obmittēda. nā ſacra doctrina vr̄ eē maxie ſpūalis. ⁊ ab ea ceſ ſandū ē propt̄ ſcādalū Mat. vij. Nolite dare ſctm̄ canib⁹. neq3 margaritas vr̄as ſpgat̄ añ porcos: ne q̄uerſi diſrūpāt vos ⁊ bonū ſpūale ē dimittēdū ppt̄ ſcādalū. Cōtra Bre. ſup ezech. Si de vitate ſcan dalū ſumit̄ vtili⁹ naſci p̄mittit̄ ꝛc. Rñſio ſcti tho. ij. ij. q. xliij. qō illa locū nōh3 de ſcādalo actiuo. q̄ cū ſcādalū actiuū ſit di ctū vel factū mun⁹ rectū: nihil ē cū ſcādalo actiuo faciēdū. Hz āt hec qō locū ſi intelli gat̄ de ſcādalo paſſiuo. Cōſiderādū ē ⁊ q̄d ſit dimittēdū ne alius ſcādalizet. Cit āt in ſpūalib⁹ bonis diſtinguēdū. nā q̄dā hoīes ſt̄ de neccitate ſaluti q̄ p̄termitti non p̄nt ſine pcto mortali. Manifeſtuz āt q̄ null⁹ dz mortal̄r peccare: vt alteri⁹ pctm̄ impediat. q̄ bm ordinē charitat̄ pl⁹ dz hō ſuā ſalutē ſpūalē diligē q̄ alteri⁹. Et iō ea q̄ ſt̄ de neccitate saluti p̄termittā nō dñt ppt̄ ſcādalū vitandū. In his aūt bonis ſpūalib⁹ q̄ ſūt de neccitate saluti vī diſtin guēdū. q̄ ſcādalū qō ex eis oritur q̄nq3 ex malicia p̄cedit. ſ. cū aliq̄d volunt impedire hmōi ſpūalia bōa p̄citādo. ⁊ h̄ ē ſcādalū phariſeoꝝ q̄ de doctrina dñi ſcādalizabā tur. h̄ eē p̄tenēdū de⁹ docet Mat. xv. Rñq3 em̄ ſcādalū p̄cedit ex infirmitate vel ignātia. ⁊ hmōi ſcādalū puſillor̄ eſt. ppt̄ qō ſt̄ ſpūalia opa vel occultāda vel ēt dif ferēda int̄dū vbi periculū nō imminet. q̄uſq3 reddita rōe hmōi ſcādalū ceſſet. Si āt p⁹ reddita rōez hmōi ſcādalū duret ia ōr eē ex malicia. ⁊ ſic ppt̄ ipm nō ſt̄ hmōi opa ſpūalia dimittēda. Ad arg. ꝛriū dicēduz q̄ i doctrina duo ſt̄ cōſiderāda. ſ. vitas q̄ docet ⁊ ipe act⁹ docēdi. quoꝝ p̄mū eſt de ncccitate ſaluti. vt. ſ. ꝛriū vitati nō doceat ſ vitatē bm cgruētia corpis ⁊ p̄ſonar̄ p ponat ille cui incūbit docēdi officiū. ⁊ iō p pt̄ nullū ſcādalū qō ſeq̄ videat̄ dz hō p termiſſa vitate falſitatē docē. ſ ipe act⁹ docēdi int̄ ſpūales exercitus cōputat̄. ⁊ iō ſic alia mie opa ē q̄nq3 differēd⁹ ppt̄ ſcā dalū puſillor̄ vt pr̄i⁹ dictū ē. Ꝛ Se cūdo ex ſcādalo hō bon⁹ cōfūdit̄. q̄ innocē tes ⁊ recti q̄ cōmorāt̄ ſcādaliſati ēt de ſili bꝰ iculpāt̄. Hic Dañ. ix. ppt̄ iniq̄tates patr̄ nr̄or̄ hieruſalē ⁊ ppli⁹ ei⁹ in opprobriū ſt̄ oīb⁹ gētib⁹ p circuitū. Itē Iere. Treñ. l. h ſcādalū deplorat: d. Viderūt eā hoſtes ⁊ deriſerūt ſabbata ei⁹. ⁊ ſeq̄t̄. Dēs q̄ gl̄ifi cabāt eā ſpreuerūt eā. q̄ viderūt ignominiaz ei⁹. Ex eo ei q̄ p̄fes peccauerūt filij innocē tes deteri⁹ hūerūt. piformit̄ nūc freq̄nt̄ cō tingit ppt̄ ſcādalū vni⁹ factoris vnū to tū regnū ſtatū. citatē vel domū macula ri vel cōfundi irreuocabil̄r. Et iō tales ſt̄ ex pellēdi ab hoīb⁹. vñ Mat. xviij. Si ma n⁹ tua vel pes tuus ſcādaliſat te abſcide eā: ⁊ p̄jce abs te. i. ſi mēbrū corpis miſti ci peccauerit ꝰ cōe bonū cuiuſlibz ſtat⁹ ex pellat̄ ⁊ puniat̄. Ad Sz circa hec ver ba dicēt aliq̄s. ſi ocul⁹ vel alia mēbrū cor pale dat mihi occaſionē peccādi an liceat ea amputare. dico q̄ nō. q̄ vt h̄. ff. ad. l. ac q̄liā. l. hō. Neo ē dñs membror̄ ſuor̄. et iō nulli lz habeat corp⁹ ſuū. pctm̄ n̄ conſiſtit in mēbris. ſ i corde ⁊ voluntate. ⁊ ꝑ ad tollē dū pctm̄ ſufficit tollē malā voluntatē. Nec dz ſibi q̄ſq3 virilia āputare rōe continētie. q̄ vt h̄. xxxiij. q. v. Tūc ſaluabit̄. Nō fer ro ſ religiōe q̄rēda ē caſtitas. Tales etiā mutilātes ſe ſpōte niſi lāguor fuerit cā in cīſiōis ſt̄ homicide ppt̄ periculū homicidij qō inde p̄uenire poſſz ⁊ conditiōe dei iimi ci. lv. di. Si q̄s abſciderit. Sūt ēt inhabiles ad ordines ſacros: niſi cū eis diſpēſet̄ per ſupiorē. Tertio de⁹ ex ſcādalo p̄tenit̄. di cūt ei ſcādaliſati. ſi do h̄ malū diſpliceret vel iſte nō p̄mitteret: vel de⁹ h̄ ḡuit̄ vindi caret. hinc p̄s. Exiſtimaſti iniq̄ ero tui ſimilis glo. i. exiſtimare feciſti vt malū mihi place at qō p̄mittis. Tali ſcādalo mō peccant xp̄iani q̄ eē deberēt vtiq3 maioris p̄fectio nis ⁊ religiōis mioris tñ deuotōis alijs ſect̄ exiſtūt ⁊ maioris iniq̄tat̄. Nō ē ei na tio tā laxe vite ſic mō vita xp̄ianor̄. Nā iudei legē Moyſiſiq3 ad mortē obſuāt Manichei legē machimet. necvinum bi

bũt. nec alia p̃cepta p̃tereũt. xp̃iani vero oia ꝺ̃nia leg̃ faciunt. y dola adorãt. deum blasphemãt. adult̃ant furãt: ⁊ sic ꝺ alij ⁊ sic deũ suũ p̃tẽnũt ⁊ mꝫtos malicia sua a fide retꝫũt. ¶ Vñ q̃dã inde⁹ romã missus ad speculãdũ mores xp̃ianoꝝ: vt citi⁹ ꝙuerteret ⁊ sacrũ baptisma suscipet vides maliciã hoim baptisari supplic̃ter exorabat. q̃ dũ iq̃ret an ex deuotiõe vl̃ pene tiore baptisari vellet. dixit ꝙ ñ ꝓp̃ sctitatẽ vel deuotiõez hoiz vellet baptisari. ſ q̃ malicia xp̃ianoꝝ hꝫet deũ ip̃oꝝ captiuatũ ꝙ nõ possz nec audẽt sevi dicare sic̃ quõdã de⁹ eoꝝ ꝺ petis. iõ ẽt appetẽt eẽ xp̃ian⁹. Ecce q̃ tũ ꝓtẽptũ ꝺo facim⁹ altissimo. Eccl. xlix. ¶ Reliq̃rũt legẽ altissimi reges iuda. i. oẽs ꝓfitẽtes xp̃m. maiores oi ꝓp̃lo ⁊ natiõe defeceñt. ꝓp̃ maliciam ꝓtẽp señt tiorẽ dei. sic reuera lr̃mi eẽ nõ ꝺz ſ ꝙuersationẽ vr̃az inter gẽtes hꝫntes bonã. vt in eo ꝙ detractãt. de vobis tanq̃ de malefactoribꝫ ex opibꝫ bonis vos cõsiderãtes gl̃ificẽt deũ in die visitatiõis. i. Pe. ij. qz si non quanto nostr⁹ stat⁹ iã cõsistit sublimior oñi natiõe in gloria. tãto casus noster erit ꝓfundior in et̃na pena.

Tertia pars i qua notatur

dictoꝝ xp̃i x̃tas ꝑ quã instruimur. Pro q̃ sciendũ ꝙ xp̃s volẽs turbã ⁊ pp̃m de uotũ a doctrina falsa phariseoꝝ ⁊ scriba rũ reuocaꝫ ꝙuocauit eũ ad se ꝺ. Audite ñ qꝺ ĩtrat in os. i. cib⁹ corpal̃ coinq̃nat hominẽ. ſ. macula pcti. ſ q̃ ꝓcedunt de ore ⁊ exeũt a corde. Comedere eñ nõ ẽ malum ſm se. ſ ſm accñs' põt eẽ malũ. ſ. inq̃ntuz hꝺ ꝑ delectationẽ male ad cibũ afficiꝫ. et ille affect⁹ inordiat⁹ ꝓcedit a corde. Qꝺ aũt sic inordiate ꝓcedit ꝓcedit a corde et ex ore. inquãtũ os ẽ instrumẽtũ cordis. et ꝺ coiq̃nat hoiez Et sic a corde exeũt cogitatiões male. homicidia. ⁊ hmõi. ⁊c. Q

Moral̃ ẽ notandũ ꝙ sic colligi põt ex sacro canone ⁊ lege pt⁹ cuiuslibet seq̃ꝫ cõditionẽ pentũ. ſ differenꝫ. seq̃ꝫ ei ꝓditioz pentũ. ſ. pñs q̃ qꝺ honores ⁊ nobilitatẽ. Fili⁹ eñ ꝓcept⁹ a comite. ẽt si añ natitatẽ ei⁹ pr̃ desinat esse comes nasciꝫ. ff. ꝺ de cu. l. ij. Seq̃ꝫ ẽt ꝓditoez mñs. q̃ tũ ad libtatẽ ⁊ hꝫuitutẽ. nã si mꝫ liba ẽ partũ gnãt liberũ. si ãt hꝫa seruũ. hꝫ ãt genit⁹ inabilis ẽ ad ordies sacros nisi mãumittaꝫ. ex ꝺ ser. nõ or. c. i. vñ Bet. põit casũ ꝙ iobes q̃ꝺã miles impediebat grego. dyaconũ ne ordinaret in p̃sbr̃z ea occasiõe qz dicebat prẽz ip̃ius dyaconi hoiez suũ eẽ q̃ uis mr̃ ip̃ius libera eẽt. qꝺ dyacon⁹ ꝓposuit corã papa. q̃re papa mandat archiep̃o nea pol̃ q̃ten⁹ si p̃dicta x̃ba sunt milite ip̃m ꝓpescat ab hmõi impedimẽto. Sic ad ꝓpositũ ois operatio siue actio hũana ꝺr libera siue serua. ſ. meritoria vel ĩmeritoria a cõditiõe cordis qꝺ hz se ad modũ vtriusq̃ partiẽt̃ piẽdi ea. Nã si cor fuerit liber qꝺ ẽ q̃n gr̃a ⁊ spũsctõ ẽ repleꝫ. ois actio ab eo ꝓgenita erit libera ⁊ vite eternemeritoria. qz. ij. Cor. iij. vbi spũs dñi ibi libertas. Sz si hꝫuũ ⁊ diabolo obligatũ actio ei⁹ ẽ vilis ꝓditiõis. hꝫa ⁊ ĩmeritoria. qz q̃ facit pctm̃ hꝫ⁹ ẽ pcti. Job. viij. nec potest ꝓmoueri ad dignitatẽ ⁊ p̃bendã eternaz Judicat igit̃ sup̃ hꝺ sũm⁹ sacerdos q̃liter opa nr̃a sint ꝓcreata a corde. an. ſ. libera vel serua. nec aliꝺ interrogat iux̃ illꝺ xiiij. q. v. Si q̃d inueniſti. Deꝫ cor interrogat ⁊ ñ manũ. libera igit̃ remunerat ⁊ ordinat ad et̃nã gloriã. alia ad hꝫituteẽ ꝑpetuã obligat. P Sz sciendũ ꝙ actiões hoiz p̃nt eẽ in triplici dr̃a. ſm q̃s hꝺ põt bñ vl̃ male vel neutro se hꝫe. Nã quedam sunt Ab hoie absq̃ preuia intẽtione. Jn corde sola interiori affectiõe. Corde ⁊ opere cũ deliberatione. Actiões ꝓmo mꝺ sunt tales q̃ causant̃ a passiõibꝫ vehemẽtibus vt q̃n aliq̃d ex vehemẽti ira vel amore. nã q̃nq̃ affect⁹ ⁊ appetit⁹ sensitiu⁹ siue alias ex obiecto delectabili siue tristabili tã vehemẽter incẽdit̃ ꝙ q̃s sine deliberatione ⁊ intẽtiõe rõis in op⁹ exit siue bonũ siue malũ. Sic petr⁹ q̃ tanto amore ad xp̃m estuabat ꝙ videns eũ capi ⁊ male tractari educto gladio amputauit hꝫuo sũmi sacerdoꝺ auriculã sine p̃uia intẽtiõe ⁊ deliberatiõe nec xp̃i determinatiõez expectabat q̃ tũ ꝓsuluit. ſ statim dicẽs. Dñe si pcutim⁹ gladio in actũ irruit. Q His ei actõnibus indeliberatꝫ pueniẽtib⁹ a passiõibus hmõi nec meremur: nec demerem̃. ij. ethi. Vñ aug. Nõ est in pr̃atenꝫa qꝺ⁹ visis tangamur. loq̃ꝫ ẽt de illis p̃mis motib⁹. vt hꝫ i can. xv. q. i. Illa mala ñ sꝫ que nec crimie mẽtẽ iplicãt. nec ꝓsciaz ligant. ⁊ iõ dr ibidẽ Si p furorẽ aliq̃s innocẽtem p̃mat obnoxi⁹ mortꝺ. i. pcti nõ ẽ verũ in foro ꝓscie. Hoc idẽ oñdit ius ciuile. ff. de acq̃rẽda vel amittẽda possessiõe. l. i. Pro cui⁹ ꝓcordãtia legiꝫ Deut. xix. ⁊ Josue xx. ꝙ tres erãt citates refugij vl̃ iordanẽ. et

tres cētra q̄z p̄me tal' erat vsus. ꝙ si q̄s boiez nolēs occidebat fugiēs ad vnā il/ laz a ꝙ̄guineis occisi ibi erat tuꝝ. ℟ si añ ꝙ illuc pueī ret eū iueniſſz. ille q̄ pote rat ee vltor ſāguīs effusi ipune occidebat eū: ℟ postꝙ illic venerat si ꝓpinq occisi volebāt eū ꝙuincere ꝙ spōte occidiſſz eū ⁊ b̄ phauerāt cora cuiꝰ vīb̄ isti trade bat tūc occidēdū. Sic hodie isti q̄ ñ h̄nt vsū rōis sic pueri furiosi et insensati de/ fendūt in eccl'ia. vñ aug. i li. q̄stionū. ve. ⁊ noui test. ò h̄ijs dic̄. Aliq̄s scimꝰ subi/ to demētes factos ferro. fuste lapidibꝰ. morsibꝰ m̄ris nocuisse quosdā etiā occi disse. captos āt industria et iudicio oblatos mīme reos factos. eo ꝙ nō volūtate: ſz ipellēte vi nescia q̄ hec gesserit nesciētes quō eīm reꝰ ꝓstituit: q̄ nescit q̄d fec̄. ℟ Secūdo mō sūt q̄dā actōes iminētes q̄ existūt i sola affectōe cordis. q̄ si facꝛas subtrahis. scādali ⁊ hmōi. ñ obstarēt du ceret i opꝰ. Dee eīm affectōes si ꝫ deū sūt qz ò libtate mortal'r aiaz inficiunt q̄uis pue ⁊ nulliꝰ nocumēti nob videāt. ò q̄/ bꝰ Sap̄. i. puerse cogitatōes sep̄arāt aiaz a deo. Jō i figura òr Cāti. ij. Capite vul peculas puas q̄ demoliūt vineā q̄d ītel ligi p̄t ꝙ vulpecl'as ꝙ gruēti q̄z cogitatō nes ⁊ affectōes male cordis. q̄ lz pue sint reputatōe. tñ sic vulpes vineā. sic ipe do lo ⁊ fraude aiaz ⁊ v̄tutes eiꝰ ò̄moliūt ⁊ destruūt. ℣ ℣z dic̄. quō cogitatio cor dis tm̄ pōt aiaz mortal'r ifice. cū Jac̄. di cat. ij. c. Petm̄ cū ꝙsūmatuz fuerit. s. ope gn̄at mortē. Illō aūt q̄ latet solū i cor/ de ñ ē adhuc ꝙsūmatū. Dico ꝙ petm̄ òr fore ꝙsūmatū et mortale. q̄n solū idelibe rato ꝙsensu pficit. ℣z quō b̄ fiat notan dū ꝙ sic malꝰ iudex q̄ mūeribꝰ corrūpit vt ad ptē iustā se iclīnet ⁊ ꝓ ea det̄mīet sic etiā volūtas hois appetitu sēsitio al licit et corrūpit vt illicita ꝫ dictamē recte rōis det̄mīet et assentiat. Sūt eīm v̄tu/ tes aliq̄ i nob intellectuales ꝑm q̄s assil'a mur āgel'. et alie v̄tutes aiales q̄bꝰ bruti assil'amur. et int' illas discordia occurrē/ te ò aliq̄ bono ò̄lectabili p cognitōez. qz vires aiales ò̄siderāt illō ꝓsequ eo ꝙ cor/ pori videat' expediēs. vires āt intellectua les dicūt illō eē fugiēdū eo ꝙ aīe repu/ gnet vl' eā retardet a suīcio dei. Et qz vo lūtas ē dīna ⁊ ī patrix. i regno aīe. vires aiales et sēsitiue bue ⁊ ācille. iō cor̄ ipsa vētilat' illa cā. ⁊ prudētia carnis aduoca ta viriū sēsitiuaz allic̄ eā vtilꝫ ad finem det̄/ net ꝓ ea. allegādo scripturā di. bona de lectabilia st' ꝓseqūda ad h̄ sūt ferā. iux' il lud. p̄s. Delectasti me do. i fa. tua. Pru/ dētia v̄o spūs q̄ ē aduocata viriū supio rū rñdet dicēs. ꝙ magꝭ itēdēdū ē legi di uine ꝙ alicui corpee delectatōni. sic. p̄s. dic̄. Meōr fui di ⁊ delec. fū. intrātū ꝙ de fec̄ spūs meꝰ. Q̄n nūc volūtas ē recta de t̄mīat ꝓ ꝓte viriū suaz supioz h̄ ò̄lecta bile carnis sub pēa mort̄ et ne eē fugien dū di. Si ꝑm carnē vixerit̄ morieminī: Si aūt ꝓ appetitū sensitiuū fuerit corrupta tūc det̄mīat ꝓ ꝓte viriū sensitiuaz h̄ eē ꝓsequēdū. nec ò̄ do eē curādū. Et qz vo lūtas sei det̄mīatōe auertit a ò̄o: ⁊ etiā a dictamīe rōis. ⁊ ꝓ delibatū ꝓsēsū se in clinat ad h̄ qō ē īiustū ⁊ malū. igr̄ ꝓmit/ titī auersione illa petm̄ mortale. lz nūq̄ exeat i opꝰ. ℣ Tertio st' actōes q̄ i cor de radicāt'. ⁊ ò̄libato aīo tpe suo i opꝰ ꝓ ducūt'. Dee eīm si st' ꝫ legē dei ḡuiores st' ⁊ petā mortalia. si ꝫ cōsilia venialia. Et qz op̄ supaddit' volūtati. ḡuiores sūt ⁊ magꝭ nocīue. vñ aug. ò tri. xiij. c. v. Mala in q̄t volūtate sola q̄sq̄z miser efficit: ℟ miserior ptāte q̄ desiderīū male volūtat̄ ipleī. ℣z q̄rit' an vnū petm̄ mortale in ope ꝓpletū sit ḡuiꝰ alt'o ⁊ videt' ꝙ ñ. qz qō libz eoz ē infinitū. ⁊ vnū infinitū nō est maiꝰ alt'o: vt h̄r. i. ò̄ celo ⁊ mūdo: ḡ vnuz ñ ē ḡuiꝰ alt'o. ꝫ. qz vnū punct' ḡuiꝰ alt'o. ⁊ igr̄ ē maiꝰ alt'o ⁊c̄. Dico ꝙ mortale pec catū intelligit' finitū vl' infinitū. vl' rōe obie cti puipēsi. seu illiꝰ q̄ offēdit'. ⁊ sic qō libz petm̄ mortale ē infinitū. qz peccās morta/ lit' auertit se a bono infinito. s. ò̄o. ⁊ cetis paribꝰ tāto ḡuior ē offēsa q̄ to maior ē il le q̄ offēdit'. ⁊ sic qō libz petm̄ ē infinitū siue volūtat̄ siue opis: nec vnū excedit al/ terz. Alio mō p̄t intelligi infinitū infinitate actꝰ ꝑm intētōez ⁊ sic nl'lū petm̄ ē infinitū. ⁊ ita vnū p̄t eē ḡuiꝰ alt'o. ⁊ sic bñ actꝰ pcī intēdit volūtatē qō etiā ē ḡuiꝰ petm̄ cor/ dis et opis sil' q̄z sit solū petm̄ cordis. ter tio mō p̄t intelligi infinitū q̄ tū ad appciatōez et ò̄testatōez. sic ꝙ pꝰ debuiſſz ò̄te stari ⁊ rēpuere infinita q̄ ꝓmittē illō pcīz ⁊ plꝰ debuiſſz appciari quaz vl' ñ eē odi tū a ò̄o p petm̄ q̄ infinita alia si eēnt. Et illo prio mō oē petm̄ mortale ē infinituz qz auertit se a bono qō debet infinite ap/

ꝑciari. ⁊ ꝑus infinita respuere ꝙ̄ ab illo ie auertere. Quarto mo ꝑt intelligi ꝙ̄ tū ad extēsiuā infinitatē pene vl' punitōis debite pctō. ⁊ sic oē mortale ē infinitū infinitate pene. qz sibi ꝺbet' punitio infinita ⁊ eterna ⁊ sic nō ē ꝓportio int' pctm̄ mortale ⁊ veniale. Quinto mo ꝑt intelligi infinite pene ⁊ punitōis debite intēsiue. ⁊ sic pctm̄ mortale nō ē infinitū. ⁊ ynū ꝑt ee ḡuis alt'o. qz punit' intēsiꝰ altero. Ad rōez in oppositū pz ex dictis ꝙd dicendū sit ⁊c̄.

Feria. v. post Oculi. Sermo. xxiij.

Urgēs ibus de si

nagoga intrauit i domū symonis. Luc. iiij. Ū Scōz qꝺ astrologi dicūt. sol ꝓtinue mouet' vl' ab oriēte i occidēs. vel ecōt. ⁊ nūꝙ̄ ꝙescit. et cū venerit i leone ē i ꝓpa domo ⁊ maxie ꝛtut'. cū āt exit ⁊ ꝓiūgit se cū alt'o beniuolo planeta sic ē ven⁹ ⁊ mercuri⁹ cū eo ꝺpat' beniuole. si āt cu maliuolo ꝓiūgat' sicut ē saturn⁹. mars ñ mali ſm naturā: ſ ſm effectū ꝛpat malicias eoꝝ. Sic ꝑfect⁹ hō ꝓtinuo moueri ꝺz ꝺ ꝛtute i ꝛtutē ne ꝙescerz nec starz. qz ſm gre. In via ꝺi stare ē retrocedē. Si igr̄ ē i domo. i. eccl'ia. q ē dom⁹ ꝓpa oīz fideliū ꝺz orōi ⁊ ꝓtēplatōi vacare feruētissime. si ex cū bonis ꝺz eos ꝓfortare ⁊ opibus pietat' ꝓsolari. et hmōi. ⁊ malos correctōe fraterna ꝛpare et a malo cohibē. si i ꝓtinuo exercitio vl' assēdēdo ad deū p ꝓtēplatōez aut descēdēdo ad ꝓximū p ꝓpassiōez eē ꝺz. Sic ēt scribit dñs boñ. ꝺ seraphico viro ꝑe nostro Frā. c. ꝺ stigmatib⁹ sacris i ei⁹ legēda. Ds os iqt erat āgelico viro frācisco nūꝙ̄ ociari a bono. qui pot⁹ īstat spūuz supnoruz i scala iacob aut ascēdebat ad deū. aut descēdebat ad ꝓximū. Sic etiā vt hī ex ꝺ renū. nisi cū ꝑdē: X ꝑs legissator nūc ascēdebat i mōtē vt ibi gliaz cernerz cū maiori lib'tate. nūc ꝛo ꝺscēdebat i castra vt cū vtilitate maiori necessitati⁹ ppli ꝓuideret': qꝺ etiā notāt ꝛba thematt ⁊c̄. ꝙ post ꝙ̄ i synagoga iudeos docuissz. orōi vacassz ꝓtinuo surrexit ⁊ domū symōis intrauit vt ibi ex ꝓpassiōe febricitātē sanarz dicūt ḡ ꝛba thematt surgēs ⁊c̄. X Querit' an ꝙs possit sil'h̄ie vitā ꝓtēplatiuā ⁊ actiuā. ita ꝙ vna ñ impediat alterā. ⁊ vid' ꝙ ñ. qz vnū ꝓriorum ꝓpedit' ꝑ alterū. ſ vita actia ⁊ ꝓtēplatiua vidēt' ꝓrietatē h̄ie adiuicē. qz vita actiua occupat' circa plima. vita āt ꝓtēplatia cōsistit ad ꝓtēplādū vnū. Cōtra gre. vi. mora. dic̄. Qui ꝓtēplatōis arcē tenē ꝺsiderāt pri⁹ se i cāpo ꝑ exercitiū opis ꝓbent. Rndet san. tho. ij. ij. q. clxxxij. ꝙ vita activa ꝑt ꝓsiderari ꝙ̄ tū ad duo. Uno mo ꝙ̄ tū ad ipz studiū ⁊ exercitiū exteriorum actionū. ⁊ sic manifestū ē ꝙ vita activa impedit ꝓtēplatiuā in ꝙ̄ tū ipossibile ē ꝙ aliqs simul occupet' circa exteriores actiones ⁊ diuine ꝓteplatōi vacet. Alio mo ꝑt ꝓsiderari vita activa ꝙ̄tū ad h̄ ꝙ interiores affectiones ꝓpoit ⁊ ordinat. ⁊ ꝙ̄tuz ad h̄ vita activa ad ꝓtēplatoez ꝓmouet. q impedit' ꝑ ordinatoez exteriorum passionuz. Et de illo loqt'. b. Gre. d. Cū ꝓtēplatōis arcē aliq tenē ꝺsiderāt pri⁹ se i cāpo ꝑ exercitiū operis ꝓbet. vt sollicite sciāt si nl'la iā mala ꝓximis irrogāt: ſ irrogata a ꝓximis eqmi mit' portāt. si oblata ꝺ bonis ꝛpalib⁹ neꝙ̄ mēs letitia soluit'. si subtracta iā ñ immio errore saucīāt'. aut deide ꝓpēdat vt cū ad semetipos intror⁹ rndeāt i eo ꝙ spūalia rimāt'. neꝙ̄ secū rez corpaliū vmbras trahāt. vt fortasse tractas manu discretionis ābigāt. Ex h̄ ḡ exercitiū vite actiē ferē' ad ꝓtēplatiuā qꝺ ꝙetat i ctiones passiones ex ꝙb⁹ fātasmata ꝓueniūt ꝑ q cōtēplatio impedit'. Et ꝛpz ꝑ ſ ad arg. qꝺ ꝓcedit ꝙ̄tū ad ipaz occupatōez exteriorum actuū. ñ aūt ꝙ̄tū ad effectū q ē moderatio passionū. Y Querit' scꝺo q sit maioris meriti. Dic̄ tho. ꝙ cū caritas sit radix merēdi. ⁊ ꝓsistat i dilectōe dei ⁊ ꝓximi: diligere deū ſm se ē magis meritoriū ꝙ̄ ꝓximū. Et ideo illꝺ ꝙ directiꝰ ꝑtinet ad dilectōez dei magis ē meritoriū ex suo gñe ꝙ̄ illꝺ qꝺ directiꝰ ꝑtinet ad dilectōez ꝓximi ꝓpt' deū. Vita aūt ꝓtēplatia directe ⁊ imediate ꝓtinet ad dilectōez dei. Dicit ei Aug. xix. ꝺ ci. dei ꝙ ociū sctm̄. s. ꝓtēplatiue vite q̄rit caritas ꝛitatis. s. diuie. cui potissime vita cōtēplatia īsistit sic dictū ē. Vita āt actia ordinat' directiꝰ ad dilectōez ꝓximi. qz sata ḡit circa freqns ministeriū. Lu. x. Et ideo ex suo gñe vita ꝓtemplatia ē maioris meriti ꝙ̄ actia. ⁊ h̄ ē qꝺ gre. i. iij. ome. sup Ezech. ꝺ. Cōtēplatia maioris ē meriti ꝙ̄ actia. qz h̄ i vsu pñs opis laborat illꝺ q. s. necesse ē ꝓximis subuenire. illa ꝛo sapore itio vētura iā regez ꝺgustat. s. i ꝓtēplatōe ꝺi. Pōt tn̄ cōtigē ꝙ aliqs i opib⁹ vite actiue pl⁹ mereat' ꝙ̄ aliqs i opib⁹ vite ꝓtēplatie. puta si ꝓpt'

abūdāriā diuini amoris vt eiꝰ volūtas ī/
pleat ꝑ ipius gliaz interdum sustiet a
dulcedie diuie ꝓplatiois ad tpus sepa
ri sic apls dicebat ℟o. ix. Optabā ego ip̄e anathema eē a xp̄o ꝓ fribꝰ meis. qō
erponēs Crisostin li de ꝓpūctōe dic̄. Ytra
totā mētē eiꝰ dimerserat amor xp̄i: vt ēt ꝫ
qō ei p̄ ceteris oibꝰ amabiliꝰ erat eē cum
xp̄o rursus idipz qō ita placeret ꝓtēneret
℣ Quātū ad ꝓtinuationē euāge. ḥeri
dictū fuit quō pueri debēt eoz parentes
tractare. ḥodie quō xp̄s ꝺ̄ sua clemētia ñ
cessat languētes curare. Et ꝓm ꝫ tres sūt
ptes euāgelij. In ꝑia ptenotat loci no/
tabil' mutatio. ibi. Surgēs ihs ꝫ ꝺ̄ sīna ⁊c̄
In secūda xp̄i ꝓmēd abilis miseratio. ibi
Cū aūt sol occidisset. In ⁊tia mūdi miſa/
bil' detestatio. ibi. Facta aūt die ⁊c̄.

Quantū ad ꝑmā ptē est

sciēdū ꝓm Nic̄. de ly. Synagoga erat lo
cus vbi ꝓueniebāt legispiti ⁊ ois ppl'us
ad audiēdū doctrinā leg: maxie diebus
sabbatoz ī q̄b' diuis erat vacādū. Et ió
tali loco ⁊ tpe docebat xp̄s qz erāt ꝓueni
entia doctrine eiꝰ. Et surgēs de synago/
ga vbi docuerat introiuit ī domū Symo/
nis petri vt ibi acciperet refectiōez pꝰ labo
rē. Ibi recūbebat socr'. i. mr̄ vxoris petri
febricitans. q̄ curata a xp̄o ꝓtinuo surre/
xit ⁊ ministrabat eis. ℣ Moral'r notā
dū ꝙ p istā febricitantē itelligē possumꝰ
psonā siribūdā ad trāsitoria ⁊ calidaz. q̄
q̄to magꝭ abūdat tāto minꝰ satiat' appe
titꝰ. Illa ifirmat' ⁊ serua facta ē q̄ dīna li
bera eē deberet sup res vl'es. Nā vt dicit
mgr̄. ij. sen. Dia ꝓpt̄ hoiez facta sūt hō ām
ob aliud ꝓditꝰ ñ ē nisi ꝓpt̄ diuinā boni/
tatē ⁊ creature rōnal' vtilitatē vt. s. sūm ī
bonū itelligeret. itelligēdo amaret. amā
do possideret ⁊ possidēdo frueret. Nō ꝙ
deꝰ idigeat creature rōnal' officio. ñ vt ipa
creatura ꝺ̄o fruiret cui fruire regere ē. b̄ ille.
Cū igit hō creature seruit amittit libtatē
q̄ impciabil' res ē. vt h̄. ff. de regu. iu. lib
tas. ⁊ more esau vēdit ꝑmogēita p lēticꝰ
i. modica delectatōe trāsitoria. nec finem
attigē pōt vltimū. s. deū. ad quē natural'r
inclinatꝰ ē. ℬ Et ió bñ ꝺ̄ ifirmꝰ ꝫ
⁊ iacē in lecto sordido ⁊ in sterq̄linio ois
feditat. hic aduenēte xp̄o ꝑ gr̄az coopā
tē ꝺ̄ ꝓtinuo surgē. Per terreō z oīmodā
abdicatiōez. Seruire xp̄o ꝑ sincerā deuo
tionē. Subsistē ī bono ꝑ ꝓstātē adhesio
nē. Nā hō volēs ab ifirmitatibꝰ hꝰ mūdi
ꝑ gr̄az dei suscitari ⁊ libtati restitui debz
surgē ꝑ affectū ab oibꝰ terrēis ⁊ ea spnē
ad h̄ manuducit' ꝑ naturā. nā oē q̄ ō est ī
natura sub rotali cursu in suū ꝓmordiuz
origis rotat'. Cū g̃ i ꝓmordio origis aia
sit sic tabula rasa in q̄ nihil ē depictū. ij.
de aia. ió ad illā nuditat' formā hz indu/
tā potētiā veniēdi. Ex h̄ g̃ causat' ꝙ hō
senex rez obliuiscit' ⁊ q̄si puer finalit' essi
cit'. eo ꝙ in rota sic reuoluit' ⁊ pūcto icep/
tiois sic appropiq̄t. Secūdo ꝺ̄ claret. nā
cū oia diuinū eē appetāt: ⁊ ipz sit q̄dā for
ma nō formata ſ forma oim formatoruz
ꝓm aug. de vbis dn̄i ser. xxxviij. ⁊ ꝓpter
nuditatē diuini eē dicat Dyo. de. di. no. c.
v. Etenī ds neq̄z erat neq̄z ē: neq̄z factꝰ ē.
neq̄z fit: neq̄z fiet: magꝭ āt neq̄z ē. ió cū di/
uinū esse sit tā nudū ⁊ segregatū ab oi eo
q̄ dici p̄t ⁊ oia diuinū eē appetāt ⁊ illi as
similari ꝓcurrēs inditū h̄nt cūcta spnē. ⁊ se
a se ⁊ oibꝰ segregare. Sz diq. sic de ꝺ̄o nō
ꝺ̄ ꝓpt̄ sui abstractionē eē. de ipo p̄dicat'
nō eē. ℟ñdeo negādo. Nā illō q̄ ē sup
ens. sup vitā. sup sōaz nō pōt cogitari ñ
eē vt inq̄t Anſ. ℣ insipiēte dicēte in corde
suo nō ē deꝰ. ⁊ ió q̄nis de deo nō p̄dicet'
esse. non tñ de ipo p̄dicat' nō esse cū sit su
ꝑ esse q̄uis hoc int' ℣ dictoria mediū eēvi
deat' sonare. ℳō g̃ cū sit a natura manu/
ducat' ad oīmodā nuditatē ⁊ ꝓpriā libta
tē seq̄ ꝺz instinctū nature ⁊ deponē oia p
affectū ⁊ obliuisci vt nudus reūtat' vñ et
nudꝰ exuit. ℳoc em̄ nec̄iū ē qz si voluerit
deo ꝺiūgi q̄ simplex ē: oz eū q̄ multiplex
est sup quodā deponē ⁊ obliuisci funda/
ri. vt etiā simplex efficiat'. ió inq̄t frat' egi
diꝰ de depositiōe. Si mille annis viueret
hō nec h̄ret aliq̄d facē ex os suū satis ha/
beret facē intra in cor de suo nec posz ad
ꝓplemētū p̄fectū venire tm̄ h̄ret facere in
tra semetipz. ℭ Sz q̄rit' an hō ꝑ appo
sitionē eoz q̄b' caret vel depditionē eoz
q̄b' plꝰ sue p̄fectiōi appropinquet. Dico
ꝙ plꝰ ꝑ depositōez eoz q̄ i se ē et inse tz.
Nā hō in mō hūano nimis ē dissilis ꝺ̄o:
⁊ deꝰ se nō ꝺat nisi ꝺuo suo sili. ió hūana
deponē vī nec̄iū forte. Exēplo aūt p̄tz. qz
plꝰ valet depositio: vbi em̄ albedo ēet q̄t
tuor gradnū q̄ ꝓmixta foret triꝰ gradi/
bus nigredis: tal' mixt̄ albedo nūq̄ ꝑ ap
positionē g̃duū albedis acq̄reret summā

gdū tā pfecte sic si demereret gd' nigre/
dinis. et si nihil apponeret. Sicī ppo/
to hō ei q mūd' t pur' eē deberet pmix/
t' é gdib' fomit ex vulnē pmoz parétuz
t é simplici puritati dissilis. iō p ablatio
né ápli' pficeret qp p appositioné ei' p/
fectio cresceret. Secūdo hō dz fuire xpo.
Ad b ét natura dirigit. nā cū de' sit finis
oim t in q oia bona ptinent ad illū finez
nitit hō puenire t in bono pticipari t cō
solari. Ad quē tñ sine medio pueire ñ pt
q réda media pcūctat multa. t scire cupit
varia: sub mō rote de vno voluit in alió
Et q: sil' oēs vias scire t cūctari ñ pót. q:
vnā hitā dimittit t inchoat aliā. Vñ ait
Tulli' in li. iiij. tuscul. qst. Socratē: pla/
tonēq; vltias tras illustrasse. s. ad mqrē
dā sapiam. t hoc vsq; ad senectutē. et iō
Hier. in epla. xxxiij. inqt socrates. xxx.
ānos in docēdi scribēdiq; dolore laborez
cōpleuit. Hic nāq; labor: q qrit bonū t fi
nis q de' est seruit' é dei q hoi naturalit
indit' est. D Sz dic. hz vn' hō plus
a natura qp sit xtuosus laborator qp ali'
Dico qp sic mesurādo penes incliatiōes:
ñ aūt penes opatiōes. q: si hoies ex nata
sint pares incliatiōes át ples ad ipas vir
tutes hz vn' pl' qp ali': vt subvenere t io
ue nati plicetis sr xtuosi ß reuera xtutū
opa ex hoie ñ sr: ß sr dōa dei: qpropt iqt
aug. in ser. d pacia. ser. iiij. vbi qrit augu.
de ñ hñte charitatē t tñ paciaz hñte tio/
re gehēne de xberib'. vincul: fame. t hu
iusmōi. an illa pacia sit dicēda donū dei.
t dic qp sic. distinguēdo tñ de dōis filioz
supcelestis hirlz q liba é. t de donis dat
filijs pcubiaz qb' iudex t alij infideles cō
pant. qb' ét mūera dei dāt. Et allegat il
lud de Jsaac et Ysmael. Ejce ancillā tc.
q facto t Jsaac in hereditate pstituto. ét
alij filij pcubinaz ei' mūera accepūt. b il
le. Sil' dic. b. augu. ō Julianū qp ptinē/
tia t iusticia in infidelib' sr dei dona. Et
iō qd supius dictū est ápli' ad incliatio/
nes q; ad opa est restringendū. tñ stricte
loquēdo oia opa virtuosa non sr ex hoie
ß dei dono. Qz igit hō fidel' a natura du
cit in dī futurē. cū ei' opa sint i caritate
formata t meritoria vltimi finis t opti/
mi boni: diligent fuire dz coopante gia:
cūi fideles coguerit tñ laborasse i xtuti/
b' sine merito vite eerne. E Sz di/
cis. coopat ne nate ipi gre vt eo facilius
opa ardua pficiat. Dico qp sicq ad ictus
tiōes. t icliatiōes faciūt facilitatē vl' prō
ptitudinē. Prōptitudo g fac qp min' de
resistētia ad act' bonos hz vn' hō ex na
tura qp ali'. t áplioi difficultate se vn'
vicit qp ali' qp uis ois hō se vincē valeat:
eo qp tales icliatiōes vel dispōnes mi me
suos effect' nccio nō inducāt. Vñ narra
tur in collatōib' patrū in coll'. xxxiiij. me
lōis mōachi. qp Dyogenē q dā ituitus di
xit. O oculi corruptoris pueroz. In quē
cū discipli irruē vellēt ait. Quiescite o so/
dales. sū etem ß ptineo me. q. d. sū pn' t
incliar' ad talia. ß me cohibeo. Quapro
pr t zepherin' deris' é q ex phisonomia
socrat vicia mlta sibi iesse iudicabat. So
crates xo rñdēs dixit illa sig xa eē. ß rōe
a se deiecta fore. iō inqt Tulli' li. iiij. tu/
scul. q. Quidā a nata dicūt iracūdi vl' in
uidi a mala valitudine tñ. sanabile tñ est
illō. s. malū F Sz orit dubiū ex dict
an pl' mercat in bōis actib' se vincēs et
cū difficultate t reiussu opās. vel cū faci/
litate ipos pficiēs. Rñdet qp difficultas
puenies ex puitate amoris meritū ñ au/
get ß diminuit. ß difficultas ex magnitu/
die opis puenies meritū auget. vbi āt ce
tera oia i duob' paria sr dēpt inclinatioi
bus estio illū pl' mereri q pl' vicit: t ad
oppositū ápli' incliar' existit. Tertio dz
hō subsiste in bono t pstater deo adherē
Docetiā natura docet. Natale nāq; e qp
supiora ab iferioribus nō moueāt. ß viceú
sa. t q: hō naturalr é sup cūcta creata. iō
ipm mouē nō dñt. Ex q radice ét pbi asse
rebāt in sapiētē tristiciā cadē ñ posse. tal'
inqt Señ. é sapiēt animus qual' é mūdus
sup lunā illic nāq; sp serenū é B Qua
propt. li. iij. de ira inqt Señ. mouens ad
paciaz t mēt eqlitatē dās exēplū d Dyo
gene inqt. Nūqp pstumeliā tibi fec aliqs
maiorē qp Dyogeni pbo stoyco. cui deri/
so dicēti adolescēti pterui' ispuisz. Tūc
ille leuit t sapient inqt. Nō qdē irascor:
ß dubito an irasci oporteat. b iste. Mira
hui' fuit pacia inqt Señ. de socrate. So
cratē ét colapho pcussum nihil dixisse qp
molestū eē qp nescīret hoies qñ cū galea
pdire deberet. Multū g dñabant passi
onib'. Sic etiā pfect' hō q mēte deo ad/
hesit ita firmit pmanē debz qp nec adūsa
nec pspa neq; mors neq; vita possit euz
a dilectiōe t huicio dei amouē. Vñ ille di
uinissim' apls Ro. viij. dixit. Cert' su/
em qp neq; mors neq; vita: neq; āgeli ue

℞ prīcipat⁹ neq̄ ⁊tutes. neq̄ istātia. neq̄ futura. neq̄ fortitudo. neq̄ altitudo. neq̄ ꝓfūdus. neq̄ creatura alia poterit nos separe a charitate dei q̄ ē in xp̄o ihū dño nr̄o. ¶Dic ꝓfect⁹ erat amator ⁊tuitor ꝑstās q̄ a nl̄lo poterat ꝑmoueri nec passionib⁹ intīorib⁹ nec exteriorib⁹ a deuotōe ⁊ caritate. Q̄ō tñ hodie q̄busdā ficti deuotarijs lōge ē. ¶ Querit ꝯ p q̄ si gna possit ꝓfect⁹ cognosci. Dico q̄ excepto alijs p̄t spāliť cognosci p tria. Primū: q̄ oēs act⁹ suos faciat ex fūdo mundo. s. hūilitate ꝓfūdissima. nec ō se aliq̄d p̄sumat. vl̄ ō suis actib⁹ ꝑplaceat: ℞ eos dignos vt terra eos absorbeat estimet. Quapropť q̄ tū ē ex ipo ⁊ suis meritq̄ se ad ꝓfūdū inferni ponit. dicēs cū. b. Job c. xvij. dicēte. In ꝓfūdissimū ifernū ō scē dūt oia mea. q̄ q̄d ꝯ ē sūme diuie gr̄e attribuit. Secūdū q̄ oia q̄ videt vel audit vl̄ q̄cūq̄ q̄ ei accidūt in nobiliori accipit: sp melio⁹ cogitat. oia q̄ tū p̄t excusat: nec ei molestať ō aliq̄. neq̄ dolet: nisi q̄ tuz ō p̄mi diuinū honorē ꝑspicit. Ex hoc ergo q̄ oīa i nobiliori recipit oia em̄ accidētia sūt ei ī dei directōez et vnionez q̄dā icarnāta. Tertiū cū tal⁹ hō stat in pace ℞a ⁊ q̄ete tā sui q̄ alioz oīm. Ꝑtz ná mortis ē suij p̄i⁹ ⁊ creaturaz oiz. quapropť sūma volūtas ī eo operari p̄t sine remissiōe ⁊ resistētia. et illud ē signū ꝓfectissimū. Quapropť inq̄t Aug. Tu deus me⁹ cū sis dñs: diu cogitaueraz q̄liť tibi viuerē et ñ viueres. ira et inueni q̄ non ē alia ad hoc possibilis via: nisi vt oib⁹ moriar: tu sol⁹ ī me viuas. q̄escā ⁊ operis tacebo: vt te loq̄nte in me audiā. hec ille.

Secunda ps in q̄ notatur

ꝑmēdabiľ xp̄i opatio ⁊ mirabatio: ⁊ h̄ i miraculoz operatōe ⁊ curatōne ifirmoz. ibi. Cū sol occidisset. i. p⁹ occasū sol⁹. ¶Postq̄ em̄ hoies ex relatu audierūt ō xp̄o quō miraculose socrū symōis curauerat: oēs hñtes ifirmos varijs lāguorib⁹ ducebant eos ad ihm. At ihs singlis man⁹ ꝑponēs q̄si nulli⁹ morbū q̄ tūcūq̄ fedū abhorreret curabat oēs. ¶ Moraliť carica illā prē istruimur q̄ cognita dei pietate erga electos suos mlťiformiť ostēsa sanādo. defēdēdo. eligēdo. ī nullo diffidē dēm⁹: ℞ spare ō ei⁹ mia si defect⁹ ⁊ languores nr̄os p deuotōez ad eū duxerim⁹ aīā mortē: lz sim⁹ ꝑpinq̄ mortē. qō notať p occasū sol⁹ vultnos mihi cordiť audire ⁊ curare oēs ⁊ nullū p̄ire. Dicit amb. ō pedi. i. alij. Cū ihs nō reuocat sua bñficia. imo cumulo libalitaq̄ āplificat. alś cā mortis dicēť ⁊ dānatōis nr̄e. vñ vt h̄ī i cañ. di. lxxxij. i pri. ¶Morte lāguētib⁹ ꝑbať infligere. Qui cū ꝯ possit ñ excudit. Circa qō dic Job and. ꝙ medic⁹ dz curare graq̄ infirmū paupē. Dz si ifirm⁹ diues ē ⁊ ñ vult aliq̄d dare medico tenet eū curare suis expēsis. et si cōualuerit repetat expēsas et etiā si moriať eger pōt adhuc obijci ꝙ cā pietaq̄ fecerit. nisi fuisz ꝑpī qu⁹ ifirmi. Si aūt ꝓhibeat sibi dari medicina pōt medic⁹ iuitū eū curare. ⁊ post ea sibi ꝯpetit actio. Sic ad ꝓpositū de⁹ q̄ ē medic⁹ aia⁊ q̄ pōt et scit nos curare lāguorib⁹ nr̄is tpalib⁹ ⁊ spūalib⁹ eēt cā mortq̄ et dānatōis si nō curaret. q⁊ nosc̄it nos eē paupes et ifirmos nec posse sibi recōpēsare. Quare ps dixit. ¶Miserere mei dñe q̄m ifirm⁹ sū ⁊c. Ygiť ipe ex sua pietate succurrit nr̄is miserijs ⁊ lāguoribus. ⁊ nouis morbis noua remedia adhibet. Juxta illud qō h̄. ff. de vētre ispiciēdo. l. i. in pri. Nouis reb⁹ nouū remediū est adhibēdū. ⁊ sic nr̄e ignorātie subuenit p suā sapientiā. infirmitati: per potētiā. malicie per clemētiā: vt ꝙria ꝙriis curet. ℞ Debem⁹ igitur instar morbo si sibi ostendere per pctā habere. Figurā monstruosaz ⁊ morbosam. Dare voce lugubrē et lachrimosam. Uestē debilē et dolorosaz. ¶Nec em̄ tria ꝑm phm̄ ij. retho. mouēt ad cōpātiendū. Nā prio peccator dz se ostendere habere figuraz monstruosaz et morbosā. Uidemus em̄ q⁹ pauperes volentes mendicare si que hñt mēbra mōstruosa seu morbosa ostēdunt medicis siue hijs a q̄bus sperāt se iuuari. et vt hoc melius fiat arte vel cautela q̄nq̄ defectus effigurant quos nō hñt. Sic spūaliter loq̄ndo pctōr q̄libz in forma ē mōstruosus. Naz aliq̄ aiaz suā facta ad dei imaginē per dolū ⁊ fraudulentiā trāsmutāt in vulpē. aliq̄ per rapacitatē mutāt in leones. aliqui in porcos p luxuriā. aliq̄ i volucres p instabilitatē aliq̄ i hp̄etes p adulatōes ⁊ detractōes. ⁊ sic ō alijs ꝑtur docz Boe. li. iiij. ō ꝑso. ꝑsa. iij. vbi dic. Eueit vt trāsformatū vitijs videas hoiez estiare ñ posse. Et ō h

mlt̄is ex̄ēplis posit dic̄.vt q̄ ꝓbitate de serta hō ee deserit cū i diuinā ꝺirōez trā sire nō possit ꝟtrat i beluā.hec ille.Et de talib⁹ scribit Ro.i. Mutauer̄t gl̄iaz in ꝺmutabil̄ dei i sil̄itudine corruptibil̄ ho mis ꝟ volucrū ꝟ q̄drupedū. Istos ei mō struosos pct̄ōres strati diabol⁹ occideret: nisi obstaret diuīa clemētia ꝟ mia T reū. iij. Mie dn̄i mlte.q̄ nō sum⁹ ꝺsūpti:q̄ nō defecerūt miserat̄oes ei⁹. Idcirco mō struositate pct̄ō ꝓ deponam⁹ p ꝺtrit̄oez ꝟ oñdam⁹ deo p ꝺfessionez:et stati p ta ctū mie sue salui crim⁹:alias nō.puerb. xxviij. Qui absc̄ōdit scelera sua n̄ dirige tur.q̄ aūt ꝓfess⁹ fuerit ꝟ reliq̄rit ea mia z ꝓseq̄tur. L Secūdo pct̄ōr morbos⁹ dz ad deū medicū clamare ꝟ exp̄mere vocē lugubrē.sic videm⁹ mēdicātes paupes ad alios hoies clamare p subsidio.sicut etiā fecerūt leprosi de q̄b⁹ ꝺr Lu.xvij.q̄ eleuauerūt voces dicētes.Jesu p̄ceptor miſere nr̄i. Spūal̄r loq̄ndo q̄libz pct̄ōr ē valde paup ꝟ ipotēs:q̄ ē p̄uat⁹ ipo'do q̄ ē oē bonū.ois fortitudo nr̄a.s m q̄ eti am.ps dic̄ ad dn̄z.tu es fortitudo mea ꝟ r̄fugiū meū.Jō ad deū dēm⁹ clamare vt ꝺ sua potētia velit subueire nr̄e ifirmita ti et ipotētiā curaret ꝟ ipe statiz vt pius medic⁹ manu tāgit pct̄ōrē ꝟ imittit gr̄az ꝓfortāt̄e ꝟ ꝓfortat cor ad resistēdū oib⁹ mal̄.Quare dic̄ apl̄s ad Heb.Q primū ē gr̄a stabilire cor:q̄ sic clipe⁹ ꝟ hasta de fendūt ꝟ ꝓfortāt milite ꝺ tela hostis:sic gr̄a dei ꝺ tela hostis iniq̄. Sz q̄rit̄ tur.vtrū hō in mortali pct̄ō possit vicere icursionē hostis sua potētia sine auxilio gr̄e.Dico q̄ aliq̄ ē vicē ꝟ aliq̄ resistē. Vi cit q̄ p triūphū supior efficit hostē.sz nēo p̄t sine gr̄a gr̄tū facere sine q̄ etiā nēo p̄t a fuitute pct̄i liberari Resistat̄ q̄ sugge stiōi hostis nō ꝓsentit:sz p̄t hō sine illa gr̄a gr̄tū facere p ꝓpaz libtatē q̄ cogi nō p̄t etiā si diabol⁹ permutteret tota ptāte sua isurgē ꝺ hoiez.imo ēt nec ōs s m ali q̄s cogē pōt libtatē hois manēte hoie si cut etiā ipossibile ē hoiem ee ꝟ n̄ ee aial. Sz q̄rit̄ an p potētiā libtat̄ sue possit o perari meritorie sine gr̄a auxiliante. Ad z rnd̄edū fuer̄t aliq̄ hereses.vna Jouini ani.alia Manichei.tertia Pelagij. Jo uinian⁹ ex eo q̄ intellectual̄ nat̄a p se in clinat̄ ad bonū ꝟ honestū dic̄ hoiez ꝺ ne cessitate opari bonū. Manich⁹ ꝺo ex eo q̄ intellectual̄ nat̄a mouet̄ s m sēsū ad appetēdū delectabile dixit hoiez ꝺ neces sitate face malū.Sz q̄ isti volueīt ab ho mie libō arbitriū tolle. Pelagi⁹ volens hūc saluare nimis ꝳpliauit ipz.d.q̄ libe rū arbitriū p se p̄t q̄libz op⁹ meritoriū ꝓpt̄ magnā suā efficaciā.s q̄ excedit fa cultatē nat̄e i illō liberū arbitriū n̄ p̄t ni si p gr̄az.Sz q̄ ille opiones sūt hereticē: iō fides catholica tenet viā mediā.s.q̄ liberū arbitriū possit cadē ꝟ peccare p se surgē aūt a pct̄o p se n̄ pōt nec meritorie sine gr̄a opari. Jō dic̄ aug.ꝺ nat̄a ꝟ gr̄a Sine gr̄a nec ifātes nec etate grādes nec ipij ꝟ pct̄ōres salui fieri p̄nt Il Tertio pct̄ōr morbos⁹ volēs a deo curari dz idu ere vestē debilē. Mlt̄ū ei mouet ad mise rādū hit⁹ vil̄ ꝟ debil̄ dū a paupe depor tat̄.sic spūal̄r loq̄ndo vestis aīe ē corp⁹ vile nr̄z ꝟ deforme s m q̄ beat⁹ Job at testat̄ dī. Pelle ꝟ carne vestisti me. Hec vestis i ꝓsideratōe nr̄a dz vil̄ ꝟ corrupti bil̄ ꝺferri:nec alicui⁹ dignitat̄ ꝟ bonita estimari:vt fec̄ rex Ninive ꝺ q̄ h̄r Jone.iij q̄ surrexit ꝺ solio suo ad p̄dicatōez. Jo ne: ꝟ abiecit vestimētū suū ꝟ idut⁹ ē sac co ꝟ sedit i cinē ꝟ cilicio clamās ad deuz ꝟ mis⁹ē ei ne facerz malū qꝺ p miserat Sic n̄ dz ee dignitas nec prās hois tam magē q̄ipz extollat i fallace estimatōez sui ipi⁹:s surgē dz si quā talē hz ꝟ eā abijcē ꝟ sedē i cinere ꝟ cilicio p ꝓtinuā meōriaz ꝟ cogitare vilitatē ꝓpaz q̄ ꝺbilissim⁹ ꝟ vilissim⁹ē i ingressu i ꝓgressu ꝟ i egres su. Ingress⁹ ei lamētabil̄.ꝓgress⁹ miba bil̄ ꝟ egress⁹ tristabil̄. Un adrian⁹ ipa tor quodā interrogauit quēdā phm̄ q̄d es set hō.Et tīpe p tabulā scriptā rndit q̄ n̄ loqret̄ p hūc modū Hō ei ē mācipiū mor tis.hospes loci.viator trāsiēs.Et ei mā cipiū mort̄.q̄ morte nēo euadē p̄t.Ees em̄ dies rapit ꝟ labores.ꝟ in fine s m q̄ hō meruit soluit.Est hospes loci.q̄ ato obliuioni tradit̄:hz cū gaudio suscipiat ꝟ ꝺ hospicio i fine exiēs nihil ꝺ reb⁹ ho spicij secū portat:q̄nis in introitu sibi mlt̄a fuerūt pmissa. Propt̄ qꝺ q̄daz metric⁹ ad ꝓpositū sic iq̄t.ꝟ.Dic hō q̄d speres q̄ mūdo tot⁹ iheres.q̄ pannū vi lē ligneūq̄ cubile.Jtē ē viator trāsiens: q̄ hō sic ad mortē ꝓperat.ꝟ cōtinue ad ipam mouet̄ ac si maxio ipetu vrgeret. nati ei ꝓtinuo desinim⁹ ee ꝟ ad n̄ ee tedi

mꝰ.ꝛ pꝓ ꝺñs potiꝰ a ñ eē ꝯꝫ ab eē denoīa
ri ꝺémꝰ:cū ſm pßm.v.phiſi.morꝰ rōem
et nomē ſortit a termīo ad quē. Sequit
igit vilitas hūana ꝙ nō digne noiet eē
Sap.ij. Ex nihilo nati ſumꝰ et pꝰ hō erī
mus tāꝯ nō fuerimꝰ.qm̄ fumꝰ ꝛ flatus
ē in naribꝰ nr̄is. Et rō ibidē aſſignat.v.
c.vbi ſapiēs ad ꝓpoſitū tales adducit ſi
miltudies.ꝙ ſic vmbra trāſit tāꝯ nūcꝰ
p̄currēs ꝛ tāꝯ nauis q̄ aquā trāſit cū p̄
cient ñ iuenit veſtigiū neꝯ ſemita: ſil'r
ꝛ auis q̄ trāſuolat i aere:ꝛ ſagitta emiſ
ſa i locū deſtinatū nl'lū argumētū itineris
relinq̄t pꝰ ſe. Ex q̄bꝰ ſapiēs ꝯcludit ſuā
intētōez ꝛ ꝓpoſitū.d. Sic ꝛ nos nati cō
tinuo deſinimꝰ eē ꝛ ẏtuꝫ q̄dē nl'lū ſignū
valemꝰ oñdere. Ex q̄bꝰ ptz ꝙ ꝓ nihilo
ſumꝰ reputādi.e.nā ſi aliq̄d ſumꝰ.qꝛ hoc
modicū ē.ꝛ qꝺ modicū ē ꝓ nihilo reputa
tur.ex̄ deſymo.c. Et ſi qōnes.ꝛ i.vi.ꝺ re
ſcrip.c.ſtatutū.imo Ariſt.ij.phiſi.loq̄ns
ad ꝓpoſitū dicit.ꝙ intellectꝰ nr̄ recipit
illꝺ q̄ꝺ parū diſtat ac ſi nihil diſtaret. q̄
cōcludo de prio ad vltimū ꝙ cuꝝ paꝛ et
q̄ſi nihil ſumꝰ ꝙ etiā ꝓ nihilo ſumꝰ re
putādi:hoc ꝯſidera et clama ad medicū
ſaluꝫ:et ipe miſerebit̄ tui ꝛc̄.

Tertia pars in qua notat̄

deteſtatio mundi ꝛc̄. Pro quo notāduꝝ
ē ꝙ pꝰ curatōez infirmoꝝ xp̄s vt vitam
mūdanā et applauſuꝝ hoiꝝ mūdanoruꝝ
ſ.ageret et etiā vitare poſſe oñderet:egreſ
ſus ꝺ illa ciuitate in qua illa miracl'a feē
ſcz Capharnaū iuit i locū deſertū. Mo
ral'r notāduꝝ ꝙ capharnaū ꝺr ager pin
guedis ſiue ꝯſolatōis ꝛ deſignat mūdū
q̄ pinguis ē oī iniq̄tate ꝛ ꝯſolatiuꝰ pctō
rū carnaliū quē deſerere oꝝ quēlibꝝ volē
tē ſaluari: ſaltē p diſplicētiā iniq̄tatis:ꝛ
imitari xp̄z ad debitū.i.ſctāz;et iuſtā vitā
et aſperā fideliū opationē. ℙ Nā ſic
hēmus inſti.de reꝛ diuiſione adeo ſentē
tial'r ꝙ ſi duo vicini cōtinuas hēant ter
ras ſiue pomeria ꝛ vnā arboꝛē ꝓpe ꝯfi
niū poſitā arboꝛ eiꝰ eſt in cuiꝰ fūdo radi
cē egerit. Dicit̄ enī ibidē ꝙ rō nō p̄mittit
vt alteriꝰ arboꝛ eē itelligat̄ p̄ cuiꝰ i fun
dū radicē egiſſz.ꝛ ſi arboꝛ q̄ ē i ortꝺ meo
alteriꝰ t̄rā egerit vel p̄ſſerit eiꝰ arboꝛ ē ꝛ
ñ mea. Si aūt pt̄é meę terre ꝛ pt̄é alteriꝰ
egerit cōis ē. Sic deꝰ et diabolus duas
t̄ras ſiue habitatōes ꝯtiguas hñt. deꝰ
locuꝫ iuſtoꝝ fideliū et ꝯgregatiōes reli
gioſoruꝫ. diabolꝰ locuꝫ infideliuꝫ pctōꝝ
et ꝯgregatōezꝫ maloꝝ. Nūc arboꝛ media
ē hō indifferēs p liberū arbitriuꝫ ad bo
nuꝫ ſiue maluꝫ ſtatū iuſtoꝝ ſiue maloꝝ.
in cuiꝰ nūc ſtatū radicē cordis ponit vi
uēdo ſm eū cuiꝰ iudicat̄ eē: ſiue dei ſiue
diaboli: nec cura ꝙ trūcꝰ i vno ꝛ coꝛ i al
tero loceat̄. qꝛ ſcōz Hiero.vt allegat̄ diſt.
xl. nō eſt facile. Nō ſctōꝝ filij ſūt q̄ tenēt
loca ſctōꝝ:ſ q̄ exercēt opa eoꝝ. Et Bre.
ibidē. Nō locaꝝl'r ordies creatori nr̄o noſ
ꝓximos faciunt:ſ nos aut merita bona
ei iungūt aut mala diligūt.i.ſepāt. ℚ
Qui ḡ voluerit ſepari a dyabolo et iūgi
xp̄o locuꝫ ñ eſtimet materiale. ſ ſpūale:
ꝛ cordial'r ſepet ſe a mūdanis mal':ꝛ ad
hereat xp̄o p ſctitatē et iuſticiā.vt ꝛ mer
cedē accipiat. Peccās peniteat. Peni
tēs ꝓficiat. Proficiēs ꝓpleat. Dico āt
prio.ꝙ pctōr ꝺz adherere xp̄o p pn̄iam
Deſertuꝫ em̄ ſtatum pn̄ie deſigt:ꝙ imi
tādo xp̄m relict̄ mūdanis ꝛ pctis igredi
ꝺémꝰ.vocāte xp̄o p apl'm. Epß.v. Imi
tatores mei eſtote ſicut filij cariſſimi.ſed
heu hodie hāc paternā imitatōez ſeu vo
catōem pauci aduertūt durātes in pctis
quos tñ quottidie expectat pacienter vt
cōuertāt̄. Vñ Aug.de doctrina xp̄iana
Si deꝰ patiēs nō eſſet iā dudū totū mū
duꝫ ānichilaſſz. Sz qꝛ certe ſibi ꝓpriuꝫ
ē miſereri et ꝑcere:iō ſemp reuocat errā
tes ad pn̄iaꝫ.et hꝰ q̄dē ipos alliciēdo per
bñficioꝝ collatōezꝫ.quēadmodū p̄ filio
offert pomuꝫ vl' nuces vt ipm̄ ad ſe reuo
cet.et paſtor oui ramū viridē oñdit. Sic
deꝰ fidelibꝰ tpalia bona tribuit et ꝓmit
tit vt ſequātur ꝛ fidel'r ſuiāt illi.iuxta il
lud qꝺ ſcribit̄ Marꝫ.xxv. Vocauit ſer
uos ſuos et tradidit illis bona ſua.bōa
ſua iniq̄t.ſ.aie.bōa fortune.et bona gr̄e.
Hec em̄ oīa tradidit hoī ad ſuiēdum vt
hīs q̄ſi aminiculis iuuet̄ imitari deum.
Propterea vt hō nō abutet̄ eis oīs crea
tura loq̄tur ſibi trib'vocib'.ſ.accipe red
de:fuge.accipe bñficiū gr̄āter.redde de
bituꝫ.fuge ſuppliciuꝫ. Prima voce dicit
celū. Miſtro tibi lumē i die vt vigiles.
tenebras in nocte vt pauſes. Sol dicit.
Ego ad vtilitatē tuā facio eſtatē et hye
mē et autūnuꝫ et mayū. Et aer.vitalē ti
bi p̄beo flatū:et oē genꝰ auiū ad tuū ob
ſequium. Terra dicit. Ego te porto et te

nutrio pane te ꝫ forto. vino te letifico. fru ctuꝫ ꝓfero: ⁊ mẽſaꝫ tuã diuerſis aĩalib⁹ repleo. illa oĩa accipe a nob. Secũda cre atura alt̃a voce ãmoner. d. Redde debi tũ ꝑ oĩb⁹ iſtis ⁊ buias deo bñfactori: et imiteris deũ q̃ te tm̃ adamauit vt nos ꝑ pt̃ te faceret. oĩa ei ſubiecit ſub pedibus tuis. ⁊ g redde debitũ vt deuꝫ diligas et imiteris. Tertia vox dic̃. Fuge mũdũ. fu ge pctm̃. fuge ſuppliciũ eternũ. qđ ſi nõ feceris dic̃ ignis a me cõbureris. aqua: a me ſubmergeris. tra: a me abſorberis. ĩ fern⁹: a me deglutieris. Secũdo penitẽſ dꝫ adherẽ xp̃o ⁊ ꝓficẽ ĩ pnĩa. vñ Exo. v. De⁹ hebreoꝝ vocauit nos vt eam⁹ viaꝫ triũ dieꝝ i ſolitudie ⁊ ſacrificem⁹ dño đo nr̃o. De⁹ iuꝯ hebreorũ vocauit nos ad imitatõeꝫ filij ſui. ſ. vt eam⁹ et ñ ſtemus aut retrocedam⁹ qr̃ Ezec. iij. đ hm̃oi ſcri bit̃. Si querſ⁹ fuerit iuſt⁹ a iuſticia ſua ⁊ fe. miq̃. i pec. ſ. morie t̃. Eam⁹ igr̃ viã triũ dieꝝ. ſ. p viã ꝓritõis: ꝓfeſſiõis: ⁊ ſatiſfa ctõis. Sꝫ q̃ibim⁹. in ſolitudiné certe ſtri cte pnie. q̃ xp̃s nos ꝑceſſit. Johes bapti ſta ſcificat⁹ i vtero ⁊ q̃ꝑ pl̃es alij. Hos sũt ꝓauci imitãt̃. pauciores m ꝏ ihĩtant et rõ é. qr̃ b̃ ſolitudo pnie videt̃ aſpa i ſu pficie. lꝫ ꝓtineat ab int̃ ſuauitaté vncio nis diuie quẽ admodũ teſta nucis ab ex dura é et aſpa: nucleũ tñ ꝓtinet ab intra magne dulcedis. et b̃ é via p ſolitudiné q̃ duc̃ ad vitã ⁊ trã pmiſſioĩs ℟ Ter tio ꝓficiẽs dꝫ xp̃z imitari i debtũ. i. vitã ſctãꝫ ⁊ ꝓficiẽd o ſp̃i bois omẽs ſpũales hoſtes vicat qđ fac̃ dũ paſſiões et mot⁹ carnis inſultãtes repmit et ſuccũbit. qđ fit tripl̃r. Prio ꝑuenĩédo. ſecũdo reſiſten do. ⁊ tio fugiẽdo. Nã iſti militeſ q̃ aggreſ ſũ hoſtiũ nõ expectãt: ⁊ ꝑuenĩũt eũ. dicũ tur ſtrẽnui et tim̃t̃. ſic̃ pꝫ i iuda macha beo ⁊ frib⁹ ei⁹. i. Macb̃. vij. Ita ꝓficien tes et viri ꝓfecti q̃ nõ inſultuꝫ paſſionũ expectãt: ⁊ añq̃ inſurgãt eas ꝑuenĩédo domãt i corpis caſtigatõe. ⁊ vires hũili ant int̃m q̃ nullo mõ ſpũi reſiſtũt dicũt heroici et motib⁹ ſuis ⁊ q̃ſi filij dei quos dyaboli ꝓtimeſcũt clamãtes ꝯ quẽlibet talẽ. veniſti añ tp̃s ꝑdere nos. Marc̃. i. Iſtos etiã demones formidãt tẽptare. qr̃ ſcđꝫ antiquoꝝ doctoꝝ ſententiã demon vict⁹ ab aliq̃ nũq̃ audet ipm̃ ſup eodeꝫ gñe crimis tẽptare. Sꝫ m⁹ti sũt noiati p fecti lꝫ ñ ſint in re q̃ ñ ꝑuenĩũt iſult⁹ paſ ſionũ domãdo carnẽ imo ꝓcurrũt mot⁹ paſſiões et appetit⁹ carnales incitando ſic̃ q̃ bibũt vt hẽant appetitũ comedẽdi. vl̃ ecõtra. vl̃ qr̃ non ſolatõſi ex ſenecture cõmiſcẽres ſe ſolatijs iuuenũ. ꝓcurãt ſi bi vanos effect⁹ p viſuꝫ. auditũ. et ſic de alijs. Iſti sũt peſſimi. qr̃ q̃rũt occaſiones peccãdi. ⁊ iõ ſũmevolũ tarie peccãt. Se cũdo ꝓficiẽſ dꝫ reſiſtẽ paſſiõ ib⁹ q̃ſi hoſti b⁹ ſuis ſic̃ dr̃ Exo. xvij. đ ioſue ⁊ filijs ſuis q̃ reſtitit amalech aſcẽdẽti ꝯ ipꝫ Iſto mõ hoies tẽptati reſiſtũt ⁊ tẽptatõib⁹ paſſio nũ et eas vincũt. qr̃ q̃to fort⁹ reſiſtũt tã to min⁹ ifeſtãt̃. Jacob⁹ i cano. iiij. c. Re ſiſtite dyabolo ⁊ fugiet a vob̃. Talr̃ nõ reſiſtũt hij paſſiõib⁹ q̃ ſtati ſurgẽte aliq̃ modica paſſiõe more brutali comitãt̃ ⁊ ſequũtur nullã faciẽtes reſiſtẽtiã nec ali q̃d ſubtrahẽdo. Sic̃ eua q̃ ꝓfecti ꝑme p ſuaſiõi ꝓſenſit. vt dr̃ Gen̄. iij. Sic ꝓfecti ſiue ꝓficiẽtes facere ñ dñt. ß ſurgẽte paſ ſiõe cito motũ ei⁹ extinguere dñt. Eccl̃. iij. Infirmitas in ſuo origine facili⁹ ꝑcĩ dit̃: ſic ⁊ mor⁹ paſſionuꝫ. Vñ Hiero. ad Euſtoch̃. Ille inq̃t laudat̃. ille predicat̃ btũs q̃ ſtatĩ vt cepit cogitare allidit cogi tat⁹ ad petrã. S Tertio dꝫ q̃s fugere tẽptatões paſſionũ. Qñ em̃ q̃s videt ꝙ nõ ſufficit ad reſiſtẽdũ ſi ſaluare vult vi tã dꝫ fugere. Nã ſcđm leges q̃nq̃ lꝫ de bello fugere q̃n. ſ. q̃s dñm ſuuꝫ defende re nõ põt. vl̃ q̃n reſiſtere nõ põt aduerſa rijs. alꝫ ſi q̃s fugeret ꝑm canões infamis eſſet. v. q. i. Infames. ⁊ ſcđm leges eſſet re⁹ leſe maieſtat̃ et capite puniret̃. ff. de re milĩ. l. oẽ. §. q̃ in acie. Sic etiaꝫ fugie bat Dauid Saul nõ valẽs ei reſiſtere. i. Reg. xxiiij. Sic ſpũaliť q̃ ſentiũt ſe ita infirmos ꝙ nõ pñt inimiq̃ in tẽptatõib⁹ reſiſtere: dñt importunitates temptatio nũ: ſicut picula mortis fugere ⁊ ſe a mũ di vanitatib⁹ que ſe impetunt ſequeſtra re et in deſerto cuꝫ xp̃o morari. Sic̃ Da uid qui dicit Ecce elõgaui fugiẽs ⁊ mã ſi in ſolitudine. p̃s. liiij. Vñ Petrus in cano. ſua. c. i. Fugientes inq̃t ei⁹ q̃ in mũ do ſunt cõcupiſcentie corruptiõeꝫ. Sed queris quis eſt magis malus ceteris pa ribus: aut ille q̃ peccat ex inclinatiõe ha bitus: aut q̃ ex incitatiõe paſſiõis. Dico ille qui peccat ex inclinatõe hĩtus. qr̃ ag grauatio mali habit⁹ eſt volũtaria: ⁊ in citatio paſſionuꝫ ẽ a natura ⁊c̃.

Feria.vi.post oculi Ser.xxiiij.

Exiit ihesus i cuita ré samarie q̄ dr Sichar. Jo. iiij. ¶ Princeps alicuius ꝛe/ reitur ad bellū ꝫ adūsariū suū solet se ar mis suis militaribus mōstrare: ꝛ suos vas sallos vocare. q̄ vt hr de feudis qbus mōis feudū amittit in pn̄. tenet sub pena amis siois feudi cū dño bellū igredi: ꝛ cuz dño pliari. Un dr ibidē si dñs pliuz cāpestre hūerit. ꝛ vassallus eū morāte in ipo dimise rit no mortuū nō ad mortē vulneratū feu dū amittē dz. Sup q̄ qrit glo. Nūquid h̄ itelligēdū sine iuste sue iuste dñs pliat. Et rndet q̄ si iuste pliet nō amittit vas sallus feudū si dimiserit dñz vl̄ n̄ pliandū vēit. Si āt iḡrat an iusta vel iiusta sit cā. tenet obedire dño suo. Ad ppositū pn̄ ceps regū ꝛre ꝛ dñs vntūsi orb̄ cuius nos vassalli sum⁹. xp̄s volēs pliari ꝫ adūsa riū hūani gn̄is ꝛ hoiez a captiuitate libare armis militarib⁹ se muniuit qb⁹ eū vicē voluit. Pro i capite spineā coronā p ga lea. corp⁹ vulneratū totaliṫ p loꝛica. p gla dio exoꝛatiois linguā. p clipeo i cūcti seruis pacām. p cultris aureis clauos a maros. p eq̄ voluit crucī affigi. ꝛ sic moꝛ te sua victo diabolo pfecte p nob̄ satisfec ꝛ a captiuitate libauit. Un em̄ hr de sū. tri. ꝛ fi. ca. fidei. li. vi. in glo. q̄ cōgruū fuit q̄ n̄os defect⁹ sumeret ppt̄ n̄az satisfactō nē quā p nob̄ satisfaciēdo assūpserat: vt p nob̄ pfecte satisfacēt. Et ꝫm gre. i pfa tione misse. vt. s. diabol⁹ qui i ligno vince bat pmū hoiez i paradiso in ligno. s. crucis vincēt̄ p xp̄z dñz n̄z. Mōstrat ḡ xp̄s se q̄rtidie armis suis militarib⁹: ꝛ vocat vassallos suos ad pliandū ꝫ adūsariū p ꝛutes: dū extēsus i cruce oñdit. nos i sup istruit qb⁹ ꝛutib⁹ pliari debem⁹ cū eo. Sustineam⁹ igit̄ pauca adūsa pacienter p ppt̄ eū q̄ venit i mūdū multa pati ppt̄ nos qd̄ oñdūt ꝛba themat̄ q̄ dicūt Ueit. ꝛc̄. Sichar em̄ dr ciliciū ꝛ desiḡt amaritudi nē passiois xp̄i quā in mūdo illo pass⁹ ē. ¶ Querit an xp̄s ppt̄ hois libatōez debuit suscipe ei⁹ penalitatē ꝛ corpis fa tigatōez. et vr q̄ nō. q̄ vbi nō ē cā ibi nō dz eē pēa. ſ hmōi defect⁹ st̄ i pēa peti ꝛ xp̄s ñ hūit petm̄. nec p ꝓñs debuit h̄re penā. ¶ Rndet doc. deuot⁹ Bona. i. iij. su p mgr̄z di. xv. q̄ absq̄ dubio ꝯgruū fuit xp̄m assumē naturā hūanā cū defectib⁹ ꝛ passiōib⁹ ppt̄ tria. s. ppt̄ p̄cūi n̄re salu tis. exēplū ꝛutis: ꝛ fulcimētū n̄re fragili tatis. De p̄mo. q̄ ꝓposuerat nos redimē. ñ corruptibilib⁹ auro vel argēto. ſ p̄cio so sanguine suo: ꝛ aīam suā ponē p aīab⁹ n̄ris. Ad h̄ āt ñ fuiss̄ ydone⁹ nisi naturā ōficiēte ꝛ passibilē assūpsiss̄. ꝛ ppt̄ ea de fect⁹ n̄os voluit i se h̄re. Un dic Jo. an. in glo. sup ꝛbo: corp⁹ passibile de sū. tri. ꝛ fi. ca. li. vi. frig⁹. calorē: famē: sitī: ꝛ alias p̄ealitates pati potat. sic corp⁹ ei⁹ passi bile fuit. Secūdo ppt̄ exēplū ꝛutis. s. hūi litatis. patie. ꝛ pietat̄: qb⁹ mediātib⁹ pue nit̄ ad celū. ꝛ i qb⁹ xp̄s voluit imitari. ſm illō Mat. xi. Discite a me q̄ mit̄ sū ꝛ hu mil̄ corde. Tertio ppt̄ fulcimētū n̄re fra gilitatis. ob quā nat̄a rōnal̄ hz i se difficil̄ra trem ad credēdū ꝛa. irascibil̄ ad spādū ar dua. ꝛ ꝯcupiscibil̄ ad amādū recta. Et iō xp̄s voluit nō tm̄ nob̄ sil̄ari in nat̄a: ſ ēt i defectib⁹ ꝛ p̄alitatib⁹: vt mānifestādo i se ꝛitatē hūane nat̄e p̄beret fulcimētū na ture rōnali ad credēdū. oñdēdo nihilomi n⁹ immēsitatē sue mie p susceptiōem n̄re miserie. Ut etiā irascibili p̄beret fulcimē tū ad spādū oñdēdo magnitudinē sue be nuolētie. ꝛ ēt vt ꝯcupiscibili p̄beret ina mātū ad se amādū. Et iō lz incōgruuz videāt hmōi defect⁹ i xp̄o p se ꝯsiderari. si n̄ ad finē referāt mag̃ repit̄ ꝯdecētia ꝯgruitat̄. Ad arg. igit̄ dico q̄ duplex est p̄a. s. nocētate iflicta. ꝛ p̄a volūtarie assūpta. Prima nō ē sine culpa. secūda ꝛo pōt eē i eo in q̄ nulla p̄cessit cl̄pa. ꝛ tal̄ erat in xp̄o. ꝛc̄. ¶ Sz q̄re xp̄s mortē cruc̄ ele git ꝛ nō aliā. Dico vt h̄r in dem̄. d. sū. tri. ꝛ fi. ca. fidei. in glo. Jo. and̄. ppt̄ q̄tuor. Primo vt in illa p̄dens i aere se int̄ deū ꝛ hoiez mediatorē oñderet. Un̄. i. Thi. ij. Un⁹ ei dūs. un⁹ ꝛ mediator dī ꝛ hoiz hō xp̄s ihs q̄ dedit i redēptōez semetip̄m p oīb⁹. Secūdo vt dāna q̄ obuenerāt p li gnū p̄mis parentib⁹ veritū p lignū cruc̄ re stauraret. Tertio vt diabolū q̄ p lignū vi cebat p lignū superaret. Et h̄ duo gre. exp̄ mit i p̄fatōe de sctā cruce. Qui s. ꝛutē hu mani ge. ꝛc̄. Quarto vt eum dēt oñdēt p q̄b⁹ restaurādis patiebat̄. s. p̄ supis āge lor̄ ruinis replēdis. ꝛ p iustic̄ recōciliandis. Primū designat̄ p Jacob̄ in sup⁹. se cūdū p iferi⁹. tertiū dextrū. quartū p sini strū. Quātū nūc ad litteram ꝛ doctrialez

ꝓtínuationē euāg. hẽri pctõri oñdebatur virtuosa exercitatio. hodie ẋo annectitur q̄dā fructuosa iformatio. Et sūt tres partes. Jn prima oñdit gratiosa occupatio in xpi fatigatiõe in p̄incipio. Jn secunda virtuosa iformatio in mulieris collatiõe. ibi. Uenit mulier. Jn tertia fructuosa determinatio i ẋitat oñsiõe. ibi Ego sũ ꝛc.

Quantũ ad primũ est sciẽ dũ ꝙ xps ꝓpter inuidiã phariseorum recessit de iudea in galileã ꝛ habuit trãsire p regiões samaritanoꝝ. Et dr samaria a q̄dã ciuitate olim ibi ꝺstructa q̄ etiaz vocabat samaria. ꝛ hoc dicit littera. Uenit ihs. s. eũdo de iudea in galileã in ciuitatẽ samarie dictã sichar. sitã iuxt̄ pdiũ qꝺ dedit iacob patriarcha filio suo ioseph post mortẽ. vt hr̄ Geñ. xlviij. Jbi erat ẽt fons iacob. i. puteus: quẽ iacob sibi foderat qñ ibi habitauit p se ꝛ suis pecorib⁹ ad ada quãdũ. Et iesus ex itinere fatigat⁹ ibi sedebat hora quasi sexta. s. circa meridiem. ℣ Moraꝛ p iacob designari põt de⁹ pater q̄ ex imm̃esa charitate saluté ꝛ redẽptioné hũani generis sitiẽs in sexta hora i. sexto millenario annorũ mittẽs filiũ vnigenitũ in hũc mũdũ in q̄ fatigat⁹ multis laboribus tandẽ a misterio iudeorũ deus pater fodit i latere dextro fonté aq̄ viue. s. sanguis ꝛ aque. Uñ oẽs xpi fideles bibẽtes refocillati et recõciliati sũt. Uñ ex de celeb. miss. in quadã. in fi. Jn aq̄ ꝛ sanguĩe duo maxime redẽptiõis ꝛ regeneratiõis elucẽt. ꝛ ex illis format ecc̃la sponsa xpi. Uñ docẽt medici ꝙ sanguis dũ ẽ i vena nõ nutrit: resudat ꝯ p venas i fontes. Sũt aũt fontes loca ꝓcana in corpe. vbi actiõe caloris naturalis sanguis decoquit̄ et tertia digestio celebrat̄. ꝛ p materiã ꝛ formã qꝺ est ossis trãsmutat̄ i os carnis in carnẽ: cutis in cutẽ. ꝛ sic ꝺ alijs Sic mistice fuit de sanguĩe xpi put erat i venis nihil nob ꝓfuit ad saluté. ſ quando ex calore nimie charitat̄ ordinãte pfe ꝛ acceptãte filio sanguis resudauit i fontes q̄q̄ vulnez. ibi incepit nobis ad saluté ꝓdesse. Uñ Hostiẽ. in sũma de remissionibus. Cũ inq̄t respectu dei tot⁹ mundus sit nihil: et sanguis xpi p̄ciosissima res. cũ insup qualitas ꝑsone ꝓsueuit estimatiõez augere. ꝛ respectu filij dei nulla fit estimatio. Seq̄tur ꝙ minima gutta sanguinis xpi sufficeret ad expiationez oĩm pctõꝝ ꝛ redẽptionẽ oĩm q̄ fuerũt vel esse possent. ꝛ ipe nõ guttã: ſ totũ sanguinez fudit ꝓ pctõrib⁹. De q̄ ꝓphetauit Jsay. xij. Haurietis aq̄s in gaudio de fontib⁹ saluatoris. Et notãter dicẽ de fontib⁹. q nõ solũ de vulnẽ laterali ſ de mult̄ tot⁹ corpis abũdant̄ sanguis ad saluté nr̃am pfluxit. Figurat̄ etiã i fõte padisi q̄ stãs in medio p riuos suos totũ padisum irrigat ꝛ fructificat. ℣ Jpe eñ sanguis xpi tres dignissimos hz effect⁹. q est Et minũ expurgatiuus. Et aminũ dissolutiuus. Et aminũ restituti⁹. Primo sanguis xpi in cruce ꝓ nob effusus est solus expiatiu⁹ oĩm criminũ Et pb̃. i. Hẽm⁹ redẽptioné p sanguinẽ ei⁹. Nã legim⁹ ꝙ sanguis aliquoꝝ ai aliũ hẽat ẋtutem absterſiuã ꝛ mũdificatiuã maculaꝝ. sic hr̃i ꝓprietarib⁹ rerũ de sanguĩe extracto de fubula dextra irũdinis vel colũbe ꝙ abstergit maculas calid⁹ instillat⁹. Sic sanguis xpi q̄ fuit colũba p simplicitatẽ in ocẽtie. ꝛ irũdo. s. nũci⁹ tpis gr̃e p suũ aduẽtũ: q̄ ad litterã ꝺ fubula dextra. i. dextero latere a iudeis ẽ extract⁹. si p feruentẽ deuotionẽ i oculũ mẽt̄ fuerit instillat⁹ ꝛ devote meditat⁹ ꝙ to feruore charitat̄ ẽ perfusus. nõ maculas exteriores corpis: ꝺ interiores ipi⁹ aĩe sanat ꝛ purgat. Heb. ix. Qꝺ ia penei sanguĩe mũdãt̄. ꝛ sine sãguis effusione non fit remissio. Ⓐ Septies igit̄ saluator noster sanguinẽ effudit vt septẽ maculas criminaliũ purgaret. Primo ꝺ luxuriã in circũcisiõe a genitalib⁹ sanguinẽ effudit vt ꝓcupiscẽtiaz ab oib⁹ tolleret. qua in genitalib⁹ maxie fuit macꝺatus. De q̄ hr̃ Lu. ij. Secũdo ꝺ irã sanguinẽ. s. sudorẽ sanguineũ effudit in orõe. s. i mõte oliueti vt irã pris tolleret ꝛ maculã iracũdie q̄ sanguis nr̃ infect⁹ ẽ mitigaret. Lu. xxij. Fact⁹ ẽ sudor ei⁹ sic gutte sãguis decurrent̄ i terrã. Tertio ꝺ peccatũ gule. quo caro delicate nutrit̄ voluit flagellari in corpe vt lasciuiã hũane carnis rẽpararet. De q̄ Mat. xxvij. Quarto ꝺ superbiã q̄ maxime fit in capite spinea corona coronari vt supbiã humanã destrueret. De q̄ Mat. xxvij. Quinto ꝺ auariciã in manibus ꝓclauari exteri⁹ vt interiorẽ cordis auariciã purgaret. ꝺr ei Math. xxvij. Manꝰ ei⁹ fuerũt extẽte ꝛ apte. Sexto ꝺ accidiam voluit ꝓclauari pedi⁹

bꝰ.vt nos opatios faceret. Septiō ꝯ ini
diā apuit latꝰ eiꝰ ⁊ ide sāguinez effudit.
vt attēdētes cordialē eiꝰ dilectōez ēt nos
ipos amaremꝰ. Ex istis igr̄ xpi digniſſi
mis mēbris septē crimialiū pctōz sordes
i nob mūdauit Apoc.i. Lauit nos a pec
cat nr̄is i sāguie suo. Figurā huiꝰ lotōis
hēmꝰ Leui.xiiij.vbi dr ꝙ sacdos aspge
bat eū q̄ mūdādꝰ erat a lep septies cū sā
guie passeris occisi ⁊ cuz aq̄. Iste passer
occisꝰ é xps. Et dr passer ppt aliqs ꝯdi
tōes ipiꝰ. Nā passer zelat vxorē suā. ⁊ p
ea pugt. cibat pullos suos. ⁊ etiā dereli-
ctos ab alijs ⁊ illaqatos iuꝝ posse libat.
Sic ꝯformit saluatoꝛ nr̄m in cruce pugna
uit p spōsa sua eccl̄ia ⁊ sāguiez largissi
me effudit: vt illaqatos pctis libaret. Li
bauit ēt pullos suos xpianos p̄cioso cor
pore ⁊ sāguie. ℟ Unꝰ apls. Sāguis
xpi emūdauit ꝯsciaz nr̄az ab opibꝰ mor
tuis. Heb.ij. Sāguis xpi ñ solū hūanū
genꝰ a vicioꝝ fecitꝰ mūdauit ⁊nimo et
sctos p̄fes q̄ in iferno erāt captiui ꝺ cap
iuitat vicio libauit. ps. Et duxisti me de
lacu miserie ⁊ ꝺ luto fec̄. Nā sm nat̄ales
sanguis talē exp̄it hīe pp̄etatē ꝙ dura
solz frāgē. Unꝰ ꝺ sāguie hirci legit ꝙ ꝙ
nis adamas sit lapis durissimꝰ ⁊ solidꝰ
intm̄ ꝙ nec ferro nec calibe p̄t frāgi. si tñ
sāguie hircino hūectet̄ facil̄r sculpitur ⁊
frāgit̄. Sic reuera ꝙnis vicia q̄bꝰ tene
bāt ātiq̄ p̄fes i captiuitate ꝺmōis i diffo
lubila ⁊ firma eēnt intm̄ ꝙ nl̄ū ferrū. i.
ptās siue autoritas ipa frāgē possz vl̄ a-
pire ppt̄ pctm ꝯmissū. sāguie tñ hircino
i.xpi soluta ⁊ fracta st̄. Sic i fabul̄ poeta
rū sil̄itudiarie oñdit̄ Fingūt nāq̄ poete
ꝙ vulcanꝰ faberiouis cū iueissz vxorez
suā venerē ꝯcubētē cū marte ligauit eos
cathēa adamātina. ita ꝙ separi ñ pote-
rāt p vllaz violētiā ⁊ ptātem q̄uscz oibꝰ
dijs celestibꝰ facti st̄ ridicl̄z. Sic dea ve
neris s. hūana nat̄a ꝯsētiēs marti. i. dia
bolo fuit ligata cathēa i diffolubili ⁊ fir-
missima. itaꝫ ꝙ nēo eā solue ⁊ libare po
tuit: donec ridiculū factū fuit ⁊ opprobri
uz corā oibꝰ āgel̄ ꝺi. Sup q̄ ꝺi filiꝰ mia
norꝰ sāguie ꝓpo supfuso viculū ipz fre
git ⁊ hūanā nat̄az ꝺ carcē libi libauit. ℔
oñdit̄ Apoc.xix. vbi dr ꝙ Jobes vidit
quēdā sedētē i eq̄ albo. cui nomē erat fi-
del̄ ⁊ verax. ⁊ ꝝbū dei hīns i femore suo
scriptū. rex regū ⁊ dñs dñantiū. q̄ ēt hūit
vestes aspsas sāguie hic app̄hēdēs be-
stiā posuit i stagnū ignis ⁊ sulphuris ⁊ ex
ercitꝰ celestis seq̄bat̄ eū i stol̄ albis. Sic
xps fidel̄ ⁊ verax ⁊ ꝝbū ꝺi hūit in cruce
vestē hūanitat sāguie aspsā. i. q̄ bestia lu
cifero triūphauit. eūcz i stagnū ignis et
sulphuris ꝯdēnauit. q̄ sup eq̄ albo. i. ꝝtu
te deitat ad lībū ꝺscēdit. ⁊ cōuētū sctoꝝ
patrū solutū pꝰ se ascēdēs i celū ad īmor
talitatē duxit. ⁊ ad gaudia sēpit̄na. vnꝺ
apl̄s. Ascēdēs i altū captiuā duxit cap-
tiuitatē. ℭ Tertio sāguis xpi ē restitu
tiuꝰ hēditat et̄ne. Sic em̄ sāguis nat̄al̄
ꝑm leges ⁊ canōes ē cā hēditat. ⁊ vñ hē
ditas alicui dat̄. sic sāguis xpi ē cā et̄ne
hēditat ⁊ testam̄ti sēpit̄ni. Ad arc̄. xiiij.
Hic ē sāguis noui et et̄ni testa. Hūc igr̄
sāguiez xpi diligēt̄ i sermio cordis ꝺuare
dēmꝰ vt testam̄tū nobꝺonatū ne p̄damꝰ
⁊ hēditate et̄na p̄uemur. Sic ēt q̄dā ma
trona fec̄ q̄ camisiā mariti sui vulnerati
⁊ occisi i cistā reꝺuauit. q̄ cū q̄rtidie cistā
apiēs ⁊ cruētatā camisiā ituēs morte ma
riti amarissime fleuit Sic ēt ⁊libz ꝺuota
pso a xpz veste cruētata ituēri ꝺz ⁊ passi-
onē eiꝰ p ꝓpassiōez flere. Ad qꝺ hortat̄
Aug. i li. ꝺ ꝝginitate di. Uidete i cruce
vulnera p̄dēt̄: sāguiez moriēt̄: p̄cūm redi
mēt̄. cicatrices r̄surgēt̄. caput hz iclinatuz
ad osculādū: cor aptū ad diligēdum: bra
chia extēsa ad āplexādū. totū corpꝰ expo
situ ad r̄demdū. ℔ q̄z ta sint cogitate. ℔ in
statera cordis appēdite. vt torꝰ nob figu
ret̄ i corde q̄ torꝰ p nob fixꝰ fuit in cruce.
℣ Sz q̄rit̄ an i sāguie xpi sim̄ ꝛdēpti
a reatu pctōz nr̄oz. ⁊ vꝺr ꝙ ñ. Sāguis
ei xpi q̄d corpale ē. corpale āt ñ hzvi agē
ꝺi i spūale. igr̄. In oppositū ē apls epb̄.
i. Deꝰ glificauit nos i dilecto filio suo in
q̄ hēmꝰ ꝛdēptōez p sāguiez eiꝰ i remissio
nē pctōz Ad qꝺ rñdēdū ponā tres ꝯclu
siones. Prīa xps p passionē suā nob me-
ruit vitā et̄nā. ꝓbat̄. nā pꝰ passionē xpi
imediate ⁊ ñ añ pueri baptisati moriēt̄es
pueneṙt ad vitā et̄nā ñ ei ex ꝓpo meri-
to xpi sic nec vsqz ad finez mūdi aliqs tm̄
mereri potuissz. nec ēt adultꝰ ꝓpo meri-
to ꝙ ad vitā pueiat. cū meritū nr̄z sit fini
tū nec possz p se p̄miū finitū mereri solū
ei meritū xpi infinitū nob meruit illꝺ per
passiōez q̄ fuit deꝰ ⁊ hō vt pulcre deduc
Anſel. Cur deꝰ hō i plibꝰ loq̄ meritū at
ꝺm qꝺ adultꝰ vl̄t meritū xpi mereat̄ ꝯsli-

etiã ꝑmiabiť i celo. vñ ⁊ ꝓes ãtiq̃ q̃ ml'ta bõa fecerẽt ꝓpꝛijs meritꝭ ñ poꝛerãt itrare celũ. ß i libo ꝺriebãť. q̃uscꝫ ꝑ xp̃z i cruce ianua regni celestis apiebãť vt advitã igredi posset et nã. Secũda ꝓclusio xp̃s meruit nob glificatõez coꝛpis quã sum⁹ recepturi p⁹ die iudicij. ꝓbãť. nã ꝺm oẽs doc. p⁹ die iudicij electi coꝛpa hẽbũt clarificata. ꝯ nõ ꝓpꝛijs meritꝭ cũ sint finita. igr̃ merito xp̃i infinito. ℭ Sz obiceret q̃s: si xp̃s meruit nob coꝛpis glificatõez ñ é rõ q̃re aia p⁹ glificet q̃ coꝛp⁹. cũ meritũ xp̃i ⁊ meritũ cuiuslibz alteri⁹ eq̃ cito ꝑficẽ possit suũ effectũ circa vnũ: sic possz circa reliquũ. Dico q̃ ꝓuidẽtia ꝺi sic ꝛꝺiauirtieri. q̃ irerdũ hz rõez occultã q̃ ñ sp appet nec maifestať oib⁹. ⁊ iõ ñ é iudicãdũ q̃ ex eo de⁹ nob iniuriã faciat cũ eiꝰ cãz ignoram⁹. sic forte é i ꝓposito. ꝺm tñ b. Aug. iij. ꝺ tri. ꝓuidẽtia diuina statuit vt coꝛpa iferioꝛa q̃ꝺã oꝛdie regerẽť a coꝛporib⁹ supꝛioꝛib⁹. ⁊ qꝛ ꝺm oꝛdiné ꝺi oꝛdo mot⁹ celi i fine mũdi q̃escet. oia coꝛpa ñ ifecta pcis tũc erũt clara ⁊ sil' coꝛpa hũana cũ eis ꝺ lege cõi. qꝺ ꝺico ꝑ tãto. qꝛ coꝛp⁹ xp̃i ex spãli cã p⁹ fcepit hãc glificatõz ⁊ illiq̃ idẽ fẽtiũt ꝺ btã v̊gie. Jobe euãge. imo btũs Hiero. fẽtit h̃ idẽ ꝺ ill' q̃ cũ xp̃o surrexerẽt ad testificãdũ xp̃i resurrectõez q̃ ñ fuisz ꝓbata si iterato i puluerẽ fuissent redacti. ℭ t hãc opionẽ sã. tho. etiaz approbat i. iiij. scrip. ꝺi. xliij. arg. iij. i solu. eiusdẽ arg. ❡ Tertia ꝓclusio rñsať ad q̃situ. ꝑ xp̃i passiõez seu sãguiem sum⁹ libãri a reatu pcti ⁊ nr̃i. i. Joh̃ã. i. Sãguis xp̃i emũdabit nos ab oi pcto. ℭ ̃tra. null⁹ libať a pcto qꝺ nõdũ ꝓmisit. ꝯ nll⁹ libať a pcis v̊tute passiõis xp̃i q̃ nõdũ sẽ. qꝛ mlta sẽ p⁹ passionẽ xp̃i cõmissa ⁊ q̃tidie mlta ꝓmittũť. Jtẽ abscꝫ baptisma ⁊ v̊a pnia ñ absoluimur a peccať. igr̃ ⁊c. Ad pmũ ꝺico q̃ xp̃s nos sua passiõe libauit a pcis. talr̃ instituẽs cãz nr̃e libatõis ex q̃ posset oia pcta nr̃a remitti. tã pñtia q̃ futura. sic si medic⁹ faciat medicinã ex q̃ sanari posset oẽs morbi pñtes etiã ⁊ futuri. Ad secũdũ ꝺico q̃ passio xp̃i é q̃ꝺã cã vniuersať remissiõis oim pcto ⁊ q̃ntũ é i se: ß i q̃libz fortiať suiz effectũ ⁊ deleat pctã ꝓpꝛia cuiuslibet necessariũ é q̃ singul' adhibeãť q̃ꝺã medicie ⁊ ꝓfectões vt é baptismus: pnia: ⁊ alia sacra. q̃ v̊tute soluz hñt sine passiõe xp̃i ⁊c. Ad ar. i oppositũ i pncipio qõis dico q̃ lz passio xp̃i sit coꝛpalis fortiť tñ q̃ndã spũalẽ v̊tutẽ ex diuitate xp̃i vnita cui⁹ é instrumẽtũ. ꝺm quã q̃ꝺẽ v̊tutẽ ꝑ passio xp̃i é causa remissionis pctoꝝ ⁊c.

Secunda ps in q̃ notatur

v̊tuosa informatio xp̃i ⁊ ꝺ in collatione mulieris ⁊c. Sedẽte em̃ iesu iuxta fontẽ de samaria regiõe. de ciuitate sichar mulier quedã veit de puteo haurire aquaz. ℭt seq̃ť quõ tu iude⁹ cũ sis. Jn hitu em̃ quẽ iesus poꝛrauit cognit eũ eẽ iudeũ. qꝛ ꝺm Nico. de ly. sic in circũcisiõe elita ⁊ in fimbrijs vestimẽti et ãgul' pallioꝝ nosceb̃ť iudei in q̃b⁹ ꝺistinguebãť ab alijs hoib⁹. sic etiã ecclia oꝛdiauit iudeos aliq̃ꝺ manifestũ signũ deferre ꝑ q̃ꝺ discerni possint a xp̃ianis. ex ꝺ iude. c. i nõnullis. ñ coutũť. i. ñ sil' vtũť cibo ⁊ potu. rõ hui⁹ q̃re iudei nõ comederũt nec bibẽrt cũ samaritanis. qꝛ inimici coꝝ fuerẽt ex eo q̃ samaritani trã iudeoꝝ occupauerunt vt ꝑz. iiij. Reg. xvij. ℭt ꝑt etiã eẽ rõ q̃re mo nõ bibũt vinũ cũ xp̃ianis. ❡ Sz q̃riť an xp̃ianꝰ possit bibere cũ iudeo vl' alio infideli. ꝺico q̃ ñ. Cui⁹ rõ hr̃. xxviij q. i. c. nulli⁹. ⁊. c. oẽs. qꝛ cũ apꝺ nos cõib⁹ cibis nõ vtanť: ß discernãt cibũ. idigñũ ⁊ sacrilegũ é coꝝ cibos vel pot⁹ a xp̃ianis sumi cũ ea q̃ ab apl'o ꝓmittente nos summ⁹ ab illis iudicet imũda. ac si iferiores essent xp̃iani q̃ iudei si nos q̃ apponũtur ab ill' vtamur. xp̃i v̊o a nob oblata ꝓtẽnãt. Et iõ male faciũt hij xp̃iani ꝓmittẽtes eos i ꝯuiuijs ⁊ societatib⁹ suis stare ⁊ ludẽ ⁊c. Per h̃ ei cleric⁹ ãmonit⁹ ñ ꝺsistẽs ꝺz depoi ⁊ laic⁹ excõicari vbi sup̃. c. null⁹. Prohibz ei ibi etiã ꝺi. Null⁹ coꝝ q̃ i sacro sũt oꝛdie aut laic⁹ azima coꝝ mãducet. aut cũ eis hitet. aut aliquẽ coꝝ in infirmitatib⁹ suis vocet. aut medicinã ab eis ꝓcipiat. aut cũ eis i balneo lauet si v̊o q̃s q̃ h̃ fecerit: si cleric⁹ é ꝺponať. si laic⁹ excõicet. ❡ Moꝛaliť i secũda pte icitamur ad sobꝛietatẽ. ꝑ potũ aũt aq̃ quẽ xp̃m petijt a muliere é cauenda ebꝛietas q̃ ꝺm Aug. é oim vicioꝝ fomes ⁊ nutrix. Nã sic iter alia bõa nature fauoꝛabile valde é bona libꝛas. qꝛ vt hr̃. ff. de regu. iuꝛ. Libꝛas inestimabilis res é ⁊ oib⁹ ⁊ reb⁹ fauoꝛabilioꝛ. ita vil' et turpis é fuit⁹ ad quẽ ebꝛietas nos traxit hr̃em. xxxv. ꝺi. sexto die. Non eẽt hodie fuit⁹ si ebꝛietas non fuisset. Vñ legitur

Gen.ix.c. ℣ Noe ꝑmo plantauit vineã. q; ante diluuiũ vinũ nõ fuit. nec hoies vinũ bibebãt. ⁊ erãt fortes ⁊ potẽtes. ⁊ gigantes erãt tũc sup terrã. Noe ẋo bibẽs vinũ ingrauit eius potentiã inebriat⁹ dormiens iacuit in tabernaculo a posteriorib⁹ denudat⁹ quẽ cũ filio⁹ ei⁹ Cham videret denudatũ derisit ꝓpter qđ cũ sibi ọnũciatũ esset perpetue seruituti eũ dãnauit. ℣ In his nãq; ẋbis tria icõmoda nonnũ ꝙ solet ebrietas hoi inferre. q; Hoies vsu rõis ꝓuat. Diuitias ⁊ honores spoliat. Prolẽ mẽdicitati ⁊ ꝓfuturi dãnat. Priuat ei hõ vsu rõis ꝑ ebrietatẽ ⁊ fatuus efficitur ⁊ insensat⁹ sicut bestia qđ designat ꝑ dormitionẽ noe. q; em̃ dormitiacet sicut bestia sine rõe. sic etiã ebri⁹. vnde Iuuo. de vili. cõdi. hn. Quid turpi⁹ ebrioso cui fetor in ore. tremor in corde. ꝓmit stulta. pãdit occulta. cui mẽs alienat. facies trãsformat. Fingit em̃ imago ebriosi sic. ꝙ est imago pueri⁹ cornu hn̄s in manu. ⁊ in capite coronã de vitro. puer in signũ ꝙ ebrietas facit hoiez elinguẽ ⁊ insensatũ more pueri cornu hz i manu in signũ ꝙ nullũ secretũ celat. clãgẽdo et damãdo revelat. Coronã hz vitreã. q; se reputat glorioſũ ⁊ facũdũ ⁊ lr̃atũ. ẋ. Dum bibo vinũ lingua mea loquit latinũ. Tales bibuli ⁊ ebriosi q̃ frequẽter iebriant. sẽ ꝑm canões infames ⁊ inhabiles ad dignitates. vñ clerici hmõi ebriosi si ãmoniti nõ desistũt ꝑnt officio ⁊ bñficio ꝓuari. ex de vi. ⁊ ho. cle. A crapula ⁊ milites dñt cingulo militari ꝓuari. ff. de re. mili. l. ỏ cẽ delictũ. §. penul. ⁊ layc⁹ dz cõione ꝓuari vel ẋberari. xxxv. di. epus. Secũdo ebrietas spoliat hoiez diuitijs suis freqnt magni potatores denudãt ⁊ ỏpauperant. ꝑ quẽ sapiẽs dic. Eccl. xix. O pari⁹ ebriosꝰ ñ locupletabit. Dõt ei tal dicẽ ẋsus iſtũ. Dines erã dudũ: ꝫ tria me fecerũt nudũ. Alea vina: ven⁹: trib⁹ his sũ fact⁹ egen⁹. ꝫ designat ꝑ illud ꝙ noe erat i posterioribus denudat⁹. Tertio dãnat plẽ. vñ q; noe filiũ suũ ꝓfuturi subiecit deuotat ꝙ potatores ebriosi freqnt plẽ suã mendicitati et ꝓfuturi exponũt. Vñ Ioseph⁹ li. v. ãtiq; tatũ loquẽs ỏ potatoribꝰ inqt. Frat⁹ est his de⁹ ⁊ felicitatẽ. s. pueros i qb⁹ ỏberet eẽ felices quã inumeris laborib⁹ acqsierũt ꝑ epulas amiserũt. Figur. ꝛ gen. xxvij. vbi legit ꝙ ysaac postq̃ oblatũ vinũ bibit subtrxit filio suo ꝓmogẽito esau suã bñdictionẽ. ℟ Sz qrit cũ vinũ sic inebriet ⁊ hoiez deformet anysus vini sit licitus. Et vr̃ ꝙ non. i. Cor. xiij. Bonũ est nõ mãducare carnes: ⁊ nõ bibẽ vinum: neq; in quo frat⁹ tu⁹ offendit ãt scãdalisat cõtra. i. Thi. v. Noli adhuc aquã bibere. ꝫ modico vtere vino propt stomachum tuũ. ℟ ñdeo ꝙ null⁹ cib⁹ vel pot⁹ ꝑm se ỏsideratꝰ est illicit⁹ ꝑm sniam dñi dicentꝭ Mat. v. Nihil qđ intrat in os coinqnat hoiez. ⁊ iõ bibere vinum ꝑm se loquẽdo non ẽ illicitũ. põt tm̃ illicitus reddi ꝑ accidens. qñq; qdã ex ỏditiõe bibẽtis q̃ a vino de facili ledit. vel q̃ ex spãli voto obligat ad vinũ nõ bibẽdum. Qñq; ãt ex mõ bibẽdi. q; si nõ tzmensurã in bibẽdo excedit. quandoq; ãt ex pte alioꝝ q̃ ex hoc scãdalisarent. Ad oppositz dico ꝙ apls nõ simplr dic. bonũ est a vino abstinere. ꝫ in casu in quo ex hõ aliq̃ scãdalisãt. ℒ Querit secũdo an ebrietas sit pctm̃ mortale. Et vr̃ ꝙ sic. q; ẽ mr̃ oim̃ vicioꝝ: vbi sup. Itẽ magnitudo culpe ex magnitudie pene oñdit. ꝫ ebrietas vr̃ eẽ maxie punita. ex eo ꝙ ꝓfuturẽ attulit. In oppositũ ẽ aug. in ser. de purgatorio. di. ebrietatẽ eẽ pctm̃ mortale. si sit assidua. si ãt raro ỏtingit videt eẽ vẽiale. Dic Tho. ꝙ culpa ebrietatis ỏsistit in im̃oderato vsu et cõcupia vini. Hoc ãt ỏtigit eẽ tripliciter. Uno mõ sic ꝙ nesciat potũ eẽ im̃oderatũ ⁊ iebriare potãtẽ. ⁊ sic ebrietas põt esse sine pctõ. Alio mõ sic ꝙ aliqs ꝓpiat eẽ potũ im̃oderatũ nõ tñ estimet potũ iebriare potãtẽ ⁊ sic ebrietas pt eẽ pctm̃ veniale. Tertio mõ pt ỏtingẽ ꝙ aliqs beneadũtat potũ eẽ im̃oderatũ ⁊ iebriãtẽ: ⁊ tamẽ magꝭ vult ebrietatẽ incurrere q̃ a potu abstinẽ. ⁊ talr ꝓprie dr ebri⁹ q̃ mortalia respicit ꝑm nõ ab his q̃ ꝑ accns eveniũt ꝑter intẽtionẽ. ꝫ ab eo qđ ẽ ꝑ se intẽtum. ⁊ sic ebrietas est pctm̃ mortale. q; ꝑm hõ volẽs ⁊ sciẽs ꝓpat sensu rõis q̃ ꝑm ẋrutez opat ⁊ pctã dedlat. ⁊ sic peccat mortalit piculo peccãdi se ỏmittẽs. Dic ei Amb. in li. de prãrchis Uitandũ dicim⁹ ebrietatẽ ꝑ quã crimia cauẽ nõ possum⁹. nã q̃ sobrij cauem⁹ ꝑ ebrietatẽ ingrãtes ỏmittim⁹ Vñ ebrietas p se loqndo ẽ pctm̃ mortale ñ solũ ꝓpt ifationẽ act⁹ Sz q; ñ ꝑt eẽ ꝙ hõ assidue inebrietur q̃n sciẽs ⁊ volens ebrietatem incurrat dum multotiẽs expi

ꝑ fortitudinē vini ⁊ suā ōbilitatē. Per b̄ ꝓz ꝙd dicēdū ē ad ꝑmū. Ad secūdū dico ꝙ fuit ꝙ ē secuta ex ebrietate occasiōaliꝝ iꝑ ꝙtū cha maledictioez fuituꝫ i sua ptāte accepit: ppt̄ b̄ ꝙ irrisit ꝓz iebriatū. nō aūt fuit ꝙ fuit directe pena ebrietatis. et qñ dr ꝙ ebrietas ē mr vicioꝝ ex eo est ꝙ hō ad pcā itēpantie maxie hz ꝑnitatē ppt̄ b̄ ꝙ hmōi ꝑcupie ⁊ delectatoes sūt nobis ꝑnaturales. ⁊ ꝑm b̄ dicūtur hmōi pcā ee maxima. nō qz sunt aliꝝs gūiosa. ñ qz sūt apud homines frequētiosa. ⁊c.

Tertia pars i qua ostēdit

xp̄i ẋtuosa opatio ⁊ determiatio ẋitatis. ⁊c. Mulier em̄ vt audiuit in xp̄i ẋbo de cultu diuino dixit. Scio qz messias vēit. i. ī ꝓximo ēventur⁹. Hoc ei samaritani sciebāt ex lib. Ben. penul. c. vbi dat̄ signum de aduētu messie. cū dr Nō auferet̄ sceptrū de iuda. Hoc ei videbat̄ tpe herodis eē ꝙpletū sub ꝙ nat⁹ ē xp̄s. Et iō apō eos cōis fama fuit de ꝓpinqtate messie. Iste igit̄ messias ꝙ venit denūciabit nob oia ad salutē ptinētia. Sz ibus vidēs ei⁹ de uotionē oīdit se ei. d. Ego sū. s. messias: ꝙ loquor tecū. Sic eo loquēte venerūt di scipuli murmurātes. nō. s. ex suspitioe: sz hūilitate xp̄i ꝙ cū samaritana loqret̄. Et dixerūt ei. Rabbi manduca. Rndit igit̄ eis. hēo aliū cibū māducare. s. salutē hominū qō ē volūtas ꝑris mei. quare dicit. Mea cib⁹ ē vt faciā voluntatē ꝑris. qui vult oēs hoies salvos fieri. ⁊ ad agnitionē ẋitatē pueire. quā volūtatē stati pficiā ī ꝙbusda. Et b̄ oīdit methaphorice ꝑ silitudinē messis. d. Nōne ⁊c. q. d. Iz temp⁹ messis corpal̄ adhuc distet. tñ messis spūalis nō istat. qz sic ī messe corpali qñ matura sūt fructꝰ colligūtur. sic mo qñ hoies sūt maturi ⁊ pati ad credēdū dīt colligi. Et ꝙ ꝙ merit mercedem accipit. i. ꝙ corda hoim a pcis ꝑ doctrinā reuocat ⁊ docet ꝑmiū vite eterne ꝑ labore accipit ⁊ ꝓgregat fructū. i. ppl'm ⁊ bona opa in horreū vite eterne. Et ē sil'e in illo. qz sic aliqñ in messe corpali ꝓtingit ꝙ illō qō abvno semiat̄ ab alio colligat̄. sic in messe spūali. ali⁹ ē ꝙ semīat. s. qz ꝑiarche ⁊ ꝓphe iacauerūt ꝑmo semīa fidei. ⁊ ali⁹ ꝙ merit: fuerūt apli ꝙ ppl'm ꝑ ꝑdicatiōē fidei ad horreū eccle deduxerūt. ⁊ vt̄ꝙ illoꝝ. s. tā ꝓphe ꝙꝫ apli ꝓpt̄ meritū laboris cepert celeste ꝑmiū ⁊ gaudiū sempit̄nū. Amē

Moralr hic formamur ꝑ doctrinaz xp̄i ociositatē vel accidiaz fugere ⁊ virtutes more messoꝝ ad metēdū ⁊ colligēdū fructū gaudij celestis indesinent̄ seminare. Nā ꝑm pb̄m in ꝓblematib⁹. eo anno ꝙ aer ꝙer⁹ est ⁊ null'vent̄ movet̄ multi homines moriūt̄. Cui⁹ rō est ꝑm Cōstantinū qz vēr⁹ hz aerē depurare ⁊ renouare. quo nō renouato corrūpit̄ ⁊ inficit̄. ⁊ ꝑ cōs ēt hoies inficiūt̄ ⁊ moriūt̄. Sic etiam ꝑm Galienū in ātidotario veteri. corpa hūana ꝙ in ꝙete sūt sedula subito morbos ꝛhūt ⁊ lāguores. qz ꝑm avicen. in corpe ꝙeto morbosū hūidū nullatenꝰ pōt desiccari. Vñ dic ꝓia fē. iij. di. i. c. iij. Pigricia ẋtutes lassat ālales. ⁊ ꝓplexione ad fleuma ꝓprietatē iclinat. Sic spūalr hoies accidiosi ⁊ ociosi multas spūales corruptiones ⁊ languores ꝑ influxū malaꝝ cogitationū ⁊ fantasmatū patiūt̄: ꝙ alias per exercitiū ẋtuose opatiōis ꝓsumunt̄. Vñ dr in aut̄. de mona. si ꝙs igit̄. colt̄. i. hūana natura quodāmō delabit̄ in delicta. cū ꝑclivis sit hoim cursus ⁊ natura imitatrix vicioꝝ. Exēplū hui⁹ hēm⁹ in David. ij. Reg. xi. ꝙ cū ociaret̄ in domo ioab exītē in bello adulteriū ꝓmisit. Vñ ouidi⁹. Dcia si tollis pire cupidinis arcus. Querit̄ egist⁹ q̄re fact⁹ sit adult̄. In prō pto cā ē: desidiosus erat. q̄re dr de ꝓse. di. v. nūqd ī desideriis. i. vicio carnis ē ociosꝰ. Hoc nāq; viciū Deo multū displicet. Diabolo ꝑ cūct̄ placet. Noi i natura nocet. Dico ꝑmo ꝙ accidia siue ociositas deo multū displicet. Nā sic accidiosꝰ miles multū a rege vitupat̄. sic miles xp̄i xp̄ianꝰ ꝙ piger ⁊ tepidꝰ est in bello ẋtutū. vñ Bed. in de vicijs ⁊ ẋtutibus. Accidia est tex et sentina cūctoꝝ vicioꝝ. ⁊ hominē deo facit ingtū. q̄re dñs dixit ꝑ āgelū Johānī de quodā epō laodicēsi q accidiosus erat Apoc. iij. Utinā frigidꝰ ēes aut calidꝰ. ñ qz tepidꝰ es. i. accidiosus incipiā te euomē ex ore meo. i. dejcere a me Nā calidꝰ ē ꝙ feruet in ꝙitio dei. frigidꝰ ꝙ oīno desistit a bono. tepidꝰ ẋo ꝙ semidio mō hz. Et dic glo. int'lin. ꝙ maior est spes de frigidis ꝙꝫ de tepidis. cuiꝰ rō est qz tepidi sp̄ q̄ndā fiduciā hūnt ō b̄ ꝙ aliꝙd boi agūt. ⁊ iō se ñ corrigūt. iō dr eos ejcit a se. qz ipenitētes sepe moriūt̄. frigidi ẋo qñ cogscūt se pctōres: ardēter dolēt

sicut maria magdalena. petr⁹ paul⁹: ⁊ ꝑ plures alij. De his gaudẽt angeli. Lu. xv. Gaudiũ est angel' dei sup vno pctore penitẽtiã agẽte ꝑ sup xcix. iustis. s. tepidis q̃ nõ indigẽt pnia. Vñ dñs pctore penitẽte ꝓponit xcix. iustis accidiosis. ¶ Dico secũdo q̃ accidios⁹ diabolo multũ placet. Sic em̃ sus pl⁹ delectat' in sceno ꝑ in fonte sereno. sic diabol⁹ q̃escẽ delectat' i accidioso. Job dormitiõ secreto thalami sui. i. in corde accidioso q̃escat porcus ifernal'. Quare dr Matth. xij. Cũ imũd⁹ spũs ingenerit domũ vacãtẽ. s. hoiem ocio sum ꝑ accidiã: assumit alios vij. spũs nequores se. s. vniũsa vicia. ⁊ ingressus hitat ibi. Figurat' iudicũ. xviij. vbi legit' q̃ filij dan. nõ hñtes possessionẽ ihabitãdũ: miserũt de stirpe sua ⁊ familia q̃nq̃ viros fortissimos vt explorarẽt terrã. Cũtes ita q̃ viri venerũt lachis. viderũtq̃ ppl'z ibi habitantẽ absq̃ vllo timore iux sodomorũ ꝓsuetudinẽ securũ ⁊ q̃etũ reuersi sũ ad frẽs suos i sarraha ⁊ escohol dicẽtes vidimus trã valde opulẽtã ⁊ vberẽ. nolite negligẽ. nolite cessare eam⁹ ⁊ possideamus eã. null⁹ erit labor. Profecti igit' de cogitone dan. multi accincti armis bellicq obtinuerũt locũ. Per filios dan denotant' demões nõ hñtes q̃etã possessionẽ. io q̃rũt hoiem inhitare. mittũt q̃ principes demonioꝝ suos inferiores ad explorãdũ an aliquẽ inueniãt ociosũ ⁊ accidiosũ nõ exercitatũ in ⁊rutib⁹. Quo inuẽto veniũt et alij cũ armis oĩmvicioꝝ: ⁊ ingrediẽtes hitãt ibi. Quare Dieꝝ. ad rusticũ monachũ ait Sp aliq̃d boni facito vt te diabol⁹ inueniat occupatũ. Ociositas ei ⁊ voluptas arma sũt hostis antiq̃ ex̃ de renũci. nisi cũ prudẽ. Tertio accidia nocet hoi ⁊ ei⁹ naturã ꝓsumit. Nã sic ferrũ qđ nõ exercitat' rubigine ꝓsumit'. vestis q̃ nõ portat' a tine is demolit'. sic hõ accidia corrumpit' ⁊ destruitur. Hinc mort'l' catho. Segniciẽ fugito q̃ vite ignauia fert'. Nã cũ anim⁹ lãguet ꝓsumit iertia corp⁹. Hoc g̃ vicio antiqui pres tã ꝑ venenũ acutissimũ formidabãt. Vñ legit' in vitas patrũ q̃ postq̃ sentiebant se tepidos in ⁊rutib⁹ vel orõe dederũt se laboribꝰ ppt' ocij exclusionez ¶ Sz q̃rit' an oĩs accidia sive pigricia sit pcm̃ mortale. Ad hoc rñdendũ ẽ q̃ accidia ẽ pigricia p quã negligũt vel negligẽter fiũt ea q̃ facieda sũt. Hoc aũt dupl'r. aut op⁹ bonũ qđ negligim⁹ ẽ necẽsar'. vt hore canonice clerico ordinato in sacris: vel bñficiato. sic ẽ mortale si propt' pigriciã omittant'. secus si per obliuionẽ vl'in firmitatis impotentiã aut superogatõis sic veniale ẽ. vel nullũ q̃n. s. orões puare: ⁊ hmõi omittũt'. vel q̃ negligit inclinare cũ nomẽ dñi in missa recolit' ex̃ de eminni eccl'. decet. li. vi. si ẽt op⁹ necẽsitatis sit similit' veniale ẽ. nisi forte magn⁹ ꝓpt⁹ negligẽtie int'uẽiat vt si sincopãdo dicat horas. vel discontinuãdo plongos sermões vel versus finẽ ñ expectãt. ex̃ de cele. mis: dolẽtes. vbi p̃cipit' in virtute scte obedie tie clericis diuinũ officiũ nocturnuz ⁊ diurnũ ꝑ ꝙz eis de⁹ dederit studio se piter ⁊ deuote celebrare sine sincopa ⁊ fabulationib⁹. Nota tñ q̃ nõ p̃cipit eis deuotõnẽ hñe. qz hõ nõ est in hois ptãte: ꝛ deuotõnẽ habitã a deo nõ expellere p sincopam vel fabulaciões. ⁊ per alia q̃ sũt deuotõis expulsiua. Vñ dicit ꝑ ꝙz eis ôs dederit ℙ Sz q̃rit' hic vtrũ laici negligẽtes audire missam peccẽt mortal'r. ℟ñdeo missam audire tota vsq̃ in finẽ dñicis dieb⁹ ⁊ festiuis oĩb⁹ p̃ceptũ ẽ nisi necẽsitas aliud cogat. de pse. dist. i. Oẽs fideles. Querit' secũdo vtrum negligẽtes offerre peccent ℟ñdeo in missa sp est aliq̃d offerendũ. ô pse. di. i. Dis. Sz nota q̃ duplex ẽ oblatio. interior q̃ psistit in oblatiõe spũs cõtribulati. sic in oi missa oblatio ẽ faciẽda Exterior sic in festis solẽnib⁹ cogi possũt ad oblatiõnẽ. cũ sit general' pscuetudo vbiq̃z terraꝝ tunc offerre. In alijs aũtẽ diebꝰ psiliũ est. hec ℟ay. ⁊ ℳostiẽ.

Sabbato post oculi. Sermo. xxv.

Errexit iesus i mõ

tẽ oliueti. ⁊ dilnculo itez vẽit i tẽplum. s. ad docẽdũ. Joh. viij. ¶ Sic rõne pcedim⁹: null⁹ labor vtilior ẽ ⁊ laudabilior eo q̃ vita natural' pseruat' in eẽ. hmõi aũtẽ agricultura. de cui⁹ fructu viuim⁹. Agricole igit' multuz honorãdi sũt quoꝝ sudoribꝰ ⁊ laboribus vñim⁹. qz edificãt ⁊ sustẽtãt hũanã vitã. Et hac de cã ꝓuilegiati sũt tã in lege ciuili ꝙ canõica p tpe agriculture q̃ nullo mõ debent molestari. ℭ. de agricol. l. nũnq̃. imo letari ꝓgrua securitate. ex̃ de treuga ⁊ pace. Innouam⁹. ¶ui em̃ eos inq̃etat ꝑm canones dz excõicari. Sic cũ populo

xp̃iano nihil vtili⁹ sit⁊ salubri⁹ p̃ ꝓseruatiõe vite spũalis q̃ agricultura spũalis: q̃ ẽ semiatio verbi dei. iõ semiatores huiusmõi multũ diligẽdi sũ⁊ reuerendi: nec molestãdi i aliq̊. qz ẽt puri dñt eẽ⁊ edificare. nõ soiũ x̃bo: sed ẽt exẽplo. vt sic suis laboribꝰ aĩas pabulo spũali sustẽrẽt⁊ vitã spũalẽ ꝓseruẽt. ℜ Quare dic̃ Innoc̃. iij. vt b̃ ex ò offi. iudi. ordinarij. c. Inter cetera q̃ ad saluteꝫ spectãt ppli xp̃iani pabulũ verbi dei pmarie sibi nosc̃t esse necc̃iũ. qz sic̃ corꝑ⁹ materiali. sic hõ spũali cibo nutrit̃. eo q̃ nõ solũ i solo pane viuit hõ. ℔ in oi verbo qd̃ p̃cedit de ore dei. vt igit̃ x̃bũ dñi sollicite semiet̃ gnãli ꝓstitutiõe instituitur. vt ep̃i viros ydoneos ad sctẽ p̃dicatiõis officiũ assumãt q̃ sibi plebes ꝑmissas vite ip̃o⁹ x̃bo edificẽt⁊ exẽplo. ℍoc idẽ oñdit doctor x̃it̃ q̃ nõ sibi soli viuẽ volebat p̃ ꝓtẽplatiõez. imo etiaz alijs p̃ frequentẽ p̃dicatiõez⁊ exẽplificatõez. sic̃ innuũt x̃ba thematꝫ. ⁊c̃. Queritur cũ xp̃s venerit i mũdũ hoiez p̃ditũ saluare: an docẽdo vel p̃dicãdo debuerit poti⁹ cũ hoib⁹ ꝓsari q̃ p̃ ꝓtẽplatiuã⁊ solitariã vitã hoies vitare. Et vr̃ q̃ poti⁹ hũerit cõtẽplatiuã⁊ solitariã. Nã ipa ẽ melior⁊ securior⁊ p̃fectior. In oppositũ vitacõis⁊ actiua fuit ei ꝓuenientior ad p̃ficiendũ volũtatẽ p̃ñs. igit̃. ℜ ñdeo q̃ saluator vtrãq̃ tenuit. qñq̃ ei ꝓsabat̃ cũ hoib⁹ p̃dicãdo: sanãdo. qñq̃ solitarie i montib⁹ ꝓtẽplãdo⁊ orãdo. ⁊ lz vtrãq̃ tenuerit. tñ socialẽ ei magꝭ ꝓueniẽs fuit. Cui⁹rõ apꝑet ꝓsiderato fine ad quẽ venerat. vẽit ei ad oñdẽdũ se ver̃ deũ⁊ hoiez qd̃ optuit opib⁹ p̃bare. ⁊ sic vitã socialẽ tenẽ. Secũdo vẽit nos iformare i moribꝰ⁊ exemplis qd̃ nõ potuit solitarie viuẽdo ostẽdẽ q̃re decuit eũ vitã socialẽ b̃e. ℌ Tertio venit ad nos liberãdũ. tã ab infirmitatibus corꝑalib⁹ q̃ spũalibus. q̃re optuit eũ talẽ vitã tenẽ. vt se domesticũ ostẽdendo hoies attrahẽt⁊ suã infirmitatẽ⁊ x̃itatẽ hũane carnis p̃barz. ℌz q̃rit̃ cũ xp̃s vtrãq̃ vitã hũerit: an religio viuẽtium in magna societate sit p̃fectior viuẽtiũ i solitudie. Et vr̃ q̃ religio viuentiũ in societate sit p̃fectior. qz plus imitat̃ xp̃m. q̃ ñ solũ sibi ℔ etiã alijs p̃ficiat. Vñ dũ p̃ nr̃ Francisc⁹ ordinẽ fratrũ minor⁊ dubitarz ordinare i statu solitario vel socialiter̃ sumerat ei diuinitus q̃ i societate alior⁊. qz ñ deberẽt frẽs sui ordinis sibi viuẽ: ℔ etiam alijs p̃ficẽ. In oppositũ dicit Aug. illos sanctiores q̃ ab aspectu hoim̃ separi. vt liberi⁹ oriõi vel p̃tẽplatiõi vacẽt: nulli prebẽt aspectũ. Isti aũt sũ religiosi solitarij. Unde. b. Iero. recitat in epl̃a ad occeanũ de quadã virgine solitaria. di. In beatissimi martini vita legim⁹. q̃ trãsitẽs sctm martin⁹ quãdã virginẽ morib⁹⁊ castitate p̃celsã cupet visitare: illa noluit: sz exeniũ misit ei. ac p̃ fenestrã respiciẽs ait. p̃ tibi ora. qz a viro nunq̃ sũ visitata. gratias egit deo. s. martin⁹. q̃ i talib⁹ ĩbuta morib⁹ castã custodierit voluntatẽ. bñdixit eã⁊ abijt leti⁹. Ad qd̃ rñdendũ p̃mo vidẽdum q̃d sit religio⁊ q̃d p̃fectio: vt ex his duob⁹ appeat q̃ religio p̃fectior. ℜ Religio ei ẽ q̃dã mod⁹⁊ ordo viuẽdi sub certe regl̃e p̃fessiõe⁊ alicui⁹ superioris regimine. Vñ ꝺr religio q̃si q̃dã religatio superiori p̃ obedientiã. ⁊ deo p̃ vite observantiã ℭ De p̃fectione vero dicit Cassia. i colla. patr⁊. coll̃. i. apl̃s inq̃t. Si distribuero in cibos pauperũ oẽs facultates meas. ⁊ si tradidero corꝑ⁹ meũ vt ardeã: charitatẽ aut̃ nõ hũero nihil mihi p̃dest. Vñ liq̃do ꝓbat̃ q̃ p̃fectio nõ stat i nuditate nec p̃uatiõe oĩm facultatũ seu dignitatũ abiectõe ꝓtigit nisi fuerit charitas illa q̃ in sola cordis puritate ꝓsistit. Ipa enim ſm apl̃m est vinculũ p̃fectiõis. p̃ hac solitudo sectãda est. p̃ hac ieiunia⁊ vigilias⁊ labores debere nos suscipe noueri⁹. insup⁊ vincula⁊ carceres⁊ deinde si op⁹ ẽ mort̃ subire supplicũ. vt. s. p̃ illa ab vniũsis passionibus nosꝰ illesum pare cor nr̃m et ꝓseruare possim⁹: ⁊ ad p̃fectionẽ charitatis istis gradibus ascẽdere. igitur ieiunia: vigilie. meditatio scripture⁊: nuditas: ac p̃uatio oĩz facultatum. ⁊c̃. hmõi: nõ p̃fectio sed p̃fectiõis ĩstrumẽta sũt. qz nõ i ipis ꝓsistit illi⁹ finis. ℔ p̃ illa p̃uenit̃ ad finẽ. Incassum igit̃ p̃ hec exercitia mouet̃ q̃sq̃ his velut sũmo bono ꝓtẽtus. hñs q̃libet discipline illi⁹ instrumẽta. finẽ x̃o in quo oẽs fruct⁹ ꝓsistit i gr̃ã Qui aũt ſm hui⁹ discipline finẽ oẽs vite sue act⁹ dirigit. ⁊ ſm tale gen⁹ vite i q̃dã ꝓgatiua regulas discipline hui⁹ custodit de hoc dicem⁹ q̃ in statu p̃fectiõis sit ℜ ñdeo igitur finaliter ceteris paribꝰ dicendo q̃ status aliquãdo ꝺr p̃fectus⁊ p̃fectior. qz ẽ aptior⁊ efficatior ad p̃ficiẽdũ

illū q̄ eū assumit. eo mō quo medicina dr̄ pfectior qñ ē efficatior ad introducēdum sanitatē recipiēti. Sic dicēdo q̄ statꝰ regularis vite et sctē ꝯgregatōis ē simplr̄ pfectior seu ad pficiēdū nō dū pfectꝰ apr̄tior ꝑm cōez cursuz statu laicali: lz ex singulari gr̄a spūssctī et ex aliq̄ spāli ꝯditōne pſōe possz i casu alit̄ eē. Ex hīs dr̄ statꝰ siue religio pfectior eē. qr̄ ē aptior ad pficiēdū se t alios: rōe alicuiꝰ actꝰ i q̄ ptici pat cū plac̄. sic̄ medicꝰ tāto est pfectior et potētior q̄to pitior: t aptior ad curāduz se t alios ifirmos t ad regēdum sanos. Sic dico q̄ vita social' etordo cōiter viuēntiū int̄ alios sic̄ t sctōz doctoz: platorū t p̄dicatoz: siue miōz t alioz sil'iū ordo ē pfectior. qr̄ nō solū ꝑ se: ꝫ etiā ꝑ alijs hūt plenitudinē redūdāt̄ pfectōis i vbis t exēplis. Et iō melior ē q̄ vita solitaria vbi tal' redūdātia pfectōis eē nō pt̄. Sc̄do dr̄ pfectior qr̄ ē aptior ad apicē ptēplatōis. Sic dico q̄ religio siue statꝰ pfectōis solitariꝰ ex tumultū ppl'i pfectior ē illo q̄ ꝺgit̄ tuml'tu ppl'i. qr̄ q̄to plura hz̄ pmotiua t potiora ipeditiua: tāto citiꝰ t pfectiꝰ seu faciliꝰ ad apicē pfectionis duc̄. vñ sup illō Cāti. iij. En lectulū salomonis glo. Dū aīa a mundi strepitu se dederit locū i q̄ spōsꝰ q̄escet i se ꝯpoit. Et būs Bc̄r. i epla ad suggeriū abbatē sctī dyoni. Clausz sp ipz stipari militibꝰ. vrgeri negotijs. iurgijs pſōare patere iterdū t femis. q̄d int̄ b̄ celeste: q̄d diuinū. q̄d spūale pot̄it cogitari. iuge q̄pe silētiū. t ab oi strepitu secularīū ppetua q̄es cogit celestia meditari. Per b̄ pz q̄lit̄ diuersis respectibꝰ vnꝰ ordo vl' statꝰ alt̄o dicat̄ pfectior siue impfectior ꝛc̄. Quātū nūc ad ꝓmissatōez euāgelij heri oñdebat̄ xp̄i mag̃ pietas ex eo q̄ samaritanā ig̃nāt̄ tā dulcit̄ iformauit. hodie eiꝰ iustitia cū mia ꝓclamat̄. i eo q̄ pecca trice ab accusatoribꝰ iiustis libauit t b̄m b̄ tres st̄ ptes p̄ntis lr̄e. In ꝑma docet adulteriū vitare. ibi. adducūt ꝛc̄. In se cūda iudices cās debere examinare. ibi. Jbs āt inclinās se. In ctia fugere pctm nec iterare. ibi. vade t āpliꝰ noli peccare

Quātuz ad ꝑmū ē notādū q̄ xp̄s circa tp̄s passionis sue maxie habuit ꝯsuetudinē in tēplo p̄dicare docere t mirabilia facere. In die em̄ b̄ oia fecit t de sero i bethaniā ad sorores lazari morātes iuxta mōtē oliueti reuertebat. Sed de hijs iudei t pharisei iuidia ꝓcurari in ppl'o q̄rebāt eū diffamare: t adducūt mulierē de ep̄hēsaz i adulterio dicētes Magī ꝛc̄. Cogitauerūt em̄ intra se. aut ipe dicet q̄ dz lapidari: aut q̄ nō: aut oīno tacebit. Si ꝑmū: deridem̄ eū t eiꝰ p̄dicatōez. qr̄ miaz p̄dicat quā ñ ꝺuat. Si secūdū dicemꝰ q̄ rectitudie iusticie caret. Si xp̄o tacet dicemꝰ q̄ ꝑt̄ timorē hūanū xp̄iratē ꝓpalare formidat. Dz cur ñ etiā adultrā sic̄ adulterā adduxer̄t. cū ꝑm leges erāt eadē lege plectēdi. Dico ꝑm Nico. delyra. q̄ suspitōez ponere voluerūt i cordibꝰ ppl'oz q̄ putarēt q̄ aliq̄s ꝺ discipul' xp̄i fuerit adult̄. vl' qr̄ forte adult̄ fuit diues: vl' potēs: t iō forte amore. fauore. vel timore eū dimiserūt. vl' forte ex eo q̄ erāt illiꝰ opinionis q̄ mulier formicādo magis peccaret q̄ vir. et b̄ rōe ꝓlis. cuiꝰ ñ h̄ certitudo cuiꝰ sit ꝛc̄. Ut Mora l'r ꝑ hāc adulterā quālibz pſonā ꝑ adulterīū peccātē notare possumꝰ: siue vir siue mulier. Hec a demonibꝰ capit̄ vict̄ et ad iudiciū vltimū velocissime iuꝝ curſū tp̄is rapit̄ t deducit̄. et nisi ꝑ pniam hūilez ꝺi miaz flexerit ad cruciatoz ꝺabitur eternā. quā q̄libet merito timere t cauere ꝺz. Nā vt dicit p̄bs. vij. politicoꝝ. Quāto aliq̄d ē peiꝰ: tāto maiori indiget cautela. Cū igr̄ q̄s cogñscit fures suspendēdos et homicidias capite plectendos fore ex lege merito cauet furtū t homicidiū. Sic cū adulteriū sit tā graue q̄ non tm̄ q̄s pene tpali se obliget: imo pene et nali. iō merito cauēdū. Exupat ei oē furtū terrene sube. qr̄ qđ aufert̄ cuz sit creatura rōalis maiꝰ ē t meliꝰ q̄ oīs t̄rena suba. Grauiꝰ etiā vidr̄ homicidio q̄ em̄ alterꝫ occidit vl' mutilat pēa rapti trāsit q̄ ātꝫ ꝓiugē alteriꝰ aufert pena q̄tidiana manz vsq̄ ad mortē. imo cūvir t vxor sit vna caro q̄ alterꝫ ipoꝫ aufert. idē ē acsi reliquū occideret. Et iō ꝑt̄ ḡuitatē i veteri lege ḡuit̄ puniebāt̄. Leuit. xx. Si mechat̄ fuerit aliq̄s cū vxore alteriꝰ t adulteriū ꝑpetuerit cū vxore ꝓximi sui morte moriat̄ t mechꝰ t adulta. Grauis ē em̄ pena: q̄ vtraq̄ pſōa a morte afficit̄. Et iō hic b̄ q̄ ꝫ adulterā scribe t pharisei adduxerūt dicētes. lex iubet hmōi lapidare Unde legimus. ij. Reg̃. xij. Cū Dauid

adulterat⁹ eẽt cũ vxore vrie. dixit dñs ei
p ꝓphaz nathã. Nõ receder gladi⁹. s. vi
dicte ꝺ domo tua. ió i detestatõez huius
crimis vt magꝭ viteret dic̃ Lemẽs papa
Quid i oib⁹ petis adulterio gui⁹. Jn si
gnũ guitat huius ꝓhibitio ei⁹ imediate
ponit ꝓ⁹ ꝓhibitõez furti. ꝛ sm i peis ob
tinz locũ. xxxij. q. vij. q̃d i oib⁹. ꝺr eẽ guis
simũ. qz guissima pẽa punit. s. morte. ex
ꝺ furt. c. iij. L. eo. l. q̃uis femia. Nam fe
dissima ea᷒ neq̃cia q̃ pudorẽ suũ alienis
libidinib⁹ ꝓsternũt. L. ad. l. iuliã ꝺ adul
teris ꝛ stupro. l. fedissima. ✠ Merito
igr̃ q̃libz i mr̃ionij ordie existẽs ꝛ ꝓfess⁹
eiusdẽ inuiolabilr̃ sacr̃m sui ordis seruare
dz. ꝛ b̃ singularit ꝓter tria. s. ppt Jn
stitutõis dignitatẽ. Lõstitutõis hone
statẽ. Lõseruatõis vtilitatẽ. Nã q̃to
fundator alicui⁹ religionis nobilior: di
gnior et sanctior ẽ: tãto et mẽbra eiusdez
ordinis pl⁹ gl̃iant. De⁹ igr̃ cũ p̃cellat in
oĩb⁹. ꝛ istitutor fuerit mr̃imonij ꝛ autor
vtꝺr de frigi. et male. c. lr̃e in fine eiusdez
mẽbra merito gl̃iari oz. Jnstituit enim
hũc ordinẽ qñ misit sapore in Adã. ꝛ ra
ptus Adaz in spũ interfuit curie celesti ĩ
q̃ cognouit vxtẽ mr̃imonij cui⁹ rei essz
et euigilãs ꝓphetico spũ dixit. hoc nunc
os ex ossib⁹ meis. q̃obrẽ relinq̃t hõ pr̃ez
et mr̃ez ꝛ adherebit vxori. Vñ si reph̃en
dit q̃ ordinẽ scti b̃ndicti: frãciscũ ifringit
ꝛ statuta nõ seruat. q̃to magꝭ q̃ pollut or
dinẽ dei. Hic etiã ordo dignificat ex pte
loci. qz nõ in stabulo sicut hodie multoꝝ
mos ẽ ꝓtrahere. nec in alio loco despecto
ſ in loco ois voluptat et decoris. s. ĩpa
diso istitut⁹ est. vt dicit Damas. lt. ij. Ue
recũdart igr̃ dñt q̃ nõ in loco patẽti ꝛ ho
nesto: ſ in occulto ꝓmordia ordis sui vili
pẽdũt. Jtẽ dignificat ex institutõis an
tiq̃tate. nõ eñ de nouo istitut⁹ ẽ ordo il
le: ſ ãtiq̃tate excedit oẽs alios ordies in
terris istitutos q̃ oẽs p⁹ petñ sũt istituti
ſ añ petñ tpe inocẽtie istitut⁹ ẽ hic ordo
Et qz q̃ diu durabit signũ ẽ bonitat. qꝺ
eñ malũ ẽ oĩno ñ ꝑt subsistere sm phm.
Jtẽ hũc ordinẽ xps ĩ trib⁹ dignificauit.
Prio i eo q ipe de mr̃e ꝓiugata: lz xp̃s ie
nasci voluit. Secũdo in eo q pñtia sua
has nuptias honorauit. tertio q ipe ad
honorẽ mr̃imonij i nuptijs ꝓmũ signuz
legit fecisse. Fec̃ eñ corã discipl̃is suis ex
aq̃ vinũ oñdẽs ꝑ b̃ q lz act⁹ huiꝰ ordis
sit i se fetid⁹ et vil̃ vt aq̃. ex bono mr̃imo
nij fit p̃ciosus et excusabil̃: vt vinũ. qz si
ne mr̃imonio: vt aq̃ insipida: sic act⁹ ille
sp mortal̃ ẽ. ſ in mr̃imonio aq̃ in vinum
murat̃. i. act⁹ mortal̃ petĩ xtit̃ in actum
meritoriũ. dũmõ recto ordie fit. Quãta
igr̃ reph̃ẽsiõe digni sũt q̃ miraculũ dei p
uertũt: faciẽtes de vino aquã q̃ pulcras
vxores dono dei h̃nt ꝛ ipis relict eligũt
scortas. hij pfũdi⁹ alijs dãnabũt. ¶
Secũdo ppt ꝓstituõis honestatẽ h̃nt
eñ in illo ordie exñtes tres ꝓstituões
siue statuta valde honesta. Primũ vt ise
parabil̃r cõuiuãt. qz ꝓiuges nũq̃ p̃nt se
parari. nisi cã fornicatõis. Mathei. v. Et
apl̃s. i. Cor. vij. Precipio nõ ego ſ dñs
virũ a muliere nõ discedere. Mat. xix.
Quos deus ꝓiũxit hõ nõ sepet. Secun
dũ vt ex corde se diligũt. q̃re p̃bs dic̃. viij
etb. Amicitia viri ad vxorẽ ẽ sm quãdã
excellẽtiã. Jõ adã ꝺ b̃ ait Gen. iij. Hoc
nũc os ex ossib⁹ meis. ꝛ caro ꝺ carne mea
ppt qꝺ relinq̃t hõ pr̃ez ꝛc̃. Et ad b̃ desi
gnãdũ in p̃ntia xp̃i nuptie facte sũt i cha
na qꝺ ẽ zel⁹. Tertiũ q̃ defectũ mutuum
suppleãt. posito eñ q̃ mas cũ femia nõ
darẽt opã gñationi nihilomin⁹ pl̃imuz
ad alia vite necessaria ẽ eoꝝ societas opa
tiua ppt opũ diuersitatẽ. qz alia ſt opa
viri ꝛ alia mulieris. Et iõ mutuo viuẽtes
sibi vite solacia ip̃cũt dũ vn⁹ supplet de
fectũ alteri⁹ illa opãdo q̃ sibi ꝓpa ꝛ ei cõ
municãdo q̃si tractaticiũ fatiẽdo. Hãc rõ
nẽ assigñt p̃bs. viij. etb. ꝛ i. poli. Dixit igr̃
de⁹ Gen. ij. Nõ ẽ bonũ hoĩez eẽ solũ fa
ciam⁹ ei adiutoriũ. Ut igr̃ ꝓiuges b̃ sta
tura magꝭ obs̃uare valeãt dat̃ eis doctri
na necessaria. qñ ꝓhere volũt ñ attẽdãt
pulchritudinẽ corpalẽ nec abũdãtiã tpa
lẽ: ſ honestatẽ morales ꝓmaxie inspicere
dñt. Cui⁹ rõ est. qz nulla sincera ꝛ firma
amicitia põt fundari i pulchritudie ꝛ a
bũdãtia: cũ sint trãsitoria ꝛ bõa fortune
variabilia. q̃b⁹ cessantib⁹ etiaz amicitia
cessat. p̃bs. viij. ethi. amiq̃ exñtib⁹ ꝓpter
bonũ delectabile. siue vtile huic cessante
cessat amicitia. Jõ sapies exp⁹ in oĩb⁹
vitupat corpis fallacẽ pulcritudinẽ pro.
xxxi. di. Fallax gr̃a ꝛ vana ẽ pulcritudo
Nec mirũ. qz ppt pulcritudinẽ mlti pie
rũt Eccli. viij. cui⁹ exẽplũ h̃ri i Ge. xxxiij
i sichẽ filio emor q̃ ad p̃mum aspectum
dyne filie iacob eã rapuit ꝛ mori voluit.

nisi eā ducere possz. qō ꝛ fecit in tanto ar
dore ꝙ ꝑ eiꝰ amore se ꝛ ꝑplm suū circum
cidi ꝑmisit. ob cuiꝰ facti ꝓcipitatiōez inf
fectꝰ est cū ꝑplo suo ꝑ frēs dyne. Sic etiā
hodie multis accidit quibꝰ in ꝓncipio fer
uor ꝛ in fine dolor. Quare quidā pbs in
terrogatꝰ quare potius turpē q̄ pulchrā
uxorē duxissz. Rñdit. turpē seruabo: pul
chrā aūt q̄ oībus placet quō seruare po
tero. Sic etiā est de illis qui eligunt rone
abundātie. alias nō aduertētes ꝺditōes
psonales q̄ nūq̄z cordialit̄ se diligūt ꝟ sp
īra ꝛ rixa ꝓuenit. Quare q̄dā abūdās
matrona quesita quare marito suo mor
tuo nō denuo nuberet alteri. Respondit
se nō inuenire virū q̄ se magꝭ vellet q̄ sua
Debēt ꝫ solum inspicere honestatez qua
potest sola fundare amicicīā ꝛ ꝑmanētē
ꝟm pbm. ix. ethi. vñ Criso. exponēs illō
Mat. i. Salomō genuit Booz de raab:
dic̄ qz ꝟm imperiū dei accepit uxorez ꝛ a
deo ꝓmissam in virtute generat filios: et
in seipis ꝟtutes habētes. Exēplū dicto
rū hēmꝰ Thobie vi. vbi legimꝰ ꝙ Sara
filia Raguelis septez viris tradita fuit.
quos singulos ꝑma nocte demō Asmo
deꝰ suffocauit virgie manēte intacta. quā
volēs copꝛare Thobias iunior dixit ei an
gelꝰ Raphael. Audi me et oīndaz tibi q̄
sunt q̄bus ꝑualere pōt demoniū. Hi nā
q̄z q̄ coniugiū ita suscipiūt vt deū a se ꝛ a
sua mēte excludāt ꝛ libidini vacēt sicut e
quus et mulꝰ i q̄bus nō est intellectꝰ. hz
demō sup eos ptātē. s. sepandi: instigādi
ad adulteriū ꝛ infidelitatē. Tu aūt cū ac
cepis eā ingressus i cubiculū ꝑ tres dies
cōtinens esto ab ea: nihil aliud nisi orōi
bus vacans. Transacta aūt tertia nocte
accipies virginē cū timore dei. ꝛ magꝭ a
more filioꝝ q̄ libidinis. s. eā duces ꝛ ha
bebis in uxorē vt in semie Abrahe in fi
liis bñdictionē cōsequris. ¶ Sz nun
q̄d tenet matrimoniū ꝓpt̄ cās hmōi iho
nestas. puta: pulchritudinis: libidis: di
uitiaꝝ celebratū. Dicit Ray. ꝙ tenet. licz
em̄ cā mouēs turpis sit vel inhonesta: tm̄
ex quo intēdūt ꝟhere matrimoniū ꝛ ꝓsen
tiūt in hec ꝟba de pnti sufficit. xxxij. q. ij.
Solet q̄ri. Hoc etiā pz Gen. xxix. vbi le
gif̄ ꝙ Jacob vidēs ꝙ Rachel eēt deco
ra facie ꝛ venusta aspectu: eā diligēs ait
ad Labā. Septē annis seruā tibi ꝑ Ra
chel. et Deut. xxi. Si videris pulchrā mu
lierē in medio captiuorū ꝛ amaueris eaz
volueriscz uxorē habere introduces eam
in domū tuā. Vita em̄ mala vel intentio
alicuiꝰ ꝑua vel puersa nō ꝓraminat cōiu
gij sacramentū. Sed nunq̄d est pctm̄ ꝑ
ꝓterpulchritudinē. ꝛ hmōi ꝟhere. Dic̄ sā
ctus Thomas. ꝙ sicut in ꝓtractum ñimo
nij Jacob cū Rachel decor faciei nō fuit
cā ꝓncipalis sz secūdaria: b̄ potest eē sine
pctō vel q̄nq̄z cū pctō veniali. Si aūt eēt
ꝓncipal̄ cā libido pulchritudis nō excu
saret̄ a pctō mortali. si esset effrenata libi
do. Ex q̄bꝰ bene elicit̄ ꝙ isti peccāt mor
talit̄ q̄ cā libidis inordiate suis abutunt̄
uxorib. Sūt etiā ipō ture ꝟm leges infa
mes: q̄n vir agit vt femīa. vel ecōtra. C.
ad. l. Juliani de adulter. l. Fediss̄ima. in
glo. ꝛ ea. l. cū vir. Tales etiā nec pñt ꝑ se
nec ꝑ alijs postulare. ff. de postulādo. l. i.
§. Remanet. Tertio dico ꝛc̄. ꝓpter ꝓser
uatiōis vtilitatē. Nā in istū fine ꝓncipa
lit̄ institutꝰ est matrimonij vsus. s. vt ꝑ
pter creatiōem ꝓlis spēs hūana in eē cō
seruet̄: dicente deo in paradiso. Crescite
ꝛ multiplicamini. Ben. i. Secūdario tm̄
post pctm̄ ex ꝓuisum in remediū culpe.
s. ad vitādū fornicationē. Un̄ greg. xxij.
moraliū. Qui tēptationū ꝓcellas cū dif
ficultate tolerāt ꝓiugij portū petāt. Me
liꝰ ei est nubere q̄ vri. Finis em̄ ꝓncipal̄
huiꝰ ordis. s. ꝓcreatio ꝓlis. valde p̄ciosꝰ
est. qz ex eo generat̄ fructus q̄ chorus an
gelorꝝ ascribitur. Est em̄ sacrū matrimo
niū tā q̄ꝫ ortꝰ deliciaꝝ de q̄ colligit choꝛꝰ
angelorꝝ augmentū sui gaudij in maria
rosa pulcherrima. Katherina. Agnete.
Margareta. ꝛ in alijs floribꝰ innume
rabilibꝰ. in ap̄lis. martiribꝰ. cōfessoribus
viduis: ꝛ virginibus. quoꝝ florꝝ vt credi
mꝰ multꝰ ꝛ magnꝰ est in celo numerus.
¶ Et ꝫ infelices mulieres q̄ ptū impe
diūt vel suffocant sine baptismate. vide
ant q̄ tū bonū angel̄ auferunt. ꝛ q̄ tū dā
nū celesti throno inferūt. ꝛ quātā maledi
ctionē incurrūt. si tantū dānat̄ q̄ beatuz
Laurētiū vel aliū martyrē iugulās aiaz
celo misit. O deꝰ quātū cruciabit̄ q̄ puez
rū nō baptisatū interficit: ꝛ aiam ad iferꝝ
nū mittit. quātā cruciationē ꝛ penalitatē
hēbūt in ifemo. estimare poterūt in crude
litate penarꝝ q̄ ꝟm leges puniri dēbent hīc i
terris. Nā vt h̄. C. de his q̄ pentes vl̄ fi
lios occidūt. l. vna ꝙ siqs sponte occidit

pentes vel filios debēt i sui culeo. i. sacco ō corio cū cane ⁊ gallo gallinaceo ⁊ vype ra ⁊ symea ꝓijci in aquā vt oim elemēto rū vsu carere incipiat. ⁊ ei celū supstiti. ter ra vero mortuo auferat. si vo aq̄ non ibi fuerit pōat i silua a feris deuorād⁹. ió ät ponūt hec ai alia. qz canis fugat symeā. ⁊ symea gallū: ⁊ gall⁹ vypam. Et cū nō i uenerit vypa refugū intrat corp⁹ illius. Scōm ca. nōes aūt nō ita puniūt. qz de⁹ non vult mortē pctōris: ß vt ꝓuertat. Et ió talib⁹ ꝓsuli dz vt ad aliqō monasteriū intrēt in q̄ pcā sua ꝑpetua pnia deplorēt Uñ accidit casus q̄ quedā mulier filiuz de quodā suscepit. ille vo ipropabat eidē q̄ fili⁹ ei⁹ nō fuisset. Uñ ipa de diaboli co furore accēsa filiū itfecit. ⁊ pnia ducta lacrimabilit ad papā Alexādrū ⁊tiū ac cedēs petijt sibi impēdi cōsiliū salutare. Mādat papa epo loci vt laboret eā i du cere: vt ad aliqō mōasteriū trāseat i quo ꝑpetuo pniaz agat de ꝓmisso. Si aūt ad hoc induci nō poterit: dedit ei licētiā vt i dño nubat. qz tut⁹ vī q̄ nubat vni q̄ in honeste multos admittat. B Dz q̄d de illo q̄ cā explende libidis vel odij me ditatione hoi aut mulieri aliq̄d fecerit vl ad potandū dederit vt nō possit gnāre ät ꝓcipe vel nasci soboles. Dico q̄ vr homi cida teneri dz q̄tū ad penā legalē. ff. ò pe nis si aliq̄d. §. q̄ abortiuū. ⁊. ff. ad. l. corne liā. de sicarijs. Si mulierez. Et q̄tū ad penā spūalē. Dz nō ꝓhibitur ex hoc irregu laritas: nisi fet⁹ fieret aī at⁹. ex de homi. c. si aliq̄s. Uñ mgr. iiij. sē. di. xxxi. qui vene na sterilitat ꝑ curāt: nō ꝓiuges ß fornica rij sunt. Et Augu. de nuptijs. Aliqñ co vsq̄ puenit libidiosa crudelitas vel libi do crudelis: vt etiā venena sterilitat ꝑ cu ret. Et si nihil valuerit cōceptos fet⁹ itra viscera aliquo mō extinguat vel fundat. volēdo pri⁹ suā ꝓlē intire q̄ viuē. aut si i utero viuebat cedi antecz̄ nasci ꝓrsus si ambo tales sunt: ꝓiuges nō sunt. ⁊ si ab initio tales fuerūt nō sibi ꝑ cōnubiū: ß ꝑ stuprū pot⁹ cōuenerūt. Si vo ambo no tales sunt: audeo dicere. aut illa quodaz mō ē meretrix mariti: ät ille adult⁹ vxoris

Decūda ps i qua ostendit

quō iudex dz cām cū discretiōe examiare in eo q̄ ihesus inclinauit se añ q̄ ꝓferret sentētiā. Sic iudex dz tria hre volēs aliū iudicare. Primo accusationē dz hūilit⁹ su scipe. ⁊ aures tā diuini q̄ paupi eq̄liter in clinare. Secūdo accusationē recte discu tere testes examinādo ⁊ legitima docu mēta admittēdo. Tertio sentētiā cū beni gnitate ⁊ sinceritate ꝓferre. Dz q̄rit⁹ cir ca hō qō hic ò: q̄ vīm sine pcō ē. vtruz iu dex in sil̄i pcō vel maiori obnoxi⁹ possit licite aliū iudicare. Dicūt doc. q̄ q̄tū est de ordīe iustīe iudex q̄ est in sil̄i eq̄li vel maiori pcō licite ñ pōt aliū iudicare. ma xime qñ pctm̄ ē notoriū. qz tūc iudicās vl accusans scādalisat ꝓximū. qñ vo pctm̄ ē occultū tūc pctōr in eo q̄ cognōscit se esse in pcō. ⁊ tñ se nō purgat. Sic intelligit illud. ij. q. vij. c. i. vbi dr Judex ee nō pōt qđ cū reo par aut maior macula inficit. qz digne et iuste iudex ee nō pōt in q̄ non ē iusticia: de verbo. sig. c. for⁹. D Mo ralr tñ ꝓpter diē sabbati illā materiā ap plicādo virgini gl'iose: est notādū q̄ illa terra ad quā se Jesus scribendo inclina uit non incōgrue dicat maria. ad quā Je sus descēdit: ⁊ p misteriū incarnatiōis in clinauit. ⁊ in eam scribēdo multipl'r bene dixit. iuxta illud ps. Bñdixisti dñe terrā tuā. Nā eo mō quo rinoceron siue vnicor nis venat⁹ ⁊ capitur. sic dei fili⁹. ꝑm enim Jsiò. li. xij. etb. Unicornis est bestia fero cissima sic appellata eo q̄ hēat in fronte vnū cornu ita acutū ⁊ validū qō q̄cq̄d ipe tierit aut ventilet pforet. Nā cū elephāte sepe certamē hz quem vulneratū in vētre psternit. tante etiā fortitudinis: vt nulla venantiū virtute siue ingenio capiatur. Uerūtamen puella ⁊ virgo in deserto ve nienti vnicorni ꝓponit⁹ q̄ cuz sinū apit et dilatat: bestia mox deposita oī ferocitate i ei⁹ gremiū se iclinat ac si ibi dormire vel let: ⁊ sic a venatorib⁹ capitur. Unicornis ille cōuenienter designare pōt dei filium q̄ fortissim⁹ de⁹ oim spirituū nuncupat. Nu. xvi. qui prāte deitatis hz diabolum vincere ⁊ psternere. Hūc venati sūt mul tis ānis patres sancti susis supirijs et cla moribus. nec valuerūt cape: donec puellā ꝟginē Mariā in desertū hui⁹ mundi de ꝟtute spūsancti ꝓpatā ꝓposuerūt filio dei cordis sinū apiēs p amoris desideriū di latauit. mox oīi ferocitate ò posita. i. om nē rigorē iustīe q̄ primit⁹ ꝓpollebat i si num. i in vterum huius virginis descen dens se inclinauit. Uñ Aug. in sermone

de natiuitate bte ỹginis. Gratulare beata ỹgo: Xp̃s rex ex solio suo veit i vterũ tuũ. ex sinu pris in vteruz dignat⁹ est descẽdere matris. et p̃s. Edificauit sicut vnicornis edificiũ suũ in terra. i. dei filiꝰ coopante tota trinitate p̃parauit sibi redinatoriũ instar vnicornis in ỹgine maria. ¶ In hac em̃ edificatõe sine preparatione virginẽ Mariã p singularẽ appropiatõem inscripsit. Pater p potẽtiã faciẽs eã potentissimã. Filiꝰ p sapiẽtiam faciens eã sapientissimã. Spũsanctus p clemẽtiã faciẽs eã clementissimã. Hã pater in diuinis in eã scripsit potẽtiã ⁊ fecit eã tam potentẽ q̃ valet et põt omnib⁹ subuenire: et dyabolũ tyrãnuz ferocissimũ subiugare: et fugare. De isto magno dono gloriat̃ ad laudẽ eterni patris in cãtico suo dicẽs. Fecit in magna qui potẽs est. Magnũ em̃ est posse oẽz bestiã nociuã fugare: ꝫ maximũ tyrãnũ potentissimuz posse subiugare ⁊ fugare q̃ etiã nõ audeat appropinq̃re. Nec mirũ. qz si cedr⁹ naturaliter est tãte potẽtie: q̃ solũ p vmbrã suã fugat serpẽtes et venenosa oĩa. Quare ñ cedr⁹ illa maria p singularẽ gr̃az posſz ỹpenẽ antiquũ nõ solũ p suã potẽtiã: ꝫ etiã solũ p inuocatõez sui altissimi noĩs. scz Maria fugare: ne ad hoiez valeat appropinq̃re ⁊ ei nocere. Vñ Bernũ. Nõ sic timẽt hostes visibiles quãlibet castroꝝ multitudinẽ copiosam: sicut aeree prãtes Marie. vocabulũ ⁊ exẽplũ. Fluũt. ꝫpeũt sicut cera a facie ignis vbicũq̃z inuenerint crebrã hui⁹ nominis recordatõez. deuotã inuocatõez. et sollicitã imitatõez. ¶ Debem⁹ g̃ cũ Innocẽtio petere et dicere. Aue dei mat̃ alma q̃ ex dignitate q̃ mater dei es ipe rare potes angelis et demonijs. ỹpesce demones ne nobis noceãt. ꝑcipe ãgelis vt nos custodiãt. Vñ olim fuit q̃dã monachꝰ in quadã ỹgregatõe q̃ instigante diabolo frequẽter in cellario tantũ bibit q̃ sine sensu oĩno eẽ putaret̃. hic em̃ erat familiarissimꝰ ỹgini gl̃iose. Cũ aũt advesperãte die q̃dã ira ebriꝰ de cellario exiret: eccl̃iaz p claustrũ rederet appuit ei dyabolꝰ in specie cuiusdã mire magnitudinis thauri occurrere: ipmq̃z cornibus trãsfodere. Tũc eccevidit subito quãdaz puellã decorã facie veniẽtẽ. ⁊ sup humeros diffusa cesarie: ⁊ in sua manu dextra tenẽtẽ quãdã niueã virgã. q̃ ipz increpãs diabolũ cur infamulũ suũ talia ageret. et iussit vt cito discederet: nec ei ãpliꝰ q̃ q̃ malí faceret. His dictis disparuit terror demõis. Denicq̃z caz ceptũ iter pageret et eccl̃ie appropiq̃ret: demõ q̃si canis vehemẽs et nimis terribil̃ ex improuiso ỹ eũ psilijt. Et iterũ ỹdicta puella affuit et demonẽ repulit. Tandẽ eccl̃az quã petebat pro demonis expulsiõe p virginis ỹsolationẽ securius intrat. et inimicꝰ eo intrãte terribilior fit q̃ priꝰ. velut leo immanissimꝰ aduersus eũ rugiẽs quasi eũ deuoratiuus appuit. At ỹo puella q̃ primo et secũdo eũ liberauit. tertio etiã virga quã manu gestabat ipm dyabolũ acriter ỹberabat dicẽs. Quia obedire noluisti: hec ad p̃s recipe meruisti. Ita q̃z dyabolꝰ tribꝰ vicibꝰ deuictꝰ: imo verberibꝰ afflictus: statim vt fumꝰ euanuit nec vltra appuit. Quẽ postea puella manu vsq̃z ad lectũ suũ reduxit. lectũ discooperuit. monachũ intra locauit. caput eiꝰ reclinauit. ac crucis signũ in eiꝰ frontez impressit. Et cũ mirari cepisſz dixit. Quenã tu es q̃ mihi tanta impẽdis bñficia. Rñdit. Maria mat̃ dei. Quo dicto abscessit. Que oĩa iste p ordinẽ adueniente die recitauit et vitã emẽdauit ⁊c. His ita ne ỹpẽdi põt quãte vigoris et potẽtie sit Maria q̃ nos existẽtes in medio leonũ in medio draconũ. in medio serpentuz infernaliũ defendit ne mordeamur. strãgulemur et occidamur subito a diabolo Nõ em̃ mior est dyabolꝰ nec miorís astucie: q̃ tempore Thobie. vbi legit̃ septez viros Sare iugulasse ꝓpter pctã eoruz Thob. vi. Quid ergo est q̃ hodie nõ iugulat oĩs: cũ fere nullꝰ sit cuiꝰ pctã nõ tradãt ipm in manꝰ dyaboli. Nõ video aliã causaz: nisi qz dñs dedit nob ỹgiez mariã potentissimaz q̃ hz virgã ferreaz ad arcenduz demões et bestias infernales. dicẽte. p̃s. Reges eos in virga ferrea ⁊ tã q̃ vas figuli ỹfringes eos. Hec prãs marie figurata ẽ Exo. vij. in virga Aaron q̃ ỹuersa fuit i colubrũ ⁊ deuorauit ỹgas ieãtatoꝝ. Sic prãs marie tribulis ⁊ venenosa demõijs: nob ãt gr̃osa et vtil̃. ỹuorat ⁊ dissipat potẽtiã spũuz tenebraꝝ. Figurat̃ ãt Judith. xiij. i. psõa Judith ỹ holofernẽ quã gl̃ificabãt filij isrl̃ Honorem⁹ itaq̃z ⁊ gl̃ificem⁹ matrez dei

tã potẽtẽ ⁊ gl̃ificãtã. vt sim⁹ de numero etiã illo ꝙ marie familiariũ ꝺ q̃b⁹ ps. p pheticat dicẽs. Gloriã regni tui dicẽt et põtẽtiã tuã loq̃nt. Secũdo fili⁹ dei i matrẽ ei⁹ scripsit sapientiã et fec eã sapientissimã. Nec mirũ cuz ipa baiulauerit in gremio vteri sui põtẽ ois sapie et scie dei Sapiẽtia ei edificauit sibi domũ. Sap. vij. idest dei filius q̃ est sapia p̃is elegit mariã inhabitãdũ. ⁊ iõ merito sapiẽs fuit. Potuit em̃ dicere illꝺ Sap. vij. Qm artifex docuit me sapiẽtiã. Conueniẽter igr̃ sapientissima fuit. qz sic ꝑma Eua p suã insipiẽtiã maximã dedit occasionez ois dãnatõis: sic secunda in q̃ mutatũ ẽ vocabulũ Eua in Aue: p suã sapiẽtiã debebat eẽ occasio nostre saluatõis. Et sic ille mille artifex diabol⁹ infinitos hz modos decipiẽdi p maliciã. sic ista virgo infinitos hz modos nos docẽdi et reuocãdi p sapiaz. Vñ Ber. Tu bellatrix egregia. ℭ Primo eum q̃ prim⁹ Euaz supplãtauit expugnare viriliter aggressa es. Nisi em̃ Maria p suã sapiaz nos ab hostib⁹ defenderet: et ꝺ eos semp pugnaret: et etiã irã filij sui placaret: dudũ mũd⁹ occubuissz. cuz mõ pfectoꝝ iustoꝝ paucissimi sint qui suis p̃cib⁹ deuz mitigent: ꝫ fere oẽs sequũt vanitates. Deq̃ cõq̃rit dñs Ezech. xiij. minãdo di. Ue pphet̃ insipiẽtib⁹ qui sequũtur spm̃ suũ ⁊ nihil vidẽt q̃si vulpes in desertis ppheta tui israel nõ ascẽdistis ex aduerso neqz opposuistis vos murũ p domo israel vt staret in plio in die dñi. Vulpis ei est aial dolosũ itẽdẽs deceptõez auiũ. Sic mõ xp̃iani q̃si oẽs vnusq̃sqz intẽdit decipere simpliciorẽ se. nec aliq̃s est q̃ ascẽdz viã pfectiõis ex aduerso pctã p̃pa arguendo: ꝫ poti⁹ aliena. Neqz opponunt se murũ ꝓpctõrib⁹ feruẽter orãdo. nec aliq̃s dat in plio virtutuz: vt irã dei et pse cutionẽ ei⁹ possit placare. Sz mirũ videtur valde ex q̃ tã exigu⁹ numer⁹ pfectoꝝ inueniat̃. et q̃ tot⁹ mũd⁹ in tãta deuolui t̃ multitudie criminũ: et in tãto põdere pctõrũ: quõ possit subsistere q̃n deleatur: et i abissũ deducat̃. ꝺ exigẽte hũana malicia ẽt diuia eq̃tate et iusticia. Sic ẽt i sacra scriptura septẽ pctã ⁊ offẽse dei ẽt nob mlt̃ũ cõiahñt̃. grauit̃ plagata. primo sub Adã pctm̃ trãgressiõis ꝓpt̃ qꝺ diuia iusticia iuflixit penã exilij expellẽdo eũ ꝺ padiso. Secũdo sub Noe pctm̃ corruptõis. s. fornicatõis: ꝓpt̃ qꝺ iflixit penã diluuij et deleuit oia. Be. vij. Tertio sub gigãtib⁹ pctm̃ elatõis in edificatõe turris: ꝓpt̃ qꝺ inflixit penã ꝯfusiõis labioꝝ. Beñ. ix. Quarto sub Abrahaz pctm̃ repletõis. qz pctm̃ sodome fuit saturitas et abũdãtia panis ꝟm Ezech. p q̃ diuia q̃q̃tas iflixit penã incẽdij. et dñs pluit ignẽ et sulphur ⁊ subuertit quinqz ipias ciuitates. Be. xix. Quito sub moyse pctm̃ murmuratõis. Dathã ⁊ Abirõ q̃ surrexerũt ꝯ deũ ⁊ moysẽ ꝟuũ suũ pro q̃ dñs inflixit penã desidij ⁊ aptõis ꝛre et deglutiuit Dathã ⁊ abirõ. Nu. xvi. Sexto sub Dauid vane nũeratiõis ꝓpt̃ qꝺ iflixit dñs pestilẽtiã. ij. Reg. xxiiij. Septimo sꝫ Helia pctm̃ irrisiõis. p q̃ iflicta fuit pena total̃ exterminij ⁊ ignis de celo descẽdit ⁊ ꝯbussit oẽs. iiij. Reg. i. Quid ẽ ꝯ carissimi ꝙ hodie ꝺ mundo nõ eijcimur sic Adã ꝺ padiso: aq̃s ñ submergimur. p diluuiũ ligua ñ ꝯfũdimur: ⁊ igne ñ icẽdimur. ⁊ sic ꝺ alijs. cũ pl⁹ trãsgredi amur p̃cepta corrupti sum⁹ luxuria. Nũ quid hodie cessauit elatio. Nunquid cõtra superiores ⁊ sacerdotes diminuta sit murmuratio. sic discurrẽdo p singl̃a nullũ vitiũ cessauit: ꝫ oia peiorata sũt. quare ꝯ nob differt̃ pena. Nõ ẽ alia rõ assignãda q̃ꝙ ꝙ ꝺgo gl̃iosa nos suis p̃cib⁹ sustẽtat. ℣ Legit̃ i legẽda s. i dñica. ꝙ q̃dã frat̃ minor q̃ ml̃to tpe frat̃ sancti frãcisci extitit plurib⁹ ꝺ fratrib⁹ ordis p̃dicatoꝝ narrauit. ꝙ cũ. b. dñic⁹ Rome p confirmatõe sui ordis apꝺ papã istaret nocte orãs vidit i spũ xp̃z i aere exist̃tez ⁊ tres lãceas i manu tenẽtẽ. ⁊ ꝯ mũduz eas vibrãtẽ. Cui velocit̃ mr̃ mie occurẽs q̃dnã vellet facere inq̃siuit. Et ecce tot⁹ ille mũdus trib⁹ vitijs plen⁹ ẽ. s. supbia cõcupiscẽtia: et auaritia. et iõ hijs trib⁹ lãceis ipm volo p̃imere. Tũc ꝺgo ad ei⁹ genua p̃cidẽs ait. Fili carissime miſere et tuã iusticiã mia tpare. Habeo em̃ fidelẽ ꝟuũ ⁊ pugilẽ: strẽnuũqz q̃ vbiqz discurrẽs mũdũ expugnabit: ⁊ tuo dñio subiugabit. Aliũ q̃z ꝟuũ sibi i adiutoriũ dabo q̃ secũ sil̃r ꝺcertabit. Cui fili⁹. Ecce placat⁹ facie tuã suscepi. ꝫ vellẽ vidẽ q̃s ad tã tũ officiũ destinare vel̃. Tũc illa xp̃o scm̃ dñicũ ⁊ frãciscũ p̃ntauit. Quos xps acceptauit p̃it ⁊ ꝯmẽdauit. hec ⁊ alia mag̃

patrocínia marie ꝺ sideras Cassian⁹ ait. Tu patrona hūani gn̄is. tu afflict⁹ reb⁹ medica singl'aris. ꝙs tuo n̄ egeat mūere cū sit peccare cōe. Figurat igr̄ maria rōe sue sapie p hester q̄ ira assueri mitigauit et isrl'ne deleret libauit. Hester. ix. Un̄ ps. Collaudabūt mlti sapiaz suā. Cui⁹ rō. qr mlrotiēs libauit vrbē p sapiaz suā Eccl'. ix. Tertio spūssctūs cui appꝛoꝑat clemētia iscripsit eā t fec eā clemētissimā Dignū em̄ fuit vt spūssctūs eā corroboraret clemētia q̄ thron⁹ cē dēbat altissimi t clemētissimi p̄ncipis. iux illꝺ puer. xx. Roborabit clemētia thron⁹ ei⁹. Nā thron⁹ diuie mie é maria mr̄ clementie t mi ei q̄ iuenīūt oēs solacia mie. Un̄ bet. in ꝑmone. Ille sol⁹ o ẋgo btā tuas laudes sileat q̄ te fidelit iuocatā senserit vn̄q̄ in suis necessitatib⁹ sibi defuisse. Et qꝺ mirū si inuocata adest q̄ etiā nō vocata presto é. Debet ꝯ clemētissimam ẋginē q̄libet honorare et i necessitatib⁹ iuocare. nec obstātib⁹ pctis cessare. Ult oibus misereri t oib⁹ venīā a filio ipetrare. Un̄ legit de quodā magno pctōre q̄ ex ꝯsuetudie volēs ire ad peccādum veniēs ad altare vl imaginē btē virgis stās salutauit eā āgelica salutatōe. Qꝺ cū semel faceret vidit imaginē btē ẋgis cū puero i sinu sicut depingit xp̄s de cruce vulnerat⁹ et matri allat⁹. viditq̄ sanguinē fluere ꝺ puero in gremio matris sic fluxerat i cruce ꝺ vulneri⁹ xp̄i. Quo viso obstupefact⁹ dixit. O dña q̄s fecit hoc. t ẋgo rn̄dit. Tu et ceteri pctōres q̄ ꝑli⁹ crucifigit filiū meū q̄z iudei: volebatq̄z ẋgo sanguinē filij tergere t restrīgere: nec poterat. Et pctōr ille cōuersus ad ẋginē dixit. O mr̄ mie itercede ꝓ me Attilla. Uos pctōres vocat me mr̄ez misericordie q̄ nō cessat me facere mr̄ez miserie t trīstitie. Nō ita clemētissima dña loquere: ꝟ meméto te aduocatā eē pctōr: t intercede ꝓ me. Et mr̄ ad filiū. O pijssime fili amore mei miſere huic pctōri. Et fili⁹. Noli mr̄ grauari q̄ te n̄ audio. qr t ego rogaui p̄ez vt si possibile eēt alio mō hūanū gen⁹ saluari q̄ ꝓ passionē meaz amarā trāsferret a me calicez passiōis et noluit audire me. et mr̄. O fili meḿto q̄ mat̄no te amore viscerū⁹ meis alui: t cō dona huic pctōri. Et fili⁹ ait. Ex iustitia tibi oñdo q̄ exaudire te n̄ teneor. Et mr̄ ait. Nō ꝑm iustitiā cēsemur: sz ad mīam tuā ꝓfugim⁹. igr̄ ꝓpt tuam miaz miſere huic pctōri. Et fili⁹. Rogaui t ego scꝺo p̄ez vt trāsferret calicē passiōis a me et nō audiuit me. t mr̄ iterꝝ dixit. O fili me méro oim labor⁹ meor⁹ t dolor⁹ quos sustinui tecū t dona in istū pctōrē. t filius O mat̄ noli trīstari q̄ te nō audiā: ꝟ me méto q̄ tertio rogauī p̄em vt trāsferret calicē passiōis a me t nō audiuit me. Et mr̄ deposuit filiū. t volēs ꝓcidere ad pedes ei⁹. Qꝺ vidēs fili⁹ dixit. O mr̄ q̄d vis facē. At illa. Tādiu añ pedes tuos cū pctōre iacebo: quousq̄z ei veniā concedis. Et fili⁹ ait. Absit ꝺ mat̄. qr sanctitū é in lege diuīa q̄ fili⁹ dz honorare mr̄ez t iustitia ꝓcludit q̄ ille dz legez implere q̄ legē dedit. R Cū aūt sim fili⁹ tu⁹ te honorare volo t pctōri ꝓpt teipaz idulgeo. t in signū pac̄ oscule vulnera mea q̄ osculata oia sana fuer̄t. Figurat ꝺ vir go clemēs. ij. Re. xvij. in q̄dā muliere q̄ duos. s. Jonathā t Achimaā fugiētes a facie Absalō q̄rētes eos occidē t clemētiā absco ditī puteo expādēdo velū suuz sup os putei vbi latuer̄. q̄usq̄z hui Absalon q̄rētes abierūt. Sic pctōres q̄ deum pctis offendūt mr̄ mie occultat velo clemētie i ꝓfūditate hūilitat sue si ad eā cō fugerit: quousq̄z ira dei t vindicta cessauerit. Quare ꝺ eius clemētia ꝺr puer. xvi. Clemētia ei⁹ q̄si ymber serotin⁹.

Tertia pars in qua oñdit

grauitas pcti ex eo q̄ lōge é ab eo fugiē dū et nullo mō reiterandū. dicente xp̄o. Uade t amplī⁹ noli peccare Nā q̄n ibs malicia t puersitate iudeor⁹ t phariseorū cognouit q̄. s. nō amore iustitie istam paupculaz adulterā ad iudicādū adduxerāt: ꝟ potius ex iuidia xp̄m p eā repbē derent. erga mulierem fuit mia mot⁹ dī. Mulier q̄s est q̄ te ꝺdēnauit. Et caz nō hēret accusatores idoneos eā misericordit libauit. d. Uade tc̄. Querit an xp̄s adulterā illā liberādo t ipunitā dimittēdo legē soluerit ꝺ lapidatōe dataz. Dico q̄ saluator absoluēdo adulterā n̄ i b negauit legē sp eē implēdā: ꝟ q̄ illi ꝑuaricatores leg⁹ nō eēnt y donei accusatores cū in maiorib⁹ culpabiles fuerit. nec vt veri accusatores extiterit: nec testibus i legitimis documētis eā cōuincerit. t iō miseri

corditer eã libauit ꝛc̃. ℒ Mozaliter est notãdũ ꝙ instar saluatoris in rectoꝛib⁹ et iudicib⁹ iusticia ꝛ mĩa ꝓpollere dꝫ vt alios iudicãdo sic mĩa vigeat. ꝙ disciplina iusticie nõ amittat. Vñ ꝟ di. xlv. sed illud. Rectoꝛẽ subdit̃ pietas mr̃em: disciplĩa vo pr̃eꝫ exhibeat. Sꝫ q̃rit̃ an melio⁹ sit sp facẽ iusticiã q̃ mĩaꝫ vl̃ ecõuerso Dico ꝑm doc. ꝙ iusticia ꝑm ꝙ dic̃ actuꝫ reddẽdi vnicuiq; qd̃ suũ est. ho em̃ tenet̃ deo sibi: ꝛ ꝓxio. Si loq̃mur de iusticia q̃ ad deũ pꝫ ꝙ melio⁹ est facẽ iusticiã. i. deo reddere qd̃ suũ est. s. gl̃iam et honoꝛem: q̃ mĩam. qꝛ deo miꝑeri nõ possum⁹. Sꝫ de iusticia quo ad seip̃m pꝫ ꝙ melio⁹ ẽ sibĩ ꝑi facere iusticiã q̃ mĩam. s. sibĩ ꝑi ñ indulgere. qꝛ indulgẽtia aliq̃n ẽ cã peti. Si aũt loq̃mur de iusticia q̃ ad ꝓximuꝫ distinguẽdũ est. qꝛ aut talr̃ faciẽs est ꝓsona publica aut ꝓuata. Similr̃ illi cui fieri dꝫ vel est bonus vel malus. si ꝓsona sit publica ꝛ ꝓxim⁹ cui fieri dꝫ sit malꝰ: melius est sibi facere iusticiã q̃ mĩam. Rõ ẽ. qꝛ ꝑ iusticiã corrigit̃: ꝟ ꝑ mĩam fit deterioꝛ ꝛ deteriꝰ agit. Vñ dr̃. ℭ. de epali audiẽtia. l. nemo. Remissionẽ venie crimia nõ semel cõmissa nõ habeãt: necĩ eos libertat̃ ãguste referat̃ hũanitas. q̃ impunitate veteris admissi ñ emẽdatoi potiꝰ q̃ ꝙsuetudini deputarũt. Si aũt ꝓsona sit bõa: tũc faciẽdo iusticiã tali faciat etiã mĩaꝫ. qꝛ faciẽdo iusticiã efficit̃ melioꝛ. q̃ ẽ actꝰ magne mie. Sꝫ si ẽ ꝓsona q̃ aliq̃n fuit bona: ꝟ tam male egit: ꝛ parata ẽ se emẽdare et dolet: tũc tali potius faciẽda est mĩa q̃ iusticia punitiua. Et hoc intelligit̃ si ꝓsõa publica sit iudex cõitat̃ hoc põt facere saluis legib⁹. Si aũt nõ: tunc tenet̃ facere illud qd̃ iusticia dictat. Sꝫ si ẽ ꝓsona ꝓuata: tũc tenet̃ facere mĩam ꝛ nõ iusticiã. s. punitiuã corpalr̃: ꝟ bñ spiritualr̃. vt videlꝫ ex mĩa non peccet. Sic etiã faciẽdũ eẽ oñdit saluatoꝛ i p̃nti euãgelio. q̃ vt ꝓsona publica etiã ꝓuata potius mĩaꝫ facit q̃ iusticiã punitiuã corporalr̃ arca adulterã. Etiã oñdẽdo q̃ tam quottidie facit mĩaꝫ aĩe adultere peccatrici. cui ex mĩa sp ꝙdonat veniaꝫ q̃ diu hõ ẽ i statu faciẽdi pniaꝫ voluit hãc mulierẽ adulterã mibi cordit̃ libare. ℳ Est nãq; aĩa iusti spõsa xp̃i: q̃ duꝫ pctõ ꝙsentit̃ ꝫ tria bona matrimonij facit. sc̃z fidẽ. plem: ꝛ sacramẽtũ. Nã Fidez perimit quã deo ꝓmisit. Proleꝫ interimit quã a deo acq̃siuit. Sacrãmtũ dirimit q̃n se a deo diuisit. Nã ꝑmũ bonũ matrimonij ꝟm mgr̃m. iij. sen. di. xxxi. ẽ fides q̃n solũ respicit ad opꝰ ꝟ etiã ad animũ q̃ imutari nõ dꝫ. Ad matrimoniũ eĩ nõ solũ req̃rit̃ corpꝰ sibi datũ inuicẽ alteri nõ cõicari. iuxta illud. i. Corint. vij. Vir prãtẽ sui corpis nõ hꝫ nec mulier: ꝟ etiã oportet ꝙ oĩno sibi fidẽ ꝑuãt: ne vir aliã vxoꝛẽ siue mulierem cõcupiscat: nec muler aliũ virũ. Leui. xx. Nõ ꝓcupisces vxoꝛẽ ꝓximi tui. qꝛ si q̃s viderit mulierẽ ad ꝓcupiscẽdũ iã fornicat⁹ ẽ eã ꝟm euangelistã. ℳ Jn signũ hui⁹ mutui ꝓsensus amoris ꝑuat̃ ꝓsuetudo: ꝙ in digito auriculari sinistro mulieris anul⁹ viri. ꝛ ecõuerso viro anul⁹ mulieris rotat̃. Rõ qꝛ scd̃ꝫ naturales ĩ illo digito ẽ q̃dã vena cordis. ad designãdũ ꝙ fides ĩtermi nabilr̃ eẽ dꝫ ꝓ rotũditatẽ: ꝛ nõ solũ ĩ opẽ ꝟ etiaꝫ ex corde diligere se dñt. Jõ dicit apls. i. Corin. vij. Nolite fraudare inuicẽ. qꝛ mulier ẽ obligata lege viri q̃to tpe vir eiꝰ viuit. ꝛ ecõuerso. Hãc fidẽ spũalr̃ quo ad cordis dilectõ ez tenet̃ q̃libꝫ xp̃o spõso suo seruare. qꝛ b̃ ꝓmisit in baptismo renũciãdo dyabolo ꝛ oib⁹ põpis eiꝰ Vñ Osee. ij. Desponsabo te ĩ in fide. Cõtra illã fidẽ facit aĩa despõsata deo. q̃n diabolũ ad camerã cordis admittit ꝛ eiꝰ psuasionib⁹ in factũ ꝫ deũ ꝓsentit. sic adulterãdo cũ dyabolo fidẽ ꝑimit quaꝫ deo ꝓmisit. O aĩa adultera noli sic ãpliꝰ peccare: ꝟ vade ꝛ age pniaꝫ. ꝛ spõso tuo xp̃o recõciliẽris. Jere. iij. Vade ꝛ dic amatoribꝰ falsis. qꝛ fornicata es cũ amatoribꝰ multis. Sꝫ tñ reuertere ad me. s. ꝑ pniam et ego suscipiã te. O q̃ta crudelitas viroꝝ multoꝝ q̃ post peractã pniaꝫ amarã mulierũ nolũt eas recõciliari. vñ Augu. ad Pollẽtiũ. ꝛ allegat̃. xxxij. q. i. ꝙ autem sup illo vbo vade deinceps noli peccare: dic̃. Quis nõ itelligat maritũ debere ignoscere qd̃ videt ignouisse deũ ãboꝝ: nec seiã debere adulterã dicere cuiꝰ penitẽtiã crimẽ deletũ ẽ a deo. Jdẽ de adulterinis ꝓiugijs. Nõ erit turpis neq; difficilr̃ post patrata atq; purgata adulteria recõciliato ꝓiugij vbi ꝑ clauis regni celoꝝ ñ dubitat̃ fieri remissio petõrũ. O Secũdo aĩa adulterãdo cũ diabolo ꝛ eiꝰ pctõ ꝓsẽtiẽdo facẽ ꝫ secũdũ bo

nũ matrimonij .s. plẽ spũalẽ quã cõceptã
pimit ⁊ occidit. Proles eñ ſm mgr̃z. iiij
ſen. eſt ſecũdũ bonũ ppr̃ qõ ꝓncipal'r ma
trimoniũ eſt a deo in ꝑadiſo inſtitutũ. di
cens. Creſcite ⁊ multiplicamini. Qui eñ
illud bonũ faciunt ipediẽtes plẽ graui
ter peccant: vt prius hr̃. multo grauius q̃
ſpũalẽ plẽ. s. ꝓceptũ opus meritoriũ per
petã occidunt. Impregnatur eñ aia ſpõ
ſa dei per ſecretã inſpiratiõnẽ boni opis
conceptũ creſcit ⁊ pficit ꝑ feruẽtẽ perficiẽ
di intentiõnẽ. fructũ parit ⁊ generat ꝑ di
ligentẽ opis executiõnẽ. Hũc fructũ boni
opis nititur diabolus adulter puenire et
occidere ꝑ potiones malas ⁊ ſuggeſtionuz
vt adulterã dignã faciat eterne vltionis.
Nu. v. Mulier cũ biberit aquas amariſ
ſimas ſi polluta eſt ꝓtẽpto viro adulterij
rea ptranſibũt eã aque maledictionis. ⁊
inflato ventre computreſcet femur ei⁹ erit
q̃z mulier in maledictiõnẽ ⁊ in exempluz
oñi populo. Licet illa autoritas litterali
ter exponat̃ de adulteris carnalib⁹. põt
tñ etiã expoñi ſpũaliter de aia q̃ diabolo
ꝓſenſit in pctñ. illa q̃ ꝓtẽnit virũ ⁊ ſpon
ſuz ſuũ maledicta eſt a deo. ⁊ oĩa bona q̃
ꝓcipitãñ mẽte etiã ꝑducit ⁊ degenerat pu
trida ⁊ mortua ſũt: nec de ꝓdigno digna
ꝑmotione eterna. ⁊ niſi peniteat in iudi
cio extremo erit in maledictiõnẽ ⁊ ꝓfuſio
nẽ toti ppl'o. Si ergo adulteraſti cũ dia
bolo ꝑ conſenſum cuiuſcũq̃ pcti ꝑ qõ mari
tũ tuũ amiſiſti recognoſce. iuxta illud Je
re. ij. Scito q̃ tu malũ ⁊ amarũ ẽ te dereli
q̃ſſe dñm. ⁊ vade reuiuifica plẽ quã occi
diſti. ⁊ ãpli⁹ noli peccare. Tertio aia pec
cãdo facit ꝺ̃ tertiũ bonuz matrimonij qõ
eſt ſm mgr̃m ſacramẽtũ ꝑ quod duo ĩpor
tant̃. s. inſepabilitas. qz vir nõ põt ab v̄
xore ſua ſepari nec recedere ab ei⁹ cohabi
tatiõe. nec ecõuerſo. nec aliq̃s abſq̃ conſen
ſu alteri⁹ poteſt ꝓtinentiã ꝓfiteri. vel re
ligionẽ ingredi. ⁊ ſi ꝑpter certas cãs fiat
quãdoq̃ diuortiũ quo ad cohabitatiõez
nõ tamẽ ad ſacramẽti ſepationẽ. Et ideo
dicit mgr̃. iiij. ſen. di. xxvij. Matrimoniũ
continet indiuiduã vite conſuetudinẽ. Se
cũdo importat̃ q̃ illa inſepabilitas ſit ali
cui⁹ rei ſacre ſignũ. ⁊ iõ repſentat vniõez
xpi ad fideles q̃ ſũt in eccl'ia. Sicut ergo
xps nunq̃ ſepatur ab eccl'ia: ſic ſponſus
a ſponſa. ⁊ econuerſo ſepari non debent.
Contra illud bonũ anima peccatrix etiã
facit quando diabolo ad peccatum conſen
tit. qz ſeparatur a deo ⁊ vnit ſe ⁊ aſſociat
diabolo. Quare Iſaie. lix. dicitur. Pecca
ta veſtra diuiſerunt inter vos ⁊ deũ vñm.
P Anima igitur ſic ſepata a deo et
miſera a demonibus capitur ⁊ ligatur et
ad iudicium ducitur. Eſt eñ anima pecca
trix in poteſtate diaboli: ⁊ niſi pãb⁹ bea
te virginis ⁊ pietate xpi preſeruaret̃: a de
monibus ſuffocaretur: ⁊ eternaliter dãna
retur. Chriſtus igitur videns matrem ꝑ
anima peccatrice aduocare. de iuſticia in
clinat ſe ad pietatẽ. ⁊ digito ſue poteſtat̃
animam inſcribit gratia qua demões ac
uſatores cõfunduntur ⁊ anima liberat̃.
Exemplũ. In quadam ciuitate erat lubri
cus quidam ⁊ adulter magn⁹. ⁊ tamẽ vir
ginem glorioſam nõ modicuz diligebat.
tranſiens ante imaginẽ virginis vel ei⁹
altare conſueuit ſẽp dicere Aue maria gr̃a
plena. Quadã aũt die volẽs ire ad ſcel⁹
q̃ adulteriũ aſſuetũ ptranſiens imagineꝫ
virginis more ſolito ſanctã mariã ſaluta
bat. Adiacebat̃ aũt domui ſue fluui⁹ quẽ
ad explendam concupiſcentiam ſuã pge
bat. quẽ dum vellet tranſire a diabolo im
pulſus ⁊ in eodem cecidit. ⁊ mox dimer⁹
ſus ibidem interiit. cuius animã mox ra
puit multitudo demonum: cupiẽs eã de
ferre in baratrum. ſed pietate dei affuer̃t
angeli ſi poſſent illi aliq̃d ferre ſolatij.
Quibus venientibus dixerunt demões
verbis contumacib⁹. Ut quid huc adue
niſtis. nihil in anima habetis. qm̃ ꝓpter
mala que fecit iure cõceſſa eſt nobis. Ad
hoc valde triſtes ſancti angeli. eccc ſubito
aduenit ſancta dei genitrix. ⁊ libera auto
ritate dixit demonibus Cur o nequiſſimi
ſpũs hanc animã rapuiſtis. Qui rñdeñt
Quia inuenimus eaz ꝓſummaſſe in opi
bus malis. At contra illa. Falſa ſunt in
quit q̃ ꝓfertis. ſcio enim qm̃ alicubi per
gens me primũ ſalutando licentiaz a me
accepit. ꝙ ſi dixeritis ꝙ vim facim⁹ vob̃
Ecce ponam⁹ in iudicio ſummi reg̃. Cũ
q̃z ex his altricarẽtur placuit altiſſimo ꝑ
meritis ſancte ſue mr̃is vt aia pctoris ad
corp⁹ rediret ⁊ de ſuis reatib⁹ pniaz age
ret: qõ et factum eſt. ⁊ pietate xpi ⁊ ſue di
gniſſime matris a pena eterna liberatus
Dicit igitur xp̃us cuilibet vade: ſecz ad pe
nitentiaz ⁊ amplius noli peccare. Debet
igitur quilibet penitẽs dicere xp̃o ſponſo

illud Osee.ij. Vadam ⁊ reuertar.ſ.ad te xp̃e:virū prioré q̃ bñ erat mihi tūc.ſ q̃n ſine pcō p̃iūcta erā ſibi:magḡ p̃ nūc q̃n ſum ſepata ⁊ ad man⁹ demonū tradita.

Dominica Letare. Sermo.xxvi.

Bīt ihs trās ma/ re Galilee qō é Thiberiadis ⁊ ſeq̃bat eū multitudo ma/gna. Joh.vi.c. Q Liberalitas ſcōz pb̃m.iiij.ethi.é virt⁹ inclinās hoiem ad largiédū magḡ dona vbi ⁊ q̃n ⁊ cui optet. Et ꝙuenit magnatib⁹ regib⁹ ⁊ ducib⁹ et ꝙſilibus pſonis nobilib⁹. Ūñ in auc̃. de ñ alie. aut immu. eccl̃. colc̃. ij. §. Si min⁹ Tenet imperator vt meliora det cui plima dedit de⁹ hñe ⁊ multoꝝ dñz eé ⁊ facile da re. ⁊ maxie ſctis eccleſijs q̃b⁹ optīa men ſura é rerū donataꝝ immenſitas. Ūñ ni hil aliud tā peculiare é impiali maieſtati q̃ bñlitas ⁊ liberalitas p quaz ſola dei ſuaſ imitatio. C. de dona. re. l. ſi vnus.

Hoc quidé oñdit natura. Naz ſol q̃ é rex oīm planetaꝝ ⁊ oīm ſtellaꝝ liberalior eſt effundere ſuā x̄tutē ⁊ ifluē cūct̃. Et iō p̄ oīm naſcentiū ór. ⁊ cūcta vīuētia ſequūt eū naſcēdo verſus ſolē ſurſum ⁊ x̄tēdo ſe ad eū. ſicut pmaxie pz in arboribus ⁊ flori bus. Sic etiā de magnis imperatoribus le gif̃ q̃ in ſua liberalitate maximā ꝓté ori/bis ad eius ſequelā ſubiugauerit. Sicut pz de Alexādro magno q̃ liberalitaté q̃ſi totum orbé ſubiecit. Hoc ꝓ tanto dixi q̄ rex regū dei filiꝰ veniés i mūdū volés oēz populū ad ſe trahere ⁊ p ſequelā ſaluare liberalitaté ſuā mlt̄iformit̃ oñdit. nō i tē poralib⁹ ñ in ſpūalib⁹ q̃ multū p̄ciōſiora ⁊ dignioza ſt̃. Quanto em̄ ſol lunā ⁊ aia corp⁹. tāto ſpūalia excedūt tpalia. ar. i. q. iiij. ſi q̃s. ⁊ ex̄ de maio. ⁊ obe. ſolite. Ipſe em̄ diuitias donauit ampliſſimas gr̄aꝝ: eg̃is ſanitaté. mortuis vitā. peccāt̄ib⁹ ve niā. indigētib⁹ victū. errātib⁹ doct. nam. ⁊ cuilibet ꝓueniēté medicinā. Nec exhau ſtus adhuc. ſed q̃tidie ſua dōa nō ceſſat largiſſime ampliare. Ūñ aug. Jeſus nō reuocat bñficia imo cumulo liberalitatis ſue amplificat. Nō ēigit̃ mirū. q̃ ſic mō eū rōe ſue pietat̃ ⁊ liberalitatis multi ſe/quūtur q̃ q̃n abijt trās mare Galileecu rādo infirmos ⁊c̄. R Queꝛit̃ an imi tator xp̃i p miaz ⁊ largitaté ipediat̃ hic i via ne eū ſequat̃ ad felicitaté. Et vī q̃ ñ. Mat.v. Beati miſericordes q̃m ⁊ ipi mi/ſericordiā ꝓſeqūtur. R Ñ deo ad queſitū preſupponendū eſt q̃s dicat̃ miſericors: q̃s liberalis vel pdig⁹. ⁊ ex iſto rñdet̃ ad qſitū. Nā p̄bi diſtinguūt inter liberales pdigos. ⁊ tenaces. Liberales em̄ dicun tur ex.iiij.ethi. q̃ dāt q̃n. vbi. ⁊ q̃b⁹ oz. nō habendo reſpectum ad deū. ⁊ illi dicunt virtuoſi x̄tute naturali ⁊ acq̃ſita. Et ta/les vulg⁹ multū laudat ⁊ p̄coniſat: lz cō/trariū in mult̄ experiat̃. Alij dicuntur te naces. ⁊ ſunt q̃ deficiūt in donatiōib⁹. q̃ nec dant q̃n. nec vbi. nec quibus oz. ſicut auari ⁊ vſurarij. ⁊ conſil'es qui maledicti ſunt a dño. Abac̃. ij. Ue qui congregat auariciā malā domui ſue. Cui⁹ ratio per Boetiū aſſignat̃. q̄ cū oz min⁹ eſt alijs expendere parcus. Hic ꝓpt̃ burſaz fal ſus. periur⁹. iniqu⁹ Diſcors. detractor. ñ caret arte doli. Proditor. ingr̄⁹. villan⁹. ⁊ abſq̃ rubore. Alij x̄o dicūtur ꝓdigi qui nec modū nec mediū tenēt. ß magḡ ſunt in clinati ad dādū q̃ ad recipiēdū. exponūt leuiter ſua vbi. quādo. ⁊ q̃b⁹ nō oz. qō ēt eſt vitiū ſm pb̃m qō opponit̃ liberalita/ti. Ūñ phūs. iiij. ethic. dic. Liberalis é q̃ ſuā ſub̄am expēdit ⁊ q̃ hz. ⁊ qui ſupabun dat ꝓdigus eſt. S Sic rōnabiliť q̃/ris q̃s iſtoꝝ peior. an. ſ. pdig⁹. an auar⁹. tenax ⁊ illiberalis. Dicit pbi q̃ auar⁹ te nax ⁊ illiberal' ſit magis vituperandus. q̄ q̃uis vterq̃ ſit vicioſus: tamē ꝓdiga litas pōt duci ad mediū. vt quādo hō de ficit in rebus. vel quādo ſeneſcit cogitat defectus ſenectut̃. ⁊ incipit deficere in dā do. Illiberalis aūt auarus i ſuo vicio ſp ꝓficit. q̄ de die in diē ſemp fit tenatior. ⁊ nunq̃ ſatiat̃ opib⁹. Et ſte autor de ripa dicēte. Nō vnq̃ opib⁹ ſatiat̃ triſtis aua/rus. Et i cañ. xlvij. di. Sicut auaricia eſt quarūlibet rerū inſatiabilis ⁊ inhoneſta cupido. ⁊ illa ór peſſima. Nec aliq̃ō iſtoꝝ ór mia vel cōpaſſio. licet multa exponāt. Ītē ſunt etiā alij q̃ dicūtur mites: nō tñ vere mites ſunt. ſicut illi qui dāt munera ß nō illis q̃bus oz. ſicut paupibus indigē ti bus: ß potius ad p̄coniſandū turpib⁹ p ſonis: hiſtriōibus: meretricib⁹: qui ſm Ray. mortaliter peccant. nō ſolū q̄ pau pib⁹ ſubtrahūt. ß etiā q̄ talib⁹ turpibus pſōis ⁊ indignis ꝓterūt. Aug. vt hr̄ i cañ. lxxxvi. di. Dōare res ſuas hiſtriōib⁹ ima ne. i. maximū petñ eſt. Et hoc eſt verū ſi

rõe vane gl'ie vl' p ꝯseruatõe sui viri ꝺ
faciãt peccãt. alꝫ si necessitate famis vel
alia honesta rõe: tũc nõ vet est. qz viri
sine nullo é fouẽdũ. ꝫ natura i eis ꝓuãda é
t sustentãda. Sũt etiã t alij putãtes se
eé mĩsicordes t nõ sũt. sicut hij q dãt pa
rẽtib⁹ amicis t ꝯsanguineis vt eos di
tent. vl' vltra statũ t ppriã ꝯditionez sui
generis t pentele exaltẽt qꝺ é valde cõe
hodie. Sz qris an sit ꝛ salutẽ aie subue
nire idigẽtib⁹ amicis: dico q cõsiderari
oz an amici sint in timore t amore dei. et
cũ hoc indigẽtes: sic põt eis bñficiuz im
pẽdere. t hoc rõne pauptat t amore xpi
ꝓmo. et ex ꝯsequẽti rõe amicitie: vl' ꝯsan
guinitat. si vo nõ sunt honesti nõ tene
ris: nisi in necessitate positi. in quo pũcto
teneris oi hoi subuenire. Sũt quarto t
vltimo q̃dã viri mĩsicordes t cõpassiui
ad paupes. De q̃b⁹ Bre. xl. moral'. q ꝓ
mo afflicti miseriã in se recipiũt. t postea
elemosinã idigẽti tribuũt Sic etiã vt oñ
dit' in euãgelio saluator nr̃ ꝓmo affligeꝫ
bat' in se ex ꝓpassione di. Misereor supꝫ
turbã. t postea eã mĩsicordit' t effectua
lit' sustẽtauit. Et hꝰ ppt' turbe deuotiõez
et honestatẽ q eũ seq̃bant'. Tales nãq
mĩsicordes vix vl' raro dãnãtur. nec sepa
rant' a deo: ꝫ etiã mlaz ꝯsequũtur. ℒ
Sz q̃d si tal' pseueraret ad mortẽ in pec
cat'. nõne dãnabit' nõ obstante sua mia.
Dico q sic si sciẽt i pctis decesserit. nec
pniaz ꝺ pctis egerit. ꝫ dicũt doctores ml'
ti q tales mĩsicordes de⁹ ex sua mia et
gr̃a añ mortẽ pueniat gr̃az ꝓtritõis in
fundẽdo. Sicut legit' ꝺ quodã milite an
glicano multũ liberali ꝓpassiuo alias lu
xurioso t adultero. q habuit castrũ satis
remote distãs a cõi strata. hic ex ꝯsuetu
dine oĩ die ad stratã eq̃tauit: si quẽ pau
perẽ pegrinũ inueniret secũ ad mẽsaz du
ceret. quẽ dũ si repit tota die let⁹ fuit al'
tristis fuit vsq̃ aliquẽ hr̃e potuit. q̃ tñ lu
rie dedit⁹: vxor ei⁹ hꝺesta quẽdã frẽ
ordis mlier eiusdẽ dñi ꝯfessorẽ exorauit
vt i ꝑmõe suo illꝺ vicaũ ml'tũ repꝶẽderet
si dñs aliq̃ pnia tact⁹ vitã emendaret. q
facto dñs ꝛ ꝯfessorẽ idignat⁹ familiari
b⁹ ne eũ ad mẽsaz vocarẽt ꝓcepit. qꝺ ira
ter ille ꝯsideras ñ vt nor⁹ dñi: ꝫ vt paup
pegrin⁹ ad mẽsã paupũ accessit. t se hũi
lit' ad trã pstrauit. ꝺ cui⁹ hũilitate dñs
ꝯcuss⁹ veniã postulauit. t merito sue pie
tat' t ꝯpassiõis fine salutarẽ ꝯsecut⁹ vi
tã eternã obtinuit. Quãtũ ad ꝓtimatio
nẽ euãgelij é notãdũ. q qz sctã mr̃ eccl'ia
p totã q̃dragesimã vsq̃ hucfilios suos
ad corpis castigatõez t laborẽ sollicita
uit. hodie i medio q̃dragesime ne nimio
labore ꝺficiãt totũ diuinũ officiũ solatio
suz p ꝯsolatõe interposuit. t q̃nq̃ letabũ
da ꝓponit. Primũ é lĩbatio ppli fidel' ꝺ
iugo ãtiq̃ hostis. s. dyaboli. t hꝰ repĩtat'
i officio nocturnali. vbi narrat' q de⁹ e
duxit ppl'z isrl' ꝺ egipto p manũ moysi p
cedẽte colũna ignis t nub. sic p manũ et
ptãtẽ xpi ꝓcedẽte fide t caritate lĩbati su
mus ꝺ statu pcai t dãnatõis. si fidel'r la
borauim⁹ p sacruz illꝺ tps t pseueraui
m⁹ vsq̃ ad finẽ. Secũdũ gaudiũ é vni
tas pleꝺ eccl'ie q̃ pri⁹ a sinu mr̃is eccl'ie ꝓ
magñ pte recesserat ad seq̃ndas carnis cõ
cupiscẽtias t mõ p pniaz reduct'. gr̃e ho
die in itroitu misse cãtat' solẽnit'. Letare
ihr'lm. i. eccl'ia. t quẽ ũ facite tc̃. Tertiuz
é gr̃a adoptiõis q̃ nũc adoptamur i filiꝫ
os dei i fideles aũt reprobãt'. hꝰ pz i epla
i duob⁹ filijs t duab⁹ vxorib⁹. Ancilla
é synagoga: cui⁹ filius é ysmahel. i. ifide
lis filius reprobatõis q̃ expellit' ab eterna
hereditate. Sara vo vxor libera ẽ eccl'ia
cui⁹ filius ysaac filius ꝓmissiõis é xpian⁹.
filius eterne hereditat'. Quare dic' apl'us
Nõ em̃ erit heres filius ancille cũ filio libe
re tc̃. Quartũ é spes et ne felicitat': here
ditat': t iocũditat'. quã habebim⁹ ꝺ visi
one regis celestis: qꝺ oñdit' i rosa aurea
quã papa hodie i ꝓcessiõe defert Quin
tũ é solẽne cõuiuiũ qꝺ nob i euãgelio ꝓ
ponit' ad designãdũ plenã fruitionem t
ois gaudij t leticie satietatẽ t abũdãtiã
In quo q̃dẽ euãgelio tria occurrũt cõsi
derãda. Primo xpi magna potẽtia. qz
seq̃bat' eũ tc̃. Secũdo ipi⁹ magna cle
mẽtia. qz saturauit eã. Tertio ei⁹ magñ
puidẽtia. qz fecit colligere fragmẽta.

Quãtuz ad primum dicit

Jobes q xp̃s semel postq̃ i ihr'lm docu
erat t ifirmũ i pisina sanauit trãsiẽs cũ
discipl'is trãsmare galilee vbi sepe ml'ta
fecerat miracl'a: t fama ei⁹ scitat' vbilibz
diuulgabat' ibidẽ. Et notãdũ q illꝺ ma
re diuersis vocabul' notificat' qz nõ erat
mare salsum: ꝫ q̃dã ꝯgregatio aquaꝝ ex
fluxu iordanis. iõ a luca vocat' stagnuz.

Lu. v. Et q: hebrei oēs ꝺgregatōes aq̄ rū appellāt mare. t ꝓpt̄ ꝓuīciā i q̄ erat ꝺr mare galilee. Dicit̄ etiā mare tyberia dis ab oppido noīato tyberias qꝺ hero des quꝺdā in hono:ē tyberij ceſaris cō ſtruxit. Dicit̄ etiā mare genezareth qꝺ i greco ſonat generās aurā. q: i illo mare mlti vēti gñant̄. Per illud mare ihesus abijt. t ſeq̄bat̄ eū mltitudo magna. q̄dā ex īuidia: q̄dā ꝓpt̄ miracla: q̄dā ꝓpt̄ ſa nitatē corpo:: q̄dam ꝓpter amo:em et doctrinā tc̄. ¶ Mora:r ē notāꝺū q̄ p mare illꝺ deſignari pōt mūꝺ⁹ quē ſal uato: nr trāſiuit vt nos docēdo miracla faciēdo inſtrueret ſeq̄ eū nō in miracl': ſ ſcitate. vñ. ij. q. vij. §. itē daniel. Mi racula ſūt mirāda nō in exēplū nr̄e actio nis trahēda. Debem⁹ āt eū imitari i vir tutib⁹. ad ꝺ em̄ nos ꝓcedit vt eū via re cta ſeq̄mur t a via i directa declinem⁹ et ab errore vitio:. Fac̄ em̄ iſtar elephātis cui⁹ natura ē ꝺm Pliniū li. v. q̄ ſi hoiez errātē obuiū habuerit i ſolitudine. ꝑmo ne ip̄z terreat alīq̄ tulū de via ſubtrahit ſe t gradū figit. paulati ip̄m ꝓcedēs viā rectā ei oñdit. t ſi draco ei occurrerit ho mine defendēdo cū eo pugnat t viril'r ſe oppoit. Et ꝺ potiſſime dicunt̄ facere q̄n hūt iuuenes timēt em̄ q̄ hō q̄rat fet⁹ ſu os. t iō ſe expedire prio ꝺ hoie deſiderāt vt ſic ſecuri poſſint nutrire filios ſuos et cauti⁹ cuſtodire. Per ꝺ exēplū ꝙuenient̄ oñdit̄: vita paſto:. t curā hūtiū tāſpūa liū q̄ ſeculariū re:. q̄ vt deuotos t hone ſtos filios defendāt t cuſtodiāt. errātes pctō:es reducere cū pietate dñt ad viā re ctā ꝓcedēdo eos exēplarit̄ vita t doctri na. ff. de re. mili. officiū. Qui p̄eſt exerci tui p̄ciſſime ꝺz cōmeatū ꝺare. Nihil em̄ eſt qꝺ lumi eclario:e p̄fulgeat q̄ recta fi des a p̄cipe. nihil ē qꝺ ita neq̄at occa ſui ſubiacere: q̄ x̄a religio. C. ꝺ ſum. tri. Inter claros. Jō etiā ꝺr. vij. q. i. ſciſcita ris. Prelati ſt̄ tā q̄ arietes q̄ ducatū gre gib⁹ p̄bere dñt. imo tā q̄ paſtores q̄s cū gregib⁹ i piculo p̄ſiſtere ꝙuenit. Sic etiā am xp̄s ſaluato: nr̄ q̄n vidit gen⁹ hūa nū errare a via recta ne ip̄z t̄reat ſuā p̄n tiā alīq̄ tulū p occultatōes deitat̄ i hūa nitate vl' iuſticie ſeueritatez occultauit p exercitiū pietat̄. t ſic p exēplū ſcritat̄ ho mine ꝓceſſit vt eū ad imitatōes ꝺiſciaret. pie exhortādo ꝺi. Imitatores mei eſtote ſic filij cariſſimi. Epb̄. v. Etiā ne draco i fernal' hoiez a via recta ipediret i crucis plio ꝺ cū pugnauit t deuicit. t ſic hoiem lib̄auit t reduxit. q̄re ꝺr. Deut. xxxij. Jn uenit eū i inuio t nō i via vt iret i ciuita te habitatōis. Dicat g̃ quilibz. p̄cedat dñs añ ſuū ſuū t ego ſeq̄r paulari. q: ad ple nū null⁹ p̄t xp̄z imitari. ✠ Quātū ig̃r nob̄ poſſibile ē debem⁹ ſeq̄ ſpāliť p Vo lūtariā pauptatē ꝺ auaritiā. Jntegraz caſtitatē ꝺ luxuriā. Obediētiā t hūili tatē ꝺ ſupbiā. Primo debem⁹ ſeq̄ tc̄. Poſſibile valde ē et iuſticie ꝺſonū vt mi les dū aliq̄d agit ſtrēnuū q̄ ſp p oculis ſuis habeat ducis ſui exēplū. nā videm⁹ i gruib⁹ q̄ vna ex eis ſp agmē p̄cedit et clamādo ad rectos volat⁹ ceteras cogit. apes etiā q̄n de aluearib⁹ exeunt a rege ſuo oculos ſuos nō auertūt: ſ ſp ad eum intēdūt. Cū igr̄ rex nr̄ i pauptate p̄ceſſe rit verecūdū t piculoſū ē tēdēti ad bītu dinē hre ſupfluas diuitias. t eas nō ꝓ pter deū indigētib⁹ diſtribuere. Vñ apo ſtol⁹. Cū eēt diues ꝓpt̄ nos egen⁹ fact⁹ ē. Caſſiod̄. Egen⁹ ē q̄ a manu aliena ele moſinā petit. t Matb̄. viij. Vulpes fo ueas hūt t volucres celi nidos. fili⁹ aūt hoīs nō hz vbi caput ſuū reclinet. ¶ Hāc pauptatē reg̃ nr̄i iſpicere debem⁹ t ꝺm exēplū ei⁹ viue dicēte eo. Exēplū em̄ dedi vob̄ tc̄. Sic apli ſeq̄bāt̄ xp̄z oia re liquētes dicēte petro i p̄ſoa oiz. Ecce noſ reliq̄m⁹ oia t ſecuti ſum⁹ te. Hodie ple gliant̄ eē de ordie ſcti petri t apl'oz no mie ſolū ſubſtātialia autem ſui ordis ne gat. Qui g̃ vult eē mēbrū hui⁹ ordinis t ver⁹ imitato: xp̄i ꝺz reliq̄re oia p affectū mēt̄ ſi ñ p effectū opis. t attēdē figuram abrahe. cui p̄cepit de⁹ Ge. xxij. ꝺi. Tolle filiū tuū vnigenitū quē dilig̃ yſaac. t of fer illū. Sic̄ mūdo nihil tm̄ diligē debeſ qꝺ ꝓpt̄ xp̄z ñ poſſis relinq̄re t ꝺo offer re. dic igr̄ offeraſ filiū. Quid itelligit ꝺs p filiū. vl' q̄n offers filiuz ſpūal'r. q̄n. ſ. te prio auert̄ ab om̄i eo qꝺ attinet tibi iure ꝓpinq̄tat̄. Vñ ſaluato:. Si q̄s veit ad me t ñ odit p̄ez t mr̄ez. vxorem. filios t frēs t ſoro:es. ñ p̄t me⁹ eē diſcipl's. ✠ Gz dicq̄ q̄re iubemur odire amicos ꝓpi q̄s q̄ iubemur iimicos diligē. Dico q̄ in hijs iubem̄ odire amicos i q̄b⁹ ipediunt ꝺo ſuire. Hiero. Si p̄ i limie iacz calca ſup eū. Gz nōne ꝺ faciēs veit ꝺ p̄ceptuz

debonorãdo pentes: Dico ꝙ dupliceʒ honoꝛé possim⁹ pentib⁹ exhibẽ. vel spũalez vel coꝛpalẽ. spũalis ẽ in reuerẽtia. coꝛpal' in sustẽtatiõe. Uñ ꝙ tũ ad exhibitionem honoꝛis spũal' postꝙ etiã fili⁹ se ad religionẽ transtulit nõ soluit' honoꝛ pr̃n⁹ in reuerendo. ꝫ solãdo. honoꝛãdo. ꝫ sub obediẽtia magꝭ auget'. honoꝛ ãt obligatiõis ꝙ tũ ad debitũ sustẽtatiõis soluit' ꝙ religiõis ingressuz. moꝛit' em̃ mũdo. Sicigitur filius si moꝛit' moꝛte nature soluit' ab hmõi obligatiõe honoꝛis pr̃ni. sic si moꝛitur moꝛte gr̃e ẽt soluit'. qõ em̃ moꝛs naturalit' fac̃ secularib⁹ ꝫ moꝛs spũal'. s. religionis ingressus. Secũdo addit tuũ. Tũc em̃ relinq̃s vel offers tuũ qñ om̃e illõ qõ iure ꝓprietat' ad te ptinet relinq̃s vel offers deo inquãtũ. s. ẽ ipedimẽtũ salut' tue. vñ saluatoꝛ. nisi q̃s renũciauerit oi b⁹ q̃ possidet nõ põt me⁹ ee discipul⁹. Sz q̃lit' ẽ oi b⁹ renũciandũ. Dico ꝙ hoc pt ee duobus modis. vel ꝫm nccitatẽ vt nec acq̃rant' teneant' vel expẽdant' ꝛ deũ. vel ꝫm pfectõnẽ vt vendant' ꝛ paupib⁹ eroget'. Qui em̃ vult deum diligere affectũ suũ totalit' oz abstrahẽ a mũdanis. qõ fit p euãgelicã pauptatẽ. Tertio debes offerre vnigenitũ tuũ. s. actões ꝛ opa meritoꝛia. ꝙ uis em̃ sint a spũsctõ cũ nõ sim⁹ sufficientes ad aliqõ op⁹ meritoꝛũ bonum a nob̃ q̃si ex nob̃. qꝛ sufficiẽtia nr̃a ex ꝺo est. s. monẽte. tñ qꝛ liberũ arbitriũ manet in sua actõne. s. vt ꝓ sentiat vel dissentiat monitioni spũssancti. iõ actiões meritorie dicũt' duz voluntarie genite st' ꝛ vnigenite q̃ relinq̃ debẽt ꝛ offerri deo ꝙ in nullo bono gloriemur q̃si de nr̃o. Uñ attẽdite ne iustitiaz vr̃am faciat' coꝛã hoib⁹. ne videamini ab eis. Uñ apl's. Dia in gliam dei facite.

A Sz q̃liter tenemur actiões nr̃as referre in deũ. Dico qꝛ p̃ceptũ de actionib⁹ referẽdis in deũ est affirmatiuũ. iõ sic̃ talia obligat sp ꝫ nõ ad sp: ꝫ p loco ꝛ tpe ꝫ ẽ cũ actu cogitat' de opere ꝛ fine p̃ncipali opis q̃ est de⁹. ꝛ de ipa obligatõe quã dz rõnalis creatura deo. totuz em̃ se dz deo. ꝛ ꝫm suã sb̃am ꝛ virtutẽ ꝛ actionẽ. Et nota si incidit cogitatio placẽdi hoib⁹ i opere meritorio. dũmõ tñ ꝓcipit' repellat'. non inficit illud bonũ opus. Uñ Ber. Cum semel in predicatione quadã a spũ superbie tẽptaretur dixit. Non propter te incepi. nec propter te etiã dimittam. Sic etiã habes qualiter vnigenitus est relinquendus ꝛ offerend⁹. Secũdo debes relinq̃re ꝛ offerre quẽ diligẽs. s. omẽs carnales delectatiões: nõ solum actu: ꝫ etiã in affectu ꝙcupiscas. Uñ dñs Math. v. Si q̃s viderit mulierẽ ad cõcupiscendũ eã: iam mechatus est. hidem̃ nõ solum actus: ꝫ etiaz voluntas mechandi ꝓhibet'. Et ꝫm Augu. nomine mechie oĩs delectatio carnal' accipitur. quando. s. aĩa relicta lege superioris rationis turpe voluptati ꝓstituta corrumpit'. Queritur quare dicat' Quividerit ꝛ nõ cõcupierit. cũ nõ in speculatõe vel cognitiõe: ꝫ in volũtate ꝛ ꝙcupiscẽtia mechia cõmittatur Dico ꝙ est cõcupiscere ex subito motu sine deliberatiõe vel intẽtiõe pficiendi. ꝛ hoc est veniale. Et dicitur a beato Hieronimo ꝛ Rabano ꝓpassio quã diffinũt affectionẽ animi deliberatam si sit locus pficiendi. ꝛ hic vltimus modus melius exprimit': cuz ꝺr. qui viderit. Augu. Non ait: qui cõcupierit. ꝫ qui viderit ad ꝙcupiscendũ i. ex hoc fine ꝛ animo attendat ꝛ eã concupiscat: qõ iã nõ est timbari: ꝫ plene ꝙsentit libidini. B Secundo debem⁹ ꝛc̃. Ipe em̃ est agnus innocẽs. quẽ agnũ sequũtur virgines quocũq; ierit. Apoca. xiiij. Consuetudinis ẽ inuẽculaz hodie gaudere ꝛ in arcũ saltare. cuius arcus due extremitates figũtur in terram. vt medium eleuatũ alti⁹ saltet' Sic spũaliter gaudere debent ꝙ duobus statib⁹. s. coniugali ꝛ viduali firmis in tra per occupationẽ terrenoꝝ: ipe sole altiorem ꝛ digniorẽ statũ. s. virginalẽ habent. Sup quẽ per rõez saltare dñt ꝛ cogitare q̃m est status excellentissimus. Deo dilectissimus. Homini vtilissimus. Est enim animi status excellentissimus. Ecclesia. xxvi. Non est condigna ponderatio continentis anime. ꝛ ideo ꝓpter excellentiaz eius non p̃cipitur a deo: ꝫ tm̃ consulitur. Mathei. xix. vnde. i. ad Coꝝ. vij. De virginibus preceptum dñi non habeo. consilium autem do. ꝛ subdit. bonum est homini sic esse. Etiam propter sui excellẽtiã assimilatur statim angelico. Hieronim⁹. In carne preter carnem viuere non est terrena: sed angelica vita. non humana: sed diuina. Etiam excedit statum angelicuz. quia idem dicit. Quod ãgel⁹ hz a natura b̃ hz x̃go cũ labore ꝛ gr̃a. Ipe em̃ x̃gines sine carne viuũt i carne triũphãtes. et iõ

delandibus
num.

maxime honorāt ab āgel. Bet. Virgini tas é gēma vtutū. germana āgelo. lux aīa. Ipa calcat libidinē. vicit diabolū. tenuit seculū. depmit oīe piculū. Secū do é do dilectissima. Hier. epi. ad custo chiū. Stati vt filiꝰ dei ingressus é mun dū istā nouā sibi familiā instituit. vt q in ce lis hębat āgelos hret pxie in terris vgi nes. Vt igit xps hunc statū qsi dilectissi mū pfirmaret t psecret voluit met eē vir go. de vgine nasci. baptisari. pdicari. di scipulū vginē plꝰ dilexit: cui inter vginē cōmēdauit. int vgines obijt. vginibꝰ p valete bñdictiōez dedit. dicēs: bte steriles Tertio é hoi vtilissima. qz dat hoi fructū centesimū. i. vltra oēm statū pmiū. Unde Amb. t hr. xxxij. q. i. nuptie. Nuptie t̄ra implēt. s virginitas padisū. Sz dicerent nupte gue bꝰ nob pponit p solis vginibꝰ padisus apit. Dic glo. bartho. Nō bꝰ iō dicit vt sole vgines repleāt padisuz: s qz facilꝰ. vel qz vginitas sorore āgelo vbi oēs erūt virgines vel ptinentes. neq em nubēt neq nubēt. ¶ Tertio de bem seq p obediētiā. Ipe em bm apl'm hūiliauit semetipz factꝰ obediēs vsq ad mortē. Sic t nos deo t supioribꝰ obedi re debemꝰ. Heb. xiij. Filij obedite ppositis vris. Dz igit obediēta subditoꝝ esse humil'. vt inferior humilit ipleat pceptū supioris. dz esse festina: vt cito t festinan ter impleat pceptū supioris. iocūda: vt cū hilaritate cordis pagat. hilarē em datorē dilīgit deꝰ. Qui em sic se p obediētiā hu miliat t incliat deꝰ eū pmio exaltat. Deu ter. xxviij. Si audieris vocez dñi dei tui: faciet te dñs deus tuꝰ excelsiorē cūcq gen tibus. Legit quidā deuoto fore ostensuz quō obedientes exaltaret: tali visiōe. Vi dit ei q̄tuor ordines añ deū Primꝰ hoim ifirmātiū t grās deo agentiū. Secūdus ordo hospitaliū pioꝝ. Tertiꝰ solitudiēs sequētiū. Quartꝰ obedientiū. hic erat a lijs supior t maior i gl'ia. Et cū senex ille deuotꝰ q̄reret q̄re bꝰ rñsuz é ei qm oēs a lij hūt aliqd ppie volūtatē. huiꝰ aūt vo lūtas é solū in volūtate iubētis. tc.

Secūda ps i qua notatur

xpi magna clemētia. t hoc i turbe cibatō ne. Nā xpo ascēdēte i mōtē cū discipulis finito sermone eleuās oculos t tātā mul titudinē hoiz psideras t eoꝝ laborē mia motꝰ dixit philippo. Unī ememꝰ. tc. non q̄si ignans s sciens vt sic discipulos suos ꝺ diuia ptāte quā ipe habuit informaret ꝺ Moraliter natura hoc dictat vt pr filios suos nutriat q̄diu secū sūt. Pullꝰ em q̄diu in nido manet cū parētibꝰ pa scāt t nō dimittit. Tenet em pr alere filios suos nisi sint minores triēnio. q tūc a mre ali debēt si eā habēt. vl' nisi filij sciāt artē aliquā. vel alias hūt vī viuāt. ff. de liberis alēdis. Sic q̄s alt a liberis ꝓfsc. l. pen'. vel nisi filiꝰ ꝓ patrē cām ingratitudi nis cōmiserit. Sic q̄diu hō é in nido sctē mris eccl'ie ꝓiūctꝰ p obſuantiā pceptoꝝ pri celesti. nec sepauerit se p ingratitudinez peccando ꝓ deū patrē vult eū cibo ꝓuenie ti alere. Hoc docuit filiꝰ dei sp desiderare t patrē celestē p pane q̄t. idiano inuocare t petere in oratiōe dñica cū petentibꝰ discipulis t dicentibꝰ. Magr doce nos orare. Rñdet dicite. Pater nr q es i celis Et subdit panē nrm q̄tidianū da nobis hodie. ¶ Est em q̄ntuplex panis: que deꝰ pr filijs suis exñtibꝰ i eccl'ia p alimonia ministrauit. Corporal'. Doctrinalis. Exemplaris. Sacramētalis. Spūalis.

De primo dr Gen. iij. In sudore vultꝰ tui vesceris pane tuo. Isto pane faciūt se pctōres indignos. cū bm Aug. pctor nō sit dignꝰ pane quo vescit. t tandē p ingē titudine dabitur magnis tormentis. puer bi. xx. Suauis é homi panis mendacij t postea implebitur os eius calculo. i. lapi de ignito. Hūc panē abūdātes frāgē de bent indigentibꝰ vt inde fragmēta colli gāt el'y nazi. Isa. lviij. Frāge esurienti pa nē tuum. Etiā frāgere debēt egentibꝰ in purgatorio. Nee. viij. Mittite ptes eis q non ꝓparauerūt sibi. Etiā esurientibꝰ in celo. Esuriūt em sancti elemosinas et bona nra opa t pcipue xps. Mat. xxv. Esurivi t non dedistis mihi māducare. Legit in vita sancti Ludouici filij regis cecilie ordis minoꝝ q̄p Ludouicꝰ dū pa monie t in obsidione staret p Karolo re ge pre suo: quocauit insil' in cena dñi oēs paupes ciuitatē vt more solito eos pasceret t eoꝝ pedes lauaret. Cōtigit q̄p oibus paupibꝰ t leprosis in hospitio suo existē tibꝰ affuit t vnꝰ in aspecta alijs horribi lior. Ad quē sanctissimꝰ Ludouicꝰ acce dēs p ceteris ex feruore xpi t deuotiōe la uit cibauit t oscula ei ifixit. q̄ stati pacta

pietate ab oculis oim diſpuit. nec prius: nec poſtea int alios ꝓpuit. vbi pie credendū é eū xpm fuiſſe. q̄ ſub tali effigie amico ſuo appere voluit. vt ipe ex pietat ope noſceret xpz i mēbris ſuis ebaſſe t magnū meritū cumulaſſe. Bre. Ad tribuēdū cur pigri eſtis qñ hoc q̄ iacēti in terra potri giris ſedēti in celo dat. Ex his habes igitur fragmēta triū ſportar. ¶ De ſecūdo. Eccl. xv. Cibauit illum pane vite t intellect. Iſte panis debet maſticari t in vētrē mitti. Eriſo. Qui nō maſticat cibū nō ſentit odorez ei. Ita niſi maſticaueri m. vbū q̄ audiuim. tractātes nō itelligim. vturē ei. iō māhu interptat q̄d é b. vt quotieſcūq audim. q̄ram. q̄d ēb. Figurat Leui. xi. vbi dr q̄ aial q̄ nō rumināt imundū eſt. Et iſte homo imūdus é apud deū q̄ nō recordat aliqñ: vel non retractat vbū dei q̄ audiuit. Dz dicī. ſtatim obliuiſcor. eſt igit adhuc mihi vtile. Dico q̄ lz audita retinere nō poſſis: valet tibi adhuc. ſic legit in vitaſpatrū q̄ q̄ dā frater ſimplex frequēter audiēs vbuz dei nō recordabat poſt. q̄ t ꝓpoſuit ſācto prī. ſ. labilitatē mēorie ſue. Tūc pr̄ precepit ei aquā mittere in ollā: vt p̄ſceret: t itez t tertio ſtr̄ q̄rēs ab eo q̄ olla eēt mūdior illa in quā aquā miſit: vel alia i quā nullā aquā poſuit. Cui cū diceret illaz eē mūdiorē p aquā mūdatam: ait pr̄. Ita et iſte mūdior é q̄ audit vbū dei. lz non retineat totū. nihilomin tñ ſibi aliq̄d remanet. Sic etiā recitat de quodā aquā hauriēte p cribrū. q̄ lz aquā emittat totam. nihilomin remanet humidū t purgatū. Joh. xv. Jam vos mūdi eſtis ꝓpt ſmonē quē locut ſuz vobis. Ab iſto pane colligere dz hō fragmēta q̄nq̄ ſportaz. t ſt hec in q̄bus tota ſcriptura cōphendit. ſ. Crede. fuge. age. time. appete. Crede in deū. fuge vinū. age bonū. time ſuppliciū. appete p̄miū eternū ℬ De tertio pane. ps. Cibab nos pane lacrimaz. Nam qñ oculꝰ vēto expōit lacrimat. ſic qñ memoria t cognitio nra vento adūſitatis et paſſiōis xpi t p̄deceſſoz patrū proponit debem ēt eis cōpati t lacrimare. Tot ei panes lacrimaz ꝓponunt: quot legim ſctōz exēpla. Qñ em acerbitatē haz paſſionū i corde nro reuoluim aie nre amara t inſipida efficiuntur ſapida t dulcia. Job. v. Que prius nolebat tangere aia mea: nūc p̄ anguſtia cibi mei ſunt. Un q̄dā adoleſcēs cū eſſet in probatione dare nallis. recolēs p̄nas diuitias t delicias videſq̄ rigorē ordinis ad ſeculū redire ꝓpoſuit. ſ cū ipſs expectaret ydoneū. ei ad menſaz ſedēti iſipiditatē ciboz abhorēti appuit dñs in latē vulnerat. t apponēs manū ꝓpo vulneri ſanguis effluebat ait ad eū. Quotiēs ueneris pane durum intige eū i illo vulnere t ſapid erit. quo dicto diſpuit. ipe vo cōtrit in religiōe p mānſit. Ex illo pane colligūtur fragmēta ꝓfirmatiōis ſportevni. ps. Et panis cor hois ꝓfirmat. ℔ De quarto pane Joh. vi. Ego ſum panis viu q̄ de celo deſcēdi. Ubi aduertēdū q̄ iſte panis habet ſūmā t glorioſam ꝓditionē. Magnaz t fructuoſaz pfectionē. Longā t virtuoſam durationē. Nā in oi re ꝓſiderat opatio finis t ꝓditio rei quantū ad cōditionez nature hui rei. ille panis eſt valde mirabil. q̄ de celo deſcēdit quantū ad virtutis pfectionē eſt viu. quantū ad finis pfectionē é valde vtil. cū de celo deſcēdit. Res em celeſtes ſunt iſtis iferioribꝰ meliores t nobiliores: t ēt in ſuis ꝓditionibꝰ mirabiliores. ſicut pz de celo: orbibꝰ: t ſtellis. Qui g̃ dicit hunc panē de celo veniſſe innuit eiꝰ nobilitatē. ⁊ es em q̄nq̄ ꝑhunt ſuā nobilitatem de locis in quibus oriuntur. ſic pz de herbis q̄ in mōtibus naſcūt ſaniores ſunt q̄z que in vallibꝰ q̄uis ſint eiuſdez generis. Et inde eſt q̄ aialia herbas montanas comedētia ſunt p̄ ceteris ſaniora. Sic reuera ille panis q̄ ortū habuit in mōte celeſtis māſionis de celo deſcēdit. nulli dubiū q̄n magnā virtutē habuerit t hz. q̄ comedētibꝰ ſanitatē ꝓfert ſempiternā. Et nota q̄ ille panis ſup oia é mirabil virtut t effectꝰ. Primo q̄ p comeſtionē nō minuit: p fractionē nō ꝓteritur. vnus exñs pluribꝰ locis ꝓſecratur ſumit t ꝓficit ſua mūdicia ab imundis nō inficitur. Secūdo dico q̄ ille panis viuꝰ hz nobilē ptātē cū dr panis viuus. res ei viua é potētior t magis virtuoſa q̄ mortua. t g̃ panis dr viuus p eo q̄ in ſe hz vitā naturalē t ꝓfert digne ſumētibꝰ vitaz ſpūalē. t etiā eternā. Dico q̄ hz vitā naturalē. q̄ ibi eſt corpꝰ xpi p ſacramētalez ꝓfectionē. aia cū corpe p naturalē ꝓiūctionē. filiꝰ p hūane nature inſepabilē aſſumptionē. pr̄ t ſpū ſanctꝰ p idētitatē ēntie

ꝛ indiuisibilē opationē. Dat ḡ digne sumentib⁹ vitā spūalez. sicut em̄ panis materialis vitam hoīs cōtinuat ne deficiat. sic panis xp̄i dat vitā spūalē aīe: vt eā in virtutibus pficiat. qz descendit de celo. ꝛ dat vitā mundo. Job. vi. Dat etiā vitam eternā Johā. vi. Qui māducauerit ex hoc pane viuet ineternū. Tertio dico ꝙ habz durabilē firmitatē. ꝛ hoc notat cū dr ego sum panis. ꝛ ille incorruptibilis ē. ꝙuis em̄ spes ille q̄ nobis apparēt: ꝛ accidētia illa corrūpant ꝛ alterētur in esse. tñ xp̄s ꝓpter hoc nō minuit. nec corrūpit. sic baculꝰ rectus in aqua positꝰ videt fractus. ꝙuis in vitate pseueret integer. Sic vere panis ille sub aq̄ fluxibiliū accidētium lz frangi videat. integer tñ manet sub q̄libet ptcula diuisiōis. nec mutat in aliq̄ Treñ. iiij. Paruuli petierūt panē: ꝛ non erat q̄ frāgeret eis. Iste panis ē ordeaceꝰ ꝛ amarꝰ indignis. ꝟ dignis dulcissimus. Istus panis fragmenta sunt tres partes hostie fracte i altari p sacerdotē. Prima ad dsignādū ꝙ hꝰ sacrificiū offert ad honorē scoꝝ in celo. Secūda ad salutem viuoꝝ in mūdo. Tertia q̄ i calicē mergit: ad liberationē laborātiū in pugatorio. ꝛ iō sacerdos dicit vt illis ꝓficiat ad honorē nob aūt. s. tā vir̄ ibꝰ ꝙ mortuis ꝓiunctis p charitatē ad salutē. De q̄nto pane spūali. s. gr̄a: puer. xxxi. Panē ociosa nō comedit. Istū panē tiorꝛ ꝛ sollicitudo faciunt ordeaceū. Bef. Time cū arriserit gr̄a. cū abierit tene cū denuo redierit. Sz q̄s vnq̄ vidit dormientez comedē. sic nec tu nisi dormiente pcti surrexeris pane gr̄e pasceris. Et iō bñ dr. iij. Reg. xix. ꝙ āgelꝰ helyā bis excitauit vt panē comederet. in cuiꝰ fortitudie ābulauit. xl. diebꝰ ad mōtē dei. Sic p angelū hō bis excitatur ad surgēdū. ꝛ panē gr̄e comedendū. Primo p ispirationē timoris pene. Secūdo amoris gr̄e ꝛ gl̄e. Istiꝰ panis sunt varia fragmēta. s. donoꝝ ꝛ gratiaꝝ. q̄ p. xij. cophinos diuidūtur: vt pleni sint. Opa enim nr̄a sine gr̄a nec plena nec pfecta sunt ꝛc.

Tertia pars i qua notatur

xp̄i puidētia. ꝛ hoc in iussiōe collectionis fragmentoꝝ ꝛ panū mltiplicatōe. Et dr ibi ꝙ erat multū fenū in loco. qz fuit in pere. qñ mlta ḡmia iā in fenū erāt desiccata ad differētiā alteriꝰ miraculi. qō factum fuit i iunio in deserto galilee. De q̄ scribit Mar. viij. c. Et legit dñica sexta pꝰ octauas pēthecostes. i q̄ dñs saturauit q̄ttuor milia ex. vij. piscibꝰ. ꝛ supauerāt ō fragmētis. vij. sportē. hic āt q̄nq̄ panes mltiplicauit in tātū vt de fragmēt. xij. cophini iplerent. Mystice: p xij. cophinos designāt pñt. xij. apli. in q̄bꝰ xp̄s fragmēta ꝟtutū recollegit. Et ꝟtutes apl̄oꝝ dicunt fragmēta respectu ꝟtutū xp̄i. qz sicut fragmēta pueniūt ad estiatiōis ad totuz ꝛ integrū. sic ꝟtutes apl̄oꝝ ꝛ ēt oim scōrū nulliꝰ reputatiōis st nec estimatōnis ad plenitudinē ꝛ pfectionē ꝟtutū xp̄i. iō dic Job. an. in appatu sup dem̄. de hereticis ad nr̄m. loq̄ns de errore quorūdā dicētiū hoīem i vita pñti tātū ꝛ talez pfectionis gradū posse acq̄rere ꝙ reddat ipeccabil̄. nec amplius posse pficē in gr̄a. qz al's alios posset xp̄o pfectior inueniri. cū gr̄a alterius hoīs se hz ad gr̄am xp̄i sic virtꝰ particularis ad vl̄em. Unde sicut virtꝰ ignis ꝙtūcunq̄ crescat: non pōt eq̄ri ꝟtuti solis. ita gr̄a hoīs q̄tūcunq̄ pfecti nō pōt eq̄ri ꝟtuti ꝛ gr̄e xp̄i. Est em̄ pfectio xp̄i tāta ꝙ maxia hoīs pfectio respectiue dr imperfecta. iō dr. C. de veteri iure enucleādo. l. ij. §. Sz qz diuine. In rebꝰ hūanis nihil est pfectū. Sz q̄ris q̄re tūc xp̄s dic. Estote pfecti sic pr̄ vr̄ celestis pfectꝰ é cū sit impossibile. Dico secūdo vt hr̄ ex̄ de sū. tri. c. dānamꝰ. ꝙ dicit estote pfecti. s. pfectōe gr̄e. Est em̄ pfectio gr̄e triplex. s. quo ad sufficiētiā sic quelibet gratia gratū faciēs quantūcūq̄ pua pfecta est. qz sufficit ad vitā eternā habendā. quo ad efficientiaz vt illa que efficit pfectū. s. q̄ facit hoīez ex charitate mori p fratribꝰ. quo ad pseuerātiā vt illa que pseuerat in fratre. hec ei gr̄a primo facit hoīem deo carū. secundo pseuerantē pducit ad regnū. ℟ Hāc pfectionē charitatis siue gr̄e habuerunt sancti apli ꝛ martyres xp̄i. q̄ licz respectu gr̄e xp̄i dicat impfecta. pfectā tñ eis ipetrauit gl̄iam ꝛ iocūditatez in celis. Quā q̄ cupit etiā hr̄e necessario ex eis colligit fragmēta Sincere deuotōis quo ad deū Uirtuose operationis quo ad seipm. Honeste cōuersationis quo ad pximū. Debemꝰ ꝑmo ex eis colligere deuotionē. nā ad hoc ꝙ apes habeant vel circūdāt flores ortoꝝ ꝛ arboꝝ: ꝛ quicquid habēt mellis. ibi totū colligunt. Sic q̄libet fidel' volēs

ḥfe mel dulcedīs ⁊ deuotōis dz i orto sā cte mīis eccl'ie p ꝓsideratōez volare ꝺ sācto ad scm̄ ꝺ martiriḇ ad ꝟgines. ⁊ cor dialit̄ tractare eoꝝ ꝟtutes. ⁊ spāliṫ pietaté xp̄i passiōez ei ⁊ acerbissimā mortē ⁊ hūilitaté: ⁊ pietaté sue genitricꝭ. ⁊ ꝑcul dubio suges mel deuotōis. ⁊ si nō poteris ad plenū recolligē imitaris paulatiz messores xp̄i scōs ap'los sic altera ruth: ⁊ collige spicas. vñ Bed. Nō oiḇ eodez mō data ē gr̄a illa. s. deuotio. porro thomas i latere: Johēs i pectore: petr' i sinu p̄is: Paul' i tertio celo secreti huius gratiā sc̄ affecuti. Prior mulier. s. maria stratuit sibi i tuto loco hūilitaꝭ. magdalena posterior. i solio spei thomas. de fundaméto fidei iohēs. in latria charitaꝭ. paulus in itimo sapiētie. petr' in luce ꝟitaꝭ Sic apud spōsū māsiōes mult̄e sūt. Alia igr̄ deuota ḡrat māsionē ynā in q̄ magꝭ possit q̄escere ⁊ dulcedinē deuotōnis sugere: ⁊ nūc volet sursū ꝓsiderando p̄mia bṕoꝝ. ps. Ascēdit sup cherubi ⁊ volauit sup pēnas vētoꝝ. Cherubin dicūtur angeli q̄ hūnt plenitudinē sc̄ie q̄ꝫtuz ad vim cōtēplatiuā. Et dicūtur venti ꝓpt̄ agilitaté obedientie q̄ꝫtum ad vim ministratiuā sup quos volam' qñ eoꝝ gl'iaz cōtēplamur ⁊ videm' hūanitaté nr̄az i xp̄o sup eos exaltatā ⁊ spam' assumi ad eorū gl'iaz vl' etiā sup eos volam'. vsq; ad seraphin q̄ dicunt̄ amore ardētes: qñ de scia volam' ad amorē. ℒ Seraphin em̄ alate sex alis dicūtur iuxta illud Seraphin stabat. iuxta illō sex alevni ⁊. vi. ale alteri. Quia ardētes caritate ⁊ deuotōe dñt eē alati respectu sui ꝓximi ⁊ dei. Due ale respectu sui sunt intētio recta et opatio pfecta. due ale respectu ꝓximi sc̄ remissio iniuriaꝝ ⁊ largitio elemosinaꝝ due ale respectu dei sūt oō deuota ⁊ gr̄a rūactio inde fessa. Et dicūt̄ isti seraphin stātes. volātes: clamātes. Sic deuoti caritate feruētes dñt eē stātes erecti a tpalibus et a vitijs. ⁊ cauere ne cadēt ꝺm cōsiliū ap'li. Secūdo dñt eē volātes p̄ paruipēdentiā meritoꝝ. opa em̄ ꝓpria dñt velare ⁊ puipēdere: seipos inutiles reputando. Tertio volātes p̄ cōtēptū oim terrenoꝝ querētes solū illa q̄ sursum sunt. Col'. iij. ℒ pale em̄ infra nos ē. creatū iuxta nos ē de' aūt bonū optimū sursuz et sup̄ nos ē. Quarto dñt eē clamātes p̄ desideriū eternoꝝ. sanct' sctūs ⁊c. ℳ Debem' secūdo colligere a sctis fragmēta virtuose opatōis. ij. Cor. vi. In oiḇ exhibeam' nos: sic dei mīstros. in multa patiētia. Nā ꝺm Amḇ. Apes oēs sunt subdite vni regi: ⁊ sedule ministrant sibi ꝺm diuersa officia. qr aliq̄ circūstāt regē. alique laborāt exterius. alie mel ⁊ ceraz ordināt. Sic etiā inter fideles hoies esse dz q̄ sedule ꝺuiēt ⁊ mīstrēt regi xp̄o ꝺm diuersa officia ⁊ gr̄az a dño data q̄dam orādo. q̄dā p̄dicādo. q̄daz infirmis ministrādo. q̄dā laboriḇ manuū p̄ vtilitate reipublice ꝺuiēdo. q̄daz militando. q̄dā defendēdo. in q̄b oiḇ si fideliter ⁊ iuste fiāt regi xp̄o ꝺuim'. a mīstro em̄ xp̄i nullus sex' excludit̄. nec vir nec mulier nulla cōditio nec liber nec seruus. Et iō dic̄ btūs hiero. Sēper aliq̄d boni facito. vt te diabolus iueniat occupatū. Jn signū huius voluit xp̄s mīstrare et nō mīstrari. vt volētes eē eius discipuli etiā mīstrarēt Cū dixit discipul' q̄ voluerit eē int' vos maior erit v̄r mīster. q̄si di. Nolo q̄ aliq̄s ita magn' sit inter vos q̄n obligetur deo ꝺuire p̄ aliquā admīstratōez. ⁊ ideo papa i signū affect' sue admīstratōis nomiat se seruū ꝺuoꝝ. vt oñdat se hr̄e affectū ꝓpt̄ xp̄z oiḇ seruire. vt hr̄i ꝓlogo dicere. Etiā ipator noīat se ꝺuū ex illa cā. vt hr̄. C. ꝺ offi. p̄fecti affrice. l. i. Cū ap'los vt recitat̄. xxviij. q. i. iā nūc. Cū sim liber ab oiḇ oim ꝺuū me feci vt plures lucrifacerē. ℳ Debem' em̄ volūtarie deo ꝺuire cū ei' seruit' vtilior ⁊ m̄ltū fructuosior sit q̄cūq̄ mūdi seruitute. Refert Beda. q̄ i anglia q̄dā miles strennu' febriḇ cepit estuare. quem cum rex anglie vt singularissimū visitaret dixit miles. Rogo te domine vt auferas a me vnā diez febris ꝓ oiḇ ꝺuitijs meis. ad quē rex. nūq̄d ego de' suz vl' medic' tal' vt possiz ḇ. Cui miles. nūc nosco me tp̄s ⁊ labores oēs p̄di disse seruiēdo mūdo ⁊ āmō illi seruiā q̄ p̄t dare ⁊ auferre febres. ⁊ eo ꝙualescēte fact' ē religiosus. Dixi tertio q̄ colligere debem' fragmēta honeste ꝙuersatōis q̄ ad ꝓximū. i. Thi. iiij. Exēplū esto fidelium i ꝟbo. i ꝙuersatōe. i caritate. i fide. i castitate. Nā sic exptus piscator volēs colligere m̄ltos pisces ponit lucernā ardentē. vermē lucētē. vl' quercinū lignū putridū in vas vitreum in aquā ⁊ conueniunt

pisces. Sic q̄ alijs p̄ponit vitā sectāz t lu
cidā cōuersatōez i fluxibilitate t in ista/
bilitate hui⁹ mūdi colligit plures lubri/
cos ad bestialitatē t lasciuos. Sz heu nūc
pl'es q̄ colligere dñt pisces p̄ lucernā vi/
te. venātur cācros .i. malefactores q̄s in
vitijs nutriūt p̄ eoz inordiatā vitā. ℗
Legit' q̄ cācri p̄ putridū arietē epar con
gregāt': sic p̄ malā t ihonestā vitā supio
rū p̄latoz t religiosoz xp̄ianoz ml'ti ma
lefactores colligūt' t ꝓfortāt' in malo q̄
retrocedūt a ꝛitate. Un fabulose recita/
tur ꝺ cācro cū ab eo q̄reret' cur sp retroce
deret t nūq̄ icederet recte rñdit. qz sic' do
cuer't me p̄es mei. t hic ē ꝛba cā quā nūc
a cācro. subditi t simplices didicerūt q̄
sūt ita iobedientes t i oib⁹ irregulares et
dissoluti. qz eoz supiores tā spūales q̄
scl'ares hñtes regimē ppl'i nō alit̄ docue
rūt. Recitat' etiā de quodā ioculatore. q̄
cū a rege philippo peteret q̄d cogitaret.
Rñdit. Cogito q̄re nūc nō sūt ita boni
milites sic Rolād⁹ t Oliuer⁹. Rñdit
ioculator. qz null⁹ inuenit' hodie tal' Ka/
rol⁹. Un p̄ locū a sil'i. q̄re hodie ñ inueniū
tur subditi boni t hōesti. Rō qz hodie ñ
inueniūt' boni t honesti rectores t p̄lati.
De q̄ mittū dñt terreri. qz vt scribit'. xi. q.
iij. c. papue. Scire dñt p̄lati: q̄ si puersa
vnq̄z ppetrāt q̄ tot mortib⁹ digni sūt q̄t
ad subditos exēpla pditōis trāsmittūt.
Sz q̄cq̄d sit ꝺ supioz vita ꝓsideret vnus
q̄sq̄z q̄lē vitā ipe hēat: vt i die iudicij cō/
scientia ppria ñ accusēt t ip̄petuū dāne/
tur vbi fil⁹ nō portabit iniq̄tatem p̄is:
nec econuerso: ñ vnusq̄sq̄z ꝑm apl'm put
gessit i corpe ꝓpo mercedē recipiet ꝛc̄.

Feria .ij. post letare. Sermo .xxvij.

Rope erat dies pa

sche t ascēdit ibs hierosolimā

Joh. ij. ℗ Videm⁹ q̄ ide/
bitat⁹ q̄to citi⁹ creditorē exsoluit: tanto
faciliorē t ꝑmptiorē eū fac ad denuā cō
mēdatōnez. qz vt h̄ instit. de actōib⁹. §.
Pl⁹ aūt. Pl⁹ soluit q̄ añ tp̄s soluit: t mi
n⁹ q̄ p⁹ determiatū tp̄s. Un Sen. Qui
cito dat bis dat. Sic cum deo sp obligе
mur ꝺ bñficijs collat' gr̄as agere: q̄to ci
tius illud agim⁹ tāto ꝑmptior efficit' ad
ꝓdonādū maiora. Hylarē em̄ datorē di
ligit deus. Hylaris em̄ dator ē q̄ donat
deo iuuētutē t adolescētiā. ñ tristis q̄ p⁹
tp̄s debitū forte i senio vl't fine mort' vl't
psoluere. t forte pl⁹timore q̄ amore. vñ
Aug. Null⁹ expectet q̄n peccare nō pōt
Arbitrij em̄ q̄rat libratē vt dolere possit
ꝓmissa ñ necessitatē. Un ꝺ pe. di. i. medi
cina. Adā de ꝑadiso dñs stati⁹ culpā
eiecit. nō distulit: ñ stati sepauit a delitijs
vt pnias ageret. stati tunica vestiuit eus
pellicea nō serica. Cōsimil'r saluator do
cet nos a iuuētute bñ facere. t nō finē ex
pectare de ꝓmissis penitere. Jp̄e em̄ qui
nūq̄ peccauit deū p̄ez ab initio laude t
glia psoluit. t vsq̄z ad mortē gr̄as agere
ñ destitit: ñ etiā dū ꝑpe eēt trāsit⁹ mort'.
ad ꝺ faciēdū ihr'limā ascēdit. Et iō ꝺr in
themathe. ꝑpe erat pascha .i. trāsit⁹ ꝛc̄.
℗ Cū plures tarde penitеāt: morientes
sine debita satisfactōe pctōz. legātes ali
qua p̄ libatōe celeriori ꝺ purgatorio an
i aliquo p̄iudicet testatoz aiab⁹ executio
nis dilatio. Et videt' q̄ ñ. xxiij. q. ij. nec
quisq̄. §. Ceterū. de eo q̄ i dei iudicio est
ꝓstitut⁹ nob⁹ phas ē nō aliud decernere
p̄ter id i q̄ eū dies supm⁹ inuenit. ℊ testa/
tor siue sui executores exequ't' ordinatio
nē sue vltime volūtat' siue nō ꝑpt' ꝺ ha
bebit, nisi bonū vl' malū q̄ ꝺ sibi debeba
tur p̄ illo sta. a i q̄ eū supm⁹ dies .i. dies
mort' inuenit. Jtē si bon⁹ ꝺ mittat elemosi
nā p̄ suū ꝺuiētē cuidā paupi. si ꝺuies illi
eā ñ ꝺderit ñ eā ex malignitate i aquā p̄
iecerit seu sibi retinuerit ñ ꝑpt' ꝺ minuit'
meritū testatoris. qz bona sua p̄ eos p̄ce
pit paupib⁹ distribui: ℊ siue executores
distribuāt siue ñ. siue distribuē tardēt. ñ
ꝑpt' ꝺ pei⁹ vl' meli⁹ aīa testatoris hēbit
R Cōtra opatio ex'tior vlt̄ bōitatē ac/
tus iterioris valz ad aliq̄ ꝺ accidētale p̄/
miū. ℊ a sil'i executio vltie volūtat' pie te
statoris vlt̄ volūtatē bonā quā habuit i
p̄cipiēdo sibi aliq̄d ꝑdest ad aīe sue alle
uiatōez. q̄ ℊ nō exequūt' aut exeq̄ tardāt
aīe testatoris p̄iudicāt. Rñdet Rich. in
iiij. suo sup mgr̄m di. xxxv. ar. v. q. iij. q̄
dilatō executōis i aliq̄ p̄iudicat aīe testa
toris. Cui⁹ duplex ē rō. Una. qz q̄to ci/
ti⁹ elemosinā paupes q̄b⁹ legatū ē recī/
piūt illō q̄ ꝺ testator eis legauit: tāto fer/
uēti⁹ t cīti⁹ orāt p̄ aia defūcti. t orare te
nent'. t q̄to tardi⁹ recipiūt q̄ ꝺ eis lega/
tū ē: tāto tepidiores sūt ad orādū: t mag
tardant orare p̄ aia defuncti. acceleratio
autez feruentiuz orōnuz p̄ aia defuncti

multū valet ad eiꝰ alleuiationē ⁊ celeriorē expeditionē. Alia rō ē. qz sic̄ defuncti in charitate aliquod purgabile secū portantes in hac vita meruerūt. vt elemosine: si p eis dētur eis prosint. non ad augmētū gr̄e. ſ ad alleuiationē ⁊ abbreuiationem pene. sic ⁊ testator testamentū faciens in charitate decedēs testamētū faciēdo meretur vt eius executio sibi post morte ualeat: nō ad augmentū gratie: ſ ad alleuiationē pene. Et iō q̄to testamētū suū citiꝰ executioni demādat: tanto citiꝰ alleuiat ⁊ q̄to tardius executio sui testamēti cōplet tāto tardiꝰ ceteris paribꝰ incipit alleuiari ⁊ tardius liberatur. Si tū legata sua nūq̄ soluerētur nec forte facta sua q̄ cepit emēda. ꝑ executores emēdarent: nec debita sua q̄ cepit solui ꝑ executores soluerent. non ꝓpt̄ hoc ꝑpetuo remaneret in pena. q̄uis ꝓpt̄ hoc multo tardiꝰ liberaret a pena. Ex dictis ptz q̄ gr̄uiſſime peccant ⁊ magnā ꝓditionē ⁊ illegalitatē faciūt executores q̄ executiones testamentoꝝ sibi ꝓmissas nō cōplēt q̄ citius possunt: opportunitate hꝫ cōperēti. Ad pmū in oppositū dicēdū q̄ illud verbuz intelligit̄ de quodā hereticō q̄ i sua hereſi ꝺcesserat. ⁊ tali mortuo ⁊ cuicūq̄ i mortali decedēti nil prodest qꝺ postea ꝑ eis fiat. Vñ ysurarij q̄ in ꝓdēdo testamētuz p̄cepiūt vt sui executores restituāt pꝰ morte suā illis a q̄bꝰ acceperūt vsuras. ⁊ nolunt q̄ fiat restitutio q̄diu viuūt: ſ interdūt illa bona retinere ſi de ifirmitate euadūt: nō ꝓdest ad salutē aie sue testamentū qꝺ faciūt. qz tales in mortali pctō decedūt: q̄uis i peiori statu moreret̄ur ſi nollent q̄ ēt pꝰ morte suā restituer̄et. Ad secūdū dicēdū q̄ q̄uis nō minuat̄ meritū mittētis q̄ tū ad impetrationē gr̄e. tū minuit̄ q̄ tū ad remissionē pene. maxīe qz ſi ille pauper ely nā recepiſſet feruētiꝰ oraret ꝑ eo. ⁊ magꝭ teneret̄ orare. ¶ Sz q̄rit̄ur an executores testamētoꝝ teneant̄ infra annū executionē ꝓplere. Dicit Ricḃ. vbi supꝝ q̄ aut testator tps determinat in q̄ tū vult testamētū eē impletū: aut non. Si ſic: non tenent̄ executores tēporis necessitatis vſq̄ ad illud tps testamentoꝝ cōplere: niſi videret citiꝰ explendo se posse facē aie defuncti vtilitatē maiorē. tūc ei ⁊ ſi in foro iudicij cōpelli nō possent ad citiꝰ implēdū. tū ad hoc eos ꝓscia deberet ꝓpellere. qz supponēdū ē. q̄ volūtas defuncti fuit: vt illo mō ⁊ illo tpe testamētū implerēt q̄ esset expediētiꝰ aie sue. Si autem nō determinat tps infra qꝺ velit testamentū implere. tūc distiguo. qz aut executores habēt libere bona de q̄bꝰ statiz possunt testamētū iplere aut nō habeāt. ſi hē ant dico q̄ implere tenent̄ q̄ cito possint qz debitores sunt illis q̄bus legata facta sūt. sic̄ ꝺr. ff. de re. iudi. Jn oibꝰ obligatōibꝰ in q̄bꝰ dies nō ponit̄ pūti die debetur ꝓpterea q̄to citiꝰ testamentū implet̄: tāto citiꝰ aia defuncti alleuiat̄: vt prius hr Vñ illi executores q̄ penes se hūnt in prō pto ⁊ libere bona de q̄bꝰ cito possunt testamētum iplere ⁊ per longū tps tardāt suā executionē cōplere necatorib̄ egētiū cōpar̄. xiij. q. ij. Qui oblatiōes defūcto rū retinēt aut negant ecclesijs aut difficile reddūt tanq̄ egētiū necatores excōicētur. Et ꝟm glo. ibidē hoc nō intelligit̄ de oblationibꝰ volūtarijs ſ de illis bonis q̄ relicta sunt ecclesijs. Et. c. seq̄nti ꝺr. Qui oblatiōes defunctoꝝ detinēt ⁊ ecc̄lijs tradere demorant̄ vt infideles ab eccl̄ia sūt abijciēdi. Executores etiā ſi illa bona retinēt ꝑ scipis sunt fures ⁊ raptores. ex. c. Vñ ⁊ velut necatores pauperū ab eccl̄ia debēt excludi quousq̄ reddant. ea. q. clerici. ⁊ sacrilegiū cōmittūt. xvij. q. iiij. sacrilegiū. Vñ si executores infra annū saltē ām̄onitiōe epi pias volūtates defunctorū nō iplēt cū pūt si nollēt ꝑ epm debent ꝓpelli. ex de testa. nos quidē ⁊ sua nobis in glo. ⁊ c. Jobes. in textu. Si aūt excecutores nō hēant bona in prōpto de q̄bus possunt infra annū testamētū iplere: non credo q̄ ꝓpt̄ hoc deuoluat̄ ptās eoꝝ pꝰ annū ad epm tenēt̄ tū facē qꝺ in se est vt bona hēant ⁊ hīta ci..ꝰ q̄ possunt distribuant. Quātū ad primationē heri oparijs deuoti ecc̄lia exhibuit solatiū. hodie ne pmio ꝓuent̄ tollit quoddaz obstaculū. ⁊ ꝟm hoctres sc̄ pres euāgelij. Jn prima notat̄ ꝓuersatio exēplaris in tēpli acceptione. ⁊ hoc in pnc̄. Jn secūda increpatio x̄tialis vendētiū expulsio e. ibi Et cū feciſſet. Jn tertia informatio ꝓpheral futuri mīstioe. ibi. Soluite templum. ⁊c.

Quātū ad primū notādū

q̄ iudei ꝟm leges Leui. xxiij. ⁊ Exo. xxiij inter alias solēnitates tres hēbāt in q̄bꝰ

dē masculinū debebat tpe statuto ⁊ loco se do psonal'r pūtare. q̄ loc⁹ Hierosolimis i tēplo erat. Ꝛ ps igit exūs capharnaū: vt dr ante illud euāgeliū p⁹ miraculū factū de aqua vinū in nuptijs: ipe ⁊ mat ei⁹ et frēs ascēderūt hierosolimā ad solēnitatē pasche: vt ibi deo redderēt iustitiā sibi debitā in obseruatōe legaliū. ⁊c. ¶ Ado ral'r q̄libet xp̄ian⁹ ex p̄cepto ecclie tenet etiā solēnitates sanctoꝝ venerari: vt dr d ꝯse. di. i. oēs. Nā q̄ ꝯuenit ad honorem p̄ncipis ⁊ dies natiuitat̄ sue vel p̄ncipiū iperij solēnit celebret vt dr. C. de ferijs. l. vlti. plus ꝯuenit dies natiuitat̄ q̄ quis p̄nceps spūalis nascit ad regna ⁊ ad societatē iungit beatoꝝ solēniter celebrari ⁊ gaudere. Quare in p̄cipalioribꝰ festiuitatibꝰ introitꝰ misse incipit. Gaudeamꝰ oēs ⁊c. Ūñ legit in legēda brē agnetis q̄ post passionē eiꝰ cū p̄entes eius ad sepulchrū vigilarēt ⁊ lugerēt viderēt choꝝ virginū vestibus aureis radiantē int̄ q̄s viderūt brām agnetē sili vestē fulgentē ⁊ a dextris eius agnū cādidiorē nue stātē. q̄bus illa ait. Videte ne me q̄si mortuam lugeat̄: ſ cō gaudete mecū ⁊ ꝯgratulamini mihi. q̄ cū his oibꝰ lucidas sedes accepi. Debemꝰ igit cō gratulari sanct̄ ⁊ eos ꝺuote venerari. q̄ pꝰ se nob reliq̄rūt ¶ Relucentiā vere imitationis. Confidentiā certe inuocatiōis. Expientiā eterne retributiōis. ¶ Primo enim reliquerūt relucentiā sanctitat̄ vite p castitatē. hūilitatē. paciam vt imitemur. Ūñ ¶ Raba. Deꝰ in diuersis mundi ptibus diuersis penis martyres pati voluit: ⁊ virtutibꝰ diūsis lucere: vt ybiq̄ hēant festes vitat̄ ⁊ exēpla sanctitat̄. ¶ Hō em̄ q̄n videt vl audit sanctoꝝ p̄cedētiū exēpla dz ea retinere ⁊ in corde deuote reuoluere ⁊ iuxt̄ pose imitari pijs opibꝰ sicut Jobes bapt. q̄ exēpla patrū p̄decessoꝝ in corde totiēs reuoluit: ⁊ ita sīlia fecit. q̄ xp̄s. Helyas. et Hely se⁹ eē putaret. Nā speculū purū repūtat ⁊ ostēdit q̄ cq̄d ei opponit. Sic in nobis ☧tutes relucere debēt q̄ a sctis premóstrant. Dz heu multa sūt ipura ⁊ falsa specula q̄ aliud recipiūt: ⁊ aliud oñdūt bona exēpla recipiūt: ſ mala facē non obmittūt. sic hi q̄ dieb⁹ dñic̄ ⁊ festiuis plus alijs ferijs mala exercēt adulterando. ludēdo: potādo. chorisando. ⁊c. Ūñ dic̄ augu. q̄ melius eēt opari i agro: vel aliō opꝰ exercēdo: q̄ hmōi mala ppetrare. ⁊ Hieri Nimia saturitate vel lasciuia velle martirē honorare quē scimꝰ deo p ieiunia placuisse valde absurdū ē. Nā mō heu adh deuēit q̄ iudei ⁊ gētiles deuotiores xp̄ianis inueniant̄. Judeꝰ nāq̄ nullo modo sabbatū suū violat. etiā p mag̃ cōmodo suo mīmā iotā legꝭ ñ p̄teriret. orōes duotas ⁊ corpis afflictiōes ppt̄ deū fac̄. Ꝛ Tu aūt ficte xp̄iane credis ppt̄ lasciuiaꝝ ⁊ vētris repletionem festa fore instituta. Quia igitur nec deū nec sanctos debite ⁊ deuote veneramur. iō multis afflictiōibus nūc apostemate. nūc caristia guerris ⁊ hmōi. sine cessatiōe plagamur Ezech. xxij. Sā ctuaria mea spuistis: ⁊ sabbata mea polluistis: ⁊ ego spūs vos. s. p̄ imissionē ois mali. q̄ dic̄ deꝰ Isa. i. Solēnitates vras odiuit aīa mea. ¶ Secūdo scti reliquerūt p fidētiā certe exaudītiōis si eos inuocauerimꝰ tpe tribulatōis. Nā hūs cām arduā cora iudice pēdētē honorat ⁊ inuocat amicū iudicē vt cām eiꝰ p̄mo ueat. Sic nos famulos ⁊ amicos districti iudicē honorare debemꝰ ⁊ inuocare vt pro nob int̄cedāt. Ad q̄ hortamur p illud Job. v. Ad aliquē sctoꝝ ꝯuertē. Ūñ legimꝰ Exo. viij. q̄ q̄n Pharao fuit plagatꝰ a deo mulē plagē rogauit Moysen: ⁊ aarō. vt deū rogarēt p eo vt tolleret plagā ranaꝝ. q̄ cū factū eēt deꝰ abstulit ranas de domo ⁊ familia pharaōis. Jtē Exo. xvij. legit̄ de Moyse q̄ leuauit manus ⁊ orauit p filijs isrl̄. ⁊ isrl̄ vicebat amalech Si igit̄ i hac vita mortales nob sīles tāta suis orōibꝰ meruēt alijs: q̄s dubitat q̄n scti in cel deo ꝯiūcti īsepabil'r plꝰ posſint p nob ipetrare? Gz q̄rit̄ an oibꝰ sanctis tā viuētibꝰ q̄ mortuis possimꝰ p̄ces porrigere ⁊ eos solenniter venerari. Dico āt q̄ si tal' sctūs hō i vita sua p eccliam ē approbatꝰ ⁊ canōisatꝰ: sic dic̄ Innocē. et Hosti. de reliquijs q̄ possumꝰ ei p̄ces publicas ⁊ solēnes porrigē ⁊ officiū solēne Et si eccl'ia in eiꝰ canonisatiōe erraret qđ nō ē credēdū lz accidere posset. ex. de sen. exc̄. a nob. nihilomiꝰ tamē p̄ces ad eiꝰ honorē effuse ꝓpter fidē deo sunt accepte q̄ nō deficit. Si tñ tal' nō ē canonisatꝰ et p papā approbatꝰ. ⁊ tamē aliq̄s credit eū ee sctm̄ pōt ei porrigere preces in secreto: nō tamē solenniter nec solenne officiū dz dici de eo. Ex his ptz q̄ hi grauit

pcccāt q̄ īmētas nouas reliq̄as publice veneratur. q̄ nō dū autoritate t roe pōtificis fuerīt approbare. Contingit q̄nq̄ hoies dyabolica fraude sic talib⁹ falsis figmētis decipi: sicut q̄nq̄ occasiōe q̄st⁹ fieri ꝓsuevit. Vñ accidit casus ꝑm Ber. q̄ q̄dā sic dyabolica fraude decepti quē dā in ebrietate occisū q̄si sctm̄ venerabatur. Cū etiā ꝑ talib⁹ in ebrietate occisis ecclia vir ꝑmittat orare. cū apls dī. Ebrioſi nō possidebūt regnū dei. Qui casus delat⁹ ad aures sūmi pōtificis mādauit vt b̄ de reli. t ve: san. audiuum⁹. q̄ illuz colere de cetero nō p̄sumāt. q: si per eum miracla fierēt sine autoritate pape t romane ecclie nō liceret ꝑ sctō venerari.

¶ Tertio scti reliq̄rūt expiētiā et ne retributōis t ꝓsolatōis. Vñ. i. Job. i. Qō audiuim⁹ t vidim⁹ ānūciam⁹ vob̄ vt et vos societatē habeat nobiscū t societas nr̄a sit cū p̄re t filio ei⁹ ihesu xp̄o vitā etnā q̄ erat apd̄ p̄rem t appuit nob̄ t hec scripsim⁹ vob̄ vt gaudeat t gaudiū vr̄z sit plenū. Facit em̄ euāgelista instar carissimi t sinceriſſimi amici inuitātis ad dulcissimas epulas t pocula suauſſima suos charos. sicipse nos vocat t inuitat ad suā gl'iosā societatē cū ihu xp̄o. i q̄ cui libz aduenīēti mēsura plena t supabundās ois iocūditat t letīcie mīstrat. Vñ d iocūditate illi⁹ sctē societat. Au. i li. iij. d libo arbitrio sic loq̄tur dicēs Tāta ē in q̄t illa pulchritudo iustīcie: tātaq̄ iocunditas luc eterne icō mutabil' vitat t sapiētie: vt etiā si nō liceret manere pl⁹ q̄ vni⁹ diei mora: ppt̄ hoc solū innumerabiles ānī hui⁹ vite pleni delitijs t circūfluentia bonoz tpaliū recte meritorie ꝑtēnerent. Nō em̄ falso aut puo affectu dictū est: q̄m melior ē dies vna in atrijs tuis sup mīlia. Hec Aug. Ab hac igr̄ iocūda societate ipedit t retrahit societas peuersa mūdanoz i qua vn⁹ aliū t alter alterū pl⁹ ad vitia trahit q̄ ad vtutes. Et hec est ꝑm Sen. pestīma cā q̄re plures sint vitiosi q̄ vtuosi: pl'es damnātur q̄z saluētur. Ista em̄ hodie vna maxia ē hominū. Iste ē neq̄z. vel Iste ē bon⁹ soci⁹. q: vt b̄. ff. p socio. nec ptermittēduz ē q̄ de reb⁹ illicit t ihonestis nulla pōt ee societas. Vñ ē q̄ pala est. q: delictoz turpis atq̄ feda ē cōio. ℬ Narrat valerius de duob⁹ socijs etiā narrat̄ i vita sci Jobis elemosinarij de duob⁹ socijs suis oribus. quoz vn⁹ valde dīes hns magnā familiā: patrem: mrem: vxorē: filios et filias quos oēs arte sua aluit. Cū hoc deuot⁹ venerator sctoz vacabat ecclie sine itermissiōe. Alt̄ vo eiusdē art̄ pitior eccliaz nō frēntabat. nec ī fest is apl'oz nec alijs laborare cessabat. de q̄ arguit⁹ p bonū sociū inuidebat ei dicēs Melior ego sum in arte nr̄a: t vñ est q̄ tu dīes fact⁹. ego in tantā iopiā deueni. Cui bonus. Inueni thesaurū in t̄ra: t ide fact⁹ sū dīes: h̄ si vis veni mecū. Ille acq̄escens duxit eū ad eccliaz: t ait. Hic ora deum sine itermissiōe et honora sctōs. t habebis qđ ꝑmisit. q: dixit. Primuz q̄rite regnū dei t iusticiam eius: t hec oīa adijcientur vobis. Quod et factū est. t dīes fact⁹ deo gratias egit.

Secunda ps in q̄ tractat

de vtuali eiectōe cupidoz t increpatiōe eorūdē. Nā xp̄o intrāte Hierl'm vt ꝓsuevit statim tēplū adijt. t dū semel sic itraret vt hic dr: emētes et vēdētes eiecit. In lege em̄ moysi iudeis concedebat̄ deo offerre aīalia: ne more gentilitat̄ ad ydola se ꝙuerterēt sacerdotes aūt eoz cupiditate cecati ꝫ legē ꝑmittebant ea in tēplo vēdi. t nūmularios posuerūt: vt nō hīntes monetā ibi mutuarēt: vt null⁹ offerē do posſz se excusare. ꝑm Bedam. ¶ Horat̄ xp̄s ingrediēdo tēplū materiale ad rectificādū illud tria fecit. Prio volens ingredi ꝑm Jobem cōmouit cuncta tē ad q̄rēdū q̄s est hic. Secundo d tēplo vēdētes et emētes eiecit. Tertio ppl'z lumie doctrine illustrauit. Sic etiā spūale tēplū. s. aīaz volēs ingredi ad iustificatōnē ipi⁹ aliq̄ premittit: vt possit ibi hītare Prio em̄ oz domū cōpaginari t hītatorē introduci. Nā ꝑm naturales aīa que ē forma substātialis et vita corpis nō itroducit̄ in corp⁹ nisi pri⁹ fuerit organisatū t dispositū. Vñ magister sen. ij. di. xxxi. Nondū compagata carne infundit̄ aīa sed iam effigiato corpe. Sic de⁹ qui ē vita aie sicut aīa vita corporis. de pe. dis. i. hic idē nō ingredit̄ aiam: nisi pri⁹ fuerit mediāte gr̄a dispositā et iustificata. Ad hoc em̄ aiam primo. Exagitat gratia preueniendo. Expurgat gratia coagēdo. Informat gratia perficiendo.

Dico q̄ añq̄ de⁹ aiaz ingredit habitā dū prio gr̄a p̄uenīēte eā in oib⁹ viribus agitat ⁊ ꝓmouet ad pctōz cognitōez de cognitōe ad cordis ꝓtritōez: ⁊ tādē ad lachrymaz effusiōez. Fac em̄ de⁹ gr̄am in aia sic̄ sol i tremotu. Nā vt dic̄ p̄s. iij. meteō. q̄n vēt⁹ grossus ex grossis vaporibus gñat in ventre tre includit ⁊ vtute solis tāgit. adeo trahit q̄ncq̄z ⁊ cōmouetur q̄ tremot⁹ inde causat. vsq̄z tādē terra scidit. Sic q̄n i corde hois treni ⁊ mūdam affectōes carnales ex grossis ⁊ fedis cogitatōib⁹ gñate includūt gr̄a preueniēte tā poter cōmouet ⁊ trahūt q̄ cor p dolorē scādit. ⁊ affectōes totaliter euaporāt: ⁊ ānichilātur. q̄re dic̄. p̄s. Cōmouisti dñe terrā. i. cor treni ⁊ ꝓturbasti eā scz p dolorē ꝓtritōis. sana ꝓtritōes eius q⁹ cōmota ē. ℣ Szheu mlti sūt sicut magni mōtes graues p obstinatōez vel induratōez male ꝓsuetudinis. q̄ lz interdū parū ꝓmoueāt ad cognitōez: non tñ p̄ūt ppt̄ ḡuitatē cōmoueri ad ꝓtritōem istar nimis i alt̄ mōtib⁹ q̄ prio leuit per calorē solis soluit. ⁊ si diu pmaneri glacie irresolubilē ⁊ lapidē durū ꝙuertitur. Sic etiā ē ꝺ obstinat⁹ ⁊ indurat⁹ in pctis De q̄bus ad Ro. ij. Scōz duriciā tuam ⁊ impenitēs cor thesauriſas tibi irā i die reuelationis iusti iudicij dei. ⁊ Eccl. iiij. Cor durū male bēbit i nouissimo. q⁹ dāpnabit⁹ in ꝓfundo iferni. Sic Pharao indurat⁹ malicia nolēs dimittere filios israel in ꝓfundo maris rubri submers⁹ ē. Exo. xiiij. ℣ Dico secūdo q̄ ꝓmota anima p gr̄az p̄uenīēte ad ꝓtritōnez intrat xp̄s p gr̄az coopātez ⁊ eijcit pctā ꝺ templo cordis q̄si vēdētia ⁊ dyabolū q̄si emētē: q⁹ pctā vēdūt in tēplo cordis aiam p modica delectatōe. Isa. lij. Grat⁹ venūdati estis ⁊ bñ dic̄ grat⁹ q⁹ p nihilo ⁊ breuissima delectatōe vēdit aia ad et̄na miseriaz. Quid igr̄ pei⁹ ⁊ dānabili⁹ aie q̄ pctm̄ mortale i se ⁊ i corde p delectatōez fuare: ⁊ ñ p ꝓtritōez gr̄a coopāte expellere. qꝺ p̄uat ⁊ excludit deū in q̄ oīe bonuz ꝓsistit. in q̄ ē tota vita aie ⁊ donat et appropriat eā dyabolo p̄ncipi oīs mali ⁊ miserie. rectori iferni ⁊ ppetue cruciatōis. Vñ Jobes i apoca. in ysula pathmos relegat⁹ volēs cognoscē statū pctōris: vt bī Apoc. vi. oñsuz fuit ei i figura equ⁹ pallid⁹. ⁊ q̄ sedebat sup eū nomē ei erat mors. quē infern⁹ seqbat. Per equū pallidū ꝺm Haymonē designat pctōr q̄ habet opera mortis dū hz pctā mortalia. Pallor em̄ fit ex recessu sanguinis q̄ vita ꝓsistit tendens ad interiora. Sic etiam pctōr est pallidus ⁊ discoloratus. q⁹ sine gratia ⁊ charitate in qua ꝓsistit vita aie ⁊ totaliter decor. Per mortē dyabol⁹ designat q̄ mors ōr. q⁹ p eū mors icepit et oē malū. ⁊ ad mortē eternā trahere nō desistit. Hic sedet sup pctōrez ⁊ q̄escit in corde eius p dominiū quē seqtur infern⁹ ⁊ pena eterna p modica letitia habita i pctō. Hoc ꝓsiderās ipe misericors deus primo pulsat ad cor hois per gr̄am p̄uenientē expectās si quis ianuā sibi aperiat per cōtritionez: qua apta intrat p gr̄am coopādo. pctā expellēdo. ⁊ aiaz iustificādo Roma. iij. Justificati gratis gratia ipius p redēptōez que est in xp̄o iesu.

℣ Sed queritur vtrū ad iustificatōez impij requirat⁹ gratie infusio. Et videt q̄ nō. q⁹ quicq̄d potest deus mediāte cā secūda potest facere sine ea: ergo si deus potest iustificare impiuz mediante gr̄a: potest etiam sine gr̄a. Cōtra. Nō expellitur tenebra corpalis nisi p lumen corpale: ergo nec tenebra peccati nō expellitur nisi per gr̄az que est lumē spirituale. Dico scōm Richar. iij: sup mg̃m di. xvij. ar. iiij. q. ij. q̄ sicut q̄n ex vno elemēto fit aliud ꝓcurrunt quattuor. s. vnius forme corruptio ⁊ alteriuz generatio ⁊ dispositio ad generatōem alterius. Sic cum de impio fit iustus req̄runt⁹ quattuor. s: impietatis destructio q̄ est culpe remissio. ⁊ gr̄e infusio. ⁊ dispositio ad destructōem impietatis q̄ est culpe detestatio. ⁊ dispositio ad susceptionē gr̄e: que ē liberi arbitrij ad deū cōuersio. Et sic ptz q̄ gratie infusio req̄rit⁹ ad impij iustificatōez. Ad argumētuz in opposituz dicēdum q̄ illa ꝓpositio intelligenda est de secunda causa efficiente. gratia aūt est iustificatōnis causa secunda formalis nō efficiens. Et ideo sicut deus nō potest facere aliq̄d albū esse sine albedine: sic nec iustuz sine gr̄a. ℬ Dico tertio. q̄ q̄n xp̄s aiaz subintrat ⁊ eam mundat per gratiaz cooperantē: tunc eam illuminat ⁊ informatur per gr̄az pficientē. Illustrat em̄ tenebras illius intellectus possibilis ⁊ errores ostendit. Anima em̄ nostra sibij p̄i in

puris naturalib⁹ derelicta in diuino⁹ re
b⁹ hz cognitõez obscurã ⁊ q̃si ceca3 ⁊ sic
sec⁹ iudicat de coloribꝰ. Sic natural⁹ itel
lect⁹ de rebꝰ diuinis ⁊ hoc puenit ex tri
bus. Primo ex virtute intellectiue debili
tate. ẽ em̃ ita debil⁹ ad diuina sic ocul⁹ no
ctue ad lucẽ solis. ij. metb. Secũdo ex lu
mis natural⁹ obscuritate. lumẽ em̃ natu
rale. s. itellect⁹ agẽs ad diuina illustrare ẽ
isufficiẽs. qz solũ hz sensata abstrabẽ fã
tasmata ⁊ ea irradiare. diuina aũt sentire
nõ pñt nec fantasmata nec spẽs ab eis
abstrahi. Tertio ex obiecti trãsẽdẽtis in
tellectũ nr̃m ip̃roportionabilitate. Ipsa
em̃ diuina trãscendũt oia sensibilia ⁊ ima
giabilia: nec mirũ cũ mꝫta naturalia ita
sens⁹ nr̃os trãscẽdãt: q̃ sine corruptione
ea sentire nõ valeam⁹. sic̃ sol oculũ. Hz
x̃ps intrãs cor ⁊ aiaz nr̃az collirio gr̃e p
ficiẽs oculũ mẽtis. s. intellectũ darificat
⁊ illumĩat ad videndũ diuina. eũ ꝓportat ad
cognoscẽdũ ⁊ obiecta ꝓportionat ad in
telligẽdũ. Ip̃e em̃ est lux vera ⁊c̃. Job. i.
Vñ. b. Aug. in puris naturalib⁹ dereli
ct⁹. qz diuina intelligere ñ poterat fatetur
se fuisse cecũ: ꝫ postea p gr̃az x̃pi illumĩa
tus. dixit. ix. ꝯfes. Fuerã inq̃t latrator a
uar⁹ ⁊ cec⁹ aduersus l̃ras: ꝫ de melle ce
li. i. gr̃a melle⁹ fact⁹ ẽ. ⁊ de lumie tuo lu
minosus. Et angel⁹ dñi epm̃ Laodi. p
sumẽte de sua cognitõe naturali correxit
dicẽs. Apoc̃. iij. Dicis q̃ sis diues ⁊ ne
scis. qz miser es ⁊ miꝫabil⁹ ⁊ cec⁹. Collir
rio inũge oculos tuos vt videas. q. d. tu
p̃sumis te mꝫta itelligere cũ tñ nil itelli
gas de diuinis in q̃b⁹ cec⁹ es nisi gr̃a dei
illumineris. Collirio igr̃ inũge oculos tu
os. i. gr̃a spũssancti q̃ illumĩat oc̃los mẽtis
Dicit aũt inũge. qz hz gr̃a sit a solo deo dã
te: tñ i ptãte hois ẽ vt sibi det. qz p̃t se ad
eã disponere. ℔ Hz q̃rit. vtrũ dario si
ue infusio gr̃e sit prior nature ordine q̃ di
spositio siue culpe remissio vl̃ econuerso.
Ad q̃d rñdẽt doc. diuersimode. ꝫ ℟ Richꝫ.
videt sentire q̃ ibi nõ sit aliq̃ prioritas
nature. ꝫ tm̃ in nõ secũdz rõez. qz ipa infusio
gr̃e ẽ realr ipa remissio culpe q̃ tũ ad of
fensaz. Nõ em̃ põt dici q̃ sint due imuta
tões distincte. sic̃ gñatio vni⁹ ẽ destructio
alteri⁹. cuz pcm̃ formaliter nulla eẽntia
sit: ꝫ carẽtia siue absẽtia boni debiti. vñ
q̃uis sit absentia alicui⁹ eẽntie ⁊ in aliq̃
h̃ute eẽntiã: tñ nulla eẽntia ẽ. Cũ ꝫ corru
ptio seu ꝺstructio fit ab ente i nõ ens: de
formitatẽ pcti destrui nõ est realr aliꝺ q̃
bonũ restitui cui⁹ ẽ ꝓuatio. ꝺ aũt bonuz
restituit m ifusiõe gr̃e. imo vt veri⁹ loq̃r
ẽ ipa gr̃a q̃ ifũdit. ⁊ illi⁹ bõi restitutio ẽ
ipi⁹ gr̃e ifusio. qz cũ ifusio gr̃e g̃tũ faciẽd
ẽ remissio pcti p qꝺ aia deo displicebat.
⁊ ẽ q̃dã pfectio aie p quã deo placz. ⁊ p⁹
p rõez itelligẽdi ẽ aiaz ꝺo ñ displicere q̃
deo placere. iõ ipi⁹ gr̃e ifusio ꝓt ẽ p rõ
nẽ intelligẽdi sub rõe que ẽ pcti remissio
q̃ sub rõe q̃ aia p eã placet deo illa pla
cẽtia qua eã reputat dignã vita eterna.

Conclusio. Rñ

Tertia pars i qua tractat

de ꝓbali informatõe. iudeis p̃dicẽdo.
suã mortẽ ⁊ resurrectõez. Ignorabãt nã
q̃ iudei x̃pz moriturũ ⁊ tria die resurre
cturũ. iõ q̃rẽtib⁹ ab eo signũ sue potẽtie
vidẽtes eũ vẽdẽtes de tẽplo ejcere: ⁊ nũ
mulariox mẽsas subuertere. volebãt sci
re q̃ ptãte ꝺ faceret. x̃ps aũt hoc ñ exp̃s
se oñdebat: q̃ i ptãte diuinitat⁹. qz ñ erant
digni: ꝫ iplicãte p aliꝺ signũ. s. sue resur
rectõis: p exẽplũ Jone ꝓphe. d. Soluite
i. soluet⁹ tẽplũ ꝺ. i. corpus meuz supple p
passionẽ ⁊ mortẽ quã m̃ inferet: ⁊ ẽgo i tri
b⁹ diebꝰ excitabo illꝺ. s. ptãte diuina. Et
notãter dic̃ solute: nõ impatiue ꝫ pmissi
ue. Judei xo ꝺ intelligẽres de tẽplo ma
teriali ⁊ ñ de corpe derisẽt x̃pz. d. Qua
dragĩta ⁊ ser ãnis edificatũ ẽ tẽplũ ꝺ ⁊c̃.
℣ Notandũ est notãdũ q̃ vulg⁹ solz p
ponere illud ꝓbleuma. an aliqꝺ fctm̃ p⁹
sit fctm̃ q̃ destructũ. ⁊ cõiter ꝺr q̃ prius
sit fctm̃ siue ꝺstructũ q̃ ꝺstructũ. Hz xa
cit rñdẽdo dicẽdũ ẽ. an. s. ly pri⁹ signifi
cet ordiez duratõis: ãt facilitatẽ laboris
si prio dico q̃ pri⁹ dom⁹ est destructa q̃
ꝺstructa oz em̃ ex nõ domo fieri domuz.
vt pz. i. phisi. c. v. vbi pbs dicit. dom⁹ q̃
dã fit: nõ ex eo q̃ diuisa sũt. Sic ⁊ statua
⁊ figuratũ ex nõ figurato. ⁊ non musico
music⁹. Dtz igr̃ q̃ ordie duratõis pri⁹ ẽ
nõ esse dom⁹. q̃ esse. Si aũt loq̃mur de
secũdo: vt ly pri⁹ significz facilitatẽ labo
ris põt eẽ dupl⁹ m̃ q̃ differẽtia ẽ inter
corpalia ⁊ spũalia. si corpalia facili⁹ de
struũtur q̃ ꝺstruũtur. facili⁹ em̃ domus
destruit ⁊ cõburit. q̃ edificet. Spũalia
xo si mixta sũt: vt ꝺsecratões. ordiatões
facili⁹ ꝺstruũt q̃ destruant. extra ꝺ trãs
la. c. ij. Vñ iuxta canõicas sãctiões eps

sol⁹ honorē dare ꝑt. auferre nō pōt. Ēpi
q3 a metropolitanis suis mun⁹ secratō
uis accipiūt: q tñ ñ ꝑñt nisi ꝑ romanum
pōtificē ꝺdēnari. Sec⁹ aūt ō spūalibus
pueris. s. gr̄a ⁊ vtute q facili⁹ destruunt
q̄ ꝺstruant. qz ꝑ vnū pcm̄ destruūt om
nes vtutes. de regu. iu. desleāt. Ad ꝓpo
situ cū iudei etiā illi⁹ ēent opiniōis q̄ cor
poralia pri⁹ ⁊ facili⁹ ōstrueret q̄ ꝺstrue
rent mirabant de dictis xp̄i di. Soluite
tēplū hoc. dicētes derisorie Quadragin
ta sex ānis ō tēplū edificatuz supple ma
gnis laborib⁹ ē: ⁊ tu vis. s. i trib⁹ diebus
facilr ꝺstruere. qō taz difficilr ⁊ magno
spacio destrui vix pōt. Ꝟ ps aūt itellexit
ō spūali tēplo. s. corpe glificādo i resurre
ctōe qō ipe facili⁹ potuit ꝑ glificationez
ꝺstruere ⁊ excitare: q̄ ipi ꝑ occasiōez de
struere ⁊ mortificare. ℟ Designat aūt
corp⁹ xp̄i ꝑ tēplū materiale valde ꝓueni
enter. ⁊ ō spāliť ꝓpť tria. s. ꝓpť rōnem:
Natural formatōis. Uisceral recōci
liatōis. Real sue destructiō is. Prio
igr̄ corp⁹ xp̄i ꝺr tēplū rōe ⁊c. Uñ aug. ꝑ
tractās illō ℣bū Job. ij. ⁊ pūctis euāge
lij q̄dragīta ⁊ vi. ānis edifi. ⁊c. dic̄ q tot
dieb⁹ edificať ⁊ formať corp⁹ hūanū in
vtero mr̄is quot ānis illō tēplū matiale
fuit edificatū. Nā suba illa q̄ corp⁹ hois
formať vt dic̄ Barthо. hz q̄ttuor g̃dus.
Prim⁹ ē septē diez in q̄ semē est q̄si lac.
secūd⁹ est. ix. diez in q̄ semē sanguini im
miscet: in q̄ gradu tūc epar cor ⁊ cerebrū
formāť. ℟ ad huc sūt sanguinea: quē g̃duz
vocat ypocras fetū. terti⁹ grad⁹ ē. xij. di
erū in q̄ etiā alia mēbra disponunť. vlti
m⁹ grad⁹ ē. xviij. diez i q̄ mēbra forma
ta organisanť. ⁊ ad susceptōez aī e fortifi
canť et disponūť. q̄b⁹ dispositē aīa crea
tur a deo ⁊ creādo corpi infundit ꝺm ma
gistrū sen. Sic corp⁹ vinificať ⁊ infans
icipit se mouere in anib⁹ ⁊ pedibus calci
trare. ⁊ ꝺm Galienū si femia plus i sini
stro latere. si ℣o masculus i dextero. ⁊ sic
vsq3 ad ꝑfectū ꝓplemētū i vētre mr̄is. ix.
mēsib⁹ ⁊ sex diēb⁹ nutrit. Ꝟ Sacēduz
tñ q corp⁹ xp̄i i vtero ℣gīali in aliq̄ fuit
ꝑ naturā opatū: ⁊ i aliq̄ imediate a deo.
Nā subeipi⁹ ex q̄ corp⁹ xp̄i debuit for
mari vsq3 ad spatiuz. ix. mēsiū succesiua
augmētatio facta ē a ꝺo mediāte natura
Et qz nata opať ꝑ motū sic mot⁹ fi pōt
ee in instāti. imo necessario req̄rit tp̄us.
sic tā ipius sube ad locū generatōis de
ductio: q̄ corpis xp̄i successiua augmēta
tio facta fuit a natura. sed xp̄i corpis for
matio: ⁊ ꝑ lineamēta ⁊ mēbroz cōpleta
organisatio facta fuit a tota trinitate ap
propriate tñ a spūsctō. aie ℣o xp̄i creatō
⁊ ipi⁹ corpis aiatio a tota trinitate ē fcta
appropriate tñ pre. Sil⁹ ipi⁹ corpis cuz
aīa rōali ad vnitatē psōe diuīe assūptio
ē facta a tota trinitate. terminata tñ ad so
lā psonā filij. ℵ Ꝟ di. cū ꝺm Aug.
opa trinitať ad extra sint idiuisa: ⁊ op⁹
icarnatōis sit opus trinitať ad ex̄: videť
q̄ tota trinitas sit icarnata: ⁊ nō solū fi
lius. ℟ ñdet dñs Bona. in. iij. sup mgr̄z
dicēs. q̄ opa trinitať bñ sūt indiuisa ac
tiue ad illaťā opationē: ℟ nō passiue siue
terminatiue q̄ tñ ad carnis susceptōez. sic̄
pz ꝑ familiare exēplū. Si tres puelle ve
stiant vnā vestē ita dūtaxat q̄ vna illaz
iduať: tūc idutio ē trib⁹: nō tñ tres idu
untur ℟ vna sola terminatiue ē induta. Ꝟz
cur illa incarnatio magť attribuit spūi
sctō q̄ patri. qz ꝺr q icarnat⁹ est de spū
sctō: cū tñ op⁹ sit toti⁹ trinitatis. ℟ ñdet
magister in. iij. di. iiij. q̄ nō. iō opatio in
carnatōis spūisctō sepi⁹ attribuit q̄ ip
se sol⁹ spūssctūs sine p̄re ⁊ filio fecerit: ꝟz
qz spūssctūs ē caritas ⁊ donuz p̄ris ⁊ filij
i q̄ charitate ℣bū dei ē caro factū: iō sibi
attribuit. Secūdo. corp⁹ xp̄i ꝺr tēplū rō
ne pie ⁊ viscerali recōciliatōis. qz sic in tē
plo materiali malefactor ꝓfugiēs defen
ditur a ptāte seclari. vt h̄ extra de īmu.
eccle. c. inter alia. ⁊ ibi sit recōciliatio pec
catoris ad deū sic ꝓfugiētes ad xp̄z a po
testate dyaboli defendunť ⁊ recōcilienť
deo. vñ ps. Suscepim⁹ de⁹ miaz tuā in
me. tē. tui i. i hūanitate tua. Et. ij. Cor.
v. De⁹ erat in xp̄o mūdū recōcilians sibi.
N Ꝟz querit ꝺm quā naturā xp̄s di
catť mediator siue reconciliator. ℟ ñdet
Bonaueñ. in. iij. sup mgr̄m di. xix. q̄ ñ
pōt ee mediator ꝺm diuinā naturam. qz
cū mediator dicat officiū recōciliatōis ⁊
mediator debeat differre ab illo q̄s recō
ciliat: ⁊ xp̄s ꝺm diuinā naturā sit ille cui
fit recōciliatio: ℟ ꝺm diuersas ꝓpietates
in quibus cōmunicat cuz deo ⁊ hoīe. hz
em̄ iustitiā ⁊ innocētiā in q̄ cōicatcū ꝺo
⁊ mortalitatē in q̄ cōicat cū hoīe. ⁊ dum
mors cōiūgiť iustitie in eodē ꝓfederatur
hō pctō ⁊ mortal deo iusto ⁊ immorta-

lí. reconciliati eñ sumus deo p mortē hoīs mis innocētis. Et iō mgr̄ vbi supra dicit in littera. Xps mediator dr̄ sm humanitatē. nō sm diuinitatē. cuius rō est. qr̄ me diū dz esse inter extrema. g̃ mediator dei t hoīm debet esse infra deum t super homines. ℔ xps sm diuinam natura nō est inferior deo. ergo sm diuinā naturā non potest esse mediator. g̃ solus est mediator sm naturā assumptam ❡ Tertio dr̄ templū rō e destructiōis siue resolutionis Nam sicut templū materiale propt̄ iniq tatē iudeoz̄ fuit destructum: sic corp⁹ xpi ppter iniquitatē populi fuit vulneratus. destructū t resolutū. non quo ad separationem deitatis: ſ̄ principaliū partiū hoīs. scz corpis t anime. Vñ Bonauēt. in. iij. sup mgr̄m. dist xxi. inquit. In morte xpi anima non fuit separata a deitate. qr̄ nec deum decebat. qr̄ indissolubili vinculo sibi eam p̄iunxerat. Vñ sicut nō decet virū relinq̄re vxorē sic nec verbū separari ab aīa nob ēt ñ expediebat. qr̄ si facta fuisset separatio: aīa illa non h̄uisset potētiā ad eripiendū genus humanum a captiuitate: nec mediatricis officiū ad reconciliādū. t neutrū erat nobis expediens. Et iā aie xpi ñ p̄gruebat. tū qr̄ innocētissima t beatissima. t iō velle separari a verbo nō poterat. Sz dicis. illa diuidūtur in morte que coiungūtur i natiuitate. vnūquodq̄ eñ ex quib⁹ cōiungit̄ in illa resoluit̄. i. phīs. ex de regu. iu. ❡ Omnis res p quascūq̄ causas nascitur per easdē dissoluit̄. Cū ergo in natiuitate p̄iuncta fuerint deitas t humanitas debebant etiā per mortem separari. Rñdet Boñ. q̄ duplex est coniunctio. s. naturalis t supnaturalis. Ista g̃ q̄ coiungūtur naturaliter in natiuitate diuidūt̄ in morte. vnio aūt deitatis ad humanitatē nō erat naturalis. ℔ Sed dicis. Si deitas nō fuit separata ab aīa t corpe i triduo. videt̄ q̄ rōe illi⁹ p̄iūctiōis xps in triduo fuerit ver⁹ hō: nec p̄ ñs mortuus Dicit Boñ. q̄ propt̄ hanc rōem mgr̄ sentē. defic. d. xpm in triduo fuisse hoīez. q̄a ad hoc q̄ aliq̄s sit hō necessario p̄exigit vnio aie ad carnē. qr̄ quicūq̄ est hō mortuus est deficiens a cōpleta rōne hoīs. et cōpletū non p̄dicatur de diminuto: ergo si xps in triduo fuit homo mortuus non fuit verus homo. tē.

Feria tertia post Letare. Ser. xxviij.

Am die festo medi

ante ascēdit iesus in tēplū t docebat Jobis. vij. ❡ Pbs. iij. ethi. dicit q̄ hmōes p̄sonātes opibus acceptant̄. t dissonantes p̄dēnant̄. Qui g̃ vult vt ei⁹ verba acceptētur nō solū v̄bis: ſ̄ etiā morib⁹ t factis docere dz. Vñ. ff. in p̄hemio. ❡ portet prius aias t postea linguas fieri eruditas. Magri etiā primū morib⁹. deide scia t facundia alios p̄cedere debēt. Et. ō p̄formita. mgros. Quare ēt Crisō: dic. et allegat̄. xl. dist. multi. Si bñ vixeris t bñ docueris ppl̄z istruis. si bñ docueris t male vixeris tui solius condēnator eris. Nā bñ viuēdo t bñ docēdo ppl̄z instruis quō viuē debeat bñ āt docēdo t male viuēdo deū istruis quō te debeat p̄dēnare. Magr̄ g̃ veritatis t saluator nr̄ volēs fructuose ppl̄z docere quō eccl̄iaz frequentare deberet t scrō z̄ solennitates venerari. et deū in oīb⁹ honorare. qō v̄bis docuit prius morib⁹ t fact̄ oñdit. Et ideo iā die festo mediāte ascēdit p̄us i tēplū t postea i tēploviā seq̄ndi t docuit t oñdit tē Querit̄ cū docere t p̄dicare sit magnū op⁹ charitat̄ an liceat laicis sic sacerdotib⁹ p̄secratis. Et videt̄ q̄ sic. q̄ olim p̄dicabāt laici de licētia sacerdotū. xxiij. di. mulier: Contra. xvi. q. i: adijcim⁹. vbi dr̄ q̄ p̄ter dñi sacerdotes nullus predicare audeat. Dicendū est vt hr̄ extra de hereti. sicut i vno. Ne hęretica prauitas: vl̄ alia vicia sub specie virtutū occulte subintrent interdicenduz est laicis vniūsis cuiuscūq̄ ordinis cēseātur officiū p̄dicandi. qr̄ p̄dicare est dignū t laudabile officiū qō solum ad doctores eccl̄ie t sacerdotes admissos p̄tinet q̄ sciētiam a deo datā p capacitate t vtilitate audiētiū seminare debēt. Vñ dr̄. xxvi. di. Ecce oportet eū qui docet t instruit aias rudes esse talem vt pro ingenio discentiū scipm possit aptare. t verbi ordinē p audientis capacitate t vtilitate audiētiū dirigere. Nam sicut cor vt dr̄ in lib. de aialibus est nobilissimū membrū corpis fons t receptiuū principiū t sanguis. positum in medio vt eū tranſundat ad oia alia membra ℟ Sic doctor t p̄dicator dignū hz statū. cui⁹ frugē melioris vite ñ potest q̄s hr̄e q̄ p̄dicare t regere populum dei. extra de renuncia. Nisi cum pridem. Est

em ꝙsi mediator dei ⁊ hoīs. ⁊ ió ifusaz si
bi sciam siue ꝑ studiū acqsitā sincera ca-
ritate. ad alia mēbra trāsfundē dz. qm̄ b̄
exercet officiū angelo⁊ supme hierarchie
quo⁊ infest iferiores angelos purgare ⁊
illumiare de secret⁹ ⁊ occult⁹ dei ex magro
ij. sen. di. xi. Sz diceret ꝙs. nōne ꝙlibz ex
charitate tenet alterū increpare: informa
re ⁊ docē. Rnder Alexander in. iij. ꝙ do
cere pōt ꝙs alte⁊ tripl'r. s. simplicit exhor
tādo. ⁊ hoc ꝓuenit oīb⁹. pdicādo solū sa-
cerdotibus. cathedrā tenendo qō ꝓuenit
solis doctorib⁹. Sz nūqd dyaconi etiam
pñt pdicare. Dico ꝙ sic de licētia sacerdo
tis. alias nō. Sic etiam subdyacon⁹ pōt
pdicare. qz prelationem ⁊ curam aiā⁊ ha
bere pōt. Vñ pdicat rōne plationis. non
rōne ordis. ¶ Sz nunqd pdicator
tenet facere illō qō pdicat asserēdo. Rn-
det Alexander ꝙ tenet facere qcqd asse
rit faciendū de his q̄ ptinent ad necessi-
tatē salutis. nō aūt q̄ ptinent ad pfectio-
nē religionis. ad quā nō oēs tenent. Sz
nūqd pctōr pdicādo peccat. Rnder idez
ꝙ aliqs docz qz tenet ex officio q̄si de ne
cessitate. aliqs docet quasi ex volūtate.
Ite pctm̄ aliqō ē notoriū. aliqō occultū.
Dicit ḡ ꝙ exns in pctō notorio siue pdi-
cet ex necitate officij siue ex volūtate: pec
cat. Illū aūt q̄ est in pctō occulto dic̄ pec-
care. cū ex volūtate pdicat. ⁊ hoc rōe ptē
pt⁹. nō autē istū q̄ pdicat ex officio: dū tm̄
illud faciat cū dei timore. ⁊ q̄si coact⁹ offi
cij necessitate. Sil'r autē ꝺm aliquos vi-
det dicēdum ꝙ exns in pctō siue occulto
siue manifesto docēs vel pdicās si nō stu
deat de pctō dolere simpl'r ōr ꝓtenere. et
ió peccare. ¶ Sz qrit. an in aliquo
alio loco q̄ in eccl'ia possit quis pdicare.
Dicendū ꝙ rōnabiliter fit in eccl'ia. quia
ille locus ad hoc est magis aptus. Et b̄ ꝓ-
pter tria. vt al's hr̄. Et tia exēplo xp̄i qui i
tēplo dei docebat. Potest tm̄ etiaz fieri in
alio loco honesto siue publico: ⁊ nō i pri-
uatis domib⁹: ne suspicio hereseos ex h̄ ori
atur. di. xxx. si ꝙs. Vñ in aut. de eccl'. §. si
ꝙs in sua domo. Illa dom⁹ in qua couē
ticula celebrātur ⁊ occulte pdicat publi-
cāda est. Vñ saluator noster docebat pu
blice. in monte. d. Matb. x. Qd in aure
auditis pdicare sup tecta. ⁊ cū interroga
ret de doctrina ei⁹ rndit. Ego palā locu-
tus sum mūdo ⁊ i occulto locut⁹ sum nihil

Johānis. xviij. Quantū ad expositio-
nē ⁊ cōtinuationē euāgelij. ḥeri xp̄s eiec̄
de tēplo negociatores. ḥodie corrigit fal
sos ypocritas ⁊ legis preuaricatores. Et
sm̄ hoc tres sunt ptes. In ꝑma notat̄ iu
deo⁊ vituperabilis admiratio. ibi. Quō
hic lr̄as sc̄it. In secūda saluatoris lauda
bilis obuiatio. ibi. Nonne Moyses de-
dit. In tertia puerso⁊ admirabilis cōfu-
tatio. ibi. Nolite iudicare sm̄ faciē. ¶

Quātū ad primū festū de

quo hic agit̄ fuit festū scenophegie. i. ta-
bernaculo⁊. scenos em̄ grece vmbra dici
tur. qz tunc iudei comedebant in vmbra-
culis ramo⁊ ad memoriā. xl. anno⁊ in q̄
bus fuerūt in deserto in tabernacul'. Qd
festū fieri debebat sm̄ dei p̄ceptū. Levit.
xxiij. qndecima die mensis septēbris per
septē dies: quo⁊ prim⁹ ⁊ vltim⁹ solēnes
erant. In medio igit̄ istius festi. s. quarta
die dū erant deuotiores ascēdit iesus hie
rosolimā in templū ⁊ docebat ibi. Mira
bāt̄ ḡ iudei indignātes vñ xp̄o tāta ineēt
sapia ⁊ intelligentia scripturarū. Et ḡ in
ei⁹ ꝓcēptū dicebāt estimātes eū esse filiū
fabri ⁊ purū hoīem. Quo hic lr̄as sc̄it cū
nō didicerit ✠ Moral'r ꝑ vmbracu
la illa iudeo⁊ peruerso⁊ designāt̄ pñt here
ticoꝝ ꝓuēricula. q̄ solēt hñi in loc̄ tenebro
sis ⁊ occult̄ in quibus seminant zizaniaz
hereticē puitat̄ cōtra sanctā eccl'iam redē
ptorē nr̄z ⁊ ei⁹ genitricē matrē mie. Que
rūt em̄ tenebras ⁊ fugiūt lucē sic noctue.
vt eo⁊ nepharia opa n arguāt̄. qz vt ha-
bet̄. ff. de vē. inspi. l. i. §. Si mulier. Tene
bre apte sunt ad fabricandū falsum. Vñ
Joh̄ā. iij. Qui male agit odit lucē. Qēs
em̄ occulte actiōes suspecte sunt. ex de of-
fi. iu. deleg. ꝑsuluit. Di em̄ hereticī a suis
nūcupant̄ apl'i. ⁊ vt prauitatez eo⁊ occul
tēt ⁊ simplices seducāt̄ sanctitatē simulāt
veniūt in vestimētis ouiū lutosis pedib⁹
vt veri imitatores apostoloꝝ. ꝫ vt lupi ra
paces oues raptūt ⁊ seducūt. Nā agrico-
la celestis volēs ex bonis hoīb⁹ hortū ce
leste replere triticū bonū seminauit i san
ctā ecclesiā. s. humilitatē. castitatē. paup-
tatē. Sed immic⁹ homo aduersari⁹ dia-
bol⁹ hoīs attēdēs spoliationē inferni vt
deū in semīe suo impediret ⁊ iferna le hor-
reū implēret. supseminauit zizaniā ꝑ hūili
tatem. superbiam cōtra pauptatē. auari

ciam. ⁊ ꝯ castitatē luxuriā. ℣ Ex ⁊bus oībus prauitas in celo: in ꝑadiso ⁊ī terra pullulauit ⁊ ois hereſis. Nā ex ſuperbia orta eſt falſa expoſitio dictoꝝ. Ex auaritia reprobatio iniq̄ ſacramētoꝝ. Ex luxuria aſſecutio puerſoꝝ. Primo nāq̄ ex ſuꝑbia orta ē hereſis multoꝝ. q̄ vt viderent ab hoīb⁹ conati ſūt dicta ſcī euāgelij ⁊ ſcⓣoꝝ patrū falſis expoſitiōib⁹ declarare ſicut Neſtoriꝰ arrianus Bigleſt. huſſo. ⁊ ꝑ̄ples alij. q̄ ⁊itatez radētes peoꝝ puerſa dogmata ſimplices ſeduxerūt. Iſta hereſis vt ꝓchdoloꝛ ī cordibus mlt̄oꝝ adhuc latet. q̄ nec dict̄ ſcⓣoꝝ doctoꝝ nec eccl̄ie ſcⓣe ꝑbēt firmū aſſenſum. imo qꝛ tioꝛe pene nō audēt ꝓpalare publice occulte aures ſimpliciū demulcēt: ⁊ eoꝝ mētes ſeducūt q̄s repḥēdit apl̄us. i. Thi. vi. Si q̄s alit̄ docet ⁊ ñ acq̄eſcit ſanis ſm̄oīb⁹ dñi nr̄i ihū xp̄i ⁊ ei q̄ ſm pietatē ē doctrine ſupb⁹ ē nihil ſciēs. De q̄b⁹ etiā leo papa ſcribit vrbī. xxuiij. q. iij. q̄d aūt. Quid aūt iiquiꝰ ē ꝑ̄ impia ſapere ⁊ ſapiētioꝛib⁹ doctrinis ñ credere. ſ. in hāciſipiētiā cadūt q̄ cū ad cognoſcēdam ⁊itatē aliq̄ impediūt obſcuro. nō ad ꝓpbicas voces. nec apoſtolicas l̄as. nec ad euāgelicas autoꝛitates. ſ. ad ſemeipſos recurrūt. ⁊ iō magī errorꝭ exiſtūt q̄ ⁊itat̄ diſcipli nō fuerūt. ℣ Cōtra hāc hereticā prauitatē dꝫ hō ſimplex ꝺ plana ſcriptura ꝓtentari. nec ꝓfunda ⁊ alta q̄rere. ſicut faciūt ex ſuꝑbia q̄dā acuti ſpiritꝰ q̄b⁹ null⁹ ꝑdicatoꝛ ſuffic̄ ſubtilia ꝑdicare. hij q̄rūt altiſſima ⁊ ignoꝛāt ima Et iō nō miꝝ ꝙ ſūt magne itelligētie ⁊ pueꝛſcie. ſtatū hñt altū ⁊ ꝓfundiſſimū caſū. ꝑ̄to em̄ altiꝰ ſcādūt: tāto piculoſiꝰ ⁊ dānabiliꝰ cadūt. Quare apl̄us Ro. xi. admonet di. Noli alta ſapere ſ. time. Dicūt nutrices: ⁊ ſic ē. ꝙ cū puul⁹ daritati ſol̄ nimiū exponit̄ vl̄ ignis ꝓpt̄ excelſū lumis luſꝰ efficit̄ ac cecꝰ. qꝛ. ij. de aīa. Excelles ſenſibile deſtruit ſenſuꝫ. Sic laici vtriuſq̄ ſexꝰ ex nimia curioſitate inueſtigādi archana diuīa ⁊ ſubtilia icidūt ī hereſes ⁊ cecitates mētales. cū illa excedāt itelligetiā illiteratoꝝ. Ad ꝟ deſignāduꝫ diuinꝰ apl̄s raptꝰ ad t̄tiū celū. i. ſcāꝫ trinitat̄ vidit ibi archana q̄ ñ licebant hoī loq̄. Exēplū figurat̄ Gen. xi. ī illis q̄ volebāt turrī edificare vſq̄ ī celū. ſ. i imo cōfuſi ſūt ⁊ i lucifero q̄ eleuatꝰ i ſuꝑbia diſſitī corde ſuo. aſcēdā ī celū. q̄ cecidit ī ꝓfundū īferni. ⁊ Adā volēs hīe ſciam deiectꝰ de ꝑadiſo acq̄ſiuit inſipiētiā iumētoꝝ. Quare dꝛ puer. xxv. Mel comede qꝺ ſufficiat tibi ne forte ſatiatꝰ euomas il lud Et ſeq̄tur. qꝛ ſic q̄ mel cōmedit mlt̄ū nō ē ei bonū. ſic q̄ ſcrutatoꝛ ē maieſtat̄ oppmet̄ a gl̄ia. A Secundo ex auaricia etiā oꝛit̄ hereſis dānabil̄. Nā ſic puluis claros excecat oc̄los: ſic auaricia mlt̄os excecauit. mēteſq̄ eoꝝ a ⁊itate ad falſitatē ꝓmutauit. Eſt nāq̄ q̄dā ſecta hereticorū q̄b⁹ oīa ſolēt cē cōia nō ſolū auꝝ ⁊ argētū: ſ. etiā vxores ⁊ filie ⁊c̄. Mij em̄ q̄ vidēt paupes ad eoꝝ errꝛes ꝓ mūera allicīunt. ꝓmittentes oīb⁹ ſubuenire. ſic ſūt Baldē. Mij occulte ſcrāꝫ eccl̄iam diffamāt. in cōuēticulis ſuis ſacramēta ſpernūt dicētes ꝓpt̄ auaricīā iuēta a ſacēdotibus. Sacerdotib⁹ detrahūt. decimas a xp̄o ī noua lege firmatas: ⁊ a dño deo ī lege veteri īſtitutas eccl̄ijs tradere negligūt: ⁊ oīa ordīata ad dei honorē ⁊ ſalutē aiaꝝ ipediūt ⁊ poſtponūt. De q̄bus apl̄s. i. Thi. iiij. In nouiſſimis ⁊pib⁹ diſcēdūt q̄dā a fide attēdētes ſpīritib⁹ erroꝛis: ⁊ doctrinis demonioꝝ ⁊ ypocriſi loquētiū mēdacia ꝓhibētiū nubere. abſtiere a cibis. quos deꝰ creauit ad ꝓcipiēdū cū grāꝝ actōe fidelib⁹. De q̄b⁹ etiā hī extra de hereticis ad abolēdā. Uniuerſos q̄ de ſacro corꝑis ⁊ ſanguinis dñi nr̄i ihū xp̄i: vl̄ de baptiſmate: ſeu petroꝝ ꝯfeſſione aut de matrimonio vl̄ reliq̄s ſacramētis eccl̄iaſticis alit̄ ſentire aut docere nō metuūt q̄ſ ſacroſcta romana eccl̄ia ꝑdicat vl̄ obſeruat. ⁊ general̄ quotiēſcūq̄ eadē ro̅ana eccl̄ia vl̄ ſinguli epi ꝑ dyoceſes ſuas ꝯſilio clericoꝝ hereticos iudicauerit ꝓpetui anathemat̄ vinculo innodamus hec Lucius tertiꝰ. Et rōnabiliter anatiematizant̄ q̄ dicūt ſacramēta eccl̄ie nil ꝓdeſſe. nec ſuffragia defuncti valere ⁊c̄. falſificātes doctrinā xp̄i roboratā ⁊ ꝯfirmatā quinq̄ ſigillis ⁊ plagis eiꝰ. vñ toraz efficatiā ⁊ virtutē ſacramēta ſumpſerūt B Voluit em̄ ſaluatoꝛ nr̄ ꝯ quenlibet morbū ſufficientiſſimū adhibere remedium. Eſt em̄ duplex morbꝰ. ſ. culpe ⁊ pene ſi morbꝰ culpe aut original̄ aut actualis ꝯ originalē culpā exhibuit baptiſma i remediū. Si at actual̄ culpa aut venialis aut mortal̄ꝫ venialē ꝺ dit extremā vnctio

nē aquā bñdictā ⁊ mīra alia: si mortalis pnīam. Jn remediū aūt pene exhibuit ⁊ dedit efficatiā q̄rtuor alijs sacrāmēt̄ ꝫ q̄t tuor penalitates iflictas hoīb⁹ ex pctō. q̄ sūt ꝓcupiscētia. ifirmitas. ignorātia et malicia. Cōtra ꝓcupiscētiā ē mr̄imoniū. ꝫ ifirmitatē ē ꝓfirmatō. i q̄ dat spūssctūs ad robur ꝫ ignorātiā. ordo ꝫ malicīā eu charistia q̄ ē sacm̄ caritat̄. Hec em̄ sacra rōabilit̄ a xpo ordiata sūt ⁊ a spūsctō in spirata. ꝓ oi necessitate hoīs vt pctā tollāt: ⁊ hoīez ad vitā etern̄ disponāt. ⁊ ñ vt auaricia clericoꝝ nutriāt vt hereticī dicūt. ¶ Tertio ex luxuria grandis ꝓce dit heresis quorūdā q̄ tracti ꝓcupiscētia mulieꝝ ouenticula celebrāt. vxores ꝓpr̄i as publicāt ⁊ filias vt alijs mulieribus ꝓmiscerī possint. Hij etiā officiū p̄dicationis sibi vsurpāt ⁊ occulte p̄dicāt: vt luxuriā ꝓmēdāt ⁊ ꝓtinētes psonas ⁊ ptinētiā vouētes vituperēt. q̄s oīs catholica eccl̄ia excōicat. vt hr̄ extra ò her̄. cū ex inūcto. vbi sic ò. Licz desideriū intelligēdi scripturas diuinas. ⁊ ꝫm eas studiū exhortādi reꝑhēdēdū nō sit: ñ potius ꝓmēdāndū. ī eo tñ apparēt quidā laici merito arguēdi q̄ occulta cōuēticula celebrāt officium p̄dicatōis sibi vsurpāt. sacēdotū simplicitatē illudūt ⁊ eoꝝ ꝓfectū aspernāt̄ q̄ talib⁹ nō inherēt. Deꝰ em̄ lux ẽa q̄ illuminat oēm hoīez veniētē in hūc mūdum in tantū odit opa tenebraꝝ. vt aplos suos in mūdū vniuersum p̄dicaturos euangeliū oni creature missurus eis p̄cepit a pte dicēs. Q̄ dico vob̄ in tenebris dicite in luce: ⁊ q̄ in aure auditis p̄dicate super tecta. ¶ Cōtra hāc hereticā pnitatē dz hō se cauere vt talia occulta nō visitet. falsaz doctrinā ꝫ fidē ⁊ vitarē manifestā nō attēdat. nec hmōi enormitatib⁹ assentiat: ñ reclamet ⁊ p̄deat: vt p̄ hāc penā ⁊ maledictōez eternā euadat. q̄ ñ solū q̄ nouā sectā ⁊ hmōi heresēs fingūt sē hereticī cēsendi ⁊ excōicati: ñ etiā q̄ talia assentiūt sūt hereticī. xxiiij. q. iij. hereticꝰ vñ Cesariꝰ narrat i dyalogo suo q̄ tpe hēricī ipatoris cū Lucio papa i verone ciuitate morā feciss. mīt̄ tā eccl̄iaꝝ plat q̄ etiā regni ꝓcipib⁹ ibidē ꝫgregat. Fuit etiā ibi q̄dā gotschalcꝰ tūc canonicus maioris eccl̄ie i colonia cū fratre suo Eberhardo canonico scī georgij. quoꝝ hospes pene singul̄ noctib⁹ cū vxore ⁊ filia ò domo ꝓpa egrediebat̄. Q̄ò cum eberhardꝰ ꝓsiderass securꝰ illū i domū quādā subterraneā sat̄ amplā. i q̄ mīt̄ ex vtroq̄ sexu ꝫgregat̄ q̄dā hereſiarcha sermone blasphemie plenū cūct̄ tacētibꝰ fecit ꝓ quē mores ⁊ vitā illoꝝ īstituit. demū extīcta cādela vnusq̄sq̄ sibi ꝓximā iuasit. nullam hñtes differētiā int̄ ẽgies et viduā: ⁊ dñz ⁊ acillā. ⁊ q̄ò horribilꝰ ē soroꝝ ⁊ filiā. Eberhardꝰ h̄ videꝫ vt puto iuuenis vanꝰ ⁊ luxuriosꝰ simulās se dissipulū hospit̄ sui filie vl̄ alt̄i cuilibz puelle ī ꝑmō e se ꝓiūxit. Cūq̄z h̄ attēptasset bñ ad ānū dimidiū. mgr̄ cūct̄ audiētibꝰ ait. Juuenis iste tā sepe frequēt̄ audit̄oriū nr̄z cito erit abil̄ ad docēduz alios. Hoc audito āplius ñ ītrauit. Quib⁹ narrāte fratri suo gotschalcꝰ canonicꝰ eū arguit q̄re h̄ attēptasset: ⁊ eū hereticū noīauit. Jpe rñdit se hāc ꝓuēticulā ñ frequētasse ꝓpt̄ heresēs: ñ ꝓpt̄ puellas. Tal̄ ē vita hereticoꝝ q̄ ꝓpt̄ luxuriā ñ solū vxores ⁊ filias publicāt: imo deū blasphemant ⁊ mr̄ez mīe ⁊ totā eccl̄iaz opprobriose difamāt. Hij sūt falsi ꝓphete ò q̄b⁹ hortat̄ Matth. vij. cauere dicēs. Attēdite a falsis ꝓphetis q̄ veniūt ad vos ⁊c.

Secunda ps in q̄ oñditur

obuiatio laudabil̄ nostri saluatoris. ibi. Nōnemoyses dedit vob̄ legē ⁊c. Nā iudei malicia excecati xp̄i opa nolebāt credere eē opa dei: ñ d emoni ascribebāt. q̄ sabba. violauit ⁊ sanādo eiꝰ ifirmos. q̄re dicūt ei. demoniū habes. s. i cuiꝰ ptāte hec opa facis. lex em̄ dei p̄cepit custodire sabbatū. Sz xp̄s rñdēs reꝑhēdit eos de legis trāsgressiōe di. Nōne moyses dedit vob̄ legē. s. Exo. xx. Nō occides iustū et inocētē. ⁊ nemo ex vob̄ facit legē. ex quo q̄rit̄ me interficere hoīez inocētē ⁊ iustū. ⁊ hoc ē signū q̄ estis p̄uaricatores legis. ¶ Moraliter notādū q̄ sicut cecus p bacullū dirigit̄ ⁊ artista p regulā. sic appetitꝰ noxius hoīs regulis: ⁊ legib⁹ coartat̄ ⁊ dirigit̄. q̄re Gre. ix. mora. in ꝓhemio decre. di. Lex iō p dit̄ vt appetitꝰ noxiꝰ sub iuris regula limitet̄ p quā gen⁹ hūanuz vt honeste viuat alteꝝ nō ledat. ius suū vnicuiq̄z tribuat informat̄. Vñ legit̄. ff. de ori. ⁊ ꝓcessu iuris ciuil̄. l. i. q̄ ppls romanꝰ prīo sine lege siue iure sola ptāte regis gubnabat̄. sed postea aucta ciuitate

ppl's sine lege trāsiés eā rexi tres diuisit ptes qs pres curias appellauit. q tūc rei publice curā p sniās ptiū eaz ipēdebat. t ita leges quasdā ad ppl'm tulit. Iterū cepit ppl's romanꝰ iure incerto magꝫ t cō suetudi evti qꝫ eis p latā legē ordiata fuerāt vsqꝫ ad .xviij. ānos. Sz ne ꝺ diutius fieret placuit publica auoritate .xviij. cō stitui viros pq̄s peterent leges a grecis ciuitatibꝰ t ciuitas fūdaret legibꝰ. qs in tabul' eburneis .xij. pscriptas ad oculos hoim posuerūt vt aptiꝰ oibꝰ appeteret. Dic appaꝰ qꝫ anteqꝫ ꝺ fieret greci miserūt romā sapientē q̄ndā vt exploraret an digni eēnt romani legibꝰ. q cū romā vēisset romani cogitātes q̄d pot'at fieri quēdā stultū ad disputādū cū greco posuerūt vt si pderet tādē derisio eēt. Grecꝰ disputare cepit t eleuauit vnū digitū: vnū deū signās. Stultꝰ vero credēs qꝫ vellet ipz vno oculo cecare t ipe eleuauit duos. t ēt cū eis pollicē: sic̄ natural'r euenit: q̄s ceca re cū vellet de vtroqꝫ. Grecus āt credidit qꝫ trinitatē oñderet. grecꝰ itez manū aptā oñdit vt oñderet oia nuda deo. Stultꝰ aūt timēs maxillā sibi dari. pugnū clausum q̄si repcussurꝰ leuauit. grecꝰ intellexit qꝫ deꝰ oia clauderet palmo. Et sic credēs romanos dignos legibꝰ recessit. t leges fec̄ his sapiētibꝰ pcedi in ciuitate athenarū t lacedomoz. inſti. de iu. natu. §. t no elegāter. t sic leges a grecis originē hūerūt. sic̄ t q̄libet scia. vt pscianꝰ testat' i pn̄a. sui tractatꝰ. Ad ppositū nos assimilamur romanis q ex nob legē nō habuimꝰ ß a principio a grecis. i. celesti hierarchia a tota trinitate a qua oīs scia habuit originē ✠ Primꝰ hō in creatione legez qualiter viuere deberet sūpsit t pꝰ ꝺm varietatē tpis vt vitā hō directe a pncipio ad mediū. de medio ad finē q ē deꝰ dirigeret t regularet. alias t alias leges a deo accepit. q est pncipiū t mediū t terminꝰ oīs legislatiōis. vt ꝺr in aut'. de puile. dotis. coll'. viij. Accepit nāqꝫ hō In statu innocētie legē rōnis. In statu negligētie legē timoris. In statu clemētie legē amoris. Nā cū a principio deꝰ hoiem regē fecerit t dñm vniuersoz legem sibi indidit rōnis: vñ se t alios regere possz. q̄ lex nature ꝺr. qr incerta est natural'r omī homi imutabiliter iudeo. gētili: t xp̄iano. p hāc em̄ legē hō hz cognitionē t intelligit q̄d bonū. q̄d malū. iniuriā nemini iferre. nemīē fraudare. a piurio abstinere. alieno piugio ñ insidiari. tc̄. psimilia qꝺ concludit in his versibus Qꝺ tibi vis fieri fac t alteri. Et qꝺ tibi nō nec alteri facias. Per hāc legē obligamur ad oīa moralia t virtutes morales. nec aliquis excusat'. Vñ apl's. Gētes q legē scriptā. s. moysi nō hūt sic̄ iudei. natural'r faciūt ea q̄ legis sunt discernēdo. s. bonū a malo. Et in canō. di. i. psuetudo ꝺr. Si rōne lex psistat lex erit ei oē qꝺ rōne psisterit ✠ Sz ꝺ. cū hō p rōem teneat' t obliget' ad moralia an solū moralia hoiem iustificent sine fide. Dico qꝫ non. Heb. xi. Sine fide impossibile est ꝺo placere. Si ḡ habēs oia moralia non habēs fidē non est deo acceptꝰ. etiā nō ē iustificatꝰ. seqtur ex illo qꝫ multi ꝓpter fidē t aliā legē t in lege facientes moralia bona sunt saluati. Qꝺ patz Heb. xi. vbi plures ex eis enumerātur. et eis ibidē ꝺr Iuxta fidē oēs defuncti sūt nō acceptā repromissiōibꝰ. Vñ Gen. xv. ꝺr. t Gal'. iij. Credidit abrahā deo t reputatū est ei ad iusticiā. Sup q̄ dic̄ Nico. de ly. qꝫ abrahā ex fide xp̄i venturi iustificatꝰ fuit. Ex q̄bꝰ dicit pz qꝫ nō solū hi qui in lege scripta vel gr̄e sunt deo placēt. sz etiā q̄ iuxta legē rōis dedita vixerūt moraliter deo placuerūt ✠ Ideo eā nullus trāsgredi ꝺz ꝓsentiendo legi mēbrorū q̄ huic ē contraria. vñ apl's Rom. vij. video aliā legē in mēbris meis repugnātē legi mentis mee. Iste em̄ due leges hūt se adinuicē sic̄ due filie vnius. de qbꝰ Esopus talē ponit fabulā. qꝫ p̄ eaz vnā nuptui dedit figulo. alterā hortulano. Nō lōge post visitando eas venit ad illā quaz dedit hortulano q̄res q̄d ageret. Cui illa rñdit. P̄ si ꝺeꝰ dederit nobis pluuiā ad irrigandū hortū bñ erit nob. Ueīt ad alterā sil'r q̄rēs. Cui illa. p̄. si deus dederit siccitatē vt vasa lutea valeamꝰ exiccare: bñ erit nob. Et dixit ille hō. Nescio si rogare debeā deū p pluuia. vel p siccitate. Ad ppositū. ille due filie sūt caro t spūs. q ꝺm apo. Gal'. v. sibi inuicē adūsantur. ß caro illa vt filia petit freq̄r̄t pluuiaz. i. delectatōez carnalē q̄ militat adūsꝰ aiaz. Sps āt alia filia petit siccitatē. i. tpantiā t abstinētiā rōalē. Sz q̄ sps ē nobilior filia. t id desiderat qꝺ bonū ē ꝺsiderio suo satisfaciēdū ēt desideriis carnis ñ est cō-

descēdēdū. Qđ iubet vas lectiōis Bal'. v. dicēs. Spū ābulate ⁊ desideria carnis nō pficiet. Sz q̄uis de⁹ dederit nob̄ le/ gē dirigen⁹ ad celestia. eā tñ pauci ꝑuāt inclinātes se pot⁹ ad modū asini deside ria carnis. ℣ Queris q̄ sit illa lex na/ ture vel q̄n fuerit hom̄i data. Dico ꝙ lex natural' seu ius nat'ale int' oīa pmatum obtinet ⁊ dignitate āncellit. vt hr̄. dist. v. hec q̄. vt hr̄i ibidē i glo. qđ āncedit oīa a/ lia iura origie. qz incepit ab exordio rōna lis creature. ℣ré dignitate p̄cellit. qz h̄ iust nullā pat'r imutatione. Nā si qđ ē ꝑius iuri naturali illō incōgruū ē. ℣ré āncedit amplitudine. qz iure naturali oīa st' cōia ß hoc nō est alio iure. ℣ré āncedit sentētie rigore. qz ꝑ ius naturale nulla fit dispen/ satio. ß adūsus alia iura sepe. Dixi ꝑmo ꝙ lex natural' p̄cedit origine alia iura po sitiua. ꝓbat'. qz oēs leges seu iura positi ua q̄ in ꝓcessu tp̄is emanār't. ius aūt na/ turale in ꝓncipio mūdi durabit vsq̄ ad fi nē. vñ. di. v hec q̄ ꝛ de lege naturali. ꝙ icipit ab exordio natural' creature. Sup q̄ dicit glo. ꝙ icepit ꝑ intelligētiā no per ēntiā. imo ver⁹ posset dici ꝙ icipit q̄ ad vsuz. qz ius naturale i. natural' eq̄tas ab eterno fuit. Dico secūdo ꝙ p̄cellit digni/ tate. qz nullā pat'r imutatiōez. cū scribe/ bat' in cordibus hoīm. vñ Aug. ij. ꝓfes. loq̄ns de lege naturali dic. Lex tua scrip ta i cordib⁹ hoīm. quē nec vlla q̄dē delet iniq̄tas. Hoc idē hr̄ dist. vi. Nō ē pctm̄. § his ita. K Sz ꝑ. de lege nature ē ꝙ null⁹ innocēs occidat'. adulteriū n̄ cōmit tat'. nec furtū. ß illa inueniunt' a deo eē mu tata. Nā de⁹ p̄cepit abrahe ꝙ filiū suum innocētē occideret. Ben̄. xxij. ℣ré p̄cepit iudeis vt mutuata vasa egiptioꝝ furripe rēt. Exo. xij. Et p̄cepit Osee vt vxorē for nicariā acciper. Osee. i. Dico ꝙ naturali morte oēs moriūtur tā innocentes q̄ rei. q̄ q̄dē natural' mors diuia ptāte inducit ꝑpter pctm̄ originale. ꝑm illud. i. Reg. ij Dñs mortificat ⁊ viuificat ideo absq̄ ali quali iustitia pōt ꝑm mādatū dei infligi mors cuilibet hoī vel innocēti. Sil'r acce dēs ad mulierē alienā cōmittit adulteriū si aūt hoc faciat ex mādato dñi aliena nō est. nec cōmittit adulteriū. Et eadē rō est de furto ꝙ q̄cūq̄ accipit aliq̄d de manda to dei q̄ ē dñs vniūsoꝝ. nō accipit alienū sic filij isr̄l egiptijs fecer̄t. Dixiter tio ꝙ iure naturali oīa st' cōia. hr̄ ß exp̄s se. di. viij. differt vbi dicit' ꝙ iure nature oīa st' cōia oībus ꝙ no solum int' apl'os seruatū credit' q̄ habuerūt cor vnū ⁊ aiaz vnā i deo. verū etiā ex p̄cedēti tpe a pbis traditū inuenit'. Nā apd platone illa ciui tas iustissime ordīata tradit'. i q̄ q̄sq̄ p/ prios nesciat affect⁹. Iure vero ꝓsuetud⁹ vel institutiōis hoc meū ē. illud ⁊o alteri us. ꝑpt' qđ hr̄ in. c. seq̄nti. s. q̄ iure. Tollo iura imperatoris ⁊ q̄s audet dicē hec villa mea ē. me⁹ ē iste bu⁹. mea ē hec dom⁹. Sz ꝯ. qz sic seq̄ret' ꝙ ordo ñ deberet eē in hoī b⁹ ⁊ in mūdo. qđ eēt inconuenies. qz oēs eēnt eccles. ⁊ sic tolleret' suit⁹ amicitia in ter vxores ⁊ liberos: fratres ⁊ ꝓsanguí/ neos. ⁊ pr̄ filie iūgeret'. ⁊ filij mr̄i. ⁊ ppl'a ris vxori p̄ncipis q̄ oīa eēnt inconuenientia nō em̄ natura pat'r vt diligant' cōes fe/ mie sic vxores: ⁊ alij filij sic legittimi. filij alieni sic frēs Ad ⁊ talit' arguit Ari sto. ij. polit'. in ꝑn. ꝯ platone q̄ eē cōia esti mauit optimū. Dico ꝙ de lege nat'e sim/ plicit' nō oīa debēt eē cōia. qz quedā ex in stinctu nature ⁊ lege naturali st' exēpta. nec ꝓiuges debēt eē cōes nisi ad vsuz ob sequij ⁊ dilectiōis. nō aūt quo ad vsū car/ nalis copule. vt hr̄ sup ⁊o. ⁊ ꝓiuges xij q. i. dilectissimi. Nam ⁊ in statu innocētie vbi simpl'r oīa fuissent cōia. ⁊ ad ꝑfectiuz rōnis omnia membra fuissent mota. mu lieres tñ quo ad vsuz carnis ñ fuissent cō munes. Et ꝛ ponit' in ꝓncipio. ff. vbi ꝛ ꝙ ius naturale est maris ⁊ femine ꝓiunctio quā nos matrimoniū appellam⁹. ⁊ hoc fuisset etiā ante pctm̄ in statu innocentie. vt dicit' sanctus Tho. in. iij. sup sen. dist. xxvi. q. ij. ar. iij. Et si sic plato senserit ꝙ oīa eēnt cōia quo ad vsum obsequij ⁊ di lectiōis bñ sensit. Si aūt ad vsuz carnis bñ ipugnat' ab Aristo. Et hoc vī sensisse ex eo ꝙ dicat in thimeo. ß ipossibile fore i esse ꝑpt' varias passiones diūsoꝝ hoīm tñ pragmāni viuūt i cōi. ß vxores h̄nt de termiatas nō ꝑpt' libidinē: ß soboł amo rē. vt hr̄ in epla quā alexāder scripsit: ita ⁊ apli habuer̄t oīa in cōi. tñ illa q̄ ꝛ lege nature deberēt eē exēpla magi dilexerūt. sic pie credēdū ē ꝙ. b. petr⁹ petronellā fi/ liā suā pl⁹ dilexerit q̄ aliā iuuēculā. ⁊ alij discipuli suos cōsanguineos. ⁊ sic ordo p/ fect⁹ ꝑuabat' int' eos. sic ordo magi ꝑfect⁹ est int' religiosos q̄ oīa h̄nt i cōi ⁊c. Sic

cōis possessio vna libertas oīz de iure naturali ēinducta. Dz mō distinguo. possessio ⁊ seruitꝰ nō sunt a natura inducti. ſ̄ p hoīm rōem ad necessitatē hūane vite īstituta. nec p hoc lex nature est mutata. ſ̄ p additionē magis declarata. sic etiā ō mlt̄is videt ecclīa dispensare. vt de violatione sabbati. qō tn nō est ita cū sint p̄cepta dei. ſ̄ bn ea ad intellectū legislatoris int̄pretata. ⁊c. ¶ Secūdo hō accepit legē timoris q̄ fuit lex moysi magḡ p̄ inflictiones penaꝝ cohibēs manū ꝑ aīm De q̄ aplus. Gal. iij. Lex ꝓpter trāsgressores posita est. vbi em̄ e. ⁊ varietas mēbroꝝ ibi nēcio hr̄ diuersitas remediorꝝ. Cū aūt pꝰ diluuiū ppls peculiaris dei multiplicaretur ne ritu gētilitatis ad ydola cōuertere tur. ſ̄ vnū verū deū coleret ⁊ moribꝰ ⁊ ceremonijs ab alijs distingueret dedit eis deus leges q̄bus iustificari possent. ⁊ in dei voluntate p̄manere. Sed q̄rit an precepta veteris legis iustificauerint ea ꝑsuātes. Ad qō rndendū p̄mitto vnā distinctionē. videlz ꝙ plura sunt p̄cepta veteris leg. quedā sūt moralia. q̄dā cerimonialia. ⁊ q̄dā iudicialia Precepta moralia efficatiā hūnt ex dictamine naturalis rōis. ⁊ cessante lege esse non desinūt. a p̄ncipio em̄ mūdi inceperunt ⁊ durabūt vsq̄ ad finē sp. Cerimonialia aūt ptinent ad cultū dī ⁊ sūt figuralia: ⁊ cessabāt figurato aduenīente. s. xp̄o in ꝓmulgatiōe euāgelij. ita vt si q̄s postea ꝑuaret peccaret mortaliter Judicialia ār p̄cepta sūt hec q̄ ptinent ad ordinationē hoīm adinuicē. ⁊ vim obligādi nō hūnt ex sola rōne: ſ̄ ex sola institutione. ⁊ lege cessante nō obligāt. sic nec cerimonialia. tn̄ si q̄s p̄nceps i suo regno eadē p̄cepta ordinaret seruari: nō peccaret. dūmō ea intentione nō faceret vt vim hē rent ex veteri lege. No tn̄ iustificabāt ipsas seruātes. ꝓbat. alias sequeret ꝙ xp̄s fuisset inutiliter incarnatꝰ. ⁊ legē dedisset p quā optineret iustificari. ēt sine cā mortuꝰ eēt. qō nō ē dicēdū. ¶ Cōtra. sacerdos per aspersionē sanguis vituli expiabat sanctuariū ab imūdicijs filioꝝ israel: ⁊ p̄uaricatiōibꝰ eoꝝ atq̄ p̄cis. ḡ legalia virtutē hēbāt iustificādi a p̄cis. qō patet Leui. xvi. Dico ꝙ legalia nō poterāt i se realit̄ ptinē virtutem ꝑfuendē a xp̄o incarnato ⁊ passo. sic mo cōtinent sacra nouе legis. ⁊ iō nō poterāt a p̄cō mūdare. sicut apl's dic̄ Heb. x. ꝙ impossibile est sanguinē. s. thaurorꝝ ⁊ hircorꝝ auferre p̄cā. Poterat aūt mēs fideliū ꝑ legē ꝑ fidem xp̄i ꝓiūgi incarnato ⁊ passo. ⁊ ita ex fide xp̄i iustificabant̄ cuiꝰ fidei p̄testatio erat hmōi cerimoniarꝝ obseruatio inq̄tū erat figura xp̄i. ⁊ iō p̄ cris offerebātur sacrificia q̄dā in veteri lege. nō q: ipa sacrificia a cris mūdarent: sed q: erāt q̄dā p̄testatiōes fidei q̄ a cr̄ō mūdabāt. Auctoritas aūt p̄dicta intelligit̄ de cr̄ō seu imundicia carnis nō mentis. sic aplus dic̄ Heb: ix. ꝙ sanguis thaurorꝝ ⁊ hircorꝝ: ⁊ cinis vituli aspsus inquinatos sanctificat ad emūdationē carnis nō mentꝭ. ꝑ Secūdo ꝓclu. tpe legis ⁊ añ legē ⁊ absq̄ obseruātia veteris leg̃ poterāt aliq̄ saluari. ꝓbat̄ ꝑ Dyoñ. de cele. hierar. c. ix. vbi ex interiōe hāc cōclusionē infert dicēs. ꝙ multi gētiliū ꝑ angelos reducti sūt ad deū. imo ad dignitatē q̄ndā sūt sublimati. sic melchisedech q̄ fuit summꝰ sacerdos. Qō ēt tenet dns albertꝰ glosator eiꝰ. q̄ ēt int̄ alia loquēs de viris p̄fectis de gētibꝰ notat melchisedech Job iz ab abraham descēdit ⁊ ysaac. nō tn̄ fuit de filijs isr̄l. q: ab israel nō descendit. ſ̄ a fratre suo esau. ⁊ q̄ntus fuit ab abraham. vt hr̄ in tertio ꝓlogo sup Job. quē tn̄ nō oēs biblie hūnt. Iste tn̄ n̄ obstāte sctūs reputat̄. vt ex libro suo clare patere pōt Ex q̄bus seq̄t bene correlarie ꝙ pie credendū ē ⁊ tenendū ꝙ plures philosophi sūt saluati. maxīe aūt plato ⁊ Aristo. ex eo ꝙ moraliter erāt boni ⁊ virtuose vixerūt. ⁊ catholice in suis libris sūt locuti. Nā plato dixit in thimeo ꝙ mundꝰ a deo esset factus ⁊ bonitas cā fuit factiōis mūdi ⁊ origo oīm rerū. Itē narrat̄ in hist̄o. romanorꝝ. ⁊ hr̄. secūda secūde. q. ij. ar. vij. in solu. iij. arg. ꝙ inuētū fuit q̄dā sepulchrū in q̄ iacebat hō mortuꝰ. ⁊ dicunt plures ꝙ fuit plato hūns lamiā aureā in pectore in q̄ erat scriptum. xp̄s nascet̄ ex virgine. ⁊ credo in eum. In Aristo. h̄ idē apparet q̄ dic̄ in libro de secretis secretorꝝ ꝙ deꝰ gloriosus creauit hoīnē ⁊ fec̄ eū nobilissimū aīaliū. ⁊ in li. ō morte Aristo. q̄ intitulat̄ de pomo. dic̄ ꝙ creator de nihilo fec̄ ens. Et ibidē dic̄ melon p̄bs discipulꝰ aristot̄. ꝙ abrahā erat sapiētior oībus. q̄ ante ipm̄ fuerunt intellexit ꝙ tota generatio sua ibat in errorez Tūc precepit ei deꝰ vt immolaret filiū suū

vnigenitū ⁊ voluit hoc face: vt cū esset p/fect⁹ ad seruitiū dei. ⁊ non est secur⁹ viaz patris sui qui adorabat ydola. Et tūc fertur dixisse Aristo. placet mihi rñsio melonis. ⁊ multum sermones sui placuerunt nobis ⁊ veritatē dixit. ⁊ confiteor verba sua ⁊ laudo intentionem suaz Ecce q̄ clare patet q̄ predicti pbi senserunt de bis que sunt fidei. ℟ Tertio in statu clementie siue gratie deus dedit homini legem amoris. s. euangelij xp̄i. qō nō dedit in tabulis lapideis: sicut legem patrum. sed lex fidei scripta est per spiritūsanctuz in cordibus fidelium. Vñ Augu. de spū ⁊ littera dicit. Sicut lex patrū fuit i tabulis lapideis. ita lex fidei scripta est in cor/dibus hoim siue fideliū. Item apl⁹ us. ij. Cor. iij. loquens Corinthijs prorumpit in hec verba. Quoniā epla xp̄i estmini/strata a nobis ⁊ scripta non attramento. ſ spiritu dei viui. nō in tabulis lapideis: ſ in tabulis cordis carnalib⁹. i. in cordibus per charitatē dilatat. Sz. d. que est differentia inter legē nature inditā cordibus hoim ⁊ nouā. que etiam p spiritum sanctum inseritur. Dico q̄ lex naturalis inditur homini sine supaddito dono gratie. sed lex amoris. s. noua p supadditum noue gratie inditur. ⁊ ideo non solum indicat quid sit faciendū vt lex nature. ſ ēt adiuuat adimplendum. Differt etiam noua lex a veteri. quia lex vetus est quasi pedagoga pueroz. Gal. iij. Ideo. b. Aug. ad numatianū manichei discipulum differentiam legis ⁊ euangelij dixit eā timorem ⁊ amorem. Ideo lex vetus sicut pueris ⁊ imperfectis per cōminationem penarum ⁊ pmissionem rerum tpaliū induxit antiquos ad obseruantiam mādatoz. Lex autem noua cuius virtus principaliter consistit in ipsa spūali gratia indita cordibus dicitur lex amoris que promittit spūalia bona ⁊ eterna. que ſt obiecta virtutis. precipue charitatis. ⁊ ita p se inclinatur. non quasi in extranea: ſ quasi in ppria. Et pter hoc etiaz lex vetus dr̄ cohibere manum: non animū. quia qui timore pene ab aliquo peccato se abstinet. non simpliciter eius voluntas a peccato recedit: sicut voluntas istius q̄ amore iustitie abstinet a pctis. ⁊ pter hoc lex noua que est lex amoris dicit etiam animuz cohibere. Fuerūt tamē aliqui in statu veteris testamenti hītes castitatem ⁊ grāz spiritussancti q̄ principaliter expectabant spūales pmissiōes ⁊ eternas. Et ſm hoc pertinebant ad legem nouam simplicit. Etiam in nouo testamēto fuerunt aliqui carnales nondum ptingentes ad pfectionem noue legis: quos oportuit etiā in nouo testamēto induci ad virtutis opa propter timorem penaz ⁊ per aliqua temporalia pmissa ℑ Sed q̄rit vtrū lex noua sit grauior lege veteri. Et vr̄ q̄ sic. qz qō se habet p additionem ad aliud est gui⁹ illo. sed lex noua habet se per modū additionis. Mathei. v. Non veni soluere legem ⁊c̄. Nisi iustitia vestra abundet plus q̄ scri. ⁊c̄. Contra Mathei. xi. Jugū eī meum suaue est: ⁊ onus meum leue. Dico q̄ in lege veteri tria oportet cōsiderare. s. precepta moralia: cerimonialia ⁊ iudicialia. Si enim cōparemus legem nouam ad antiquaz quantū ad p̄cepta moralia sic eadem sunt hic ⁊ ibi. hic tamē sūt magis explicita. Si autem cōparemus legem nouā ad antiquam quantum ad precepta cerimonialia: tūc lex antiqua lōge grauior est quantum ad multitudinez ⁊ quantum ad grauitatem ⁊ difficultatē seruandi. Unde Augusti. ad Januariū refert q̄ Rabbi moyses numerauit in lege sexcenta p̄cepta. In lege aūt noua nō sunt nisi septem sacramēta ad que tamē nō omnes obligātur. s. ad p̄iugiū ⁊ ordinem. Si autē compemus legē nouaz ad veterem penes iudicialia: tūc lex noua leuissima est: qz nulla iudicialia xp̄s imposuit. Ad argu. dicendū q̄ lex noua se habet per additionē intelligendo explicatōnē. ñ aūt alio mō supaddit. nec ad iudicialia: nec ad cerimōialia. nec ad moralia. ⁊c̄

Tertia pars i qua ostēdit

iuridica iudeoz pfutatio. ibi. Nolite iudicare. Pro q̄nota. q̄ pharisei inuidia excecati ⁊ malicia. legē solū attendebāt extrinsece iux̄ litteram: quasi solum p̄hibēs opera seruilia fieri die sabbati ⁊ sensū legi qui non p̄hibet opera pietatis ⁊ salutis ſ potiꝰ iubet fieri die sabbati nō curabāt ⁊ iō xp̄m q̄ iuxta sententiā legis opa pietatis exercuit redarguerūt. X̄p̄s aūt eos pp̄rijs suis actiōib⁹ pfutabat de circūcisione quā fecer̄t die sabbti. q̄ tñ circūcisio nō fuit ex lege di. Unū opus. s. pietatis

feci curando. scz paraliticum in sabbato et omnes miramini. Nam moyses dedit circūcisionē. nō q̄ esset ex lege. qz non includit in p̄ceptis legis. cū sit quoddā cerimoniale. sed qz fuit ex patribus. s. abraham. qui ipsam accepit in signaz salut̄. quam vos facitis in sabbato. ꝛ que ē tm̄ sc̄m partem corporis. Ego autez in sabbato totum hominē sanū feci. cum magis licita sit ꝛ melior sanatio hominis in aīa et corpore q̄ circumcisio tm̄ corporalis. Et ideo nolite iudicare temerarie sc̄m faciē. i. exteriorem apparentiā: ꝛ litteraz simplicem que occidit: sed sensum inspicite ꝛ veritatez. ꝛ videbitis non me violasse sabbatū ꝛc. ¶ Moraliter cum nobis solum cōstent exteriora etiam debiliter. ꝛ de interioribus nihil sciamus. quoz deus solus cognitor est: valde frivolū et maliciosuz est nobis iudicare occulta hominū ꝛ vsurpare diuinū officiū. Actio em̄ hominis indifferens ad bonū ꝛ malū. cum est nobis dubia interpretari debet ad meliorem ptem: vt habet extra de regulis iuris. Estote misericordes Sup quo vbo dicit Beda in omel. In hoc loco nil aliud nobis p̄cipi estimo nisi vt ea facta in q̄bus dubiū est quo aīo fiant in meliorem ptem interp̄temar q̄ em̄ scriptum est ex fructibus eoz cognoscetis eos. de manifestis dictuz est. qz secretoz cognitor ꝛ iudex deus est. xxxij. di. erubescant. Manifesta autez sunt q̄ non possunt bono animo fieri: vt stupꝝ blasphemie. furta. ebrietates. ꝛ similia. ꝺ quibus nobis permittit iudicare. Sz cōtra hanc regulam obijcitur. Dubia in deteriorem partem sunt interpretanda. extra de homi. ad audientiam. vbi dicit q̄ si aliquis dubitat vtrū ex vulnere q̄ intulit alicui ille sit mortuus debet se reputare homicidam. ꝛ non exequi officiū suum: ꝛ qui dubitat an sit baptizat⁹ p̄sumitur non baptizatus. tenendū est ergo in dubijs illud quod tutius ꝛ certius est. Dico q̄ vbi periculū aīe vertitur: illa dubia in deteriorem et tutioꝛē partez sūt interpretanda. in penalibus tamen causis benignus est interpretandū. ff. de regu. iuris. l. factuz. Et de quibus est dubium quo aīo fiant in meliorem partē sunt interpretanda. Unde etiaz q̄libet p̄sumitur dignus: nisi p̄betur indignus. extra de scrutinio in or. fa. c. i. in tex. ꝛ glo. ¶ De occultis igitur factis hominuz temerarie nullus debet alium iudicare. Et hoc propter tria. scz Alienitatez dei auctoritatis. Obscuritatem recte veritatis. Grauitatem p̄prie iniquitatis

Primo iudicare temerarie non debemus cum alieni sumus ab hac autoritate que solius dei est. Nam sicut nulli iudici licet subditum alterius iudicis iudicare: vt dicitur. vi. q. iij. iudicuz Sic nec boni cor hominis licet iudicare q̄ ꝺ est subditum soli deo. i. Regū. xvi. Homo videz ea que foris sunt deus autez intuet cor. ꝛ ad Ro. xiiij. Tu qui es qui iudicas alienū seruuz. Ideo qui occulta hominuz temerarie iudicant dñm contemnūt. sibi officium solius dei vsurpādo: quod hodie valde cōmune est. tam viris q̄ mulieribus. ꝛ specialiter senibus. Et ideo quicunq̄z tales sunt: sunt peiores bestijs serpentibus ꝛ demonibus. nam bestia q̄uis crudelis sit: tamen quia est irrationalis declinat quandoq̄z crudelitatez quā do non habet hominem inuadentez. Judex autem temerarius q̄uis sit rationalis: nunq̄ tamen cessat crudeliter delaniare ꝛ dilacerare famam hominis: siue sedeat: vadat: comedat: siue bibat. inter nobiles ꝛ ignobiles spirituales ꝛ secꝛlares deutibus suis venenosis proximum insauit ꝛ inuadit. quez tamen in p̄sentia non videt. Est etiam peior serpente. naz serpens timet hominē. Et ideo querit eū occulte ledere ꝛ veneno inficere. si autem non poterit fugit ab eo. Dic autem hūs maliciam serpentis non timet. nec magnū nec potentem. nec spiritualem nec secularem. semper inficit ore polluto ꝛ lingua maledicta. Est etiam peior diabolo qz si dyabolus videt iustum ꝛ sanctū nō audet eum tangere. diabolicus autem ille cum viderit hominem sanctum vel honestum non timet: sed eum contēnit. euz diffamat ꝛ honestatem eius annihilat. quare merito p̄s. ait. Dentes eoz arma ꝛ sagitte ꝛ gladius. scilicet lingue eoruz acutus. ¶ Secūdo propter obscuritatem et cecitatem recte veritatis iudicare non debemus. Sumus enim ceci ꝛ ignari de veritate rei. non em̄ possumus scire qua intentione vel quo animo facta fiāt deus solꝰ est scrutator cordiū ꝛ occultoꝝ

vt premissum est. Et multi sunt q̄ videtur esse de natura oculi. q̄ videt alia: ⁊ se ipsum videre nō potest. sic isti vidēt ⁊ attendūt facta alioꝝ: sed sua nō cōsiderāt. festucam in oculo fratris corrigūt. trabez autem magnam in oculo ꝓprio amouere nolunt. Tales vm veritatē nō iudicāt sed scōm quod in se sentiūt. sicut metallū fusum ⁊ modulum formā suscipit: quam in se habet. Sic aliqui sunt ita peruersi: qui iuxta formam ⁊ malicīā suā quaz in se habent omnes alios estimant in modulo cordis formatos. Hij quasi infirmi ex corruptione gustus omnia insipida: ⁊ mala iudicāt: que tamē in se dulcia ⁊ bona esse comprobantur. de quibus ꝓuer. xvij. Qui iustificat impium et condēnat iustuz abhominabilis vterqz ē apud deū. Tales fuerunt illi duo senes iudices inueterati malis. qui condēnauerunt innocentem susannam vsqz ad mortem ꝓpt ꝓpriam concupiscentiaz malam. de quibus Dañ. xiij. Y Tertio nō debem⁹ iudicare quem q̄ temerarie. q; forte maiori sarcina pctoꝝ sumus grauati q̄z hij quos iudicamus. Qui enim deficit in iudicio in eo quod propinquū est: quomodo iudicat qđ remote est. Eccli. vij. Noli querere fieri iudex nisi virtute valeas irrūpere iniquitates. Sup quo dicit Gregorius. Debet quisqz ꝓprias virtutes ꝓpendere: ⁊ pro qualitate virium curā aliorum suscipere. ne dum delectetur in loco glorie fiat subditis auctor ruine. ⁊ q; grauātur pondere suorum: velit fieri iudex alienarū culparū. Durū est em̄ vt qui nescit moderamen vite sue vt fiat iudex aliene vite. hec ille. Qui ergo vult esse iustus incipiat a seipo ⁊ faciat de se iudiciū ⁊ non de alio. q; scōm apostolum. i. Corinth. xi. Si nosipos iudicaremus non vtiqz iudicaremur. Unde dixit quidā senex sicut legitur in vitaspatrū. q̄ q̄n deus flagellauit egyptū nō erat domus in qua non erat mortuus. ⁊ dixit discipulus. quid ē hoc verbū. dixit senex. q; si perspexerim⁹ pctā nostra non videmus aliena. Stultū em̄ est homini habenti mortuū relicto eo abire ⁊ fiere mortuū ꝓximi sui. Et iterum dixit senex. nisi habuerit hō in corde suo q̄ peccatoꝝ est. deus eum nō exaudit. Et dixit discipulus q̄d est hoc. dixit senex. si quis videt peccata sua nō ꝓsiderat aliena. si ꝓsiderare pctā aliena periculosum est. sicut qui habet radiuz solis in oculo directe non videt solē. nec aliqua sibi ꝓpinqua. hz em̄ visum quasi excecatū Sic radius est opus bonuz: vel aliq̄ gra a deo data: quam si homo recipit seipsuz extollendo et alium despiciendo cecus ē. Sed si in eo q̄ bonum facit adhuc seipsum paruipendit. et alios in bonis extollit verus iustus est.

Feria quarta post Letare. Ser. xxix.

Reteriens iesus vi

dit hoīem cecum a natiuitate Et interrogauerunt eum discipuli ei⁹ dī. Rabbi quis peccauit. hic aut parentes ei⁹ vt cecus nasceretur. Johā. ix. Plato in thimeo dicat. q̄ nihil est cui⁹ ortū causa legittima. ⁊ ratio nō ꝓcesserit Nam quod rōne caret extirpare necesse est. di. lxviij. cor episcopi. Quia aūt infirmitas corporalis. sicut ē cecitas siue surditas et huiusmodi q̄nqz ex peccato proueniūt vt dicitur extra de peni. ⁊ remi. cū infirmitas. Quandoqz ex natura vel alia causa discipuli ignorantes causaz huius cecitatis desiderantes scire inuestigant a magistro. dī. Rabbi quis peccauit ⁊c. Y Queritur vtrum vnus hō possit puniri ꝓ alteri⁹ pctō. Et videt q̄ nō ꝓ aug. 1. q. iij. c. Nulli⁹. vbi dr q̄ nullus alteri⁹ crīmē maculat nescientem. et Ezech. Filiꝰ nō portabit iniq̄tatē pris. Cōtra. Dñs dixit Moysi Exo. xx. Ego sū dñs de⁹ tu⁹ zelotes q̄ visito pctā patrū i filios. Rñdēdo dicēdū ē q̄ duplex ē pena. s. spūalis ⁊ tpalis. Spūali pena nūq̄z punitur q̄s ꝓ pctō alteri⁹. q; spūalis ptinet ad aiam ꝓm quā quilibet est liber sui: et de illa pena loquitur Aug. vbi supra. Et pena tpali vn⁹ q̄nqz punit ꝓ altero et pro peccato alterius. Et hoc tripliciter. vel q; vnus hō temporaliter ē res alterius: sicut filius scōm corpus est res quedā patris. vel seru⁹ est res dñi sui. et ita propter pctm̄ patris interdū punitur filius: sicut habet. ij. Regū. xij. q̄ filius Dauid qui ē genuit cum Bersabee vxore Urie ꝓpter pctm̄ adulterij ⁊ homicidij patris mortuꝰ est. Et ꝓpter dīm punit q̄nqz seruus vl ppls: sicut dr. ij. Reg. vlti. q̄ ppls isrl est punit⁹ pestilētia ꝓpter pctm̄ Dauid numerātis ppl'm. Alio mo

ſm quantū pctm vni⁹ deriuat in alterū: ⁊ hoc vel per imitationē. ſic filij q̄ imitāt̄ pcā parentū ⁊ ſerui pcā dn̄oꝝ. ⁊ ſocij ſocioꝝ. Vel p modū meriti. ſic peccata ſubditoꝝ merent̄ plagam pcōrem. ꝟm illud Job. xxxiij. Regnare facit ypocritā pro pter peccata populi ſui. Etiam per aliq̄lem cōſenſum ſeu diſſimulationē. ſicut et boni interdū puniūtur cū malis. q: eoꝝ pcā non redarguerunt. vt ait Auguſt. i. de ciuitate dei. Tertio ad cōmendādum vnitatē humane ſocietatis ex quo vn⁹ hō dꝫ p alio ſollicit⁹ eſſe ne peccet: ⁊ ad deteſtationē peccati. dū. ſ. pena vni⁹ redūdat in oēs q̄ſi oēs ſint vnū corpus: vt Aug. dicit de pcō Achor. de quo Joſue vi. legit̄. ⁊. vij. ſentēcialit̄. q̄ deus filijs iſrael p̄miſit tradere Hierico. ita q̄ nihil in eo tollerent. nec aurū: nec argentū: nec eoꝝ vaſa. ꝫ qđ Achor peccauit ſumēs ꝺ anathemate palliū coc. neū. ⁊. cc. ciclos argēti regulāq̄ aureā ⁊ abſcōdit in tra. Quare dn̄s iratus tradidit filios iſrael in manus Hierico. ⁊ corruerūt ex eis. xxxvi. homines. ⁊ ſic pena vni⁹ redūdauit in alios in deteſtationē peccati. Dꝫ car de⁹ infligit vni cecitatē. alteri ſurditatē. ⁊ hmōi infirmitates. Dicūt doc. q̄ hoc fit q̄nq̄ de cauſis. Primo ne nimium homines p ſuperbiā exaltentur. Nam ſegetes ſi p̄mo multū creſcant abradūtur ⁊ p̄ſcindūtur. ne nimio viroꝛe ⁊ virtute effuſo pereant ⁊ areſcant. Sic quoſdā de⁹ hic caſtigat aliqua infirmitate ne nimiū exaltentur: ⁊ tādem dānentur. Exēplum in paulo cui datꝰ eſt ſtimul⁹ carnis āgel⁹ ſathane ad colaphiſandū eū. iō dic. ij. Coꝝ. xij. Ne magnitudo reuelationū extollat me datus ē mihi. ⁊c. Ideo meriſta dic. Eſt q̄ torqueatur ne faſtus ei dñet. Secūdo dat̄ alicui infirmitas ſiue aduerſitas vt q̄s in patiētia p̄bet̄ ⁊ meritū ei cumulet̄. Nā aurum ſiue argentū in igne p̄bat̄ vt purificet̄ et magis cōmēdet̄ ⁊ appciet̄. Sic hō in infirmitatib⁹ ſiue aduerſitatib⁹. Exemplū in Job. in Thobia. ⁊ martyrib⁹ hic afflictis. Vñ meriſta. Eſt q̄ torquet̄: vt inde puri⁹ p̄betur. vel vt ei meritū cumulet̄. Tertio vt de⁹ p̄ tales glorificet̄: nam artifex bon⁹ quandoq̄ op⁹ ſuū deſtruit vt in renouatione melioris glorificet̄. Sic de⁹ quoſdam caſtigat in infirmitatibus vt ſanatione eoꝝūdē cōgſcat ⁊ collaudet̄. Exē plus in ceco nato de quo ſaluator dic hic Neq̄ hic peccauit neq̄ parētes eius. ſ. propter q̄ō peccatum ipe cecus nat⁹ ē: ſed propter hoc cecus natus eſt vt manifeſtēt opera dei in illo. Quarto vt quis eternaliter crucietur hic incipiat. ⁊ ſic ſine fine in miſeria permaneat. naꝫ agricolatoꝛes arboꝛes ſteriles p̄mo cortice denudant inferius. vt ſic citius deſiccētur: ⁊ tandem ad ignē cremandū aptius diſponant̄. Sic deus quoſdam malos peccatoꝛes hic q̄n q̄ incipit punire auferendo eis bona tēporalia. ſanitatem ⁊ proſperitatem. vt abbilitentur ad cruciationē ꝑpetuam. Act. xij. ⁊ in ſodomitis. Gen. xix. Dathan et Abiron. Nume. xvi. ⁊ in multis pcōrib⁹ homini. Meriſta. Eſt qui torquetur: vt perpetuo crucietur. Quinto vt a peccato quis purget̄ ⁊ ſatiſfaciat ꝺ p̄miſſis. ⁊ potius hic q̄ in purgatorio· ſicut pater caſtigat filiū ⁊ dn̄s ſeruum: vt emēdet delictū ⁊ percipiat dignum ſtipendiū. Sic deus peccatoꝛem caſtigat vt hic emendat⁹ poſt mortē acq̄rat regnum eternū. Exemplꝫ in maria ſoroꝛe moyſi. de qua dicit̄ Nume. xij. q̄ fuit lepra percuſſa ⁊ filij iſrael. ⁊ quotidie multi xp̄iani hic a deo flagellantur infirmitatibus ⁊ alijs aduerſitatibus: vt peccata emendent ⁊ poſtea vitā eternā habeant. Meriſta Eſt qui torq̄tur vt crimen purificetur. Debēt ergo tales afflicti eſſe patiētes. vt in patiētia ſua poſſint poſſidere regnū dei ⁊c. Quantū nunc ad continuationē litteralē euangelij xp̄s heri oñdit ⁊ redarguit iudeos de legis preuaricatione. hodie inſtruit p̄uaricationis emendationē in ceci curatione. ꝟm hoc tres ſunt partes. In prima oſtendit̄ cecitatis accuſatio. ibi. ꝓteriens ieſus. In ſecūda infirmitatis curatio. ibi. Hec cū dixiſſet. In tertia dei ptātis cōmēdatio. ibi. Ille hō. ⁊c

Quātū ad primā ptē ſcōz

Criſo. Judeis inerant duo contra xp̄m. ſcz furoꝛ ſeuiēdi. ⁊ duritia credendi. vt ergo eoꝝ furoꝛem mitigaret ſe abſentauit. Nam vt dicitur Johānis. viij. Uidēs ieſus q̄ iudei volebant eū lapidare exiuit de templo ⁊ miraculoſe ſe inuiſibiliter p̄ mediam illoꝝ ibat. in quo tranſitu vidit in via illum cecum: de quo hic dicit̄. quia natiuitate cecus erat: quem ieſus diligen

ter respiciens ad hoc vt discipulis daret querendi occasionem interrogabāt discipuli eius de causa cecitatis. putabant cm̄ ex eo qđ dñs dixit prius languido sanato vt habetur Joh̄is. v. Vade t amplius noli peccare ne tibi deterius contingat. qđ petm̄ esset causa languoris. Ideo xp̄s rñdens dixit eis. Neq; hic peccauit tc̄. sed vt manifestentur opera dei. s. per miraculosam operationē illuminationis. Ideo subdit. Me oportet operari signa miracula faciendo. tc̄. Quia sicut vnicuiq; est operandum quando dies est t nō de nocte sic necesse dies mee operationis per quas ille qui misit me manifestabitur. t hoc in illuminatione huius cece. Qđ aūt dies ē ex presentia lucis patet. sed ego sum lux mūdi. t q̄ diu sum in mūdo lux sum ego mūdi. t ergo oportet operari miraculose t duriciam incredulitatis indecoq; per diuinā operationē emollire. A Moraliter. videmus vnūquodq; in p̄ncipio t radice destructū p̄similem t parē fructū pere. sic radix arboris vermibus corrupta producit fructū defectuosum. Et sic dicunt q̄dā naturales. leprosus qui ex ebrietate leprā incurrit: oēs de eius stirpe erunt leprosi. Sic ad propositū petō actoris successiōe damnātur heredes. Unde. Bieſi cōmittente symoniā totum semen eius in eternū damnatum est. quod intelligitur ꝺ semine vicij non generis. Si ergo filij qui promissionum sunt ꝓputātur in semen bonū. ita qui erroris sunt ek̄i manf in semē malū. Nā t iudei ex patre diabolo sf: nō carnis successiōe: 8 crimis i. q. i. Cito. Cū ergo radix humane nature. s. primus parēs actuali ꝓtagione infect⁹ fuerit t secūdo motū sensualitatis rōez execauerit t sciam sibi datā amiserit ei⁹ oēs posteriores ꝑticipant in crimine. etiā ꝓnies est eos in pena cecitatis t ignantie ptícipare. Unū. C. de episco. l. ij quenq̄. Cōuenit eos quos par facin⁹ inq̄nat t equat simili pena cōmutari. B Genus ergo humanū a patre primo infectum t excecatum quinq; milia annoꝝ in tenebris ignantie t cecitatis sedebat: vsq; quo xp̄s filius dei mundū pertransiens oculis misericordie t gratie eū diligent respexit. sicut eum a tribus cecitatib⁹ liberauit. Habuit enim cecitatem Innatam p petm̄ originale. Causatam per petm̄ actuale. Innuerat a petm̄ consuetudinale. Dico primo qđ genus humanum a patre Adā habuit cecitatem innatam p petm̄ originale. Omne enim peccatum mentem quodāmodo excecat. Et ideo philosophus dicit. iij. ethic̄. Omnis malus ignorans Hoc autem malū mentē excecās per inordinatum morū fomitis concupiscētie traductum est a parentibus in prolē. Juxta illud p̄s. l. Ecce enim in iniquitatibus cōceptꝰ sum. Et ideo cecitas que ex isto peccato prouenit ꝓnascitur homini. De qua apostolus. Epheb. ij. Nascimur omnes filij ire. E Habet em̄ hec cecitas triplicez defectū. Primus est culpa. t q̄diu hec stat semper hō ligatur ad ppetuā penam damnationis. Qđ dei filiꝰ oculis misericordie respiciens pertrāsiuit genꝰ humanum collirio gratie: t pro omni tēpore sufficiens remedium adhibuit in tēpore nature collirium oblationis t decimationis ꝓtulit. Dedit tēpore legis scripte collirium circūcisionis in tempore gratie perfectissimum. scz baptismum q̄ non solum tollit defectum illum cecitatis: imo etiam gratiam confert. t baptismum suscipientem confortat t roborat. Secūdꝰ defectus est pena peccati originalis: t ē fames: sitis: frigꝰ: mors: t naturalis incineratio. t huiusmodi. Hec autem penalitates per baptismum nō tollunt ꝓpter exercitiū t alia q̄ alio loco notant. Tertius defectus est fomes qui habet difficultatē ad bonum: t pronitatē ad malum. Istos defectus recognoscēs apl̄us ait. Infelix ego sum. quis me liberabit a carcere mortis huius. Non em̄ illud bonum qđ volo facio: sed quod nolo illud malū facio. D Sed querit quō aīa maculatur originali peccato. Dicit magister. ij. sen. di. xxxi. q̄ quia caro per peccatū corrupta fuit i adā adeo q̄ cū ante peccatū vir t mulier sine incentiuo libidinis t concupiscētie feruore possent conuenire: esset q; thorus immaculatus. iam post petm̄ non valet fieri copula carnalis absq; libidinosa concupiscentia: que semper vicium est t etiaz culpa: nisi excusetur per bona coniugij. In concupiscentia igitur t libidine concipit caro formanda in corpus prolis. Un̄ caro ipa q̄ concipitur in viciosa ꝓcupiscētia polluitur t corrumpit. ex cuius contactu anima cū infunditur: maculā trahit. i. vi-

tium concupiscẽtie qua polluit ⁊ fit rea-
q̃ est originale pcm̃.¶Hoc põt ostendi tri
bus exemplis. Primũ in rebus sensibili
bus videm⁹ qꝫ corpus quod induit sor-
didum vestimẽtum ab eo inq̃natur. Sic
spũs rõnalis qui induit corpus infectũ
concupiscentia genitoris dr maculari.
Unde dicit Grego. in mora. qꝫ domos
luteas inhabitam⁹ q̃diu in corpe terre-
no subsistimus. Et sicut qui tangit picez
inquinabit ab ea. ita aia ex spũali cõtra
ctu corporis. Secũdo oñditur in legib⁹
Est em̃ lex. ff. de sena. femie. qꝫ si filia se-
natoris vel pncipis nuberet plebeyo fit
vilis cõditionis sicut ipse. Sic aĩa que ẽ
filia summi iperatoris ab ea ꝓducta qñ
comũgitur corpori ab Ada propagato
et infecto vitio cõcupiscentie cõtrahit vi
litatez ipsius. Tertio ex canoñ. xxxij. di.
seriatim. qr si quis cõtrahit cum corrup-
ta efficitur irregularis: et sacros ordines
non potest recipere nisi cum eo dispense
tur: ita spũs noster existens filius sum-
mi regis cõtrahẽs cuz carne corrupta ef
ficitur irregularis: vt ordies celestes nõ
possit acceptare nec ad ordies hierarchie
celestis collocari: nisi mediãte baptisma
te cũ eo dispẽsẽt. ℰ Secũdo hõ habu
it cecitatem causatã per pcm̃ actuale. qr
pcm̃ actuale mentem excecat. qr omnis
malus ignorãs. ¶Hoc patet in primo hõ
mine. qui per peccatũ actuale cognitõe
dei priuatus fuit. Nam ꝑm magistrũ. ij.
senten. di. xxij. ¶Homo ante lapsum p̃di-
tus erat triplici cognitõe. scz rez facta ꝓ
propter se. Omniũ em̃ rerũ naturas ⁊ ꝓ
prietates vidit ⁊ cognouit: ⁊ ideo nõ de
us nec angelus: sed hõ omniũ aiantiũ
nomina imposuit. Unde magr̃. ¶Hoz enim
oĩm de⁹ sciẽtiã tribuit ⁊ prudentiã hõ
mini atqꝫ curã reliquit: vt dñationi eius
subiicerẽtur. ⁊ rõne eius gubernarentur
vt sciret illis necessaria ꝓuidere a q̃b⁹ e-
molumẽtũ debebat recipe. Et dic magr̃
qꝫ illã sciam de prudẽtia ꝑ pcm̃ ñ amí-
sit sic nec illã q̃ carni necessaria ꝓuideret
qr in scriptura de hmõi hõ nõ erudit. scz
de scia aie quã peccãdo amisit. Creatoris
quoqꝫ cognitõez hõ hũit. cognouit enim
a q̃ creat⁹ fuit: nõ eo mõ cognoscendi q̃
ex auditu solo ꝓcipit. quõ a credẽtib⁹ ab
sens querit: ℟ quadã interiori ispiratiõe
dei cõtẽplabat. nõ tñ ita excellẽter sic p⁹
hãc vitã scrĩ in celo visuri sunt. neqꝫ ita i
enigmate qualiter in hac videm⁹. ¶Hanc
cognitõem et visionẽ etiã homo per pec-
catũ amisit. Porro cognitõez etiã sui hõ
accepit: vt ⁊ q̃d deberet superiori: ⁊ q̃d e-
qli et inferiori nõ ignoraret. Cognitionez 3.
quoqꝫ suã et ordinẽ. s. qualis fact⁹ esset
et qualit̃ icedere deberet: q̃d agere ⁊ q̃d
cauere intellexit. ¶Hãc etiã visiõem intel-
lectualẽ ⁊ cognitõnẽ per pcm̃ hõ amisit
pariter ⁊ amorem. Quare de eo bñ dicit
Actu. xiij. Eris cecus nõ videns. ℰ
Figurat. iij. Reg. xxv. in Sedechia re-
ge quẽ Nabuchodonosor rex babylonis
cepit ꝓpter violationẽ iuramẽti ⁊ fidei
⁊ filios ei⁹ quos occidit corã eo. eraitqꝫ
sibi oculos. ⁊ postea posuit in carcerem.
Sedechias recte designat hoiez ꝑmũ si-
ue aliũ actualr peccãtẽ cõ deũ qui violat
per inobedientiã fidẽ deo ꝓmissaz q̃ sta
tim a dyabolo capit q̃ est rex ꝓfusionis.
¶Hic filios ei⁹. s. virtuosos ⁊ pios affect⁹
amoris occidit ⁊ ãnihilat: ⁊ sibi oculos co
gnitõis eruit ⁊ fruituti sue eum astrigit.
hic pctõr bñ poterit dicere illõ Thob. v.
Quale in gaudiũ est q̃ in tenebris sedeo
et lumẽ celi nõ video. Unde Amb. in exa-
merõ. Si ceco dãnũ est hui⁹ solis mate-
rial̃ grãz nõ videre: qꝫ tomaqꝫ pctõri dã
nũ veri lumis munere defraudato ppe-
tue noctꝫ tenebras sustiere. Tertio hõ so-
cietatẽ hẽbat cõsuetudinalẽ ⁊ iueteratã:
Sicut em̃ ꝑ pctõ originali hũit cecitatẽ
inchoatã. ⁊ ꝑ pcm̃ actuale ꝓtinuatã ita
per cõsuetudinẽ pcti vsqꝫ ad finez dedu-
ctã habuit cecitatẽ inueteratazꝫ. ¶Hec ceci
tas piculosissima est ⁊ damnosissima. qr
nõ solũ hoiem priuat donis naturalib⁹
⁊ gratuit̃: imo etiã aiam ligat ⁊ vinc̃at:
⁊ ꝑpetue seruituti dyabolo subiicit. ℬ
Figurat̃ Judi. xvi. in Sãsone q̃ decept⁹
a Dalida plieqꝫ ligat⁹ tãdẽ a philisteis
ipa ꝓcurãte ligat⁹. raS⁹ ⁊ excecat⁹ ẽ. ⁊ in
carcerẽ posit⁹ vt clarius patebit i expositi-
one. Sãson fortẽ ẽ hõ hñs arbitrij liber-
tatẽ qui cogi nõ põt. cui⁹ fortitudo est in
capillis. i. in donis gratuitis ⁊ naturali-
b⁹ caput mẽt̃ sue ornãtib⁹. Dalida pau-
pcula ẽ sensualitas cui ꝓiũgit̃ hõ ꝑ rõez
fidei miracli: qñ adhuc ad carnalia ĩcli-
tur. Philistei iimici. s. demões ei vocato
ad gliaz iuidẽtes. Et qr hoiez nõ possũt
decipere nec excecare nisi per carnem et

sensualitatē: ió ad mulierē recurrit vt homini blandiatur. Caro aūt querens spiritū decipere cōcilio phylistinox. i. demonioz primo ligat eum neruiceis funibꝰ et spm̄ trahit ad carnis delitias. Secundo ligat eum septem funibus nouis. scz per mūdanas excellētias que signāturi canapo et filo rotto. Superbi em̄ eleuant vt canapus. Tertio ligat crines cū liceo t clauo fixo in terra dum facit spm̄ ad illa tēporalia affectiōne placabiliter inclinari. Licet aūt illo triplici modo hō sit ligatus: tñ sua fortitudine adhuc nō ē priuatus. qz nō dum est peccati tanta complacentia ꝙ in illis induretur: vel ad opus per ꝺsensum inclinetur. Sed si miser Samson obdormitat sup genua Dalide salutem suā. scz negligendo t sensualitati ꝺsentiēdo caputq; iclinādo. Tūc a dyabolo tonsore homo raditur. qz gīa spoliatur: debilisq; efficitur: non valens resistere. Tūc capitur t ligatur culpe vinculo t in vtroq; oculo excecat. dextero. s. non considerando q̄ tum amisit. sinistro q̄ tum cōmisit. Carceri mancipatur male consuetudinis t seruituti dyaboli subiugatur. qui eum molere faciunt dum instar rote de pctō in pctm̄ voluitur: t malum remissum frequenter reiteratur. Nos cecos dei filius veniens in hunc mundū considerās illuminauit: t eoz cecitatem misericorditer abstulit. Vñ Grego. Ecce cum quippe genus humanū quod in parente primo a paradisi gaudijs expulsū superne claritatē lucis ignorans dānationis sue tenebras patitur. Sed tamen per redēptoris p̄sentiam illuminatur: vt eterne lucis gaudia iam per desideria videat: atq; in via vite boni operis gressꝰ ponat. Et infra duz ꝺditor noster appropiquat Hierico. i. defectui cecus ad lumē redit. quia dum diuinitas defectū nostre carnis suscepit: cecum humanuz genus lumen qđ amisit recepit. Venit em̄ illuminare hijs qui in tenebris t in vmbra mortis sedent. Luce primo.

Explicatio figure.

Secunda ps in q̄ oñditur

cecitatis curatio. ibi. Hec cū dixisset. Nota notatorium. Syloe fuit piscina aque q̄ replebat ex aqua Syloe posita ad radicem montis Syon. ad quez cecus ille lutosis oculis abijt t lauit: t veit videns

Moraliter est notādū. ꝙ p illā piscinā aque designari pōt penitentia: que post naufragiuz sola virtute passionis xp̄i efficaciā hz lauandi omnes peccatores cecos. Nam sicut ordinatione ecclesie ecclesia aut cimiteriū pollura semine vel sanguinis effusione immūda ē: nec in ea celebrari dēt diuina nisi prius recōcilietur et aqua bñdicta consecretur. vt dicitur ꝺ conse. eccle. c. Si eccl'iam. Etiam si aliqs excōmunicatus vel paganꝰ ibi sepeliat sunt inde eijciendi. nec in eadem celebrari dz ante eiectionem. eodē capō. Sic ecclesia xp̄i anima polluta peccato mortali immūda est: nec in ea laus diuina celebratur: nisi peccata mortalia fuerint eiecta: t ipsa aqua penitentie lota t mundata. De qua aqua penitentie dicit Ezechias xxxvi. Dabo vobis aquā mūdaz t mūdabimini ab omnibꝰ inq̄namentis vr̄is. Vñ de pe. di. i. neminē. Nemo potes ab errore ad veritatē: a pctō ad correctōem: nisi per veram penitentiā trāsire. Reuocat em̄ a morte ad vitā: ꝺ tenebris ad lucem: a peccato ad iusticiaz. ab errore ad veritatē. c. Anteq̄. vbi prius. ¶ Debet igitur quilibet libenter penitētiā suscipere: ad instar huius ceci. Abire ab erroris laqueo cordialiter penitendo

Lauare in doloris alueo integraliter confitendo. Venire ab erroris studio veraciter satisfaciendo. Primo nanq; debet homo abire a peccatis. Vñ de pe. distin. iij. Pluit. t sunt plures in tex. et i glo. Abire est pctm̄ detestari: corrigere: t ab ipso recedere. Nullꝰ enim inimicus tam letalis qui nō delinquēti ignosceret cognito eius dolore cordis. et firmo proposito satisfaciēdo ꝺ dāno illato. Sic deus cognitor occultoruz cordium ignoscit statim delinquenti si detestatur malum contra eum factuz. t ꝓponit firmiter corrigere t satisfacere. ¶ Arist. in secretis secretoz. Cum hoies veniam implorant t de reatibus penitent: verisimile ē ꝙ deus ab eis auertat qđ trepidāt. Exēplum in Magdalena. in Maria egipciaca. Nā vt dicit. i. Regū. xix. Dauid timuit Saul ꝙ caderet in manꝰ eiꝰ. abijt t fugit a facie eiꝰ t saluatꝰ ē. Sic ne dominus deꝰ sup peccatorē irascat. et cum eternaliter perimat t damnet: debet abire a peccatis per veram cōtritionem et

cordialē cōpūctiōnē ꝙ tm̄ de offensa dei dolear ꝙ cor in signū amaritudis effundat lachrimas. Un̄ Prosper de pe. di. i. Porro lachrime ex vera ꝯtritiōe fluētes resurgūt eterni ignis incēdia ꝛ tpalibus penis ꝯmutāt eterna supplicia. ¶Hoc cōsiderās Dauid dixit. Lauabo p singl̄as noctes lectū meū. i. ꝯsciaz. lachrimis meis stratum meū rigabo. Un̄ Lu. vi. Beati q̄ fletis q̄ ridebitis. Legit̄ in vitas patrū ꝙ fratres fuer̄ simul ꝯgregati. ꝛ rogauerūt btm̄ Arseniū vt diceret eis aliq̄d ꝯbū edificatōis. q̄ fleuit dicens. Producāt oculi vr̄i lachrymas ꝛ ꝯburāt cor pora vr̄a nec et̄nū ꝯburāt. Itē ibidē dr ꝙ senex q̄dā fleuit incōsolabil̄r. d. se audiuisse voces inmūerabiles frequēter dicētes. Uenit q̄ nō fleui. Et doctor deuotus loq̄tur de p̄fe nr̄o Frācisco dicēs. ꝙ nunq̄ cessauit lachrymarū ymbr̄ib⁹ oculos expiare mētales. Cū em̄ ex fletu cōtinuo infirmitatē oculoꝝ incurrisset maximā suadēte sibi medico ꝙ abstineret a lachrymis si corporā vis⁹ cecitatē vellet effugere. vir sctūs rūdit. Nō ē frater medice ob amorē lumis q̄d hēm⁹ cōe cū musc̄. visio eterni lumis repellēda vl̄ modicū. q̄ nō spūs ꝓpt̄ carnē: ⁊ caro ꝓpt̄ spm̄ bñficiū lumis accepit. ¶Mallebat siq̄dē corpalis visus lumē amittere: q̄z lachrymas q̄b⁹ ocul⁹ mūdat̄ interior: vt deū videre valeat repssa deuotōe spūs iplere. ℟ Sz queris q̄ta dz eē cōtritio. Dicūt q̄dā ꝙ tāta: ꝙ pctōr potiꝰ voluissz oēm penam subire q̄ peccasse. xxxij. q. v. ita ne. Unde ¶Richar. iiij. sup sen. di. xvij. ponit hāc ratiōez d. ꝙ in amissiōe rer̄ necesse ē: vt tm̄ vrat dolor q̄ tū inheserat amor. ⁊ sūmuz bonū p q̄d pctm̄ amittit̄. s. mortale maxime ē diligēdū. iō p pctis maxia req̄rit̄ cōtritio. Sed dicēdū simpliciter. ꝙ lz talis cōtritio eēt magꝝ pfecta nō tm̄ necessaria Sz sufficit̄ bm̄ ¶Anth. de butrio in lectura sua sup illo ℣bo Lauceat. de pe. ꝛ re. ois vtriusq̄ sex⁹. ꝙ doleat ꝙ deū offendit. q̄ si doleret nō de offensiōe dei: ⁊ de infamia quā incurrit vl̄ q̄ ꝓpt̄ hoc honorē suū amisit. tal̄ pnia nō esset sufficiens neq̄ digna. l. dis. vt ꝓstituer̄. Pro quo notādū. ꝙ pnia seu ꝯtritio ē triplex Una pueniēs p pctis ex ꝯsideratōe divine bonitat̄ ꝛ mie reducēs hoiez ad emēdā ꝛ ꝯtritōez. tal̄ ꝯtritio ē solū i bonis ꝛ sola pfecta ꝛ fructuosa. Alia ē pueniens ex sola ꝯsideratōe pene tpal̄ vl̄ gehēnal̄ vt puta ifamie amissiōis honoris ꝛ huiusmodi vt dicā ē. Et tal̄ etiā ē in dānab⁹ ꝛ ifructuosa. Tercia pueniēs ex solo horore sceleris pstemēs vsq̄z ad desperatōez tal̄ etiā ē in mal̄ ꝛ ifructuosa. Sic ptz de iuda q̄ pnia duct⁹ ex horrore sceleris dixit peccaui tradēs sāguinē iustū. ꝛ desperatus laqō se suspēdit. ¶ Secūdo dz hō pctōr se saluare p integrā ꝯfessiōez. Isai. i. Lauamini ꝛ mūdi estote. auferte malū cogitationū vr̄aꝝ ⁊c̄. Primū respicit cōtritōez. secūdū ꝯfessiōez. Per ꝯfessionez em̄ possum⁹ mala ppetrata tā cogitatōe q̄z operatōe expellere. Nā sic̄ huus volēs stubā vl̄ camerā bñ purgare ꝑmo pluueres aqua spargit. postea p scobā ex oib⁹ angul⁹ ꝯgregat ꝛ eijcit. Sic̄ postq̄z pctōr de oib⁹ mal̄ dolet ꝛ aq̄ lachrymarū spargit dz ex oib⁹ viribus aie ꝯgregare pctā ad meōriā ꝛ p scobā ꝯfessionis itegraliter eijcere. Un̄ ps. lxxvi. ¶Meditat⁹ sum nocte cū corde meo: ꝛ exercitabar. s. p dilīgēte inq̄sitōez oīm malorꝝ meorꝝ ꝛ scobebā p ꝯfessiōez spm̄ meū. In q̄bus ℣bis tria notāt̄ necessaria ad fructuosā ꝯfessionē. Dzo ꝙ sit p̄meditata. Null⁹ ei syn dic⁹ alicui⁹ dñi redderet rōez: nisi primo apō se de oib⁹ p̄meditar⁹ eēt quō vl̄ qualiter vl̄ q̄ tū exposuisset. Sic q̄libz volēs fructuose coram sacerdote deo rōez reddere de pctis dz pri⁹ oia p̄meditari quō vl̄ quotiēs inutiliter exposuerit tps: polluerit aiaz ꝛ corp⁹: vt nō sicut canis rabid⁹ ad coquinā ipe ad sacerdotē veniat ignorans q̄d ꝯfiteri debeat. ꝛ ꝙ sacerdotem oporteat p te ꝯfiteri. Un̄ postq̄ Dauid cōtra deū peccauit: anteq̄z dñs cōfitereť pctm̄ suū in dolore cordis premeditatus fuit. Quare dicat ps. xxxi. Dixi cōfitebor aduersum me in iustitiā meā dño: ꝛ tu remisisti impietatē pctī mei. Sup quo verbo dicit magr̄ sentē. iiij. disti. xvi. allegādo Lassio. Dixi. i. deliberaui apō me ꝙ ꝯfitebor. ꝛ tu remisisti ⁊c̄. ¶ Secundo requiritur ꝙ sit integra ꝛ clara ꝛ non palliata. Null⁹ em̄ occultādo pctā sua ꝛ nō circūstātional̄r ea declarando satisfacit p̄cepto eccl̄ie in quo p̄cipit̄ oēm fideli adulto ꝙ oia sua pctā fideliter. i. circūstātionaliter ꝯfiteat̄. Un̄ magr̄. iiij. sen. di. xvi. allegādo Aug. dicit. ¶Nō consideret

qualitatē crimis.in loco.in tpe.in pseue rātia.in varietate psone. Faciūt eñ plu/ res tot circūlocutones palliatas ⁊ occul tas: ꝙ nisi confessor p astucias obuiet nul/ lo mō talit se deliqsse fatereñt. Dū ppa rātur quidā facīēti laborintū de quo rec tat Quidā. ꝙ q̄dā oriētal talē fecerat la borintū in quē q̄cūq; intrauerat nūq̄ ex ire valuit.in quo includebat q̄dā aial mirū thauro qđ oēs ingrediētes deuora bat. Tandē quidā astut volēs ingredi ⁊ thaurū occidere assūpsit globū fili ⁊ li gabat ad ostiū laborinti: quē globus te/ nuit in vna manu.i alia portauit massā ⁊ pilā de cepo pice ⁊ pilis factā: ⁊ descen dit ad locū vbi erat thaurus. Cū aūt ille aperet os eius vt deuoraret eus: ꝓiecit ille massā in os eius i quē mirabilr infixit dē/ tes suos: ⁊ accepto gladio iterfecit eū: et redijt p filū. Sic q̄dā pctōres fabricāt la borintū. ⁊ tot faciūt repagula ⁊ euasio/ nes in pctis: ꝙ ppetratū pctm nullo mō possint inuestigari. Ponet ergo confes/ sorē p astuciā ingredi p interrogatōes p filū pietatis ⁊ p pmissiones ⁊ alleuiatio/ nes vt confidētiā faciat ⁊ desparū os mol/ liat.sic pilā i os eius pūcit: ⁊ os aptū reti net vsq; pctā pmit: ⁊ dyabolū gladio li gue interimit ⁊ expellit. Tertio dz eē p/ pria ⁊ nō aliena. Dicit eñ ps. Scopebā ipm meū ⁊ ñ alterū. Dicit eñ i pcepto ec clesie sua pctā ad excludēdū alia: nisi sint ita cōnexa ꝙ ppria nō possint notifica/ ri. nisi etiā alia confiteant. Sūt eñ quidaz q̄ nihil aliud confitētur: nisi pctā alioꝝ: se/ ipsos in oib excusantes.sicut phariseus. Dñs puer.xviij. Iust accusator est sui. Qui vere confitet q̄ se accusat: ⁊ malum qđ fecit sibi imputat ⁊ nō alteri. Sz q̄si oēs sequūtur primos parētes. Nā adā vt dr Gen.iij.qñ a dño interrogaret q̄re đ li/ gno veritо comedisset: seipm excusauit, ⁊ mulierē accusauit dicēs. Mulier quā dedisti socia dedit mihi de ligno ⁊ come di. Similr mulier icrepata excusando se imputauit pctm suū serpēti dicēs. Ser/ pes decepit me. Sic q̄ñq; excusando so/ lēt hoies pctā demoni imputare.

Exemplū quondā accidit puellā mora/ tē in cuitate multū tēptari a iuuenib in formicatōe. vt ergo hāc tēptatōnez fuge ret pposuit extra cōitatē i quodā castro cuidā dñe nobili famulari: cui iter arripi enti ꝙ sus castrū in forma adolescētis de mō appuit querēs quo pgeret. Cui ipa ei ppositū exposuit: ⁊ demō dissua sit ⁊ per oppositū picula ibi fore mlta pdixit. ⁊ di sparuit. Post hoc breui tpe interuallo p quēdā famulū castri adamat ⁊ impgna tur: ⁊ de castro expellit. Qua redeūte cū dolore ⁊ fletu ad priorē ciuitatē denuo ei dyabol appuit ⁊ cām doloris ei q̄siuit ⁊ Rñdēdo inter alia subintulit. ⁊ dyabo/ lus in cōsuluit. Tūc dyabol dedit ei a/ lapā. Mētiris. qz in hoc loco tibi dissua si. ⁊ picula oñdi. ⁊ ex malicia ⁊ ppria vo lūtate feciſti. Sic etiā multi se excusant: qđ tñ ppio motu ⁊ malicia ppetrarunt Debes ergo deliberare integre ⁊ ppria petā cōfiteri ⁊ veniā mereris ⁊ vitā eter/ nā obtinebis. Vñ Gracian de pe.di.i. §.ecōtrario. Cōfessio aiaz a morte libe/ rat.paradisū aperit.spez saluādi tribuit Nā p confessionē chananea veniaz meruit Ninive ciuitas pmāsit. Xps latronez in paradisū sumpsit. morbida ouis nō cōtē nit. ⁊ pdig filius ad patrē reuertit.

Tertio hō dz venire cū rigoris studio sa tisfaciēdi. Job.v. Vade ⁊ āplus noli pec care: Nā tm Galienū aere expiratū ite/ rato respirare isanū ē valde ⁊ piculosuz Jō Arist.in de regimīe pncipū scribēs ꝙ apto sup nos ostio samp dormiam. Ne igit petā expirata ⁊ delecta p contritio nē et cōfessionē reiteremꝰ dz cordis desi riū versus inferiora esse clausum: ⁊ ad su periora aptum: vt affectuose semp que/ ramus deo placere ⁊ de peccatis ⁊ offen sis dei ⁊ pximi satisfacere. quod potest fieri tripliciter sicut prius habetur.

Tertia pars in q̄ oñditur

pietatis dei cōmendatio. ibi. Ille homo Nā cecus a iudeis interrogatus de illu minatōe oculoꝝ. Primo vt eos certifica ret de facto oñdit rem ⁊ subiectū facti. s. seipm illumiatū vt cognoscerēt di. Ego sum. Secūdo oñdit facti autorē: vt non dubitarēt: di. Ille hō q̄ dr ibs. Tertio in dicauit modū: di. Lutū fecit dñs ex spu/ to ⁊ liniuit oculos meos: ⁊ vidco. Judei aūt indurati malicia volētes miraclz an nihilare dicūt xpm esse pctōrē. qz sabba/ tū nō custodit ⁊ infirmos i eo curat. Sz cecus veritatē testificans dicit xpm esse pphetā ppter miraculū. P Mora/

liter hō fide illuminat⁹ ꝺſtant xp̄itatē tā verbis ꝙ̄ facꝫ atteſtare ꝺꝫ ⁊ nullo metu: nec terrore a veritate diſcedē. q̄ ē moneta dei. p qua iuſta cōmutatōne dat hōmini p̄miū eternū. Nā q̄ monetā alicui⁹ princi pis falſificaret peccaret g̃uit. ⁊ ꝑm leges eſſet dign⁹ aduſtiōe. ℒ. ꝺ falſarij s monetaz. l. i. Sic graui⁹ peccat ⁊ dign⁹ ē et ni ignis pena q̄ veritatꝫ monetaz dei falſifi cat ⁊ p mendaciū occultat. Vñ Aug. ⁊ re citat. xi. q. iij. Quiſqs metu alicui⁹ ptātꝫ veritatē occultat ira dei ſup ſe ꝓuocat: qꝛ magꝭ timet hoiez ꝙ̄ deū. ⁊ ita vterqꝫ reus eſt. Et q̄ veritatē occultat ⁊ mēdaciū pro fert: qꝛ ille ꝓdeſſe nō vult ⁊ iſte nocere de ſiderat. Sꝫ q̄d ſi aliqs coact⁹ negat xp̄m ore ꝛ corde non negat. videt ꝙ nō peccet qꝛ ex corde ꝓcedunt virtutes. ⁊ de⁹ cor in terrogat ⁊ nō manū. xxij. q. v. Si q̄d iue niſti. Bar. bri. dicat in apparatu ſup illo xbo negauit. xi. q. iij. non ſolū ꝙ morta liter peccat. qꝛ nulla ꝓditiōe ꝺꝫ ad hoc ad ducī. Q Vñ Criſo. Non ſolū eſt ꝓ ditor veritatꝫ ille q̄ tranſgrediēs veritatez mendaciū loquit. ꝛ etiā ille qui non libe re veritatē ꝓnūciat quā libere ꝓnūciare oportet. Veritas ꝗ̄ pro oīb⁹ eſt Inquirē da cum ſtudio. Deferenda cū odio. Pro ponenda forti animo. De primo Eccl. ij. Pius eſt miſericors de⁹: ⁊ remittit in tpe tribulationib⁹ peccata ⁊ protector ē oī bus inq̄rentib⁹ ſe in veritate. Nam ſicut videmus ꝙ q̄libet volens ꝙtrahere mri moniū poti⁹ eligit ſponſam pulcrā potē tē ⁊ nobilē ꝙ̄ in his ꝓditoib⁹ deficientem Sic volēs copulare xtutē potius eligere ꝺꝫ veritatē que eſt pulcherrima dilectiſſi ma ⁊ nobiliſſima filia eterni regꝭ excellēs oīa. Hanc em̄ ſapientiſſim⁹ Salomō ſibi deſpōſauit ſpōſā. di. Sap̄. xiij. Hāc ama ui a iuuētute mea ⁊ queſiui eā mihi ſpon ſam aſſumere ⁊ fact⁹ ſum amator forme illi⁹. Hanc etiā intuit⁹ fuit Zorobabel a doleſcēs. Et cognita ei⁹ pulchritudine et fortitudine ⁊ nobilitate ptulit eā dulcedi ni vini. fortitudini regis ⁊ nobilitati oīm mulierū prūpēs in ei⁹ laudē. dixit. O vi ri. nōne fortes ſunt mulieres. magna eſt ra. ⁊ excelſū eſt celū. ⁊ velox curſus ſolis ꝓuertit in gyro celū in locū ſuū i vna die. Nōne magnific⁹ ē q̄ b̄ fac: ⁊ veritas ma gna: ⁊ fortior ꝓ oīb⁹. Qis ra xitatē iuo cat. celū ētipam bñdicit. ⁊ oīa opa mouē tur ⁊ tremūt eā. ⁊ nō ē cū ea q̄cq̄ ī iquum Iniqu⁹ rex iniq̄ mulieres. iniq̄ oīs filij hoim. ⁊ iniq̄ oīm illoꝝ opa. ⁊ nō eſt in ip ſis veritas. ⁊ in ſua iniquitate ꝓbūt: ⁊ ve ritas manet ⁊ inualeſcit in eternū. ⁊ viuet ⁊ obtinet in ſecula ſeculoꝝ. iij. Eſdre. iiij. ℜ Secūdo veritas deferēda ē cū odio q̄ ꝑm Saluſtiū. Veritas parit odiū: ob ſequiū vero amicitiā. Nihilomin⁹ tñ ipa veritas lz ad tps poſſit opprimi. finalit tñ triūphabit. In cui⁹ figura legit de Jo na. ꝙ multipl'r fuit tribulat⁹. etiā multi plicit liberat⁹. Dicit em̄ Jonas filius a mathi. i. fili⁹ xitatꝫ: nō ꝙ p̄ ſuus eripe amathi. vel ſic vocaret. Sed qꝛ Helyas eū ſuſcitauit a mortuis ⁊ reſtituerat eum matri ſue q̄ ꝑ filio reſuſcitato regratian do dixit Helye. Nūc video ꝙ vir dei es ⁊ verbū eius in ore tuo verū eſt. iij. Regū xvij. Et ex illa hora ⁊ deinceps vocat⁹ ē Jonas fili⁹ amathi. i. fili⁹ xitatꝫ. Modo ſic ē ꝙ de nullo alio legimus q̄ tot ꝓcula euaſerit ſic Jonas. Prio em̄ fuit fili⁹ vi due Sareptane. de q̄ ꝺꝫ cui⁹ filius mīſſa milias egrotauit. ⁊ erat languor fortiſſi m⁹. eo ꝙ in eo nō remaneret alit⁹ q̄ poſt ea mortu⁹ fuit ⁊ reſuſcitat⁹ ab helya. Iſte addulc⁹ fact⁹ eſt ꝓpheta ⁊ miſſus fuit ad p̄dicādū niniuitis. Et volēs fugere ī thar ſis ꝑ mare facta tēpeſtate maris ⁊ ſorte ca dēte ſup eū eiect⁹ eſt de nauī ⁊ ꝓiectus in mare deuorat⁹ eſt a cete. Tertio conſerua tus eſt i ventre ceti tribus dieb⁹ ⁊ tribus noctib⁹. Quarto euomit⁹ eſt de ventre ce ti in aridā. Quinto aduſt⁹ eſt tāto feruo re ſolis ꝙ ꝑiuit aie ſue vt moreretur. ꝺ. Heli⁹ ē mihi mori ꝙ̄ viuē. Ecce q̄ tas aduerſitates ⁊ tribulatōes ſuſtinuit fili⁹ xitatꝫ. in ſignū ꝙ q̄cūqꝫ xitatē cōſtanter tenet ꝓſecutiones ⁊ tribulationes patit: ꝛ fi nalit liberabit. Vñ Job. viij. Si mānſeri tis in ſermōe meo veri diſcipuli mei erit: ⁊ cogſcet veritatē: ⁊ veritas libabit vos. S Nōne hic cecus propt xitatē expul ſus atqꝫ maledict⁹ eſt a iudeis. ꝛ tandē a xp̄o ſuſcept⁹. ⁊ diſcipul⁹ ei⁹ fact⁹ ab oīm b⁹ malis liberat⁹ ē. Hō de hoib⁹ ē ſicut de Pilato q̄ q̄ſiuit a xp̄o. q̄d eſt veritas. ꝛ ñ ſum noluit expectare. Dicētiā multi hodie q̄runt veritatē: ꝛ eā audire cōtēnūt Vñ ap'ls ad Thimo. A veritate quidem auditum aduertent: ad fabulas aut cō uertent. Hūdus ꝓparatur hodie cuidā

valli.de q̃ loq̃tur Gerualis.d. Eũdo versus ytaliã via estaq̃ ẽ breuior: ꝑiculosior q̃ est ibi vallis dicta delentuscula. in cuius apice si q̃s clamauerit: vel tusserit: vl aliq̃d dixerit: statim ex altis rupib⁹ nix congulata descẽdit. ⁊ descẽdẽdo aliã niuẽ secũ trahit magꝝ cumulo: ⁊ pertrãseũtes clamãtes obruit ⁊ inuoluit ⁊ suffocat. Sic mundꝰ ꝓfundꝰ est in malicijs ⁊ hꝫ altos mõtes. s. ꝓsonas potẽtes: diuites: ꝑlatos ꝓncipes. cõitates plenas iniq̃tate ⁊ iniusticia ꝓ quos si eliq̃s clamaret vel clamauerit veritatẽ dicẽdo statim mouẽt dicẽtes. Ecce hic hõ seditiosus ẽ. vult cões ꝓ nos exicitare. expellat a nobis. Sic q̃ veritatez loquitur caput eius cõterit. Sicut dicebat quoddã ydolũ rome de quo q̃dã thaurũ abstulit cũ minis si eũ accusaret cor̃ senatoribus malleo vellet caput eius ꝓcutere Et q̃sitũ rñdit. Qui veritatẽ loq̃t ⁊c. vñ ps. Tãge mõtes ⁊ fumigabũt. Tertio ẽ vitas fortiaõ ꝓponenda ĩ bõa ꝓfidẽtia ⁊ patia. iuxt illud apli. i. Thim. iij. Argue obsecra: increpa in oĩ patia ⁊ doctria. nã sic ꝓ..nuata gutta solet tandẽ durũ silicẽ cauare. Sic freq̃ns correctio vitat insilata ⁊ audita q̃nq̃ grauissimũ petrã penetrat ⁊ cauat a pctis. Et si nõ pot exrigore ⁊ seueritate q̃rat ⁊ stillet verbũ veritatis in dulcedie ⁊ hũilitate. Verbũ ẽ dulce frãgit irã. puerb. xv. T Vñ legit de quodã rege babilõie cui nomẽ Enolmesadath q̃ multũ malicios⁹ tandẽ p quẽ dã sapientẽ hũiliter informat⁹ fuit ad viã veritatis reduct⁹. Dic em valde malicios⁹ fuit. nã ꝑem suũ in trecẽtas ptes fecẽ diuidi. ⁊ has ptes trecẽtis vulturib⁹ iussit dari ne iterato resurgeret. Insup increpationes de sua vita ꝓuersa a nullo audire potuit. imo correctores suos male tractauit ⁊ occidit. Qd q̃dã pbs noie Xerses. egregiũ portãs ludum scachoꝝ excogitauit: vt p hũc ludũ ipm reduceret ad veritatẽ vite: q̃ milites pdicti regis informãs de ludo in pñtia regis frequẽter insimul ludebãt. Et placuit lud⁹ regi. ⁊ ipm ludũ addiscẽ desiderãs cũ pdicto pbo ludẽdo bellare incepit. Et pbs ad eũ ait hꝰ regẽ nõ posse facere: nisi formã addiscẽtis assumeret. Et rñdit hꝰ rex eẽ ꝓuenies: Et tũc pbs ꝓprietatẽ scachorũ ⁊ mores regis ⁊ regine militũ ac ceteroꝝ officiatorum sibi descripsit. Et tũc rex cõminatorio pcepto ipsum int̃rogauit: quare hunc ludũ inuenisset. Et rñdit pbs. O dñe mi rex tuã vitã gloriosaz desidero vidẽ: quã ꝛ nõ possũ nisi iusticia ⁊ bõis moribꝰ sis insignit⁹: vt a ppõ diligaris. opto ꝫ fore te alterũ: vt tibi pri⁹ dñeris q̃ nõ in iure hꝰ violẽtia domiaris alijs. Justũ est em̃ q̃ alijs impare vis tibijpi impare possis. Et memẽto violẽta impia ñ diu durare posse. Et p hꝰ verba ⁊ sitia reduxit eũ ad bonos mores et ad veritatẽ vite ⁊ discipline. Sic etiã vita nr̃a est q̃si ludus scachoꝝ in q̃ freq̃nter cõtingit ꝙ q̃ lucrari credit luduz perdit. eo ꝙ ptẽ familie sibi spõte subtrahi pmittit: ⁊ finaliter ab aduersario in angulo quodam mactat. T Sic moraliter ad ppositũ. rex ille est spũs hũan⁹ q̃ hz regere oĩa ¶Regina est caro nr̃a. familia regis sũt sensus nostri bona naturalia ⁊ fortuita. mõ oĩa illa paulatiz auferũtur ab hoĩe. quia nunc perdit oculuz. nũc manũ. nũc res. s. rales. nũc honores. ⁊ tandẽ propriã carnẽ ⁊ cutem: dz spũs nõ dũ auferat. in fine tñ mortis ducit ad angulum angustie. ⁊ ibi mactatur. ⁊ ytinã non in medio tabule. i. iuuentutis. ⁊ tunc oĩs via eu adẽdi sibi ꝑcluditur q̃n in infernũ religat vt sibi oĩs possibilitas penitendi. ⁊ veniã consequẽdi denegat. Et sic hoĩes moraliter ludũt cum diabolo nr̃o aduersario ad scachos in hoc mũdo tanq̃ cũ ine..to: q̃ tñ expertissim⁹ est in ludo pdicto. Dz quid facit pctor hõ fatuus pmittit sibi auferri totã familiã suã hoc est manũ ad bñ operandũ presumens ꝙ tandẽ diabolũ mactare possit in ãgulo vite sue. ñ potiꝰ econtra mactat a diabolo q̃n eũ artat p mortẽ vt sibi nulla via penitẽdi pateat q̃ penã eterne dãnatiõis euadat in saculũ ꝓiciatur ⁊ claudit dũ indifferent rex nobilis ⁊ ignobil in ꝓfundo inferni ad vltimã ꝓfusionẽ ponit ⁊ iuxta demerita ppetue punit ⁊ ineuitabiliter seruat ⁊ claudit. Ibi em̃ null⁹ ordo ñ sempiternꝰ horror inhabitãs. ¶Nec q̃libet attẽdat tã nobil q̃ ignobilis: ⁊ mores malos ⁊ iniq̃tates p ludũ scachoꝝ corrigat ⁊ emẽdet priusq̃ ad saculũ inferni claudat.

Enolme sadath. rex.

xes pbs in ro schacoꝝ i.

Feria. v. post Letare: Sermo. xxx.

Batibs i ciuitatẽ

que vocat Naym. ⁊ ibant cũ eo discipli ei⁹ ⁊ turba copiosa

Dominica post festũ sancti
post pentecosten

Luce.vij.c. ✠ Scōz Ysiō.xij.li. ethi. dr q̄ pātbera oim aialiū est amicꝰ.exce/ pto draconeq̄ valde odit ꝓp̄t venenū t draco ipz fugit. De quo dicit pliniꝰ li. viij.c.xviij. q̄ maxia colorꝝ t macꝺorꝝ va rietate decorat.qō cū comederet tsatura tū fuerit:se recōdit in spelūcā.t p tres di es fere ꝯtinue dormit.pꝰ triduū vo a sō/ no surgēs emittit vocez.t ab ore eiꝰ exit odor aromaticꝰ sup modū suauis. ꝓp̄t cuiꝰ suauitatē oīa aialia ipz sequūt. Ad ꝓpositū xps saluator nr̄ ꝙueniēter desi/ gnari pōt p pātherā. Ype em̄ oēm hoiez diligit:ꝫ draconē dyabolū ꝓp̄t venenū iniq̄tat t pcī odit.etiā pctorez q̄ peccan do eū fugit. Juxta illud ps. Perfecto o/ dio oderā illos.qr inimici facti sūt mihi. Dic em̄ variis vtutibꝰ ꝓp̄t plenitudiez redundātis gre fuit depictꝰ. qr sicut va/ rij colores corpꝰ decorāt.sic vtutes sunt quasi picture ad aie ornamētū. Vñ Am bro.in exameron.t allegat de penitētia dist.ij.§.romanos. Ysta aia deo pingit quehabet virtutū gratiā renitentē. Dic em̄ ab instanti cōceptōis celesti dulcedi/ ne saturatꝰ pro homie mori voluit.t per triduū in sepulchro quescere.t tertia die resurgere:vt emissione suauissime vocis t paterne vocationis oēs post eū curre/ rēt.t paratū regnū possiderēt. Vñ Ber. sup Cāti. Quis nō post illū libēter atq̄ alacrit currat q̄t ab errore libat t errata dissimulat.qui deinde merita viuēti tra dit.t premia moriēdo conquerit. Curre/ mus ergo post eū p deuotōnez sicut illa turba copiosa t discipuli.qñ Ihūs ibat in ciuitatē q̄ dicebat naym.vt vba the/ matis ꝓponūt. ℣ Querit vtrū Adā peccādo mūdū nō cōmouisset an dei filiꝰ p incarnatōez in ciuitatē naym.i.mūdū cōmotū venisset. Et videt q̄ non Bal. iiij. Misit deꝰ filiū suū:vt eos q̄ sub le/ ge erant redimeret. Sz si nō fuisset pctm̄ nō fuisset redēptio facta p eū.qr vbi non est infirmitas:ibi nō oportet ponere me/ dicū. Sz si hō nō peccasset nō fuisset infir matꝰ.ergo nec medicꝰ venisset. In oppo sitū est apl's.1 To.i.di. Xps est p̄destina tus ab eterno.pctm̄ aūt est tpale. ꝫ si ho nō peccasset deꝰ adhuc incarnatus fuis/ set. Ad hoc rīndendo sūt due opiniones doctoꝝ. Una é scī Tho.scz q̄ si hō non peccasset deꝰ incarnatꝰ nō fuisset. Alia é doctoris subtil' Frās.de maronis t alio rū q̄ si hō nō peccasset adhuc deꝰ incarna tꝰ fuisset.qr ꝓp̄t nimiū amorē t caritatez quā habuit ad hūanū genꝰ voluit incar nari:ꝫ deꝰ nō minꝰ dilexisset hoiez si in statu innocētie pmānisset.imo plusq̄ pꝰ trāsgressionez.ergo etiā istū amorē ostē/ disset in padiso p suā incarnatōez. Hoc idē ꝓbat p glo. Ber.sup illo vbo Jone i. Propt̄ me facta é tēpestas dī.sic.Dya bolus vidit hūanā naturā debere assu/ mi a deo:t ꝫ excitauit hoiez ad peccādū vt deꝰ carnē vicio infectā nō assumeret. ✠ Nā deo cōueniebat oīa pficere} t no bilitare p suā icarnatōez nō obstāte pec cato. Per suā c.ñ icarnatōez figurā cir/ cularē cōsūmauit.q̄ ꝑm geometros sola pfecta é.qñ.s.finē cōiūxit principio ī vnaz psonā q̄ deꝰ fuit t hō. Etiā nobilitauit t pfec hūanā spēz nobilissimo idiuiduo.t genus corporeū nobilissimo corporeo.t genꝰ spūale nobilissima aia q̄ oīa facta nō fuissēt xpo nō icarnato. Jtē oīa elem̄ ta p xp̄m dedicata sūt tsctificata tā ī vni one nature ad naturā:q̄ etiā p singl'arē eiꝰ opatōez. Nā nūc terra sctificata é in grano frumēti ī eucharistia t vinū t aq̄ in p̄cioso sanguie. Aqua etiā in baptis/ mate in q̄ sctificauit oēm creaturā. Aer in exaltatōe filij dei in cruce. Ygnis ī da tione spūssci: Jtē decuit vt ipe diuinā sa pientiā t potentiā magis mūdo oñderz q̄ mō relucent in ordine statuū diuersoꝝ t inequaliū.in q̄ magna decētia t decor vniuersi cōprobari dinoscit. Hec t mul/ ta alia pficiēdo.t se t p̄rez t spm̄sanctuz mūdo manifestādo decuit dei filiū icar/ nari t nobiscū ꝙuersari.igit̄ tc̄. Sed ad opinionē scī Tho.rīndendū. Dicunt hij doctoresꝙ ō icarnatōe dei loq̄ possumꝰ dupl'r.vl' q̄tū ad subsātiā incarnatōis vel q̄tum ad finē qui é redēptio. Unō si hō nō peccasset deꝰ adhuc incarnatꝰ fuis/ set quo ad subsātiā incarnatōis:licet in se nō fuisset incarnatꝰ vt redēptor.nec vt medicꝰ:ꝫ vt caritatiuꝰ amicꝰ amator: et p̄ filioꝝ. Quātū nūc ad cōtinuationem euāgelij.heri habuimꝰ quō xp̄us oñdit suā deitatē in ceci illumiatōe:hodie quō oñdit humanā pietatē ex ꝑpassione. Et scōm hoc tres sunt ptes p̄ntis euāgelij.

In p̄ma oñditur xp̄i pietas assistēs p pinquus:ibi. Jbat ibs. In secūda cari

tas affligẽs amarí9.ibí:Ecce defunctus
In tertía poteſtas opans ẋtuoſí9.ibí.
adoleſcens tibí dico ſurge. A

Quãtum ad primã ptem
Naym interp̃tat cõmo.io.t ẽ ꝓm bedaz
cíuitas galilee.ſita í.xx.miliario a T ha
bor.in q̃ regíõe xp̃s ſepe t freq̃nter circũ
íbat.aut docẽdo:aut p̃dicãdo:aut mira
cula faciẽdo tc̃. Moraľr piſtã cíuitatez
Naym qđ ðr ꝓmotio deſignat mũd9 ple
nus cõmotõib9 t turbatõib9:ad qué ſal
uator uř carné ſumẽdo.t naſcendo ibat.
vt ꝓmotões iſtas t turbatões mũdi ſe
daret t q̃etaret. Et ió naſcẽte dño paſto
res audiebãt ãgelos collaudare dñz:di
cẽtes. Gloria i excelſis deo:t í terra pax
hoíb9. Eſt em̃ pax t q̃es vbiq3 neceſſa
ria. Et g̃ vt í ciuitatib9 t cõmitatib9 pax
habeať dať p̃fectus.q̃ ꝑ pace tuẽda cri
mia puniat.t iuſta iuxta merita remune
ret. Vñ ðr.ff.de offi.p̃fecti vrbis oía.§.
Quies. Quies q̃z populariũ t diſcipli
na ſpectaculoꝝ ad p̃fecti vrb curã ꝑtine
re videť. Et ſane dz etiã diſpoſitos mili
tes ſtationarios hr̃e.ad tuẽdũ populari
am quietẽ.ad referẽdũ ſibi qđ vbiq3 aga
tur. Spectat etiã ſpãliť ad regẽ ꝑ pace
curã gerere. Vñ Caſſio.epľa.xxij. Decz
regaľ apicis curã g̃naliť cuſtodíre ꝓcor
diã.qm̃ ad laudem regnãtis trahiť ſi ab
oíbus pax ametur. Quid em̃ ẽ qđ p̃ici
pẽ meli9 p̃dicet:q̃ ꝙetus ppľs cõcors ſe
uat9 t tota reſpublica mox honeſtate ve
ſtíta.hec ille. Propť hoc frideric9 roma
nox imperator ſcribẽs oíb9 pricípib9.co
mitib9.ducib9.marchionib9 dic̃. Nos tã
diuinas q̃ hũanas leges in ſuo vigore
manere cupiẽtes t eccľias ſeu eccľiax ꝑ
ſonas ſubleuare.t ab incurſu t ab iuaſi
one quorũlibz defenſare intẽdẽtes. qui
buſq3 pſonis ius ſuũ ꝓſeruare volum9.
t pacẽ diu deſideratã toti ťre pvniuerſaľ
regni pres habẽdã regia autoritate ídi
cem9.de vſu.feu.ð pace tenẽda í pricípi.
Xp̃s igr̃ q̃ ñ ſolũ p̃fect9 ẽ vrb mũdi:imo
rex pacific9 veniẽs in hũc mũduz vt com
motões t pturbatões ſedaret.t q̃etaret
docuit pacẽ.dedit pacez.t reliq̃t pacem.
xxiij.q.i.Niſi. B Na añq3 xp̃s ibat p
natiuitatẽ ei9 Naym habebať triplex cõ
motio.ſ.int carné t ſpm̃.deũ t hoíez.in
ter ãgelũ t ãgelũ. Et ió qñ venit pacem
docuit.vt ꝓmotionẽ carnis t ſpũs ſeda
ret. Pacẽ dedit:vt hoíez deo aduerſari ñ
recõcíliaret. Pacẽ reliq̃t:vt pacẽ angelo
rũ reparet. Dico ꝑmo q̃ magna fuit cõ
motio carnis t ſpũs. Nã intellect9 eſt ſic
mať dirigẽs. Volũtas ſic dñaimpans í
aía rõali.ſm Anſel. Jpa eſt regina í re
gno dei t anime. Intellectus g̃ dicebat
volũtati q̃ deo obediret t ſibi ſicut dño
ſuo ſe hũiliaret. Gz volũtas reputãs ſe
dñam.nolebat ſe dño hũiliare.t ſe repu
tãs libera nolebat obedire.t índe naſce
baňť oẽs trãſgreſſiões veteris teſtamẽ
ti.t ió intellect9 ſemp repugnat volũta
ti:t volũtas ítellectui. Jó xp̃s ibat p v
nionẽ in aíaz taliť cõmotã ſe hũilian
do ſeruí formã accipiẽs factus obediẽs
deo p̃ri. Ad phíť.ij.vt ſic faceret pacem
dãs p hoc volũtati exẽplũ hũilitatis.
Aía etiã ſenſitiua q̃ hz vires ſicut bruta
t intellectiua que hz vires:vt angeli ſem
per repugnauerũt.qz í veteri teſtamento
dũ viuebãt carnaľr.totũ regnũ aie daba
tur viribus ſenſitiuis iniuſte.vt ſi q̃s ſer
uos cõſtitueret p̃cipari t p̃cipes a na
tura ſuire.naturaľr em̃ intellectiua ſenſi
tiue domiari dz. Jó tũc nõ erat pax. Gz
xp̃o veniẽte p vnionẽ in aía fuerũt vires
ſenſitiue redacte:vt ítellectiue ad ſuũ do
miniũ.t fuit facta pax í ciuitate illa in q̃
ante ꝓmouebanť. Eph̃.ij. Jp̃e ẽ pax no
ſtra q̃ fecit vtraq3 vnũ. C Gz hãc pa
cẽ pturbãt q̃ carnaľr viuũt. De q̃b9 apo
ſtol9. Caro ꝙcupiſcit aduerſus ſpm̃. De
pace illa ad Ephe. Sollicíti ſeruare vní
tatẽ pacís. Sed di.quõ hortamur ſuare
vnitatẽ inter carné t ſpm̃ cũ xp̃s dicit in
euãgelio. Nõ veni pacẽ mittere ñ gladiũ
Spũs em̃ nõ dz cõſentire carni:ñ reſiſte
re.ſed in q̃tum celeſtia cõcupiſcit nõ dz
ei reſiſtere:ſed ei cõſentire. Spũs aũt re
ſiſtere debet carni q̃ ſemp contraria que
rit ſaluti. Vñ ap̃lus:Si ſc̃m carné vi
xeritis moriemini. Hoc p̃t declarari p
quãdaz narratões Ouidij de leandro et
hero. Erat em̃ leander iuuenis pulcher
rim9 q̃ ab vna parte helleſponti in villa
obidos morabatur.hero domicella pul
cherrima í oppoſito maris manebat ín
troze í villa q̃ ſexta tũc dicebať. C ũ g̃ iſti
duo ſũmo amore ſe diligerẽt.Leãder de
nocte ſurgebat.t depoſit veſtib9 mare ſi
ne naui natãdo ptranſibat. Puella ẋo

facem ardentē de turris pugnaculo sibi p direcōe monstrabat. ⁊ sic occulte ad amice sue solaria veniebat. Cū quadā die tēpestas ⁊ vētus horribil' vigu isset multis diebus. ita ꝙ nec nauis p illō mare transiret. Leander amore succensus in fluct' se iniecit. ꝛ ad portū nō potēs attingē tristi submergio vitā finiuit. Vero vero dilecti amore languida videre se delphinum mortuū somniat. propt' qō mane surgēs ad portū ꝓperat ⁊ corp' fluctuētis amicte in mari respicit. q̄ succēsa rabie ꝓtinus i mare saltat. ⁊ dilectū suū amplexādo fluctibus obruit': ⁊ sic p ipso ⁊ cū ipo moritᷣ.

Moraliter. Leander designat spiritum rationalē pulcherrimum ad imaginem ⁊ similitudinē dei creatū. hero dña delicatā carnem qui duo ꝓiuncti in vno hoie summo amore se diligunt. ꝛ p oppositū habitant p eoꝝ ꝓcupiam. q̄ caro concupiscat aduersus spm̄. Et iō allicīēdo cū facē delectationis accēdit ⁊ spūi ostendit. Spūs vero amore mordiato excecat' q̄si in tenebris surgit ⁊ iudiciū ⁊ ꝓsiliū rōnis deponit. ⁊ viuēdo in vanis opib' piculis multis hoc in mūdo se exponit. In q̄b' tādez miserabiliter obruit': ⁊ in penis eternis q̄si in fluctib' hincinde voluit' donec caro ei' amica dormiēs in terra post iudiciū ei cōiūgit'. ⁊ ambo ad mortē eternā ⁊ penā interminabilē deputāt'. Secunda cōmotio fuit int' deū ⁊ hoiem. q̄n em̄ hō cibū vetitū ꝺ dei voluntate rapuerat. ⁊ se trāsgressorē fecit tantā cōmotionē pcauit ꝙ deus etiā tactus dolore cordis intrinsecus: dixit. Penitet me fecisse hoiez. Quā commotionē in q̄nq̄ milib' annoꝝ nēo sedare ⁊ pacificare potuit: donec vnigenitus dei filius propt' hoiem carnē assumpsit. ⁊ moriēdo in cruce deo p̄ri hoiez reconciliauit. q̄re dicit apl's. Cū inimici essem' reconciliati sum' deo p mortē filij ei'. Nā xp̄s sufficiēs pciū fuit redēptiōis nr̄e. i. Pe. i. Nō corruptibilib' auro vel argento: ꝛ p̄cioso sanguie agni imaculati ihesu xp̄i.

Legit' in gestis romanoꝝ ꝙ tal' cōsuetudo erat ꝙ cū ibi formari ꝺberet pax inter aliq̄s magnos inter quos erat magna discordia ascēdebāt monte magnuz ⁊ altū ⁊ ducebat' agnus ⁊ occidebat'. ⁊ i ꝺspectu eoꝝ sanguis ei' effundebat' i pacis reformatōne. In signū ꝙ q̄cunq̄ illorū pacez dissiparet, maxia de eo vindicta reciperet' ⁊ sanguis ei' effunderet'. Carissimi magni dñi fuerunt de' pat' ⁊ hō. De deo ꝺr in ps. Et magnitudinis eius nō ē finis. De hoie. q̄ ad imaginē dei factus est. Oia subiecisti sub pedib' ei'. Inter illos magnos erat magna discordia intātū ꝙ quotq̄t moriebātur ad infernū descēderūt. Postea facta est pax magna inter deū ⁊ hoiem. In cui' pacis reformatōne ducebat' agnus. s. xp̄s sup montē altū in monte caluarie vbi occidebat'. ⁊ sanguis eius effundebat'. In signū ꝙ quicūq̄ illoꝝ pacem dissiparet maxima de eo vindicta reciperet' ⁊ sanguis eius effunderetur. Et ideo si pactū cuz deo per pctm̄ fregimus grauis vindicta sequet'.

Tertia cōmotio erat in ciuitate supernali inter angelos q̄n Michael pugnauit cōtra luciferū. De qua cōmotione habetur Apoca. xij. Factū est prelium magnū i celo Michael ⁊ angeli eius prelitabātur cum drachone. ⁊c̄. Sed rōnabilit' pōt circa hō queri. an istud bellū angeloꝝ fuerit reale Et videt' ꝙ nō. q̄ angeli nō hūt corpora nec man' nec pedes. q̄ realit' p̄liare non possunt. In oppositū. Ibi est bellū reale q̄n aliq̄s expellit' de loco suo. ꝛ āgeli mali violenter de loco suo expulsi sunt p autoritatē. Ad qō rīndendū nota. ꝙ in potē tijs anime quadruplex est bellū. Primū est appetitus sensitiui cōtra voluntatem verbigra appetitus sensitiu' vult fornicari. volūtas aūt nō vult consentire. ⁊ sic de alijs. Secūdū est intellect' ꝺ voluntatē in eodē subiecto. sic intellect' me' indicat nō mechari. volūtas ꝺ vult. Tertiū est contra voluntatē ⁊ volūtatē i diuersis subiect'. sic ego volo vnū: ⁊ tu vis aliud. Quartū ē int' intellectū ⁊ intellectū in diuersis subiect'. sic intellect' me' intelligit vnā ꝓpositionē eē veram. intellect' aūt tu' falsam. Ad ꝓpositū. illa bella int' āgelos non oia sunt. primū non. q̄ in angelis n̄ est appetitus sensitiuus: ꝛ solū in substātijs corpeis. nec secūdū: q̄ angel' nō pugnat contra se. ꝛ tertiū bñ erat bellū ibi. q̄ boni angeli volebant beatitudinē merito p̄cedente. mali vero non merito precedēte. Quartū bellū etiā fuit ibi. q̄ intellect' bonoꝝ iudicabat velle beatitudinem merito p̄cedente. intellect' vero maloruz merito non p̄cedente. Dico ergo ad q̄stionem. ꝙ bellum angeloꝝ fuit realissimum.

qz boni ãgeli ꝺ gregauerũt se ad expellẽ/
dũ malos ꝺ celo. Illi vo q̃ fortissimi erãt
i naturalib⁹ resistebãt fortissime. ℔ iteruz
boni ꝺ gregauerũt se ꝛ mali nõ poterant
resistẽ. ꝛ sic fuert expulsi. Imagiaꝺ enim
Frãciscꝰ marõis ꝙ sic angelꝰ mouet ce/
lũ: ita vnꝰ angelꝰ põt mouẽ alium. ℣
Sz restat dubiũ quõ lucifer q̃ é pfectissi/
mꝰ in naturalibꝰ pmiserit se vicí ab alijs
minꝰ pfect. Dico ꝙ ℔ fuit qz deꝰ nõ iflu/
xit ad ỽtutẽ ꝛ fortitudinem suã. bñ tñ ad
fortitudinẽ bonoꝝ. Vñ mgr̃. ij. di. v. que
rés vtrũ pꝰ creatiõez ꝓsis aliq̃d collatũ
sit. ꝑ qõ ꝓuerterenꝺ. i. diligerẽt deũ. dic̃ ꝙ
eis collata fuerit gr̃a cooperãs: ꝑ quã cõ
uersi sꝺ. q̃ gr̃a alijs q̃ ceciderũt apposita
nõ fuit. Sz cur maꝺ nõ erat collata gr̃a si
cut bonis in ꝓsisiõe. Dico ꝙ rectitudine
naturali nõ ꝓuerterũt volũtatẽ in deũ sic
boni. ꝛ iõ nõ coopabaꝺ gr̃a. Vñ dñs bo
nauẽ. i. ij. sup mgr̃z di. v. dic̃. loq̃ns ꝺ cõ/
uersiõe bonoꝝ. Opter ponẽ ꝙ ꝓsisionẽ
illã ichoauerit voluntas libera: ℔ ꝓserua/
uit gr̃a. ꝛ iõ fuit ibi gr̃a subseq̃ns nõ p̃ce
dẽs vel p̃uenies. ℔ gr̃a coopãs nõ opans
ſm mgr̃m. Vñ lz hec cõmotio ãgeloꝝ co
opante deo statiz facta fuerit: desideriuz
cũ triũphatoꝝ angeloꝝ q̃eratũ ñ fuit do
nec ascẽdẽte xp̃o extract̃ electꝫ ab iferis. lo
ca vacua lapsoꝝ. ꝛ ciuitas illa hirl'm cõ/
mota incepat reparí ꝑ eos. Tũc bñ dice/
baꝺ ꝙ ibs i ciuitatẽ Naym ibat. ꝛ ibant
cũ eo discipuli eiꝰ. s. oẽs electi. ℭ In
celo em̃ ẽpireo sꝺ. xij. mãsiões subordiate
q̃ figuraꝺ ꝑ. xij. fundamẽta q̃ vidit iohẽs
in Apoc̃. xxi. ꝛ in q̃libz sic̃ dicũt aliq̃ ascẽ
dẽdo xps ꝑ diẽ mãsit vsq̃ ad pẽthecostẽ.
ita ꝙ pma die q̃ ascẽdit fuit i ordie scꝺoꝝ
q̃ sꝺ citra angelos q̃ nõ ꝓpꝛijs meritꝫ sic̃
ãgeli: ℔ solũ virtute passiõis xp̃i sꝺ salua/
ti. sic̃ puuli fideliũ q̃libcũq̃ renati. ꝛ isto
die ꝑ reparatiõe instituit decimũ ordinẽ. ꝛ
addidit eũ angeloꝝ ordinib⁹. de dragma
ꝑdita ꝛ de decima recupata. Secũda die
ꝺr fuisse i ordine angeloꝝ. ꝛ ibi dimisisse
scꝺos quos secũ adduxerat: q̃ meruerunt
ad illũ ordinẽ assumi ꝛ dedisse suas man
siões. Tertia i ordie archãgeloꝝ mõ sil'i.
Quarta in ordie ỽtutũ. Quinta i ordine
ꝓncipatuũ. Sexta in ordie ptãtũ. Septi
ma i ordie dñatõnũ. Octaua i ordie thro
noꝝ. Nona i ordie cherubin. Decima i or
die seraphin. In sabbato añ pẽthecostẽ
ad dexterã dei p̃ris. Et sic ipleuit illã pa/
bolã i singul' ordinib⁹ p̃dict̃ distribues ꝑ
reparatiõe suas mãsiões. Jux̃ illꝺ. Bti sũt
ꝙi illi. Lu. xij. Faciet illos discumbẽ ꝛc̃.
℣ Et tũc remanẽt due mãsiões. Una
in q̃ mr̃ dñi nũc stat sup̃ choros angeloꝝ
exaltata. ꝛ i illa stetissz si mr̃ez secũ addu
xisset. ℔ qz eã dimisit. iõ ibi nõ stetit. xi. die
Die ãt pẽthecostes ꝺr ascendisse sup̃ cele
stẽ hierarchiã ad dexterã dei p̃ris. iux̃ illꝺ
ad ℣eb. i. Sedet ad dexterã maiestat̃ in
excelsis. De reparatiõe g̃ facta p xp̃m ãge
li gaudẽt ꝛ letãtur q̃n videt hoiem se dis/
ponẽ ad eoꝝ societatẽ ꝑ pniaz. q̃re ꝺr Lu
ce. xv. Gaudiũ est ãgelis dei. ꝛc̃. Tristãt
ãt ꝺ petões hãc pacẽ pturbãtes ꝛ iubila
tionẽ eoꝝ ipedientes. Jsa. xxxiij. Angeli
pac̃ amare flebũt. Sz q̃rit vtrũ ex dãna/
tõe hois ãgelꝰ custos eiꝰ aliqꝺ detrimen
tum incurrat. Et videtur ꝙ sic: ex autori/
tate p̃dicta Luce. xv. ℣

Secũda ps i qua notaf ca

lamitas affligẽs. qz vnicũ filiũ ♄ vidua a/
mare flebat. Tria em̃ in ea causabãt fle/
tũ ꝛ g̃uabãt dolorẽ. s. mr̃naf affectꝰ: vidu
alis defectꝰ: ꝛ vnicꝰ fructꝰ. Mr̃ ei naꝺa/
lit plꝰ dolet de morte filij ꝙ p̃r. tũ ꝑter
dãnũ. qz maiꝰ dãnũ mr̃ incurrit ꝙ p̃r. tuz
ꝑꝺ defectũ. qz plꝰ indiget sustẽtatiõe filij
ꝑꝺ sexꝰ cõditionẽ. tũ ꝑꝺ affectũ. qz na/
turaliꝛ mr̃ plꝰ diligit cũ sit maioris pietat̃
qz ẽt plꝰ laborat portãdo. partẽdo. educã
do. ꝛ iõ magꝭ diligit. tũ etiã. qz é certa ꝺ fi
lio quã certitudinẽ p̃r nõ hz. Secũda cã
doloris fuit defectꝰ vidualꝭ. Jꝑ em̃ vidue
ex legibꝰ dicũtur mibabiles psone. qz fa/
cilit̃ seducũꝺ ꝑ fraudulẽtiã sepiꝰ em̃ affli/
gũꝺ ꝑ violẽtiã. Tertia cã doloris é. qz vni
cꝰ fructꝰ vẽtris sui erat ille adolescẽs. Si
em̃ plꝰ hũisset dolor eiꝰ mitigari potuis
set ꝑ alios. ℜ Moraliꝛ. hic oñdit̃ cle/
mẽtia saluatoris hꝰ vidue releuãs calami
tatẽ ad imuẽdũ ꝙ to amore eos diligat.
q̃ ex amore sui i viduitate pmanẽt. Est ei
viduitas statꝰ valde ꝓmẽdabil ℔m ꝙ na
tura oñdit ꝛ scriptura. Na ℔m Amb. i ex
amerõ legit̃ de turture aue q̃ amisso pa/
re suo alteriꝰ copulã nõ req̃rit. Solitaria
em̃ incedit. mẽor societat̃ pdite sp gemit.
loca solitaria q̃rit. hoim ꝓsortia valde fu
git. Sic vidua in oĩbꝰ viuẽ ꝺz. Vñ aut.
ꝺ nõ eligẽdo secũdo nubẽtes. §. Cũ igit

Sermo XXX

Optimū est atq; laudabile ⁊ dignū rōe: vt mulieres ita honeste se tractēt. q̄tenꝰ q̄ semel ad virū venerūt seruēt iuiolatū mo riētiū thoꝛ. Mas eī mlieres miramur pariť ⁊ laudamꝰ ⁊ nō ꝓcul a ꝛginitate po nimꝰ. Uñ q̄dā vidua noie Ualeria pb̄ multū cōmēdať. de q̄ narrat Hiero. ꝯ Jo uinianū. Cū interrogata fuerat pꝰ obitū mariti q̄re nō aliū copularet. Rñdit se ñ posse. qꝛ vir suꝰ nō erat mortuꝰ. cū eū i cor de q̄si viuētē hr̄et. Uera igiť vidua volēs deo placē ⁊ ex statu suo mererivitā eternā debet Fugē malā societatē. Que/rere loci honestatē. Abūcere ornatꝰ vani tatē. Dico ꝓmo ⁊c. Uñ ps. dic vidue. loq̄ns in ꝓsona deuote vidue. Ecce elōgaui fugiēs auicule ei terrā fugiētes sť ture ꝙ laqueis nō capiūť. ⁊ pēne eaꝛ manēt cōposite ⁊ mūde. vbi morātes in terra ca/piūtur. ⁊ pēnis destruūť. Sic vidue lōge morātes a terrenis ⁊ lasciuis hoībꝰ laq̄ss imūdaꝛ cogitationū ⁊ opationū vix ca/piūtur nec mētes eaꝛ q̄bꝰ alte volare dñt sic aues pēnis maculanť. Debēt g fugē lasciua ꝓsortia lasciuoꝛ. Uñ Hier. i epla lxxxv. Quid facit vidua inť familie multi/tudinē ⁊ inť mīstroꝛ greges. Et seq̄tur. Caueas q̄cq̄d de te fingi pōt non ābulet iuxť te calamistratꝰ ꝓcurator. nō hystorio fractꝰ in femina. nō cantoris diabolici ve nenata dulcedo. ñ iuuēis cultꝰ ⁊ nitidꝰ. ni hil artiū scenicaꝛ. nihil tibi in obsequijs molle iūgať. hēto tecū viduarū ⁊ virginū choros. hēto tui sexus solatia. Et seq̄tur. Sp̄i manibꝰ tuis sit diuina laus ⁊ tam crebre oꝛōes vt oīm cogitationū sagitte q̄ bꝰ adolescētia ꝓcuti solet. hmōi clipeo re pellanť. Hāc fugā nō hūit q̄dā nympha dicta psalmať. De q̄ ouidiꝰ fa/bulose narrat. qꝛ hermofrodit ꝰ fuit filius mercurij ⁊ veneris nutritus i siluis inde/is adriadibꝰ i ārris. q̄ cū eēt puer pkcherri mꝰ: patriā dereliq̄t. ⁊ iḡras siluas ⁊ flu/mia delectatꝰ vidē vsq; ad q̄dā stagnū iuxť ciuitatē tharsis ab india in lycia: cuiꝰ aq̄ erat lūpidissima. i q̄ nympha illa psal mať septissime balneabat. ꝓuenit. Uolēs igiť puer se balneare in stagno vidit euꝫ ociosa nympha. ⁊ in eiꝰ exarsit amorē. il/lūq; rogādo alloq̄tur: dicēs O puer inq̄t dignissime. credo eē thalamū meamꝰ eū/dē. Jlle vero q̄d esset amoꝛ nescies amo/rē nymphe penitus refutauit. ꝗ ipa eū nu dū ⁊ balneātē se aspicies ad ipꝫ nudū sa liit ⁊ eū āplexata ⁊ osculata fuit deos ro gās ꝙ ꝓpetuo nō disiūgereť. cuius peti/tōi dij annuētes fecerūt ꝙ duo pariť vni rētur i vna ꝓsona. ⁊ sic factus é hermofro ditꝰ q̄ é ex nať a ⁊ sexu duplicī ꝓstitutus. Per illā nymphā q̄ é dea aq̄ intelligere possumus viduā delicatā. q̄ cum soli deo vacare deberet. vacat delicijs cū lasciuis ⁊ leuibus ꝓsonis q̄ fluūt ⁊ fluctuant. Jn delicijs mūdi hītat. hec frequēter balnea visitat. spectacula hoiꝫ nō vitat. ꝓuiuijs se imiscet. ⁊ iō nō euadet q̄n laqueo male ꝓcupie ⁊ delectatiōis q̄nq; capiať. ⁊ car/nali amore ad aliquē ligeť. hec em̄ turpe lucrū. licet sp̄ fugiat. verūtn̄ amorē nō re/cusat viduāq; infatuat. ꝙ die noctuq; o/rat ꝙ ab ipo nō recedat. O fatua audiaſ Hiere. ix. Jn oī fratre tuo non hēas fidu ciā. qꝛ oīs frať supplātās supplātabit te. qꝛ oīs amicus fraudulenter incedet. Hoc bñ ꝓsiderabat illa honorabilť vidua mar cia cathonis. de q̄ ēt narrat Hiero. q̄ cū a pl'ibus peteretť. qꝛ diues lz turpis fuerat oēs recusauit. dicēs se nō inuenire virū q̄ eā vellet ꝓpť seipaz. ꝑ ꝓpť sua. Nouerat em̄ ꝙ illa amicicia non poterat esse pma nēs ⁊ va. qꝛ cessāte bono vtili cessat etiā amicicia. ix. erhi. Secūdo vidua dz q̄rere honesta loca. sic ecclias: vbi sp̄ manē dz. ⁊ orare deuote missas ⁊ hmōes audire. ⁊ hmōi. Uñ ps. Postq̄ dixit Elōgaui fu/gies. subiūgit. ⁊ māsi i solitudie. i. i tēplo vel i eccl'ia. Eccl'ia ei é locꝰ aptus ꝓ oꝛōe q̄re dixit xps. domus mea domus oꝛōis vocabiť. Lu. xix. Turtur nāq; loca solita ria q̄rit. ⁊ ibi gemit. Uñ Hier. Uolumus scire q̄les dñt eē vidue. legamꝰ euāgeliū Luce. Erat inq̄t anna vidua ab adolescē tia vsq; ad. lxxxiiij. ānoz. ⁊ nō recedebat de tēplo diebus ⁊ noctibꝰ ibi ieiunijs: vi gilijs ⁊ oꝛōnibus vacabat. Sic vidua in magī abstinētia ibi ⁊ potꝰ vigilijs ⁊ oꝛō nibus se castigare dz. Uñ glo. sup apl'm i. Thim. ij. Ardētes diaboli sagitte: ieiu/nioꝛ ⁊ vigiliaꝛ sť frigoꝛe restringēde.

Sz q̄d dicā de viduis nr̄i tp̄is. q̄ nō vigi lijs ⁊ ieiunijs corpa sua castigāt. imo po tius crapul' ⁊ pocul' supfluis ḡuāt ventrē ⁊ caput. Dicūt se foꝛe debiles ⁊ frigide na ture. ⁊ iō subueniēdo nature bñ comedūt ⁊ bibūt. lz naturā ꝺstruāt. qꝛ frigide amis so caloꝛe naturali velut stuba inueterata:

ꝛ deſiccata nō bene digerūt. ꝛ iō repleto ſtomacho fumoſitates ad cerebrū aſcēde rūt ꝛ caput. ꝛ oīa mēbra grauant. imo et mentē ad luxuriā ꝓuocāt. ꝙre apl's dicit. Nolite inebriare vino in quo eſt luxuria Epb̄. v. ꝛ Eccl'ia. xxxvij. In multis eſcis erit infirmitas. Talis em̄ vidua nō mere tur p̄miū vidue ꝫ. imo mortua ē coꝝ deo i. Thi. v. Vidua q̄ in delicijs ēviuēs mor tua ē. Alber. in ſum. de. vij. coeḡs. q. lviij d. ꝙ nomē vidue multipl'r dr. Vidua ſo lo corpe ß pſtituta mēte. de q̄ apl's vbi ſu pra. Vidua corpe ß nupta mēte. hec cōpu tātur int' ꝺiūctas mr̄imonio. qr caſtitas mag̃ ꝓſiſtit in mēte q̄ in corpore. Vidua mēte. ꝛ hec vidua vocat' vera. vidua ab apl'o: vbi dic̄. Viduas honora q̄ vere vi due ſt'. Quarto mō etiā dr vidua corpore ꝛ mente ꝛ auxilio terreno. ſic̄ bone vidue paupes. de hac dic̄ apl's. Si q̄s fidel' hz viduas ſubmīſtret illis: vt nō grauet' ec cleſia: vt his q̄ v ere vidue ſunt ſufficiat. ꝛ ſic tertio ꝛ q̄rto mō vidua dicta in ſtatu viduitat̄ ponit votū ꝛ ꝓpoſitū ſic manen dī ꝓpt' deū ꝛ nō ꝓpt' iura mr̄imonij deui tāda. Et illa ē cui dat' fructus: ſic̄ fuerunt antiq̄tus vidue. Judith. ō q̄ Judith. viij dr. Et illa paupcula q̄ miſit duo minuta i gazophilaciū. Lu. xxi. Et vidua ſarepta na q̄ ſue ꝛ filioꝝ ꝛ helye p̄ſtitit fami. iij. iiij Reg. xvij. ꝛ i nouo teſta. Eliſabeh filia reḡ vngarie. ꝛ Anna mr̄ dei genitric̄ ꝛc̄.

¶ Tertio vidua dz abijcē vanitatē or nat'. Vñ Heſter. xiiij. Heſter vidua cum ꝺpoſuiſſz veſtes regias. fletibus ꝛ luctui apta i duméta ſuſcepit. ꝛ pyngent̄ varijs cinere ꝛ ſtercore caput ꝑpleuit ꝛ corp' ſuū hūiliauit ieiunijs. oīa q̄z loca in q̄bus an tea letari conſueuerat crinū laceratiōe cō pleuit. Sic etiā verā viduā oz ornaméta veſtiū. p̄mo cuncta abijcē ꝛ oīa q̄ oculos virorꝝ allicē poſſunt ꝛ offendere. ſic̄ colo res apparentes faciei ꝛ corpis ꝛ monilia capit̄ ꝛ manuū. Vñ Ezech̄. xx. vnuſq̄ſq̄z offenſiōes oculorꝝ ſuorꝝ abijciat. ꝛ in y do lis. i. ornament̄ egipti nolite pollui. Hie ro. in epi. cxviij. alloq̄s vidue ait. Quid facit in facie xp̄iane purpuriſſus ꝛ ceſura quoꝝ alter ruborē genarū labioꝝq̄z men tit' alterū cādorē oris ꝛ colli ignis iuuenū q̄z fométa libidinū ipudice mētis indiciū q̄d aliud pollicemur: aliud oñdimus. lin gua perſonat caſtitatē. ꝛ totū corpus pro fert impudicicia. vix' em̄ vidua coloribus ornari pōt q̄n oculos virorꝝ allicat ꝛ offe dat. Potius igit' dz appetē faciei: ꝛ totiꝰ corpis turpitudinē vt euadat. q̄ vt sic q̄ſi rethe diaboli multos capiat. Sic̄ q̄daz domicella fec̄ valde pulcra. de q̄ Ouidi' li. ij. narrat. Ista erat domicella dee palla dis que cum ſpaciaret' circa mare de' ma ris Neptunus adamauit eā ꝛ voluit eaz rapere. ꝫ ipa implorauit auxilium deorꝝ. ꝛ ſtatim affuit dea pallas. q̄ mutauit eā in cornicem: ꝛ habituz nigrū ſibi dedit. ꝛ ſic euaſit. Sic etā virgo vel vidua pl'chra facie ornataq̄z veſte: ambulans apparent' coꝝ viris in ſeculo allicat aſpectu. ꝛ incen dit corda eorꝝ. iō ſapiēs docuit filiū ſuum di. Fili mi auerte faciē tuā a muliere com pta. ꝛ nō circūſpicias ſpēm alienā. qr pro pter ſpēm mulieris multi perierūt. ꝛ ex h̄ ꝺcupia q̄ſi ignis exardeſcit. Ecl'ix. Qui mulierē ſic allicīētē de' neptun' i. diabolus deus h' ſeculi adamat: ꝛ rapeconat' eam ad p̄ditionē et nā: niſi deū iuocet ꝛ p̄niaz agat. tūc de' talē in cornicē mutat q̄n pa cta p̄nia facē tegit ꝛ denigrat ꝛ nigrū ꝛ hūilē ꝛ honeſtū hitū iduit. ſurſū volat ꝓ templationem: vocē clamoroſa emittit ꝓ ſollicitā oratiōez. tūc talis euadit diabolū ꝛ eternā dānationē. ✠

Tertia pars i qua notatur

ptās dei opans ꝛ hoc in ſuſcitatiōe ado leſcent̄. di. Adoleſcēs tibi dico ſurge. q̄ſi diceret. Tu nō vales virtute naturali ſur gere de morte. p̄cipio ꝺ tibi in virtute dei tat̄ ſurge de morte ad vitā. Moral'r vide mus ꝙ in omni re aliq̄ꝺ eſt p̄ncipale q̄ꝺ regit ꝛ ordinat alia aūt obediūt ei. ꝛ ſicut patet in apibus q̄ ſequūtur regē ꝛ obedi unt ei. in gruib' que recto ordīe ſequūtur vnā. Jō pbs. iiij. phi. c. de tpe dic̄. In q̄li bet genē entiū eſt aliq̄ꝺ p̄ncipale q̄ꝺ ēme trū ꝛ menſura illi' vt vnitas in nūero in ſtās in tpe. Et. i. metha. In vno q̄z genē erit dare aliq̄ꝺ p̄mū q̄ꝺ ſit metrū ꝛ mēſu ra alioꝝ q̄ ſt' in illo genē. Sic ēt in tpali b' impator romanoꝝ p̄m' ē cui hūt oēs obedire. Jpe em̄ eſt dñs terre. viij. q. i. In apib'. Roma enim ꝺdita duos reges ſi mul hr̄e non potuit. ff. de verū diui. l. vlt. In ſpūalibus papa p̄m' ē etiā ordinari' oīm eccl'iaꝝ ꝛ clericoꝝ. de fo. compe. c. Li cet. Cū ꝺ ſint duo quibus tam ſpūalit' ✠

tēporalr oēs hoī es sūt subiecti ⁊ quorū
impio hūt obtēpare. necesse ē etiā ꝙ re/
ducanť ad aliqđ vnū qđ est eis ꝓncipiū
⁊ ꝙ nō solū habeant ꝓpalia regere ⁊ spūa
lia: imo tam viua ꝙ mortua. ⁊ ꝙ oīa o/
bediāt sueuriſditoī. Illud principiū et
vnū est de⁹ altissim⁹ in cui⁹ ditione cun
cta sūt posita. ⁊ nō ē q̄ possit resistere sue
volūtati. Hester. xiij. Hic eñ hz ꝓtātem
quā nemo hz. s. mortuos suscitare ⁊ aīas
sepatas a corpe reunire solo ẏbo. vt ptz
i illo adolescēte. cui ipauit dicēs. Adole
scēs surge tē. Þ Dz ꝙ adolescēs ipe/
rāti xp̄o trib⁹ surgere que vt in pluriuz
ei nocēt. Ab insolētia ad moralitatem.
Ab incōtinentia ad castitatē. Ab in/
temperētia ad sobrietatē. Dico ꝓmo tē
Sūt em̄ iuuenes lasciui ⁊ repidi ad ẏtu
tes. qz vt inexpti nescientes fructū ⁊ vti
litatē. laborare in ꝓncipio ꝓ acq̄sitōe eo
rū ptimescūt. Jō parētes eos iformare
dēnt ⁊ iducere ad ẏtutes ⁊ mores puer.
xiij. Qui pcit virge odit filiū suū. vñ pli/
nius de accipitre dic̄. ꝙ qñ pulli ei⁹ sūt
apti ad volādū eos extra nidū ꝓijcit. et
alis ẏberat. cauēs in etate tenera ne pi/
gritent. ⁊ ocio marcescāt. ⁊ vt ad p̄dam
adaptent. Sic cōuenit oīno circa adole
scētes ⁊ iuuenes ordīari: vt ꝓmo ex pro/
prias domos ad alienas ptes emittant
ad honestos ⁊ ptos viros q̄ tales iuxta
ꝺditōez stat⁹ ⁊ nature istruāt. Si dispo
sit⁹ ad litteras ponat ad studiū lr̄ax. Si
nobil⁹ ad exercitia pugne: vt i balistis fū
dis ⁊ gladijs exerceāt. Si ciuis vl̄ bur
gēsis etiā ꝑm ꝺditōez pfis abilitet. Q
Sic fecerūt senes gēriles pueris suis. et
hoc in trib⁹. videlz in scripturis libroꝝ:
picturis gestoꝝ. ⁊ figuris signoꝝ. Explo
rauerūt em̄ nobiles antiq̄. q̄ maiores erāt
phi. ⁊ ill⁹ pueros suos tā litteris ꝙ mori
bus ibuēdos dederūt. Vñ traian⁹ plu/
tarchū. Nero. Seneca. Alexāder. Ari/
stotelē magros habuerūt. Et ne a talib⁹
magfis aliq̄d dissolutōis vl̄ lubrice leui
tat̄ addiscerēt sūme cauerūt Dic̄ Salo/
mon ō se dic̄: Sap̄. viij. Hāc amaui ⁊ ex
q̄siui a iuuētute mea. Jtē docuerūt pue/
ros picturis gestoꝝ: Vñ sic̄ narrat q̄dā
expositor sup Juuenalē in ꝓma Saty/
ra. Nobles romani sic disposuerūt actōes
suas p singl⁹ dies: ꝙ sūmo mane oēs
sil̄ adībāt arc⁹ triūphales. i quib⁹ ātecef
fores sui pingebant cū armis ⁊ cautelis
q̄b⁹ deuicerāt hostes suos: vt sic iuuenes
illis visis accederent ad ẏtutes p imagi
nē gestoꝝ. Deinde tēplū Apollinis pe/
tebāt q̄ erat de⁹ sapientie. postea iudices
ad for̄ senatores ad capitoliū descende
bāt iudices vt causas tractarent senato
res vt de cōi vtilitate reipub. deliberarēt
⁊ sic tp̄s suū vsq̄ ad horā. ix. expēderūt.
Et ne iuuenes a bonis occupatiōib⁹ im
pedirētur p totū tp̄s ante nonā ordina/
tū erat ꝙ meretrices nullo cēsu sua ꝓsti/
bula egrederent̄ añ nonā ne iuuenes a
suis informatōib⁹. ⁊ viri a ꝓsilijs reipu/
blice p declinatōes vl̄ p delectatōes libi
dinosas aliq̄ten⁹ turbarēt̄. Jtē docebā
tur iuuenes ad bonos mores figuris si/
gnoꝝ. vñ narrat Macrobi⁹. i. Saturnaliū
ꝙ apō romanos pueri nobiliū quadam
vtebant̄ veste: q̄ ōr ptexta. ⁊ ide pueri no/
biles vocabant̄ ptextati ⁊ habebāt corā
pectore suo bullā aureā quādā hñtez fi/
gurā cordis hūani. Bulla aūt fuit cemē/
tū figure quasi medietas spere ad siliqu/
dinē bullaruz q̄ fiūt in aqua. ptexta erat
de purpura q̄ est rubei coloris vt pudore
sue nobilitat̄ a vicijs se subtraherent. et
cordis imaginē añ pect⁹ portabāt vt in
seipuicē intuētes ita se fore hoīes cogita
rēt si corde p̄starēt. hec Macrobi⁹. Sic
ꝙ iuuēt⁹ morib⁹ ē informāda. Eccl̄s. xij.
Memēto creatoris tui i dieb⁹ iuuentut̄
tue. Dz heu mīstri dicē pñt illō. ps. Þ au
per sū ego ⁊ i labo. a iu. mea. qz cū i iuuē/
tute q̄s a pētib⁹ negligit̄. tādē i corrigibi
lis efficit̄. ⁊ nūq̄ nisi gladio vl̄ patibulo
emēdat̄. Hi sūt sil̄es pullis asini. q̄ ꝓmo
generat̄ melior ⁊ fortior. q̄ q̄to seniores
tāto turpiores. Vñ. v. de aīalib⁹. Fetus
asini q̄ ꝓmo gīnat̄ melior ⁊ fortior: ⁊ po/
sterior debilior ⁊ peior gīnat̄. sic tē. Ih
Secūdo resurgere dēnt a luxuria ⁊ ab in
cōtinētia ad castitatē Nā ꝑm phm̄. i. etb.
Etas adolescētie siue iuuēt⁹ i clinat ad li
bidinē: ⁊ iō dic̄ ꝙ sūt incōtinētes. qz vi/
goꝝ corpis. abūdātia caloris. ⁊ vehemē/
tia ꝺcupiscibilitat̄. hoc vicīū generat q̄
uis eoꝝ ꝺcupiscētie cito satiēt̄. vñ ꝺ hoc
vicīū oꝑtet eos mīstrū laborare p absti/
nētiā ⁊ subtractōez. ⁊ tūc pueīt ad magnū
meritū qz castitas i iuuētute r̄putat̄ q̄dā
mō ipossibil̄. Sz q̄d dicem⁹ i q̄busdā se
nib⁹ q̄ in ꝺ vicio iuenīūt̄ corruptiores iu

uenib⁹.certe ꝙ ō ill' ꝛ̄ificaſ dicū pbi. i. etbi.ꝙ ñ differt iuuenis etate ⁊ moꝛib⁹. Iſa.lxv. Puer cētū ānoꝝ moꝛiet. Si em̄ viciū carnis in iuuenib⁹ ē caſtigādū mlto pl⁹ ī ſenib⁹ ē ꝯdēnādū.qꝛ ꝑm Iſi. Ne quaꝙ ī ſenectute caſti ſūt q̄ ī iuuētute luxurioſe vixer̄t.qꝛ tūc eligūt ꝑuire caſtitati.qñ eos libido ꝑuos ꝫ̄ꝛe ꝓtēnit. Et ambro.ad Ualē. Erubeſcat ſenect⁹ q̄ ſe emēdare nō pōt.nō em̄ canicies ꝓmēdata ē ānoꝝ ſ̄ moꝝ. Sūt em̄ q̄dā ſenes i malo ita bituati ⁊ i voluptatib⁹ ꝙ dolēt vt videſ ꝙ nō ſūt vt ſolēt ad voluptatē potētes.delectāſ audire ⁊ fabulari ō turpib⁹ delectāſ imagiari ō vilib⁹.⁊ ſic ñ veſcētes carnib⁹ delectāſ i brodio.ſicilli q̄ priuāſ opatōe fruūſ imagiatōe. Sz q̄riſ i q̄ illō viciū ꝑiculoſi⁹ ſit i iuuene vl ī ſene Dico ī ſene.cui⁹ rō ē.qꝛ icurabili⁹ ⁊ gui⁹. ¶ Queritei pbs i ō pbleumatib⁹ pte i.c.xxviij.ppt̄ q̄d i hyeme pauciores ſūt egritudies ꝙ ī eſtate.moꝛtifere ꝝ̄o magꝝ i hyeme. Et rñdet ꝙ i eſtate pua q̄dā occaſiōe fiūt egritudies.i hyeme ꝝ̄o nō.qꝛ pue occaſiōes cti⁹ digerūſ i hyeme. vñ illa q̄ fiūt a maiori occaſiōe:merito peiora ſūt ⁊ magꝝ deſtructiua.hmōi aūt ſunt q̄ i hyeme eueniūt. Et ypoc.i affoꝛ. ſuis. Senes iuuenib⁹ freq̄nt̄ min⁹ egrotant Cūq̄ i eis crebri⁹ egritudies fiūt mlto/ tiēs cōmoriūſ. ¶ Moꝛal'r.ſic ſanitas coꝛporal' ē q̄litas hūoꝝ:ita ſanitas ſpūal' ē tpantia paſſionū.⁊ diſpātia eaꝝ ifirmitas ſpūal'. Eſtas ē iuuen⁹:hyēs ſenect⁹. Uel ē igī ꝙ plures ⁊ freq̄ntiores accidūt ſpūales ifirmitates i iuuene ꝙ̄ i ſene.qꝛ mlto pl'es ſt̄ occaſiōes tā ex ꝓplexione calida ꝙ̄ ex iuuenili iexpiētia. Sed certe ille ifirmitates ñ ſūt ita ꝑiculoſe et gues.gui⁹ em̄ peccat q̄ mīoꝛi occaſiōe ꝙ̄ q̄ maiori ⁊ plurimū peccāt.ſic iuuenes.⁊ iō ſūt mlto curabiliores i iuuenib⁹ q̄ſ ſt̄ i ſenib⁹.qꝛ ſi accidāt ſenib⁹ vix curātur. Exēplū de Salomōe.iij.Reg.xi.vbi ōꝛ Cū eēt ſenex depuatū ē coꝛ ei⁹ p mulieres.cā ē.qꝛ tales ifirmitates ꝓcedunt ex magꝝ malicia ⁊ ñ natura. Tales etiā fuerūt iſti ſenes.ō q̄b⁹ Dañ.xiij.ōꝛ ꝙ egreſſa ēiq̄tas ō senib⁹ iudicib⁹ q̄ videbanſ regere ppl'z. Et iō ē notādū ꝙ habit⁹ bñ viuēdi acq̄rend⁹ ē in iuuētute ſi hō velit ſcē viuere in ſenectute.nec aliq̄s ō etate nimis ꝓſidat.qꝛ q̄dā q̄ i iuuētute euaſer̄t ī ſenectute turpit̄ cecider̄t.ſic ille q̄.xl.annis ꝝ̄go vixerat.⁊ ī.xl.āno coꝛrupt⁹ obiit iſto āno. Et iō ſignāt̄ oꝛat.ps. Ne ꝓjcias me ī tpe ſenectut̄. ¶ Tertio ſurgē dñt ab impantia ad ſobꝛietatē. Tit̄ ū. Iuuenes ſil'r hoꝛtare vt ſobꝛij ſint. Nihil em̄ magꝝ cōueit iuuenib⁹ ſobꝛietate.p hāc ei luxuria domaſ ⁊ ſapia acq̄rit̄.⁊ iō merito ſobꝛietas ꝓpatur a metiſto. de q̄ ōꝛ i lapidario.c.xvi. Dic facil' ē ſculpi ōri us ebꝛietati ⁊ car⁹ hr̄.qꝛ rarioꝛ ē. Et ōꝛ ēt ꝙ ꝑuat equū geſtanꝫ a ceſpitatōe ⁊ infirmitate. Iſto mō moꝛal'r ſobꝛietas ē facil' ſculpi.qꝛ ſobꝛij facilime docēt̄. Sūt ei dociles vt ex̄plū hēm⁹ Dañ.i. Qꝛ dani el ⁊ ſocij ſui pueri q̄ nolebāt comedere ō cib⁹ reg⁹ Nabucho.nec bibere ō vino ei⁹. ſ̄ comederēt legumia ⁊ biberēt aquā docꝯtiores ⁊ honeſtioꝛes fuer̄t ceteris pueris caldeoꝝ.ibi p⁹.x.dies iuēti ſūt vult⁹ coꝝ melioꝛes ⁊ coꝛpulētioꝛes ꝑ oīb⁹ pueris q̄ veſcebāt̄ de cibo regio ⁊ pueris ill' dedit de⁹ ſciam ⁊ diſciplinā in oī libro ⁊ ſapia Et Aug.ix.confeſ.c.viij. narrat de q̄dā bona matrona q̄ curā quarūdā filiaꝝ nobiliū habebat.eratq̄ in eis coercēdis cum op⁹ eēt facto ſeueritate vehemēs atq̄ in docēdis ſobꝛia ſapia. Nā eas ꝑ illas hoꝛas q̄b⁹ ad mēſaz parētū moderatiſſime alebāt̄.ſi exardeſcerēt ſiti neq̄ aquā bibere ſinebat ꝑcauēs ꝓſuetudinē malā ⁊ attēdēs ꝝ̄bū ſanū mō aquā bibit̄.qꝛ ī ptāte vinū nō habeat̄.cū ad maritos veneriṫ facte dñe apotecaꝝ ⁊ cellarioꝝ aq̄ ſordebit:ſ̄ mos potādi ꝑmāebit Dī etiā q̄ ꝑuat equū geſtāt̄ a ceſpitatiōe. Ria adoleſcētis ē ſic̄ eques.caro ſicut equus. Iſa.xxxi. Equi eoꝝ caro. Anima iſtum equū dz regere ⁊ refrenare.⁊ interdū vrgere calcarib⁹. Si ꝝ̄o eques.i.aīa illam gēmā ſobꝛietat̄ poꝛtauerit.caro q̄ ē equ⁹ nō ꝑdet ſenſū.nec ceſpitabit i via moꝛū. nec cadz ꝑpetū̄.imo etiā coꝛpalē ifirmitatē euadet. Uñ Gene.x.declamationū dicit.q̄ iō ſubito moꝛimur.qꝛ ō moꝛtuis viuim⁹ q̄cq̄d auiū volitat:q̄cq̄d piſcium natat:q̄cq̄d ferarū diſcurrit:nr̄is ſepelit̄ vētrib⁹. Quare nūc ſubito moꝛimur.qꝛ moꝛtuis viuim⁹.de illo dic̄ etiā Jnno.ō vilitate ꝓdi.hūa. Jnitiū vite homis aq̄ ⁊ pais. Bulosis aūt ñ ſufficiūt fruct⁹ arboꝝ ñ ḡna ligumnū.ñ radices herbaꝝ.ñ piſces maris.ñ beſtie t̄re.ñ aues celi.ſ̄ q̄rū

tur pigmēta. parātur aromata. capiūtur obesa q̄ studiose coquūtur ⁊ laute parāt officio mīstroꝝ aliꝰ ꝓtūdit ⁊ colat. Alius ꝓfundit ⁊ ꝓficit. subam cōuertit in accūs naturā mutat i arte. vt saturitas trāseat in esurie. reuocet appetitū ad irritādū gulā. nō ad sustētandū naturā. nō ad necita te supplendā: sed ad cupiditate explēdā.

Feria. vi. post letare. Sermo. xxxi.

Rat quida lāgues

Lazarꝰ de Bethania. Joh. xi. ¶ Phūs. ij. de generatiōe dic̄ ꝙ motꝰ sol in obliquo circulo ē cā generatiōis ⁊ corruptōis. Cuiꝰ rō ē. qr si directe sp luceret sup emisperiū nām suo feruore terrā tātū desiccaret ꝙ sterilis efficeret. Quare ad viuētiū cōseruatiōez necessarium est vt q̄nq̄ sol obliq̄ splēdeat Sic spūaliter si deus qui est sol iusticie sē per lumen ꝓsperitatis emitteret: multis esset causa sterilitatis ⁊ infructuositatis ꝙ opa virtutū nō faceret. Aduersitas ei iustoꝝ nō est signū reprobationis ꝫ exercitiū virtut̄. vij. q. i. Aduersitas. Deꝰ ergo q̄nq̄ bonos ⁊ iustos obliq̄ per subtractionē prosperitatis respicit ⁊ in tenebris aduersitatis stare ꝑmittit. vt si mortalia nō habeāt: venialia tñ hic abluant. vel si tepidi sunt excitētur ⁊ ad deū ire cōpellantur. Grego. Mala q̄ nos hic premūt ad deū ire cōpellūt. vel vt laus dei augeatur ⁊ potētia virtutis eiꝰ ab hoibꝰ cognoscat. Sic ēt xp̄us amicū suū infirmitate mori voluit. vt eū miraculose suscitādo a morte potentiam ⁊ gl̄iam p̄ris manifestaret. Quare dicit. infirmitas hec nō ē ad mortē ꝫ vt manifestent̄ opa dei in illo. s. Lazaro. qui erat lāgues de bethania. ✠ Querit̄ an mors ⁊ infirmitas ⁊ hmōi penalitates ⁊ adūsitates sint nob a natura inata. siue a pcō ꝑmoꝝ pentū i penā inflicta. Et vr̄ ꝙ a nāa inata. qr ꝑm p̄m de generatōe Oīe cōpositū ex ōr̄ijs naturalit̄ dissoluit̄ ⁊ debilitat̄. Pz hoc in omnibꝰ aialibꝰ ⁊ bestijs. q̄ natural'r moriūt̄ q̄ tñ nō peccauerunt. Rñdz brūs Aug. ij. de ci. d. Deꝰ de lege nature nullā mortē fecit homi: ꝫ merito inflicta est peccat̄. qñ pctm̄ vindicās deus dixit hoi in quo tunc radicalit̄ oīs eramus. Terra es in terrā ibis. Erat em̄ creatura hūana creata cū dono originalis iusticie per quam aia hz ꝑfectū dominiū sup corpus viuificare ⁊ regere sine lesione vel quacūq̄z infirmitate. ⁊ iō hz potentiā nō moriendi. Ⅎstud aūt dominiū fuisset traductū i ꝓle. quia fuit sibi datū ꝙ se ⁊ suis heredibꝰ q̄diu essent deo subiecti. Q̄n ḡ peccauit p̄didit merito illud bonū. ⁊ iō deserēte volūtate volūtarie deū creatorē suū aia incurrit necessitatē deserēdi corpꝰ suū. Ūñ mgr̄ i. ij. sen. di. xix. allegās Aug. dic̄. Creatꝰ ē hō imortal' qō erat ei de ligno vite: nō de cōditiōe nature. mortal' aūt erat conditione corpis ai alis imortalis bñficio ꝓditoris Et Aug. hoc exprimit exēplo. d. ꝙ sic prescitū fuit filijs israel ꝙ in. xl. annis vestimēta eoꝝ no veterascerēt. ita prescitū fuit Ade: vt nō moreret si comederet ex ligno vite. Nō ꝙ illud lignū vite ꝓpria virtute posset corpꝰ hois facere incorruptibile: cū hoc sit solꝰ potētie diuine. ꝫ qr virtute sibi data hēbat ad hoc disponē. Et diuina virtus ligno illo tanq̄ sacramēto assisteret: ꝙ immortalitatē ꝑficeret. Hoc ēt̄ pz in multis exemplis. Nā multa sunt aromata: vt mirra: balsamꝰ: q̄ corpꝰ hois diu a putrefactione cōseruāt. Quō non diuine virtut̄ rōe assistentis diceret corpiꝰ illis imortalitatē p̄bere. Sil'e hr̄ in sacrāmēt̄ q̄ dicūtur cōferre gr̄am q̄ vis ip̄az gr̄am nō creāt. ꝫ diuia virtꝰ ip̄is assūtēs. ¶ Ad argu. in p̄ncipio dicēdū ꝙ lz hō cōpositus sit ex ōr̄ijs: tñ p donū supadditū nature fuisset ꝓseruat̄ a morte. Ūñ verū est ꝙ oīe cōpositū ex ōr̄ijs corrumpitur naturalit̄. pōt tñ aliquod ꝑpter donū supadditū esse incorruptibile. sicut patebit post resurrectionē. Nec est sil'itudo de bestijs q̄ illud donū nūq̄ habuerunt vt aie eoꝝ eēnt deo obedientes. Ideo i eis mors nō est pena ꝫ natura. In homie aūt lz natura in se considerata sit mortalis: hūit tñ donū q̄ morte carere potuit. ⁊ ideo i nob est pena qō in aialibꝰ est natura. Quātū ad p̄secutionē euāgelij hēri saluator oñdit penitēti posse subueniri suscitatiōe adolescent̄. Hodie ꝓponit gravitatē mansuetudinis iustificationē ferētis. Et scōz b̄ tria notant̄ spāliter in euāgelio. Prio calamitas piculi affligēntis. ibi. Erat q̄dā languēs Lazarꝰ. Secundo facilitas remedij exigent̄. ibi. Lazarꝰ amicꝰ noster dormit. Tertio claritas miraculi excellentis. ibi. Jesus ergo ⁊c̄.

Quātū ad primā ptē sicut ibi īmediate p̄mittit. cū semel iudei audissent xp̄m dicē. Ego t p̄ vnū sum⁹: voluerūt eū lapidare. t volentes eū capere exiuit de manib⁹ eor t abiit trās iordanē: vbi stabat Johēs ad baptisandū. t ibi morabat dñs cū discip. suis. Loc⁹ ātē ille distabat a Bethania p vnaz dietā. Bethania vo distabat a Hierl̄z p duo miliaria. s. xv stadia. t stadiū ē pas. viij. vnius miliaris. Dū ḡ ibi dñs eēt Lazar⁹ frat Marthe t magdalene ad mortez infirmabat. t isti tres singularit amabant a xp̄o. Sorores ḡ Lazari de amore dñi plene confidētes nūciū ei miserūt dicentes. Ecce quē amas infirmat. q. d. Ad subueniēdū nō solū monē te dz nr̄a cōpassio. ḡ ētipsi⁹ amici tui lāguent firma dilectio. Dñs ātē nūcio rūdit. Infirmitas hec nō ē ad mortē. Et credēdū ē q̄ sorores ex ista rūsione nesciētes intētionē dñi st plimū admirate. q̄ eadē die q̄ ab eis recessit nūci⁹ Lazar⁹ obiit. Lz aūt xp̄us singularit diligeret eas: tñ audita lazari infirmitate expectauit duob⁹ dieb⁹. t die. iiij. ad sepulchrū ei⁹ ihūs Bethaniā iuit. Expectauit autē ppt tria Propt honorē dei: vt miraculū fiēdum mag pateseeret. ppt vtilitatē Lazari: vt pbata ꝯditione vite alteri⁹ reuocar⁹ ad vitā mag pficeret i ꝓcēptū mūdi. i desiderio celestis p̄mij. tiore futuri iudicij t amore xp̄i. Propt salutē pplī: vt viso miracło infideles crederēt: t credētes firmarent.

¶ Moralit p istū lazarū lāguentē et amicū cui⁹ infirmitas nō fuit ad mortē p̄t notari q̄libet hō adūsitate vel infirmitate flagellat⁹. Hic ei ē amic⁹ dei spālis. cui de mēsa sua hāc scutellā misit. Nā sic p̄ carnal filiū quē mag diligit plus corrigit vt bñ disciplinat⁹ hereditatē iuste possideat. iux illud in can. xxiij. q. v. nō putes. Fili⁹ nō diligit q̄ nō disciplinat. Sic de⁹ celestis p̄ hic adūsitatib⁹ filios suos corrigit t castigat: vt exercitēt i vtutib⁹ t tande hēant hēditatē etnā. Vñ aug. ad Vincē. donatistā. t alleg. v. q. v. nō ois Quis nos āpli⁹ pōt amare q̄ de⁹. t tñ nos nō solū docē suauit verūetiā salubrit terrere nō cessat fomēt lenib⁹ q̄b⁹ de⁹ ꝓsolatur. Sepe ēt mordacissimū medicamentū tribulatōis adiūgit. Exercet fame p̄triarchas s. Jacob t filios et⁹ q̄ fame coacti iuerunt in egiptū ēt pios t religiosos ppl̄z ꝓtūacē. gūioribus agitat. Nō aufert apl̄o stimulū carnis t rio rogat⁹: vt vtutē i ifirmitate pficiat. t regnū etnū possideat. In signū h⁹ posuit de⁹ ante padisū flāmeū gladiū: vt significaret tribulatōes t adūsitates h⁹ mūdi. sine q̄b⁹ nēo p̄t intre regnū celoz testāte apl̄o. Per mltas tribul. oz nos intr. re. cē. Nā p tribulatōes adūsitatū culpa t pēa dimittit. Grā dei tribuit Glia celestis acq̄rit. ad q̄z singla pmerēda no suffic ois tribulatio vite p̄nt. vñ Ber. ad ppositū sic inq̄t. Non st ꝯdigne passiones h⁹ tpis ad p̄teritā culpā q̄ dimittit: ad p̄nte ꝯsolatiōis gr̄az q̄ īmittit ad eternā penā q̄ remittit. t ad futurā glīaz q̄ p̄mittit. Dic ei pbat q̄ oēs tribulationes h⁹ vite p se sufficiētes non st ad dimissionē culpe t pene. cl̄pa ei ē letale vuln⁹ aie cui⁹ lesio i ifinitū ē mag q̄ lesio corpal. in q̄tū spūs dignior ē corpe. ḡ ppter vuln⁹ corpale curādū necesse ē freq̄nt ici siōes t adustiones sustinē. Juxt illud dictū poeticū. Ut corp⁹ redimas ferrū patieris t ignē. Quid ḡ opteat ppt aie vulnera tollerare. q̄ teve difficultat sit cura ei⁹ oīdit dñs. Nu. xiiij. vbi puniuit filios isrl̄. xl. ānis iuxt nūez. xl. diez. q̄b⁹ exploraue rūt trā p̄missiōis. t b ppt pcā cor. hō ei merebat eternā penā: nec imerito. cum q̄libet pctū maxie mortale: exhonoret deū. Quid ḡ erit ois pena tpal ad illā. et lz in ꝓtritiōe ꝓmutet pēa etna i tpalē penā: nō tñ possz hō soluē si puniret sm de meritū cl̄pe q̄z punit circa demeritū cl̄pe ex pietate diuie mie. Item remittit ex eā multū ex vi clauiū misterio sacdotū. sm illud Job. xx. Quoz remiseritis. tc. Et. ij. Cor. ij. Cui ātē aliq̄d dōastis t ego. Naz t ego q̄d donaui si q̄d dōaui ppt vos i pson xp̄i. vt ñ circūueniam a sathana vbi dic gl. Idē ē ac si xp̄s dōaret. Item remittitur mltū de pēa ex vi passiōis xp̄i q̄ seipz puniuit p nob t ex adiutorio eccle q̄ pro petōrib⁹ orat. di. ij. Co. v. Si xp̄s p oīb⁹ mortu⁹ ē. ḡ t nos oēs mortui sum⁹. Luz ḡ tribulatiōes p̄nres nō st sufficiētes ad remissiōez pene etne rōe ip̄roportōabilitat finitū ad ifinitū. p inde scti viri optabāt pati penas tpales ēt acerbissimas vt euaderēt etnas. Vñ abac. iij. Ingrediat putredo i ossib⁹ meis t subt me scateat. vt req̄escā i die tribulatiōis. Silr t Job vi. Nec ñ ꝓsolatō sit. vt affligēs me dolore nō p̄cat: nec cōtradicā sm̄oib⁹ scti. Et

rões hūit. ⁊ loq̄bat ex ictu spūsti illu
mi ar⁹. eo q̄ passiões hui⁹ rpis trāsitorie
sūt q̄si i modico affligētes. Qui es ei tribu
laões aut sūt leues ⁊ portabiles: aut sē
gues ⁊ cito aiaz deijciūt. Ex io si pene tē
porales timēde sūt: mlt⁹ magis timēde sūt
ille q̄ durabiliores sūt ⁊ sine fine: imo si
ne ꝓportōe magis affligētes. vñ Isa. liij
scribit. Ad pūctū i modico dereliq̄ te ⁊ i
miseratōnib⁹ magnis ꝯgregabo te. In
momēto idignatōis mee abscōdi faciem
meā parūper a te. ⁊ i mia sēpit⁹a miser⁹
sū tui. Hoc q̄dē ꝓsideraī mauric⁹ i
pator: petiuit a ꝺo vt ipz punirer hic. qō
⁊ fm̄ é sic p̄dictū é sup. ꝑmoe. xvi. Secū
do ꝓbat q̄ ñ sūt sufficiētes tpales tribu
latoes ad gr̄az ꝓsolatōis iterne. q̄ oīs
passiões trāscēdit. Vñ ipas amaritudi
nes i dulcedinē vertit. sic pz ꝺ q̄busꝺā martiribꝰ ꝺ q̄bꝰ ꝺr Deut. xxxij. Im
molabāt victias iusticie q̄ mūdatōez ma
ris q̄si lac sugēt. qō dulce é ⁊ nutrimētuz
pueroz. sic tribulatio ⁊ psecutio pabulū
é electoz. ⁊ hꝰ fac vnificatio pacitt: ⁊ pñ
cia ihu xpi. Sic pz ꝺ Theodoro martire
q̄ q̄ diu tormētat⁹ é supplicijs sp gaude
bat: ⁊ cū ab eo peteret⁹ vr̄z sēsū ex integro
hūerit. ⁊ q̄les dolores. Rñdit q̄ paz de
doloribꝰ sensiliz: ñ a q̄dā iuuene sudore
absterso ⁊ aq̄ frigida pfusꝰ ita delectatū
fuisse: vt nūc meliꝰ tact⁹ sit q̄ñ de pōi ꝺ
eculeo tuliꝰ fuerat. vñ beā. sic inq̄t Mlt⁹
videt nr̄as p̄ctōes q̄ ñ videt nr̄as ꝓso
latōes. q̄ ille sctōs suos vngit iterꝰ i cor
de. q̄ dic. cū ipo sū i tribulatōe. Et talr in
sua tribulatoe Dauid a ꝺo fuit ꝓfortat⁹
q̄ dixit fm̄ mlt⁹ tudiez dolor⁹ meoz i cor
de meo ꝓsolatōes tue letificauert aiam
meā. q̄ spūs eiꝰ est sup mel dulcis ⁊ ecc̄l.
xxiiij. imo fm̄ Bē. Adeo dulc̄ é vt q̄dez
dulcedini eiꝰ p̄ualē ñ valeat amarissima
mort̄ amaritudo. q̄d ꝯ ñ tēpet illa dulce
do q̄ mortē q̄dē fac dulcissimā. Que em̄
ꝑspiras resistere p̄t vnctōi q̄ mortē facit
dulcissimā. ij. Cor. i. Qm̄ sic abūdāt pas
siões xpi i nob: ita ꝺ xpz abūdat ꝓsola
tio nr̄a. Vñ Jonas ait. Jone. i. Tollite
me ⁊ mittite i mare: ⁊ cessabit mar̄ a vob
b̄ é signū q̄ ipas aḡs i marath ꝑ moysē
dulcorauit. Exo. xvi. Hec é farina q̄ pul
mētū ꝓpbaz ꝑ helyseum saporauit. iij.
Re. iij. q̄ meditatio passiōis dūice dul
corat ⁊ saporat austeritatē pnie nr̄e. Vñ

Job. vi. q̄ ꝑ⁹ nolebat tāgē aīa mea: nūc
p̄ āgustia cibi mei sr̄. hoc é sal federis qō
vll⁹ sacrificio deesse iubet̄ ꝓpr̄ eiꝰ suaui
tatē. Leui. ij. vñ Job. vi. Nūq̄d p̄t come
di insulsū qō nō é sale ꝓditū. aut q̄s pōt
gustare qō gustatū affert mortē. Hec cō
solatio é māna qō datū é filijs isrl̄ i deser
to donec terrā ꝓmissiōis intrarēt de quo
Exo. xvi. Mane iacuit ros ꝑ circuitū ca
stroz. q̄ gr̄a diuie ꝓsolatōis feruorē ꝓcu
piscētie carnal̄ extinguit. ⁊ vndiq̄ ab ad
uersarijs defēdit. Cūq̄ opuisz supficiez
t̄re. q̄ gaudiū ꝓscie resultat i facie. appu
it⁹ i solitudie. i. i ꝓtēplatōe. minutū ꝓpr̄
subtilitatē ꝓtēplatōis ⁊ q̄si pila cōtusuz
ꝓpr̄ suauitatē ꝓtritiōis i similitudinem
pruine. q̄ cādorē hz ꝓpr̄ mūdiciā ⁊ scti
tatē. ⁊ impinguat affectū pietat̄. incēdit
rigorē disciplīe: ⁊ restrigit incētiua ꝓcu
piscētie. Qō cū vidissent filij isrl̄ dixerūt
adinuicē manhu qō signat. q̄d ē hꝰ. Rñ
dit Moyses. Iste é panis quē dedit vo
bis dñs ad vescēdū vt laborē et laboris
tediū sustinere possit̄. Jō dixit Matb.
xi. Venite ad me oēs q̄ laborat̄ ⁊ onera
ti estis: ⁊ ego reficiā vos. Quicq̄d sub so
le placz. q̄cq̄d in mūdo ꝓcupiscit̄: nō po
terit hāc ꝑ hoc sibi copulare. Hec é mlt⁹
tudo dulcedīs. delectatio cordis. p̄micie
spūs. panis quotidian⁹ stipēdiū mūdi
cie. refugiū hui⁹ vite. Tertio ꝓbat̄ q̄ ñ
sūt sufficiētes pene tpales ad et̄na gl̄ia
ꝑmerēdā. Prio. q̄ modica ista: illa aūt
sūt et̄na. Vñ Sap. iij. In pauc̄ vexati.
i mlt⁹ bñ disponet̄. Scō. q̄ ista i loco
calamitat̄. i. i mūdo: illa i loco amenitat̄
i. i celo. vñ p̄s. Hec recordat⁹ sū ⁊ effudi
i me aiaz meā: qm̄ trāsibo i locū tab̄nacu
li admirabil̄ vsq̄ ad domū dei. Nullꝰ ei
amat qō nō corrigat vl̄ saltē ꝓbet. Sic
artifex ꝓbat aurū ⁊ argētū ⁊ fornax pro
bat figuli vasa. ⁊ rex milites vtrū ei sint
fideles. Sic deꝰ diuersis tribulatōibus
ꝓbat vtrū iustū vt si eū ꝓstantē in patiē
tia iueniat regnū sibi ꝑ mercede ꝓcedat
Vñ Isiō. de summo bono. Tunc iustis
gaudia disponūtur eterna cū in presenti
tribulatōe probātur. Quāto em̄ in hoc
seculo tribulatōibꝰ magis atterimur: tā
to melius purgati deo in iudicio merebi
mur p̄sētari. ⁊ iō tribulatōes ⁊ mala hu
ius mūdi debemꝰ i pacientia ⁊ cū gaudio
sustiere. B Tertio q̄ pena illa ꝺ faci

li tollerabil' est. ℞ gl'ia i dulcedie incõpre hẽsibil'. qr i se tãta ẽ qꝫ hõ ꝑ se sustinere nõ possit nisi ꝺ deo faciẽte. qr �means Bern. In patria merces sctõꝝ tã magna est qꝫ nõ põt mẽsurari. tã multa qꝫ nõ põt numerari. tã copiosa qꝫ nõ põt estimari. Et hoc scti q̃dã ꝯsiderãtes sustinuerũt passiones. �means illud Greg. Cõsideratio pmij minuit vim flagelli. Ecõtra q̃dã ꝺ mime ꝯsiderãt. imo onꝰ leue gue putãt. Unde Criso. Nõ video qꝫ aliqs nr̃m ꝛa & pfecta cupiditate celestiũ teneat alioqui omnia q̃ videtur etiã grauia umbrã putare mꝰ & risuꝫ. Et sic btus Ignaciꝰ ꝯsiderãs istã penã eẽ leue & velocit' trãseũtẽ desiderabat nõ solũ a bestijs deuorari: ℞ & carnẽ ferreis pectinibꝰ discerpi tm̃ vt posset xp̃m hijs supplicijs addipisci. Etiaꝫ btus Paulꝰ ꝯsiderãs suauitatẽ & dulcedinẽ visiõis beatifice i xp̃o cupiebat dissolui & eẽ cũ xp̃o. Nec mirũ. qr vt ait Isi. q̃ future vite premia diligẽter excogitat: pñtis vite mala equanimiter portat.

Secũda pars i qua notat' facilitas remedij exigẽtis. ibi. Lazarus amicus nr̃ dormit &c. Qñ em̃ discipli audierũt xp̃m dicẽtẽ. Eamꝰ in iudeaꝫ iterũ timere ceperũt nimis. quare cogitauerũt eum revocare ꝓpter odientiũ psecutiõeꝫ vt qr cũ volebãt occidere: nõ expediret se itez̃ morti expõere. Morte em̃ magistri sui & etiã ꝓpriã vehemẽter formidabãt. Dñs aũt rñdit. Nõne duodecim hore sũt diei: q. ꝺ. sicut hore diei nõ sunt stabiles: sic nec affectꝰ hoim. Et iõ nõ credat' iudeos semp in tali pfidia perseuerare. Et maxime illi q̃ ambulant in die. i. in vita tẽ sine malicia. sicut vos. neminẽ offẽdũt nec scandalizãt: ℞ q̃ ambulat in tenebris & in dolo ille ꝺꝫ timere. Post hoc addit: Lazarꝰ amicꝰ nr̃ dormit. Quod audientes discipuli iterũ conãtur eum retrahere ꝓponẽtes languoris facilitatẽ di. Dñe si dormit saluꝰ erit. i. curabit' stati. qr bonũ est signũ qñ infirmus pcipue freneticus dormit. qr vt quidã dicunt. Lazarꝰ ex infirmitate i frenesim veit cuius remediũ est somnꝰ. Intẽdũt q̃ dicere si dormit signũ est qꝫ cõualuit. & iõ nõ necesse ẽ vt vadas illuc. Xp̃s ꝺo dicebat de morte. qr ꝺm phm̃ Sõnꝰ est mortis imago. & iõ morte vocabat dormitionẽ. Facilius em̃ poterat mortuũ suscitare qꝫ quis valeat dormitionẽ recitare. Tũc dixit eis aperte Lazarꝰ mortuꝰ est: ſꝫ gaudeo ꝓpt' vos qꝫ fides vr̃a ex tãto confirmet' miraculo eamꝰ ad eũ. Tũc tertio conati sũt eum retrahere: ꝓponẽtes ei sui amoris insepabilẽ vnionẽ. dicẽte Thoma. Eamus & nos & moriamur cũ ipso. q. ꝺ. Si de tua morte nõ curas: saltẽ ꝺ nr̃a curare debes q̃ potiꝰ volumꝰ mori tecũ: qꝫ viuere sine te &c. E Moralit' p discipulos istos formidolosos mortis: & de fact' xp̃i ignaros notat' simplicitas hoiz mũdanoꝝ & fatuitas q̃ morte formidãt & pauẽt. quã tñ euadere non pñt. De quoꝝ fatuitate loq̃t' Sene. de remedio fortuito. ꝺ. Stultũ est timere qꝺ euitari nõ põt. Nã naturaliter vt hr̃ ex. i. phi. Unũquodq̃ in id resolui't' a quo ꝯponi't'. Entia em̃ naturalia resoluũt' in materiã & formã. Ex qbꝰ etiã ꝯponũtur. Corpꝰ etiã hois nasatur ex terra & in terraꝫ resolui't'. Juxta illud Gen. iij. Terra es & in terrã ibis. Et qr hõ ex corpe & aĩa ꝯponit': etiã necessario ꝑ morte ab eisdẽ resolui't'. Qr vt hr̃ ꝺ pomo & morte. Arist. Mors nihil aliud ẽ q̃z recessꝰ aie a corpe. Cũ g̃ necessario sit ne oporteat stultũ ẽ illꝺ formidare & reluctari. Un̄ Cipr̃ianus vt alleg. xiij. q. ij. Quã ꝓposterũ phibꝫ lugere. i. ꝺtristari ꝑ nr̃a morte. ꝺ. Quã ꝓposterũ ẽ qꝫ q̃z puersũ. vt cũ dei volũtatẽ fieri postulemꝰ qñ euocat nos & accersit de hõ mũdo. non stati volũtat' ei' impio pareamꝰ obnitimur & reluctamur. & pnicatiũ more huorũ ad ꝯspectũ dñi cũ tristitia & merore ꝑducimur exeũtes istinc necessitat' vinculo nõ volũtat' obsequio. & volumꝰ ab eo premijs celestibꝰ honorari. ad quẽ venimꝰ inuiti. hec ille. Nõ sic timuit mortẽꝫ vas electõis paulꝰ: ℞ suspirio mortẽ anhelabat dicẽs Quis liberabit me ꝺ carcere mortis huius. cupio dissolui & eẽ cũ xp̃o. Un̄ etiã ꝺ sctõ iacobo q̃ ꝯgnomito ꝺr̃ itereisꝰ. Legit' talẽ hũisse cũ principe psaꝝ dyalogus q̃ ei mortẽ mĩnabat' iferre nisi i deoꝝ cultura maneret dicẽs. Noli iprudẽter agere ne g̃ui morte peas. Cui Jacobꝰ Nec nõ mors ẽ ℞ potiꝰ sõnꝰ ẽ dicẽdꝰ: cũ ꝑ modicũ resurrectio tribuat'. Cui princeps. Nõte seducãt nazarei dicẽtes mortẽ eẽ sõniũ qm̃ magni ipatores timuerũt eã. Cui Jacobꝰ. morte ñ timemꝰ. qr ꝺ morte advitã

trāſire ſperam⁹ ꝺ grue. ⁊ mors ſōno cō-
pat. De quo etiā xp̄s dixit lazaro mor-
tuo. Lazar⁹ amicus nr̄ dormit. ꝺ Eſt
em̄ notādū ꝙ mors é triplex. ſ. Corpo-
ralis ⁊ meditāda. Spūal ⁊ fugienda.
Gehēnalis ⁊ timēda. Pria em̄ mors
é meditāda q̄ meditatio valet ad multa.
videlz ad ꝺtēptū mūdi. ad humiliationem
ſui. ad fugā peccati. ad regendū vitā. ad
faciendū pniam. ⁊ ad petendum vitam
eternā. Primo dico ꝙ cōtemp⁹ mūdi p
memoriā mortis habet. Nā mūdus trā-
ſit ⁊ ꝺcupiſcētia ei⁹. ⁊ morte termiat oīs
ꝺlectatio mūdi. Sicut ergo poma in ar-
boribus ſcindūtur ⁊ vi auellūtur. ⁊ ſi ma-
tura ⁊ decocta decidūt: ſic vis adoleſcēti
b⁹ vitā aufert ſenib⁹ maturitas. vñ Tu-
lius de ſenectute. Mors ꝓtingit adole-
ſcētib⁹ natura aduerſāte. ⁊ iō grauis. ſe-
nib⁹ x̄o venit ranꝙ ſpōte nulla vi adhi-
bita. ⁊ iō leuis. Et augu. ſic inquit. Vita
pñs nihil aliud eſt ꝙ ad mortē currere.
Per oppoſitū igit̄ hoīes laborāt: vt diu
viuāt. ne pueniāt ad terminū vite ſeu vie
vñ ſtudia eox̄ fūt valde ꝓtraria. ābulare
em̄ volūt ⁊ puenire nolūt. currunt ad ter
minū volūtarij quē tm̄ apphendere non
cupiūt. Quos tuli⁹ in li. pdicto redargu
it dicens. Tanta eſt in hoīb⁹ ſtultitia in
cōſtātia atq̄ puersitas ꝙ oēs ſenectutē
per quam morti appropinquam⁹: vt adi
piſcant̄ adoptāt. ⁊ eandē adepti excuſāt
Ex Vñ antiq̄. vt mortis ꝓprietatē pie-
ne exprimerēt ipam in forma x̄ginea de
pinxerūt facie velatā. abſinthio corona-
tā. ſanguine maculatā. Primo depingi-
tur x̄go. q̄ ſic x̄go ꝺr ee incorrupta cor-
pore ⁊ mente. ita nec mors corrūpit mi-
nis nec p̄ce: ſ equaliter inuadit iuuenes
ſimul ⁊ x̄gines ſenes. ⁊ paupes ⁊ diuites
nobiles ⁊ degeneres. ſic ꝙ nec ē q̄ ſe ab-
ſcōdat a calore ei⁹. x̄. Eſt neceſſe mori iu
ueni ſimul atq̄ minori. Mors nō cedit
maiori nec pcit honori. Unde ex hiſtoria
Alexādri ⁊ etiā Bragmānox̄ habet ꝙ
ipi bragmāni q̄ſi pbi exiſtētes in deſerto
oia mūdana ꝓtēnebāt. qb⁹ ab Alexan-
dro nūcijs miſſis mādauit vt peteret ab
eo q̄cq̄d vellēt. At illi reſcripſer̄t dicētes
da nob imortalitatē quā fūme deſidera-
m⁹. At ille reſcribēs ait. Ego ſū mortal'
⁊ quō vob mortalitatē dare potero. Illi
x̄odixerūt ei. tu ⁊ cū ſis mortalis q̄re tot
mala faciēdo diſcurris. Juſtum é eē deo
ſubditū ⁊ mortalia nō paria ꝺ deo ſenti-
re. Secūdo imago abſinthio coronat̄. q̄
ſic abſinthiū eſt herba amariſſima. ita et
mors. Unꝰ pbs. iij. ethi. dic: ꝙ mors é fi-
nis oim tribiliū. Et ī eccl'iaſtico. O mors
ꝙ amara é meōria tua homi iiuſto: Jtez
ſanguie maculat̄. q̄ petōx mlt̄itudie fre-
quēter ꝺformat̄. Cōtra qꝺ ps. petijt. Li-
bera me de ſanguinib⁹ ⁊c̄. ⁊ Secūdo
meōria mort̄ valet ad hūiliatōez ſuiꝑi⁹
Unꝰ antiq̄ volētes ſe hūiliare poſuert ca-
neres ſup capita ſua ī meōriā mort̄. q̄ ci-
nis eēnt futuri. iō homi dictū é. Memē-
to q̄ cinis es ⁊ ī cinerē reuerteris. Eccl'i.
x. Quid ſupbis t'ra ⁊ cinis. Unꝰ legit̄ ꝺ
dyogene pbo ꝙ quadā vice ſteterit in ca-
nali pleno oſſib⁹ mortuox̄ ⁊ x̄tebat oſſa
hicinde. q̄ cū Alexāder iſperiſſz dixit ei
q̄d facis. Ille rñdit. nō poſſū iuenire qꝺ
volo. putabā em̄ inueire differētiā int̄ oſ-
ſa ⁊ cadauera diuitū ⁊ nobiliū necn̄ pau-
perū. ꝫ nullā repio. q̄ ſūt oēs vni⁹ forme
⁊ mors eos oēs eq̄uit. Et ī hiſto. romano
rū legit̄. ꝙ Octauiano fuit facta ſtatua
⁊ ī frōte ſtatue fuit ſcriptū nomē impato
ris ceſar: ⁊ poſt ſtatī fulgur pauſſit ſtatu
am ⁊ abſtulit ab illo vocabulo c. ita ꝙ q̄
pri⁹ dicebat̄ ceſar futurꝰ erat ceſar dicē ꝺ
eo Ceſar ei deriuat̄ a cedo is. ere. ceſar ab
edo. is. ere. ad denotādū ꝙ cito erat edē
dus a x̄mib⁹. Qui ꝫ ſane mētis ꝓſidera
ret finē ſnū ꝙ erit t'ra ⁊ eſca x̄miū. meri-
to ſe hūiliaret. Tertio meōria mort̄ valet
ad fugā pcti Eccl'i. vij. Meōrare nouiſ-
ſima tua ⁊ ineter. ñ pec. q̄ em̄ recolit mor-
tē ꝺz cogitare ꝙ pctm̄ ē cā mort̄. Be. iij.
Quacūq̄z em̄ die comederit̄ morte mori
emini. Unꝰ Auguſti. Nihil ſic reuocat a
pctō ꝙ freq̄ns mort̄ cogitatō. Nā pauo
viſis pēnis ſupbit ⁊ caudā extēdit totaz
ꝫ viſis pedib⁹ caudā ꝺpoit. Sic hō ñ ꝓſi
derās finē mort̄ mult̄ pctis ſe exponit ſi
ne timore: ꝫ ꝓſiderato fine erubeſcit ⁊ pec
care ceſſat: q̄re dic̄ ps. Sciant gētes qm̄
hoīes ſūt. ſ. mortales. Quarto valet ad
regēdū vitā ſuā. Aues ⁊ piſces regūt ſe
cauda. iumēta ⁊ boues cauda ſe defēdūt
a muſc̄. Sic hoīes vitā ſuā dirigūt ⁊ tē-
tatōib⁹ reſiſtūt mort̄ memoria. Job. xij.
Interroga iumēta ⁊ docebunt te: ⁊ vola-
tilia celi indicabūt tibi ⁊ piſces maris Ad
modū gubnatoris ꝺz ſe regēdō. Nā gu

bernator q̄ bñ vult regē naué ponit se in finé nauis ⁊ naué añ se dirigit: et picula euitat Sic hō pōat se meditatōe ad finé vite sue vt possit ad bonū exitū naué i. vitā suā dirigē. Sen. Cōsidera q̄ pulchra sit res añ mortē vitā ꝓsūmare. deide secure expectare reliquā pēt̄ tpis sui. ℣ Quito valeat ad pniaz faciēdā. Cū audisset rex Ezechias ꝙ mori debebat fleuit Isa. xxxviij. ⁊ rex minue audita ꝓminatōe Jone adhuc q̄dragīta dies sūt tē indut⁹ ē sacco. Jone. iij. Un legit ō quodā milite flagicioso. q̄ cū ꝓfess⁹ nullā penitētiā a papa Alexādro iniūctaz vellet facere: dedit ei papa anulū suū qō ꝑ penitētia portarz tl'i ꝓdiōe. ꝙ eū respicerz ⁊ cogitaret ō morte sua. Qō cū pluribꝫ diebꝫ fecissz: rediēs ad papā dixit. ꝙ pat⁹ eēt oēm pniaz adimplere. Sexto valz ad appetēdū vitā eternā. Un paul⁹ cupiebat dissolui ⁊ eē cū xp̄o. Phil. i. Sic etiā ml'ti scti ꝓpt̄ vitā eternā ꝓsequēdaz tradiderūt se spōte morti. De q̄bus ps. Preciosa i ꝓspectu dñi mors sctō ꝑ ei⁹. Sc̄a mors spūal' ē duplex. s. bōa ⁊ mala. Bona q̄dē est q̄n q̄s siue ꝑ baptismū siue ꝑ pniaz moriť pctō: vt hr̄ de ꝓse. di. iiij. c. vt oñderet. ⁊. c. se. Mala aūt mors cū q̄s moriť ꝑ pctm̄. xxvi. q. ij. Qui sine. Et hec̄ fugiēda. Mors spūal' bona est cū q̄s ꝑ pniaz moriť pctō. vñ Ro. vi. scribit. Qui em̄ mortui sum⁹ pctō: quō adhuc viuem⁹ in illo. Un narrat ꝙ q̄dam mercator trāsiēs ꝑ siluā iuenit cēnariū heremitā ibi degentē a q̄ quesiuit q̄d ibi faceret. Rñdit heremita. Disco mori. Et mercator. Que ē necessitas cū sis senex. q̄ alꝫ oppꝛtet te cito mori. Et heremita Hoc ē qō timeo: q̄ scio me moriturꝫ ⁊ ne scio mori. Et mercator. Quid ē scire mori. Heremita. Uitia dimittere ⁊ opa bona facere. Juxta illō ps. Declia a malo ⁊ fac bonū. Un Macrobi⁹ ō sōno. Scipio. li. i. ō Platone sic inq̄t. Plato i phedrone sic dic̄. Homi nō ē sua spōte moriendū. Sz ī eodē dyalogo dic̄ morte philosophātib⁹ appetēdā. ⁊ ipāz phiaz esse medicinā moriendi. Hec em̄ ꝓria videnť sibi eē: ꝫ nō est ita. q̄ Plato duas mortes hois nouit. quaꝝ vna natura. altera ꝟtutes pstant. Hō cū moriť cū aīa corꝑ⁹ relinq̄t solutū lege nature. Mors etiam ꝺr cū aīa adhuc ī corpore hospitata. Corporis illecebras pdia dictāre ꝺtēnit. ⁊ cupiditatū dulces insidias: ⁊ reliq̄s oēs exurit passiōes. Et hāc morte dicit Plato sapientib⁹ appetēdā. hec Macrobi⁹ Mors aūt spūal' mala fit spāliter omissione: cōmissione: ⁊ operis ꝓpletiōe Primo fit cū quis facit qō nō tenet facere: ⁊ omittit qō nō est faciēdū. Apoc. iij. Scio opa tua. q̄ nomē habes ꝙ vivas ⁊ mortu⁹ es. Un. b. Aug. xiij. de ciuita. dei sic inq̄t. Tāta gr̄a dei pstitit vt mors quā cōstat vite eē ꝓtrariā instrumētū fieret ꝑ qō transiret ad vitā. Mors mala fit etiā ꝓmissiōe. dū hō facit qō ꝓhibitū est ⁊ facere nō deberet. Hier. xxxi. Unusq̄sq̄ in iniq̄tate sua. s. ꝓpria acꝰ morietť ⁊ non in pctō alieno moriť hō: nisi delicto ꝓprio. Et sap. xvi. Hō ꝑ malicia occidit aīam suā. Idcirco dñs dixit iudeis. Cauete ne ascendatť in mōtē nec tāgetť finē illi⁹ q̄ vis q̄ tetigerit mōtē morte morietur. Et talit̄ Saul ꝓtra dei ꝓceptū mōtē superbie ⁊ ābitiōis ascēdit. ió in bello. q̄ ꝓmo cōmissiōe in aīa mortu⁹ fuit. etiam corporalit̄ interijt ⁊ mortu⁹ ē. i. Reg. vlt̄. Tertio moriť hō opis ꝓpletōe. Jaco. i. Petm̄ cū ꝓsummatū fuerit generat mortem. Sz querit̄. pōt ne hō spūaliter mortu⁹ vere dici hō. Dico ꝙ nō: sed tm̄ equiuoce est hō ꝫm nomē. Sicut hō depictus ō: hō. q̄ solū nomē sibi retinet ⁊ nō rē. Et diffinitio hois est puersa. Qō sic ꝑz. q̄ hō ꝑdidit diffinitōez ꝓpriaz in qua cōditus erat talis. Hō est aīal rōnale immortale. Cōstat em̄ hoiem a deo immortalitatē accepisse. q̄ poterat nō mori. Sz hō peccādo duas differētias amisit: necnō sine cā duplex mors fuit sibi cōminata. Ua primā differētiā. s. rōnalitatē amisit q̄n intellectū ꝑdidit. ⁊ solū sensum quo vtūtur bestie se habere oñdit. ⁊ hoc erat q̄n peccauit visu: tactu: ⁊ gustu. Quare ī ps. ꝺr. Homo cū in honore esset nō intellexit ⁊c̄. Et eccl. iij. Nihil hz hō in mēto āpli⁹. Secūdā etiā differētiā ꝑdidit. s. imortalitatē q̄n necessitatē moriendi incurrit. nec mirꝫ. q̄ ablata pria differētia auferť secūda. q̄ secūda ꝑsuppōit ꝑmā in diffinitōe bñ data. q̄ ꝗ ꝑdidit rōnalitatem: etiā ꝑdidit imortalitatē: ⁊ factꝰ est mortal'. Un Sap. vij. Sū quidē ⁊ ego mortal' hō simil' oīb⁹. Ergo nō remansit sibi nisi gen⁹. videlz aīal de vera

diffinitiõe hois. Dz qz genꝰ nõ pr eẽ i rẽ natura: nisi in aliq̃ spẽ optuit qꝫ in ali⁄ qua spẽ aialis remaneret. ⁊ verũ est qꝫ in vilissima spẽ. s. in specie vermis. Et illud pz ex duobꝰ. Primo ex parte sue generationis passiue. Nã maxie ppriũ est ꝺ̃mis ex putredine generari. Sic ⁊ hõ ex vilissima putredine. qz ex cõcupiscentia viciosa ⁊ in peccato q̃ est putredo maxia. ps. Ecce eñ in iniq̃tatib⁹ cõceptꝰ sũ ⁊ in pctis. ⁊c. Vñ Job. xxv. Hõ putredo est ⁊ filius hois vermis. ⁊ Greg. Filiꝰ hois vermis ꝺr. qz ex mortaliũ corpoꝝ corruptiõe ꝓpagat. Secũdo pz hoc idẽ ex sua generatione actiua. Generatio eñ hois actiua cõstat qꝫ est vniuoca. ⁊ in tali generans ẽ sibi in specie generato. Sed generatũ ex hoie vermis est. Juxta illud Eccli. x. Cuz mortuꝰ fuerit hõ hereditabit vermes. serpentes: ⁊ bestias. g̃ ꝺr hõ quidã vermis ⁊ nõ hõ Juxta illud. ps. Ego sum ꝺ̃mis ⁊ nõ hõ. Patet g̃ qꝫ non sine cã dicẽ ps. deũ habere memoriã hois cum dicit. qd est hõ qꝫ memor es. Quia memoria est respectu preteritoꝝ ⁊ non pñtiũ vt dicẽ pbs Ergo psalmista innuit qꝫ hõ fuit in preterito ⁊ non in pñti. Vñ idẽ dicit. Memorare que mea substantia. ⁊c. R Ista eñ memoria est homini multũ vtilis. qz homo peccãdo duplicẽ differẽtiã perdidit sue diffinitiõis ⁊ duplicẽ incurrit mortẽ. ꝓpter qꝺ non est verus homo. Ideo duplici generatione spũali prouidit homini qua nascit vt suam diffinitionẽ recaperet Prima quidẽ est in baptismo. de qua Johãnis. iij. Oportet vos nasci denuo. ⁊ ibi recuperat hõ primã differentiã. s. rationabilitatẽ. ⁊ hoc in re. Secũda vero. s. imortalitatẽ in spe. propt qꝺ recupat qui renascit verã quodãmõ hũanitatẽ. Et hoc est qꝺ miratur Nichodemꝰ cũ dicit. Quõ pt hõ nasci denuo cũ sit senex. scilz vetustate peccati. Secunda aũt natiuitas est in finali iudicio. De qua ꝺr Matth. xix. In regeneratiõe cũ sederit filiꝰ hois. ⁊c. Et in illa recupabit hõ secundã differentiã scz imortalitatẽ. nõ i spe: ſ in re. vt sic hoi nato cõueniat vera diffinitio. vtiã nõ sit q̃si vermis reputandus in terra. sed sicut angelus dei in celis. Mar. xij. vt verificet illud Apoca. xxij. Ecce taber. dei cũ hoi⁄ bus ⁊ habi. cum eis. ⁊ hoc de secundo ꝓncipali. ⁊c. Tertiũ ꝓncipale. s. de morte gehennali q̃ mors premiũ est atq; stipẽdiũ peccati mortalis. apls. Stipẽdiũ peccati mors est. Et Sap. xvi. Tu es dñe q̃ vite ⁊ mortis habes prãtem. ⁊ deducis ad portas mortis. ⁊ reducis: qui supplevoluerit. Juxta illud Ezech. Nolo mortẽ peccãtis. ⁊c. Quia aũt impenitens pmanserit. vt hr̃ de pe. di. vlti. oĩno moritꝰ ⁊ cruciatur. ⁊ si sp viueret semp peccaret. ac dei est misereri q̃ꝫ opatur finẽ peti. ⁊ obiurgans sine fine torquebitur. qz nũq̃ virtute ditatur. Sẽ⁄ per plenus iniquitate. sp sine charitate: sine fine torquebitur. A qua morte custodiat nos xps qui regnat ⁊c.

Tertia pars i qua tractat

claritas miraculi excellẽtis. ibi. Jesus g̃. Nota ꝺr in euãgelio qꝫ ihs fremuit spũ q̃ gemitus surgebat ex indignatione ꝑ diabolũ p cuiꝰ suggestionẽ mors intrauit in mũdũ. quẽ erat cito p mortẽ expellaturꝰ. in cruce fremuit. i. cũ quodã strepitu intra se gemuit. ⁊ gemitũ quodã stuposo sono voc̃ exp̃ssit ⁊ turbauit seipm. i. turbatũ se ostẽdit ex cõpassiõe ad Lazar ⁊ sorores eiꝰ. ⁊ vidẽs locũ sepulte lacriatꝰ ẽ. Jussit tollẽ lapidẽ: ⁊ clamauit. Veni foras Lazare. ⁊c. Moralit in hac pte notare xpi magnã pietatẽ possumꝰ q̃ nõ fert dissimũ pctorẽ spnit visitare p suã gr̃em imo eũ vocat ⁊ suscitat dũ sorores lacrimãtes respicit. s. intelligentiã ⁊ volũtatem. Quãdo eñ hõ cognoscit ⁊ intelligit qd cõtra deũ fecit ⁊ desiderat ⁊ vult penitere de peccatis. tũc xps ex cõpassione pctoris lacrimat ⁊ affectũ pietatis ostẽdit. Debz g̃ peccator illas sorores ad ipz mittere dicens. Dñe si fuisses hic p gratiã frat meꝰ scz spũs. non esset mortuus peccatis. Est nãq; pñtia gratie preseruatio culpe. sicut presentia radij solaris conseruatio fertilitatis: ⁊ expulsio frigoris. Nã vt dicit philosophus. ij. metb. Sol ꝓpt suã elongationẽ ⁊ approximationẽ ẽ cã generatois ⁊ corruptiõis coꝝ q̃ fiũt naturaliꝝ ⁊ corrũpũt i rebꝰ inferioribꝰ. Quare ẽt. ij. ꝺ generatiõe dic. qꝫ aduenięte sole aialia ridebũt: recedẽte ẋo sole flebũt. Sic ẽt absẽte xpo ⁊ eiꝰ gr̃a illuminante ⁊ ꝓseruãte aĩa pctis marcescit ⁊ moritꝰ. nĩlũq; bonũ ꝺo ad meritũ acceptũ opat. ſ eo aduenięte gr̃a tenebras viciorꝝ illuĩat. vicia expellit naturã aie ꝓfortat. ⁊ aĩmam ad omnia

pficiẽda disponit. Vñ aug. ⁊ de pse. di. iiij. Gratia q̃ p xp̃m dat nõ solũ remissiõẽ pcõ⁊ facit: ꝫ etiã vt lex impleat. natura liberet. ⁊ ne pcm̃ i. fomes dñetur.

Hoc oñdit i Lazaro q̃ absente xpo mortuus ẽ. ꝫ eo aduenięte eũ a morte suscitauit. naturã pfortauit. ⁊ ei gressum tribuit quare sorores ei⁹ xpo dixerunt. Dñe. Si fuisses hic frater me⁹ nõ fuisset mortuus

Nd Jn q̃bus verbis tria notantur. Saluatiua gubernatio. ibi. Dñe. Cõmunicatiua habitatio. ibi. si fuisses hic. Protestatiua cõseruatio. ibi. Frater meus nõ fuisset mortuus. Quantũ ḡ ad pmum sciendũ q̃ differentia est inter dominiũ ⁊ gubernatiõẽ xpi. ⁊ alteri⁹ cuiuscũq̃ tpalis dñi. Dis ei gubernatio dñi tpalis se ad subditos tm̃ extẽdit in q̃ tũ cõmodum ppriũ inq̃rit. Vñ talis dñs alios gubernãs est vt ab eis ꝑseruet. Nõ sic xp̃s noster gubernat. q⁹ nr̃a custodia nõ indiget nec bonis nostris. ꝫ econtra. nos eius bonis ⁊ ꝑseruatiua gubernatiõe. p̃s. attestante q̃ eũ inuocãdo sic ait Cõserua me domine q̃m sperani in te. Vñ narrat in libro de naturis lapidũ de quodã lapide q̃ vocat epistites. q̃ illas duas virtutes ỡ habere videlz q̃ discordiam sedat. silr ⁊ tutũ cõseruat gestantẽ. in quacũq̃ sorte etiã q̃s dubius fuerit. Hoc tm̃ cõsiderandũ est q̃ si p̃dictos effectus efficere deberet req̃rit q̃ portetur ex ea pte hois i qua iacet cor. Moraliter. lapis ille xp̃us est q̃ est lapis angularis q̃ discordiã inter deũ ⁊ hoiem silr ⁊ seditiões inter hoiem ⁊ hoiem. propria morte mitigauit. q⁹ ꝫm apl'm Ipse est pax nr̃a qui fecit vtraq̃ vnũ. ⁊ mediũ parietẽ macerie soluẽs inimicicias in carne sua. Ad epb. ij. Iste em̃ lapis in quacunq̃ sorte dubia securũ ꝑseruat gestãtẽ. Modo vita tota in presenti est semp̃ in quadã dubia ꝓtingentia p sortes. Mõ vt aliquid finaliter eueniat ignorat̃ p sortes. Sicut etiã videmus aliquotiẽs q̃ ỡ manu fiũt sortes. Tenet em̃ in manu vn⁹ festucas vel paleas ⁊ oẽs alij trahũt qui libet sortẽ suã. Isti aũt sic trahẽtes vidẽt p̃ncipia nõ aũt finẽ. Vñ interdum qui se putat trahere festucã longiorẽ trahit breuiorẽ. Isto mõ imaginandũ est q̃ vita cuiuslibet quasi linealiter est in manu dei. ⁊ ỡ manu dei iterũ trahit̃. ⁊ q̃ se credit trahere longã lineam qua spat forsan diuyeturũ anteq̃ cogitet morit̃ ⁊ trahere cogitur lineã breuiorẽ. ⁊ sic ex improuiso linea multoriẽs termiat̃ ad punctũ. Juxta illõ Job. xxi. Jn puncto ad inferna descẽdũt. Illaꝫ enim lineaꝫ videmus p̃ncipia: finẽs aũt ignoramus. Et hoc est qõ Eccli. ix. dicit̃. Nescit homo finem suũ. ⁊ ibidẽ. Sunt iusti atq̃ sapientes atq̃ opa eorũ in manu dei. ⁊ tm̃ nescit hõ vtrũ amore an odio dignus sit. ꝫ oĩa in futurum seruantur incerta. Ex hoc habetur q̃ tota vita nostra consistit in quadã dubietate ⁊ cõtingentia per sortes trahẽdas de manu dñi terminãda. ⁊ iõ qui vult in illa cõtingentia maximã securitatẽ hr̃e portet secũ lapidẽ istũ: videlz xp̃z di. ei illõ deuote p̃s Ego aũt i te speraui dñe: dixi de⁹ me⁹ es tu in manibus tuis sortes mee. Sed adũtant q̃ eũ portẽt ex ea parte qua cor iacet ⁊ nõ sunt de numero eoꝝ de quib⁹ conq̃rit̃ ꝑpheta. Hiere. xij. Prope es tu ori eorũ ⁊ longe a renibus eoꝝ. Sed debẽt mores esse ⁊ ex corde tractare q̃ dñs maximus celi ⁊ terre indign⁹ seruulis fecerit q̃m ex mia eos oẽs q̃ tũ ad sufficientiam redemit ⁊ de penis inferni sua amarissima morte liberauit. De quib⁹ recolendis bñficijs loquit̃ Ber. ad fratres de mõte: dicens sic. Quicũq̃ habet sensũ xpi q̃ tũ xp̃iane pietati expediat q̃ tũ seruũ dei seruũ redẽptoris xpi deceat ⁊ vtile sit ei salutẽ hora diei. hora passionis ip̃i⁹ ⁊ redẽptionis attenti⁹ recolligat bñficia ad fruendũ suauiter in conscia ⁊ recolendũ fidelit̃ in memoria bñficioꝝ actoꝝ. Ñ Secundo cõicatiua habitatio xp̃i fidẽlibus amicis multũ cõfert. Jdeo Martha dixit ad dñm. Si fuisses hic frat̃ meus non fuisset mortu⁹. Dicit em̃ ph̃us. viij. ethi. q̃ nihil est ita ꝓprie amicitie: sicut cõmorari ⁊ cohabitare. Vñ cõiter videm⁹ q̃ illi q̃ simul cohabitant more ⁊ vestitu: ex hoc ỡ se plus cõfidunt ⁊ maiorẽ adinuicẽ habẽt cõfidentiã. Refert Justin⁹ de abremotẽe torgi põpei li. xij. q̃ cũ alexãder magnus obtinuisset regnũ persaꝝ: cogitauit quõ posset ipsos p̃cas sibi familiari⁹ copl'are. Et q̃d fecit. Certe ille q̃ moribus ⁊ natione macedo fuit in persaꝝ leges transiuit specialiter quo ad mores ⁊ habitũ. ⁊ more ⁊ habitu macedonico relicto. Sic xp̃s dei fili⁹ volẽs nos omẽs facere familiare nob̃ dignat⁹ est sua gr̃a ⁊ hitu cõformari

ex eo ꝙ semetipsum extraniuit formã ser
ui accipiens: ⁊ habitu inuentꝰ est vt hõ
Phil.ij. Et non solum vt homo: sed etiã
quasi legibus humanis se subijciẽs. cu-
ius proprium est esse vbiqꝫ nobiscum et
i habitu nostro voluit habitare. De quo
Johan.i. Uerbuꝫ caro factum est ⁊ ha-
bitauit in nobis. Scitis scõꝫ iura ꝙ vir
⁊ mulier ꝓpter bonum cõiugij: nisi spe-
ciale fortasse occurrat obstaculũ cohabi-
tare tenentur simul. ⁊ si vxor sponte ⁊ si-
ne causa a viro se separauerit: seipaꝫ me
rito facit suspectam. Spũaliter ad ꝓpo
situꝫ. Quelibet anima fidelis christo de
sponsata est ⁊ cum eo debet cõmorari ꝓ
multiplicatione filiorum. scꝫ operuꝫ me-
ritoriorum. De qua desponsatõe loq̃tur
apostolus. ij. Corinth. xi. dicens cuilibet
anime. Desponsaui enim vos vni viro
virginem castam exhibere xpõ. Ab hac
ergo vxore ꝓducitur proles. idest opus
bonum ⁊ meritorium: sed non sine coha
bitatione viri. ꝓ quẽ non soluꝫ opus ꝓ-
ductum dicitur sanctũ: sed etiaꝫ totꝰ ho
mo. Unde aitps. Tu autem in sancto ha
bitas ⁊c. Ex quo ergo xpus non solum
nobis cohabitat: sed etiam nos inhabi-
tat. miꝫ non est ꝙ de malis multis nos
liberat ⁊ cõseruat. Si enim fuisset cũ La
zaro ipse mortuꝰ non fuisset. Tertio xps
habuit potestatiuaꝫ liberationem ⁊ con
seruationẽ. Exodi. xv. Quis similis tui
in fortibus domine. magnificus in san-
ctitate. ⁊ faciens mirabilia scõꝫ pbm. ij.
ethi. Maxima fortitudo cõsistit in volũ
taria ppessione mortis pro maximo bo-
no ꝙsequẽdo. Mors aũt victoriosa xpi
que est liberatio nostra fuit summe volũ
taria pro bono maximo consequendo. ⁊
pro totius humani generis redemptiõe
ꝙplenda. ergo fuit maxia fortitudo. Uñ
in ps. scribitur. Quis est iste rex glorie.
dominꝰ virtutũ ⁊c. ℚ Pro hac forti
tudine ⁊ grata fortitudine ei regratiari
summe tenemur. Uidetur eñ de christo
⁊ de homine. sicut de duobus germanis
de quibus inter gratas fabulas reperit
scꝫ castore ⁊ polluce. De quibꝰ fingit ꝙ
fuerunt germani. quorum castor q̃ fuit fi
lius Jouis immortalitateꝫ a patre rece-
pit. idest non posse mori. Pollux aũt in
necessitate moriendi permãsit. cui frater
suus grate compatiens cogitauit quali
ter etiã sibi immortalitatem cõmunicare
posset: ipsam quoqꝫ mortem sponte mor
te subijt ⁊ ad tempus mortuꝰ permansit
pro germano suo. vt eius diuinitatis iaꝫ
particeps immortalitatem reciperet. Ip
seqꝫ factus est vnus occasus ortusqꝫ per
petuus vtriqꝫ propter quod ad celũ trãs
lati sunt. ⁊ in signuꝫ positi ꝙ gemini vo
cãtur. ℳoraliter peristos duos germa
nos christũ intellige ex vna parte: homi-
nem autem puram ex alia parte. Ex pũs
autem qui fuit filius Jouis. idest dei pa
tris omnipotẽtis. habuit naturaliter nõ
posse mori: si sue beniuolentie placuisset.
homo autem per peccatũ incurrerat mor
talitateꝫ nature et culpe. Christus ergo
homini compatiens volens immortali-
tatis priuilegiuꝫ germano cõmunicare.
subijt mortẽ nature passus in cruce sua-
qꝫ morte simpla nostraꝫ que duplex erat
curauit. sicut pulcre deducit beatus Au
gustinus in quibusdam dictis suis. ⁊ sic
maximã suam fortitudinem in nostra li-
beratione demonstrauit. ꝓ Sꝫ qri
tur quod est maius miraculuꝫ: resuscita
tio a morte corporali. an iustificatio im-
pij que dicitur suscitatio a morte spũali.
ℜespõdet magister ℜichardꝰ in quar-
to suo super sententias. distinctiõe. xvij.
argumento quarto. q. ir. ꝙ ad hoc quod
aliquid dicatur miraculose factuꝫ tria re
quiruntur. Primo ꝙ fiat non operatio-
ne naturali: sed operatione supernatura
li. Quod enim ex naturali operatione fit
ignorata causa: licet quandoqꝫ mirabile
videatur. non tamen est miraculuꝫ scõm
Augustinũ de ciuitate dei. Secundo ꝙ
in materia non sit aliqua dispositio: nisi
solum pura potentia obedientie ad hoc
ꝙ in ipsa fiat illud opus quod est mira-
culum. Tertio ꝙ sit preter modum ꝙsue-
tum. Unde dicit Augustinus in libro re
tractationuꝫ. capitulo. xiij. ꝙ si solita es
sent: mira non essent. ℚuis autem nõ oẽ
mirum vel mirabile sit miraculuꝫ. tamẽ
omne miraculum est mirabile ⁊ est mirũ
inℚtum fit a potentia diuina ⁊ quãtum
ad hoc ⁊ propter illa tria dicatur ꝙ mira
culum est opus arduuꝫ preter speciẽ na
ture ⁊ insolitum. Unde in autent. de cõ-
sulibus. §. vltimo. collꝰ. iiij. qõ raro acci-

De Castore &
Polluce, f

dit miraculum est. Cum ergo iustificatio impij non sit insolita: ꝛ lege cōmuni req̄ratur aliqua dispositio in adulto qui iustificatur. iustificatio impij que sic fit de lege cōmuni nō est miraculosa. q̄uis effectiue fiat per potentiam supernaturalis agentis. Justificatio autem impij p̄ter legem cōmunem que fit si deus iustificat adultū aliquem qui prius se nō disposuit miraculosa est. quia in tali iustificatōne sunt omnia illa tria que ad miraculum requiruntur. Modo ad ꝓpositum ꝛ ad quesitum respondendum est q̄ q̄uis vterq; effectus resuscitatōnis fiat a potentia diuina. ꝛ q̄ꝛū ad hoc neutruꝫ sit miraculosius altero. tamen duo alia q̄ requirūtur ad miraculū etiam inueniuntur in suscitatione corporaliter mortui q̄ non inueniūtur in resuscitatione mortui spiritualiter. loquendo de illa que fit de lege cōmuni.

Sabbato post letare. Sermo. xxxij.

Ego sum lux mundi

Ego sum lux mundi. Johannis octauo. Q Scōm naturam videmus q̄ cuicūq; conuenit similitudo seu proprietas alterius. q̄ etiam ei attribui potest eius nomen. Unde quia imago seu similitudo hominis in pariete per lineamenta depingitur. equiuoce eadem pictura homo appellatur. ꝛ ideo pueri videntes alios viros patrib⁹ suis similes ex instinctu nature appellāt omnes viros patres: ꝛ omnes feminas matres primo phisicoruꝫ. Philosophus in predicamentis. c. de qualitate. Quicūq; trianguli vel circuli diffinitionēꝫ seu proprietatem recipiunt: circuli vel trianguli non indigne appellantur. Sic deus propter infinitas perfectiones ꝛ varios effectus similes effectibus creaturarū quos in creaturis operatur ex tempore: multis denominationib⁹ nominatur: vt creator dominus refugiū. que scōm magistrum distinctione tricesima prima. solū ex tempore de eo dicantur. ꝛ ei temporaliter cōueniunt sine sui commutatōne. Sic etiā scōm Boetium. i. de consolatōne. metro. ij. dicitur sol. quia solus omnia videt ꝛ licet omnis qui male agit odiat lucē ꝛ quaꝛat tenebras. tamen oculos cuncta prospicientis latere non potest. xviij. questione secunda. Perniciosam. Christus ergo qui est filius dei naturalis: cui pater omnem perfectionem cōmunicauit propter eandem causam et similitudineꝫ creaturaruꝫ potest etiam appellari similitudinarie mūtis nominibus: vt lux: sol ꝛc. Unde Ciprianus de conse. distinctione quarta. Nec quenq̄. Si dies omnibus equaliter nascitur. ꝛ si sol super oēs pꝫ ꝛ equa luce diffunditur. q̄ꝛtomagis xps sol ꝛ dies verus in ecclesia sua lumen vite eterne pari equalitate elargitur. dicit ergo bene. Ego sum lux mundi. Queritur an magnificare et dignificare nomen proprium sit vitiosum ꝛ peccatum. Et videtur q̄ sic. Prouerbioꝝ vicesimo septimo. Laudet te os alienū ꝛ non os tuuꝫ. In oppositiuꝫ. Ecclesiastici quadragesimo primo. Curam habe de bono nomine. quia melius est nomen bonum q̄ diuitie multe. Prouerbioruꝫ vicesimo secūdo. Et christus laudat se dicens. Ego sum lux mūdi. Dico q̄ ad dignificatōeꝫ nominis homines aliter ꝛ aliter se hūt. Nam quidam nomen suū ambitiose magnificant ad propriam ostensionem quidam nomen vilificant scandalose in detestationem. quidaꝫ virtuose dignificāt ad edificationeꝫ. Primi sunt omnes homines vani ꝛ mūdani qui nihil aliud in suis operibus appetunt nec intendunt nisi q̄ sint magni nomīs ꝛ famose opinionis apud homies. Hi comparantur scriptoribus nomina sua scribētibus in pauimento que leuiter cōculcantur ꝛ de terra delētur. De quibus loquitur Gregorius. xxi. moralis. c. vicesimo quinto dicens. Omnes qui in cogitatiōe terrena huic seculo conformantur. per omne qd̄ agunt huic mundo relinquere sui nominis memoriam volunt ꝛ conātur aliqui bellorum titulis. aliqui edificiorum meniibus. aliqui desertis litterarū doctrinarū secularium libris instanter elaborāt sibi q̄ memorie nomē edificāt. hec ille. q̄ facture aūt hi faciāt ostēdit paulo post dicēs Licet q̄sq̄ pro faciendo gloriā sui nominis laboret. memoriā suā quasi cinerem ponit. q̄ hāc cito vērus moralitatis rapit. psalmista. Nomē eoꝝ deleuit in eternū ꝛ in seculū scli. Tales ētiā fuerūt filij

. S. f. p. an. 1539.

Noe post diluuium dicentes celebremus nomẽ nostrum anteqū diuidamur in vniuersas terras. ⁊ ceperunt edificare turrim cuius acumen attingeret celum. Genesis vndecimo. Sed quid accidit ipsis. volebant fecisse nomen honoris: ⁊ fecerũt sibi nomen confusionis. Ideo vocatũ est nomen eius babel. id est confusio. De talib⁹ etiam habemus exemplum. prima Esdre habeoꝝ quinto. vbi dr ꝙ Josephus et Azarias principes iudeoꝝ dixerũt. Faciamus ⁊ ipsi nobis nomen. ⁊ eamus pugnare aduersus gentes Et sequitur ꝙ ceciderunt in illa die de populo ad duo milia virorum. ℟ Secundo sunt aliq̄ qui nomen suum scandalose vilificant. cuiusmodi sunt notorij pctores. q̄ relicta verecundia ingerunt alijs malum exemplũ male viuendi peccantes sine freno: quoꝝ hodie creuit magnus numerus qui gloriantur cum male fecerint. ℣ Di dicunt a mũdanis boni socij qui sunt peruersissimi ribaldi. q̄ sic maleficijs se exaltãt. ⁊ multoꝝ virorum ⁊ mulierum honorem ⁊ famam diffamant. gloriantur de carnibus quaꝝ tamen brodium nunq̄ sensit eorum gustus. De quibus ps. Quid gloriaris in malicia qui potens es in iniquitate ⁊c Facti sunt similes pomis putridis vel dentibus insanis. q̄ nisi ab alijs extrahant: etiam alios inficiunt. Sic isti corrumpũt bonos mores hominum simplicium per eloquia eorum mala ⁊ scandalosam conuersationem. De quibus Jacobus in cano. c. ij. Ip̄i inquit blasphemãt nomẽ bonum quod inuocatũ est super nos. Tales notorij ribaldi: vt dicitur de penitẽcia distinctione prima. In actione penitẽtie sũt publice puniendi: vt sicut eoꝝ malis exẽplis alios scandalo percusserũt. ita p eoꝝ apertã penitentiã reducãt ad emendam ⁊ peccatorum cautionem. Tertio sunt q̄dam qui nomen suum virtuose dignificãt ad edificationẽ. ⁊ sunt tales q̄ honeste ⁊ laudabiliter in exteriori homine conuersantur ⁊ etiã interiori prebentes alijs exemplum bene viuendi. de quibus dicit poeta illo Hester nono. Fama quoq̄ nominis eius crescebat quotidie: ⁊ per eunctoꝝ ora rutilabat. Itaq̄ percusserunt iudei inimicos suos plaga magna: ⁊ occiderũt eos: reddẽtes eis qđ sibi pauerãt face-

re intantum vt etiam in suis quingẽtos viros interficerãt extra decẽ filios Aman Agapite hostis iudeoꝝ. quoꝝ ista sũt nomina. Pharsandathã. ⁊ Delphon. ⁊ Esphata. ⁊ Phorata. ⁊ Adalia. ⁊ Aridatha ⁊ Epherimescha. Arisai. ⁊ aridai. ⁊ Vaisatha. Quos cum occidissent predas de substantijs eorum agere noluerunt. Statimq̄ numerus eorum qui occisi erant in suis ad regem relatus est Qui dixit regine In vrbe suis interfecerũt quingentos viros: ⁊ alios decem filios Aman. Quantã putas eos exercere cedẽ vniuersis puincijs. Quid vltra postulas ⁊ quid vis vt fieri iubeã. Cui illa rñdit. Si regi placet detur ptãs iudeis: vt sicut fecerunt hodie in suis. sic ⁊ cras facãt. ⁊ decẽ filij Aman in patibulis suspendãt. Precipit rex vt ita fieret. Statimq̄ in suis pependit edictũ ⁊ decẽ filij aman suspẽli sũt. ⁊c. Talis etiam fuit saluator noster q̄ nomẽ suum ⁊ seip̄m dignificauit ad proximi vtilitatẽ ⁊ dei patris honorẽ ⁊ voluntatem ad reuelandum veritatẽ ⁊ refutandũ falsitatẽ moriferaꝝ. Ideo sibi congruit ⁊ decuit nomen suum dignificare. cum alias non potuisset veritatem sue perfectionis ⁊ dignitatem deitatis reuelare. Ad argumentum dicendũ ꝙ sapies loq̄tur ꝺ laude qua quis se ex vanitate ⁊ propria gl'ia iactat ⁊ laudat. quod est vicium in quolibꝫ ⁊c Quantum nunc ad expositionẽ ⁊ continuationẽ euangelij hẽri ostensum fuit fedit̃atem peccati fore fugiendã ⁊ flendam: hodie preponit claritatẽ honestatis ⁊ virtutis esse assequendam. Et ꝑm hoc tres sunt partes euãgelij huius.

In prima notatur claritas luminis illustrantis in principio. Ego sum lux mũdi. In secunda vtilitas hominis xp̄m imitantis. ibi. Qui sequitur me non ambulat in tenebris. In tertia veritas numinis testificantis. ibi. Et si ego testimonium perhibeo ⁊c.

Quãtum ad primã ptem

est notandum ꝙ iudei scandalisati fuerũt de hoc ꝙ Jhesus mulieri adultere pepercit quasi ipse haberet potestatem peccata dimittendi. vt dicitur Joh̃ viij. Et est factum die sabbati ante dominicam Letare. Ideo xp̄s statim post liberationẽ illi⁹

mulieris volens ostendere autoritatẽ habere se expellendi tenebras peccatorum: dicit. Ego sum lux mundi. non tãtũ Galilee vel Judee. ꝫ totius mundi: ⁊ cetera.

Moraliter est notandum scõm philosophum ꝙ corpus quanto est nobilius: tanto magis extendit naturam suaz. Et ideo lux cum sit corpus nobilissimum vel saltem res nobilissima in genere formaꝝ corporalium: se per totum extendit ⁊ communicat faciliter. quia etiam vnus punctus lucis sufficeret ad totum aerem illuminandũ propter suam maximam actualitatem. Unde Augustinus. Lux est corpus quo nihil nobilius: nihil velociꝰ nihil impassibiliꝰ. nihil virtuosius inuenitur. nam ipsa inuisibiliter magna opatur. sensum ⁊ motum in animalibus facit. terram subintrat ⁊ fecundat. aurum: argentum: ⁊ lapides p̃ciosos generat et producit. decoremq; cunctis rebus tribuit. Et ideo Basilius dicit ꝙ lux est creaturarum omnium pulchritudo. Sic christꝰ qui est candor lucis eterne. Sapientie septimo. Et de celebratione missarum. cap. Cum Marthe. §. Sane est velocissimꝰ ⁊ nobilissimus ⁊ cunctis nobilibus nobilior Qui ad fecundanduz corda hominũ ⁊ virtutes producant caritatis. castitatis ⁊ cetera. se per lumẽ gratie diffundit eq̃liter ad omnes. ⁊ tenebras peccatorum expellit. Unde Augustinus. ⁊ allegat de consecratione distinctiõe quarta. Gratia. Gratia que per christum datur nõ solum remissionem peccatorum facit: ꝫ etiã vt lex. scilz virtutum impleatur. nec mirũ quia ipse est dei virtus ⁊ dei sapientia· q̃ in vtero virginis edificauit sibi domum. Ivi. distinctone. Nasci. Dicit ergo merito: Ego sum lux mundi. ⁊ cetera. Et merito christus assimilatur luci propter tria. scilicet ☞ Mirabilem productionem ☞ Inseparabilẽ vnionem. ☞ Deferribilem operationem. ☞ Dicitur enim primo christus lux: ratione mirabilis productionis. Lux ẽm est materia purissima q̃ nec coinquinari potest nec alteri commisceri. Unde sol ⁊ astra scõm commentatorem in de substantia orbis sunt de natura celi ⁊ differenter lucent scõm ꝙ i eis magis ⁊ minus condensatur natura celestis. Unde si dicatur: vnde sol iste. s. xps sit factus. cõstat ꝙ de materia purissima quia de purissimo sanguie purissime virginis Marie eius matre. Et sicut natura lucis non potest alteri commisceri: sic etiam christus dei filius cõceptus est de virgine matre absq; paterni seminis mixtione. Et sicut lux coinquinari nõ potest: ita ⁊ christus nullo peccato potuit viciari prima Petri. secundo. Peccatum non fecit nec inuentus est dolus in ore eius. Similiter quantum ad naturam diuinã habuit se ad modum lucis: quia sumẽdo naturam humanam diuina incoinquinabilis ⁊ impermixta in sua omnimoda puritate permansit. Unde Leo papa in q̃dam sermone. In vtraq; natura idem ẽ dei filius. nostra suscipies ⁊ propria non amittens. in homine hominem renouãs in se incommutabilis perseuerans. Diuitias enim que illi cum patre cõmunis est. nullum detrimentum omnipotentie subijt. nec dei formam serui forma violauit

¶ Sed diceres. licet christus in forma serui in humanitate de facto deitatez peccando non violauerit. quero tamẽ an potuit peccare ⁊ sic deitatem coinquinare Et videtur ꝙ sic. Augustinꝰ dicit ꝙ meliores iudicauit deus homines: si ei liberaliter deseruirent. Et vocat liberalit deseruire: si cum possent eum offendere nollent. Si ꝫ xp̃m optimũ fecit ⁊ optimũ iudicauit videtur ꝙ potuerit peccare.

In opposituz. Christus ab instanti cõceptionis tantam gratiaz suscepit ꝙ maiorem illa habere non potuit. ergo ab instanti conceptionis habuit gratiam confirmationis. sed nullus potest peccare q̃ illam gratiam habet. ergo ⁊c̃. Item christus ab instanti conceptionis fuit cõprehensor ⁊ beatus. sed de esse beatitudinis est ꝙ sit bonum inamissibile. ergo christꝰ nunq̃ illam beatitudinem potuit perdere: nec anima ipsius peccare. Ad hoc respondet beatus augustinus. ⁊ allegatur de summa trinitate ⁊ fide catholica i glosa. super illo verbo: omnipotens. Qđ deꝰ omnia potest que decent eius potentiam sed peccare non potest. quia peccare non est aliquid posse. de penitentia. distinctione secunda. §. Charitas. Cum ergo xps sit filius dei eiusdem. potentie cum eo. ex eadem actione arguitur eũ non potuisse

17.

peccare. Bonauētura autem in tertio sup magistrum distinctione duodecima plenius respōdet. ꝙ absq; dubio anima xp̄i non potuit depr̄auari aliqua culpa ℣ Et ratio assignatur per eum triplex. scilz plenitudo gratie cōsummatio glorie. et vnio diuine ꝛ humane nature. Plenitudo gratie facit ꝙ ip̄e chr̄istus ꝟm humanam naturam habuit gratiā confirmationis. sz illa gratia a deo liberum arbitriū firmat: vt nullo modo possit infirmari p culpam. Hoc etiam facit consummatio glorie. que quidē fuit i chr̄isto a sue cōceptionis primordio. statim em̄ fuit beatus ꝛ comprehensor. ꝛ sicut beatus non pōt damnari. sic etiam nō potest preuaricari. Ac per hoc in chr̄isto nulla potuit esse ꝟm animam macula peccati. Postremo hoc efficacissime facit vnio diuīe nature et humane in vnitate persone quevnio facit vt ydeomata communicentur. ꝛ ipsa nō potest frangi. Si ergo deus non potest esse peccator ꝛ non potest non esse homo planum est: ꝙ nullatenus illa vnio sustinet chr̄istum ꝟm humanam naturam peccare potuisse. Ad rationem autem cōtrariā quando dr̄ ꝙ meliores iudicauit de' homines. Responsio. Dicendum est ꝙ hoc est verum de toto genere hūano ꝟm aliquam melioratione[m] que attenditur i ordine vniuersitatis. Sic enim decebat hominem in vniuersitate constitui: vt in prima sui constitutione haberet vertibilitatē arbitrij ꝟm legem communem. Sed chr̄istus habuit aliquid supra hominem Ideo decuit ꝙ sibi fieret aliquod priuilegiū speciale: vt esset in eo libertas obsequij sine vertibilitate arbitrij. sicut in diuina voluntate videmus ꝙ liberaliter nobis bona impendit ꝛ facit. nullam tamē est in eo ponere vertibilitatem. Et propt̄ hoc verbum Augustini ꝟm ꝙ liberaliter vocat vertibilitatem ad contrarium. non se extendit ad melioritatem: que attendit ꝟm priuilegium speciale. sed ꝟm legez cōmunem. Si quis autem velit dicere ꝙ ibi intelligitur liberaliter. i. volūtarie obuiat ei littera sequens ꝛ ratio proponēdi verbum. quia Augustinus. hoc verbum dicit vt reddat rationem quare deus talē fecit hominem vt posset male facere.

Z ¶ Secundo chr̄istus dicitur lux ratione inseparabilis vnionis. Lux enim sic emanat a sole ꝙ separari non possit ab eo. qz si ab eo posset separari: posset sol pariter obfuscari. si enim separaretur minueretur lux solis. ꝛ cum sit finita posset ex toto deficere. Per hunc modum dei filius ita ad nos per carnis assumptionem descendit. ꝙ a patre nunq̄ recessit: qz ita venit i mūdum vt tamen semper maneret in celo.

Et chr̄istus dicitur descendisse de celo. qz humanitatem nostraz assumpsit. dicitur ascendisse in celum. qz humanitatem quā assumpserat super celorum altitudinem sublimauit. Dum enim descenderat ꝛ vivebatur in terris erat in celo scōm diuinitatem. ꝟm quam vbiq; est ꝛ nulliloco deesse potest. Unde Augustinus in sermone de natiuitate beati Johannis baptiste. Verbum dei ita ad nos descendit. vt in sinu. id est in profundo paterni pectoris permaneret terrena visitans ꝛ celestia non relinquens. ✠ Sed queritur quomodo verbum dei ad nos descendere potuit ꝛ carnem assumere sine sui mutatione. Dico ꝙ licet hoc excedat nostrū intellectum: tamen ostēdi potest naturali similitudine. Nam quando ramus inseritur trunco nulla fit mutatio in trunco. sed tota mutatio fit in ramo. Sic humana natura vnita est diuine persone ꝙ nulla est facta mutatio in diuina persona. sed tota mutatio facta est in natura humana. ¶ Tertio dicit lux ratione deferribilis operationis. nam sicut lux ē delatiua ꝛ vehiculum omnium celestiuz virtutum. qz mediante luce ad terram deferuntur celestes virtutes. ꝛ in terra generantur. non solum que necessaria sunt ad hominis nutrimentum. sed etiam aurum ꝛ argentum. ꝛ lapides precioſi. Per hūc modum dei filius veniens in hunc mundum omnes virtutes celestes detulit secū Nam detulit secum dei potentiam ꝙ quā cecos illuminauit. leprosos mūdauit. mortuos suscitauit. demones effugauit: vt ostenderet ꝙ virtus dei esset in eo essentialiter. cuius imperio solo verbo illas mirabiles operationes ꝛ virtutes operabat. Unde Johannis decimoseptimo: loquitur patri dicens. Omnia tua mea sunt. ꝛ clarificatus sum in eis. Attulit etiaz ꝛ sapientiam per quam cuilibet culpe ꝛ infir-

3ª.

mitati debitam adhibuit medicinaz. Cō tra auariciam docuit pietarez. Contra luxuriam continentiam. Contra gulam tēperantiem. Contra ſuperbiam humilitatem. Contra inuidiam charitatem. Contra iram manſuetudinem. Contra aduerſa fortitudinem. Contra originale baptiſmum. Contra mortale penitentiam. Cō tra veniale extremam vnctionem. Et contra omnia mala gratiam ⁊ veritatem.

Unde Johannis primo. De plenitudie eius omnes nos accepimus gratiam: ſcilicet iuſtificationis: liberationis: ⁊ conſeruationis. Item detulit ſecum miſericordiam ⁊ pietatem. Nam ante aduentū eiꝰ oſtendebat deus rigorem iuſticie. qz propter quamlibet culpam ſine expectatione inferebat vindictam. Propter luxuriam totum mundum deleuit. Et dominus ſuper Sodoman ⁊ Gomorrā. ⁊ alias tres ciuitates illius regionis pluit ſulphur: et ignem a domino de celo: ⁊ ſubuertit ciuitates has ⁊ omnem circa regionem: vniuerſos habitatores vrbium: ⁊ cuncta terre virentia. ⁊ cetera. Geneſis decimonono. Propter ſuperbiam linguas diuiſit. Geneſis vndecimo. Pharaonem cū omni exercitu ſuo in mari rubro ſub merſit. Exodi decimoquarto. Item propter gulam percuſſit dominus ⁊ occidit magnaz multitudinez filiorum iſrael qui murmurabant contra deum faſtidientes magna ⁊ concupiſcentes carnes: dicentes. Quis dabit nobis ad veſcendum carnes. Recordamur piſcium quos comedebamus in egipto gratis in mentem nobis veniūt cucumeres ⁊ pepones porriqꝫ ⁊ cepe: ⁊ allia. Anima noſtra arida eſt nihil aliō reſpiciunt oculi noſtri niſi man. Erat autē man quaſi ſemen coriandri coloris bdellij. Circūibat populus ⁊ colligens illud frangebat mola ſiue terebat in mortario coquens in olla ⁊ faciens ex eo torculauſ ſaporis quaſi panis oleati Cumqꝫ deſcenderet nocte ſup caſtra ad eos deſcēdebat pariter ⁊ man. Audiuit ergo Moyſes flentem populum per familias ſingulos per oſtia tētorij ſui. Iratuſqꝫ eſt furor domini valde ſed ⁊ moyſi intolleranda res viſa eſt. ⁊ ait ad dominum. Cur afflixiſti ſeruum tuū. quare non inuenio gratiā coram te. Et cur impoſuiſti pondus vniuerſi populi huius ſuper me. Nunqꝫ ego. ⁊c. Numeri vndecimo. Adhuc carnes erant in dētibus eorū. nec defecerat huiuſmōi cibus. ⁊ ecce furor domini concitabat populum ⁊ percuſſit eum plaga magna nimis. Item propter peccatum inuidie tra aperuit os ſuum ⁊ deglutiuit multos: et oīa que ad illos pertinebant atqꝫ viuētes in infernū deſcendentes operti humo ⁊ periērt de medio multitudinis. Et omnis populus qui ſtabat per Gyrum fugit a clamore pereuntium dicens. Ne forte ⁊ terra deglutiāt nos. ⁊c. Numeri decimoſexto. Et ideo vocatus eſt dominꝰ deus vltionū. iuxꝫ illō ps. Deus vltionū dominus deus vltionum libere egit. Exaltare qui iudicas terram: redde in tribulationē ſuperbis vſqꝫquo peccatores domine vſquequo. ⁊ cetera. Sed poſt aduētū ieſu chriſti domini noſtri vocatus eſt deꝰ miſericordiarum. Et etiam deus totiꝰ cōſolationis. ſecunda Corinthiorū primo. Sanguis enim chriſti in auribus dei patris miſericordiaz pro nobis poſtulat: nō vindictam. propter quod dicit Apoſtolꝰ Hebreorum duodecimo. Acceſſiſtis ad Syon montem ⁊ ciuitatem dei viuentis hieruſalem celeſtem ⁊ multorum milituz angelorum frequentiam ⁊ eccleſiam primitiuorum qui conſcripti ſunt in celis. et iudicem omnium ⁊ ſpiritū iuſtorum perfectorum ad teſtamenti noui mediatorem ieſum ⁊ ſanguinis aſperſionem melioꝰ loquentem: qꝫ Abel. videte ne recuſetis loquentem. Si enim illi non effugerunt recuſantes eū qui ſup terrā loquebatur multomagis: ⁊ nos q̄ de celis loquentem nobis auertimus ⁊c. Hoc dicit qz vox ſanguinis Abel fuit petitio vindicte. ſed vox ſanguinis xp̄i eſt petitio miſericordie.

Ecunda ps in qua notatur vtilitas hominis xp̄m imitantis. ibi. Qui ſequitur me. ſ. per viā ſalutiſ nō ambulat in tenebris. i. peccatis ⁊c Moraliter notandum ſm qꝫ ait Seneca. Vir bonꝰ eligendus eſt nobis: ⁊ ſemp ante oculos habendus vt ſpecular: vt ſemper poſt eū viuamus ⁊ faciamꝰ: ſicut videmꝰ in naturalibꝰ. Nam apes vnum regem habent quē ſemper reſpiciūt ⁊ ſequuntur. Pulli

columbarum domesticam sequũtur colũ
bas exeundo siue redeundo columbariũ
De quibus ex lege habetur. ꝙ eas ne
mo apprehendere debet ꝙ diu consuetu
dinem habent redeundi. quia includen
tis sunt: ⁊ est dominus earum: vt dicitur
Instit. de rerum diuisione. Apiũ. Ideo
quicunq; eas apprehenderit reus erit
furti. ff. familie herciscun. colũbas. Unde
accidit casus ꝙ duo erant vicini. quorũ
vnus erat diues ⁊ alius pauper. Diues
habuit ortum floribus fulcitum. Pau
per vero habuit apes que ortum diuitis in
gredientes flores orti circumdederunt et
inde more solito dulcedinẽ sumpserunt. Di
ues inuidia motus flores venenosos in
suo orto sparsit: taliter ꝙ apes pauperis
totaliter extinxit. Proponitur coram iu
dice quid iuris. ⁊ diues ad satisfaciendũ
pauperi de damno sibi illato per iudicem
adiudicat̃ ⁊ condemnatur. Ad propositũ
tum: dominus cuius est terra ⁊ plenitu
do eius columbariũ sine alueariũ: vide
licet sanctam matrem ecclesiam fecit insti
tuit ⁊ ordinauit. in quam virtuosos xp̃ia
nos sine felle iniquitatis: sine aculeo ma
licie congregauit: habẽtes arbitriũ libe
rum exeundi ⁊ separandi se per peccatũ
a dicto colũbario. idest sancta matre ec
clesia. ⁊ per confessi contritionẽ ⁊ penitẽ
tiam ipsam sanctã ecclesiam redeundi ⁊
intrandi. q̃ diu ergo sunt in firmo ꝓpo
sito redeundi ⁊ reuertunt̃ ad ipsam eccle
siã per penitentiam sunt ipsi⁹ dei qui est
dominus omniũ: sed si per desperationẽ
extra ecclesiam manent ⁊ redire nolunt:
erunt occupantis diaboli. Hoc conside
rans dyabolus ex inuidia flores mundi
venenosos videlicet honores: diuitias:
⁊ sic de aliis veneno delectatõis infectos
spargit: vt omnes homines ex eis gustan
tes interimat ⁊ eternaliter occidat.

De⁹ ergo vt nos ab his mortiferis libe
raret: regem ductorem filium eius domi
nũ nostrũ iesum christum nobis adhibu
it: vt imitantes vestigia eius lumen vite
acquiramus. Unde Gregorius sic inq̃t
Christi vestigia imitari debemus: ne ab
ipsi⁹ corpore separemur. cuius per fidem
membra sum⁹. Quod fit quando ambu
lamus: Decenter post deũ viam glorio
sam. Prudenter quo ad nosipsos viam
periculosam. Eminenter quo ad proxi
mos viam fructuosam. Viam glorio
sam ambulam⁹: quando digne ⁊ decen
ter post deum ambulam⁹. De qua quidẽ
ambulatõne hortatur nos apostolus sic
dicens. Non cessam⁹ pro vobis orantes
⁊c̃. vt digne ambuletis deo per oia pla
centes. Sed homo deo placere non põt
nisi in virtutib⁹: ideo de virtute in virtu
tem ambulemus. vt simus de numero il
lorum de quibus prophera dicit. Ibunt
de virtute in virtutem. videbitur de⁹ deo
rũ in syon. Nam sicut sol delectabiliter vi
deri non potest ab insanis ⁊ defectuosis
oculis: sed clarioribus dulciter ⁊ delecta
biliter clarius se immiscet: vt pz de aqui
la: sic candor lucis eterne ab immundis
mentib⁹ non cernitur: nec delectabiliter
vllo modo sentiri potest: nisi ab oĩ cul
pabili defectu purgentur Unde sic habe
tur. Mathei. v. c. Beati mũdo corde qm̃
ipsi deum videbunt. Tali puritate polle
bat Job qui dicebat. Neq; enim repre
hendit me cor meum in omni vita mea.
O q̃z felix foret ille qui illud verbum pu
ra conscientia dicere posset. De tali puri
tate etiam videtur gloriari apostolus q̃
rapt⁹ in tertiũ celum archana dei scruta
tus fuit: dicens vt habetur secũda epla.
Corinthiorũ pmo. c. Gloria nostra hec ẽ
testimoniũ conscientie nostre. ꝙ scilicet ĩ
simplicitate ⁊ plena mentis puritate su
mus conuersati in mundo. Hec enim pu
ritas conuenienter dicitur puritas neces
sitatis. quia sine hac coram deo decenter
nemo ambulare potest: nec deum in se su
scipere nec videre nec etiam ad felicitatẽ
perpetuam peruenire. Sed que
ritur an homo talis de nullo sibi conscius
ad aliquid aliud etiam obligetur. Et vide
tur ꝙ non. q⁹ habet deum in quo omne
bonũ habet. ergo non videtur necessariũ
pro maiori bono laborandũ. In oppositũ
est Paul⁹ apostolus qui dicit. Nihil
mihi conscius sum: sed nõ in hoc iustifica
tus sum. Nõ em̃ sufficit abstinere a ma
lo: nisi fiat qõ bonũ est. vt habetur argu
mẽto octuagesime sexta distĩ. cap̃lo Nõ
satis. Dico tamen. ꝙ q̃tũcunq; homo p
fectus sit ⁊ irreprehẽsibilis: adhuc tame
tenetur continue in virtutibus ambula
re. q⁹ scõm beatus Gregoriũ. In via dei

ſtare eſt retrocedere. Unde beatus Auguſtin⁹ ſic inquit. Summa perfectio religionis chriſtiane eſt. vt q̄ tūcunq; homo in hac vita ꝓficiat ſemper putet ſibi ſupereſſe quod querat. Cuius cauſaz aſſignat leo papa ſic dicēs. Qui ſe exiſtiat ad hoc peruenisſe quod cupit: non queſita reperit: ſed inquiſitione deficit. Ex q̄bus euidenter elicitur error illoꝝ qui dicunt. q̄ homo in preſenti vita poterit tm̄ culmen perfectōis attingere: q̄ amplius in gratia ⁊ charitate ꝓficere non poſſit. alias inueniretur aliquis in mundo pfectior xp̄o. De quo prius habitum eſt ſermone. xviij. in littera. R. B Sz poſſes querere an homini ſit neceſſariuz ad ſalutem ſemper proficere. Et videtur q̄ non. quia ſcōm hoc multi homines dānarentur qui in vno ſtatu bene cōſuetudinis: puta in eiſdez orationib⁹: ieiunijs elemoſinis: peregrinationibus vel alijs cōſimilibus curſum preſentis vite finiūt ⁊ continuant. Ad quod dicenduz eſt. q̄ continuus profectus eſt homini neceſſarius q̄ tum ad deſideriuz: tamen non eſt ſibi neceſſarius quātum ad effectū. Quilibet enim in hac vita quātumcūq; ſanctus ⁊ perfectus exiſtat: debet ſemper cū prophera dicere. Nunc cepi. quia cum cōſummauerit homo: tunc incipiet: vt habetur Eccleſiaſtici decimooctauo capitulo. Unde beatus Gregorius ſic inquit. Hec eſt perfectoruz ſumma iuſticia: vt ſe nunq; perfectos eſſe credant: ne ibi deficiendi incidant periculum: vbi proficiendi deponunt appetitum. Et ſignanter dicit appetituz proficiendi: immenſus per hoc q̄ continuus profectus ſemper habendus eſt in deſiderio: non tamen in exercitio. De tali ambulatione iuſtoruz habetur Prouerbioꝝ quarto capitulo. ⁊ d̄ penitentia diſtinctione ſecunda. Non reuertebantur. vbi dicitur. Juſtorum ſemita ideſt ꝓuerſatio virtuoſa quaſi lux ſplēdens procedit ⁊ creſcit vſq; ad perfectuz diem ⁊c̄. C Secundo circa iſtaz partem notandum eſt. q̄ quo ad nos debemus caute ⁊ prudenter ambulare. quia habemus viam valde periculoſam. Ad quod hortatur nos apoſtolus ad Ephe. quito capitlo. Videte itaq; fratres quo modo caute ambuletis. no quaſi incipiētes: ſ vt ſapientes redimētes tēpus quoniam dies mali ſunt. Homo enim caute ſolet incedere in via lubrica foſſata ⁊ illaqueata. Sic via huius mundi eſt primo lubrica per luxuriam. ⁊ vix cōtinere poſſumus pedes affectionis q̄us actuz nō exerceam⁹. De illa via dicit Hieremias viceſimotertio capitulo. Uia illoruz erit quaſi lubricum in tenebris. Eſt ſecundo foſſata per auaritiam. De quo dicit pſalmiſta. Foderunt ante faciem meā foueā: ⁊ inciderunt in eam. Tertio eſt illaqueata per ſuperbiam. Unde pſalmiſta. In via hac qua ambulabam abſconderunt ſuperbi laqueum mihi: ⁊ funes extenderunt in laqueum. ⁊ iuxta iter ſcandalum poſuerūt mihi. Ad cauenduz autem illa mala debemus caute ambulare ⁊ ſimpliciter. quia qui caute ambulat vel ſimpliciter: ambulat confidenter. vt habetur. Prouerbioꝝ decimo. Sed hec ſimplicitas in via dei non ſufficit: ſed neceſſaria eſt prudentia ſine qua caute ābulare nō poſſumus. Que ſcōm Tulliū tres habet ſpecies ſcz intelligentiā: prouidentiaz et memoriam. Intelligentia eſt per quam prudens animus coſpicit p̄ſentia. Prouidentia eſt virtus per quaz ꝓuidentur futura. Memoria per quam preſentantur preterita. Et qui has ptes diligenter inſpiat: prudēs eſt ⁊ falli nō poteſt. Sz q̄ ſine prudentia modo ambulam⁹ quaſi ceca p̄ſenta mala nō curādo: ⁊ q̄ſi inceſa n p̄terita nō recolēdo: nec ꝓuidēdo nob de futuro. ió multis tribulatōibus ⁊ periculis plagamur. De quo ꝙqueri⁹ dñs dicēs. Bēs abſq; ꝓſilio eſt ⁊ ſine prudē tia. vtinā ſaperēt ſcz p̄ſenta: ⁊ intelligerēt p̄terita ac nouiſſima. ſ. futura ꝓuiderent

D Tertio debem⁹ ambulare viaz fructuoſam emineter quo ad p̄rimū. ⁊ hoc in trib⁹. Primo p bonū exēpluz p̄rimo p̄hibēdo. i. Theſſa. iiij. Ueſtrū negociuz agatis vt honeſte ambuletis ad eos qui foris ſunt. Secūdo deſolatos ꝓfortādo Eccle. vij. Nō deflis plorātib⁹ in ꝓſolatione. ⁊ cū lugētib⁹ ābula. exēplo xp̄i q̄ p⁹ reſurrectōez turbatis diſcipulis eūtib⁹ in emaus appuit vt eos conſolaret. Tertio male morigeratos informādo. ad Colocenſes. iiij. capitulo. In ſapientia ambulate ad eos qui foris ſunt ⁊c̄.

Tertia pars in qua notatur veritas filij dei testificantis ibi Si ego testimonium perhibeo ꝛc̄. Pro quo circa istam partem notandum. ꝙ phariſei ex ignorantia cecitatis xp̄m purum hominem existimabant: ꝛ ideo non debere seipm laudare nec bonum de se testificare. Juxta illud Prouerbiorum vicesimoseptimo. Laudet te alienꝰ ꝛ non os tuum. Non enim qui seipsum cōmendat ille probatus est. secunda Corinthioꝝ decimo. Christus vero qui erat vera lux omnem hominē illuminans in mundo: potuit seipsum cōmendare: vt testimonium perhiberet veritati. Non autem dixit manifeste ꝙ esset filiꝰ dei. quia scōm Chrysostomuꝫ semper humilia miscuit altis. Jdeo dixit eis. Vos scōm carnem iudicatis. id est exteriorē apparentiam: quod non facio ego. sed iudico ſm iteriora que nemo nosci ta me. ergo iudicium meum verum est. ¶ Moraliter est notandū ꝙ cum aliquid promittitur humanam excedens rationem non statim credatur: nisi a personis fide dignis ꝛ autenticis testificetur. Unde Seneca dicit in puerbijs. Non statim affirmes. qꝛ non omne verisimile statim verum est. Et. iiij. questio. iij. §. Si testes. Ab illis requirenda est veritas quibus lux veritatis assistit. Per amplioꝛes em̄ homines perfectissima veritas reuelatur. vt habetur. C. de fi. commissa. l. vlti. Et nihil credatur nisi per certa signa affirmetur ꝛ testificetur. Et quāuis quedam vera sint: non tamen sūt credēda nisi certis signis demonstrentur. xi. questio. iij. Quāuis. Cuꝫ ergo dei filius modis varijs vēturus fuerit promissus. nullꝰ tamen fuit creditus: sed multoꝝ testimonium refutatum ꝛ negatum. donec persōis autēticis per certa signa ꝛ varia fuerat demonstratum ꝛ testificatū. Sūt ergo signa ostensa. Patriarchis aduētum xp̄i prefigurantia. Prophetis data signa preconisantia. Personis autenticis signa demonstrantia. Nam patriarche plura signa acceperunt que pfigurabant ꝛ ostendebant xp̄i aduentum. Nam Noe signū accepit in archa federis ꝙ homo deberet deo reconciliari. Moyses vero signum accepit in serpente eneo, ꝙ veneno infecti possent ab eo sanari. Hester vero signum accepit in virga aurea ꝙ Mardocheus deberet reuocari. Hec aūt omnia in figura contingebant illis. vt habetur prima Corinthioꝝ decimo. Et p xp̄m ad litterā deberet impleri. ℣ Primo enim dico ꝙ Noe signū accepit in archa federis ꝛc̄. Quod sic patet. Nam homo deum offenderat tantuꝫ ꝙ penituit eum fecisse hoīem: vt habetur Genesis sexto. Et de facto totus mundꝰ periit diluuio. Genesis septimo. Excepti octo animabus que saluate sūt in archa Sed deus misericordia motus sup eum dixit. Non igitur vltra percutiam omneꝫ animam viuentem. sicut Genesis octauo dicitur. Sed statuam pactum meū vobiscum ꝛ nequa ꝙ̄ vltra interficietur omnis caro aquis diluuij. Et in signum arcum meum ponaꝫ in nubibus celi. ꝛ erit signū federis inter me ꝛ inter terrā. Iste arcus a philosophis yris vocatur. ꝛ generatur scōm Aristotelem tertio Metheoꝝ ex reflexione radioꝝ solarium a nube rorida. ꝛ semper fit in occidēte vel in oriente dum pluit. ꝛ sol stat ex oppositō. Sed hic litteraliter queritur. Quomodo yris sit signum federis: cum procedat ex causa naturali. Dicūt aliqui ꝙ vsq̄ ad diluuiū non fuerat pluuia. nec yris apparuerat. Sed hoc nō videtur rationabiliter dictū cum pluuia fiat ex dispositōe aeris ꝛ motu stellarum: ꝛ ille cause multo tempore p̄cesserant. propter qd̄ nō est verisimile q̄ n effectus secutus fuisset multis vicibus. Dimissis ergo alijs opinionibus dic̄ Nicolaus de lyra in hunc modum qui sequitur. videlicet ꝙ arcus est signum magis ad placitum scꝫ ex ordinatione diuina in quantū deus ordinauit ꝙ apparitio yridis de cetero esset signuꝫ rememoratiuū pacti vel federis ipsius dei facti ad Noe. ꝙ diluuium de cetero non induceret̄ generaliter disperdens terram: sicut dicitur in textu. Erit arcus meꝰ in nubibus ꝛ videbo illū ꝛ recordabor federis. ꝛc̄. Ex quo patet quare ante diluuium non fuit in signum huius. licet apparuerit. quia tale pactum vel fedus non erat institutum. Sed pacto facto deus instituit apparitionem yridis: siue ipsam yridem de nouo: in signum huius pacti vel federis. Iꝫ yris

sit res naturalis ꝛ ante diluuium fuerit. sicut aliquando cōtingit ꝙ lapis magn⁹ qui diu steterit in aliquo loco immobilis ō nouo statuitur in signum alicuius distinctionis: vtpote hereditatum vel regnorū ꝛ cetera. ℭ Moraliter ad propositum. Arcus iste est intelligendus dñs noster iesus christus filius dei benedict⁹ qui in sua incarnatione quasi arcus refulgens inter nebulas glorie. vt habet Ecclesiastici quinquagesimo. Deo nos reconciliauit per christum. ꝛ dedit nobis ministerium reconciliationis. vt plenius habetur: secūda epistola ad Corinthios quinto capitulo. Verificatur quod sequitur. videlz ꝙ deus erat in christo mundum reconcilians sibi nō reputās illi delicta iporum. ꝛ posuit in nobis verbum reconciliationis. ꝛ hoc fecit ex infinita eius charitate ꝛ sincera dilectione quam gerit erga nos. quia imperpetuum dilexit nos. Jeremie tricesimoprimo capitulo Et ideo deus suam charitatem in nobis cōmendat. ad Romanos quinto capitulo. Et rationem assignat ibidem. quoniam si cū adhuc peccatores essemus. Christus pro nobis mortuus est. multomagis iustificati nunc ipsius sanguine salui erimus ab ira per ipsum. ꝛ ipse est arcus superceleſtis nobis ostendens signum clementie ꝛ pietatis ꝙ a peccatis sumus mūdati. deo reconciliati. ꝛ ad gratiā ꝛ gloriam sempiternam cum oīibus sanctis reuocati. Et sic verificatur illud quod dixit deus pat̄ omnipotens in figura de eius filio domino nostro iesu xp̄o ꝛ de genere humano. videlicet ꝙ nequaq̄ vltra interficietur omnis caro aquis diluuij. aram meum ponam in nubibus: ꝛ erit signum federis inter me ꝛ inter terram. ℌ Secundo Moyses signū accepit in serpente eneo ꝛc̄. Nam hic serpens eneus figura est et typum gerit persone christi dum penderet in cruce. ipsomet domino nostro iesu christo attestante cui dixit. Sicut Moyses exaltauit in deserto ita exaltari oportet filium hominis. vt scribitur Johannis tertio capitulo. Proprium ergo serpētis est habere venenum. sed serpens eneꝰ venenum non habuit. Sic ꝛ saluator ac redemptor noster dominus Jesus christus venenum. id est peccatū non habuit

Unde peccatum cum consummatum fuerit generat mortem: vt habetur Jacobi primo capitulo. quod incipit Ira ꝛ venenum. Sed tamen multum differunt inter se. quia venenum infert mortem temporalem. peccatum autem mortem eternam ꝛ spiritualem. Christus igitur licet venenum non habuit peccati sicut serpēs eneus. similitudinem tamen peccati ꝛ effectum huius enei serpentis habuit. ꝛ in cruce produxit hunc effectum potenter et mirabilit̄. ita vt qui ipsum per fidem videant non pereant: sed habeant vitam eternam. Unde Augustinus de baptismo parulorū sic inquit. Sicut tunc q̄ in deserto fuerunt inspiciebant serpentez exaltatum ꝛ a veneno saluabantur ꝛ liberabantur a morte temporali: sic nunc q̄ confortantur misterio mortis domini nostri iesu christi per fidem baptismi a peccato iustificantur ꝛ a morte liberant̄ spirituali ꝛ eterna. Et hoc est ꝙ christus de se dicit. Qui credit in me etiam si mortuꝰ fuerit viuet. vt habetur Johannis vndecimo. Et sic euidēter patet per p̄dicta. ꝙ Moyses a deo signum accepit de serpēte eneo. qui quidem serpens eneus figura christi fuit. vt qui a serpentibus venenosis. idest spiritibus immūdis. id ē diabolis percussi sunt sanentur oēs. ℑ Tertio Hester signum accepit clementie Nam per Mardocheum intelligitur genus humanum qđ a paradiso erat expulsum: ꝛ degebat in hac lacrimarū valle. Sed Hester. scilicet gloriosissima virgo dei genitrix maria inuenit gratiam coram domino. vt habetur Luce primo capitulo. Et signum accepit clementie a christo non tm̄ pro se: sed etiam pro toto genere humano. Ita ꝙ in figura ei dixit. Pete mater mea quicq̄d vis. Neq; enim fas ē vt auertam faciē meā. Que ait Dek̄ abisac sunamitē Adonie fratri tuo vxor. Rex̄ ditq; rex Salomō. ꝛ dixit mr̄i sue. Quare postulasti abisac suauitatē Adonie. postula ei regnū. Jp̄e est enī frater meꝰ maior me. ꝛ hꝫ Abyathar sacerdotē ꝛ Joab filiū Sarine. Jurauit itaq; rex ꝛc̄. vt habetur tertij libri Regum secundo capitulo. Et ratio ibidem assignatur. qr ei non potest q̄cq̄ negari. propt̄ quod in prosa cantando taliter ipam imploram⁹. sic di-

centes. Audi nos nam te filius nihil ne gans honorat. Et ad filiuz dicim⁹. Sal ua nos Jesu xp̃e pro quibus virgo ma ter teorat. Unde ad propositū adducen do narrat Ualerius libro suo quinto ca pitulo quarto. ꝙ Cornelio⁹ sapiēs ⁊ pru dens postꝙ rempublicā gratiose annis multis rexit rome ratione malicie de ci uitate expulsus est. qui se transferēs ad vallenses sic fecit ꝙ ad imperium perue nit Uolēs itaqz de ingratis romanis se vindicare: ciuitatē romanā maximo ex ercitu ambiuit. Ciues vero coacti pacez facere legatos miserunt. qui vacui ⁊ sine expeditōe reuersi sunt. Secūdo miserūt sacerdotes stolis albis ⁊ alijs ornamē tis indutos sacris quos etiam audire cō tempsit. Tertio cōcilio sapientum ma trem suam que ventura dicebat quaz in ciuitate reliquerat: miserunt vt filiū pro pace deprecaretur. qui matri pacem cōce dens ait: Uicisti me ⁊ expugnasti me.

Moraliter ad ꝓpositū. Cornelius iste est dñs noster Jesus xp̃us filius dei be nedictus cui genus humanū erat offen sum: ⁊ plures legatos miserūt: pura pa triarchas ⁊ ꝓphetas. Et cū nihil ꝓfice rent: tandē eius matrem miserūt. que pa cem populo obtinuit: ⁊ Mardocheū. scz hominē ad statū pristinuz reuocauit. Et hoc de primo principali. ℟ Secūdo modus promissionis describitur. quia a prophetis est preconisatus. Naz plures prophete modum incarnationis quo ad aliquid expresserūt. ⁊ maxime Gedeon ⁊ Jsayas. vt habetur Judith sexto capi tulo. Nam Gedeon signū accepit in ma defactione velleris. ꝙ de virgine xp̃us deberet incarnari. quia sicut ros descen dit in vellus sine lesione velleris: ita xp̃s descēdit in uterū gloriosissime virginis marie sine lesione virginitatis. quod est mirum ⁊ vnuz de dei mirabilibus. Un̄ Augustinus in quodam sermone de an nuciatiōe sic inquit. Quid em̄ sūt dei mi rabilia: nisi que sunt hominibus impos sibilia. Qui ergo lapideas inscripsit ta bulas sine stilo ferreo: ipse ḡuidauit ma riā spūsancto. Qui produxit panes i he remo sine natiōe: ipse virginem impḡna uit sine corruptiōe. Qui fecit virgam sine pluuia germinare ipe fecit filiā Dauid si ne femine generare. Et hoc idē de ea pro phetauerat Jsayas dicens. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū ⁊c. vt habetur Jsa. vij. c. Quod verbum pertractantes he braice veritatis expositores dicūt. ꝙ vir go in hebraico dicit halma. Halma igit et alma differunt. Tamen qz halma scri ptum per h. est virgo iuuēcula semp ma nēs virgo. Sed alma sine h. virgo iuuē cula nubilis dicitur. Idcirco egisippus i libro de supplemento euangelice verita tis super illo verbo. Responsuz accepit Symeon a spiritusancto. refert ꝙ Sy meon erat Rabbi inter iudeos. Et duz semel in scolis exponeret predictam pro phetiam. videlicet. Ecce virgo concipiet ⁊c. inuenit ibi scriptuz Halma. idest vir go semper permanens virgo cōcipiet et pariet filiū deleuit h. vt esset sensus. Ec ce alma idest virgo nubilis cōcipiet. Et hoc quidem impugnat Crisostom⁹ sup Matthēo omelia nona: dicens in hunc modū qui sequitur. videlicet ꝙ iudei nō dicant virgo sed puella. ac si puella idez sit ꝙ virgo. ⁊ habetur ꝓpositum. Si ve ro puella cōmuni lege cōiugij essz in vte ro filium habitura iam non esset signuz qz signū excedere debet omnem rerum or dinem. Non ergo tali sensu dixit Jsaias Et ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet ⁊c. Unde Symeon taliter predictuz verbum intel ligens ⁊ alia vice ipsum repetens inue nit ibi sicut prius scriptum halma cuz h. Et iteruz h. delens vt esset prior sensus: imo ⁊ in tertia vice sic factuz est. Et sic in spiritu cognouit pueruz de virgine nasci turum. Et ipsum deum tunc rogauit: ne ipsum mori pmitteret: nisi pueruz taliter natum prius videret. Et tunc responsuz accepit a spūsancto non visurum se mor tem: nisi videret christuz domini. L

Tertio hic declaratur quomodo puer promissus descriptus é: ⁊ a personis au tenticis demonstratus. Nam Johānes baptista venit in testimoniū vt testimo niū phiberet de lumine. Johis ꝑmo. Et de Johāne euāgelista dicit. Testimoniū eius verū est ⁊c. Johis vlti. Hic videns ꝙ ortum erat signuz virginis scilicet vir go Maria que xp̃m lumen mundi ⁊ so lez iusticie nobis portauit prupit in hec ẏba. Signū magnū apparuit i celo mu

lier amicta sole. Apocalipsis duodecio. Et sequitur quibusdam interpositis. Et peperit filium masculuz. De ortu huius solis in signo virginis ꝓphetauit Malachias dicēs. Timentibus nomē meuz idest existētibus in lege gratie orietꝫ sol iusticie. Malachie quarto. Nā existentes tam in lege nature q̄z in lege scripta prestolarunt ortuz illius signi. in quo sol iusticie apparere debuit. Totuz nanq̄z tēpus a principio vsq̄z ad finē mundi pro die naturali computatꝫ. Et qui xp̄m precesserūt in nocte fuerūt ignorantie ⁊ culpabilitatis. quibus in principio noctis puta patriarchis ortum fuit signū aquarij. qz tunc tm̄ pluebat ꝙ totam terram aqua operiebat. nec patres tunc temporis diffisi fuerunt de sole iusticie: ꝙ oriri debuit in signo virginis. Et ideo Jacob patriarcha plene ꝓfidens ⁊ alios cōfirmans dixit. Non auferetur sceptrum de iuda ⁊c̄. donec veniat qui mittendus est scz sol iusticie. ⁊ ipse erit expectatio gentium. Geneseos. xlix. Quod verbum pertractans Augustinus. decimooctauo de ciuitate dei capitulo quadragesimoquinto annumerās omnes reges ⁊ principes iudeoruz dicit. ꝙ non defuit princeps in dominio de tribu iuda vsq̄z ad herodem ascalonitam alienigenam: sub quo natꝰ est christus: vt adimpleretur prophetia Jacob. ℳ Item circa medium huius noctis diei naturalis prophetis qui sub lege erant signum sagittarij oriebatꝫ quia varie multis annis tribulabantur sagitta gladij. Et hoc diuersis vicibus: Nam propter peccatū ydolatrie interfecti sunt gladio viginti tria milia. Exodi. xxxij. Item quando initiatus est Beelphegor prouocātibus mulieribus Moabitarum interfecti sunt gladio viginti quattuor milia. Numeri vicesimoquīto. Item Phacee filius Romelie occidit de iuda centū viginti milia vno die. omnes viros bellatoruz eo ꝙ dereliquissent dominū deum patruz suorum. ij. Paralypomenon vicesimooctauo. Item propter peccatū Dauid ex quo numerauit populum israel et iuda: licet non gladio: Tamen dei vindicta mortui sunt septuaginta milia. Secūdi Regum vicesimoquarto Secundo tribulabantur sagitta famis ⁊ penurie. Nam cum Benedab rex Syrie obsedisset Samariam: caput asini octuaginta argenteis vendebatꝫ. ⁊ quarta pars cabi stercoruz columbarū quinq̄z argēteis. quarti Regū sexto. imo tanta fuit ibi fames ⁊ penuria: ꝙ mulieres ꝓprios filios suos coquerent vt eos comederēt. Tertia sagitta erat captiuitatis ⁊ miserie. Nam regnante Achaz super Judam ⁊ Osee super israel ⁊ Romulo Rome primo rege romanoz decē tribꝰ debellate sunt ab Assirijs ⁊ captiue posite iuxta fluuiū Bozan. quarti Regum xvij. Item regnante Sedechia apud iudeos: ⁊ apud romanos Tarquino prisco ex rege romanoz ductus est in Babylonem populus iudeoz. euerso prius Hierusalē ⁊ templo illo nouissimo a Salomone cōstructo. Jere. tricesimonono Cum ergo sagittarentur tot sagittis videntes clare signum sagittarij ascendisse: concluserūt ꝙ esset mediū noctis diei naturalis predicti. Et ergo vehementissime christuz solem desiderare ceperunt. vt illumīaret sedentes in tenebris. ⁊ ab his sagittis liberaret. Ideo Ysaias clamauit ad deum: sic dicens. Utinaz dirūperes celos ⁊ descenderes. Ysaie sexagesimoquarto. quasi diceret: Domine nimis tardas. Nonne vides ꝙ tot sagittis affligimur. veni ⁊ libera nos deus noster. Hunc pulchre ad proposituz nostrum cōsolatur Abacuc dicens hec verba. Apparebit dominus in finem ⁊ non mentietur si moram fecerit expecta euz. qz veniens veniet: quasi diceret. Ysaia mirabile est de te. Scio enim te esse astrologuz. qz dixit. Sol iusticie manifestabit se in signo virginis. quia dixisti. Ecce virgo ꝯcipiet et pariet filiuz ⁊c̄. Quādo ergo hoc erit ꝙ signum virginis ascendat. Talis querela deducebatur vsq̄z ad aduentuz christi. Et Johānes signum magnū vidit in celo. Hocidem signuz vidit Sibilla in die natiuitatis qd̄ iperatori Octauiano ostendit. Uidit em̄ in quodam arculo aureo qui in celo circa solē apparuit in cuius medio virgo erat pulcherrima puerū gestans gremio. Per illa ergo signa certificamur ꝙ christus sol iusticie est lux mūdi illumīans oēm hoiem. ⁊ ꝙ verū est testimoniū eius ⁊c̄.

Dominica Judica. Sermo. xxxiij.

Quis ex vobis ar

guet me de pcō. Joh. viij. ¶ Videm⁹ q̄ man⁹ inq̄ nata q̄ō tāgit nō mūdat: ꝫ magꝫ mackat. Volēs ḡ aliq̄d manib⁹ lauare necessario pri⁹ man⁹ lauat: sic vicio sus difficult aliquē pcōrē delinquētem corrigēdo emēdat: nisi ꝓmo seip̄z iustifi/cet ꝛ emēdat. Quia sicut hꝫ. ff. si ßui. vendicet. q̄ tenet de alijs iusticiā facere multomagꝫ dz iusticiā facere de se. hꝫ exp̄sse ēt Amb. declarat sup Bti imacḷati. Et hr̄ cij. q. vij. Judicet. sicinq̄ens. Judicet ille de alteri⁹ errore q̄ nō hz q̄ō in seipso ꝺdemnet. Judicet iste q̄ nō agit eadez q̄ in alio putauerit puniēda. ne cū de aliq̄ iudicat in se sententiā ferat. Xp̄s igr̄ verus iudex volēs alioꝝ errores corrigere: suā innocētiā ꝛ iusticiā p̄mōstrat dicēs. Quis ex vob ꝛc. q̄si diceret null⁹. Q Querit vtrū de⁹ q̄ cūcta gubnat potentia ꝛ sapia sit arguēd⁹ i suo regimīe ꝺ aliqua negligētia? Et vidr q̄ sic. qr cū sit sūme potēs possz oīa mala ꝓhibere q̄ō nō facit. ḡ de hꝫ arguēd⁹ est. Dico q̄ de⁹ oīa bñ gubernat cū em̄ sit cā efficiēs oīm et etiā finis. oīa efficit ꝓpt̄ se: ꝛ sicut ad honorē suū ꝺgruit oīa in se dirigit sic ī finē Est tñ sic gubnator oīm q̄ gubnat mediātib⁹ causis secūdis. Ūñ corpa grossiora ꝛ corruptibilia gubernat p corpa celestia ꝛ incorruptibilia: ꝛ corpa celestia p angelos siue itelligētias. ¶ Huj⁹ rō est: qr maioris bonitat̄ ē cōmunicatio. si gubernās et efficiēs causalitatē efficiēdi ꝛ gubernādi etiā alijs sub se ordīate ꝓmunicet: q̄ si superiora p̄uaret inferioꝝ gubnatione: ꝛ oīa imediate p seipm gubernaret ꝛ iō ad oñdendū suā pfectō ꝺz cōicat q̄ busdā gubnatōꝫ aliorꝝ. Ad rōez factā i oppositū rñdet Bona. di. xlvij. primo: q̄ licet de⁹ possit oīa: tñ ꝓmittit mala fieri. ꝛ hꝫ ordiatissime. Duplex em̄ ē ordo rerū. vn⁹ ē in vniuerso. alt̄ in finē: ꝛ vterq̄z exigit q̄ deus ꝓmittat mala fieri. Ordo q̄ppe i vniuerso exigit q̄ ad pfectō ꝺz vniuersitat̄ necesse fuit fieri creaturaꝫ arbitrio liberā ꝛ peccare potētē. Ꝺz administratio vniuersitat̄: vt de⁹ sic ꝺdit̄ administret vt ea agere ꝑ pp̄os mot⁹ sinat sic dic̄ Aug. vq. ꝺ ciui. dei. Jō debuit dare potētiā peccādi. Nā cū debuit regē saluo ordine sue ꝺditōis si voluit peccare debuit ꝓmittere. ꝛ si noluit peccare debuit ꝓseruare. ꝛ ita debuit ꝓmittere mala. Ordo etiā ad finē hꝫ exigit: qr duplicē finē ꝓtingit repiri i vniuerso. Unus ē sal⁹ electorū. ali⁹ diuīa laus: q̄m ḡ ꝓmissio malorꝝ reddat electos gl̄iosiores p occasiones et de⁹ nō curat vtrū p cām vl occasionē electorꝝ gl̄ia augeat. iō de⁹ ꝓmittit recte. vñ Aug. xi. ꝺ ciui. dei. c. xviij. di. q̄ nullū faceret quē ꝓscīret malū: nisi pter nosset q̄ hꝫ bonorꝝ vsib⁹ accomodaret. Prosūt ād eis exercitādo. ꝛ iō dic̄ de lapsu mūdi q̄ ꝓmisit plēs ee malos. qr si pauci eēnt nō auderēt exercere bonos. diuia etiā laus hꝫ exigit: qr occasiō e mali sūme manifestat diuia mia i elect. in filij sui vnigeniti donatōe p inimicꝫ ßm tp̄s. Sūme etiā manifestat dei iusticia i eterna punitōne reprobor. Ūñ aug. xi. ꝺ ci. dei. Si oēs remanerēt in pena i nullo apperet misericordis gr̄a redimentē. ¶ Rursus si oēs trās ferūtur in lucē: i nullo apperet seuerit⁹ vltōis. Ꝑ Sz. ꝺ. forte arguēd⁹ est de⁹ ex eo q̄ ꝓmittit malū: qr videt ꝓsentire. ꝛ ꝓsentiēs ꝛ faciēs pari pena puniūt ad ¶ Ro. i. Nō solū q̄ talia agunt digni sunt morte: ꝫ etiā q̄ ꝓsentiūt. glo. Cōsentire ē tacere cū possis arguere. Cū igr̄ de⁹ possit arguere ꝛ corrigē malū si ꝓmittit ꝛ tacet cōsentit: ꝫ q̄ ꝓsentit dign⁹ ē morte. rñdet Bona. vbi supꝑ q̄ ꝓmittere malū ē deplex. Aut nō cohibēdo manū vl animū: nec i facto nec i retributōe: ꝛ sic ꝓsentire ꝓuenit deo. Vl nō cohibēdo manū: ꝫ tñ puniēdo trāsgressorē ꝛ arguēdo cōtinue ꝛ sic nō ꝓsentit. hoc mō solū de⁹ ꝓmittit ꝛ nō ꝓsentit. Sz di. ite. Ex quo ꝓcurrit ad effectū malū q̄ sine eo fieri nō pōt videt q̄ sit arguēd⁹. Dico q̄ ex eo q̄ idez effect⁹ fit a deo sic a cā vniuersali ꝛ etiaz creatura rō ali ꝓcurrēte sic ab aliq̄ cā ꝓtiali. iō idē effect⁹ fit a deo bñ ꝛ ab hoīe male. iuste a deo: ꝛ iniuste ab hoīe. Et p̄t nota ri exemplū. vt si dñs dicat suo. trahamꝰ leuiter cordā illā: sic q̄ eā nō frāgam⁹: et suus trahēs ipetuose frāgit eā. ista fractio ē a dño ꝛ a suo: ꝛ tñ seruus peccat ꝛ male facꝫ ꝛ ñ dñs. Sic de⁹ statuit q̄ creature rōnali vult cooparī i suis opatōib⁹: vt curs⁹ nature maneat quē istituit. si ne q̄ nulla res p̄t aliq̄d agere ámo nec etiaz

eē p mometū: nisi ipe ꝓbuaret. Qm̄ ḡ creatura rōalis facit ꝯ legē dei sibi ꝓfinitā a deo: ꝙuis a deo gubnet ⁊ cōseruet. et deꝰ ibidē gñal'r coopet. sicut coopat ignī cōburēdo vel soli lucendo. tm̄ creatura male facit legē trāsgrediēdo. nō aūt deꝰ q̄ sic facit sicut lex sua statuit nec ad ꝓtrariū obligat ⁊c̄. sic̄ ⁊ duo vnūactuz specie faciētes. quoz vnꝰ. qz nō obligat ad cōtrariū bn̄ facit ⁊ meritorie. Alt̄ vo qz obligat ad ꝓtrariuz peccat ⁊ demeritorie facit. vt pz de actu matrimonij inter mariū ⁊ alienū. Quātū nūc ad ꝓtinuatōez euāgelij. In ꝓribꝰ sancti euāgeliste et mr̄ eccl'ia filios ad virtutes incitauit xp̄i imitatiōe. Ab hinc aiant nr̄i saluatoris amara passiōe. ⁊ notāt̄ tres ptes. In prima innocētia saluatoris potētis peccātez īcrepare. ibi. Quis ex vob ⁊c̄. In secunda pacīc'ia redēptoris docētis iniuriātez tollerare. ibi. Ego demoniū ⁊c̄. In tertia demētia puersoz cōnātiū innocētez lapidare. ibi. Tulerūt ergo lapides ⁊c̄.

Quātum ad primā ptem

est sciendū. ꝙ qz hō eterne mortē debitor exp'cō. satisfactōis debit̄ exsoluere nō potuit. nec aliquis vnq̄ potuissz: nisi ex pers esset crīnis. X̄ps igr̄ dei filiꝰ solus innocēs a pctis. i. Petri. ij. Pctm̄ nō fecit ⁊c̄. p morte ⁊ sanguis effusiōez ꝓ pctis satisfacere ⁊ hoiez saluare ꝓponēs corā oibꝰ ad hoc missuz ⁊ abilē oīndit se dicēs Quis ex vob ⁊c̄. Moral'r ē notādū ꝑm phm̄. iiij. metha. Qꝺ circa ea q̄ hoies ignorāt oēs decipiūt. nā egrotꝰ ignorans facultatē medici ⁊ medicīe vtilitatē vtrūq̄ piter reprobat. sic̄ si medicꝰ accederet lytargicū. vt eū exercitet. Vel freneticū: vt eū liget. ambo eū moleste suscipiūt. et quasi aduersariū ⁊ inimicū depellunt. Sic cū medicus aiarū xp̄s ex pietate in hūc mūduz veniret. curare vulnera pctōrū. ⁊ adhibere medicinā virtutū. quibus aīe viuūt: quasi litargici dormiētes i peccatis. ⁊ frenetici ꝺ eū insanierūt. ⁊ quasi pctōrē reprobauerunt. nec hodie x̄piani sua medicamina pie suscipiūt. ⁊ qꝺ peiꝰ est in fact̄ suis deū ⁊ ꝓximū de ignotis ⁊ de quibꝰ ignorāt quasi frenetici eū inculpāt ⁊ arguūt. Quibꝰ eximius ꝑdicatoꝛ Paulꝰ loq̄tur dicens. i. Cor. iiij. Nolite ante tēpus iudicare quousq̄ veniat dñs qꝛ fortasse vt ꝺr. xi. q. i. sacerdotibꝰ. Que vos laudat̄ ille reph̄ēdit: ⁊ q̄ vos reph̄ēditis ille laudabit ⁊c̄. Arguit̄ enim deꝰ a tribꝰ generibꝰ hoīm. A paupibꝰ de inequali distributiōe. A diuitibꝰ ꝺ rara plis ꝑceatōe. A prudētibꝰ mūdi de improuida gubernatōe. Primo nāq̄ indigentibꝰ paupibꝰ videt̄ q ꝺeꝰ inequaliter bona tpalia distribuat vni supabūdantiā. ⁊ alteri maximā penuriā. Nā sic̄ sol stans in medio equal'r lumē suū diffundit ad alios planetas. sic deꝰ pat̄ sol iustīcie eq̄liter deberet res tpales diffundere. Dico q ꝓ pauꝑes dīnt esse pficētes i eorū penuria. Et hoc ꝓpt̄ duo. Prio ꝓpt̄ dilectiōis dei certitudinē. Secūdo ꝓpt̄ imitatōis dei celeritatē. Nā ꝑmo hīnt signū certū maioris dilectōis dei. qz sicut medicus exptus egro de q̄ desperat oīa indifferēter ꝓcedit q̄ cuiq̄ desiderat. egro vo de cuiꝰ salute spē hz multa negat. dietas ⁊ abstinētias ordinat. ⁊ potiones amaras ⁊ acetosas. Sz salubres sibi frequēter ꝓpinat. Isto mō deꝰ reprobis in hac vita quos etiā odit frequēter abūdāter bona tpalia tribuit. vt ꝑ paucis forte bonis q̄ fecerūt. hic tpaliter p̄mientur ⁊ postea eternalit̄ ꝑ malis cruciētur. Nullū em̄ bonū manet irremuneratū. ꝺm bo etiū. iiij de ꝓso. Quapropter arguit beatus Aug. sic. Ex quo deꝰ nullū opꝰ bonū ꝑmittit irremūeratū. ⁊ mali boa opa q̄cq̄ exercēt vt videant̄ ab hoibꝰ. vtputa dare elemosinā: orare: vel ieiunare. etc. ꝓsequit̄ ꝑ illis opibꝰ recipiūt hic mercedē tpalem ⁊ ꝓsperitatē. ⁊ nō mercedē eternā quēadmodū boni faciūt qui meretī fructū cētuplū. ℟ Vñ Innocē. de vilitate ꝺditionis humane. Deꝰ tō ꝑmittit ꝑ speritatē maloz i hoc statu vt leticie humane tristicia repētina succedat. ⁊ ꝙ male incipiūt cū gaudio desināt in merore. Hoc patet in diuite epulone de quo dic̄ Lucas ꝙ epulabat̄ quottidie splēdide. Et statim sequitur. mortuꝰ est ⁊ sepultꝰ in inferno. Luce. xvi. Et recitat̄ in legenda scti Amb. de quodā hospite ad quez ipe cū discīplis suis venit. Cuiꝰ domus plena ⁊ oīa abūdātia splēdēs quē cū de hmōi bonis ī terrogaret. dixit hospes se nūq̄ aliqꝺ diffortuniū habuisse: ⁊ amb. vocatis discipulis dixit: Exeamꝰ cito ne nos vltiꝺ diuīa cū his cōprehēdat. ⁊ vix

Thema, huius primę partis.

is ex vobis arguet de peccato. Joan. 8

adiactū lapidis ekeūtib⁹ ⁊ vidētib⁹. dom⁹ totalr incēsa a tra absorpta ē. Fortūa ḡ h⁹ mūdi merito e despiciēda q̄ talē finē ptmittit. ió. s. Greg. in q̄dā oro e petit: di. Fac nos pspa mūdi despicē ⁊ nulla eius adūsa formidare. Sic sctūs Job. q̄ i omi adūsitate dicebat. dñs dedit dñs abstulit sic dño placuit ita factū est. sit nomē dñi bñdictū. Secūdo celerit xpm paupes imitant ad regnū celoz. Nā paup scholaris deficiētib⁹ pecuniis pl⁹ appetit reparia re q̄ qui abūdat. Et pegrin⁹ i tra aliena deficiēte pecunia magis facit dietas. ⁊ fal cofamelic⁹ auidi⁹ ad manū volat cabandq̄ Sic reuera paup auidi⁹ desiderat ad celū volare. Vñ Bet. Magn pēna ē pauptas cū q̄ volat cito ad celū. Qui ei paup ē nihil cogitat: nisi quō ditet in cel. ⁊ ió orat. ecclias frequtat. ⁊ magis dietas ꝟtutum fac. Diues ꝟo in terrenis occupat⁹ cor hz i archa vel in bursa. nō i eccl'ia. sine corde orat. q: cor ē vbi thesauz cōputat. Juxta illud Mat. vi. Ubi em̄ ē thesaur⁹ tu⁹ ibi est ⁊ cor tuū. ℣. S. Refert cesari⁹ q̄ q̄dā paup faber fuerat q̄ de laboribus manuū magis fec' elymas. De q̄ q̄dā heremita deuot⁹ audiēs cogitauit. si pl'es diuitias hēret plura bona incōpabiliter faceret q̄ cepit rogare dñm vt fabro dignet pl'es diuitias mīstrare. Cui angel⁹ apparens ait. Vis ingt aiam tuā p aia ei⁹ ponere q̄ nō diuitijs affluentib⁹ min⁹ facias et aiam ei⁹ perdas. Qui ꝓsensit fidez p eo pollicēs. Cuz aūt faber mane surrexisset: aurū ⁊ argentū in copia inuenit. q̄re ab illo die ab ope cessauit. ⁊ nullā elymā fec'. ℟ tota die q̄d de hoc faceret cogitauit. Surgēs igit nocte romā abijt. ⁊ familiaris ipatoris fact⁹ ē. Et tpe pcedēte fact⁹ ē ei⁹ senescall⁹. Heremita ꝟo cupiēs scire statū suū. rapt⁹ ē in visiō e ad iudicium. ⁊ vidit xpm tā q̄ iudicē iracūdū dicēs ei. Vbi est ille p quē amisi aiaz fabri. adducat' ⁊ pti n⁹ suspēdat' ad patibulū. ⁊ sic adiudicat⁹ suspēsus ē. vt videbat'. ⁊ vidēs beatā virginē trāseūtē inuocauit eā adiutricē. q̄ ꝺuo te filiū exorauit: ⁊ ꝺ suspēdio eū liberauit ⁊ angel⁹ alloq̄tur eū dicēs. Elige tibi vnū ex his aut faber manet diues ⁊ dānabit' aut paup ⁊ saluabit'. ⁊ ait. Redeat iquit ad pauptatē vt euadat dānationez. Hoc ꝓsiderans sapiēs depcat' di. Diuitias et pauptates ne dederis mihi, sed tm̄ victui meo tribue nccia. puer. xxx. ¶ Secū. do magi potētes ⁊ nobiles arguūt deuz de plīs rara pcreatiōe. q: paupib⁹ ⁊ nihil hīntib⁹ dat de⁹ prolē. eis aūt nullā vel rarissime qui possidēt hereditatē. Hi cogitare debēt q̄ de⁹ hoc bñ ⁊ ordinatissime disposuit. nō em̄ dz esse fautor malorz sed destructor. Facit em̄ ad modū agricole q̄ cauet in agro de malo semine: vt nō zizania multiplicata destruat triticū ⁊ ipe fruct' suo labore Sic subtrahit q̄busdā potentib⁹ fertilitatē ⁊ fecūditatē ne pcreati multi raptores paupez. oppssores viduarū augeant'. Nā lup⁹ lupū pcreat. nec ples est melior pfe. dicat em̄ pbus. ij. de aia q̄ vnūquodq̄ aptū natū ē alterū facē q̄le ipm est. sic raptores ⁊ malt q̄to plures hīent filios: tanto crudeliores paupibus ℣ Ideo eueniet talib⁹ hoc qꝺ contingit ambo bubone deplumatib⁹. vt ei ait pbs. viij. de aialib⁹. Aues volāt ⁊ deplumāt ipm. Et ppt hoc venatores deph endūt multas aues cū illo qꝺ eueniet pdictis. Dū em̄ iniuste spoliant paupes: iuste ipi spoliāt' a superiorib⁹. ⁊ sic ipi alios spoliāt bonis tpalib⁹ sic ⁊ ipi puant' naturalib⁹ filijs ⁊ spūalib⁹ bonis. Isa. xxxiij Ue qui pdaris nōne ⁊ ipe pdaberis. vñ Amb. tales potētes pdones ⁊ oppssores paupez alloquit' pmo de offi. di. Diues eras: q̄ cā aliena rapiebas: egestas nō cōpulit. Ꝺo te feci diuite vt exactiones ñ hrēs. cur nō attulisti iniuriā patientib⁹. Ꝺo tefeci potētē vt ñ inferres violētia ⁊ repelleres Eripite ingt egenuz ⁊ paperē de manu potentis libate. Quot em̄ bona isti iniuste abstulerūt tot ꝺ eos clamabūt q̄t lacrime paperū q̄t suspiria q̄si tot legiste ꝺ eos aduocabūt Eccl. xxxv. Lacrime vidue ad maxillas descēdūt. Et seqtur a maxilla ascēdūt vsq̄ ad celū. ⁊ de⁹ exauditor non delectabitur in illis. vñ narrat Dama. in tractatu suo de quodā ifirmato ad mortē ⁊ clamāte ⁊ vlulante. q: septez nūmos a paupcula vidua accepat. ꝟberabat' ꝺ manib⁹ sctoz. s. Am. ⁊ Greg. vt videbat'. et quot ingt illa passus fecit in laborādo vt illos a me reqreret. totiet⁹ a sctoz manib⁹ ptuli. nec mirū. si supn⁹ iudex seuerus sit talib⁹. q: ꝺr Eccl. xxxiij. Qui offert sacrificiū ex sba paupez q̄si q̄ victiat filiū i cōspectu pris. si tal' est dū sacrificiū offert q̄lis erit dū spoliat. Qui ḡ sunt prelides

ꝟsiliarij sine mistri caueãt ne sint rapto/
res pauper sine ꝟsultores alios ad spoli
andũ. ✠ Tertio prudẽtes hꝫ scḋi deũ
arguũt de ipsius prouida gubnatiõe. Nã iuue
nes t fortes prudẽtes t dispositos tollit
a tra. t senes t fatuos t claudos t hmõi
miserabiles personas i vita ꝟseruat. qui
nec deo nec mũdo st vtiles. Quib⁹ rñdet
qꝫ deꝰ hꝰ facit hõ aut q iuuenes isti st bo/
ni t virtuosi t statim ꝑ malicia ꝓmutãdi
tales statim tollit de mũdo. ne vicijs ma
culent. fortꝫ sua fortitudine nõ abutatur.
pulcher pchritudie. prudẽs prudentia. t
sic de singul. Sap. iiij. Rapt⁹ ẽ ne malí/
cia mutaret intellectũ ei⁹: aut ne fictio deci
pet aiaz ei⁹: aut hmõi iuuenes fortes ꝛc.
mali st t vicioši: tũc tollũt de tra ne peio
res fiãt: vel vt citi⁹ ppt eoꝝ demerita ad
dãnatõez ꝑgãt. Vñ ps. liiij. Viri sãgui/
nũ t dolosi nõ dimidiabũt dies suos. scõm
Mic. ò ly. i. nõ viuũt ꝑm medietatẽ vite sue
natural. qꝫ mors taliũ cõit accelerat. ꝛc.
Sz qrit vtrũ hõ sp moriat i optõ statu.
Dic vt prius hꝫ. vi quibi nota ꝛc. y

Thema, huius scdę partis.

demonium non o. jeanig. t. epe.

Secũda pars i qua notat

magꝫ patia saluatoris. Nã pharisei ex cor
rectiõe xpi moti magnã sibi intulerũt ꝓtu
meliã. dicẽtes. nõne bñ dicim⁹ nos ꝛc ꝑm
Origẽ. qꝫ xps dicebat doctrinã trãscẽdẽ/
tẽ capacitatẽ eoꝝ: dicebãt ipm loq ꝑ artẽ
demonũ. ✠ps aũt ꝓtumelia patiẽt susce
pta nec turbat⁹ ira more mũdanoꝝ tacuit
de eo qꝫ dicebãt eũ samaritanũ. qꝫ fuit sa
maritan⁹. i. custos significatiõe. Ad aliõ
aũt rñdet rõabiliter ꝓbãdo se nõ hꝫ de
moniũ dupliꝫ. Primo demoniorꝝ ppriũ ẽ
qrere in suis ꝝmonibus propriã gloriã t
oñsionez sue scie. Ego aũt in ꝝmonibus
meis nõ quero gloriã meã: ꝟ pris celestis
dicẽdo me ab eo eẽ. t scãz meã ab eo hꝫ
re ꝟ nõ habeo demoniũ. Hec dicit ibi. Ego
gloriã meã ñ qro: ꝟ honorifico pꝫez meũ
quẽ vos. s. nõ honorat: sic dicit. qꝫ honora
stis me q filiꝰ ei⁹ sum. Secũdo. obꝝuatio legis mee t sermonuz meoꝝ liberat a
morte t ꝓducit ad vitã. sz obseruatio leꝫ
demoniũ nõ liberat a morte. imo ducit ad
mortẽ. ꝟ demoniũ in me nihil hz. Audit
hís rõnib⁹ t sermonib⁹ dicũt xpm arro/
gant loqui. Et iõ arguũt ꝺ eũ sic. Obser
uatio mandatoꝝ tuoꝝ liberat ꝑ te a mor
te. ꝟ obseruatio mandatoꝝ dei nõ. ꝟ ma/
iores deo quẽ teipm faq. Secũdo sic. ꝙ/
cũqꝫ facit seipm eqlẽ deo facit se maiorem
pre nro abraã. ꝟ dicis teipm equalẽ ẽ ꝺo
imo maiorẽ: dicẽdo. Siqs sermonẽ meũ
seruauerit. ꝛc. Abraã mortuꝰ est t ꝓphe
mortui st: q tñ seruauerũt mãdata di. ✠
Rñdit ibs ad primã rõem oñdẽdo se nõ
arrogant locutũ fuisse sic. supboꝝ ẽ qrere
gliaz ppriã t seipos glificare. ego aũt ñ
glorifico meipm. qꝫ si glorifico meipz glo
ria mea nihil est. ꝟ pr me⁹ glificat me. sez
me manifestando in baptismo ꝑ spũssci
imissionẽ. i mõte ꝑ trãsfiguratiõnẽ: dicẽs
hic est filius me⁹ dilect⁹. tpe passiõis per
clarificationẽ. di. clarificaui t iterũ clarifi
cabo. s. i resurrectiõe t in ascẽsiõe. Secun
do ad secũdũ oñdit se non sm dixisse qñ
dixit se maiorẽ Abraã. sic. q cunqꝫ spectat
bonũ ab altero vꝫ esse miorem eo a quo illõ
bonũ expectat. ꝟ Abraã expectauit illud
bonũ a me. qꝫ. s. videret diẽ meũ. s. incar/
nationis ꝑ fidẽ. iõ qꝫ vidit gauisus est.
Cõtra qõ itez obiciũt dicẽtes. q nquagĩ
ta ãnos nõdũ habes: t Abraã vidisti.
q si dicerẽt. hꝰ est ipossibile t falsum. qꝫ ab
Abraha vsqꝫ ad xpm fluxerit plus qꝫ tria
milia annoꝝ. Sz xps oñdit hoc non esse
ipossibile nec falsum per suã eternitatem
dicẽs. Amen amẽ dico vobꝫ ãte qꝫ ꝛc. ego
sum. Et notat dicẽ fieret t nõ eẽt vt abra
am factũ mõstraret. nec dicẽ fui: sed ego sũ
vt oñderet qꝫ pũs eternitas nullã ꝓteriti
onẽ nec futuritionẽ habet. imo pntialiter
attingit ꝓterita t futura sicut pntia. ꝛc.
A Moraliter ꝑ patientiã xpi nõ vin
dicantis opprobriosa ꝟ patienter tollerã
tis instruitur quilibet miles xpi qꝫ i bel/
lo huius mundi patienter etiaz sustineat
ppter xpm dñm suum oĩa mala. Nam si
cut videmus quãdo rex vel princeps ad
bellum personaliter progreditur milites
suos aiari ac etiã dños suos volũtarie se
qui. qꝫ q de bello publico a dño fugeret
ifamis eẽt: nisi dñm defendere nõ posset
vi. q. i. ifames. Et hꝰ intelligit de militib⁹
q iurauerũt se non euitaturos morte ꝓ re
publica. Tales etiã si fugiũt ꝑm leges st
rei lese maiestat. ff. ad legẽ iuliã maiestat
l. iij. Ad ꝓpositũ xpus rex t saluator nr
volẽs ꝺ adũsariũ generis hũani i ara cru
cis bellare ꝓcedẽs oẽs arma patiẽtie in/
dixit vt nos animaret. ad sequendũ. Vñ
aug. de puero. cẽturionis: t hr. xxiij. q. i.

Parat⁹. Dñs ihs exēplū singulare fuit patiētie. cū pcuteret i facie rndit. Si male locut⁹ sū exprobra me ꝺ malo. Et seqt Parat⁹ aduenerat nō solū i faciē pcutiri. uerētiā p hys q3 a qb⁹ hec patiebatur crucifix⁹ occidi. p qb⁹ ait i cruce pēdēs. Pat ignosce illis qz nesciūt qd faciūt. Parat⁹ ꝯ oz eē quilibz hō iust⁹ t xpian⁹ xp3 armis patiētie seq3 ꝯ aduersarios bellan dū. qz exquo ei iurati sum⁹ ab eo nō debem⁹ discedere vsq3 ad mortē. alias ifames efficimur si fugim⁹: t normā xpiane religiōis t leg3 abijcimus. vi. q. i. infames. Jn signū hui⁹ hodie i scta eccl'ia ve xilla passiōis xpi erigit. t effusio sāguis ei⁹ i casulis rubeis mōstrat. t chor⁹ canit. Uexilla reg3 pdeūt. B Dz ꝯ milest xpi vt triūphet de aduersario instar xpi patiētis. Cōuicia nō reluctari: ꝫ tollerare patiēter. Uerbera nō vindicare. ꝫ indulgere leuiter. Pro hostib⁹ orare: eosq3 amare pariter. Dico ꝑmo tc̄. vñ Gene. li. iij. epl'a. epl'a. iij. Ex quo animo audiēda sūt iperitor cōuicia. Nā vt narrat in libro ꝺ nugis pbor. q3 semel multis pbis congregat ceperūt conferre adinuicem quō vir patiēs posset pbari t bon⁹ cognosci. Dixit eor vn⁹ q3 cognosceret ad modū vitri. qz vitrū maxime cognosc'at quo ad sonū acutū. qz si sonū acutū hz est iregruz: ꝫ si raucū tunc fractuz é tc̄. Sic ꝺ patiēs si tāgat ꝝbis ꝯtumeliosis. si murmurat t impatiēter rndet. signū est q3 patiētia eius est fracta t nō integra. Si ātdulater se excuset signuz é ei⁹ patientie bonitatis t integritatis. Nec aliq3 pōt se estimare perfectuz amicū xpi: nisi q3 cōuicia leuiter tollerat t nō reluctat. Unꝺ narrat ꝺ quadā moniali inclusa magne estimatōnis: q3 quasi btā venerabat. Cōfessor vero ei⁹ vir magne litterature cupiens de ei⁹ pfectōe certificari de mult ei⁹ vitā inq3siuit. Tandē cōfitebat q3 nullo ꝝbo vel facto ad impatientiā posset cōmoueri. Sacerdos volēs ꝫ experiri p⁹ tres dies alloq3tur ei dicēs. O soror charissima q3 ꝫ hoc audio de te. vicina tua inclusa diffamādo dicit te fuisse publicam peccatricē. t hoc celasti in. Jpa stati commota ipatiētia dixit. mēritur in collū ei⁹. Cui sacerdos. vbi nūc é patiētia tua quā psumpsisti. Scriptū est. Tāge mōtes et fumigabūt. s. ꝑus aliquo conuicio tacta fuisses impatiētiā tuā ostendisses. Stude patientiā t statim habebis qꝺ habere estimaris. ¶ Sic etiā est ꝺ mlt⁹ q3 virtuosi apparēt t patientes: q3 si modico ꝝbo tāgant fumigāt irā. Tal' em̄ erat ille magn⁹ iperator Tiber⁹ de quo dicit Suetoni⁹ li. iij. de. xij. cesarib⁹. q3 ipe aduers⁹ cōuicia malosq3 rumores t famaz de se ac suis carmia sustulit firm⁹ ac patiens. subinde iactabat i ciuitate libera linguā mētēq3 liberas eē debere. Et de iperore Theodosio legit. Si q3 iperori maledixerit: q3 statuit hanc legē. Si q3 modeste nesci⁹ t pudoris ignar⁹ nomina ꝝba reddiderit lacescēda. i. maledicenda: ac temulētia. i. ebrietate turbulēt⁹ obtrector fuerit tēpor meor. eū pene nolum⁹ subiacere neq3 durū aliq3d nec asper sustinere. qm̄ si ex leuitate pcessit ꝺtēnēdū ē. si ex ifamia mibatōe dignū. si ab iuria remittēdū. Uñ antiq3 pbi ꝑdixi erāt hec patiētia cuicia ñ reluctari. sic em̄ narrat i li. ꝺ nugis pbor. Aristipp⁹ pbs cuidā sibi iproperia dicēti rndit. vtinā tu tue lingue sic tego aurīū meas dñs. q. d. Sic tu potes loq3 mala līgua tua: sic ego posz audire auris⁹ meis. Jbidē etiā narrat q3 zenophō cuidā maledicenti sibi sic rndit. tu didicisti maledicē: t ego didici teste ꝯscia maledicta ꝺtēnē. D Gz q3rit vtrū q3libz teneat cuicia t ꝺtumelias sibi illatas patiēter sustiere. Et videt q3 ñ. qz q3 sustinz ꝺtumeliā sibi illatā. audacia nutrit cuiciātis: ꝫ hoc nō est faciēdū q3 nō dz ꝺtumeliā patiēter sustinere. imo cōuiciāti rndere. Cōtra i ps. dr. Qui inquirebant mala mi locuti sunt vanitates: subdēs. Ego aūt tanq3 surd⁹ nō audiebā: t sic mutus tc̄. Et dicit Tho. ij. ij. q. lxxij. q3 sic patiētia necessaria ē in his q3 ꝯ nos fiūt. ita ēt i his q3 ꝯ nos dicūt. Precepta aūt patiētie q3 ꝯ nos fiūt st' i ppatōne animi hñda. sic dic̄ Aug. i li. ꝺ ꝺmōe dñi i mōte. vbi exponit illꝺ pceptū dñi. Si q3s pcusserit tei vnā maxillā pbe ei t aliā. vt. s. hō sit par⁹ ꝫ facere si op⁹ fuerit ꝫ tñ nō renet sp facere actu: qz nec ipe dñs ꝫ fec̄: ꝫ cū suscepisset alapā dixit. qd me cedis. Job. xviij. Et tiō circa ꝝba ꝺtumeliosa q3 ꝯ nos dicūt ēt idē intelligēdū. Tenemur em̄ hr̄e patū animū ad cōtumelias sufferēdū si expediēs fuerit. Q3 ñ q3 tñ oz q3 ꝺtumeliā illatā r̄pellam⁹. ma

ſime ꝑꝓ duo. Primo ꝑꝓ bonū cui ꝙ
ꝓtumeliā infert. vt videlz ei⁹ audatia re
ꝑmaꝫ: ⁊ ꝺ cetero talia ñ attēptet. Juxta
illꝺ ꝓuer. xxvi. Nñde stulto iuꝫ stultitiā
ſuā: ne ſibi ſapiēs videaꝫ. Alio mꝺ ꝓꝓ
bonū mꝛoꝝ quoꝝ ꝓfectꝰ ipediꝫ ꝓꝓ cō
tumelias illatas. Vñ Bre. ſup Ezech.
omel. ix. Mi quoꝝ vita i exēplo imitatio
nis ē poſita dñt ſi pñt detrahētiū ſibiver
ba ꝙpeſcere. ne eoꝝ p̄dicatōez nō audiāt
q̄ audire poterāt. ⁊ ita in p̄uis moꝛib⁹ re
manētes bñ viuere ꝓtēnāt. Ad rōez cō
trariā dicēdū ꝙ audatiā cōuiciātis ꝓtu
melioſi ꝺz q̄s moderate repꝛimere. ſ. pro
pter officiū charitaꝫ. nō ꝓꝓ cupiditatez
priuati honoꝛis. Jō ꝺꝛ ꝓuer. xxvi. Nere
ſpōdeas ſtulto iuꝫ ſtulticiā ſuaz: ne ſil'is
ei efficiaris. Ꝫ Secūdo miles xpi ꝟbe
ra nō ꝺz vindicare: nā ꝑ patiētiā oīs tri
bulatio ⁊ aduerſitas leuiꝫ ſupꝛtatur.
Vñ quintili. c. x. Nulla pena niſi inuito.
nullū habem⁹ niſi ab īpatiētia dolorem.
Et Ouidi⁹. iiij. li. triſtiū Fert ſapiēs oēs
caſ⁹ patiēter amaros. Frena nec īdomiti
moꝛe recuſat eq̄. Sic em̄ auruz nobiliſſi
mū inꝫ oīa metalla min⁹ ſonat ſub mal
leo. ⁊ q̄to ipm̄ ē dulci⁹: tāto meli⁹. ſic vir
dei ꝺ iugū dei nō recalcitrat: nec ꝺ ꝑſecu
toꝛib⁹ murmurat ⁊ vindicat. ſ. q̄to plus
aduerſitatib⁹ malleaꝫ ⁊ pcutiaꝫ: tāto ma
gis ī laudē ⁊ honoꝛē oīpotētis cōcitaꝫ a
deo appꝛoximaꝫ. Vñ Gen. epla. lxxvi.
Vir bon⁹ q̄cq̄d ei acciderit equo aīo ſuſti
nebit. ſciet em̄ illꝺ accidiſſe lege diuīa q̄
vniuerſa ꝓcedūt. Jō q̄dā de p̄ſib⁹ dixit
q̄ eodē intimo amoꝛe q̄ miſit deꝰ p̄r filiū
ſuū vnigenitū in mūdū ad patiēdū ꝓ no
bis eodē amoꝛe adhuc deꝰ ſuis dilectis
mittit ꝓ eo pati tribulatōes. ⁊ ſi pati nō
eēt maximū. deꝰ p̄r nūq̄ filio illud īpo
ſuiſſet ex obediētia. q̄ vnū ex melioꝛibus
qꝺ deꝰ ꝺ at ī hac vita ē ꝓ eo pati. Noc at
tēdētes ſcti martires inūerabiles tribu
latōes: fuſtigatōes: ⁊ plagas ꝓ xpō pa
tient ſuſceperūt. Vñ legiꝫ ꝺ ſctō xpōfe
ro chananeo q̄ erat ꝓceriſſime ſtature. ī
lōgitudīe hēbat. xij. cubitos. q̄ dū fact⁹ ē
xpian⁹: alioſ q̄ toꝛq̄bāt ꝓ fide ipe ꝙfoꝛta
bat. Qua ꝺ re vn⁹ ex iudicib⁹ i faciē euz
pcuſſit. cui xpōfer⁹ patiēter vultū diſco
operiēs dixit. niſi xpian⁹ eēm meā ꝓtin⁹
iniuriā vindicaſſē. ex eo aūt ꝙ xpian⁹ fuit.
cogitās illꝺ dictū xpi. Si q̄s te pcuſſerit
⁊c. ſine vindicta voluit deo ꝙplacere. ꝙ

Queriꝫ vtrū liceat vim iniurie repellere
Et videꝫ ꝙ nō. pillꝺ Mat. v. dico vob
nō reſiſtere malo. Nñdet Alexā. i. iij. ſū
me ſue ſic diſtinguēdo. ꝙ iniuria q̄ inferꝫ
aut ē pſonaꝫ ⁊ p̄uata vel publica. Si ſit
publica ꝓpulſāda ē iuſſu p̄ncipis manu
militē. ad Ro. xiij. Nō em̄ ſine cā portat
gladiū. Dei em̄ miſter ē vindex i irā ei q̄
male agit. cui etiā ꝓꝓ hꝺ deꝰ miniſtrat tribu
tū. Mat. xxij. Reddite q̄ ſūt ceſaris ce
ſari ⁊c. Ex ip̄is militib⁹ ſtipēdia. Lu. iij.
Eſtote ꝓtēti ſtipēdijs vr̄is: ſ. ñ niſi ꝓꝓ
defēſiōez reipublice: q̄ fieri nō ꝑt ſine re
pulſa hoſtil' iniurie. Ꝫ Si aūt ſit iniuria
ꝑſonaꝫ. ꝺ illa ītelligiꝫ illꝺ Mat. v. Di
co aūt vob nō reſiſtere malo: ſ. cū diſtin
ctiōe. q. iniuria ꝑſonaꝫ repelli pōt tripl'r
ſ. vno mō ipediēdo. ſic apl's Actꝫ. xxi. p
curauit milites a tribuno vt ſuaꝫ ille
ſus. ſic licz oīb⁹ iniuriā repellere. Nec ꝑ
hibeꝫ hꝺ. Mat. v. Noc em̄ ꝑꝓe nō ꝺꝛ reſi
ſtere. Alio mō ꝟbis arguendo. ⁊ ſic dñs
pcuſſ⁹ alapa pcuſſoꝛē repꝛhēdit nec alte
rā p̄buit. Job. xviij. Sic etiā lz oīb⁹. vñ
etiā dic̄ glo. Nñdit dñs patie p̄cepta ñ
oñtatōe opis: ſ. ꝓpatiōe cordis cēfaciē
da. Et ſic ītelligiꝫ illꝺ Mat. v. Si q̄s te
pcuſſerit ī ꝺxteꝛā maxillā p̄be ei ⁊ alteꝛā
i. pat⁹ ſis a liā ſuſtinere patient. Tertio
mō repugnādo. ⁊ hꝺ dupl'r. Uno mō ne
ceſſitate cogēte. vt cū leſio aliter vitari ñ
p̄ot. ⁊ hꝺ aut ſine armis: ⁊ ſic pmittiꝫ cleri
cis ⁊ laic̄. ⁊ hꝺ flagrāti malefitio cū mode
ramīe īculpate tutele ⁊ incōtinēti. ⁊ ſic in
telligiꝫ illa lex canonizata Vim vi repel
lere lz in iſtāti. q. nequa q̄ ſ a cto intual
lo. Aut cū armis. ⁊ hꝺ mō ꝓmittiꝫ laic̄ nō
clericis. ⁊ hꝺ cū circūſtātijs p̄dict̄. nō aut ē
eſſet moderamē ſi inferꝛet vis ſine armis
⁊ repelleꝛet cū armis. Alio mō vlciſcēdi
libidine. q̄ñ. ſ. poſt illatā iniuriā q̄eſcēte
vel recedēte iniuriante. q̄s iniuriam repel
leret pcutiēdo hꝺ eēt vltionē expetere. non
iniuriā repellere. tali mō nulli lz. ſic ītelli
giꝫ illꝺ Ro. xij. Nō voſmetip̄os defen
dētes chariſſimi: ſ. date locū ire ⁊c. Sic
q̄ iniuriā repellere ipediēdo vl' ꝟbis argu
endo licz oīb⁹. repellere ꝟo repugnādo
neceſſitate cogēte ſine armis lz clericꝙ et
laicis. repugnādo aūt libidine vindicte
nulli lz. ⁊ ex his pꝛz quō hoc ītelligiꝫ qꝺ
ꝺꝛ nō reſiſtere malo. Tertio dico ꝙ

miles xpi nō tm̄ dz oīa propt̄ xpm tolle/ rare. imo p psequēt̄b⁹ hostibus orare: t ꝑm facultatē opibus eis subuenire. Jux illud Mat. v. Orate p psequēt̄b⁹ t ca/ lūniant̄b⁹ vos: vt sitis filij pr̄is vr̄i q̄ so lē suū oriri fac̄ sup bonos t malos. t pluit sup iustos t iniustos. Nā mag̃ sollicitudi/ ne q̄s oraret p aliquo a quo nūmū vl̄ ali quod tale vile acciper: multo mag̃ p ps/ quētibus orare debem⁹ q̄ nob impcabi/ le pmiū pcurāt. ió xpus p crucifixoribus suis orauit dicēs. Pr̄ dimitte illis q̄ ne/ sciūt q̄d faciūt Luc. xxiij. Consl̄r beatus stephan⁹ p lapidātibus orabat dī. Dñe ne statuas illis hoc pctm̄. Act̄. vij. J Dz q̄rit̄ vtrū de neccitate charitat̄ hō te/ neat̄ inimic̄ psecutorib⁹ signa vel effect⁹ dilectionis exhibere. vel nō facies peccet mortaliter? Rñdet. sā. Tho. ij. ij. q. xxv. q̄ sicut hō in cōi tenet̄ pr̄imū diligere ñ in speciali: nisi ꝑm ꝑparationē anim̄. Jta signa vel effect⁹ dilectionis q̄ in cōi psue uerūt p̄imo exhiberi tenet̄ etiā inimicis t psecutorib⁹ exhibere: puta cū aliq̄s orat p oībus fidelib⁹ vel p toto ppl̄o: vel cuz aliq̄ beneficiū impedit toti cōitati. Et h̄ etiā inimicis exhibendum ē de necessita/ te pcepti. t si nō exhibet inimicis. hoc pti net ad liuorē vindicte. Cōtra illō q̄ dici tur Leuit. xix. Nō q̄ras vltionē nec mēor eris iniurie ciuiū tuoz. talis etiam peccat mortalit̄. Alia vero sūt bñficia vel dilecti onis signa q̄ exhibet aliquis pticulariter aliq̄b⁹ psonis. t talia exhibere inimic̄ nō est de necessitate salutis. nisi ꝑm ꝑpatōez animi. vtsz subueniatur ei in articulo ne cessitatis ꝑm illud Prouer. xxv. Si esurie rit inimic⁹ tuus ciba illū. si sitit: potuz da illi. Sed q̄ ꝑter neccessitatis articulū hu iusmodi bñficia aliquis inimicis exhibe/ at pr̄inet ad pfectionē charitatis. p quaz aliq̄s nō solū cauet vinci a malo q̄ nccī/ tatis est: ꝫ etiā vult in bono vincē maluz q̄ pfectiōis ē. t h̄ dū. s. nō solū cauet pro pt̄ iuriā sibi illatā detrahi ad odiū. ꝫ ēt p sua bñficia inimicū intēdit ad suū amorē ꝑtrahere. sicut sancti t pfecti fecerūt orando p inimicis suis: t bñfaciēdo eis tc̄.

Tertia pars in qua notat

magna demētia obstinatoz petrōz. Naz q̄ pharisei xpm vincē nec poterāt verbis tanq̄ obstinati malicia nitebant̄ eū vicere tormentis t lapidare. Dz xps ꝰ eoz seuici am suā exhibuit mirificā occultationez se abscōdēdo. nō q̄dē i āgulo tēpli q̄si timēs nec in domūcula q̄si fugiēs. ꝫ diuīa ptāte se inuisibilē reddēs p mediū illoz ibat ☞ Moral̄r. pharisei denotāt mūdanos lasciuos puellaz corruptores q̄ primo a xpo t felicitate et̄na sūt diuisi. etiaz intra se corde t ore. Nā ore pmittūt bōa: corde mala intendūt. hi tot lapides ꝰ xpm iaci unt q̄t tēptatiōes suis mēdacijs puellis castis trāsmittūt t immittūt. Habent em̄ hmōi trufatores q̄druplicem modū allici endi puellas t mulieres. Prio exhortan do blādis v̄bis t amatorijs. Secundo si p dulcedinē v̄boz nō pficiūt ad amaritu dinē minaz accedūt: t puellas minis coā gustāt. De illis duob⁹ modis h̄ Daniel̄ xiij. De illis inueteratis diez malorz q̄ p̄i/ mo blāde susannā pulsauerūt. di. ꝓmisce re nob. qr in ꝓcupia tui sum⁹. Que cū nol let eā nimis terruerūt dicētes: dicem⁹ ꝰ te testimoniū tc̄. Tertio psuadēt sic. mulier cula. pulcra es. nec ꝓtiere poteris. poti⁹ cō sentire mihi q̄ ꝑdesse tibi potero q̄ alteri q̄ nūq̄ bñ tibi faciet. Et q̄rto ꝑmissione vestimentorz: auri t argēti: t ēt clenodio/ rū. q̄ō tm̄ nō soluūt. pmittit aliq̄s tunicā q̄ iuit⁹ daret cirothecā. aut nō h̄ns vnde soluat. Sic his modis pl̄es decipiunt̄ q̄ rōe relicta ꝑpt̄ auaricia t carnalē oblecta tionē piculose viculāt̄. Et de h̄ h̄r. iij. q. v Accusatores. Amor carnal̄ t timor atq̄ auaricia plerūq̄ sensus hebetāt hūanos t puertūt opiniōes. Ab his puella se ca/ uere dz: nec p ꝓsensuz seindinare. ꝫ redar guere. Augu. xxiij. q. iij. A malis. Duo/ b⁹ modis te nō maculat mal⁹ si em̄ non ꝓsentias. t si redarguas. Dzigit̄ puella p mediū virtut̄ cū xpo ire. nec declinare se ad extrema q̄ sunt vitiosa: t illesa ptāsi/ et. Cōtra em̄ has q̄ttuor inuasio/ nes st̄ q̄ttuor virtutes cardinales q̄si q̄t/ tuor pedisseque mediātib⁹ q̄b⁹ q̄libet ca/ uere pōt ne succūbat. Prima ē tēperantia refrenans blandā exhortationē. Fortitu/ do firmās ꝰ durā minationē. Prudentia ꝓsideras falsam psuasionem. Justicia re gnans contra iniustā pmissionē. Nā qui cūq̄ a lapidatorib⁹ siue hmōi malis iua sorib⁹ cupit saluari: p mediū hanz v̄tutuz trāseat. Tenēt ei mediū t extrēa eaz st̄ vi ciosa. ij. t. iij. ethi. Primo nāq̄ tēperātia

Thema hu
tertię pārti
Tulerunt lap
vt jacerent in
sum. Joānis.

Diuisio.
1. Temperantia
2. Fortitudo
3. Prudentia
4. Justitia

hz corp⁹ refrenare. q̄ cito em̄ q̄s bl̄dis exhortatiōib⁹ carnis iuadit: vtputa delectatioe cōedēdi. bibēdi. dormiēdi. luxuriādi. ⁊ hmōi. stati spūs assessor corpis: corp⁹ q̄si equū per ptātē ascēdē ⁊ freno tēperātie stringē ⁊ dirigē dz i medio q̄ nec p excessū ad irēpantiā. nec p defectū ad insēsibilitatē cadē possit. vñ ps. Jn chamo et fre. max. e. ostringe. s. cor q̄ ābulāt i medio ꝟtutū. qz p excessū ⁊ defectū ea non approximāt ad te. Tpantia ei a tullio sic describit. q̄ ē ꝟt⁹ aiaz regēs circa delectatiōes corpales siue circa delectatōnes sensuū. Sic ei deus oīa creauit in nūero pōdē ⁊ mēsura. ⁊ nihil eē voluit sine mō nūq̄ ei fec vnū ꝓrioz q̄n ēt alterz faceret saltē in ordie entiū. vt sic vnū esset alteri⁹ refrenatiuū ⁊ tpatiuuz. Propt̄ qđ diūsa st̄ anni tpa. vt fiat q̄dā tpis tpantia. Si em̄ sp esset estas calor imoderat⁹ vniūsa adureret. Et si sp foret hyēs frig⁹ strigēs nihil nasci pmitteret. ppt̄ qđ dies succedsit nocti ⁊ nox diei vt vnū aliō tēperet. Sic ēt tpantia ē oīm ꝟtutū ⁊ oiz actuum hūanoz ⁊ passionū modificatiua. Dz g̃ q̄libz hāc ꝟtutē tenē ne p intpātiā excedat. vel p insensibilitatē deficiat. qz vtrūq̄z eēt vicios⁹ ⁊ vitupabile. Ad Gz. d. aliq̄s g̃ sctissimi viri q̄ cinere cibos miscuerūt et aquā vicios⁹ ⁊ vitupabiles fuerūt deficiētes a medio quasi insensibiles. Rñdet. sā. Tho. ij. ij. q. cxlij. q̄ oē illud qđ ꝓriat⁹ ordini naturali ē vicios⁹. Nata āt delectatione appositi operationib⁹ nec̄ijs advitā hois. ⁊ iō natural⁹ ordo req̄rit vt hō itm̄ hmōi delectatiōib⁹ vtat⁹ q̄ tū ē nec̄iū salutī hūane. vel q̄ tū ad pseruatōnem indiui dui. vel q̄ tū ad pseruationez speciei. Si q̄s g̃ intm̄ delectatione restringeret q̄ p̄termitteret ea q̄ st̄ nec̄ia ad pseruationez nature peccaret q̄si ordini naturali repugnās. ⁊ hoc pīnet ad vicīū insensibilitat̄. Sciendū tm̄ q̄ ab hmōi delectatiōib⁹ cōsequētib⁹ hmōi operatiōes q̄nq̄z laudabile est vel ēt nec̄iū abstinere ppt̄ aliquē finē. sicut ppter sanitatē corpalē aliq̄ abstinēt a q̄busdā delectatiōib⁹ cibi ⁊ pot⁹ et veneris. ⁊ ēt ppter executōnē alicui⁹ officij. sic ēt athletas ⁊ milites necesse ē a mltis delectationib⁹ abstinē vt officiū ppr̄ium exequāt̄. ⁊ sil⁹ penitētes ad recuperādā aīe sanitatē. abstinētia delectabiliū q̄si q̄dā dieta vtunt̄. ⁊ hoies volētes ptem platiōi ⁊ reb⁹ diuinis vacare oz q̄ mag̃ se a carnalib⁹ abstrahāt. nec aliqđ p̄dictorū ad insensibilitatē vicīū ptinet. qz st̄ hm rectā rōem. Dico g̃ q̄ sancti viri illa abstinētia a delectatioib⁹ vtebāt̄. ponētes cineres vel hmōi in cibū nō q̄si ppt̄ se abhorrētes delectatiōes vt hm se malas. sz ppter aliquē finē laudabilē vt. s. carnem subderēt spūi. mor⁹ carnis rep̄merēt. ⁊ se ydoneos ad altitudinē ptēplatiōis redderent. sic ēt Dañ. x. dz de daniele q̄ luge bat trīū ebdomadaz ⁊ ps panē desideribilē nō comedit ⁊ caro ⁊ vinū no intrauerūt in os ei⁹. ⁊ de⁹ dedit illi sciam ⁊ disciplinā in oī libro ⁊ sapia. Secunda virt⁹. s. fortitudo hz hoiem firmare i bono ꝓ minas ⁊ terrores. Sic em̄ bona lorica militē facit securū aggrediēdo ardua ⁊ sustinē plagas ⁊ iacula. sic fortitudo militē xp̄i inclinat ad faciendū mag̃ tollerare patiēter adūsa. nec timere minas hoim. vñ pbus. iij. ethi. Fortitudo ē aggressius terribiliū vbi mors imminet ppt̄ bonū cōe saluandū. Dz ēt hō cauere ne a medio discedat. dz eē em̄ ita fortis q̄ pot⁹ oēz penā corpalē sustineret. ⁊ ēt damnū oīm rez q̄ in vnico actu ꝓ deū faciat. ⁊ q̄dā st̄ ita timidi q̄ pot⁹ decē mortalia cōmitterēt petā q̄ q̄ vn⁹ digiti lesionē vel qđ min⁹ est vn⁹ denarij dānificationem pateret̄. Contra quos dr Mat. x. Nolite timē eos q̄ occidūt corp⁹. Et Ezech. ij. Ne timeas eos neq̄z sermones eoz metuas. Sz q̄ris an timor hmōi hūan⁹ aliq̄liter timentē excuset a pcto. ⁊ vī q̄ sic. Jn decretis. i. q. dr. i. Vim passus ⁊ inuit⁹ ab hereticis ordinat⁹ colorē hz excusatiōis. Dic thomas ij. ij. q. cxlij. ar. iij. q̄ timor intm̄ hz rōez pcti in q̄ tū est ꝓ ordinē rōis. Rō aut indicat q̄dā mala magis eē fugiēda aliis. Et iō q̄cunq̄z est vt fugiat mala. q̄ sunt hm rōem magis fugiēda. si nō refugit mala q̄ sunt min⁹ fugienda. nō ē peccatū. sicut mag̃ fugienda est mors corpalis q̄ amissio rerū. vñ si q̄s ppter timorē mort̄ latronib⁹ aliqđ pmitteret aut daret: excusaret̄ a peccato qđ incurreret. Si sine cā legittima p̄termittis bonis q̄busēēt mag̃ dandū pctoribus largiret̄. Si āt p timorē aliq̄s fugiēs mala q̄ hm rōem st̄ min⁹ fugiēda incurrat mala q̄ hm rōez st̄ magis fugiēda. nō posset totaliter a pctō excusari. qz timor talis inordiat⁹ eēt. Sī

aũt magꝭ timenda mala aĩe q̃ mala cor/
poris. ⁊ mala corpis q̃ exteria ⁊ rez. ⁊ iõ
si qs incurrat mala .i. pcã fugiens mala
corpis. puta flagella vel mortẽ. aut mala
exteria ⁊ rez. puta dãnũ pecunie nõ excu
sat a peccato. diminuũt tñ ꝺm aliqd pec/
catũ eĩ. qz pctm̃ minꝰ voluntariũ ẽ qõ ex
timore agit. Imponit eĩ hoi quedã nccĩ
tas aliqd faciẽdi ꝺ rões ꝓpter iminentes
timorẽ. Dic aũt inordinatus timor qñq̃
ꝓsistit in solo appetitu sensitiuo non sup
ueniẽte consensu rõnalis appetitꝰ ⁊ sic n
est pctm̃ mortale: ꝫ solum veniale. Qñq̃
vero hmõi inordinatꝰ timor pingit vsq̃
ad appetitũ rõalẽ q̃ ꝺr voluntas q̃ ex libe/
ro arbitrio refugit aliqd. nõ ꝺm rõem. et
tal inordinatio timoris qñq̃ est peccatũ
mortale. qñq̃ venuale. Si em̃ qs propter
timorẽ quo refugit periculũ mortis vl qõ
cunq̃ aliud tale malũ sic dispositꝰ est vt
faciat aliqd ꝓhibitũ vel ꝑmittat aliqd
esse ꝺ ꝑceptũ in lege diuina. talis timor ẽ
pctm̃ mortale: alioqn erit veniale. ꝑ
Tertia virtus cardinal ẽ prudẽtia que ca
uet falsas psuasiões. Ipa em̃ ꝺm Boetiũ
rerũ exitus metit. Nam sic galea militis
caput defendit ab ictib: sic prudẽtia rões
q̃ caput est aie dirigit recte ⁊ cauet ne ma/
licia vulneret. Scit em̃ hõ ꝑ ista qd eli
gendũ: qd contemnendũ. qd credenduz.
qd iudicandũ. qñ loquendũ. qñ tacendũ.
⁊ sic de alijs. puer. xv. Vir prudens diri/
git gressus suos. sed q̃liter hoc fiat docet
Seneca de copia vboz. Si in q̃t prudẽs
est animus tuꝰ tribus tpibꝰ dispensetur
pñtia ordina. futura prouide. preterita re
cordare. nã qui nihil de preterit cogitat vi
tam pdit. q̃ nihil de futuris ꝑmeditat̃ in
cautꝰ incidit. Hortat̃ ꝫ ad prudẽtiã q̃libz
fidelis. Matb. x. Estote prudẽtes sic ser
pentes. Serpentis em̃ triplex est prudẽ
tia quã nos ꝺ mũdi insidias ꝓ euitandis
piculis debemꝰ imitari. Primo ꝺm Hie/
ro. Totuz corpꝰ ꝓ salute capit exponit. q̃
caput inuoluit. Querũt em̃ incantatores
venenũ q̃ sunt in capitibꝰ serpentũ ad me
dicamẽta vite cõ ferẽtia. serpes bona hec
presentiẽs caput suũ inter spinas corpis
inuolutũ absc̃ondit. Ista modo nos ꝓ xp̃o
capite nr̃o nos ⁊ nr̃a debemꝰ exponere.
⁊ ꝑ̃ honorẽ dei iniuriã sustinere. tam ĩ
corpibus q̃ in rebus. Secũda prudẽtia
q̃ obturat aures suas ne audiat icãtato/
rẽ nã vnã aurẽ applicat ad petrã. ⁊ aliam
cũ cauda obturat. sic nos facere debemꝰ
ꝺ corruptores hoĩem allicientes sub specie
amicitie ad vicia mũdi vel carnis malis
suggestionibꝰ ⁊ exemplis puersis. Qñ ꝫ
tales incãtãt supiorẽ parte rõis vnã au/
rẽ xp̃o q̃ est petra ꝓiũgamꝰ .i. Cor. x. Et
inferiorẽ obturemꝰ cogitatõe finis ⁊ mor
tis nr̃e. q̃ ẽ cauda corpis ⁊ vite nr̃e: ne illi
q̃ blãde nob voluptates suggerũt ꝓtra/
hãt ad ꝓsensum. Tertia prudẽtia q̃ pel/
leveterẽ deponit. qñ em̃ senescit ⁊ pruriginẽ corpꝰ suũ ꝫuari sentit trãsit ad ãgustũ
foramẽ alicuiꝰ petre vbi pellẽ veterẽ om/
nino reliq̃t. ⁊ sic renouat̃ ⁊ sanat̃. Petra
est xp̃s cuiꝰ foramina sunt ipsiꝰ plurima
vulnera. Cũ ꝫ veterẽ pellez .i. nãm ꝓuer/
sationẽ corruptam ⁊ abhoiabilẽ depone
re volumꝰ. deuota ꝓtẽplatiõe ⁊ recorda/
tione passiõis xp̃i ꝑ illa foramĩa transea/
mus. Exo. xxxiij. Ponã te in foramie pe/
tre ⁊ ꝓtegam te dextera mea. Et Cañ. vj.
Veni colũba mea in foraminib petre.
Q O q̃ dulcit̃ ⁊ amicabiliꝰ xp̃s aĩam
deuotã ad sue recordatiões passiois inui/
tat. Est em̃ de xp̃o ⁊ aĩa copassionata sic̃
de Priamo ⁊ Ilispe. De q̃bꝰ narrat Ouidiꝰ li. iiij. metb. Fuit em̃ Priamꝰ iuue/
nis pulcherrimꝰ. Ilispe iuuẽcula pulcher
rima q̃ i ciuitate babilonica in vicinis et
cõiũctis hĩtabãt domibꝰ. diligẽtes se ita
mirabiliter q̃ ꝑ rimã ⁊ fissurã pietis sibijn
uicẽ colloq̃ntes ꝓceptꝰ suos exprimebãt
vt iuicẽ possent ꝓiũgi. ꝓdixerunt int̃ se q̃
de p̃nis domibꝰ nocte exirẽt. ⁊ ex̃ ciuita/
tẽ in siluã sub q̃dã moro arbore ꝓuenirẽt
⁊ iux̃ fontẽ q̃ erat ibi amoz suoz negociũ
adiplerẽt. Puella em̃ succesa amore pmo
venit ad fontẽ. ꝫ cũ vidisset leenã furiosam
dã ad fontẽ veniẽtẽ. et rione eĩ fugeret ⁊
lateret peplum eĩ cecidit q̃ inuẽta leena
ore sanguinolẽto cruẽtauit ⁊ recessit. post
ea venit Priamꝰ ad fontẽ sub moro ⁊ pe
plũ Ilispe cruẽtatũ inueniẽs. estimauit eã
deuoratã a feris. ⁊ sic occasiõe amoris sui
mortuã ⁊ ꝓsumptã ꝺdolẽs ⁊ plagẽs gla
dio proprio se interfecit ⁊ latera sua ꝓ en/
sem ꝓpriũ trãsuerberauit. ita q̃ sanguis
morient exiliẽs frucꝰ mori q̃ ꝑmitꝰ erãt
albi i nigredinẽ trãsmutauit. ⁊ sic tũc mo/
riꝰ frucꝰ nigros ⁊ rubeos deportauit.
Tãdẽ vo Ilispe excusso rione leene q̃ iam
recesserat ad fontẽ veniẽs frucꝰ arboris

ī nigros mutatos admirās. ⁊ Priamus trāſſixū ꝓprio gladio repiens. ⁊ ꝑ amore ſui factū fuiſſe ꝓperiēs. enſe eⁱ⁹ ꝓprioſe ēt īmſecit. ⁊ ī eūdē gladiū ſe ꝓiecit. ⁊ ſic cum amico vitā finiuit. ℟ Quid ꝑamus niſi dei filⁱ⁹. aſpe vero aīa deuota. q̄ ſe a ꝓncipio mirabiliꝝ dilexerūt. ⁊ ꝓ charitatē ⁊ amorē ꝓnūgi inuicē decreuerūt. dato tñ ꝙ eēnt vicini ⁊ ꝓſimiles natura ꝓ eo ꝙ ad imaginē dei aīa ē facta. q̄daꝫ tñ paries. i. pctiū ade cōiūctionē i pediebat ⁊ iꝑos ab inuidia diſtinguebat. Ꝺpi tñ ſibi ꝑ ꝓphās ſepiſſime colloq̄ntes ꝙ dixerūt ꝙ brāꝫ ī carnationē inſiⁱ ꝓuenire. ⁊ ſub moro arbore i. ſub cruce ad fontē baptiſmi ⁊ gr̄e iuicez ꝙſentire. ſic ꝝ factū ē ꝙ illa die puella aīa ꝓpt leenā. i. iniq̄tatē diaboli q̄ hūane nature peplū maculaut. ad fontē gr̄e puēire non potuit. ꝟ aduētū amici ſui dei filij ſub ſilētio expectauit. Habac. ij. Si morā fecerit expecta eū. qr veniēs veniet ⁊ non tardabit. Iſte igiⁱ iuſ ꝙ dictū venit finaliter. ⁊ repiens hūanā naturā pctis maculatā ī arbore cruc̄ ꝑ aīa ſua amica. ꝓprio gladio. i. volūtate ſeipm vulnerauit ⁊ occidit. Iſa. liij. Oblatⁱ⁹ ēqr ipe voluit. ita ꝙ arborē ipaꝫ cruc̄ ꝓprio ſanguīe cruēta uit ⁊ colorē ipiⁱ⁹ frucⁱ⁹ cruc̄ q̄ ē xp̄s diſcolorauit. Iſa. vbi ſ. Nō ē ſpēs ei neqꝫ ꝺcor Aīa ꝝ fideⁱ q̄ inſtat aſpe videt ſpōſū ſuū amore eⁱ⁹ ſic vulneratū ⁊ occiſum. dꝫ ꝑ cōpaſſionē eodē ꝙ paſſiōis gladio ſe cordialit trāſfigē. ⁊ moriēdo mūdo iuſ ſpōſum iſepabiliꝝ pmanē. S Quarta ꝟtⁱ⁹ eſt iuſticia regia oim ꝟtutū patrona vite. et gladiⁱ⁹ defenſiōis ⁊ correctiōis. qr ſic miles ꝑ gladiū defēdit ſe ⁊ cuſtodit ⁊ adūſarios inuadit. ſic hō ꝑ iuſticiaꝫ ſe defēdit a pctis. ⁊ adūſarios demones īuadit ⁊ expellit. vñ ps. Gladij ācipites ī manibⁱ⁹ eiⁱ⁹. Et iuſticia bñ ꝺr anceps. qr ex vna pte dꝫ āputare noxia. in alⁱa īſerere bōa ⁊ vtilia facē. decliare a malo ⁊ facē bonū Vñ ps. i. retb. Juſticia ē virⁱ⁹ ꝑ quam ſinguli habēt q̄ ſua ſt: nō acceptans ꝓſonas hoīm. eq̄liter oēs iudicat. pauperē ſi cut diuitē. ciuē i traneū ſic extraneū. Deuter. i. Jta pui audiet vt magnū nec accipiet cuiuſ ꝙ ꝓſonā. qr ꝺi iudiciū ē. Antiq̄ ei tāte eq̄tatⁱ fuerⁱ ⁊ iuſticie ꝙ nō ſolū potēt ibⁱ⁹ ⁊ diuitib⁹ ñ pepcerⁱ. imo nec ꝓprijs filijs. ꝟ oib⁹ equaliⁱ iuſticiā fecerūt. Naꝫ trayanⁱ⁹ ī pator filio ſuo ñ pepcit. Dū em̄ q̄ndā equū īdomitū eq̄taret: a cāu cuiuſ ꝺ vidue filiū pedib⁹ eq̄ ꝓculcādo iⁱfec. ⁊ trayanⁱ⁹ cōq̄rente vidua filiū ſuū ꝑ filio ſuo mortuo dedit. Et alⁱ q̄dā ꝑ trāſgreſſiōe legⁱ ꝓprij filij ſibi vnū oculū eruiⁱ fec. ⁊ alterū filio vt ex eo legi ſatisfaceret ꝺ amiſſiōe duoꝝ oculoꝝ q̄ legē ꝓiret. Sꝫ hodie iuſticia ꝙpaⁱ tele araneaꝝ. ſoluꝫ muſcas puas capiēs. ⁊ nō magnas. ⁊c.

Feria. ij. poſt iudica Ser. xxxiiij.

Jſerūt pri ipes et

phariſei mu. vt capent ihꝫ Joh. vij. T Scōꝫ pbꝫ v. poⁱ. Ois diuerſitas vr̄ facē ſeditionez ⁊ diſcordiā. nā elemēta ꝓpt diūſas q̄litates ſe ipugnāt. ſic̄ ignis ꝓpt caliditatē repugt aq̄ propt frigiditatē. ſic etiā in politia ſeculari gnōſi ⁊ nobiles ꝓpt ineq̄litatē honoris ⁊ ppⁱares ꝓpt ineq̄litatē poſſeſſionis diſcordāt: vt bⁱ. ij. poⁱ. Sic etiā diūſitas cultⁱ⁹ inter ſpūales vt plurimū ē materia diſcordie. diſt. lxxxviij. c. platum. ſic hēmⁱ⁹ Gen. xxvij. de Eſau ⁊ Jacob ⁊ Jſaac ⁊ Jſmael. Jſmael em̄ voluit seducere Jſaac. ⁊ faciēs imagines luteas cogebat eū eas adorare. xxxij. q. iij. recurrat in glo. Diſcordia em̄ mētiū tā intⁱ frēs carnales q̄ ſpūales freq̄ntⁱ ſepationē corporū īducit. di. lvi. Jſmael. Cū ꝝ intⁱ xp̄m et pncipes phariſeoꝝ fuerit diūſitas: non ſolū cultⁱ⁹. imovire ⁊ doctrine: conātes eū a ſe repellē ⁊ q̄ſi ꝓriū eis occidere miſerūt miſtros vt eū capent. U Queritⁱ vtrū iuſte ꝓncipes vel cōitates terraꝝ miſtros mittāt cape ⁊ ſpoliare adūſarios tēpore guerraꝝ. Ad quod rñdēdo pmitto ꝙ duplex ē bellū iuſtū ⁊ iiuſtū. Bellū iuſtū hꝫ requirit. ſ. ꝙ pſona ſit ꝓgrua. Clericⁱ⁹ em̄ bellare nō lz ēt ꝓ ſarracenos: ⁊ ſi aliq̄ē ibi occiderint irregⁱares fiūt. ex de homi. petiⁱ. Intētio eq̄ ita ꝙ nō ſit puerſa. Augu. no cēdi cupiditas vlciſcēdi crudelitas ī placatus atqꝫ iplacabiliⁱ animⁱ⁹. feritas rebellā di: libido dñandi. ⁊ ꝓſilia ī bello iure culpanⁱ. xxiij. q. i. Quid culpaⁱ. Intētio bona. Vñ augu. ad Boni. Hoc pmū cogita q̄ñ armaris ad pugnā. qr virⁱ⁹ tua ēt corpaⁱ donū dei ē: ſic etiā cogitabis de dono dei nō facere cōtra deum. Fides em̄ q̄ꝫ pmittⁱ etiā hoſti ſeruanda eſt ꝺ quē bellū geritur quanto magis amico pro quo pugnatur ꝙ paxꝫ habeatur. Nā bellū ſp. dꝫ

ē necessitat.vt deꝰ liberet a necessitate ⁊ ꝑseruet i pace. Nō ꝯ pax q̄rit vt bellū ex erceat: ꝯ bellū gerit vt pax acq̄rat. Esto ꝯ bellādo pacificꝰ.vt eos q̄s expugnas ad pacꝫnitatē vincēdo ꝓducas.⁊ ita hostē pugnātē necessitas dēpmat nō volū tē pugnātē necessitas dēpmat nō volū tas sicut bellenti ⁊ resistēti violētia red/ dit.ira victo ⁊ capto mīa debet.maxime in quo pacis ꝑturbatio nō timet.xxiij. q.i. Noli.Supiozis autozitas.belli nan q̄ autozitas ⁊ ꝯsiliuz penes ꝓncipes est. xxiij.q.i.Quid culpat. Uñ bellū dz fieri autozitate pape.vt cū bellat ꝑ fide vl' ꝑ ꝓncipe. ✠ Justa cā belladi.Sūt autē iuste cāe malozꝫ cohertio.bonozū sublevatio rezꝫ ablatazꝫ repetitio īimie ꝓpulsató a se ⁊ ab alijs.patrie defēsio.īfirmorū ꝓtectio.debitꝰ modꝰ vtēdi.vt tm̄ acci piat vt reputet sibi satisfactū. Miles em̄ hns iustū bellum ꝯ aliū licite facit suum q̄cq̄d ab hoste capit.vl' in adiutoribꝰ suis siue suis subdit' seu alijs quousq̄z ītra ꝓsciaz suā sciat sibi satisfactū de oi dāno labore ⁊ ope tā seruis q̄ suozꝫ hoīm.vel donec ipse hostis offerat ius ⁊ velit sibi satisfacere.vltra hoc aūt nihil dz recipe: nisi ille ꝓpt' inanitatē vicij meruerit oi/ bus bonis ꝓuari.vl' ꝓpt' heresim vl' alid vicij sil'e.nō ledat illos q̄ m nullo bello pstāt auxiliū vl' fauorē.si aliq̄d istozū defuerit i iustū bellū. Dico ꝯ ad q̄nē.si ꝓncipes vl' cōitates iustū hnbeāt bellū: pūt ꝯ aduersarios mīstros suos mittere ⁊ eos spoliare:alꝫs nō. ∇ Sz q̄rit' an bellātes ex iusta cā si fecerīt incēdia vl' ef fracturas siue arbozꝫ siue vineazꝫ extirpatōes i terra ꝓpa aduersariozꝫ. nūq̄d tenebunt' ꝑ his i aliq̄. Dicūt doc.q ꝑ his dānis q̄ ꝑ bona fide itulerūt a q̄bꝰ com mode abstinere nō potuerūt. ꝑm idustriam vl' ꝯsuetudinē bōa fide pugnātiū nō tenent'.Si aūt grassandi aio ⁊ malicio/ se ea iferūt.cū alias pūt sibi ꝯsulere ꝓmo de.tenent' ⁊ recūpēsabūt' illa dāna cum dānis ipis dat' ⁊ hoīb' suis vsq̄z ad q̄/ titates ꝯcurrētes ⁊ ꝺ eo q̄ sup excreuerit tenēt' satisfacere illis quos dānafica uerūt.Qui aūt iniustā hz cām.tenebitur de omnib' dānis q̄ ipe vl' sui itulerūt ad uersario vl' aduersarijs.nisi ⁊ ipi mala fide inuenerint eū.in q̄ casu nō habebūt ꝯ eū occasionē.Sz q̄rit' an ministri vl' subditi alicui' nō hntis iustā cāz ꝯ alios teneant' ad p̄ceptū dñi alios inocētes spoliare siue dānificare.Dicūt docto.q nō. Nota de b'.xxij.T. Sz nūq̄d talꝫ nobe/ diēs mīster ex eo q ꝓmisit dño fidelitatē effect' ꝓiur'.dico q nō.qz ꝑ tale iuramētū dño factū nō restringit' ad illō q̄ ꝺ̄ git in dispēdiū salutis aīe sue.Si autē fuerit de intentō e ꝓmittētis fidez.q ꝺ̄ q̄cq̄d dñs p̄cipiet iustū aut iniustū in oi/ bus obedire.cōtraueniēs nō peccat: sed peccauit ꝓmittēdo.prz hoc.xij.q.iij.c.i. Quantū ad euāgelij ꝓtimatoēz.heri dictū fuit quō nolēte dño indei eū nō cepe rūt.hodie quō magi ꝓcitati eū capiēduz mīstros miserūt. Et sūt tres ptes principales euāgelij hui'. In ꝓma notat' principū iiq̄tas ꝺ̄ xp̄m innocentē.in principio. In secūda xp̄i libertas potēs cauere nocētē ibi.queretis. In tertia eiusdē largitas se exhibēs clementez.ibi. In nouissimo.

Quātum ad primā ptem

notādū q ꝓ inuidozꝫ natura ē de bono alterī' tristari.⁊ q̄to alicui plura bona succedūt ⁊ ꝑspera:tāto āplius ꝓtristant' Talem iuidiā ꝓpter bonū xp̄i principes phariseozꝫ habuerūt.⁊ iō conati sunt frequē ter eū cōprehēdere. Q̄nq̄z in hmōe:vt dz Matth.xxij.facientes sibi q̄nez de tributo dādo cesari an ñ. Q̄nq̄z iudicio vt ꝑtz Job.viij.Adducētes sibi adultera. Alia q̄n opatōe:vt ꝑz Marc.iij.de hnte manū aridā q̄n obseruabat' si sabbato curaret. Aliq̄n i ꝑsona vt hic.q̄n sibi miserūt mīstros vt eū appēhēderēt. ✠ Moraliter.principes tenebraz ibm.i.iustū inocētez ⁊ sc̄m hoīem ✠bo:cogitatōne:aut facto cupientes capere.malas imissiones quasi ministros suos immittūt. passiones cōmouent.⁊ carnis delectatōes incēdūt vt tandē peccatis quasi laqueis vincule tur:⁊ in seruitutē ⁊ mortē ꝑpetuā eis subiugetur. Nā sicut iter alia bona data homini.libertas q̄si maximū ⁊ dignissimū reputatur.sic seruit' ꝑ ꝓtrariū vilissimū estimatur ⁊ morti cōparat'.ff.de donatio nubꝰ inter virū ⁊ vxorē.l.cū hoc.§.si donator. Ideo iure ciuili serui ꝑ nullis hn̄tur.Iz iure naturali oēs hoīes eq̄les sint ff.ꝺ̄ reg.iur̄.l.cū seruis. Uñ ꝺ̄m Isi.li.v. etbimo.c.xxvij.Seruꝰ a seruādo vocat' Et apꝺ̄ ātiquos q̄ a morte i bello p̄ua bant' serui vocabāt' a seruādo sic dicti et

tō intermaloꝝ oīm omīcꝫ supplicio grauior est hec pena liberis. ꝓpterea q̄dam intātuꝫ dolēt cū capiūt ab īimicꝭ q̄ magis volūt mori q̄ libratē amittere ⁊ seruire. Sicut pꝫ de carthaginēsib⁹ vbi regina ⁊ meliores eiusdē ciuitat̄ ipaꝫ ciuitatē igne succenderūt spōte se p̄cipitantes i ignē. ne romanis subeēnt ⁊ ꝑuirēt. sic̄ recitat oroſ⁹ li. iiij. Quare ⁊ sopus ait. Nō bñ ꝑ toto libras vēdit auro. hoc celeste bonū ꝓterit orbis opes. Fabula. Dū canis se cuidā quōdā lupo ꝑ siluaꝫ sociaret. Lup⁹ inq̄t. amena pelle nites. i te copia ⁊ bōa vita paret. Rñdit canis B̄ra cū dño meo me ditat. ipa dom⁹ nocte vigil. fures latratu. munitio tuta. ⁊ lup⁹ Cupio ig̃r me viuere tecū. fauente cane lup⁹ seq̄tur canē: ⁊ vidit caluicē colli ei⁹. Querit: Cur ceciderūt tibi pili. Canis inq̄t. Ne valeā morsu peccare. die vicula diurna fero. nocte iubēte vagor. ait lup⁹. Nō est tāti copia vt fieri ꝑ⁹ vētris amore veli. Ditior ē mēdic⁹ liber diuite ꝑuo. Ad ꝓpositū. cū hō a natura liber fuerit ab iceptōe. nec hoī dñaret̄ vt bestijs vt pꝫ di. xxxv. sexto die. petrꝰ fec̄ eū ꝑuū Juxta illō Job. viij. Qui facit petrꝰ seruus ē pcī. A qua ꝑuitute dei fili⁹ ꝑ suaꝫ morte nos libauit. ⁊ pristine libertati nos restituit. xij. q. ij. cū redēptor. Quotiens ig̃r adhuc peccam⁹ ⁊ i gratiā de manumissione q̄ xp̄s nos libauit sum⁹. totiēs ite rū i ꝑuitutē reuocamur: ⁊ tot dñis erim⁹ subiecti: quot vicia i nob regnāt A De bem⁹ g̃ cauere ne vltra seruiam⁹ petrō. q̄ In bonis gratuitē nos spoliat post se relinquēs egestatē. In bonis naturalibus nos vulnerat: minuēs famā ⁊ honestatē. In bonis moralib⁹ nos deordiat: imprimēs malū ⁊ inimicitiā. Dico primo q̄ petrꝰ bonis g̃tuitis nos spoliat ⁊c̄. Naꝫ ꝝ Aug. de laude charitat̄. In charitate paup q̄libꝫ diues ē sine charitate oīs diues paup ē. Et rō ē. q̄ si hō totū mundū possideret ⁊ charitatē nō haberet cuꝫ diuite epulone sepeliret̄ in inferno. In oppositū aūt si q̄s minimū g̃dū charitat̄ haberet suppositō q̄ ect̄ debil' ⁊ nihil aliud possidēt cū Lazaro paupe i sinū Abrae deportaret̄. vbi ē plenitudo gaudij ⁊ fruitio icōmutabil' boni. In inferno āt nihil nisi stridor dētiū pena itollerabil' ⁊ miseria sine fine. Cui⁹ figurā hēm⁹ i filio p/ digo q̄ ꝓsūpta tota sub a ei⁹ luxurioſe vi uēdo cepit egere. ⁊ ō siliq̄s porcoꝝ cupiebat vētrē suū implere ⁊ nemo illi dabat. Lu. xv. Vñ ad ꝓpositū adducēdo. ātiq̄ ꝝ Fulgētiū. ipꝫ petrꝰ sub imagine mulieris depinxerūt ꝺ mō. Stabat q̄dā regina ꝓtinue tremēs ⁊ vocabat̄ dea infernal'. ⁊ i circuitu ei⁹ stabāt tres ymagines vna dei: alia hois: tertia diaboli. Et ima go petri trib⁹ his imaginib⁹ tres carras porrigebat. In quarū ꝑma ad imaginē dei ꝓtinebat̄ sic. Deū saluatorē meū ego misera ꝑdidi ⁊ oēs āgelos ei⁹. Ue ve mi vt q̄d nata sū. In secūda ad imaginē demonis hēbat̄. i ꝑfundū inferni detracta sū. q̄ mia dei me abiecit. Ꝺz in tertia ad imaginē hois ꝓtinebat̄ sic. O ia mala. oīs horror. ⁊ oīs tribulatio finis me⁹ est ⁊ oīs pena. Solū cupio vt si q̄s me diligit seu dilexerit hoc sibi inotescat ꝙ q̄ si bi ꝑdesse nō vult ꝑfectū ⁊ libationē ab alijs nō expectet. q̄ decipiet̄ sic̄ ⁊ diues in inferno: vt stat⁹ ei⁹ suis fratrib⁹ nūciaret̄. exaudit⁹ nō ē. Luc. xvi. Ex q̄b⁹ dicq̄ oīb⁹ appet ꝙ ipꝫ petrꝰ ē adeo malū ⁊ nociuū q̄ bonis g̃tuit̄ nos spoliat ꝑ⁹ se relinq̄ns egestatē. Secūdo petrꝰ adeo malū ē ⁊ nociuū q̄ i bonis naturalib⁹ nos vulnerat ⁊c̄. Nā ipe hō i honore tāgit̄: q̄ i naturalib⁹ trꝰ Iesus ē q̄ ꝓpar⁹ ē iumētis insipiētib⁹ ⁊ silis fact⁹ ē illis ps. xlviij. B Vñ ad lr̄aꝫ ipe nabuchodonosor plurib⁹ diebꝫ iumētū se eē credidit petrī gladio sic vulnerat⁹: vt habet̄ clari⁹ Dañ. iiij. Et merito: q̄ q̄libet faciēs peccatū iumētuꝫ efficit̄ ⁊ brutuꝫ aīal cū ceteris aīalib⁹ vocari ꝺz. eo q̄ ꝑpriā diffinitionē amisit. Nā ante petrꝰ dū hō ꝝ rōnez viuebat. dicebat̄ aīal rōnale īmortale. Post petrꝰ vero dū ꝺ rōem trꝰ sensualiter viuit diffinit̄. hō est aīal irrationale mortale. Et hec diffinitio cōuenit aīalibus brutis cū q̄bus ptic̄pat. sicut etiam serra lignea nō ꝺz serra sc̄ꝺz pb̄m. nec nauis lapidea ꝺz nauis. eo q̄ vsuꝫ ⁊ actuꝫ ꝑprie opatōis nō hñt. sic ⁊ hō ꝺuꝫ sc̄ꝺz rōem ⁊ actū ꝑprie actōis nō opat̄ nō dicit hō nisi equiuoce ⁊ ꝓprie. noia em̄ sunt cōsequētia rebus. īnsti. de dona. §. est ⁊ aliud. Tunc etiā sibi cōuenit mortale: q̄ tunc spūaliter mortu⁹ est. Et hoc ē q̄ creator oīm de⁹ i p̄ncipio mūdi hominī dixit. Quocūq; die peccaueritꝭ: morte

morieris: Ben.ij.⁊ apls. Si ꝑm carnē vi
xerit̄ moriemini. ℔ō aūt sic spūalit̄ mor/
tuꝰ foret ⁊ abhoiabilis reddit̄ deo ⁊ san/
ctis angelis eiꝰ ⁊ oibꝰ hoibꝰ sanct̄ ⁊ bo/
nis dū est cū eis in aliq̄ cōgregatiōe: qz si
cut cādela ardēs hoies ꝺlectat ⁊ illumiat
⁊ extincta fetorē nocūū relinq̄t. ptū enim
pregnant̄ mulieris potēs est necare ⁊ de/
struē. sic hō viuēs oēs delectat ⁊ illumiat
℄ Sz q̄n peccādo lumē rōis extingui
tur pꝰ se reliq̄t fetorē male fame ⁊ bonos
ꝯceptus alioꝝ douotoꝝ ipedit ⁊ intrinsic
Dehoie sic mortuo spūalit̄ ⁊ sepulto i ter
ra aliena ⁊ vaste solitudinis. vermes mł
taꝝ tēptationū nascūtur ⁊ se publice ostē
dūt ita ꝙ q̄libet talis dicere possit cū ps.
Ego sum vermis ⁊ nō hō: opprobriū ho
minū ⁊ abiectio plebis. ps. xxi. Un ⁊ in
Job xxv. ca. scribit ℔ō putredo est ⁊ filiꝰ
hois vermis. Et Greg. in mora. lib. xvi.
c. xxvi. Quid nāq̄ caro nisi putredo ⁊ ver
mis est. Et quicūq̄ carnalibꝰ desideriis
anhelat. quid aliud q̄ vermē amat. q̄ em
sit carnis suba: testat̄ sepultura Un sicut
ex hoie filius hois generat̄. sic ex verme
vermis ꝓducit̄ generat̄ ⁊ vocat̄. qō est de
spectio magna ⁊ inhonestas hūane natu
re q̄ subsecuta est ex lesiōe peccati mortal̄
nec ulla sufficiūt. ℟ qō despectabiliꝰ é pec/
cando mortaliter hō sic infamis efficit̄ur
ꝙ q̄si totalit̄ pro nihilo reputat̄. Et hr̄ b
ex verbis Augustini sup Jo. sic dī. Pec/
catū nihil est ⁊ nihil fiunt hoies dum pec
cant. Qō quidē ꝯsideras david dixit. qz
inflāmatū est cor meū ⁊ renes mei ꝯmuta
ti sunt: ⁊ ego ad ni. tē. ps. lxxij. Un ⁊. b.
Bern. in meditatiōib suis sic inq̄t. Mł
ti multa sciūt ⁊ seipos nescīūt. q̄ si aduer/
terent seipos minꝰ q̄ nihil reputarēt seu
inuenirēt. Qō q̄dē pōt facilit̄ ꝑpendi ar/
guēdo sic. Dis q̄ facit pcm̄ seruꝰ est pcti
Job. viij. Sed seruꝰ nō é maior dño Jo.
xiij. ℊ q̄ pcm̄ facit nō est maior pctō. Sz
ꝑm. b. aug. Peccatū est nihil. ℊ facies pec
catū facit seipm parē nihil: vel minorem.
⁊ iō Job. xxx. de seipo sic inquit. In nihi
lum redactꝰ sum ⁊ velut nubes salꝰ mea
Hoc totū facit pcm̄. ℊ vltra nō seruiamꝰ
pctō. Tertio pcm̄ est tā malū ⁊ nociuum
q̄ in bonis moralibꝰ nos deordinat. Nā
nihil est hoi adeo gratū ⁊ salubre qō pec
catū non deordinet ⁊ noxiū faciat. ⁊ pena
le. Sicut enī putredo pomi illud in omni
pulchritudine maculat. despectū facit: et
abiectabile. sic peccatū oīa pulchra despe
ctabilia. oīa dulcia contēptibilia. oīa cara
facit amara. nā benignissimū amicū ⁊ pa
trē nostrū xpm tam furibūdū facit ꝙ nos
filios suos creaturā ad imaginē dei crea
tā in ignē proiicit eternū. Propt̄ qō Da
uid ne eum in tali furore arguat alloq̄tur
eū sic. Dñe ne in furore. t. ar. me. ne. i ira. t
cor. me. ps. vi. Ipse em̄ deꝰ nunq̄ taz bo
nū amicū habuit in celo ⁊ in terra quem
odio nō haberet si in eo pcm̄ inueniret.
Un Petrꝰ q̄uis ceteris aplis ardētius
xpm amasset: ipm tamē denasset si in eo
pcm̄ trine negationis inuenisset pꝰ mor/
tē. Et ꝙ oppositū ipm lucīferū in celo pre/
miasset si pcm̄ eiꝰ nō fuisset. Un deꝰ solū
pcm̄ exosum hz. ⁊ oēm creaturā amat et
diligit. Juxta illud Sap. xi. Diligis oīa
q̄ fecisti: ⁊ nihil eoꝝ q̄ fecisti odisti. Deus
em̄ pcm̄ non fecit. qz pcm̄ vt dictū est ni
hil est. Juxta illud Job. i. Sine ipo factū
est nihil i. pcm̄. Et iō homi in mūdo nec
aliquid nocē pōt: nisi pcm̄. D Dece
dēte em̄ hoie in pctō i iudicio. iustīa dei
ꝫ eū concludit. a regno sibi ordiato exclu
dit: ⁊ in inferno icludit. Naz pctōr ꝓpter
pcm̄ ꝯcludit̄ in iudicio. nā sic̄ fur reꝰ repu
tat̄ dū in furto cōprehendit̄: sic pctōr cuz
in pctis inuenitur. Jdeo accusat. ꝛ dī iu
stīa ꝫ pctōrem in iudicio allegans dicit.
In optibꝰ manuū suaꝝ cōprehensus est
pctōr: tūc deꝰ dictat sniam dicēs. Jgitur
ꝙuertant̄ pctōres in īfernū. ps. ix. Secū/
do pctōrē a regno excludit. qz sic̄ lepra ex
cludit̄ a sociꝝ ꝯsortio. sic pcm̄ pctōres a
dei regno. Et ideo pcm̄ ꝓptime assimi/
lat̄ lepre. q̄ est morbus abhoiabilis ⁊ cō/
tagiosus. et iō de ꝯsuetudine generali hr̄
vt a cōione hoim̄ separent̄ leprosi. extra
de cōiugio lepro. ca. i. Et hoc idem ūs ꝑ
Moysē ꝑcepit fieri in pplo suo. Nu. v.
Et sic Maria soror Aaron lepra ꝑcussa
exclusa est extra castra. Nu. xij. Sic simi/
li modo si q̄s lepra pcī inficit̄ a cōsortio
beatoꝝ ⁊ a regno dei excluditur. Un ad
ꝓpositū Anselm. Cur deꝰ hō li. i. c. xix. sic in
quit. Sic̄ nullꝰ margaritā luto deturpa/
tā poneret ad thesauꝝ suū nisi prius esset
mundata: ita nec pctōres angelis ⁊ aīa/
bꝰ sctis st̄ associādi nisi prius sint mūdati.
Tertio pctōrē in inferno includit. qz sicut
debitor in turri ponit̄ ⁊ inde exire non ꝑ/

mittit: nisi de toto debito satisfecerit pri⁹. Mathei. v. Dic t peccator debitis hic satisfecerit in iferno in vinculo ponit eternaliter inde nunq̄ exitur⁹. de quo petor nō modicū dz turbari t sibi timere de peris t ministris p̄ncipū tenebraꝝ q̄ eū nō capiant t insolubiliter ligent: t ad carcerē perpetui ignis iudūt. Dicat g̃ q̄libz ad deū Peccanti me q̄tidie t non me penitentē timor mortis p̄turbat me. qr in inferno nulla est redēptio miſere mei de⁹ t salua me

Secūda ps i qua notatur

xp̄i libertas ꝛc. ibi. q̄retis me. ꝛc. Pro q̄ notandū q̄ xp̄s ministris missis rūdēdo tria ꝓposuit. Primo q̄ eū capere vl occidē nō possent: nisi qñ tp̄e vellet t tpe determinato qđ nōdū aduenerat: ſ in breui futurū. Jō dixit. Adhuc modicū tp̄s vobiscū sum. ſ. ꝑ vr̄am voluntatē docēdo ppl'm t miracula faciēdo. Secundo q̄ nihil boni intēti ab eo possent impedire: imo eū ꝓmouere eos optebat ꝑ eoꝝ volūtatē qñ ibm ad ei⁹ gloriā occiderūt. qđ oñdit dicens. Vado post illud modicū tp̄us post q̄ me occiderit ad eū. ſ. pr̄z q̄ me misit. t adregnū t ad gloriā quā nō poterit impedire. Tertio q̄ mala sibi inferenda t illata redūdarēt in eos. qr auxiliū t salutē vestrā p hoc alienabit a vob. Jta q̄ qñ tp̄us tribulationis t vindicte occurrerit in destructione hir'm p romanos ꝓpt mortē meā nō potestis me inuenire. ſ. ad defensionē t protectionē. ℰ Moraliť p phariseos ibm q̄rētes. ſ nō valētes inuenire designatur opp̄ssores miseroꝝ pauperꝝ t pupillorū. officioꝝ suoꝝ abusores q̄bus de⁹ magna dona dedit. prudētiā: potentiā. facūdiā: t intelligentiā. mediātib⁹ q̄bus subditos regē t defendē possent. salutē ppriā t aliorū q̄rere t finaliť inuenire. Sz qr his dōis abutūtur dū finaliť ꝓfidūt iesuz q̄rere raro vel nunq̄ poterūt eum inuenire. Unde m⁹ em̄ q̄ naturaliť bonū vniuersi in ordine cōsistit. t q̄ inferiora p superiora regūť t defendūť. Jnferiora em̄ corpa a celesti b⁹ corporib⁹: t celestia ab intelligētijs. intelligētie a primo principio qđ est de⁹: regunť. qr ꝓmētator. xij. metb. sicait. Natura nō agit nisi rememorata a causis superiorib⁹. q̄ ſt de⁹: t intelligētie. Sic ēt oīa mēbra corpis hūani p voluntatē capit et subtilitatē ei⁹ regūť. sic oia mēbra corpis politici p superiorē mgr̄z ciuiū scultetū. vel cuiuscūq̄ nois existat regi t defendi dñt Unū. C. de defen. ciuitatū. l. defēsores dr Defensores ciuitatū nihil sibi insolenter. nihil indebitū iudicātes: nois sui tñ fungant officio. plebē vel decuriones ab oīi improbor̄ insolētia t temeritate tueant: vt id tm̄ qđ esse dicūtur eē nō desināt. Si ei bñ regāt t defendāt dicūť rectores t defensores. si aūt male: desertores t destructores. qr noīa ſt cōueniētia reb⁹. insti. ō dona. §. est aliud. Nā totū corp⁹ morbus inuadit si lāguor in capite curat⁹ nō fuerit. ij. q vij. Sic inq̄t ℣ Tota nāq̄ cā malor̄ subditor̄ pcipit a iniq̄tate t malicia rector̄. Sūt em̄ quidā rector̄ q̄ exēplo malo alios inficiunt. Qui superbo aio pauper despiciūt. q̄ simplices fallaci corde decipiūt. Dico primo rectores innocentes inficiūt: q̄ malo exēplo delinquūt Et iō tales gallo comparanť. De quo dicunt naturales q̄ in vltima etate sua facit ova parua t rotūda t quasi liuida. Et si talia ova venenosa ab aliq̄ verme puta bufone vel hmōi in dieb⁹ canicularib⁹ foueanť basiliscū procreanť. q̄ tante venenositatis existit q̄ solo aspectu vel visu homines inficit t occidit. Ad propositum ille gall⁹ senex ē q̄libet antiquus t supior ire uerentia hoīs habitus. cuius venenosa ova ſt ei⁹ opa p̄ua. ex q̄b⁹ basiliscū oriť: q̄ hoīes suo aspectu inficiēs. i. exēplo pestifero subditos corrūpit. p̄cipue si foueātur aliq̄ verme venenoso. si suadēť fieri ab aliq̄ pestifero t maligno suggestore vl adulatore quoꝝ hodie magn⁹ hr̄ mūerus De q̄ ℣sificator. Si q̄s honorari desiderat atq̄ ditari. Discat adulari: quia tales mō sunt cari. Si foueť t cōmendant multoꝝ delicta q̄ merito essent corrigēda t iō enormia nō verenť ppetrare. q̄nimo lz iustos scandalisent t occidāt malo exēplo. volūt tñ inde gloriari Unū Aug. in li. de pastoribus ecclē sic dicit. Qis prelatus q̄ male viuit in ꝑspectu eoꝝ q̄b⁹ ꝑpositus⁹ est quantū in ipo est ipos occidit. Unū. xi. q: iij. c. p̄cipue. Scire debēt plati q̄ si pueria vnq̄ perpetrant: tot mortib⁹ digni sūt quot ad subditos perditionis exempla transmittunt. Unde necesse est vt tanto cautius se a culpa custodiant: quanto per praua que faciunt non soli moriunť. Cui⁹ ratio est. qr quod a prelatis agit fa

cile trahit a subditis in exemplū. extra ꝺ voto ⁊ voti redē. c. magne. Et iō speculū rectitudinis ⁊ iustitie debz in eis lucere: vt nō solū sibi pficiāt ꝫ etiā subditos bono exēplo emēdēt. Secūdo sūt q̄dā qui ex donis datis animo supbo despiciūt pauperes. ⁊ pter hoc vera ⁊ iusta ꝯsiliando siue iudicādo puertūt ne aliox sana cōsilia locū habeant. Isti ceteros despiciūt ⁊ deridēt: q̄ tādē oēs cōfundūtur ⁊ mala morte moriūtur. Sicpt3 de hanibale duce carthaginēse: q̄ ex q̄dā victoria cōromanos adeo elat9 ē fact9 vt nec quē q̄ ciuiū suox in castris admisit: nec rōnsū vlli nisi p interp̄tem dedit: vt dicit Valer9. ⁊ hab̄ et etiā i speculo hīstoriali Uincētij li. vi. c. xlv. Qui tā mīrabil'r postea interijt. Et idē apparet i anthiocho magno q̄ nimis supbe intonās currū suum agitari iussit cōhierosolimā. quo etiā supbe dixit se vēturū ⁊ ipāz poliādrū. i. cemiteriū indeox facere velle: ⁊ statī appḡhendit eū amar9 dolor viscerū ⁊ cōtigit eum ipetu de curru cadere ⁊ collis9 ē: ⁊ ebulli erūt vermes de carnib9 ei9 ⁊ effluebāt viuentes. ⁊ feroze illi9 grauabat tor9 exercit9 ei9 nimis. imo nec ipe feroze suū ferre poterat. Nec ꝯmestor i hīstoria scolastica. ⁊ hr̄ etiā in. ij. Machab. xi. Isto etiā vicio plēs laborāt maxie diuites creati nobiles ⁊ cōmunitatū officiales: rectores q̄ nimia supbia vix pedib9 ābulāt. dum paupi iusto alloq̄ dūt vestes manib9 cōplicāt. caput mouēt. ⁊ oculi sidera cōputāt q̄ oēs oui cōpant. cui pastor īpoit nolaz ad collū: q̄ q̄tūcūq̄z sit misera oēs tm̄ q̄si dña p̄cedz. Sic hō q̄ztūcūq̄z ibecillis stolid9 seu ignar9 fuerit: si nolā. i. famā acq̄ sierit: aut p diuitias: aut fraudulētias: meliorē oīb9 se estimat: ⁊ alios p̄cedit. ꝺ quos ꝺr Eccli. xxxij. Rectorē te posuēr noli extolli. Esto in illis q̄si vn9 ex ipsis Tales em̄ sūt q̄si lucerna q̄ lucet de nocte: ⁊ de die vix apparet. Simil'r ⁊ vt lignа putrida ⁊ vermes de nocte lucētes. ꝺ die aūt minime: ꝫ in colore p̄po appent Sic suo mō tales supbi rectores siue officiales lucēt in tenebris. i. int̄ simplices ⁊ paupes. vbi se pōpose oñdunt eos exprobrādo: vl int̄ cōplices adulatores familiares: vl i tenebris hui9 mūdi. ꝫ i die iudicij q̄n sol iusticie oriet̄: tūc appebūt q̄les sūt vt videbunt̄ i colore p̄po. i. tūc q̄rēt ibm piū ⁊ nō inuenīet. Uñ pueꝝ. xiij. Lux iustox letificat. s. vita pauperū. lucerna āt ipioz extiguet̄. Hoc pz i diuite epulone supbo: q̄ paupez lazarū despiciēs sine vlla mia sepl'r9 ē in īferno. Lu. xvi. Tertio fūt q̄dā q̄ alios fallaci corde decipiūt. ⁊ sūt spāl'r ministri ⁊ huitores potentū diuitū ⁊ rectoz quos mittunt: vt ibm iustū ⁊ simplicē ⁊ inocētem vbis ⁊ fact̄ q̄rāt ⁊ capiāt. Ut tīnā simplices dicere possent. q̄rēt̄: ꝫ nō inuenietis. Sūtem̄ ita dolosi q̄ raro paup euadit. quin ad placitū eox capiat̄ ⁊ spoliet̄. q̄ assimilāt̄ vulpib9: qꝺ ē aīal fraudulētū ⁊ deceptōib9 assuetuz. ⁊ iō tortuosis spicedit vijs. ⁊ iō ꝺr vulpis q̄si volubil' pedib9. qꝺ aīal dū esca idigz mortuū se fingit. ⁊ sic aues ad cadauer descēdētes rapit ⁊ deuorat. vt dic Isiō. xij. li. ethimo. c. ij. Itē pellā hz pilosā ⁊ caudā: quaz in ora canū ab eis artata p̄ijcit. q̄ inuenīētes pilos ⁊ reputātes se delusos sibi spaciuz tribuūt fugiēdi. loca subterranea ihabitat. ⁊ bestias domesticas plus infestat q̄ silueſtres. ⁊ ē amica corui. ⁊ iō coru9 pugnat p ea ꝯ taxū. Itē vulpis q̄n a canibus p̄sequtur ⁊ artat̄ ipe mingit i caudā suā pilosā ⁊ urinā fetētē ꝯ canes p̄ijcit. qꝺ abhorrēs mīritudo canum ab eo aliquātulū se elōgat ⁊ fugiēdo sibi spaciuz p̄stat. ꝺm Plinīū li. xxviij. Recte charissimi tales sī vsurarij viri fraudulēti: malicioſi: auari: q̄ in suis ꝯctib9 ⁊ actib9 nō recte ꝫ tortuose fallacit̄ ⁊ cautelose incedūt. dexter em̄ pes. i. intētio sp claudicat sp em̄ claudicāt p falsitatē. qꝝ loquendo: opando: puniēdo: sp vnū ostēdunt ⁊ aliud intēdūt. Exēplifica de paupib9 quō ab eis decipiūtur p falsas p̄missiones. Isti sūt ministri ⁊ huitores potētū diuituz qꝝ simile applaudat suo simili. ꝺm phm̄: Pellis aūt illox. i. substātia tpal' ē multuz pilosa. i. pilis rex alienax circūsepta ⁊ maxime cauda. qꝝ in fine vite sue post se ea relinquūt. qui q̄n p̄sequētur a canibus. i. mundi principib9 iudicib9 replēt ora eox pilis. i. muneribus: atq̄z donis. quibus inuētis statim eos deserunt ⁊ dimittunt. Ue qui iustificatis impiuz pro muneribꝰ. Esa. v. Isti loca subterranea ihabitāt. qꝝ vere i terra. i. amore terreno rū totalr se inuoluerūt. ⁊ bestias domesticas sicut paupes ⁊ agricolas plusq̄ sil-

uestres.i.plusq̄ alios raptores odiūt et ifestāt.qz viri ipij oderūt simplicē.puer. xxix.Corup̄ āt.i.iudices mūdi clamorosi causidici:t aduocati.taliū sūt amici.s.p̄ p̄ dona q̄ p̄cipiūt ab eisdē:t p eisdē pugnāt ꝯ taxū.i.ꝯ pauperē.Et iō eoz auxilio p̄ualēt ꝯ oēs.Abacuc.i.Impiꝰ p̄ualet aduersꝰ iustū.Exēplifica bñ quō tl'es aduocati t iudices tales fouēt.Corup̄.i. dyabolꝰ hos diligit t defēdit.Hi em̄ qñ a canibꝰ.i.a p̄dicatoribꝰ psequūt ꝯ eos p̄dicātes:tūc p certo ꝯ eos pij cūt vnā suā.i.mala ẏba t ỏtractoria fetida t diffamatoria.Nō em̄ amat pestilēs eū q̄ se corripit.prouer.xv.Et iō tales nemo hz redarguere.qz ministri sūt t ꝟuitores potentū.qz ex pilis eoz subducunt tunicas suas.Ideo nullꝰ ausus est eos tangere: saltē volens viuere in pace.

Tertia ps in qua x̄pi largitas notat exhibētis se cūctis clementer.

ibi.In nouissimo t̄c.Nouissima dies festi tabnaclop̄ fuit.vij.dies.qz festū illud durabat septē diebꝰ:quoz primꝰ t vltimꝰ fuerūt apō iudeos solēniores diebꝰ intermedijs.Sicut pz Leuit.xxiij.Ultima q̄ die huiꝰ festi stabat ihs q̄si seipz exhiberet oibꝰ pñtē t clamabat ppt̄ mlt̄itudinē ppli tāq̄ nullū formidāt:t vt audiret ab oibꝰ dicens.Si q̄s sitit.supple potū sapiē:clemētie:t gr̄e:veniat ad me. scz p fidē formatā t pedibꝰ mētis t affectꝰ in me credēdo:t bibat nō solū ad sufficientiā:ꝟ etiā ad redūdātiā.Quia q̄ credit ī me sicut dicit scriptura.supple in me credēdū est de vētre eiꝰ.s.interiori hoīe fluent flumia.s.bone affectōis ad deū:deuotōis ad me.t benīuolētie ad p̄ximū: q̄ sūt flumia aq̄ viue.s.spūsancti.t dona q̄ donant̄ a spūsctō oibꝰ credētibꝰ t̄c. ℣ Moraℓ est notādū circa illā ptē q̄ iux illō q̄ ꝟ ius ciuile docet.vt hr̄.ff.de ꝟuitu. rusti.p̄d.l.iij.§.vl.q̄diu q̄s hz iter:etiā haustū hr̄e debet.i.q̄diu quis hz iter t ius eūdi ad fontē vicini sui.hz etiam ius hauriēdi aquā.Sz si q̄s illā ꝟuitutē ad tp̄s hz ī quo nō ierit ad fontē nec aquaz hauserit.iter amittit.ff.quēadmodū ꝟuitu.amit.l.pom.ait.Vℓ si q̄s alias aq̄ vsꝰ fuerit q̄ ỏ ꝟuitute ī ponēda actū ē ꝟuitutē etiā amittit.ff.l.si q̄s alia quēadmodū seruit.Idē est ỏ eo q̄ in certis horis aque ductū hz si alijs vsꝰ fuerit:nec vlla parte horaz vsꝰ est.seruitutē amittit.ff.eo.l.si cōmunē fundū.§.idē in eo.Hec p tāto dixi.nā qz dei filiꝰ ī p̄dio sctē ecclie fontē aque viue hz.s.deitatē oīs gr̄e plenā.nobis x̄pianis ī hac vita solū iter liberuz t securū dedit:t ius aquā gr̄e hauriēdi: et post hāc vitā nō.Qui g̃ neglexerit illō ip̄s gr̄e nec p̄niam egerit nec aquaz gr̄e hauserit:ꝟ hauserit aquā delectatōis in pctis t sic decesserit amittit ꝟuitutez.Et post hanc vitā nec ip̄e nec aliqs sctōz ꝟ sibi ipetrare poterit q̄ gr̄az inueniat Unū Hiero.et hr̄.xiij.q.ij.in p̄ncipio.sic ait.In p̄ncipio sc̄o scimus siue oroīb̄ siue cōsilijs inuicē nos posse iuuare.Cū aūt ad tribunal x̄pi venerimus:nec Job nec Daniel neq̄ Noe rogare posse p quoq̄:ꝟ vnūquēq̄ portare onꝰ suū.Et leo de penitē. dist.i.multiplex.Qui indulgētiā in p̄senti vita manēs in corpe nō accepit.cōsequi exutꝰ carne nō poterit.Ne g̃ seruitutez nostrā perdamꝰ ad fontē mie et gr̄e celeriter accedamꝰ.vocante saluatore nostro in verbis t̄c.Ip̄e nāq̄ saluator dei filius instar fontis iugiter emanātis hz in se. Perpetuitatez p̄ciosam.Suauitē saporosam.Cōmunitatē copiosaz.Est em̄ in fonte naturali primo ppetuitas:t scaturitio cōtinua.Nam vt p̄bs dicit.i.methe.Fontes generant̄ in altis mōtibus qz hmōi loca mōtosa porosa sūt:sic spōgia:t hūt latera spissa ppt̄ naturā lapidea.t p̄sequēter ne vacuū cōmittat̄ hūt vapores p̄tinue ingredientes.t qz talia loca p naturā frigida sūt:p hmōi frigditatē vaporē eleuatū inexistētē ifra latera vt̄ circa in ptibꝰ spōgiosis p̄primūt t in aquas cōuertūt.Et qz cōtinue vapores sic in aquā cōuertūtur.in diuersis ptibꝰ parue ptes aque sic collecte p̄fluūt:t ad aliū locū inferiorē vbi oportunitas occurrit exeūt:t inde p̄cipiū font̄ faciūt.Ad ppositū.dei filiꝰ in mōte alto caluarie in cruce eleuatꝰ.est fons viuꝰ cōtinue gr̄az t mīaz scaturiēs.q̄ cū in hūanitate vndiq̄ vulneratꝰ:q̄si terra porosa t spōgiosa frequēter vapores ascēdētes de cordibꝰ fideliū.s.oroēs t p̄ces supplicātiū benigne suscipit t calore charitat̄ attrahit t frigiditatē quā ī morte t passionis acerbitate p nob̄ suscepit.in gr̄az t mīaz cōuertit. ℒ Vide ē fons qđ Jacob deus

pr̄ p oī familia sua ordinauit ⁊ fodit: vt oēs fideles hāc aquā gr̄e haurirēt. Dz ḡ qlibz fidel' frequnter exire p ꝓsideratōem a seipō: ⁊ accedere ad hūc fōtē haurire aquā gr̄e cū samaritana. de qua Job. iij. Hāc aquā gr̄e sitiuit sctūs ppha dicēs. ps. xli. Sitiuit aīa mea ad deum fōtē viuū. Nā ceruꝰ hausto ꝟpēte: nisi cicꝰ attigat aquā moriť. Desiderat em̄ naturaľr vitā plōgare. Vñ dic̄ glosa sup illō ps. Quēadmodū desiderat ceruꝰ ad fontes aquaꝝ ⁊c̄. Ceruꝰ semio ḡuatꝰ excrescēti bꝰ pilis atq; cornibꝰ explorato ꝟpēte ip suz naribꝰ haurit. q̄ hausto veneno estu at: gr̄e fontē ad bibēdū ardētissime desiderat. a q̄ si deficiat moriť ⁊ ide vitā abbreuiat q̄ plōgasse putauit. Sic hō ꝟpē tē haurit q̄n diaboli suggestiōibꝰ acq̄escāt. ⁊ noxias delectatōes sibi incorpat per pctm̄. ℔ tūc veneno estuat q̄n trāsacta delecta tōe feditatē pcti ꝓsiderat. tūc vo fōtē mie ⁊ gr̄e desiderat cū deo recōciliari p pnie sacr̄m affectat. Si aūt ꝓtigat q̄ pꝰ haustū ꝟpētis. i. ꝓmissiōez pcti fōtē gr̄e nō attigat: damnū ppetue mortꝭ icurrit. Cū igr̄ ꝓtinue pctā ꝓmittimꝰ ⁊ gr̄a eius indigemꝰ. cū deuotōe cordis ad fōtē hūc currere dēmꝰ. Juxť illō Isa. xij. Hauriet aq̄s i gaudio ō fōtibꝰ saluatoris. Figurať. Exo. xvij. i ppľo isrľ q̄ sitibūdi i deserto clamabant ad deuz p aq̄ viua. ⁊ dixit moysi. pcute bis silicē ⁊ egrediēť aq̄ largissime. Sic si i deserto huiꝰ mūdi ppľm xp̄ianuz sitis malox ardox ⁊ tēptatiōnū penuriaq; bonox spūaliū affligat. ñ resistat nisi q̄ ad petrā xp̄i currat. ipsāq; cū virga oratōis bis vľ ter pcutiat. qr reuera aq̄s gr̄e ⁊ deuotōis: aquāq; bñficiox spūaliū ⁊ tpaliū fundet. ita q̄ homies ⁊ iumēta. i. sapientes ⁊ simplices donis ⁊ gratijs ibuet ⁊ ifundet. ps. Percussit petrā ⁊ fluxerūt aq̄: ⁊ torrētes inūda uerūt.

℣ Secūdo i fonte ē suauitas saporosa. dulcior em̄ ē aq̄ i fonte q̄ꝫ i riuulo. ⁊ illo mō dultior ē delectatio i xp̄o q̄ꝫ i creatura q̄cūq;. Dulcedo em̄ fontꝭ ē ꝟm ꝓditionē tre ō q̄ emanat. sic dicit pbs i li. de sensu ⁊ sensato. Et aq̄ currēs p trā amarā ⁊ sulphureā sic emanās ē etiā naturaliť amara. Sz aq̄ emanās de tra pura ⁊ fabulosa fit dulc̄ ⁊ clara. Sic fons sapiētie q̄ de tra hūili. s. purissima virgine emanauit. s. bñdicta maria nihil austeritatis vľ amaritudīs vľ lutose feditatꝭ ꝟtrahere potuit. imo fons ille erat plenꝰ ois claritatꝭ ⁊ fecūditatꝭ. De q̄ Gen. ij. Fōs egrediebať ō loco voluptatꝭ ad irrigādū paradisū. Paradisꝰ ille significat virginē gl'iosaz mariā: q̄ pculdubio i oriēte luc̄ gr̄e fuit sita. sursū ad celestia p affectū ⁊ ꝓtēplationē erecta a mūdo p ꝓtēptū diuisa. p uritate amenissima. aq̄s gr̄aꝝ irrigata. et virtutū arboribꝰ fecūdata. In cuiꝰ medio vteri fōs fecūdissimꝰ dei filiꝰ efflurit. totūq; paradisū irrigans. ⁊ nō solū virgines: ſ ⁊ totā eccľaz fecūdauit. floresq; virtutuz germinauit. Quos virtutū flores: aīa deuota colligere dz. ⁊ spōso xp̄o sertū roseū ⁊ floridū pare sī a fonte illo viuo vultq; aquā sapie portare. Eccľi. xv. Aqua sapie salutaris potabit illū. Sz vt videmꝰ p chdolor plēs sūt i sctā eccľia colligentes spinas ⁊ tribulos viciox. potātes potꝰ ō paludibꝰ more porcox sordes imūdicias rū q̄ꝫ claram aquā virtutꝭ ⁊ sapie. De q̄bꝰ ꝓquerit Jere. dicēs. Derelinq̄rūt fontez aquaꝝ viuētiū ⁊ foderunt sibi cisternas dissipatas q̄ cōtinere nō valēt aquas.

℣ Hi assimilātur anthioni. de q̄ Ouidiꝰ li. iij. narrat q̄ ille anthion fuit q̄dā nobilis venator ō genere regū agenoris. q̄ cū in q̄dā silua sessꝰ venatōe spatiaretť casu venit ad fontē pulcherrimū vbi dea venatōis dyana solebat se aliquotiens balneare. Cū igr̄ casu venissz ad fontez. iuenit deā cū nimphis ⁊ ācillis suis nudas i fonte se balneātes. q̄ oēs virecūdate denuditate: ⁊ nimphe ceperūt dee corpus suis corpibꝰ ꝓtegere. Dea vo volēs q̄ anthion denuditate eiꝰ nihil possz dicere mutauit eū in ceruū: ⁊ sic factꝰ est cornutꝰ ⁊ velox: ⁊ locutionē suā pdidit ⁊ figurā. Ille aūt a suis canibꝰ incognitus fuit. cū ipm ceruū crederēt eū inuaserunt ⁊ occiderūt. Rei aūt virtas fuit q̄ ille fuit q̄dā nobiľ q̄ canū multitudinē nutriebat. a q̄bus depauperatꝰ est. ⁊ iō qr iste semp in siluis volebat eē ipm poete i cervū mutatū finxerūt. qr vero a canibꝰ depauperatꝰ est fictū est q̄ eū sui canes comederūt. ℣ Ad ppositū anthion nobiľ significat hoiez nobilē q̄ in silua huius mūdi venari deberet virtutes: ℔ venať feras crudeles. s. vicia q̄ crudeliter animā vulnerāt ⁊ hoiez spūaliter occidūt. De q̄ lamētabať deꝰ pať dicēs. Fera pessima

deuorauit filiū meū Gen̄.xxxvij. Nic venit ad fontē ambulādo.i. ad delectatōēz p exercitiū vicioz. In quo dyana.i. iniq̄tatis gen⁹ ꝛ regina cū nimphis ꝛ ācillis i.specieb⁹.s.luxuria:supbia ꝛc̄.se frequē ter oñdūt exteri⁹ i falsa dulcedie:ꝫ interius videri ꝛ cognosci verecūdāt̄ i vilitate ꝛ amaritudie. Ezech̄.xvi. Eras nuda ꝛ pfusione plena. Cū g̃ hō lasciu⁹ relicta rōe ꝛ discretōe se iniq̄tati pīūgit statim spargit̄ a q̄ delectatōis p in ceruū cornutū.i.bestiā brutalē ꝛ mēte alienatū cōmutat̄.p̄s. Nō cū i honore eēt ꝛc̄.pparat⁹ ē iumētis insipiētib⁹. Et tūc accidit p cā nes pprij.i.opa in q̄bus delectat⁹ ē euz īuadūt.corā iudice cōprehēdūt:ꝛ eterna liter puniūt. Jō p̄s.ix. In opib⁹ manuū suaz cōprehēsus est pes ꝛc̄. Tertio i fōte iugiter emanāte inuenit cōitas copiosa. Est em̄ fons oīb⁹ cōis.diuitib⁹:pauperib⁹:ꝛ iumētis.se oīb⁹ volētib⁹ bibere indifferēter exhibet. Sic xp̄s iustis et pctōrib⁹ gñalit oībus clemēs inuenit ꝛ ppitī⁹ patiēs ē cūct̄:ꝛ nulli se subtrahit. De q̄ Jacob̄.xiij. In die illa erit fons patēs domui dauid.ꝛ oīb⁹ hītātib⁹ ihrlm ī ablutōez pctōrū. ℙ Querit an de⁹ oīb⁹ petētib⁹ faciat miaz. Et videt̄ p ñ in dānat̄ et nalr. Dicit dñs Bonauē.in iiij.sup magistrū.dist.xlvi. p mitigatio pene dānatoz dupl̄r pōt itelligi. Aut p tū añ taxatōez ꝛ inflictōez pene:ꝛ sic absq̄ dubio ē ibi mitigatio ꝛ mia magna. q̄ diuia iusticia ñ totū exigit p eo p ei⁹ pietatē interuenīēte aliquā ptē pene infligendo remittit. Alio mō pōt intelligi mitigatio post pene taxatōez ꝛ iflictōez. Et hoc mō nulla cadit mitigatio a diuina mia:q̄ extūc claudit eis dñs viscera pietat̄. Jtē videt̄ p puulis nō baptizat̄ nullā faciat miaz.cū eos puniat p originali eternalr. Dico p de⁹ p pcto originali potuiss̄z nō solū iflixisse carētiā visiois diuīe:ꝫ possz oēs ānichilare si vellet. Et iō cū eis b̄ agit misericorditer p eē hūanū hīnt ꝛ viuūt sine pena sensus. q̄re merito dño dicere pñt illud Tren̄.iij. Misericordia domini:q̄ nō sumus ꝯsumpti.

Feria.iij.post Judica. Sermo.xxxv.

Ambulabat ihesus i galilea. Nō em̄ volebat i iudea ābulare:q̄ q̄rebāt eū iudei interficere ꝛc̄. Job̄.vij. Q Phūs secūdo de gñatōe ait.q̄ omne tps ꝛ vita mēsurat̄ p̄iodo.i.numero determiato pficit suā revolutōnē:ꝫ nō eodē.q̄ quoddā maiori:quoddā mīori. Nā sol certo nūero ꝛ tpe splēdet sup terrā.postea abscondit se sub terra. Sic oēs planete arbores ꝛ flores certo tpe oñdūt ornatū suū ꝛ virorē.sic i estate ꝛ vere. In hyeme aūt subtrahūt se ꝛ abscōdūt. Jō dicit Marcianus phūs q̄ q̄ sūt in tpe hyeme senescūt: ꝛ vere iuuenescūt. Sic hō pfect⁹ suū virorē scitatis ad tps oñdere dz ꝛ appere ad tps abscōdere ꝛ fugere. Qñ em̄ putat se fructū honestat̄ inter malos facere dz lucere corā eis ꝛ nō discedere:ꝫ q̄ñ nō sperat fructū facere dz fugere. Sicut dauid fugit Saul:vt dr.i. Regū.xxiij. Et abscōdit se ī mōte solitudinis. Un̄ p̄s. liij.dicit. Ecce elōgaui fugiēs ꝛ mānsi in solitudine. Sic etiā apl's vt hr̄.ij. Cor. xi. Qñ post cōuersionē in damasco iudeos confundebat.s.docēdo p̄positū ciuitat̄ custodire fecit ciuitatē p hoīes armatos vt eū caperēt ꝛ traderēt iudeis ad occidē dū. Jpe p frēs xp̄ianos p quandā fenestrā dom⁹ adhērētis muro ciuitat̄ i sporta dimiss⁹ fuit:ꝛ sic euasit man⁹ eorum. Sic etiā ihs abscōdit se ꝛ exiuit de templo.q̄n iudei tulerūt lapides vt iacerent in eū. Un̄ Aug.ait vt alleg.vij.q.i. adversitas. Fugiat miſter xp̄i:sicut xp̄s in egyptū fugit. Hinc etiā dñs ait discipulis. Si vos pſecuti fuerint in vna ciuitate:fugite ī aliā. Xp̄us g̃ sciēs tps p sua morte ordinatū a deo p̄ nō dū aduenisse.a furiētib⁹ iudeis p̄tunc discessit docēdo galileā:nec in iudea ābulare voluit q̄ eū q̄rebāt interficere ꝛc̄. R Querit vtrū plat⁹ ppt̄ pſecutiōez malox debeat fugere a manib⁹ īimicox. Et videtur p nō.q̄ mercēnari⁹ cui⁹ nō sūt oues ppie q̄ nō ē pastor.si videt lupū veniētez dimittit oues ꝛ fugit.ꝫ bon⁹ pastor dat aiaz suā p ouib⁹ suis. Job̄.x. Ad hoc respōdet Bartholome⁹ brix.in glosa sup illo v̄bo hoc seruādū.vij.q.i.aduersitas distinguit q̄d iuris sit duas ponēdo pſecutōes.extrinsecā:ꝛ intrinsecā. Extrinseca pſecutio cōsistit in manifestis īimicijs eccl'ie. Intrinseca ī eis q̄ nō sūt adhuc pfecti. In exteriori pſecutōne distinguit aut sol⁹ plat⁹ q̄rit:aut tot⁹ cler⁹.si sol⁹ plat⁹

unt eo recedẽte tuta ẽ sal⁹ eccl'ie ⁊ tũc fugi
et. Et⁹ ꝓbat exẽplo xp̃i ⁊ pauli. ⁊ tribus
autoritatib⁹ augustini dñi ⁊ dauid. Si ñ
ẽ tuta tũc pẽat aĩaz suã ꝓ ouibus suis ⁊
hostibus se oppõat ⁊ ex adũso oñdat. Ex
adũso em̃ oñdere ẽ. vt h̃. xliij. di. si rector.
ꝓ defensiõe greg̃ voce libera hui⁹ mũdi
ptãtib⁹ ꝓtraire ⁊ in die dñi in p̃lio stare ⁊
prauis detractoribꝰ ex iustic̃e amore resi
stere. ¶ Sed de quibusdã cõq̃ritur
dñs ꝓ ezechielẽ: dicẽs. nõ ascendistis ex
adũso nec̃ apposuistis vos murũ ꝓ do
mo israel: vt staretis in prelio in die dñi.
Si aũt al's põt ꝯsuli eccl'ie. tot⁹ cler⁹ fu
giat cũ prelato: si nõ põt remaneat cũ pla
to. vel oẽs: vel q̃dã ex eis. Circa intrĩsecã
etiã distinguit. aut oẽs sĩt mali: aut q̃daz.
Si boni sunt cõmixti malis eos non de
serat. Aug. Tu bon⁹ tollera malũ. Nã ⁊
x̃ps iudã cũ sciret furẽ esse tollerauit. ad
p̃dicãdũ misit. eiq̃ cũ alijs eucharistiam
tradidit. Si aũt oẽs mali sũt. aut spes est ꝯ
correctiõe aut nõ. Si ẽ nõ sĩt deserẽdi. si ñ
est spes: tũc sunt deserendi etiaz corpe. ne
⁊ illoz neq̃cia sp̃ in deteri⁹ ꝓficiat. ⁊ iusti
quidẽ fructũ amittãt: quẽ de alioz ꝓfectu
possent inuenire. Sic btus bñdict⁹ dese
ruisse legit̃ quos in necẽ suã vnanimit̃ vi
derat ꝯspirasse. Hinc etiã btus Grego.
petro dyacono interrogãti an liceat p̃la
to gregẽ semel susceptũ deserere in secun
do libro dyalogoz rñdet dicẽs. Ibi adu
nati eq̃nimit̃ portãdi sũt mali: vbi inueni
unt̃ aliq̃ q̃bus adiuuãtur boni. Nam vbi
oĩno fruct⁹ de bonis deest. fit etiã aliquã
do de malis labor supuacuus. maxime sic
vicino cause suppetant q̃ fructũ deo vale
ant ferre meliorẽ. Et seq̃tur. Nunq̃d pau
lũ mortẽ dicim⁹ timuisse quã sep̃m ꝓ ie
su amore testat̃ appetere Sz cũ in eodez
loco minorẽ fructũ adesse ꝯspiceret ⁊ gra
uẽ laborẽ ad laborẽ se alibi cũ fructu bua
uit. Fortis em̃ p̃liator dei teneri intra clau
stra noluit certaminis campuz q̃siuit. per
hoc pz q̃d sit rñdendũ ad questionem ⁊c̃.
Quantũ nunc ad litteralẽ cõtinuationẽ
euãgelij ḧi dictũ fuit quõ p̃lncipes iu
deoz cõtra iustũ ministros mittẽdo abu
si sunt sua ptãte. hodie ꝓponit̃ potestatẽ
fugere dñoz ptãtis piculositate. Et quã
tũ ad hoc sunt tres partes hui⁹ euange
lij. In prima notat̃ x̃pi exẽplaris trãsmu
tatio. ibi. ambulabat ihs. In secũda festi
uitatis rationabilis celebratio ibi. Erat
aũt. In tertia populi detestabilis detrac
tio. ibi. Et murmur multus.

Quantũ ad primã pt̃ẽ est
notãdũ q̃ iudea erat puincia notabilior
toti⁹ regni. Galilea vero fuit puincia mi
n⁹ notabilis ⁊ multũ distãs a hierl'z. Di
missa ergo maiori ⁊ notabiliori prouicia:
pegrinabat̃ p̃ puinciã galilee vt oñderet
in loco hũilitat̃ magis fore habitandũ q̃ ĩ
loco honoris ⁊ ãbitiõis ⁊c̃. ¶ Mo
raliter in illa pte instruimur honores ⁊ am
bitiones hui⁹ mũdi fugere. Nã sic hõ de
bilis capitis ⁊ vertiginosi nõ alta dz scã
dere: si cupit p̃sistere: ⁊ nõ dãnose cadere.
sic qui fragilis est nature ñ dz ambire sta
tũ honoris: ne alte ascẽdẽdo ⁊ deficiendo
hic in ꝯfusionẽ ⁊ post profundi⁹ in infer
nũ ⁊ dãnabili⁹ ruat. Vñ Claudian⁹ de
pe. di. iij. quid ergo. in glo. Maligni tol
lunt̃ in altum vt lapsu grauiori ruãt. Et
i. q. i. principat⁹ hr̃. Principat⁹ quez aut
seditio extorsit. aut ambitio occupauit. Set
si moribus non offendit. ipsius tamen vi
cij sui ẽ pernicios⁹ exemplo: ⁊ difficile ẽ
vt bono peragantur exitu que malo sunt
inchoata pricipio. Nõne lucifer sup astra
celi ascendere voluit: ⁊ in profũdũ cecidit
abissi. Adam de paradiso. Nabuchodo
nosor de regno. Qui ergo diligenter con
sideat honoris periculum procul fugit:
nec sibi adoptat honoris statum. ¶
Qui ergo sine damno anime sue p̃esse vo
luerit. Ad se recte viuat. Subditos bñ re
gat. Bona concessa iuste expendat. Pri
mo em̃ superiores in honore constituti de
bent esse luminosi vita ⁊ doctrina. Mat.
v. Sic luceat lux vestra cor̃ hoĩbus vt vi
deant opera vestra bõa. Nã sicut videm⁹
q̃n candela mũda fulget ⁊ ardet delecta
bil'ẽ ⁊ vtil': tenebras fugat ⁊ totũ mũdũ
illustrat. Sz q̃n extinguit̃ post se intolle
rabilẽ relinq̃t fetorẽ ĩ locũ circũstantẽ qui
multũ nocet. Vñ pbs. v. ò aĩalib⁹ dic̃ ꝙ
ille fetor valde nociu⁹ ẽ mulieri p̃gnanti.
q: si vehemens fuerit facit abortire ⁊ occi
dit fructũ. Ysto mõ est de quolibet viro ec
cl'iastico. q̃ q̃si cãdela ardẽs ⁊ lucẽs i eccl'a
ꝓstituit̃ sup cãdelabrũ: vt luceat oĩb⁹ per
claritatẽ vite ⁊ exẽplo bone fame. ⁊ q̃ diu
sic lucet vtil' ⁊ delectabil'ẽ omĩ vidẽti. Si
aũt extinguatur vento temptatiõis ⁊ cõ

mittit aliqđ pcm̃ publicũ. stati relinq̃t ar
ca se locũ tenebrosũ. ⁊ fetere incipit p ifa/
miã ⁊ fetũ bonor̃ conceptuũ ab alijs oc/
cidit. ✠ Ut ꝯ simplices ⁊ deuotos cõ
cept⁹ variarum x̃tutũ faciat ꝑcipe. ⁊ ope
rũ actiõe patẽ. exẽplaria relucẽtia x̃tutuz
añ ocl̃os eor̃ istar iacob dz p̃ponẽ. Nãvt
dr Beñ. xxx. Cũ iacob socero suo fuisset
aliq⁹ ãnis p rachel. ⁊ bñ ei succesſiſſet
ꝑpt̃ eũ: petiuit p mercede vt cũctas ouef
varias separet ⁊ ipso vellẽ. ⁊ qđcũq; va/
riũ ruffũ ⁊ maculosũ eẽt p mercede ei da/
ret. qđ Laba ḡtũ accepit. Tollẽs ꝯ iacob
x̃gas populeas virides ⁊ amigdalinas
⁊ explatanis ⁊ ex pte decorticauit eas. de
tractisq; corticib⁹ ĩ his q̃ expoliata fuerãt
cãdor appuit. Illa x̃o q̃ integra fuerãt viri
da pmãserũt: atq; in h̃ũc modũ factus ẽ
color vari⁹. posuitq; eas ĩ canalib⁹ vbi ef
fundebat aq̃: vt dũ venissent greges ad
bibẽdũ añ oculos h̃rent virgas ⁊ ĩ aspe/
ctu eaꝝ ꝯciperẽt. Factũq; ẽ vt ĩ ipo calo/
re coit⁹ oues intruerẽt x̃gas ⁊ perent ma
culosas ⁊ varias ⁊ diũso colore respsas.
sic ditat⁹ est vltra modũ. Laban typum
gerit dei q̃ ẽ dñs vniũse terre. cui iacob. s.
supior buire dz p rachel vita et̃na. hic si
bene seruit ĩ scitate ⁊ iustícia ditat deũ in
aĩab⁹ subditor̃. Debet ꝯ tal̃ vt p merce
de vitã h̃eat sempit̃nã: dũ oues. i. simpli/
ces st̃ in calore charitat̃ ⁊ fortitudinis vir
gas varias. i. diũsas virtutes ⁊ exempla
honestatis ad eor̃ aspectũ ponẽ vt aqua
deuotõis fluat sup eas. ad quaꝝ aspectũ
oues varias fetus ⁊ ꝯcep⁹ suscipiũt san
cta desideria: recta ꝓsilia: ⁊ bonorũ operũ
fer⁹ multiplicãt. Dz vere hodie q̃ corazz a/
lijs lucẽ deberẽt vt sol firmamẽti x̃tutib⁹
fulgẽt neq̃cijs q̃si sacc⁹ cilicin⁹. Qđ ꝓq̃ri
tur dñs p Johelẽ. Sol ⁊ luna tenebrati
sũt: ⁊ stelle retraxerũt lumen suũ. i. supio/
res. tã in statu spũali q̃ ꝑ secular̃i. etiã infe
riores retraxerũt lumẽ honestatis ⁊ mali
cijs fornicationũ. auariciaꝝ. ⁊ hm̃ẽi ob/
tenebrati st̃. Quare Baruth. vi. Nisi ali/
quis exterserit rubiginẽ ñ fulgebũt. Ad
ꝑpositũ. q̃ ext̃serit rubiginẽ pcr̃oꝝ fulge
bit in conspectu dei ⁊c. Sed q̃rit̃ an desi
derãs dignitatẽ dãnet̃. Et vr̃ q̃ sic. Chri
so. xl. di. c. multi. Quicũq; desiderat p̃ma
tũ in t̃ra ⁊c. Quid em̃ padiso iocũdi⁹. q̃d
celo securi⁹. vbi. s. fuit mag̃ gl̃ia. ⁊ tamen
ex padiso h̃ọ: ⁊ ex celo angel⁹ peccãdo p
ambitionẽ cecidit. Qđ q̃dã clarevallẽſis
monach⁹ Gotfrid⁹ noĩe cõsiderauit. qui
cũ esset elect⁹ in ep̃m Tornacensem. ⁊ ab
Eugenio papa ⁊ ab abbate suo bñ coge
ret⁹ illud subire ep̃atus: pcidit ad pe
des abbatis ⁊ clericoꝝ in modũ crucis q̃
eũ elegerãt: dicẽs. Monach⁹ fugitiu⁹ si
me ejcis potero esse. eps vero nũq̃. Cui
postea in extremis laborãti. q̃dã mõach⁹
eĩ carus assistẽs supplicauit vt saluavolũ
tate dei p̃ mortem statũ ei⁹ renũciaret
ei. cui orãti post mortẽ corã altari appuit
dicẽs. bñ sibi esse: ꝫ a sancta trinitate reue
latũ q̃ si fuisset p̃mor⁹ in ep̃m fuissz dã/
nar⁹. Ergo in oppositũ. Aug. viij. q. i. qui
ep̃atũ. i. ep̃atui p̃esse dr̃sderat bonũ opus
desiderat. Dico q̃ q̃ desiderat tm̃ vt pos/
sit p̃esse ⁊ non p̃desse op⁹ dãnosum desi/
derat. Qui aũt desiderat vt possit p̃esse ⁊
p̃desse bonũ opus desiderat. ¶ Se/
cũdo debẽt subditos bñ regẽ. qr malicia
subditoꝝ vertit̃ p magna parte in caput
superioꝝ. Sap. iiij. Exiniq̃s oñs filij q̃
nascunt̃ testes sunt neq̃cie adũsus paren
tes interrogatiõe sua tã p̃m q̃ filioꝝ. id ẽ
supioꝝ ⁊ inferioꝝ. Et iõ aug. notabilr ñ
solũ p̃latos eccl̃ie: ꝫ etiã laycos admonet
x̃tuose curã h̃ re de subiect̃q ⁊ bone volun
tat̃q. di. In domo tua a mimo vsq; ad ma
ximũ amorẽ ⁊ dulcedinẽ regni celestis. a/
maritudinẽ ⁊ timorẽ gehẽne ãnũcaes. ⁊ dr̃
eor̃ salute sollicite cura. nil dubitãs q̃ dr̃
oi⁹ tibi subiect̃q in domo tua rõnez dño
reddas. hec aug. Vñ Beñ. i. dr dr̃ supio/
rib⁹ Dñami piscib⁹ maris ⁊ volatilib⁹ ce
li ⁊ bestijs t̃re oiq; reptili q̃ mouẽt̃ super
t̃rã. pisces maris st̃ lasciui carnales. q̃ in
voluptatib⁹ mũdi solẽt natare Volatilia
celi st̃ superbi ⁊ ãbitiosi alte volãtes ⁊ alios
despiciẽtes. Bestie t̃re auari ⁊ pecuniosi
q̃ viuũt ex rapinis: vsuris: ⁊ hm̃oi fraudu
lẽtijs. Reptilia lubrici ⁊ luxuriosi: q̃s oẽs
supior tenet̃ de cõmissis corrigẽ: ⁊ p̃m sã/
ctiões eccl̃e ad x̃tutes reducẽ. ¶ Dz
qr̃ plat⁹ vel supior qñq; ĩsufficiẽs inuenit̃:
aut iuuẽtute. aut inexpiẽtia: ⁊ hm̃oi regẽ/
di subditos. iõ ꝑtigit eũ pl⁹ destruẽ q̃ cõ
struẽ. eũtere q̃ ꝓutere. Vñ de ill̃ fit sic ac
cidit pheton̄ filio sol̃. de q̃ fabl̃ose narrat
ouidi⁹ li. ij. metb̃. q̃ pheton fili⁹ solis vi
dens currũ p̃ris sui auro ⁊ argento sma/
ragdis ⁊ gẽmis rutilãtẽ ipsi⁹ esse auriga
voluit ⁊ eius regimen cõcupiuit. Cui p̃

cū ifinita ꝓponeret ꝑicula ⁊ eiꝰ ꝑſūptio
né argueret ipꝫ ab icepꝯ retrahere nequi
uit. Capiti ḡ eiꝰ radios ſuos ipoſuit. cur
rū ⁊ equos flāmigeros ſibi tradidit. ha⸗
benas ſibi i manu tenēdas tribuit. ⁊ ꝙ
radios ꝑ mūdū deferat ⁊ diē faciat: ⁊ ꝙ
mūdū illumiet diligēter iformauit. dans
ſibi tria ſingl'aria documēta ꝑuāda. Pri
mo ꝙ ꝑceret ſtimul'. ⁊ ꝙ equos ire volū
tarios ñ pūgeret quoꝯ mō. Secundo ꝙ
habenas equo ꝛ ſollicite i manu ſua tene
ret: ⁊ ꝺ firmam̄tū ꝓgeret. nec eꝯs vbi vel
lēt diſcurrē dimitteret. Tertio ꝙ i medio
ſe teneret: ⁊ ꝙ nec ad ſiniſtrā nec ad dex
terā ꝺclīaret. ⁊ ꝙ nec nimis alte nec ni⸗
mis baſſe icederet. Iuueis ḡ officiuꝫ qꝺ
mortalē ñ decebat hoiez gaudēs accepit
⁊ cū currū ⁊ eꝯs regē neſciret rupt̄ habe
niſ ꝓꝺo lumīe qꝺ ferebat cecatꝰ ipos vn
diq; ꝓmittēs currē. ita actuꝫ ē ꝙ q̄ſi totꝰ
mūdꝰ ſuit ꝓpt̄ malū ſuū regimē iflāma
tꝰ. Arbores mōtes ꝓbuſti. fōtes flumia
exicati. ipꝫ ēt mare crematū. celū ⁊ ſtelle
iflāmate: ⁊ tra igne ē aduſta. q̄ñ ei baſſe
deſcēdebat treſtria cremabat. q̄ñ nimis
alte ad celeſtia Libia fuit ſiccata hūore ⁊
ſabuloſa effecta: tē ppli ethiopie ꝑpetua
nigredie ſūt fuſcati. Dis igī ſic actꝯ tra q̄
tot ḡuabat icēdijs ꝓq̄ſta ē ioui ꝺ iſto iſi
piēti auriga. ⁊ iupit̄ miſit fulmina ſua ⁊
eꝯs currū ⁊ aurigā ꝑcipitauit i mare. ⁊ ſic
ceſſātibꝰ ignibꝰ ꝓbuſtū ſil'r repauit. Ca
riſſimi. ille ſol ſignificat xp̄z ſolē iuſtīe.
pheto filiꝰ ſuꝰ quēlibꝫ ꝑlatū vl' ſuꝑioꝛez
i. Job. iij. Videte q̄lē gr̄az ꝺdit nob deꝰ
vt filij ꝺi noiemur. ſuꝰ currꝰ ſigficat offi⸗
cīū ꝑlatōis dignitatꝯ: qꝺ ꝫ iteriꝰ ifimitꝯ oc
cupatōibꝰ ⁊ ꝑicul'ſit plenū. qꝛ cū exteriꝰ
gl'ioſū ⁊ lucratiuuꝫ ſplēdet. q̄libet hr̄e ⁊
regē ſufficiēs ⁊ iſufficiēs ꝑſumit. Atten⸗
dat ḡ bñ rege volēs tria. Prio ꝙ ipe p⸗
cat ſtimul'. i. ꝙ ñ ſit vindicatiuꝰ ⁊ punitiuꝰ
⁊ ꝙ eꝯs. i. ſubditos volūtarios imodera
te ñ puniat neq; pūgat. qꝛ. ſ. imoderata
auſteritas ⁊ correctio ſūme repḡēdit' i ꝑ
latꝯ ⁊ ſuꝑioꝛibꝰ. ⁊ iō rex apū ꝺꝛ carere acu
leo. Vñ hugo. Nobile genꝰ vidicte ēi ḡ⸗
ſcere. Et Deñ. i. ij. li. ꝺ clemētia. Clemen
tia pietatꝯ i ſuos: gladiꝰ ēi hoſtes. Secū
do neceſſe ē ꝙ rigide teneat habenas. i.
obſeruātiā regl'aris diſciplie ꝙ cū loꝛiſ iu
ſticie eꝯꝛ. i. ſubditoꝛ laſciuiā ꝓpeſcat. vñ
Eccli. xxxiij. Jugū ⁊ loꝛ curuāt collū du
rū. tertio ꝙ ipe i medio ſe teneat. i. ꝙ ſer
uet mediū eqtatꝯ ⁊ iuſticie ⁊ vitatꝯ ꝑtātiā
parit̄ mediocritatꝯ. ⁊ ꝙ limites ꝺbitos ñ
trāſcēdat ꝑ odiū vl' fauoꝛē. ⁊ ꝙ neq; ad
dexterā i debite ꝑ acceptōez ⁊ fauoꝛē ꝑ⸗
mouēdo. ⁊ ꝙ neq; ad ſiniſtrā ꝑ odiū deſ
hēdo: vl' ḡuādo aliq̄lit' ſe trāſferat. ꝙ q;
eriā nimis alte ñ aſcēdat ꝑ ſupbiā ⁊ ela⸗
tōez. ꝙ ⁊ nimis baſſe ñ ꝺſcēdat ꝑ ſue au
toꝛitatꝯ deiectōez. mediū aūt tenuere btī.
vñ Lu. xxij. Ego i medio vr̄m ſū. ⁊ Ja.
xxx. hec ē via ābulate i ea. ñ ꝺclinetꝯ neq;
ad ꝺxterā neq; ad ſiniſtrā. ⁊ certe q̄ñ iſipi
ens ⁊ leuis regit ſtatū eccl'ie ſeu reipu. cō
mitāt̄ multa mala. Quare Eccl's. x. ꝺꝛ.
Ue tre cuiꝰ rex puer ē. i. regēs iſipiēs et
laſciuꝰ ⁊ iſtabil'. nā eq ei carnales fami
liarij: ꝓſiliarij: baliui: q̄ flāmigeri dicūt.
flāmas auaritie ⁊ rapine ſp ſpirāt. ⁊ iō ſi
a tali iſipiētia auriga. ſ. ſuꝑioꝛe ñ refrenē
tur: nec eoꝝ iuſticie ⁊ ipeꝰ cohibeāt: ſz
rupt̄ ſtatutoꝝ habens ꝑ libito currere.
malū facē. ⁊ ſubditos ledere ꝑmittāt. to
tꝰ mūdꝰ. i. oēs hoies idifferent' iflāmāt
⁊ rapinis ⁊ exactōibꝰ ꝑgrauant': ab eis
em̄ ledūt ⁊ ꝓburunt' mōtes. i. viri alti ⁊
nobiles. ⁊ra. i. ifimi ⁊ paupes. fōtes. i. mi
ſericordes. mare. i. amari ⁊ religioſi. fulmi
na. i. diuites ⁊ delicioſi. celū ⁊ ſtelle ſcī ⁊
illumiōſi. nec ē q̄ euadat malicīā eoꝝ. qꝛ
oēz ſexū ⁊ ꝺditoēz ḡuare nitūt'. Dañ. xi.
Nec quē ꝙ deoꝝ ꝛebit': ⁊ aduerſꝰ vniuer
ſa ꝓſurget. Et breuit' ꝑ eo ꝙ ñ tenēt me
diū. nūc nimis alte volāt ꝑ ſupbiā ſic al⸗
tos ⁊ celeſtes hoies ledūt. nūc nimis baſ
ſe ꝑ auariciā: ⁊ ſic ſolēt iferioꝛes rapis ⁊
iuriis affice. Dic ē ꝙ aliq̄s q̄ ꝓus erant
hūoroſi diuitijs ad harenas ſteriles pau
ptatꝯ deducūt. tollēdo hūorē ſue tꝑal' fa⸗
cultatꝯ. ſic libiā alios ꝑ triſticiā pallore et
nigredie fuſcāt. ſic ethiopiā. alios fugere
ꝺ patria faciūt. ⁊ ñ ē q̄ abſcōdat ſe a calo
re eiꝰ. vt dic̄ ps. Quid ḡ iſtis accidat ſe⸗
pe audiatꝯ. Jupit̄. i. deꝰ mittit i tales au⸗
rigas. i. iiq̄s ꝑlatos iudices ⁊ tirannos:
fulmē ſue ſnīe. ⁊ ipos vna cū curru. i: ſta⸗
tu ⁊ eminētia ⁊ gl'ia ⁊ eꝯs ſuis. i. mal' fa
miliaribꝰ ⁊ baliuis i mare. i. amaritudi⸗
nē ifernalē ꝓcipitat ⁊ ꝓſternit. ⁊ eos etiā
q̄ñq; tꝑal'r ꝑ ifortunia amarificat ⁊ ꝓfū
dit. Catemꝰ em̄ dño gl'ioſe. currꝰ pharа
onis ⁊ exercitiū eiꝰ ꝓiecit i mare. Exo. xv

A Tertio dñt bōa tꝑalia eis ꝓceſſa iu⸗

ste expẽdere. Nã plat⁹ t supior est spũal' seneschall⁹ xpi q̃ ò primoio crucifixi t bonis ecclie paupes sustẽtare tenet. Unde ber. li. ix. c. v. Res paupũ ñ paupib⁹ dare par sacrilegij crimẽ esse dinoscit. Sane pmonta st paupũ fact'rates eccliaꝝ t sacrilega eis crudelitate surripit. q̃cq̃d sibi mistri t dispẽsatores vlt victũ accipiunt. Et ca. iij. dic sic. Dignũ é vt q̃ altari debut ò altari viuat. viuat inq̃ ò altari t. xij. q. j. c. caritatẽ. Bñficiũ dat ppt officiũ vt ñ supbiat: ñ luxuriet: ñ diteſ: ñ delicatu diuel expauperet fiat. ñ ex iḡbili gl'i os⁹ ñ sibi ò boĩs eccl'ie ãpla palacia fabricet. nec loc'os deide p gregꝫ nec i vãitate vl' superfluitate disgregꝫ ñ extollat ò fact'ratib⁹ eccl'ie p sãguineos suos aut nepotes nec filias diuitori nuptui tradat. Concedit igr tibi vt si bñ debuies altari: vt ò altari viuas. ℔ ber. Figurat ille senescall⁹ xpi hodie p ãgelũ q̃ thobiã iuniorẽ duxit i regiõez medoꝝ t istruxit quo sibi vxorẽ copulare dẽret t sanũ rduxit. cui thobias regr̃ando dixit. si meipz huũ tradã tibi ñ ero p dign⁹ merit tuis. Sic certe plat⁹ dz duce sua ꝓuidẽtia suoditos p viã eq̃tat t iustic̃ie ad ciuitatẽ leticie. B Subditi vo tenẽt ei exhibẽ reuerẽtiã honorẽ t retributiõez: q̃ retributio pmaxie stat i fideli psolutõe ò cias ꝙ q̃ ex iur̃ q̃libz laic⁹ dare tenet: vt hr̃ ò decis. c. a nob. qs si fidel'r psoluit: tãtom q̃ abũdat. Aug. xvi. q. vij. Maiores nr̃i. io copijs oib⁹ abũdabãt. qr ò cias ò o dabãt t cesari cẽsũ. Mo ãt discessit ò uotõ di: accessit ductio fisci. Nolum⁹ cũ ò o ptiri decias. mo autẽ tollit rotũ. ℔ tollit fisc⁹ qd ñ accipit xps. De illa ttributõe debiti gl'iabat q̃si ex singl'ari bono phariseꝰ i replo di. Decias do oiz q̃ possideo. Lu. xviij. ò illo ãt hodie pauci gloriari pñt xpiani: imo nec vnq̃ pfitẽt: lzsit maximũ pẽtz mortale t sacrilegiũ cũ eccl'ie subtrhãt rẽ suã tc̃. L

Secũda pars i qua notat

festiuitat tc̃. Pro q̃ sciẽdũ q̃ iminẽte die festi iudeoꝝ. s. scenophegie vl' tabnacl'orũ. qd ò r a scenos qd é vmbraculũ: tphagin qd é comedẽ. qr tũc iudei. vij. diebus comedebãt i vmbracul'. i memoriã q̃ p⁹ ex itũ ipoꝝ ò egipto i heremo i vmbraculis recreabãt. In illo festo tabnaculoꝝ frẽs xpi. s. q̃dã p sãguinei ei⁹, nõ illi q̃ iam ad apl'atũ erãt vocati: ñ alij q̃ xpz i corde suo adhuc ò amore gl'ie icusabãt. t g tanq̃ volẽtes xpz gl'iaz reportare hũanã t suis fact̃ dixer̃t ad eũ. Trãseas hic a Galilea t vade i iudeã in ihrl'm q̃ é metropol' iudee. q. d. Tu signa facis t pauci vidẽt ea. trãseas g ad vrbẽ regiã vbi pl'es ꝙueniunt: vt ab eis videaris t lauderis. t vt discipl'i tui nõ. s. apl'i: ñ turba t iudei q̃ iã sũt hierosolimis credãt: t sic visis tuis operibus possis ab eis honorari. Nemo em̃ q̃rit i palã ee. s. appere corã ppl'o t in occulto opari. ñ oz vt palã t apte opet. vt sic publice gl'iaz accipiat. t si h̃ facis mãifestas teipz mũdo. Et qr isti cognati xpi xpo q̃si mũdano hoi gl'iaz cupiẽti alloq̃bant. io euãgelista dic̃ q̃ frẽs isti nõ credebãt in xpm. qr suspicabãt miracl'a sua ñ ee ꝙa. Xps ãt suggerẽtib⁹ vanã gl'iaz eos repbẽdendo dicit. Tps meus. i. tps gl'ie mee vl' manifestãdi gloriã meã. nõdũ aduenit: qr post resurrectõez suã fuit gl'ia sua manifestãda. tps aũt vr̃m. s. inanis gl'ie qò q̃rit sp est patũ. i. pñs i hoc mũdo. Et qr ego gl'iaz talẽ mũdi nõ qro ñ ptẽno t redarguo. io mũd⁹ me odit. qr oñdo q̃ ei⁹ opa mala sũt. mũd⁹ aũt vos nõ odit. qr gl'iaz mũdi vt alij mũdani q̃rit. Et io qr cupit appere gl'iosi i mundũ ascẽdite ad dic̃. s. pmũ festi in q̃ in tabernacul' suis iudei epulis t solatijs vacabãt. Et io dic̃ ascẽdite. nõ q̃ iuiret eos ad talia: ñ oñdit q̃ talia q̃rebãt. Ego ãt nõ ascẽdã. s. ad primũ hunc die ad quem vos ascẽdetis. t ea intentõe q̃ vos. s. propter vanitatẽ. Xps aũt ascẽdit in medio festi. s. q̃rta die. s. qñ iudeoꝝ corda a crapulis t vanitatib⁹ sũt separata t ad doctrinã magis apta tc̃. D Moral'r p fratres istos xpm conãtes p applausum ad vanã iducere gl'iaz: oñdẽtes se discipl'os ei⁹ ee t credere in eũ exteri⁹. licz interius aliud crederẽt t eẽnt. designãtur mendaces t hui⁹ mũdi fallaces. xbis t fact̃ circũueniẽtes ꝓximos p mendacia q̃ extra vnũ oñdũt: i corde ab intra tñ aliõ ptendũt. sic hi q̃ se ingerũt insignijs militum mẽdacit. q̃ tñ milites ñ sũt: quit sũt puniendi p q̃litate ꝓmissi facti. vt h̃ ff. ad legẽ corneliã. de falf. l. eos q̃. §. fi. sic etiam mẽdaces q̃ exteri⁹ vtũt insignijs dei. s. veritat̃. quoꝝ tñ corda vera nõ ptẽdũt sũt digni morte eterna. Quare ps. dic̃ ad deũ

ẏtra tales. Perdes oēs q̄ loquūt mendacīū. Vñ Aug. ⁊ alleg. xxij. q. ij. Primum. mēnt q̄ ꝺ illud qꝺ aīo sentit loq̄tur: siue dicēdo veꝝ siue fl̄z: volūtate fallēdi. Sē tiri em̄ ꝑm etbimol. nomīis ē ꝺ mēté ire. qꝺ fit ꝑm glo. qñ aliq̄d dicis vel facis ꝺ illud qꝺ est in conscientia. Hoc aūt vt dic̄ btūs Augu. potest fieri triplic̄. videlicet Perniciose ⁊ dānabiliter. Officiose ⁊ vtiliter: Jocose ⁊ socialit̄. Primo mō mendaciū est multū dānosum. qꝛ mortale peccatū: cum sit ꝺ deū ⁊ ꝓximū. Et hoc ꝓmittitur quando q̄s dānificando ꝓximū i rebus tꝑalibus false loquit̄: iurat: vel testificatur: qꝺ hodie valde cōe negociatorib⁹ est in venditionib⁹ ⁊ emptionib⁹. Jn quibus mēdacijs iuramētis fallacijs res vēdunt ⁊ ꝓximū grauit̄ decipiūt. hi emptores ⁊ venditores ⁊ qualescūq; alij negociatores q̄ cā decipiendi iurāt. aut falsuz dicunt vel piurant sciēter: mortalit̄ peccant ꝑm Ray. ⁊ tenent̄ ad restitutionē. Peccāt etiaz in isto mendacio falsi testes ⁊ grauiꝰ. qꝛ q̄s testificando falsum sciens peccat ꝺ deū qué ꝓtēnit. ꝺ iudicē qué decipit. ⁊ ꝺ innocentē qué ledit. ꝑm Jsiꝺ. ꝺ summo bo. li. iij. Est em̄ lingua huiꝰ mendaq̄ ⁊ falsi testis mortifera. sicut lingua aspidis ⁊ draconis. Dicit em̄ Auicen. in li. de venenosis aīalibꝰ q̄ q̄dā aīalia hñt linguas mortiferas ꝓpt̄ maliciā ⁊ venenositaté hūoris in eis dñantiſ. sic̄ lingua serpent̄: draconis: ⁊ rabidi canis. cuiꝰ morsus est sūme venenosus. lingua aūt aspidis q̄uis in corꝑe viuentis serpētis plēa sit veneno mortifero. sepata tñ a corꝑe et desiccata: venenū si pñs fuerit ꝓdit. Vñ in p̄sentia venēi sudoré ꝓrumpe ꝓsueuit. Vñ talis lingua vtilis ⁊ pficua int̄ thesauros regios reputat̄. Sic ad ꝓpositum lingua mēdax testis falsi ꝓpt̄ mortiferaz maliciā in ea latēté ⁊ dñanté plures infigit: mordet: ⁊ occidit. Hec em̄ maledicta lingua instrumentū diaboli. gladiꝰ iniq̄tat̄ hñs venenū aspidū insanabile. si p iudicē iusta pēa extraheret̄ ⁊ amputaret̄ a viuente teste ⁊ adustiōe exiccaret̄ ꝓpt̄ exemplū iuste vindicte multis esset sanatiua. Sz qꝛ mō regētes tales mēdaces fouent ⁊ defendūt ꝓpter puū munusculū: extrahere ⁊ desiccare negligūt. iō tot mortifera insanabilia vulnera inocētibꝰ infligē ñ metuūt ⁊ ꝓsueuert. ⁊ lz hic q̄ñq; ñ puniāt ab hoie. deꝰ tñ vltor malox eos nō ꝓmittit impunitos. ℣ Vñ puer. xxv. Jaculū gladiꝰ ⁊ sagitta homini q̄ falsa loq̄tur testimonia. Per iaculū acceleratio mortis subitanee. Per gladiū sepatio aīe. Per sagittā oim penaꝝ acerbitas designatur. Vñ narrat̄ lib. vi. eccl̄iastice hystorie. q̄ tres falsi testes insurrexer̄t ꝺ Narcissum epm̄ hierosolimitanū cōfirmantes sub sacramēto iuramēti de eo notā infamie. q̄ꝝ vnꝰ dixit q̄ sicta nō est vt dico igne cōsumar. Aliꝰ ita esse dixit sub irremediabili morbo. Tertiꝰ ita ait q̄ si nō: orbaret̄ luminib⁹. Sanctꝰ vero cuiꝰ pudicitia ⁊ vita ab oīb⁹ noscebat̄. i deserti locis annis pl̄ib⁹ mānsit. ℞ vindicta deꝰ sup̄ mēdaces testes statim venit: quoꝝ ꝓmꝰ cuiꝰ domꝰ pua ignis scintilla succēsa cū oīm familia oīmq; pecore ꝓflagrauit. Secūdꝰ a pedibus vsq; adverticē morbo regio q̄ fuerat impet̄ replet̄ ⁊ ꝓsumit̄. Tertiꝰ videns socioꝝ dānū penituit ⁊ i lacrimas prupit ⁊ luib⁹ orbatꝰ é. ⁊ narcissus redijt ⁊ cum honore é receptꝰ. puer. xxi. Testis mēdax pibit. Jtē illo mēdacio pessimo peccāt ét piuri ⁊ gūissime. qꝛ deū verum maliciose diffamāt ⁊ inuoluūt crimīe falsitatis quā do eū mēdose ꝑ teste inuocāt ⁊ assumūt. Malach. iij. Ero testis velox maleficis: adulteris: ⁊ piuris. ℣ Periurīū aūt fit trib⁹ mōis. Prio cū q̄s iurādo loq̄tur falsum cū intētiōe fallēdi. vel fl̄m sine intētiōe fallēdi. Qꝺ declarat Aug. sic. Primo cū q̄s fallit̄ puta credit verū eē qꝺ est fl̄m: ⁊ temere ⁊ indiscrete iurat. Secundo cū sit vel putat falsum eē ⁊ tñ ꝑ vo iurat. Tertio cū putat aliq̄d eē fl̄m qꝺ tñ é verū. Ex q̄b⁹ elicit̄ documentū q̄ ad iuramentū vt debite fiat tria requirūtur. s. veritas iudiciū. ⁊ iustitia. ⁊ si aliquod illox defuerit est periurīū. xxij. q. ij. aī aduertendum. Verū em̄ semꝑ debet esse in ꝓscia. i. vt firmiter sciat ita esse hoc qꝺ iurat. alꝰ si tm̄ credat non ꝺz de scia: ℞ de credulitate iurare. Judiciū. i. discreta ꝺliberatio vt nō iuret etiā verū nisi ꝓpt̄ necessitatē. Justicia vo. q̄. s. illud qꝺ iurat sit licitū ⁊ honestū. Est ꝑ sensus iurant̄ iuramentū. s. nisi verū sit qꝺ mō iuro ⁊ infallibilit̄ scio. ꝺeꝰ celestis qué digitis sursum erectis pro testimonio inuoco me nūq̄ꝑ saluet. nec sctōrū suoꝝ precib⁹ ⁊ suffragijs adiuuet ⁊ priuet eū na beatitudine: ⁊ associet eternalit̄

demonib⁹ ī inferno q̄s digit̄ inclinat̄ mō
strat ⁊ descēdat sup me maledicio repro/
bor: ite maledicti ī ignē et̄nū. ℣ Que
rit an coact⁹ aliquē ad p̄urādū q̄ scit eū
falsē iuraturū incurrat aliqđ delictū. Dic̄
August. in sermone Jobis baptiste. Jlle
q̄ hoiem p̄uocat ad iurandū ⁊ scit eū fal
sum esse iuraturū: vincit homicidā. qz ho/
micida occisur⁹ ē corp⁹. ille vo aiam. imo
duas aias. s. ei⁹ quē p̄urare p̄uocauit. et
suā p̄priā. Vñ narrat̄ de quodā q̄ alū
prouocauit ad iurandū q̄ nocte ad iudicē
excelsum ⁊ admirabilē in visiōe fuit ad/
duct⁹ a quo interrogat⁹ q̄re hoiem p̄uo
casset ad iurādū. rñdit. qz negauit mihi rē
meā. Cui iudex. nōne meli⁹ rē tuā p̄deres
q̄ aiaz illi⁹ hios falsa p̄iuratiōe p̄meres
q̄ p̄strat⁹ iussus ē cedi. ⁊ tā ḡuiter vt ī dor
so ei⁹ emigilant̄ vestigia plagaꝝ apperēt
dictūq̄ ē ei. de cetero caueas ne sic facias
¶ Secūdū mendaciū ē officiosum ⁊ vti
le. qđ. s. sit ad vtilitatez p̄xīmi ⁊ amici. vt
cū aliq̄s aliū īnf̄icere velit ⁊ euaginato
gladio q̄rēs eū. ⁊ q̄ euenerit īnf̄rogat ob
uiātes. Et tūc q̄ dicāt se nescire ip̄m quem
cū scit q̄ fugerit mentit̄ officiose: ⁊ nō ē de
lictū magne culpe qz p̄mittit̄ ex benigni/
tate: ⁊ sic mendaciū obstetricū excusat̄ ip
sum nō fore magnū. xxij. q. ij. Si q̄libet.
Vñ de illis obstetricib⁹ hr̄ Exo. i. q̄ mor
tuo Joseph ī egipto ⁊ oīb⁹ frib⁹ oīq̄ co
gnatiōe illa filij israel ibi creuerūt ⁊ iple/
uerūt terrā. ⁊ q̄to magis p egiptios oppri
mebant̄. tanto magis multiplicabantur
Dixitq̄ rex egipti obstetricib⁹ hebreorū:
qū obstetricabit̄ hebreas ⁊ tp̄us pr⁹ ad/
uenerit: si masculꝰ fuerit īnf̄icite illū. si fe
mia reseruate. Timuerūt aūt obstetrices
deū ⁊ nō fecerūt iux̄ p̄ceptū regis egipti.
ℨ p̄seruabāt mares. Quib⁹ accersit̄ ad se
rex ait. Quidnā ē hoc qđ facere voluistis
vt pueros reseruaret̄. Que rñderūt. Nō
sūt hebree sicut egiptie mulieres. Jp̄e ob
stetricādi hūt sciam ⁊ p̄riusq̄ veniamus
pariūt. Vñ ḡ de⁹ fecit obstetricib⁹ istis. ⁊
edificauit illis domos. Sup quo dic̄ san
ctus Thomas q̄ obstetrices sup̄dicte nō
fuerūt remunerate p̄ mēdacio: ℨ p timo/
re dei et benivolētia ex q̄ p̄cessit mēdaciū
illud. ℟ Sic etiā metiebat̄ officiose
pastor ouiū quē dyoscor⁹ p̄ sancte Bar/
bare īnf̄rogans si filiā ei⁹ viderit. volens
barbarā saluare eaz vidisse negauit. Sic
etiā mentiebat̄ pipin⁹ puer mr̄i sue: recu
sans reuelare secretū senat⁹ vrbis roma/
ne. de quo recitat Macrobi⁹ in li. de sa/
turnalib⁹ q̄ hic puer more romanoꝝ cuz
p̄re quōdā intrauit senatū sapientum ro
manoꝝ. vbi secretissimū habitū ē p̄ filiuz:
qđ nulli sub pena capit̄ licebat reuelare.
Cūq̄ domū redijsset puer ⁊ mr̄ īnf̄rogas
set de mora p̄r̄is ⁊ q̄d ī p̄silio tractatū foret
⁊ minis eū ī pelleret ad dicēdū puer festi/
n⁹ p̄silij mendaciū dixit vt penā effugerz
⁊ ne secretū reuelaret. Dixit mr̄i. actū ē in
senatu vtrū meli⁹ sit q̄ vir hēat duas vx/
ores: an q̄ pluribꝰ viris vna tm̄ sit nup
ta. Jlla aūt hoc audiēs statiz retulit alijs
matronis. q̄ sequēti die ad senatū p̄fluūt:
orantes vt vna potiꝰ duob⁹ nupta foret
q̄ vni viro due. senat⁹ q̄d hoc esset mira/
bat̄. ⁊ repta veritate puerū p̄mēdabant.
⁊ exclusis alijs pueris eū postea ad p̄sili
um sp̄ suscepērūt. Querit̄ vtrū oē
mēdaciū sit pctm̄ mortale. Rñdz Astax.
in sū. q̄ aliqđ ē mortale: aliqđ veniale.
Mēdaciū em̄ ē mortale pctm̄ dupliciter
pōt intelligi. s. aut p̄ se rōne sue speciei. āt
p accn̄s. s. rōne alicui⁹ circūstantie. Prīo
mō illđ mēdaciū ē pctm̄ mortale qđ ē p̄m
suā spēm ꝑ charitatē dei. vt ē mēdaciū in
doctrina religiōis. ⁊ mēdaciū qđ ē i nocu
mētū p̄xīmi: siue p̄sit alicui alt̄i reu n ulli
Et sic tres st̄ spēs q̄ p̄tinent̄ sub mēdacio
pnicioso q̄ sunt pcta mortalia p̄m speciez
Prīa. s. mēdaciū ī doctrīa religiōis. ⁊ p̄m
Alex. i. ij. suo. Religio sumit̄ hic cōit̄ p̄m
q̄ nos religat ad tenēdū. nō tm̄ ea q̄ sūt
circa fidē: ℨ ēt ea q̄ st̄ circa mores bonos.
Jn his em̄ duob⁹ p̄sistit sūma xp̄ianere
ligionis p̄fectio. Secūda vt aliquē ledat
iniuste. qđ. s. ē tale qđ nulli p̄dest ⁊ alicui
obest. vt mēdaciū detractiōis ⁊ falsi testis
ī cā crimiali. Tertia qđ vni p̄dest ⁊ alteri
obest: vt testimoniū in cā pecuniaria. ⁊ de
hmōi intelligit̄ illud p̄s. Perdes oēs q̄
loquūtur mendaciū. Et illud Sap̄. i. Os
qđ mētit̄ occidit aiam. Jllud āt mēdaciū
qđ p̄m suā spēm nō ē ꝑ charitatē nō ē pec
catū mortale. ℨ veniale. vt mēdaciū in q̄ nō
sup̄ ℨ infra deū intēdit̄ aliqua leuis delec
tatio: vel ecia vtilitas p̄xīmi. ⁊ hoc mēda
ciū p̄tinet duas differentias. s. qđ fit sola
mētiēdi fallendiq̄ libidine. vt cū q̄s dele
ctat̄ in astucia mēdacia componēdi vl̄ qđ
fit placēdi cupiditate: vt mēdaciū adulati

onis. Et mẽdaciũ officiosum ꝓtinet etiaꝫ tres spẽs. s. qꝺ nulli obest ꝛ alicui ꝓdest. s. ne sibi pecunia auferat: vl̃ qꝺ vni obest ꝛ alicui ꝓdest. s. vt mortez euadat. vel qꝺ nulli obest ꝛ ad hoc ꝓdest: vt castitas nõ violet. hec nõ st̃ mortalia �means suã spẽm: sꝫ venialia. Vñ Aug. sup illud ps. perdes o. q̃ loq. mẽ. Duo sunt int̃ genera mẽdacioꝝ in q̃b⁹ nõ ẽ magna culpa. ꝫ nõ sunt sine culpa. s. cũ aut iocam⁹ aut ꝓfio ꝺsulendo mẽtimur. ¶ Secũdo. scilꝫ mõ ꝓ accñs. etiã mẽdaciũ iocosum ꝛ officiosum potest eẽ mortale. ꝛ hoc ꝓtingere põt quadruplicit̃. Primo rõne nocumẽti vt cũ mentiens videret ꝓbabiliter ex suo mẽdacio alicui iminere aliqꝺ notabile nocumentũ. lꝫ illud mendaciũ nõ eẽt ad hoc ordinatũ. Alio mõ rõne nimie libidis sive complacẽtie sive delectatiõis. qꝺ ꝓtingit in mẽdacio iocoso: puta ꝺm ¶Ray. Cũ aliq̃s suã vel alteri⁹ ꝓplacẽtiã seu delectationẽ in suo mẽdacio dilectiõi dei ꝛ mãdatoꝝ ei⁹ ꝓponeret: tũc in tali mẽdacio mortaliter peccaret. Vñ august. Nullũ pctm̃ adeo est veniale qꝺ non fiat criminale dũ placet. Dec⁹ est si delectatio illa esset sub deo. Tertio rõne cõtemptus q̃s mortalit̃ peccaret etiã in mendacio iocoso: vt cũ q̃s ꝓ indifferenti ꝛ ꝓ nihilo hꝫ dicere ꝓ tota die mẽdacia iocosa q̃si vera sit. sic̃ faciunt mimi ꝛ ioculatores. ꝛ sil̃es ꝺm ¶ Ostiensez Secus ẽ de alijs quib⁹ hocraro accidit forte vl̃ ex euentu. Quarto rõne scãdali. Scãdalũ aũt ex multis causis ꝓtingẽ potest ꝛ ꝓtingit freq̃nter rõne cõstantie pso ne: vt cũ mentiẽs ꝺ̃t ꝓfect⁹. ꝛ quo ad statũ vite: ꝛ quo ad reputatiõez hoim. Jn tali em̃ si ꝺscia sibi dictet ꝓbabil̃r ꝙ ex suo mendacio sequat̃ scãdalũ: mẽdaciũ ẽ peccatũ mortale. Dec⁹ ẽ si sit ꝓfect⁹: nõ tamẽ in opinione hoim. lꝫ em̃ in tali sit grauius pctm̃ q̃ in hoie impfecto: nõ tñ est mortale qꝛ nõ subiacet scãdalo. Et sic intelligi põt qꝺ dicit augu. sup illud ps. Perdes oẽs q̃ loquũtur mendaciũ. Si q̃s inquit nõ vult hoiem perdere ad mortẽ verũ taceat ꝫ falsum nõ dicat ne ꝓ corpe alteri⁹ aiam suã occidat. ¶ Sed q̃rit̃ an liceat alicui mentiri ꝓ ꝺseruãda alteri⁹ vita. ¶ Rñdet petr⁹ ꝙ nõ nec etiã impfecto: licet em̃ impfecto veritatẽ celare: ꝫ nõ falsitatẽ dicere. ꝺm Augu. Jmpfectus ergo de q̃sito ad mortẽ ꝺz celare veritatẽ. s. sophistice vel figuratiue querentes deludẽdo vel oĩno tacendo. vel expresse se nõ iudicaturꝫ asserẽdo. sed nõ ꝺz fl̃m dicere. sic Abraã vt ꝺr Gen. xij. ꝛ. xx. fecit di. ꝙ sara vxor sua esset soror sua. qꝛ vt dic̃ Aug. in q̃sti. sup Gen. hec dicẽs voluit veritatem celare nõ mẽdaciũ dicere. Soror em̃ sua dicebat̃. qꝛ filia pr̃is ei⁹ erat. Vñ ipe dixit Gen. xx. Vere soror mea est filia patris mei. qꝛ. s. ei attinebat ex parte pr̃is Sic etiã xps nõ est mentit⁹: dicẽs se non ascensurũ ad die festi hũc quẽ. s. frẽs sui intendebãt. ꝫ aliũ die nõ negauit. ¶ Tertiũ mendaciũ ꝺr iocosum. ꝛ ẽ qꝺ fit sociali aut solatij mõ nõ respectu cuiuscũq̃ rei male: ꝫ solũ respectu rei iocose: nec illꝺ est sine pctõ. qꝛ si diceret̃ aliq̃ falsitas: aut ꝺ deũ. aut ꝺ mores: vel in damnũ ꝓximi ꝺ charitatẽ esset: nec iocosum sed dãnosũ Tale mendatiũ fertur fecisse Joseph fratrib⁹ suis cũ dixit. An ignorat̃ ꝙ nõ sic̃ similis mei in auguriãdi scia. ꝛ furati estis ciphũ meũ in quo auguriari ꝺsueui. Genesis. xliiij. ¶ Nec em̃ ioseph iocose dixit. ꝙ̃ seriose vt exit⁹ rei docet euent⁹. ꝛ iõ ꝓpo mẽdacio nõ reputat̃. xxij. q. ij. ꝙ ait. Sꝫ in veteri testamẽto multa ꝓmittebãt̃ quorũ exẽplis hodie vti non lꝫ. Querit̃ ex dictis an sit eq̃le pctm̃ tacere veritatẽ: q̃le ẽ loqui mendaciũ. Ad qꝺ rñdet Aug. li. ꝛ. de verbis dñi: ꝺ. ¶ Reus est qui mendaciũ loquit̃ ꝛ q̃ veritatẽ tacet. Ille qꝛ nocere cupit. iste qꝛ ꝓdesse non vult. Exemplũ. Jn consilio audis ꝓponere aliquod iniustuꝫ super q̃ vt deliberetur fiendũ multi multa mendacia dicũt. alij vero ne displiceãt tacent veritatez quã dicẽ possent. ne effect⁹ debit⁹ frustraretur. Dico ꝙ in illo ꝛ in q̃libet sil̃i casu tãtũ offenditille q̃ tacet veritatẽ sic̃ ille qui loq̃tur mẽdaciũ. Vñ Jnno. papa. vt hr̃ dist. lxxxij. Error cui non resistit̃ approbat̃. ꝛ veritas cũ minime defẽsat̃ opprimit̃. Et moralis tragedicus in hercule furente dicit ꝙ qui non vetat peccare cum possit iubet.

Tertia pars in qua notat̃

populi detestabilis detractio. ꝓ q̃ notandũ ꝙ frib⁹ xpi ꝑma die ascẽdentib⁹ ad festũ remanẽte iesu in galilea. iudei q̃rebãt eũ in die festo. ꝛ erat int̃ eos mult⁹ murm̃ ꝓpt̃ varias opiniões. q̃dã em̃ dicebãt qꝛ bon⁹ est approbãtes doctrinã ei⁹ ꝛ mira

cula. Alij detrahẽtes ei dicebãt. nõ. ꝟ seducit turbã. nemo tñ eoꝝ q̃ eũ dicebãt bonũ palã loquebaꝫ ꝓpter metũ iudeoꝝ. i. illoꝝ de tribu iuda q̃ magꝭ ꝛ grauiꝰ mouebanꝫ ꝺ xp̃m. cũ in scripturis messias essz de tribu eoꝝ ꝓmissus ꝛ xp̃m galileũ ꝛ extraneũ putarent. ℙ Moraliꝫ etiam nũc detractores plures hñt silꝭ iudeis: murmurãtes ꝛ negantes bonos mores iustoꝝ. Unñ plutharcꝰ. Detractio ẽ corruptio vl diminutio fame alteriꝰ circa bonos mores. Nã inꝫ alia nccia reipublice ẽ paxꝛ concordia ciuiũ. Pro hac eñ seruãda impatores romani leges ciuitatibꝰ dederũt ꝛ primlegia. malos ꝛ pturbatores pacis posse extirpare. ꝛ ꝙ amicicią hẽant inꝫ se ꝓhibẽt ne alter alteri noceat. ꝛ ꝙ vicinꝰ vicinũ nõ pturbet. Unñ hr̃. ff. de reg. iuris Domũ. Nihil habes i domo tua facẽ qđ vicino tuo noceat. nã si q̃s in domo sua fumo facto apes alienas fugauerit vel etiã necauerit: cãm mortis ꝓstitisse videꝫ ꝛ teneꝫ accusari ad. l. acq̃liã. l. si q̃s. Sic ad ꝓ positũ: cũ nihil magis rẽpublicã pturbet: amicicią ciuiũ destruat. ꝛ vicinũ a vicino diuidat ꝙ detractio. imo fumꝰ detractionis simplices ꝛ innocẽtes fugat ꝛ occidit

Unñ si ꝓꝑ hoc homicida ꝛ fur a cõitate amouebaꝫ: multo magꝭ talis detractor q̃ peior est homicida ꝛ fure. Unñ Alex. pa. vi. q. i. Sũma iniq̃tas ẽ detrahere. qꝛ oĩs q̃ detrahit fratri suo homicida ẽ. cuiꝰ rõ est. vt dicit Bar. brixi. sup illo ℟bo detrahit. qꝛ ꝙ tum in eis est priuantaiam q̃ melioꝛ pars hois est vita. dũ negant virtutes q̃ bus aĩa viuit. Sũt etiã deteriores furibꝰ Unñ Anacletꝰ. vi. q. i. deteriores. Deteriores sunt q̃ detrahendo alioꝝ vitã moresqꝫ corrũpunt. his q̃ subãs alioꝝ diripũt. Et Greg. Delatori lingua copuleꝫ. ãt cõuicto caput amputeꝫ. Nã si mẽbrũ venenatũ ab aspide abscindiꝫ si dꝫ eẽ curatia: bonũ foret ꝙ etiã fieret de lingua detractoris. Quare ps. dicit. Sepulchrũ patẽs est guttur eoꝝ. lin. su. do. age. ve. asp. subla. eoꝝ. Ex quo pꝫ ꝙ detractores sũt receptores imũdicie. Actores iniusticie. Inꝫfectores innocẽtie.. Primo pꝫ ꝙ sepulc. ẽ pa. gut. eoꝝ. Uidemꝰ eñ ꝙ sepulcrũ patẽs recipit corpꝰ cuiuscũqꝫ mortui. ꝛ qꝛ ñ ẽ clausum fetorẽ suũ oĩbꝰ oñdit. oẽs accedentes ifĩcit ꝛ illo mõ est de detractoribꝰ qui sunt exploratores criminũ ꝓximoꝝ q̃ cũ eis viuũt. siue sint iusti siue iniusti. ꝛ ꝺa carẽt opculo. ꝯ nihil celare pñt. Unñ i lege vt hr̃ Nu. xix. Uas qđ non hẽbat opcm̃ imundũ erat. sic os qđ ꝓ loquẽdi moderãtiã nõ fuerit ligatũ: nec ꝓ custodiã fuerit cooptũ anhelitũ hẽbit fetidũ detractiõis: ꝛ immũdũ erit coꝝã deo ꝛ hoĩe. Ne ꝯ lingua hoĩs nimis ꝓna esset ad loquendus ꝛ detrahendũ. posuit deus dẽtes q̃si murũ. ꝛ labia oris quasi murale ad eꝰ custodiã. ps. Dixi custodiã vias meas vt non delinquã in lingua mea: posui ori meo custodiã. ℚ Sed ꝓ certo hãc custodiã male seruãt detractores: relatores: ꝛ adulatores factoꝝ hoĩm. De q̃bus ꝓuer. xxv. Sicut vrbs patẽs ꝛ absq̃ muroꝝ ambitu. sic hõ q̃ nescit in loquendo cohibere spiritus suũ. Tales frequenter q̃ credũt placẽ suis relatoribꝰ maxime displicent: ꝛ ꝓfusionez ꝛ damnũ quã putãt ꝓcurare alijs ipsi se inuoluũt. accidit eis frequẽter vt coruo. De quo Ouidꝰ fabulaꝫ li. ij. metb. d. ꝙ coruus in principio fuit auis albissima et pulcherrima q̃ soli potissime erat dedicata. q̃ tandẽ a sole fuit mutata in nigrũ colorẽ. Et huius rei causa fuit illa. Sol eñ seu phebus habebat vnã pulcherrimã amicam q̃ dicebatur coronides. q̃ cũ q̃daz die adulteraret cũ quodã iuuene. coruus hoc videns cucurrit ad dñm suũ ꝛ denunciauit ei. Ille aũt iratissimꝰ accepto arcu occidit suã amicã q̃ pregnãs erat cum eo. Qui videꝫ eã mortuaz de tã ꝓcipiti snia sũme doluit ꝛ coruũ que ei nunciauerat ꝛ arcũ quẽ tetẽderat ꝛ manum q̃ hec operata fuerãt sũme odiuit. ꝛ iõ ipm̃ de albo in nigrũ mutauit. Et vt de cetero eẽt relatorꝝ malorꝝ ipm̃ ꝑpetue ꝺénauit. Et inde ẽ ꝙ ꝑm augures coruꝰ sp̃ suo cantu ꝺnũciat ꝛ ꝑsagit mala. s. ifirmitates. mortalitates. ꝛ infortunũ alioꝝ. Recte ꝛ̃mittalis coruꝰ est detractor ꝛ relator malorũ: q̃ cupiẽs placere sp̃ refert audita ꝛ visa q̃ cõmittunt ab alijs. vt referẽdo placeat ꝛ gr̃am habeat. ita ꝙ qñqꝫ sit cã ꝙ maritꝰ vxorẽ ꝓpriam repudiat. frater fratrẽ occidat. ꝛ multa alia committantur mala. et sic pro certo fit ꝙ qñqꝫ detractor ꝛ relator penam reportat. Unde putabat primus habere: vnde contingit ꝙ talis qui ꝓmo diligebatur quasi iustus ꝛ immũdꝰ post ea per talem detractionem odio habeaꝫ. quasi infamis ribaldus. Unñ Ouidꝰ dic

Lingua fuit damno lingua facienti lo/ quaci. Qui color albꝰ erat: nunc est ꝺriꝰ albo. Naz sicut dicit ꝓuerbiū cōe. Displi ces imprudens vñ placere putas. Ad hoc facit id qꝺ habetur. ij. Reg. i. ꝺ illo q̄ nū ciauit dauid ꝙ saul occiderat. ⁊ abstulit ei caput eiꝰ credēs ei placere. q̄ tñ ob hāc cām ab eo fuit interfectꝰ Et. ij. Reg. iiij. de duobꝰ latronibꝰ q̄ regem israel ysbo seth dormientē occiderūt caput eiꝰ ad da uid portātes ꝓmiū ab eo reportare credi derūt. Qui tñ ab ipo ꝓpt̄ cōmissū homi cidiū occisi sunt. ió de talibꝰ bilinguibꝰ ⁊ relatoribꝰ ꝺr in ps. Vir linguosꝰ non dirigetur in terra. ℟ Secūdo detrac/ tores sunt actores iniusticie: qr linguis su is dolose agebāt. qr cōiter sub specie pie tatis ⁊ cōpassionis ꝓpināt venenū ma/ le intentiōis. vñ scorpio in anterioribus brachijs blādit̄ur: ⁊ ꝺisponit caudaz ad vulnꝰ cū qua pūgit ⁊ venenū mortiferū infundit. Sic lingua detractoris aliqua laudabilia ⁊ laudatoria ꝓmittit. vt non videat̄ illū odio hꝫe. sic demulcet aures audiētiū ad credēdū. ⁊ tūc venenū detra cōis ifūdit. Figurat̄ Judith. v. i Jabel q̄ ꝓmo ꝓbuit lac sysare: ⁊ post eo dormiē te in tympora capiti eiꝰ clauū infixit ⁊ ip sum iterfecit. sic in ꝓposito. vñ Bern̄. in quoꝺā ꝥmone. Nūqꝺ nō lancea ē līgua ꝺtractoris ꝓfecto acutissima q̄ penetrat i vno ictu detrahētem audiētes ⁊ q̄ detra hitur interficit. Sz q̄rit̄ qs maioris cul/ pe sit: an detractor vel libenter audiens detractorē. Ad qꝺ rñdet doc. Tho. ⁊ etiā alij q̄ hō pōt ee cā pcti alteriꝰ duplicat. Uno mō directe qñ qs inducit aliuz ad peccādū. vel eiꝰ pcm̄ ei placet. Alio mō indirecte qñ nō resistit cū tñ resistere pos sit. sic ē in ꝓposito: q̄ audiēs detractorē pōt ei assentire ⁊ quoꝺā mō sibi fauere. qr detractio sibi placet. Alio mō pōt in/ directe peccare. s. nō resistendo ipi detra/ ctori cū possit. Primo mō pōt audiēs ad detractōez tantā cē placentiā hꝫe i ꝙbus detrahētis ꝙ pꝰ peccat q̄ detrahēs. ió dicit apl̄s ad ℟o. i. Digni sūt morte. nō solū q̄ pcā faciūt: ⁊ etiā q̄ cōsentiūt pcā facientibꝰ. Ad istū finē dicit etiā btūs Ber nar. Detrahere aut detrahētē audire q̄d eoz dānabiliꝰ sit nō facile dixerim. Po test etiā alijs modis equal̄r vel miꝰ pec care ꝑm maiorē cōplacētiā vel minorem resistentiam ira tñ ꝙ nullo mō sine pctō euadit audiens. nisi resistat detractori:

Tertio sunt interfectores omnis inno/ centie: qr venenū aspidū sub labijs eoz Jstud venenū est valde nociuū. nam sic intoxicat ꝙ difficulter pōt curari. lesꝰ em̄ in fama vix vel cū magna difficultate sa nat̄. vñ ps. Venenū aspidū insanabile. Nam detractor similis est cuidā as/ pidi siue serpenti q̄ dicebat̄ marciꝰ eo ꝙ deo marti fuerat cōsecratꝰ. De quo dicit Ouidiꝰ li. iij. metꝫ. ⁊ ille ꝫpens erat ma ximus ⁊ horribilis lates in quoꝺā antro ille tres ordies dēriū hēbat. i. tres līguas ⁊ desup tres cristas aureas deferebat q̄ bus multos occaderat ⁊ continue occide bat. Dicit̄ tñ ꝙ cadmus filiꝰ regis age/ noris ꝑ eo ꝙ interfecit ꝙos suos cū oc/ cidit. ⁊ dentes eius semīauit: qui semīa/ ti in terra ex eis milites armati ⁊ galeati quoz alter alterū occidit sunt nati. Cha rissimi ille serpens dedicatꝰ marti desi/ gnat inuidū detractorē q̄ bellis ⁊ seditōi bus est dedicatus. Jste ꝺr serpēs ꝓpter tortuosam fallacitatem. marciꝰ ꝓpter li tigiosam rixitatē. venenosꝰ ꝓpt̄ famosā loq̄citatem. Et sic figurari pōt ꝑ istū dra conē nigrū ⁊ rufum mulieri insidiantez Apoc̄. xij. Dicit̄ etiam tres linguas hꝫe i. tria gña blādientiū ꝙboz. qr lingua ē mollis. adulatōis significat blādimētū. qr vere ille solet hoies q̄ plurimum ad tria dif famare: ledere: ⁊ mordere. obloquēdo. s. de vita ⁊ de sciа ⁊ de fama. Et hoc tri/ pliciter scz bona que aliq̄s facit diminu endo ⁊ dicere. ꝙ mala sint intentōne fa/ cta: vel ꝙ nō sint ita bñ facta sicut decet. Secūdo defectꝰ veros ⁊ occultos et alijs ignotos q̄ de lege charitatis sūt ce landi publicare ⁊ alteri reuelare. sub intē tione famam eiꝰ denigrādi. Tertiꝰ mo/ dus ⁊ pessimꝰ est falsa crimia fingere et innocēti ponere. Jste detractor designa tur in illa bestia. De qua Dañ. vij. q̄ ha/ bebat tres ordines dentiū ⁊ similis erat vrso. Cui dictuz est. surge comede carnes plurimas. qr breuiter detractor hirsutus fallax: perillos tres modos detractionū mīros lacerat. diffamat: ⁊ vulnerat. pro/ uerbioz. vij. Multos enim vulneratos deiecit ⁊ fortissimi quique ab eo interfe/ cti sunt. ⁊ quid finaliter. vere dicitur ꝙ ꝺ dentibus istoz nascūt̄ milites seminicez

occidẽtes: qz ꝑculdubio sepe fit ꝙ dẽtes illoz i. ỽba eoz detractoria seminãt. sepe ꝑ inde fit ꝙ hoies sic diffamati. arma sumẽtes ad lites ⁊ occisiões acrit̃ ĩtra se ĩduant̃. qz sic dẽtes illi milites sũt. in ꝙtũ ỽba detractoris hoies ĩ lites ⁊ ꝯdictiones ꝙuertũt. ió bñ dz Eccli. xxviij. Susurro ⁊ biliguis maledict⁹. mlt̃os ei turbauit pacẽ hñtes. ⁊ ibidẽ de illa t̃ria lingua dz. Lingua tertia multos cõmouit.

Feria quarta post iudica. Ser. xxxvi.

Acta sunt encenia

hierosolimis ⁊ hyems erat. Joh. x. ℣ Cõmẽtatoz phi sup cẽtiloqo ꝓpositõe. ix. dixit ꝙ impssiones ⁊ imagines facte sub certis celi cõstellatõibus: mirabiles curãdi recipiunt ỽtutes. Nã dicit se vidisse anulũ habẽtẽ virtutẽ curãdi omẽs morsus venenosos scorpionis siue serpẽtis. q̃ fact⁹ in signo scorpionis cum signis ei⁹ impssis. hanc ỽtutẽ habuit curãdi. Et vt medici exptissimi dicũt. ꝙ si fiscus querci sub certa cõstellatiõe colligat̃ ⁊ admistret̃ curat epilentiã. s. qñ iupiter est ĩ ꝑmo gradu sagittarij ⁊ ĩ prima facie. vel ĩ piscib⁹ in secundo gradu ⁊ in secũda facie. tũc dz colligi. Sed qñ luna fuerit in cãcro in secũda facie. dz viscus pluerisat⁹ epilẽtico cũ vino mane ãte cibũ. ⁊ de sero qñ vadit dormitũ administrari. ⁊ hoc ꝑ ũgdenã vl̃ ꝑ ñẽsem. ⁊ sine dubio curabit. ℣ sic pctõres morsu serpent̃ antiq̃. s. diaboli pctis vulnerati. ⁊ q̃ more epilẽtici dimissa ratione facilit̃er in pctã cadũt si voluerint curari certis tpib⁹ anni. s. in dedicatõib⁹ eccliarũ ⁊ prociniis ꝙcurire dñt in ecclijs vbi ꝑ opa ỽtutũ facta ꝑ deuotũ ppl̃m magnã curãdi virtutẽ recipiũt ex ĩfluẽtia singulari solis iustitie. nã si signa ei⁹. s. crux corona: spinea: lancea: claui fuerint mẽte ꝑ cõpassionẽ ⁊ deuotã recordationẽ ĩpressa. ỽtutẽ suscipiũt curandi oẽm morsum pcti mortalis ⁊ venialis. ꝑ serpentẽ diabolũ peccatori illatũ. Vñ Augu. sup Joh. Frẽs vt a pcrõ sanemur xp̃m crucifixũ intueamur. qm̃ q̃ intuebãtur serpentẽ eneũ in deserto nõ pibant morsib⁹ serpentũ. Sic qui intuẽtur fide xp̃i mortem sanant̃ a morsib⁹ pctõz. Et liberius papa. vij. q. i. suggestũ. Fratres charissimi nõvos afflictõis amaritudo a pie mentẽ vñe ꝓposito coherceat recedere ꝓsiderãtes ꝙta ꝑ absolutõe nostra qꝫ liberatione creatoz dñi qꝫ redẽptoz nr̃ ptulerit. q̃ busue ꝓ.umelijs se afficiẽdũ tradiderit: vt nos a vinculo ptãtis diabolice libera ret. Vñ igr̃ vt quieti⁹ hec possim⁹ ꝓtem plari certa loca eccl̃ie sũt ordinata ⁊ tpa dedicationũ ⁊ p̃rocinioz sunt ad ꝫ instituta vt ppl̃s deuote cõueiat ad ea ⁊ abũdantius diuie gr̃e ⁊ mie ĩfluẽtiã ⁊ largitatẽ acq̃rat. Vñ greg. de ꝓse. di. i. Solẽnitates dedicationũ ⁊ eccl̃iaz ꝑ singulos annos solẽniter sunt celebrãde. ipso dño exẽplũ dante q̃ ad festũ dedicatiõis tẽpli omnib⁹ illud faciendi dans formã cũ reliquis ppl̃s eãdẽ festiuitatẽ celebrat⁹ aduenit sic̃ scriptũ est: facta sunt encenia ⁊ hyems erat que fuerunt verba ꝑ posita. ℣ Querit̃ vtrũ pctoz frigid⁹ nõ hñs ignẽ caritatis. ꝑ meritũ sctõz ⁊ indulgentiã eccl̃iaz liberetur a peccat̃ ⁊ videt̃ ꝙ sic. ꝑ illud Mar. xi. Quecũqꝫ orãtes petitis credite: qz accipietis. Cõtra Joh. ix. Scimus qz de⁹ pctores non exaudit. ℟ ñdet̃. ꝙ indulgẽtia dz remissio pene. s. quo ad illud q̃ d̃ remanet post susceptũ pnie sacr̃m de pctis ⁊ nõ ẽ culpa peccati quã pnia lauat: sed peccati pena. Ex quo sequit̃ ꝙ indulgẽtia nõ tollit actualẽ culpã nec habitualẽ maculaz. nec diuinã offensam. q̃ oia ꝑ ꝓtritionem ⁊ cõfessionẽ tollunt̃. quare dato: indulgentiarũ dicit. ꝙ vere contritis ⁊ ꝓfessis indulgentia datur. i. pena remittit̃ q̃ coz respõdet culpe. nec pena eterna ꝑ indulgentias remittit̃: sed tẽporalis. qz ꝑ ꝓtritionẽ et confessionẽ pena eterna pr⁹ permutata est per diuinã clementiã in temporalem penam ⁊ transitoriã. quã penã temporalem viatoz si sic bene esset dispositus total̃r posset euacuare. vt si in tali puncto decederet sine omni purgatorio ⁊ pena statim ad celuz euolaret. ℣ In his dz homo accipere documentũ ꝙ p̃habita cõtritione ⁊ cõfessione eccl̃ias deuote frequẽtare debet vt magnam dilectionẽ ad deuz acquirat per exhortationez ỽbi dei ⁊ aliorum bonoz operũ. que pre ceteris diebus accumulatius in festiuitatib⁹ fieri solẽt. vt ei dicatur illõ qõ Magdalene ꝓpter dilectõem fuerat dictum. scz Dimissa sũt ei pec. mul. qm̃ dilexit multũ Luc. vij. Vñ Bern. sup cantica. Omnĩ

no ꝓpt̃ mansuetudinẽ q̃ in te p̃dicat̃ curr im⁹ post te dñe ihesu vt nob indulgeas. audiẽtes ꝙ nó spms paupes. pctórẽ nó abhorreas. nó horruisti ꝓfitentẽ latronẽ. nó lachrimantẽ peccatricẽ. nó chananeaz supplicantẽ. non deprehensã in adulterio nó sedentẽ in theloneo. nó supplicãtẽ publicanũ. non negantẽ discipulũ. nó ꝑsecutorem discipulox. non ipos crucifixores. ⁊ dicas ad oẽs hoies. Cũ q̃venit ad me ñ eiciã foras. Ad autoritatẽ dicendũ ꝙ loquit̃ de iustis existẽtib⁹ in gratia. q̃ omia petita ad salutẽ aie nccia a deo acapiunt ⁊ nó pctórib⁹ nó penitẽtibus. Sz cur in veteri testamento nó dabãt̃ indulgẽtie i dedicationib⁹ tẽplox sicut in nouo. Dicẽdũ ꝑm doc. ꝙ sacerdotib⁹ veteris testamẽti nó erat ꝓcessa ptãs ligandi ⁊ soluendi: sicut btó Petro claues eccl'ie sunt a xpo tradite: ⁊ ei⁹ successorib⁹. ⁊ in hoc dignitas eccl'ie excedit sicut ét in oib⁹ alijs omnes dignitates veteris testamẽti. ℏ cur ñ dabant̃ indulgentie tpe apl'ox. Dicũt ꝙ ipis apl'is maiora erãt ꝓcessa. puta sanare infirmos. suscitare mortuos ⁊c̃. Cũ q; in ꝓmitiua eccl'ia xpiani ꝑfecti erãt ⁊ indulgentijs nó indigebãt. Cũ etiã q; credẽduz est ꝙ añ beatũ Greg. indulgẽtie dabant̃ licet non ita frequẽter. q; añ tps Grego. raro poterãt fieri ita solẽnes sicut postea qñ eas ꝓmo instituit fieri solẽnes. de his loq̃tur sic Ber̃. Innocẽ. ⁊ Hostien. ⁊ cõit̃ oẽs doc. iuris. ✠ Sz q̃rit̃ vñ ꝓueniunt ille indulgentie. Rñdet̃ ex thesauro sancte matris eccl'ie recõdito ex supabundãtia meriti xpi passiõis cui⁹ mĩma gutta sanguinis vel sudoris ad expiationez oim pctox q̃ vnq̃ fuerũt ꝑpetrata sufficeret. q; ei⁹ respectu nihil sunt. ex̃ de sum. tri. c. firmit̃. Itẽ ꝓuenit ex merito sanctissime dei genitricis q̃ nec mortalit̃ nec venialiter vnq̃ peccauit. ⁊ tñ multa meruit suis ỽtutibus. ⁊ vita actiua cũ filio ei⁹ ⁊ spãliter in amara passiõe qñ gladi⁹ doloris in filij passione ỽgineũ ipsius ꝓtransiuit cor. Quib⁹ oib⁹ nob meruit ⁊ thesaurus eccl'ie auxit. Itẽ ex abũdãtia meritox oim sctõx ⁊ sctãx: apl'ox. martyrũ: confessox virginũ: ⁊ oim xpianox deotox. q̃ vltra mẽsuram delictox vel debitox suox ꝑ tribulationes ⁊ afflictiones superogauerũt etiã augmẽtando eccl'ie thesaux nob meruerũt. Itẽ ieiunia: orõnes: elemosine: et castigatõnes quib⁹ deo seruierũt. hec oĩa p̃ diuinã clementiã in scrinio sancte eccl'ie recondita sancto Petro ⁊ ei⁹ successoribus sunt collata ⁊ comissa fidelib⁹ i charitate vnitis dispẽsanda ⁊ distribuẽda. dicente xpo ad petrũ. Tibi dabo claues regni celox. ⁊ qd̃cũq; liga. sup ter. erit li. ⁊ i cel'. ⁊ qd̃cũq; sol. sup ter. erit so. ⁊ in celis. Hũc thesaux eccl'ie ministri: plati: papa: epus late aperiũt in dedicatõnib⁹: festiuitatib⁹ ⁊ p̃ocinijs. vt q̃libet ꝑm suã dispõem accipiat. Ideo plati assimilant̃ stomacho q̃ post susceptionẽ cibi materialis oib⁹ mẽbris alijs ꝑm dispositionem ꝓpriaz eumdẽ sibi admistrat. sic plati autoritate xpi fidelib⁹ indulgẽtias cõcedũt. Y Quã tũ nũc ad cõtinuationẽ euãgelij. heri ẽ dictũ quõ iudei xpm q̃rebãt occidere generaliter: hodie quõ volebãt eũ opprimẽ lapidib⁹ magis specialiter. ⁊ ꝑm hoc tres sunt partes. In ꝓma oñdit tpis specificationẽ in principio. Facta sũt encenia. In secũda obiectiõis facte reprehensionẽ. ibi. Loquar vobis ⁊c̃. In tertia iudeox ꝑsecutionẽ. ibi. Sustulerũt lapides.

Quãtũ ad primã ptẽ ẽ notandũ ꝙ encenia dr festũ dedicationis. et dr ab en qd̃ est in: ⁊ cenon qd̃ ẽ nouũ. ⁊ in de enceniare. dr innouare vel initiare aliqd̃. ⁊ sumit̃ hic encenia ꝑ innouatiõe seu dedicatione tẽpli in hir'lm. ⁊ q; eiusdẽ tẽpli multe erant innouatiões seu dedicationes. vna nãq; facta fuit a salomone. vt dr. iij. Reg. viij. in autũno decima die mẽsis septẽbris. Secũda sub Zorobabel in vere. duodecima die mẽsis marcij post reditũ eox de captiuitate babilonica. de q̃ hr̃. i. Esdre. iiij. Tertia sub Juda machabeo in hyeme. xv. mensis casleu. i. nouembris: facta post ꝓphanationẽ tẽpli ꝑ Anthiochũ. de qua dr. i. Macb̃. iiij. In illa die dedicationis templi iesus venit hir'lm ꝑm legẽ ⁊ ambulabat in tẽplo in porticu salomonis. ⁊ iõ euãgelista tps hyemis exp̃ssit: vt daret differentias int̃ alias dedicationes tẽpli: ⁊ vt iudeox corda inuidie ⁊ iniq̃tat̃ frigidissima fuisse demõstraret ⁊c̃: Moralit̃. In hac pte fit mẽtio de trib⁹ factis q̃ ad spũalẽ sensum de tribus charitat̃ effectib⁹ applicari possunt. Primo ꝙ hyems fuit in dedicatiõe. Secũdo ꝙ iesus ambulabat in templo. Tertio ꝙ

iudei postulabāt certificari de xp̄o. sic aīa deuota templuz dei vini hn̄s charitatē et dilectiōez dei facit magnā dedicationem ⁊ festū xp̄o in hyeme contēpt⁹ terrenoꝝ amenū ⁊ ambulatoriū viriū aīe interioris ⁊ mentē erigit ad desideriū eternoꝝ. Nā vt videm⁹ naturaliter int̄ alia elementa: ignis nobilius est et maxime actiuū. Int̄ alia etiā elemēta agit ⁊ p̄sumit ea ⁊ i suā p̄uertit formā ⁊ sīlitudinē. sicut apparet i ferro ignito carbone ⁊ alijs metallis. Ideo ratione sue actiuitat̄ ⁊ subtilitatis dicit p̄bs. ij. celi ⁊ mūdi. Nihil ē nobilius igne. sic intra oīa humana nihil est maioris actiuitatis amore q̄ in oībus op̄atur. Quilibet em̄ q̄rit amicitiā ⁊ amorē ⁊ nullus eligeret viuere sine amicis. viij. ethi. Ideo dicitur in autēti. Quib⁹ modis naturales filij legitimi efficiūtur. §. illō. coll̄. viij. Nihil amore vehemēti⁹. Un̄ nō solū hz reijcere ⁊ p̄sumere sibi ōnia impediētia. imo inflāmare cordа vt dura ⁊ aspera nō sentiātur. sic p̄z Gen̄. xxix. in iacob q̄ septē annis seruiuit p̄ rachel. ⁊ iterū septē. ⁊ videbantur sibi dies pauci pre nimio amore ad eā. Si igit̄ amor de re trāsitoria ⁊ vili est tā vehemēs: q̄ tomagis de re nobilissima stabili ⁊ oī delectatōne plena. s. deo. Qui em̄ deū diligeret oīa blandimēta seculi cōtēneret ⁊ vilissima reputaret. Un̄ Prosper in li. de contēplatiua vita. ⁊ recitat̄ de pen̄. di. i. Si q̄s semel. §. ergo. Si charitatē deo exhibeam⁹ seculi blandimēta p̄tēnimus. ⁊ oīa que difficilia sūt humane fragilitati vel aspa videntur. ēt cū dilectōe p̄ficim⁹. Ualida em̄ ēt mors dilectio: virtuti em̄ morē dilectio cōparatur q⁹ nimirū mentē quam semel cepit a dilectione mūdi funditus occidit. Charitas em̄ ꝑm eundez in loco p̄allegato est recta volūtas ab oīb⁹ terrenis atq̄ p̄ntib⁹ p̄sus aduersa. iūcta vero deo i sepabiliter ⁊ ignita quodā igne spūssancti a quo est et ad quem refert̄. intēsa sup oīa q̄ carnalit̄ diligunt̄ excelsa affectionū oīm potentissima ⁊ diuine contemplatiōis auida. In q̄b⁹ x̄bis singulariter tres effect⁹ notāt̄ ipius charitat̄ amoris siue dilectiōis qui em̄ per charitatē deū diligit totaliter cūcta transitoria cōtēnit. integralit̄ se deo coniūgit: ⁊ cordialiter supna desiderat et appetit. Dico primo q̄ qui p̄ charitatē totaliter deū diligit. ⁊c. Hoc em̄ notatur i eo q⁹ tēpus dedicatiōis fuit in hyeme. Nā q̄n ignis subtrahit suā virtutē a ter⁊ ⁊ sol splēdorē nihil aliud restat nisi frig⁹. ⁊ desiccatio terrenoꝝ fructuū. Sic q̄n hō suū amorē totaliter vertit in deū sibi magnū festum facit. ⁊ cuncta alia a deo amara frigida ⁊ insipida putat: sicut q̄ mel gustat oīa alia desipiunt. Sic q̄ dulcorē diuine dilectionis semel gustauit oīa terrena reddunt̄ sibi insipida. Quare dic̄ gregorius. Gustato spū desipit omis caro. Exemplum in paulo quo rapt⁹ in tertium celum gustans scintillā diuine dulcedinis p̄ amore nimio oīa exteriora cōtempsit: et arbitratus est vt stercora vt x̄p̄m lucrifaceret. sic sancti martyres seipos oīb⁹ tormentis subiecerūt: vt tandē relicto corpe ad deū quem toto corde dilexerūt in mundo peruenirent ad fruendū in celū. Irene ra. istis hyems erat in hoc mūdo q⁹ totaliter calore dilectionis in deū tēdētes q̄si frigidi sine dilectionis calore oīa ex̄ deum contēpserunt. O q̄ntus ardor dilectionis Laurentiū Agnetē inflāmauerat qui dū exterius flāmis corpalib⁹ vterent̄ refrigerīū frigoris putātes pre nimio amore dolorem corpalem dulcedini cōparauerunt Caritas em̄ oīa facilia reddit. q⁹ q̄ amat non laborat. i. Cor. xiij. Charitas omia suffert: omnia sustinet: est em̄ ignis qui n̄ dicit sufficit. ⁊ iō quodā modo videtur eē infinite virtutis: cui oīs labor: oīs dolor: modicus esse videtur ⁊ quasi nihil. Sicut de iacob habet̄. cui p̄pter amorē rachel vidēbantur dies pauci pre amoris magnitudine. B Un̄ amor ꝑm Ouidiū de arte amandi quattuor hz p̄prietates. nā eū quem amat querit honorare. non recusat p̄ eo laborare. excutit fastidiū. ⁊ induc̄ solatiū. Et ꝑm illas quattuor p̄prietates cy prianus Helenā depinxit q̄ dea amoris appellabatur circūrotatā q̄ttuor rotis. In prima rota erat scriptū honore. in circuitu ille vers⁹. Est amor fulsus i honore laude repulsus. In secūda rota scriptū erat labore. ⁊ in circuitu ei⁹ ille x̄p̄us. Balnea mille mei labor ⁊ zel⁹ phariseī. i diui si. In tertia rota delector. i circuitu ille x̄p̄us. Amor egregius vel dulcor inoccidu⁹us. In quarta rota consolor. in circuitu ille versus. Sunt mens os visus amandi carmia risus. Ad p̄positū. Nō q̄ntū deū pl⁹ amat maiorē ei honorē vbiq̄ signis i

Festus charitatis sūt tres impetitio. ingressio. petitio.

Proprietas dilectionis siue amoris.

pendit. ⁊ ille amor quo ad suū az ꝑmi xp̃m ꝓ dici sulsus: qz q̄ deū hic amat cum si gnis honorādo. ipe dm reamādo eū sibi gloriā ꝓmittit ⁊ honorē cōicat. ℳarci. viij. Qui me ꝓfessus fuerit corā hoībus idest p signa x̄bor̄ me glorificādo coraz hoībus cōsitebor ⁊ ego eū glorificando corā patre meo. ℑn secūda rota scriptum erat labore. ⁊ in circuitu ei⁹ balnea ⁊c̄. Per hoc intelligit q̄ to de⁹ ab hoie magis diligit. tantomin⁹ omnē laborē quē ꝓpter eū facit etiā nec mortē sentit. ℍiero in quodaz sermone. Nihi amātibus durū. nullus labor difficilis. amemus ⁊ nos xp̃m ⁊ facile videbitur om̄e difficile. hec ℍiero. Qd̄ aūt in tertia rota scriptū erat. delector: ⁊ in circuitu amor egregi⁹ ⁊c̄. Nam vtiq̄ q̄ to magis diligim⁹ deū tāto maiorē dulcorē in eo sentim⁹. ⁊ amaritudinē hui⁹ mūdi fugim⁹. Exemplum de btō bern̄. qui in li. de amore dei sic dicit. Gaporem quidē sentio dulcē adeo cō fortantem. vt si ꝓficeret in me vltra nihil quererē. Qd̄ aūt in quarta rota scriptuz erat: cōsolor. ⁊ in circuitu ſ̄ut mens ⁊c̄. Sic reuera q̄ aliuz diligit. q̄cq̄d est in eo sibi cōplacet ⁊ cōsolatōnez inde accipit. placet sibi visus: risus: x̄ ba: ⁊ facta. Sic qui deū amat. quicq̄d deus circa eū agit in nullo tristat: ꝫ semp ꝓsolat interius. Aug. de moriḃ⁹ eccl̄ie ꝺ manicheos. Nihil tam dux atq̄ ferreū qd̄ amoris igne nō vincatur. ꝓpter qd̄ ⁊ idē dicit. xuij. cōfes. Uerus amor nō sentit amaritudinē: sed dulcedinē. qz sor amoris ē dulcedo sicut sor odij est amaritudo. ℭ Dico secundo. q̄ q̄ deum recte diligit integraliter se deo cōiūgit. nāz in eo q̄ hō cor suū deo totaliter aperit p affectōez ipse se infundit omnib⁹ viribⁿ aīe ⁊ quasi ambulādo in eis eas trāsformat p dilectōez in suiꝑ̄ius similitudinē ⁊ deformitatē. Exemplū. ℜespice ferrū cū igni appropinquat. sicut dicit ℭrisō. ī natura sua pmanēs p applicationē ad ignē sic liquescit in igne vt nihil sensib⁹ de ei⁹ materia ꝓpiatur: ꝫ totū in igneā qualitatē cōuertit. Sic aīe amāti deū cōtingit spūaliter q̄ in sua natura integra pmanēs p influentiā sui amati. qū pambulādo iteriora ei⁹ illumiat. vnius fiat speciei cū eo. vt dicit apl̄s. Qui adhereꝫ deo. vn⁹ est spūs cuz eo. Et ℍugo. Qd̄ amor ē talis vigoris q̄ amātē in eius similitudinē quē amat trāsformat. Exemplū in deuotissimo patre nostro Francisco. qui ex diuino amore ⁊ cordis desiderio ⁊ viribus anime tātum ebulliebat in deum q̄ terrena nihil sibi sapiebant. ⁊ sic vnitus fuit cū deo et dei formis factus ⁊ in deum transformatus. q̄ sicut in passione xp̃s vere plagis in pedibus manibus ⁊ latere dextro fuit vulnerat⁹. ita corp⁹ beati patris fuit vere plagis ī signitū. Un̄ de eo doctor egregius Bonauentura scribit dicēs. q̄ quē admodū latus saluatoris dextrū fuit lācea transfixuz. sic ⁊ latus hui⁹ sancti fuit rubrū. cicatrice obductuz. ⁊ sicut de latere xp̃i exiuit sanguis ⁊ aqua nostre regeneratōis. ita de sancti hui⁹ latere sepe exiuit sanguis mirifice. Similitudo clauorū erat in manibus et pedibus. scz nigra q̄si ferrea. ℑp̃a vero clauoz acumina oblōga ⁊ rotūda. ⁊ q̄si repcussa a supioꝝ pte manuū ⁊ in iteriori pedū q̄ de ip̃a carne surgētia carnē reliquā excedebāt. Clavi etiā erāt q̄si nerui ꝓtinui ⁊ duri. sic carni innati. q̄ dū a pte qualibz p̄merēt ad ꝓtem ꝓtin⁹ oppositā ꝓtin⁹ resultabant q̄s x̄o opabat hec miracula. certe ille in cui⁹ amore tm̄ exarsit vt in ei⁹ similitudinē transformaret. ℭ Tertio dico. q̄ q̄ deum vere diligit totꝫ viscerib⁹ ad deū affectat eleuari. ⁊ in ei⁹ cōsolatōne inseparabiliter vniri. Sicut ignis ardens nō descendit inferi⁹: ꝫ sp̃ sursū mouet. vsq̄ quo cōsequit⁹ orizanta. iij. celi. Sic charitate incensus hic inferi⁹ quiescere neq̄t q̄ pie ⁊ suauiter deus inh̄abitat. etiā ipas vires anime pambulando dulcedine gratie cōsoletur donec facto circulo vltimo satiatiuo ⁊ vero principio firmiter satiet. Un̄ Aug. ℑnquietum est cor meū dn̄e donec veniat ad te. Et apl̄s ad ℙhil. i. Cupio dissolui ⁊ esse cū xp̃o. Et ℜo. viij. Quis liberabit me de carcere mortis hui⁹. Sz cur de⁹ creaturam tam nobilez sp̃m limo ⁊ fimo sociauit in amore tanto. vt etiam ipsa anima exuta scd̄m augu. ℙropter appetituz ad corpus retardetur vt nō sic totaliter in summū trinitatis celum feratur. ℜespondet magister in sententijs. q̄ propter hoc animam limo sociauit. vt ostenderetur qualis coniunctio erit vbi spūs spūi diuino coniungitur si tanta cōiunctio ⁊ amor est inter lutum ⁊ spirituz

Sic inſepabilit cõiũgi deo ſũmo bono fini ordiato ⁊ vltõ: aĩa icarcerata corpe ſũme deſiderat: ⁊ poſt dilectũ ſponſũ ĩcurabilit languet. ⁊ in oĩ te faſtidit donec ad deũ veniat. Dicũt em̃ omẽs vires aĩe xp̃o quouſq; aĩaz noſtrã tollis ⁊c̃. q. d. O vita ⁊ tota ꝓſolatio nr̃a xp̃e: quouſq; aĩam noſtrã: cuĩ⁹ vires ſum⁹ tollis. i. permittis ſic poſt te clamare. ſuſpirare ⁊ languore inſanabili cruciari. Si tu es xp̃us ſi es ſaluator. ſi es amator. ſi pi⁹. ſi miſericors. oſtẽde nobis palã faciem tuã ſine velamie. nõ enigmate ſ̃ ter loquere nob clare de tua ĩmarceſſibili gl̃ia ⁊ ſalui erim⁹. Jn nullo em̃ alio ꝓſolari poſſum⁹ niſi in te. Vñ poſt reſurrectõez ille amoroſe ⁊ dilecte filie magdalene q̃rẽte ſponſuz dñm ⁊ magiſtrũ ſuũ nõ eſt ſatisfactũ p angelicã rñſionẽ ⁊ viſionem vt recipet ꝓſolatõez. Et iõ cũ paululũ ptrãſiſſz ſpirit⁹ angelicos ĩuenit quos diligebat aĩa ſua. Jocũd⁹ eſt trãſit⁹ a cõtẽplatõe creature tranſire p dilectionẽ in cognitionez ſimplicis eſſentie. cognoſcere ppetuitatẽ exiſtẽtie. pfunditatẽ ſapiẽtie. Jnueni ait quem diligit aĩa mea nõ exprimit q̃s ille ſit. qz in cantico amoris imo in amore diligentis nõ tm̃ verba penſant q̃ tũ affectus. Vñ Augu. O iugũ ſcti amoris q̃ feliciter oneras. q̃ dulcit illaq̃as. q̃ ſuauiter ſtringis. q̃z vtiliter vris. q̃z ſubtilit vulneras. ⁊ q̃ ſalubrit ſanas. Et Hec em̃ eſt regina aliaꝝ virtutũ. ⁊ alias quaſi ancillas regit. Vñ quidã doctor p modũ dyalogi recitat dicẽs. q̃ oẽs virtutes erãt ꝓgregate volẽtes inter ſe reginã eligere q̃ p̃eſſet eis ⁊ eas regeret ĩ oĩb⁹. Jn electõe diſcordabãt. hinc inde dantes vota ſua. ita q̃ q̃daz elegerũt humilitatez eo q̃ radix ſit oĩm virtutũ. Alie iuſticiaz eo q̃ vnicuiq; dat q̃ ſuũ eſt. Alie autez patientiã cũ ſoli pfecti exercẽt ſe ĩ hac virtute. Aliq̃ ỽginitatẽ q̃ ſoror ẽ angelorũ. Aliq̃ prudẽtiã. ex eo q̃ Salomõ ſup ſalutẽ ⁊ oẽm pulchritudinẽ dilexit eam. Sicq; ĩpis virtutib⁹ diſcordãtib⁹ ꝓmiſerũt in rõem ⁊ q̃ cq̃d faceret rõ ab oĩbus ratuz hre deberet. q̃ ſurrexit ⁊ ỏ electiõe ſeu p̃miſſiõe ſe p̃mitẽs. ĩpaſq; virtutes pri⁹ multiplicat ꝓmẽdãdo ex eo q̃ p̃ces regali honore iudicabat eẽ dignas Simplicitatẽ aũt aſcripſit. q̃ illam q̃ prepibus eminet prius nõ nouerũt. ideoq; ſubiũxit. Nũc ergo q̃ ſit que regina a nobis faciẽda eſt. Jntentũ meum audite in hac pte. Amor dei merito in oĩb⁹ bonis virtutib⁹ aĩ ſerf. Jn cuiuſcunq; hoĩs cor illa aduenerit. certe ỽtutes tanq̃ pediſſequere cõueniũt ⁊ ipaz vt reginã ſequũtur. pctã vero tanq̃ quoddã eis ỽriũ fugiũt. que ſtatim ab ea tanq̃ ligna arida ab igne ꝓſumũf. Pctã p̃terita atq; grauia ⁊ mlta in ei⁹ aduentu delenf. Juxta q̃ ſaluator ỏ maria magdalena ait. Remittunf ei pcta mlta: qm̃ dilexit multuz. Jtẽ ipe amor dei in hoie nõ põt eẽ ociosus. nõ vacu⁹. nõ infructuoſ⁹. Alie autẽ ỽtutes q̃s vos regali honore dignas eẽ iudicaſtis. etiã vicioſe ſeu male operari p̃nt. qỏ ſic patere põt. Et pmo de hũilitate. qz eſt q̃ ſe nequiter hũiliat. ⁊ interiora ei⁹ plena ſunt dolo. Eccli. xix. Sil'r ⁊ de prudẽtia ptz. qz eſt q̃dã prudentia ſpũs. alia aũt carnis: ⁊ hec viciosa ẽ. Ro. viij. Vñ ỽginitas alieq; ỽtutes ſi charitate nõ iuuenf etiã ſi vſq; in finẽ duraverint nihil pſunt. ſic ⁊ apls de q̃buſdã virtutib⁹ declarat. i. Cor. xiij. dicẽs. Si habuero tãtã fidẽ vt mõtes trãſferã: ⁊ ſi charitatẽ nõ habuero: nihil m̃ pdeſt. Mis motiuis audit ỽtutib⁹ placuit qỏ fecerat ratio ⁊ approbauerũt oẽs ei⁹ electionez. ⁊ ſic regina ſeu impatrix inter oẽs ỽtutes facta ẽ. qz q̃cq̃d ab ipa impat: deo gratũ eſt ⁊ a ſe reputat eſſe factũ. eo q̃ ⁊ de⁹ caritas eſt. i. Johãnis. iiij.

(.charitas

Secũda pars ĩ qua notat

reprehenſio obiectionis. ibi. Loquor vobis ⁊c̃. q. d. ſatis aperte loquor vobis frequenter. ſ. quis ego ſum. ⁊ tm̃ nõ creditis mihi. ⁊ ideo dico vobis certũ teſtimoniũ patris. nam opa q̃ ego facio in noie p̃ris facio: cuĩ⁹ gloriam ⁊ laudẽ quero: ⁊ non meã ꝓpriã hec inquã teſtimoniũ phibẽt de me: quis vl̃ qualis ego ſum. Nã multa talia feci opa que nulla creatura facere põt. adhuc tm̃ factis nec ỽbis vultis credere. Et rõ eſt. qz nõ eſtis ex ouib⁹ meis. ſ. inocẽtes ⁊ humiles. ⁊ qz voce meaz nõ auditis cerdẽdo in me. nec obediẽdo ſeqmini ſicut oues mee. nã oues mee voce meã audiũt: obſeruãdo mea mãdata. ⁊ iõ tanq̃ paſtor bon⁹ cognoſco eas ⁊ ſequũf me greſſibus meritoꝝ vſq; ad pa ſcua vite et̃ne q̃ dabo eis: nec rapiet eas

1 2 3 4 5

quisq̃ de manu mea.i.ptãte ⁊ custodia. ꝓbat.q̃ habeo a p̃re q̃ dedit m̃ pater.s. deitate originaliter maiꝰ oiꝰ é.a q̃ oia ꝓcedũt.ois ptãs in celo ⁊ in tra. Et ꝓ pñs m̃ nec meis ꝑt q̃s violẽtiã inferre.q̃ ego ⁊ p̃ q̃ é deꝰ oipotẽs deitate ⁊ ptãte vnũ sumꝰ. ℭ Moraliter.vox cuiuslibz p̃dicãtis v̈bũ dei e vox xp̃i:quã quilibz volẽs ãnumerari ouib⁹ xp̃i i pascuis celoꝝ libenter audire dz:⁊ hũilit imitãdo obedire q̃ bti q̃ audiũt v̈bũ dei ⁊ custodiũt illud Lu.xi.Dicit albertꝰ li.i.ꝺ aialibꝰ ꝙ philomena cantat q̃n ouis incubat. Et cãm aliq̃ platonicoꝝ assignauerũt di.ꝙ oua nõ viuificarent nisi philomena cantaret sup ea.Et Albertꝰ dicit.puto hoc eé verũ:q̃ cãtꝰ ille ꝓfert ad viuificatõez ꝓ tãto ꝙ spũs leuis ⁊ calor eleuãs sãguinez in eis facẽ cantꝰ iocũditatẽ ⁊ desiderium gaudij. ⁊ talis est magꝭ viuificãs. Sicĩ ꝓposito.hõ ouis incubat q̃ hz ĩ ꝓposito vt aliqꝺ opꝰ bonũ faciat ⁊ pariat.ad cuius viuificatõz vt.s.tale opꝰ advitã ⁊ effectũ ꝓcedat.multũ ꝓfert cantꝰ deuotꝰ p̃dicãtis ⁊ exhortãtis ppm̃ ꝓ v̈bum dei. q̃ ꝓ hoc spũs leuis ꝓ deuotiõez surstũ erigit: ⁊ calor diuine charitatẽ incendit.vt ꝓpositũ boni opis citꝰ ad effectũ meritorie ꝓducat. Est igit verbũ dei cũ oñi diligentia audiendũ.⁊ ne iutilit euanescat i corde semꝑ seruãdũ.Quia scõm Augu.vt recitat.i.q.i.Interrogo. Uerbũ dei nõ est minꝰ q̃ corꝑ xp̃i.iõ q̃ta sollicitudine seruamꝰ q̃n nobis corꝑ xp̃i ministratur:vt nihil ex eo de manibꝰ nr̃is in tra cadat.tanta sollicitudine obseruemꝰ vt v̈bũ dei qꝺ erogat dũ aliud aut cogitamus aut loq̃mur ꝺ corde puro pereat.q̃ nõ minꝰ reꝰ erit q̃ v̈bum dei negligẽter audierit:q̃ ille q̃ corꝑ xp̃i sua negligentia in tra cadere ꝑmiserit.Hoc attẽdebat illa deuota xp̃i filia magdalena:q̃ vt verba melliflua magistri sui integralit ⁊ pfecte capet retineret:⁊ vt ꝑficeret sedebat secus pedes eiꝰ vt audiret v̈bũ illiꝰ. In quo notare debemꝰ qualit verbũ dei sit fructuose audiẽdũ.s.cũ Discreta auriuz attentõe. Sincera cordis meditatione Plena corꝑis ⁊ opis execution. Prio v̈bũ dei dz discrete attẽdi.qꝺ notat i eo ꝙ ꝺ magdalena audiebat verbũ illiꝰ. Nã hõ sapiẽs ⁊ prudẽs nõ quodcunq̃ v̈bũ dz memorie cõmẽdare:sꝫ tm̃ v̈bum illiꝰ.s.xp̃i. Audiꝰ em̃ in aia est.sicut os in corꝑe. Nã sicut os omẽs cibos recipit: bonos aũt ⁊ sapidos i ventrẽ mittit:malos v̈o ⁊ insipidos reiicit ⁊ repellit. Sic audiꝰ hois q̃ oia hz recipe:nihil dz reinere nec memorie cõmendare.nisi sit edificatoriũ ⁊ vtile. Fictiões aũt fabularuz que q̃nq̃ immiscent exẽplariter ad exercitandũ hoies siue aios attẽtos reddẽdũ siue ꝓpt alia dñt repellere:⁊ inde extracto nucleo v̈itatis paleã fictõis excutere. Cui⁹ heu oppositũ in multis expit. qui paleã fictõis retinẽt ⁊ seruãt diligenter. ℨ nucleũ doctrine veritat nõ aduertunt. Cũ em̃ aliq̃s ab eis inq̃rit q̃d p̃dicatoꝛ direnꝛ.nihil nisi fabulas recitare sciunt Plures hodie fabulas sequunt ⁊ hmõi vanis q̃q̃ doctrinã sincerã xp̃i. De quo p̃ dictũ fuit.i.Thi.iiij. A veritate quidem audiẽdũ auertẽt.ad fabulas aũt cõuertentur. Cui⁹ rõ est.q̃ ex quo interiꝰ in corde pleni sũt mũdi insipiẽtia ⁊ vanitate.exteriꝰ nihil eis sapit nisi vana. Sicꝫ stomachꝰ ꝑm doctrinã Auicẽ. Si in se cõtinet materiã peccãtẽ decipit appetitũ. vt qꝺ hoi sanũ est nõ desideret:ℨ qꝺ sanitati ẽ ꝛriũ plus ꝓcupiscit.Sic pctõi ⁊ mũdano nihil sapit:nisi cõueniens.Eccli.xxi. Audiet luxuriosus verbũ prudẽtie ⁊ sapiẽtie ⁊ displicebit ei:⁊ pijciet illud post dorsum suũ. ℬ Qꝺ oñdit in fabula quadã Ouidij quã narrat Aug.primo ꝺ ciui.dei de alexãdro paridi filio priamidis regꝭ troiano ꝛ.Hic cũ semel ꝓpe troiam in silua iuxta quẽdã fontẽ dormiret: sibi appuerũt tres dee.s.dea sapie dicta pallas.dea fortitudinis dicta iuno. dea pulcritudis ⁊ luxurie.s.ven⁹ ad fontẽ sedẽtes. Ad q̃s q̃rta supueniẽs dea discordie:pomũ aureũ lr̃is aureis inscriptum grece.det pulcriori.i fontẽ ꝓiecit. Hac ãt occasiõe tres cõmote certauerũt q̃ pulcritudie alijs deberet ꝑferri eligẽtes paridẽ sibi iudicẽ. Cui dea sapie ait.Si iudicaueris vt in pomũ det faciã te sapiẽtiorẽ mũdi. Et dea fortitudis Si in eũ dabꝭ faciã te fortiorẽ terre vl̃ mũdi.Sz dea luxurie ⁊ pulcritudinis:si in euz adiudicaueris:habebis pulciorẽ in tota troia ⁊ in orbe.et tũc paris valde deficiẽs v̈ba veneris suscepit:cui ⁊ pomũ ꝓ vita voluptuosa adiudicauit. Per alexãdrũ pandem: mũdani.luxuriosi:⁊ vani ꝺsignãt.q̃ q̃ñ

v

ℭ Sermo de

qꝫ lꝫ raro i siluã. i. eccliaꝫ in q̃ hoies sunt arbores floẽtes facientes fructũ bonoꝝ operũ veniũt. nõ cã deuotõis: ꝫ visiõis. accedũt etiã fonte. i. ꝫmone veritat. Juxq̃ ñ diu vigilãter attẽdũt: ꝫ somno deprimunt: aut vanis fantasijs mulierꝝ rapiũtur. q̃bus tũc tres dee appẽt. Prima gr̃a dei: q̃ est dea sapie q̃ stimulat hoiez in v̄ba dei vt attente audiat. qõ si fecerit facit eũ sapiẽtiorẽ mũdi. Secũda é ꝓscia ppria dea fortitudinis q̃ stimulat vt mũdef ꝛpulcriorꝝ iudicef. qõ hõ si fecerit erit potẽtior ꝛ fortior re. Un Bre. i collecta Nulla timef aduersitas si nulla dñef iniq̃tas. Tertia dea luxurie é vanitas mũdi. hec stimulat vt adamef ꝛ pulcriorꝝ iudicef. ꝓmittit em̃ dare oẽm voluptatem huiꝰ mũdi. huiꝰ vocẽ oẽs audiũt sapiam spernẽtes ꝛ fortitudinẽ easq̃ p̃dicantes nobiles ꝓ salute aiarũ ꝓtẽnũt ꝛ vanitati se subijciũt. Cõtra q̃s dr Sap. iij. Sapiẽtiã ꝛ intelligẽtiã q̃ abijcit infelix é ꝛ vana é spes illorꝝ ꝛ labores sine fructu. hoc ꝓsiderãs Eccliastes dixit. Ego eccliastes fui rex ihrlm ꝛ ꝓposui in aĩo meo q̃rere ꝛ inuestigare sapiẽter de oĩbus q̃ sũt sub sole. Et vidi cũcta q̃ sub sole sũt. ꝛ ecce vniuersa vanitas ꝛ afflictio spũs. puersi difficile corrigũtur. ꝛ stultorꝝ infinitꝰ é numerꝰ. Eccls. i. ꝛ. ij. ¶ Secũdo v̄bũ dei dꝫ deuote meditari. Dꝫ em̃ hõ ab oi exterioꝝ strepitu esse abstractꝰ: ꝛ recollectus cũ oĩbꝰ sensibꝰ tã exterioribꝰ qꝫ interioribꝰ in domo mẽtis ibi q̃escere ꝛ sedere: ꝛ v̄ba audita medullitꝰ corde meditari. sedẽdo ꝛ q̃escẽdo aĩa fit prudẽs. vij. phi. Sic magdalena sedebat secꝰ pedes dñi ꝛ meditabat: iuxta illõ ps. Meditabar in mãdat tuis q̃ dilexi nimis. Un Criso. Quẽadmodũ nõ ꝓdest cibus nisi fuerit masticatꝰ ꝛ i stomachũ descẽderit. sic nõ ꝓficit ad salutẽ v̄bũ dei nõ solũ audire: nisi cũ fuerit itellectui ꝛ meoꝝie tradituꝫ. Et seq̃tur cibꝰ q̃ in stomacho seruat illeꝓfortat: ꝛ ꝫmo q̃ in meoꝝia manet ille luat. Ex quo pꝫ qꝫ sic cibꝰ materiat ñ pt hr̃e suuꝫ effectũ. q̃ est corpꝰ ꝓfortare nisi intrisecꝰ in stomacho ꝓseruet vsq̃ ad eiꝰ digestionẽ. sic nec cibꝰ spũat aĩe q̃ est verbũ dei põt saluare nec viuificare aiaꝫ q̃ ẽ effectꝰ eiꝰ. nisi v̄bũ auditũ in aĩa custodiat ꝛ bñ masticet vsq̃ ad opis expletionẽ. Quare dr Luce. xi. Beati q̃ audiũt v̄bũ dei ꝛ custodiũt illõ. Jn signũ hui⁹ maria mr̃ dñi v̄ba eiꝰ diligẽter audiuit ꝛ meoꝝie tradidit. Sic hr̃ Lu. ij. qꝫ ꝓseruabat oĩa v̄ba b̃. s. xpi. ꝓferẽs ea i corde suo. Quare: qꝛ sic cibo materiali corpus reficit ꝛ sustẽtat: sic v̄bo xpi aĩa v̄ginis ꝛ cuiuslibꝫ fidel reficit roborat ꝛ in vita ꝓseruat. Un Jnocẽ. iij. vt hr̃ ex̃ de offi. iudi. ordi. c. Jnter cetera q̃ ad salutẽ spectãt ppli xpiani. pabulũ v̄bi dei pmaxime sibi nosci ẽé necessariũ: qꝛ sic corpus materiali: sic aĩa cibo spũali nutrit. eo qꝫ nõ in solo pane viuit hõ: ꝫ in oi v̄bo qõ ꝓcedit de ore dei. Jn hũc igr̃ finẽ vt sceẽ aĩe nõ fame pclitẽ: ꝫ freq̃nter v̄bo dei reficiant. statuit p̃dictꝰ papa vt epi viros idoneos ad scẽ p̃dicatois officium assumãt: q̃ sibi plebes ꝓmissas vice ipoꝝ v̄bo edificẽt ꝛ exemplo. Un qꝫ verbũ dei sit cibus aĩe ptꝫ. ex eo qꝫ aliq̃ sancti pres tm̃ ex v̄bo dei fuerũt recreati. qꝫ in tribꝰ vel pluribꝰ diebus corpalem cibuꝫ non sumpserũt. vt habef in vitas patrũ multis exẽplis. Tertio hõ dꝫ audire v̄bũ dei ꝛ ꝑ posse ope adimplere. Nihil enim valet verbum dei audire: corde meditari: nisi etiaꝫ ope adimpleat. Jaco. i. Estote factores v̄bi ꝛ nõ auditores tm̃ fallẽtes vosmetipos. Precepta em̃ diuia vt i pluribꝰ sũt de opabilibꝰ: ꝛ iõ nõ sufficit audire nec meditatio nisi ope impleat. Jaco. i. ꝓpt qõ dr. i. ethi. qꝫ illi q̃ sunt ꝓfecti scientia morali absq̃ ope. sũt similes illi q̃ attẽte medicos audiũt: ꝫ nihil facũt eorũ que dicũt. Et sicisti nõ hñt corpꝰ bñ curatuꝫ: sic nec illi aĩas. ꝛ sic vtiq̃ vnusq̃sq̃ fallit ꝛ seipm decipit. si credit qꝫ ad vitã eternam sufficiat v̄buꝫ dei audire et ope nõ adimplere. Un apls ad Ro. ij. Nõ auditores legis: ꝫ factores iustificabũtur. Ergo si cupimꝰ nõ falli nec decipi ope adimpleamꝰ qõ ore p̃dicamꝰ vel aure audimus. Matb. v. Qui fecerit ꝛ docuerit hic magnꝰ vocabit in regno celoꝝ. ℟ Sꝫ q̃ sit cã vel rõ qꝫ tot boni p̃dicatores viri illuminati in scientia ꝛ doctrina tã paucos cõuertũt. Dico qꝫ illa é potissima rõ: qꝛ sicut ipi dicũt: docẽt et ñ faciunt. sic alij audiũt ꝛ attendunt ꝛ nõ credũt. Un ꝺ peni. di. ij. §. opponit. Infelix est p̃dicator q̃ alios illuminando ipe tenebrosꝰ ꝛ reprobꝰ efficit. Et qꝛ tales ita sũt reprobi ꝛ tenebrosi. iõ cecos illumi-

re nequeũt: nec eis credit nec fides dictis eoꝝ adhibet. Vñ de ipis ē quēadmodū de cassandra. ꝺe q̄ recitat Ouidi⁹ q̄ erat filia regis Priami. soror Alexādri parídis. q̄ pmisit a phebo deo sapie: sapiam sibi dari q̄ posset pnosticare futura. ꝙ p⁹ multas instātias ānuit isto pacto: vtipa sibi p⁹ acceptā sapiam ꝓiugio insepabili ꝓiūgeret. Cassandra ẋo libēs ānuit voto dei: ꝫ accepta sapia reddere qꝺ̄ ꝓmisit ꝓtempsit. nec voluit cū eo amplí⁹ ꝺuersari. Phebꝰ ḡ ob crimis detestatiōem hac eā pena adiudicauit: vt q̄ tūcunq̄ ẋa pphetaueit. eadē tñ a nemine credi posset Vñ cū Paulo p⁹ vbis troiane excidiuꝫ pphetaret: nō potuit tñ a ciuibus credi. Vñ seq̄bat nō solū ipsius mors: ꝫ ēt totius populi ciuitat. Reuera sic istis diebꝰ multi petunt sapiam i. verbū dei vt libenter audiāt: dicētes illꝺ̄ qꝺ̄ scribit Judith ix. Da ẋbūi ore meo. Appetunt em̄ alīs pnosticare celi pmiū ⁊ tartari supplicia. Hec em̄ sūt trētia ⁊ attrahētia. Deꝰ igitur multoꝝ pces admittit ⁊ ꝓcedit: ꝫ cūct̄ eo pacto q̄ cū fuerint scientes ⁊ ẋbū ꝺi hītes q̄ aīas suas deo copulēt ⁊ opera ẋtuosa agāt. ꝫm q̄ ipe Jobēs hortat. di. Diligētes eū nō solū noīe ꝫ ope ⁊ ẋitate. i. Joh. iij. Sꝫ mīri tales sūt nimis ingti. q⁹ cū fuerint de inscijs facti scientes ⁊ verbū ꝺi gratiose in ore hītes. ex hoc fastu supbie itumescunt. pulchras ⁊ gtiosas mulieres visitāt. cuias magnatoꝝ freq̄ntāt. ⁊ hac rōne se a deo separāt. q̄re si multa bōa pꝺicēt: miracula faciāt. eis tñ nō credit. quia qꝺ̄ ẋbis pꝺicāt moriḃ⁹ rpugnāt. Job. vi In vētū ẋba pferēt supple ad credēdū ⁊c

Tertia pars i qua notatur

⁊c. Vbi nota q̄ iudei audiētes doctrinā xp̄i q̄si obstinati nō valētes audire veritatē per seuiciā lapides sustulerūt vt xp̄m lapidarent. ꝫ pius ihs vt eoꝝ reprimeret seuiciā dulciter eis dixit Multa bona opa ⁊c. Et dicit ex patre. ne illa videat sibi arroganter ascribere. Ad qꝺ̄ iudei dixerunt ꝺ̄ bono ope nō lapidam⁹ te: ꝫ de blasphemia ꝺ̄ deū dicta. cum sis pur⁹ hō ⁊ creatura. vsurpatorie facis teipm deū. q⁹ dixisti p̄r tuus est deus. ⁊ mō dicis ego ⁊ p̄r vnū sumus. Et ertiaꝫ q̄ sis equalis virtutis ⁊ potētie deo p̄ri. ⁊ sic vsurpas tibi illud qꝺ̄ est proprium dei. ⁊ per cōsequēs blasphe mas. q̄re ꝫm legem nobis datā: vt scribit Leui. xxiiij. debes lapidari. ꝫ xp̄s excusit se crimen blasphemie sibi impositū duplíciter. Primo p scripturā dicentē. Nonne scriptū est in lege vra. dij estis. qꝺ̄ ē dictū de oīb⁹ sanctis ⁊ ppbis q̄ participatiue dicunt ḋi nō essentialit. ⁊ si illos homines scriptura noīat deos participatiue: ad quos sermo dei factus est. ⁊ tñ non blasphemat. q̄ minus ego quē p̄r misit in mundū ⁊ sanctificauit nō blasphemo: dicendo me esse filiū dei. Secundo ꝓbat ꝺ̄ idem ex testimonio operū: dicēs. Ille q̄ facit opera q̄ nemo facere pōt nisi deus non blasphemat: dicendo se esse deū. ꝫ ego sū talis. ergo de me potestis cognoscere q̄lis ego sū. iō si nō vultis ẋbis meis credere: opib⁹ credite q̄ me ostendūt in patre: ⁊ pater ē in me esse cui⁹ virtute opa facio. Et vt hoc miraculo ostenderet de manibus eorum exiuit deitatis virtute: licet vellēt eum tenere. ℒ Moraliter. in illa pte specialiter tractat de blasphemia ex lege ⁊ p̄cepto xp̄i pḣibita ⁊ punitiōe mortis corrigenda. Pro quo notandū q̄ qꝫ blasphemare est aliq̄d dicere vel negare qꝺ̄ diuino honori derogat ⁊ maledicere siue piurare nomen dei: est etiā diuino honori derogare. Ideo indifferenter vnū p reliquo hic vtar iurare ⁊ blasphemare. Nā vt videm⁹ illud est vulgare probleuma siue enigma. q̄d est optimū ⁊ pessimum. Et cōiter respondet q̄ lingua. ⁊ ꝫm qꝺ̄ exponitur. est optimū ad comedendū: ⁊ pessimū ad detrahendū vel obloquendū. Sꝫ illꝺ̄ aliter declarari pōt qꝺ̄ est optimū quando bñ vtit: ꝫ pessimū q̄n maleutitur. Deꝰ em̄ illud priuilegiū homi dedit p̄ ceteris aīalib⁹: vt per linguā mentis ꝓceptuꝫ exponeret. ⁊ in oībus deum laudaret. ꝫ illo abutitur homo quando deū lingua blasphemat. per nomen sanctum eius friuole iurat ⁊ maledicit. Et ideo lingua talit abutentes: digni sunt punitōe ⁊ priuilegij loq̄ndi amissiōe. q⁹ vt hī ex de regula liczdist. lxxiiij. c. vbi. ⁊. ℒ. de iudeis. l. Judeos Priuilegiuꝫ meret amittere qui concessa sibi abutit ptāte. In signū huiꝰ multi in articulo mortis loquelā amittūt piculose q⁹ dū deū glorificare ⁊ laudare potuerūt eū ignominiose blasphemauerūt. In eo cū q̄ quis peccat in eodē puniet sic̄ patz in diuite: q̄ blasphemādo ⁊ male iurādo

lingua peccauerat: in lingua cruciabatur in inferno. Debet nãq; ꝙlibz hõ cauẽ blasphemiã. qz hoc pctm̃ blasphemie oĩbus alijs pctis est grauiꝰ. Dic⁊ in inferno punit acriꝰ. Damnatiõe eterna certiꝰ. Primo est oĩbus alijs pctis grauiꝰ. qõ ꝙdez patere põt. Nam in illo pctõ infert cõtumelia deo in ꝑpria psona cuialij pctõres inferũt contumeliã in rebus suis. Nã fur vel raptor infert deo tã ꝓtumeliã in rebꝰ suis ⁊ in rebꝰ seruoꝝ suoꝝ. Etiã homicida in seruis suis. Sz blasphemus infert ei ꝓtumeliã in ꝑpria psona. ⁊ iõ nõ parũ displicet p̃ncipi deo blasphemia: multum em̃ displicet p̃ncipi qñ ei ꝓtumelia infert subdit̃ suis. ꝫ amplius displicet qñ in eo q̃ est de familia ꝑpria. ꝫ lõge amplius qñ in filio vel filia. ⁊ sup illa qñ infert ei in propria psona. Et ex silicã põt etiã argui sic Si quicuñ dicat alicui burgensi magẽ offensa. ꝫ maiori militi. ꝫ longe maiori si dicatur p̃ncipi. ḡ in infinitũ maior ⁊ maxia: si in infinito maiori ⁊ maxio pctm̃ em̃ a persona grauat. ex de excess. p̃la. tãta. Sz Uñ cã in pctõ blasphemie cõuicuñ dicat deo q̃ in infinitũ est maior oĩ alio dño terreno: ita blasphemia vt ira dicã i infinitũ excedit alia pctã. Et ratio qz offensa intẽdit̃ ⁊ remittit̃ ꝫm sublimitatẽ psone. Jtẽ blasphemus peior est ydolatra. ex eo q̃ ydolatra honorẽ suũ aufert deo ex iḡrãtia Blasphemꝰ aũt nõ solũ honorẽ aufert: ꝫ etiã ꝓtumeliã infert ⁊ scienter. Jtẽ peior ẽ iudeis. qz iudei obturauerũt aures suas audita blasphemia ⁊ signa doloris ostẽderũt. xp̃iani aũt blasphemi ad blasphemiã rident ⁊ iocundant̃. Jtem peior hereticis: qz hereticꝰ loquit̃ ea q̃ credit esse vera. blasphemꝰ vero contra cõscientiã saã de deo dicat qđ scit non esse dicendũ. Jtẽ etiã peior cane. qz canis nõ mordet dñm suũ ⁊ bñfactorẽ suũ. Jp̃e vero blasphemꝰ dñm ⁊ bñfactorẽ suũ dilacerat: mordet ⁊ flagellat. ⁊ etiã vulnerat. De quo loquit̃ Aug. in quadã omel̃. dicẽs. Xp̃s flagellat̃ est flagellis iudeoꝝ: flagellat̃ ⁊ blasphemis falsoꝝ xp̃ianoꝝ. Nec ꝙs cogitare dz q̃ ꝓsuetudo illa pessima hoiz aliquẽ a gũitate excuset. imo magꝭ aggrauat. qz tanto sunt grauiora pctã q̃to diuciꝰ infelicẽ aiam detinent alligatã. ex de ꝓsuetu. Cũ tanto. Peruersa em̃ ꝓsuetudo ex diuturnitate tp̃is nõ alleuiat crimen: ꝫ potiꝰ auget. xxiiij. q. i sciens. Et de symo. non satis. ¶ Secundo blasphemia hic⁊ in futuro acrius punit̃. vñ Leui. xxiiij. dicit̃ q̃ egressus filius mulieris israelitis q̃ peperat de viro egyptio iurgat̃ ẽ cũ viro israelitico. Cũq; blasphemasset nomẽ domini ⁊ maledixisset: ei duct̃ est ad moysẽ q̃ misit eũ in carcerẽ donec nosceret q̃d iuberet dñs: Qui locutus est ad Moysen. Educ blasphemum extra castra: ⁊ ponẽt omnes qui audierũt manus suas super caput eiꝰ: ⁊ lapidabunt eũ omnes popli. Et deinde diuulgabat legem de blasphemoꝝ pena: dicẽs. Loquere ad filios israel. homo qui maledixerit ꝺo portabit peccatũ suũ. ⁊ qui blasphemauerit nomẽ dñi morte moriatur: ⁊ lapidibus obruet eum multitudo ppli. Unde Pius papa statuit vt habetur xxij. q. i. Si q̃s. q̃ si q̃s p capillum dei vel caput iurauerit: vel alio modo blasphemia vsus fuerit ꝓtra deuz si est in eccl̃iastico ordine ꝺz deponi. si est laycus debet anathematizari. Et si p creaturas q̃s iurauerit q̃ acerrime ꝺz castigari. ⁊ ꝫm leges talis iurans vltimo supplicio ꝺz puniri. Ju auten. vt non luxurie tur circa medĩ. Et extra de maledictio. c. Statuimus. habetur q̃ si quis contra deum vel aliquem sanctum maxime beataz virginem blasphemare presumpserit. debet septem diebus dñicis pre foribus ecclesie manifeste stare dum missa dicat̃. nec pallio nec vestimẽtis vestiri: ꝫ corrigiã circa collũ hꝫe: ⁊ septẽ pcedẽtibꝰ feriis sexta ieiunare in panẽ ⁊ aqua. nec debet ingredi ecclesiã. ꝫ inquãtũ põt diebꝰ q̃bꝰ ieiunat debet tres reficere pauperes: plures: vel pauciores ꝫm eius abundantiã. ¶ Uñ refert Greg. in li. dyalogoꝝ q̃ q̃dã habẽs puerũ q̃nq; annoꝝ quẽ tenerrime dilexit: ⁊ nimis delicate nutriẽs. cõsuetus erat nomẽ dñi blasphemare. Quadã die cũ pater eius teneret eũ i brachijs ⁊ blasphemaret: clamauit puer: Mauri boies. id est nigri veniunt ⁊ volunt me tollere. Qđ cum dixisset nomẽ dñi vt solitꝰ erat blasphemauit. ⁊ statim extinctus est. Si igit̃ deꝰ in puero q̃nq; annoꝝ sic se vindicauit de blasphemia nunq̃d ꝓcet adultis inueteratis in hoc pctõ. certe nõ. qz si hic nõ: tñ in futuro puniet tales. Uñ cũ q̃dã miles per oculos dñi in ludo iurasset prius oculꝰ ex capite exilijt ⁊ i aleã cecidit

Recitat etiã Damas. q̃ in bonomie ptibus duo q̃dã cõpatres fuerũt ⁊ amici. q̃ b⁹ simlr i cõuiuio discũbẽtib⁹ allat⁹ é gallus cocr⁹. quẽ vn⁹ i frustra ꝯcidit ⁊ piper cũ legumie supfudit. q̃ facto dixit vn⁹ eorũ: sic diuidas ipm. q̃ si sctũs Petr⁹ velit eũ reintegrare nõ possit. Cui alr etiaz rñdit. etiã si xp̃s iuberet ñ ippetuũ resurgerz. Ad hãc vocẽ repẽte gall⁹ viu⁹ surrexit ⁊ plumis exiliuit. alas more solito pcussit ⁊ cecinit. ⁊ excussis plumis totũ piper sup ipos aspsit. ⁊ ilico sacrilegi ⁊ blasphemi i aspsione pipis lepra pcussi sũt. ⁊ i posteros eoz pmãsit hereditaria ⁊c. ℙ Tertio blasphemia iter ⁊c. Nã blasphemia est pctm̃ i spm̃sctm̃. s. qõ nec hic nec i futuro remittr. Matb. xij. Spũs blasphemie nõ remittet. Dz ꝯ hocibidẽ õr. Omẽ pctm̃ blasphemie remittet homínibus. Rñdet Astaxañ. in sum. q̃ si blasphemia fiat ex coactõe peccat ꝯ p̃ez si ex deceptõe: ꝯ filiũ. si ex certa malicia: ꝯ spm̃ sctm̃. ſm eñ veritatẽ omne pctm̃ est ꝯ trinitatẽ appropriate tñ pctm̃ commissuz ex infirmitate õr eẽ ꝯtra patrẽ cui potẽtia appropriat. ꝯmissũ ex ignorãtia cõtra filium cui sapia. cõmissum vero ex certa malicia cõtra spm̃sctm̃: cui bonitas appropriat. qõ etiã õr irremissibile. Dz hoc est tripliciter. Uno modo negatiue. scz q̃ nullo modo põt remitti. vt pctã demonũ ⁊ damnatoz. Alio modo ꝯtrarie. scz q̃ hz cotrariã dispositõnẽ ad remissionẽ: vt pctã q̃ fiunt ex certa malicia. q̃ dicunt irremissibilia. i. valde de difficili remissibília. Tertio modo priuatiue. s. q̃ i se nõ est aptũ natũ vl dignuz remitti. ſvt quodlibet pctm̃ mortale. Si ergo blasphemia fiat ex coactiõe vel deceptõe dicitur irremissibil. qz secũ hz causam annexam diuine mie ꝓuocatiuã ad remissionem. Si autem blasphemia cõmittatur ex certa malicia: tunc dicit esse irremissibilis. nõ qz nõ possit remitti vel qz nõ remittat: ſ qz nõ hz secũ causam motiuam ad remissionẽ. Et de hac õr in autoritate allegata spũs blasphemie. i. blasphemia illata ex certa malicia: ⁊ qõlibet aliõ peccatũ factũ ex certa malicia é irremissibile ideſt vix vl difficilr remissibile. qz nullã excusatõez hz. Cũ igr difficilr remittat ⁊ directi⁹ agat ꝯ deũ: ⁊ a cõsuetudie q̃s. inmatũ q̃ pauci ponderãt ei⁹ grauitatẽ. nec de eo peniteãt vel cõfiteant. videtur certi⁹ eẽ de dãnatõne. Dz igr hõ cauere ab illa dãnosa ⁊ piculosa ꝯsuetudie seipsum moderare ⁊ alios corripere facientes qz in his. s. maledicẽdo vel blasphemando datur vera ⁊ infallibil ostẽsio filiorũ diaboli: q̃ in loq̃la illa distinguũtur a filijs dei ⁊ ab hereditat⁹ celi vt declarari p̃t in tali exẽplo. Fuit q̃dã rex hñs vxorẽ ex q̃ vt putauit tres filios habuit. Cũ autẽ q̃dã die cũ eo vxor ꝓtẽderet: passionibus mota ei impropauit dicẽs. Tu credis ex me tres filios hr̃e. vn⁹ tñ tm̃ est tu⁹: nec voluit sibi q̃s ille legittimus essz indicare. nũc vxore ꝺfũcta p̃ ad mortẽ cepit egrotare. faciẽsq̃ testamẽtũ filio suo legittimo oĩa dimisit p⁹ mortẽ. Int̃ filios ꝓtẽtio fuit facta q̃s int̃ eos hereꝭ eẽt: ⁊ cã deducta é ad iudicẽ. q̃ ꝓcepit vt p̃ eoz mortu⁹ ad arborẽ ligaret. ⁊ ille q̃ directi⁹ i eũ sagittã mitterz hereditatẽ eẽt possessur⁹. duo vo illegittimi sagittauerũt: ⁊ tertiꝰ sagittare noluit. ⁊ offens⁹ alijs duobus dixit se nõ posse p̃ez suũ sagittare. hoc cognitũ erat q̃ ipe erat legittim⁹ filiꝰ: ⁊ data é ei hereditas ⁊c. Simile iudiciũ fecẽ Salmon. iij. Reg. iij. Sic filij diaboli nõ õr. nõ curãt xp̃z patrez oĩm nr̃m. nec mr̃em mie vbis ꝓtumeliosis vulnerare. vel sagittare vbis blasphemis. In signuz q̃ hereditatẽ nũq̃ habebunt glie celestis quoz heu é maior numer⁹. Tertiꝰ filius scz q̃ deũ blasphemare ptimescit honorẽ deo ⁊ sctis tribuit. Hic ver⁹ heres é xp̃i: ⁊ vitam eternam possidebit.

Feria quinta post iudica. Ser. xxxvij.

Ogabat ieſuz qui daz phariseꝰ vt mãducaret cum illo: Luce. vij. Scõm Plinĩũ ⁊ Jsidorum. Lupus est aial multũ vorax ⁊ magne astutie ad predandũ. Quãdo eñ noctu p̃ de gratia ad ouile pergit ne canes eiꝰ sentiãt odorez cõtra ventũ leuiter vadit: ⁊ si aliquo casu pes eius calcando sup aliq̃d strepitũ facit: ipm pedẽ duro morsu castigat. De quo narrat Ouidꝰ li. i. metha. q̃ iupit⁹ deꝰ celi post q̃ accẽta corruptõe totiꝰ humani generis cũ dijs vniuersis cõsiliũ celebrasset q̃ totũ genꝰ humanũ diluuio submergi deberet. Primo voluit psonaliter ad mũdũ descẽdere: ⁊ terrã sub alia

ſpecie circūire. ſi crimia q̄ de hoīb⁹ dice/
bant eſſēt vera videret. Iſte g̈ hūana in
dut⁹ imagīe deſcēdit ī terrā vbi cū licha
one neq̄ſſimū quēdā tirānū viſitaret. qui
q̄dē lichaon parato ſibi quodā lecto ī do
mo ſua ip̄m occulte occidere attēptauit.
ꝓp̄t qđ dict⁹ lichaon ab ip̄o mutat⁹ eſt
in lupū: ⁊ vt lup⁹ vlulare cepit ⁊ vagabū
dus p nemora circūire. Rei āt vītas fu
it illa: qz cū mlti cēnt ꝓfederati ad bellā/
dū ꝯ ioue regē crethe: q̄ ſe deū a ſuis ſub
dit̄ faciebat credi: ⁊ vtens magicis arti/
b⁹ adorari ꝑ explorādo exercitu iimico/
rū mutādo habitu vſq; ad archadiā tan
dem venit: vbi fraudulēter a lichaone re
cept⁹ nocte ꝑtis īſidijs lichaon ip̄m oc
cidere attēptauit. ꝓp̄t qđ iupiter terram
ſuam ſibi abſtulit: ⁊ mortē prudēter p/
cauēs ip̄e in mortē ⁊ i ſiluā fugere coegit
vbi diu rapis ⁊ latrocinijs vixit. ⁊ ſic mu
tat⁹ in lupū nō imerito dict⁹ fuit. Recte
chariſſimi tal̄ lichaon lupus videt̄ fuiſſe
ppl̄us iudeoꝝ puerſ⁹. Cōſtat em̄ q̄ ſum
mus iupiter dei fili⁹ aſſumpta hūana
ima gine p incarnatōem ad terrā noſcit̄ de
ſcēdiſſe. Iux illō Baruch. iij. Poſtea in
terris viſ⁹ ē: ⁊ cū hoīb⁹ cōuerſat⁹ ē. Do/
mū etiā lichaonis. i. iudeoꝝ ppl̄m volu/
it ꝑſonal̄r viſitare. Iudei vo lupino mo
re fraudulēter deuorare eū ⁊ occidere eū
ſp queſierūt lente ſub ſpecie pietat̄: nūc
vbis. nūc fact̄ imuadētes ne eoꝝ fraudu
lentiā agnoſceret ⁊ i lecto crucis ꝑato ⁊
intēto moreret̄. R In hūc fine etiam
phariſe⁹ de quo p̄ns text⁹ loq̄tur eū ad
mēſā ſuā inuitat. vt q̄ alias ꝺ nullo rep
hēdi vl̄ capi poterat. ſaltē i mēſa vbi ma
ior ē familiaritas ī cibo ſumēdo ⁊ collo/
quēdo caperet̄. Bartholome⁹ brixien. in
glo. ſup illo vbo oēs. xvij. q. i. oēs. dic̄ q̄
facili⁹ q̄s decipit̄ ītrer epulas. ſic herodes
decept⁹ i mēſa āputari fecit caput ioīis
baptiſte. xxij. q. iiij. Unuſq̄ſq; . X̄ps igr̄
fili⁹ dei noſcens oia etiā corda eoꝝ puer
ſa falli nō poterat. i. mortē quā ip̄i i lecto
crucis ſibi pauerūt ſauit ⁊ potuit p reſur
rectionē euadere: ⁊ i penā eos diſp̄gere:
vt q̄ſi lupi egētes miſerabil̄r p orbē va/
garent̄. Hāc penā eis ☞ ſeas p̄dixit ix.
c. dicēs. Abijciet eos de⁹ me⁹. qz ñ audie
rūt eū: ⁊ erūt vagi in natōib⁹. notāter dic̄
qz nō audierūt eū. Ipe nāq; x̄ps vt omēs
ſaluaret ad oēs docēdo acceſſit ad pcō/
res vt eos ad pn̄iaz vocaret. ad amicos:
vt ad deuotōem eos excitaret. ad paupe
res: vt in opiā eoꝝ ſublenaret. ad diuites
⁊ phariſeos: vt ſupbiā eoꝝ cōfutaret: et
viā vītat̄ doceret. Hec em̄ ē rō q̄re roga
tus a phariſeo domū ei⁹ intrauit. vt ꝺr ī
themate. Querit̄ cū x̄p̄s diuerſis pctō
rib⁹ ⁊ phariſeis comedēdo cōicauerit et
bibendo an etiā x̄pianis liceat excōicat̄.
⁊ ab eccl̄ia diuiſis comedēdo ⁊ etiā hu/
iuſmodi ꝓticipare. Et videt̄ q̄ ſic exēplo
x̄pi. In oppoſitū eſt illud qđ h̄r ī can. xi.
q. iij. c. Sicut. ⁊ in trib⁹ capl̄is ſequētib⁹
q̄ cū excōicato null⁹ ꝺz ꝓticipare nec lo/
quēdo nec ſalutādo nec bibēdo nec come
dēdo. ☞ Pro quo notādū. q̄ duplex
h̄ excōicatio. ſ. maior ⁊ minor. Maior
excōicatio eſt q̄ ꝺr anathema. q̄ hoīes ſe
parat a ſacramētis ab īgreſſu eccl̄ie ⁊ a
cōione fideliū. ita q̄ oīa bona q̄ fidelib⁹
a ſacramētis eccl̄ie: ſiue merito paſſionis
x̄pi: ſiue merit̄ oīm ſctoꝝ: ſiue deuotoꝝ fi
deliū ꝓueniūt. tali excōicato nō ꝓſūt ad
ſalutē: nec etiā ꝓpria bōa. qz ſicut ram⁹
aridus ⁊ putridus in viridi arbore ⁊ fru
ctuoſa nō eſt ſuſceptibil̄ hūiditat̄ radic̄.
q̄nis ſit alijs cōiunct⁹ i arbore: ſic excōi
cat⁹ licet cōuerſet̄ cū hoīb⁹ in eccl̄ia. qz
caret gr̄a q̄ eſt vita ſpūal̄. talis eſt mortu
us aridus ⁊ putridus: nec ſuſceptibilis
meritorū: nec quorūcunq; bonoꝝ eccl̄ie.
Talis ergo vt cognoſcat ſe ſeparū ab oī
bus bonis ⁊ etiā a ſocietate fideliū ⁊ cō/
munione ſctoꝝ in celis nō debet intrare
eccl̄iaz q̄ ſibi interdicit̄: nec ad orā dū: nec
diuina audiēdū: nec in valuis eccl̄ie eccl̄
te nec manifeſte ſtare. qz ſp ptinacit̄ faci/
ens ꝺ peccat mortal̄r. Cōcedit̄ tn̄ ſibi vt
eo citi⁹ ſatiſfaciat ⁊ illumiet̄ q̄ in eccl̄ia
iſto tpe interdicto verbū dei audiat. dū/
modo diuina nō celebrant̄. ⁊ q̄ ſimplici
ter ꝑ eccl̄iam tranſire poſſit. Ceteri etiaz
x̄piani tenent̄ talem excōicatū vitare. q̄
nec oſculo nec ſalutatōe ſimplici nec in
mēſa vt p̄dictū eſt dēnt ſibi cōicare. ⁊ ꝺ fa
cies incurrit ip̄o facto in mortē excōicati
onē: ⁊ peccat etiā mortal̄r. Et ꝑſequēter
ꝓuatur etiā oībus bonis eccl̄ie: vſq; ad
abſolutiōem. Hoc attendere dēnt hoies
q̄ iudeos ſecū ꝓmittūt ſtare in cōuiuijs:
ludēdo: loquēdo: q̄ grauiter peccāt mor/
taliter quotienſcūq; hoc fecerint. T
Dz querit̄ an aliquo caſu lz excōicato ta

li participare. Dicunt doctores ꝙ sic. ſm ꝙ notatur in iſto verſu. ſ. Utile lex humi
Versus. leres ignorata necesse. Utile ꝓpter vtili
tatē mea: ⁊ neipē cōmodū habeat poſſuꝫ participare excōicato loquendo. Itē pro pter vtilitatē aie eius eū exhortando poſ ſum etiā ei loqui. Lex propt̄ eandē legez que est viro ⁊ vxori. Uxor em̄ pōt cōmu/ nicare viro: ⁊ ecōuerſo. Humile sic̄ est in fi lijs. ſeruis. ancillis. ⁊ mercēnarijs. Res ignorata. Ignorātia em̄ ibi excuſat: niſi ſit ig̃rantia craſſa. Neceſſe. Neceſſitas ex cuſat. vt in pegrinis ⁊ viatorib⁹ ⁊ hmōi. ¶ Sed q̄rit̄ q̄n q̄s in illā excōicatio nē incidat. dico ꝙ q̄n quis incidit in here ſim damnatā. vel nouā ſectā fingit. ⁊ de ſacramēt̄ alit̄ ſentit q̄ romana ecc̄a p/ dicat ⁊ obſeruat. vel ſi q̄s eſſet defenſator vel fautor hereticoꝝ. Itē q̄ pturbat pſo/ nā eccleſiaſticā. vel iniectiōe manuū violē taꝝ. vel q̄ exactionaret eos ꝓtra libertatē eccleſiaſticā. Itē qui incēdit vel frangit eccleſiā: vl̄ aliquid enorme intus cōmittit rapiēdo forte de altari corp⁹ x̄pi. altare de ſtruēdo. frāgēdo crucē ⁊ hmōi. Itē cū q̄s p ſe vel per aliū falſificat l̄ras pape cum fautorib⁹ ſuis. vel cū q̄s vtitur ſcient̄ l̄ris apoſtolicis etiam ab alijs falſatis. In his em̄ caſib⁹ excōicatur tācito perpetrat delictum. ⁊ ꝺr ipſo iure excōmunicatus. Item illa excommunicatio etiā infligit̄ a iudice. quādo iudex aliquē excōicat vl̄ fa cit denunciare de ꝓtumacia: vtputa: non veniendo ad iudiciū. vel recepta citatiōe peremptoria. ⁊ venire ꝺ tēnit. ſiue qr mali cioſe ſeipm occultat. ſiue alias impedit ne citatio ad ipm veniat. Secūda excōmu/ nicatio eſt q̄ ꝺr minor. Illa tm̄ ſepat a ſa cramentis. ſ. ꝙ hoīes excōicati minori ex cōicationē nō debent ſuſcipere ſacramen ta. ⁊ illa infligit̄ ipo iure homi q̄ncq̄ q̄ ad deū tm̄. aliq̄n quo ad deū ⁊ quo ad eccleſi am. Quo ad deū tantum infligit̄ q̄ citro pctm̄ mortale cōmittit̄. etiā ſola cogitati/ one. Sap. i. Peruerſe cogitatiōes ſepāt a deo. q̄ em̄ peccat mortalit̄ ſepatus eſt a deo: ⁊ tradit̄ ſathane. xi. q. iij. audi. Et ſi talis recipit ſacramētū euchariſtie vel ce/ tera ſacramēta eccl̄ie. recipit ea ad ꝺānati onē ſuā. ⁊ nō ad ſalutē. de coha. cle. ⁊ mu/ lie. c. fi. Ex quo ad deū ⁊ eccl̄iam infligit̄ ipſo iure. q̄n q̄s ꝯmunicat excōmunicato ſacrilegiū cōmittit. notorius fornicator. ſymoniacus. pauperuꝫ oppreſſor. raptor manifeſtus. public⁹ vſurarius. meretrix: ⁊ oēs notorij peccatores. hec Innocēti⁹ de ſen. excō. in glo. ſup. c. i. Patet per hec q̄d ſit ad argumentū contrariū dicenduꝫ ſ. in his q̄ ad ſalutem anime pertinent. vt reductionis: informationis: ⁊ correctōis cauſa poteſt quis excommunicato cōmu/ nicare. ſicut x̄pus communicauit cū pha/ riſeis ⁊ peccatoribus comedēdo ⁊ loquē/ do ⁊c̄. ✠ Quantum nunc ad euāge/ licā ꝓſecutionē eſt ſciendū ꝙ ſancta mat̄ eccleſia cupiens filios ſuos ſaluare per to tam quadrageſimā tā verbis q̄ꝫ facti x̄pi oſtendit q̄ꝫ grata ſit ſancta penitētia deo: angelis dilecta ⁊ pcōribus vtilis ⁊ neceſ ſaria. Et quia citius ⁊ facili⁹ credim⁹ exē plis q̄ꝫ dictis Ideo hodie ponitur exem/ plum apertiſſimum vni⁹ peccatricis. que penitentiaꝫ agens ſuoꝝ peccatoꝝ a x̄po miſericorditer veniam obtinuit ⁊ gratiā. Et ſm hoc ſunt tres partes. In pma no tatur mulieris exemplaris conuerſio. ibi. Ecce mulier ⁊c̄. In ſecunda amoris pecu liaris oſtenſio. ibi. vides hanc mulierem: In tertia ſaluatoris ſalutaris remunera tio ibi. ꝓpter qd̄ dico tibi.

Quātū ad pmā ptē dici/ tur ꝙ quidā phariſeus. i. diuiſus mor⁹ ab alijs ⁊ vita. ⁊c̄. Moraliter per hoc qd̄ dicit̄ hic Maria ſuper conuiuantes ve nit ad querendum ieſum notat̄ fructuoſa conuerſio ⁊ exemplaris peccatrīcis ani/ me per peccatum a deo longe elongate. Videm⁹ em̄ naturaliter nihil quieſcere ñ continue moueri donec ad principiū ⁊ ve rū originē ⁊ locū proprium perueniat. iiij phiſi. In hunc finem lapis petit deorſuꝫ terrā. ignis ſurſum ſperā igneā. flos ſolē. Sic igit̄ in aduētu p̄ris puer ridet ⁊ leta/ tur q̄ſi de formali p̄ncipio ſuo. ſic oīa aian tia adueniente ſole ridere dicūtur ⁊ gau/ dere tranſſumptiue. qr vegetabilia: arbo/ res: flores: ⁊ plante: oēs ſe extēdūt: florēt: ⁊ ſurſum eleuāt. ⁊ ſoli q̄ſi formali p̄ncipio ſe inclināt. qd̄ maxime in ſolſequio appa ret. ꝙ ſole oriēte ſe apit: ⁊ x̄us ſolē x̄tit. ñ occidente iterꝫ ſe claudit. ⁊ iō ꝺr ſponſa ſolis. De qua narrat Ouidi⁹ li. iiij. metħ ꝙ fuit q̄dā nimpha dicta elyſia quā phe b⁹ multū dilexit. ſed de viro ſuo facta ze/ lotipa ꝓ eo ꝙ etiam aliā virginem ama/

Clima

Leucothoe.

Orchamus.

ret. pdit xp̃m gine p̃ri q̃ ipaz puellã viuaz in tra fodit. t sic ipa elysia recapasse amore sol' pditũ estimauit. Verũtñ sole ꝺ eã irato noluit ipaz ãpli⁹ diligẽ. Ipaxo solé imo derate diligẽs nõ cessat ipm oi die respicẽ. t vbicũqꝫ se xti⁹ oculos ad ipm inclinare cupit. ſ q; sol sibi nõ miserabat' ió ipsa i semetipa emarcuit t defec. t i florẽ q̃ ꝺr solsequiñ mutata fuit. Hec p tanto ppo sui. q; de⁹ oim tã visibiliũ q̃ inuisibiliũ rerũ extat p̃ncipiũ. Ex mgro. ij. sen. di. i. A q̃ st oia t in quẽ reducunt'. xij. methaphꝫ

y Alia spõsa xp̃i magꝝ dilecta q̃ ét singularẽ bonitat' sue influentiã accepit. ꝺz solũ in eo letari: nec in alio q̃escẽ terreno. ipm toto corde diligẽ nec vnq̃ ment' oculũ ab eo xtere. Si aũt ꝓtingat ipam per pctm̃ zelotipã fieri q̃ sol iusticie dedignatur eã p miaz vlt' respicẽ: ſ potiꝰ vilipẽdẽ t vitare. Eccl'. xij. Altissim⁹ odio hz pctõres. ꝺz statim se ad xp̃m solẽ iusticie p deuotionẽ t amarã ꝓtritionẽ ꝙuertẽ p ipius imitationẽ eũ seq̃ t ad oia xtutũ puncta: ad q̃ eũ ipe sol iusticie ꝙuertit mental'r inclinare t in florẽ honeste ꝙuersatiõis finalit' se mutare. Et p culdubio si aia peccatrix talit' se ad sponsũ suũ ꝙuertit t mutatur: ipe xsa vice ad aiam se misericorditer ꝙuertit t idulgẽtiã t veniã ei ꝓcedit. Zach. i. Cõuertimini ad me i toto corde vro t ego ꝙuertar ad vos. Sup q̃ dic̃ Bratianus de peni. di. i. Cõuertimi Z Cõuersio ꝺr q̃si cordis vndicꝫ xsio. Si autẽ cor nr̃m vndicꝫ a malo ad deũ ꝙuertitur mox sue ꝙuersionis fructũ meret' vt deus ab ira ad miam ꝙuersus pcti p̃stet indulgentiã. cui⁹ p̃mo ꝓpabat vindictã.

¶ Volẽs igit' se fructuose cũ Magdalena ad deũ ꝙuertẽ t xp̃m misericordit' inuenire: ꝺz cor ab exterioriꝫ total'r abstrahere Affectũ in deũ t post deũ infatigabilit' dirigẽ. Effectũ amoris in opib⁹ realit' ostẽdere. Primo ꝺz quilibet cor suũ ab exteriorib⁹ totalit' abstrahẽ: t nihil de eis ꝓtra deũ amare. hoc docet forma cordis qꝺ supius é latũ t a ptũ: t infer⁹ strictũ t clausum. Ad innuẽdũ q̃ solũ ea q̃ sursum sũt ꝺz amare t desiderare t iferiora ñ admittere: nisi ad necitatẽ t alia refutare vt ster cora. Juxta exhortõnẽ ap'li Col'. iij. Que sursum sũt sapite: nõ q̃ sup terrã: Cui⁹ rõ est. q; oia q̃ sunt in mũdo t in terra vana falsa t instabilia st' t puersa. Maligni-

tas mõ in mũdo tm̃ invaluit. obtinens q̃ victoriã q̃ nihil reputat' humil' ſ maligsus. paup nõ amat' ſ pecuniosus. q̃erus t pacific⁹ spnit'. ſ brigosus: clamorosus: exaudit'. cast⁹ t tẽperatus nõ q̃rit'. ſz venere⁹: gulosus. t sic mõ puerso oia fuit. B Et est in mũdo quodãmõ sicut in curijs dñoz fieri ꝓsueuit ſm q̃ de quodã garsone recitat' q̃ dicebat tria fieri in curijs. q̃ si bene fieret se mõ opposito haberẽt. Primũ qui peius sunt vestiti remoti⁹ ab igne locant'. Secundũ. qui pl⁹ esuriũt debili⁹ ꝓcurant'. Tertiũ: qui posteri⁹ ponunt' de mẽsa citi⁹ vocant'. t sic de mũdo isto. s. i seculo nequã. vt cõiter oia aliter fiũt q̃ fieri deberẽt seu debẽt. Ideo cor nr̃m abstrahere debem⁹ a mũdo t eũ nõ diligere. iux illud. i. Joh. ij. Nolite diligere mũdũ: neq̃ ea q̃ in mũdo st' Nam ea q̃ in mũdo st' diliguntur: aut ꝓpt' delectationẽ: aut ꝓpter vtilitatẽ. Si ꝓpter delectationẽ exprimur q̃ delectatio illa vana: falsa: infidelis: t instabilis est. Dilectio nãq̃ inordinata siue carnal' viri t mulieris videtur maximũ delectabile esse. q̃ nequaq̃ timiari absq̃ maxima deceptioe t amaritudie põt. Dũ em̃ mulier putat se solã amari a dilecto: latent decẽ vel plures diminuentes ei⁹ amorẽ. t ecõuerso: q̃ vir inuenit' vbi amor solũmodo maneat impmixtus. Ex quo sequit' maxima dissensio t cordis amaritudo. sic in sil'ipz p Ouidiũ li. iiij. merb. de elysia sponsa sol'. q̃ dũ solẽ ardẽter amaret ipe aliã puellã lenthocoe pulcherrimã ita ardẽter amabat. q̃ mundu⁊ qñ q̃ illumiare oblinisceba'. t qñq̃ tardi⁹ q̃ ꝓsueuerat surgẽs qñq̃ horã sui ortus anticipãs. Jo mũdi regimẽ dimisisse videba'. ordoq̃ rerũ ꝓpt' hoc mirabiliter turbaba'. Quo facto elysia facta zelotipa solis adulteriũ p̃ri filie lenthocoe reuelauit: q̃ eã viuã in terrã fodit. ad quaz sol radios suos vertẽs: ſ ipam mortuã ñ valens resuscitare eã in virgã thureã transmutauit. t thus eius ad sacrificandũ sibi t alijs numinib⁹ ordinauit. Ecce hm̃i finẽ amoris t falsitatẽ. elysia estimauit se p cunctis amari a sole: q̃ tm̃ aliã magꝝ dilexit. t sic ipa p̃ dolore emarcuit. lenthocoe viua sepelit' t nihil nisi fumũ. i. famã p⁹ se reliq̃t. Sol amicũ se oñdit: q̃ false amicitiã recusauit. Hanc falsitatẽ t finis amaritudinẽ attẽdere debẽt viri t mulieres dũ soles

Lenthocoe.

splẽdere respiciũt. Attendaſ instabilitas ⁊ falsitas amoris dũ thurẽ ascẽdere vł sol seq̃ũ vidẽt marcessere. ꝯsiderẽt finis amaritudinẽ. q̃to em̃ amor intẽsior est duorũ in sociatiõe: tanto amarior est finis in separatiõe. extrema em̃ gaudij lucrũ occupat puer. xiiij. vnde Jaco. iij. adulteri nescitis q̃ amicicia huius mũdi inimica est deo. Qui ꝯ voluerit esse amicus huiꝰ seculi. inimicus dei cõstituit. ¶ Secũdũ qđ in hoc mũdo diligit est honor ⁊ glia: et hoc ppt̃ vtilitatẽ ⁊ lucrũ. Quãte aũt instabilitaꝫ hec fuerit oia ⁊ falsitaꝫ. pz in nris predecessoribꝰ q̃ oẽs miserabilit relinquentes potẽtiã. honorẽ ⁊ gl'am siue abundãtiã diuiciaꝝ pauperes mortui sunt. nec q̃cq̃ secũ detulerũt. ps. Ne timueris cũ diues factꝰ fuerit hõ. ⁊ cum multiplicata fuerit glia domꝰ eiꝰ. Qm̃ cũ interierit nõ sumet oia neq; descendet cũ eo glia domꝰ eius Et seq̃tur. Introibit vsq; in ꝓgenies patrũ suoꝝ ⁊ vsq; ieternũ nõ videbit lumẽ. ps. xlviij. Volẽs igit eternaliꝝ lumẽ glie delectabilit vidẽ: nccio cor suũ ab his oibus abstrahat cũ sapiẽte: Qui cũ oia sub sole inuestigatꝰ eẽt dixisset q; in corde suo vadã ⁊ affluã delicijs fruar bonis. ⁊ vidit q̃ hoc quoq; esset vanitas dixit. quid frustra decipis. cogitauit in corde suo abstrahere a vino. i. omni delectatiõe mũdi. carnẽ suã ⁊ animũ suũ trãsferre ad sapiaz s. deũ altissimũ. Eccl. i. ⁊. ij. Sic etiam ista bñdicta ⁊ gl'osa maria magdalena q̃ more mundanoꝝ in vanitate dies suos miserabil'r ꝓsumpsit. q̃ illuminata interiꝰ grã diuina vitã fedã ꝓsiderauit fallacẽ ⁊ detestabilẽ p̃ displicentiã abstraxit cor suum ⁊ ad fontẽ mie mor'lauãdo cucurrit. Unde Greg. in ome. Quia turpitudis sue maculas aspexit lauãdo ad fontẽ mie cucurrit. cõuiuãtes nõ erubuit: nã q; semeripaz ẽ̃uiter erubescebat intꝰ: nihil eẽ credidit qđ verecũdaret foris. cuiꝰ em̃ tã saxeũ pectus ille huiꝰ peccatricis lacrime ad exemplũ penitẽdi ñ emolliũt. ⁊ abstrahẽdi cor ab huiꝰ mũdi vanitatibꝰ nõ inducũt.

¶ Secũdo dz affectũ in deũ ⁊ pꝰ deũ infatigabiliter dirigẽ: qđ fit q̃n ꝓtinuum bz volatũ p̃ desideriũ in deũ sine oi impedimento. Quare Isa. xl. Qui spant in dño mutabũt fortitudinẽ suã. assumẽt pennas vt aq̃le: volabũt ⁊ nõ deficiẽt. i. q̃ de seipsis ⁊ rebꝰ trãsitorijs nõ p̃sumũt. ß solum spẽrant in dño. mutabunt fortitudinẽ ꝓpriã q̃ pigra ⁊ tarda ⁊ debilis est ad sustinendũ grauia: ß gr̃a diuina efficiũtur fortes ⁊ veloces in deũ p̃ ꝓtemplationẽ. sic aq̃la q̃ ꝑm Isiõ ab acumine oculoꝝ dicit q̃ tã limpidi visus ꝛ esse vt cũ in aere sup maria imobili pẽna deferat. solem irreuerberatis oculis in sue rote circũferẽtia intuet: nec sui visus acies obtundit: nec claritate solaris lumis disgregat vt dicit Amb. Est etiã sup̃ aliaꝝ auiũ vires fortis ⁊ eiꝰ fortitudo maxie viget i alis ⁊ pẽnis ⁊ iõ leuit surs̃ũ altissime volat. Sic exonerati ab istis trãsitorijs p̃ gr̃am coopantẽ p̃ affectũ leuissime alte in deũ tolluntur In quo sine impedimẽto deus dulcissime ꝓtẽplant. Sic etiã magnes q̃dã occulta ꝛ virtute ferrũ ad se trahit. Sic deꝰ occulta virtute bonitatis sue affectũ mentis vltra vires naturales ad se trahit surs̃ũ ⁊ suauitate ita inebriat q̃ de nullo alio deposit: nisi in solo deo q̃etari possit. Unꝺ Augu. i. ꝓfes. Fecisti nos dñe ad te. inq̃etũ est cor nr̃m donec quiescat in te. ⁊ p̃s. Satiabor cũ apparuerit glia tua. Figurat ⁊ exẽplificatur in tribꝰ discipulis quos xp̃s secũ assũpsit in montẽ vbi transfiguratꝰ est. ⁊ ãte eos oñdens eis gl'iam resurrectiõis ⁊ secreta sue cognitiõis. Petrꝰ obediẽs. Jacobꝰ supplantator ⁊ mũdi ꝓtẽptor. Johãnes in quo ẽ gratia. assumũtur a xp̃o ad altitudinẽ ꝓtẽplatiõis: vbi xp̃us añ eos trãsfigurat ⁊ apparẽt cũ eo loq̃ntes moyses ⁊ helias. ß eleuãtes oculos neminem vidẽt nisi solũ ieſuz. q; aia in excessu mentis ⁊ alienatiõe virtute occulta diuie bõitat̃ sup̃ seip̃am eleuata sic in xp̃m trãsformat: vt nihil cogitet nisi ihz. nihil videat nisi ihm. nihil sapiat nisi ihm. vñ Dyoni. ad tyt̃ ꝑm vnã translationẽ. cũ teip̃m et oia p̃ mẽtis excessum nullo inferiori retinaculo ꝓpediꝰ trãscenderis ab oñi ꝓcupia ⁊ cura absolutꝰ ⁊ purgatꝰ: tũc tandem sic cuncta auferẽs ⁊ ab oibꝰ expeditꝰ sursum ageris ad supsubstantialẽ radium diuine ico̊prehẽsibiliratis. Unꝺ q̃n deuota magdalena se p̃ displicentiã oim pctoꝝ totaliter purgauit ⁊ ab oñi mala concupia se liberauit ⁊ absoluit tracta fuit diuina virtute ⁊ mia sursum in xp̃m tã vigorose vt nł lo obstaculo cõfusionis vel muliebris erubescẽtie ⁊ pudoris posset ipediri quin trahentẽ ieſum ⁊ ducentẽ eã q̃reret ⁊ videret

lacrimis lauaret: oscularet: ⁊ tergeret. ꝙre dicit Bregor. in omel. Cōsiderauit nāq; ꝙd fecit ⁊ noluit moderari ꝙd faceret sup ꝓuuātes ingressa nō iussa venit int epulas lacrimas obtulit. ꝙ nimirū ipe eaz ꝓ miam traxit intus ꝙ per mansuetudinez suscepit foris. Discite ꝯ quo dolore ardet ꝙ flere inter epulas non erubescat. Cogitanti igit mihi de marie pnia flere magis libet ꝙ aliꝙd dicere. Vñ legit de ei⁹ cōuersione ꝙ ꝙdam vice post ꝙ setalibus voluptatib⁹ dedit ꝙuertere eā volēs xps ex sua mia ⁊ ad viā reducere veritaꝙ ea dormiēte talē habuit visionē ꝙ mulierē quādā pulcherrimā in vlnis suis speciosissimū puerū baiulantē vidit ꝙ ante eā stans ait. His filiū meū pulcherrimū ditissimū ⁊ potentissimū habere in spōsum. Magdalena eū studiose intuēs in eius mox amore succēsa vehemētissime rīndit sic. Et dña: nō habebis eū. nisi vitā quaz nunc habes relinquas. ⁊ vitā seqris quā iesus ꝓdicat. ꝙ euigilata quasi amore fervens nō stetit: ꝫ medullit⁹ corde cōmota cucurrit vbi iesum inuenit. stans retro secus pedes ei⁹ lacrimis rigauit pedes ei⁹. ⁊c Tertio debet hō amoris affectū oīde re in effectu operū bonoz. i. Job. iij. Filioli mei non diligam⁹ verbo neq; lingua: ꝫ ope ⁊ veritate. Sicut em̄ ignis nutritur p ligna. roborat ⁊ ꝓtinuat ac firmat. sic dilectio dei p opa virtutū roborat: et firmat ⁊ continuatur. Debēt aūthui⁹ opera virtutū esse contraria viciorū. qz ꝫm Ypocratez in amphorismis. Contraria ꝯrijs curari oꝑtet. nam morb⁹ causat⁹ ex frigiditate curatur p calidū ⁊ ecōuerso. Sic ⁊ vicia si curari debēt: oz hoc fieri p cōtraria virtutes: vt luxuria causata p calorem curet p frigiditatē ꝓtinētie. gula p tēperantiā. loquacitas p silentiū. sic etiā deuota Magdalena fecit. ⁊ sua vicia curauit.

manus. Nā man⁹ ei⁹ q̄ ante opa pietatis abhorrebant p⁹ ꝓuersionē pedib⁹ xpi piū obsequiū exbibebāt. os ei⁹ qō pri⁹ vana ⁊ immūda locutū fuit. piū oscul̄ū xpo infixit.

os.

oculus. oculis qb⁹ trena viderat: ⁊ nutrib⁹ vanis deliqrat xpm tā dulcit intuet ⁊ amaras fudit lacrimas. Vñ Brego. Quot obiectamēta in se habuit: tot olocausta de se fecit ⁊c: ꝫ Sz q̄rit an magdalena cōuersa ꝓtinētia mentē ⁊ corpis fuiēs xpo: aū ꝓuersionē actuali incōtinētia displicuerit deo. i. q̄rit an ꝓbari possit ꝙ actualr peccauerit ope sic forte volūtate ⁊ ꝓsensu

Et vī ꝙ ope peccauerit ⁊ de facto lapsa fuerit. qz Marci. vi. dr ꝙ xps septē dēmonia ab ea eiecit. Blo. plena vniūsis vicijs fuit. i. septē peccatis criminalib⁹. ꝫ actualis luxuria ē ētrynū de illis. ꝯ. Itē Lucas hic eā noīat peccatricē. ꝫ ꝑm cōem cursum publice peccātes appellari solēt peccatrices ꝯ. In oppositū ꝙ nō peccauit ope. ꝓbat sic. Nā vt videm⁹ illud petm̄ cōiter ꝓpter pauptatē ⁊ defectū ꝓpetrat. ꝫ ipa dines fuit de stirpe regia. fratrē Lazar militē habuit. ⁊ sororē Martham q̄ diuidētes hereditatē patris magdalū castrū vñ magdalena dicta est sibi cecidit. bethania marthe ⁊ magdalene simℓ ⁊ lazaro hirlz Et iō si magdalena nihil habuisset Lazarus frater ei⁹ ⁊ martha soror ei subuenissent. nec eā ita confusibilit meretricari ꝓmisissent. ꝙcludit igit ꝓpositum. Secūdo vbicunq; in sacra scriptura aliqua ꝓsona legit peccasse noīat loc⁹. persona: ⁊ tps. ꝫ hoc de magdalena nusq; hī. ꝫ Luca s solū noīat eā peccatricē q̄ō magis interptari debet ex regula iuris. igit. Tertio ex euangelio Johānis. Ante sex dies pasche vbi habetur ꝙ dñs discumbebat cū discipulis ⁊ alijs. Martha ꝛo mīstrabat ⁊ ꝯsta fuit de sorore ꝙ eā non adiuuaret. Dicit q̄dā Bloſa. ꝙ apud iudeos mos erat ꝙ virgines nō ad primā mēsaz comedebant ꝫ seruiebant. Mag̃ō magdalena nō cōedit ꝓpt iusticiā: nec etiā habebat. qz ex quo actualiter lapsa nō fuit. vsurpare noluit qō nō fecit. nec seruiebat ꝓpt hūilitatē: qz ex quo forte ꝓsensu cecidit castā virginē ex hūilitate p mīsteriū se oīdere noluit. ⁊ ꝯ Martha nō dixisset dño dicilli vt me adiuuet si virgo ñ fuisset.

Quarto sic: q̄dā famosus doctor cōpat eā paulo. ꝙ sicut paul⁹ ꝓpt nimiā supbiaz castus ꝑmansit. sic etiā magdalena cui ex supbia nemo placuit. Quīto sup illo verbo nuptie facte sūt. dicit quidā doc. magdalenā fuisse sponsā ⁊ Johānē sponsum quē iesus de nuptijs vocauit. ⁊ iō dicunt magdalenā indignatā cōtra xpm ⁊ q̄cq̄d potuit ꝯ ei⁹ doctrinā fecit. ⁊ more dñarū nobiliū oīb⁹ voluptatib⁹ se imiscuit. Xps ꝯ occasio sue culpe fuisset vocando sponsum quod non videtur congruū sicut nec in sili licet sponsuz a sponsa recedere: nec

religionē intrare. nec ecōuerso sine licen/
tia alteri⁹ ptis. s. ꝓsummato mr̄imonio.
xxvij. q. ij. sūt q̄ dicūt ꝛc̄. Ad illa rñdēdo
lector hui⁹ quā ptez voluerit teneat. cui3
vtrarūq3 ptiū rōes sine temeraria asser/
tiōe nec ꝺictiōe sctō⁹ concedi vel solui
possint Fauens tñ pti mioꝛi: dico ad glo
sam illā. s. vniuersis viriis plena fuit ꝙ
illa plenitudo nō arguit oīmodā executi
onē opis: ꝑ bñ oñdit multitudinez male
affectōis. Ad secundū. Peccatrix pote
rat dici ex vana cōuersatōe ꝛ mo⁹ leui/
tate ex q̄bus notoria facta forte etiā plu
res ad fornicatōis suspitōem induxit.

Secūda pars i qua notat

peculiaris amoris ostensio. ibi. Videns
phariseus murmurabat de xp̄o intra se
di. Aut ille cognoscit hāc esse peccatricē
aut nō. Si nō: tūc nō est ꝓpheta nec fili
us dei vt ipse asserit. si autem sic: non est
bonus nec sanct⁹. cū se ꝓmittit famosaz
peccatricez tangere. ꝛ sic de pietatis ope
quo xp̄m debebat cōmendare temerarie
reprehendit. Sed xp̄s sua clementia taz
se q̄ etiam ipam seruitricem ꝓ similitu/
dinem duo⁹ debito⁹ excusauit dicens.
Duo debitores. s. pctōres. s. notoriis: vt
magdalena que debebat denarios quin
gentos. alter vero occult⁹: vt phariseus
qui minus debebat. qꝛ nō ꝓ scandalum
aliquem lesit. erāt cuidam feneratoꝛi. scz
deo. p culpa mom̄tanea penā eternā. et
ꝓ gratiis datis nō habētib⁹ vñ redde/
rent. qꝛ nō ꝓpriis viribus vl̄ merit̄: sed
gr̄a dei absoluūtur a pctis. donauit vtri
q3. s. gr̄am ꝓ quā debitū dimittit̄. Quis
ergo eum. s. creditorē plus diligit. Illam
qonez ꝓposuit xp̄s phariseo. volēs eum
de iudicio malo redarguere. ꝙ. s. se inocē
tē ꝛ magdalenā peccatricē estimabat. rñ
dit phariseus estimo ꝛc̄. Ignoranter cō
tra se sniam dedit ꝙ magdalena pl⁹ q̄
ipe deū dilexit. ꝛ xp̄s ait: recte iudicasti.
q. ꝺ. nō solu3 corde me plus diligit q̄ tu
ꝑ etiā opibus maiorē dilectiōez oñdit. et
vt ambo⁹ opa ponderaret. cōuersus ad
mulierem dixit symoni. vides hāc mulie
rē ꝛc̄. ℣ Moraliꝛ. In hac nobili mu/
liere ac gl'iose pietat̄ exercitio nō immeri
to oīs mulieres reportāt honorē ꝛ glo/
riam. qꝛ vt videmus naturaliꝛ arbor bo
na bonos fructus facit ꝛ laudabiles. ꝛ fi
lij senator⁹ tom̄s qui generant̄ ab eis li
beri sunt ꝛ nobiles dicūtur. ff. de senato.
l. liberos. Sic etiam ꝓsona nobilis i ali/
qua genealogia per aliquem insignē vir
tutis actum nobilitata nō solū ipa ē com
mendabilis ꝛ digna. verū etiam oēs de
eadem parentela ꝓcedentes dignifican
tur ꝛ cōmendant̄. qꝛ virtutum p̄mia me
rentibus tribui conuenit. C. de statuis ꝛ
imaginibus. l. ꝛ virtutū. Honorant̄ ē p̄/
miuz virtutis. iij. ethi. Exemplū huius
habemus Exo. xiiij. in aminadab. qui i
exitu filiorum israel de egipto q̄n dñs in
ꝓsecutione pharaonis siccauit viaz ꝓ me
diū maris rubri ꝛ aque ex vtraq3 pte al/
te ad modum muri stabāt timētib⁹ filiis
israel intrare: ipe cōfidens in dño prim⁹
post motum sem intrauit cū tribu sua. Ex q̄
facto illa tribus iuda dignitatem regni
meruit. ℣ Sic in ꝓposito cū in sexu
muliebri exclusa dignissima matre dei ꝓ
quam oēs mulieres bene ꝛ merito digni
ficant̄ ꝛ honorant̄ ac venerant̄. etiā taz
sancta speculum humane salutis habea
tur mulier. que aduersariū humani gene
ris fugiens solum confidens in xp̄o: viā
amare penitentie intrauit. ꝛ nobis seq̄n
di audatiam tribuit. Gloriari g̃ dñt oēs
femine ꝛ a viris honorari. Qꝛ puer. xxxi
ꝓcul ꝛ de vltimis finibus p̄cium ei⁹. Et
hoc ꝓpter tria. s. ꝓpter Promptitudinē
clementie ꝛ benivolentie. Sollicitudinē
diligentie ꝛ prouidentie. Certitudinem
confidentie ꝛ complacentie. Est enim mu
lier primo chara ꝛ commendanda propt̄
promptitudinem ꝛc̄. Nam sicut aqua cō
gelata faciliter liquescit modico calore.
Sic mulier charitate humana statim cō
patitur alteri indigenti ꝛ clementiam et
benivolentiaz ostendit. qꝛ naturaliꝛ ꝺm
philo. viij. de animalib⁹. ℣ Mulier ē ma/
ioris pietatis q̄ vir. Est igitur pia a deo
creata ꝛ data in adiutorium viro scilicet
si tribulatus est. mulier ei solacium sit. si
imbecillitate grauatus est ei nutrimen/
tum sit. Si infirmitate vallatus ē ei nu/
trimētū sit. Est em̄ ois egestatis supple/
mētū. Et iō bñ ꝺr Eccli. xxxvi. vbi no est
mulier ingemiscet egen. In signū aūt hu
ius ꝙ in muliere est ois clementia natu
raliū filius dei corpus humane redemp
tōis totaliter a muliere decreuit accipere
Eccli. x. Nō ē creata iracūdia natōi mu/

Dimissio
.1.
.2.
.3.

ſierũ. Uñ ihc xp̃s quoſdã dũ hic viueret: viros gratos inueniret. nunq̃ tñ tã ꝓſtã tẽ benuolẽtiã ⁊ pietatẽ in petro iobe iacobo repit: q̃ tã in mulieribꝫ ſibi deuotũ repit ⁊ inuenit. ſic ptz ſpãliter i magdalena q̃ xp̃m clementer inũxit: lauit: oſculabatur. Quare dicit ſymoni. Intraui domũ tuã aquã pedibꝫ ⁊c̃. Martha cũ pio hoſpitio ſuſcepit: ſollicite ſeruiuit: ⁊ miſeri coꝛditer nutriuit. Ue em̃ ſunt q̃ ex pietate in cruce pendentẽ fugiẽtibꝫ diſcipulis comitabañ. Marc. xv. Ue ſunt q̃ xp̃m p patrias p̃dicantẽ ſeq̃bañ miniſtrãteſ ei de facultatibꝫ ſuis. Luc. viij. Ue ſunt q̃ mortuo coꝛpi ⁊ ſepulto vnguenta aromatica pauerũt. Ue ſunt q̃ nec tenebroſe noctis caligine. nec vlla militũ armatoꝝ furioſa ſeuicia terrebañ. vt xp̃s ꝺ eis dicat illud boetij. Mas ſalte nullꝫ poterat puincere terroꝛ Ne nr̃z comites ꝓſequẽtur ⁊c̃. Et iõ rõnabiliꝛ p̃mitus oĩbꝫ xp̃s iſti ſexui ſue reſurrectiõis nũciauit triumphũ. ſcies qm̃ ſup oẽm gr̃az eſt gr̃a mulieris Ecci. xxvi. Gratia ſup gr̃az mulier ſctã ⁊ pudoꝛata. Iſte ſũt aq̃ que ſup celos eẽ dicũñ. qꝛ mulieres ſup apl̃os dilexerũt. i ps. Aq̃ que ſup celos ſũt laudẽt nomẽ dñi. ¶ Max gratitudo nõ ſoluz in fidelibꝫ elucet mulieribꝫ: ſꝫ etiã in gentilibꝫ ſatis claret. que em̃ gratioꝛ eſſe potuit pudica penolpe. q̃ vlixis abſentiam ãnis. xxviij. experſ cuiuſlibz virilis amoris alteriꝫ expectauit. que q̃tis affectõibus interi augebañ. explicat ipa ſatis in epl̃a ſua dicẽs. Hãc tua penolpe tibi lẽta mittit vlixe. Nil tibi reſtabas artñ ipſe veni. Que gratitudie flagrãtioꝛ eẽ potuit porcia filia cathonis. ⁊ vxoꝛe bruti q̃ viro iterfecto ſupuiuere noluit: ꝫ arma q̃bus ſe ſtatĩ interimeret poſtulauit. famulis aũt arma negãtibꝫ prunas ardentes trãſglutiuit. De q̃ ſic ſcribit Marcialis epy gra. li. iiij. Cõiugis audiſſz fatũ cum porcia bruti. Et ſubtracta ſibi q̃reret arma doloꝛ. Nõduz ſatis ait morte nõ poſſe negari. Et rediderim hoc ſatis docuiſſe patrẽ. Dixit. ⁊ ardentes auide bibit i oꝛe fauillas. Et nũc ⁊ ferrũ turba moleſta negauit. Que gratioꝛ eẽ potuit arria priſci cõiuge que ſe ſimul interfecerũt. Illa tñ prius ſemetipam gladio arria pcuſſit. de qua idem Marcial' lib. ij. ſcribit ſic. Caſta ſuũ gladiũ cũ tꝫeret arria p̃ſco. Quẽ de viſceribꝫ traxerat ipa ſuis. Si qua ſides vulnꝫ qꝺ feci nõ dolet inq̃t. Sz qꝺ tu facies hoc in pce dolent. Que dicione gratioꝛ eẽ potuit. De quo Hiero. ꝺ Jouiniano li. i. Et virgilius eneiꝺ. li. iiij. Lyꝺo ſoꝛoꝛ pygmalionis cũ carthaginem ꝓdidiſſet ⁊ ab hyarca rege lybie i cõiugium peteret nuptias diſtulit cauteloſe et tãdẽ ꝓdita ciuitate piram quẽdam mariti ſui in memoriã ſichei ꝓſtruxit ⁊ ſemetipam iecit in medium ⁊ ardere q̃ nubere maluit. ℟ Secũdo mulier ẽ chara ⁊ cõmẽdabil' ⁊c̃. Nam ſicut apis diligẽs ẽ colligẽdi diſponẽdi ⁊ regi ſeruiẽdi: ſic ſollicitudo ⁊ diligentia mulieris magna eſt in regẽdo familiã circũſpecta in puidendo. ⁊ in oĩbus artificioſa. ⁊ oĩs domꝫ ẽ ſine oꝛdine q̃ mulieris caret regimine. Et iõ vir ⁊ mulier nõ ſolũ cã plis cõiũgunt: ſꝫ etiã ꝓpter ãministratõem yconomicã q̃ ſine muliere compleri nõ põt. Sic docet ariſto. in yconomi. In signũ cuiꝫ dictuz eſt ſignãter. Gen. ij. Faciamꝰ ei adiutoꝛiuz ſimile ſibi. De illa mulieris prudentia ꝺꝛ puer. xij. Mulier diligẽs coꝛona ẽ viro. ⁊ Eccli. xxvi. Gr̃a mulieris ſedule delectabit virũ ſuũ. ⁊ certe bonã cõfidentiam põt vir hr̃e in mulierez bonã. qꝛ infirmũ hoĩem nõ deteſtat. paupem nõ aſpnat. deliris ⁊ ſenibus famulat. quis fetiduz tergit. quis immũdũ purgat. quis laceratũ reficit. quis ebrioſum opit. quis furioſum patit. Hec omnia bona mulier. Beatus ergo vir q̃ habitat cum muliere ſenſata. Eccli. xxv. ꝓpter qꝺ dicit apl̃us. i. Coꝛ. vij. Sanctificatꝰ eſt vir infidel' per mulierem fidelem. Tertio mulier ẽ cõmẽdanda ꝓpter certitudinẽ ꝓfidentie. Sũt hodie mulieres ſtabiliores ⁊ certioꝛes viris. qꝛ natura viroꝝ effeminata ẽ ꝓpter intẽperantiã. mulierũ vero natura ꝓpter tpantiam nimiã reducta eſt in ſoliditatẽ Et ſicut quꝺã mulieres erant brigoſe ⁊ litigioſe. mõ ecõtra viri ꝺ bonas ⁊ ſanctas mulieres ꝓtendũt. Uñ Eccli. xxvi. In duobꝫ eſt ꝓmiſtatũ coꝛ meũ ⁊ i tertio iracũdia in aduenit. Vir bellatoꝛ deficiens ꝓ inopiã. ⁊ vir ſenſatꝰ cõtẽptꝰ ⁊ qui trãſgredit a iuſticia ad pẽtz. Hic tria notãt mala. ⁊ ꝺ tꝫio maxie iraſcit deꝰ. Primũ ẽ ꝓtẽdere cũ muliere hõeſta ⁊ eã blaſphemare vl' iniurijs ⁊ ꝓtumelijs irritare: qꝺ mõ cõe eſt viroꝝ. q̃ ebrietate obce

eam qñcꝫ amore alienæ mulieꝝ infatuati non ꝑsiderãt bona reꝑta fidelitatez t sinceritatẽ ꝓpriæ. De q̃ Eccl. xxix. Cõuicia t maledicta reddet illi. t pro honore t bñficio reddet illi cõtumeliã. ℣ Se cũdũ malũ qd̃ odit deꝰ cũ mulier ꝓtẽnit viru suũ. Vir nãcꝫ ꝟm apl'm ẽ caput mulieris. t iõ sicẽ oĩa mẽbra capiti obediũt t seruiũt: sic multer viro suo obedire dz t ei fidelit seruire. ꝫ de q̃busdã mulieribꝰ est sic de lupis. Ysid. dicit q lupꝰ diligit valde ludẽ. t si põt rapę puerũ aliq̃ tulum ludit cũ eo ꝫ pꝰ hoc lacerat eũ occidit t cõedit. sic mulieres delectant ludẽ cũ viris dũ iuuenes sunt famulant eis ad placitũ: ꝫ si senescãt vel aliquã patiãt infirmitatẽ vl defectũ: statim amorẽ t seruitutẽ subtrahũt. eos vbis ledũt t lacerãt. t associãdo se p adulteriũ alteri viro ꝓpꝛios ꝓtẽnũt: t interficiũt. Qd̃ nãcꝫ qs nõ diligit statiꝫ ꝓtẽnit. Sic em̃ venꝰ deam pulcherria maritũ suũ vulcanũ turpẽ t claudũ ꝓtempsit t iõ martẽ diligens cũ ipo pluries adulterabat. Sol aũt q ẽ deꝰ oĩa vidẽs istõ vulcano reuelauit. qd̃ vulcanꝰ explorãs verũ cꝫ cõperiẽs martẽ t venerẽ sic cõcubãtes cathena adamãtina tenuissima in lecto inuicẽ colligauit. t eos ira q de seillo statu mouẽ nõ poterant copulãs. t patefactis ianuis oẽs deos ad ridiculũ t spectacl'm ꝙuocauit. ita q in toto celo fuit notũ. Ad pces aũt neptuni vulcanꝰ eos soluit. t venus ꝫ solẽ q hoc vulcano marito suo reuelauerat indignata: meretrices oẽs filias suas fecit. Dicũt q̃dã ad litterã q venꝰ fuit q̃dã pulcherrima domicella q̃ maritũ habuit turpissimũ in arte bellicosum ꝫ armigerũ amauit. Sz qr q̃dã die plꝰ solito more inuicẽ dormierũt: ira q sole lucente ipos sic maritꝰ repit t ꝙfũdit. Fictũ est q sol hoc adulteriũ reuelauit. Hic notare debemꝰ q non est bonũ turpes maritos seu senes copulare iuuenibus t pulchris mulieribꝰ. nec ecõuerso. qr solẽt se ꝓtẽnẽ: t adulteria cõmittere t nullã fidẽ seruare Et ideo eqlitas attẽdẽda est in cõditione t etate: qr disparibꝰ bobꝰ nõ bñ trahitur currꝰ. Juxta illud Deut. xxij. Nõ arabis in boue t asino. Debent ẽt cauẽ mulieres iuuenes ab amore tali inordiato qr cathena male delectariõis t ꝙsuetudinis ita tenaciter liganꝫ q nõ soluũꝫ donec vicinis oibꝰ hoibꝰ deo t angelis ad ꝙfusionem veniũt t eternã penã. Tertiũ malũ ꝑ qd̃ deus ad iracũdiã ꝓuocat ẽ adulteriũ virorꝫ mulierũcꝫ t maxime ī viro. qr fortioris nature est t maioris prudẽtie t posset se a iaculis cauẽ incõtinẽtie. qr q̃ transgredit iustitiã mulieri dat occasionẽ frequenter etiã delinquẽdi. Vñ Arist. in li. y con. Si mulier cognouit virũ fidelem esse ipsa etiã certa t fidelis circa ipm erit t iusta.

Ad Sz q̃rit vtrũ in actu adulterij grauiꝰ peccet vir q̃ mulier. Et vr q nó. quia ad penã diuortij ꝓpt adulteriũ ad paria iudicant. g̃ a pari rõne cum pena debeat adeq̃ri pctõ hr̃ q equalit peccãt. ans hr̃ in cano. xxij. q. v. Precepit. vbi dicit apõs nos qd̃ non lz feminis. eque nõ licz viris t eadẽ seruir pari cõditione censet. Item mgr. iiij. sen. di. xxxv. c. ij. dicit. Xpiana religio adulteriũ in vtroꝫ sexu pari cõditõne cõdẽnat. g̃ pari rõne peccant. Ad hõ rñdendũ notandũ q q̃tũ ad bonuz fidei q̃ vterꝫ alteri obligat eq̃liter peccant. qr eq̃lit obligant. Sz vlteriꝰ q̃tũ ad bonuz plis plus peccat mulier: qr causat incertitudinẽ plis. Vñ simpl'r loq̃ndo plꝰ peccat mulier adulterando q̃ vir. Ad argumentũ pmũ dicẽdũ ꝓcedẽdo q ad paria iudicantur in causa diuortij. qr illud ꝓpt qd̃ faciendũ est diuortiũ ẽ fractio fidei. q̃ tũ ad hoc eq̃liter peccãt in actu adulterij: nõ tñ simpl'r. Vñ dicendũ ẽ q ad equalẽ penã iudicãt sed nõ ex eq̃libꝰ causis. Sicut duo fures quoꝝ vnꝰ in duplo peior ẽ altero ad eq̃lẽ penã puta suspẽdij iudicãtur. vñ lz ad equalẽ penã iudicent: nõ sequit tñ q eq̃liter peccent. qr mulier ꝓtra bonũ fidei t ꝫ bonũ plis. vir aũt solũ cõtra bonũ fidei. Et iõ cã diuortij in mulie est maior cã: lz vtrobiꝫ sit cã sufficiẽs.

M Secũdo q̃rit vtrũ fornicãdo ceteris paribꝰ plꝰ peccet vir q̃ mulier. Rñdet Tho. iiij. sup sen. di. iij. q. ij. ar. iij. q vir plꝰ peccat. qr plꝰ hz de bono rõis. lz mulier plꝰ hẽat de materia tẽptatiõis. qr est magis fragil. Sz ꝫ hoc vr̃ esse btus aug. de adulterio ꝓiugatoꝝ. t ponit in cano: xxxij. q. vi. indignant. Indignant int̃ mariti si audiãt adulteros viros pẽdere similes adulteris feminis pẽas. cũ tãto eos gui punire opteat q̃to magis ad eos ptinet virtute vincere. t exẽplo regẽ femias Ad hoc arg. rñdet Holgot q licet vir q̃tũ ad vnã circũstantiã grauius peccet: pu

ta ad hoc ꝙ magis tenet vigere rõe ⁊ vir
tute· tñ ꝯpensando oẽs circũstãtias mu/
lier magis peccat. Augustin⁹ aũt nõ loq̃
tur in dicta autoritate. nisi de sola circun/
stantia ⁊ virtute rõnis q̃ dz ꝑeminere:

Tertia pars in qua notat

saluatoris remuneratio. ibi. ꝓpt̃ quõ dico
tibi remittunt. ⁊c. Moraliť in ista pte
cõmẽdat magdalena de sincera ⁊ feruẽti
dilectiõe xpi. p quã mltũ meruit. Ad qõ
deducẽdũ dicit Arist. ij. phi. ꝙ ars imita
tur naturã inquãtũ põt. Nã sic videmus
ꝙ in ordie nature ⁊ ỽditoris oĩm dispos
tiõe. sol q̃ est lumis ꝓncipiũ a q̃ ceteri pla
nete illuminãtur appellatur dignior cete
ris ⁊ rex nature. ⁊ luna q̃ post maioris ẽ
influẽtie: rõne propinquitatis ⁊ maiori/
tat̃ secũda post solẽ dr: ⁊ dignior etiã alijs
esse dr. Et sic ꝑ ur vnusq̃sq; ꝑm maiorẽ vl̃
minorẽ influentiam etiã accipit nomẽ di/
gnitatis. Hoc patet etiã ĩ elemẽtis. ignis
qui est primũ elementũ dr alijs sequẽtib⁹
digni⁹ ⁊ nobili⁹. post aer. post aqua. post
vilissimũ terra. Sic ars quodãmõ imita
tur naturã ꝙ artifices metallor. s. alchi/
miste. ex eo ꝙ aurũ nobilissimũ ⁊ splendi
dissimũ int̃ alia metalla ĩueniat̃: noiant
eũ solẽ ⁊ consequenter argẽtũ: lunã. ferrũ
martẽ. cupr̃ũ venerẽ ⁊c. Ꝺ Sic etiaz
doc. legũ distinguẽtes colores ab inuicez
q̃b⁹ arma nobiliũ depingunt̃ dicũt ꝙ co
lor aure⁹ sit nobilior. qr ꝑ eũ repsentatur
lux. Si q̃s em̃ figurare vellet radios so/
lares cõgruẽt⁹ nõ posset ꝯ ꝑ radios au
reos. Ex quo aũt nihil clari⁹ lucet sole. Ł.
de sum. trí. l. iter claros. Nihil est luce no/
bili⁹. ⁊ propter hãc nobilitatẽ non lz ali/
cui hoĩm portare vestes aureas: nisi soli
ꝓncipi. Ł. de vestib⁹ olosoris ⁊ deaurat̃.
l. i. ⁊. ij. li. xi. Sequens color nobilis ẽ co/
lor purpureus seu rube⁹. q̃ signat̃ ꝑ ignẽ
q̃ est supra alia elemẽta. ⁊ est corp⁹ post so
lẽ secundario luminosum ⁊c. ꝓpt̃ hãc no
bilitatẽ nulli lz vestes coopras dicto colo
re portare: nisi ꝓncipi. vt. Ł. vbi s. l. iij. let
iiij. ⁊. v. Hũc sequẽs ẽ lazure⁹. i. blau⁹. ⁊
ꝑ eũ designat̃ aer. q̃ est corp⁹ trãsparens
⁊ diaphanũ: ⁊ lucis maxime receptiuũ et
sequẽs elemẽtum post ignẽ. Vñ bicolo/
res ꝑm ꝙ repsentãt dicunt̃ alijs nobi/
liores. Inter alios tñ colores ꝑm se alb⁹
est nobilior. qr magis appropinquat luci

Color niger infimus. qr magis appropi
quat tenebris. Colores aũt medij sũt no/
biliores vel minus nobiles. ꝑm ꝙ appro
pinquãt albedini vel pl⁹ vel min⁹ nigre/
dini. Sicetiã loquẽdo ỽ virtutib⁹ alique
assimilãtur nigredini sic̃ humilitas. aliq̃
albedini: sicut castitas. alie lazurio: sic̃ fir/
mitas. vel constantia. aliq̃ igni: sicut cha
ritas. q̃ inter alias virtutes regina predi
cat̃. qr preter eã omes alie viles ⁊ ignobi
les. ⁊ si q̃d nobilitatis habẽt solũ habent
ex charitate. Justicia em̃ ex sola charitate
est. ⁊ vbi charitas nõ est: iustitia esse non
põt. xxiiij. q. i. vbi. Et ió aplꝰ. i. ad Cor.
xiij. dicit. Si habuero ꝓphetiã ⁊ noueriz
misteria oia ⁊ oẽm sciam: si habuero ꝑfi
dẽ ita vt mõtes transferã: charitatẽ autẽ
nõ habuero nihil sum. Et si distribuero ĩ
cibos paupeꝝ oes facultates meas. ⁊ si
tradidero corpus meũ ita vt ardeã: chari
tatẽ autẽ nõ habuero nihil mihi prodest.
Charitas est istud vnũ solũ ꝑ qõ puenit̃
ad optimũ. De quo xps dixit Lu. x. mar
the. Porro vnum est necessariũ qõ vnuz
maria magdalena pfectissime habuit. ió
ad optimũ puenit: dicente xpo. Maria
optimã partẽ elegit. Etiã optimã partez
charitatis habuit. ió optimũ eius effectũ
impetrauit remissionis culpe ⁊ acceptati
onis diuine gratie. Ꝺ Est aũt pfectõ
charitat̃ triplex. s. ifima. media: ⁊ supma.
Prima ꝯsistit in ꝓceptor̃ obseruatiõe. se
cũda in ꝯsilior̃ dei impletiõe. tertia in om
nis ꝓturbationis exclusiõe. Infima enim
pfectio charitat̃ consistit in obseruatione
oĩm ꝓceptor̃ ⁊ adimpletione eor̃. Joh.
xv. Si diligitis me mandata mea seruate.
ꝑ q̃d iubẽt mandata de diligendo. Prio
ꝙ de⁹ sup̃ oia ⁊ etiam sup̃ se diligat̃. Se
cundo seip̃z diligere. Tertio ꝓximũ. Ad
hanc charitatẽ oẽs tenent̃ xpiani siue re/
ligiosus: siue secularis. nec aliq̃s trãsgre
diẽs de pctõ mortali excusat̃ vt ꝑ hãc in
fimã charitatẽ q̃libet pleni⁹ intelligat ip
sius tres dz attẽdere articulos. Prim⁹ ꝙ
non ꝓferat se quisq̃ deo⁹ ꝑ aliquo cõmo/
do. ⁊ sic nullo mõ debet q̃s deum offende
re ꝑ aliquod peccatuz. patet hoc. Nã pru
dẽs ⁊ discretus ꝓpter minus bonũ nõ de
bet refutare mai⁹. Fatu⁹ em̃ esset q̃ obla
to obolo ⁊ florẽo exhis vnum eligendũ
obolum eligeret ⁊ florenũ refutaret. Sic
cum quodcunq; cõmodũ corpale in infi/

nitus minus sit bonū deo. ¶ Fatuus est et irrōnalis qui peccando modicū cōmodū q̄rit corpis ⁊ deū infinitū bonū despicit. ¶Hoc ꝓsiderans illa pulchra ⁊ sancta sua ſanna. De q̄ hr̄ Dañ. xiij. potiꝰ corpus ⁊ vitā voluit pdere q̄ deum pcō offendere. iō iudiciꝫ inueteratis diex malorus temptātibꝰ eā. ℟ñdit. ¶Meliꝰ est absq; ope mihi icidere in manꝰ vestras q̄ peccare in ꝓspecta dñi. ¶Cōsimile hr̄. ij. macha. vij. in septem fratribꝰ q̄ cū ab ātḣiocho ꝓpellerent flagris et ḣaureis cōtraphas ad carnes porcinas. etiā alijs multis penis dixerūt. ¶Parati sumꝰ mori magis q̄ patrias ac dei leges puaricari. ¶Secūdus articulꝰ. q̄ nō dz quis corpus suū aie ꝓponere. ⁊ iō si optio dar̄. q̄ inter illa duo vnū fieri oporteret. aut vitaz pdere: aut deū negare. potius deberz corpus suū dare in morte q̄ negare deuz. pq̄ō aia eternaliꝫ dāna ret̄. ℟o. x. ¶Ore cōfessio fit ad salutē. ¶Nā martires inter tormēta imminēta fidē quā corde tenebāt. ore cōfessi sūt: plus timētes aiam pdere: q̄ corpꝰ tormētis subijcere. ⁊ iō fidē quā corde habuer̄t etiā ore intrepidi ꝓfessi sūt vñ glo. sup illo ℣bo ore cōfessio dicit. q̄ pene oēs qui xp̄m coram ꝑsecutoribꝰ negauerūt qō ꝺe illo credebāt ⁊ corde tenuer̄t ore ñ cōfitēdo perierūt. nisi illi q̄ penitentia resurrexerūt: vt petrus qui ī illa negatōe ipius ℣itatē tenebat. ⁊ foris mēdaciū ꝓferebat. ¶Cur em̄ lacrimis diluit qō ore negauerat si saluti faciebat quod corde tenebat. nihil ei ꝓdest hoc eē ī corde qō verū est. si hoc ꝺr voce qō falsuz ē. q; veritas credēda est ⁊ loquēda. ¶Tertiꝰ articulus est q̄ nullus p̄ferat corpꝰ ipsuz nec q̄cūq; tpalia ꝓximo. ⁊ iō ꝓ nulla re mundi debeo scandalizare fratrē. ⁊ similit̄ vbi scirē frēz meū posse liberare a morte aīe p̄ mortē corpis mei sine piculo aīe mee. teneor corpꝰ ꝓximū tradere ꝓ fratre ⁊ multo magis res tpales. sicut xp̄s mortuus est ꝓ nobis ⁊ nos debemꝰ ꝓ fratribus aīas ponere. ¶Vñ Au. sup Job. ⁊ recitatur de pen. di. ij. Si quis tantā habuerit charitatē vt paratꝰ sit etiā ꝓ fratribus mori. perfecta est in illo charitas. ¶Hāc ergo ꝓfectōis caritatē magdalena habuit. q; nec ℣bo nec facto post cōuersionē mandatū dñi ⁊ magistri sui p̄teriuit et ¶In signū huius q̄si parata oīa adipere humiliter ad pedes dñi ⁊ magistri sui audiebat attente ⁊ ardenter verba eius. ibi tunc studuit illas tres lectōes. scz deū omnibus p̄ferre. aiam corpori. ⁊ ꝓximū vite sue. ¶Nam postq̄ deum intra se cognoscere desiderabat. statim amore intantuz ardebat: q̄ nec mortem nec iudeos sub cruce ⁊ sepulchro formidabat nec timuit q; multuz dilexit. ¶Unde stans iuxta crucem vt dicit ¶Origenes. Desiderabat corruptionē suiꝫ p̄ius: vt in sepulchro domini posset sepeliri. vbi viderat dñm suum ante positum. ¶Tanto em̄ desiderio ardebat q̄ nec solacium angelorum: imo nec p̄sentiaz sui dilecti aduerteret. quousq; eā alloquerentur. dicens maria. ¶Cor enim eiꝰ tantum amorem habebat intra se q̄ rōe amoris fuit tota a seipa alienata ⁊ fixa quo ad omnes vires in eum quem amabat. dilexit em̄ ardentius q̄ discipuli. q; recedentibus discipulis non recedebat. quia amore eius intus succensa ardebat desiderio. Nuncians ergo discipulis xp̄i resurrectionem. cucurrerunt duo simul: ⁊ non manserunt. ¶Illa vero perseuerauit quousq; dilectuz inuenit ⁊c. ¶ Tantum etiam dilexit proximū suum et salutem anime eius vt q̄ ipsa eum conuerteret constanter ⁊ intrepide christum predicaut. populum instruxit. ⁊ ab y dolorum cultura reuocauit. ¶Unde dicitur in eiꝰ legenda. q̄ post ascensionem domini āno nono a passione ¶Stephano iam lapidato a iudeis ⁊ eiectis discipulis a finibus iudee. ¶Beatus maximus vnus de septuaginta duobus discipulis domini cui a beato ¶Petro cōmendata fuit maria magdalena ¶Lazarus frater eius ¶Martha et ¶Marcella pedissequa marthe. ⁊ cecus illuminatus a domino. ⁊ plures alij christi animā ab infidelibus impositi. ⁊ pelago sine aliq̄ gubernatore expositi. vt omnes submergerentur. diuino tamen nutu marsiliam venerunt. vbi cum nullos qui eos ḣospitio reciperent inuenissent sub quadam porticu phani qui gentis illius terre ꝑerat morabantur. ¶Cum autē magdalena videret ppl'm ad phanū confluere: vt y dolis immolaret. assurgens vultu placito serena facie. līgua diserta. eos ab y dolorum cultura reuocabat ⁊ christum constantissime predicabat ⁊ principē cū vxore sua ad xp̄m ꝓuertebat. De q̄

nota i passionali. Ite aiaz etiã pferebat corpi in eo q nullã corpis delectationẽ admittebat: ñ vt aiaz purã t illesã a peccatis custodiret. corp⁹ p acerbitatẽ abstinentie macerabat trãsiẽs ad qdã heremũ vbi nec aqua nec herbe nec arbores erãt: ñ ppt innocẽtie puritatẽ t sctitatez ibi septẽ vicib⁹ in die ab ãgel⁹ fuit rapta t cibo celesti refecta. xxxviij. ánis vt pz i legẽda sua. ℟ Merito igit dilectus mgr t cognitor cordis sui eã ab omi specie petõz excusat. Prio nãq eã xps excusauit a vicio supbie apparentie t pdigalitat accusata a iuda de vnguẽto effuso sup caput iesu di. Quid molesti estis huic mulieri. bonũ em op⁹ opata ẽ i me. Ite a vicio auaritie dũ dicit ipaz hre tm necessariũ di. Porro vnũ est necessariũ. Ite a vicio luxurie: dũ xps dixit eã multũ dilexisse. qz dei dilectio nõ cõpatit se cũ amorẽ carnis q maxie viget i luxuria Itez a vicio ire eã excusat di. Vade i pace. Ite a vicio gule. qz nõ festinauit ad cibi t pot⁹ sumptõem: ñ ad lacrimaz effusionẽ ꝯ potũ. t pedũ osculatõem ꝯ cibuz vñ xps dixit symoni. habeo tibi aliqd dicere tc̃. Ite a vicio iuidie eo q habuit fidẽ. Fides aũt est suba sperãdaz rerum. Spes aũt de bono et no ẽ. cui repugnat malũ inuidie Vñ docemur. q anteq̃ offers mun⁹ tuũ tc̃. ℟ Reco ciliatio aũt ꝑple tur in rãcoris t iuidie dimissiõe. Mun⁹ aũt altaris maximũ signũ ẽ. Ite a vicio accidie tpe illo quo soror sua eaz accusabat: dicẽdo. Optimã ptẽ elegit. Itez excusat a xpo de oibus vicijs in gñali. Nã cũ pharise⁹ accusauit eã di. peccatrix ẽ. dixit xps excusando eã. Dimissa sũt ei tc̃.

¶ Secũda pfectio caritat t media ꝑsistit i obseruãtia cõsilioz vel oim vel aliquoz ꝓm q se qs ex voto pfessionis. vl officio platois: lectois: vel predicatõnis ad ipa obligauit. De hac Matb. xix. Si vis pfect⁹ esse: vade t vẽde oia q̃ habes t da paupib⁹. Ad hãc aũt null⁹ obligat nisi q̃ se volũtarie ad eã seruãdã astrinxit et ꝓtinet ẽt tres artic'os. Prim⁹ est abdicare oia tpalia p pauptatẽ. Secũd⁹ abdicare oia corpalia p castitatẽ. Tertiꝰ abdicare oia spũalia p hũilitatẽ. De illa tre pfectõis hr̃ de pe. di. ij. Tũc charitas est in hoie q̃n̄ nihil aliõ q̃z xpm q̃rit. b̃ fit p oĩmodã abrenũciatõez vt plenius dictũ est dñica quarta q̃dragesime. Mã cetiam charitatẽ magdalena habuit ꝓpt q̃ mũ oia bona sua distraxit. t ad pedes apl̃oꝝ posuit pauplb⁹ distribuẽda. ppt secũdũ mũdũ totalr reliqt t i heremũ se trãstulit. ab oĩbus incognita hoib⁹ vt pdictũ est ꝓpter tertiũ. dũ xps eã multꝫ t iam ditis miracul sublimaret putãs se indigná lacrimis humilr suscipiẽs corp⁹ dñi ab epo. sctissima illa aia ad deuz migrauit. De exitu t morte ei⁹ nota in legẽda.

Tertia pfectio charitat t supma cõsistit in paciẽtia t extrema trãquillitate. de q̃ charitate loq̃tur bea. Job. dis. i. cañ. iiij. Perfecta caritas foras mittit timorez q̃ hãc hz nõ tm̃ cũ est necessariũ pat⁹ ẽ mori ꝓ fratrib⁹ nec tm̃ q ꝑ ꝑsecutorib⁹ se offerat q̃n periculũ fidei icũbit. imo pro noie iesu desiderat cõtumeliã t mortem pati. Sicut apl̃i de q̃bus Act. v. Ibant apl̃i gaudẽtes a ꝓspecta ꝓsilij q̃m digni habiti sũt ꝓ noie iesu ꝓtumeliã pati. Illa charitas etiã tres hz artic'os. Prim⁹ timorẽ oẽm excludit. qz caritas foras mittit timorẽ. i. Job. iiij. Secũdus oẽz amorem ꝓuatũ excludit desiderãs ꝓ xpo pati t mori. Job. xv. Maiorẽ hac dilectõe nemo hz vt aiaz suã ponat tc̃. ☞ Tertius oẽm errorẽ vel duplicitatẽ verbo vl facto excludit. de quo Jaco. iij. Si quis in verbo nõ offendit hic pfect⁹ ẽ vir. Ad hanc nullus tenetur q̃tumcũq̃ pfectus nec etiam aliq̃s pot se ad eam obligare.

Ad apicẽ huius charitatis magdalena etiã puenit vt pz clarius ex vita ei⁹ propter qõ cũ oib⁹ sctis in sanctitate cõmunicat. Nã cum angelis cõicat t cõuenit. in vite puritate. qõ posset euidenter elici ex acceptatõe t gratitudine coram paterna facie. In qua complacẽtia puritas vite ei⁹ post penitentiã videtur excedere innocentiam oim virginũ. Item cõicat cũ patriarchis in mansuetudine cum viruperatõem audiuit cõtuãtiũ in circũitu i domo symonis: vbi tãq̃ diffamata ꝓclamat. qz peccatrix ẽ. t nõ inuitata intrauit. Item cõicat cũ ꝓphet: aduentũ xpi galileam ꝓnũciando. Et iõ sic Jobes ꝓnũciauit aduentũ xpi in carnẽ mortalez: ita ipsa aduentũ xpi in carnẽ glorificatam t immortalem. Item cũ apl̃is t ꝑmo cum Petro in cõtritione: cũ Johanne in dilectione. cũ Jacobo in carnis supplãtatõe

cū Paulo ī vasis electōe. cū alijs aplis ī rez resignatōe. cū martiribꝫ ī volūtat ex hibitōe ꝛ corpis castigatōe. cū ꝓfessoribꝫ ī fidei assertioe. qō ꝓbat ex ỽbis xpi dicētis. fides tua te saluā fec. cū doctoribꝫ. qz aplos docuit ꝛ eos ō resurrectōe ifoꝛmauit ꝓpt qō fieri meruit ꝛ noiari aplo rū apla. Jtē cōicat cū ỽginibꝫ. qz vt probabiliꝛ dici pōt ꝓbuata ē ab oī carnis et opis coꝛruptōe. Jtē cōicat finaliꝛ cū oībꝫ pueris ꝛ inocētibꝫ. ꝛ tō ī eā oīm sctōꝝ merita abūdantissime ꝓfluxerūt. De hac igr dilectissima filia xpi bñ ꝑdixerat Jsaias. xlviij. dicēs. Justicia tua sic gurgites maris. Burges ē ꝯgregatio aqrū. Et iō iustitia huius mulieris est sicut gurges ī mari. qz in ea est cōgregatio oīm virtutū ꝛ multoꝝ meritoꝝ.

Feria. vi. post Judica. Ser. xxxviij.

Ollegerunt pontifices ꝛ pharisei ꝯsiliū aduersus ihm. Joh. xi.

Philaretus ī tractatu ō natura liq̄doꝝ seu moꝛborū dic ꝙ ỽernās roſa sano olfactui appoſita caput vehemēter ificit ꝛ coꝛrūpit. Cuius medelā Joh. messue ī pria ꝑctica poit dicēs: ℞ eumatico ꝛ lāguēti capiti nō odoꝛ dulcis: ℞ fetoꝛ amarꝰ ꝛ sulphureꝰ applicet. Sic ꝓtingit de inuidiosis qñ odoꝛē bonū bone fame de ꝓximo sentiūt inficiunt inuidia. ꝛ auaricātur ꝯ eū. qz vt hr. xxiij. q. iij. hec autē. §. ex his. Dis iniquꝰ bonoꝝ est inimicꝰ. Hoc patuit in Cayn. de quo Gen. iiij. hr ꝙ qñ Abel frater suus deo obtulit de ꝓmogenitis gregis sui ꝛ adipibꝫ eoꝝ. ꝛ Cayn etiā offerret ō fructibꝫ terre mūera dño. ꝛ dñs respexit ad abel ꝛ ad mūera eiꝰ: ꝛ mūera Cayn despexisset. Abel em ex bonitate ō meliorib⁹ aialibꝫ deo obtulit. Cayn ō peioribꝫ ꝛ coꝛrosis ex malignitate. iō respexit ad mūera Abel. ꝓpt qō iratꝰ Cayn ꝛ inuidia motꝰ occidit abel. Tales inuidiosi plures habēt q̄ de bois alioꝝ tristāt. Sz si malꝰ odoꝛ apponit. i. si malū audiūt ō ꝓximo gaudēt ꝛ i malo ꝓximoꝝ curāt. Hui iusmodi ēt inuidiosi erāt capita iudeoꝝ scribe ꝛ pharisei ꝛ pōtifices: q̄re ñ poterāt famā odoꝛifere roſe xpi audire ſine infectōe inuidie. Coꝛrupti em inuidia ꝛ iiq̄tatib⁹ suis vt eū morti traderēt. Collegerūt aduersꝰ eū ꝯsiliū ꝛc. ¶ Querit vtruz lapsus ppl'us releuari debebat ꝑ xp̄m. vt Cayphas dicebat. Et videt ꝙ nō. Nobilioꝝ creatura ē angelꝰ q̄ hō. ꝛ ꝓpt bitudinē facta sicut hō: ℞ nō decuit xp̄m releuare āgelū a suo lapsu. g nec decuit repare lapsū ppl'i. Dico ꝙm doctoꝝ vt hr ij. sup sñias. di. ij. ꝙ expediebat. ꝛ h ꝓpt tria. Primo vt redderet digna sctificatio ꝓ culpa. Nam cōgruit ꝛ expediebat homine lapsū repari ꝓpter eiꝰ dignitatem q̄ tanta fuit vt ꝓpt ipm facta sint vniuersa. Juxta illō ps. Oia subiecisti sub pedibꝫ eiꝰ ꝛc. Jō mgr sentē. ij. dist. i. dic. vt dñs oīm in fine ꝛ pꝰ oia factꝰ est hō. Cū g tota humana natura in ꝑmis paretibus lapsa fuit si hō nō fuiss repatꝰ fuisset suo fine frustratꝰ q̄ ē bitudo. ꝛ ꝓ ons oia quodāmodo frustrarent. q̄ sūt facta ꝓpter hoiez q̄si āminiculatiua: vt possit ad beatitudinē puenire. Et iō ans. ij. Cur deus hō. iiij. c. dicit. Aut ō humana natura deꝰ pficiet hoc qō incepit: aut inmanū fecit tm sublimē naturā ad tantū bonū. s. ad beatitudinē. Nihil em ꝑciosius cognoscit deus fecisse q̄ rōalē creaturaz ad gaudendū de se. Jdeo valde alienū ē ab eo vt ullam rōnalem creaturam finat penitus perire. Hec Ansel. Secundo ꝙ ostenderet ꝓ q̄to deū offendere nō deberet. ꝛ vt q̄tum hoiez diligeret manifestaret. Nihil em efficaciꝰ ad amoꝛē dei allicit: q̄ amoꝛ qui in xpi passiōe relucebat. Maioꝛē em hac dilectōez nemo hz ꝛc. ✠ Psal. xp̄m ꝓpat pellicano di. Silis factꝰ sum pellicano solitudis. ps. ci. qui vt ỽz. dū pullos suos a ꝑpente q̄ eis insidiat in nido inuenerit interēptos rostro suo se pcutit ꝛ pullos suos ꝓprio sanguine viuificat. Sic xps fecit. Hñ tanta fuit originalis pcti grauitas ꝙ infra quinq̄ milia annoꝝ nūq̄ potuit expiari: donec filiꝰ dei veniens in mundū seipz deo patri in cruce obtulit. Hñ Greg. O ineffabilis dilectio charitatis: vt seruū redimeres filiū tradidisti. Hoc quilibet pensare dz in coꝛde. Bern. Homo cognosce vulnera tua q̄ grauia fuerūt ꝑ quibus necesse fuit xp̄m dñm vulnerari. Tertio cōgruit vt moꝛeret: vt cōtraria ꝓtrarijs curarent. Quia sicut primꝰ hō peccauit ꝑ superbiā ꝛ inobedientiam respectu rei ad quā astringebat. Sic secūdus hō. s. xps satisfecit ꝑ humiliatōem: ꝛ diuine volun

tatis adimpletõem respectu rei ad quaꝫ nõ tenebat. Nã ipe cũ esset homo iimocẽs nullaten⁹ erat debitor mortꝭ. ꝛ iõ dũ se exinaniuit fact⁹ obediẽs vsqꝫ ad mortẽ spõte ꝛ inocẽter: extũc in ligno soluit q nõ rapuit. p obsequiũ satisfactõis pfecte obtulit deo sacrificiũ suauitatis sũme ad placandũ deũ. Vñ anselꝰ. ij. Cur deꝰ hõ ꝛc. c. xvij. Expedit ꝯ vt sicut genꝰ huma nũ in esse pdierat p verbũ increatũ: ꝛ in culpã ceciderat deserẽdo verbũ inspiratũ sic a culpa resurgeret p ẋbũ incarnatuꝫ. Ad argu. in oppositũ di. q̃ uis angelꝰ sit nobilior creatura: nõ tñ ẽ adeo ad repati onẽ idoneꝰ sicut hõ. pter modũ labẽdi ꝛ statũ hois lapsi. hõ em penituit: angelus vero obstinatꝰ fuit. hõ totaliꝫ: angelꝰ pticulariter. cecidit hõ p angelũ: angelꝰ p seipm. q̃ oĩa faciũt angelũ mínꝰ idoneum. Bonauẽ. sententia ꝛ. ij. di. ij.

Queritꝫ secũdo an illa snĩa a caypha p lata ꝛ a spũsctõ inspirata fuit iusta vl̃ iniusta. Dico q̃ q̃ uis ſm veritatẽ expediret xpm mori. illa tñ snĩa fuit iniusta ꝛ iniqua ex circũstantijs. Prio: qꝛ nõ pcedebat ex amore iustitie: ſ liuore vĩdicte. imo ex odio ꝛ iuidia quã habebãt oẽs ꝺ xpꝫ Matb. xxvij. Sciebat em pylatꝰ q̃ ex iuidia tradidissent eũ sũmi sacerdotes. Secũdo fuit ista snĩa iniusta ex causa. qꝛ nulla iusta causa suberat. vt patet. Luce xxiij. vbi dꝛ q̃ Pylatus dixit principibꝰ sacerdotũ. Obtulistis mihi hunc hoiem quasi auertentẽ populũ: ꝛ ecce ego coraꝫ vobis interrogãs nõ inuenio cãm in eo. Quia autẽ sine culpa nemo ẽ ꝓdẽnandꝰ nec puniendꝰ. vt de regu. iur̃. libro. vi. et principes eum iudicabant sine culpa ꝛ cã ad mortẽ. ergo sententia eoꝝ fuit iniusta

Ꝫ Tertio fuit iniusta ex ordine. qꝛ ĩ eiꝰ damnatõe nõ fuit ordo iuris seruatꝰ cuꝫ eum damnarent: nec sponte ꝓfessum. nec legittime per testes cõuictũ. Mar. xiiij. Eoꝝ testimonia contra eum nõ fuerunt cõuenientia.

Ⓐ Queritur tertio an Cayphas bñ sententiauerit: dicens hoc qõ spũssanctus inspirauit ꝛ deꝰ fieri voluit. Ad hoc dicũt q̃dã. ſ. Brabordinꝰ doctor anglicꝰ in quolibeto suo. q̃ non omnis q̃ vult qõ deꝰ vult. nec etiã ois q̃ vl̃t qõ deꝰ vult eũ velle. semp necessario bñ ꝛ recte vult. nisi sciẽter scĩetia saltẽ in moralibus requisita ꝛ intendẽter ꝺ velit: vt credat deũ sic velle. ꝛ finaliꝫ ſm intẽtiõeꝫ et ꝓpositum suum sic velit. vt diuinã nõ suam perficiat voluntatem. Istud patet in Caypha. qui voluit quod deus voluit. Et rõ est. qꝛ oportet in operibus moralibus habere circumstantias debitas. et maxime circumstantias finis: vt videat qua intentione ꝛ cuius finis intentione perficiatur. que intentio nisi finaliter dirigatur ad rectitudinem ꝛ iusticiam. ipa iusticia nõ est recta nec iusta. nec opus ex tali intentione procedens est rectum nec iustum. Quia si seruat in opere suo rectitudinem propter aliud q̃ ipsam rectitudinem. nõ diligit rectitudinẽ ꝓpter se: ſ illud propter quod illam seruat. Et ideo talis nõ est dicendus iustus: nec talis rectitudo ẽ iusticia nominãda. Oportet ꝯ esse opus rectum ꝛ iustum fieri scienter a te. sic saltẽ vt absq̃ errore vincibili credat deum sic velle. ꝛ maxime oportet vt fiat intendenter. scilicet vt finaliter velis vt diuinam nõ tuã perficias volũtatẽ. quia omnia sunt volenda ꝛ amãda ꝓpter deum actualiter ꝛ finaliter. Sic dico q̃ cõsilium cayphe fuit bonum. qꝛ dixit expedit xpm mori: ꝛ fuit rectũ ꝛ iustum q̃ tuꝫ fuit ex parte spũssancti illud inspirantis ad nostrã salutẽ p hoc intendẽtis. ſ erat malũ ꝛ iniustũ ex pte cayphe ex mala intentione eius. qꝛ aliter intendebat q̃ debuit. qꝛ nõ ꝓpter deũ intẽdebat illud: ſꝫ male. Sic etiam plures bono male vtũt sicut ille qui hac ꝓphetia male vsus fuit ad interficiendũ xpm. qꝛ nõ ex amore iusticie exercẽde ꝓpter deũ: ſ magis ex aio et intentione nocendi ꝛ libidine vindicã di seipm. In ꝓcedentibꝰ visum ẽ de miraculis xpi. ꝛ spãliter sexta feria. quõ lazarum quadriduanũ mortuũ a somno mortis excitauit. hodie quõ ex hoc iudei ex inuidia cõmoti consilium inierunt. ꝛ Cayphas eum morte dignũ sententiauit. qõ factuꝫ fuit dñica de passione. Et ſm hoc presentis euangelij notant tres ptes. ſcꝫ

In prima iudeoꝝ principalis cõgregatio. ibi. Collegerũt ꝛc. In secũda puerorũ irrõnalis occasio. ibi. Quid facimus?

In tertia eoꝝ pꝰsularis consultatio. ibi: Unus autem ex ipsis.

Quãtum ad primã ptem

notandum q̃ postq̃ iesus suscitauit La

zarū a mortuis in bethania. mlti iudei vi
derēs ꝭ miraculū abierunt ad phariseos.
aliq̄ forte bono zelo moti dicērēs q̄ iesus
fec̄: vt sic ira phariseoꝝ mitigarēt ex mira
cul̄. ⁊ spāliter Lazari suscitatiōe. Aliq̄ in
uidia vt eos magꝭ ꝯtarēt ꝺ xp̄z. ⁊ tūc pō
tifices ⁊ pharisei hītes int̄ alios dignio
rē statū ⁊ gradū moti inuidia collegerunt
iniquū ꝯsiliū ad tractandū de morte xp̄i.
¶ Moralit̄ Circa p̄mā ptē illā tractat̄
de consilio hīndo in oi re: Nā sic̄ videmus
naue varijs fluctib⁹ ⁊ ventis cōcuti expo
sitā mari sine regimīe gubnatoris. ⁊ tan
dē submergi. sic ciuitas sine ꝯsilio diuer
sis exponit̄ periculis ⁊ dānis. a q̄bus sano
ꝯsilio eripit̄ ⁊ liberat̄. Quare reipublice
nihil vtili⁹ est bono ꝯsilio. Un Sen̄. i p
uerbijs. Nihil ē qꝺ tā bene deceat q̄ī oi
re vti ꝯsilio. Cui⁹ rō dat̄ in lege ciuili. C.
de repudijs. ⁊ iudicio de morib⁹ sublato
l. dubiū. Dia q̄ de ꝯsilio recte gerūt̄. iure
meritoq̄ effectu ⁊ firmitate nituntur. Debz
ḡ ꝯsiliū ee de trib⁹. vt in tractatu de dog
matib⁹ pboꝝ hr̄. Primo de honesto tm.
secūdo de vtili. tertio de ꝯflictu vtriusq̄.
Dubitam⁹ em̄ vtrū honestū an turpe fa
ctū. Deinde de duob⁹ honestis q̄d ē hōe
sti⁹. Silr de duob⁹ vtilib⁹ q̄d est vtilius
Silr de pugna vtili ⁊ honesta. In q̄ exa
minatione honestū ē vtili pferendum ⁊ bo
nū cōe ꝓprio: ⁊ sūme qꝺ ē ad honorē dei
cōmodo hūano. sp ei honestū ē pferendū
vtili. ꝑm doctrinā Tullij. iij. de offi. ca. xv
Et breuiter ꝯcludēdo nihil ꝯsulēdū ē qꝺ
est iniustū. vt dic̄ Valeri⁹ li. vi. c. v. Sed
q̄ dat bonū ꝯsiliū ad iustū ⁊ honestū. p̄nt̄
vite hz subsidiū. ⁊ eterne remunerationis
hēbit p̄miū. xij. q. ij. bone. C Debent
ergo ꝯsules hr̄e vite veritatē Experiētie
pspicuitatē. Animi stabilitatē ⁊ solidita
tē. De primo. Ambro. li. ij. de offi. In acq̄
rēdis ꝯsilijs plurimū adiūgit vite pbabi
litas. virtutū progatiua. benīuolētie vsus
facilitatis gr̄a. Exponit exemplū. Quis
in sceno fontē req̄rit. Quis exturpida a
qua potat. vbi luxuria est. vbi intēperan
tia. vbi vicioꝝ ꝯfusio. Quis nō horrēda
existimet. Quis nō despiciet colluniones
⁊ infectionē. Quis vtilē alicne cause iudi
cat quē inutilem videt sue vite. Hecille.
Qui em̄ vult vt sibi credat̄ in ꝯsiliādo dz
hr̄e rectitudinem ⁊ probitatē vite. alr̄s sibi
non creditur. D Hoc pz etiam ex phi
losopho. ij. politi. in p̄ncipio. Patet etiaz
ex fabula Ouidij de cassandra. Nota pri
us. xxxv. R. Secundo debent habē. tc̄.
Nam senect⁹ est maioris expientie. iō se
nes experiri eligūt̄. Un in can̄. i. q. i. Esto
te. Experti graueq̄ moribus p consilio
sunt requirendi. In examerō omel. i. Se
nectus est in cōsilijs vtilior. q̄ hi mature
⁊ honeste deliberare possunt q̄d cauendū
quid faciendū. Qui vt dr. l. di. ponderet:
Non precipitandū ē consiliū. tpe em̄ indi
gemus vt aliquid maturi⁹ agam⁹. Quia
ꝑm Sene: Qui cito facit ad penitētiaz p
perat. ad maturi⁹ ḡ deliberādū sūt senes
abiliores. Ideo dn̄s precepit Moysi vo
care seniores ad ꝯsiliū vt audirent man
data dei. di. Congrega seniores israel. Exo
di. iij. ⁊ Nume. xi. Ideo Roboā vt dicit̄
iij. Reguz. xij. q̄ dereliquit ꝯsiliū senū: ⁊
adhesit ꝯsilio adolescētū a populo est de
relictus. Unde hr̄ ibi q̄ mortuo salomōe
patre Roboā: ipe audita morte p̄ris sui
reuersus de egypto in hierl̄m et oīs mul
titudo israel locuti sunt ad Roboan dicē
tes. Pater tuus durissimū iugum impo
suit nobis. Tuncitaq̄ nunc ī minue pau
lulū de imperio patris tui durissimo ⁊ de
iugo grauissimo ⁊ seruien⁹ tibi. Qui ait
eis. Ite vsq̄ in tertiū die ⁊ reūtimini ad
me. Cūq̄ abijsset ppl̄s iuxt ꝯsiliū rex ro
boā. cuz senib⁹ q̄ assistebāt cora patre ei⁹
Salomone. Qui dixerūt ei. Si hodie o
bedieris populo huic ⁊ petitōi eoꝝ cesse
ris locutusq̄ fueris verba lenia erunt ti
bi serui cunctis dieb⁹. Qui dereliquit ꝯsi
liū senū ⁊ adhibuit adolescentes qui nu
triti fuerāt cū eo. dixitq̄ ad eos. Qꝺ mi
hi datis cōsiliū vt respōdeā populo huic
Qui dixerunt. Sic loq̄re populo. Mini
mus digit⁹ me⁹ grossior est dorso patris
mei. ⁊ nūc pater meus posuit sup vos iu
gum graue. ego aūt addā sup iugū vr̄m
pater meus cecidit vos flagellis. ego aūt
cedā vos scorpionibus. Acquieuit autez
Roboā ꝯsilio adolescentū. ⁊ derelicto cō
silio senioꝝ dura populo illi rīdit. ⁊ ergo
populus ab eo recessit. ⁊ aliuz regē israel
super se constituit. Sic etiam modo plu
ribus contingit qui relicto consilio senuz
adolescentum consilijs acquiescunt. q̄ ab
honoribus ⁊ diuitijs confusibiliter reji
untur. C Debent ergo senes in ciui
tatibus ad ꝯsiliū vocari: et ex oīb⁹ eligi

Eccli vi. Cōsiliarius sit tibi vnus de mille
Vñ legitur in hystoriis romanorū q̄ romulus p̄dita vrbe quā ex noīe suo romāvocauit. c. ex senibus elegit. quos p̄silio oīa ageret q̄s senatores ꝓpt̄ senectutē t patres ob cure sollicitudinē noīauit. t iō Tullius i polic. li. v. c. viij. di. Quid nobilius ce tu senū q̄ empti a vulgaribus officijs ad cōsilij t regimis officiū trāseūt t i marcido coercerūt mētis vires. eo sapie magis apti negocijs q̄ i exercicijs corpis minus p̄nt Eos vtiq; tātus honor extitit apud grecos vt duces reipublice nunq̄ p̄cederēt. nec egregiū ageret q̄ senes instituti nō iducerēt aut approbarēt. t qđ magis ē ab initio vrbis p̄dite noīa eorū aureis lr̄is scripta st. ipi q̄z p̄res p̄scripti ab oīb⁹ appellati sūt q̄ alios sapia t etate t affectu pcto p̄cedebant penes istos p̄silioꝝ erat autoritas et oīm publice gerendoꝝ. Nec ille. ¶ Tertio debent habere stabilitatē animi t solliditatē: vt nō moueātur timore vel cupiditate in dādis p̄silijs. Eccli. xxxvij: Ante oēm actū p̄siliū stabile t maxime req̄rit q̄ sint stabiles in iusticia diuina ab ea nullo mō declinātes. Narratur de Constantino p̄re p̄stantini libro primo hystorie triptite. c. vij. Cū eccla pateret multas p̄secutiones in orbe terrarū: p̄cessit xp̄ianis licenter in sua regione cōsistere. Is p̄bare volēs quosdā i palatio suo xp̄ianos: si essent solidi p̄cepit q̄ si q̄ p̄ueniret ad sacrificādū diis suis hi eēnt circa eū in palatio suo. si q̄ aūt nollent sacrificare: de palatio exirēt. Et cū eēnt alii qui p̄ponentes religionē xp̄ianā p̄missis regis. alij vero eēnt p̄opti ad sacrificandū diis suis spantes amiciciā regis. deliberauit rex vti p̄siliarijs: q̄ in melioribus fideles t p̄stantes eēnt. alios aūt effeminatos expulit: credēs nunq̄z circa p̄ncipē esse deuotos. q̄ fuerūt sic dei sui patissimi p̄ditores. Illi em̄ sunt stabiles cōsiliarij hoīs q̄ sunt veri amatores veritat̄. ¶ Eccli. xxxvij. A malo p̄siliario serua animā tuā. Qđ dupl̄r pōt itelligi. Uno mō ille ꝺr malus p̄siliari⁹ q̄ cōmodū speciale preponit vtilitati cōi. vel factuz hominis facto dei. talis semp instabilis est in consilijs dandis. ꝟm q̄ variant cōmoda q̄ intēdit. ab illis nō est requirendū p̄silium. Alio mō ꝺr mal⁹ cōsiliari⁹. s. emul⁹ t inimicus a quo non est requirendū p̄silium

Eccli. xxxvij. A zelatib⁹ te abscōde ꝓsilium: nec credas si amicabiliter ad tp̄us se ostendāt q̄ dū poterūt ad vindictā ꝓperant: Sicut vlixes. de quo Ouidi⁹ li. xiij metha. narrat q̄ erat inter grecos sapientissim⁹ t fort̄ hic cū q̄dā die p̄lio magno instāte ꝓ troianos ire nollet. imo stultū se esse simularet. t in argumentū stulticie in agro semīaret Palamides q̄dē filiū dicti Ulixis. ante boues poni fecit. a quo cum p̄ aratrū diuerteret cognit⁹ est q̄ insan⁹ nō eēt: q̄re cū alijs duct⁹ fuit ad troianuz prelium per violentiā. Pro eo ergo q̄ ip̄m vlixē sic deꝑhenderat palamides sp̄ eivlixes exosus fuit. Et iō vlixes volens se vindicare aurū multū sub lecto ei⁹ abscondit t tandē falsas quasdam litteras scripsit vbi ex parte regimis Priami Palamidi mādauit. q̄ vel grecos proderet. vel aurū q̄d erat sub lecto suo restitueret. t dictas lr̄as int̄fecto troiano suppositi. q̄ inuēte ad principes deferunt̄. t palamides q̄si ꝓditor accusat̄. q̄ cū ab vlixe ꝓsiliū peterꝫ ꝓsuluit sibi q̄ fortit̄ negaret: t q̄ morti se obligaret: si illud aurū sub lecto ei⁹ repertū vnq̄ eēt. Quo facto aurū q̄rit̄ t sub lecto palamidis inuenit̄: q̄ statiz a p̄cerib⁹ ꝓdēnat̄. t sic p̄ vlixē ꝓditorie morti dat̄.

Ad p̄positū. fatuū est q̄ hō illi cui nocuit se cōmittat: t q̄ ab eo ꝓsiliū petat Sicut etiā in fabula serpentis ꝺr quē cuz rustic⁹ p̄cussisset. t ille locut⁹ miaz petisz rustic⁹ ab eo petijt si bonū erat ei semina re. Rñdit q̄ sic. Uerūtn̄ inq̄t cui male feceris nō credas. Seminauit ḡ rustic⁹ t p̄ spere succesit. quapropt̄ serpentez duxit ad domū t lacte eū pauit. Alio aūt anno t alius rustic⁹ a serpente idē petebat. t iis oībus q̄ ꝓsulebat serpēs lucrū t p̄sperita tē inueniebat: serpens tn̄ semp cui male fecerat non credere repetabat. Accidit ergo q̄ tandē serpens quasi domesticus factus inuēta occasione filiū rustici occidit: t tunc rustico dixit q̄ nullo mō sibi quem ante leserat credere debuit. Quia dato q̄ inimic⁹ videbat̄ reconciliat⁹. q̄nq̄z tn̄ si locū inuenerit in vindictam p̄rumpit. Ideo bonū est p̄uerbiū qđ ꝺr A muliere repudiata t inimico reconciliato libera nos domine. Quod aduertebat sapiens: dicens Eccli. xij. Non credas inimico tuo i eternū t si humiliatus vadat curuus: abijce euz t custodi te ab ip̄o. Sequitur. oculis suis

lacrimabit inimicꝰ: ⁊ si inuenerit tempꝰ nō saciabitur sanguine ⁊c̄.

Secunda ps in qua nota

tur puersoꝝ irrōnalis occasio ad pdēduz xpm. Quia hic hō multa signa facit. Nā de quo eū laudare debebāt: eū vituperabāt ⁊ seipos iniqs eē ꝓfessi sūt. Seqtur. si dimittimꝰ eū sic ⁊c̄. Aug. in omel. Tēporalia quidē pdere timuerūt ⁊ vitā eternā nō cogitauerūt: ⁊ sic vtrūqꝫ amiserūt. Nā ⁊ romani post dñi passionē ⁊ glificationē tulerūt eis locū ⁊ gentē. ℣ Mox rapr. p illos ꝓsiliarios fatuos q̄ timētes terrena pdere etiā celestia ⁊ eterna piter amiserūt. norant insipientes ⁊ vani xpiani: qui tpus suū amississe estimāt. qō in dei seruicio expendūt. Et iō timētes tps illud amittere penitere ⁊ bñ opari postponūt vsqꝫ i finē quadragesime imo ad vltimū vite. horū timor vanꝰ est: ⁊ nō excusat ab indignatōe ⁊ ira dei. Juxta illō ff. de reg. iuris. l. vani. Vani timoris nulla est accusatio. Timēt nāqꝫ pdere tēpus hoc miserimū: ⁊ etiā vitā amittūt eternā Unde Job. vi. Qui timent pruinā cadet super eos nix. Quod exponens Nicolaꝰ de lyra dicit. qui ꝓpter timorē miōris periculi a iustitia ⁊ misericordia discedit. in maiora pericula deducet. sicut ptz in fatua quadā muliere: que ab incēsa domo vir cū suo caniculo illesa abscessit: sed iterum regrediente domū caniculo ipsa timens de morte eiꝰ gīa liberādi eū regressa est. ⁊ sic cū caniculo igne claudit ⁊ concremat. Sic vanꝰ ⁊ mūdanꝰ ob modicā mūdi delectatōez quaz hz in tempore. tēpus huiꝰ miserie amare cordialit amplectit ⁊ eo trāseunte post seqtur. ⁊ tādē tempus ⁊ vitā amittit. ⁊ flāmis infernalibꝰ deputat. Nolite g̈ timere eos. s. actꝰ virtuosos q̄bus corpus castigat ⁊ occidit: ⁊ tpus vtilit expendit. ſ potiꝰ timete eū q̄ pōt corpus ⁊ aiaz pdere in gehēnam. Matb̄. x. ⁊ Lu. xij. Et. xi. q. iij. Nolite timere. ℟ Ad hoc em vt timeamus ⁊ ne exigente iustitia ad infernales flammas dānemur: ſ hic in tpe gr̄e de ꝓmissis peccat satisfaciamꝰ nō cessat mr̄ tomag nob signa ostēdere. que si nō attenderimus: ꝑculdubio in mort articulo venient romani. i. demones. ⁊ tollent aiam: ⁊ post iudiciū corpꝰ ad eternā dānationē. Dicamus ergo frequēter in corde. Mic hō multa signa facit. Nā fecit signū charitat et amicitie in passiōe. Fecit signū pietatis ⁊ mie in ꝓseruatōe. Fecit signū seueritatis ⁊ iusticie in dānatōe. Primo nāqꝫ fecit signū maxime charitat. qī in cruce exaltari voluit: ⁊ in ea penaliter p homīe mori. De quo signo dr Isa. xlix. Exaltabo ad ppl'm signū meū. Sz q̄re hoc. Primo vt nos exaltatū euidēti' intueamur. ac p b̄ eiꝰ charitatē melit' cognoscamꝰ. ⁊ feruētius cognitū imitemur. Ad hoc facit qō dr. Jobis. viij. Cū exaltaueritis in cruce que nūc ignoratis in terra positū. tūc cognoscetis in cruce exaltatum. xpō. s. moriente. xpō ascendente. spūsctō veniente. p̄dicatōe euāgelij chorusc̄ate. qr ego sum via q̄ debetis incedere. vitas cui debetis credere. vita quā debetis appetere. Exaltatꝰ aūt ibꝫ ꝓponit tibi se signū vie. vitatis speculū. vite librū. Dum em̄ video xpm̄ i cruce exaltatū: tūc intueor quoddaz signū in quo dirigor in viaz pauptat. qr nudꝰ pepēdit. in viā hūilitat: qr volūtarie se obtulit. in viā benignitat: qr p crucifixorib' exorauit. i viā innocētie. qr peccatū nō fecit. obedientie: qr patri obtēperauit. patiētie: qr passꝰ obmutuit. pseuerātie: qr ō cruce descēdere noluit. Positꝰ ē ḡ in signū cui ꝑdicet. vt p̄dixit Symeō Lu. ij. Ecce positꝰ est hic i rui. ⁊c̄. Lōtra dicunt ḡ auari pauptati. supbi hūilitati. inuidi charitati. luxuriātes inocētie. cōtumaces obediētie. iracūdi patiētie. impenitētes pseuerātie. Dū etiā video crucifixū: intueor vitatis speculū. in quo reluceat exēplar oīm pfectionū. Juxta qō dicit beatus Aug. in de vera relig. Tota vita xpi in terris disciplina mor fuit. Unde igit oia ⁊ fac scōm exemplar qō tibi mōstratū est in monte. s. caluarie. Exodi xxv. et Heb. viij. Una Bern. Quid exigā q̄d loquar. q̄d retribuaz: dñe fecisti in de corpe tuo speculū. Nec tm̄ respicio vitaq̄ speculū cum respicio xpm. imo etiaz vite librū. ps. In libro tuo omnes scribentur Glo. i. qui sine forma viuendi sunt. ℟ Requirite ergo diligēter in libro dñi ⁊ legite Isa. xxxiiij. Secūdo exaltatꝰ est vt pēdentē feruētiꝰ attēdamꝰ. ac p hoc ad euz fiducialiꝰ sine timore accedamꝰ. Qui em ex nimio amore posuit p nobis aiam suam: qui p nobis semetipz obtulit hostiā

nō pōt petori penitenti veniam negare. Unde patiēter expectat vt clemēter idulgeat. Isa. xxx. Propterea expectat dñs vt misereatur vestri. ⁊ iō exaltabitur parcens vobis. Glosa. exaltabitur in cruce. Berñ. sup cantica sermone. vi. Peccauī pctm̄ grande. turbat' ꝓscientia mea: ꝑ non cōturbat': qz vulnerum dñi recordabor. Quia aūt aliqñ deꝰ nō pcit: ꝑ punit. hoc ē qz nō est qui misericordez adeat. nō est q̄ irascentē reueat. Indulgeret istis tēporibꝰ etiā criminosis. si esset alter Moyses sequester ⁊ mediꝰ inter deū ⁊ populū Exodi. xxxij. Dimitte me ait dñs moysi vt irascat' furor meꝰ sup eos ⁊ deleā eos Mirū valde tenebat homo precibꝰ deū nec dimittebat irasci ꝫ ppm. Uellet dominꝰ hodie habere aliquē qui teneret eū nec irasci pmitteret. querit querendo nec inuenit. Ezechielis. xxij. Quesiui de eis virum qui interponeret sepez ⁊ staret ex aduerso cōtra me: ne dissipare eos: nec inueni. ⁊ effudi sup eos indignationē meā ⁊ in igne ire mee ꝓsumpsi eos. Tertio est exaltatꝰ vt ad ipm efficatiꝰ attrahamur q̄to enī pro nobis passꝰ est attrociꝰ: tanto trahit nos ad se efficatius. Jobis. xij. Ego cū exaltatꝰ fuero a terra oīa trahaz ad meipz. Exaltatꝰ aūt fū in cruce: ⁊ ego sū caput ⁊ vos mēbra. Que ergo ē tanta trāsgressio: q̄ tā ꝓlixa obstinatio. q̄ tā ꝓfunda desperatio: q̄ xpi passio ⁊ mors deuota cōsiderata nō trahat: ⁊ hoiez nō extrahat de lacu miserie ⁊ ꝺ luto fecis: imo de ꝓfundo desperatōis. charitat' vinculū ⁊ mors xpi. vt charitas sūma: summū pctōrē trahit Osee. xi. Trahā eos in vinculo charitat'. In cuius signū xps in cruce caput dimittit vt recipiat penitētes ad pacis osculū. ⁊ extēdit brachia: vt ifixos in limo ꝓfundi trahat: ⁊ veniētes ad amplexū recipiat. Ez multi sic fūt infixi illimo ꝓfundi q̄ renuūt trahi. ⁊ nituntur xpm trahere ⁊ iterū crucifigere eū impudēter nō cessant peccare. Heb. vi. Rursū crucifigētes filiū dei: q̄ grāz eiꝰ vilipēdētes in pctis iacent. Contra tales xps clamat Treno. iiij. Tota die expādi manus meas ad ppl'm nō credentē ⁊ ꝓtradicētē mihi. Prouer. i. Uocaui ⁊ rēnuistis. extēdi manꝰ meas ⁊ nō fuit q̄ aspiceret. Ecce charissimi. Quid facimꝰ. Nonne hic hō ml'ta signa charitat' facit. Si dimittimꝰ eū sic. ⁊ nō aduertimꝰ eiꝰ signa sine dubio romani. i. dyaboli vel aduersarij vel egritudines: vel alia aduersa venient et occupabūt corpꝰ ⁊ aiam. filios ⁊ filias ⁊ amicos ⁊ eos cruciabūt. Z Secunduz signū. s. pietat' ⁊ mīe xps hoi multiplicit' oīndit parcendo ⁊ expectādo: ⁊ nō subito vlciscēdo. Isa. vij. Ipe dabit vob signū Ecce vgo cōcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocab nomen eius emanuel. i. nobiscū deꝰ. Ip se nāq̄ nobiscū est cū oīni clementia: nec cū severitate iudicat xpianos: sicut fecit i principio quādo ꝓpter peccata hominū ꝑ diluuiū dissipauit terrā: qz nobiscū fec pactū. In cuiꝰ signū arcū posuit in nubibus vt essz signū federis. Beñ. ix. Sicut enī arcus est signū pluuie: sic xpus incarnatus signū clemētie ⁊ mīe. qō tribꝰ effectibꝰ quottidie oīndit. s. dissimulatōis: receptōis: ⁊ ꝑseruatōis. Primꝰ effectꝰ huius signi misericordie dei est tam magnꝰ ⁊ gratuitꝰ q̄ nō pōt sermone explicari. Unꝰ Berñ. Ego inq̄t peccabā. ⁊ tu dissimulabas. nō ꝓtinebā a scelere: ⁊ tu absti nebas a verbere. ꝓlōgabā ego multo tēpore iniquitatē: ⁊ tu dñe ꝓlongabas tuā benignitatē. Secūdus effectꝰ mīe est receptōnis. Quātūcunq̄ enī pctōr recessit ad regionē longinquā etiā ad extremuz deserti ad ꝓfundū maris. imo si ad portas inferni inferoꝝ. ꝑsto est misericordia dei eū reducere ⁊ redeūtez misericorditer recipere. Bernardus. me filiū prodigum penitentē reuertentē misericorditer suscepisti: vt in coꝝ numero inueniat. de quibus dicitur in ps. Beati quoꝝ remisse sūt iniq̄tates ⁊ quorum tecta sunt peccata.

Tertius effectus misericordie ē ꝓseruatōis. Quis enī dubitat quin sic homo in multa peccata cecidit: sic ⁊ in alia infinita cecidissz: nisi omnipotentis pietas eum cōseruasset. Berñ. Misericordia dñi a multis peccatis hoiez custodit Et ergo quicq̄d mali nō habemꝰ totum ex misericordia dei est. imo nec malū corporis nec anime intrinsecū vel extrinsecū sine eiꝰ mīa vitare possumꝰ. Nullus ḡ hoim debet cogitare q̄ nō deo multū obligetur: aut de mīa releuāte: aut ꝑseruāte. Sed queritur vtrū plus obligatur deo releuatꝰ aut ꝑseruatus. Et videt' q̄ innocēs. qz bñficiū gratuitū magis ē cōtinuatū in innocēte q̄ i penitēte. ergo ma

gis tenet referre gratiarū actōes innocēs preseruatus q̄ penites releuat⁹. ꝑz. quia de maiori bñficio maior debet fieri grārū actio. In oppositū arguit sic. Penitenti maior fit grā q̄ innocēti. ⁊ pl⁹ tenet. ꝑz assumptū. qr absq; oī merito ⁊ grat penitenti dat grā. cū innocēs mereat̄ continuationē sue innocētie dū est in grā. Rñdendo pono tres ꝯclusiones. Prima conclusio q̄ q̄libet tenet de bñficijs sibi impensis grārū actōes referre deo ⁊ hoibus Ꝑz expsse in decretis. xvi. q. i. ca. reuertimini. vbi ponit exemplū tale. Si qs doctus ⁊ erudit⁹ lege dñi pōt alios erudire nō ꝺz sue assignare prudentie ingenioq; qō possidet sed grās agat. ℟ Primū deo q̄ cūcta largit. deinde sacerdotibus ei⁹ ac mīstris a q̄b⁹ doct⁹ ē. si ei nō egerit grās: ⁊ scām sibi vēdicauerit in penuria maledicet. sic etiā cui largit dñs bōa terre debet dare in grārū actiōes decimas. Vñ aug. xvi. q. i. decime. q̄ si decimā deberis: nō solū abundantiā fructuū recipies. ⁊ etiā sanitatē corpis ⁊ aīe ꝯsequeris Nō em̄ dñs de⁹ p̄mū postulat ⁊ honorē Dñs em̄ deus noster q̄ dignatus est totū dare decimā a nobis dignat⁹ ē recipe. nō sibi ⁊ nobis sine dubio pfuturā. Vñ Malach. iij. Mihi nō reddidistis decimas ⁊ p̄micias. idcirco in fame ⁊ penuria maledicti estis. In grārū actiōe de⁹ magis appreciat affectū hois q̄ effectū .i. opus etiā q̄ tūcunq; magnū. Patet p̄ istā pauperculā mlierē q̄ duo era minuta misit ī gazophilaciū: Lu. xxi. De q̄ dñs ait. Vidua hec pauperecula pl⁹ q̄ oēs misit. Sup quo Beda dic. Acceptabīle deo ē q̄cq̄d bono aīo obtuleris. q̄ cor ⁊ nō sub az pēsat: nec ppendet q̄ tū in ei⁹ sacrificio: ⁊ ex quanto pferas. Vñ Cyrill⁹. Nō paupertatē oblati. ⁊ copiā affect⁹ intuet de⁹. Sen. li. i. de bñficijs dicit. Bñficiū nō pōt manu tāgi ⁊ aīo gerit. nec aurū: nec argentū: nec aliq̄ talīū ē beneficiū. ⁊ ipa tribuētis volūtas. Nō em̄ refert q̄d aur q̄ tū det ⁊ q̄ aīo det. qr bñficiū nō ꝯsistit in eo q̄ dat. ⁊ in ipo dātis aīo. sic recitat ibidez de eschyne oratore. Et hr̄ in speculo Vincētij li. iiij. c. xcij. Cū socrati ceteri discipuli plura offerrēt Eschynes seipm pauper obtulit. d. Melius q̄ habebat se illi obtulisse ceteros aūt cū pauca ei dederunt plura sibi ⁊ meliora retinuisse. Vñ ait. Te obsecro vt hoc munusculū paupertat̄ mee excolas: ⁊ tua diligēcia ⁊ sedulitate meli⁹ ⁊ ornati⁹ reddas. Cui rñdit socrates se ab illo munꝰ maximū suscepisse: nisi seipm puū estimaret ⁊ libent̄ daturū operā vt eū facerz meliorē. Secūda ꝯclusio. Magis hz deo referre grārū actiōes penites q̄ innocēs qr penitēti culpa gratis remittit̄ p̄ q̄ sibi debebat̄ pena eterna. ⁊ in eodē instanti sibi grā infundit̄ cui correndet vita etna. ⁊ magis habet referre grārū actiōes penites q̄ innocēs. qr quātū bonū est eē in grā. tātū malū est esse in culpa. ⁊ penitēti aufert malū culpe: ⁊ confert malū grē. Correlariū q̄ btūs Paulus magis habet referre deo grārū actiōes q̄ alī⁹ innocēs. qr magn⁹ pctōr ⁊ psecutor fuit xp̄i ⁊ factus est vas electiōis. Hoc etiā de magdalena. et alijs qui peccauerūt. Tertia ꝯclusio. ꝑm q̄ titatē doni ceteris par⁹ ⁊ absolute loquendo innocēs maiora bñficia recepit q̄z penites. qr recepit meli⁹ bonuz entitatiue magis ōtinuatū. ꝑz exēplo de cadēte in foueā cui maior grā ꝯcedit: si a casu pseruat̄ q̄ si post casum releuet̄. Ex hoc plus virgo gloriosa deo tenebat̄ ex pseruatione culpe originalē: q̄ si post lapsum fuisset releuata a culpa. Correlariuz Quilibet potest se reputare q̄ tū est ex se maximū pctōr. qr nisi ab ipo deo pseruatus fuisset: ad oīa pcta ⁊ maxima incidisset ⁊ tūc tātū peccasset quātū poterat peccare. ℙ De hoc loq̄tur Aug. in li. de baptismo puuloz sic. Si q̄rat̄ a me vtrū hō sine pcto possit eē in hac vita. Cōfiteor q̄ p̄ dei grām possit eē ⁊ p̄ libez ei⁹ arbitriū. Et Greg. in mora. li. xxiij. Quid sum⁹ si ꝯditoris nr̄i protectōe nō muniamur in eius defensiōe desolamur. Ex quo seq̄tur documentum q̄ pseruatus ex misericordia a fornicatione vel alto pctō ꝺz deo multum regratieri. nec p̄mū suum cōtenere ⁊ de se superbire. qr p̄mittēte deo talis q̄nq; p̄fundi⁹ solet cadere. Sicut accidit phebo. De quo narrat Ouidi⁹ li. i. metb: q̄ cum diluuium cessasset ⁊ terra humida multa enorma animalia creasset: accidit q̄ phetonē maximū serpentē creauit quē phebus suis sagittis occidit. ꝓpter quod dū phebꝰ gloriaretur eo scilicz q̄ serpentem illum maximuz occiderat ⁊ sagittauerat. q̄ ita erat magn⁹ q̄ tria terre iugera occupabat. incepit contemnere cupidinez

filiū veneris ⁊ eū inuidere. de ꝺ̄ꝫ sagittā ⁊ arcū portabat di. ꝫ ad ꝺ̄ null⁹ ꝑter euꝫ dign⁹ erat q̄ tantū ꝓpenté occideret. Ite⁊ cupido aduertés ꝫ phebꝰ dyanā pulcerrimā virginé amabat. duas sagittas suas accepit. ynā cū telo aureo quā i corde phebi infixit: q̄. ſ. amorē accédebat. alterā cuꝫ telo plūbeo q̄ dyanā pcussit. ⁊ illa amorē fugere faciebat. ⁊ sic factū é ꝫ extūc dyana nō cessauit phebū fugē. ita ꝫ q̄ꝫto phebus ꝺ̄gino magꝭ seq̄bat ⁊ exorabat: tāto ꝺ̄go ipm magꝭ fugiebat ⁊ ꝓtēnebat. ¶ Ista em̄ virginitatē vouerat. ⁊ virū perpetuo hr̄e nō volebat. Iste phebꝰ lr̄m̄i significat quosdā de virtutib⁹ gloriantes qui sūt in seculo. Serpés ille significat carnē q̄ veneno deliciarū suaꝝ ꝑmit ⁊ occupat mūdū. qz ꝑ certo multi sunt hodie q̄ q̄ñ possunt ꝑualere ꝺ̄ serpentē. i. carnē venenosaꝫ. exinde supbiāt. ⁊ tātū ꝫ cupidinē deū amoris. i. amorez carnis ⁊ sectatores ipsius abhorrēt ⁊ vilipendūt. nō ꝓsiderā tes ꝓpriā fragilitatē: ⁊ gloriātes se habere castitatē. abhominātes oēz aliena societatē. Sz ꝑ certo dico ꝫ de⁹ tales volēs hūiliare. sagittis illis. i. carnalis amoris punctura vulnerari ꝑmittit. ⁊ ad amādū mulierū delicias eos laxat. vt sic sue carnis cōditionē cognoscāt: ne pctōres alios ꝓtēnāt. vt sic de virtute castitatis nō supbiant nec ꝑsumant. Exemplo beati petri q̄ alios ꝓtēnens ⁊ nimis de se ꝑsumens: dixerat. Et ⁊ oēs scādalisati fuerint in te ego nunq̄ scādalisabor. q̄ tñ deo ꝑmittē te vilis⁹ cecidit q̄ aliq̄s alioꝝ. de⁹ em̄ sicut ꝺ̄ Judith. vi. ꝑsumētes de se ⁊ de sua virtute gloriātes humiliat. Ūñ aug. in li. de sancta virginitate. ¶ Ia pctā sūt habēda tanq̄ tibi dimittant⁹ a deo: a q̄b⁹ te deus custodit ne cōmittātur. Quicq̄d em̄ mali ipo custodiēte nō cōmittis tanq̄ tibi dimissum deputa ⁊c̄. Tertiū signū seueritatis est ⁊ iusticie. Per hoc signū minat⁹ dominꝰ pctōrib⁹ vt ꝓuertant⁹ ad deū. qꝺ̄ signū est signū crucis. qꝺ̄ erit in celo: cū dominꝰ ad iudicādū venerit. Ūñ quēadmodū milites dispsi familie ꝓncipis ad exaltationē vexilli ꝓgregant⁹. sic ad eleuatōez crucis xp̄i in die iudicij ꝓgregabūtur cruce signati q̄ sunt de familia eius. Et tunc adiplebit⁹ illud Isa. xi. Leuabat signū in natiōib⁹ ⁊ ꝓgregabit dispsos israel. ℟ Illud nāq̄ signū ꝑ cordialē cōpassionez dz q̄libet mēti sue imprimere: ⁊ ne passio xp̄i amara i eo frustret⁹ petā lugere. vt cuꝫ electis valeat seueritatē iudicis euadere ⁊ mortē eternā. Ūñ Ezech̄. in visiōe q̄dā vidit multas abhoiatiōes pctōꝝ in templo dñi factas. quas oēs sibi angel⁹ dñi ostēdit. ⁊ vidit ꝫ sex viri. i. angeli veniebāt habētes gladios in manib⁹ eoꝝ. vir vestitus lineis habuit attramētariū scriptoris ad renes ei⁹: ⁊ tēplū ingressi sunt ⁊ steterūt iuxta altare. Et dñs vocauit virū q̄ indutus erat lineis. ⁊ attramētariū scriptoris hēbat: di. ei. Trāsi ꝑ mediā ciuitatē in medio hierl̄m ⁊ signa thau sup frontes viroꝝ gementiū ⁊ dolentiū sup cūctis abhoiationib⁹ q̄ fiunt in medio ei⁹: ⁊ sex viris habētib⁹ gladios dixit. Trāsite ꝑ ciuitatē sequētes eū ⁊ ꝑcutite. nō ꝑcat oculus vester neq̄ misereat⁹ seni adolescentulū: ⁊ virginē puulū ⁊ mulieres interficite vsq̄ ad eternitionē. vnā aūt sup quē videritis thau nō occidat⁹. Qui egressi interfecerūt oēs q̄ erāt i ciuitate preter eos q̄ thau signati fuerāt. Ezech̄. ix. ¶ Moraliter ꝑ signū thau qꝺ̄ factū est ad modū crucis: signat⁹ crux seu memoria dñice passiōis. ꝑ indutū lineis ꝑdicator: qui verbis ⁊ exemplis impmit in frontib⁹. i. in mētib⁹ hoiz signū illud: q̄ ꝑ castitatē. ſ. lineis est indut⁹ ⁊ ꝑ sciam scriptoꝝ ē attramētario ꝓmunit⁹. Iste em̄ ē angel⁹ q̄ portat signū vite vel dei viui. Apocal. xiiij. Per angelos aūt cū gladijs intelligūtur angeli vindices parati exequi diuinā vltionē ꝺ̄ pctōres. Quando ꝙ dñs videt in fine mundi ecclesiā plenā iniq̄tatibus: tūc mittet ange los suos vt gladios iusticie. i. vindictam eterne dānatiōis exerceant in eisdē: et sic fiet ꝫ nulli penitus parcēt. imo senes ⁊ iuuenes ⁊ virgines q̄ male fecerūt interficient. Verūtñ soli viri gemētes ⁊ dolētes sup peccatis suis ⁊ alioꝝ. signū thau. id ē crucis xp̄i memoriā in cordis frontib⁹ deferētes. tūc ꝑis saluabunt⁹ ⁊ ab angelis ꝑcutiētibus nō ledent⁹. ⁊ ab angelis ipis defendūt⁹ diuino munere. Juxta illꝺ̄ Apoca. vij. Nolite nocere terre ⁊ mari neq̄ arboribus⁹: donec signem⁹ seruos dei in frontibus eoꝝ. Volens ergo mortem eternā euadere imprimat crucē mēti cordis sui. sicut signaculū. Juxta illud Canticorum viij. Pone me sicut signaculum super cor tuum.

Tertia pars in qua notat

tc̄. Notandū ꝙ caypbas q̄ erat pontifex anni illi⁹ t supmus iudeoꝝ: audita alioꝝ ꝓturbatione ꝓsuluit dicēs. Expedit. q. d. rōni ꝓsonū est. t est cōuenies magꝫ vnum seductorē mori: vel etiā si nō ē talis. qꝝ tm ȝri⁹ est nobis in oib⁹: decet vt auferatur a nobis ꝑ mortē. qꝝ ex lege hēmus ꝙ si inter nos apparet ppba q̄ seducat ppl̄ȝ vel voluerit retrabere ex lege dȝ lapidari. alꝫs de⁹ vult se vindicare in ppl̄o. ℞ qꝝ ille talꝫ seductor est. expedit vt ipe moriat. ¶ Moralit̄ est notandū. qꝝ em̄ hō exterior s. corp⁹ hoi interiori. s. spūi ꝓrius est in oibus opibus vt spūs ꝓficiat t ad fine⁹ suū debitū pueniat. expedit vt corp⁹ destruat̄ t moriat̄. qꝝ ꝑ tūcunqꝫ duo inueniūtur i vna natura copulata quoꝝ vnū hȝ rōem seminis. aliud vero hȝ vim semē ꝓseruandi. tūc semen nunq̄ ꝓsueuit ad fructū ꝓcedere nisi ꝓseruatiuū seminis incipiat in se deficere t mortificari. Exēplū ȝ pomo in quo nuclei in medio inclusi rōnem hn̄t seminis. caro aūt circūposita locū hȝ ꝓservātis. ¶ Nō videm⁹ q̄ diu pomū quo ad carnē est integrū: tādiu semē est infructuosuȝ. Hȝ postq̄ pomū in terra positū mortificat̄. t semē terre de qua originaliter fuit ortū immediate cōiungit̄. incipit crescere t fructificare. Sic spūalit̄ est de hoīe in q̄ corp⁹ hȝ locū cōseruanē t spūs locū seminis. Si ergo spūaliter q̄s dȝ crescere t ad fructū vite eterne ꝓtingere. oȝ ꝙ corpus circumpositū prius mortificet̄: q̄si impedimentū ipiū ipius aie. t statim assistit gr̄a spiritui cooperās ad fructū vite eterne. q̄re ȝ in can̄. xv. q. i. c. necis. Cū interficit ipius. s. corp⁹. xp̄s infundit̄. t vbi abhominatio. i. pcm̄ abolet̄ de t̄ra. i. tollit̄ de corpe terreno. sanctificatio consecrat̄. expedit ergo vt hō moriat̄. ¶ Volēs ergo expedire t bñ mori vt sit de numero illoꝝ. de quib⁹ Apoc. xiiij. ȝ. Beati mortui qui in dño moriunt̄. dȝ mori mūdo vt possit viuere xp̄o. Hoc aūt fit instar naturaliter morientis. hȝ em̄ Hebroꝝ t virili destitutionē. Sp̄s exalationē t sepatōez Corpis sepelitionē t quietationē. Nam ꝓmo circa morientem naturaliter occurrit ex discrepatōe t ȝrietate quattuor q̄litatum seu cōplexionū virili⁹ destitutio. qꝝ ꝑm naturales ex quattuor qualitatib⁹ seu elemētis causat̄ in hoīe iuxta eoꝝ ꝓportionem vel imꝓproportionē sanitas vel infirmitas. Si em̄ debite sunt ꝓportionate hō san⁹ est. si aut̄ non t vna supabundat tunc in corruptionē alteri⁹ opatur. Sic̄ si caliditas humidum naturale nimiū ꝓsumat. vl̄ si hūiditas vel frigiditas nimiū extinguat caloꝝ naturalē. sequtur sp virili⁹ destitutio t infirmitas. Sic̄ pȝ qñ ex aliq̄ plenitudine stomachi vel vapoꝝ ascendentium ad cerebrū cor impedit̄ ꝙ caloꝝ naturali: non pōt tēpare frigiditatē cerebri. vel cerebrū sua frigiditate cordis caloꝝ. Sic et spūalit̄ Aia ex q̄ttuor affectiōib⁹. s. pudore: timore: dolore: t amore destituit̄: t incipit mori mundo. Et hoc sic qñ nāq̄ diuina inspiratō pctōri pctā sua statuit aī facie sue ꝓscietie. ita ꝙ ꝓscietia iudicās repit aiam plenā pessimis peccat̄: t tā diformē t inutilē factā ex vilitate peccatoꝝ. Primo pudore ꝓfundit̄. Deinde vlteri⁹ considerās reatum pene eterne reportat̄ culpis timore tunc pcutit̄. Deinde vlteri⁹ considerās offensam diuinā maiestatis statim dolore cōcutit̄. Et tandē ꝓsiderās pditionē celestis patrie languescit amore ꝑ sponsi reconciliatiōe. Deinde languescet: dicēs magno suspirio cū paulo. Quis me sepabit a carcere mortis hui⁹. t tunc iubet viri⁹ aie dicēs. Nunciate dilecto meo qꝝ amore langueo. Can̄. ij. Anima tunc deuota sic amore xp̄i languida. dȝ ad modū infirmi q̄rere ꝓsolationē. nec curare an corpi sit cōtrariū vel destructiuū. qꝝ oȝ ꝙ corpus pctī destruat̄ ꝑm apo. Et expedit ꝙ hō moriatur. s. ꝑ opa virtutum. Faciat g̃ ꝓmo sibi balneū rosaceū memoria passiōis t sanguinis ihesu xp̄i. nec cesset balneare in istis donec eruperint ex nimia ꝓpassiōe sudores capitis. s. lacrime oculoꝝ t sine dubio liberabit̄ t curabit̄ ab infirmitate. Nam ꝑm Plinii. Si plorare languid⁹ pōt: signū est eius cōualescētie t significat hūidū radicale nō esse totaliter ꝓsumptum. sic aīa signū hȝ ꝓualescētie t deuotiōis si oculi ꝑfundere possint lacrimas. Dicat g̃ aīa deuota illud Hiere. ix. feruēti animo. Quis dabit capiti meo aquā t oculi⁹ meis fontē lacrimaꝝ. s. iuxt̄ desideriū t plorabo die ac nocte. Secūdo dȝ q̄rere delicioſitatē mentalium refectionū: qō fit in sumptione corpis t sanguinis xp̄i. p̄s. Cibauit eos ex adipe frumēti. Tertio amicoꝝ sin-

Anime mundo mors.

Plinius.

Infirmoꝝ. siuel doꝝ Signum est a valescēcię plora

gulariū ꝓfortationē ⁊ ꝓsolationē in xbis dei q̄ hñt aiaz ꝓfortare: i. Thessa. iiij. Cō/ solamini inuicē in xbis istis. s. xpi. Quar to dz q̄rere mollicie lecti q̄ ad q̄etē cōtem platiōis Can̄. i. Lectul⁹ nr̄ florid⁹ rosis. s. martiz. violis cōfessoz. ⁊ liliis xginū. O q̄ felix ē aīa q̄ sicin dño ⁊ societate sā etoz cū q̄ete pausat. Secūdo hō spūaliť moriēs dz hr̄e spūs exalationē qō fit qñ hoi nō solū terrena ⁊ corpalia despiunt. imo qñ odit aīam ⁊ vitā ppriā: ⁊ solū in deū delectať. Juxta illō Joh. xij Qui o/ dit aiam suā in hoc mundo invitā eternā custodit eā. Glo. Qui odit vitā suā. lz em̄ vita p se sit delectabiľ: pōr tn̄ p accidens tristabilis ⁊ odibilis esse. Et hoc duplicit Uno mō qz multis ⁊ grauib⁹ malis est adiūcta. ppť qō aliq̄ se interimunt expe/ dirī volēres a malo q̄ sentiūt. Alio modo qz melioris ē retardatiua. s. vite glorie. et sic apl's dicebat. Cupio dissolui ⁊ esse cuz xpo. Et sanct⁹ Job q̄ dicebat. Tedet aī/ mā meā vite mee. Tali mō debz hō odire vitā suā in q̄ tū eū retardat a vita beata. ꝑmo autē mō nō. U Circa illā q̄run tur duo. Primo an liceat alicui seip̄m oc/ cidere propť incōmodū aliqō. ⁊ vr̄ q̄ sic. Matth. x. Qui perdiderit aīam suā ppť me saluā faciet eā. Uñ etiā samson cū ho stibus se occidit. vt hr̄ Judi. xvi. Qui tn̄ noiať iter sctos. Heb. xi. Quia vt dic̄ au/ gu. i. de ci. dei. hoc sibi spūs dei latēť sug/ gessit. ⁊ candē rōem reddit de quibusdaz feminis sanct̄ quaz memoria ab ecclesia celebrať. In oppositū ē scā mať eccl'ia Uñ aug. i. de ci. dī. qō dictū est ñ occides intelligiť de hoīe. nec ḡ alterū: nec te: nec em̄ aliud q̄ hoīem occidit q̄ se occidit. Est añt hoc illicitū. Primo. qz peccat ꝯ seip̄m facit em̄ ꝯ naturalē inclinationē ⁊ legē. ⁊ etiam ꝯ charitatē. q̄ quilibet diligere seip sum tenet. ⁊ iō sp est pcm̄ mortale. Se/ cundo qz peccat in deū. sic q̄ seruū occidit alienū peccat in eius dñm. ⁊ etiā vsurpat sibi iudiciū diuinū: p̄tinet em̄ ad deū solū mort̄ ⁊ vite iudiciū. ꝯ illud deut'o. xxxij. Ego occidā ⁊ ego viuē faciā: Nec obstat qō dr̄ Matth. x. Qui pdiderit ⁊c. qz ꝯ scos aīa dr̄ ibi vita aīalis. q̄ dz vno mō interimi. alio mō saluari. Scōm em̄ Pla tonē duplex ē mors. Una nature. s. cū aīa egredit. Alia virtutū. s. cuz bō virtut⁹ vi/ cijs ⁊ voluptatib⁹ morit. Prima est expe ctanda. Secunda est ꝓuranda. Perden da est igitur vita animalis secunda mor/ te. nō p̄ma. Si tamē illa p̄ma ꝓ xpo infe ratur patienter est sustinenda: nec obstat de Samsone. qz nō ꝑpr̄io motu. sed sug gestione spūssancti fecit vt'dictum est. iō excusatur sicutalie sancte mulieres. Sed q̄ritur vtrum liceat mulieri se occidere ne ab alio corrumpať. Rñdent doc. q̄ non. qz nō dz in se cōmittere crimē maximum qō est suiꝑius occisio: vtvitet min⁹ crimē alienū. Non em̄ est crimē mulieris p vio/ lentiā violari. si ꝓsensus nō assistit. qz nō inq̄natur corpus nisi de ꝓsensu mentis. vt sancta Lucia dixit. Fornicatio autem seu adulteriū est minus peccatum q̄ ho/ micidium: precipue suiꝑsius. Est etiā pe/ riculosissimū occidere se. qz nō restat tps: vt illud peccatum ꝑ penitentiā expietur. Tertio spūaliť moriēs dz habere corpis sepelitionē. nā postq̄ corp⁹ est sepultum q̄escit nihil sentit. ⁊ si a xbmibus rodiť nō impacientie vel inobedientie ostendit si/ gnū. sic anima mortua mundo q̄escere de bet ⁊ sepeliri in xpo. ita q̄ extra xpz nihil sentiat. nec verbū iniuriosum. nec factū re murm... ret. ℞ quasi simulacrū oculos ha/ beat ⁊ non videat. aures ⁊ nihil audiat. os ⁊ nō loquatur. oia patienter sustineat exteriora: vt interi⁹ conscientia sine mur/ mure cum deo veram pacem ⁊ quietē ha beat. De qua pace dicit apl's ad Eph. iiij Pax dei que exuperat oēm sensum custo diat corda vestra: ⁊ intelligentias vr̄as ī xpo iesu. In tali pace quieuit sanct⁹ pro/ pheta dicēs. In pace in idipm dormiaz ⁊ requiescam. Tale etiā mentis pace salua tor noster imitandā p̄retulit. de qua dr̄. i. Pe. ij. Xps passus est ꝑ vob relinquens exemplū vt sequamini vestigia ei⁹. Et se quitur. cū malediceret̄ non maledicebat. sic etiā verus imitator xpi speculū vere hu militatis franciscus pater noster: dū semť feruēte xpi amore in quodam speculo cor pis maceratiōe gemitib⁹ menarrabilib⁹ lateret irruente in eū spiritu dñi facie la/ crimis facta squalida assisij ciuitatē itra/ uit. sed pueris visus in sensibus mutat⁹ ⁊ alienatus eum quasi fatuū luto ⁊ saxis implebant. Ipse vero iam mundo mortu us ⁊ interi⁹ corde pacificus patiēter quasi nihil exteri⁹ sentiēs ꝑ amore xpi vt surd⁹ in oībus trāsibat. y Hāc igit̄ salu

tis viam charissimi quelibet cū scto viro trasire oz. q cū eo xpm sequi ad celū anhelat. docente xpo magro. Luc. ix. Qui vult venire post me abneget semetipsum et tollat crucē suā quotidie et sequatur me. glo. Nisi qs a seipo deficiat ad eū q̄ supse est nō appropinq̄t. et nouitatē ad quā vocat nō apphendet nisi vetustatē mutet in qua natus fuit. In cuius signū Jacob vidit scalā cuius sūmitas celos tangebat. Gen. xxviij. Jacob dr supplātator et significat hoiez q̄ propter xpm carnē suam despicit et oēs psecutiones et aduersitates carnis libenter suffert vt trāquilitatē faciat. et corpi spiritui subijciat. Hic videt scalā ducētē ad regnū celorū. qr quotiēs in carne patienter aliquā psecutōez sustinet. totiēs xpus aīe magis ac magis roborat quousq̄ gradatim tādē ad celū rapit et ab oīb⁹ malis liberat. Ad hoc fabulose adduci pōt illud qd narrat Quidius de quodā q̄ vocabat Anthe⁹ q̄ fuit filius terre. cū quo hercules miles fortis aliq̄n luctat⁹. quotiēs ipm ad terrā prosternebat eo q̄ terrā matrē suā tangebat fortior resurgebat. Virtute em terre fortificabat. et vbi ipm victū credēs fortior leuabat. hercules ergo cū hoc pcepisset eleuauit eū in aera. et ipm inter brachia tādiu cōpressit q̄ eū exanimauit. et sic ipm quē in terra vincere nō poterat in aere suffocauit. Illud litteralit exponit dr quodā rege libye qui in patria sua ab hercule sepe victus fuerat et tūc recollecto exercitu iterū cū hercule fortior venit. qd vidēs hercules ipm in aere. i. ex terrā ppriā ad bella vocauit. et sic recollectōe cessante ipsum penitus suffocauit. Sz qr nō ē intētio mea seq̄ lrālē expositōez. Dico moraliter. q̄ per antheū intelligo hoiez hūilē q̄ q̄si tra ab oīb⁹ spernit et aduersitatib⁹ calcat. Per herculē fortē diabolū vl malū hoiez torquētez iustū et humilē. Hic cū iust⁹ si q̄n q̄ p fortē tēptatōez diaboli vl tyrānidē mali hois victus fuerit. et ī impatiētiā ceciderit. si tūc tetigerit p cōsiderationē terrā. s. corp⁹. et q̄ vile et fragile et nociuū est plenei mēte tractat. ipmq̄ spernit et ptēnit. quotiens hoc fecerit vir⁹ spūalis fortificator et sp fortior surgit. Sicut q̄n infirmor. i. q̄n infirmitatē meā cōsidero. tūc potēs sum. ꝓm Bern. Magna est firmitas apud deū infirmitatē ppriā cognoscere. Sz quid p certo hercules dyabolus vel tyrānus putantes pacientem humiliter vincere. euz ad meritum et coronam eterne glorie eleuāt ppriis brachijs et eripiūt a pēnis corpalibus. puer. xxix. Humilem spū suscipiet glia. Caueat tñ humilis patiēs mundo. ne spū supbie in altū eleuetur et de bonis et gratijs superbiet. qr tunc diabolus a glia sibi parata eum eijceret. et alte vento supbie eleuatus periculosius caderz in imū. Job. xxx. Eleuasti me et quasi super ventum ponēs elisisti me valde. qr pro certo spiritualis fortitudo perditur: cum quis a terra illa per superbiam eleuatur. ps. Deiecisti eos dū alleuarentur tc̄.

Sabbato añ palmarū. ser. xxxix.

Cogitauerūt principes vt Lazarū interficerēt Joh. xij. ✠ Nota ꝓm leges vt habetur. C. ad. l. cornelia de siccarijs. l. si quis cū telo ābulauerit inter homines necandi causa. sicut is qui hoiem occiderit vel cuius dolo factū fuerit commissū. legis cornelie de siccarijs pena coherceat. Cui⁹ rō datur. ff. ea. l. diuin⁹. qr voluntas et nō exitus inspicitur. Sed cōtra. ff. ea. l. i. in fine dr. Quid em obfuit conatus. cum iniuria nullus habuit effectū q. d. nihil. Respōdetur distinguendo. qr aut cogitatio adeo est nuda vt non transiret in aliquod conamen. et tunc non punitur. aut transiuit in conamen. licet non venerit ad effectuz. et hoc dupliciter. Aut in grauioribus et magnis crimin⁹. vt sunt crimina lese maiestatis. vel qui violenter confugientem ad ecclesiam cōpelleret trahere vel trahi faceret. aut saltez cogitatione. aut tractatu hoc attemptaret grauiter peccaret etiā sola cogitatiōe nisi forte homicida raptor virginū et adulter. qui sez non haberent emunitatez. Et scōm cañ. Publicus latro vel nocturn⁹ populator agrorum. de emu. eccle. int' alia. C. de his qui ad eccle. cōfu. l. presenti. vñ notanter raptor virginū ꝓm leges nō hz emunitatē. qr vt dicitur. C. de episcopis et clericis. l. Si quis. non dico rapere quod sez maius est: sed attemptare sez p aliquem actum p̄cedendo qd. s. minus ē Si tñ matrimonij iungendi causa sacratissimas virgines ausus fuerit. capi-

tali pena feriet.i.capite puniat.vel ciuitate amittat. In his nāq magnis ⁊ grauioribꝫ volūtas ꝑ facto reputat. ī minoribꝫ aūt oportet sequi effectū: vt dr in argumēto ꝫrio. Ad ꝓpositū phariſei digni fuerūt morte eterna: cū sine cā rōabili hoīez innocentē voluerūt occidere ꝓpter inuidiā. qr iam dato ꝓsilio q ibm occidere vellēt ꝓpter miracula q faciebat. ⁊ ſpecialiter miraculū lazari. ⁊ qr reſuſcitato lazaro mlti in eū credebāt videtes lazarū. vt eiꝫ famā extingueret ⁊ miraculum ānichilaret. Cogitauerūt ꝓncipes ſacerdotū vt lazarū interficeret. Querit an pctm̄ volūtatꝫ ⁊ opꝫ ſint vnū vl duo peccata. Rñdet doctor deotꝫ Bonauē. ſuper mgīm. ij. ſentē. di. xlij. q volūtas interior pōt dupl'r ꝓsiderari. Uno mō ꝑm q est actui exteriori cōiūcta. ⁊ ſic idem est pctm̄ volūtas interior ⁊ actus exterior ꝓ eo q ibi ē vn' ꝓtempt' ⁊ vna auerſio ab inco mutabili bono ad cōmutabile cum actꝫ exterior rōne culpe ex hoc cōſequat q est volūtariꝫ. vñ Aug. Q̄m peccatuz adeo est volūtariū qđ ſi nō eēt volūtariū nō eſſz pctm̄. xv. q. i. c. i. Alio mō pōt ꝓsiderari ꝑm q est ab actu diſtincta: vt ſi aliquis primo in pctm̄ cōſentiat ⁊ postea ipm actu exerceat. ⁊ ſic ſūt diuerſa pcta. Q̄ portet em̄ qñ actꝫ exterior implet q etiā actꝫ interior volūtatꝫ iteret. ⁊ ſic ſunt duo pcta ſicut ſūt duo actꝫ volūtatꝫ. ⁊ ſūt diſtincte ꝓfitēda dicēdo ꝓfessori ſic. Cōfiteor me habuiſſe malū ꝓpositū ⁊ voluntatē ꝑ horā diē vel ānū. nec deſtiti donec actū iplerē. ſic ⁊ iudei in interficiēdo xp̄z habebāt duos actꝫ volūtatis. vnū ꝓsentiendo. aliū postea ꝑ occiſionē exequēdo ⁊c̄. A Sz querit an ille tm̄ peccet qui peccat volūtate ſine actu q̄ tū ille q ſil' volūtate ⁊ ope. Dicit Bonauen̄. vbi. s. q q actu ⁊ volūtate ſil' peccat: grauiꝫ peccat q̄ iſte q tm̄ volūtate peccat. Pro quo notandū q vnū pctm̄ dr grauiꝫ altero triplicater. Aut rōne maioris cōtemptꝫ dei. aut rōe libidinis ſiue delectatōis. aut rōne maioris dāmificatōis. Pūo loquēdo opus nō addit aliquā grauitatē ad iniq̄tatē volūtatꝫ. qr volūtas plene a deo vertitur ꝑ se ſicut cū est operi cōiuncta. Quātū vero ad delectatōnez ſiue libidinē addit ⁊ aggrauat. maxime q̄ tuz ad genus pctī mortalis carnalis quo hō peccat in ſeipo. Siliter q̄ tū ad dāmificatōem addit. ⁊ hoc maxime ad genꝫ pctī quo q̄s peccat in primū. Sil'r q̄ tūcūq̄ aliq̄s velit alterū occidere nō facit tantū damnuz q̄ tū ſi actu occideret. Q̄m aūt deꝫ est iudex iustus in puniēdo. nō tm̄ cōſiderat ī pctō ingratitudinē cōtemptꝫ. ſ. etiā magnitudinē delectatōis ⁊ magnitudinem dāmificatōis. hinc ē q̄ aliquo mō opus aggrauat ⁊ addit ad neq̄tiā voluntatis. Sicut ferrū nō vrit absq̄ igne. ignis tū cū ferro plus vrit ⁊ plꝫ penetrat q̄ facerꝫ ꝑ ſeipm. Quātū nūc ad ꝓtinuatōez euāgelij. heri dictū fuit quomodo principes cōuenerūt xp̄m occidere. hodie quomodo occidendo lazarū etiā eius famaz poſſent tollere. ⁊ ſcdm hoc tres ſūt ptes eiꝫ. In pria notat malignitas ſeue machinatōnis ex pte iudeoꝝ. In ſecūda ſedulitas grate viſitatōis ex parte pagenoruz. ibi. domine. In tertia ſublimitas clare ꝓmendationis ex parte ſupnorum. ibi. clarificauit.

Quātū ad primā ptez iudei cogitauerūt lazarū occidere. ſ. occulte forte veneno vt hominibꝫ nō poſſet ſuadere ſequi xp̄m. qr multi iudei audito miraculo ipm ſequebant credendo. D

Moraliter est notandū q ex ſcriptura habemꝫ q mors ꝓuenit ex triplici causa aut ex deo ꝑ predeſtinatiōez eternaz. aut ex natura interna ꝓpter aliquam deordinatiōez. aut ex homine per violentam percuſſionem. Nam vno modo mors ꝑuenit homini ex eterna p̄deſtinatione circa tempus determinatum qđ hō ꝓterire nō pōt. ſicut Job dicit. Breues dies hominis ſunt ⁊ numerus menſiū eius apd̄ te est ꝓſtituiſti terminos eius q̄ preterire nō poterāt. Qđ factū est vt ait Bre. vi. moral'. vt homo melior fiat ⁊ ſemp ſit diſpositus reſpectu mortis. horā iq̄t vltimā deus nobis voluit occultare vt ſemp eſſet nob ſuſpecta. ⁊ dū horā mortē ignoramus ad eam ſine intermiſſione nos ꝑparemus. nam vt dicit Sap̄. Neſcit hō finē ſuū: ſ sicut aues capiūt laqueo. ⁊ piſces hamo. ita capiūt hoīes tpe iniquo. Secūda cā ē mors natural' ⁊ intrinſeca. ⁊ ē vt dicit pbs ꝓmo de gene. ex defectu virtutis naturalꝫ q̄ ꝓſiſtit i humido ⁊ calido ꝓportionatꝫ. ⁊ qr quottidie deficit hūidū

radicale. ꝙ nis restaurē p hūiduz cibale ordinatū a neutra. non tñ sufficit. qz nō ē eiusdē rationis neqz transit in naturā ipius. sicut lampas plena oleo tādiu seruat lumen accensū ꝙ diu hz oleū. ⁊ si tm̄ ponerē de aqua ꝙ tū ꝓsumit̄ de oleo: sp esset eiusdē ꝙtitatis humor in lampade. tamē nō manet tantū de oleo sicut fuit a ꝓncipio. ⁊ tantum posset multiplicari aqua ⁊ oleuz deficere vt finaliter lumen extingueretur. Sic etiam in corpe hominis ꝙ uis humidū cibale restaurat ꝙ tum depdicitur in humido naturali. qz tñ est humidū extraneum ⁊ nō transit in naturā illi⁹ hūidi naturalis. ideo deficiente humido naturali ꝓsumpto a calido extinguitur lumē vite. Et dicit Aug. in li. de q̄sti. vete. ⁊ noui testa. ꝙ in statu innocētie corp⁹ ō se fuisset mortale ex sua natura. ꝛ non fuisset mortuū qz diu nō peccasset. qz ex dono iustitie originalis imortalitate viguisset:

Tertia causa mortis extrīseca hec est per hoīs violentiā qō ꝓprie dicit̄ homicidiū q̄ mors etiā ōr violēta. qz violēter ⁊ p oppositionē infligit̄. Et diffinit̄ ab Ysiō. sic Homicidiū est hoīs scissio. nec soluz hi q̄ manib⁹ occidūt sunt homicide: ꝛ etiaz illi quoꝝ consilio ⁊ fraude hō occidit̄. Unde euāgelista yn⁹ dicit xp̄m hora tertia crucifixū. alter hora sexta. qz iudei crucifixerūt eū hora tertia lingua. milites vero manibus hora sexta. de peni. di. i. piculose

Sed querit̄ an iudex vel ꝓsul dans mortē sententiā dicat̄ homicida. dico ꝙ nō peccat. nec ōr homicida si hoc facit zelo iustīcie ⁊ nō ꝓprie vindicte. Un̄ Aug. de libero arbi. li. i. ⁊ hr̄. xxiij. q. v. Si homicidiū. Nā miles hostē in iusto bello ⁊ iudex vel minister eius nocentē occidere pōt. nec videt̄ peccare cum hoīez occiderit. ꝛ neqz homicide isti appellari solent. qz vt dicit idē in questi. leuitici. cū hō iuste occidit̄ lex eū occidit. non tu. Et tale homicidiū ꝓtingit ꝑm Oroſiū in quodā ꝓlogo triplicat̄.

Eterna. s. lege disponēte. Humana. s. lege ordinante. Peruersa mente ꝓcurante.

Nā homicidiū ꝓtingit qñqz disponēte deo. qñ. s. ab eterno in ꝓsistorio eterne deitat̄ est sentētiatū de morte violēta vnius vel pluriū. ⁊ etiā de specie mort̄. iō iudex verus ⁊ cognitor cordiū dicit ꝓ ꝓpheram Ego percutiam ⁊ interficiam. ⁊ ego viuere faciam. percutiam ⁊ sanabo. ⁊ nō est q̄ de manu mea possit eruere. Deute. xxxij.

Et ideo si aliquis cito ⁊ repente moritur fulgure celesti aut submergitur: aut gladio occiditur impcogitate. aut subito suffocatur: non nisi effectus huius legis eterne putandus est. Quod q̄dā aug: fatetur de ciuitate dei. Et hoc ex triplici sine pōt contingere. qz qñqz fit ad vindicādū rebelles sicut dñs vindicauit se de y dolatris infidelib⁹. quos diuersis stragib⁹ fecit occidi. vt ꝑz in Numeris Josue Judicū. ⁊ in libris regum. Et hanc cām assignat augu. etiam fuisse. quare de⁹ dedit potestatē romanis subiiciēdo sibi orbem terre. q̄ tot occisiones tot aspersiones sanguinis fecerunt. qz per eos tanqz ꝓ executores sue iusticie voluit rebelles ⁊ impios punire. sic etiā ꝓpt̄ infinita mala hoīz nobiliū ⁊ potētū atqz vrbanoꝝ deus ꝓmittit bella. vt yn⁹ per aliū gladio iustificet̄: ⁊ mala corrigant̄. Sic etiā legit̄. iij. Reg. cb. v. ꝙ propt̄ morte adonie ⁊ homicidia de ipō facta ⁊ multa mala. induxit de⁹ antiochū regē syrie ꝛ ciuitatē hierl̄m. ⁊ ante eius aduētū ꝓ xl. dies ostēdit q̄d debebat ciuitati ꝓtingere. qz per aera videbantur publice ab oī populo eqtes discurrētes: hastas deauratas habentes. ⁊ cursus eq̄rum ꝓ ordinem ⁊ congressiones fieri. ⁊ scutoꝝ motus ⁊ galeatoꝝ multitudinē galeis districtis ⁊ teloꝝ iactus ad monitionē ipoꝝ q̄ ventura erant. Postꝙ hec monstrata fuerūt dictus Antioch⁹ obsedit ciuitatē: ⁊ finaliter obtinuit eā ⁊ ꝑcepit militib⁹ interficere accurrentes ⁊ p domos ascendētes trucidare. Un̄ facta est cedes oīm in tribus diebus octoginta milia hominū ⁊ nō min⁹ venūdatoꝝ. Secundus finis quare deus vult morte aliquoꝝ violentā est ad puniēdū peccantes vt sit mors illa ad satisfactionē. ⁊ sic ꝓmittit multos innocētes mori ⁊ crudeliter occidi. vt nulla sit eis pena purgatorij. vt dicit beatus augu. ꝛ faustū de illis q̄ in captiuitatibus a tyrānis mortui fuerint. iō etiā si merēt illā morte violentā: credi ꝺz ꝙ in satisfactione pcatoꝝ in bonū illi⁹ hoīs q̄ morantur de⁹ illā morte ordinauit. q̄ em̄ hoies cōfestim ⁊ bñ dispositi mortui sūt violent̄ forte fuissent mortui desperati sine ꝓfessione. iō dicit Basilius ꝙ magnū beneficiū conseq̄t̄ a deo q̄ in quocūqz vite statu p mortem violentā a deo vocat̄. ⁊ sic Tho. dicit

q̄ mors taliū patiēter tollerata qz pēalis
z vltimū terribiliū in magnā satisfactōez
ſputatur. Tertius finis quare talis mors
a ḋo ordinaf. qz p talē mortē meruerūt ac
ceptare coronā gl̄ie. ió dicit apl's. Heb. xi
Lapidati sunt. secti sūt. in occisiōe gladij
mortui sunt. Et hi omēs testimonio fidei
pbati inuenti sūt. p mortē em̄ taliū sctō z
iustoz non solū sancti: ſ etiā alij fideles
adiuuāt̄ur z coronanf: inquantū merita
ipoz transfundunf in alios. dicit aug. in
enchiridion. q tā bonꝰ est deus q nō si
neret aliquē peccare nisi ita esset oi potēs:
vt ex illo eliceret magnū bonum. ℭ
Secūdū homicidiū causaf ex ordinatiōe
legis hūane que ordinat homicidiū fieri
ad conseruationē totiꝰ corpis cōis. qz sic̄
medicus iustissime abscindit membrū pu
tridū a corpe vt nō resiuū sanū destruat
z corrumpat. ſ vt reseruef in sanitate: ita
oz iudicē z ministrū legis abscindē putri
dū z nocētē a corpe politico. i. ciuili. ne re
siduū corpis pturbet z eriā destruat. ió di
cit sanctꝰ Tho. in li. de regimie pncipū q
magnū meritū iudex consequif reū occi
dēdo. ſ magnū supplicīū meref innocētē
damnādo. Et iō vbi iustitia hec seruata ē
cōe corpꝰ ciuile semp fuit sanū z vbi rela
xatū est erit infirmū z finaliť corruptum.
sicut pz de roma q tā diu viguit q̄ diu iu
stitia ibidē pmansit. vt dicit beatꝰ Augu
ℭ Tertio homicidiū causaf a puersita
te hominis qui ex odio vel ira occidit vio
lenter pximum. z illud cōiteroibus phi
bitū est a deo. Exo. xx. Non occides. Etiā
ex lege nature q nullus debet facere alte
ri qd̄ sibi minime vult fieri. i cañ. oi. i. ius
naturale. Prohibitū est etiā ex lege ciuili
z punif pena capitis. ff. ad. l. corneltaz ḋ
siccarijs. li. iij. Et necesse est q sic corriga
tur cū maximū sit pturbatiuū cōis boni.
Est etiam seuissimū peccatū z bm circum
stantiā pōt esse grauissimū oim peccatoz
qz per homicidiū non solū priuaf ipa cor
pis ȳtute. ſ etiā frequenter damnaf i in
fernū aīa. ió vt bene caueaf in prima pte
secreti secretoz dicit Arist. Q hō q̄ tū po
tes caue effundere sanguinē humanū. et
Hermogenes dicit. Quādo hō hoiez in
terficit. virtutes celoz clamant ad diuinā
maiestatē di. Q dñe seruus vult tibi eē si
milis. q si iniuste interficif. rñdet creatoz
pmitte. qz interficiens interficief in vidi
ctam. Vñ qñ Cayn frēm suū Abel inf̄fe
cit dixit dñs deꝰ ad Cayn. Ecce vox san
guinis fris. t. cla. ad me de tra pvindicta
nūc g maledictus eris sup tra. q aperuit os
suū z suscepit sanguinē fris tui de manu
tua. cū opatus fueris eā nō dabit tibi fru
ctus suos vagus z pfugus eris. dixitq̄
Cayn ad dñm. maior ē iniq̄tas mea q̄ vt
veniā merear Ecce pmū malū homicidij
qz Cayn in despatonē cecidit. putabat ei
q pctm̄ suū esset tante grauitatis q non
posset mereri veniā. Aug. mētitus Cayn
maior ē dei mia q̄ oiz pctoz miseria. Et
adiecit. Ejcis me hodie a facie tre z a fa
cie tua abscōdar z ero vagus z pfugus i
terra. oīs g̃ q̄ inuenerit me siue hō siue be
stia occidet me. q. d. Cayn vidēs se dereli
ctū a deo z in tantā miseriā pstitutū cōsi
derās potiꝰ cito mori vt miseria termi are
tur mortē petijt a dño. Omīs igiť q̄ inue
nerit z dñs ad eū nequaq̄ ita fiet vt tu pe
tis. ſ oīs q̄ occiderit Cayn septuplū puni
etur. i. Cayn pmi'tas miserias infine sep
time gnātionis moriet. qō z factū ē. qz in
fine. vij. gnātionū pꝰ multas mīias inf̄
fectꝰ ē a lamech. i vltionē sang: fris sui
B Ecce secūdū malū z dei vindicta: qz
q̄ gladiū accepit. s. inf̄ficiēdo hoīem sine
iustitia ad ppriā vindictā gladio etiaz pi
bit. i. deꝰ vindicabit se in illo z pmittet eū
mala morte pire. qz q̄ effuderit sanguinez
humanū effundef sanguis illiꝰ B en. ix.
Apoc. vij. ḋr q Johēs audiuit voces oc
cisoz cla. z dr. vindica dñe sang. nr̄m. dic̄
igiť textꝰ q dñs posuit in cayn signū. scz
tremorē horribilē oim mēbroz. z i faciem
eiꝰ impſſit signū q̄ cogſcebaf ab hoibus
frēz suū innocētē occidisse. z sic abhoiabil'
ab oībus habebaf. ne q̄s eū occideret.
H Hoc factū ē nō solū ad cayn diuf
nā punitiōez. ſ ēt ppt alioz correctionez
Ecce hic tertiū malum q̄ adhuc manet si
gnū. hz em̄ oīs homicida qz pallidꝰ est fa
cie z distorti z mali visus in signū malicie
facte. In signū ēt maledictiōis occisionis
z repetēde vindicte iusto dei decreto ḃ ac
cidit q vulnus inf̄fecti i pūtia inf̄fecto
ris resudat sanguinē vt ḃ coram hoibꝰ z in
dicibꝰ mānifestef. ne manꝰ ipia inf̄fectoris
māeat ipunita ſ vidicef. Hz an aliq̄ na
ťal'r posſit assīgri. dicūt q̄dā q̄ sic. qz cū
aliq̄s hoiem inf̄ficit vehemēti ira i eū fu
rit. vñ eiꝰ spūs infecti z cōmoti sanguinē

cõmouẽt ⁊ inficiũt. q̃b⁹ sic ifect̃ hũor erit ferid⁹ ⁊ corruptiu⁹. q̃ vuln⁹ attingẽs interfecti sili ifectõe ificat. Sz etiã videm⁹ ad sensũ ꝙ ocl'us ifect⁹ ificit ⁊ ml'r menstruosa spectm. ⁊ iõ si trãseat iterficiẽs attrahit ⁊ ꝓmouet sanguinẽ iterfecti vulneris sibi sil'ez i vulnerãte cũ sil'e attrahat simile. ⁊ ex ꝓcursu duaꝝ ifectõnũ exuberãtis imũdicie gñat̃ vehemẽtia quã ãpli⁹ nat̃a sustiere nõ valẽs stati resudat sanguinẽ. ⁊ signũ ad b̃ ẽ ꝙ ligua ſpẽtinave nenũ attrahit i mẽstis p̃ncipũ ⁊ magꝝ

Secũda pars i qua notat̃

sedulitas grate visitatõis rõne pagano rũ. nã ml'ti gẽtiles ⁊ pagani q̃ ad festum pasce cõuenerãt hirl'm vt vnũ deũ adorarent. licet nõ ad esũ agni admitterent̃ nisi pri⁹ dimisso ritu gẽtilitat̃ eẽnt circũcisi hij ꝓpter famã ⁊ miraculũ de lazaro videre xp̃m cupiebãt. ℣ Morat̃r. Per gẽtiles ⁊ paganos ibm cupiẽtes videre q̃ ꝓpt̃ b̃ hirl'm ꝓuenerãt ⁊ vt vnũ deum adorarent informant̃ oẽs hoies q̃ sibm saluatorẽ in celis voluerint beatifice videre: necessario p̃mo sanctaz dñt intrare eccl'iam p fidẽ. ⁊ lumĩe fidei illumĩati iesum deuote cõtemplari vnũ deũ i duab⁹ creaturis. q̃ ꝓpter hoiez venit in carnem hoiez redimeret. Nã sic videm⁹ ꝙ natural'r visibile nõ p̃t ab ocl'o corpali videri: nisi lumĩe naturali mediãte ⁊ mediũ illustrãte etiã nõ obstãte ꝙ ocl'us sit clarissimus ⁊ visibile optime coloratũ sic pz intuẽti nocte picturã. Vñ phs. ij. ò anima Color ñ ẽ visibil' sine lumĩe. sic nec ibs b̃ neci futuro vi⁹ sine lumĩe fidei. lumẽ ei rõis nõ ẽ tãte acuitat̃ ꝙ possit excedẽ naturalia ⁊ supnaturalia illustrare. nisi ꝑ tuz lumĩe fidei adiuuat̃. Facit em̃ fides credere nõ visa. qz fides ò reb⁹ nõ visis. de pe. di. iiij. in domo. Illustrat em̃ nõ solũ p̃ntia: vuz etiã p̃terita ⁊ futura scõm Beꝛn̄. de sũ. trĩ. ⁊ fi. catho. firmiter i glo. Eleuat intellectũ ad credẽdũ p̃terita. scz ibm xp̃m fuisse ex ò gie natũ ⁊ passũ. Ad p̃ntia qz credẽdũ ẽ ꝙ ipe sit q̃ i altari q̃tri die ꝓficit̃. Et ad futura. qz credere dem⁹ xp̃m vẽturꝝ ⁊ iudicaturꝝ vivos ⁊ mortuos Cũ hec rõ nr̃a nõ possit attigere rõis defectũ fides supplet. ò ꝓse. di. ij. reuera. Et merito lux fidei defectũ lumĩs naturalis supplet. qz nulla lux clarior recta fide. C. de sum. trĩ. ⁊ fi. cath. l. int̃ claros. ibi ò⁹ ꝙ nihil ẽ qõ lumĩe clarior p̃fulgeat: q̃ recta fides in principe. ℟ Qui g̃ rex ⁊ princeps eẽ cupit in regno celoꝝ et iesuz ĩ claritate vult videre, oportet ꝙ luce fidei hic eũ p̃mo videat ⁊ diligenter ⁊ deuote attẽdat quõ fuit In p̃sepio miserabilit̃ vagiens. In patibulo penalit̃ moriẽs. In celo sublimiter p̃fidens Naz visio stabuli in exemplũ est ⁊ fuit artissime pauptatis visio supplicij latissime charitat̃: ℟ visio solis in signũ altissime potestatis. Debemus ergo primo iesuz videre in presepio miserabiliter vagientem. in signũ artissime paupertatis. Charissimi flectam⁹ oculos cordis nostri ad videndũ xp̃i paupertatem qui scõm apl'm. ij. Corint. viij. Cum esset diues: ꝓpter nos egenus factus est. vt illius inopia nos diuites esse mus. O deus eterne. quid fuit videre filium tuũ vnigenitũ. regem ⁊ factorem celorum ⁊ celestiuz oĩm angelorꝝ. in vna ciuitate nõ inuenisse domũ: sed pro domo elegisse stabulum iumentorũ. Quid etiã videre fuit regem regum ⁊ deum deorum in stabulo non habuisse locum extra breue vileꝝ presepiuz. quid domine videre fuit dominũ vniuersa continentez stricta fascia esse cinctum ⁊ inuolutum. quid videre fuit gloriam ⁊ leticiam angelorꝝ omniũ sic viriliter commanentẽ inter bouez ⁊ asinum. Et ergo si huius regis queris palacium tibi ostenditur stabulũ. si thronũ vel solium non est aureum vel eburneum: sed monstratur tibi presepiũ. Si queris lectum regiuz pannis eburneis ornatum: ostenditur tibi fenum asperũ. si queris regium vestimentum auro ⁊ argento contextuz: ostenduntur tibi panniculi viles. si queris regalem exercitum ⁊ turbã consequentiũ famulorum: boue ⁊ azinũ attẽde. O paupertas summa. o egestas predicanda. o admirandũ ⁊ posse imitandum iesuz sic videre. Vñ et pastores admirantes dicebant. Transeam⁹ vsqꝫ ad bethleez ⁊ videam⁹ hoc verbũ. ⁊ sequit̃. ꝙ venerũt festinantes ⁊ inuenerũt Mariam ⁊ puerũ positũ in p̃sepio. Lu. ij. Tũc verificabat̃ illud Lu. ix. scriptũ Vulpes foueas hñt: ⁊ volucres celi nidos: filius aũt hoĩs nõ hz vbi caput suũ reclinet. vere nulla sunt aialia q̃ tũcunqꝫ modica ⁊ vilia q̃ nõ habeant sua latibula. Et sunt

valde magna palacia sectis lapidib⁹ fabricata. p̄ciosa sūt valde vestimēta stramēta q̄ lector̄ delicata. ⁊ exq̄sita cibaria cū tm̄ diuia sapia fit ꝓpter nos bonis tē poralib⁹ oībus destituta. q̄s em̄ hodie ꝓpter xp̄m desiderat paup esse. imo q̄s nō anhelat ad diuitias toto posse. O hūana auaritia q̄ sic es ꝯgregatōne sollicita qm̄ nō ꝯgregāt aīa lia bruta nō p̄ijciunt in terrā semia sua. nulla fabricāt horrea. nulla cellaria: ⁊ sibi labore ꝯtinuo q̄runt escā. Ad hāc ꝯsideratōez inuitat nos dom̄in⁹ Matth. vi. Respicite volatilia celi. si em̄ nos vt ibidē docet sumus maioris p̄cij q̄ sintilla. si ipe illis alimēta tribuit q̄tomag̃ dabit nobis. ergo ꝯgregare signū ē auaritie ⁊ defect⁹ fidei xp̄iane. Sz obijcies. nōne formice ⁊ apes ⁊ mures instinctu nature etiā ꝯgregāt in estate vt in hyeme possint viuere. ⁊ si hoc natura dictat irrōnabilib⁹. magis hō rōnalis ꝓuidere se hz ⁊ ꝯgregare. Dico q aīalia illa ex necessitate nature hoc faciūt nō ex libidine auaricie. nam apes ⁊ formice corpore ⁊ viribus debiles sūt. ió si nō in estate ꝓuiderent deficerent in hyeme fame. Natura igitur nō deficiens in necessarijs dictat ꝓ necessitate ea colligere. ⁊ recollecta reponūt ⁊ comedūt nichil ꝓprie possidentes: ⁊ hoies ex libidine auaritie ꝯgregant ⁊ illicite. q̄nq̄ ex rapis q̄nq̄ ex furto q̄nq̄ ex deceptōe. q̄nq̄ mēdacijs. ⁊ hmōi illicitis. Etiam nō solum ad necessitatē ⁊ supfluitatem. nec de supfluitate ⁊ supabūdātia indigentibus cōmunicāt. imo pot⁹ mltis modis ꝑire p̄mittūt. miam nulli pauperi faciūt nec indigenti. Isti sunt sīles rusticis. de q̄bus Ouidius li. metha. narrat q fuit quedā mulier dicta lachona mater phebi ⁊ dyane. i. solis ⁊ lune que a ioue cōceperat de quo iuno yxor iouis zelotipa facta ipam lachonā p̄gnantē pseq̄bat̄ eāq̄ ꝓmanere in toto mūdo nō patiebat̄. nullaq̄ regio audebat eā recipe. ⁊ sic in terra vndiq̄ vagat̄. Illa ergo tandē venit ad insulā delos q̄ ꝑ mare vagabunda natabat. Insula ergo errās in aq̄s inserta lachonā q̄ errabat in terris. erransq̄ errantez recepit ⁊ pariendi sibi spaciū dedit q̄ scz inter duos arbores palmā ⁊ oliuā ipas tenens in manibus ꝑturiuit. ⁊ inde tam cito post recessit. Illa er[illegible]sula ꝛtute solis ⁊ lune q̄ ibi nati sūt facta est stabil⁹ ⁊ firma q̄ a principio fuit mobil⁹ atq̄ vaga. Cū igit̄ lachona iunonis iram fugerz phebū ⁊ dyanā in manib⁹ teneret ⁊ portaret: accidit q̄ vltra modū sitiēs de aq̄ cuiusdā lac⁹ lybie bibere voluit. ⁊ quidā rustici q̄ in littore lacus vluā. ⁊ iuncū colligebant ipam ne biberet impediebant. nec eam implorātem amore puerorum ⁊ dicentem vsum cōmunē fore aquarū bibere ꝑmisert. lachona igit̄ irata rogauit iouem q̄ illi rustici nūq̄ ꝑpetuo recederēt: ⁊ sic factū est q̄ iupiter rusticos mutauit in ranas: vt in stagno illo ꝑpetuo coaxarent. Delos insula signat hoies hospitales et clemētes q̄ opa misericordie exercēt egenos ⁊ vagos recipiūt. ⁊ maxie q̄n ipsas esse p̄gnātes de sole ⁊ luna. i. q̄n cuz ipis xp̄m ⁊ btām virginē esse p̄ deuotionem recognoscunt. Tales igitur exinde spūaliter ꝓmanēt̄. s. q̄ in fide ⁊ gr̄a stabiles efficiūtur ⁊ in dño solidant̄. ideo bñ dicitur Isa. lviij. Frange esurienti panez tuuz et egenos vagosq̄ induc in domū tuam. seq̄tur. Tunc erumpet quasi mane lumē tuū. Sed quidā sūt tam magni rustici ⁊ fixi in terraz diuitiarū ꝑ auaritiaz q̄ etiā q̄nq̄ aquam que omnibus ē cōmunis nolūt cōcedere indigēti. quare sepe fit q̄ iupiter. i. deus de lacu anxietatē non sinit eos recedere. imo ibi ranas vertunt̄ inq̄ tum semp̄ viles et miseri solēt esse in anxietate. de diuitijs loquūt̄ nec ꝑ se nec ꝑ alijs ad sufficientiā et saturitatem lucrant̄. imo semp̄ in defectibilitate ⁊ penuria manebūt tam hic q̄ in inferno. Sicut tantalus de quo dicit Ouidius q̄ tantalus in inferno semp̄ sitit ⁊ fame scit. ⁊ tm̄ est i aqua vsq̄ ad labiū inferius. ⁊ habens pomū pendens vsq̄ ad labiū superius. hz tm̄ collū ita rigidū q̄ ipsum nō pōt erigere vt comedat: nec deprimere vt bibat. ⁊ sic ē necesse vt famē ⁊ sitim ꝑpetuo sustineat. Sic ꝑ certo auariti ta miseri sūt ⁊ parci q̄ dato q̄ habeant bladū vel vinū vel diuitias ꝛpales. inde tm̄ nō audent bibere ⁊ comedere vl̄ ipas i aliquo facto liberalitatis expēdere. imo sp̄ cōprobant̄ famescere ⁊ sitire ⁊ famez ⁊ sitim ꝑcēdo diuitijs in anxietate mltotiens sustinere. De hoc ꝛ Eccls. vi. Vir cui de⁹ dedit diuitias ⁊ substantiā ⁊ honorē ⁊ nihil deest aīe ei⁹ de omnib⁹ que

desiderat. nec tribuit ei potestatē dē vt co
medat ex eo: ꝑ hō extraneꝰ vorabit illud
M Secūdo videre debemꝰ hiciōm in
patibulo penalr ꝓ nob morientē in exē
plū latissime charitaꝫ. Ad cuiꝰ charitaꝫ
visionē inuitat nos dñs. Treno. i. di. O
vos oēs qui trāsitis p viā attendite ⁊ vi
dete si est dolor sicut dolor meꝰ. Et Isa.
liij. vidimꝰ eū despectū ⁊ nouissimū viro
rū: virū doloꝝ ⁊ sciētē infirmitatē. Quis
em̄ pōt exp̄mere vbis q̄ tuꝫ saluator in
patiendo doluit. qr rex magnificꝰ. rex no
bilis. rex sapiens. rex delicatissimus. rex
carne tenerrimꝰ ⁊ sanissimꝰ. Quia ḡ ta
lis aīa in illo sanissimo corpe pfectissime
cōplexionata hītabat separari ab eo pe nī
tus rēnuebat. si ei q̄to mēbrū ē delicatiꝰ
⁊ complexione nobiliꝰ: tāto plꝰ dolet si pa
rit. ḡ cū aīa in corpe delicatissimo. puta
ō sola virgine nato. sūme nobilissimo. qr
de purissimo sanguine v̄ginis de spiritu
scō collecto ⁊ optime cōplexionato vul
nera tā dura circa mēbra neruosa ⁊ tene
ra sustinebat sup̄ hūanū modū dolebat.
⁊ maxime cū se a suo amātissimo diuide
bat. Itē attēde ꝓ q̄bꝰ xps patiebat q̄ eū
ceperāt: q̄ eū ligauerāt: q̄ eiꝰ oculos latro
nis more velauerāt ⁊ in eū spuerūt ⁊ eiꝰ
caput pcusserūt ⁊ vulneraverūt ⁊ ad mor
tē iudicauerūt ⁊ ad vilissimū mortꝫ genꝰ
ff. de interdi. ⁊ deportatis. l. capitalium.
Supremū supplicīū videt esse ad furcaꝫ
damnatio. ḡ dū ihesus suā charitatez eis
tā sūme mōstrauit: ⁊ ip̄oꝝ ingratitudiez
tā magnā esse cernebat. dū p̄ez amātis
simū redēptorē p̄ij ssimū ⁊ defensorē ve
rissimū occidebāt indicibiles dolores eiꝰ
aīaꝫ vulnerabāt. Isa. liij. Vere languo
res nr̄os ipse portauit. Ecce amoris ma
gnitudo: ⁊ nos reputauimꝰ eum quasi le
prosum. ⁊ pcussuꝫ ⁊ hūiliatū. Ecce ingra
titudo. Vñ cancellariꝰ Philippꝰ in q̄dā
p̄sula valde notabili ⁊ deuota ait sic in
p̄sona x̄pi. Nō vide q̄ pro te patior. ad te
clamo: q̄ p te morior. vide penas q̄bꝰ af
ficior. vide manꝰ q̄bus cōfodior. cū sit do
lor tantꝰ exterior. interior tñ planctꝰ est
grauior. tā ingratū dū te experior. N
Sz arca hec queritur an in xp̄o fuerit ve
ra passio doloris. Et videt q̄ nō. Nam
moyses ieiunauit. xl. diebꝰ ⁊. xl. noctibꝰ
sine aliqua corpis lesione ppt̄ ꝓtinuā cō
templatōez. Si igr̄ pfectio cōtēplatiōis
aufert passiōez ⁊ sensuꝫ famis. pari rōe
videt q̄ auferat sensuꝫ doloris in carne
passibili. Sz in xp̄o fuit ꝓtinua ꝓtēpla
tio ⁊ pfectissima. ḡ videt q̄ nulla fuit in
eo doloris experiētia. Item si aīa Petri po
neret in ifernū ab ignibꝰ nō cruciaretur
qr nō hz in se cām ppt̄ quā debeat dole
re. si ḡ aīa xp̄i nullā cām passiōis in se ha
bebat. videt q̄ nullū doloꝝ in se sentie
bat in carne q̄ tūcūq̄ passibili. Si ḡ do
lor est passio ipiꝰ aīe potiꝰ q̄ carnis. sic
dicit Aug. videt q̄ in xp̄o nō fuerit do
lor verꝰ. Cōtra Isaias. Vere lāguores
nr̄os ip̄e por. ⁊c. O Item aīa iuncta cor
pori passibili vere dolet corpe patiente: ꝑ
aīa xp̄i iuncta fuit carni: que non tm̄ fuit
passibilis. imo etiā passa. ḡ verū doloꝝ
fuit ppessa. Rñdet dñs Bonaueñ. i. iij.
sup magr̄m dist. xvi. q̄ absq̄ dubio sicut
euangeliuꝫ dicit ⁊ fides catholica sentit
v̄a doloris passio fuit in xp̄o. in ip̄o enim
fuit caro passibil ⁊ pforabilis. fuit em̄ vir
tus sentiendi ꝑm quā aīa cōpatit corpo
ri leso: qm̄ ergo hec duo verū doloꝝ facī
unt. videlicet vera lesio: ⁊ verus lesionis
sensus. ⁊ hec duo vere fuerūt in xp̄o īdu
bitanter tenendū est q̄ i xp̄o fuit v̄a do
loris passio. Nā si q̄s alit dicat ꝑm q̄ q̄
daꝫ heretici dicunt. ⁊ est error antiquꝰ sa
racenoꝝ. q̄ xp̄s si videret pati ⁊ doloꝝ.
nō tñ veraciter habuit doloris ⁊ passio
nis sensuꝫ. nō solū euacuat fidē xp̄i ⁊ xp̄i
euangeliū: ꝑ etiā euacuat redemptionem
nostraꝫ. ⁊ q̄ dicit xp̄m nō veraciter fuisse
passum dicit xp̄m nō satisfecisse: ac p̄ hoc
nec genꝰ hūanū esse redemptū. duꝫ vero
dicit simulasse se pati ip̄m. dicit ip̄m esse
mēdacē. ⁊ ita nec vere fuisse filiū dei. nec
dei nunciū. ⁊ iterate nec mediatorē: ꝑ po
tius deceptorē. Tenendū igit est q̄ vere
passus ⁊ verū doloꝝ habuit. Ad rōnes
aut̄ cōtrarias. Ad primā de Moyse
dicendū. q̄ si dulcedo ꝓtēplatōis quodā
modo ip̄m reficeret: ⁊ a sensib exteriori
bus abstraheret adeo vt naturales v̄tu
tes quodāmodo ꝓsopiret. vt nō ita ꝓsu
meret ⁊ cibū req̄reret. tñ q̄ tanto tpe ie
iunauit sine aliqua sui lesione. hoc fuit p
spāle bñficiū ⁊ diuinū miraculū. Et ideo
hic locū habet in ꝓpōsito q̄ tps in passi
one sua nō exercuit miracula potētie: sed
potius vsus est armis patientie. Ad ali
ud de aī[illegible]tri. q̄ nō pateret in iferno

dicendū ꝙ nō est simile. qr aīa post glīfi
catōem ⁊ purificatōez pfectā nō est pas/
sibilis ex causa ppria: nec ex dispēsatione
diuina ppter salutē aliēnā. Non sic autē
est de aīa xp̄i q̄ dispēsatie ⁊ volūtarie pas
sibilitatē habuit cū carni passibili iuncta
fuit. ℙ Sz forte dicis hūanitas. quia
vnita deitati potuit ꝑsolari in aliquo. di
co ꝙ potuisset si decuisset: ꝑ hoc nō decu/
it: et iō deitas suā ꝓtectionē ab hūanita
te totaliter subtraxit. Ideo xp̄s in cruce
clamauit. Deꝰ meꝰ vt q̄d dereliq̄sti me.
Sup quo v̄bo dicit magister dist. xviij.
tertij. Seperauit se diuinitas. qr subtra
xit ꝓtectionē: ꝑ nō soluit vnionē. sepauit
se foris: vt nō adesset ad defensionē: sed
nō intꝰ defuit ad vnionē. Tertio videre
debemꝰ ibm in supmo solio sublimatuz
in signū amplissime ptātis. Ibi eū vide/
re dēmꝰ ⁊ timere. qr iudicaturꝰ ē viuos ⁊
mortuos. Isa. xxxiij. Regē i decore suo
videbunt. Quid est ihesum in decore suo
videre nisi i maiestatis sue glīa q̄ iudica/
turꝰ est cernere. Nā illo mō fugiunt dñi
pauptatē q̄ cōtemnūt ipīꝰ hūilitatē: qui
hic nō attēdūt eiꝰ caritatē. necessario eis
euenit ꝙ cadāt sub eiꝰ iustissima ptāte:
quā nemo poterit puertere p̄cio siue p̄ce
Q Berñ. Veniēt dies in q̄ plꝰ valebūt
pura corda q̄ magna ⁊ plena marsupia
qr iudex nr̄ nec fallet v̄bis nec vllis pote
rit flecti donis. Nihil tūc sua potētia cesa
ri. nihil aurū neroni. nec rethorica cycero
ni. nihil philosophia platoni. nihil argu
mēta aristotel. qr vt dic̄ leo papa. tūc nō
valebūt mūera regū: aduocatōes iudicū
nō sophismata loycoꝝ nō ꝑdesse potert
prudētissima eloq̄a oratoꝝ. nec i sup astu
cia v̄sutoꝝ. Quare hec oīa: qr ꝑm Crisо.
iudex nr̄ nō flectet timore. qr omnipotēs
est. nō fallet ꝑmone: qr sapientissimꝰ est
⁊ hz oīa. Hiero. Quanti in illa die elin/
gues ⁊ muti feliciores loq̄cibꝰ erūt. quā
ti pastores philosophis p̄erunt q̄ ti rusti
ci p̄ferendi rethoricis. q̄ tu ebetes argu/
mētis cyceronis. Ergo frēs charissimi si
tanta mala volumꝰ vitare Jesuz cū glo
ria in iubilo videre. debemꝰ hic imitādo.
in pauptate ⁊ humilitate prius videre.

Tertia ps in qua notat p̄/
coniū alte ꝓmēdatōis rōne supnorū. ibi.
Clarificaui. Nā q̄n xp̄s petiuit ⁊ rogauit
patrē dicēs Pat clarifica me. formata fu
it vox in aere a tota trinitate. dicēs in ps
na p̄ris. Clarificaui. s. q̄ tū ad deitatem.
qr p̄ filiū ab eterno clarificauit: ⁊ euz ab
eterno clarū genuit. etiā q̄ tuz ad huma
nitatē eū clarificauit variis signis: testi/
moniis miraculis: ⁊ donis. Et seq̄t ite
clarificabo te. s. in passiōe p miracla tue
ptātis. in resurrectōe p dotē claritat. i a/
scēsione p gliaz felicitatis. insup ⁊ i gēti
bus p pfessionē fidei v̄itat. p meritū eiuz
sue passionis glīa sui nois diffusa ē in gē
tibꝰ. ℟ Moralr. illa v̄ba applicādo
v̄gini glīose ppt sabbatū ē notādū ꝙm
ꝙ colligi pōt ex scriptura tria sūt q̄ hūt
feminā clarificare ⁊ nobilitare. Prio pro
genies clara. nā filia q̄ ex regali ꝓgenie
nascit. regal dr. qō nomē retinet etiam si
nubet alteri nobilitat. miōris nō plebeio
vt si filia reg̃ nubit comiti. ñ ex ꝑ amittit
nomē. ꝑ regia dr nō comitissa. vl si comi/
tissa filia comit. nupserit vni iferioris di/
gnitat. dz appellari comitissa. ⁊ nō iuxta
dignitatē mariti. C. ō dignitatibꝰ. l. i. vñ
accidit casus ꝙ due sorores in quodā cō
uiuio fuerūt indignate. qr nō fuerūt posi
te inter cōsulares ⁊ p̄tores. accesserūt ꝑn
cipē ꝓponētes ꝙ albertū ꝓsulē ⁊ p̄fez ꝓ/
torē habuerūt. ⁊ qr nupte sūt viris nobi/
libꝰ nō tāte dignitat. querit an debeāt i
mēsa int nobiles respectu nobilitat. pen
tū: aut int nobilitatē maritoꝝ poni. ℟ ñ
det impator ꝙ retinēt nobilitatē generis
⁊ dignitatē: ⁊ sic poni debuisset int ꝓsu/
lares in mēsa ⁊ p̄tores. Secūdo clarificā
tur ⁊ nobilitant ex v̄tutibꝰ. ⁊ sic q̄ maio/
ribꝰ v̄tutibꝰ fulget clarior ⁊ nobilior dr.
De illa claritate nobilitat. dic̄ phs. i. pol.
iij. c. ꝙ nihil aliō ꝗ v̄tus ⁊ malicia det
minat ꝓpū ad libez: nobile ad ignobile.
Vñ i canone. lvi. di. nūq̄. in glosa ⁊ i tex
tu. v̄tus aīam nobilitat. virtute. remota
migrat in exiliū nobilitat. honor. Unde
impator C. ostātin. C. de digni. l. ij. Ne
q̄. famosis ⁊ notat: aut quos scelꝰ aut
vite turpitudo inq̄nat: tq̄s ifamia ab ho
nestoꝝ cetu segregat dignitatis porte pa
tebūt. Tertio clarificant a clarissimis vi/
ris. ff. de senatoribꝰ. l. Femine. Femina
clarissimā dignitatē mariti tribuunt. Si
eñ femina clarissimo viro nubit. clarissi
ma erit. si aūt maritus est rex dicitur regi
na: si est comes dicitur comitissa. quoad/

nsq; alteri nupserit minoris siue inferioris dignitat. tunc amittit nomẽ poris. Nam femie chorruscãt radijs maritorũ i autẽ. ꝺ ꝯsulib⁹. hoc itaq; S Ad ppositũ ꝺr De⁹ rex vniuersorũ volẽs filiũ suũ vnigẽi tũ mittẽ in t̃rã negociũ hũane redẽptois exeq̃ndũ. qꝺ sine virgine nobili t clarissima fieri nõ debuit. iux̃ ppheticũ dictum Isa. vij. Ecce v̊go ꝯcipiet t pariet filium Que v̊go nõ solũ eẽt mr̃ dei corpal̃r. imo ꝑm aiaz spũalit̃ sponsa regis ꝑclarissimi t nobilissimi ab eterno ex oĩb⁹ mulieribꝰ fiendis t fact̃ vnã ꝑclarissimã t nobilissimã pordinauit mariã. q̃ ex regali clarissima ꝓgenie nasci debuit. Orta em̃ est maria ex regali stirpe dauitica. vt Matb i. c. plane deducit. q̃re eccl̃ia in eiꝰ laude canit in an̄. Natiuitas gloriose virgis marie ex semĩe abrahe. orta de tribu iuda: clara ex stirpe dauid. Secũdo etiã virtutibꝰ eã clarissimã fecit: vt esset habitatio et domus reg̃. iõ Esdras scriba regẽ celorũ laudabat di. ij. Esdre. viij. Bñdictꝰ deꝰ patrũ nr̃orũ q̃ dedit voluntatẽ i cor reg̃. s. filij dei clarificare domũ suã. Tertio excellẽtissime eã clarificauit in despõsatiõe. iõ chorruscat radijs spõsi. s. filij dei. Apoca. xxi. Claritas dei illumiauit eã. Nã claritas lucis intẽdit̃ i materia pspicua atq; pura t remittit̃ i materia obscura t ꝓdesa. Cũ aũt v̊go maria fuerit tota pulcra sine macula. Can̄. iiij. t lux diuina clarissima interiora eiꝰ totalit̃ infundẽs eã clariorẽ fec̃ q; vt ꝺr. i. q. i. Si iustꝰ fuerit. Purũ lumẽ ab illumiatis t disposit̃ excipit̃. q̃re bene Isa. ꝑdixit virgini gl̃iose vidẽs i spũ filiũ dei sibi copulandũ di. Orietꝰ lux tua t dominꝰ splendoribꝰ iplebit aiaz tuã. Merito g̃ dixit et deꝰ pr̃ i natitate Clarificaui t iterꝝ clarificabo i ãnũciatiõe: t assũpt̃. Nã deꝰ pr̃ reginã celorũ cultu regio in tribus clarificauit. Corona aurea: in signuz excellent̃ ptãtis. Veste pupurea in signũ mentis puritat̃. Sede eburnea. in signũ ꝑmanẽtis iocũditat̃. Nã corona ẽ signuz excellentis ptãt̃. Eccl̃. xlv. Corona aurea sup caput eiꝰ. Nullus aũt coronat̃ nisi de potenti victoria. q̃re maxim⁹ in ꝑmone ꝺ vno martire dicit. Corona victoribꝰ dat̃. In signũ huiꝰ rex coronã portat in capite ad designãdũ q; seipm̃ t ppl̃m sibi subiectũ regẽ ꝺz in iustitia t eq̃tate. t potenter inq̃tate vincẽ t expugnare. t maxie pas siones t illicitos motꝰ in seipõ q; militãt adusus aiam. Vñ greg. xi. mor. Qui mẽbroꝝ suoꝝ motus bñ regũt. reges nõ immerito vocant̃. iõ Aug. recitat. v. de ci. ꝺi c. xiij. q; Horatiꝰ i carmie lyrico ad reprimendũ dñandi libidinẽ ita cecinit. Latiꝰ regnes auidũ domãdo spm̃ q; si lybia remot̃ gradibꝰ vincas. Vñ t valeriꝰ impator octogenariꝰ t adhuc v̊go. die fati sui ꝑmia triũphoꝝ suoꝝ recoluit q̃bꝰ ipe fuerat felicissimꝰ. ait se tñ vna victoria gl̃iari t req̃sitꝰ qua. rñdit. qꝝ inimicoꝝ neq̃ssimã domui carnẽ meã. ppt̃ hoc Sen̄. loquẽs de alexandro epl̃a. xxxviij. Si vis oĩa subijcere. subijce te rõi. multos reges si te rexerit rõ. Sic regina celoꝝ plenũ dominium habuit dñandi t regendi oẽs motus t passiones: ne rõni in aliquo resisterent. imo caput serpentis. i. oĩs malas suggestiones contriuit. Data em̃ fuit Marie i prima sanctificatione g̃ra preseruans. q; nec venialiter nec mortaliter vnq̃ peccauit. Et ideo in signũ potentis victorie rex celorũ digne dyadema t coronã regni. id est excellentẽ dignitatẽ t gloriã: qua oĩs angelos t mulieres excedit. in capite eiꝰ posuit. iuxta illud Hester. ij. Amauit eaz rex plus q; omnes mulieres. t iõ posuit dyadema regni in capite eius. fecitq; eaz regnare in loco vasthi. U Sed q̃rit̃ vtrũ in secunda sanctificatiõe ablata fuerit ab ea etiã peccãdi potentia. Et vr̃ q; n̄ qꝺ damas. tractans illꝺ verbũ Lu. i. Tuã ipsius aiam̃ ptransibit gladi⁹. dicit. Dolores quos virgo effugit pariẽs hos i xp̃i passione sustinuit. ita q; gladi⁹ doloris t perturbationis eius animam ptransiuit. si ergo eius anima poterat perturbari videtur q; potuit ad veniale pertrahi. In oppositum. Dignior fuit mater xp̃i ad hoc q; mater dei effecta est q̃ sit aliquis angelorum in celo. Si ergo angeli boni sunt in gratia ꝯformati. multo magis mater dei. Respõdet Bonauẽ: in. iij. sup mgr̃z dist. iij. q; in secunda sanctificatiõe nõ tm̃ fuit data virgini gratia in bono perseuerans ꝫ t confirmans. t hoc qꝝ filio suo adeo fuit coniũcta: vt nullo modo ꝑmitteret eã a seipõ sequestrari ppt̃ qꝺ notandi sũt gradus diuinoꝝ beneficioꝝ. Xp̃s em̃ q; fuit sanctussanctoꝝ facultatẽ habuit vitandi oĩe pcm̃ t impossibilitatez cõmittendi aliqꝺ pcm̃. Alij vero filij hominũ diffi-

cultatē hñt ad vitandū pcm̄ ⁊ necessitatē hñt ad ꝓmittendū. ⁊ hoc q̄dā ꝓpterit oibus generat̄ de massa pcti. Ab hac igit massa lib̄ata fuit virgo maria in ꝑma sanctificatione. liberata fuit etiā in secūda. sz in prima fuit ꝓformis alijs sanctificat̄. in secūda est facta ꝓformis filio quē genuit In ꝑma nāq̄ sctificatiōe data est ei ptās ⁊ facultas vitandi oē pcm̄ mortale. data est etiā facultas vitandi frequentiā venialiū. data est nihilomin⁹ facultas vitandi oīe pcm̄. nō tm̄ pticular̄: ꝟ etiā vniuersalit̄. Et in his tribus gradib⁹ patēt tres grad⁹ sanctificationū. videlz Jobis baptiste. Jeremie: ⁊ Marie. Nā ꝑma cōditio fuit Jeremie. secūda vero Johānis. sz illa triplex virginis Marie. q̄ pl⁹ ad filij accessit puritatē p vite meritū. ꝟ cū sanctū sanctoꝝ gestauit in vtero suo: tūc sanctificata fuit cōformit̄ filio. nō tm̄ q̄ tū ad potentiā peccandi. ꝟ ēt q̄ tū ad ipossibilitatē labēdi in aliq̄d pcm̄. Un̄ sic ipossibile fuit ꝓpt̄ honorē filij sui vt aliū hret filiū: sic ipossibile fuit vt carnis virginitas violaret̄ in qua fili⁹ dei habitauerat. ⁊ sic impossibile fuit vt matris sanctitas aliqua culpa macularet̄. Ad argu. dicēdū q̄ immensitas illa doloris nō ferebat̄ ad ptē ai erōnalē: ꝟ sensualē. Un̄ aīa stat ibi ꝑ illa parte ꝟm quā connectit̄ ad corp⁹. vn̄ nō fuit pturbata ꝟm q̄ pturbatio dicit deordinationē in ptē rōnali. ✠ Secūdo rex celoꝝ clarificauit reginā veste purpurea. puer. xxxi. Purpura indumētū eius. Purpura em̄ a puritate lucis est dicta. q̄ gignit̄ in his regionib⁹ materia ei⁹ quas solis cursus ꝓpri⁹ illumīat ⁊ illustrat.

Est vestis regalis quā nulli licet portare q̄ regi. vt. C. de vestib⁹. oleoberis. i. purpureis. Un̄ glo. sup. Can̄. vij. In purpura regū gl'ia declarat̄. Hec vestis regalis significat mentis puritatē marie regie celoꝝ qua induta est a filio q̄ est candor lucis eterne. hic nāq̄ dei fili⁹ sicut sol i meridie transfundēdo radios aerē illumīat ⁊ clarificat ita reginā matrē suā dignissimā splēdore q̄si clarificauit: vt de ea dici possit illud Isa. xviij. Sic lux meridiana clara erit s. maria. Nā ꝓpter claritatē vult⁹ ei⁹ vt vult Bern̄. Joseph vir ei⁹ nō fuit ausus eā respicere. Quare etiā in hystoria grecoꝝ legit̄ q̄ btūs dyonisius supplicauit btō iohāni euāgeliste q̄ erat custos ẏgi/nis vt eā videre: posset. q̄ cū ecc̄t ad eā introduct⁹ visa ea cecidit i terrā q̄si mortu⁹: dī. Nisi solidat⁹ eēm i fide nō aliū deū credere q̄ ipam. q̄ tāt⁹ radi⁹ claritat̄ ab ea recessit. Ex tm̄ maria clarissima fuerit ⁊ delectabil' virgo. nulli tm̄ vnq̄ occasionē male delectatōis dedit. q̄ ꝟm dyonisiū iudei fatebātur q̄ nūq̄ ꝑ eā fuerūt tēptati. q̄ vis pulcherria mulierū fuerit. Sz q̄ cā illa cū pulcritudo mulier̄ iam mt̄os viros decipit. Eccl'. ix. Auerte faciē tuā a mulie cōpta. ⁊ nō circūspicias spēm alienā. propt̄ spēm mulieris multi perierūt. ⁊ ex h̄ cō cupia q̄si ignis exardescit. ẏ Dicendū q̄ hec virgo pulcherria duas habuit puellas custodientes ⁊ seruātes vestē hāc ab illicita occasiōe. quas etiam si qua virgo vel mulier h̄ret etiā eam preseruarent ab illicita occasiōe. Pria ē honestas ẏecūda q̄ mariā i oīb⁹ sensib⁹ custodiuit ⁊ moribus q̄ nec ꝑ illicitū visum: auditū: verbū nec factū alicui occasionē malā dedit. vñ Bern̄. ppt̄ nimiā ⁊ notabilē honestatem morū ⁊ gestuū q̄ i facie ⁊ i toto corpe eā cōtuentib⁹ appebāt nullaten⁹ potuit ad fedū aliquē incliare. q̄ erat dedicata ⁊ deitat̄ habitaculū spāle. Sz heu ẏgines nr̄e hāc puellā lōge a se fugauerūt. nulla ẏecūdia vel honestas mō relucet in eis. Nā visu assimilāt̄ capris. loq̄citate picis. gestu simeis: ⁊ vestitu scort̄. Et iō castitas earū libidinose a viris ipedit̄: cū absq̄ oīmi verecūdia ⁊ honestate sic foris venales ꝑ grediant̄. Sic etiā dyna filia Jacob rapta fuit ꝑ sychem. Gen̄. xxxiiij. Secunda puella est hūilitas: hec virgo puritatē seruauit. nec aliquē illicitū motū accedē pmisit. Un̄ Amb. i ome. Didicistis ẏgines pudorē discite marie hūilitatē. Et seq̄tur. decet em̄ vt q̄to virgo castior tanto sit humilior. Nā cū ab angelo salutaret̄ ⁊ i matrē dei ⁊ i reginā celoꝝ eligeretur: ⁊ benedicta sup oēs mulieres predicaret̄ non se domināā angeloꝝ reginā celoꝝ iactabat: sed humilit̄ rn̄dit. Ecce ancilla dn̄i. Auguſt. Virginitas nō solū p̄dicāda ē vt amēti ꝟ admonēda ne inflet̄. Solēt nāq̄ ẏgines modo fatue ꝓpter mundiciā carnis ⁊ exteriorē vult⁹ claritatē vento supbie ꝓcuri ⁊ inflari. ⁊ per consequens more phariseī alios spernere. seipsas decipe. ⁊ animas eternaliter dānare. Accidit illis sicut cuidā puero q̄ oīm erat pulcherrimus dict⁹

narcissus. De quo ouidi⁹ q̄ cuz a tyresia q̄ verissima dedit respōsa de futuris p̄ti/ gēnib⁹ petereꝫ q̄ diu eēt victur⁹. rñdit tyresias. quousq; se nō viderit. ac si diceret. tādiu viueret q̄ diu formā ꝛ pulchritudi nē suā nō eēt visur⁹. Cū igr̄ idē Narciss⁹ ples p̄tēneret ꝛ de pulcritudine sua sup/ biret. factū est q̄ fatigar⁹ ad quēdā cla/ rissimū fontē vt biberet venit. q̄ cū bibere incepisset vmbrā suā pulcerrimā i aq̄ re spexit ꝛ eā imaginē cepit tā feruēter ama re q̄ p̄ amore vmbre cedere nollet. eā sū/ me āplexari ꝛ oscular petijt: qz eo rideꝫ ridebat: ꝛ oscular volēti oscula porrige/ bat. sic actū ē q̄ p̄ amore ꝛ desiderio vm bre sue perijt: ꝛ in florē corp⁹ ipi⁹ x̄pi sū est purpureū. aīa aūt ei⁹ descēdēs in īfernū se adhuc in aq̄s stigis speculat. Reuera tal' sīa tyresie quotidie x̄pificat in mul tis. qz. s. m'ti sūt q̄ spūal'r viuerēt si se vl' suā pulcritudinē mūd̄ attēderēt vl' vide/ rēt: ꝫ qz plerūq; accidit q̄ q̄dā pulcritudi ne sūma vigēt. ita q̄ pulcritudinē corpo ris q̄z tū ad formā. pulcritudinē animi q̄ tū ad sciam. pulcritudinem rerum q̄z tum ad opulētiā h̄nt magnā. ió isti ī supbia elati oēs alios despicīūt ꝛ vilipēdūt. q̄d igr̄ p̄ certo isti ī fonte mūdane p̄sperita/ tis vidēt vmbrā ꝛ imaginē ꝛ eminētiam stat⁹ sui: q̄ oīa trāseūt sicut vmbra. Sap̄. v. Ita feruēter ipm diligūt: ꝛ se in ea ita glorificāt q̄ aīe vitā pdūt. Tales p̄nt dī/ cere illud Sap̄. xv. In errorez durit nos vmbra picture ꝛ labor sine fructu effigies sculpta p̄ varios colores. cui⁹ aspect⁹ in sensato dat concupiscētiā ꝛ diligit mortue imaginis effigiē sine aīa. Qui g̃ pulchri tudinē ꝛ claritatē aīe voluerit cuz x̄gine gl'iosa huare has duas puellas associare dz ꝛ accepta erit regi celorū. Sic figura tur in Hester. q̄ cū ad placādū regez vel/ let accedere assuerū induta regalib⁹. assū pōsit duas puellas secū. vnā. s. cui innite/ bat: ꝛ alterā q̄ defluētia in terrā vestimē ta portaret: ꝛ ferocē ꝛ iratū regē i māsue tudinē cōuertit. Sic q̄cūq; xp̄iana p̄sōa initit honestari ꝛ associat humilitatez pōt deū in oīb⁹ petitiōib⁹ placare. ❧ Ter tio de⁹ p̄ reginā celoz clarificauit ponē do eā ad dexterā filij i sede eburnea. Nā salomō ad magnificentiā regni dr fecis/ se thronū eburneū. uj. Reg̃. x. Sic rex pa cificus de⁹ p̄ marie thronū eburneū. scz statū gl'iosū ppetue iocūditat̄ paūit. ꝛ eā sup oēs chores angelorz ad dexterā filij sui locauit. ij. Reg. ij. Posit⁹ ē thronus mat̄ regis q̄ sedet ad dexterā ei⁹. Dec em̄ regina celorz: qz rōne excellent̄ meriti x̄pi original' gl'ie iocūditas ē p̄ prima. q̄ etiaz susceptā menarabilē gl'iaz ꝛ iocūditatez copiose i oēs celorz ciues trāsfūdit. Unō Hiero. in ser. de assūp̄one. Talib⁹ nāq; decebat x̄ginē oppignerare muneribus vt esset gr̄a plena. q̄ dedit cel' gl'iaz. terris dōiuz. pacemq; refudit. fidē gēnib⁹. finē vi cijs. vite ordinē. moribꝰ disciplinā. Figu rat̄ x̄go gl'iosa i Judith q̄ olofernē de/ collauit. ꝛ toti p̄plo isrl' pacē fec̄ ꝛ gaudi um. Judith. xv. Et iō sic Judith gl'ifica/ uerūt de victoria. sic ꝛ reginā hāc gl'ifica re debem⁹ ꝛ dicere. tu gl'ia hierm. tu leti/ cia isrl'. tu honorificētia populi nr̄i. qz feci sti virilit. ꝛ p̄fortatū est cor tuū. eo q̄ ca/ stitatem amaueris. bñdicta es tu filia a dño deo excelso p̄ omnib⁹ mulieribus sup terrā. ꝛ bñdicet⁹ dñs q̄ hodie nomen tuū ita magnificauit: vt nō recedat laus tua de ore hoīm. q̄si diceremus. O gl'iosa dña imperatrix celi ꝛ terre. digne a cunct̄ laudaris magna imo maxia. qz nō solus in hoc scło viuentib⁹: ꝫ etiā in purgato/ rio degentib⁹ ꝛ i patria fruentib⁹ de tua imarcessibili ꝛ iaccessibili gl'ia gaudium p̄tulisti. Nā sanct̄ in celo gl'iaz. aīe ab⁹ in purgatorio letitiā: ꝛ nob in mūdo ppetu am p̄fidentiā te inuocādi tribuisti. Sed q̄ri p̄t cur regina ad tā excellentē gl'iaz ordinata nō cū filio vel saltē statim post suā gloriā sit exaltata. Ad q̄ rñdenduz nota p̄m Aug. de mirabilib⁹ sacre scrip ture. c. xi. q̄ etas x̄ginis fuit. l'iij. annoz in assūp̄oe. habuit em̄ xij. ānos quādo x̄ps incarnat⁹ est. p̄bat. nā x̄ps ita cito sicut potuit festinauit ad x̄ginis optatū vñ clamabāt demones ad x̄pm. venisti añ tp̄us p̄dere nos: ꝫ etas in q̄ mulieres solēt parere est a duodecī annis vsq; ad xl'uij. ānū. igit̄ duodecimo āno fuit incar/ nat⁹. Cōfirmat̄. nā pl⁹ festinauit p⁹ na tiuitatē ad mortē q̄ ad missionē angeli ad incarnationē q̄ fuit dignio⁹ sacrm. sed p⁹ suū ortū ad mortē festinabat q̄ tū po/ terat. Unū Lu. xij. Baptismo habeo bap tizari ꝛ coartor donec p̄ficiat̄. Die g̃ cre/ dēdū ē vt vita cito sic̄ naturā ad generā/ dū habuit q̄ x̄ps i eā venerit. Hoc supp̄o

sito inferunt q̄tuor ꝯclusiones. Pria q̄ mr̄ dei habuit. xxiiij. ānos q̄n xp̄s paruꝰ amisit: & i tēplo repit. qr tunc xp̄s habuit xij. ānos. Secūda ꝯclusio q̄. xlij. annos habuit q̄n xp̄s p̄mū miraculū fecit i chana galilee. qr tūc xp̄s ꝺ nouo p̄dicare cepit. pⁿ suū baptismū i q̄ habuit. xxx. ānos Tertia conclusio q̄ habuit. xlv. ānos q̄n xp̄s mortuꝰ ē. qr xp̄s tm̄ mō triennio docuit. Quarta ꝯclusio q̄ habuit. liij. ānos q̄n assūpta fuit. qr vt dicunt eⁱ⁹ hystorie pⁿ passionē tm̄ p nouē ānos vixit. Dicūt tm̄ aliq̄ q̄ ipa habuit. xviij. ānos q̄n xp̄s cepit. qr tūc mulieres sūt pfectionis erat ad pfectionē ꝑtem gignendā qualis fuit xp̄s. Istud tm̄ nō impedit. qr spūssctūs ei tribuit pfectissimū adiutoriū. Ad q̄situꝫ igit rūdet Anselmus libro de excellētia virginis. ca. vij. sic di. O bone iesu istⁱ⁹ dulcissime fili. quō pati potuisti vt te i regnū glorie remeāte. illā q̄si orbatā in miseriis mūdi relinqueres. Et assignat cām di. Fortassis dñe ne tue celesti curie veniret in dubiū cui potiⁿ occurreret tibi videlicꝫ dño suo tūc primo regnū suū i assumpta carne petenti. an ipi dñe in ipm regnum iā suū materno iure affectū ascēdēti. Nā vt in ptes suo occursu diuideret vt pars tibi ps illi obseq̄ret nō dicere existimo. ꝑ sertiꝫ cū tota sit tua. totaq̄ pte celestis curia sit sua. prudētiori ḡ & digniori cōsilio vsus p̄cedere illā volebas: quatenⁿ ei locū imortalitat̄ i regno tuo p̄pares. Et q̄ dē nō est absurdū credere ipm iō mr̄ez suam p̄cessisse. cū ipe idē vnigenitⁿ hui⁹ beatissime v̄ginis ꝓmiserit discipul'. si abiret eis locū in celestibⁿ p̄paturꝫ. Si ḡ locus ab eo p̄parabat ad honorē & gloriā discipulorꝫ. quō nō p̄pare ad honorem & gloriā mr̄is sue dñe & regine angelorum. Hec ille. Quare vero eā tādiu i hoc scō relinq̄t. Hāc rē em etiā assignat ibidē dices. Erat vt in videt vtilis ac necessaria fidei nr̄e ꝙuersatio sua post ascēsionē domini inter apl'os eⁱ⁹. qr licet ipi ꝑ spm̄ sāctū edocti fuerint oēm v̄itatē. incōparabiliter tm̄ manifestiⁿ & euidētiⁿ ipa p eundē spm̄ ipiⁿ v̄itat̄ intelligebat ꝓfundita tē: ac p hoc multa eis p illā reuelabantur q̄ in se nō simplici scīa: & ipso effectu & experimēto didicerat de misteriis xp̄i. Hec ille. A Sz q̄rit an dilatio sue assumptionis fuerit aliq̄ cā diminutiōis sui gaudij. cū dilatio sit tediosa amāti. & tediū diminuit de gaudio. Rūdet Anselmus vbi s: Nec dilatio sue assūptōis imēsati amoris & gaudij sui aliquā iacturā inferreva lebat: & ipa pfectio amoris & gaudij. q̄ se illic eē videbat vbi deū quē pre cūctis amabat magis velle sciebat. Igit vbicūq̄ erat ipa in deo & deⁱ⁹ in ea iocūdabat. qua ipa iocūditate felix ꝑ ceteris vbiq̄ fieri cupiebat. q̄ ꝺ sapiētie dei potissimuꝫ placere intelligebat. Hac inestimabilis amoris & gaudij magnitudie p̄dita fuit hec sacratissima v̄go q̄diu eā in mortali carne manere placuit sanctissimo. Hec ille. Sz q̄rit an aliq̄n rapta fuerit ad visionē clarā dei. Rūdet Iuconiensis āgelice hierarchie li. iij. ca. vi. q̄ sic. nec inq̄t hesitādū existimo quin ei beatissime cōtigerit in hac vita pluries manifesta & n̄ p enigmata seu figuras diuīe essentie visio. Et si obijcit non videbit me hō & viuet. Rūdet in monumēto visionis huiⁿ q̄ videt nō viuit hō. qr nō p̄grauatⁿ nec p̄peditⁿ mole carnis ab actu supme potētie hūane nature: quā aggūatōez & retardatōez iportat i se nomē hō cōit dictū: & magis viuit sup hoīem. Hec ille.

In die palmarū. Sermo. xl.

Uz appropiquasset ihūs hierusalē & venisset bethphage ad mōtē oliueti misit duos discipulos dī. Ite i castellū qd̄ cōtra vos est Matth. xxi. B Lex docet vt hr̄. C. vt armorū vsus. l. i. li. xi. q̄ nullⁿ bellare dz nec pōt sine p̄ncipis vl' superioris autoritate. pūt em̄ p̄ncipes bellū indicere de rebⁿ ablat̄ repetēdis. aut cā ꝓpulsandorꝫ hominū defensiōe sua vl' patrie vl' legū patrarꝫ. xxiij. q. ij. Justū est bellū. Cū em̄ talia imināt p̄nceps p̄conis voce p̄conizare facit: vt p̄mo arma habeant̄. secūdo vt vexillū extēdat̄. & tertio vt cōtra rebelles hostes p̄cedat̄. Sic princeps regū terre saluator nr̄ hoīem cōsideras p hostē iniuste ablatū quem ipe sibi creauerat & patriā padisi tā violēter cōturbatā amore iustīcie vt istū pessimū hostē hūane generis sibi ꝓtrariū expugnaret & repelleret suis subiectis voce p̄conis indixit bellū p p̄conē. Jere. xlvi. c. di. Prepare scutū & clipeum & p̄cedite ad bellū. & phe. vi. induite vos armatura dei vt possitis resistere in

die malo. Hūc ꝑclamat armis ꝑ totā q̄ꝫ
tragesimā vsq̄ ad dñicā de passiōe ppl's
dei se virtutib⁹ armauit ꝯ omēs insidias
hostis maligni: ⁊ dñica de passiōe vexillū
rubeū in signū innocentis mortis xp̄i fuit
extēsum in casulis ⁊ cātico ꝓfortatiuo et
hortatiuo. s. vexilla regis ꝓdeūt fulgz ⁊c̄
Hodie ostendit loc⁹ vbi ꝑnceps bellare
intēdit: ad quem suos subditos dirigit di
cēs. Ite i castellū qđ ꝯ vos est ⁊c̄. Cū ho
die in officio misse v̄bis ⁊ factis tā ꝑcessi
one q̄ passiōe ppl's sanctus hortat ire
cū ꝑncipe xp̄o bellū vel prelium ꝯ oēs adu
sarios ⁊ ꝑncipalis armatura defensiua et
ꝓfortatiua sit eucharistia. Querit
q̄n miles xp̄i debeat corp⁹ xp̄i sumere: an
in cena dñi. an in die sancto pasce vel pa
sceue. Et videt aliq̄b⁹ q̄ i cena dñi ex eo
q̄ xp̄s extēplar nostrū etiā suos discipl's
in cena cōicauit videt tñ alijs magꝭ oue
niēs in die sancto pasce. qz ex p̄cepto eccle
sie. extra de pe. ⁊ re. c. Omnis. Quilibz fi
delis adultus tenet sub pena excōicatio
nis in pascha sacr̄m sumere. Rñdet Egi
di⁹ de roma in. iij. sup magr̄m indifferē
ter hoc habendū quo ad p̄ceptū eccl'e. siue
q̄s cōicet in cena dñi. siue in die pasce. qz
qđ ob reuerentiā dñice resurrectiōis fit in
pascha factū videt. siue sit in cena: siue in
parasceue. Dicit aūt dr̄a quo ad in
tentionē cōicant: qđ declarat per ſimile.
Nā vt h̄r. ff. ad municipales ꝑ totū. In ci
uitatib⁹ tria genera ciuiū habent. alio ⁊
alio mō victū habētes. Nā quidā sūt no
biles q̄ de suis censib⁹ ⁊ ꝓpr̄ijs victū ha
bent. qđ cōcedit eis a ꝑncipibus ⁊ regib⁹
vt fideliter ipis ꝓfederati militēt: ⁊ rēpu
blicā i pace cōseruent ⁊ defendāt ꝯ aduer
sa. hi ꝑmittūt. ⁊ si nō explicite tñ implici
te rone bonoꝝ ꝓcessoꝝ. q̄ vbicūq̄ dñm
suū nouerint periclitari ad ꝓhibendū iſi
dias debēt vsq̄ ad mortē occurrere ⁊ mi
litare ꝓ dño. Q. quib⁹ vr indignis. l. vlti.
Quib⁹ assimilari debēt q̄ in cena dñi sūt
corpore xp̄i recreati. hi vt nobiles fideles
xp̄o dño i ꝓfessione cor̄ sacerdote ꝓfede
rati ⁊ in sumptiōe cibi sacramental' cōfir
mati debent intendere ⁊ ope explere vsq̄
ad mortē ꝑ xp̄o fideliter v̄rtutib⁹ milita
re. ⁊ insidiantib⁹ pcīs q̄bus xp̄s sumpt⁹
de possessione expellit ⁊ iniuriat maxima
resistētia ꝙm possibilitatē occurrere. Ad
hoc ēt dñs nr̄ ihesus xp̄us in cena milites
suos. s. discipulos corpe ⁊ p̄cioso sanguīe
suo cōicauit. vt in bello tā corpali q̄ spūa
li iminēte hmōi vtilissima refectōne robo
rati fortiores essent resistendo tēptationi
b⁹ ⁊ ad resurgendū de pcīs negationis
⁊ alijs negligentijs promptiores. quare
Petrus cōicatus a dño vt iuramento fir
mi ꝓpositi confederatus dixit dño. tecuꝫ
sum paratus in carcerē ⁊ in mortē ire. Sic ⁊
milites xp̄i in cena cōicati ⁊ roborati. dīnt
firmo ꝓposito vsq̄ ad mortē cū xp̄o mili
tare: ⁊ omnia aduersa propt̄ xp̄m patien
ter portare. Sed vt timet prochdolor nō
nulli ad hanc intētiōem in cena dñi non
cōicant: sed vt pessimi ꝓditores citi⁹ post
resurrectionē ad crapulas ⁊ ad lasciuias
redeāt: ⁊ xp̄m dñm suū cū iuda ad mortē
tradant. Secundū genus ciuiū sūt viuen
tes de suis laboribus: sicut mercatores ⁊
mechanici q̄ vt victū habeāt melio⁹ forum
querūt. vt sua opata ad meliora cōmutēt
⁊ ꝓ isto magnis se exponūt ꝑiculis i ma
ri ⁊ i terra. q̄bus ex iure ꝓcedit q̄ vili⁹em
ptū ꝓpter labores possint cari⁹ vēdere.
ita tñ q̄ nō fiat ex cupiditate. vt h̄r. xiiij.
q. iij. Quicūq̄. His assimilari debēt cōi
candi in die pasceues. Qui. s. tali intētiōe
ad mensam xp̄i accedere dīnt: vt qz mors
⁊ passio xp̄i tunc xp̄i fidelibus pamplius
⁊ liberius venalis expōit ⁊ tractat. q̄ ēt
ipsi maiori ⁊ feruentiori deuotōne ⁊ labo
re compassionis ⁊ recordationis passiōis
dñice magis mereant ⁊ participes efficiā
tur copiosioris fruct⁹. et qz eadē die passi
onis xp̄i oia elementa xp̄o signa cōpassi
onis ostenderūt. sic ipi cōicantes vt corda
eoꝝ cōpassione facili⁹ emolliri possint eo
dē die cōmunicare debēt. Tertiū gen⁹ ci
uiū est quib⁹ ex officijs suis in necessarijs
ꝓuidet. sic sunt p̄cones ꝓclamatores do
minoꝝ. hi vt honorē ⁊ magnificētiā dño
rū ꝑclamēt ⁊ ꝑnunciēt ꝓuident. Et ob h̄
p̄dicatores verbi dei p̄cones xp̄i q̄si ex de
bito ꝓuideri debēt i ncc̄ijs rlij. di. Quie
scam⁹. His assimilari debēt cōicādi i die
pasce. vtiō in die resurrectōis eucharistiā
accipiāt ob honorē ⁊ gloriā dei: vt illa die
glorioſior p̄dicetur ⁊ signis ⁊ virtutibus
manifestetur. Sic xp̄s eodem die discipu
los euntes in emaus communicauit ō pa
ne benedicto in cena. Mulieres in visio
ne āgeloꝝ: ⁊ apostolos spūsancto oēs in
enarrabili letitia vt loquerent magnalia

Act.ij. Audiuim⁹ eos loq̃ntes nr̃is lin/guis magl̃ia dei ⁊c̃ Quãtũ nũc ad p̃secutionẽ eua̅g. sic̃ die hesterna dictũ ẽ q̃li ter iudei famã xp̃i extinguẽ cupiebãt. i ho dierna lectiõe dr quõ nolẽtes deo volen/te famã ei⁹ augebãt. Et sic̃ tres ptes. ⁊ no tat̃ In p̃ma ciuitat̃ vituperabil' detestatio. ibi. Jte in castellũ. In secũda turbarũ lau dabil' veneratio. ibi Pluri a aũt. In ⁊tia pueroꝝ nõbil' obsecratio. ibi. O sãna filio.

Quãtũ ad p̃mũ est notã

dũ q̃ xp̃s accepta vnctiõe pedũ in be/ha nia a magdalena sabbato. s. ante palma rã cũ venisset bethphage in villã sitã in la/tere mont̃ oliueti ppe hierl'm ad distãtiã vni⁹ miliaris misit duos discipl'os: petrũ ⁊ philippũ. ppt̃ firmitatẽ testionij dicẽs eis. Jte in castellũ (i. hierl'm: qõ dñs ꝺspe/ctiue vocat castellũ. ⁊ eẽt ciuitas regalis q̃ nomẽ ciuitat̃ iã amisit cũ in ea nõ esset ciuiũ vnio. ẽ multiplex scisma ⁊ diuisio ẽm Josephũ) qõ ꝺ vos est. i. ꝺ rũ per obstina tionẽ vite euãgelice ⁊ aplice pfectiõis. Et Moralit̃ ẽ notandũ q̃ ẽm pbm i. p̃iar. noia sunt ad placitũ. Et iõ ẽm q̃ res est laudabil' vel vitupabilis nomẽ accipit. Sũt em̃ noia conuenientia reb⁹. vt ꝺr instit. de dona. §. Est ⁊ aliud. Sic̃ igit̃ loca ⁊ ci uitates aliter ⁊ aliter in suis conditiõib⁹ bonis vel mal' se habuerunt: ita ciuitates ⁊ loca diuersa noia honoris ⁊ vitupij sũ/pserũt. vt pꝫ in diuersis cronicis: ⁊ hysto/rijs. Vñ roma a romulo est dicta q̃ eam edificauit. Babilonia ppt̃ ꝯfusionẽz lin/guaꝝ ibi factã dicta est babel. i ꝯfusio. sic etiã hirl'z q̃ꝺiu habebat pacẽ ⁊ ciuiũ vni/onẽ ⁊ concordiã dicebat̃ ciuitas regalis ex ꝺitione reipublice. ẽ mutata re ⁊ vni/tate ciuiũ in discordiã ⁊ diuisionẽ mutatũ est etiã nomẽ. ⁊ dictũ est a xp̃o despective castellũ. Sic etiã multe sunt ciuitates ho die q̃ ex ꝛtuosis opib⁹ dignis noibus sic̃ appellate. quoꝝ noia propt̃ opposita ⁊vi cioſa opa despective merito essent ꝑmutã da. ¶ Sũt em̃ ẽm Deũ. in policrato tria q̃ romanos in fama ⁊ bono noie ser/uauerunt. ⁊ etiã quãlibet ciuitatẽ famo/sam ⁊ laudabilẽ faciunt. s. sciẽtia: exercita tio: ⁊ fides. Nã sciẽtia litteralis cõseruat equalitatem. Exercitatio manualis p̃hi/bet p̃auitatẽ. Fides vicinalis p̃hebet sta bilitatem. Debẽt nãq̃ rectores ⁊ ꝓsules pollere in scia. Vñ ꝑuer. viij. Et allegat̃ C. de sum. tri. l. Iter claros. Per me reges regnant: ⁊ potẽtes scribunt iu/sticiã. Et Sap. vi. Si delectamini in sedi bus ⁊ sceptris o reges ꝑpli dei igite sapiẽ tiã vt imꝑpetũ regneris. Dicit pbus q̃ cerui nõ prodeũt in publicũ nisi habeant cornua sua loco armoꝝ. Cornua sapiẽtiũ ⁊ regnantiũ sunt scia ⁊ sapia ad regendũ ⁊ ptãs ad cõprimendũ. sine istis cornib⁹ null⁹ ꝺz se intromittere nec exercere facta publica: ⁊ maxime iudicia q̃ requirũt actu alẽ discretionẽ ⁊ litterarũ instructionem. Vñ phus. ij. poli. Melio⁹ est iudicare ẽm litterã ⁊ leges q̃ ẽm ꝑsonã sentẽtiã. Naꝫ vbi pbi fuerunt p̃sides: felix fuit ciuitas. ij. retho. Nam sicut hr̃ in quadã hystoria alexandri magni. qui dũ orbem occuparꝫ ⁊ venisset athenas vbi pbi p̃sidebant: et eandẽ obsideret. Interrogat⁹ alexander quare sic pacẽ coꝝ ꝑturbaret. dixit eũ pa/cẽ habere velle si quatuor pbos sibi tra/derent. Cui vnus prudẽtiũ ꝑ fabulã rñ/dit. quõ cõtrouersia inter lupũ ⁊ pastorez exorta est. cõquerẽte pastore de lupo qua/re eũ infestaret ⁊ oues raper. ait lup⁹ canẽ esse in culpa. q̃ si canẽ sibi daret de cetero pacẽ ꝓmitteret. qui lupo dat⁹ est. ⁊ custo de derelicto postea sine impedimẽto oues lup⁹ inuasit: ⁊ grauiora dãna prioꝛib⁹ in tulit. Sic sapientes litterati diligendi sũt q̃ in eis latet salus ⁊ pax. nec ꝑ quocũq̃ ꝯmodo reliquẽdi. q̃ latrãt ꝯ lupos ⁊ fal/sos ⁊ iniq̃s: qui si relicti fuerint pax ⁊ sal⁹ perit. ¶ Hoc attẽdentes reges ⁊ im peratores romanoꝝ filios suos vt p⁹ se pa cifice regere possent artibus liberalibus imbuendos tradiderũt ⁊ scolas artiũ ꝑui legij⁹ magnis munierũt. Vñ Frideric⁹ imperor vt hr̃. C. de scolarib⁹ ⁊ coꝝ ꝑuil'. eos ⁊ coꝝ nũcios i loc̃ vbi habitãt secura uit. mandãs oĩb⁹ q̃ null⁹ eis iniuriã in/ferre p̃sumat. ⁊ si rectores iniurias eis fa/ctas nõ vindicauerint dãna eis illata de suis reb⁹ in q̃druplũ restituẽ tenent̃. infa mes efficiũtur: ⁊ dignitate sua imꝑpetuũ carere debẽt. nec eos aliq̃s ꝯuenire ꝺz ni/si cor̃ mgr̃o suo vel ciuitat̃ epo q̃ solũ su p eos iurisdictiõez hñt. Vñ dic̃ idẽ ipera tor. dignũ nãq̃ existimam⁹ vt cũ bona fa cientes nr̃am laudẽ ⁊ pfectionẽ oẽs mere ant̃ quoꝝ scia mũd⁹ illumiat̃ ad obediẽ dũ deo ⁊ nob ei⁹ ministris vita subiectoꝝ

informat. quadã spãli dilectiõe ab oi iniu/ria defendam⁹. Et seqt. qs eoz nõ misere atur cũ amore sci e facti erules. de diuitib⁹ paupes semetipos eximũt. vitã suã oib⁹ piculis exponũt a vilissimis sepe homi bus qõ gnissime ferendũ est corpales in/iurias pferunt. Ecce qz̃ cũ amore impato/res ad sciam habuerũt. Cũ ppt hocret romanoz hortat⁹ fuit regẽ frãcoz vt fili os q̃ hẽnt regere traderet artib⁹ di. Rex illiterat⁹ est quasi asin⁹ coronat⁹. Ideo Julia impator dixit. si vnũ pedem i sepul chro hr̃em adhuc addiscere vellẽ. ¶ Secũdo debẽt hr̃e exercitationẽ manua/lẽ que phibet prauitatẽ. nã vt dic phs in pbleumatib⁹ eo ãno quo aer dẽt⁹ fuerit t null⁹ vẽt⁹ multi hoies moriũt. Cui⁹ rõ ẽ. qz vent⁹ depurat aerẽ t p motõnẽ reno uat aeris regionẽ sm ystantinũ. ¶ Hoc vi/dem⁹ p experientiã in fluminib⁹ in q̃bus nõ est ptinu⁹ flux⁹. ibi putredies t vmes generãt. Sic tpe pacis t trãq̃litat qñ in ciuitatib⁹ nõ st debita exercitia multa fe/da t iniq̃ ab ociosis generãt. luxuria ebri etates tc̃. Exẽplũ hẽm⁹ in dauid. ij. Re/gũ. xi. q cũ ociaret i domo. Joab exũte in bello adulteriũ cõmisit. t salomõ cũ hũs set pacẽ t requiẽ p circuitũ regni sui statiz lapsus ẽ p mulieres in ydolatriã. vt 3. iij Reg. xi. Vñ Ouidi⁹. Otia si tollas pie/re cupidinis arc⁹: Nã cũ ciuitas romana bell' t discordijs ɔ carthaginẽ vexaret: co lebat virtuosis exercicijs. ꝛ postq̃ cartha go subũsa fuit ocio libidini t gule roma se dedit t grauit peccauerũt. Vñ cartha/go secũda ciuitas erat post romã. t q̃libz illaz volnit p se esse mat mundi. qõ erat cã discordie magne int eas. Cũ aũt roma in milt exercicijs bellor turbarent vt li beri⁹ possent libidini vacare perebat pa/cẽ. qõ sapiẽs scripto nõ assensit port⁹ enz voluit q̃ romam hr̃ent adũsitates q̃ q̃ ocio in pctã caderẽt. qõ factũ est carthagi ne destructa. Quare aug. iij. de ci. dei. ca. xix. dicit. Dl⁹ nocuit rome euersa cartha/go q̃ pri⁹ nocebat adũsa. qz postq̃ euer/sa carthagine darent se libidini t vanita/tib⁹ t gnissimis pctis de⁹ vindicãs pctã eoz regnũ romanoz destruxit. vt posten dit' tali mõ. ¶ Nã inuẽte sunt in qua dã porta ciuitat be lr̃e scripte. p.p.p.s.s.s. r.r.r.f.f.f. nec in tota ciuitate romana in ueniebat q sciret qd hoc significaret. ꝛ il/lo tpe finit Beda venerabil' valde famos⁹ int sapiẽtes ad quem miserũt rogãtes vt hmõi lr̃as int preteret. q sic exposuit. Pa rer patrie pfect⁹ ẽ. sapia secũ sublata est. Ruet regnuz rome ferro flãma fame. Et idignati eruerũt sibi oculos ppt veritatẽ quã dixit. sed tñ eis contigit vt Beda pre dixit. Dz g̃ q̃ tñ malũ causat ociũ. Debet g̃ in ciuitate eẽ manualis exercitatio. tam nobiliũ q̃ ignobiliũ iuxt oditionẽ status vniuscuiusq̃ t nemo ociari dz. pcipue et nobiles informare debẽt pueros suos t acuere in vturib⁹ nec verecũdari eos oz. cũ nobili⁹ t digni⁹ sit manualit opari q̃ furari rape paupes spoliare. nã vt dr i po licrato libro vi. Statuim⁹ vt cũ filijs suis possent sufficẽ ad gliam bona hẽditaria. tñ instructi sint ac si sua retinere vel aliẽa acq̃rere nequaq̃ possent nisi p virtutem. Vñ eos ad g̃dũ militarẽ ascendere volẽs prius eos ad cursum. saltũ: vsũ natãdi. ia ciẽdi informauit. t filias suas lanificio. id ẽ in oib⁹ q̃ acu t lana opari pñt: instruxit vt vitã possent p artẽ sustentare. nendi. te xendi. filiandi. vestes scindendi. nõ tm ar tẽ: ꝛ etiã vsum hẽbant. vt dr vbi s. Oz qz hoc mõ deficit. iõ orbis raptorib⁹. latrõi/bus. t oppssorib⁹ abũdat. Debent g̃ bur genses t alij cuiuscũq̃ exiterint cõditio/nis se exercitare. ne penuria cogant furai t alia mala opari. vñ ps. Labores ma nuũ tuaz qz mãducab: brũs es t bñ tibi erit. ℟ Tertio dz ciuitas hr̃e fidẽ. vt s. fides t fidelitas sit int ciuẽ t ciuẽ. sicut ẽ ĩ mẽbris corpis hũani. Nã vnũq̃q̃ mẽ/brũ in ccitate alteri subuenit vt nõ ledat sic quilibet alteri subuenire dz. Prouerb. xviij. Frat q adiuuat a fratre ẽ q̃si ciuitas firma. q.d. illa ciuitas firma t fort ẽ in q̃ ciues fraternali amore copulativn⁹ alterũ iuuat sic frat fratrẽ. Oz vere hodie sic nõ ẽ. vt Jere. ix. dr. Unusq̃sq̃ a primo suo secustodiat. t i oi fratre nõ habeat fiduci am. qz omis frat supplãtãs supplãtabit. Sũt nãq̃ ciues silles pãtheris q̃ sm Ysi/do. ex ore mirtũt dulcissimũ anhelitũ per quẽ aĩ alia ad se trahũt. ꝛ st plene macult. t q̃q̃d respiciũt in suã silitudinẽ verrũt t faciũt maculosa appere. sic mõ ciues inter se dulcia verba pferunt. ꝛ plena dolositra te t fraude. t spãliter negociatores mer/catores q̃ mult dolis t fraudib⁹ primos decipiunt. Et reuera quot maculas colo/

bz panthera tot maculas doli hñt ⁊ mõs decipiẽdi hoies. q̃re cuilibet dici põt illõ Jere. ix. Habitatio tua in medio doli. sic ꝑ certo eẽ. nõ dz. sed vnusquisq; ꝓximus suũ diligere sicut seipm. Leuit. xix. Non facias calũniam ꝓximo tuo nec vi oppri/mas eũ. Et seq̃tur. non maledices surdo. nec facias qõ iniquũ est. ℒ Jlle ei ci/uis vtilis est ciuitati q̃ oĩbus est innocẽs nulli malũ facit ⁊ oĩbus vtilis bñfaciẽs ⁊ firmã fidẽ bz. Vñ aug. iij. de ci. dei: ca. iij. Felicitas maior est vtilẽ cõcordẽ hre q̃ malũ subiugare bellante. Debet igit vtilẽ eẽ talis vt ille hõ de q̃ narrat in vi taspatrũ ꝙ abbas Paphũtius supplicauit deo vt ostenderet ei cui eẽt similis in terris. ad quẽ venit vox ꝙ erat similis ꝓmario illi us vici. qõ audiẽs venit ad domũ illius. at ille cui moris erat suscipe hospites occur/rit ⁊ introduxit in domũ. a quo inter epu/las quesiuit ille qõ erat studiũ ei⁹. dicens sibi revelatũ esse a deo ꝙ erat dign⁹ con sortio monachor. At ille mirora de se di. ait. nulli⁹ boni mihi ꝓsci⁹ sum. tñ q; ẏbũ dñi ad te factũ est dico tibi ꝙ. xxx. st̃i ãni ex quo sum continens ⁊ vxor sil̃r. suscepi eñ tres filios hor cã solũmõ a me cogni ta fuit. hospites suscipe nunq̃ cessaui. nec alicui ante me hẽ ꝓmisi in villa. nullũ de domo mea dimisi sine viatico. pauperẽ nõ despexi. q̃ erãt nẽcia ei tribui. ꝺ iusticiã ꝑ/sonã nõ accepi. aliem fet⁹ non intrabant domũ meã. litẽ si vidi nõ ꝓterij q̃n pacifi/carẽ. nullus deprhendit famulos meos in culpa. greges mei nõ leserũt aliẽos. volẽ/rẽ seminare in agro meo nõ ꝓhibui. Quã rũ in me fuit nõ ꝓmisi vt potẽtior infirmũ premeret. studui vt neminẽ cõtristarẽ. iu/dicium si apud me fuit neminem condem naui. Hec sanct⁹ audiens osculans eum bñdixit ei ⁊ ait. q; hec ipleuisti tibi deest vt obmittẽs cuncta seq̃ris sapiam. ⁊ statim secutus est eũ pergẽs ad heremũ. ⁊ veniẽ tes ad fluuiũ nec hñtes nauigium: dixit ei sanct⁹ vt intraret aquã pedibus secum ⁊ vir vsq; ad latera eius venit. ⁊ collocauit eũ i cellula iux monasteriũ formã viuẽdi ei tradens. qui labores priores ꝓpos de/putãs virilit se exercuit ⁊ mortu⁹ ẽ. cuius aiam vidit int̃ choros angelor dicentiũ. Beatus quẽ elegisti ⁊ assumpsisti. ⁊c.

turbar laudabilis venerãtio. Notabm mgr̃m hystoriar. asin⁹ ille cõis erat pau peribus q̃ ꝓpria iumenta non habebant ⁊ qui eo vtebat eodem die ministrabat si bi pabulũ. Soluite ⁊c. Qõ factũ est vt im pleret illud Zach. ix. Dicite filie syon. i. ci uitati hierlm q̃ filia syon dicit propt mõ tẽ syon iuxta quem sita est. Nam i monte syon q̃ tunc erat in hirlz erat arx siue tur ris dauid ⁊ fortaliciũ quo ꝓtegebat ciui/tas illa sicut filia a matre. ⁊c. Venit igit iesus propt festũ pasce in hierusalẽ ⁊ tur ba plurima q̃ propt eandẽ cãm venerunt propter famã xpi de stupẽdo miraculo su scitationis lazari. processerũt ei obuiã pri usq; intraret. ⁊ a sello in quo sederat in si gnũ reuerentie strauerũt vestimẽta sua in via ne pedes offenderet spinis vel lapidi bus. alij aũt ramos de arborib⁹: in signũ ꝙ esset rex victorialis. ⁊ sic eum cũ magno honore receperũt ⁊c. ℳ Moraliter Jn illa parte instruimur vestes vitiorum deponere. ⁊ arborem sanctitatis ascende re. ⁊ ramos virtutũ in opere portare: qui desideramus xpm regem digne ⁊ honori fice suscipere. Nã vt hr̃. ff. de a q̃ quotti. et estiua. l. i. §. illud labeo. Quando vnus a reliquo separi põt tunc sepetur inutile. et qõ vtile est in suo statu firmitate pmane/at. Cũ em virtus ⁊ vitiũ sint adeo omino incõpatibilia ꝙ nulli simul ⁊ semel iesse possunt. bonus ⁊ mal⁹ aliqs esse nõ põt. de peni. di iij. Qui natus est. Et q̃to nũc virtus vtilior: vitiũ inutili⁹ ⁊ dãnabilius Jdeo separe debem⁹ vitia ⁊ petã ⁊ a nob repellere. ⁊ virtutes carpe ⁊ in eis pmãe/re. Sic etiã diabolũ potẽter expellim⁹ et regẽ xpm cũ honore suscipim⁹. hoc osten ditur in euangelio in turbis in susceptiõe xpi. Voluit nãq; rex celor xps hunc ho norem sue susceptionis hodie habere: nõ gratis. ℔ pro nostra informatione vt nos doceret per suam gloriã. s. Virtutes ama re ⁊ vitia spernere. Mundi gliam refu/tare ⁊ celestẽ appetere. Amorẽ suũ deside rare ⁊ se diligẽ. Docet nãq; primo nos virtutes amare. Cuz em naturalit q̃libet bonũ appetat. ex. i. etb. ⁊ nihil ĩ mũdo me li⁹ ẏrute sit. nec auro nec argẽto. nec lapi/dib⁹ ꝑciosis possit appciari. q; spũale est cui nullũ corpale eq̃pari põt. iõ sume ab hoibus appeti dz. Vñ Sap. vij. Omne aurũ in compatiõe huius arena ẽ exigua

Secũda pars ĩ qua notat

ꝛ tanꝯ lutū estimabit argentū in ꝓspectu illius. Preciosior est em̄ cunctis opibus. ꝛ oīa q̄ desiderātur huic ꝓparari nō valent. puer. iij. Nam illa mestos letificat paupes ad honores exaltat. ꝛ omnē voluptatē prestat. ℞ íco pabilit virt⁹ maiora ꝓstat. licet em̄ abūdans in auro ꝛ argento multum gaudeat: gaudiū tm̄ illud raptim transit. Job. xx. Gaudiū ypocrite ideſt diuitis instar puncti. Est em̄ multis amaritudinibus mixtū. ꝛ in hoc facit deus sicut nutrix que amarū ponit circa mammillā quando vult puerum ablactare Unū Aug. ij. ꝓfes. c. ij. Tu sp adeas misericorditer seuiens ꝛ amarissimis offensionib⁹ aspergens oēs illicitas iocūditates meas. ita vt quererez sine offensione iocūdari ꝛ vbi hoc possem nō inuenirez quicꝯ ꝓter te dñe. Item Aug. Quid est mūdi gaudiū breuiter dico. seculi letitia ē impunita neꝯcia. s. luxuriari in spectacul' ebrietate ingurgitari turpitudine fetere. ꝛ nihil mali pati. hoc gaudiū deterius ē dolore. ℟ Peius ē em̄ gaudere de iniq̄tate ꝯ dolere de corruptōe. ℞ gaudium virtutis cōtinuū ꝛ securū nec amaritudine admixtū. puer. xv. Secura mens. fez ẋtuosi. quasi iuge cōuiuiū. Unū Seneca epla lxxx. Unū est hoīs bonū ipa virtus que int' ꝓspa fortunata ꝛ aduersa incedit cum magno vtriuſq̄ rectore ducē ducereq̄ ꝓsiderat. Illa cōtinuitas ꝛ ꝓpetuitas gaudij ẋtutis exprimit' in palma q̄ sp viridis est ꝛ nunq̄ arescit. sic virtuosorū gaudiū sp manet. Job. xvi. Gaudiuz vīm nemo tollet a vobis. Quia ſm pb3 iiij. ethi. scōz ẋitatē nemo honorādus ē nisi solus ẋtuosus. Honor em̄ est pmiuz ẋtutis. In cui⁹ signū vt narrat augu. v. de ciui. dei. Romani colebant virtutez ꝛ honorē quasi deū: ꝛ fecerūt ad honorem virtutis duas edes siue tēpla sic ordinata ꝙ nemo poterat ad tēplū honoris accedere: nisi p tēplū ẋtutis pmo trāsiret.

Quare ỏr de excelsi pla. inter dilectos. p sonis vilib⁹ ꝛ īdignis porte dignitat' patere nō dñt. ✠ Hoc etiā designat' per palmā q̄ inferi⁹ rudis ꝛ aspa ē. supi⁹ autem pulcra ꝛ folia ei⁹ h̄nt magnā venustatē. de quib⁹ ramulis solebant romani victores coronare. in signū ꝙ null⁹ honorē ꝛ gloriā ỏz appetere. nisi hanc aspitatē virtutū ꝓmo ꝓmeruerit. q̄ ſm ap. ad Thi. ij. Nō coronabit' nisi qui legitime certauerit: ℞ vere q̄ multi sunt ꝓfidētes in celo pmijs coronari ꝛ honorari q̄ tm̄ nolūt hic ꝛuosis opib⁹ certare: ℞ eis nihil dabit'. Sicut ꝓz in exēplo duorum militū q̄ sibi mutuo iurauerūt. ꝙ sicut fratres vterini oīa lucra ꝓ diuiderēt. Profecti igit' venūt ad villā vbi torneamētum fuerat publicatū alteroꝝ vecors didicit. ꝙ ps aduersa potētior erat. ꝛ cepit timere. vñ languore simulato quieuit ī lecto. altero ad torneamentū ꝓstanter ꝓcedēte equos multos ꝛ dinodia lucrat⁹ est ꝛ domū rediit. vecors autem intelligens torneamentū factum ꝛ ꝙ socio bñ cōtigiſſ caput cepit erigere dicens. socie chare spero ꝙ statim melius habeā. ꝛ post triduū cōualuit. Redeūtes igit' pariterversꝰ patriā. cum venissent ad quādam viam vbi iter suuz debebant diuidere. vecors dixit nobili. Frater nosti iuramentū inter me ꝛ te statutū. tempus est igitur vt hic lucruz de torneamento mecum diuidas. Cui nobilis. Volo tibi esse fidus nec pacto ꝺire sed scire debes ꝙ in torneamento duo lucratus sum. s. grauia verbera ꝛ bonos equos. ꝛ iō ī vtraq̄ tibi teneor si ḡ equos mecum diuidere volueris: primo oportz diuidere verbera. ꝛ extracto gladio cepit eū valde grauiter verberare. A q̄ vecors statim misericordiaz petijt dicens. vade frater quocunq̄ volueris cuz equis tuis ego autem vacuus vadam viam meam. Sic ad ꝓpositū. filius dei xp̄s ꝛ nos fratres sumus. Caro em̄ ꝛ frater nr̄ est. Ip se em̄ nos int'm̄ dilexit ꝙ q̄q̄d lucratus est in vita illa per torneamētū durissimū mortis ꝛ passionis ꝓmisit nobiscū diuidere. lucratus est igitur gloriā corpis et honorem per virtutes. ꝛ grauia verbera. quā gloriā nulli dabit nisi prius etiā virtutibus ꝛ tribulatōnibus secum ꝓpicipet ꝛ hoc certamine virtutum laboret. sic sancti fecerūt. Quare apls dicit. ij. Thimo. iiij. Bonū certamē certaui: cursum ꝺsummaui. fidē seruaui. in reliquo reposita est mihi corona iustīcie quā reddet mihi dominꝰ in illa die: iustus iudex. Nō solū autē mihi: ℞ etiā his q̄ diligūt aduentū ei⁹.

℗ Secūdo xp̄s docet nos mūdi gl'iaz refutare. ꝛ b' ꝓpt' ꝓcaloſū ꝛ tristabilē finē. Unū puer. xiij. Risus dolore miscebitur. ꝛ extrema gaudij luct⁹ occupat. Est

Exemplum

em̄ de illō ꝓstituūt i honorib⁹ ⁊ dignitatib⁹ ⁊ dignitatib⁹ sic ꝙ de diuitijs ⁊ dignitatib⁹ somniant. ꝑto em̄ magis gaudēt i sono cū se huiusmodi hr̄e putāt: tāto magis etiā tristāt cū euigilāt ⁊ nihil ō hmōi hr̄eant. nec reperiāt p⁹ breue gaudiū lōga seq̄tur miseria qō oñdit hodie i ꝓcessu misse. Primo añ ꝓcessionē ō: breue euāgeliū in q̄ notat honor ⁊ glia xp̄o fact⁹. ⁊ p⁹ sequitur passio plixa in q̄ tractat de lōga miseria ⁊ magna ignominia. sic ex modico honore ⁊ breui gaudio seq̄tur magn⁹ dolor ⁊ plixa pena vtinā nō eterna miseria Hoc ꝓsideras ꝙdā noie Gotfrid⁹ ꝙ cuz essz elect⁹ in epm tornacen. ⁊ ab Eugenio papa ⁊ abbate suo Bernardo cogeret onꝰ subire epat⁹ ꝓcidit ad pedes abbat ⁊ clericoꝝ i modū cruc ꝙ eū elegerāt di. Modo ach⁹ fugatiu⁹ si me eiecit potero ecc̄eps vo nūc̄. cui postea laborāti in extremis ꝙdā mōach⁹ ei char⁹ assistens ei supplicauit di. Charemi frat i corpe sepamur oro te si potes salua diuia voluīta te statū tuū p⁹ morte m̄ renūcia. Cui orāti p⁹ morte ei⁹ corā altari appuit ei i visione. gotfrid⁹ di. Ecce assū fr̄ tu⁹ gotfrid⁹ quō ē tibi fr̄mi iq̄t. rndit bñ. Et addidit. verūtn̄ in reuelatū fuit a scrā trinitate ꝙ si ꝓmor⁹ fuissem i epm fuisse de nūero reproboꝝ. Criso. ⁊ allegat. xl. dist̄. c. mlti. Quicūc̄ desiderauerit ꝑmatū in tra inueniet ꝓfusionē i celo. nec int̄ seruos xp̄i ꝓputabit ꝙ de ꝑmatu tractauerit. Quid em̄ padiso iocūdi⁹. ꝙd celo securi⁹. vbi. s. fuit mag̃ glia. ⁊ tn̄ ex padiso hō. ⁊ ex celo angel⁹ peccando. s. ꝑpt appetitū glie cecidit. ea. di. ca. ꝙd em̄ Q Sz q̄ris. sūt aūt oēs ꝙ appetūt dignitates: ꝑmotōes honores: vl̄ gl̄iam in statu dānatoꝝ vel dānādoꝝ. Et videt ꝙ sic ex p̄dict̄ Jn oppositū ē bt̄us aug. ⁊ allegat in can̄. viij. q. i. c. qui eꝑatū. i. pesse desiderat bonum op⁹ desiderat. Dico ꝙ aliq̄s pōt desiderare ꝑmatū siue gloriā ⁊ honorē dupl̄r.

Uno mō nō tm̄ vt q̄s possit pesse: ꝫ etiā possit ꝑdesse. ꝫ desiderare bonū ē ⁊ sine pcō. imo cū merito. de q̄ dic̄ Aug. vbi. s Alio mō vt tm̄ q̄s p̄sit ꝑpterinanā gloriā. sicut hodie cōiter fit tal̄ peccat mortalit̄. ⁊ ē in statu dānatōnis de q̄ loquitur Criso. ℟ Deordinat tn̄ appetit⁹ glie ⁊ honoris triplicit ad pctm̄. Prio ꝙ hoc ꝙ aliq̄s appetit testimoniū vel laudez ō excellentia quā nō hz. vt puta de sciētia cuz sit ydeora. de nobilitate cum sit ignobilis. de iustitia iniustus. de ꝓbitate improbus ⁊c. Hoc est appetere honorē supꝑ suam ꝓportiō ez. Alio mō ꝙ honorē sibi cupit nō referendo in deum cui soli debetur honor ⁊ gloria. iuxta illō apl̄i ℟ Regi seculoꝝ immortali inuisibili soli deo honor ⁊ gloria. Tertio mō ꝑ hoc ꝙ appetitus eius in ipō honore quiescit non referens honorē ad vtilitatē alioꝝ. Et quocūc̄ illoꝝ modoꝝ quis honorē appetit semp peccat mortaliter. Est ḡ merito tal̄ appetitus glorie fugiend⁹. cum diabol⁹ plures ꝑ hmōi appetitū ceperit ⁊ dānauit. S Tertio docemur ꝓsiderare xp̄i amorē ⁊ eum diligere. ⁊ hoc ꝑ passionez q̄ nob ꝓponit̄. Nā hodie duo c̄ria simil̄ ꝓponūtur. s. gloria ⁊ ignominia. vt vtrū c̄ magis clareat. quia. ij. celi. Opposita iuxta se posita magis clucescūt. Quātuz nāc̄ hodie suscepit honorē tantā in passione feruenti amore cōfusionē. Nam hodie xp̄m vt regem honorifice susceperūt. in passione vt latronē cōfusibil̄r de bieru salē eduxerūt. hodie vestimēta sua strauerūt. in passione vestib⁹ suis xp̄m spoliauerūt. hodie ramos palmaꝝ quib⁹ reges coronabant̄ obuiaz portauerūt. in passione acutissimas spinas in despectū capiti eius infixerūt. Hodie euz regem israel appellauerūt. in passione euz regem esse negauerūt. Hodie dixerūt euz esse saluatorem. in passione seductorē. Hodie bñdictum in nomine patris: in passione maledictum in patibulo crucis. Ecce charissimi c̄p̄ta cōtrarietas: c̄p̄ta instabilitas i iudeis fuit. quē hodie tm̄ honorauerunt intervallo modico eū tam ignominiose tractauerūt Apoc̄. xviij. Quātū gl̄ificauit se ⁊ i delitijs fuit tantū date ei tormentū et luctum. hec c̄p̄ta fuerunt quilibet considerare debet. gloriam transitoriam fugere ⁊ vicia: vt ꝑ virtutes cum xp̄o gloriaz eternam possit possidere.

Tertia pars in qua notat

notabil̄ obsecratio pueroꝝ clamantium osanna. Nā osanna ē dictio hebrayca cōposita ex osy qō ō: salua. ⁊ āna qō est interiectio obsecrāt. q̄si obsecro salua. Clamabāt ḡ deꝑcatorie osāna ex instictu spiritus scti nō itelligētes ꝙd dicerēt. Deide

laudabant eū dicētes. Benedict⁹ supple
ē ⁊ glorioſus q̄ a deo miſſus venit rex iſrl̄
T Moralit̄ ē notandū ꝑm q̄ dic̄ pb̄s
ij. ethi. q̄ mediū i oīb⁹ eſt laudabile. qz
i medio ꝓſiſtit virtus. ⁊ iō difficulter pōt
attingi. q̄to em̄ q̄ magis accedit ad me
diū tanto melius. q̄to aūt magꝫ diſtat: tā
to pei⁹ ē. iij. politi. Hoc ſimile claret in ſa
gittantib⁹ ad metaz. q̄ nāq̄ directe metā
tangit brauiū accipit. q̄ autem nimis alte
vel baſſe vel indirecte nihil accipit imo p
dit. Ideo diligent⁹ ꝓſiderāt ⁊ varia atten
dūt q̄ p̄ciſe tangat⁹ ne p excesſum vel ōfe
ctū deficiāt. qō vtrūq̄ vicioſum eſt. Sunt
etem̄ octo cōſideranda nccia ad mediū
virtutis. quoz ſi vnū defecerit mediū nō
attingit⁹. Ūñ verſus. Quis: q̄d. vbi. circa
q̄bus auxilijs cur quō: q̄n. Volēs igitur
exp̄iri an opus qō eſt de genere bonoz ſit
bene factū ⁊ x̄tuoſum attēdat ꝓſonā faci
entē an decuerit eā. an opus factuz fuerit
ꝓueniēs. locus cōpetēs corā q̄b⁹ an licē
at. an iuſtis auxilijs vel malis ad finē bo
nū vel malū. quō bene vel male. debito vl̄
indebito tpe. Ad ꝓpoſitū. qz ſine medio
x̄tutis ſaluari nemo poteſt. deus pat⁹ me
diū virtutis ⁊ ſalutis dignat⁹ eſt ponere
in medio noſtri. ſ. filiū ſuum vnigenitū. iu
xta illud Sophonie. iij. Rex iſrael dñs i
medio tui. vt qui eſt media perſona inter
patrē ⁊ ſpiritūſcm̄: medi⁹ ſiue mediator
eſſet inter deū ⁊ hoīez. i. Thi. ij. ⁊. xi. q̄. iij
q̄d ergo. Mediator dei ⁊ hoīm xp̄s ib̄s
Hoc igit⁹ mediū ꝑmo conati ſūt iudei at
tingere. ꝙ nimis alte volantes. deū nō ve
niſſe nec de virgine natū dixerūt. nec me
diū attingerūt. Job. i. Medi⁹ veſtrū ſte
tit quē vos neſcit⁹. Secūdo pagani etiam
conati ſunt mediū virtutis ⁊ ſalutis attin
gere. ꝙ nimis baſſe in ſenſibilib⁹ errātes
ydola ꝑ medio ⁊ vero deo adorauerunt:
nec mediū ſalutis attigerūt. q̄re dr̄ imola
uerunt demonijs ⁊ nō deo. dijs quos ig̃
rabant. Cuius rō fuit. qz circūſtantias de
bitas ꝑ q̄s potuerunt cog̃ſcere ip̄m medi
um dei filiū nō aduerterūt. Sz poſtq̄ pu
eri hebreoz ſūt a ſpūſancto edocti viden
tes xp̄m mediū ſalutis in medio turbarū
aduertētes circūſtantias q̄s in ꝓſona q̄d
fecit. circa quos. q̄b⁹ auxilijs. cur ad quē
finē. quō ⁊ q̄n venit. nouerūt q̄ fuit rex iſ
rael dei filiꝰ q̄ tpe p̄dicto ꝑ ꝓpbas ad ip
ſos venit. ipos virtute deitat⁹ volēs ſalua
re. U Ideo ieſu i medio eoz exiſtēte
q̄ ip̄m p̄ibant ⁊ qui ſeq̄bant⁹ eūdē canticū
in ei⁹ honorē ꝓſonabant: dicētes oſanna
⁊c̄. Venit nāq̄ dei filiꝰ ſalnare hoīez A
culpa ꝑ remiſſionē. A pugna ꝑ defenſiōz
Ab ira ꝑ ſui traditionē De ꝑmo Ma
thei. i. Ip̄e em̄ ſaluū faciet ꝓpl̄z ſuū a pec
catis eoz. nā ſic morb⁹ qui nō expellit⁹ tra
hit ad mortē. ſic culpa q̄ nō dimittit⁹ occi
dit aiam. Quare Dauid merſus petis ti
mens mori in aīa. inuocauit dñm deū di
cēs. Saluū me fac de⁹ qm̄ irritauerūt aq̄
ſ. petōz vſq̄ ad aīam meā. Infixus ſum
in limo ꝓfundi. Sed q̄rit⁹ an ꝑ paſſiones
x̄pi facta ſit plena remiſſio culpe. Et vī q̄
nō. qz nihil corꝑale influit iuſticiā in rem
ſpūalē. ſed paſſio x̄pi fuit corꝑalis. ꝙ ñ po
tuit aīam iuſtificare: nec ꝑ ꝑñs culpam re
mittere. In oppoſitū ē aplus ad Heb. ix.
Oia pene mundant⁹ in ſanguine. ſine ſā
guinis effuſione nō fit remiſſio petōrum.
Rñdet Bonauē. diſt. xix. li. iij. ſup mgr̄z
q̄ paſſioni x̄pi nō p̄ōt ꝓprie attribui aliq̄
cauſalitas iuſtificationis vel remiſſionis
culpe. nō em̄ cauſalitas materialis. qz paſ
ſio nō eſt materia iuſtificatōis. nec forma
lis. qz illud eſt gr̄a. nec efficiēs. qz illud eſt
de⁹. nec finalis. qz illud eſt gloria eterna.
Sz tñ paſſio x̄pi nihilomin⁹ aliquā cau
ſalitatē in hoc q̄ hz aliquā cauſe ꝓprieta
tem. Attribuit⁹ em̄ huic iuſtificatio nr̄a ꝑ
modū meriti interueniētis. qō q̄dē hz rō
nem diſpoſitiōis. ⁊ reduci hz ad cām ma
terialē ꝑ modū exempli ꝓuocātis ⁊ excitā
tis. qō quidē hz reduci ad cām formalē ꝑ
modū termini quietāt. qō quidē hz redu
ci ad cām finalē. ⁊ ita paſſiōi: ⁊ ēt ſic reſur
rectioni ꝙm aliquā ꝓprietatē alicui⁹ cau
ſe iuſtificatio attribuit⁹. Attribuit⁹ em̄ ſo
li paſſioni rō merēdi iuſtificationē. rō x̄o
terminandi ⁊ quietandi attribuit⁹ reſurre
ctioni ad quā ordinat⁹ iuſtificatio. nō paſ
ſioni. duo vero intermedia. ſ. excitatio ⁊ re
gulatio attribuūtur vtriq̄. nā paſſio exci
tat nos ad dei dilectionē ⁊ inſinuat q̄liter
debem⁹ mori p̄cīs. ⁊ ita eſt exemplū pro
uocās. i. Pe. ij. Xp̄s paſſus eſt ꝑ nob⁹ vo
bis relinquēs exemplū. ⁊ eſt exemplū diri
gens. Roma. vi. Si cōplanta facti ſum⁹
ſimilitudini mortis ip̄i⁹ ⁊c̄. ſic⁹ ⁊ reſurre
ctio ꝓuocat nos ad iuſticiā ꝑ quā acq̄ra
m⁹ reſurrectionis gl̄iaz quā credim⁹ xp̄z
habuiſſe in ſua reſurrectiōe. ⁊ ſic eſt exem

plū ꝓuocās. Dirigit etiā nos dñs ad exē/
plū eiꝰ conamur ambulare in nouitate vi
te. sic ꝺr ad ℜo. vi. quō xp̄s resurrexit ad
gl̄iam dei patris. ita ⁊ nos in nouitate vi
te ambulemꝰ. ⁊ sic est exemplar dirigens.
Ad argumentū contrariū ꝺr ꝙ nullū co:
porale influit iusticiā in spūale. ℟ quēad/
modū xp̄i caro ꝓ se nō est cibus aīe. in se
est tm̄ cibus ex vnione ipius ad diuinā na
turā: sic ⁊ passio xp̄i. ⁊ sic nō hz potētiam
iustificandi inq̄ tū est passio corpalis. ha/
bet tm̄ inquantū a volūtate optima ꝓcede
bat eiꝰ tollerantia. ⁊ habebat fieri ſm ꝙ/
bat eiꝰ tollerantia. ⁊ habebat fieri ſm ꝙ/
ſonā dignissimā q̄ est ois iusticie ⁊ sancti
tatis p̄ncipiū ⁊ causa. Desecūdo p̄s. xliij
Saluasti em̄ nos de affligentibꝰ. ⁊ odiē/
tes nos confudisti. ✠ Sicut em̄ stren/
nuꝰ miles seruos suos defendit ⁊ cōser/
uat in prelio sic saluabit nos xp̄s prelian
do contra diabolū. hoc potest p talē fabu
lā ouidij ostendi in Hercule strēnuissimo
milite. nā cū Ceres dea frugum ꝓserpinā
filiam suā in domo quadaz minutissima
clauderet ⁊ ꝙ lanificio vacaret p̄cipet dea
venꝰ ipam quadā die secū ad colligendū
flores duxit quā vt pluto deꝰ infernalis
vidit: eā concupiscēs rapuit ⁊ in domū suaz
deferēs defloranit. Teseꝰ vero miles for/
tissimꝰ vna cū pyrotheo socio suo cuz oia
mōstra vicissent ⁊ oia picula attēptassent
contigit ꝙ hi duo quadā die ociosi essent
dolentes. s. ꝙ nihil amplius inueniebāt i
terris vbi suam fortitudinē exercerent. py
rotheus ergo cepit cogitare quō dudum
pluto rex inferni ꝓserpinā filiā cereris ra
puerat quā iniuste in regno tenebraꝝ cap
tuam tenebat. Amore igitur ꝓserpīe py
rotheus inflāmabat ⁊ theseū ꝙ in infer/
nū ꝓ ipa liberanda ⁊ ꝓ viribus suis ex
ercēdis descenderet plurimū admonet et
hortatur. Quo concesso statim incipiunt
viam tortuosam ingredi. ita ꝙ ad īferni
ianuā venientes cerberū tricipitem in ia
nua inuenerūt. cuius cathenā statim sci/
derunt. ⁊ eū per infernū fugere cōpulerūt.
Isti ergo cunctos infernales statim inci/
piunt inuadere. ℟ qz pyrotheus a socio se
diuisit ideo a plutonis exercitu captꝰ fuit
⁊ incarceratus. non cathenis ferreis: sed
venenosis anguibus ligatꝰ. Cū igit theseus ꝓ socio suo liberando pugnaret. nec eū eripere valeret. vinctus cum socio per/
mansit. quare ad herculē sociū suum strē/
nuissimum mittentes ꝓ liberatione conti
nuo ad infernum descendit. ianuaz fregit
cerberū cepit ⁊ socios suos et ꝓserpinam
libauit. ⁊ gaudēs victoriosus redijt. ℜei
veritas fuit vt aiunt ꝙ in cassalia fuit q̄/
dam crudelissimus p̄nceps cuius domus
ad litteram dicebatur infernus. qui etiaz
vnum terribilē canem ad tanuam suā ha
buit qui homines ⁊ bestias deuorabat.
Istum igitur propter crudelitatē plutonē
nominabant. Et qūlle quadam die pro/
serpinam quandā domicellam filiam cu/
iusdam dñe patrie que dicitur ceres rapu
erat. Idez theseus ⁊ pyrotheus sibi guer
ram mouerunt. quoꝝ vnus ab eo captus
⁊ alius in arce positus erat. ⁊ hercules in
adiutoriū eoꝝ venit. qui domū tyrānī con
fregit. socios ⁊ filiā eripuit: ⁊ canē eiꝰ secū
duxit. ⁊ sic infernū spoliare fingit. pro eo
ꝙ ꝓ ipm tyrannus dñs castri qō infernꝰ
dicebatur supatus est. Allegorice. Cum
pluto rex inferni diabolus a principio in
Adam ⁊ Eua ꝓserpinā. i. humanam na
turam colligentē flores. i. propter collecti
onē pomi vetiti rapuisset. factum ē ꝙ duo
fortissimi milites. s. Abraā ⁊ Moyses ꝓ
sacra per eos data istam eripe voluerunt
⁊ eā saluare a diaboli domo temptauerūt.
Abraam enim circumcisionem tradidit.
Moyses autē leges ⁊ cerimonias dedit
Uerūtamen istam nequiuerūt eripe. imo
postq̄ diu per bona opa cum inferni cu/
stodibus. s. demonibus pugnassent: neces
se habuerunt succumbere ⁊ in inferno cū
alijs remanere. Idi ergo ꝓ adiutorio hñ
do preces ⁊ suspiria ad herculē. i. ad fortē
gigantem xp̄m dei filium mittūt. q̄ ꝓ cer
to benigniter ad eos carnem sumendo ⁊
mortem patiendo descendit ad infernum
diabolum potenter inuasit ⁊ vicit ⁊ infer/
nuz fregit. socios. i: sanctos patres eripu
it. ⁊ proserpinam. id est humanam natu/
ram de seruitute inferi liberauit. p̄s. Ue/
rūtamen deus redimet animam meaz de
manu inferi. p̄s. xlviij. ⁊ p̄s. xxix. Domie
eduxisti ab inferno animam meam: salua
sti me a descendentibus in lacū. De tertio
ℜoma. viij. Proprio filio suo nō pepcit
deus sed pro nobis oībus tradidit illum.
quomodo non salui erimus ab ira per ip
sum. Qui em̄ dat talentum nō est despe/
randū quin etiā det denarium. ⁊ q̄ nobis
dedit filium credētibus nō negabit eter/

num bramm. ¶ Sed rōnabiliter q̄rit. si pater dedit nobis filiū in redēptōnem an pater possz dici redēptor noster. Et videtur ꝙ sic. qz illi⁹ est redimere cui⁹ ē pāium dare: sed pater dedit vnigenitū suum ꝓ salute generis hūani. sicut in autoritate p̄mittit: ⁊ Job. iij. Sic de⁹ dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret. p̄r̄ig̃ nos redemit. potest ergo dici redēptor noster. Cōtra Apoc. iij. de filio dicit. Redemisti nos deo in sanguine tuo Rnūdz bona uen. dis. xix. iij. sup mg̃m ꝙ opus redēptionis dupl'r pōt alicui attribui. aut sicut principali autori. aut sicut ex consequēti. Si p̄mo mō sic nō soluz conuenit filio: sed patri ⁊ spūisctō. cū sez indiuisa sint opera trinitat' ad extra. Si secūdo mō. sic soluz cōuenit filio scōm hūanaz naturā. qz sm hāc solum passus est. Et hoc est ꝙ magister in littera dicit. Redēptor aliqñ pat' ⁊ filius ōr: ħ hoc ꝓpter vsum potestatis. nō ꝓpter exhibitionē humilitat'. Nā sm ptātis simul ⁊ obedientie vsum fili⁹ pro prie redemptor ōr. Et paulopost ꝯcludit Est igitur redēptor inq̄tum de⁹ ptātis vsu. inq̄tuz hō humilitatis effectu. Per hoc ptz q̄d dicendū est ad argumentum ī ꝯriū. Ex his pōt elici doctrina ꝙ i nulla bōa opatōe siue laudis siue gr̄arūactionis qō facim⁹ deo psonas sequestrare debem⁹ per iūm intellectū. Sz sicut tota trinitas effectiue nostrā salutē opata est indiuisibiliter. ita totā trinitatē laudare ⁊ glorificare tenemur ⁊ ei gr̄as agere. iō in fine cuiuslibz psalmi toti trinitati gratias agim⁹ dicendo. Gloria p̄ri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto ⁊c̄.

Feria secūda post palmaz. Ser. xli.

Ante sex dies pasce venit ihs bethaniā. Joh. xij.

¶ Ihs. i. celi dicit. ꝙ nullū violentū ꝑpetuū eē pōt. qō oñdit. ij. celi ī motu naturali ⁊ violēto. Nam vt dicit natural' motus in p̄ncipio debil' est sed in fine fortior. motus aūt violentus ecōuerso se hz. qz in p̄ncipio fortis est: sz in fine debilis. ⁊ tandē in nihilū redigit' Sicut ptz si q̄s violenter lapidē sursuz ꝯ naturā suā faciat. qui p̄mo fortiter īpulsus motū fortē hz. sed vltimo in tantū debilitat' ꝙ vltra moueri nō possit. et tunc incipit motu naturali ⁊ ꝓprio deorsuz cadere. p̄mo debiliter. et ꝙto plus terre approp̄inquat: tāto mor⁹ eius fortior erit. Sic etiā est in hūanis opatōnib⁹. Opatio nāq̄z hois violēta ad quā quis ꝯ volūtatē cogit' ⁊ necessitat' de die in diē remittit'. ⁊ licet in principio studiosa oñdatur. diu tñ nō p̄manet: sed qō volūtate libera operat' q̄si naturali opatōe magis ac magis delectat' ꝑseuerat ⁊ terminat'. iō ōr de ꝑse. di. v. Quicq̄d necessitate fit cito solui't. qō aūt volūtate arripit' ꝑseuerat. Ex quo notare debem⁹ ꝙ hij q̄ ex timore sez seruili vel necessitate bōa faciūt ⁊ si merēt' min⁹ tñ ꝙ hij q̄ libere ⁊ ex amore faciūt. qz ⁊ regl'a iuris. Qui ex timore facit p̄ceptū alter q̄z debeat facit. ⁊ iō nō facit. extra de regu. iur̄. qui ex timore Coacta em̄ seruicia nō placent deo scōm apl'm. Ad ꝓpositū. Saluator nr̄ ex volūtate patris celestis: q̄ sm mg̃m. iij. senten. di. xvij. eadē est in p̄re ⁊ filio. in hunc mūdū veniēs hoiem p̄fectuz redimere. vt redemptōis opus mere volūtariū oñderet: ⁊ nulla violentia coactū. Primo ī infantia modicū pietatis motū fecit q̄si ꝓ arra nostre redemptionis: sanguinē in circūcisione fundendo. deinde fortiorē. vbera dura ⁊ duriora vbera sustinēdo. tandez q̄n in fine moriēdo totū p̄cūm ꝑsoluere iur̄ tps ordinatuz a patre debuit. fortissime egit. vt manifestaret se volūtarie oblatū nō quasi timid⁹ latēs ⁊ mortē fugiēs: sz q̄si leo audax venatorib⁹ iudeis ipm capere volētib⁹ obuiādo ad locū placitum ⁊ aptū venit. s. bethaniā. ⁊ tps p̄uenit. Jō dicit euāgelista. ꝙ añ sex dies pasce venit ihs. ¶ Querit' an q̄libet miles sine timore ardua aggrediēs ꝓpt' salutē reipublice sicut q̄ pugnāt sub piculo mortis ꝓ cōitate sint vtuosi ⁊ vt vtuosi laudandi. Et videt' ꝙ sic. qz tales exercēt actum fortitudinis q̄ est vna ō q̄tuor vtutibus cardialib⁹. In oppositū q̄dā non pugnāt zelo iusticie: ħ vindicte. sed q̄ taliter pugnāt peccant. igit̄ ⁊c̄. Dico sm san. Thomā. ij. ij. ꝙ q̄daz q̄nq̄z actū exteriorē vtutis faciūt ex alia cā ꝙ ex vtute qui iō solū sil'itudinarie dicunt' fortes quasi exercentes act⁹ fortitudinis p̄ter vtutez Sicut eriaz hō depictus ōr sil'itudinarie homo ⁊ tñ nō est homo. Et hoc fit triplic iter. Primo cū q̄s aggreditur difficilia et terribilia vbi mors imminet. eo tñ ignante

qr si scāret forte mortē iminere magꝫ fugeret timorē morꝫ q̄ aggrederet. Sic multis accidit q̄ in aggressu belli q̄si inexpti terribiliū occurrentiū ridēt ⁊ letantur ⁊ truffant: ꝑ dū ict⁹ sentiūt tristant: ⁊ si possūt fugiūt. Sic accidit semel. dū q̄daz exptus i aggressu multū timeret: ⁊ alijs ridētib⁹ tristaret ipe deris⁹ ob ꝫ ab alijs ⁊ q̄sit⁹ q̄re tristis esset. rñdit. vos ridet et gaudet q̄si morte nō timētes. nec picula: belli scientes. qr fugere ꝓponit. ego autez belli picla ꝓsideras q̄si exptus ptimesco. qr p iusticia hodie mori ꝓpono. ¶Hoc etiam accidit. dū hō bone spei aggredit ad picula vicēda. puta cū exptus ē sepe picula euasisse. si em̄ talī nō hret spez itez euadē di. bonū cōe vl iusticiā non tm̄ zelaret q̄ amore iusticie se morti exponeret. ¶Hij etiam nō exercēt ꝟtutē fortitudinis. Q̄nq̄ ꝫ etiā accidit ppt̄ sciaz ⁊ artē q̄ndā. sicut ꝓtingit militib⁹: q̄ ppt̄ pitiā armoꝝ ⁊ vsitatū exercitiū nō reputāt pcla belli ḡuia: estimātes se p suā artē posse defendi. sic dic Uegeti⁹ de re militari. Nemo facere metuit qđ se bñ didicisse confidit. Secūdo mō exercet q̄s actū fortitudis sine ꝟtute ppt̄ ipulsū passiōis tristicie vl ire quā vult repellere. ꝫ valde piculosuz ē ⁊ viciosū. Tertio ppt̄ electōez. nō q̄dē debitū finis: ꝑ alicui⁹ cmodi tpal acq̄rendi. puta honoris: voluptat: lucri: vl alicuius icōmodi vitādi. puta ipropery: virtuꝑ: afflictōis: diffamie: ⁊ hmōi. Qui em̄ ppt̄ ꝫ militat ⁊ ardua aggredit peccat. xxiij. q. i. qd culpat. Et si occidit pclose morit. Uolēs igr̄ ꝟtuose bellare ⁊ actuz fortitudis exercē dz volūtatē suā tueri ne retrahat a bono rōis ppter timorē mali corpis: ꝑ firmit bonū rōis teneat ꝫ qđ cū q̄ malū etiā ꝫ morte. ℣ Dz q̄rit cum spūalib⁹ nō cōueniat armis militaribus pugnare: nec sanguiez fūdere. vt pz. xxiij q. viij. clerici. Carēt g̃ tales ꝟtute fortitudinis ⁊c̄. Dicēdū q̄ ñ. qr maior ē pugnā mētis q̄ corpis. qr lz eos nō ꝓueniat armis militarib⁹ pugnare nec sanguiez fūdere. decet tñ eos armis spūalib⁹. vt sūt lacrime ⁊ orōes ꝫ spūales aduersarios insudare. Juxt̄ pceptū magistri militie dicētis militib⁹ suis. Epb. vi. Induite vos armatura dei vt possit stare aduers⁹ insidias diaboli. Uñ brūs Bre. vij. mora. Justoꝝ fortitudo ē carnē vincere. ppriꝫ vo luptatib⁹ ꝫ ire. delectōez pñtis vite extinguere. Et qr illo sacro tpe pl⁹ ac forti⁹ impugnmur ab aduersarijs. ⁊ ipedimur ne bona faciam⁹ q̄ alio tpe. Jō tuti⁹ ⁊ certius debemus custodire ⁊ armis ꝟtutuz pugnare. Quātū nūc ad expositōez euāgelij sciēdū q̄ sicut ꝓpositū fuit q̄lit̄ rex celoꝝ a deuot̄ recept⁹ fuit magno hono re: sic hodie habet quō pie recept⁹ ē. ⁊ tractat⁹ a suis deuot̄ sincero amore. Et ꝫm hec tria notant. Ante sex dies. Prio caritatiua xp̄i receptio. In pncipio. Secūdo deuota mane veneratio. ibi. maria. Tertio murmuratiua iude detractio. ibi. dicit ergo vnus.

Quātum ad primā ptem est sciēdū q̄ ihesus descendēs de hierycho venit bethaniā. vt miraculū pactū memorie hoim magꝫ cōmēdaret. venit g̃ añ sex dies pasce. i. sabbato añ diē palmarū in bethaniam ad cenādū in domo symonis leprosi quē prius curauit a lep̄. Et qr forte symon attinebat marthe in aliquo iō martha vt amica ⁊ nota ministrabat. et Lazar⁹ frater ei⁹ etiam fuit vn⁹ de discūbētib⁹. vt ex hoc ꝟitas miraculi magꝫ ostenderet ei⁹ suscitatōis cū loq̄batur et epulabat. ℣ Moral⁹ est notādū q̄ inter alia signa amoris magnū signuz ē cōmunicatio mense. qr videm⁹ inimici simul nec comedūt nec bibunt. in signū huius habemus Job. xlij q̄ mulier samaritana nolunt cum xp̄o bibere. qr p tūc samaritani erant iudeoꝝ inimici. ⁊ iō quādo xp̄s potum petijt a samaritana dixit quō tu cuz iudeus sis a me bibere poscis quia sum mulier samaritana. nō em̄ contuntur iudei samaritanis. sic etiam xp̄iani ppter odium iudeoꝝ ⁊ eoꝝ maliciam ⁊ obstinatōnē cū eis nec bibere nec comedere debent. imo eos vt manifestos inimicos xp̄i ⁊ xp̄ianoruz vitare debent q̄ cuz eis nullam familiaritatē habeāt nec comedēdo nec bibēdo: vt dr. xxviij. q. i. oēs Querit glo. quare loquimur cum eis cū nec comedamus nec bibamus cum eis. redditur ad hec rō. qr maior familiaritas est in cibo sumendo q̄ in colloquio. ⁊ facilius decipitur quis inter epulas. Nam ¶Herodes inter epulas deceptus ē. ⁊ ppt̄ eius iusiurādū amputari fecit caput Johannis bap. xxij. q. iij. Unusquisq̄.

D Ad ꝓpositū: cum maior amicus nō sit aīe deuote xp̄o qui frequēti colloquio t occulta inspiratōe conaī eā ad sui amorem trahere t dulciter illaqueare vinclo charitatis di. Audi filia t vide t inclina aurem tuam. q. d. filia. s. inspiratōe t p̄ dicatiōe mea mihi genita. audi int⁹ amorē meū. t vide p fidē quę viderūt iudei p carnē. supple qualia signa amoris tibi ostenderim p te moriēdo. Audi ꝓphetias que meam incarnatōē p̄dixerūt. t vide mpletas. t inclina aurē tuam vt humil'r audias: t me ad cor suscipias. Apoca. iij. Ego sto ad ostiū t pulso. si q̄s audierit vocē meā t aperuerit mihi ianuam introibo ad illū t cenabo cū illo t ipe mecū. q. d. Ego sto quasi patus ad ingressū ad ostium. idest ad cordis habitaculum. t pulso p p̄dicatōis verbū. si quis audierit vocē meam recipiēdo p̄dicatōē t aperuit mihi ianuā p verā fidē credendo. introibo ad illū p gr̄e spūalis infusionē. et cenabo cū illo p eusdē sanctificatōnes. t ipe mecū p iocūditatē conscientie. p augmētus gratie t spē future glorie. Ad hūc igitur sinceriſſimū amicū aīe recipiendū ad pulsatōem eius statim sine mora pso na deuota debz ancillas tres. s. Fidē mittere vt ianuam cordis aperiat. Spē substituere vt cenam t locū disponat. Charitatē dirigere vt ferc̄la apponat. Nā primo fides amico t sponso aīe. s. xp̄o ianuam cordis aperit. scz fides charitate formata. Nam postq̄z xp̄s p verbuz hortationis p̄dicantis ad cordis ianuā pulsat fides que habitat in intellectu q̄si in p̄ta pte cordis pulsantē attēdit quis est. quē cum summū ens t summū verū esse cognoscens cōfestim aperit t humiliter t reuerenter suscipit. ducendo eum ad secūdaz portā cordis. s. volūtatez vbi charitas custodit. vocās charitatē dicēs. aperi mihi soror mea. Cā. v. que cū xp̄o ꝓspexerit h summuz bonū t summū delectabile iudicauerit statiz cor aperit di. Ingredere benedicte cur foris stas domū p̄pauī. Genesis. xx. Charitas igī sponsum p̄cedens cito dñaz suam s. aīaz amore spōsi languidam iocūde salutat t excitat dicens Dña charissima ecce spōs⁹ veīt exi obuiam ei. q̄ cū lāguida t debilis sit nec ꝓpa virtute valēs surgere hortatur ceteras ācillas. s. ỳtutē. castitatē. humilitatem. t patientiam ꝛc̄. dicēs. Adiuro vos vt annūcietis dilecto meo. q⁹ amore langueo. Cāti. ij. q̄ statim accedit. eam tactu benigniter tangit t sanat: dicens ei. Surge t vade. q⁹ fides tua te saluā fecit. Mat. ix. t Lu. vij. E Ecce q̄ bona t potēs é fides nostra valens solā aīaz ornare et eā xp̄o sponso insepabiliter copulare. q̄re dicitur Heb. xi. Sine fide impossibile est deo placere. q̄s em̄ dubitat morales philosophos multas virtutes habuisse. s. tē perantiam: castitatē: volūtariaz paupertatem ꝛc̄. non tñ xp̄m habuerūt. q⁹ fide caruerūt. Nōne plures iudei t pagani deum amāt. magnis holocaustis honorāt. in multis virtutū exercitijs xp̄ianis p̄ualent. ℔ q⁹ fidem nō h̄nt labores amittūt. t vitam eternam nō possidebūt. Hec em̄ sola é fecūda filia dei. vtuam ꝓplem ꝓcreans. sine qua oēs alie virtutes steriles sūt t abortiua p̄ducunt. abacuch. ij. Justus meus ex fide viuit. t est fons viu⁹ cui nō cōicat alienus. s. a fide. extra de regulis iur̄. t trās. licet in fi. t de pe. di. i. §. Item vt xp̄s. Uñ q̄ sara vxor abrahe sterilis fuit: t abraaz ꝓplem a dño peteret: p̄misit sibi dñs q̄ vellet multiplicare semē suuz sicut stellas celi. q̄ abrahā credidit. ideo dñs vt ei p̄misit fecit. quare dr Gen. xv Credidit abrahaz deo t reputatuz est ei ad iusticiā. Et virgo gloriosa xp̄m p fidē cōcepit t peperit. dū em̄ angelus gabriel diceret. Ecce cōcipies in vtero t paries filiū: adhibuit fidē t cōsensuz et ideo statī cōcepit. Quare beata elizabeth spūsancto repleta beatā v̄ginē a fide spālit cōmendauit di. Btā q̄ credidisti q̄m p̄ficiētur in te ꝛc̄. Lu. i. Patet igit q̄ vtilis et potens est fides charitate formata. sicut fides nostra eē dz. alias inutilis t infructuosa quo ad vitaz eternā iudicat. Nec habens eam min⁹ q̄ pagan⁹ vel iude⁹ nō baptizat⁹ damnatur. imo piculosius t grauī⁹. F Sed circa p̄dicta occurrūt duo dubia mouenda. Primo iuxta illud vbi dixi fidem esse in intellectu t portam suaz xp̄o p̄mo apire. quero an fides ordine nature p̄cedat charitatē. Et videt q̄ nō. nam charitas est forma fidei. sed ℔m Auicēnā. ij. metha. c. vlt. Forma p̄or est materia. g̃ charitas p̄or é fide. Contra apl's. i. cho. xij. Fundamētū aliū nemo p̄t ponere p̄ter id q̄ positū est. q̄ ē xp̄s

Hinc assume fictionē ad p̄dicandū contra vitia carnalia.

iesus.glo.idest fides ihu: ꝫ fundamentū ꝓcedit totū illud qđ ē in edificio. ꝯ fides ꝓcedit spem:q̄ est in edificio spūali. sicut paries ⁊ caritatē q̄ est sicut tectū. Rīdet richar.in.iij.sup mgr̄m sentē.di.xxiij. ꝙ possum⁹ loq̄ de fide inq̄ tū informis.aut inq̄tū charitate formata. Loq̄ndo đ fide informi dico ꝙ fides prior ordine nature est charitate in via generatiōis quia ipfectū ꝓcedit pfectū. Cū em̄ charitas sit in affectu nō ferr̄ in suū obiectū nisi ꝑmo fuerit p intellectū sibi ostensū. q̄ ostensio est p fidē.qz nulla v⁹ intellectual' existēs ifra facultatē nature attingit ad cognitō nē dei sua illa spāli rōe q̄ est obiectū beatitudinis pfecte:sub q̄ rōe est charitatis obiectū. Loq̄ndo aūt de fide formata sic dico ꝙ ordine nature charitas est prior fide.qz formatio fidei ē per charitatē. Cū cum fidei formatio prior sit ordine nature ꝙ fides formata.qz scōm phm̄.v. metha. Accidens est pri⁹ toto. vt musicum hoīe musico.seq̄tur ꝙ charitas ꝑ sit ordine nature q̄ fides formata. sic̄ pfectio materie prior est ordine nature q̄ materiam esse pfectā. Ad argu. ꝓtrariū dico ꝙ forma dicitur prior esse materia ordine pfectōis.qm̄ forma ē pfectior p essentiam: materia aūt pficit̄ p participatōnez forme.i via aūt origis ē ecōuerso. ℬ Secūdo q̄ro an p illo ꝑi p quo fides charitatē ꝓcedit fides p tūc dicat̄ virt⁹ ⁊ meritoria vite eterne. Et videt̄ ꝙ sic. Nā ille habit⁹ p quē spūalit̄ vnit̄ est virt⁹. ꝫ vt ꝺr Abac.ij. Justus ex fide sua viuit. Dicit Richar. ꝙ p illo priori fides non est virt⁹ ꝓprie dicta.qz cū sit informis nō attingit ad plenā rōnē virtutis q̄ est habentē pficere ⁊ actū ei⁹ ⁊ ipm in vltimuz finē debito modo referre: qđ fidei informi nō cōuenit. Perfectū em̄ actū credendi nō elicit. Credere em̄ est actus intellect⁹ ad imperiū volūtatis.q̄ aūt est vn⁹ actus est a duob⁹ motoribus.ad hoc vt sit pfectus oportet vtrūq̄ motorē esse pfectū.volūtas aūt sine charitate nō ē pfecta.⁊ iō act⁹ credēdi elicitur ab intellectu p fidē nō formatā charitate nō pōt esse act⁹ pfect⁹:qz informis etiā cū adiutorio volūtatis actū suū referre nō pōt in finē debitū mō debito. Ad hoc em̄ vt voluntas mō debito aliquē actū referat in finē vltimū oz ꝙ sit ad ipm p charitatē ordinata sūmū em̄ bonū qđ est vltim⁹ finis obiectū est ipi⁹ charitatis. Dz ꝓm ꝙ v⁹ large accipitur.s. p quocūq̄z habitu determinātē potētiā ad aliquē actum respectu obiecti debiti.sic fides illa informis ꝑt dici v⁹.credere em̄ qđ ē volūtarie assētire sūme v⁹itati ꝓpt̄ se act⁹ ē respectu debiti obiecti. Ad autoritatē ē dicēdū ꝙ loquitur đ fide charitate formata. ℍ Secūdo ꝙro. Dz đuota ꝑsona xp̄o obuiā mittere sec̄ūdaz ā̄cillā.s.spem vt eū reuerent̄ suscipiat.locū ⁊ cenam disponat. Vnaz post̄q̄z xp̄s dulcis hospes aie p fidē ⁊ charitatē cenaculū cordis est introduct⁹ ꝙ iam hō firmiter oīa dicta xp̄i credit v⁹a: ⁊ vt bōa ⁊ optima adiplere desiderat. Vltra hoc spare dz ꝙ q̄cq̄d ꝓpt̄ xp̄m faciat totum ꝓmio inestimabili retribuet̄. Sic aīa perspē xp̄m reuerent̄ suscipit q̄si retributorē hūilit̄ inclinādo dicēs. ℍ dñe saluuz me fac:o dñe bñ ꝑspare.bñdict⁹ q̄ venis in noīe dñi. ℍ hō igr̄ p spez volens pedes xp̄i lauare.īstar magdalene ꝓsideret: tūc q̄d añ ingressū hui⁹ hospit̄ ꝓpetrauit. ꝙ p pctā hūc hospitē amātissimū turpit̄ repulit ⁊ exclusit. ꝙ pricipatōe oīz bonoꝝ ⁊ inestimabili ꝓmio se ꝓuauit. ⁊ ꝙ se angeloꝝ misterio.ecclie suffragio.brōꝝ patrocinio. ⁊ celesti brauio īdignū fecit. Vltra h⁹ ꝓsideret ꝙ peccādo se fec̄ hostē dei. expt̄ oīs boni.mācipiuz diaboli.latrinā mūdi.heredē iferni.q̄b⁹ ꝓsideratꝰ ꝓrūpit i cordis dolorē ⁊ ī lacrimaꝝ effusionē. q̄bus tūc lacrimis igne charitatꝰ calefactꝰ icipit rigare.pedes ihu lauare ⁊ tergere. Post h⁹ ā̄cilla hec dñaz admouet ꝙ si certā expectatōez ipreciabil' boni hr̄e desideraret ꝙ ꝺ ꝓmissis ⁊ omissis ꝺ deū satisfaciat. Tūc aīa admonitōez spei opa pietatꝰ paupib⁹ icipit ipēdere.nudos vestire.esurientes ⁊ sitientes reficere.mēsā nulli īdigēti negare. Sic hospiti xp̄o mēsā parat:⁊ eū cibis ⁊ potib⁹ satiat.dicēte xp̄o Matḥ.xxv.Quicq̄d vni ex fratrib⁹ meis minimis feciſtis:mi feciſtis. ℣ Ex his v⁹bis notabile trahit̄ documētū.s.ꝙ nullus dz spare nec expectare eternā beatitudinē posside q̄ nō hic bonis opib⁹ insistit. q̄b⁹ meret̄ ꝺ ꝓgruo btitudo Sic̄ heu plures sūt q̄ nūq̄z vl̄ raro bōa faciūt:ꝫ semp mala.⁊ tñ vitā eternā possidere ꝓfitent. De q̄b⁹ Sap.iij. Vana ē spes illoꝝ ⁊ labores sine fructu. Et puer.x. Expectatio

iustoꝝ letícia: ſpes ipiorum pibit. Quare mgr. ſen. iij. deſcribẽs ſpez dic̃ q̃ ſpes eſt certa expectatio etne btitudinis puenies ex dei gra t merit̃ pcedẽtibꝫ. Et notanter dic̃ merit̃ pcedẽtibꝫ. vbi em̃ nõ pcedunt merita ibi nõ ſequũtur pmia. nã q̃ nõ deſeruit nihil recipe dz. de de. nõ reſi. ꝙ q̃ren te. Et tertio pſona deuota charitatẽ q̃ ẽ tertia ancilla aĩe ad hoc ordinare dz. vt cenã te ieſu oia fercula ſibi pparet t miniſtret qz tantũ hanc amat q̃ niſi ipa fercula offerat nullũ ei ſapiat ſed odiat. Aug. t allgat de pe. di. ij. Tolle charitatẽ t odiũ tz q. d. oẽ opꝫ odiũ hz. qõ ex charitate mihi nõ miniſtrat. Debet g̃ charitas xpo pmo offerre Breſſibilia p ſedulitatẽ opatõis Aquatica p ſinceritatẽ religiõis. Altilia p ſuauitatẽ contẽplatiõis. Nã pmũ ferculum qõ charitas offert xpo dulci ſponſo aĩe ſedentis humilit̃ ſecus pedes eiꝰ ẽ factũ ex greſſibilibus. ſ. cõibus aĩalibus. et ſignificat opa cõia oibꝰ xpianis in decez pceptis tradita. qz ſicut illo ferculo cõiter omes diuites t paupes vtunt̃. ſic etiã nemo ab opibus mandatoꝝ dei excuſatur. ꝟ oibus cõia eẽ debent q̃ volũt ſaluari: dicente xpo Mathei. xix. Si vis ad vitam ſ. eternã ingredi ſerua mandata dei. Cui ferculo aſſociari dz vinũ darũ t puruz. ſ. pura intẽtio. ſ: q̃ illa opa pceptoꝝ iplean tur filiali timore: nõ timore ſeruili. Unde ps. Btus vir q̃ timet dñm. in mãdat̃ eius volet nimis. Aia deuota iſtar magdalene ſedens ad pedes ieſu i. plena affectiõe ad mandatoꝝ obſeruantiã collatiue q̃rit magr amantiſſime poſſum ne ad vitã eternam ingredi. implendo oia mãdata ſecuſa ancilla mea fide. Magr dic̃ q̃ nõ. qz q̃cunq; vult ſaluus eſſe ante oia opus ẽ vt teneat catholicã fidem. Athanaſius in ſimbolo. Quero g̃ a te magr dulcis. ſunt ne Abraam: yſaac: t iacob. ceteriq; ſancti patres amici tui ſeruantes mãdata ante q̃ fides expreſſa fuit p te dãnati. dicit ñ. qz fidẽ p ſpiritũſanctũ infuſam habuerũt t me ventuꝝ credider̃t ꝟm mgrm. iij. ſẽtentiaꝝ. diſti. xxv. c. iij. Hac collatiõe facta charitas ſecundũ ferculũ offert qõ eſt aq̃ticũ. ſ. piſces. Iſtud ferculũ nõ ẽ cõe oibꝰ ꝟ bene habentibꝰ. t notat opa patiẽtie q̃ bus dñs bene reficit̃. qz ſicut piſces ſemper mouent̃ in aq̃s delectabiliter: ſic iſti p fecti quoꝝ tñ pauci ſunt in aq̃ aduerſitat̃ de multꝫ exercitijs delectari dñt. qz deꝰ ſolum illos quos amat caſtigat. Heb. xij. t Apoc. iij. Huic ferculo ſociandũ eſt vinũ rubeũ. i. memoria paſſionis xpi: t abũdãtia effuſionis ſanguinis xpi roſei. Vinũ em̃ rubeũ ſm dyoſco. in dietis. ſi fuerit aqua temperatũ eſt ſolutiuũ viſcoſi humoris: lentiuũ t imũdicie abſterſiuũ. Sic ſi effuſio ſãguis xpi fuerit ꝯſiderata t quõ de latere exiuit ſanguis t aqua. t memorie tradita mũdat oẽm delectationẽ pcti: t lenificat oẽm adũſitatẽ t impatientiam abſtergit. Greg. in ome. Nihil a deo graue qõ nõ eq̃nimiter tolleratur ſi xpi paſſio ad memoriã reducat̃. Queritur ex aĩa ſitiẽs fontẽ ſapie. O bone mgr poſſũ ne ſine puerſitate puenire ad te in tuũ regnũ Rñdet veritas infallibilis non. ſed per magnas tribulationes oz intrare regnũ celoꝝ. Act̃. xiiij. Hz cur amãtiſſime dñe ſic te diligentes caſtigas. dicit: vt ꝓbem eos an me diligant t fideles inuenti coronã digniorẽ accipiãt. Btus em̃ vir q̃ ſuffert temptationẽ. q̃m cũ probat̃ fuerit accipiet coronã vite ꝛc̃. Jaco. i. Tũc caritas accedit t tertiũ ferculũ xpo apponit. ſ. altilia nobiliſſima. q̃bꝰ ſolũmõ i magnis honoribꝰ ꝯſtituti fruunt̃. t ſignificãt opa ſuperogationis. t ꝯſilia xpi q̃ nõ ſunt cõia oibuſ: ꝟ ſolũ digniſſimis t pfectis hoibꝰ Di ſic altilia vltra alia aĩalia alte volant ſic pmio p hmõi ꝯſilia t exercitia ꝯſilioꝝ alti exaltabũt̃. ps. lxxiij. Exaltabũtur cornua iuſti. i. merita vel dignitates. Cũ quo ferculo vinũ aromaticũ. ſ. claretũ xpo infundi dz. ſ. iubilꝰ cordis. qz ſic claretum ex odoriferis ꝯficit̃ ſpẽbꝰ t corroborat et ꝯfortat. ſic iubilꝰ ex xpo t dõis ſuis t meritis conficit̃: quẽ hõ pre nimio gaudio explicare non poteſt. Cõfortat etiã ſpm̃ t letificat q̃ ſine intermiſſione affectꝰ cordis ſe in deũ eleuat t ſaltat: t inexplicabiles ꝯſonantias t melodias cauſat. hi em̃ affectus dulciſonantes in auribꝰ xpi ſunt cythariſte: cantores: t hyſtriones tollentes eũ de ꝯuiuio. t aĩam ad dexterã eius collocantes aſſunt tres ancille. quaꝝ prima. ſ. charitas potum offert dño di. Bibe dñe. nã t camelis tuis. i. aĩabꝰ ſanct̃ potũ tribuã. Gen. xxiiij. Iſte ẽ porꝰ et ne incũdit̃ t ſalut̃ cũ quo etiã potu aiaz ſanctã inebriat. t p inſepabilẽ vnionẽ ad ſpõſum xpm ꝯ quieſcendũ collocat.

Secūda ps iqua notatur tē. Recūbente nāq; ihesu cū discipulis in cena venit Magdalena tē. Nard⁹ ē herba odorifera: cui⁹ flores ramusculi ⁊ radices sunt p̄ciosi adynguētū. ⁊ dr spicati. q; de p̄ciosiori materia nardi. Ex qua h̄ fecit dic aug. in li. de ỳbis dñi. q; iudei q̄ venerant ad videndū lazarū interrogabāt eū in mēsa de alia vita ⁊ de mort̄ ḡuitate. et sepatiōe aie a corpe: Ad q̄ rndēs dicebat creaturā viuentē nō posse hanc grauitatē imagīari. q; q̄to maior ē dilectio: tanto ē sepationis dolor ḡuior. Hūcergo dolorē xp̄s considerās pfecte quē statim hūanitus erat passurus anxietate tm̄ turbabat q; toto corpe sudauit. Hoc cū attenderet magdalena credēs eū nimio calore pressū labore itineris vnguētū illud refrigerati uū attulit ⁊ caput ei⁹ vnxit. ℟ Et sic ter legit vnguētū prepasse ad vnguēduz dñm suū. Moraliter est notandū in h̄ q; magdalena dñm ter vnxit. q; de bñficijs a dño acceptis gratissima fuit. Nā scōm Sen̄. in li. de beneficijs. Illud bñficium est iocandū qō alicui obuiū venit. sic ptz Gen̄. xxxiij. in Jacob. q̄ noscēs fratrem suū Esau ꝓ eū cōmotū voluit eū placare. ⁊ venit ei obuiā cū muneribꝰ: ⁊ placatus est. Vñ ex de celebra. miss. cū martha. Dā do placet hō ⁊ accipiendo displicet. Sic nos q; varijs modis peccādo ꝓ deū contra nos cōcitamus ad irā. debem⁹ venire obuiam muneribus contritionis ⁊ doloris ⁊ placabit. q; puer. xxi. Munꝰ absc̄o ditū extinguit irā: ⁊ donū in sinu mitigat indignationē maximā. Munꝰ absc̄oditū est dolor de cōmissis absconditꝰ i corde. vel cōpassio p̄simi ⁊ dilectio dei. donuz vero in sinu est elemosyna vel aliud opus pietatis factū propt̄ deū paupi. Illa oīa deū placant: ⁊ maximam eius indignationē mitigāt. Hoc ostēdit dilecta magdalena q; noscēs xp̄m delictis ⁊ peccatis suis multū offendisse: multis donis. non solū cōtritione: ꝫ maxima cordis dilectōe ⁊ pietatis opibꝰ ei⁹ irā mitigauit ⁊ placauit. ℣ De quibus opibꝰ pietatis hodie ꝓponit vnū de vnctione. Debem⁹ ⁊ nos xp̄m de receptis beneficijs spūalit ungere triplici nobili vnguento. scilicet Dolētis cōtritiōis. Bemētis cōpassiōis Feruēt devotiōis. Primū vnguētū qō ē dolēs cōtritio oīa letalia ⁊ fetētia vulnera sanat ipi⁹ egrotant aīe. s. oīa crimina mortalia. ꝓficit ār h̄ ex herbis imūdis ⁊ vilissimis. s. pcīis ex volūtate mala nat: ꝫ recollect̄ i ꝓscia q̄si in horto ꝓprio. Vade g̃ i hortū tue ꝓscie p ꝓsideratiōnē ⁊ at tēde q̄ vil facti⁹ es: ⁊ q̄ imundas viles ⁊ fetidas ꝓgregasti herbas. cōsidera etiam circūstantias quō ꝓ deū ꝓ ꝓximū ⁊ ꝓtra teipm ⁊ ꝓ salutē ⁊ sanitatē aīe tue tibi nociue sc̄t. Radicitus igit̄ collige ⁊ extrahe oēs simul. ita q; nec radix. i. mala voluntas. nec herbe. s. opa pmaneāt ꝫ oīa ꝓtū de in mortariolo cordis. ⁊ ex his succum male delectatiōis extrahe totaliter. vt nihil delectatiōis ibi remāeat. ⁊ q̄ꝫtū delectari⁹ fuisti tātū doleas amarissime. succ⁹ enim delectatiōis extract⁹ ⁊ dolor his herb̄ peccatoꝝ adiūct⁹. cōficit vnguētū vtilissimū oīm vulneꝝ mortaliū curatiuū q; aia peccatrix mundat̄. ⁊ de⁹ de iniuria ꝓtētatur. p̄s. l. Sacrificiū deo spūs ꝓtribulat⁹ cor ꝓtritū. Nā sic vnguētū ꝓfectū ex mirra naturaliter corp⁹ a corruptiōe ⁊ putrefactione ꝓseruat: sic amar⁹ dolor de pcīis aīaz purgat ⁊ ꝓseruat ab īpuritate pcī ⁊ a corruptiōe. In cui⁹ figura dr Judith. x. Lauit iudith corp⁹ suū: ⁊ vnxit se mirra optia. ⁊ oloferne iugulauit. Judith ꝓfitēs intpretat̄ ⁊ designat aīam penitētē q; confitet̄ se dño fore peccatricē. illa si mirra pnie et ꝓtritiōis fuerit̄ victa diabolū expellit et pcīm̄ interficit ⁊ ad nihilū redigit. cū hoc deo sacrificiū suauissimū facit. Eccl̄. xxiiij Quasi mirra electa dedi suauitatē odoris Ad Sed q̄rit̄ an ꝓfessio sit admittēda sine amara pnia ⁊ ꝓposito vlteri⁹ ñ peccandi. Et videt̄ q; nō. q; talis nō est fructifera. Magister in. iiij. di. xvij. q; ꝓfessio nō proficit sine vera penitētia interi⁹. In oppositū ex de peni. ⁊ re. q; quidā. hr̄ q; ꝓfessio sine proposito nō peccādi iz nō sit fructifera est tm̄ admittēda. Dico em̄ q; est admittēda vt tribuat̄ ꝓsiliū de pcīis. non tm̄ dabit̄ vera absolutio cū pnia non sit vera. Queri⁹ secundo an p quantocūq; magno pcō sufficiat quantacūq; pua ꝓtritio. Dicit Richar. in. iiij. sup mg̃r̄m di. xvij. q; cū ꝓtritio dicat actū penitendi charitate formatū. ⁊ q̄tacūq; modica caritas sufficiat ad remissionē quorūcunq; peccatoꝝ mortaliū. quātacunq; pua ꝓtritio sufficit p q̄tocūq; magno pcō. Nō sic

autē dicendū ē de attritōe. i. pnīa charitate nō formata. Cū em recogitātur in speciali necessaria é maior attritio ō maiori pctō q̄z minori. q̄uis in penitēdo ō oīb⁹ sil' nō sit maior displicētia in actu ō vno q̄ de alio. necessaria tn ē in habitu. Un p q̄ tocūq̄z magno pctō q̄ tacūq̄z parua attritio nō formaf̄ gr̄a de lege cōi p quā gr̄am attritio fieret ꝓtritio. Q Sz q̄ritur v trū possit esse nimis magn⁹ dolor i ꝓtritōne. Rndet ibidē vbi sup. q̄ i actu penitēdi duplex é dolor. Un⁹ essentialis pnīe. t hic est in volūtate rōali q̄ est q̄dā volūtatis displicētia q̄ sibi displicet pctm̄ inq̄ntū é trāsgressio leḡ diuīe. Et q̄r hec displicētia directe causaf̄ ex charitatiua dei dilectōe q̄ nimis intēdi nō pōt. iō h̄ displicētia nō pōt esse nimis magna. Est t alius dolor nō essētialis pnīe. Et hic est duplex. un⁹ in corpe quo h̄ō corp⁹ suum affligit p pctis suis. t hic dolor bn̄ possz eē nimis magn⁹. q̄r cū tali tēp̄amēto dz h̄ō affligere corp⁹ suū vt nō interimat sibi naturā. Un ap'ls ad Ro. xij. Rōabile sit obsequiū vestrū. Et alⁱ⁹ dolor interior q̄ est passio appetit⁹ sensitiui. Et hic est duplex. q̄nq̄z em causaf̄ talis dolor ex ꝓsideratōe alicui⁹ amissiōis honestatis seu gl'ie accidētal' p pctm̄. sicut est dolor i mulieribus ex hoc q̄ amiserunt sui corpis integritatē. Et talis dolor possit eē etiaz nimis magn⁹. Q̄nq̄z causaf̄ directe per quādā redūdātiā ex displicentia volūtatis qua sibi displicet pctm̄ inq̄ntū est leḡ diuine trāsgressio. t sic adhuc dicūt q̄dā q̄ dolor posset esse nimis magn⁹ q̄r penitentia virt⁹ moralis est: t act⁹ virtut̄ moral' corrūpi pōt p supabūdantiā t defectū. Alij s videf̄ q̄ hic dolor nō possit esse nimis magn⁹. q̄r si nō posset eē excessus in causa nō posset esse excess⁹ in effectu. hmōi aūt doloris causa est supdicta displicētia pctī de qua cōcessuz est q̄ nō pōt esse nimis magna. Un si penitēs ex vehemētissimo dei amore taz vehemēter doleret de pctō suo q̄ ex hoc causaref̄ in appetitu sensitiuo tam vehemens dolor q̄ corrūperet armoniā corpis necessariā ad vitā: nō posset dici excessiu⁹ in genere mort̄: nec pfectiōi pnīe derogās ℞ concordās: nisi forte h̄oīs volūtas directe et ex intētiōe ferret̄ ad p̄curādū talē passiōnē ad hoc vt ipe moreret̄: t sic credo q̄ intelligūt illi q̄ dicūt q̄ in dolore q̄ ē i appetitu sensitiuo pōt eē excess⁹ Q Secūdū vnguētū qd̄ est gemēs ꝓpassio cōficitur ex speciebus amaris miseriis t āgustiis p̄timoz. t maxime ex acerbissima xp̄i passiōe. Iste spēs colligūt̄ i orto scte ecclesie. vbi i abūdātia defect⁹ habēt̄ plēs paupū xp̄ianoz. hos em defect⁹ paperū q̄libet p memoriā colligere dz t sigillatim ad mortariolū cordis retūdere t retorq̄re. t vt unde succū ꝓpassionis accipiat. t ex ꝓpassiōe q̄ tū possibile ē t subsuffragaf̄ defect⁹ eoz subleuet. Iste vnguētū magne vtut̄ é nō solū sanare aiaz cōpatiētis. verūetiā gr̄az solet p̄creare t hoīem i bono ꝓfirmare. Tali vnguēto samaritan⁹ sauciatū vnxit. de quo Luc. x. Sic etiā ioseph ab arimathia xp̄z tollēs ō cruce inūxit. Sic q̄libz nr̄m ad p̄timū suū dz h̄re ꝓpassionē. t cum samaritano vulnera defectibilitat̄ p subleuatōez ungere. Ap'ls ij. Cor. xi. Quis infirmatur t ego nō infirmor. q. d. null⁹. q̄r oīb⁹ ꝓpatior. Hoc docet natura. nā oculus sanus t clarus si intuet infirmū etiā lacrimaf̄. Bn̄ g̃ ꝓfundit̄ humana ipietas quorundā diuitū q̄ in supabūdantia viuūt: nec paupib⁹ indigētib⁹ subueniūt. h̄ assimilant̄ salicib⁹ q̄ iux fluēta plātant̄. t h̄n sp infructuose remanēt. Sic diuites i delitijs videtes defect⁹ paupū nullū opus pietat̄ p̄ducūt. imo pot⁹ destruūt t iuriliter expēdūt. hij assimilātur rusticis: nō pri⁹. Q Tertiū vnguētū. s. ferues devotio ꝓficit ex speciebus salutiferis t nobilib⁹ q̄ sūt opa pietat̄ dei: t maxīe op⁹ amare mort̄ xp̄i. Hec spēs q̄les sint vl' fuerint clare ostēdūt libri medicinales sententia euāgelioz t epl'az quarū opationū quedā sūt creatōis. quedā ꝓseruationis. quedā reformatōis. Nā si ꝓsiderare velim⁹ op⁹ creatōis imm̄esaz ostēdit autoritatē t p̄tātē. Dū em de⁹ solo v̄bo ex nihilo oīa creauit nulli dubiū quin eadē p̄tāte oīa posset anhilare t i nihilū redigere. oīa ei sūt sub potētia ei⁹. Sap̄. xvi. Tu es dn̄e q̄ vite t mortis habes p̄tātē. Q̄ igit̄ h̄ō deuote cogitat q̄z nobiliter pre ceteris aialib⁹ sit creat⁹: t donis naturalib⁹ sit insignit⁹: t q̄ clement̄ in eē n̄ obstātē quocūq̄z malo vl' p̄cō eū ꝓseruat nutrit t diligēter custodit. Ex his factis bonitat̄ q̄si speciebus dignissimis cōficit

subtilissimū ⁊ odoriferū vnguētū deo. scz quedā natural' inclinatio filialis obediē tie. qua se tota mēte ⁊ spū ad dei bīplaci ta offert adimplēda. De quo autor ō spū ⁊ aīa prūpit in psona dulciter deū inun/ gentis sic. Dulce iuqt in pr̄ est sp de te lo qui. de te cogitare. te laudare. sp amare. semp gr̄as agere. meipz vilipēdere. sp te timere. sp mea tibi ōputare. semp audire te docentē. Ecce qz dulce ⁊ odoriferū vn/ guentū deuotōnis. Qñ aūt hō ꝑsiderat opus reformatōis ⁊ recōciliatōis qm mi/ sericorditer p dei filiū a morte etna ⁊ pe/ na sit sine ꝓpriis meritis redēptus sentit de um maximū fore amicū. cui tota mente ⁊ affectu se ꝑsiderat ad quē primo ꝑsueuit formidare iam incipit feruenter ama/ re. Sic ꝑm richar. aīa deuota secū tacēs loqtur sic q amore oīno inflāmat dicens O qm bon⁹. qm benign⁹. qm misericors es dñe. tot⁹ amplectēd⁹. tot⁹ amabil'. totus desiderabilis. O me felicē. si eū possidere ꝓtingat. Hec em ⁊ alia magna opa dei si p ꝑsideratōez recollecta fuerit ⁊ i morta/ riolo cordis p frequētē meditatōem trita de maxio ad minimū ꝓcul dubio su cus magne deuotōis extrahit. Uñ xps sua/ uiter inungit. ⁊ aīa languida ab oī lan/ guore spūali curat. Berñ. est vnguētū cō tritōis. est vnguētū deuotōis. est vnguē tū pietat. Primū pungitiuū dolorē faci/ ens. secūdū tēperatiuū dolorē mitigans tertiū sanatiuū morbū expellēs. Ist ō vn guētū deuotōis designat p vnguētū qđ magdalena fuderat ex deuotōe super ca put ihesu: cuius odore tota domus repleta erat. Sic ex vnguēto deuotōis tota aia i oībus potētijs ⁊ viribꝰ recreat spūali cō solatōe. ps. xciij. Cōsolatōes tue letifica uerūt aiam meam. Q

Tertia ps. scz Jude proditoris murmuratio.

Nā iudas ꝑ nō ex pietate: ꝑ infidelitate ⁊ auaricia dixit. nite bat em infidelitatē suā ⁊ auaritiam sub specie pietat occ'trare. Nā ꝑm mgr̄z hys. fur erat. ⁊ q xpo ⁊ displ'is tradebat sp decimā ptē furabat ꝓ vxore ⁊ filijs suis Morat'r. instar iude ꝓditoris ⁊ furis no stris tpib⁹ pl'es habētur falsi murmura tores ⁊ detractores deuotar̄ psonar̄ q furāt honorē ⁊ bonā famā hoim. ⁊ q p eos fiūt corde sincero deturpāt ⁊ ānichi lāt ex malicia ⁊ infidelitate sua quā cor de ad oēs portāt. volēres sic sub specie pieta tis ꝓpriā maliciā detegē. De qb⁹ Mala/ thei. vij. Attēdite a falsis ꝓphetis q ve/ niūt ad vos i vestimētis ouiū: intrinsec⁹ aūt sunt lupi rapaces. Et merito infide/ les lupis rapacib⁹ assimilant. qr sicut lu p⁹ se amicū fidelē ostēdit in pelle. in ope aūt rapacē ⁊ mēdacē. sic etiā infideles ver bis plura vt amic⁹ ꝓmittūt: fact aūt mł ta mala. puta furta: adulteria homicidia ⁊ hmōi cōmittūt. Hij nō verent fide da ta ꝓmittere. ⁊ ad sctā dei euāgelia iura/ re: nec tñ ope adīplere. De qb⁹ hr̄ ex de excess. pla. c. Illud. qm si sup hoc in iure cō fessi sūt: vel cōuicti tanqz falsarij ⁊ piuri dñt de toto episcopatu expelli. qr periur⁹ ⁊ infamis est. extra de fideius. c. puenit. Studiose igr̄ agēdū vt ea q ꝓmittūt o/ pere ꝓpleant. extra de pactis. qualit'. qr turpe ē aliqđ ꝑ factū ꝓpriū venire. ps. Que ꝓcedūt de labijs meis nō faciā ir/ rita. Infidelitas aūt vt i plurimū i trib⁹ solet cōmitti. s. Fractōe ꝓmissiōis. Dece ptiōe cōmissionis. Suppletōne omissio nis. De ꝑmo Eccl's. v. Displicet deo infi/ delis ⁊ stulta ꝓmissio. Nam qm to morb⁹ est grauior ⁊ piculosior. tanto maiori cau tela indiget ⁊ medela. Sz cū infidelitas humana a principio tam valida ⁊ piculo sa fuerit qm nisi cautela securitat ⁊ fideli/ tatis esset inuēta fraude ⁊ dolo nimio du dū respublica perijsset. null⁹ em posz al teri cōmode cōmorari. Et iō ad tollendū impietatē ⁊ infidelitatē hoim. ⁊ pacem ⁊ cōcordiā introducēdū varia sunt inuēta remedia. puta sigilla: instrumēta: cū qb⁹ hūt hoies securare. Unde deus vt dicit Deut. vi. pcepit di. Dñm deū tuū time: ⁊ illi soli seruies. ac ꝓ nomen eius iurabis. Et hoc ad ostendendū immobilitatē ei⁹ qđ dicitur: ⁊ ad certificandū hoies ⁊ fini endū controuersias. vt dicitur Heb. vi. ℟ Dolo em iuramento creditur qñ ō cōstantia alicui⁹ dubitatur. extra de sen. excō. Si vo aliquis. Debet igitur qlibet cauere ne cōtra hmōi ca utōes vl' ꝓmissi ones veniat: ꝑ fideliter ꝓpleat. nō solum amico: ꝑ hosti ⁊ inimico. Uñ aug. ad bo nifāciū. ⁊ allegat. xxiij. q. i. Noli. Fides qñ ꝓmittit etiā hosti seruāda est ō quē bellū geritur: qđ to magis amico. Legit qm Damon ⁊ physias sic vocati fuerunt

nobiles milites ⁊ pytagore discipuli. hij inter se tã fidelẽ iunxerũt amicicią ⁊ cõfederationẽ. vt cũ alterũ Dyonisius rex sicilie apud syracusam ꝓstituꝰ interficere vellet: ⁊ eis tps ab eo quo periret ꝑus domũ profectꝰ vt ordinaret res suas impetraret vadẽse. id est securitatẽ ꝑ eiꝰ reditu tyrã no dare nõ dubitaut. Appropinquante aũt ꝑuata die nec illo redeũte vnusq̃q stultitie tam temerariũ spõsorẽ damnabat. at is de amici constantia nihil metuere pdicabat. Eodẽ itaq̃ momẽto ⁊ hora a dyonisio cõstituta q̃ eũ accepat supuenit. ⁊ admirat⁹ rex amboꝝ animũ ⁊ fidelitatẽ supplicio remisit. eosq̃ insup ꝙ ⁊ipm in societatẽ amicicie ⁊ in tertiũ sodalicij gradũ reciperent rogauit. Ecce q̃ta fidelitas cõmissionis. hic em̃ nõ solũ sociũ liberare venit. sed seipm hosti tradidit. ⁊ potiꝰ mori voluit q̃ ꝺ fidẽ viuere. S Sz vere dolendũ est ꝙ modo nulla regnat fidelitas. imo ois falsitas. Falsificantur sigilla. infringuntur instrumẽta. cõmittũtur ꝑiuria ⁊ ĩ oĩ actione hũana inuenenitur fallacia. Quis em̃ hodie fidelis xp̃o q̃ ꝑmissa in baptismate seruet: q̃ vota in necessitate facta impleat: iux̃ exhortationem Eccl'. v. Si q̃d voluisti deo ne moreris reddere ⁊c̃. Displicet em̃ deo stulta ⁊ infidelis ꝑmissio. multoq̃ melius ẽ nõ vouere: q̃ post votũ ꝑmissa nõ reddere. Sũt multi qui aliq̃ angustiari necessitate statiz deuz ⁊ scõs inuocãt. multa vouẽt ⁊ ꝑmittunt ꝫ de periculo liberati voti nec ꝑmissionis recordant̃. Hi assimilant̃ lupo. de q̃ versificator quidã dicit. Dũ lupꝰ languebat monachus esse volebat. Dum aũt ꝓualebat plus peior q̃ ante erat. Dũ fero languore: fero religionis amorẽ. Vñ Ouiꝺ. narrat ꝙ cũ Laomedon rex frigũ vellet edificare troyam. phebꝰ ⁊ neptunꝰ hũanam induẽtes imagines pacto sibi auri modio muros eius edificauerũt. ꝫ facto ope Laomedon. pactũ negauit. ⁊ taurum qꝺ iurauerat reddere recusauit. ꝓp̃t qꝺ neptunꝰ aquas maris vsq̃ ad muros vrbis adducẽs terrã adiacentẽ opuit: ⁊ agricolas fructibus priuauit. ad quod piandum oportuit ꝙ Esione filia Laomedontis monstris marinis deuorãda daret̃: ⁊ supꝛ rupẽ deuorãda a beluis ligaret̃. ꝫ laomedõ cũ ꝑmisisset herculi eq̃s vento velociores ⁊ cãdidiores si filiã a mõstris liberaret. ⁊ cũ hercules ꝫ fecisset negauit laomedõ promissũ. q̃re hercules occulte troyã ingrediens ipã̃z destruxit. laomedõtẽ bis ꝑiurũ occidit. ⁊ esionẽ thelamõi socio suo ꝑ premio vxorẽ dedit. Sic hodie hoĩes q̃n̄ indigẽt auxilio dei vel hoiz solẽt mlta ꝑmittẽ ꝫ q̃n̄ negocia eoꝝ facta sẽ ⁊ ab ãgustijs liberari nihil volũt soluẽ. q̃propt̃ deꝰ ⁊ mũdꝰ ipos solet q̃si ingros affligẽ. Eccl'. xxix Donec accipiãt osculũ manꝰ dantis ⁊ ĩ ꝑmissionibꝰ hũiliãt vocẽ suã. ꝫ ĩ tpe reddit̃ onis postulabit tps vt loq̃tur ẏba tedij. T Querit̃ vtrũ sit maior obligatio iuramẽti vel voti. Rñdet. san. Tho. ij. ij. q. lxxxviij. Uotũ ex sua rõe magꝭ est obligatorũ. Nã obligatio voti causat̃ ex fidelitate quã deo debemꝰ. s. vt ei ꝑmissuz soluamꝰ. Obligatio aũt iuramẽti causat̃ ex reuerẽtia quã debemꝰ ei. ex qua tenemur ꝙ verificemꝰ illꝺ qꝺ ꝑ nomen eiꝰ ꝑmittimus. Dis aũt infidelitas irreuerẽtia cõtinet: ꝫ nõ ꝙuertit̃. videt̃ em̃ infidelitas subiecti ad dñm esse maxia irreuerẽtia. ⁊ ideo votũ ex sua rõne magꝭ ẽ obligatorũ q̃ iuramẽtũ. Secũda infidelitas cõmittit̃ ĩ cõmixtiõe. Sap̃. xiiij. Dia cõmixta sẽ sanguis. homicidiũ. furtũ. fictio. corruptio. et infidelitas. Sic̃ nãq̃ difficile ẽ aliquẽ cũ ignelaborare: ⁊ ab igne q̃nq̃ nõ ledi. sic certeraro accidit aliquẽ in alĩa suba sibi ꝑmissa fidelit̃ opari sine lesiõe infidelitatis. Quare Lu. xij. ꝺr. Quis putas ẽ fidelis dispẽsator. U Notat em̃ hic difficultatẽ. q. d. q̃ rarus est ille dispẽsator q̃ substantiã dñi fidelit̃ sine lucro ⁊ cõmodo ꝑuato expẽdat. Sũt nãq̃ dispẽsatoꝝ siue seruoꝝ infideliũ mlta gnã. Primũ ẽ quorũdã ꝺnoꝝ ⁊ ancillaꝝ. q̃ si nõ ꝺtẽti sẽ ꝺ ꝑcio ꝺductionis sibi iuꝛ estimationẽ ꝓpriaz vsurpant de bonis dñoꝝ recuperationẽ. ꝺ nõ licet ⁊ furtũ est. qꝛ talꝭ vsurpatio ẽ ꝺtractatio rei aliene ignorãte dño ꝫ suã voluntatẽ. Secũdũ genꝰ est tutoꝝ ⁊ curatoꝝ. hi sub colore ꝺseruandi res pupillorꝝ ⁊ viduarũ bona eoꝝ suscipiũt. ⁊ in finẽ ꝓprie vtilitatis his negociant̃. vtilitatẽ aũt q̃ pupill' vel viduis iuste debet̃ sibi retinẽt. nec eis aliq̃d lucri ꝑticipãt. Cõsil'es ẽt sẽ ꝑcuratores ecclesiaꝝ ⁊ monasterioꝝ. etiã collectores fisci. ⁊ cõmuniter oĩs plꝰ priuatũ bonũ ⁊ ꝓpriũ cõmodũ querũt q̃ reipublice vtilitatem. Et hec est causa potissima quare communitates vel cõgregatio

nes cuiuscūq; ꝺditiōis decrēcūt. ⁊ officiales vel dispensatores hax crescūt ⁊ ditātur. Unꝰ plato. Opulētia ꝑuata ē reipublice egestas. Unꝰ aug. de ci. dei. li. v. narrat de lucio valerio ꝓsule. q̄ in officio suo p fidelitatē romā multū ditabat: oblitus ꝓpriꝫ cōmodi. Hic tm̄ ꝑ publica re laborabat q̄ ad paupratē ⁊ iopiā veniēs nūmis a ppl̄o collect̄ sepeliebat̄. Pro honore em̄ ⁊ gl̄ia hēbāt qui in officio rēpublicā eleuabāt ⁊ seipos nō de alienis bōis ditatos cognoscebāt. ℣ Tal̄ dispēsator fidel̄ erat etiā ioseph. de quo h̄ Gen. xli. Cui cū rex egipti domū ⁊ terrā suā cōmitteret fidel̄ fuit: ⁊ ī trib⁹ fidelitatē ostendit Pcio dn̄m suū āmonuit ⁊ vtile ꝓsiliū ꝑbuit sue ꝓuidētie. Secūdo vxorē ei⁹ tāgē noluit: ꝯ pot⁹ icarcerari sub spe clemētie. Tertio tpe fertilitat̄ ⁊ abūdantie fruges terre ꝓgregauit. ⁊ post aduenīēte sterilitate dispēsauit ꝑcio ꝓueniente. Si hec tria vbiliber ꝓuarent̄: q̄ta sal⁹ pax ⁊ ꝓcordia cōitatib⁹ ⁊ domib⁹ succresceret. Nā mō famuli dn̄is dissuadēt bene agere. nō verent̄ ꝓiuges separe. cōmiscent̄ vxorib⁹ an cillis ⁊ filiab⁹. ⁊ fraude dn̄oꝝ ditant̄ re b⁹. De illis seruis infidelib⁹ dr Lu. xij. In die q̄ nō spat ⁊ hora q̄ nescit diuidet eū. s. dn̄s p mortē ab electis. prēq; ei⁹. id ē aiaꝫ ponet. i. dānet cū ifidelib⁹. s. demonijs. ℣ Sꝫ q̄d de tertio. dico certe q̄ cōitatib⁹ foret vtilissimū factū est p fraudulentiā pessimū. Dispensatores seu collectores frugū st̄ cōiter rigatterij: nō attē dētes vtilitatē cōitatis: ꝯ faciūt sterilitatē i granarijs ⁊ cellarijs. Nā vt ait aug. xiij de trini. c. iij. Qēs volūt vīle emere ⁊ care vendere. introducit em̄ ibi facetissimā vrbanitatē cuiusdā mimi dicētis i theatro scire q̄d vellent oēs. ⁊ cū die ꝓstituto ꝓflueret magna multitudo sitiētib⁹ oīb⁹ ⁊ suspēsis dixisse ꝓhibet̄. Vile vultis emere ⁊ care vēdere. qō omēs inuenerūt in suis ꝓscietijs. Et q̄ sic ē: iō multe fraudulētie i mercaturis cōmittunt̄: ⁊ populares defraudant̄. Sꝫ q̄rit̄ an liceat alicui negociando car⁹ aliq̄d vēdere q̄ emit. Rn̄det Astax. i summa. q̄ negociari ē cōmutationib⁹ rerū insistere. Cōmutatio vero rex est duplex vt dicit ph̄s. i. poli. Una ē q̄ pertinet ad yconomicos vel politicos h̄ntes curā de reb⁹ necessarijs ad vitā domui vel ciuitati. vel etiā ꝓuincie. Et hec ē laudabilis: q; deseruit naturali nēcitati. Alia vitupabilis. q; q̄tū ē de se deseruit cupiditati lucri. lucrū tū q̄ ē tal̄ negociatiōis finis ordinari pōt ad aliquē finē necessariū vl̄ ēt honestū. ⁊ sic negociatio licita redderet̄ vt q̄ q̄s lucrū moderatū negociādo q̄rat ordinat ad sue dom⁹ sustētationē vel etiam paupex subuētionē. vel etiā cū q̄s intēdit negociatiōi ꝓpt̄ publicā vtilitatem ne. s. nēcia ad vitā ꝓpriā desint. ⁊ lucrū cōstituit: nō q̄si finē ꝯ q̄si laboris stipēdium. Si q̄s etiā aliq̄d ꝑ se emat ⁊ postea ꝓpt̄ aliquā cām vēdat licite pōt id car⁹ vēdere. vel q; iustū meliorauit. vel q; p̄ciū rei ē mutatū ꝑm diuersitatē loci vel tp̄is. vel ꝑpter piculū cui se exponit: ⁊ labore quē hz in trāsferēdo rē de loco ad locū. Hz obijcitur. q; Crisō. sup Mathēū. xxi. dic̄. Qui cūq; rē cōpat vt integrā imutatā vēdēdo lucret̄ ille ē mercator q̄ de tēplo dei eijcit̄ Rn̄det Alex. q̄ facit̄ēdū ē ius in b⁹ q̄ dic̄ rē integrā ⁊ imutatā. ⁊ in hoc q̄ dicit lucretur. loq̄tur em̄ de illo negociatore q̄ i negociādo intēdit lucrū tanq̄ finē vltimuz: ⁊ cupit sine labore ⁊ sollicitudine ⁊ auaricia diuitias ꝓgregare. tm̄ ꝑdictū verbū n hz locū i eo q̄ negociat̄ ꝓpt̄ ꝓpriā necessitatē vel reipublice vtilitatē. vel ꝓximi pietatē. nec etiā in eo q̄ vendit rē imutatā. q̄ tū ad substantiā mutatā. tm̄ q̄ tū ad locū. qz talis rōne laboris vel ꝑiculi licite pōt q̄rere mercedē. nec etiā in eo q̄ i emēdo ꝓsiderat emptē rei periculū in seruādo. qz ꝑt deteriorari vel cremari vel furto ꝑdi. talis em̄ pōt mercedē q̄rere rōe incertitudinis euent⁹ futuri ⁊ susceptiōis piculi. vn̄ i emēdo nō ē cert⁹ vt integrā ⁊ imutatā vēdēdo lucret̄. Obijcit̄ itez. qz sup illud ps Qui nō cōgnit litteraturā ⁊c. dicit Cassiod. q̄ negociatio ē vili⁹ ꝓpare ⁊ distrahere car⁹. qō xp̄s reprobauit dū hoc facientes de tēplo eiecit. Rn̄det ad hoc Alexā. q̄ intelligit de his diuitib⁹ cupidis. q̄ sibi totū fotū rerū venaliū accipiunt vt post ea ꝯ ad libitū suum carius alijs vendāt q̄ in foro venderētur. ⁊ hoc faciūt de frumēto ⁊ alijs rebus humane vite necessarijs Tales em̄ sunt deo abhominabiles. ⁊ exemplo xp̄i essent ab eccl̄a eijciēdi. Predictis oīb⁹ ꝓsonat thomas in summa. Ad hoc nota ꝺm Raymūdum q̄ illi q̄ tpe messiū bladū. vel q̄ tpe vindemie vinum emūt vilius ⁊ vendūt car⁹. cōmittūt pec-

catū ⁊ turpe lucrū. Et hoc vt postea dic̄ in
telligit̄ de illis qui hoc faciūt nulla pēsa
ta nec̄itate vel vtilitate. ℔ ex sola cupidita
te ✠ Tertio infidelitas cōmittit̄ i omis
sione. ⁊ hoc p̄cipue in restitutiōe rerū iniu
ste ablata⁊. vel em̄ restitutio totaliter omit
tit̄ vel infideliter implet̄. Est em̄ restitu
tio act⁹ iusticie cōmutatiē p quem ꝺs ali
qué iterato statuit in passionē vel domini
um rei sue. ⁊ ita attēdit̄ ibi equalitas iusti
cie ꝑm recōpēsationē rei ad rē q̄ ptinet ad
iusticiā ⁊ cōmutationē. ad qué actū omēs
tenent̄. ꝙlibet em̄ tenet̄ ad restitutiōné rei
ablate iniuste. Vñ aug in ep̄la secūda ad
marce. ⁊ hr̄. xij. q. vi. c. i. Nō dimittit̄ pc̄m
nisi ablatū restituat̄ si restitui pōt. hec au
gu. Et si nō pōt idem restitui ꝺz restitutio
fieri in equalēm si sit possibile. ex ꝺ lite pē.
aliq̄d i no. c. eccl̄ia. Si ꝝo equalēs reddi
nō pōt tenet̄ q̄ damnū intulit restituē qꝺ
pōt ad arbitriū bonoꝝ viroꝝ. ꝺz q̄ritur
vtrū dānificās aliū in bonis corpis tene
atur ad restitutionē. Rn̄deo ꝑm Scotuz.
li. iiij. di. xv. Dānificans aliū in corpe aut
infert vltimū dānū. s. mortē. aut aliqꝺ dā
nū citra vltimū. ⁊ hoc dupl̄r. vel irremedi
abile vt i mutilatiōe. aut remediabile vt i
vulneratione vel in alia lesiōe curabili. si
i mutilatiōe hoc potest esse dupliciter. vel
q⁊ est enormis q̄ ex toto impedit aliqué actū
hūanū q̄ cōpeteret hoi ꝑm illā ptē ampu
tatā vt in amputatiōe manꝰ dextre aufer
tur oīno actus hūanꝰ natus cōpetere ꝑm
illā manū. vel nō est enormis. i. nō impedi
ens actū hūanū: vt est amputatio digiti:
alicuiꝰ pris eiꝰ. De istis oībus dandis vi
dendū ē p̄mo q̄d possit iuste statui. secun
do qꝺ statutū ē. De p̄mo dicūt docto. ꝙ si
statueret̄ lex talionis in oībus istis dam
nis iusta eēt. q⁊ nō ē facile vt p tali dāno
illato fiat recōpēsatio eq̄lis p aliq̄ bona
fortune. q⁊ nō eq̄pollēt. De secūdo dicūt
ꝙ p̄mo dāno ⁊ maxīe. s. vite ablatione
regulariter i multis cōitatiꝫ statuta ē lex
talionis. vt homicida moriat̄ ⁊ rōnabiliter
q⁊ hoc nō solū cōpetit legi moysaice ⁊ rō
ni naturali: ℔ etiā approbatum est ⁊ cōfir
matū in lege euangelica a xp̄o Mathei.
xxvi. Omnis q̄ gladio occidit gladio pibit.
Et p ꝓns vbi lex talis de vita reddēda p
vita statuta ē. iuste statuta est. ⁊ ꝺz hō pa
tient̄ soluere illā. q⁊ si aliq̄s occidisset bo
uē vel canem p̄xīmi nō absolueret̄ sine re
stitutione. tenet̄ ꝑ mag⁹ ad restitutionem
specialē faciendā eq̄pollentē vite quā ab
stulit. sicut pōt esse equalentia i talibus:
Nec hoc solū: ℔ si interfect⁹ sustētabat ali
quos puta patrē vel matrē vel p̄ximos te
net̄ interficiens oīb⁹ illis ad tantā restitu
tionē q̄m eis abstulit p interfectionem
illi⁹ persone. Et q⁊ vir possit aliq̄s digne
recōpēsare p actiōes illud qꝺ abstulit ho
micida. iō expedit̄ simplicit̄ aīe cuiuslibꝫ
talis psoluere p passiones volūtarias vel
patient̄ susceptas. vt. s. si occideret̄ p ho
micidio. Et iō optīe puisum ē cōitative ubi
statuit̄ lex talionis in cā homicidij. De
alia dānificatione enormi simulatiōe ⁊ ñ
enormi cōiter in eccl̄ia nō est statuta resti
tutio nisi pecuniaria. ⁊ illa ꝺz corrñdē: nō
solum dāno qꝺ q̄s incurrit p mutilatiōez
p toto tpe futuro: quo vsuras erat mem
bro abscisso. ℔ et expēsis appositis in cura
tione. ⁊ vltra placationē ip̄ius lesi afflicti.
q̄ req̄reret̄ etiā si nō esset talis mutilatio
facta ad p̄solationē ip̄ius sic afflicti. q⁊ p
petua desolatio ē sibi de tali mutilatione.
pl⁹ em̄ ponderāda ē mutilatio pauperis q̄m
diuitis. q⁊ mag⁹ indigebat parte abscisa
ad victū nec̄ium q̄rendum. Et iō pl⁹ fuis
set vsus parte illa ad nec̄ia p̄curanda licꝫ
ex alia ptē sit alia conditio pponderās. s.
dignitas p̄sone. Sed hoc paruꝫ est respe
ctu p̄time conditiōis. hec oīa Scot⁹. Si
vero p̄cussus mortuus vel mutilat⁹ non
fuerit in lecto tū iacuerit opatiōnes eius
amissas ⁊ expensas in medicos ⁊ medici
nas restituet qui percussit. ex ꝺ de iniurijs
c. i. ✠ Et q̄d de dānificante aliū in
bonis aīe. Dico q̄m multo magis teneatur
ad restitutionē q̄m dānificans i bonis cor
pis vel in bonis exterioribꝰ. q⁊ bona aīe
sunt multo meliora illis vi. q. i. sunt plu
rimi. Multū dāna moꝝ distant a dam
nis rerū tp̄aliū. nullus em̄ dānificare pōt
in bonis aīe nisi dispositiue. s. eū inclinan
do verbo vel exemplo ad peccandū. ⁊ iō
etiā tenet̄ ad restitutēdū q̄m tū pōt. eum dis
ponendo ad bonū bono exemplo vel ver
bo p̄ eo orando vel orōnes p̄ eo ipetran
do. sed dānificans aliū in fama quō de
bet restituere. ℬ Scotus. triplicit̄ pōt
aliq̄s aliquem diffamare. Uno mō fm
crimē imponēdo. sic ꝺz restituere famam
simplicit̄ retractando verbū suū. vel qꝺ si
bi imposuit. q⁊ alias si seruat iusticiam in

reddēdo ꝓximo qđ̄ suū est. Secūdo mō verū tñ occultū nō seruato ordine iuris. s. ī publico ꝓponēdo. sic nō tenet retractare ꝟbū suū qđ̄ ꝓposuit in publico. qz hoc facīēdo mētiretur: cū sciat illud qđ̄ propo suit esse verū. ⁊ nō tenet mentiri ꝓpt̄ qđ̄ cuiqꝫ bonū reddendū alteri: ꝫ tenet alio mō licāte sibi reddere famā. puta ꝑ hmōi ꝟba. nō credat eū ee talē male sibi dixi vl̄ facue. qz nō seruato ordine iuris ꝓposui em̄ in publico qđ̄ nō est verū publicum. ⁊ illa psuasio. s. non reputetis eū talē bona est. qz ql̄ibet ꝑsumend⁹ est bon⁹ donec ꝑ bet̄ ⁹riū. ex de seru. in or. faci. ca. vnico.

Tertio mō verū crimē. ꝫ occultū sibi in publico impositū negando. qz negās in hoc notat imponentē de calūnia. ille sil̄r nō tenet retractare negationē suā q̄ negauit i publico verum sibi crimē impositu: quia non tenet aliqs statim in iudicio ꝓfiteri se reum nondū ꝓuictus. tamē tenet ꝑ quedā verba sobria sicut dictum est in secundo articulo restituere famā illi accusanti: quē indirecte notaunt de calūnia. dicēdo. non habeat eū ꝑ calūniatore. qz forte habuit bonā intētionē in ꝓponēdo. vel forte credebat posse ꝓbare intētū suū ⁊ decetus est: ꝫ raro contingit hmōi restitutio bone fame. ió periculum est damnatiōis eoz. qui ita ꝓni sunt ad diffamandū. sed tardi ad retractādum.

Feria tertia post palmaꝝ. Ser. xlij.

Omne demōstra

sti mihi ⁊ cognui. Jere. xi. Quidem ⁹iferiora a supioꝝ illumīari. sol nāqꝫ oīa de die illumiat. ió vi. topicoꝝ. phus dic̄· Dies est latio solis sup terrā. ⁊ hō litterat⁹ sapiēs illuminat scīa ignrantē. ió nesciēti scīēs ⁊ erranti nō errās recta rōne ꝓponit. di. xxxviij. c. ꝙ uis. Sic etiā supiores angeli inferiores illumināt. Vñ Egidi⁹ de cognitiōe āgelo loꝝ. q. xiiij. dic̄ ꝙ supiores āgeli inferiores reducūt i deū facīēdo eos aliqs effect⁹ cognoscere quos prius nō cognouerūt. sic q̄n vn⁹ hō docet aliū ꝓponit ei aliqs effect⁹ ⁊ facit ipm̄ eos cognoscere in illa eadē cā in qua ipe cognoscit. sic angel⁹ supioꝝ ꝓpt̄ nimis pspicax lumē glie dr illumīari immediate ab ipo deo qz ipi ꝑ lumē qđ̄ habent vident in deo multos effect⁹ futuros in ipo deo quos angeli inferiores ꝑ lumē qđ̄ habent debili⁹ videre nō possūt. Et iō āgeli supiores ꝓponūt i ferioribus effect⁹ illos q̄s ipi i deo vidēt. Et alib⁹ igitur effectib⁹ sic ꝓpositē fortificat eoꝝ lumē ꝑ auxiliū supioꝝ ⁊ incipiūt vidē i deo effect⁹ illos q̄s pri⁹ nō viderūt. Sꝫ q̄ris. posset ne de⁹ āgelos inferiores imediate sine angelis supioꝝ illuīare. Dic̄ Egidius ꝙ sic si vellet. ꝫ de⁹ vult ordinatissime agere. ⁊ ió vult inferiores angelos reducere in seipm̄ ꝑ supiores. qz lex diuinitatis est ꝝm Dyo. infiora in supma ꝑ media reducē. Vult em̄ ex sua benignitate non idigentia vt angeli nō sint ociosi ꝫ vt hēant actionē aliquā ad sua inferiora: iferiores reducēdo i eū. Sic cū xp̄us dei filius ꝝm hūanitatē deo fuerit inferior. de⁹ cui oīa certa sūt. ff. de iudi. l. ⁊ si restituat. §. vlti. eū de futuris malis ab instāti ꝓceptōis iformauit. q̄ pati debuit. qđ̄ exp̄mit ꝓphēta in ꝑsōa xp̄i. di. dñe. ⁊c̄. Ð Querit an aīa xp̄i cognoscat oīa q̄ cognoscat ꝟbū. Et vr̄ ꝙ sic. Nā aīa xp̄i brā habuit spm̄ ñ ad mēsurā ꝝm qđ̄ dr Joh. iij. ꝫ spūs ē ad cognoscendū ⁊ diligendū. ꝕ habuit spm̄ ad cognoscendū sine mēsura. Et si hoc. ꝕ de⁹ illi aīe nihil celat. Cognoscit ꝕ oīa in verbo q̄ cognoscit deus. Contra augu. i xi. de ci. dī. q̄cqđ scit̄ scientis ꝓhensiōe finit̄. sꝫ aīa xp̄i cū sit finita nō pōt cōprehēdere infinita: ita ꝙ illa infinita sint sibi finita. qz impossibile est infinitū esse finitum finito. sꝫ verbum eternum cognoscit infinita sicut sibi finita. ergo impossibile est ꝙ aīa xp̄i oīa cognoscat in verbo q̄ cognoscit ipsuꝫ verbum. Ad illā questionem propter sui difficultatē a diuersis diuersimode respōdetur. Sed omissis diuersoꝝ doc. respōsiōib⁹ dico ꝝm Bonauēt. sup mag̃m. di. xliij. tertij. ꝙ cōtingit aliqđ cognosci cognitiōe habituali ⁊ cognitōe actuali. siue cognitiōe q̄ ē sic̄ scīa. ⁊ cognitōe q̄ ē sic̄ cōsiderare. si ꝕ loq̄mur de cognitōe ꝙ̄tū ad actū cōsiderationis. sic dicēdum ē ꝙ aīa xp̄i nunc̄ ꝙ̄ tot cognoscit quot ipm̄ ꝟbū. Deus nullā em̄ gloriā potest a deo subleuari creatura vt simul ⁊ in actu iudicet de infinito cū hoc infinite sit virtuē. Si vero loq̄mur de cognitiōe habituali sic concedi pōt ꝙ scit oīa q̄ cognoscit ipm̄ verbū sibi vnitus ⁊ hoc ptꝫ sic. qz cū aīa xp̄i cognoscat ipꝫ verbū habitu glorioso. ita ꝑfecte ꝙ ñ ꝑt ipm̄ ꝑfectiꝰ cognoscere. ⁊ ipm̄ verbum eternū

ꝓmptam habeat volūtatem ad aperiendum illi aīme omnia que in ipo relucēt. nec aliquid in ipso reluceat qđ nō sit natū cognosci ab ipa aīa xp̄i. aīa xp̄i habet aliq̄d quo facil' est ad cognoscēdū oīa q̄ verbū cognoscit. ⁊ hmōi signū est. q⁹ ad ꝺ̄ ꝙ cognoscat aliq̄d qđ v̄bū cognoscit: quicq̄d illud sit nō oportet ꝙ detur ei nouus habitus cognoscendi: ꝑ omne quod vult pōt in eo legere. Si ḡ tu q̄ras ꝺ̄ illo habitu vtrū sit finit⁹ habitus vel ifinit⁹ ℟ñdeo ꝙ est finit⁹. hz tñ respectū ad infinita. nec hoc est impossibile ponere ī creatura. Infinitas em̄ respectuū nō ponit infinitatez actualem: sicut nō ponit ꝓpositionē realē. ℰ Sed si itez queras: vñ veniat illa infinitas respectuū circa habitum cognitionis aīme xp̄i. dico ꝙ venit ex volūtate speculi sibi vniti. qđ volūtatem ꝓmptam habet oīa ꝓpalandi q̄ relucent in se. hoc aūt nō facit alicui alie aīme. ℰt iō de sola aīa xp̄i cōcedi pōt et debet ꝙ scit omne sciens q̄ tuz ad cognitionem habitualē. ℒAd illud qđ adducit in cōtrariū ꝙ quicq̄d scitur sciētis ꝓpositione finit. Dicendū est ꝙ intelligitur de notitia actuali q̄ quidē cōsistit in actuali cōprehensione qđ innitur in ipa autoritate. De habituali aūt nō oz ꝙ habeat veritatē. nec oportet adhuc ꝙ habeat v̄itatem de omni actuali: sed de ea q̄ est ꝑ cōprehēsionē. Quāuis em̄ de⁹ cognoscat ab aīa nō oportet tñ ꝙ sit finitus ipsi aīe cognoscēti. imo est simpl'r infinit⁹. ℒQuātū nūc ad ꝓsecutōez litteralē epl'e est sciē dū. ꝙ q⁹ cōcedente deo laudabili cōsuetudine die veneris de xp̄i passione tractabitur. que vt prius dictū est ꝑ iudeos fuit determīata. Jō obmissa de passiōe dicendū ē hodie de Jeremie lectiōe. in qua dicit⁹ quomō xp̄i passio ꝓphetice ē ꝓnūciata. ℰt sūt tres ptes principales qđ ostenditur. In ꝑma diuina cognitio concepte prauitatis. ibi. Dñe demonstrasti. In secūda xp̄i passio humane fragilitat̄ ibi. ℰt ego quasi agnus. In tertia iudeorū machinatio ꝓuerse iniq̄tatis. ibi. Venite mittamus.

ℒQuātum ad primā ptem

dicitur. In dieb⁹ illis q̄n. s. iudei ꝓpt̄ idolatriam eoz erāt ꝑ Nabuchodonosor captiuati ⁊ in babiloniā translati. ⁊ ꝑ. lxx. annos detenti. ⁊ post quos annos ydolatris mortuis filij eoz innocētes ad ꝓpria sunt reuersi. ⁊ ciuitatem hierusalē et templum reformare ceperunt. tunc Jeremias figuraliter in ꝑsona xp̄i prophetauit dicens. Domine sz pater eterni tu demonstrasti mihi supple ex tempore per reuelationez quando animam creasti ⁊ corpori meo infudisti in vtero matris mee. ī primo instanti infusionis aīme noticiā omniuz. ⁊ q̄ maxime eorum que passur⁹ fui pro humani generis redemptione et cognoui ꝙ ad hoc me misisti. Tu etiā tūc mihi ostendisti per reuelationem studia. idest malicias eorum ⁊ adinuentōes insidias ⁊ ꝓsecutōes. q̄bus debebant cōtra me moueri ⁊ me ad interficendum quere re. sed ego implendo voluntatem tuā ero obediens. ℰ ℒMoraliter sicut appa ret inter noctem ⁊ preclarā diem magnā fore differentiam: sic inter ignorantiaz et sciētiaz. Nam nox perturbat offendit et errare facit. Dies vero defendit. letificat ⁊ recte dirigit volentes laborare. ⁊ ideo astrologi dicūt ⁊ Plinius li. iiij. natural' hystorie. c. xvij. narrat. ꝙ terra illa que ꝑ dimidium annū habet noctem continuā ⁊ per alium annū dimidium continuam diem non cōgruit humane habitationi. ℰt albumasar in itroductorio maiori dic̄ ypocratem docuisse ꝙ nisi stellarum lux de nocte aeris densitatem subtiliaret: omne corpus animatū periret. nec artifices possent sine errore in tenebris artes perficere. Ideo pictor quidaz de quo ℒMacrobius in saturnalib⁹ se excusabat de turpitudine filioz suoz. Cui cum diceretur. cur melius pingeret q̄ homines faceret. respō disse fert. Nō dz mirū videri. pingo die claro: nocte vero viros facio. Sic reuera ignorātia ꝑturbat offendit ⁊ oēs ad errorem ducit. iō ꝓb⁹. iiij. metha. dicit ℒCirca ea que ignorātur decipiūtur omēs ℰt in cañ. di. xxxviij. ignorantia. dicit ꝙ ignorātia est mater cunctoz errorz. ℙer oppositum vero scientia hoīem ꝓficit. recte dirigit in finem debitum ⁊ cauet pericu lum. ℰt q̄to subiectū de quo aliqua sciētia v̄satur est dignius ⁊ nobilius: tanto nobilior etiā scia. i. anima. Cū igr̄ aīn adu̇ētū xp̄i hoīes piculose errauerūt in cogitatoīb⁹ suis dicēte ꝓs. Errauerūt ab vtero locuti sunt falsa. nec aliq̄s posset certā

Plinius.

Albumasar.

Ypocras.

scīam habere de deo ppt̄ suā infinitam
t inaccessibilē pfectionē. ℬ Deꝰ ex sua
benignitate dignatꝰ est ad nos descēde-
re t docere doctrinā vitatis. Legit enim
ō tres errores notabiles tres lectiones.
Primo ℭōtra errorē affectōis demōstra
uit legē nāe. ℭōtra errorē cognitōis de
clarauit legē scripture. ℭōtra errorē ele-
ctōis notauit legē figure. Nā pmo hoies
errabāt i hoc qꝺ q̄libet voluit sibi bñ fieri
ℏ nō curabāt bñ facere alteri. malicia em̄
erit sup terrā. ℚuis caro corrupat viā suā
ℬeñ. vi. sed xps ō hūc errorē puerse affe
ctōis demōstrauit legē nature di. ℚmia
quecūqꝫ vultis vt faciāt vob hoies t vos
eadem facite illis. Hec em̄ est lex t ppha
Math. vij. Ex hoc em̄ docet t iubet qđ
libet alteri facere qꝺ sibi vult fieri. ei ꝓhi
bet alteri inferre qꝺ sibi nō affectat fieri.
ℭcia em̄ hui⁹ lectōis inclinat hoīem ad
bonū t facit malū declinare t virtuose a-
gere. Et istud ignorare ē valde dānabile
q̄ sicut ignorās ignorabit̄ tpe retributio
nis. Jnstruimur em̄ i hac lectōe ō duob⁹
ꝑcipue. Prīo qꝺ cognoscere debem⁹ dei
dilectōem quā in multis demōstrauit. et
eū ex affectōe cordis reamare. ℭecundo
amore ipi⁹ recipiētes ꝓximum diligere.
ℚuisqꝫ nāqꝫ deū toto corde nō amaret
cognoscēs ei⁹ feruētissimū amorē. Alijs
em̄ opib⁹ dilectōis omissis pēsate charis
simi magnū charitat̄ op⁹ qꝺ nos pctōres
tm̄ dilexit qꝺ ꝓpt̄ nos egen⁹ factꝰ ē t tra
didit semetipm in mortē t durissimā pas
siones vt nos saluaret. Eccli. xxix. Fide-
iussoris gīaz ne obliuiscaris: dedit em̄ ꝓ
te aīaz suā. Iz em̄ multū possz iuflāmare
cor ad amādū deū qꝺ ipe nos fec. mlto tm̄
ampli⁹ dz nos incitare qꝺ nos refecit nas-
cēdo: moriēdo: t celū in resurrectōe t ascē
sione apiēdo. ℍ Nā ꝑm aliq̄s assignā
tes cām q̄re vna regio calidior ē alia: ē ex
solis appropinq̄tione. q̄ est ex breuitate
dyametri. Est em̄ zodiacus circul⁹ eccētri
cus. t iō vbi terre mag̃ appropinq̄t cete-
ris paribus. ibi plaga calidior ē alia. Sic
t xps sol iustīcie ꝓ incarnatōe z nob ap-
ꝓpiquās calore intētissime charitat̄ ad-
duxit. ea qꝺ maxia distantia abbreuiata
fuit q̄ erat int nos t deū: t ivi appuit bre
uitas dyametri. q̄ vbū incarnatum fuit
abbreuiatū in carne. Et hec appropinq̄-
tas solis iustīcie multū dz nos ad eius a-
morem inflāmare. vñ ℭriso. Nō est int̄q̄t
aliq̄s oīno nec pater nec mr̄ amicꝰ nec a-
lius quisquā qui nos ita aliqñ dilexerit
quēadmodū ipse. ℭecūda cā est ex solis
māsione. vt in principio capricorni. t i pri
cipio cancri. vbi ppt̄ recurvatōez zodyaci sol videt̄ stare in eodē loco ꝓpt̄ qꝺ ca-
lor ꝓfortat̄ in locis suppositis i terra. t hāc
cā refert̄ ad xpi passionē. Tūc em̄ verus
sol scz xps stetit imobil̄ cruci. s. affix⁹. t hāc
xpi māsio fuit in duob⁹ solstitijs. q̄. scz
ei⁹ affixio t māsio xpi in cruce sup̄ oīa dz
in nob amoris calorē accēdere. ita vt aīa
liq̄fiat in lacrimis ꝓpassiōis. Exodi. xvi.
Cū incaluisset sol liq̄fiebat māna. i. mēs
dulcedine devotōis plena. Vñ Bern̄. in
ser. ℚ duri t indurati t obdurati filij a-
dam. quos nō emollit tanta benignitas
tāta flāma. tam ingēs ardor. tā vehemēs
amor. q̄ ꝓuulis sarcinolis tā ꝑciosas mer
ces expedit. Tertia causa ē ex solis oppo
sitōe. s. qñ ē oppositio solis ad caput nr̄z
vt sub cācro existentibus sol nō declinat
a capitib⁹ eor̄ dū est in illo signo. t ma-
xime in p̄ncipio signi. Et hec refertur ad
xpi resurrectionē vel ascēsionez vbi xps
sol iustīcie suppositus omnibus capitib⁹
nostris ꝓ potestatē et auctoritatem bene-
dixit. Data est mihi omnis potestas i ce-
lo t in terra. t in ascensione exaltatus ē
super omnes celos. hec omnia nobis xps
demonstrauit. Debem⁹ igitur ea cogno
scere et amore inflāmati gīas agere. Vñ
Bern̄. sup cañ. ser. ij. ad ꝓpositum sic in-
quit. Dilexit nos deꝰ dulciter sapienter
t fortiter. Dulciter nempe dixerim. q̄ car
nem induit. Sapiēter. q̄ culpā curauit.
Fortiter. q̄ mortem sustinuit. Discē igit̄
o xpiane a xpo quēadmodū diligas ipm
disce amare dulciter ne illecti. prudenter
ne decepti. fortiter ne oppressi deficiam⁹.
ℏ vsqꝫ in finem diligam⁹. Ecce p̄ma pars
prime lectionis. J ℭecundo debem⁹
ꝓximū diligere. nam quilibet vult ab al
tero diligi t non ledi ex lege nature. ergo
etiā ꝓximū diligas nec eū offendas. hoc
docet nos xps. Joh. xv. Hoc est p̄ceptuz
meū vt diligatis invicez sicut dilexi vos.
Nam xps dilexit nos multipliciter. Pri-
mo amore gratuito. s. grat̄ dato. nō pce-
dētib⁹ nr̄is merit̄. i. Joh. iuj. In hoc est
charitas dei nō q̄si nos dilexerim⁹ deuz
sed quoniam ipse prior dilexit nos. ℭic

ꝛ nos amare debem⁹ ꝓmū. nō rōne vtilitatis. ſ cā virtut. qz ꝑm Amb. Vera amicicia virtutis ē. ꝛ nō queſt⁹. Vñ tullius de amicicia. Si vtilitas glutinaret amicitias eadē cōmutata diſſolueret. Et Boeti. de conſo. Quē felicitas facit amicū infortunium facit inimicū. Secūdo nos amauit xp̄s amore diſcreto. Amor diſcret⁹ eſt q̄ perſonas ꝛ vicia ꝓſequit: nec ſic ꝓſonis condeſcēdit q̄ vicijs implicet. Bernard⁹ Xp̄s in carnis aſſumptiōe cōdeſcēdit nobis in culpe vitatiōe cōſuluit ſibi. ſic ꝛ amare debem⁹ ꝓmū. Ro. xiij. Dilectio ꝓximi malū nō opat: huic eſt q̄ dicit tullius li. de amicicia. Nulla eſt excuſatio peti ſi amici cā peccaueris. nā cū conſiliatrix amicicie virtus opinio fuerit difficile eſt amicicias ꝓmanere ſi a virtute deflexeris. Hec igit in amicicia lex ſanciat vt neq; rogem⁹ res turpes: neq; faciam⁹ rogari. Tertio nos amauit xp̄s amore fructuoſo. ſic ꝛ ꝓximus a nobis diligend⁹. Vñ. i. Joh. iij. ſcribit. Filioli nō diligam⁹ verbo neq; lingua: ſ opere ꝛ veritate. In q̄buſdā charitas linguā hz magnā. manū aūt nullam Vñ Greg. in mora. Dilectio vra ſp adhibēda ē. ꝛ veneratiōe ſmonis ꝛ miniſterio largitiōis. Sed reuera q̄dā ſt q̄ tm̄ felicē diligūt ꝛ ſolū verbo. q; occurrēte infelicitate ope fugiūt. Vñ greg. Cū q̄s in ꝓſpitate diligit incertū valde eſt vtrū ꝓſperitas vel ꝓſona diligat. amiſſio aūt felicitatis vim interrogat amoris. q̄ i aduerſitate ꝓximū deſpicit. apte conuincit q̄ ipm in ꝓſperis nō amauit. Quare Sen. in remedijs fortuitoꝝ: multi aliq̄d comitātur. mel muſce ſequūtur cadauera lupi. frumenta formice. predā nō hoiez ſeq̄tur illa turba Hmōi hoies nō ſunt diſcipuli xp̄i. ſ amici menſe ꝛ diſci. iuxt illud Eccl. vi. Eſt amicus ſoci⁹ menſe ꝛ nō ꝓmanebit in die neceſſitatis. ℟ Secūd⁹ error erat in cognitione. nā ſingularis ꝓpꝛius dñi noluit intelligere vt bene ageret. Quare dñs de errore eoꝝ conqueritur ꝑ ꝓphāz di. Jer. iiij Stult⁹ ꝓpꝛius me⁹ nō me cognouit. filij inſipientes ꝛ vecordes. ſapiētes ſunt vt faciāt mala. bñ aūt facere neſciūt. Hūc igit errorē de⁹ volēs tollere ꝛ viā veritatis oñdere miſit filiū ſuū mgrm veritat⁹ vt non ſolū verbo: ſ etiā exemplo erudiret. ꝛ errorē falſitatis tolleret q̄re audiētes eius doctrinā ꝛ vidētes ei⁹ opa dicebāt Matb. xxij. Magiſter ſcim⁹ q; verax es ꝛ viam dei in veritate doces. Docuit em̄ breuiſſima lectione duo q̄ lex ſcripture expreſſit. ſ Declina a malo ꝛ fac bonū. Nō em̄ ſuffic abſtinere a malo niſi q̄s faciat q̄d bonū ē arg. lxxxvi. di. c. Non ſatis. Glo. Cū facultas adeſt: ꝛ neceſſitas inſtat: alias ſufficit bona voluntas. Hec em̄ vera via dei eſt quā ſine intermiſſiōe ambulare debemus. Sz notare debem⁹ in illa via tria. ſ. Terminū a quo eſt recedendū. Medium ꝑ quod eſt tranſeūdū. Et terminū ad quē eſt accedendū. Prim⁹ em̄ termin⁹ a quo eſt recedendū eſt ipm̄ pcm̄. q̄d q̄dez ḡuat hoiem ꝛ laſſum facit in via. De quo q̄ritur ipe ſalomō. Sap. v. d. Laſſati ſum⁹ i via iniquitatis. Et ſtatim ſubinfert laſſitudinis hui⁹ cām dicēs. Quid em̄ nob ꝓfuit ſupbia aut diuicia ꝛ iactantia q̄d ꝓtulit nob tanq̄ vmbra trāſierūt oia hec. Secūdo aduertere debem⁹ mediū ꝑ q̄d ē trāſeūdū: ꝛ eſt pnia. eq̄tas ꝛ iuſticia. Primū mediū oſtendit xp̄s pcōrib⁹ di. Peniten tiā agite ꝛ appropinquabit in vos regnū dei. Matb. iij. Secūdū medium ꝓponit mechanicis ꝛ negociatorib⁹. Prouer. iiij Ducā te ꝑ ſemitas equitatis quas cū ingreſſus fueris nō arctabūt greſſus tui. et occurrēs nō habebis offendiculū. Medium iuſticie ad iudices: conſiliarios ꝛ ꝓlatos ꝓtinet. De q̄ Iſa. xxxiij. dr. Qui ambulat i iuſticijs ꝛ loq̄tur veritates. q̄ proijcit auaricia ꝛ excutit man⁹ ſuas ab oñi munere. q̄ obturat aures ſuas ne audiāt ſāguinē: ꝛ claudit oculos ſuos ne videat malū ille in excelſis habitabit. Sz vere pauci ꝑ ſua media ambulāt directe Z Certō aduertere debem⁹ terminū ad quē eſt accedendū. Jp̄e em̄ termin⁹ eſt ipemet de⁹: ꝛ doctor noſter xp̄s. q̄ vocat nos quaſi dilectos diſcipulos ſuos. d. Venite benedicti patris mei ꝓcipite regnū q̄d vobis paratū eſt. Mathei. xxv. Sed q̄uis xp̄s per ſcripturā nos oēs vocet ad cenā et ne bitudinis. pauci tm̄ ei⁹ vocē audiūt. ſ potiꝰ carne reuocāte in medio dānabilit errāt. Jſtis cōtingit ſicut cami. de quo narratur q̄ exiſtens in quodaz agro inter duo caſtra audiēs duo cornua vocātia homines ad menſam. ſicut in aliquib⁹ caſtris dñorū fieri conſueuit. q̄ mō ſcut⁹ vnū cornu mō aliud. ꝛ ſic tota die cucurrit q̄ſq; horā prandij tranſiuit. ꝛ ſic nullū prandium

habuit: ꝛ vtrūq; neglexit. sic ista m̄ ī agro hui⁹ mūdi inter duo castra vbi duo sūt pa
ta prandia vel cōia. Unū est xp̄i ad quod nos vocat p cornu sacre scripture p voces p̄dicatoꝝ. Aliud prandiū est carnis partū in delectatiōib⁹. ad qō etiā cornu male ī clinatiōis ad pctā vocat ⁊ ad suū prandiū inuitat. dī. Sap̄. ij. Uenite fruamur bo nis. nunc multi sūt qui audientes p̄dica toꝝ vocare ad pniam ⁊ ad prandiū padi si. relinquūt vicia ⁊ ad virtutes ꝓuertunt ꝛ modico tpe pseuerātes dū carnis delec tationib⁹ vocant. dimisso pmo prandio iteꝝ ad vicia redeūt. ⁊ toto tpe prandij vi te sue duplici via incedūt quousq; in mor te incedūt. tūc ambo prandia tā britudis eterne q̄ carnis amittūt. Debem⁹ igit̄ le ctiōes xp̄i audire. viā directā post eū seq. sicut Jacob q̄ dixit. Precedat dñs aī ser uū ⁊ ego sequar paulatim vestigia eius. Beñ. xxxiij. ⁊ Job. xxiij. Uestigia ei⁹ se cutus est pes meus Ad Terti⁹ error est ī electiōe. qñ q̄s. s. illud qō meli⁹ é ꝓtē nit ⁊ illud qō vili⁹ appetit ⁊ eligit. De q̄ errore ōr ī cañ. de ꝓse. di. v. Nō mediocrit errāt q̄ magno bono p̄ferūt mediocre bo nū. sicut videtur errasse filij israel. q̄ pepo nes porros ⁊ allea ⁊ ollas carniū affectā tes elegerūt. ⁊ māna dulcissimū abhorrē tes ꝓtēpserūt. dicētes. Quis dabit nobis carnes ad vescēdū. recordamur piscāū q̄s cōedebam⁹ ī egipto grat̄. ī mēte nob ve niūt cucumeres ⁊ pepones. porri. cepe. et allea. aīa nr̄a arida ē. nihil aliud respici unt oculi nr̄i q̄ man. Nu. xi. Sic reuera. multi fuerunt aī aduentū xp̄i quoꝝ plēs ꝓsilēs mō sunt. quib⁹ p scripturas ⁊ san ctos ꝓphetas virtutes ⁊ dulcedo vite eter ne ꝓponit̄. q̄ per incredulitatē cōtemnen tes scripture dulcedinē ⁊ figure veritatez poti⁹ delitias carnis ⁊ mūdi appetē ⁊ eli gere solent q̄ virtutes ⁊ delicias padisi. puer. xxvij. Aīa saturata calcabit fauus Aīa esuries etiā amarū p dulci sumet. ī. hō mūdanis delicijs dedit⁹ ⁊ saturatus: virtutes q̄ dulces ībi sūt aīe despicit. ⁊ qz saturari nō pōt ex eis ea q̄ amara sūt aīe ⁊ dānosa admittit p salutiferis. ℔

Cōtra hūc errorē xp̄s nos vocauit ⁊ ape ruit rē figure dādo seip̄m ī cībū. ⁊ vt oēm nauseā figure tolleret quā antiq̄ hūerūt ī māna corp⁹ ⁊ sanguinē ꝓpriū tradidit veraciter ī eucharistia. q̄ aūt corp⁹ xp̄i sit figuratū per manna. pz primo rōne nōis ī manhu. qō interpretat̄ q̄d est hoc. qz. s. sicut dicitur in littera Exo. xvi. Hebrei vi dētes māna de celo cadere: dixerūt. māhu id ē quid hoc est. admiratiue loquendo.

Sic vere quicunq; considerat cibū istum s. xp̄m in sacramēto altaris: merito potest mirari ⁊ dicere manhu ī. q̄d hoc est. qz ibi tot sunt miracula q̄ merito pōt fieri q̄stio de eodē. Un̄ in p̄s. dr. A dño factū é istō ⁊ est mirabile in oculis nr̄is. Jtē p māna intelligit̄ eucharistia rōne loci. qz sursū ō celo venit a potētia diuina: nō humana. Job. vi. Pater meus dat vobis panē de celo verū. Jtē rōne modi. qz tm̄ hēbat qui multū sicut q̄ parū colligebat. qz. s. in q̄li bet ptícula est totū corp⁹ xp̄i. ⁊ in oib⁹ nō est nisi vnū. Eccli. xviij. Neq; adiectū é ne q; minuitur. q̄ em̄ plures hostias ꝓsecra tas recipit nō magis habet de xp̄o q̄ ille q̄ solūmō hz vnā. vn⁹ em̄ recipit sic centū ⁊ econuerso. ⁊ ideo de eo canit̄. Sumit vi nus sumunt mille q̄tū ista tantū ille tc̄.

Jtē rōne virtutis. qz sicut manna oēm sa porem habebat: ⁊ q̄cquid volebat come dens sapiebat. sic eucharistia oēm hz x̄tu tē ad oīa q̄cunq; voluerit hō pōt valere. dū tm̄ hō sciat ip̄m debite ⁊ digne recipe ⁊ tractare. Sap̄. i. Oēm hūs x̄tutē oīa p̄ spicies. Un̄ istud é similia cū melle. ī. caro cū diuinitate. vel panis spēs cū xp̄i corpe ⁊ humanitate. Ezech. xvi. Similā ⁊ mel ⁊ oleū comedisti. Jtē rō efinis. qz tantum durauit q̄diu fuerūt in via. ī. in deserto. ⁊ defecit in termino. Sic vere sacm̄ alta ris est institutū p via hui⁹ vite ⁊ pro trā situ deserti hui⁹ mundi. qz reuera quādo veniem⁹ ad terminū hui⁹ vie ad terram pmissionis ⁊ ad habitaculū padisi. tunc deficiet nob nubes ⁊ māna. ī. ignorantie obscuritas. ⁊ sacramēti hui⁹ velati veri tas notificabit̄. qz tūc gustauim⁹ suauita tē glie ⁊ satiabimur. p rē quā mō videm⁹ p fidē. apl's. Nūc videm⁹ p speculū ī enig mate: tūc aūt facie ad faciē Sz queri⁹ cur xp̄s rē figuratā. ī. corp⁹ suū nō apparent oñdat. vt q̄libz q̄d credat certius cog̃scat Dico q̄ propter articulū notatū. xliij. J.

Secūda pars ī qua notat

magna xp̄i passio ad cōpassiendū in hoc q̄ acerbissimā morte tam pie ⁊ mansue te sicut agnus sustinere voluit sine reca

matione ⁊ rebellione. vñ Isa. liij. Sicut ouis ad occisionē ducetur: ⁊ q̄si agn⁹ coram tondēte se obmutescet ⁊ nō apiet os suū seq̄tur. et ego nō agnoui malū. s. aliquod qđ ꝺ aliquez feci. nullū lesi. nulli nocui. i. Pe. ij. Pctm̄ nō fecit nec inuent⁹ est dolus in ore ei⁹ ⁊c̄. ℚ Moral'r. pb̄s dic̄ i. posterioꝛ. q̄ oīs nostra cognitio oꝛtuz hz a sensib⁹ qđ nō sentim⁹ natural'r non cognoscim⁹. Cū igit̄ insensibilia sint icognita nob necessario signis sensibilibus vtimur vt ducāt nos in cognitōez: sic videm⁹ q̄ q̄nq̄z noīa q̄nq̄z insignia solent rerū cognitōes ⁊ ꝓprietates monstrare. Sūt em̄ noīa inuēta ad cognoscēdū. C. de ingenuis et manumissis. l. ad cognoscēdū. Ita etiā insignia nobilia iuēta sūt vt cognoscant̄ in dignitatib⁹ ⁊ nobilitatib⁹. ff. de re. diui. l. sctm̄. Rex regū dei filius q̄ ex sua dignitate ⁊ nobilitate ignotus est ⁊ hoīb⁹ incognitus. volēs se notificare mūdo ⁊ cognitōez ei⁹ oñdere q̄lit̄ ꝓpter hoīez venerit ⁊ mortez sustinuerit ꝓclamare fecit. arma siue insignia suam patiētiā ⁊ innocentiā significātia. instar agni imaculati patiēter sine reluctatione mortē ⁊ occisionē suscipiētis. vñ Isa. liij. ⁊ de peni. di. ij. Si em̄ inq̄t. Xp̄us tanq̄ agn⁹ coram tōdēte se nō apuit os suū. ⁊ h Jere. Ego q̄si agn⁹ ⁊c̄. Ꝑ Cōpat̄ aūt xp̄o agno rōne Mansuetudinis ⁊ innocentie. Agnitōis ⁊ sciētie. Utilitat̄ ⁊ cōueniētie. Nam agn⁹ est mansuet⁹ ⁊ innocens. nullū em̄ ledit. q̄ nō hz cornua ad ventilāduz sicut bos. nec dentes ad mordendū sicut canis. nec vngues ad lacerādū sicut vrsus. nec pedes ad calcandū sic equ⁹. ℞ in omnib⁹ innocens ⁊ mansuetus q̄re dic̄ Isi ꝺ. Cetera aīalia armauit natura solū agnū dimisit inermem. Sic xp̄s vere dic̄a pot agn⁹ rōne mānsuetudinis ⁊ innocētie. q̄ nūq̄ alicui nocuit: ℞ omib⁹ ꝓfuit. Quare Johānes bap. digitis eū demōstrādo ait. Ecce agnus dei q̄ tollit pcta mūdi vbi aug. infert. ergo innocēs fuit. q̄ nec corde nec ore nec ope alicui nocuit. Vere etem̄ dicere potuit illud Jere. ij. Absq̄ pctō ⁊ innocens ego sum. sic q̄libet nostrum volēs p eius innocētem passionē saluari ⁊ a pctō liberari ꝺz esse vt agnus innocens. vt nō dentib⁹ mordeat: blasphemādo: detrahēdo: nec cornibus supbie ⁊ potētie iniuriādo, violētiā inferendo. nec manibus rē alienam subtrahendo. nec pedib⁹ calcet ꝓximū despiciendo. vt de se dicere possit illud p̄s. Innocens manib⁹ ⁊ mūdo corde. ℚ Sz quis hoc dicere pōt vt de p̄nti currimus Innocēs ego sū ⁊ nulli nocui. certe paucissimo nulli. q̄ omēs quasi lupi rapaces agnos innocētes strangulāt. Vñ recitat Esopus fabulā q̄ quōdā lupus ⁊ agn⁹ comedebant in pascuis. ambo ad torrentem currentes biberūt. lupus supioꝛi pte aq̄ bibens pede aquā turbauit di. agno. q̄re turbasti aquā. agnus rūdit. Inferioꝛ te sum ⁊ quō turbare aquā potui. imo et pater tu⁹ h̄ idē fecit. ⁊ tu patris malicias imitaris me infestādo. ⁊ sic occasione iuēta lupus agnū occidit ⁊ deuoꝛauit. quare Esop⁹ dicit. Sic nocz nocuus inocuo cām̄q̄ nocēdi q̄rit. Sic reuera hodie mūdi lupis rapacib⁹ comparātur. q̄ paupes viduas ⁊ aduenas ledūt ⁊ eoꝛ bona surripiūt. ⁊ violēter sine iustitia possidēt Sz quid talibus in punitionē peccati eueniat notare possunt in figura cuiusdā regis samarie achab. De quo habetur. iij. Regū. xxi. q̄ quidā dictus naboth iuxta palacium regis habebat vineam ad quem rex achab dixit. Da mihi vineā tuā vt faciam mihi oꝛtū olerum. Quia vicina ē et prope domū meam. Qui cum nollet cuz esset hereditas patrum suoꝛ indignat⁹ est rex contra euz. Ad quē Jezabel vxoꝛ ait. Grandis auctoritatis es ⁊ bñ regis regnum israel. ego dabo tibi vineam naboth. Scripsitq̄z ita ex nomine achab. et signauit eas anulo regis. ⁊ misit ad maioꝛes natu ⁊ optimates qui erant in ciuitate eius vt contra naboth submitterēt falsum testimoniuz dicentes. q̄ naboth maledixisset deum ⁊ regem ⁊ eum extra ciuitatem lapidibus interficerent. quod ⁊ factum est de ꝓsensu regis. Cum autez audisset rex achab naboth mortuū surrexit ⁊ descendit in vineaz vt possideret eā ℟ Ad quam dominus per Heliam ait. In loco hoc in quo luxerūt canes sanguinem naboth. lambent quoq̄z tuū sanguinem. Si mortuus fuerit achab in ciuitate comedent eum canes. si aūt moꝛtuus fuerit in agro comedent eum volucres celi. et canes comedent Jezabel in agro iesrahel. Per vineā naboth pōt intelligi possessio vl' alius bonū viri iusti p

achab regē hāc vineā cupiētē hō q̄ cunq; ⁊ maxie potēs q̄ cupidꝰ est boni alieni. Per vxorē aūt achab q̄ viā pessimā inuenit habēdi vineā p̄dictā. s. p̄ inocētē mortē significant hoies mali q̄ sūt potētes ⁊ potētibꝰ cōiūcti: ⁊ dāt eis p̄silia pessima rapiēdi simpliciū ⁊ inocētū bona. hij occasione q̄rūt falsū testimoniū ⁊ p̄ferūt ⁊ innocētes occidūt. Sz q̄lis vīdicta talibꝰ accidat aduertere dñt. Nā vltio sanguinis seq̄t ⁊ pena talionis. morte mala morīēt. ⁊ canes iferni. s. diaboli aīas eorū rapiēt ⁊ crudelit laniabūt. Isa. xxxiij Ue q̄ p̄daris nōne ⁊ ipe p̄daberis. ⁊ Habac. ij. Ue ei q̄ mltiplicat nō sua vsq; quo aggḡuat sꝰ se densū lutū. Nūq̄d nō repēte p̄surgēt q̄ mordeant te ⁊ suscitabūt lacerātes te: ⁊ eis i rapias eris. q; tu spoliasti gētes mltas. ¶ Secūdo agnꝰ est agḡscens. ⁊ iō dr agnꝰ p̄m Isiō. ab agnoscēdo. q; agnꝰ int̄ inumerabiles greges solo balatu matrē agnoscit. Eodē modo xp̄s i cruce positus cognouit tria genera p̄sonaꝝ. s. p̄rem mr̄es ⁊ crucifixores. Nā p̄rēs cognouit aīas suā sibi cōmēdādo dicēs. Pat̄ in manꝰ tuas cōmēdo spm̄ meū Matrē etiā cognouit dō ea curā spālem hīndo dicēs ioh̄āni. Ecce mr̄ tua. Agnouit etiā crucifixores p̄ eis orādo di. Pater dimitte illis: q; nesciūt q̄d faciunt. Et q; xp̄s in cruce morīēs hoz triū generuz hoim noticiā habuit. iō ad huiꝰ repītationē in fine cuiuslibet misse ordinatione ecclesie ter dr Agnꝰ dei. q̄si dicat primo. O agnus dei q̄ cognouisti p̄rem tuū spiritū tuū scm̄ in suis manibꝰ recōmēdādo rogamꝰ p tuā innocētē mortē vt dū dies vltima vite nostre aduenerit miserere nobis ⁊ spm̄ nostrū ad tuū accapias refugium. O agnꝰ dei q̄ dilectissimā tuā matrē agnouisti de ea specialē curā habēdo: et ioh̄āni recōmēdādo. miserere nob ⁊ fac vt dulcissime matris tue p̄cibus adiuuemur: atq; ab aduersarijs patrocinio eius liberemur. O agnꝰ dei q̄ inimicos crucifigentes te agnouisti. benigne p eis deprecādo miſere nob pctōribꝰ inimicis tuis: vt p te recōciliati patri tuo nobis tribuat pacē ⁊ requiē sempiternam. ¶ Tertio agnꝰ torꝰ vtil̄ē. caro. s. ad cibū. pellis ad vsū variū. lana ad vestimentū. cornua cū vngulis ad medicamentū. Sic xp̄s fuit nob p totū vtilis. p eiꝰ aīaz ad viā salutis eterne ostēdendā p sanguinē ad genus humanū redimendū. p corpꝰ ad aīas fideliū sub cōsecrato pane nutriēdū. p deitatem ad scōs ⁊ electos in celis p̄fruendū ⁊ glorificādū. Vñ dñs moysi deprecanti vt se ostēderet dicēs. Ostende faciē tuam ⁊ salui erim⁹. rñdit. Exo. xxxi. Ostēdam tibi oīe bonū. i. mittam filiū meum vob. in quo ē oē bonū. qui etiā p passiōez oīe bonū ⁊ necessariū ad salutē mundo cōicauit. Nam ip̄e p passionē suaz generaliter omnibꝰ bonus: vtilis ⁊ necessariꝰ fuit ad salutem. Nam oē bonum cōplectitur in tribus differentijs. videlicz in mali amotione. gratie assecutōe. assecute gratie p̄motione. Nec est bonū qō in his tribus differentijs nō includatur. nec ē bonū qō extra illud habeat. q; omnia abūdantissime ⁊ copiosissime fluūt de vulneribus saluatoris. ita tñ si sequamur vestigia eiꝰ: ⁊ ad participandū eadē bona habiles inueniamur. ¶ De p̄mo bono scz mali amotōe dicit Crisō. Oīe genꝰ venenate malicie ⁊ neq̄tie cordis habitaculo p̄pellitur ⁊ fugatur si p̄deuoras meditatōes in cordibus nostris serpens ille nō eneus: ꝑ verus deus erectus fuerit si eū pctis p̄fundatus fueris. si vicijs impulsatus. si ad desperatōem impugnatꝰ fueris. si carnis fragilitas ī climauerit. deinde quicq̄d mali acciderit: erige serpētē in cruce cruentatū totū. ⁊ cōtinuo te sentīes liberatū. Nam si ad virtutem vnius verbi p̄lati serpens verus virus euomit ⁊ emittit. nōne magis ad fortem imaginationem dñice passionis virus peccati euomitur ⁊ penitus expellitur. Vñ ber̄. Nihil adeo medicinale est peccatoruz: nihil ita interficit peccatuz. crucifigit vicia extīgnit temptamenta. depellit oīe genus mali: sicut memoria dñice passionis

Secundū bonū cōsistit in gratie assecutione. De quo dicit ille egregius ⁊ deuotus doctor Bonauen. Nihil ita illuminat ad cognitionem: nihil ita dilatat ad gratiarū actionem: nihil ita ascendit ad dilectionem: nihil ita cogit ad imitationem: nihil ita eleuat ad cōtemplationē: nichil ita in aīa operatur vniuersalē sanctificationē: sicut meditatio dñice passionis. Ber̄. Quid taz efficax ad curā dū vulnera nec nō ad purgādū mēris aciē q̄ vulnerū ipsa xp̄i sedula meditatio. nec quicq̄d tā in

firmū ad mortē qō nō morte xpi sanetur De tertio assecute gre promissioe dicit iterū Bonauē. Si vis o hō vt ō xture i virtute. de gra in gram. de amore i amorem de desiderio in desideriū. de luce in lucem de bono in melior proficias t ascēdas quotidie nullo fractō impedimēto. Quota pores deuotōe pcurras t mediteris dñi passionē. Potissimū aūt qō in psideratōe dñice passiōis cor nrm inflāmat penitō t exurit: t i gaudiū spuale potēter nos rapit t afficit: ē illō cū deuote meditamur q illa vehemētissima doloris acerbitas quā dulcis ihs amarissimā sentiebat trāsijt abijt t recessit: t fructū eiō dulcissimū possideam: fruemur ineternū. Sic etiaz ait apls. Xps resurgēs ex mortuis iā n morit: mors illi vltra nō dñabit. U Uñ legit in speculo hystoriali Uincētij. lib. xxxi. c. xvi. xvij. t. xviij. q fuit i ep̄atu Leodij iuuēcula qdā vita t noie grosa maria. q ppt amorē dñi oēz ornatū pterpsit. Cuiō primicie dilectiōis dei meōria crucis t dñice passiōis fuit. Que dū qdā die bñficia q xpus i carne hūano generi clemēs exhibuit psideraret tantā ppūctōis graz tantāq lacrimarū copiā torculari eiō crucis expssa in passiōis eiō meōria adinuenit q vestigia eiō p eccliaz lacrime desup pauimētū copiose defluēt oñdebāt. Uñ nō lōgo tpe post hāc eiō visitatōnez: nec cruq imaginē intueri: nec etiā loq. nec alios loqntes audire poterat ō passiōe xpi quin ex defectu cordis i extasim laberet. Uñ vt dolorē aliqñ tparet: t fluuiū lacrimarū cohiberet. relicta hūanitate ad xpi diuinitatē t maiestatē aīm attollebat vt in eiō impassibilitate repiret psolatōem. Sz vñ fluminis impetū restrīgere conabatur inde mirabilit maior lacrimarū ipetō oriebat. Cū em quadā die añ pasceuen cū iam imminente passiōe xpi maiori lacrimarū ymbre cū suspirijs t singultibus se cū dñō mactare inchoasset. Quidā de sacerdotibō eccl'ie vt oraret cū silētio t lacrimas cohiberet qsi blāde increpando hortabat. Illa ho verecūda impassibilitat fue cōscia egressa clamans ab eccl'ia in loco secreto a dñō cū lacrimis impetrauit vt pdicto sacerdoti oñderet q nō ē in hoīe lacrimarū impetū cohibere seu retinere quin flāte spū vehemēti fluūa aque. Cū igr sacerdos ille eodē die missaz celebraret: tanto lacrimarū diluuio submersus est q spūs eius fere suffocatō ē: vt libru t lumineam a altaris rigaret. Y Cui post ā alla xpi reuertēs ac si pñs fuisset: qcūq accidērat sacerdoti retulit dicēs Nūc iqt p experientiā didicistis q nō est in hoīe ipetū spūs austro flāte retinere. Mee iq t lacrime mee sunt refectio mea: hee sr̄ nī panes die ac nocte. qz caput ñ affligūt ñ mēte pascūt. nl'lo dolore torq̄nt ñ aiaz qdā serenitate exhilarāt. dū. s. p vio lētiā nō extorq̄nt: ñ spōte a dō ppūāt.

Tertia pars i qua tractat

de insidiosa machinatione iudeorum ibi: Uenite mittamō lignū tc. Scōz Nicolira. In illis pribō. s. oriente est quedā arbor dicta taxō: cuiō lignū si minutim incisum fuerit vl in pulueres redactū in cibo occidit comedentē. t inde dr toxicum qsi venenū. t intoxicare. i veneno inficere. Et de ligno huiō arboris intēdebāt ponere in panē t cibū Jeremie: q est figura xpi vt eū occiderēt: ne eos āplius argueret de iniqtate. Et ogrue exponit de xpo. qz lignū crucis iudei volebāt mittere in xpm q est panis vite eterne. Cogitauerunt ergo q si xpm crucifigerent penitus eum de memoria hoīm tollerēt p supplicij ptem ptibilitatē: t doctrinā eiō raderēt de terra p supplicij vilitatē. Cuiō tñ ōriū ptz. qz ipe crucifixus et mortuō surgēs a morte in ppto fideli attulit fructuz multū. sic pdixit Johan. xij. Nisi granū fruméti cadens in terrā mortuū fuerit tc. Ī Secqtur. Tu aūt dñe sabaoth. hebrayce princeps exercituū: qui potens es iudicare iuste. t pbas renes. i. malas affectiones t corruptas ocupiscētias. t corda. i. cogitatōes videā vltōnē tuā ex eis. Sz cur xps querit vindictā cū alias p eis rogauerit Lu. xxiij. dicens. Pater dimitte eis: qa nesciunt tc. Dico q hic querit vindictaz de obstinatis t non penitentibus. alias rogat p penitentibō. nec hic loquit appetitu vindicte sed zelo iustitie tc. A Moraliter. p illud lignū mortiferū. s. taxi. designat lignū sancte crucis: qō dyabolo mortiferū fuit: nobis vero salutifez cū xpus in eo moriendo dyabolū vincendo occiderit: t hoīem mortuū reuiuificauerit. Quare Sap. xiiij. dicit. Bñdictuz lignū per qō fit iustitia. Justum enim est

A

vtiuncta qualitatē ⁊ q̄ntitatē delicti satisfactio fiat.xij.q.ij.fraternitas Iniuste autē hō fructū vetitū ab arbore accepit. Sed xp̄s hō factꝰ est ꝓpter hoīez iuste arbori fructū vite restituit. Hō delectatꝰ est in omni sensu illicite:⁊ xp̄s ꝓpter hoīez punitꝰ est in omni sensu licite. De illa iustificatōe hr̄ ad Roma.v. Sicut p vnīꝰ delictū ōēs hoīes in ꝯdēnatōem:sic p vnīꝰ iustificatiā oēs hoīes in iustificatiōez vite. Fuit etiā cōgruū:vt q̄ diabolꝰ hoīem i ligno decepat ⁊ vicerat p lignū falleret ⁊ vinceretur.ſm illud Ouidij. Iustꝰ vterq; fuit.nec est lex equior vlla:q̄ necis artifice arte perire sua. Hoc dic Ouidꝰ ad ꝓmēdationē iusticie duoꝝ regū:quoꝝ vterq; tyrānū seui tormenti excogitatorē in proprio artificio primo occidit. Vnꝰ p punitione hoīm excogitauit thaurū ereū: qui ignitꝰ hoīem immissuz torq̄ret. Ex cuiꝰ clamore mirabil ez mugitum daret: ac si thaurꝰ viueret. Quo facto rex vt artifiq opus ꝓbaret primo eū imisit Secundꝰ rex quēdam hospitē in magna sterilitate cōsulentē vicinuz suū hospitē mactari iouī.vt sua solus chare venderet.⁊ sic iupiter p illud holocaustū posset placari:quē rex primo mactauit ⁊ iouī obtulit. Sic iustū fuit vt diabolꝰ excogitator male decepтōis in ligno primo ipse arte sua deciperet in ligno. De hac iusticia loq̄tur magister in.iij.sen.di.xx.reddēs rōnē quare xp̄s noluit nos potētia liberare:ſ iusticia ideo inq̄t potēti.vincere noluit.q; diabolus vicio puersitatis sue amator est potētie:⁊ defensor oppugnatorq; iusticie in q̄ hoīes eū magē imitant:q̄ neglecta iusticia potētie magis student eiusq; adeptōne letant vel cupiditate inflāmāt. Ideo q; placuit deo q̄ nō potētia:ſ iusticia vincens hoīem erueret in quo hō imitari eū disceret. Vñ iohānes papa.xxij.i clemē. de reli.⁊ ve.sctō ꝛc.c.si dñs dicit. O digna ⁊ nūq̄ intermittēda meoria in qua morte nostrā recolimꝰ mortuā.nīmq; interitū interijsse.ac lignū viuificū ligno crucis affixū fructū nobis attulisse salutē. Et statim post. O singularis ⁊ admiradā liberalitas:vbi donator venit in donū ⁊ datū est idē penitus cuz datore:q̄ larga et ꝓdiga largitas cū tribuit q̄s seipm. Dedit ig̃ se nob in pabulū.vt q; hō p cibuz in mortē corruerat:p cibū specie releuare tur ad vitā.cecidit hō p cibū ligni mortiferi:releuatꝰ ē p cibū ligni vitalis. In illo pepēdit esca morte:in isto vite pepēdit alimentū. Illiꝰ esus meruit lesione.illiꝰ gustus intulit sanitatē.gustꝰ sauciauit:⁊ gustus sanauit.vide q̄ vñ vulnꝰ est ortum ꝓdijt ⁊ medela.⁊ vñ mors subijt:exinde vita venit. Dyabolꝰ nāq; hoīem cupiēs secū eternaliter mori ⁊ dānari:fructuz ligni vetiti torticauit:vt gustantē inficeret ⁊ ad mortez vulneraret.gustato etenī ab hoīe fructu ligni vite mortez inuenit. dei clementiā ⁊ miam pdidit.amisit potētiā ⁊ creaturarū oīm dīnationē ⁊ p̄sidentiaz q̄ oīa fructꝰ ligni scē crucis restituit ⁊ p̄fecte sanauit. Vñ xp̄s in cruce moriens tria ꝓcurauit. Quia pacem pacificauit:reformās eius clemētiā. Dyabolū religauit:ānihilās eiꝰ potētiā Hoīem nobilitauit:dans ei plenā p̄fidentiā. Procurāte nāq; dyabolo hō ex inobedientia de ligno vetito fructū sumpsit:⁊ deum ꝓ se amarificauit:intrantū q̄ fontē mie ⁊ clemētie oīno clausit.maledicens homini ⁊ terre ⁊ serpēti.ex cuiꝰ suggestione hō peccauerat. Josue.xi. Dñi eīm sūia fuerat vt pugnarēt.s.demones ꝓ israel.i.hoiez ordinatuz ad beatitudinē ⁊ visionē dei.⁊ ñ mererent vllā clemētiā. Sz xp̄s in cruce moriens p̄fis amaritudinē placauit prior ⁊ maiorē clemētiā impetrauit. Exodi xxx. Deprecabit aaron sup cornua eius altaris.semel p agnū in sanguine q̄ oblatus est p pcto.⁊ placabit sup eo in gnationib vestris. Expone. Deꝰ pr̄ p filiuz suū expāsis brachijs semel moriēdo ⁊ sāguinē in redēptōe ppli fundēdo i ligno crucis oblatū:depcatꝰ est p pcto ppli:et placatꝰ est sup ppl̄o fideli. Figurat illa placatio facta per lignū crucis. Exo.xv. Per lignū missū in aquā amarā ⁊ dulcoratā. Ibi eīm dr̄q filij israel egressi ō mari rubro ambulauerūt per desertum:⁊ venerunt in marath vbi aque erāt ita amare q̄ ipas bibere p amaritudine nō valebāt.de quo ppl̄s cū murmuraret orauit moyses ad dñz q̄ oñdit eis lignū.qō cuz misisset in aquas i dulcedinē sūt mutate Exinde aūt venerūt in helim vbi.xij.fontes ⁊.lxx.palme erāt. Sic reuera genus hūanū p pcm̄ lapsum ⁊ egressū de padiso in amaritudīe laborauit ⁊ ambulauit p desertū huiꝰ mūdi:⁊ aque duie gre et

clemẽtie in fonte oĩs bonitaꝫ ita amarita te erant plene ꝙ nemo ex hĩs gr̃am haurire poterat donec lignũ sancte crucis immissum ẽ in dei filiũ: q̃ est fons sapie ⁊ diuine bonitaꝫ ⁊ ipe ꝓ pctis ppli pcaretur tũ viscera mie dei pris dulcorata st̃ ⁊ aq̃s dulcissimas sue mie ⁊ gr̃e in redẽptionez ppli effudit. Judith. v. A ligno obdulcorata est aqua amara. In signũ etiã dulcoratiõis ⁊ pietaꝫ ꝙ lignũ crucis affluentis fert vna ps crucis fuisse de oliua: ⁊ forte potius rone significationis q̃ nccitaꝫ. q. oliua radicẽ habet amarã ⁊ corticẽ similit fructꝰ tñ eiꝰ dulcis ẽ ataꝫ pinguis de quo oleũ fit: qõ est cibus ⁊ medicina. nã vulnera mitigat ⁊ sanat. sic passio ⁊ mors xp̃i i cruce suscepta in radice. i. cã ꝓpt̃ quaz ⁊ ꝙ quos ⁊ pro q̃bus sustinuit amara fuit.

Fuit em̃ amara in cortice. i. toto corpore. Fructus tñ crucis dulcis ⁊ vtilis. q. nr̃a vulnera sanauit. ⁊ oleũ mie nobis largissime ipetrauit. Isa. liij. Liuore eiꝰ sanati sumꝰ. ⁊ seq̃tur. Ip̃e pcm̃ multoꝝ tulit: ⁊ ꝙ transgressoribꝰ orauit vt nõ perirent. Ex hĩs trahit̃ documentũ ꝙ oĩs q̃ cupit dulcedinẽ crucis gustare interiꝰ i aia. necessario prius exteriꝰ i corpe patit̃ amara Bal. v. Qui st̃ xp̃i carnẽ suã crucifixerũt cũ vicijs ⁊ ꝯcupiscẽtijs. Et ꝟm glo. hoc ꝙ dic̃ cũ vicijs refert̃ ad opa. ꝙ aũt subdit: cũ ꝯcupiscẽtijs refert̃ ad desideria. Nec ãt circũfixio nihil aliud est q̃ mortuũ ⁊ ꝯcupiscẽtiaꝝ carnaliũ repssio. intantũ ꝙ per eas caro ⁊ sensitiue passiões taliter ordineũt̃ ꝙ nunq̃ vsum ⁊ iudiciũ rõnis impediant. ℭ Secundo ꝙ lignũ crucis diabolũ ligauit ⁊c. Diabolꝰ naq̃ tã potens erat ante xp̃i mortẽ ꝙ hoiem tẽptare poterat ⁊ vincere. q. ꝓpetrato pctõ hõ se fec̃ seruũ diaboli. seruꝰ aũt ẽ in ptãte dñi sui ⁊ ligatur vinculis eius. Sz xp̃s in ligno crucis moriẽdo hoiem a vinculꝰ diaboli liberauit. Vñ mgr̃. iij. sen. di. xix. Incideramus ei in ꝓncipẽ huiꝰ seculi q̃ seduxit adã ⁊ seruũ fecit. cepitq̃ nos q̃si xỳnaculos. i. empticios possidẽ. ꝙ redẽptor nr̃ captiuatoꝛi nr̃o tetẽdit muscipulã crucẽ suã. ⁊ posuit ei q̃si escã sanguinẽ suũ. Vñ ꝙ diabolꝰ nos tenebat de etũ est sanguine suo. nõ em̃ tenebat nos nisi vinculis pctõꝝ nr̃oꝝ illa erant cathene captiuoꝝ. ℭ Fecit naq̃ deus aduersariũ ita timidũ ⁊ ibecillẽ ꝙ lignũ crucis ꝙ merito passiõis nullo mõ crucis signũ audeat appropinq̃re nec signatũ ledere. Figurat̃ Ezech. ix. vbiꝛ ꝙ Ezechiel vidit septẽviros hãbẽtes gladios in manibꝰ suis q̃ trãsierũt ꝙ mediũ hierl̃m: ⁊ oĩs quos inuenerũt nõ sig̃tos signo thau interfecerunt: ꝟ signatos nõ leserũt. Vñ isti signant demones: q̃ ꝓmittẽte deo ñ sig̃tos xp̃i signo hñt ⁊ pñt temptare ⁊ ledere gladijs tẽptationũ ⁊ pctõrũ: ꝟ signatos fugiũt ⁊ timẽt. Vñ aug. su ꝙ Job. Signũ crucis a nobis expellit exterminatorẽ: si cor nr̃m xp̃m hẽat ĩhabitatorẽ. Rõne huiꝰ ẋ̃ truꝫ fert̃ vna ps crucis fuisse de cedro: qõ ẽ lignũ magne soliditatis ⁊ duricie. ita ꝙ aẋ̃mibꝰ nũq̃ corrodit̃ vel cassat̃. Est arbor etiã ceteris altissima odore iocũdissima. cuiꝰ odor fugat oĩa venenosa. Est pulcherrima: q. virorem nunq̃ ꝓdit. fructu suauissima. ⁊ i medicia vtilissima. ⁊ i libano ꝟm Jsido. repit̃. Nec arbor ẽ crux q̃ vere est altissima ⁊ excellẽtissima dignitate. altitudo cedroꝝ arboris eiꝰ Amos. ij. Est pulcherrima. q. s. sanguie xp̃i picturata ⁊ illa fructũ dulcẽ. s. dei filiũ portauit q̃ triplicis ẽ saporis. s. aie. corporis ⁊ deitatis. q̃ dulcis deuotis ⁊ sapidus inuenit̃. Fructꝰ eius dulcis gutturi meo: Cañ. vij. Jsta em̃ distillauit gũmi pciosũ i. sanguinẽ ipiꝰ xp̃i. q̃ ꝓ certo si liber ꝙscie nostre vnctꝰ ⁊ linitus fuerit nũq̃ a tineis vicioꝝ ⁊ pctõꝝ corrodet̃. nec vetustate male consuetudinis ꝙsumet̃. q. liquor veri sãguinis est summe medicinalis ꝯ infirmitates oĩm pctõꝝ. Nã odor eiꝰ. i. memoria vel etiã vmbra fugat venenosa oĩa. i. sig̃tio ⁊ inuocatio eiꝰ fugat demones. Vñ p̃s. virtutẽ huiꝰ signi considerãs inuocauit deũ vt mereret̃ eiꝰ virtutis ꝓticeps fieri. dicẽs. Fac mecũ signũ in bono vt videant qui oderũt me. i. demones ⁊ ꝙfundantur. Vñ de inuẽtione sancte crucis legit̃. ꝙ dũ crux ab Helena quesita hierl̃m fuerat ⁊ ꝓ iudã iudeũ mõstrata. diabolus in aere vociferauit di. O iuda q̃d fecisti contrariũ iude. Ille em̃ me suadente xp̃m tradidit. tu vero dñi crucẽ ostẽdisti p illũ multoꝝ aias lucratꝰ erã ꝓ te aũt mias amittã. Per illũ in ppl̃o regnabãt. ꝓ crucẽ ẋ̃o quã oñdisti ejciar ab oĩbꝰ ppl̃is. Qualiter aũt demones crucẽ fugiãt ⁊ odiãt diuersis patet exemplis. Debet ergo se homo semꝑ signare signo crucis firma fide in memoria passiõis ⁊ securꝰ ab adũsario

stabit. Tertio xps hoiem p crucé nobilitauit dās hoi plenā pfidētiā. In statu nanq; innocētie hoi data fuit dñatio t presidētia sup oia viuētia sup terram. Gen. i. Dñam ni piscab⁹ maris. Hodie xps in ligno crucis in hūanitate moriés t dyabolū triūphās naturā hūanā dignificauit: t vltra angelicā locauit in plenā pfidētiam qz iustū é vt qp to xpus se in hūana natura hūiliauit: tāto etiā exaltaref in dignitate ß ipe inclinauit se in cruce vltra oēm differentiā entis in maximā miseriā. Iz non in culpā. Ideo dignū fuit vt etiā vltra oēm differentiā entis etiā angelicā naturā exaltaref ad gl'am t plenā oim pfidentiaz. Un Matb. xxviij. Data est mihi omis ptās in celo t in terra. Nec solū naturam hūanā susceptā mira gratia vniōis sublimauit. ß etiā in spem oēm hoiem i gratiā meriti. t cōprehēsiōis gl'iam exaltauit. b pz in virgine gloriosa' q grā cōprehēsiōis etiā pcellit oēs choros angelorz. Quare in ei⁹ laudē canit ecc'ia. Exaltata é sācta dei genitrix sup choros angelorz. Est etiā regina t dña angelorz. In signū hui⁹ excellētis dignitat' humane nature āgel⁹ q ante aduentū xpi se pmisit ab hoie adorari. vt pz Gen. xviij. post incarnationē xpi nō pmisit: t volentē eū adorare increpauit di. Uide ne feceris: cserui⁹ tui⁹ sum et fratrū tuorz habentiū testimoniū ieſu. Apoca. xix. Quia ꝝ hec potētia t dignitas cfirmata é in ligno crucis p xpm. merito dr Apoca. xxij. Ar⁹ eorz est a ligno vite E Sz occurrūt hic duo q̄sita merito mouēda. Prio an hō angelū dignitate pcellat. vel ecōuerso. Et vr̄ qp hō sit nobilior ex iā dictis. Etiā autoritate bti aug. q dic qp mente hūana sol⁹ de⁹ é maior. Itē rōne pbat'. In oni genere id qd tenet rōez finis est melius. ß in genere creaturarz hō tenet rōem finis. t nō angel⁹. igit'. Nam Remigius t phūs dicunt qp nos sumus finis oim quodāmō q sunt. qd non dr de angelo. Cōfirmat'. maior é q recūbit qp q ministrat. teste dño Lu. xxij. sed angelus ministrat hoi. Heb. i. Oēs sūt admistratores spūs Cōtra spūale nobili⁹ t digni⁹ é corpali. t incorruptibile t imortale corruptibili t mortali. sed angel⁹ est spūal': incorruptibilis: t immortalis. hō aūt nō ꝝ tc. Bonauē. in. ij. di. i. rūdet qp de angelo t homine possumus loqui dupliciter. Uel p cōparationē ad finē ad quē sunt: vel quantū ad nature dignitatē Si pmo mō sic sunt pares. qz ad eundē finē. s. ad etnā beatitudinē immediate ordinant'. nec sic angelus propt' hoiem. nec ecōuerso. tm sicut lex charitatis facit in mēbris corpalibus t cōciuib⁹ ciuitatis qp vnū membrū seruit alteri: vt pes portat se t oculū. t ocul⁹ vider sibi t pedi. t in ciuibus terrene ciuitatis similiter ptingit. Ita intelligendū est de hoie t angelo. q sunt ciues supne ciuitatis. Quia em hō hz abilitatē ad labendū t possibilitatē ad resurgēdū. angelus vero stans ppetuitatē in stando: cadēs impossibilitatē in resurgēdo: Iō t angelus stans sustentat hois infirmitatem t hō resurgēs repatruinā angelicā. Itez quodāmō angelus ppter hoiem: t q̄dāmō ecōuerso. Et iō ad hoc pares sūt. Si vero loquamur quantū ad nature dignitatē. sic angel⁹ melior é homie t supior in gradu cōsistit. Si obijceres qp xps t btā virgo q sunt optimi in genere hūano meliores sunt optimis in genere angelico. ß hō simpliciter melior est. Dicendū qp hoc non est rōne nature: ß multiplicis grē superaddite. Ad autoritatē ꝝriā qp nihil caadit mediū inter mentem t deū. Dicendus est qp hoc aut est medium ꝝm dignitatem nature vel ꝝm causalitatē influētie. Prio modo cadit mediū. secundo modo non. Nam de⁹ imediate influit in mentē: t ipa mens immediate a pma veritate iformatur De secundo rōne finis dicendū qp aliquid est propter qd̄ res est. aut ad supplēdā indigentiam. sicut dom⁹ ppt' hoiez: et cal'ci⁹ propt' pedem. Aut ad susciendū eius influentiā. sic hō ppt' deū qd̄ vltimo mō hz rōnē finis nobili⁹ é. qd̄ primo mō nō. Quia em hō omnib⁹ indiget. angel⁹ nullo nisi deo. iō oia ppt' hoiem. nō omnia propt' angelū. In cui⁹ rei signū angelus conditus est in principio. hō vero die sexto. Qd̄ obijcit' de ministerio intelligit' dupliciter. Aut propter se alicui ministratur. sicut regi t dño. t talis é nobilior. aut propter aliuz: sicut si ministrat miles gartioni regis: talis non est nobilior. Sic angelus ministrat homini propter deuz: sic dīues pauperi: t fortis egrotanti. ꝝ Queritur secundo vtrum deus magis diligat hominem qp angelum. Rñdeo scdz Bonauē. dist. xxxiij. tertij. qp deū diligere

magis vel minꝰ creaturā rōnalē est ꝑm duplicē effectū. Duplex em̄ ē effectꝰ. s. ꝓditōnis. ⁊ effectꝰ reparatōis. Prio effectu magis diligit vl dilexit āgelū. qz ipm̄ in melioribꝰ naturalibꝰ ꝓdidit. Secūdo xo effectu magis dilexit hoiez. qz redemit hominē: āgelū xo nō. Si aūt ulteriꝰ q̄rit q̄ istarū dilectionū magꝭ excedat. dicendū ē ꝙ de excessu dilectōis dupl̄r ē loq̄ndum. aut vt nūc. vel simplicit: siue ꝑm statū p̄sentē siue ꝑm statū finalē: Si prio mō: sic dilectio ad angelos magꝭ excedit. Si secūdo mō: tūc excedit dilectio ad hoīes. de pluribꝰ em̄ habebit hō in futuro vñ magis gratꝰ existat deo q̄ angelꝰ. tū ꝓpter bñficiū incarnatōis. tū ꝓpt̄ bñficiū redēptōis. tū ꝓpt̄ bñficiū eminētis glificatōnis invtroq; sexu. s. xpō ⁊ beata vgie: ꝙs sup oēs angelos exaltauit.

Feria quarta post palmarū. Ser. xlij

Domine quis credidit auditui nr̄o. Isa. liij

B Pbs. i. methya. dicit. ꝙ ad sapiētē ⁊ ad docere volētē ptinet oīa scīre: ⁊ posse cās reddere eoꝝ q̄ scit. qz. i. phīsi. ⁊. ij. methꝫ. dr. Tūc em̄ vnūqōq; scīre arbitramur cū cās eiꝰ cognoscimꝰ. Quia aūt fides xp̄iane religionis est tā ardua sublimis ⁊ difficil ꝙ p cās ⁊ rōes pfecte nequeat ꝓbari vl oīa di. iō firmiter credēda ⁊ simplicit ꝓfitēda est. vt hī extra de sum. tri. c. firmiter. ī tex. ⁊ glo. Nullꝰ nāq; nimis curiose causas ⁊ rōes q̄rere dz fidei. qz nō oīm rō reddi pōt. ff. de legibus. l. nō oīm. Ideo impator Justinianꝰ vt hī. C. de sum. tri. l. nemo. ꝓhibuit ꝙ deinceps nemo cuiuscūq; ꝓditōis extiterit publice nec etiā priuate de fide ꝓtrectet et disputet vel in dubiū revocet q̄ a sanctis patribꝰ iuxta apostolicas expositōes ⁊ instituta sanctoꝝ patrū diffinita noscunt. nisi fiat cā addiscēdi in scolis. qz de singulis nō est iutile dubitare. ꝑm Arest. vel etiā cā vincēdi hereticos. Vñ maximꝰ in ꝑmone plurimorū martiꝝ dic̄. Nouerimꝰ itaq; ꝙ nō sine magno discrimīe de religiōis vitate disputamꝰ quā tātoꝝ sanguīe ꝓfirmatā videmꝰ. Isaias q̄ in spū cogitās altitudiez ⁊ pfūditatē fidei xp̄iane religiōis: fragilitatēq; hūane capacitat. ō reuelaꝫ sibi ⁊ nō ꝓphetādis dixit dño. Dñe ꝙs credidit auditui ⁊c. ℔ Sz q̄rit vtrū fides xp̄ianoꝝ sit nobilior ⁊ certior oīm sectaꝝ Ad qō rñdēdū notare debemꝰ ꝑm p̄bm ij. pol. in prin. ꝙ tria sūt q̄ faciūt dictū alicuiꝰ credibile q̄uis nō demōstratiue loquat. s. prudētia: virtus: ⁊ benuolentia. Cuiꝰ rō est ꝑm eū. qz ꝓpter opposita illorū diſcredimꝰ alicui nō demōstratiue loquēti. videlicet aut ꝓpter imprudētiā. qz reputamus eū ignaꝝ. aut ꝓpter maliciā qz q̄uis verum sciat ⁊ nō est amicus xvitatis ⁊ iustitie ei nō creditur. aut ꝓpt̄ defectū benuolentie: qz in casu licet sit prudens ⁊ virtuosus. nō tñ reputamus euz benuolū ꝙ velit ꝓsulere id qō nobis cōuenies est. Sz q̄n illa tria cōcurrūt in aliquo. ꝙ. s. reputamꝰ eum prudentē: virtuosum ⁊ nobis benuolū. tūc absq; dubio credimus dictis eiꝰ: q̄uis ea nō demonstret. Sic doctor nr̄ xp̄s veniens in hunc mūdum psuadere. p̄dicare. ⁊ fidē docere. dicta sua scientissime nō demōstrauit. et iō doctrina sua nō vocat scīa: sed fides. Sunt tñ dicta sua nihilominꝰ credibilia p tres p̄dictas rōnes. Tum qz viguit in eo prudentia cū esset sapientia dei patris Lu. ij. Mirabant sup prudētia ⁊ respōsis eius. Virtus. qz doctrina eiꝰ in virtutibus moralibꝰ trāscēdit oēm aliā sectā Nam dato ꝙ aliqua secta alta cōtineat aliqd honestat: fides tñ nr̄a hoc idē cōtinet ⁊ ampliꝰ: ⁊ qō docuit fecit. Actuū. i. Cepit ihs facere ⁊ docere. Et iō Marci vlj. dicit. Bene omia fecit. Benuolētia ad nos: qz dilexit nos ⁊ lauit nos a pcīis nostris in sanguine suo. Apoc. i. Et ideo signāter dicit ō xp̄o. ps. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis. De honestate etiā fidei nostre dicit Albumasar. li. i. cōiunctionū. differētia. iiij. ꝙ lex xp̄iano rū vitates affirmat difficiles ad imaginandū: ⁊ sup humanā noticiā transgredientes. Ipse nāq; albumasar describit oēs sectas vbi supra scōm cursuz planetarū ⁊ ꝓprietates eoꝝ. Nam cū sint qui q planete p̄ter lumiaria magna: ⁊ inter eos q̄dā sunt boni ⁊ fortunati. vt iupiter ⁊ venus. quidā maliuoli ⁊ infortunati vt saturnꝰ ⁊ mars. quidā medij: vt mercurius q̄ est bonꝰ cuz bono. malꝰ cum malo. Modo inter bonos iupit p̄cellit cū vtriq; sint fortunati. Et fortuna duplex est. Una ꝑtis vite: q̄ est trāsitoria. ⁊ illaz si-

gnificat ven⁹.cui⁹ ꝓpriū é significare su
per ludos leticiā:delectatōez:ꝛ ꝓsperita
tē tpalé in pñti. Alia est fortuna futuri se
culi q̄ est eterna.ꝛ sup illā hz significare
iupiter.sic̄ sup plato es ꝛ regna.religiōes
ꝛ secta s ad futurū disponētes. ℣ Qr
igr sex sunt planete p̄ter iouē q̄bus ꝓtin
git ipm cōiūgi.ió sūt sex secte p̄ncipales
in mūdo.quarū signifer é iupiter. eo ꝙ
cū diuersis planet cōiūgit. P ̄rio g̃ scdm
Albumasar vbi p̄us.si iupiter cōplectat
saturno significat secta hebreoꝝ quā ipe
vocat iudaismū. cui⁹ cām assignat.qr sic
saturn⁹ prim⁹ é in ordine planetarū. ita
secta hebreoꝝ supior est ꝛ p̄ma oīm alia
rū. Et sicut saturn⁹ nō cōplectit nec p̄iū
git cū aliquo planeta:ñ oes cū ipo.ꝛ hoc
ꝓpt tarditatē sui mot⁹ respectu alioꝝ.ip
se ei oes p̄cedit etiā pbos. vt ꝓbat aug.
li.xviij.de ciui.dei.qr ꝓpbe p̄cesser̄t ꝛ cal
deoꝝ ꝛ egyptioꝝ philosophos. Et sicut
oīs planeta p̄iūgit ei.s. saturno. ita oīs
secta posterior aliqō vestigiū capit de ea:
ꝛ ipa de nulla. Si ☽ iupiter p̄iūgit cuz
marte.ꝛsi mars applicat ei.tūc significat
sectā chaldeoꝝ adorātiū igné.de cui⁹ na
tura é mars effectiue. De q̄ secta é Abra
hā erept⁹.dicēte dn̄o ad eū Ge.xv. Qui
eduxit te de hur chaldeorū. Si ☽ iupit
cōiūgat soli:significat sectā egyptioꝝ so
lez adorātiū. Un̄ ille phurtifar cui⁹ filiā
duxit Joseph erat sacerdos elyopoleos.
idest solis. Si ☽ iupit cōiungit veneri:
significat sectā saracenoꝝ.vl̄ mag̃ agare
noꝝ:qr ab agar ꝛ ismaele.quā sectā colit
machomet⁹ anno ab incarnatōe domini
ccccccxxi. Et illa secta tota ☉ venerea ꝛ vo
luptuosa.in q̄ꝫ ip̄e licētiauit sodomiti
cū ☽ naturā.sicut dic̄ Eustachi⁹.vij.ethi.
cōmēto.ix. Et licet machomet⁹ hāc legez
reliq̄rit in scriptis in libro q̄ ☉ alcoran⁹
tñ illa secta lōge añ xp̄i aduētū habebat
in vsu hoim.sicut dicit Ouidi⁹ q̄ fuit añ
xp̄m.ꝛ in tp̄e xp̄i.in.iij.li.de vetula. Un̄
sicut ī hac lege ait.in q̄ si liceāt q̄cūq̄ lice
re putētur scripta:licet nō dū sup hoc lex
inueniat.ꝛ hoc machomet⁹ lōge p⁹ ad
ccccccxxi.ānos p̄dicauit. Si ☽ iupit cō
iungit mercurio significat sectā xp̄ianā:
in q̄ ꝑm eū occultatio est g̃uitas ꝛ labor.
Cui⁹ causa é.nā mercuri⁹ iter ceteros hz
significatōem sup libros diuinos ꝛ oracu
la ꝓbaꝝ:quoꝝ testimonio hec lex ꝓfir
mat. Jtē respectu alioꝝ planetaꝝ habet
motū tā variū ꝛ taz difficilē ad imaginā
dū. Et ideo merito significat illā legez q̄
☽ vitates affirmat difficiles ad imaginā
dū:ꝛ sup hūanā noticiā existētes cōtinet
sic̄ lex xp̄i facit.ꝛ hui⁹ significator é mer
curi⁹ ꝓpt hmōi causas:ꝛ p̄cipue in ♍gi
ne existens cū ioue. In ♍gine em̄ hz mer
curius oēm dignitatē.s. domū exaltatio
nū.triplicem facie ꝛ terminum.ꝛ ió ♄ lex
nascit. Un̄ Albumasar.v.libro maioris
introductorij dicit.ꝙ oes antiq̄ indei cal
dei ꝛ babylonij docuer̄t ꝙ in p̄ria facie
♍ginis ascēdet ♍go mūdissima nutritu
ra p̄uerū in terra hebreoꝝ. Si ☽ vo iūgat
iupiter cū luna erit lex vltima q̄ oēs leges
alias p̄turbabit.vñ dicat ꝙ erit mutatio
ꝛ corruptio fidei ex illa lege.ꝛ maxime p
artē magicā ꝛ necromātiā q̄s luna signi
ficat. Hz qr luna miro mō in zodiaco et
festinanter p̄mutat de triplicitate in tri
plicitatē.ideo non p̄manebit lex illa:nec
durabit diu sicut dicit albumasar:ꝛ estima
tur a sapientib⁹ ꝙ erit lex antix̄pi. Scōz
ergo p̄dicta pōt determiari aduent⁹ x̄pi
sub Albumasar. Un̄ ipse determinat tē
pus cuiuslibet secte. Secram machome
ti ꝓbat ñ posse durare vltra.ccccdxxxiij.
annos solares.ꝛ sic finis isti⁹ secte fuissz
āno dn̄i. Mdcccxviij. Secūdo nota ꝑm
Ouidiuz in.iij.li.de vetula.vel de muta
tione vite Ouidij ꝙ magna ꝛ fere maxi
ma coniunctio saturni ꝛ iouis fuit anno
xxiiij. Augusti cesaris. que significauit
ꝓphetā esse nasciturū de ♍gine post an
nos sex tp̄e isto.ita ꝙ x̄pi natiuitas scōz
ip̄m fuit āno.xxx.augusti. Nec obstat ꝙ
q̄nq̄z legit x̄pz natū.xlij.āno cesaris ꝑm
ꝙ dicit Orosius de ormesia mūdi li.vij.
Nam cōtrouersia illa soluit cōputādo a
morte filij:ꝛ tunc x̄pus natus est.xlij.an
no.sed.xij.annis regnū acq̄siuit bellādo
Jedo nō ☉ ꝓpe regnasse:ñ bellasse. Ha
buit em̄ quinq̄z bella quoꝝ vltimum fuit
apud acon.in quo deuicit cleopatrā ꝛ an
thoniū.ꝛ quieuit regnū suū in pace.ꝛ ex
tūc ꝓputādo cleopatrā ꝛ ānthoniū.iij. an
no nat⁹ é x̄ps. Dicit em̄ Ouidi⁹ metrice
sic. Una q̄dē talis felici tpe nup. Absq̄
maris coitu de ♍gine cui⁹ hr̄. Typ⁹ vbi
mercurij vis multiplicat. Un̄ notandu
ꝙ prima facies ♍ginis tūc ascēdebat ex
quo fuit illa cōiunctio. vi.āno añ xp̄i na

ñitatē. Uñ medi⁹ mot⁹ saturni ⁊ iouis erat ꝑ vi. annos. v. dies. ⁊ horas. x. ⁊ lxvi. minuta. Et petit Quidi⁹ ꝙ possit viuē ⁊ vidē sectā illā. Et describit virginē ⁊ eius laudē sic. O ẋgo felix. o ẋgo signata per stellas. Ut spica viret q̄s det mihi viuere tantū. ꝙ possem laudū fore preco tuarus Nā nisi fores ibi nō eligeret te. Hic deus ops vt carnē sumeret ex te. Quātū nunc ad cōtinuationē epl'e seu lectiōis heri dictū fuit q̄liter xp̄i passio ꝓphetice denūciabat. hodie magr̄ ꝓprie de passiōis ignominia ⁊ turpitudine tractat. Et ꝑm hoc tres sunt ptes lectiōis. In ꝓma notat passionis xp̄i altitudo virtuosa i ꝓncipio. In secūda passiōis turpitudo ignominiosa. ibi Et ñ ē ei spēs. In tertia passiōis plenitudo fructuosa ibi. Ꝑpe aūt vulnerat⁹ ē.

Quātum ad primā ptem

dr In dieb⁹ illis. s. qñ Isaias ꝓphauit ⁊ dixit. Dñe de⁹ eterne q̄s credidit auditui nr̄o. i. q̄s credidit misterio incarnatiōis et maxime passionis xp̄i. qđ nos spūsancto reuelante audiuimus ⁊ intellexim⁹ ⁊ loq̄mur in psona oīm ꝓphetar̄ loquentiu⁹ de xp̄i incarnatiōe ⁊ passione. q. d. Nego ciū illud erit ita arduū ꝙ pauci credēt qđ satis modo ꝑz. qr pauci fideles credēres in cōparatione ad non credentes. imo qđ magis est flendū pauci fideles audituí ꝓphetar̄ de misterio passionis tractantiū credunt credulitate dilectionis ꝫ passiōis ⁊ opationis. Quare subinfert. ⁊ brachiū dñi. i. eterni patris filī⁹ cui reuelatū ē. q. d pauc̄is eius virtus: dignitas ⁊ ptās reuelata est ꝙ credant credulitate ꝑfecta. ipm quoq̄ brachiū ascendet crucis patibulu⁹ sicut virgultū se dilatando ꝑ fidei mltiplicationē vel brachior̄ i cruce extēsionē. Et ascēdet sicut radix. qr licz in terra radix sit despecta ⁊ in terra absconsa. tñ de ea tota altitudo ⁊ pulchritudo arboris surgit. sic ex xp̄o surrexit tota pulchritudo: longitudo ⁊ latitudo sancte ecclie. Hec etiā ascēdit de terra sitiēti. i. synagoga iudeor̄ qui tunc erat sine humore gr̄e. sitiēs tm̄ modo tpalia ⁊ terrena. ℟ Moraliter est notandū ꝙ vt videm⁹ ꝙ q̄ aliquid vult notificare incognitū ꝑ aliqđ magr̄ notū mōstrat ⁊ ꝓbat. In cognitiōe em̄ nr̄a innata est via a notioribꝰ nob ad notiora nature. trāsire a sensib⁹ ad intelligibilia. i. phīsic̄. Que em̄ vidim⁹ ⁊ audiuim⁹ scimus. De his etiā q̄libet testificari pōt: vt hr̄ de testib⁹ cū cām. Etiā si aliq̄s eēt mut⁹ dū tñ audiat ⁊ scribere sciat bñ testar̄. Ꝛ. q̄ testamenta facere p̄nt vel nō. l. discretis. In signū huius discipuli xp̄i dixerunt ꝓncipibus ⁊ magistratibus templi phībēribus ne loquerentur neq̄ docerēt in noīe iesu. Nō em̄ possum⁹ ea q̄ audiuim⁹ ⁊ vidim⁹ nō loquí. Act. iiij. Ad ꝓpositū Isaias cū a teste infallibili. s. spūsancto audiuit misteria incarnatiōis ⁊ q̄ dei filī⁹ in carne ⁊ ꝑ carnē oparī deberet. a ꝓncipio vsq̄ in finē testificari potuit. ⁊ vt ea discreti⁹ capemus credēdo sensibili ⁊ magis notoexemplo in scriptis suis i virgulto ⁊ radice notificauit Ꝛ xp̄s em̄ iuxta tres status vite sue. s. in vtero virginis. extra uterū. et post passionē virgulto compatur propter tres partes eius. Fuit em̄ quasi radix in vtero matris. Stipes i ligno crucis. Fructus in virtute passiōis. De ꝓmo Apoca. xxij. Ego sum radix ⁊ gen⁹ Dauid. Nam sic radix occultat̄ in terra: nec cernit aliq̄ pulchritudo ei⁹ donec egrediatur: Sic dr filī⁹ in terra benedicta vteri virginalis nouē mensib⁹ latebat absconditꝰ. nec oculis humanis videbat̄. nō minus tñ ꝑfectus deus ⁊ verus hō ⁊ ꝑfectus ab ipō momēto cōceptiōis ⁊ vniōis dei ⁊ hois. Et ꝑm magr̄m. iij. sen. di. iij. c. v. Mēbror̄ illius d ñici corpis distinctio adeo tenuis erat ⁊ pua: vt humano visui vix posset subijci. Hic em̄ puerul⁹ tenerrimus licet fuerit in vtero absconditꝰ ⁊ paruus in virtute pulchritudinis sapiētia ⁊ potestate tm̄ fuit ꝑfectus. Sed q̄ritur si paruul⁹ xp̄s habuit ab instanti conceptionis oēz sapiaz ⁊ potentiā. quare dr Luce. ij. ꝙ puer iesus cōfortabat̄: ⁊ etiā ꝙ ꝓficiebat etate ⁊ sapia Dico ꝑm doctores ⁊ Hico. de lyra ꝙ i corpe xp̄i fuit augmentū reale q̄titatis. ß in aia eius nō fuit augmentum reale gratie virtutis vel sapientie. qr plenitudinē oēz habuit ab instanti conceptionis. ß q̄tum ad oñsionē in effectu magr̄ apparebat ꝑm ꝙ crescebat ⁊ ꝑm ꝙ volebat Quātū etiā ad sapiaz ei⁹ dicūt q̄dā ꝙ in xp̄o duplex erat sapiētia. Una diuina. ⁊ hec nō potuit augeri vel diminui. cū necessario sit infinita. Alia hūana. ⁊ ß ponit̄ duplex i xp̄o Una habitualis. ⁊ illa i xp̄o nō fuit aug mētata. qr ab instāti ꝯceptōis habuit ple

nitudinē sapīe q̄ta p̄ōt cōferri nature hu mane. Alia expimētal' q̄ accipit' p opatio nē sensuū. Et ꝟm hoc dicunt aliq̄ q̄ ī xp̄o fuit eiusdē nature cū alijs hoībus. Et iō cū ñ sit ponend⁹ ociosus in eo habuit opa tionē abstrahēdi spēs intelligibiles a fan tasmatibus. ⁊ ille spēs recipiebant' in in/ tellectu possibili ei⁹: ⁊ sic p̄fecit tali sapia. Hūc g̃ puulū potētissimū ⁊ sapiētissimuz desiderabant sancti p̄res ī terra apparere dū in materno vtero clauderet' absc̄osus dicētes Isa. xlv. Rorate celi desup ⁊ nu/ bes pluant iustū: apiat' terra ⁊ germinet saluatorē. i. x̄m go b̄ndicta pariet ⁊ germiet saluatorē. Et seq̄tur statim post. Vere tu es deus absc̄ondit⁹ ꝟ vbi. in tra sitienti. i. virgine charitate inflāmata. sine h̄uore vi rilis semis vl' carnalitat̄. ꝟ x̄ tute spūssācti tanq̄ rore celesti fecūdata .ꝛc̄. Hō Se cūdo x̄ps cōpat' stipiti. q̄ñ in ligno crucis expāsis manib⁹ erigebat'. Isaie. lxv. Ex pādi man⁹ meas tota die ad pp̄lm i credu lū. Nā vt dic̄ p̄bs in li. de plant̄. Due sūt cause quare rami in arboribꝰ extēdūtur. Una material'. s. humor vnctuosus abun dās in plāta. Secūda formal' est calor so/ lis fortiter trahēs ⁊ cōstringēs q̄b⁹ p̄cur/ rentib⁹ in ligno raritatē h̄ūte h̄incunde ra mus causat' ⁊ p̄ducit'. Sic etiā q̄ dei filius in arbore crucis in modū ramoꝝ bra/ chia expandit. fuit imm̄ēsa pietas ⁊ mia filij dei se volūtarie offerētis: ⁊ p̄ris cele/ stis nimia charitas q̄ traxit filiū ad b̄ vt patri obediret: Ephe. ij. Propter nimiaz charitatē suā qua dilexit nos de⁹ cū esse/ mus mortui peccat̄ ꝓuiuificauit nos x̄po. Hec pietas filij ⁊ charitas p̄ris p̄ponit nobis in figura Gen̄. xxij. in īmolatione ysaac quē pater suus abraā feruēti amo/ re dilexit. cum eēt vnigenit⁹ fili⁹ ei⁹ ⁊ in senectute genit⁹. De⁹ nāq̄ volēs eū tem ptare an diligēt eū dixit ei. Tolle filiū tuū vnigenitū: quē diligis ysaac: ⁊ offer illuz sup vnū mōtiū quē monstrauero tibi i o/ locaustū. Hec figura diligent' ꝓsiderata mirabilē rep̄sentat ⁊ stupendā temptatio nē. ꝟ si signatū fuerit declaratū mirabilio rē inuenio rep̄sentatōnē. Dicit igit' Tolle supple tu. no p aliū ꝟ p reip̄m. filiū nō bo uē vel asinū: tuū nō alienū. nō vnū de ml/ tis: ꝟ vnigenitū. nō istum quē odis. ꝟ quē diligis ysaac. tanq̄ in senectute genitū: ⁊ tibi p munere ⁊ miraculo datū. Joseph⁹ dic̄ q̄ iste puer ad fauorē ⁊ amorem suos parētes ꝓuocabat. q̄ in oī virtute ⁊ reli giōe pētū sollicitudinē hēbat ysaac. i⁹ quo b̄ndictiōis p̄missio. vñ si ille occideret' to ta spes promissiōis frustrare. Et vade ī terrā promissiōis. q. d. Nolo q̄ ipetu euz īmoles. ꝟ paulatim filiū tuum deducas. Quis em̄ dolorē animi ei⁹ ad plenū pos/ set enarrare. vñ p tres dies ip̄m p̄tinue vi dens eiq̄ colloq̄tur: cibū de ipō sumit. ⁊ ī sinu suo dormiuit: ⁊ tñ illum offerre debe bat. Vñ ōr Et offeres illum ibi in olocau stū. q̄ ōr totū incēsuz: vt nihil de eo rema neat. nec ēt os ad solaciū p̄ris. Sup vnū mōtiū quē mōstrauero tibi. Q̄ ō fec̄ abra am. de nocte ꝓsurgēs strauit asinū suū: et p̄parauit nec̄ia olocausti. nemini em̄ v o/ luit indicare ne. s. retraheret': ⁊ sic nō pare ret p̄cepto dei. Quid factū ē. tertia die vi/ dit montē p̄cul. ⁊ reiect̄ iuuenib⁹ quos se cū duxerat cū asino: iposuit ligna sup ysa ac. accipiēs gladiū ⁊ ignē ascēdit solūmō cū eo. ⁊ cū sic irēt ait ysaac ad patrem. ecce ignis ⁊ ligna: vbi est victima olocausti. O de⁹ quō tunc fuit p̄no cordi q̄ñ tal' pu er sic dulcit' ip̄m alloq̄tur quē ī p̄timo vo luit īmolare. Cui p̄ ait. de⁹ p̄uidebit sibi victiaz fili mi. Et sic strauit arā ⁊ disponēs lig̃ ignē adhibuit. ⁊ ꝟm Joseph. ait. ad pue rū. O puer quē innumeris vot̄ optaui: su sceptūq̄ diligētissime alui. in q̄ me felicez arbitrabar: cū me videre ad pleniorē era/ tē puenire: vt moriēs mei relinquere succes/ sorē. Quia g̃ ex voluntate dei fact⁹ suz p̄ tu⁹. ex volūtate si⁹ dei te deponaz. eo q̄ ipe dignat' te accipe in odorē suauitatis. ⁊ sic fuit mirabil' ingressus tu⁹ ī mundū: ita ⁊ mirabil' sit egressus. Non em̄ iudica uit te de⁹ egritudie seu bello vel passione humana finire vitā tuā. ꝟ cū oroib⁹ ⁊ sa/ crificio ad se aīam tuā reuocare. Erit ipse de ceto mei curā gerēs. senectutēq̄ regēs cui⁹ gr̄a maxime te nutriebam. hec nunc de⁹ de te p̄cepit. Quid ad hoc ysaac dixit ait Josephus q̄ libenter ꝟmonē p̄ris ac/ cepit. ⁊ ait. Quia iniustū esset vt nat⁹ fuis sem si dei ⁊ p̄ris iudiciū refutarē. aut non me monstrarē ambor̄ volūtatib⁹ p̄patuz q̄ñ solo liceret p̄re id velēte iniustū eēt nō obedire. Hec dicēs accessit ad arā paril' ⁊ ad mortē. Abraā igit' accepto gladio vt fi lium īmolaret: reuocauit de⁹ p̄ceptū p ange lū dī. Ne extendas manum tuā in puerū

nunc cognoui q̄ timeas dñm. Nō em̄ siti
ebat dñs pueri sanguinē sedyt sciret quō
abraam timeret dñm. Et vidit post tergū
arietē inter vepres hērentē cornib⁹ quem
assumēs obtulit olocaustū p filio. Hec hi
storia congrue exponit charitatē dei p̄ris
t pietatē ei⁹ filij. Nā p abraā recipio deū
patrē. t p ysaac dei filiū iesum xp̄m. quez
inmata charitas nō solū temptauit: ꝫ etiā
cōpulit p salute humani generis immola
ri. t expansis manib⁹ in cruce mori. Un
sup illo verbo Misericordia t veritas ob
uiauerūt sibi. ⁊c. dicit Bern̄. Veritate et
iustitia in terra manētib⁹ vt miserū hoiez
flagellaret pax t mia accesserūt ad deū q̄
dedit illas. t quodā pto susurrio paterna
pulsantes viscera loq̄bant. nunq̄d ineter
nū p̄iciet deus aut nō apponet q̄ cōpla
citior sit adhuc. Nūq̄d obliuiscet miserēri
de⁹ aut cōtinebit in ira sua mias suas.

Ysaac aūt significat xp̄m q̄ reuera est gau
diū magnū qđ erit oī populo. Hūc p̄ sin
gularit dilīgit. t in senectute genuit. quā
do in fine seculoꝝ incarnari cōstituit. Al
legat aūt charitas p hūano genere. dicēs
Abraā qđ iterp̄tat p̄r multaꝝ gētiū q. d.
Tu q̄ es p̄ oim gentiū p creationē succur
re eis p filiū t tolle filiū tuū tibi ꝺstātē vni
genitū p natā t vade i trā visiōis. i. i mū
dū. vbi videberis p fidē. t offer eū in olo
caustum vt tot⁹ imolet p hoie. Bernard⁹
Totus mihi datus est. totus i meos vsus
expensus ē. Sup vnū montiū. Mons il
le est locus caluarie in quo redēptiōis no
stre crucis mist̄iū est consummatū. abra
am ergo sup ysaac lignū posuit. qñ dispo
sitione dei patris crucē ppriā baiulauit.
Etiā ignē t gladiū ptulit qñ feruentissi
ma charitate seueriſſimā mortis sentētiā
accepit. Altare vero est crux in qua xp̄us
brachijs expansus est. nō solum ligat⁹: ſz
manibus durissime clauatus. q̄ aūt ꝺr ne
extendas manū tuam: innuit q̄ caro xp̄i
crucifigi potuit ꝫ diuinitas illesa t itacta
pmansit. Per arietē inter vepres hērentē
cornibus significat hūanitas xp̄i inter iu
deos exaspātes suspēsa t ad modū arbo
ris ad duo brachia cruc̄ extēsa. Abac. iij.
Cornua in manib⁹ eius. Ecce quō feruor
charitatis p̄ris brachioꝝ ramos expādit
stipitis. i. filij. N Tertio xp̄s cōpatur
fructu p virtutē passionis. Nā sicut fru
ctus solet delectare gustū corpalē. sic mēo
ria passionis recreare mentē. Cantico. ij.
Fruct⁹ illi⁹ dulcis gutturi meo. i. menti.
Fructus nāq̄ ligni padisi gustātes mor
tificauit: fructus vero crucis mortificatos
reuiuificauit. i. Cor. xv. Sicut in adā oēs
moriuntur ita t in xp̄o oēs viuificabunt.
Referunt quidaz pabolice q̄ in ciuitate
hierl'm erant quidam p̄clari nomie t con
ditione qui in supbia erecti romano impe
ratori subiecti resistebant. qui eos vicit et
in exiliū perpetuū dānauit. alioſq̄ ad eo
rū dignitates t officia ordinauit. Exules
vero inuidia moti contra illos electos cal
lide eos p quendā inter eos nobiliorē ad
conuiuium magnū inuitabant. In q̄ qui
q̄ dulcia fercula pata t malo veneno infe
cta quēlibet gustantē singulari infirmita
te occiderūt. Ex q̄bus ipſi inuitati t oīs
ab eis geniti mortui sunt. Uidēs hoc im
pator romanoꝝ. qr cūctas terras illustra
uit. nouit in quadā regione terram nobi
lem illius virtutis q̄ aqua transiēs p ve
nas eius mortuos resuscitaret. misit filiū
suū ad regionē illā longinquā particulaz
illi⁹ terre afferre: q̄ a filio impatoris inuē
ta t recepta. Impator q̄nq̄ fontes in ea
fodit cui⁹ riuuli dū mortuos attigerūt a
morte sani t incolumes surrexerūt. O

Ciuitas hec est celestis hierl'm que visio
pacis interpretat. ibi em̄ residet xp̄s q̄ fec
pacē inter deū t hoiem. Jerem̄. iij. Voca
bunt hirl'm soliū dei predicari. In illa ciui
tate fuerunt angeli t maxime lucifer pre
clarus noīe. qr ōr ferens lucē ex eius con
ditione cū ei⁹ natura oēm aliā creaturam
excellebat. hic in supbiā erect⁹ summo im
patori restitit volēs sibi eē sil'is di. In ce
lū ascēdā sup astra. exaltabo soliū meū et
sil'is ero altissimo. Hunc de⁹ vicit t cū oī
bus adherentibus eū ad perpetuum exi
liū condemnauit genus humanū eligēs
vt ruinā angeloꝝ restauraret. iuxta dictū
Isa. li. Consolabitur dñs syon t consola
bitur oēs ruinas eius: Sup quo Lucifer
inuidia cōmotus cum alijs qr nobiliorꝝ t
astutior. missus ad p̄mos parentes ad cō
uiuiū t ad cibū phibitum eos incitauit.
In quo q̄nq̄ fercula delectatōnū cuā gu
stauit. ꝑm ei⁹ q̄nq̄ sensus. recepit em̄ de
lectationē t primū ferculū in auditu quā
do ei diabolus dixit. Nequa q̄ morieminī:
ꝫ eritis sicut dij. In visu Gen̄. iij. Uidit
mulier q̄ bonū eēt lignū ad vescendu⁹ et

pulcrū oculis: aspectuq; delectabile. in tactu: gustu: ⁊ olfactu. Gen. iij. Tulit ò fructu eius ⁊ comedit. dedit q; viro suo. Tulit ecce tactus comedit. ecce gust⁹ ⁊ olofact⁹ Ex his quinq; ferculis mortuū est genus humanū. Particula terre i regiõe lõgin qua fuit virgo maria. Ista igitur terrā filius impatoris accepit in vtero virginis ⁊ in ea fodit in cruce q̄nq; ſfontes vulnez p̄s. Foderunt manus meas ⁊ pedes meos. Istoz fontiū riui ad mortuos venert ⁊ eos reuiuificauerunt. Ecce fructus ligni crucis.

Secūda pars lectionis in

qua tractatur ig̃miniosa turpitudo passionis. qr mors xp̄i in cruce apud iudeos fuit turpissima. inx̄ illud Sap. ij. Morte turpissima p̄dēnem⁹ eū. nā ꝓpter turpitudinē nō erat ei spes q̄ tū ad debitā cōmensurationē membroꝝ q̄ ꝓpter nimiā distēsionē crucis nullā elegantiā habuerūt. neq; erat ei decor ꝓpter nimiū dolorem acerbissime passiōis. Quare ꝓpba dic. Vidim⁹ eū supple oculis mētalib⁹ passiōis p tpe passiōis despectū ⁊ nouissimū. i. vilissimū virorz ꝓpt vilissimū gen⁹ mort. ⁊ tā q̄ virū doloz ⁊ dolorib⁹ plenū. ⁊ sciētem infirmitatē. ⁊ q̄si absconditꝰ vult⁹ ei⁹ i passione. nō solū vultus diuinitat: ꝛ etiā humanitat. q̄ tunc sputo iudeoz tegebat ⁊ despect⁹ a iudeis hēbat. vñ nec reputauim⁹ eū. s. esse filiū dei. ar x̄e nō ficte languores nr̄os ip̄e tulit. Moraliť notādū q̄ q̄to aliq̄d est subtili⁹ ⁊ nobili⁹ tāto grauius ⁊ molesti⁹ fert dolorē ⁊ lesionē. sic oculus q̄ est subtilis ⁊ aquee nature ex p̄bo i de sensu ⁊ sensato. si modicū ledatur multū grauat. ⁊ iō ne ledat natura sibi palpebras dedit ꝓ ꝓseruatiõe. qr sic vagina defēdit ⁊ ꝓseruat gladiū. ita palpebra oculū defēdit ab exterioribus ꝑm cōmētatorē. vbi s Ideo q̄ alterū in oculo ledit atrocē sibi infert iniuriā. inst. de iniurijs. §. nōnunq̄. qr nobili⁹ ⁊ vtili⁹ hoīs membrū. Sic etiā ꝑm gradū dignitatis vite q̄z honestatem crescit aut minuit estimatio iniurie vbi s. § si plena. Ad propositum. cū x̄ps filius dei ⁊ hominis dignissimus ⁊ subtilissim⁹ fuerit in natura: ⁊ honestissimus in vita. atrocissima estimanda est eius iniuria et contumelia a iudeis illata. non solū i oculis. verū etiam in tota facie ⁊ corpore accepta ꝓ peccatis nostris. Anselm. O amantissime iuuenis quid feci sti vt sic patereris Et subdit. Ego certe causa doloris tui. q̄ verba reuera q̄libet hodie recitare potest cuz veritate. qr plura ⁊ maiora opprobria sustinet modo a falsis xp̄ianis spūaliť q̄ vnq̄ passus fuerit a iudeis corpaliter.

¶ Naz tria opprobria accepit a iudeis que hodie sibi a multis xp̄ianis inferunť spūaliter. Fuit em̄ latronibus associatus in eductione. Cadaueriby collocat⁹ i passione. Contumelijs sauciat⁹ in crucifixione. Dico ꝓmo ⁊c. De quo Isaias in hodierna lectione cum sceleratis reputat⁹ ē. Unde ad ei⁹ ꝓfusionem associat⁹ erat duobus latronibus. vt etiā ip̄e latro ⁊ malefactor reputaretur. q̄ sanctus ⁊ innocens ⁊ iustus semp fuit. Peius faciunt xp̄iani q̄ x̄pm sumunt sine contritiõe debita ⁊ integra confessione ⁊ penitentia. qr x̄povoluntassociare peccata. que sunt latrones anime: ⁊ peiores q̄ homicide. Cōicat em̄ x̄ps bene latronibus ⁊ homicidis: vt eos reducat ad penitentiam. peccatq; vero non cōicat. qr pctm̄ non fecit nec inuent⁹ est dolus in ore eius: vt hic dicitur i Isaia. Nulla vt ait ap̄lus ad Cor. conuentio x̄pi ad belial. nulla ꝓticipatio lucis ad tenebras. nulla communicatio iusticie ⁊ iniquitatis Volens ergo x̄pm bene ⁊ fructuose associare latrones peccatorum debet ꝓ contritionem ⁊ integrā confessionē repellere: et virtutes inducere que x̄pm reuerenter associant. ⁊ de manu sacerdotis in cor quietū ducūt. ¶ Sed pono q̄ aliquis sit cōtritus de oībus peccatis integraliť. sz forte verecūdia ductus partialiť ꝓfiteatur obticēdo aliq̄d peccatū ꝺ quo tñ maxime dolet. si talis contritus recipiat sacramentum an peccet mortaliter. Videtur q̄ nō qr reconciliatus deo potest suscipere ꝺ sacramentum. sed per veram ꝓtritionez homo reconciliatur deo ante confessionē. nā leprosi mundati fuerūt anteq̄ ostenderēt se sacerdotibus. ergo ex tūc pōt q̄s digne hoc sacramentum suscipere. In oppositū est Richar. de potestate ligandi ⁊ soluendi. c. xxi. dicens Si ante sacerdotis absolutionē criminosus ad cōionem corporis x̄pi accedat ꝓ certo sibi iudicium manducat ⁊ bibit. etiam si eum iam multū penitear. Rñdet Rich. in. iiij. sup mgr̄z. di. ix ar. ij. q. ij. q̄ ꝓtrit⁹ nō cōfessus pōt intel-

ligi duplicat. aut ō pctō veniali aut mor
tali. Primo mō suscipiēdo sacramētū nō
peccat mortaliter. qz de pctō veniali non
est necessaria cōfessio. nisi qñ nō hz pctm̄
mortale. tunc em̄ cum teneat semel in an
no cōfiteri oportet q de venialibus cōfi
teatur. Secūdo mō distinguēdum est. qz
aut hz copiam cōfessoris y donei t tpus
sufficiens ad cōfitendū t loquelam libe
rā. aut nō. Primo modo dico q suscipiē
do hoc sacramentū peccat mortal'r. qz ad
hoc q hō sit dign⁹ hoc sacr̄m susape re
q̄ritur q recōcilietur deo t eccl'ie. que re
cōciliatio est p cōfessionē t absolutionez
Secūdo mō distinguendū est. qz aut im
minet scandalū psone sue nisi cōmunicet
aut ppl'i: aut qz iam incepit sacrum mīste
riū si sacerdos est. t in quolibet illoz triū
licitum est sibi cōmunicare cū ppōsito cō
fitendi. Si aūt nō adest aliq̄s p̄dictorum
casuū teneat expectare quousq̄ habeat co
piam cōfessoris. Ad argu. in ptrariū di
cendū. q cum illa recōciliatiōe qua hō re
cōciliatur deo p interiorez cōtritionem re
quiritur q recōcilieť eccl'ie si pōt ante hu
ius sacramenti susceptiōem. ℟ Se
cūdo xp̄s fuit cadaueribus collocat⁹. vñ
Matth. xxvi. Et venerūt in locū qui dici
tur golgotha. ſm Hiero. Est nomē syrū.
t interp̄tatur caluaria. i. testa capitis car
ne t capillis denudata sicut extrahit de
sepulchro. quoz ibi erat mīltitudo. qz ibi
hoies decolla bantur: Ad cōfusionē igit
xp̄i eum in illo loco cadauerum crucifixe
runt. Sed reuera viliori loco locatur qñ
corpus xp̄i sumitur a peccatoribus nō cō
fessis nec cōtritis. sed inuidijs t inimici
cijs plenis. quorum heu magnus est nu
merus. Aliqui nolentes peccata dimitte
re vel p̄ximis indulgere. vel iniuste ab
lata restituere. vel adulterū vel adulterā
repellere. vel opa praua t prohibita reli
quere t hmōi. Tales ne excōicentur vel
publicentur solent se alijs cōmunicādis
coniūgere t sine confessione et licentia cō
fessoris cōmunicare. Hij non cuz Petro
xp̄m sumūt: sed cum Juda ppetuuz inte
ritum. Unde ap'lus. i. Corin. xi. Quicun
q̄ manducat hunc panē indigne: reus erit
corpis t sanguinis dñi. Uñ sacramentū
eucharistie licet sit summe bonū. obest ta
men malis. quēadmodū vinū licet sit bo
nū in se t sanū sanis. febricitantibus tñ
et infirmis est nociuū. q aūt sacramentū
eucharistie summe est bonū. naturalit in
sumente bonū efficit. accidēta'r aūt ma
lū. quēadmodū videm⁹ in q̄litatibus q
calidit̄as naturaliter calefacit: accidenta
liter aūt infrigidat. vñ videmus puteos
et fontes estiuo tpe infrigidari. qz ex cali
ditate estatis multa fit porozz ac viscerū
terre apertio. Uñ ex ea educunt vapores
calidi. q̄bus sublatis viscera terre t aque
q̄ in ipis visceribus sunt infrigidant. Si
militer t frigiditas natura'r infrigidat ac
cidēta'r aūt calefacit. vt videm⁹ in calce
cui si aquā frigidā supinfundim⁹ fortissi
me calefit. Sic t corp⁹ xp̄i in se bonū na
tura'r bonū maximū in hoīe efficit. acci
dēta'r āt malū. Si em̄ hūores corruptos
viciozz inuenit. vidilz supbiā: auariciā iui
diam t hmōi. tūc multiplex malū in hoīe
opatur. Nam plerūq̄z hō ex indigna pce
ptiōne corpis xp̄i corpaliter citius morit.
t qñq̄z diuti⁹ t graui⁹ infirmat. i. Cor. ī.
xi. Jō inter vos multi infirmi t imbecil
les t dormiūt multi. Glo. Infirmi febri
bus t alijs ifirmitatib⁹. t imbecilles lō
ga inualitudine. t dormiūt multi. i. mor
te corporali moriūtur ad correctiōem alio
rū. Jtē cōscia hoīs plus amaricat. Job.
Panis eius in vtero illi⁹ vertet in fel. q.
d. Sumptio panis corpis xp̄i vertet in
fel male cōscientie. Felle inter omnia sen
sibilia nihil amari⁹. sic nec mala cōsciētia
aliquid doloroſius. Ue illis q̄ plus dili
gūt tale fel q̄ mel. i. malam cōsciam: Jtē
homo plus indurat t obstinat sicut ō iu
da dicit Joh̄a. Et post buccellam introi
uit sathanas in eum. vñ et man⁹ cruenta
tas misit in dñm suū. s. xp̄m t filium dei.
t desperans demuz misit manus nephā
das in seip̄m t abiens laqō se suspēdit.
Sic etiam videm⁹ illos qui sepius in cri
minibus cōicāt graui⁹ t duri⁹ ceteris ob
stinari. quēadmodū p̄z in quibusdā cri
minosis religiosis t clericis. in quoz cō
paratiōe facilius paganos cōuertim⁹ iu
deos t saracenos. Jtē graui⁹ eternaliter
damnātur. Paulus ad Cor. Qui indi
gne māducat iudiciū manducat sibi t bi
bit. Glo. i. dānatiōem. Quid mirū si enim
adam cū oī posteritate sua p ōmestiōe
vni⁹ pomi de⁹ tam durepunīuit q̄ toma
gis p indigna sumptiōe hui⁹ cibi. Cum
ergo tā dānosum sit cōicare indigne mō

nec aplus volentē digne accedere sacramentū dicēs .i. Cor. xi. Probet aūt seipm suz hō ⁊c̄. pbet. s. se in sensu. intellectu: ⁊ affectu in opatōe ⁊ cōuersatōe. De his ꝓbatōib⁹ dr Jere. vi. Probatorē te dedi in ppło meo robustū. Nulla his ꝓbatōib⁹ vtilior: nulla melior: neq; trini neq; quadrini. neq; hierarchiarū in celis. neq; naturarū in terris. Probet se inq̄t videlz si sens⁹ exterior sit modest⁹ ⁊ mūdus. si intellect⁹ interi⁹ sit sobri⁹. si affect⁹ aīe sit ordinat⁹. si opatio sit sine fraude ⁊ desidia si cōuersatio sit lumiosa ⁊ hōesta ⁊ nemini scādalosa. ⁊ ꝓbat⁹ sic ō pane illo edat ⁊ de calice bibat. ⁊ tūc ipe panis supcelestis cui⁹ nō est spēs ꝓpria: ꝫ aliena. non decor exterior: ꝫ interior cōfert oēz vtilitatē ⁊ suauitatē. iux illud Sap̄. Panem de celo ⁊c̄. ☞ Sz q̄rit vtrū mali sic se nō ꝓbantes ⁊ ī pctis accedētes sciēter veraciter corpus xpi sumāt. ⁊ videt q̄ sic. Naz dns eq̄ effugit pctm̄ cōsecrātis vt mādu cantis. ꝫ nō se subtrahit ꝓpter pctm̄ celebrātis. ergo nec ꝓpt pctm̄ māducātis. ō Sap̄. i. In maliuolā aīam non introibit spūs sapientie. nec habitabit ī corpe subdito pctis. si ergo corpus pctōris ē tale. ḡ nō suscipit xpm. rñdet Bonauē. i. iiij. sup mgrm di. ix. q̄ sicut tāgit magr ī lra aliq̄ voluerūt dicere q̄ corp⁹ xpi verus a malis nō sumit. qr nō decet tanta maiestatē ⁊ carnē tam sctāz ⁊ purā ī pctis subditū introire. Un dixerūt corp⁹ xpi verū a spēb⁹ abscedere. ex quo pctōr labijs ipsuz ⁊ ore polluto cōtingeret. Sz q̄m hoc in errorē ducit. ⁊ manifeste est ō autoritates sctōr. cōiter tenēt doc. fideles tanq̄ certitudinalr verū. q̄ in remedia q̄ ē corpus xpi verū nō est differētia int iustū et impiuz. qr ipe dns vtriusq; se offert nunc sicut ꝓ oibus se obtulit in cruce: ꝫ q̄ tum ad vltimā. s. vnionē in corpe mistico multū refert. qr boni inde recipiūt fructū. mali nō. imo potiꝰ dānū vt dictū est ꝓus. Et ergo cōcedendū est q̄ recipiūt rē sacramēti. qd̄ ē corp⁹ xpi verū. qd̄ natū est de virgine. qd̄ pepēdit in cruce. qd̄ a mortuis resurrexit: ⁊ ē in celis. sed nō corp⁹ xpi mysticū. Ad argumētū de sapientia dicēdū q̄ intelligitur q̄tum ad effectū gr̄e gratū facientis. nō q̄tum ad substantiā. ☞ Tertio xpus satiat⁹ fuit cōtumelijs. Jere. xx. Audiui cōtumelias multoz ⁊ terrores in circuitu. Sed vere hodie crucifix⁹ ꝓpctōres maiores cōtumelias sustinet ⁊ opprobria q̄ ab inimicis. Jdeo pōt conqueri de malis ⁊ fictis xpianis blasphemijs. Si inimicus me⁹ maledixisset mihi sustinuissem vtiq; ⁊c̄. Tu vo hō vnanimis dux me⁹ ⁊ not⁹ meus qui simul mecū dulces capiebas cibos. In domo dei ambulauim⁹ cū cōsensu. Quid nāq; grauius ⁊ amari⁹ sustinere improperia ⁊ iniuriari a putato amico. cui maxima sunt ostensa signa charitatis. certe nihil. Sic xps charitatis ⁊ amicicie maxima signa ostēdit xpiano. puta eū vnanimē deo patri fecit per amarissimā mortē. Ecce ꝓmū Ducem oim nationū ⁊ ꝓncipez fecit. nec est aliqua natio que saluari possit nisi sequatur fidem nostrā. ecce scōm. xpanum quotidie vsq; ad ꝓsummatōez seculi cibat ⁊ reficit. nō carnib⁹ thaurinis aut caprinis: ꝫ corpe ꝓprio. ⁊ dignissimo potat nos suo sanguie. ecce tertiū. Que em̄ natio que habeat deos appropinq̄ntes sibi. sicut adest nobis dns de⁹ noster. De illis bonis q̄b⁹ deberem⁹ eū sp laudare quidā maledicti ribaldi xpo cōtumeliaz inferūt deo ⁊ bñfactori suo renouādo ꝓ blasphemiā vulnera xpi ⁊ cruciatiōem. Aug. sup illud Matb. xxvi. blasphemauit. Nō nimis peccāt q̄ blasphemāt xpm regnātē in celis: q̄ q̄ crucifixerūt ambulātem in terris. ad Heb. xi. Rursum crucifigētes in semetipis filiū dei. vbi dic̄ glosa. Nō q̄ crucifigāt filiū dei: ꝫ qr similes sunt crucifixorib⁹. Crucifigunt aūt in semetipis. i. q̄tū in ipis ē. Sicut igitur in dei audita blasphemia ꝓ dolore sciderūt vestimenta sua. sic xpian⁹ vt non perdat meritum passionis debet scindere vestimenta male cōsuetudinis: ⁊ linguam refrenare a blasphemijs.

Tertia pars ī qua notat

fructuosa plenitudo passionis christi. ibi Jpse autem vulneratus est ⁊c̄. Pro quo notandum qr per passionē ⁊ vulnerationem xpi sumus cōsecuti pfectā liberationem ⁊ ois piculi euasionē. Jdeo dr de angustia ⁊c̄. ⁊ hoc ꝓ eū q̄ est fili⁹ dei. cui⁹ generatio rōne eternitatis nō hz finē. iō dr generationem eius q̄s enarrabit. q̄si. d. nullus. Et ille dr abscisus per mortez de terra viuētiū: q̄ supple est pnis dei xbum

Sed quare nō ꝓpter se. qr innocēs est: ꝛ ꝓpter scelus populi mei. i. generis hūani. pcussi eū. s. ꝓmissiue. est vox patris. Et qr ipi iniuste eū. s. ex inuidia pcusserūt. dabit deus pater ꝓ vindicta eosdē impios iudeos in manꝰ romanoꝝ. s. vt ipos capiant ꝛ teneant ꝓ sepultura sua. i. ꝓpter mortē xpi. qué nudū ꝛ spoliatum morti fecerunt innocenter. eo ꝙ iniqtatem non fecerit ꝛc̄. Tamen illo nō obstante. i. xpi innocentia. dñs. s. pater voluit eū cōterere. supple per mortem ꝛ angustiā passiōis ꝛ infirmitatē carnis assumpte. qr si xps. id est filiꝰ dei posuerit aiam suā. i. viram ꝓ peccato hoīs videbit semen longeuū. scilz ad finē mūdi. filios ꝛ filias congregabit. Exemplū sic granū frumēti ꝛc̄. Job. xij. Et volūtas dñi. i. dei patris i manu eius. id est operatione xpi diriget. ꝛ totaliꝛ implebit ꝓ eo ꝙ tradidit se spōtanee in mortē. ꝛ ꝙ a iudeis cū sceleratis q̄si reꝰ reputatꝰ est. ꝛ tñ peccata multoꝝ tulit. i. sanguine suo lauit. Insup ꝓ transgressoribꝰ. i. crucifixoribꝰ in cruce orauit dicēs. Pater dimitte illis vt non pirent. ꝛc̄. Moraliter inter oia mala domesticam pacē pturbātia nihil intollerabilius vicino malo. ió iudeus cū ꝫ xpianum cōmouet ei vicinū malū imprecatur. qr q̄to q̄s alteri familiarioꝛ existit. tanto magis et facilꝰ nocere pōt. Per ōnē bonus vicinus est ps domus ꝛ familie vicini salus. qr vicinū sicut seipm defendit ab iniurijs. Quare sapiēs. puerbioꝝ. xxvij. Melioꝛ est vicinꝰ. s. bonꝰ iuxꝓ frater longe. Debet eñ bonꝰ vicinus vicinū non pturbare ꝛ iniurias si pōt abeo repellere. qr ꝫm btm̄ Ambro. ꝛ allegatur xxiij. q. iij. Non inferēda. Qui nō repellit iniuriā a socio suo si pōt tam est i vicio ꝓ ille q̄ fecit. Ad ꝓpositū. Hō in paradiso cōstitutus duos habuit vicinos. vnū malū. s. diabolū. q̄ sibi grauia vulnera intulit. ꝛ varijs iniurijs pturbauit. U Alter vicinus deꝰ. q̄ tam bonꝰ fuit ꝙ vt ipe hoīem defenderet ꝛ iniuriantē diabolum vi repelleret. arma quibꝰ posset bellare cōtra aduersariū assumpsit. s. humanitatē ꝛ vulnera peccatoꝝ nostroꝝ suis vulneribus curauit. ꝛ remedia sacramēto rum efficatia dedit. U Ūn magr̄. iiij. sent̄ in ꝓncipio dicit. Samaritanꝰ eñ vulnera to appropiās curatiōi eiꝰ sacramēroꝝ alligamenta adhibuit. qr ꝫ peccati originalis ꝛ actualis anime vulnera sacramēroꝝ remedia deus instituit. Naz per vulneratione xpi nostra peccatoꝝ vulnera penitus sanant̄. Aduersa leuius portantur. Interiora plenius letificant̄. De ꝓmo habet̄ hic ꝓ Ysay ā. Liuore eius sanati sumus. Refert magr̄ Jacobꝰ in li. de mirabilibꝰ orientaliū regionū. ꝙ pellicanꝰ ē auis odiosa serpentibꝰ. q̄ exiēs nidū ꝓ pastu statim serpēs subintrat: ꝛ pullos suos quos repit pungit ꝛ occidit. Pellicanꝰ vero rediens pullos suos mortuos ꝓ triduū luget. percutiēs rostro pectꝰ suū. sanguine pullos reuiuificat. ex cuiꝰ fusione sanguinis multū debilitatus naturali affectu sibi cōparticēs in nido retinet. ceteros vero quasi degeneres de nido eijcit ꝛ expellit. Sic xps odit serpentē antiquū. s. diabolum. Dū aūt posuisset hoīem in nidū paradisi ꝛ abscederet. s. hoīem relinq̄ndo liberū. venit diabolus ꝛ hoīem occidit. q̄ rapto filius dei ꝓ tres dies luxit pullos suos qr toto tpe leg̃ scripte hūano genere ꝺdoluit. Doleo sup te fili mi absalon. ij. Reg. xviij. ꝛ ió tertia die. s. tpe legis noue. rempe passionis. rostro se pcussit qñ sine ꝺdictione aliq̄ crucifixus latus suū pmisit lancea pforari. ꝛ tunc sanguine suo pullos occisos pfudit ꝛ vulnera pctoꝝ curauit. ✠ Tria nanq̄ vulnera hō a diabolo serpente accepit que efficatia vulneꝝ xpi tribus remedijs possunt curari. Primū vulnus est originalis culpa. illo vulnere omēs descēdētes ab adaz cōilege pcutiūtur: vt ꝺr de conse. di. iiij. c. firmissime. Contra qō est remediū aqua baptismatis. cuiꝰ virtus ꝛ efficatia a latere xpi ꝛ vulneribus eius effluxit. De qua ꝓdixit Ezechiel di. in pso na dei. Dabo vobis aquā mundā ꝛ mundabimini ab oībus inq̄namentis vestris Et notant̄ dicit ab oībus. qr non solū originale verū etiam in addultis venialia ꝛ mortalia mundat. de conse. di. iiij. de generante. Qñ eñ minister xpi puerū exterius in aquā mittit baptismatis. xps interius gratiam infundit. mediante qua crimina ab aia tolluntur. Sed cur remanēt penalitates. s. esuries. sitis. qr cessante cā cessare etiā deberet effectus. Rñdet magr̄ iiij. sen. di. iiij. c. vl. ꝙ hoc fieri ideo tradūt sancti doc. qr si etiā hoīes ꝓ baptismuz a pena liberarent̄. ipam putarēt baptismi premiū nō pcū eterni regni. ió soluto rea

tu peccati tpalis pena manet. vt illa vita studiosius q̄ratur que erit a penis oībus aliena. Et vt sic fideli certandi materia. t vincēdi daret occasio q̄ nō vinceret si nō pugnaret. nec pugnaret si ī baptismo immortalis fieret. ℣ Sed quō parētes in baptismo purgati puerū maculatū originali generant. Dico ꝙ sicut granū purū absq; palea seminatū nō min⁹ granuz paleatū generat. sic t hic. Secūdū vuln⁹ ē venialis culpa. qō licet nō sit letale: ē tn nociuū. qō quilibet accipit dum instructu serpentis diaboli ꝫ cōsilia dei facit. scōm doc. subtilē. ℔. iiij. Hoc vulnere quis inficit ꝫm Aug. vt recitat in cañ. di. xxv. § alias. Quotiens aliq̄s in cibo vel in potu plus accipit q̄ necesse est. vel plus loq̄tur vel tacet q̄ expedit. vel pl⁹ pauperem petētē importune exaspat. vel san⁹ corpe alijs ieiumantib⁹ prandere voluit. aut sōno dedit⁹ ad eccl̄iam tardi⁹ surgit. q̄tiens excepto filioꝝ desiderio vxorē coḡuit t plura talia. Aduertendum tamen sane ꝙ hmōi venialia possunt interdū eē mortalia si nimius sit eoꝝ excessus. Pro quorū remedio q̄tū ad eoꝝ efficatiam ex merito passionis de vulneribus xp̄i fluxerūt multa remedia. s. eucharistie digna sumptio. aque bñdicte aspersio. elemosynaruz largitio. dñica oratio. generalis cōfessio. sacerdotalis benedictio. crucis signatio. extrema vnctio. pectoris tonsio. t quodlibet opus bonū. Et q̄ maxime passionis xp̄i ḡuota recordatio. Tertiū vuln⁹ ē mortalis culpa quā q̄s incurrit q̄n ꝫm statum ꝫ dei p̄cepta facit. In cui⁹ remediū ex latere xp̄i efficatia pie effluxit. sine qua ad dultus in mortalib⁹ vulnerat⁹. nec curari nec saluari pōt: Ecce quātū bonū vulnera xp̄i ꝓfuderunt in remediū pctoꝝ t scelerū nostroꝝ. Debet ergo hō esse deo gratus: t cōpassionē ad xp̄m habere de innocente morte. qz quos in sancta eccl̄ia ingētos reperit vt pellicanus in die iudicij ab electis sepabit t ad penā deijciet eternaz di. Ite in ignē eternū. tc̄. ℣ Secūdo p vulnerationē xp̄i nostra vulnera aduersitatis t tribulatiōis tollerant. dū. s. vulnera xp̄i ad memoriā reducūtur. vñ Bre go. Si passio xp̄i ad memoriā reducit: nihil ē qō nō equo aio tollerat. qz sic̄ medicus expertus vuln⁹ suū per se curatū alijs solet egrotis ostēdere vt spē tribuat egro tanti posse suum etiam curare. Sic medicus animaꝝ t corpoꝝ ante oculos hoīm sua ꝓfunda ponit vulnera. vt confidam⁹ etiam nostra vulnera aduersitatis velle remediare. di. Treñ. i. O vos omnes qui transitis p viā at. t vidē. tc̄. Attēdite inq̄ vos peccatores oia membra xp̄i ꝓp̄t vos vulnerata crudeliter. Caput p spineaz coronā. cor per lanceam. manus t pedes cū clauis. totum corpus virgis t flagellis.

Attēdite igit̄ t videte oculis o xp̄iani crudelissimā mortem quā innocēs xp̄s dei filius t virginis dilectissim⁹ passus ē. In capite propter spineam coronā. in oculis ꝓpter lachrimas. in facie propter alapas in manibus t pedibus ꝓpter plagas. in brachijs ꝓpter nimiā extensionem. in tybijs ꝓp̄t insolitā cōplicatōnē. in toto corpe ꝓp̄t variā pcussionē. in auditu ꝓp̄t cōuiciū clamoꝝ. in visu ꝓp̄t incōceptibilez derisionē. in olfactu abhoīabiliū sputoꝝ. in gustu multaꝝ amaritudinum. in corde multarū tribulatōnū. Respice ergo o hō in faciem xp̄i tui. Nam liberator tu⁹ creator t saluator pependit in cruce ad quem libet venientē paternalit̄ suscipiendus et osculandū. Aug. Caro medici factū ē medicamentū egroti. Attendite igit̄ t videte vos oēs qui transitis in tribulatiōibus t aduersitatibus p viam. si est dolor sicut q. d. non. ergo sustinete patient̄ modicuz ꝓpter me qz passus sum ꝓp̄t vos multa

℟ Tertio vulnera xp̄i t sanguis effusus nostra interiora letificat. Dum em̄ hō deuote recolatur fructū t vtilitatē xp̄i passiōis. singulari infusione gratie t deuotionis aia incipit iocūdari t dulcissimis vocibus exultationis deo gr̄as agere. In q̄ aia deuota comparat̄ cigno. q̄ est auis albissima. cui⁹ proprietas est ꝫm Ambrosiū in exameron. ꝙ appropinquās sue morti añ tres dies emittit voces dulcissimas t amenas. Cui⁹ rō est ꝫm Alber. Sāguis cigni ē dulcissim⁹ t purissim⁹. t in tali pūcto currit ad cor vt eū ꝓfortet quo ꝓfortato ad tātā dulcedinē voces amenas emittit laudis. Quis ista alba est aia sancta t deuota. q̄ ante mortē tertio die i statu gr̄e ex cōpassione amarissime mortis xp̄e corde debilitat̄. ad qō confortandū cōcurrit p infusam meditationē sanguis xp̄i dulcissim⁹ ex amore feruēti effusus. quo considerato deuot⁹ homo in voces laudis et

exultatiõis amenissimas prorumpit Ut igitur quilibet homo has laudis voces plenius modulari possit. attẽdat memorie passionis fructus. Scõm em̃ albertũ quilibet consequitur fructus vtilitates deuote recolens xp̃i passionem. Primꝰ est tam maxima gratia et pene remissio. ꝙ vtilius est homini sic considerare passionem: ꝙ̃ si per integrum annũ sexta feria ieiunasset. Secũdus ꝙ̃ si semel i hebdomada accepisset disciplinam per integrum annũ vsq; ad effusionem sanguis Tertius ꝙ̃ si per annũ semel in hebdomada psalteriũ legeret. Et Berñ. Quicũq; ex toto corde recordat xp̃i passionem recipit tres vtilitates. Prima talis purgatur ab omnibꝰ peccatis. Secũda ꝙ si nõ indigeat purgatõe pcrõr valde parũ est dño ob meritũ illius hois aliqs aias a purgatorio liberare q̃ alias ad magnũ tps essent purgãde. Tertia quoties spiramen ex ore illiꝰ hois egredit vt aerem resumit: totiens spũalr gr̃am recipit. Ecce q̃tas vtilitates q̃s cõsequitur et interiores ꝓsolatões Debz igr̃ hõ p̃istud sacrũ tps passiõis se ab oibꝰ exterioribus occupatiõibꝰ separe. ꝛ se deuote ad v̇bũ dei ꝛ ad alia q̃ repñtant xp̃i passionẽ disponere vt hos fructus ꝓsequi mereatur et vitam eternam.

In cena dñi Sermo. xliiij.

Uz dilexisset suos

qui erant in mundo. in finez dilexit eos. Joh. xiij. B

Phus. viij. ethi. vult. ꝙ amicitia ex triplicꝫ bono causat. s. vtili: delectabili: ꝛ honesto. Sz amicitia tñi ex vtili vel delectabili non est permanens et firma. qz fundamentuz vt sunt bona fortune. vt puta diuitie: possessiones: sanitas pulchritudo: non est stabile: sed transitoriũ. Jdeo nec amicitia in hmõi bonis est pmanens nec stabilis. qz cessante causa cessat ꝛ effectus. Solũmõ aũt amicitia ꝓtracta ꝓpt honestũ bonũ fm phm̃ vbi supra firma ꝛ pmanẽs est. iõ piculosũ ꝛ instabile q̃ꝫtum ad amicitiam ꝛ pacem dicit esse matrimoniũ ꝓpter diuitias ꝛ pulchritudiez cõtractum. qz vt habetur. ff. de donatio. inter virũ ꝛ vxorẽ. l. iij. Honestus amor pẽdit ex aio nõ ex lucro vel libidine. Luz ergo amicitia christi ad discipulos fuit ꝺ bono animi. scz virtutibus que dicuntur honeste. qz honestatem faciunt. ideo fuit pmanens et firma ꝛ perfecta necvnq̃ derelicta. qz charitas que deseri potest nunq̃ fuit vera. de peni. distin. ij. §. Jtez sine charitate. hoc etiam attestãtur verba thematis. ℭ Queritur cum eucharistie sacramentum sit donũ maximi amoris. quare in fine ꝛ nõ ante donabatur a saluatore. Ad quod respondẽdũ multiplex assignatur ratio. Prima est ꝓsideratio sacramentoz veteris testamenti. cum eniz ipsa essent in figura passionis xp̃i ꝛ fiendoz in passione. in passione autẽ debent terminari omia. non ante. ideo in fine cessantibus antiquis sacramentis alia sacramenta a christo instituí debebant. et maxime eucharistie sacramentũ. in q̃ omnia antiqua terminantur sicut in fine pfectissimo. Secundo in fine est instituruz pro valete. vt christus recessurus presentia corporali semper nobiscuz esset p̃sentia sacramentali. Tertio in memoriã passionis ꝛ immolationis christi. que nõ dũ erat exhibita sed instabat. Jdeo non añ sed tunc institutum est in solacũ ꝛ in memoriam sue passionis. Quarto vt opus maxime potentie ꝛ charitatis ostenderet quando magis putaretur infirmus ꝛ impotens: vt fuit tempore passionis. Nam magnũ opus potẽtie fuit mortuos suscitare. Sed maxime potentie ad quod creatura nullo modo potest attingere. scilicz vnam substantiam in aliam transubstãtiare. Quinto vt cum saluator noster vellet se tradere homini ad omnem consolationem. quia se dederat apostolis in solatium pro consolatione corporali se etiam voluit dare in edulium pro refectiõe ꝛ cõsolatione spirituali. ꝛ hoc magis conueniebat quando recessurus erat a mundo quia tunc magis indigebamus ipso. Et sancti apostoli magis indiguerunt tẽpore passionis quando christus ab eis auferendꝰ fuit presentia corporali. vt eo fortiores psisterent. vel si caderẽt citiꝰ resurgerent. quare passione imminente ad refectiõem mentis ꝛ cõsolatiõem data est ꝺ aduersitatẽ pellentẽ. D Sz queritꝫ sicut cibꝰ materialis cõtinue sumitur ad sustẽtatiõez corpis. an etiã ille cibus anime quottidie sit sumẽdꝰ in signũ amoris

Ad hoc rñdet scūs Aug. quasi ignorās mentes sumentiū. ⁊ habet de cōse. di. ij. quotidie di. Quotidie eucharistie cōio/nem sumere nec laudo nec vitupo. oībus tñ dñicis diebus cōicanduz horror. si tñ mens in affectu peccandi nō sit. Naz habentes adhuc volūtatem peccādi grauarī magis dico quā purificari. Gz querit glo. sup illo v̄bo affectu loco ꝓallegato. qñ dicis ꝙ mens sit sine affectu peccādi. ℜ Rñdet credo ꝙ qñ ꝓponit firmiter abstinere a quolibet mortali. nisi ergo ꝫ sit in ꝓposito nūc̄ dz accipe corp⁹ xp̄i. Debet ergo hō quotidie se p̄parare habilē et dignū ad su scipiendū eucharistiā. Unde Amb. Qui semp pecco debeo sp accipe medicinā. ⁊ ℜ Richar. i. iiij. sup sen. di. xij. Sicut in corpore fit quasi cōtinua depditio naturalis humiditatis ꝙ actōem naturalis caloris qua de cā oportz pluries cibū sumere ad restaurationē depditi ne depditio cōtinua mortem inducat. Sic cū ex corruptōe cōcupiscentie in nobis ⁊ occupatōne circa exteriora fiat depditio deuotōis et charitatis debemus pluries sumere hoc sacr̄m. per cuius sumptionez causaf̄ in aia spūale nutrimētū. nā quotienscūc̄z q̄s bona fide ⁊ humilitate cōicauerit facit deo gloriā. āgelis letitiā anime refrigeriū. ⁊ suiꝑi⁹ auget meritū.

Sequit cōtinuatio ⁊ expositio euāgelij. Heri dicebaf̄ quō xp̄s ꝓ nobis voluit vulnerari ex vera pietate. hodie discipulos informauit in humilitate. Et scōm ꝫ sūt tres ptes euāgelij. In p̄ma notaf̄ cōuiuiū sociale. in quo fraterni amoris ꝓfirmauit ligamētū ibi. Ante diem festū pasce. In secūda seruitiū manuale quo iterni lāguoris indicauit purgamētum. ibi. Surgit a cena. In tertia eduliuz saluta/re in quo supni valoris ordinauit sacr̄m ibi. Scitis quid fecerim vobis.

Quātū ad primaz partez

dicit euāgelista. Ante die festū pasce qui scz tor⁹ fuit celebris. q̄lis fuit dies. xv. lune q̄ p̄cessit eiusdē lunatōis. que tūc fuit vespa quīte ferie ante die passionis. in q̄ vespa debebat comedi agn⁹ paschalis ꝫm legem. Exo. xij. ⁊ tūc hec facta sūt q̄ post dicenf̄. Sciens ibs nō tūc p̄mo: ⁊ ab instanti cōceptōnis. hoc aūt hic exp̄mif̄ vt oñdaf̄ scienter ⁊ volūtarie ad passionez venisse. qz venit. i. iam instabat hora eis a patre ordiata. ad hoc vt trāseat ꝙ passionem ⁊ mortē ex hoc mūdo miserabili ad p̄rem ⁊ glriaz. Cuz dilexisset suos supplevere. q̄ erāt i mūdo. i. in mūdi statu. sicut apli. in finem. i. ad mortē dilexit eos. i. in tantū ꝙ illa dilectio traxit eum ad mortem. qui est finis oīm terribiliū. iij. etbi. Et cena facta. i. iam pacta ⁊ aliq̄liter consūmata quo ad agnū paschalē. cū diabolus iam misisset ꝙ suggestionē in cor iude qui erat filiꝰ symonis scarioth̄is. i. de vico dicto scarioth. vt traderet eū. Et nota ꝙ sexta die ante pasca qñ maria effudit vnguētum sup caput xp̄i suggesserat diabol⁹ illā traditōem. ⁊ hodie fortiꝰ impsit vt eum traderet in manꝰ iudeoz. sciens ibs qz oīa dedit ei pat. in manꝰ. idest potestatē suam. ⁊ sciens qz a deo exiuit tanq̄z cōsubstātiaf̄ filius. ⁊ ad deū vadit vt ad suū terminū. Exiuit cm̄ a deo eum nō deserens. ⁊ ad deū vadit: nō suos relinquēs. ꝫ sp eos ad bonū finē dirigens. Et Moraliꝛ. Saluator nr̄ transitur⁹ de hoc mūdo ad patrē sciens omnia. nouit etiam discipulorz suorz fragilitatē: ⁊ oīm xp̄ianorz sequentiū pre huius mūdi iter ꝓgentiū ad celum. Jō more p̄ij patris filijs suis ꝓuidit de viatico sui corporis p̄cioſi ⁊ sanguinis: mediāte quo roborati possent potenter p iter huius mūdi venire ad eternam quietē ⁊ beatitudinē. Nā vt dicit Auicēna. i. cauō. c. iiij. ⁊ in tractatu de regimine iter agentiū. Necesse est ꝙ hij qui iter agūt in hyeme ꝙ nō eant vacui: sed sint vino p̄cioso potati ⁊ assaq̄ carnibus saciati. Cuius cām assignat. qz tempore magni frigoris calor naturalis retrahitur ad interiora. Sic igit̄ stomachus esset vacuꝰ de facili calor naturalis posset extingui. sicut accidit de lumine lucerne in q̄ defecit oleū. Et qz vinū hz calefacere: ⁊ assate carnes magis nutrire. qz magis sapide cum decoquātur in humido ꝓprio. Jdeo p̄dicta sunt optime ābulantibus necessaria. Exemplū huius habemus Exo. xij. in filijs isrl̄ qui cū p̄cipiēte deo exire debebāt egyptū. p̄cepit vt renes suos accingerēt ꝓ maiori expeditōe vie. ⁊ baculos haberent in manib⁹ vt peregrini. ⁊ agnū anniculū igne assarēt et festināter comederēt. Sic saluator noster verus agnus imaculatus igne charitaq̄

in cruce assat⁹ ad nr̃az roboratione̅ ⁊ cō/
fortatōez. i hostia ꝓsecrata mistrat cū to
ta deitate cōicātib⁹ nec min⁹ nec mai⁹: ꝟ
tor⁹ xp̃s nat⁹ de v̄gine pass⁹ ⁊ sepultus
resurrexit ascēditq; in celū ⁊ sedet ad dex
terā p̃ris cū tota d̄itate. Ām amb. d̄ ꝓse.
di. ij. oīa. In hostia ꝓsecrata ē tota d̄itas
vere illd̄ corp⁹ qd̄ sumptū é de v̄gine. qd̄
passū. qd̄ sepultū. r resurrexit ⁊ ascēdit i ce
lū ⁊ sedet ad dexterā p̃ris. cui⁹ v̄tute per
agere possum⁹ viā hui⁹ vite: ⁊ expedite
exire d̄ manib⁹ īimicoꝝ ad celestē patriā
℣ Et iō digne volēs ipm corp⁹ xp̃i su/
mere: necesse est vt habeat spūalit tria re
q̄sita ad esum agni. i. corpis xp̃i. q̄ figura
ta fūt in alijs trib⁹ necessaria ꝑ esu agni
paschalis. s. renū accinctōe. baculi portā
tōe ⁊ pedū calcitratōe. In q̄bus trib⁹ mi
stice tria signātur. s. Mētis puritas. Fi/
dei firmitas. Volūtatis charitas. Nul/
lus em̄ hoīm ad hoc sanctissimū accede/
re dz sacm̄: nisi fuerit prio bñ purgatus
ab oībus īmūdicijs scelerū. Nume. xviij
Qui mūdus est in domo tua. i. i eccl'ia ve
scetur pane illo. i. corpe xp̃i: alias nullus
Debz em̄ hō primo mentē purgare ab oi
p̃ua affectōne. Jere. iiij. Laua a malicia
cor tuū. Nā si ign⁹ naturali īstictu post
q̄ coiuit cū ꝓpria cōiuge nō capit cibuz
nisi prius lauerit se tanq; rem fedā fecerit
quō miser pctōr q̄ vtiq; rone ⁊ multis pec
catis se implicauit. ⁊ si nō ope ꝓpleuit: ni
hilomin⁹ praua affectione mētē fedauit.
audet cibum istum sacratissimū sumere:
nisi p̄mo fuerit aliq̄ lacrimarū ꝓfluēte ex
amara pn̄ia purgat⁹. Dz etiā q̄nq; sens⁹
purgare. oc'os ab impudico aspectu ⁊ illici
to visu. Aug. Nō dicat q̄ vos hr̃e aios pu
dicos: si habeat oculos impudicos. i. va
gos. qr impudic⁹ ocul⁹ impudici cordis
est nūci⁹. Volēres igitur accedere ad mē
saz d̄ni p̃m Jsiō. nō sint vagi oculis. nō
effreni lingua aut petulātia. fluido gestu
nō incedāt: ꝟ pudorē atq; verecūdiā mē/
tis simplici habitu incessuq; oñdāt. Sic
etiā oēs nr̃i sensus purgādi sūt: ⁊ oīa mē
bra corpis: os: man⁹: pedes: restringendi
sūt. Et h̄ signat in figura i eo q̄ p̄cipie/
bat volēti comedere agnū q̄ esset accin/
ct⁹ renib⁹. i. cast⁹ ⁊ mūdus. Lu. xij. Sit
lūbi vr̃i p̄cincti. Qd̄ exponit gre. di. Lū/
bos em̄ p̄cingim⁹ cū carnis luxuriā p cō
tinentiaz coartam⁹. Figurat eucharistia
etiā in pane ppitiatōis. q̄ ꝓsecrat⁹ dñō a
mūdis solis comedebat. Quare vt ha/
berur. i. Re. xxi. Cū dauid fugeret p̄secu
tōez saul venit in nobe cū pueris. i. famu
lis suis ad achimelech sūmū sacerdotem
petēs panē. Qui quesiuit si mūdi essent
pueri sui maxime a mulieribus. Et rñdit.
equidē. si de mulieribus agit cōtinuimus
nos ab hēri ⁊ nudiustertiaq; rñ egredieba
mur. ⁊ fuerūt vasa. i. corda puerorꝝ sctā: ⁊
dedit eis sacerdos panē sctificatuz. Sic
hō volēs euadere mortē eternā ⁊ fugere
dyabolū dz cū pueris. i. recollectis oīb⁹
sensib⁹ intrare eccl'iaz. ⁊ cōfitēdo ⁊ dolē/
do se purgare de oīb⁹. ⁊ spāliter pctō car
nis. ⁊ etiā ob reuerētiā tāti sacramēti ab
stinere p̄ri⁹ ad aliquot dies a ꝓpria vxo
re. vt d̄r de ꝓse. di. ij. Dis hō. Et tūc cum
oīa fuerint mūda cor man⁹ pedes ⁊ oñs
sensus. deuote ⁊ reuerēter dz petere a p/
prio sacerdote panē ppiciatōis. s. eucha/
ristiā: qd̄ interp̄tat bona gr̃a. qr gr̃az no
bis donat ⁊ ppiciatōez nobis impetrat
⁊ remissionē oīm pctōꝝ. s. venialiū. Ām
gre. in omel'. paschali. Prouidēs em̄ no/
bis xp̃s hoc sacm̄ salut. qr nos quotti/
die peccam⁹: ⁊ ille iam mori nō p̄ot. per
istud sacm̄ remissionē pctōꝝ ꝓseq̄mur.
℣ Sed circa hāc figurā q̄runtur duo:
Primo an sacerdos dās hoc sacm̄ pcā
ti peccet. sciēs cōicantē esse in pctō morta
li. Et videt q̄ sic. nā medic⁹ mortal'r pec
caret q̄ scienter daret medicinaz infirmo
qua eēt interficiēdus. ℣ cū ḡuior sit mors
spūalis q̄ corpal': multo fortiꝰ sacerdos
mortal'r peccat qñ ponit ipm̄ in ore ipsi⁹
quē sit esse i mortali pctō. Cōtra de ꝓse.
di. ij. Nō p̄hibeat dispēsator p̄igues r̃e
i. pctōres ꝑm glo. mēsaz d̄ñi māducare.
Jr̃ē. i. q. i. Xp̃s q̄d fecit nobis q̄ tradito/
rē suū tanta patientia ptulit. vt ei p̄mam
eucharistiā ꝓfectā manib⁹ suis ⁊ ore suo
ꝓmēdatā sicut ceteris ap'lis traderet. q̄st
d. In hoc exemplū nobis reliq̄t. Rñdet
Richar. m. iiij. sup mgr̃m di. ix. ⁊ distin/
guit q̄ ille quē sac̄dos scit eē i pctō mor/
tali: aut nō petit sibi eucharistiam dari. ⁊
tūc sacerdos dando peccaret. aut petit: et
tūc distinguit. Aut suū pctm̄ mortale est
occultū aut manifestū. Si manifestū: tūc
sacerdos sibi dādo peccaret. qr legittimā
ꝫ eū hz exceptōez quā sibi publice obijce
re p̄ot. ⁊ accipit hic manifestū nō ꝓ oñi

eo qđ ꝑbari pōt: qđ magꝭ ꝑpe dr manifestabile ꝙ manifestū Vñ si sacerdos sciret prochianū suū eē in crimie qđ legitime possz ꝑbare: ita ꝙ illđ crimen scirent duo cūeo vl tres testes p qs đ ꝑbare posset ñ ꝓpt đ deberet eucharistiā illi negare i ꝑublico petēti. qr iā inferret sibi penā añ crimis ꝑbatioez. qđ fieri nō dz. xi. q. iij. cor. ꝙ. ℔ Sz accipio hic manifestū p notorio. Est autē pctm notoriū seu persniam seu p ꝓfessionē factā in iure aut euidētiā rei q aliq̄ tergiuersatōe celari nō ꝑt. ex de coha. cle. c. vl. Si aūt pctm suū e occultū: aut petit i occulto. t tūc sacdos sibi dādo peccaret: qr hz ꝯ cū legittimā exceptōez quā ei in publico obijcere possz. t ipz monere dz ne petat i publico. vt hī de ꝓse. di. ij. nō ꝑhibeat. Aut petit in publico: t tūc sacerdos tenet sibi dare. qr ꝯ eū nō hz legittimā exceptōez quā ei i publico obijcere possit. extra de offi. iudi. or di. si sacerdos. Ad argumētū dico ꝙ nō e simile. qr talē medicinā negare infirmū nō infirmaret. nec ppm scādalizaret: nec aliqđ p̄iudiciū bono cōi faceret. qđ fieret si iudici liceret punire vel aliū diffamare p sua volūtate iudiciario ordine ꝑtermisso. Quert secūdo an ꝓpt aliqd qđ nō est pctm: ſ alias naturaliter īmūdū teneatur hō abstinere a susceptōe hui⁹ sacramēti. vt puta īmūdicia menstruor aut semissui: q reputabant īmūdiſm legē. Et videt ꝙ nō. qr si ꝓpt aliqd maxie ꝓpt mēstrua. ſ hec nō ꝑhibēt mulierē ab huius sacramēti susceptōe. di. v. ad eius. et a simili nec semifluo. Cōtra. ꝑiugalis cōcubitꝰ sine oī ipctō fieri pōt. ſ añ eucharistie sūptiōez aliquot dieb⁹ ab vxoribꝰ ꝓprijs est abstinēdū. de ꝓse. di. ij. ois hō Ergo est aliqd aliud a pctō ꝑhibēs huius sacramti sūptōez. ℟ Ñder mgr rich. in. iiij. sup mgrm di. ix. ꝙ ꝓpt aliqd qđ nō est pctm tenet aliq̄ hō abstinere a susceptōe hui⁹ sacramēti ꝓpt ordinatōem eccl'ie. q̄ ꝓpt sacramēti reuerētiā ordinauit hoiem aliq̄ debere abstinere ꝓpt aliq̄ q nō sūt pctā. eo ꝙ ipediūt vel minuunt reuerentiā q dz obseruari in hmōi susceptōe. cuiusmodi est nocturna pollutio ꝓueniēs ex crapula vl ex īmunda cogitatōe q precessit in vigilia. q crapula vel cogitatio si mortalia pctā fuerūt: vel probabile dubiū est. vtrū fuerūt: tūc pollutio ex eis ꝓueniēs ꝑhibet de necessitate huius sacramēti susceptōez. Si aūt certū e ꝙ nō fuert nisi pctā venialia: tūc illa pollutio nō ꝑhibet nisi de ꝯgruitate. Si āt ꝓueniat ex nature supfluitate vl infirmitate non credo ꝙ ꝑhibeat. Et hec ꝑbari pūt p hec q dicunt dr. vi. Testam ētum. Probabile etiā piculū vomēdi ꝑhibz susceptōez huiꝰ sacramēti. Et de similibus simile iudiciū hr̄. Et pōt dici q̄si p q̄ndā appropriatōez ꝙ p̄dicta minuūt reuerētiā q dz obseruari in susceptōe huiꝰ sacramēti. rōne speciei ꝓsecrate. Et qr reuerentia q debet corpi xpi exigit vt ipe suscipiens diligēter recogitet qđ accipiat. qđ infantes t furiosi facē ñ pūt: nō talibꝰ dari nō dz. Si tñ furiosus q̄ndq̄ ad debitū sē suz reuertet: petēs in tali statu sacm: sibi pōt dari si non timeat ꝙ ꝓjciat. Ad argumētū in oppositū ꝙ īmūdicia menstruor nō ꝑhibet mulierē cōicare. qr est īmūdicia pure natural'. Si aūt vt dr ibidē ex veneratōe mag pape non ꝑsumit laudāda est: ſ si pāpa nō est iudicanda. Sili mō pt dici de illa infirmitate q Leuit. xv. dr fluxꝰ semis. ℣ Secūdo volēs accedere sacm dz hr̄e firmā fidē t solidā nihil hesitās t deuote postulare Jaco. i. Postulet in fide nihil hesitās. Licz em̄ sensus hoīs in susceptiōe huiꝰ sacramēti nihil aliud sentiāt nisi spēs panis. tñ decipiūtur oēs ꝑter auditū q̄ ꝛe assentit ei ꝙ dr. hoc e corꝑ meū. ℔ Hoc e pulcre figuratū in velamie Jacob t pia decptone Ysaac Gen. xxvij. Nam Jacob gerit typū huiꝰ sacramēti. in q verū corpus xpi sub panis accidētibꝰ occultat'. Et sau vero gerit typū forme visibil': ſ Ysaac gerit typū sensus hūani: q oīs stupore cōcutit' in h sacramēto. Qđ etiā b ñ figurat' i stupore Ysaac. de q̄ dr. Expauit Ysaac stupore vehemēti: t vltra ꝙ credi pōt admirās ait. Quis e ille q iā dudū cappā venatōez attulit mihi: t comedi ex oībus ꝑus ꝙ tu venires. In quo mistice exprimit stupor t admiratio sensꝰ hūani quia hō ex tor merito ex h magno stupore cōcutit' ꝙ aīa deuota prīꝰ p fidē īuisibilē t spūalē refectōez i isto sacramēto p inēnā deuotōez reficit': ꝙ gustꝰ corꝑal' p formā speciei sensibil' imutet'. Sz q̄ritur quare xps voluit sic specie aliena velari: t a chri stianis māducari. Dico ꝙ potissīa causa

est meritū fidei. q; ſm ℣re. Fides nō hz meritū: vbi hūana rō pbet experimentuz Nā sic culpe demeritū cepit a falsa credulitate diaboli suggerētis hoi cibū mortis ista decuit vt hois meritū incipet ex hoc p credit verbis xpi de cibo vite. cū dic̄ h̄ é cor pus meū. Jn signū hui⁹ dixit dñs thome Quia vidisti me tc̄. beati q nō. tc̄. ℟ Legit de sancto Ludouico rege francie. q dū quadā die missaz audiret solennia vocat⁹ in ecclia p quendā militū suoz de uotū venire ad altare alteri⁹ sacerdotis si vellet sic ideꝫ miles videre xp̄m in forma pueri. Dixit rex q̄ non. Addēs verbū ma xime fidei ac relatiōe dignū. q̄ si sār̄ re tro me stantē dñm iesum xp̄m sic fuit i pa sceuē in cruce nollē me vertere vt eū carna liter aspicerē. ex eo q̄ meritū fidei amitte rē. Hoc iō dixit. q; sacerdos cui⁹ missā au dierat etiā iā cōsecrauit. t ꝓpter hoc veruz corp⁹ xp̄i ibidē eē nō dubitauit. Et de hu gone de sancto victore legit̄ q̄ longo tpe orauit vt posset videre xp̄m in hostia cōse crata. Et dū quadā vice missaz diceret⁹ Agn⁹ dei aperuit se hostia t exiuit puerulus formosissim⁹ sedēs ante eū in patena cui⁹ visione indicibilit̄ cōsolatus: extra se rapiebatur cū puero deliciose solaciando Cui puer tandē ait. Hugo comede me. cui hugo. t quo ausu amantissime dñe audeam te comedere t dentibus meis dilaniare. Cui puer. nisi manducaueris me n̄ habebis vitā in te. tunc Hugo orauit di. O dñe si sic fieri est necesse: oro te vt abscondas vultum tuū amantissimū a me. t tūc abscondit se sub forma panis di. Hugo. q; me videre nudū voluisti extunc meritū fidei de illo sacramēto in te euacuasti. Diceret forte infidelis quō possum credē illā transubstantatione q̄ panis trāsubstātiat̄ in corp⁹ xp̄i cū sit ꝺ̄ naturaz. Dico q̄ lz sit ꝺ̄ naturā. nō tñ é ꝺ̄ diuinā potestatē q̄ maior est natura. qđ ꝓbat̄ sic. Nā de⁹ é agens i cui⁹ virtute est oīe possibile. creatura esse vel nō eē quare vnū i aliud p̄t cōuertē t nō esse in esse. t esse i nō esse. Sed maiꝰ é de nō esse ad esse ꝓducere aliquid q̄ esse in esse cōuertere. ſ de⁹ fecit primū. q; oia de nihilo creauit. q̄re t secundū p̄t facere. Hoc patet naturali exēplo. Natura ei i ai alib⁹ naturaliť cōuertit pticulariter: saltē subam i subam. sic alimētū i substantiā alitī. ij. de aia. Quare ēt autor nature non posset. imo plꝰ t maiꝰ pōt qđ est totā substantiā ꝙuertere in aliā totā substantiā. Patet etiā hoc exēplo scripture. Nā terra cōuersa est in carnē in hois creatione. Gen. iij. Et vxor Loth respiciens ꝺ̄ dei mandatū cōuersa est in statuā salis. Gen. xix. Et virga moysi in serpentē. et serpēs iterꝫ i virgā. Exo. vij. Et xp̄us mutauit aquā in vinū i ꝙuuio Johis. ij. Et plura alia exēpla hoc posse fieri ostēdunt. Quare nullo mō est negandū: ſ firmiter credendū. ℣ Tertio volēs accedē sacrim dz h̄re affectionē charitat̄ t desideriū Isa. xxvi. Memoriale tuū i desiderio aie tue. Dicūt medici. fastidiū. i. vitiositatū est signū certū male digestōis prioris nutrimēti. Un etiā plures causant̄ egritudines si cib⁹ sine desiderio sumat̄ Un Auic̄. i canō sen. iij. c. vij. Dēs q̄ sanitatē h̄ revolūt nec comedāt nec bibant: donec certū h̄uerint desideriū. t stomachus t supiora intestina a p̄mo nutriēte euacuata fuerint. Sic certe maximū signum male dispositiōis hominis est q̄ a morbosis nutrimētis crimi nū nō adhuc est bene mundat⁹ si nō habz desideriū charitatis ad hūc cibū corporis xp̄i ſ fastidiū. vñ cauere dz ne panē illum suauissimū suscipiat nisi prius bene iterꝫ cor mūdet a prioribus carnalib⁹ cibis peccatoz. q; si bene purgat⁹ fuerit cibus iste h̄ebit iuxta desideriū saporē omis delectamenti Sap̄. xvi. Panē de celo dedisti eis dñe. oīe delec̄. tc̄. Quare merito in manna figuratur. De quo Nicolaus de lyra. Numeri. xi. q̄ habuit triplicem saporem vn⁹ erat naturalis: t ille erat quasi sapor mellis. Exo. xvi. ali⁹ supnaturaľ: t hic duplex. q; bonis sapiebat put volebāt. Sapiebat ei vt pisces cū desiderabāt pisces vt carnes cū ꝺ̄siderabāt carnes. t sic ꝺ̄ aliis magꝫ descēdēdo. Et hoc é qđ Sapie xvi. dr. Dulcedinē tuā quā in filios habes oīndebas. deseruiēs vniuscuiusq; voluntati. ad qđ ꝙ̄q; volebat ꝙuertebať. Et eadē rōne malis erat insipid⁹ q̄ de natura sua erat dulc̄. Un legit̄ Nu. xxi. q̄ q̄n filij israel ꝓfecti sunt de monte hur. p viā q̄ ducit ad mare rubrū: tedere cepit itineris et laboris ꝓpter deuiationē magnā a recta via. t ceperūt murmurare ꝺ̄ deū t moysē: dicētes. Cur eduxisti nos de egipto vt moreremur in solitudine. Deest panis. nō st aque: t aia nr̄a iā nauseat sup cibo illo le-

uissimo. Quãobrẽ misit dñs in ppl'z igni tos serpẽtes q̃ ꝑm aliq̃s volãtes p aerem emittebant scintillas ardẽtes ⁊ populuz mordebãt ⁊ icẽdebãt. Pro q̃ orauit moy ses ad dñm: ⁊ d ñs miserꝯ iussit ꝺpẽtẽ fie ri eneũ: ⁊ erigi in signũ. quẽ cũ ꝓcussi aspi ciebãt sanarent. Sic ad ꝓpositũ populo xp̃iano in deserto hꝰ mũdi vagãte: ⁊ vti/ nã nõ a recta via moꝛ̃ꝝ ⁊ iusticie errã te. dñs deꝰ ꝓuidit de cibo suauissimo ⁊ sa pidissimo aĩe iuste ⁊ deuote: q̃ hz aĩaz plꝰ oĩbus spũalibꝰ alimẽtũ reficẽ ⁊ letifica/ re. Quia ꝑm mgr̃m. iiij. sen. di. viij. c. vlt. Sicut panis pre ceteris cibis corpꝰ refic ⁊ sustentat. ⁊ vinũ letificat hoĩem atq̃ in ebriat. Sic caro xp̃i hoĩem interiorẽ plus ceteris gratijs spũaliter reficit ⁊ saginat. Hic aũt cibꝰ malis nõ sapit. qz malis cor ruptionibus pctõꝝ plenis sape nõ ꝓsit hu iꝰ cibi dulcedinẽ. i. ad Corꝝ. ij. Animalis hõ nõ ꝓcipit q̃ dei sũt. Stultitia em̃ est illi ⁊ ñ põt intelligẽ. spũalis ãt oia iudicat. Est ꝺ eis sic de infirmis q̃ dulcia amara iudicãt Hi qñ ꝓcepto eccle artant semel dũtaxat cõicare in anno impatiẽtie ⁊ indeuotiõis oñdunt signa murmurãtes ꝯ diuinã ordi nationẽ ⁊ ꝯ sacerdotes: ⁊ sic qñq̃ indeuo te ⁊ sine charitatis desiderio accedũt. q̃/ obrẽ deꝰ ꝯ tales imittit serpẽtes ignitos. s. mlt̃as corpis tribulatões. vt ẽt ꝓtactũ ẽ ⁊ nisi ꝓcibꝰ deuotoꝝ: ⁊ spãlit̃ merito passi onis xp̃i saluarent̃ perirẽt eternaliter.

Secũda ꝑs iqua notatur

seruiciũ manuale. ibi. surgit ⁊c. Ut enim saluator noster discipul̃ suis vere hũilitat̃ traderet exẽplum surgit a cena sedẽtibus discipul̃. ⁊ qz ministrare volebat deponit vestimẽta sua. nõ oĩa: ꝫ solũ illa quoꝝ de positio erat expediẽs ꝓ lotione facienda. Et cũ accepisset lintheũ ꝓcinxit se: vt essz expeditior ad lauandũ: ⁊ lintheũ accepit ad pedes tergendũ. demũ misit aquaz in peluim ⁊c. Uenit g̃ ꝑm Aug. ad petrum primũ tanq̃ ad ꝓncipẽ apl'oꝝ q̃ ad tã hu mile obsequiũ a xp̃o dño suo ⁊ magistro suscipiendũ stupefactus est. seruiciũ recu/ sauit dicens. dñe ⁊c. q. d. Dñe rex regum tu qui es filius ꝺi viui. magister ⁊ doctor me⁹ mihi miseroꝫ ⁊ indigno famuloꝫ ⁊ di/ scipulo tuo vis lauare pedes immundos dignissimis manibus tuis. q̃bus oculos cecoꝝ aperuisti. leprosos mundasti. surdos curasti ⁊c. q. d. hoc nullo mõ ꝺz fieri.

Moraliter. qz pñs statio aĩalis ẽ ⁊ plebe diuersoꝝ statuũ congregata. spec tantia ad debitã policiã cõitaq̃ tractabo: qz vt hr̃. C. de veteri iure enucleando. l. tã ta. §. ꝺriũ autẽ. Multo vtilioꝰ ẽ pauca y/ donea effundere cũ ꝫ multis iutilibꝰ hoĩes ꝓgrauari. Et Boe. in de disci. scol'. Succi cta veritas lz voce sit tediosa: nõ tñ oĩno infructuosa. Et iõ magni ꝓncipes ⁊ peri tissimi viri vt aliq̃d vtilitatis ex sermoni/ bus colligerẽt dignati sunt sciam audire ⁊ doctrinã: vt exauditis meliꝰ seipos ⁊ a/ lios regere possent. Uñ sapiẽs. Audiẽs sapiẽs sapiẽtioꝛ erit: ⁊ intelligẽs guberna cula possidebit. Quare quidã iurisperitꝰ vt ꝺz. ff. de fideicõmiss. lib. apud Julianũ dixit. Si alterũ pedẽ in sepulchro haberẽ adhuc discere vellẽ. Et beatꝰ Augu. vt re citat̃. xxiiij. q iij. si habes. Senex a iuue/ ne et eps tot annoꝝ a collega nondũ ãni culo patꝰ sum doceri. nulla em̃ etas sera ad discendũ. ff. vbi s. Ex his datur doctri na cuilibet seni ⁊ iuueni. inscio ⁊ prudẽti. ꝙ postposita oĩi iactãtia magne eloquẽ tie: potentie: prudẽtie: senectutis: experien tie: libenter verbũ dei etiã a minimo audi at patiẽter: qui dũtaxat vera ꝓdicat ⁊ er/ ronea nõ imiscet. Quia vt ꝺz Lu. x. Qui vos audit me audit: ⁊ q̃ vos spnit me sp/ nit. Exemplũ habemꝰ in discipulis xp̃i q̃ in cena attenti fuerũt doctrie xp̃i. ⁊ oĩ cuz reuerentia ad affectum deduxerunt. iõ sur gẽte xp̃o ipi etiã surrexerũt: ⁊ iubẽte ad lo tionẽ sederunt. Et petrus vt xp̃i voluntа tem impleret q̃ primo recusauit ꝓpter re/ uerentiã dñi lauare pedes: tandem caput manus ⁊ pedes obtulit. vt perfectam ciꝰ obedientiam ostenderet. ¶ Sic ⁊ xp̃i fideliũ perfecta est obedientia ⁊ imitatio discipuloꝝ cum iubente magistro veritat̃ non solum pedes corporis politici. veruz etiã caput ⁊ manus exhibẽt humilit̃ cor/ rectiõi ⁊ lectioni. In corpe autẽ politico vt singula singulis correspõdeãt sunt ꝑsula res: vt caput in regẽdo. Milites vt ma nus in defendẽdo. Populares. vt pedes in seruiẽdo. Nã ꝑm Ysi. li. xi. Caput ẽ a ca piẽdo dictũ eo ꝙ oĩs sensus ⁊ nerui inde initiũ capiant. Caput est sedes sensuũ ꝓn cipalium ⁊ origo oĩm organoꝝ sensibiliũ animalis ⁊ eorum rectiuum. Quattuor nãq̃ in compositione capitis principalit̃

ꝓcurrūt.vincet durozꝫ ossiū fortitudo.me dulle cerebri plenitudo.carniū exterioꝝ nū paucitudo.capillozꝫ etiā ꝛ nernozꝫ multi tudo. Illa em̄ ꝓcurrūt in ꝓpletōe ꝛ ꝓpoſi tōne capitis ꝙm Cōſtantinū. Per caput nāq; licet gñaliter oīs ſupioꝝ ſignari poſ ſit.ad pñs tñ ſignat ꝓſularē quēlibz qui rōne prudētie ꝛ diſcretōis ponit cū aliis ad regimen totius corporis politici. In iſtis nāq; oīs ſenſus ꝛ itellect⁹ diſcretio nis ꝓ vtilitate cōitat̄.vt cōitas bñ ꝛ or⁊ dinate regat̄ habere dz initiū.i. Reg.xv Caput in tribub⁹ iſrl̄ fact⁹ es. Dz q̄d ꝓ culdubio ad hoc elect⁹ dz hr̄e ossa fortitu dinis ꝛ ꝓſtātie.multā medullā mititudi⁊ nis ꝛ demētie.paucā carnē carnalitat̄ et laſciuie.neruos dilectōnis ꝛ amicitie.ca⁊ pillos exterioris honeſtat̄ ꝛ decētie. Ca put em̄ quā ꝙ duꝫ exteri⁹ appeat:nr̄taz tū hz interi⁹ medullā. Dz ꝓſulares da⁊ to ꝙ appent̄ ꝓtēdere debeāt duriciā ſeue ritat̄:ꝛ ſp gerere cōſtātiā ſolide firmitat̄ in ꝓſiliādo.dz tū intus affluere medulla mollis ꝛ tenere pietat̄.indifferēter oīs accedētes eū in cauſis clementer audire. nec paupi nec inopi viā adeūdi ꝓcludere Uñ.ff.de offi.ꝓſi.l.obꝭuādū. Obꝭuādū eſt ius reddēdi vt in adeūdo q̄dē facilem ſe ꝓbeat.ℜ ꝛtēni ſe ñ patiat̄. Uñ Areſt. in epla ad alexādrū docēs q̄liter q̄libet re gens debeat regere dicit. Rege ſup eos cū bonitate ꝛ exaudi eos cū benignitate qz ſi feceris oēs erūt tibi ſubiecti ad tuū bñplacitū ꝛ p̄ceptū.ꝛ p amorē quē habe būt in te dñaberis in eis pacifice cū triū⁊ pho. Dz etiā hr̄e capillaturā honeſtat̄ ꝛ paucitudinē carnalitat̄ i.habere graui⁊ tatē i moriḇ⁹.nec ꝙbis nec factis more iu uenū eſſe laxus: ne cōtēptibilis habeat̄ Nimia em̄ familiaritas parit cōtēptuz Uñ.ff.vbi prius. Ex cōuerſatōne equali cōtemptio dignitat̄ naſcitur. Debet etiā eſſe dur⁹ in cōſtantia ꝛ firmus:ne ira vl̄ auaricia vel inordinata dilectōe deuiet a ꝛitate:ℜ qz inſtū eſt hōeſtū ꝛ vtile dicat nec amicū nec inimicū aliter ꝙ debeat ꝓ⁊ ferat. Uñ Aug.ꝛ allegat̄.xi.q.iij. Qui⁊ cūq; aut ꝓſanguinitate aut amicitia vel hoſtili odio vl̄ inimicitijs in iudicādo du citur.puertit iudicium xp̄i q̄ eſt iuſticia.ꝛ fructū illi⁹ vertit in amaritudinē dāna⊽ tōnis. Debet etiā eſſe ꝓſtans ꝛ fir mus ne ſecreta conſilij manifeſtet. Eccli xxxix In abſcōditis ſuis ꝓſiliabit̄. Uñ vegeti⁹ li.i.de re mili.c.i.ait.ꝙ metellus interrogat⁹ q̄ poſtrema die factur⁹ eſſet tunicā inq̄t meā ſi eloq̄ poſſz cohercerē.ſ. ne diceret alijs. Putāt nāq; aliq̄ poſſe ce lare i alijs qz in ſeip̄is occultare nō p̄nt ꝛ iō occulta ſepi⁹ pādunt̄ qz cedet cōtra ti in detrimētū. Lu.xij. Nihil occultū qz nō reuelet̄. Uñ iſti aſſimilant̄ Mide re gi.ꝛ q̄ Ouidi⁹ li.xi.imetha. Midas em̄ rex inter pan ſatirū deūq; pecudū ꝛ phe bū q̄ de muſica diſputabāt:ꝛ phebꝰ cum cythara.pan ꝙo cū paſtorali inſtrumēto canebat fact⁹ iudex fuit.ℜ cū oīs audiē⊽ tes magꝭ ꝓbaſſent phebi melodiā cytha redi.iſte ſol⁹ pan meli⁹ cecinſſe iudica⊽ uit.ꝓpt̄ qz indignat⁹ phebꝰ aures aſi⊽ ni ſibi dedit.q̄s cū crinib⁹ mitris ꝛ pānis rubeis diu celaſſet tandē cōfidens ſeruo ſuo hoc reuelauit.firmādo iuramēto ꝙ factū dñi alteri nō reuelaret. Tandē iſtꝛ dicere ſūme appetēs ꝛ celare nō potens foueā ꝓfūdā fecit.in cui⁹ fundo iſtud q̄ſi murmurādo dixit.ꝛ tādē ſra opuit: ꝛ ſic ſe celare ſecretū dñi eſtimauit. Dz q̄d ꝓ certo.ꝛ illa fouea arūdo orit̄:ex q̄ cū q̄dā paſtor fiſtulā caſu faceret:nihil aliꝛ cane bat niſi ꝙ rex midas aures aſininas ha⊽ beret. Et ſic vñ iſtud fuit celādū credituz factū eſt poti⁹ publicatū. Sic aliq̄ accep ti ꝓ regimīe reipublice ꝛ ad loca prudētū locati.qz ex inſipiētia iudicāt ſepe aſinine bonū mlaū:ꝛ ſiniſtrū dextrū: ꝛ ecōuerſo iō puniūt̄ a deo ꝛ mores eoꝝ aſinini eſſe cōprobant̄. Hij ꝓpa facta nō celāt neq; alia.ꝛ dū credūt dictū ab eis nō publica ri:ꝛ q̄ſi ſepultū in terra publice cantat̄ et publicat̄ in platea. Eccli.xxij.dr. In au ris⁹ inſipientiū ne loq̄ris. Nō em̄ poteſt diligere niſi q̄ eis placet. Nec oīa ſi nō iu ſte ꝛ legitime facta ſūt in ꝓſularib⁹ ſunt ꝓ ꝓfeſſionē ꝛ ꝓtritōez abluēda ꝛc. ꝓ

Secūdo i corpe politico militares ꝛ no biles in defendēdo ꝓpant̄ manib⁹. Nā ſicut man⁹ i corpe hūano ꝙm ꝓmērator⁊ i ethi.eſt ad repellenda nociua.ad pcutiē da infeſtātia.ad attrahēda neceſſaria. et ad ꝓſeruāda ꝛ ad defendēda oīa mēbra: Sic militares i republica:vt rēpublicam defendant dñi tꝫ hoſtes pugnare:ꝛ ꝓ ec cleſia ꝛ ſalute ꝑnapis ſe exponere mor⁊ piculo. C.q̄bus vt dignis.l.vl. Ad hoc em̄ eligūtur:vt dr in ꝑn.i hyſtoria roma

nor. Cōdita nāq̄ ciuitate a romulo quā ex noīe romā vocauit mille pugnatores elegit q̄s a nūero milites vocauit. Mīles em̄ dict⁹ est q̄si vn⁹ ex mille electⁿ ꝑm papiā. Tales inquā dñt ee strēnui. audaces. expti. puidi in actib⁹. morib⁹ p̄diti. t venusti. nō g effeminati nec delicati vel torpidi milites dñt esse: ſ tales q̄ possūt ꝯ hostes ferre p̄sidia t agitare. nihil meituere nisi turpē famā. hyemē vl estatē. mixta vel imixta pati. raro q̄escere. eodē tēpore laborē t inopiā tollerare. De hoc etiam vegeti⁹ renat⁹ testat dicēs. Inutiles esse nutritū tenere t in delitijs assuetum. p̄ferens aptiorē plebē rusticā q̄ sub duro labore nutrit solē patiens. vmbrā negligēs. balneor nescia. ignara delitiar. simplicitat causa quo ꝓtenta cibo. durat ad oēm tollerantiā labor mēbris. cui gestare ferrū. fossā ducere. on⁹ ferre. ꝓsuetudo ē de rure. Hz hodie pl'es milites vacāt lasciuijs t ocijs. aleis t aucupijs tc. q̄ oēs sūt effeminati in militia t inexpti. nec respublica p tales defensat: ſ pturbat t subuertit. Nā romanū imperiū Nerone ipe rāte exhaustū est diuisū t diuulsū: cuius gl'ia fere oēs deuorauit. maculauit libido exhausit auaritia. fregit ignauia. luxuria cū supbia exinaniuit. Vñ ò in policrato li. vi. Ducimilitari iure p̄cauēdū est ne venus t vinū pugnātia pectora frāgāt. Nā regna assiriorū legūt fuisse subuersa ipsu luxurie. Hz q̄sta vtilitas reipublice p ueniat a disciplina t ꝓstātia milituz dicit Valeri⁹. Disciplina militaris acriter retēta p̄ncipal'r y talie romanor iperio pepcit multar vrbiū. magnorū regū. validissimar gentiū regnū largita est. Jō Trogus pōpei⁹ li. ij. ait. q̄ alexāder exiguā manū militarē suscepit a p̄re ſ doctaz: q̄ assuefacta militie orbē terrar aggressus innumeras hostiū copias effudit. Sic milites p dei amore honore t vtilitate ecclesie t cōitat pace fidelit t virilit militare dñt. qō designat p cingulū deauratum. Talis nāq̄ ꝓsuetudo fuit ab antiquo: vt die qua q̄s cingulo militari honorari debebat eccl'iam solenniter adierat. audita missarū solēnia. gladioq̄ sup altari posito t oblato q̄si celebri p̄fessiōe seipm obsequio altaris deuouebat: t officij sui iugē deo spōdebat famulatū. Vñ vegeti⁹ de re milit. li. iij. c. i. dic: q̄ milites anteq̄ cingulo militari decorāt iurāt p deū t xp̄m ei⁹ t spūm sctm̄ t p̄ncipis maiestatē q̄ pm deū hūano generi diligēda ē strēnue facturos oia q̄ p̄cepit p̄nceps Jurāt etiā nūq̄ deserturos iustitiā vel mortē recusaturos p republica: cui⁹ sūt cōscripti milicie Ex q̄ iuramēto licet nō explicite facto sūt inserta. vt ò in policrato. li. vi. c. vij. q̄ tenent tueri eccl'iaz. p̄fidiā impugnare. sacerdotiū venerari. pauperū iniuriā ꝓpulsare. pacē p̄uincie p̄curare. p fratrib⁹ vt decet sanguinē fundere: t si op⁹ est aiam ponere. Ex hijs p̄nt trahē militares q̄d p̄fecerit t q̄d p̄miserit: t forare sibi p̄sciat de p̄missis t omissis. t se lauare p pniaz

Q Tertio populares mechanici sūt in corpe politico pedes. q̄ sicut in corpe humano op⁹ est vt ait cōmētator. i. etb. capiti obedire t corp⁹ sustētare. sic ī corpore politico populares dñt superiorib⁹ hūiliter obedire t p cōitate t vtilitate reipublice laborare. De obediētia hortat apostolus pp'lm fidelē dicēs. Heb. xiij. Obedite ꝓpositis vr̄is. Hec obediētia p̄sistit in trib⁹. In reuerētia exhibēda. mādata susc̄ipienda. t suscepta hūiliter exequenda Nā inferiores dñt superiores suos reuereri. in hoc q̄ assurgāt in p̄nia eor. nec sedeāt duz maiores stant. t cedāt eis i primo loco in sedendo t eūdo: t in cōsimilibus. Vñ. i. Pe. v. Adolescentes subditi estote seniorib⁹. dñt etiā mādata ab eis hūiliter suscipe t sine murmuratiōe adimplere. si in eor iurisdictōe sūt. alias nō tenent. Est em̄ illa obediētia maxime meritoria. q̄ magna virtus ē. vt ò de re mili. ff. l. militū. §. gesserit in glo. Vñ subditi q̄ nō obediūt p̄lat: pene desertoris tenent vbi sup̄. §. ab executore. Ik Secūdo pp'lares nō dñt ociari ſ laborare p vtilitate reipublice vnusq̄sq̄ iux artē suā t hoc fidel'r ne alter alter decipiat. Vñ ps. Labores manuū tuarū q̄ māducab tc. Labor autem eor ꝯm Hugo. in dida scol'. pte. iij. est septuplex. s. lanificium: armatura: nauigatio: agricultura: venatio medicina: theatrica Laborātes igr̄ i hijs dñt cē innocētes a furt: fraudib⁹: mēdacijs t alijs ꝓcomitātib⁹. laborēt etiā ordinata itētōe: vt. s. malint manib⁹ laborare q̄ ociose viuē vl' mēdicare: Laborēt et n̄ solū ad corpis sustētatōez: ſ aie et ꝓfectōez. In lanificio ei ꝓtinēt oia texēdi

ꝓfuendi ꝛ retoꝛquendi gnā. q̄ fiūt manu. acu. fuſo. ſubula. ſiue alijs inſtrumentis. Tales debēt iſto ſacro tpe ēt aīe facē veſtimētū ſpūale. Exēplo foꝛtē mulieris q̄ que ſiuit lanā ꝛ linū. ꝛ opata ē ꝓſilio manuuz ſuaꝝ. ꝛ ſtragulatā veſtē fecit ſibi. puer. vi. Et vt ſic laboꝛās induꝛ veſte nuptiali q̄ eſt charitas ꝑut ait Greg. ingrediatur regnū. Illa texit duobꝰ mōis. ſ. p̄ceptis: ꝛ dilectiōe dei ad modū ſtamis: ꝛ dilectione ꝓximi ſubtegminis. Etiā laboꝛātes in arte armature q̄ fiunt vt ꝓtegamur ꝛ pcutiamꝰ debēt laboꝛare vt habeāt arma ſpiritualia. Epb. vi. Accipite armaturā dei. ꝛc̄. Stulti ſunt ſic remanētes nudi ꝑ tela hoſtis p̄parantes arma materialia alijs. Sic nauigātes debēt ſibi pare naue penitētie q̄ eſt ſecūda tabula pꝰ naufragiuz ꝛ appḧendāt crucē xpi q̄ ē malus: vt ſalui poſſint ꝑ maris hui⁹ mūdi picula ad poꝛtū ſalutꝫ puenire. Sic laboꝛantes in agricultura. in agris ſationibꝰ ꝓſitionibꝰ ſiue paſcuis. floꝛibꝰ ſiue oleribꝰ debēt colē oꝛtū coꝛdis. i. ad Ephez. iij. Dei agricultura eſtis. Eſt eīm magna dementia magno labore colere agrū exteꝛiorē ꝑ fructu tpali. ꝛ interiorē nō colere ꝑ eternō. Sic venatores ſiue feraꝝ ſiue aucupū ſiue piſcium q̄ multꝫ laboꝛibꝰ tp̄s inutiliter amiſerūt: debēt mō venari cū ſenſibꝰ vt xp̄m capiant ꝛ tp̄s redimāt amiſſum. Sic laboꝛātes in medicina debēt aīas ꝓpꝛias curare et vulnera pctoꝝ p̄cauere. iuxta illud. Lu. iiij. Medice cura teip̄m. Itē theatrici debēt cauere de ludis ihonestis ꝛ laſciuis. Exo. xxxij. Sedit ppl̄s manducare ꝛ bibere et ſurrexerūt ludere. vñ Chri. ſup matb. ome. vi. Deꝰ nō dat ludē: ſ diaboluꝰ. Ludꝰ tñ honeſtꝰ ad recreationē ꝛ laboꝛis leuamē nō nocet. qꝛ ſic ſomnꝰ recreatiōi ꝛ refectōni ē neceſſariꝰ. ſi tñ ē cōtinuꝰ moꝛs ē. ſic ludꝰ q̄ñcꝫ honeſtꝰ. Et ciō vt dicit Sen̄. in libro de tranq̄litate. Legū ꝓditoꝛes feſtos dies ꝓſtituerūt. vt ad hilaritatem publice hoīes cogerētur tanq̄ neceſſariū laboꝛantibꝰ interponētes tēpoꝛamētū. vt ꝛ ꝺ bto Johāne apl̄o narrat Caſſianus li. vij. collationū. q̄ cū pdicē mollīter demulceret: vidit eū q̄dā iuuenis ꝛ miratꝰ ē tantū viꝛū ſic facere. Cui ſctūs ait. Quid geſtas i manu. At ille. arcum. Cui ſctūs ait. Cur eū tēſum nō ſp tecū circunfers. At ille. ne iugi curuatōe depeat ꝛ molleſcat. Sic ait ſanctꝰ. nō te offendat hec pua laxatio. qꝛ niſi remiſſione quadā quis relaxaret non pōt obfecundare. ſiue iugiter fecūdare. Sꝫ q̄rit an ludꝰ alee ꝓpt recreationē factus ſit licitꝰ. Rñdet vt ſup ꝛc̄.

Tertia pars in qua notat

eduliū ſalutare. Pꝛo quo notandū ſcōm q̄ videt mgr hyſto. ſentire. ꝛ alijs multꝫ hoc idē ꝓbabile videt: q̄ xp̄s poſt lotōez pedū inſtituit euchariſtie ſacrm. in quo ſe ip̄m ſub ſpecieb⁹ panis ꝛ vini dedit diſcipulis ſuis dicēs. Accipite ꝛ māducate: h̄ eſt coꝛpus meū. ꝛc̄. S Moraliter. ſignū eſt magne nobilitatis ꝛ liberalitatiſ dare. vñ ex. de dona. c. i. Si nobilis hō ſpōte donat aliquid alicui eſtimare debet ſe ad hoc teneri: ꝛ hanc legē debet ſibi imponere q̄ niſi amplius fecerit ꝛ creuerit in bñficijs nihil credat feciſſe. Qui ꝑfvult eē nobilioꝛ plus dare debet. Vñ ꝓuenit q̄ donata ab impatoꝛe largiſſime interpꝛetantur. Nā vt ꝺr. C. de bo. vacā. ꝛ de incōpatiōe. l. ſi q̄ñ. q̄ ſi impatoꝛ alicui donat domū aut aliā poſſeſſionē interp̄tari ꝺz cuz oīb⁹ iuriꝰ ꝛ attinētijs eē donatā. Idem etiā in teſtamento. vt ſi aliq̄s legat oleū vl vinū interpꝛetat etiā vaſa vinaria eē legata. Sic ꝛ auib⁹ legatis ꝛ auearea. ff. de lega. ꝛ fideicōmiſſa. l. iij. Cū igit dei filius nobiliſſimuꝰ ſit oīm impatoꝝ: ꝛ liberaliſſima dona dedit iuxta gradus diuine largitatis: Primo eīm hoīni largituꝰ ē oīa creaturas irrōnales in vſum: nec in h̄ ceſſauit ꝑ principes ſuos. ſ. angelos in eius miniſterijs deputauit. Et vltimo ꝓ valete meliꝰ q̄ ꝺ habuit. ſ. coꝛpuſ ſuū largiſſime interp̄tando. ſ. deitate vnitū cū aīa ꝛ ſanguine cū oi virtute ꝛ gīa cōicauit dicēs. accipite ꝛc̄. ℣ Nā dñs nr̄ ieſus xp̄s de h̄ mundo tranſiturus ad patrē cū diſcipulis ſuis cenauit: ꝛ in ipa cena ſacrm euchariſtie inſtituit tribus ꝺ cauſis. In memoriā ſue paſſionis. In ſignū ſincere dilectiōis: In pignus h̄ūane redēptiōis. De primo apl̄s. Quotieſcunq̄ manducabit panez h̄uc ꝛc̄. Lu. xxij. Hoc facite in meā cōmēorationē. Qꝺ facit ſacerdos dū leuat coꝛpus dñi. repñtans q̄ xp̄s i patibulo fuit leuatꝰ. q. d. Ecce hō q̄ ꝑ te incarnatꝰ. de ṽgine natꝰ. pannis inuolutꝰ ē ad colūnā ligatꝰ. crucifixꝰ mortuꝰ ꝛ ſepultus. Noli ꝑdere aīaz ꝓpt quā xp̄s tanta paſſus eſt

In { memoria ſue paſſiōis. Signū ſincere dilectiōis. Pignus humane redemptiōis.

Vide g̃ q̃d xp̃s ꝓpter te passus sit. Treñ iij. Recordare pauptat̃ mee ꝫ tuã auarí/ cíã. transgressiõis ꝫ supbiã. absinthij ꝛ fel lis ꝫ ꝫcupiscẽtiã. q.d. Si tẽptaris de iiu/ stis rebus attẽde q̃ nud⁹ natus ꝛ nud⁹ mortu⁹ sum. Si de supbia vide q̃ ego an cillã hũilẽ in matrẽ habui. ꝛ ꝙ tuis ablui pedes. Si lasciuia te impugnat in corpe vide q̃ totũ corp⁹ meũ penarũ absinthio repletũ est. Sed vere pauca sũt in eleuatõe corpis xp̃i hec cõsiderãtes: q̃ aliquoꝫ o/ culi mentales ita ceris obnubilati sũt ꝙ hec videre nec itelligere pñt. De q̃b⁹ Lu. xxiiij. Oculi eoꝝ tenebant̃. s. ceris ne eus agnoscerẽt. Di purgare debẽt oculos mẽ/ tis. q̃ periculosum est quotidie corp⁹ dñi corpalib⁹ oculis inspicere: ꝛ nunc̃ mẽta liter. s. oculo mentali videre ꝛ cog̃scere. q̃ si dñs de⁹ pcussit bethsamitas q̃ archam dñi inspexerũt: vt habet̃. i. Reg. vi. Mlto graui⁹ puniet pctõres ingratos q̃ eum oculis maculat̃ ꝓtinue pñsumunt aspicere: ꝛ nunc̃ studẽt oculos mẽtales a peccatis mũdare. ¶ Sed querit̃ circa hec an existẽs in pctõ mortali vidẽdo corp⁹ xp̃i peccet. Et videt̃ ꝙ sic ex dict̃. Rñdet Ri char: in. iiij. sup magr̃m. di. ix. ar. iiij. in so lutiõe cuiusdã arg. ꝙ existẽs in pctõ mor tali videndo corp⁹ xp̃i nõ peccat. aspicien do eñ ipm nullã irreuerentiã facit sacra/ mento. Bethsamite aũt iõ pcussi sunt: q̃a vt dicunt quidã vt refert glo ibidem Nul li licebat videre archã detectã nisi pontifi ci. Vel põt dici etiã ꝑm glo. ꝙ pcussi sunt eo ꝙ indigni essent vel indigni accessissẽt vel nõ digne custodiuissent. Nico. de lyra Percussionis fuerũt ꝗtuor cause. s. inep ta letícia: ꝓcedẽs ex leuitate capitis ꝛ nõ ex debita reuerẽtia. Secũda olocaustũ in debite oblatũ. q̃ vaccas in olocaustũ po/ suerunt sup archam dño. in hoc male fece rũt. q̃ femella nõ offerebat̃ dño in olocau stũ. Tertia curiositas qua moti fuerũt ad videndũ archã dñi nudã. quod sub pena mortis inhibebat̃. Nu. iij. Quarta dimi/ serũt eã nimis diu sine luminarib⁹ ꝛ cul/ tu debito. iõ pcussit dñs. s. morte. lxx. ꝛ. l. milia plebis. Q̃d sic exponũt hebrei solũ lxx. viri sunt pcussi q̃ erant tante reputati onis ꝙ eq̃parabant. l. milia de cõi. ꝛ ꝑnci pales ꝓpli fuerũt pcussi. eo ꝙ debebãt or dinare populũ ꝛ ꝑcauere de ꝑdictis offen/ sis ꝛ nõ fecerũt. Sic i ꝓposito possꝫ homo pctõr talẽ irreuerentiã exhibere vidẽdo sa crm̃ ꝙ forte mortaliť peccaret. sic mõ ab aliquib⁹ fit q̃ ex supbia vidẽdo corp⁹ xp̃i nec caput inclinãt nec genua: nec discoop tis capillis sacramẽto exhibent reuerẽtiã ꝛ hmõi ex leuitatib⁹ pueniẽtia. de quib⁹ hõinculpatur ex irreuerẽtia: lz non a visio ne. Secunda causa institutiõis fuit in si/ gnũ sincere dilectiõis. s. vt nobiscũ sp pre sens esset in terra in carne velat⁹. in q̃ car ne in celo ꝓ nobis deo pri assistit. ps. Se lus dom⁹ tue comedit me. i. comestibilem me fecit. Nã vt experimur signum magne dilectiõis est q̃ alteri parte bonoꝝ tribuit maius qui oĩa sua dat: maximũ q̃ seipz to tum donat. qõ vtiqz xp̃s fecit ꝛ facit quot tidie. Xp̃s autem longe plus his dilexit nos. Dedit nãqz ade fructũ ligni vite in paradiso. Judeis. xl. annis manna in deser to. nobis autẽ nõ solũ dat totũ mundum: imo seipm̃ sub velamine sacramentorum Gz q̃re. certe q̃ nos multũ amauit. iõ pre cunctis natiõib⁹ nobis cibũ dedit nobilẽ ꝛ electũ carnẽ suã. Aba. i. Jste ẽ cib⁹ elect⁹ ✠ Nunc cibũ electũ optauerũt degusta re viri domestici Job dicentes. Quis det nobis de carnib⁹ ei⁹ vt saturemur. Job. xxxi. q.d. q̃s dabit nobis longitudiné vi/ te vsqz xp̃s veniet ꝛ corpaliter sit nobiscũ semp ꝛ eius corpe ꝛ carne reficiamur. Quis nãqz hũc amorẽ filij altissimi quez ad nos habuit posset ad plenũ enarrare. q̃ q̃ dixit. Delicie mee esse cũ filijs hoim: vt insepabiliť intimius ꝛ delectabili⁹ cuz hoĩe esset. dedit se in cibũ. vt siccibus cor/ palis ꝑm pñm se cõuertit in substãtiã ali ti. sic nos ꝓuerteret in corp⁹ ei⁹ misticum Aũ augu. de ꝓse. di. ij. Quia passus ẽ ꝓ nobis dñs cõmendauit nobis in sacro sã guinẽ suũ ꝛ corp⁹. ꝛ fecit nosipos. ꝛ nos corp⁹ ipius facti sum⁹. q.di. Qui accipit digne corp⁹ xp̃i verũ efficit̃ per hoc corp⁹ xp̃i misticũ. cui⁹ ipe xp̃s est caput. Sz pos set alicui videri ꝙ xp̃s nõ debuisset corp⁹ suũ ꝓ modũ manducatiõis nobis dedisse q̃ ex quo sacr̃m ordinat̃ ad refectionẽ spi ritualẽ mentẽ. sicut igiť refectio mẽtis que erit in patria erit ꝑ visionẽ. sic xp̃i corpus deberet etiã dari ad videndũ. nõ ad man ducandũ. Rñdet sanct⁹ Tho. in. iiij. sup magr̃m. di. ix. ꝙ ad pfectionẽ sacroꝝ no ue legis exigiť ꝙ sit aliq̃d sacr̃m in q̃ xp̃s nobis realiť ꝓiungatur ꝛ vniatur. non so

lum p participationē virtutis eius: sicut ē in alijs sacramentis. ⁊ qr sacrm est sensibile signū. ideo oz qd aliqui sensui ipsus sacramēti appropriet. In sensibilib⁹ autem est triplex differentia. quedā em sensibilibus neqz ꝯiunguntur neqz vniūtur: sic ea que sentiunt p mediū extrinsecū. vt in visu pcipue accidit ⁊ in auditu etiā ⁊ in odoratu ꝟ solum similitudines ad sensum referuntur. quedā aūt sensibilia coniūgunt ꝟ nō vniūtur realiter. sed ꝟm assimilationē q̄litatis tm̄: sicut accidit in tactu· qr qualitates tangibiliū immutāt tactū. nec tm̄ ex tā gente ⁊ tacto fit vnū nisi ꝟm q̄d. quedam autē ꝯiunguntur ⁊ vniūtur sicut accidit in cibis ⁊ in potib⁹. Et iō sumptio hui⁹ sacramenti cōgrue p modū manducatiōis fit. Alia vero sacra noue legis q̄b⁹ p virtutē sibi inditā xp̄o assimilamur fiūt i tangendo tm̄. vt baptism⁹. Figure aūt veteris testa. q̄ solū similitudinē xp̄i vēturi hē bāt significabant p modū visionis· Competit etiā manducatio passioni xp̄i in hoc sacramēto repsentate p quā corp⁹ xp̄i vulneratū fuit Cōuenit ēt effectui q̄ est robur aie. Ad arg. adductū dicendū qd res visa beatificans p essentiā suā videri ꝯiungit in pria. qō q̄dē nō accidit in visione corpali. ⁊ qr oportebat hāc ꝯiunctionē significari p aliqō sensibile signū optuit illud sensibile ad hoc assumi qō realit ꝯiungit ⁊ vnitur. i pria aūt signis sacramētalib⁹ op⁹ nō erit. nihilomin⁹ ꝓpter similitudinē ad hec q̄ nūc gerunt freqnter illa btā visio nobis p figurā manducatiōis in figura exp mit Tertia cā fuit. ⁊c. Job. vi. Qui manducat me digne. s. penitēdo vinit ꝓpt me grām dei inuenitēdo. Quicūqz em peccat in deū. offendit intantū qztū ipe ē magn⁹ ⁊ intantū ei satisfacere dz inqtū magnus ē. Nā si aliqs offendit seruū vilē nō tanta ab eo req̄rit emēda: ac si eq̄li iniuria offenderet pncipē vel regē. ꝟ qr de⁹ infinite est magnitudinis ⁊ nobilitatis offendentes ipm deberēt i infinitū. s. puniri. ne ḡ oēs ꝓpter pcā nra q̄bus heu frequent offendim⁹ dānemur. iō quoties peccam⁹ xp̄m agnū nō leg sed gfe quotidie imolam⁹. Ber. Eucharistie sacrm potēs ē pcā nra consumere ⁊ debellare aereas prates. inferre in celū in terras reuerterēs. oia enim hec contingūt ꝓpter hostie salutaris immolationē quā p̄ celestis plus diligit qtō totius peccata mūdi odiat in vere penitētibus. Vñ apl's. Heb. ix. Si sanguis hircoz ⁊ thauroz ⁊ cinis vituli aspersus sanctificabat ad emundationem carnis. qtō magis sanguis xp̄i q̄ p spm̄ sctm̄ semetipm obtulit imaculatū deo emūdabit ꝟ scām nr̄am ab opib⁹ mortuis. Hūc ēt filiū deo patri p peccatis nr̄is quotidie deo suo p̄ri imolam⁹. ℣ Sed q̄rit vtrū sanguis xp̄i fuerit oblatio deo acceptissima. Et vr̄ qd non. qr effusio sanguinis innocētis est cora deo abhoiabilis. xp̄s aūt fuit innocētissim⁹. Cōtrariū h̄ p apl'z allegatū. Rn̄det Nico. de lyra sup illo verbo apli qd h̄ nō est intelligendū qd solus sanguis xp̄i fuerit oblatus p nobis. imo tota humanitas ei⁹. Et hoc pz ex autoritate in q̄ dicit obtulit semetipm. Fit tm̄ mentio in hac oblatione segregatim de sanguine inqtum fuit sepat⁹ a carne. tm̄ vtrūqz ē de oblationis integritate ꝓpt qō i sacro altaris qō ē mēoriale illi⁹ oblatiōis consecrat simul caro ⁊ sanguis. tm̄ sub spēb⁹ diuersis: sic in illa oblatione fuit sanguis sepat⁹ a carne. Sil'r aia xp̄i fuit p nobis oblata inq̄tū p passionē fuit a corpe separata ad sacrificiū p nob. Job. x. Aiam meā pono p ouib⁹ meis. Et sic pz qd tota hūanitas ptinet ad xp̄i oblationē seu sacrificiū. qd autē hoc hēat pfecte rōem oblationis vel sacrificij pz. qr sacrificiū in lege fiebat triplici de cā. Primo ad tollendū pcm̄ ꝓpt qō in lege dicebantur aliq̄ sacrificia p pcto. Secūdo ad grām ꝟseruandā. propt qō i lege dicebant alique hostie pacifice. Tertio ad hoc qd mens hois pfecte deo vniretur p amorē. ꝓpt qō in lege offerebat olocaustū qō totū incēdebat ad honorē dei. Ista aūt tria ꝓueniūt nobis a deo mediante humanitate xp̄i p nobis oblata. Et q̄tienscunqz mistice in altari imolat pcata nr̄a delent. Apoc. i. Dilexit nos ⁊ lauit nos a pcīs nr̄is in sanguine suo. grā cōfert. Joh. i. Grā ⁊ veritas p ihm xp̄m facta est. ⁊ porta glorie aperit vbi fit hominis ad deū vnio pfecta ꝓpt qō dr ad Heb. ix Habem⁹ fiduciā p sanguinē ei⁹ in introitu sanctoz. Et sic pz qd sacrificiū xp̄i fuit pfectissimū. qr otinet in se pfectissime virtutē oim sacrificioz sic pfectio diuina cōtinet in se vnice ⁊ euidēti⁹ pfectiones oim creaturaz. Ad arg. dicendū qd effusio sanguinis xp̄i pōt referri ad duplex ꝓncipiū

Uno mō ad ipos effūdētes. ꝛ sic fuit deo abhoiabilis ꝛ fuit pcm̄ gnissimū. Alio mō ad voluntatē ipsius xp̄i patiētis q̄ volūtarie obtulit se passioni ex charitate maxima. ꝛ sic fuit deo patri acceptissima. ꝛ b̄ secūdo modo habuit rōem oblatiōis ꝛ sacrificij. non aūt primo mō. Sic etiā pōt immolatio xp̄i in altari deo esse abhoiabilis q̄ tū ad sacrificantē in pctis mortalib⁹ existentē acceptissima tm̄ quo ad immolatum ꝛ sacrificatū deo. s. sacrificiū: cū nulli⁹ sacerdotis immundicia diuina polluat sacramenta. Quare luti⁹. iij. extra de coha. cle. ꝛ mulier. c. vestra. dic. Nō pōt aliqs q̄ tū cunq⁹ pollutus diuina polluere sacra que purgatoria cūcta ꝛ pfagionū existunt. Et seq̄t. Qualiscunq⁹ em̄ sacerdos sit. q̄ sctā sc̄t coinq̄nari ñ pñt. Sumite g̈ ab oi sacerdote xp̄i misteria. q̄ oia i fide xp̄i purgāt

Ristis est aia mea

vsq̄ ad mortē. Matb̄. xxvi

Passio dñi nr̄i iesu xp̄i quā p nobis hodie sustinuit peccatoꝝ sit ablutio oim̄q̄ scelez ꝛ ad vite eterne meritum. Amen. ℟ Carissimi q̄ de morte ꝛ laudabili consuetudine p impetratione gratie pdicantes in pncipio sermonis solent ad virginē pissimā mariam. q̄ noscit esse vas plenū gr̄e recurrere ꝛ eā p impetratōne gr̄e salutatiōe angelica supplicit̄ inuocare. Sz q̄ bm pbm. i. etbi. sermōes facie di sunt bm rps ꝛ materiā ꝛ cū rps ꝛ materia nūc exigāt loq̄ de amara xp̄i passiōe ꝛ mr̄is ei⁹ virgis cōpassione gaudiosa illa ambasiata gabriel hodie incōuenienter salutāt. q̄ salutāti sic lamētabilit̄ posset obuiare. cū diceret pmo Aue maria. Rñderet q̄d loq̄ris. nō em̄ fui sine ve. ñ plēa omni dolore ꝛ cordis mestitia. vt merito dicta sim maria. i. valde amara. dū tā impie ꝛ crudelit̄ meū amantissimū filiū intuita fuerim manib⁹ inimicoꝝ ꝛ iniquorū tractari. plena gr̄a. diceret nō. ñ oi angustia ꝛ miseria plena videndo vnigenitum meū ꝛ totum solatium tam dure ꝛ aspe ligatū vt nec gr̄am liberationis valuerim ei impēdere. dñs tecum. quō mecū. cū de manibus meis violent̄ sit raptus q̄s latro pessimus ad pylatū. de Pylato ad crucē ꝛ ad mortē sit ductꝰ. B̄n dicta tu in mulieribꝰ. Imo sup omēs mulieres opprobriose a iudeis accepit ꝓpter nr̄am salutē meritō maledictū ostenditur cor hūanū qō ho die cū capite nō dolet ex cōpassione. cum oia insensibilia elemēta quasi creatori cō patiēdo hodie oñderūt signa anxietatis turbatiōis ꝛ tristicie. Queramꝰ nāq̄ a sole luna ꝛ stellis di. O sol ceteriq̄ planete: quare hodie obūbrati estis. pñt rñdē. plorantꝰ turbationē ꝛ anxietatē oñdimꝰ de nostri creatoris morte. Nā clamores eius audiuimꝰ p diuersos cruciatꝰ. matremq̄ ei⁹ sub cruce ppendimꝰ doloribꝰ plenā lachrimātē qō sustinere nō possumꝰ. Et iō oēs iudeos nr̄a luce ꝛ splendore puamꝰ i malicie sue detestationē ꝛ eterne caliginis ad quā iudicati sūt attestationē. g̈ volēte ꝓditore hmōi signa compatiētie dedimꝰ in detestationē iudeoꝝ puersoꝝ. ꝛ i signū eoꝝ cecitatis ꝛ damnationis eterne caliginis. O terra quare tremuisti: ideo quia conditoris ꝛ fundatoris mei cruor calidissimus me tetigit. quare tremui in eorū cōfusionem ꝛ in signum eterne damnatiōis O lapides quare scissi estis ꝛ q̄re palmas

peraritis.i signū reproboꝝ crudelis obturatōis.quoꝝ corda saxis duriora nulla ꝓpassione mollita sunt.ve similib⁹ miserrimis iudeis.Quigit̄ xp̄s caput nr̄m est misticū.cuius oīs xp̄iani sunt membra vt dicit apls.Lok.i.t de sacra vnctione.c.vnico.Debem⁹ hodie sibi etiā cōpati t signa cōpassiōis t tristicie ostendere Et merito maledictū ostenditur cor tam durū:qđ hodie signū cōpassionis capiti suo non ostendit.Jdeo dicit Hiero.sup Lsdatō.Omnis creatura ꝓpatitur xpō moriēti.sol obscurat̄.terra mouet̄.petre scinduntur:velum templi diuidit̄.sepulcra aperiuntur.solus miser homo nō cōpatitur.p quo solo xp̄s patitur. Ne igit̄ de tanta duricia incompassiōis redarguamur.dicat quilibet in dolore cordis verba thematis.scz tristis ē aīa mea.

Quātū nūc ad ꝓtinuatōez lr̄alē.in p̄cedētib⁹ lectōib⁹ sufficiēter est tractatum de vocibus ꝓphetarū qui dn̄i passionē figuraliter p̄dixerūt.hodie dicendum est:quomō pfidi iudei figuras t enigmata dn̄ice passionis ad effectum crudeliter deduxerūt. Et ꝑm hoc more solito tres erūt ptes p̄ncipales huius passionis t tristicie xp̄i declarande. Nam narrabunt̄.Jn p̄ma aliqua gesta xp̄i t matris ad egressum de cenaculo.ibi:cꝑtuz ad p̄maz ꝛc̄. Jn secūda in sex dictis determinabit̄ passionis et doloris cōsūmatio.ibi.egressus. Jn tertia miraculorū in morte factoꝝ chorusca tio t reputatio.ibi.t tenebre.

Quātū ad primaz partez

est notandum ꝑm phm̄.i.phīsic̄. cꝑ tunc arbitramur vnūquodqz scire cauz causas primas cognoscimus:vt ergo magis cognoscamus passionis crudelitatem quo ad populū inferentē.t pietatem quo ad suscipientē.tres causas ꝓpter quas xp̄s passus est ꝓsiderare debemus. Prima causa fuit nostra miseria t culpa q̄ mouit deum ad miserandū.Secūda charitatis dei qui coegit xp̄m ad liberandū. Tertia iudeoꝝ inuidia que mouit eos ad xp̄m crucifigendū.Omissis igitur p̄mis duabus causis de quib⁹ satis dictum est ꝑ illā ebdomadaz de tertia.s.ō inuidia iudeorū notādū.cꝑ sicut bubones t vespertiliones videre nō p̄nt solē t lumē eius.sic nec ex inuidia iudei xp̄m iustum t sctm̄ videre.nec de operib⁹ eius audire voluerunt Jgitur ei de omnibus inuidentes maxime de miraculo suscitatōis Lazari. ardē dentes cꝑ ꝓpter hoc multi ex iudeis in eū crederent.aduersus iesum idest saluatorem collegerunt concilium vt eū possent occidere.Quod factum fuit dominica q̄ dicitur de passione.quando dicit̄ cꝑ cayphas primū consiliū dederat alijs dicēs Expedit vt vnus homo moriat̄ ꝓ pplo. ꝛc̄. Voluit em̄ iustū t innocētez occidere ne iniusti t innocētes pirent.pot⁹ aīas dānare cꝑ tpalia ꝓdere.vtrūqz tn̄ ꝓdiderunt.Job.vi.Qui timent pruinaz irruet sup eos nix.Qđ exponit Nico. de lyra dī.Qui ꝓpter timorē mioris piculi a misericordia t iusticia discedit in maiora picula deducet̄.hijs sic accidit.qz vt dr.i.q. i. p̄ncipar⁹.Difficile ē vt bono pagāt̄ exitu q̄ malo ichoata sūt p̄ncipio.qz malum t iniquū habuerūt p̄ncipiū.malū accepe rūt exitū.scz iustū scz eoꝝ destructio. Jbs aūt scies hec oia.qz nondū venerat hora eius.Joh.xi.iam nō palā apud iudeos ambulabat:sed abijt in regionē iuxta desertum in ciuitatem que dicebat̄ Effrē.t ibi morabat̄ cū discipulis suis vsqz ad sabbatū añ diē palmarum.Die aūt sabbati añ palmaꝝ scz sexta die ante diem pasce sciens iesus matrem dulcissimaz multū turbataz.t doloriboꝝ t lachrimis fatigatā vt sua p̄nsia cordis eius dolorem aliqualiter alleuiaret:venit sero in bethaniā vbi mater eius erat cū Lsdartha t Lsdagdalena.Et facta est cena ob reuerentiā eius in domo symonis qđ dn̄s a lepra mundauit.De quo habet̄ p̄i⁹. Die aūt palmarū scz in crastino.Jhūs exiens de bethania venit in villā berphage sitā in latere montis oliueti.Et misit petrū t philippū vt p̄ius ꝛc̄. Et dū eodē die vsqz ad vesperas pplz pie docuisset hūana misera bili cōditōne esurijt.circūspiciēs si q̄s ex ꝓpassione vel deuotōe eū reficeret. Sed tunc sicut etiam nūc de p̄dicatoribus a nemine susceptus.nec laboribus refocillat⁹. fame cogēte cū discipulis bethaniā redijt Qđ mater pietatis oculis lacrimosis intuens:vt in libro de vita xp̄i legit̄ dixit. O fili mi.ecce iam video t ꝓsidero principes sacerdotū contra te conspirasse.nec tua v̄ba ꝓficere in eis nec miracula:vt ibi compatiantur.Rogo ergo te tue matris

honore q̃ te nutriuit. vt hierl'm de cetero nō reuertaris. Cui filius dulciter rñdit. Audi dulcissima mater mea. iam p hoc verificari dz qđ scriptū est de me p ppbe tam. Odio habuerūt me gratis. Feria secūda post palmarū rediēs in hierl'm de mane in via esurijt. ⁊ videns arborē fic⁹ secus viam sterilē ei maledixit di. Nunq̃ ex te fructus nascat in eternuz. ⁊ ꝓtinuo aruit. ℟ cur hoc fecit. ad oñendū ppl'z iudaicū esse maledictū eternaliter p ingratitudine cremandū q̃ tam piū ⁊ miseri/cordē visitatorē docēdo. curādo. miracla faciendo nō suscepit: ℟ despexit. Caueat ergo ppl's xp̃ian⁹ ne maledictio sup euz descendat. q̃ maiora accepit bñficia: ⁊ tñ pch̃dolor min⁹ gratus. Postea in templū transit ⁊ more solito ppl'z docēbat. Quo audito phariseī mulierē deph̃esaz in adulterio adduxerūt. quā a manib⁹ eoz absoluit ⁊ liberauit. nō excusando adulteriū: sed reprobando ordinē ⁊ modū accusantiū adulteriū. nāq̃ cū sit graue peccatū mortale excusari nō pōt. de quo nota. xxiij. Ū. Feria tertia mane rediens in templū accesserūt ad eum principes sacerdotū dicentes ⁊ increpantes eū de facto q̃ ementes ⁊ vendentes ō templo in die palmaruz eiecit. In q̃ potestate eijcio vendētes ⁊ emētes de templo. ⁊ respondendo inter alia ẏba dixit iudeis. Amē dico vobis. ammō nō videbitis me donec dicatis. Bñdictus q̃ venit in noīe domini. q. d. a tpe passiōis ⁊ mortis mee nō videbitis meā faciē vsq̃ ad iudicium vbi videbitis me venientez in gl'ia dñantis. Et cū ibs isto die vltra solitum morē loquēdo ⁊ disputando cū iudeis tardasset veniēs sero occurrit ei mater cū lacrimis dicens. O filimi vbi tardasti tota die. et discipuli nūciāt quō cū scribis ⁊ phariseis disputauerat ppt̃ qđ q̃sierūt eū tenere ⁊ lapidare. Quo audito p̄ dolore cecidit q̃si semimortua ad pedes dilecti filij sui. nō valēs ei quicq̃ loq̃. Sz dulcis iesus eā eleuās ⁊ confortās ꝓmisit p totā quartā feriam cū ea manere. Tunc mater dolorosa bñ dicere poterat ẏba dauid flentis i morte filij sui absalon. Quis mihi inq̃ det vt pro te moriar filimi. O filimi dulcissime. qr oīa tibi possibilia sūt. ⁊ vis genus h̃uanū redimere rogo vt si possibile est alio mō q̃ p mortē ipm salues. Ait ie sus matri cū digna reuerentia. Concedo mater dilecta mihi omnia fore possibilia sed oportet impleri scripturas de me. Et mat̃. filimi. ecce mater tua dolorosa que multū in tua custodia laborauit. multas cordis amaritudines ppter herodis persecutōem in egyptū eundo ⁊ redeūdo sustinuit. Ecce vbera que suxisti. brachia que te baiulauerūt. nō deneges matri mestissime q̃ a te petit. Et ihesus. Quid petis mater. ait. Ex quo vis vtiq̃ mori. ⁊ p tuam mortē genus h̃uanū saluare. rogo vt me pmittas mori añ. vt aspiciendo tuaz mortem gladi⁹ doloris me nō interficiat Et ihs. O benedicta mr̃ cū te p̄ cūctis creaturis filiali amore diligā: qr de spūsctō me cōcepisti. grauissimis laborib⁹ aluisti ñ deceret te mori añ me. qr sic moriēdo ñ statim ad locū honoris vt te decz ascēderes i celū: ℟ necessario descēderes ad lymbū ⁊ ad locū horroris. qđ esset incōueniens cum sis mater filij dei īmaculata. sz moriēdo ante te ascendā in celuz q̃đ aperiā ⁊ in morte tua cū tota curia celesti tibi honorifice veniā obuiā. te ad locuz patrū tibi ab eterno suscipiam: sustineas ergo patienter: ⁊ confortetur cor tuū. Feria quarta iudei ex eo q̃ pridie xp̃s in templo dixit. ammō nō videbitis me. putantes eū velle de manib⁹ eoz fugere. ꝓsiliū iterū inierūt quō ip̃m occiderent. pri⁹ em̃ habuerūt ꝓsiliū vt eum possent occidere: hodie de mō quō vel qualr̃ esset custodiē dus vel occidendus. iudas vero audiēs populū eum velle mori cepit instinctu diaboli de amissione pecuniarū ⁊ earū recuperatōne cogitare. ⁊ currens ad domum cayphe ad p̄ncipes sacerdotū ꝝgregatos ⁊ a nullo vocat⁹ nec quesitus ait. Quid vultis mihi dare ⁊ ego vob eū tradā. tāq̃ fur in eoz volūtatē p̄cium cōstituens vt eo citius i negocio suo finē faceret. Et gauisi sunt ⁊ ꝓstituerūt ei triginta argēteos. nō vilis bestia p p̄cio posset tam ex i guo ⁊ vili appreciari quo saluator mundi appreciatus venditus est. D Dicūt doctores q̃ quilibet argēteus decē denarios vsuales valuit ⁊ fuer̃ denarij ysmaelitici. quibus ioseph patriarcha venditus fuit ante q̃tuor milia annorum. ⁊ iure hereditario ad illos iudeos vēditores christi sunt deuoluti. O quot similes iude habentur. qui iusticiaz dei ⁊ veritatez

eius ꝑ muneribꝰ vendunt. ⁊ maxime mercatores. qñq; mínꝰ q̄ ꝑ obolo p deū abiurantes veritatē negant. Unde Beda sup marcū. ⁊ hr̄ xi. q. iij. Abiit iudas. Multi hodie iude scelus. qr dñm ac magr̄m suū deūq; pecunia vendiderit velut immane ⁊ nephariū exhorrent: nec tñ cauent. Nā cū ꝑ muneribus falsum ꝺ aliqué testimoniū ducūt ꝓfecto qr veritatem ꝑ pecunia negant deū ꝑ pecunia vendūt. Ipe enim dixit: Ego sum via veritas ⁊ vita. ⁊c̄.

Feria quinta. s. die azimoꝝ in qua necesse erat de p̄cepto legis occidi agnus paschal accesserunt discipuli ad iesum dicentes. Ubi vis parem⁹ tibi comedē pascha. Nō em̄ ppriam domū habebant cū oia ppt̄ xp̄m reliq̄ssent. dicit Lu. q̄ misit Petrus ⁊ Johānē dicēs. Ite in ciuitatē ⁊c̄. Diuersoriū ē locus secret⁹. Sequitur. Et ipe ostendet vobis cenaculum magnū. Hic non timuit xp̄m in domū suā recipere metu iudeoꝝ. qr credit q̄ fuerit occultus discipulus eius. Euntes autē inuenerūt sic dixit eis iesus. ⁊ parauerūt agnū paschalē īmolādo. assando. ⁊ cū alijs necessarijs. ⁊ circa vesperas qñ agnus paschalis debebat immolari. vidēs mater pijssima q̄ dilectus filiꝰ ire hierl'm disponebat cū lachrimis filiū amplexabat. dicēs. Amantissime fili mi rogo vt hic nobiscū pascha manducēs. qr si te iudei caperent quale festum haberē. Et magdalēa. o magister mi dulcissime ego que sum filia tua nōne possuꝫ a te habere vnā gr̄am vt hic nobiscū maneas. Et sollicita martha. Ego ministra tua prōpta ⁊ semp̄ para vis fugere a me. Et xp̄s in secreto matri ait. O mater dilecta tibi non est aliquid denegādū. ꝟ quia in his q̄ p̄ris mei sunt oꝝ me esse. iō vadā in hierl'm cenandū. Hoc audiēs mat̄ t̄ps aduenisse mortis incepit em̄ fortiꝰ strigere cum lachrimis abundantissimis ꝓfluētibus dicens ad filiū ꝟm augu. in li. ꝺ verbis dñi. O fili mi dulcissime non te ampliꝰ debeo audire. letícia plēa padisi nō te amplius debeo tangere. consolatio mūdi nūq̄ te dimittā. si tu vadas ⁊ ego. si tu stas ⁊ ego stabo. Jesus audiēs dolorē matris ⁊ p̄turbationē cordis cōcessit vt in via se associaret. ꝟ cū appropinq̄ret hierl'm discessit cū discipulis eius a comitatu mr̄is. ⁊ intrauit hierl'm p vnam portā ⁊ mat̄ cū alijs mulieribus p aliam. ignorās ad qꝺ hospitiū diuerteret. O q̄ dolorosa ⁊ lamentabilis separatio quando virgo ⁊ mr̄ xp̄i dimittit vnigenitū tā cito moriturum. O q̄tus luctus. o q̄tus dolor. tunc corvirgineum acutior ancipite vulnerabat. Intrauit ergo iesus benedictus cuꝫ discipul' ad cenaculum vbi cena parata fuerat. lauantes manus ⁊ circumstantes bñdicūt mensam. Et a discipulo quez diligebat iesus sedente iuxta iesum affertur agnꝰ paschal' quē iesus distribuit ⁊ comedit. Alias nū q̄ legit' iesum comedisse carnes. Cenātibus sic discipulis dixit. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscū antequā patiar. Et apertius patefaciens factū traditoris. qr ex humilitate lauando eius pedes eū a malicia reuocare non poterat. saltē verbis suis quibus secreta cordis sui tetigerat ad penitētiā emolliret. Subdit. vnus vestrum me traditurus est. ⁊c̄. Que vox vt gladi⁹ acutus corda cōcusserat discipuloꝝ. q̄bus sic contristatis ⁊ comedere cessantibus. sigillatim querebant dicētes. Nunq̄d ego sum dñe. Et iesus. Qui intingit mecū manum in catbino. qꝺ erat vas fictile ad refrigerandū vinū. in q̄ erāt lactuce aggrestes. quib⁹ solebat agnꝰ paschal' mādūcari. vt ꝺr Exodi. xij. hic me tradet. Noluit em̄ eū manifestare vt ipe occ'te redargutus intra se peniteret. ⁊ ne Petrus feruētior eū occideret. qr vt dicūt aliqui Si petrus nouisset iudā esse traditorem dentib⁹ eū decerpissēt. Per hoc habetur documentū q̄ infirma ꝓximoꝝ nō st̄ pandenda q̄ alias occulta sunt. nisi essent talia que vnā ciuitatem possent periclitare vel personam. tunc reuelari debent sine p̄ditione p̄sone vt hoc malū impediatur. Ille aūt p̄ditor maledictus ⁊ infelix non emendatus ꝟ induratus. ne suspicaretur de eo comedere non cessauit: ⁊ ait. Nūq̄d ego sum rabbi. Quia ab alijs aliena habuit intentionem. iō etiā aliā ab alijs habuit q̄stionem. noīans dñm suū rabbi. cuius tamen noluit esse discipulus. Et ibs. Tu dixisti. ac si diceret. Non ego ꝟ tu diq̄. Et adiecit. Filius hois vadit sicut scriptū est de eo. s. moriendo. ve aūt illi p quē filius hois tradetur. bonū erat illi si natꝰ nō fuisset homo ille. Una damnati conuertēdo se ad suūpsius esse nobilitatē potiꝰ volunt esse q̄ non eē. Ꝟ conuertēdo se ad annexū ipi eē. s. ad penā vellēt potiꝰ nō esse

q̄ eē i penis. Et ſic xp̄s ꝓditoꝝ loq̄tur q̄ poti⁹ eligeret nunq̄ fuiſſe nat⁹ q̄ ſuſtinē illā penā quā eternaliꝛ ꝓpter illā traditio nē īmocētis xp̄i ſuſtinebit. Et ieſus ꝺ mē ſa tunc ſurgēs ad aliū locū infer⁹ eiuſdē cenaculi tuit cū diſcipul⁹ ⁊ eos ſedere fecit Uolēs inde aliud ſignū oñdere hūilitat⁹ vt ſaltē viſo eo ſe corrigeret. Et deponēs veſtīēta ad expeditionē lotiōis pedum: aquā miſit īpeluim vt heri dictū eſt ple⁊ nius. Dis miſteriis implet redijt cū diſci pul⁹ ad locū cene. ꝺ. Scīt̄ q̄ ꝺ fecerim vob. ⁊c̄. Et tunc vt oſtēderet q̄ſto amore diſci⁊ pulos diligerꝛ more pij patris filijs ſuis maximum cīno diū īmp̄petuū mēoriale ⁊ ſolatiū dedit. ſ. corp⁹ ſuū ſacratiſſimū ī ci bū ⁊ ſanguīē in cruce effundēdū in potū Uñ aug. de ꝓſec̄. di. ij: liq̄do. Saluator q̄ vehemēti⁹ cōmēdaret miſteriū illi⁹ altitu dinē. vltimū voluit hoc infigere cordibus ⁊ memorie diſcipuloꝝ a q̄b⁹ ad paſſionē diſgreſſurus erat Nā pacta nouiſſima ſer uari debēt niſi primū deroget⁊ vltimo. C. de pactis. l. pactu. Accepit ergo panē gra tias agēs fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ man ducate hoc ē corp⁹ meū q̄ ꝺ pro vobis tra⁊ detur. Sil̄r ⁊ calicē ⁊c̄. Et notanter inſtitu tio ſacramēti ⁊ cōicatio facta eſt poſt loti onē pedū ad noſtrā doctrinā q̄ nemo ſu⁊ mere debet hoc digniſſimū ſacramentum niſi prius fuerit pnīa lotus ⁊ purgat⁹: a⁊ lias iudiciū eterne dānatiōis māducat et bibit ſm apl̄m. ſicut iudas qui ſordida in trentiōe cū aliis diſcipulis cōicauit. Aug. De vno pane petr⁹ accepit ⁊ iudas. petr⁹ ad vitā. iudas ad ꝓditionē. ſic ꝑz in ape ⁊ aranea eūdē florē ſuggētib⁹. Sedētibus igit̄ ſic diſcipulis cū magna triſtitia: Jo⁊ hānes recubuit ſup pect⁹ dñi: de quo mel liflua contēplatione diuīa ſecreta potauit ⁊ Petrus multū ꝓturbat⁹ de verbis dñi dicētis. vnus veſtrū me tradit⁹ eſt. Jo hanni fecit ſignū q̄ peteret a xp̄o q̄s eſſet traditor ille. ⁊ xp̄us ſubmiſſe ei dixit. Cui panē īmictū porrexero ipe ē q̄ me tradit⁹ ē. ⁊ cū panē intinxiſſet ide porrexit di. iuda q̄ ꝺ faq̄ fac cit⁹. Hoc aūt nemo diſcūbētiū intellexit ad q̄d hoc diceret. putabāt enīꝛ ex hoc q̄ loculos habebat q̄ cōmitteret ſibi aliq̄d emere vel egenis diſtribuere. et ſtatim ſurrexit. qꝛ diabolus qui ip̄m poſſe derat eū non pmiſit tardare diutius. Uñ Chriſo. Hoc verbū non fuit impatiuum: nec indicatiuū q̄ ſibi p̄cipet vel indicaret ſ fuit mod⁹ loquēdi quo hoīes ſepe vtun tur vel vt hoīeꝛ a malo retrahant. vt ſi q̄s puerū vel amicū peccantē inueniret. dice⊀ ret ſibi audacter vel fortiter age vel fac ma gis. nō tñ impando. ſ retrahēdo. ita etiaꝛ dñs vt iudā retraheret dixit. q̄ ꝺ faq̄. id eſt in corde tā diſponis facere fac cito. Sed cur nō penituit intelligēs q̄ xp̄s ei⁹ mali ciam nouit. dicit̄ q̄ induratus ⁊ deſpat⁹ correctiōe nō mollit̄. imo q̄to plus corri gitur tanto magis amaricat̄ ⁊ induratur Exemplū in Pharaone Exo. vij. de q̄ hr̄ q̄ totaliter erat idurat⁹ q̄ nec verbis nec ſignis credere voluit Moy ſi ſeruo dei vt dimitteret filios iſrael. ſ plus ac magiſ ex his ſignis īduratū cor ei⁹ erat. ⁊ iō multis plagis a deo fuit punitus. Sic hodie mlt̄i inueniūtur indurati malicia. q̄ nec cor⊀ rectionibus nec ſignis dei quottidianis: nec peſtilētie. nec cariſtie. nec guerrarum: nec morboꝝ alienoꝝ ⁊ inconſuetoꝝ credē velint deo. Di veriſſimū ſignū hīnt cuꝛ iu da eterne dānationis. Poſtq̄ aūt ꝓditor maledictus a diſcipul⁹ ⁊ ꝓſortio xp̄i diſceſ⊀ ſerat. pi⁹ xp̄s ⁊ pater amicabiliter allocu tus eſt diſcipulos vt dilectos filios dicēs Filioli mei. pri⁹ hoc nō dixit. qꝛ iudas fili us diaboli fuit. Modicū tp̄s vobiſcū ſū ⁊ oēs vos ſcandalū patiemini in me ī illa nocte. Quia ſcript̄ ē. Percutiā paſtoreꝛ ⁊ diſpergēt̄ ones greg̃. q. ꝺ. appropiquat mō hoꝛa vt capiar. ⁊ vos fugā capietis ⁊ ego vadā immolari ꝓ vobis. Poſtq̄ꝛ mortu⁹ fuero ⁊ de morte ſurrexero p̄cedā vos in galilea ibi me videbitis ⁊c̄. Tunc Petrus vt p̄nceps apl̄oꝝ ⁊ feruētioꝛ ma gno ex corde dixit. O dñe q̄d dic̄. ⁊ ſi oēs ſcandaliſati fuerint in te ego nunq̄ ſcan⊀ daliſaboꝛ. Nico. de ly. Petrus non mētie batur. qꝛ ſic habebat in mente ſ preſump tuoſe loquebat̄. Et ait ieſus petro. Amē dico tibi. qꝛ hodie anteq̄ gallus bis vocē dederit ter me negabis. Hoc reputāꝛ pe⊀ trus impoſſibile ait. Et ſi oportuerit me mori tecū non te negabo. Sil̄r ⁊ alij dixe⊀ rūt. tūc dixit ill̄ibs. Q̄n miſi vos ſine ſac⊀ culo ⁊ pera nūq̄d aliq̄d defuit vob. rñde⊀ runt nihil. Et ieſus Qui hꝛ ſaccūlū tollat ſecū ſil̄r ⁊ perā. hic p̄dicit tp̄s magne im⊀ pietat̄ q̄ mō eſt. vbi hoīes ſe neceſſario prouidere habent. non ſuſtentationē alio rū expectare. qꝛ charitas extincta eſt ī cor⊀

dibus christianorum. Et qui non habet gladiū vendat tunicam suam ⁊ emat gladiū. q̄ illa que de me scripta sunt statiꝫ finem habent. Tūc dixit illi petrus. Domine ecce duo gladij hic. Cui so. Fuerunt duo magni cultelli quibus vtebant̄ forte pro agno paschali. Et iesus. satis est. Per istos duos gladios signari possunt sanctitas clericorū: ⁊ iusticia laycoꝝ. que duo sufficerent pro defensiõe eccl'ie. Q̃n em̄ spūalis pro eccl'ia pugnat sanctitate ⁊ deuotione merito cõseruatur in pace et tranquillitate. ¶Nec em̄ sunt duo arma q̃bus clerici ⁊ spūales habent pugnare cõtra hostes inuisibiles. De quibus loquitur b. Ambro. ⁊ recitat̄. xxiij. q. vij. dicẽs Non pila querant ferrea. non arma xp̃i milites: sed dolor: fletus: orationes: lacrime fuerunt mihi armatura aduersus milites tenebrarū. Talia em̄ sunt munimenta sacerdotis. ⁊ Aug. vbi supra. §. de episcopis. Spūalem gladium q̃ est v̄bum dei i mactatõe veteris vite exercere. Gladius em̄ temporalis modicum p̃ficit nisi etiam spūalis assistat gladius. Sicut figuratur. Exodi. xvij. in moyse. qui cū leuaret manus ad deum ⁊ oraret vincebat israel. quando autem paululum remisit supabat̄ Amalech. Sed heu ille gladius est rubigine ⁊ erugine iniquitatis valde maculatus. q̃ non multū scindit. nec terret hostes ⁊c̃. Gladius vero secūdus scz laicoꝝ est iusticia quā in equitate paupi ac diuiti visitare debent. bonos remunerando. ⁊ reprobos vindicando. ¶Hic gladius est anceps. p̃s. Gladij ancipites i manibus eoꝝ. Debet scindere ex vtraq̃ parte pauperē ⁊ potentē. ⁊ inopem sicut diuitem. Sz factus est mō sicut noua acula acuta molles crines sicut pauperes et fragiles sine aliqua resistentia acute scindit. fortes aũt rebellantes diuitijs fauore. potẽtia non tangit quo iusticia reperitur̄ ⁊ violatur. Facta igitur cena iesus surrexit cum discipulis ⁊ orando gratias egerunt. Et credibile est q̃ tunc illa p̃tulerunt verba que cõsueuerũt spūales p̃ refectõem dicere scz ¶Retribuere dignare ⁊c̃. Et ille est hymnus de quo dicit euãgeliste. Et hymno dicto exierunt in montem olinarum ⁊c̃. Sic patet prima pars huius dominice passionis.

Sequitur secunda pars.

Gressus Sicut nã

q̃ filius dei patris egressus de vtero paterno per eternã generationẽ in sex diebꝰ vniuersa creauit ⁊ formauit. ⁊ in septima requeuit. Sic in egressu suo quo mũdum egreditur ad patrem. sex diebus mũduꝫ recõciliauit. ⁊ in septimo in pace quieuit

In dicta nanq̃ Prima vadit ad ortuꝫ vt ibi capiatur. Secunda ad annam põtificem. ⁊ ibi negatur. Tertia ad cayphã ⁊ ibi accusat̄. Quarta ad pilatum. ⁊ ibi flagellatur. Quinta ad herodem. vt ibi illudatur. Sexta iterum ad pilatuꝫ ⁊ ad crucem condemnatur.

Quãtũ ad primaꝫ dictaꝫ

cum quilibet a iure posset testificari ō facto quod vidit. ⁊ Johannes dilectus discipulus viderit ea omnia que circa suuꝫ magistrũ vsq̃ ad finez a principio pacta sunt. vt veritatem testificetur ab eo possꝫ inquiri. O Johannes quo primo abijt dilectus magister tuꝰ? ¶Respõdet. Egressus est iheſus cum discipulis suis trans torrentem cedron de cenaculo vbi fecit'ce nam. Torrens ille est inter montez syon vbi modo sita est hierusalem ⁊ montem olineti. inter quos montes est vallis iosaphat in quo est ille torrens. qui non semper habet aquam: sed quãdoq̃ tempore pluuiali ex montibus circũiacentibꝰ. In ripis illiꝰ torrentis tunc temporis multi cedri crescebant. ⁊ ideo dicitur torrens cedron. ¶Hunc torrentem transiuit iheſus versus ortum in pede montis olineti situm. ad denotandum q̃ torrentem passionis cito erat bibiturus. de quo hausit gustũ mortis per p̃phetam di. De torrente in via bibet. Et intrauit in ortum ipse ⁊ discipuli eius. ℄ Sz cur in orto capi voluit ⁊ nõ in cenaculo. Dico q̃ ortꝰ erat aptus ad capiendũ cũ esset clausus. ⁊ nemo intus vel p̃pe q̃ iuuare vel impedire posset. ⁊ etiã notus inde p̃ditori. ⁊ iõ cõstituit se in orto q̃si in carcere ne videret fugam appetere: sed magis voluntarie se in mortem capientibus offerre. Et bñ cõueniebat in orto. q̃ sicut nostra p̃ditio ex pctõ primiparẽtis in orto paradisi incepit. sic nostra reparatio per passionem christi fiendam in orto haberet initium.

Tūc relictis alijs discipulis in orto. Petrū Jacobū et Johānē seorsum assumpsit. vt hij q̄ prius viderāt gloriosa in suscitatōe filij archisynagogi: ⁊ in transfiguratōe etiam eius viderant infirma ex hūana natura assumpta. vt sicut ex p̄missis ppenderant ip̄m esse verū deū. sic ex his agnoscerēt eū verū esse hoiem. Et ait ad illos. Tristis est aīa mea vsq; ad mortē. Et nō dixit. Tristis sum ego. vt ostenderet illā tristiciā nō tangere diuinitatez: ꝫ solum hūanitatē. Sustinete hic ⁊ expectate ⁊ vigilate mecū. s. tāq; amici mei speciales q̄ debetis in ā gustijs mihi assistere. ℣ Sed cur xp̄s tristabat ⁊ mestus fuit de morte. cū multi sancti martires et virgines letissime sine timore ad mortez uerint. Dico q̄ hoc fuit ex virtute xp̄i pfectissime attendentis totū pond⁹ p̄lij q̄ si bi ⁊ suis mēbris vsq; ad diē iudicij immminebat. Et ppt̄ hoc certe oportebat q̄ natura ei⁹ inq̄tū passibilt̄ ⁊ passionib⁹ subijcibilis ineffabile p̄ d⁹ terribiliū passionū reciper. Et hoc spāliter ex dolore cordis quē nouit esse in sua mestissima matre et in discipulis ei⁹. Tūc pgressus de trib⁹ illis q̄tum est iact⁹ lapidis pcidēs in faciē suam orauit ⁊ dixit. Pater mi si possibile est vt transeat a me calix iste. i. passio q̄ a me cito est absorbēda ad modū calicis hoc dixit ꝑm sensualitatē. q; illa naturaliter respuit mortē. licet volūtas deliberatiua ⁊ recta rō hoc dictaret ⁊ vellet. In h̄ instruimur q̄ nr̄a orō dz semp esse cōformis diuine volūtati. Et tō etiā in orōne dn̄ica dicimus. Fiat voluntas tua. Dicit eñ si possibile est. q̄ volūtas patris aliō determinet q̄ sez sine passione mea omnia bona ꝓueniāt q̄ p meam passionem vētura sunt. trāseat a me calix iste ⁊ mundus saluet̄. Si aūt hoc fieri nō dz: nō peto q̄ fiat sicut ego volo ꝑm sensualitatē: ꝫ sicut tu. Post hanc orōem venit ad discipulos illos tres ⁊ inuenit eos dormiētes. Nam ex ẏbis xp̄i tantā tristiciam in cor suū sumpserūt. ⁊ etiā q; hora tarda fuit. dū xp̄s sic ab eis discessit ad orandum q̄ grauabant̄ tam ex tristicia q̄ ex pfunditate noctis. et inceperūt dormire. Et ie sus dixit petro. Symō petre nō potuisti vna hora vigilare mecū. q. d. o petre tm̄ feruorē nō ostēdis in facto q̄ tuz in ẋbo non potuisti vna hora mecum vigilare: quomō ergo mortē mecum sustinebis. cū tñ dixeris. Si oportuerit me mori tecum ⁊c̄. Et sic increpato petro singulariť. loq̄tur ad omnes dicens. Non potuistis. ac si diceret. simul cū petro elegistis mecum mori: ⁊ tñ mecū nō potestis modicū vigilare. Vigilate ergo ⁊ orate ne intretis intemptatōem carnis. q; spūs quidē promptus est. caro autē infirma. s. ad resistēdū Tūc iterū secūdo abijt ⁊ orauit eūdez sermonē. vt nos informaret cōtinuare i oratōne ⁊ pseuerare. ⁊ vt mente ⁊ corde simul oremus. Et tunc apparuit ei angelus de celo cōfortans eum. aliqua verba consolatoria dicens. Sz cur h̄: dico q̄ nō ppt̄ ei⁹ indigentiā: sed ꝓpter discipulo⁊ informatōem ⁊ nostrā est factū. q̄ sperare debem⁹ q̄ deus adiutor ⁊ p̄tector noster est in oñi angustia ⁊ q̄ angeli semp assunt: licet inuisibilt̄r orātib⁹ ⁊ bñ opantibus vt eos cōfortēt ⁊ defendāt. Nā post q̄ angelus ab eo discessit p subtractōez visibilitatis quo ad illā formā sciens volūtatē p̄is eē q̄ moreret̄ cōsiderās amaritudinē ⁊ pfusionē fiendā in passione et iam sententialt̄r determinatā ⁊ deliberatā cepit amplius tedere. ⁊ mortē pauere ⁊ volūtate reluctare aduersus sensualitatē que reluctatio ⁊ agonia. Et tunc factus est sudor eius sicut gutte sanguinis decurrētis in terrā. Nam inter sensualitatem fugientē mortē ⁊ volūtatem accepantē ⁊ se diuine voluntati cōformātem. tam fortis pugna fuit. vt humores fortit̄ cōmoti q̄si in sudorē sanguineū cōuertereńt̄. De quo sudore dicit Beda. Nemo hūc sudorē infirmitati deputet. q; ꝫ naturā est sudare sanguinē: ꝫ potius intellig; declaratū q̄ taz effectū redemptōis operabatur effusiōe sui sanguinis p̄ciosi. Et surgens ab oratione venit ad discipl⁹os. ⁊ iterū inuenit eos dormiētes. erāt em̄ oculi eoꝝ grauati. Et tunc sicut ꝑus nō exacerbauit eos. ꝫ vt pius pater permitēs ꝑpatiēdo infirmitati eoꝝ rediit ad orōez. Et orauit tertio eundem sermonez. di. p̄ mi Sz cur ter replicat eūdē sermonē? Rabanus. vt ei⁹ exemplo a pcis p̄teritis veniaz. ⁊ a p̄nīb⁹ malt̄ tutelā. ⁊ a futuris periculis cautelā oremus. ⁊ vt integer spūs noster ⁊ ꝙscia ⁊ corp⁹ seruet̄. Sequitur Marci. xiiij. Et venit tertio et inuenit eos dormientes. compatiens ipsis dixit

Dormite iã. ac si diceret. nõ potestis mõ dũ dormire. Et cũ pmisisset eos q̃escere dixit. sufficit: ecce appropinq̃t hora q̃ filius hoīs tradetur in manus pcorũ. Et statim intulit: surgite eam⁹. Ecce approp̃iquat q̃ me tradet. Adhuc eo loq̃nte: et ad alios discipulos relictos in orto accedẽte: venit iudas cũ magno exercitu: cum gladijs ⁊ fustib⁹ ⁊ laternis. vt si lateret in aliquo angulo eũ quereret. vel eũ a defendẽtib⁹ si haberet violẽter raperẽt: ⁊ ō nocte ne tumult⁹ fieret in turba q̃ eũ defẽderet. Jesus aũt sciens oĩa q̃ v̄ētura erãt sup ip̄m pcessit eis obuiã dicẽs. Quem q̃ritis. Quia aũt diuia v̄tute excecati q̃ loquẽtẽ quem quottidie viderãt ⁊ audierãt: tunc ignorabãt. nõ dixerunt te querimus: ſ ibm nazarenũ. tanq̃ nescientes eũ dẽ ip̄m esse. Dixit ergo eis iesus. Ego sũ Ut ergo eis dixit: ego sum. tanta fuit virtus x̄pi ⁊ v̄boꝝ ei⁹ q̃ eoꝝ potentiã tota literã nihilauit: ⁊ ñ valẽtes stare pstrati sũt: ⁊ retrorsum ceciderũt in terrã. Eriso. ⁊ iudas cum eis. Et modico interuallo q̃ñ x̄ps voluit ⁊ pmisit oēs surrexerunt. Et iterũ eos interrogauit. Quẽ queritis. qr adhuc post stupendã eoꝝ pstrationem ⁊ iteratã respõsionẽ eũ nõ cognouerũt nec cognoscere poterãt donec ip̄e vellet. Volens igitur ab eis cognosci subiũxit. Dixi vobis qr ego sum. vbi primo receperũt licentiã eum agnoscendi ⁊ capiendi ꝓpt qõ sequit. Si ergo me queritis sinite hos abire. scz discipulos. vt impleret sermo quẽ dixit ibus. s. ad patrẽ. Quos dedisti mihi nõ pdidi ex eis quẽq̃. Jpe em̃ sol⁹ voluit pati. torcular sol⁹ calcare. iuxta dictũ Jsa. lxiij. Ut etiã ipsi soli gratias agere mus ⁊ amarem⁹: qui solus ꝓ nobis mortu⁹ est. Tũc iudei timẽtes q̃ aliũ q̃ ibm caperent. qr vn⁹ discipuloꝝ. scz Jacob⁹ q̃ dicebat frater dñi. ꝓpter similitudinez ei valde similis erat. Judã respexerũt q̃ eis signũ pmisit dare sue pditõis. Quẽ cũq̃ osculat⁹ fuero ipe est tenete eũ: ⁊ ducite caute: ne scz sicut multotiens fecerat p mediũ illorũ iret ⁊ euaderet. Et sic iudas pditor maledict⁹ magr̃m suũ accessit ⁊ more solito ⁊ cõsueto eũ salutauit dicens. Aue rabbi. Et qr mos erat discipulorũ. q̃ cũ de foris veniebãt dabãt sibi inuicẽ osculũ pacis ꝓ signo amoris: ideo vt suã pditõez pessimã palliaret ꝓsueto signo amoris ⁊ osculo pacis eũ amplexabat. O traditor maledicte ⁊ mercator pessime osculo signo amoris vuln⁹ infligis mortẽ: ⁊ pacis instrumẽto mortẽ irrogas dei filio mgr̃o ⁊ amãtissimo amico. Et O quot hodie similes ꝓditori iude sunt q̃ vobis adulatorijs iferũt mortẽ ꝓximis Hij h̃nt vt serpẽtes venenũ in corde: ⁊ signũ dulcedinis ⁊ amoris i ore. Pbs. iij. ethi. Qui se assimilat esse amicũ ⁊ nõ est peior est q̃ p̄ q̃ facit nouã. i. falsaz monetã hic ꝑm leges cremat̃ igne tpali: ille autẽ igne eternali Sũt tria gña hoīz x̄pz oscu lantiũ sub silitudine amicoꝝ. Quidã assimilant̃ esse amici x̄pi ⁊ sũt. sicut hij q̃ cuz amore ⁊ feruore charitatis cõicãt. Hij osculant̃ x̄pm cũ maria matre ei⁹ in signũ vere dilectõis. Quidã modo sunt ꝑ pus nõ fuerũt. sic penitẽtes cõicãtes. Hij osculant̃ x̄pm cũ maria magdalena i signum v̄e reconciliatõis. Quidã nõ sũt: ꝑ in facẽ sũt similes amicis. tales sũt q̃ cõmunicãt in pctis mortalib⁹ sciẽter. vl̃ habẽtes adhuc malũ ꝓpositũ vlteri⁹ peccãdi. vl̃ qui nõ reconciliati sũt cũ frib⁹: ⁊ in tali iuidia cõicãt. Hij osculãt̃ cũ iuda pditore. ⁊ peiores sũt. qr hic corpalit̃: tu v̄o spũalr̃ q̃ tuz in te est tradis x̄pm. Videat g̃ vnusq̃sq̃ cui silis sit. Seq̃tur. X̄ps g̃ bñ sciebat q̃ iudas eũ tali signo tradidit nec iõ ei est iniuriat⁹: ꝑ dulciter ẽ allocut⁹ si euz posset v̄bis pijs reuocare ad pniam dilectõs. Amice ad q̃d venisti. Eris. X̄ps appellauit iudã amicũ. nõ qr fuit: ꝑ qr signũ amici habebat. Jdeo dicat. Juda osculo filiũ hoīs tradis. Vel appellauit eũ amicũ. qr pat⁹ erat adhuc eũ recipe ad amicitiã. q̃si x̄ps dicat. licet me offendas: tñ paratus suz te recipe ad amicitiã et discipulum meũ. Uñ x̄ps magis doluit q̃ veniam nõ petijt q̃ de omnib⁹ corpis tormẽtis. O charissimi q̃ bonũ est ita pio dño seruire: q̃ ita parat⁹ est semper offendentib⁹ pcere. Doleãt g̃ ⁊ peniteãt q̃ heri x̄pz cũ iuda susceperũt: q̃ omni anno emẽdaz pmiserũt nec adhuc vitã emẽdauerunt. Post h̄ iudei armati tanq̃ lupi rapaces in agnũ mãsuetissimũ irruerũt ⁊ ad trã pstrauerũt. Et ꝑm Bern. cathenã ferreã in collo eius posuerũt: vt eum certius et cautius tenere possent. O quot tunc violentas pcussiones: plagas: ⁊ pũctiões: ⁊ tũsiones manuũ iudeoꝝ sustinuit. Quis

narrare possz illatas sibi iniurias ꝛ ꝓfu/
siones spuroꝝ ꝛ aliaꝝ iniuriaꝝ. Hoc vi/
dẽtes discipli conãtes eũ eripere ꝺ̃ mani
bus iniquoꝝ dixeruntmgro. Dñe si pcu/
timus in gladio.i.vis vt gladio te defen
dam⁹. Et petr⁹ q̃si furibũd⁹ ex iniuria do
mino illata fact⁹ nõ expectãs xpi respõ/
su impetu spũs sui exemit gladiũ: ꝛ pcus
sit ꝟuũ pncipis sacerdotũ: cui nomẽ mal/
chus ãputauit auriculã ei⁹ dextrã scõm
Cris. credidit em̃ eũ magis ledere: qz ad ip
sum caput ipetũ fecit. q.ꝺ.p meduũ caput
eũ incidere intẽdebat: ꝫ diuina ordinatõe
eo capite declinãte pcussit tm̃ auriculam
ei⁹ dextrã. Dz xpus ad quesitũ rñdit ꝛ a
facto reuocauit di. Sinite vsqꝫ huc. scõm
Aug. primo pmittite vsqꝫ huc eos ꝓgre
di. vt. s. me capiãt. vt impleat scriptura de
me. Et ait petro. Cõuerte gladiũ tuum in
vaginã. Omns em̃ q̃ gladiũ acceperint. s.
sine iustitia ꝛ iudicio i sui vltõez ꝛ vindi/
ctã occidẽdo hoiez. gladio. s. diuine vltio
nis pibũt. O homicida execrabil⁹ ꝛ dam
nabil⁹ attẽde snãm iudicis ꝛ caue effusio
nẽ sanguis. Nota hoc. xxxviij. ℔. Sequi
tur. ℔ Calicẽ. i. passionẽ tanq̃ amarã
medicinã quã dedit m̃ pr̃ nõ vis vt bibã
illũ. ꝛ vis hoc impedire qꝺ pr̃ me⁹ celestis
ordinauit fiẽdũ. An putas q̃ nõ possim
rogare pr̃em meũ: ꝛ exhibebit m̃ plusq̃
duodecim legiones ãgeloꝝ. Hiero. Legio
apud ãtiquos sex milibus ꝓplebat⁹. ꝛ sic
xij. legiões faciũt. lxxij. milia. ꝛ i tot pres
lingua hoim fuit diuisa. Tamen ꝟm mo
dernos legio tenet sex milia sexcẽta. lxvi.
q̃ faciũt. lxxix. milia. ꝛ nõ gẽta nonagin/
taduo. Et dicit notãter plusq̃ duodecim
ne crederẽt q̃ solũ. xij. posset hr̃e ꝛ nõ plu
res. sufficeret em̃ vn⁹ angel⁹ ad occidẽdũ
omns hoies mũdi ꝛ subuertẽdũ totũ mun
dũ. Quia vt ꝺr. iiij. Regũ. xix. In castris
assyrioꝝ vn⁹ angel⁹ qui fuit executor sen
tentie dei interfecit ꝛ pcussit. clxxxv. milia
hoim. Quia em̃ tot angelos potuit hr̃e
ad suã defensionẽ nec voluit. iõ petr⁹ cuz
vno gladio inuanũ laborauit. Et tũc ibs
apphendẽs auriculã ei⁹ cũ sanauit. In
quo magna xpi pietas notat⁹ q̃ iniuriã/
tẽ tam cito miraculose curauit: dans no/
bis exemplũ patientie et pietat⁹. vt etiam
inimicis nr̃is dimittam⁹ si voluerim⁹ q̃
de⁹ dimittat nob debita nostra. Jõ ora/
mus in orõne dñica. dimitte nobis debi
ta nostra. Et ibs dixit turbis iudeorum.
Tanq̃ ad latronẽ existis cũ gladijs ꝛ fu/
stibus ꝛ armis me inermẽ querere ꝛ ꝓ/
hendere. cũ tm̃ quotidie apud vos erã in
tẽplo docẽs ꝛ nõ me tenuistis: ꝫ hec ẽ ho
ra vr̃a ꝛ potestas tenebraꝝ. Tc̃ cohors ꝛ
tribun⁹ ꝛ ministri iudeoꝝ ligu auerũt ie/
sum. Qꝺ videtes discipuli ꝛ q̃ noluit vt
p eo pugnarẽt ꝛ defenderẽt. ipm in ma/
nib⁹ iudeoꝝ relinq̃ntes fugierũt. Et tũc
impletũ est qꝺ p eũ dictũ est. Omnes vos
scãdalũ patiemini ꝛc̃. Nã ex hoc q̃ apli
fidei ex ardore pmiserãt se pus mori cuz
xpo. nũc timore fugientes imemores p/
missionis designat⁹ hũana fragilitas. Et
certe sepe videm⁹ simile in hijs q̃ p amo
re dei pmittũt se magna facturos: vel rõ
ne infirmitat⁹ vl̃ alicui⁹ piculi in a qua vl̃
terra. vl̃ alteri⁹ incõmodi. postmodũ xo
ab hmõi liberati pmissa adimplere non
curãt. ℭ Uñ vt hr̃ de pact. qualiter
studiose agẽdũ est vt ea que pmittuntur
ope cõpleant⁹. qz turpe est aliquẽ ꝺ̃ ppũ
factum. i. pmissum venire. ff. de adoptõe
libertat⁹. l. post mortẽ. Uñ quoꝺã lup⁹
nimia repletõne grauat⁹ pmisit carnes
nunq̃ de post comedere: ꝫ instar mona/
chi abstinere. ꝫ de egritudine curat⁹ ma/
iora dãna gregib⁹ intulit: nec pactũ ꝟua
uit. Quare de eo x̃sificatoꝝ q̃ꝺã dicit Dũ
lup⁹ languebat monachus esse volebat.
Dzdũ qualuit peioꝝ q̃ ante fuit. Sic etiã
est de multis. Nam apli ꝛ discipuli i
cena multa pmiserũt ꝛ mori cũ xpo: ꝫ tri
bulatõne aduenĩẽte a xpo fugierũt. Qz
tpe felici multi numerant⁹ amici: sed duz
fortuna perit null⁹ amicus erit. Uñ ber.
O mi bone iesu. vbi est mõ discipulorum
societas cũ quib⁹ discubuisti. qb⁹ pedes
lauasti. ꝛ corpus ꝛ sanguinẽ dedisti. Heu
vbi est mõ petri loquacitas: vbi est iohã
nis familiaritas: qui in cena sup pectus
dñi dei sui recubuit. vbi mõ sunt confan
guinei tui oẽs O bone iesu heu heu oẽs
te hodie reliquerũt. Et tunc adolescens
q̃dam sequebat⁹ xpm amictus syndone.
q̃ ꝟm Mre. videt⁹ fuisse iohannes euãge
lista. Et ꝺr amict⁹ syndone sup nudo. i.
veste illa q̃ non fuit specialis habit⁹ apo
stolꝝ. ꝫ cõmunis cũ vestib⁹ alioꝝ hoim.
habitu illo relicto nudus fugisse ꝺr. Sic
etiã plures sunt xpianoꝝ q̃ estimãt se sin
gulares amicos xpi. q̃ si modica tribula/

tiõe tãgant reliquũt palliũ. i. exteriorẽ cõ uersationẽ honestat. blasphemãdo. iurãdo. murmurãdo ꝛ deũ. habitũ interiorem iparte oñdũt. ⁊ sic a xpo fugiũt: De qbus ꝓqrit dñs Jere. xix. Noti mei qsi alieni recesserũt a me. ⁊ sic patet prima dicta.

Sequitur secũda dicta pro

qua itez qrit a discipulo q testimoniũ prohibet de his. O Johãnes quo abijt dilectus magister tuus. Rñdet. Duxerũt magrm meũ dilectũ fortiter ligatũ p vallẽ iosaphat primo ad Annã: qr dom⁹ ei⁹ erat prior in via. q erat socer Cayphe q illo anno fuit pontifex. Annas vero ante anno elapso. ⁊ hoc fecerunt ad honorẽ ei⁹. etiaz ne per hierm duceret cũ luminarib⁹ quia nox erat: ⁊ turba eũ eriper Et dicũt aliq scripture ꝙ in porta ciuitat erãt imagies sculpte ⁊ depicte pphetaz in lapidibus ⁊ patriarchaz. q oẽs se inclinauerũt ⁊ xpo reuerentiã fecerũt sicut creatori suo. Mõ petrus ⁊ iobes examore sequebant: sed a longe in tenebris ppt timorẽ imiscentes se turbis vt videret finẽ: Johãnes autem q erat notus pontifici ex eo vt dicũt q daz ꝙ pater suus piscator erat. ⁊ ipe tpe iuuẽtutis pisces ꝓsueuit ad domũ pncipis sacerdotũ portare. ⁊ sic erat notus. Et intrauit cũ alijs domũ. Petrus vero foris mãsit ꝓ tiore. Qd attẽdẽs Jobes rogauit ancillã vt petrũ intromitteret. Que ancilla ostiaria vidẽs timidũ intrantẽ suspicans eũ esse discipulũ xpi ⁊ mansuete ex cõpassione dixit ei. Nũq d tu ex discipulis es hominis istius. Petrus pterritus negauit dicens. non sum. Sic etiam multi p modicã tẽptationẽ carnis facilit peccãt. ⁊ xpm p mala opera negant. Nonne tu xpm negas qñ ꝛ statutũ eccle ex leuitate ⁊ nulla neccitate lacticinia: butirũ: lac: caseũ: cõmedis. ⁊ vtinã aliqui nõ carnes cõmederẽt sine necessitate. Judeꝰ ꝛ preceptũ dei nullo modo carnes porcinas cõmederet: etiã vsqz ad mortẽ. Xpiani aũt non timore mortis ñ leuitate mentis ꝓhibita commedũt. estimare potes qui peiores sẽ. Et cũ petrꝰ sic xpm negasset statim gallꝰ cantauit. Iz ipe petrꝰ ex strepitu vel forte stupore graui nõ pcepit. Iz qr tũc frigꝰ erat mĩstri iudeoz stabãt ad prunas calefaciẽtes se: ⁊ petrꝰ cũ eis. Qui aliqz tulũ calefactꝰ timuit ꝫm Aug. ibi stare volẽs exirein atriũ foris. vidit eũ alia ãcilla ab illa prior: aduertẽs eũ esse timidũ. ⁊ dixit his qui stabant ad ignẽ. ⁊ hic cũ Jhesu nazareno erat Jpe aũt qui iam foris exire icipiebat hoc audiens rediit: ⁊ iurauit nunqꝫ fuisse cũ eo. nec nouisse hoiem. Tũc facto interuallo qsi vniꝰ hore post secundã negationẽ. vnꝰ exseruis pontificis cognatꝰ eiꝰ cui petrꝰ amputauit auriculã dixit Nõne ego vidi te in orto cũ illo. Volẽs eũ conuincere ex loco. qr in orto vidi te. Ex patria: qr galileus es. ex loqla. nã ⁊ loqla tua manifestũ te facit. Tũc petrus incepit detestari ⁊ iurare qr nunqꝫ nouisset hoiem. Detestari ⁊ anathematizare est aliquid cũ sue maledictiõis inuocatione negare. q. d. pviuẽtem deũ iuro ⁊ maledictꝰ suz si mẽtiar. qr nunqꝫ noui eũ. vel si eiꝰ vnqꝫ fuerim discipulꝰ. O quot hodie piuri piurantes veritatẽ. Nota de piuris. Et cũ petrꝰ xpm negasset secũda vice gallꝰ cantauit. Et xps petrũ respexit: supple oculis mĩe: cognitõnem sibi inspirando sui sceleris. ⁊ euz ad penitentiã p gratiã puocando. Primo ei ⁊ secũdo petrus negauit ⁊ nõ fleuit. quia eũ dñs adhuc nõ respexit. Sed qñ euz respexit doluit: ⁊ egressus fleuit amare. Petrus ergo de facto negatõis tantũ doluit ꝙ vt legit postmodũ ab illo tpe vsqz dũ vixit omi nocte surrexit illa hora in q xpz pmo negauit. ⁊ vsqz ad diẽ flexis genibꝰ sup terram ⁊ cordis amaritudine cũ multis lachrimis penituit. Vñ Clemẽs papa dicit ꝙ in sinu suo semp sudariũ portauit q fluentes lachrimas quotidie detersit. dũ huiꝰ facti memor fuerat: ⁊ qñ gallũ audiuit cãtare flere cepit. O tu miser peccator qũ tu ploras tua ĝuissima peccata. tu eñ nõ semel bis: vel ter peccando creaturam vltra deũ diligẽdo creatorẽ respuisti ⁊ abnegasti. ñ millesies. neqz ex fragilitate peccas vt petrꝰ. neqz ex ignorantia vt paulꝰ ñ certa malicia vt Judas. qñ sciẽter auertis te a creatore tuo. Habeas ergo hodie cuz petro penitẽtiã de peccatis: ⁊ veniã obtinebis. Stante aũt sic iesu ante Annã. interrogauit euz Annas de discipulis suis ⁊ de doctrina eiꝰ. s. quare discipulos collegisset Et. hoc fecit vt videret si posset eũ reprehendere ꝙ essent ab eo seducti. volẽs euz ꝫm Chrisо. oñdere nouaz rerũ inuentorẽ: ⁊ q si sedicioſum arguere. Querit etiam ꝺdoctrina eius: ad videndum si inuenire possz

falsitatē vel aliq̄d ꝫ legē. ñ amore cognoscēdi veritatē. ß ꝑm Alchuinū vt eū in sermone capiat ⁊ cāꝫ inueniat: ⁊ eū traderet ꝑsidi romano ad dānandū. Et qz pius iesus ꝓ tunc nihil poterat de discipulis rñdere cū oēs fugissent: ⁊ principalioꝝ audissent eū i sua pñtia negare. Ideo respōdit ad alterū quesitū di. Ego palā locut⁹ sum mūdo. Ego sp docui in synagoga ⁊ in tēplo in q̄ oēs iudei conuenerāt: ⁊ i occulto locut⁹ sum nihil. Quid me interrogas Interroga eos qui audierūt q̄d dixerim ego. Hic nota de cōuēticularijs: hereticis ⁊ p̄dicatorib⁹ occultis. Et cum iesus h̄ diceret vn⁹ assistēs ministroꝝ. s. malch⁹ cuius auriculā dñs sanauit. volēs captare benīuolētiam anne dedit ei alapā di. Sic respondes pontifici. q. d. ita arroganter ⁊ presumptuose. Hic nota de ministris presidū ⁊ ciuitatū ⁊ torroribꝰ captoꝝ quō impietate ⁊ crudelitate xp̄m in paup̄ib⁹ aliq̄n ꝓcutiūt Sed xp̄s hūilit rñdēs ait. Si male locut⁹ sum testimoniū phibe de malo. q. d. Si male docui i synagogis ⁊ non dixi mō veritatē phibe hic cora pōtifice. si aūt bñ cur me tā grauit cedis. Tunc p̄nci pes sacerdotū ⁊ alij eūtes dormituꝫ. quia hora tarda fuit. reliq̄ant iesum in manibus ministroꝝ q̄ capiebāt pāniculū de camisia cuiusdā immundū: ⁊ ligauerūt oculos ei⁹ tanq̄ esset fur ei ꝓ totā noctē illudētes. spuentes in faciē ei⁹ ⁊ pcusserūt eū dicētes: prophetiza nob xp̄e q̄s ꝑphetavocaris: ⁊ dicas q̄s est q̄ te pcussit. Ecce nūc implent figure. Facies xp̄i velata figurata fuit in moyse. q̄ velata facie descēdit de mōte ad pplm. Exo. xxxiiij. Facies vero xp̄i cōsputa figuratur ꝓ hur. q̄ fuit marit⁹ marie sororis moysi. q̄ dū nollet pplo cōsentire in pctm̄ ydolatrie ex sputis popli fuit occisus. ß ꝑm hebraicā glo. Facies xp̄i pcussa figurat ꝓ micheā qui sedechias pcusserat. qz veritatē dixerat. iij. Reg. xxij. Nā hodie natura puersa fuit. qz facies in quā angeli desiderāt ꝓspicere absconde bat sputis. Sol iusticie velatur lumen veritatis abscōdit. O culi q̄ sūt stelle celi vili panniculo claudūtur. O aia deuota cōsidera quātas amaritudines ⁊ turpitudines rex celoꝝ. p̄nceps angeloꝝ. saluator mūdi. preciū seculi hodie ꝓ te vt te de manib⁹ crudeliū inimicorū tuoꝝ eripiat ⁊ p̄ri celesti ad gloriā eternā te p̄sentet. Considera facie conscientie tue an aliquo sputo peccati deturpata sit ⁊ purga te aqua lacrimaꝝ.

Tertia dicta. Feria sexta

mane añ ortū solis i crepusculo misit annas ibm ad cayphā q̄ erat pōtifex āni illius. q̄ dederat iudeis ꝯsiliū di. Expedit vobis ⁊c̄. Et i ꝓtorio Cayphe erant scribe ⁊ pharisei ⁊ seniores ppli ꝯgregati. Ad q̄s ducebat ihesus ligat⁹. Cayphas aūt pōtifex cora q̄ stabat eū examinās diligēt nec inuenies cām mort̄ ne sic euaderet. ß p̄sidi ad mortē traderet q̄siuit circūq̄z i multis ꝯ eū fl̄m testimoniū. ⁊ vt multi falsi testes multa falsa ⁊ iniq̄ testificantes q̄ eēt destructor legis. subuſor ppli: nullū fuit inuētū cōuenies testimoniū. Nouissime vero duo falsi testes accesserūt. dicētes. Audiuim⁹ eū dicētē. dissoluite hoc templū manufactū: ⁊ in trib⁹ dieb⁹ reedificabo illud Ex hoc volebāt inferre q̄ diceret se p̄tē dei h̄e. Ite testes fuerūt falsi. ex eo q̄ modū ⁊ formā verboꝝ mutauerūt. Iz ei facile fuisset dicere ⁊ facere qz ver⁹ de⁹ ⁊ homo erat. attamē illa ꝛba alio mō ꝓtulit ⁊ alia intētione. Nā xp̄s dixit. Soluite hoc tēplū h̄ referēs ad corp⁹ suū. nec dixit māufactū qđ ipi supaddūt ⁊ mutāt sniam. post triduū reedificabo illd̄. i. suscitabo. O q̄t similes falsi testes hodie habent int̄ xp̄ianos q̄ amore socioꝝ. odio vicinoꝝ. aut alia leuissima cā iniquū ⁊ falsum ꝯ veritatē ferunt testimoniū. de q̄bus nota. Et qz illud testimoniū indicio maioꝝ nō erat sufficiēs. iō cayphas post multa adducta vides ꝙ iesus nihil rñderet ꝓturbatōe motus dixit ad iesum. Nō rñdes q̄cq̄z ad ea q̄ tibi obijciūt ab his. Jesus aūt tacebat Tum. qz illa q̄ ꝯ eū dicebant erant falsa: nec rñsione digna. Aug. Aperta mendacia non sunt rñsione digna. Tum secūdo: vt taciturnitas sua ꝯ loquacitatē Ade sa tisfaceret. q̄ post peccatū friuole se excusauit. Contraria cm̄ debēt contrarijs curari. Tum tertio: vt scriptura Isa. liij. impleret. di. Quasi agnus coram tondēte sic obmutescet. Tunc p̄nceps sacerdotū volens xp̄m inducere ad respondēdū surrexit cū indignatiōe ⁊ ait illi. Adiuro te p deū viuum vt dicas nobis si tu es xp̄s filius dei viui. Ad hoc iesus ꝓpter reuerentiā diuini nominis inuocati respōdit dicens: Tu

dixisti.supple vitatē.t nō dixit.ego sum explicare:qz nō erat dignꝰ doctrina xpi. Attn ne videret tacere oīno ex timore sic obscure t semiplene subdit vbū exposituꝝ sue future glie dicēs. Uerūtn dico vobis ām odo videbitis filiū hois sedentem a dextris vtutē dei:t venientē in nubibus celi.vt sit sensus.ām odo.i.post passionē meā.qn tūc me videbitis regnātez:me videbit cū deo pfe.t venientē in nubibꝰ celi.i.ptāte diuina ad iudiciū. Audito hoc vbo princeps sacerdotū scidit vestimēta sua qsi p dolore. Hiero. Mos fuit iudeorū audita blasphemia scindere vestes.ac si tali signo oīderēt dolorez cordis.q.d. tpo facto tātū doleo qꝫ ille deum sic blasphemat qꝫ cor meū pre dolore posset scindi. Et qz cayphas imputauit xpo crimen blasphemie.iō scidit vestimēta di. Blasphemauit:qd adhuc egemꝰ testibꝰ. Audistis blasphemiā.qd vob videtur. Qui oēs pdēnauerūt cū esse reū mortis. ℍ O vos blasphemi attēdite iudiciū t sentētiā iudicis. reꝰ ē mortis etne. Un Leuiti. xxiiij.qui blasphemauerit nomē dñi morte moriet. Hiero.xxiiij.q.iij. Si igit michael nō fuit ausꝰ diabolo t certe maledictōis dignissimo iferre iudiciū blasphemie:qnto magis nos ab oī maledictōe puri eē dēmꝰ.maledictōez merebat diabolꝰ ſ̄p os archāgeli blasphemia exire ñ debuit. Nā vt hī.xxiiij.q.iij.aplice.t.xxiij. q.iiij.q peccat.qꝫ blasphemātes exēplo apli p excōicatōez sathane dñt tradi Nota hic de blasphemis bñ. Tūc iterꝝ spuerūt i faciē eiꝰ t colaphis eū ceciderūt. Alij palmas i faciē eiꝰ miserūt dicētes: pphetisa nob xpe.t velauerūt oculos eiꝰ. Sed cur hoc fecerūt:qz qdam radij mirabiles ex oculis eiꝰ pcedebāt:q intuētes i ipsū occulte ad pietatē t ad amorē traxerunt. Ut g nō ad pietatē traherent:t vt liberiꝰ malicia cordis posset explere ad libitū ió velauerūt faciē eiꝰ. Anselm.interrogat mariā. O virgo bñdicta vbi fuisti qñ sic patiebat filiꝰ tuꝰ dilectꝰ. ℜñdit maria. in domo sororis mee matris Johis euāgeliste.t venerūt discipli lacrimabiliter curētes t damātes. O dulcissima dña: filius tuꝰ dulcissimꝰ magr noster captus ē t ligatꝰ t nescimꝰ quo ducit.aut sit occisus:vl qd factū sit de eo.t qñ vidimꝰ euz tam horribiliter tractari fugimꝰ ab eo. Audiis rumoribꝰ licet pnosceret qꝫ genus hūanū p eū sic dēbat redimi ppt maternū cordis affectū gladiꝰ doloris symeonis aiaz meā trāsfixit. Anselm. Quid nūc feciſti. Maria. Anselm.amice charissime statim vt discipli annūciāt qd factū fuerat:cucurri velocit ad domū anne iux tēplū cū maria magdalena:t audiens tumultū volebā intrare:ſ non fui pmissa. Uñ foris stabā plorās t clamās.heu dilecte fili milumē oculoꝝ meoꝝ. Quis dabit capiti meo aquā t oculis meis fontē lacrimarū t plorabo die ac nocte. Anselm. O maria habuisti aliquā spem qꝫ filius sic captꝰ posset liberari. Maria.sic. Sciebā em qꝫ ita ingeniosus esset t facūdus qꝫ sperabā qꝫ deberet se excusare si ad iudiciū pueniret.ſ stabat cotā eis tanqꝫ agnus māsuetꝰ innocēs.nec apuit os suū nec rndit. Fuit etiā sic amabiliꝫ qꝫ spabaz qꝫ sibi opati ōberēt.t modico tpe fuit ita horribiliꝫ pputꝰ qꝫ qsi leprosꝰ appebat.

Quarta dieta Naz hora

pria mane cū iudei iā xpz p totā noctē fatigassent t ospuissēt qꝫ se mouere vix poterat.ō eū pcitauerūt pncipes t phariſei tumultū ppli cū magno strepitu clamantes. Moriat seductor ille.t duxerūt eū victū t ligatū tāqꝫ pdēnatū t reū mortis: t tradiderūt eū pōsidi pilato q erat ciuitati hierlm ex pte romanoꝝ. Dz iudei ñ introierūt pretoriū pilati:vt nō pollamiarēt t macularent ex ingressu domꝰ gētil. vel forte ob sctitatē tāti festi paschal.in q vitabāt pretoria t domos iudiciarias in quibꝰ iudicabant rei ad mortē. Sic etiā apō nos fieri dz pcipuis festiuitatibꝰ t ceteris aliis feriis.vt hī extra de feriis. Lon q̄stus ē.t. L.de feriis:l.oēs. Ecce miseri iudei timēt pollaminari ex ingressu domꝰ gētilis:t nō ex pauratōe mortis innocentis t iusti bōis. Aug. O impia cecitas habitaculo pollaminabant alieno:ſ nō scelere pprio. Sic etiā alicq faciūt sibi pscia de minimis:ſ de magnis nō curant.trabem in pprio oculo nō vidēt:ſ festucam in alieno grauāt.alienos agros rigāt:suos aūt siccitate pire nō curāt. Nā vt dicitur. L.de seruitoribꝰ.l.pses. Agris tuis sitientibꝰ alij rigādi nō sūt. Ex illo seqt argumētū qꝫ qlibz tenet se plꝰ diligē qꝫ aliū. Caritas incipit a seipō. Deducista ō

ypocritas ſcłares q̄ oēs arguūt ⁊ oībus peiores exiſtūt. alios ſaluāt: ſeipos damnāt. Judei nāq; nolebāt intrare vt manducarēt paſcha. ſ. panes azimos. quib⁹ ſeptē dieb⁹ azimoꝝ ſic ab vſu illi⁹ panis dicti veſcebant. nec alicui licebat niſi mūdo veſci. ☞ xp̄iane iudei cauēt ſe ab oīi īmūdicia vt comedere poſſint azimos panes q̄ nō ꝓferūt gr̄am. multo mag̃ q̄ corpus xp̄i accipit panē celeſtē. qui vel vitā dat vel mortē eternā. Judei nō intrāt p̄toria ⁊ loca iudiciaria in feſto. tu nō ſocietates ⁊ tabernas ſiue ſtubas ingredi debes in q̄bus fiunt iudicia temeraria. in q̄bus effundit ſanguis innocētū. p falſas oblocutōes: detractōes: ⁊ murmuratōes ☞ Cū ergo iudei intrarent domū pilati: ipe exiuit ad eos foras ꝓ deſcēdedo eis. dicēs viſo ieſu. Quā accuſatōez affert⁊ aduerſ⁹ hoiez hūc: quē. ſ. ſic ligatū ⁊ ꝓdēnatū adducitis. ℟omanis em̄ erat ꝓſuetudo nullū ligare niſi ſententiatū ⁊ ꝓdēnatum ad mortē. Nec aliquē ꝓdēnabāt niſi p̄us eſſet p accuſatores vel teſtes cōuict⁹ vt fieri dz ex iure ⁊ lege. ipe em̄ pylat⁹ p romanis locū tenuit. ☞ t g̃ videns ihm̄ ſic ligatum miratus eſt quis ſe de ſua p̄tate intromiſerit ihm̄ q̄ſi ſic ꝓdēnatū ⁊ ſententiatū ab eo ligare. Querit ergo quā accuſationē ⁊c. ℟ñderūt iudei ⁊ dixerūt. Si non eſſet hic malefactor nō tibi tradidiſſem⁹ eum. q. d. nos facta ei⁹ diligēter examinauim⁹ ⁊ inuenim⁹ eū malefactorē manifeſtū ⁊ dignū morte. quare ligauim⁹ eū tibi p̄ſentandū ⁊ ꝓdēnandū. Dz pylatus querens cām ⁊ malefacta de q̄bus eū ſententiare deberet. ℟ñderūt. malefactorē. q̄ hunc inuenim⁹ ſubuertentem genez noſtrā. ſupple p falſam doctrinā. ⁊ p̄hibentem tributū dare ceſari. ⁊ dicēte ſeipz xp̄m regē eſſe. Cuz g̃ pilat⁹ audiſſet has accuſatoes: q̄ pagan⁹ erat. de p̄ma accuſatōe nō curauit. ſ. de ritu iudeoꝝ. nec etiam de ſecūda. q̄ ſciebat hoc eſſe falſum. cū dixit q̄rētib⁹ an cenſum deberent dari ceſari. an nō. ℟eddite q̄ ſunt ceſaris ceſari. Cōſiderās ergo pilat⁹ inuidiā iudeorū ⁊ q̄ p inuidiaz tradidiſſent eū. noluit ſe intromittere de eo: dicēs eis. Accipite eū vos ⁊ ꝑm legē vrāz iudicate eū. q̄ſi di. Quia īoculis vr̄is vobis ſufficit vra examinatio: etiā ſnia veſtra ſufficiat: quaz ſcz habet ex lege. Exo. xxiij. Inſontez ⁊ innocētē nō occides. q̄uis em̄ iudeis romani p̄miſerūt aliq̄ delicta corrigere ⁊ delinquētes iudicare. nō tñ poterāt p talibus penā mortis ⁊ ſpāliter ſuppliciū crucis infligere. qō tñ iudei maxime ad eius p̄fusionē volebāt. ℟omani em̄ hoc ſibi reſeruabāt: ⁊ iō p hanc cōceſſionē nō poterāt xp̄z ꝓpria autoritate crucifigere nec morti tradere. Ergḡ dicebāt pylato. Non licet nobis īterficere quem q̄. ſupple morte crucis. ſm Bedā. q̄uis alias bñ ex lege ip̄m lapidaſſēt. ſicut fecerūt Stephano. ñ optabāt ip̄m crucifigere vt ei⁹ fama ⁊ doctrina eo citius vileſceret. ⁊ p cōfuſionē ſue mortis extingueret. Et q̄ iudei cū tumultu magno ⁊ ſtrepitu xp̄m petebant ad mortē. pylatus vt miniſter ⁊ officialis imperatoris romanoꝝ incepit inq̄rere de tertio in quo accuſabāt eū ꝺ regia poteſtate de quo ſolū ad eum ſpectabat. Et ideo intrauit p̄toriū qō erat in domo ſua: vt ibi xp̄m pacifice examīaret: ⁊ dixit ei. Tu es rex iudeoꝝ: quaſi di. Eſt hoc verū qō tibi iputaſ. q̄ tibi regnū vſurparis. ℟ñ dixit ieſus. A temetipo hoc dicis an alij tibi dixerūt de me. Hoc aūt nō dixit ieſus q̄ſi ignorans: q̄ ſciebat q̄ ad accuſatōez iudeoꝝ q̄reret. Dz ideo dixit vt in reſpōſione pylati detegeret malicia iudeoꝝ ꝺ ſibi imponenciū. Et pylatus reſpondit: Numq̄d ego iudeus ſum. q. d. ex meipſo hoc nō cōcepi. ex quo iude⁹ non ſum. nec ex libris legi q̄s ex lege p̄miſſus ſit rex iudeoꝝ: ñ hoc mag̃ p̄tinet ad legiſpitos de quo genere tu es q̄ etiā hoc p̄curauerūt te īterrogare. Et iō ſubdit. Gens tua ⁊ p̄ncipes tui. ſ. generiſ tradiderūt te mihi. Et q̄ hoc nō videt ſine cauſa factuz dic quid feciſti. Et tūc ibs ad p̄mā queſtionē q̄ interrogabaſ ſi eſſet rex iudeoruz: vt etiā reſpōſio pateret ſecūde q̄ſtioni q̄ nihil mali fecaſſet: dixit. ℟egnū meū nō eſt de hoc mundo: ſi em̄ eſſet de hoc mundo miniſtri mei vtiq; decertarent vt non traderer iudeis. Dixit ergo pylat⁹. Ergo rex es tu. q̄ſi di. licet nō ſis hic rex in mundo. tñ videris intendere q̄ aliud regnuz habeas. Qualis igitur rex es tu. ℟ñdit ibs. Ego in hoc nat⁹ ſum vt teſtimoniū p̄hibeā veritati. q. d. In hac regia dignitate natus ſum ab eterno ex deo patre et ad ſuadēdū hoibus vt veniāt ad illō regnū. veni in mūdū p incarnatōem vt te-

ſtimoniū phibeam veritati dei.ſ.pris. Et oīs q̄ eſt ex veritate p fidē ipi⁹ regnatur⁹ in deo audit vocē meā.i.obedit mihi tā q̄ illi q̄ ē veritas p essentiā. Et q̄ xp̄s p illa ẋba oñdit ſe manifeſte ẋitatē t regē filio rū ẋitat q̄rit pylat⁹. Quid eſt veritas. nō q̄rens diffinitionē veritat in re: ſ q̄ ſit illa ẋitas cui⁹ virtute t pticipatiōe hoies efficiūtur de regno dei. Hui⁹ q̄onis ſolutionē pylat⁹ nō expectauit. q̄ cū nō eēt ò regno xp̄i: nec ſe niſi de tpalib⁹ intromittēt iō nō curauit de pſecutiōe q̄ſtiōis. q̄ iaz nouit xp̄i innocētiā: t iudeoꝝ malitiā. Reuera multi ſt hodie querentes veritatē. ſz ſolutionē ẋitatis nō expectāt. imo ſoluētes veritatē exaſperāt t trucidāt. iō dicere poſſum cū ydolo. Qui veritatē loquit caput ei⁹ pterit. De q̄ apl's.i.ad Thim.iiij. A veritate q̄dā auditū auertēt. Pylatus igit cogitādo de xp̄i liberatōne ſibi forte occurrebat conſuetudo iudeoꝝ de dimiſſione vnius ex vinct ppt ſolēnitatē feſti in memoriā exit⁹ de egipto. Et ſic dimiſſa q̄ſtione t ei⁹ rīſiōe mox exiuit ad iudeos: vt eū eripet de manib⁹ eoꝝ dī. Ego nullā inuenio cām: ſupple dignā morte. Eſt aūt vobis ꝙ ſuetudo vt vnū dimittā in paſca vultis dimittā vobis regē iudeoꝝ. vl' barrabā q̄ erat peſſimus latro t ſeditioſus ī ppło. Sciebat em̄ pylatus q̄ iudei ꝙ ſuetudinē nullo modo dimitterēt. nec ſpabat q̄ libationē barrabā admitterēt. t p ꝓns ī liberatiōez xp̄i ꝙſentirēt. ſ sacerdotes decepert pplz iubētes q̄ barrabā peterēt. t ſ clamauert ñ hūc ſ barrabā. Tūc pylat⁹ ait illis. non inuenio cām in illo hoīe. Et iō ſtatim p̄ncipes ſacerdotū t turba īuale ſcebant dicentes Cōmouit.i.decepit populū docens p vniuerſam iudeā incipiēs a galilea vſq̄ huc.ſ.hirlm. ¶ Hic attendere debent iudices qualiter pylatus debito ordine p̄ceſſit. non importunitati iudeoꝝ ꝙſentiens nec ad petitionē iudeorū ſtatim ſentētiauit. ſ diligēti inq̄ſitione ſentētiā diſtulit. Nullum nāq̄ reū pōt iudex ſententiare niſi prius cōuict⁹ fuerit. aut inſtrumētis: aut teſtib⁹ innocētib⁹: āt facti euidentia. aut ſponte ſine tormentis ꝓfeſſus fuerit. vel ſi poſt tormēta in cōfeſſione pſeueret. ff. de q̄ſtionib⁹. l.iiij. §. Si q̄s vltro. §. q̄ſtioni. Vñ Aug. t hr̄. ij. q. i. nos in quēq̄. Nos in quēq̄ ſniaz ferre ñ poſſumus: niſi aut cōuictū aut ſponte confeſſum. Et conſtantinus impator. Judex criminoſum diſcutiēs nō aīi ſentētiam p ferat q̄ aut ſereū ipe confiteat: aut per innocentes teſtes cōuincat. Debet igit q̄libet iudex diligenti inq̄ſitione cām diſcutere: nec nimis p̄cipitanter in negocijs ſententiare. Vñ. ij. q. i. deus oīpotēs hr̄. De⁹ oīpotens cui nihil eſt abſcōditū ideo p ſe dignat⁹ eſt inq̄rere vtrū clamor ſodomoꝝ ope cōplet⁹ ſit. nō q̄ hoc ignorauerit. ſed vt nobis exemplū daret ne p̄cipites in iudicandis t diſcutiēdis eſſem⁹ negocijs t ne mala p̄imoꝝ prius quiq̄ p̄ſumat⁹ere dere q̄ p̄bare.i.examinare.

Quita dicta eſt quomodo

Pylatus miſit ieſum ad herodē. Nā q̄a pylat⁹ iuit⁹ intromiſit ſe de ieſu cognoſcens ei⁹ innocentiā q̄ñ audiuit a iudeis noīare galileā: t q̄ ieſus ibi p̄dicaſſet t ppl'm cōmouiſſet: interrogauit ſi galileus eēt. Ut aūt cognouit q̄ de herodis p̄tate erat. q̄ de nazareth ciuitate galileę vbi fuit concept⁹ t partim educat⁹. excogitauit ſe ſubtrahere de eius ſnia t remiſit eū ad herodē cui⁹ erat iſta tetrarchia galilee q̄ tūc etiā ppt feſtū erat hieroſolimis. Et cū eēt iude⁹ ex pte matris t p̄ ei⁹ fuit circūciſus ſm Joſephū ppt amorē vxoris. Tunc herodes viſo ieſu gauiſus ē valde. q̄ cupiebat eū multo tpe videre. eo q̄ multa audierat p famā de eo t miraculis: ſperans aliquod ſignū de eo videre. ſuā p̄udentiā audire: t expiri ei⁹ potentiā. Sed q̄ noluit addi ſcere: ſ tm̄modo curioſe inueſtigare: ideo xp̄s de queſitis nihil rīndit. Hic informātur p̄dicatores verbi dei q̄ curioſis t alta q̄rentib⁹ ad vanā gl'am nō ad aīe vtilitatē nō debent p̄dicare. Vñ qualitas audiētū eſt attēdēda. Nā ſapiētib⁹ t doctis alta t pfunda poſſunt p̄dicare. i. Ecclz. ij. Sapiaz loq̄mur int pfectos. ſimplicibus ẋo t ñ capacibus pauca plana t vtilia tē Et ꝺ docuit xp̄us eū in plano turbis: t in mōte diſcipulis loq̄bat. Matb. v. tē.

Serta dicta. ſtante ieſu co

ram herode nec rīndēte ad q̄ſita. indignatus herodes q̄ſi ſtultū et ignauꝝ eū ſpreuit t cū exercitu ſuo ei illuſit. induta ſibi alba tunica q̄ſi fatuum eum ad pylatū remiſit. Et tunc facti ſūt amici pylat⁹ t herodes. Nā herodes ppt illā reuerentiam ei per

Pylatū exhibitā.ſ. miſſiōis xp̄i factus ē amic⁹ pylati: q̄ pri⁹ inimic⁹ fuerat ex nece quorūdā galileor̄: de q̄bus ſe intromiſit Pylat⁹. Tūc.i. hora tertia pylat⁹ iterum cōuocat p̄ncipib⁹ ſacerdotū ⁊ magſtratib⁹ ppli ⁊ plebe: dixit. Obtuliſtis mihi hunc hoiez q̄ſi aūtēt̄ ppl'm.i. ſeductorem ppli. ⁊ ecce cor̄ vob introgās nullā cām inuenio i his i q̄b⁹ eū accuſat: ⁊ neq; Herodes. Nā remiſi ad illum ⁊ ecce nihil dignum eſt morte actū ei. Emēdatū.i. diſciplinatū eū dimittā.ſ. libeat recedere. q. diflagris ⁊ ludibr̄is q̄ tū volueritis eū affici dūmodo ſanguinē innoxiū non effundat. Sic iudices p toto conamine laborare debēt p liberatiōe ⁊ defenſiōe pauper̄ ⁊ oppſſor̄. ſalua tñ veritate ⁊ iuſticia. Et pylat⁹ fecit uncos marinos acutiſſimos accipi ⁊ coronā pari. quā milites.i. ſui miſtri capiti ieſu ip̄onebāt: pcutientes cū baculis ad penetrandū cerebellū. Vñ Ber. Os capiti pforauit ⁊ vſq; ad cerebrū pue nit. Ex q̄ imp̄ſſiōe caput mirabiliter vulneratū p totā faciē ſanguinē fundebat. Chriſo. Mille p̄cturis caput ei⁹ ipleuit Poſtea fecit eū veſtibus ſuis ſpoliari ⁊ ligari ad ſtatuaz ⁊ duriſſime flagellari. ita q̄ a planta pedis vſq; ad verticē nō eſſet in eo ſanitas. Hec ſtatuavt ōr fuit ita ſpiſſa q̄ circa duas palmas vna man⁹ ad alterā attingē nō valeret. Et acceperūt corrigias ⁊ man⁹ ei⁹ colligabāt. Et poſtq̄ eū duriſſime flagellaſſent induer̄t eū veſte purpurea antiq̄. nō ad honorē ⁊ ad ꝓfuſionē ⁊ deriſionē. dātes ei arūdinē p ſcep tro in manu ei⁹. ⁊ ſic fecit eū duci ad cōem plateā cor̄ iudeis. Exīit aūt pylat⁹ iterū foras: ⁊ dixit eis. Ecce adducā eū vob foras vt cogſcatis q̄ in eo nullā inuenio cāz Exīit autē ieſus portās ſpineā coronā ⁊ purpureū veſtimentū: ⁊ dixit eis pylatus Ecce hō. q. d. reſpicite hoiem miſerabilez quē crudelit̄er flagellis tractaui. Cū g vidiſſent eū p̄ncipes: pōtifices: ⁊ miniſtri ñ mitigati: ⁊ magis cōmoti ad irā clamabant alta voce dicētes Crucifige crucifige eū. q. d. Illa flagellatio ad nihilū valet. q̄ modica cruciatio ē: ⁊ crucifigat̄. Et illudētes ei dixer̄t. Aue rex iudeor̄. Et dabāt ei alapas. alij arūdinē de manu ei⁹ accipiebāt: pcuſſerūt caput ei⁹. Alij genua ſua flectebāt. eū deriſorie ſalutabāt. alij i faciē eius ꝓſpuebāt. ⁊ ſic ſaluatorē nr̄z multiformit deriſerūt. Pylat⁹ em̄ ex illis credebat ſatiſfacere crudelitati iudeor̄ ⁊ eos ad compaſſionē inducē. ip̄i autem oblīti naturali cōpaſſiōe tum ultruoſe clamabāt crucifige crucifige eū. q. d. hec caſtigatio nullo mō ſufficit. ⁊ mori dz morte crucis. Tunc dixit illis pylat⁹. Accipite eū vos ⁊ crucifigite eū. Hoc em̄ dixit deriſorie ⁊ indignanter. q. nō habebāt ptātē iudicādi aliquez ad crucē. voluit igitur dicere. Si haberet potestatē crucifigēdi cīro faceret etiā ſine legitima cā. ⁊ ego hoc malū agere nolo. q̄a nō inueniocām in eo: vt. ſ. taliter puniam eū. Ih̄ūderunt iudei. Nos legē habemus q. d. Non ꝓpr̄iis motib⁹ hoc petim⁹: ſed dictante lege nr̄a dz in cruce mori: q. filiū dei ſe fec̄. Nā ex eo q̄ Pylat⁹ nō acquiuit clamori eor̄ ꝓpter allegatiōes factas ꝑ xp̄m. iō aliam cām nūc allegāt. priores em̄ nō audebant reſumē. q. pylatus eas euacuauerat. Et iō allegāt legē Leuitici. xxiiij. vbi p̄cipit q̄ q̄ blaſphemauerit nomen dñi occidat̄. Et tale crimen blaſphemie imponebant xp̄o. q. filiū dei ſe fecit. i. noiauit. Cū autē pylatus audiſſet hos ſermones magis timuit. nō ꝓpter legē iudeor̄ quā allegabāt: ⁊ q̄ ieſus ſibi oblatus ⁊ flagellat⁹ forte eſſet filius dei. Et iō ingreſſus pretoriū extra tumultū iudeorū incepit veritatē de hoc inquirere dicens. Vñ es tu. q. d. es tu ne natus vel genitus a deo. vel dei fili⁹. Ihs nō rñdit ppter tria. Primo q. ſupra de hoc pylato ſatis dixerat. q̄n dixit regnū ſuū nō eſſe de hoc mundo. Secundo ne impediret paſſionē ei⁹. Tertio q. opa q̄ faciebat. vt illuminatio ceci. ſuſcitatio mortuor̄. ſue deitati teſtimoniū p̄hibebant. Sed pylat⁹ rep̄hendēs ei⁹ tacturnitatē dixit. Mihi nō loq̄ris. neſcis q. potestatē habeo crucifigere te ⁊ dimittere te. q. d. merito deberes mihi loq̄ cum habeaz plenā potestatē ſuper te. In quib⁹ verbis pylat⁹ ſeip̄m ex prop̄r̄iis verbis condēnauit. Et tūc ieſus rñdit ad rep̄mendā pylati iactantiā. di. Nō haberes aduerſus me vllā ptātē: niſi tibi datum eſſe deſup. i. a deo. Ro. xiij. Nō ē ptās niſi a deo. Cū ergo hec ptās ſit tibi a deo cōceſſa. videas ⁊ bñ caueas ne abutaris ea. Sed q. pylat⁹ timore humano hac ptāte abuti nō debebat. ⁊ iudei ex invidia crucifigēdo xp̄m peccarēt. ⁊ mag̃ ſit peccare ex inuidia ⁊ grauius q̄ ex timore.

ſō dicit xp̄s. ⁊ populꝰ iudaicus q̄ me ibi ſ̄di
dit maius pctm̄ hz. Et pylatꝰ audiēs hāc
rn̄ſionē. exinde. i. ex hac cā quasi rō nabilr
ꝓuictus de peccato. ꝓposuit eū dimittere
plus q̄z prius. In contrariū aūt iudei cla
mabant dicentes. Si hunc dimittis non
es amicus ceſaris. oīs em̄ q̄ ſeip̄m regez
facit ꝯ dicit ceſari. Nā romani ꝓ tunc ab
ſtulerūt a iudeis dignitatē regiā: ne habe
rēt occaſionē rebellandi. ⁊ iō q̄cunq; inter
iudeos dicebat ſe eē regē. ille videbaf con
tra ordinationē romani ceſaris facere. ſz
xp̄s cōceſſerat ſe regē eē vt ptz ſupius. ⁊
iudei apparenter arguebant q̄ ex hoc ſe
opponeret ceſari volentes ex hoc pylato
qui erat officialis impatoris timorē ⁊ ter
rorē concutere ne eū impunitū ꝯ ordinati
onē impatoris dimitteret abſcedere. Sed
cū pylatꝰ audiſſet hos ſermones timens
eoz accuſationē adduxit ieſuz foras extra
p̄toriū vt coram iudeis de facto euidentius
inq̄reret ⁊ ſnīam ferret. aut liberatiōis aūt
crucifixiōis quā oīno vellēt. ⁊ ſedit ꝓ tri
bunali. i. ſede iudiciaria in loco q̄ dr lithо
ſtratos. i. ſtructura lapidū. qz locꝰ ille fuit
pauimentatꝰ variis lapidibꝰ. gabatha dr
dicit collis alta. Beda. Locꝰ ille erat ſub
limis ⁊ eminēs ſicut iudices ſolēt in ſubli
mi ſedere vt videant ⁊ audiant. ⁊ ille lo
cꝰ fuit ante domū pylati. Erat aūt paſce
ue. i. ꝓparatio latine. qz ſexta feria iudei pa
rant cibaria ꝓ ſabbato in quo nihil opan
tur. nec decoquunt. ⁊ hoc ortū hz ex eo q̄ dr
Exo. xvi. de manna q̄ in die ſexta col
ligebant ꝓ ſabbato. qz ſabbato nō inue
niebaf. ⁊ erat hora q̄ſi ſexta illi⁹ diei quā
do pylatꝰ ſic ſedit ꝓ tribunali. qz hora fu
it iā inchoata. ⁊ nondū pfecta. ⁊ apd nos
hora nona ante meridiē. Tūc eo ſic ſedēte
ꝓ tribunali miſit ad eū vxor ſua p nunciū
dicēs. nihil tibi ⁊ iuſto illi. q. d. Iſte hō q̄
traditus tibi eſt ad iudicandū iuſtꝰ eſt et
innocēs. q̄d expta ſuz p hec. qz multa paſ
ſa ſum hodie p viſum ꝓpt eū. ⁊ igit non
te intromittas de eo. Aug. ⁊ Chriſ. vidēt
ſentire q̄ hec mulier in illa viſione valde
fuerit afflicta ⁊ territa cōminationib⁹ ter
ribilibus contra eā ⁊ virū ſuum ſi xp̄o ali
quid mali inferrent. Et ideo feſtinant de
nunciauit hoc viro ſuo reuocando eū a cō
demnatiōe xp̄i. Rabanus dicit q̄ hec vi
ſio ꝓuenerit a diabolo itelligēte ſe p xp̄i
paſſionē ſpoliandū. qz ſicut prius p mulie
rem mortē hūano generi intulerat. ita vo
luit p mulierē ip̄m de manu iudeoz eripe
ne p mortem eiꝰ mortis impiū amitteret.
Et pylatus ſedēs fecit ieſum adduci di
cens iudeis. Ecce rex veſter. q. d. Ecce q̄lē
hoīem deſpectū flagellatū ⁊ abiectum. di
citis velle vſurpare regnū iudeoz ⁊ veſtrū
ꝯ romanū imperium videt em̄ q̄ nihil ta
liū pōt attēptare. Hoc totum allegauit ꝓ
liberatiōe eiꝰ. Ki ip̄i invidia cōmoti multo
magis clamabāt. tolle tolle. qz grauis eſt
nobis ad videndū. ⁊ crucifige. vt. ſ. memo
ria eiꝰ ꝓpter turpitudinē mort̄ de medio
populi deleaf. Et pylatꝰ regē veſtrū cru
cifigam. q. d. Cōfuſio ē ſi hūc facit̄ crucifi
gi. de quo apud vos eſt fama q̄ ſit rex ve
ſter. Et rn̄derūt pōtifices: Nō habemus
regē niſi ceſarem. Ex quo aūt xp̄m regem
celeſtē negauerunt iuſto dei iudicio factuz
eſt vt regno celeſti priuarent̄ ⁊ ſeruituri p
petue regi romanoz ſubderent̄. Per hoc
etiā plane pz aduenisſe tp̄s meſſie ex quo
fatent̄ ex ſe nō hr̄e regē de ſua gēte. qz illi
q̄ perant ex pte herodis nō erāt ꝓprie re
ges ſ̄ tetrarche. vt de eis fuit ꝓphetatum
Gen̄. penul. p Jacob patriarchā q̄ i extre
mo poſitus ꝓuocauit oēs filios ſuos ⁊ di
xit eis. Congregami vt annūciē vob que
ventura ſunt. ⁊ benedicēs iudā ixit. Nō
auferet̄ ſceptrū de iuda ⁊c. Tūc pylatꝰ vi
dens q̄ nihil ꝓficeret. ſ̄ magis tumultꝰ
fieret allegando xp̄i innocentiam accepta
aq̄ lauit manꝰ ſuas coram ꝓplo. Mos em̄
erat illis vt cū q̄s veller ſe oſtēdere ab ali
quo facto innocentē vel diſſentientē. lauit
manus in ſignū innocētie. ſic ⁊ pylatꝰ ma
nus ſuas lauit. di. Innocēs ego ſum a ſā
guine iuſti hui⁹ vos videritis. q. d. Caueat
bene ne malū vob eueniat de malo. q̄d fa
citis interfectēdo innocentē. Ego ſum mi
niſter legis. ergo nō ego ſ̄ vos q̄ crimē re
bellionis contra ceſarem ei imputat̄ ſan
guinē effundit̄ eius. Et tunc rn̄dit vniuer
ſus ꝓplus di. Sanguis ei⁹ ſup nos ⁊ ſup
filios. i. ſucceſſores nr̄os. O pylate tota
maris aqua tibi non ſufficeret ad lauādū
culpam: qz licet iudei totū illud pondus ⁊
factū ſup ſe ſuſceperint. immunis tū eē ñ
poteris. cum vt iudex ex tuo officio facere
iuſticiam tenebaris: quā nō feciſti. ſ̄ timo
re hūano et terreni cōmodi amore puerti
ſti. tradidit ergo eis xp̄m per ſententiam
diffinitiuam vt crucifigeretur. O vos iudi

ces attendatis quotiēs innocentē ſanguinē effundítis. Quotienſcunq; nanq; iudicīū peruertitis: iudicando ex timore. odio. cupiditate. totiens iuſtū ⁊ innocentē xp̄m ad mortē iudicatis: ⁊ vos ip̄os ad eternam cruciationez. Auguſti. xi. q. iij. Quicunq; aut conſanguinitate aut amicícia vel hoſtili odio vel inimicicijs in iudicando peruertit iudicium xp̄i qui eſt iuſticia. fructū eius vertit in amaritudinē. damnatiōis. Sentētia igitur data ſigna fiebāt ꝑm cōſuetudinez in iudicio ſanguinis p̄ tubas vel cornua ſicut in aliquibus ciuitatib⁹ fit p̄ campanā vt hominibus patefieret. Et tunc iudas vidēs q̄ xp̄s ſententiatus et damnat⁹ eſſet ad mortem: cognitō ei⁹ p̄prij ſceleris ⁊ dānationis pnia ductus retulit xxx. argēteos p̄ncipibus ſacerdotū dicēs. Peccaui tradens ſanguinē iuſtum. Sup quo dicit Leo papa ſentētialiter q̄ iudas xp̄m nō deum nec dei filiū: ſ̄ tm̄ modo nr̄e conditiōis hominē licet innocentem credídit. ⁊ ideo mīam eius non flexit: nec veniā meruit. q̄r eius omnipotentiam non credídit. Ex quo p̄z q̄ eius penitentia nō fuit vera. q̄r ſolū quādā diſplicentiam habuit abſq; ſpe. de quo nota p̄ius. At illi dixerūt. Quid ad nos. tu videris. id eſt opus tuū manifeſtabit̄ quale ſit. nos aūt nō curam⁹ ſi peccaſti vel nō. ⁊ p̄iectis in tēplo argenteis abijt ⁊ laqueo ſe ſuſpēdit ex deſperatione. in quo pl⁹ peccauit. vt dic̄ Hieronim⁹ q̄ꝫ q̄ xp̄m vendidit. q̄r in traditione ⁊ vēditiōe directe peccauit ꝺ xp̄i hūanitatē. ex deſperatiōe aūt cōtra ei⁹ diuinitatem. q̄r ꝺ eius miſericordiā. Et iudei nolebant illud p̄ciū ponere in corbonaz. i. in burſam ad quā ponebāt oblatiōes templi ꝓ repatiōe ⁊ alijs neceſſarijs. Corbā em̄ hebraice dr̄ oblatio latine. Et tiniro cōſilio emerūt ex eo agrū figuli q̄r ille homo cuius fuit ager erat figul⁹. ⁊ illa terra erat apta ad fictilia vaſa ⁊ in ſepulturā. ⁊ quia ex p̄recio ſanguinis empt⁹ eſt vocat̄ ager ille acheldemach. i. ager ſanguinis in hodiernū diē. Qꝺ ꝓphetatū fuit ꝑ Jeremiā dicentē. Acceperūt. xxx. argēteos p̄ciū appciati. i. p̄ciatum xp̄i venditi. quē appreciauerūt a filijs iſrael. q̄r iſtud p̄ciū fuit iſti tutū inter iudā ⁊ ſacerdotes. q̄ erant de filijs iſrael ⁊ dederūt eos i ager figuli. id ē p̄ agro. Nic nota de raptoribꝰ. vſurarijs ⁊ alijs q̄ ex illicitis acquiſitā faciūt elemoſynas. Et cum ieſus eſſet ad mortē ꝺ dēnatus. ⁊ per ſonitum tubarum vel aliorū inſtrumentorum innotuerat marie meſtiſſime cucurrit cuz Magdalena cito ad audiendū ⁊ videndū quomodo eſſet de filio Et ꝑm quoſdam p̄uenientibus ad quandam plateā p̄reco quidaz tuba ſonuit. Et maria ad magdalenā. O dilecta Magdalena q̄d tuba illa velit. forte reuocata ē ſententia mortis filij mei. Et ip̄e clamauit ex parte cayphe ⁊ pylati ⁊ oim p̄ncipum ſacerdotū dicens. P̄recipio omnibus magnis ⁊ paruulis vt ſtatim vadant ad mōtem caluarie videndo crucifigere peſſimū ſeductorem filium Marie. O quātus dolor in corde virginis tunc extiterat: quem certe nullus p̄re magnitudine poſſet enarrare. Tunc iudei ⁊ miniſtri pylati acceperunt ieſum tanq̄ malefactorem condēnatum. ⁊ crucem magnam ad hoc paratam de cedro: cypreſſo: ⁊ palma: in longitudie quindecim pedum enormi crudelitate ſuper ſcapulas eius poſuerunt ⁊ funem in collo. Et ad maiorem confuſionem alios etiam duos latrones aſſociatos extra ciuitatem eduxerunt. Jeſus autem p̄ropter multas tribulationes ⁊ plagas quas tota nocte ſuſtinuit intantum debilitat⁹ eſt q̄ crucem ponderoſam portare nequiuit. Quare ꝑm Lucā. Apprehenderunt quēdam ſymonem de ciuitate ſyron. natū patrem duoꝝ diſcipulorum. ſ. Alexandri: et Ruſi. Et hunc compulerunt crucē portare poſt ieſum. non cauſa ꝓpaſſiōis ſ̄ vt eo citius ad locum paſſionis venirent ⁊ ſuaz maliciam complerent. Anſelmus. O maria q̄d tunc factum eſt cum filio tuo benedicto. Maria dicit cum duceretur filius meus dilectus cum duob⁹ latronibus extra portam ciuitatis cum ingenti p̄ſſura. volui etiam ſequi ⁊ videre filium meū nec valui p̄re magnitudine populi. qui omnes ad opp̄obriū filij mei dilecti conuenerunt. Tandē vna cum magdalena deliberata per quādā viam adiacētis platee circa quendam fontē cucurrim⁹ vt illi obuiā veniremus. Tunc venit dilect⁹ filius me⁹ conſputus: deformatus ⁊ oppreſſus maximo dolore q̄ me intuēs benigne ſub gra ui cruce inclinauit dicens. Aue mater. Et ego feſtinanter accurrens amplexando ⁊ oſculando. vn⁹ de miniſtris q̄ prius in domo anne ieſum p̄cuſſit: manum leuauit ⁊

me in maxillã pcussit vt in terram cade/
rẽ ⁊ statim manus pcutientis aruit. quã
filius meus curauit. Sequebatur autez
eũ turba multa aliqui ad videndum. aliq
ad plangendũ. quidam ad deridendum.
Et mulieribus eum plangẽtib⁹ dixit. Fi
lie hierusalem nolite flere sup me. s. meaz
mortem. quasi diceret. cito resurgam: sed
flete super vos. s. ppter multa mala que
cito venient vobis. ⁊ sup filios vestros
genitos et generãdos ppter pcã vestra
qm̃ venit dies. scz obsidionis iherlm p/
pter mortem meã in te. s. post quadragin
taduos annos in quibus dicetis. beate
steriles. que tunc. s. agiliores alijs fugere
melius possunt q̃z grauide. ⁊ ventres q
nõ genuerũt. que minus anxiate erunt.
qz mulieres habentes pueros in obsidio
ne multum dolebũt. nõ tm̃ ppter se: ꝟ eti
am ppter pueros. Josephus. Post pas
sionem xpi ad vindicandũ mortem eius
infra quadraginta duos ãnos venit exer
citus romanorum scz Tytus ⁊ vespasian⁹
et subito circũdederũt hierusalez. ad quã
ppter festum ex diuersis regionib⁹ deci/
es centena milia hoim cõuenerãt. ⁊ ob ꝺ
statim fames ppter multitudinẽ populi
facta in ciuitate hierlm quasi in carcere
detinebant. Unde idem Josephꝰ refert
q multitudo populi magna extincta est
fame. imo cingulos calciamenta ⁊ corri/
gias de scutis tractas comederũt. nec pu
dor fuit tunc hominũ soleam pedis ore
suscipere. ⁊ lingua lambere. Ubi mulieres
vrgẽte fame ppriospueros comederũt.
⁊ q hmõi habere nõ poterant fame mor
tui sunt. et clades inenarrabiles ppt̃ ca/
dauera ⁊ aeris corruptiõem patiebantur
Et vt dicit nonaginta septem milia ven
diti sunt iudeoz triginta p vno denario
sicut ipi xpm vendiderunt pro triginta.
Et vndecies centena milia perũt fame:
⁊ gladio. Et tunc implebat ꝓphetia xpi
de angustia ciuitatis hierlm. Tunc pote
rant dicere montibus. cadite sup nos ad
oppũmendũ ⁊ collib⁹ opite nos. ⁊ pbe
te nobis latibulũ. Sed hui⁹ fletus ⁊ an
guste scribit rõem serus Lucas. scz q si
in viridi ligno hoc faciũt in arido qd fiet
quasi xps dicat. Si ꝺ me q sum quasi li/
gnũ viride ⁊ fructiferũ ⁊ nõ dignum ad
abscindendũ. plata est sententia mortis
cõtra iustitiam vt crucifigar. ⁊ sic presci
dar a terra. qd ergo fiet de vobis aridis
iudeis. qui estis quasi aridum lignum et
infructuosum. dignũ ad pscindẽdũ ⁊ cre
mandum. nisi q iuste ꝺ vos dictabit sẽ/
tentia severe punitõis et amare pscissiõis
ab hac vita. et randẽ pscindamini ab ar/
bore vite. que est dns deꝰ. et in ignẽ eter
nũ mittemini. Postq̃ venerũt ad locũ
caluarie qui ẽ locꝰ fetidꝰ cadaueribꝰ ple
nus nudauerũt ihm toraliter vestibꝰ su
is cũ violentia. vt pellis sua pus vulneri
bus cruẽrata. ⁊ pilis vestimẽtoz̃ iplica/
ta renouaꝺ vulneribꝰ grauiorẽ dolorẽ po
ri tũc pateret. Bern̄. Heu heu q̃ celũ vesti
uit diuersis luminibꝰ añ crucẽ exuit nu/
dus. Post hoc ad crucẽ in terra iacentem
pstratꝰ sua dignissima mẽbra fumibꝰ ex
tẽderunt. iux̃ illud ps. Funes extenderũt
in laqum: Et clauũ grossum in manu eiꝰ
pcutiebãt adeo spissum q sanguis ema
nare ñ potuit. ita vulnꝰ clauo implebat
Et tẽ aliꝺ brachiũ extẽderũt extraxerũt ⁊
ꝑsimilẽ clauũ ifixerũt. Postea ad pedes
quos fortiter traxerũt. qz foramia peduz
vt ꝺz ad tres pedes et manũ distabant ⁊
etiã clauo colligabãt. Et sic iplebat illꝺ
ps. Foderũt ma. me. ⁊ pe. me. s. nimia ex
tensione mẽbroz̃. ⁊ dinumerauerunt oia
ossa mea. Post hoc crucẽ erexerũt et vio/
lenta intrusione foramini lapidis impo/
suerũt. ex qua violẽta vulnera tũc rupta
de manibꝰ ⁊ pedibꝰ riuuli sanguis abũ
danter effluxerũt. Jhũs ꝯ sic clauatus ⁊
eleuatꝰ: corpꝰ põderabat. plicabãt tibie
brachia extẽdebant. caro frãgebant. ca/
put inclinabat. ⁊ totũ corpus affligeba
tur. Unꝺ Bern̄. in quodã sermone loquit
in pson̄a xpi di. O hõ vide q̃ p te patior
est ne dolor sic̃ quo crucior. ad te clamo q̃
p te morior. vide penas q̃bꝰ afficior. vide
clauos q̃bus fodior. cũ sit dolor tãtus ex
terior. intus ẽ tm̃ planctꝰ grauior. cũ te tã
ingratũ experior. Pendẽte iesu sic in cru
ce scripsit pilatꝰ titulũ lr̃is greas. hebrai
cis ⁊ latinis. Jhũs nazarenꝰ rex iudeoz̃
vt ab omnibꝰ de diuersis mũdi pribꝰ il/
luc ppter festum pasce venientibꝰ possz
legi. De quo pontifices indignati pila/
to dixerunt. Noli scribere rex iudeoz̃: scz
qz dixit rex sum iudeoz̃. ꝟ pilatus dixit.
Oꝺ scripsi scripsi. q. d. factum est ⁊ stabit
milites ergo scz ministri et apparatores
p̃sidis pilati quibꝰ incũbebat exeq̃ sentẽ

tiam iudicis. quoꝝ cõiter sũt testes dam
natoꝝ. cũ xp̃m crucifixerũt tanq̃ cupidi
acceperũt sibi vestimẽta ⁊ fecerũt q̃tuoꝝ
ptes vnicuiq̃ militi ptẽ. s. de tunica alia
ab illa tunica incõsutili. Xp̃us em̃ duas
tunicas habuit. vnã quã diuiserũt in q̃t/
tuoꝝ ptes vnicuiq̃ militi ptẽ. s. de tunica
aliã vo incõsutilẽ integrã relinq̃ntes di/
xerũt adinuicẽ. Nõ scindam⁹ eã ſ̃ sortia
mur de ea cui⁹ sit. Incõsutile ẽ qđ nõ est
ex opib⁹ psutũ: ſ̃ ptextũ p totũ ad modũ
y rothece. sic fuit illa tunica. ⁊ tali vesti/
mẽto tũc vtebãt palestini. Et dicũt q̃da3
mr̃es dñi eã fecisse q̃ creuit iux̃ mẽsuram
xp̃i. De hac veste miserũt sorte vt ipleret
scriptura. ptiti sũt sibi vestimenta mea ⁊
sup vestẽ meã miserũt sorte. Hic nota ꝺ lu
soꝝib⁹ q̃ ludũt dolose cũ simplicib⁹. spoli
antes eos vestib⁹ ⁊ alijs. ⁊ spãlit de illꝝ
q̃ in sacratissima nocte vigilie natiuitatꝫ
nr̃i saluatoris ludũt. hij ludũt sup vestes
xp̃i ⁊ spoliãt xp̃m honore ⁊ gloria q̃bus
a xp̃ianis spãlit in eadẽ nocte vestiri de/
beret. Hij sũt peiores diabolo iudeis vl̃
paganis q̃ deũ suũ honorãt ⁊ tremũt ⁊c̃.

Stãte igr̃ ibu in cruce q̃tuoꝝ gña hoiz
suis blasphemijs eũ inuaserũt. Primo
turbe ⁊ ppl̃ares capita sua mouẽres: i ei⁹
derisionẽ dicẽtes. Vach q̃ destruis tẽplũ
dei. Vach ẽ interiectio insultãtis seu deri
dentis. Es tu ille q̃ destruis tẽplũ dei. q.
d. dicis de teipo q̃ possis destruere tem/
plũ dei ⁊ x̃ture ꝑpa reedificare illud i tri
bus dieb⁹. Salua teip̃m si tante potẽtie
es ⁊ descẽde de cruce ⁊ credim⁹ tibi. Hẽ
tiunt̃. qr maiora viderũt ⁊ tñ nõ credide/
rũt. Secũdo principes derisorie dixerũt.
Alios saluos fecit seip̃m nõ pot saluum
facere. q. d. Nõ est verũ q̃ aliquẽ saluum
fecerit. qr si posset talia facere etiã seipsũ
saluaret. Si nũc rex isrl̃ est: ⁊ messias ꝑ/
missus vt dixit. descẽdat de cruce. cõfidit
in deũ quasi amic⁹ amico vel fili⁹ patri: si
ergo est amicus vel filius dei liberet eum
si vult. Tertio milites pilati dixerũt. Si
tu es rex iudeoꝝ saluũ te fac. s. a morte de
scendẽs de cruce. Xp̃s aũt hec opprobria
oia patiẽter sustinuit. ⁊ qđ mag̃ est pr̃em
ꝑ eis orauit di. Pat̃ dimitte illis qr ne/
sciũt q̃d faciũt. Qđ erat ꝑmũ x̃bũ xp̃i. in
quo docemur iniurias remittere si q̃s vo
luerit q̃ de⁹ remittat sibi pcã sua Ma/
the. Dimittite et dimttet̃ vobis. In orõe
petimus Dimitte nobis debita nr̃a sicut
et nos dimittim⁹ ⁊c̃. Insuper xp̃s a la/
trone qui ad latus eius sinistrũ pepẽdit
blasphemat̃ dicens. Si tu es xp̃s q̃ ñ
credo salua teip̃m et nos. s. corpalit. Hũc
latronẽ socius suus dexter increpauit di
cens. Neq̃ tu tmes deum. sicut nec iudei
nec milites romani. ⁊ ergo in eadẽ dãna
tione es tu cuꝫ eis. Nos quidẽ qui sum⁹
malefici ⁊ latrones iuste supplesum⁹ in
hac dãnatõne. hic aũt iniuste hec patit̃
qr nihil mali gessit. Et vertebat se ad ihe
sum melius quo poterat di. Memento
mei dñe dũ veneris in regnũ tuuꝫ. Quis
em̃ hunc docuit. quis informauit vt com
pendentez cognosceret ⁊ eũ ꝑ salute eter
na inuocaret. Certe doctor pietatis q̃ ne/
minez vult damnare: sed oẽm hoiem se
ad eum per penitentiam ⁊ inuocatõez cõ
uertentez vult saluare. hic em̃ instruxit in
terius quem tam patienter viderat pati
exterius. ideo respondẽs ei iesus loquẽs
sc̃m verbum dixit. Amen dico tibi ho/
die mecum eris in paradiso. O q̃ pius ⁊
misericors est dominus noster omnibus
inuocantib⁹ eum in veritate omnes exau
dit. nullum despicit. latronez pie suscepit
⁊ peccata ei dimisit. Noli ergo o peccator
tardere: noli desperare. si cupis cum xp̃o
saluari clama cũ latrone. Memento mei
domine ⁊c̃. Stantibus ergo iuxta cru/
cem maria matre dñi. maria cleophe. et
maria magdalena. mater dolorosa dum
vocem suauissimam filij audierat ꝑ pec
catoribus orantem. ⁊ crucifixoribus ⁊ la
troni remittentem. gladius doloris ma/
ternũ cor ipsius scindebat q̃ ei nihil dice
bat. Quod dilectus iesus in cruce aduer
tẽs vt eius dolorem mitigaret dicit ei ter
tium verbum. Mulier ecce filius tuus.

O bone iesu cur dulcissimã matrẽ tuam
sic rude alloqueris sic dicens mulier. cur
non dicis mater dilecta: cuꝫ cor maternũ
ibi vehementius vulnere doloris pate/
retur. vere qr tunc nõ erat tempus dulcẽ
loquendi. nec nomen matris exponendi.
qr si virginis nomen materni amoris am
monuissꝫ forte cor x̃gineũ ⁊ maternũ cre
puisset. dic̃ g mulier ecce fili⁹ tu⁹. q. d. ysq̃
tũc fui tibi in obsequiũ: ſ̃ de cetero Jo
hãnes tibi deseruiat. Deinde dixit ioh̃ã/
ni. ecce mater tua. q. d. mat̃ mea sit mater
tua. honorãdo: amãdo: ⁊ curã habẽdo. ⁊

et illa hora accepit eā discipul⁹ in suā scz matrē ⁊ curaz. ℚ aīa fidelis cogita q̄ tis singultib⁹ tunc idē pectus virgineum fuit passionatū. Nā tunc sine dubio passionis gladio amplio⁹ q̄ si in corpe pateret pro prio fuit trāsfixū. dicere benepotuit ℚ q̄ lis cōmutatio dimittere regē glorie ⁊ accipe filiū piscatoris ℟ Hic instruimur q̄liter de pentib⁹ nostris curā hr̄e debeamus. nō solū ivita: verū etiaz i morte ⁊ p⁹ mortem ⁊ tamē aliqui minus faciunt qui maiora a parētib⁹ receperūt. Considerās ergo iesus maximum sui cordis ⁊ sue matris dolorem. ⁊ q̄ passio sua in multis deberet frustrari q̄ sufficiens fuisset p infinitis mundis: salutē oīm hoīm desiderās dixit quartū verbū. Sitio. hoc tamen nō solū naturali motu. sed etiam spūali sensu intelligendū ē. Naturaliť enim sitiuit. q̄a tantū p totā noctē sustinuit ⁊ laborauit. ⁊ tantū de sanguine effudit q̄ ppter defectū humidi naturalis multū sitiebat. Maxime tñ sitim exp̄mebat spūalē vt oīderz q̄tum nostram fidem ⁊ aiaz nostraz salutem sitiret. o verbum ineffabile ⁊ cunctis seculis admirabile creator celi ⁊ terre atq̄z maris. fons ortoz. puteus aquaz viuentiū. qui oīm gratiaz fluētis redundat clamat hodie sitio. ℚ virgo mater clemētissima q̄ olim infantiam filij ita lactasti vbero de celo pleno quō sustinē potes q̄ vnigenitus tuus clamat ⁊ dicit Sitio. ℚ pie dñe. o iesu benigne. q̄d sitis aut ad q̄d sit Sitio inquā ad patrē sitio ad matrē ⁊ ad oēs q̄ in circūitu meo sunt. Sitio inq̄ ad te patrē vt hodie respicias de excelso glie tue in me filium tuum cū latronib⁹ morte turpissima cōdemnatū vt sanguine ⁊ aq̄ de latere meo p̄fluentibus extinguere digneris flāmeum gladiū quē collocasti ad custodiendū viam lignivite vt omnib⁹ in me credentibus ⁊ penitentibus pateat liber introitus in regnū meū. ℚ bone iesu sitis ne amplius. Sitio amplius ad te o mater dulcissima. o fili mi p̄clarissime q̄d sitis ad me. vñ te saluare potero. de cellario an de torcular. si sufficit aīe tue de torcular cordis mei potū dabo tibi in lachrimis sine mensura. Jesus. Sitio ad te mater vt spes resurrectiōis mee q̄ in cordib⁹ oīm fideliū meoz hesitatiōis turbine q̄titur saltem in corde tuo anchora sola certitudinis solideť. Sitio etiam ad vos oēs q̄ transitis p viam vt attendatis ⁊ videatis si est dolor sicut dolor meus. vt p cōpassionem cor da vestra scindatis. q: hodie scissū est cor meum ⁊ corpus meum q̄ a planta pedis vsq̄ ad vertice non est sanitas i me Fūdite ergo ex vase cordis lachrimas ne frustra laborauerim. ex quibus me delectabiliter potatis. ⁊ tunc vas erat ibi positū aceto plenum. Nam vt dicit Nico. ō lyra sup illo verbo puer. xxxi. Date siceram i potū inebriatiuū merentib⁹. ⁊ vinū his q̄ amaro sunt aīo vt bibāt ⁊ obliuiscant egestat⁹ sue q̄ occasiōe hoz verboz seniores iudeoz statuerūt vt q̄dēnat⁹ ad mortē daretur vinum aromaticū ad bibendum. vt eo facili⁹ tollerarēt passionē. Sed tūc in hierlm matrone deuote erāt q̄ hoc vinū dabāt ex deuotiōe. Judei aūt bestialitate ⁊ crudelitate moti. illud vinū datū p xpo ⁊ alijs duob⁹ crucifigēdis biberūt ⁊ loco ei⁹ posuerunt acetū felle mixtū. ⁊ spōgeā plenā illo aceto mixto. y sopo. i. ligno seu stipiti y sopi circūponētes obtulerūt ori ei⁹ ⁊ dū modicū gustasset vt pphetia impleret noluit bibere. Et dū cognouisset oīa facta esse q̄ ad opus redēptionis necessaria fuerant subiunxit quintū verbū di. Cō summatū est. supple omne q̄ scriptū est ō mea passione. Ut ergo nobis monstraret ei⁹ dolorem q̄ nō ficte sed vere p̄m hūanā naturā doluisset nec aliquā p̄solatiōez deitatis interim q̄tum ad sensualitatem habuisset exclamauit voce magna ad patrem di. sextum verbum. Hely hely lama zabatani q̄ est interpretatū. deus meus de⁹ meus vt q̄d dereliquisti me. Sed diq̄ quō hoc esse potuit vt de⁹ pater filiū dereliquerit in cruce passionatū talit. Dico p̄m magr̄m. iij. sen. q̄ nō reliquit eū p sepatōnē deitatis ab humanitate q: q̄ xp̄us semel assūpsit nūq̄ dimisit. dereliq̄t aūt filium p subtractionē refrigerij ⁊ p̄solatiōis in sensualitate siue portione inferiori. Fuit em̄ sensualitas ⁊ portio inferior totaliť derelicta sine oi p̄solatōe. ⁊ ergo amarissime doluit ⁊ in oībus membris dolorē sensit. Un̄ dicit magister sup illo verbo deus meus ⁊c. Sepauit se diuinitas q: subtraxit p̄tectionē ℔ non soluit vnionē. sepauit se foris vt non adesset ad defensionem. ℔ nō intus defuit ad vnionem. di. xviij. Xp̄us igiť in omnibus membris amarissime dolens clamauit hely. quod verbum quidaz

de circumſtantibus non intelligebant. iō dicebant. Ecce helyam vocat ille: ſinite videamus ſi veniat helyas ad deponendum eū. Jeſus aūt vt moriens teſtamentū propte inceptum legata pia matre diſcipulo dilecto. ⁊ veſtibus crucifixorū ꝓcludendo animam ſuam oībus digniorē deo prī legauit di. ſeptimū verbum. Pater in manus tuas cōmendo ſpm meum. ⁊ inclinato capite emiſit ſpiritum. Dicat quilibet deuote Pater noſter. Et tm̄ de ſecunda pte. Sequitur tertia pars.

Tenebre facte ſūt ꝛc. Sicut em̄ ſaluator noſter in ſex dieb⁹ noſtrā compleuit redemptionē: ſic ſex ſignis oſtendit deitatis veritatem ⁊ oīm creaturarū ſubiectionem. ⁊ oīm factorꝝ proteſtationē Dicit igit ꝙ moriente dño tenebre facte ſūt a ſexta hora vſq; ad horā nonā p vniuſaz trāz. ſ. iude. ⁊ non alibi ſm Nico. de lyra. qr eclipſis non pōt ſic vniuerſalit esſe. Et accipit hic pars pro toto De quo habetur Lu. Congruū nāq; fuit ꝙ ſole iuſticie patiente materialis ſol ꝓderet lumen ſuū vt ꝓdictū fuit. Amos. viij. In die illa occidz ſol ī meridie. ⁊ tenebreſcere faciā terraz in die luminis. Tūc em̄ ſol fact⁹ eſt niger tā q̄z ſaccus cilicin⁹. Apoca. vi. Sed que ſit cā illius eclipſis. dr ibi ꝙ nō fuerit naturalis cū luna illo tempe fuerit plena. ſ̄m Dyoniſiū in epiſtola ad policarpū. Tenebre ille fuerunt facte per interpoſitionem lune inter terram ⁊ ſolem di. ꝙ vidit hoc tunc tpis in egipto exiſtens vbi eſt tanta aeris puritas ꝙ rariſſime ibi fiūt nubes ⁊ pluuie. ꝓpter ꝙ talē ꝺiunctionē ſolis ⁊ lune ibi meli⁹ potuit videre. Vidit ergo vt ſcribit lunā ab oriēte aſcendere verſus meridiē. ⁊ ſupponente ſe dyametralit ſoli. ⁊ ſic eū eclipſare. Et magr̄ hyſtor. di. ꝙ athenienſes vbi tunc viguit ſtudiū q̄rētes cām hāz tenebraz ⁊ nō inuenientes quere bant a Dyo. valentiore doctore eiuſdē vniuerſitatis. quib⁹ ipe rñdit d. Aut elemēta mētiūtur. aut deus nature patit. Qua rōne moti ad honorē ipius dei ignoti arā fecerunt. De qua habet Act. xvij. De illo deo ignoto loquit Bartho. brix. di. xxxvij c. turbat. in glo dicens. Legit ꝙ cū paulus veniſſet athenas vidit arā ignoti dei in q̄ erat ſcriptū. hec eſt ara dei ignoti in q̄ vnim⁹ mouemur ⁊ ſum⁹. A qua ſcriptura apls incepit p̄dicationē ſuā ⁊ aperuit illis athenienſib⁹ ſenſum ſcripture. ⁊ p cōſequēs de deo nr̄o ⁊ dño. di. Quē vos dicitis ignotū ego p̄dico. Et ió tūc Dyo. ari opagita vidēs quendā cecū traſeuntē dixit illi. Si illuminaueris hūc cecū cora me credā in deū. Et ſtatim inuocato noīe crucifixi eſt illuminatus. ⁊ ille credidit ꝛc. Spūalit oīs xp̄ianus in ſignū vere compaſſionis illo die obſcurare dz ⁊ ꝓdere lumē exteriorīs ornatus ⁊ vanitat. ⁊ p hūiliratis veſtē aliquam hodie oſtendat xp̄o honeſtatē ⁊ cōpaſſionē. ad qō hortat apoſtolus ad Ephe. iiij. Jā non ambulet ſic gentes ambulabant in vanitatibus ſenſus ſui. Secundū ſignū eſt veli templi diruptio. de quo habet Matb. xxvij. Velum templi ſciſſum eſt. Duo em̄ fuerunt vela in tabernaculo munda ſm p̄ceptū dei. Exo. xxvi. Unū interi⁹ qō velabat ſancta ſcōz. Aliud exteri⁹ qō diſtinguebat int ppl'm ⁊ ſacerdotes. ⁊ illud ſm Origenez paſſionis tpe fuit ſciſſum. Per quod miſtice deſignabat ſcripturaz occ'ta reſeratio. ⁊ popl'ū admitti ad ſpūalia capeſcēda. Spūalit. velū illud verecūdiā in hoīe deſignat. q̄ moderno tpe ē ſcindēda vt nl'lus de cetero erubeſcat pctā ſacerdoti detegere ⁊ cōfiteri: ſ̄ q̄libet cū p̄s. dicat. Delictū meū cognoui. feci. ꝛc. Tertiū fuit terre motus ⁊ cōmotio. Matb. xxvij. Terra mota eſt p̄uiderat ſe em̄ recepturā quē cēli capere nō poterāt. De quo propha dic. Cōmota eſt ⁊ cōtremuit terra. Spūaliter terra eſt corpctōris. inſtar terre ſiccū ⁊ aridum ſine humore gr̄e. frigiduz ſine calore charitatis. tardum ⁊ groſſum ad bñ volē dū. Illud dz ꝓſiderare amaritudinē paſſionis xp̄i ⁊ cōtremere p cōtritionē. ne amaritudo xp̄i in amaritudinē ei⁹ aie ⁊ etnā dānationem cōmutet. Paueat igit ⁊ cōtremiſcat cor peccatoris. ⁊ dicat illud Jere. xxiij. Contritū eſt cor meum ⁊ in medio mei contremuerūt oīa oſſa mea. Quartū fuit petraz ſciſſio. Matbei. xxvij. Petre ſciſſe ſunt. Nec mirū cuz petra firmiſſima hodie pateret. In quo verificatū eſt illō iij. Reg. xix. Ecce dñs tranſijt. ſ. p mortē ⁊ ſpūs grandis ⁊ fortis ſubuertens montes ⁊ conterens petras. Spiritualiter. petre ſūt peccatores obſtinati ⁊ indurati malicia: qui ſaltez illo tempore ſcindi debēt ⁊

penitere. qz si sanguis calidus hyrci duz lapidē molliſicat ⁊ frāgit. multo fortius sanguis xp̄i calidissim⁹ feruētissimo amore p pctōribus effusus hodie p aures instillatus corda dz emollire obstinatoz ⁊ frangere. ⁊ cōscientiā eoz mundare. De quo. i. Job. i. Sanguis ihu xp̄i emūdat ꝯscias nostras ab omni pctō. Quintum fuit monumentorū apertio. Mat. xxvij. Monuméta aperta sunt in signū q̄ sancti patres a carcere lymbi erant passione xp̄i liberati. De quo dicebatur Ezechiel xxxvij. Ecce ego aperiam tumulos vr̄os ⁊ adducā vos de sepulchris vestris pp̄le meus. ⁊ inducam vos in terrā israel. i. visionis beatifice. Sic monuméta cōscientiarū vbi cadauera pctōz latent p cōfessionē aperiri debent. Jere. iij. Laua a malicia cor tuū israel vt salua fias. Sextū fuit mortuoruz resurrectio ⁊ eoz appariti⁹. Math. xxvij. Multa corpa sanctorū q̄ dormierunt surrexerunt ⁊c. ⁊ apparuerūt multis. vt ostēderent vt sua mors. esset causa nostre resurrectōis. i. Thesal. iiij. Si em̄ credim⁹ q̄ ihesus mortu⁹ est ⁊ resurrexit ⁊c. Spiritual̄r: sic qui mō ꝟtute passionis xp̄i per pn̄iam de peccatis resurrexerunt se debent manifestare ⁊ apparere in cōuersatōe honesta inter xp̄ianos nec recidiuare. i. Pe. ij. Cōuersatōez vr̄am inter gentes habentes bonaz ⁊c. Signis nāq̄ ist̄is factis ⁊ visis multi ex iudeis ad fidem sunt cōuersi. quoz vnus centurio vidēs illa miracula glorificauit eū dicēs. Vere filius dei erat iste. Et omnis turba que aderat ad spectaculū illud vidētes miracula que fiebāt in signū cōpassionis pcusserunt pectora sua qō rep̄sentat̄ post missaz q̄n post memoriā dn̄i ce passiōis tundit̄ pectus ⁊ dr nobis q̄z pctōris ⁊c. Ansel. O charissima dn̄a. habuit tunc dolor filij tui finē. rn̄dit Maria. Audi qō est sup oēm lamētabile. q̄d post accidit. Judei cū pascentes eēt. ne corpora eoz remanerēt sabbato in cruce rogauerunt pilatū vt frāgerent̄ eoz crura. Venerūt g̃ milites ꝯpmo fregerūt crura eoz q̄ cū eo crucifixi erāt. ⁊ forte p̄mo ill' vt post diutius ei quieti⁹ possent moram trahere cū ihesu ⁊ eoz malā voluntatē explere. Ad ih̄m aūt cū pueniss̄ent ⁊ vidiss̄ent eum iam mortuū nō fregerūt ei⁹ crur. ⁊ hoc p̄figurabat̄ in agno paschali. qui comedebat̄ sine fractura ossiū. iuxta illō Exo. xij. Os nō cōminuetis ex eo: ꝟ vn⁹ militū videlz Longinus lancea aperuit latus ei⁹. ⁊ tam grāde vuln⁹ fecit q̄ ꝯtinuo exiuit sanguis ⁊ aqua. Et dr q̄ b̄ lōgin⁹ cecus erat. ⁊ gutta sanguinis xp̄i in oculo tactus lumē veritate ipsi⁹ accepit. Exiuit sanguis ⁊ aq̄ ꝟm Nico. de lyra. Sanguis ad nr̄az redēptōnez. aqua ad pctōz ablutōez. Sciendū tn̄ q̄ illa aq̄ mirabiliter exiuit. qz nō erat hūor flegmatic⁹ vt dicūt aliq̄ ꝟ aq̄ pura ad oñdendū q̄ corp⁹ xp̄i erat ex veris elemētis cōpositū ꝯ errorē eoz q̄ dixerūt eū habere corpus celeste. sicut dixit Valēti⁹ ⁊ seq̄ces sui. Et eoz q̄ dixerūt eū h̄re corp⁹ fantasticū sicut manichei. Post h̄ venit ioseph ab arimathia oriūdus ⁊ rogauit pilatuz qz ei familiari⁹ fuit. cū esset nobil decurio vt dr Mar. xv. ⁊ iō securius ipz rogauit vt posset tollere corp⁹ ihesu ⁊ sepelire. Hic fuit discipl⁹ xp̄i fidel⁹ credens doctrine eius. occult⁹ aūt ꝓpter metū iudeorum. Ñ em̄ passionē ex impfectōne timebat de synagoga expelli. qō erat ignominiosum si cōfiteret̄ xp̄m post passionē feruēs factus: exemplo xp̄i aīatus manifestauit se volēs xp̄m honorifice ⁊ gl̄iose sepelire Juxta illud p̄dictuz Isa. xi. Et erit sepulchrū eius gl̄iosum. Tūc pilatus q̄stuit si iam mortu⁹ esset. ⁊ informat⁹ de oib⁹ q̄ acciderāt p̄misit. tū ꝓp̄t reuerētiā petenti tū ꝓp̄t innocentiā xp̄i passi quā ille cognouerat. Tulit g̃ corp⁹ ihesu de cruce. venit etiam Nicodem⁹ q̄ venerat ad ih̄m nocte. vt dr Joh̄ā. iij. ferens mixturā mirre ⁊ aloes q̄si libras centū ad vngendū corp⁹ ihesu q̄ possz p̄seruari a corruptōe. Et licz illa fecerit ex deuotōe videt̄ tn̄ q̄ plenaz notitiā de resurrectōe xp̄i n̄ h̄ret. qz de eo erat scriptū in p̄s. Nō dabis scīm tuū videre corruptōez. ꝓpter qō nō indigebat vnctione cōseruante ꝯ putrefactōez. Acceperūt g̃ corp⁹ ihesu ⁊ ligauerūt in linthe is. i. pānis lineis iuoluert̄. ꝓp̄t qō statutū ē q̄ corpalia sup q̄ cōficit̄ corp⁹ xp̄i n̄ fiāt de pāno serico: ꝟ tm̄ lineo. vt h̄ dē cōse. dis. i. ꝓsulto'oīm. Erat em̄ in orto ꝓpe locū vbi crucifixus est ihesus monumentū nouū. i quo nōdū quisq̄ positus fuerat. qō Joseph pro se ex petra sciderat. i qō posuerūt ihesum. ⁊ cū adiutorio mīstrorum aduoluerūt lapidē magnū ⁊ pōderosuz

ad ostiū monumenti. vt de facili nō possz ab aliquo amoueri. Ibi erat maria mag dalena ⁊ altera maria assistētes. vt vide rēt q̄liter redire possent ad vngēdū eum.

Altera ẋo die. s. sabbato post pasceuen venerūt p̄ncipes sacerdotū ⁊ pharisei ad pilatū dicētes: Dñe recordati sum⁹ q̄ se ductor ille adhuc viuēs dixit. p⁹ tres dies resurgā. Jube g̃ custodire sepulcrū in ter tiū diez. ne forte veniāt discipuli ei⁹ ⁊ fu rent eū. ⁊ dicant pplo q̄ surrexit a mortu is: ⁊ erit nouissim⁹ error peior priore. tūc ait illis pilat⁹. habet custodiā. ite custodi te sicut scit. q. d. Sufficiat vob q̄ cōsensi in necē ei⁹. de cetero nihil me intromitto. ⁊ illi abeūtes munierūt sepulchrū cū mili tib⁹ armatis. signantes lapidē sigillo ne aliq̄s posset igredi sine scitu eor. ⁊ sic vs q̄ ad tertiū diē illesum p̄mansit vsq̄ xp̄s in nocte resurrectōis dominice resurrexit

℟ Rogemus deum.

Sabbato in vigilia pasce. Ser. xlvi.

℣ requieuit die sep

timo ab oī ope q̄ patrarat.

Beñ. i. Phūs. viij. phisi. dicit q̄ omis actio ⁊ omne agens habet tem pus determinatū q̄ nō p̄trāsit. Naz cor pora celestia sol luna et oēs planete suos pficiūt cursus certo spacio ⁊ tēpore deter minato. Arbores certis tpib⁹ fructificāt certo tpe q̃escūt. Jō dicit sapiēs q̄ oia tē pus habent ⁊ suis spaciis transeunt. Ec clesiastes. iij. Saluator igit̄ dñs noster ab eterno disponens mūdum pditum p singularē actionē ⁊ passionem sue mort̄ saluare tempore illo quo peccatum ince pit scz sexta feria. passione sua de peccat̄ satisfacere voluit ⁊ finem dare sue opati oni vt die septimo req̃escere possz. ℣ Nam vt dr. lxxv. di. q̄ die. Dñica die do minus incepit facere mūdum: ⁊ sexto die bestie create sūt. et cū bestijs orta est edē di potestas ⁊ vsus escarū. in qua etiā edē do p̄uaricati sunt. Sic etiā sexta die opa xp̄i q̄ tū ad salutē necessaria termiata fu erunt. Quare dr. xxxvi. di. sexto die. Ubi homo incepit sua incrementa nescire. ibi inceperūt diuina circa eū opa terminari.

℣ Consummatis ergo sex diebus ab oīm⁹ bus operib⁹ septimo die requieuit. Que ritur an xp̄us senio moriendo naturalit requieuisset. s. si violenter crucifixione oc cisus non fuisset. Et videt q̄ nō. q̄ q̄ to cōplexio est nobilior: tanto pmanentior. sed cōplexio xp̄i fuit nobilissima. iō sem per duraret eius vita. ℣ Cōtra. i. celi. Om ne corruptibile necessitate corrūpit: ℟ xp̄s erat corruptibil⁹. ergo. ℣ Rñdet dñs Bo nauē. in. iij. sup mgīm q̄ hec q̄stio aliter soluitur si cōsideretur gratia vnionis. et aliter si questio querat de natura hūana in xp̄o per ꝯsiderata ⁊ suis solis natura libus derelicta. Prio modo loquēdo. si q̄ rit q̄stio de xp̄o ꝑut est secūda p̄sona i tri nitate ⁊ verus de⁹ ⁊ hō. ℣ Hoc modo loq̄n do si q̄rit questio: si xp̄s senio quieuisz ⁊ mortuus fuisset. si alias violenter mortu us vel passus non fuisset. dico q̄ non. q̄ p̄sona filij dei in qua hūanitas assump ta p̄dicatur q̄ oia ꝯtraria reconciliauit et omīa entia in esse ꝯseruat posset elemēta cōtraria recōciliare in xp̄o homine. ⁊ acti onē elemēto ꝑ suspendere. ⁊ ipam hūani tatē in suo esse cōseruare. sic q̄ cōsump tio nō esset. nec calidū in humidū ageret. ⁊ sic per ꝯūs in xp̄o senīū nō appareret. Sicut etiam tres pueros in fornace non lesit incēdiū. Sic etiam adam nō poterat mori p ligni vite esum. virtutem em̄ ligni vite poterat deus humanitati xp̄i impri mere. Secūdo mō loq̄ndo. si q̄rit questio de hūanitate xp̄i in se ⁊ absolute cōside rata. ⁊ vt ꝯsideratꝫ vt ẋbo nō vnita. et h̄ mō si xp̄s violēter crucifixus nō fuisset: tm̄ senio quiesceret ⁊ mortu⁹ fuisset q̄ tum ptinebat ad cōditōem humane nature ī se cōsiderate sine vnione. sed in potesta te nature vnite fuit: sic deficere vel nō de ficere. Ex hoc pz q̄ natura xp̄i hois mor talis erat ⁊ in ea ẋtus ꝯtraria elemēto ꝑ agebat. et calidū naturale humidū radi cale cōsumebat. que oia ad senīū faciunt ⁊ defectū naturalē inducūt. ⁊ sic intelligi tur etiā ꝓpositio pbi. Ad argumentū de nobilitate cōplexiōis dico. q̄ uis xp̄i cō plexio fuerit nobilissima. q̄ aūt non fuit simplicis nature: sed cōposite ex ꝯrarijs elementis. necessario defecit ⁊c. ℣ Queritur vtrū in morte xp̄i fuerit aīa se parata a deitate ⁊c. ℟ Rñdet Bonauē. q̄ aīa xp̄i in triduo nō fuerit separata a ẋbo triplici rōe. Prima est. q̄ deū nō decebat q̄ humanam naturā indissolubili matri monio cōiūxerat. vñ sic nō decet virū di mittere vxorē. sic nec ẋbū dei ab aīa sepa

ri. Secūda est. qz nobis nō expediebat. qz si facta fuisset separatio. aīa illa nec habuisz potētiā ad gen⁹ hūanū eripiēdum de captiuitate: nec mediatricis habuisset officiū ad recōciliandū. q̄ duo nob nō expediuissent: sed nocuissent. Tertia. qz illi aie nō ꝯgruebat. erat em̄ innocentissima ꝛ beatissima. iō nō poterat velle separari a ẋbo. qz innocētissima nō poterat ꝯ volū tatē suā separari ꝛc. Quātū igit ad cōtinuatōez litteralē heri dictū est quō xps acerbissimā mortē ꝛ passionē p nob tollerauit. hodie quō morte sua multos gloriose triūphādo tribulatos liberauit. Et scōm hoc sūt tres ptes. In ꝑma tractat de victoria triūphi generalis. ibi. Et requieuit. In secūda excellentia numeri figuralis. ibi Die septimo. In tertia de magnificētia exercitꝰ integrat: ibi. Ab oīi opere quod patrarat.

Quātū ad primaz partez

est notādū: q̄ pax siue quies quodāmō finis est oīs laboris. qz si q̄rit a bellatore quare pugnādo se exponat mort̄ piculo. Rīdet vt pturbatorē pacis ꝛ quietis vincat. ꝛ vt pacē ꝛ quietez habeat. Et bñ. qz vt dicit bt̄us Aug. ad Bonifaciū. vt recitat. xxiij. q. i. Noli. Non em̄ pax geritꝰ vt bellū exerceat: ſ bellū geritꝰ vt pax acq̄rat. Est nāq̄ quies ꝛ pax medicina tristicie: q̄ ꝯsistit in labore. viij. poli. Volēs ḡ quietē ꝛ pacē habere sempiternā quā humano generi aduersari⁹ pturbauit. ẋtus tuz armis infatigabiliꝫ dz eū impugnare ꝛ clipeo patientie laborare. Quia vt dr ꝺ ꝯse. di. v. Jeiunīū. Labori boni opis additur felicitat̄ ꝛ quietis denari⁹. i. merces Et requies fructus habet̄ sui laboris. Et de fer. l. oīs in glo. Hoc ostēdit saluator q̄ armis patiētie ꝛ virtutū in ara crucis dyabolū triūphando laborauit. ꝛ habita victoria in pace quieuit. ps. xiij. In pace in idipm dormiā ꝛ requescā. ℙ Pro quiete nāq̄ ꝛ pace hoīb⁹ pcurāda saluator nr̄ requiescere dignat⁹ ē in virginali vtero. In materiali tumulo. In spūali habitaculo. De ꝑmo Eccli. xxiiij. Qui creauit me requeuit in tabernaculo meo. Nā vt videm⁹ q̄to artifex ē in arte sua pfectior: tanto pfectiꝰ facit op⁹ suū ꝛ nobilius Cū ergo de⁹ sit pfectissim⁹ artifex omnē habēs virtutē ꝛ oīa ꝑspicāēs scōm sapiētē: cui⁹ opus impfectōem nō nouit. extra de bap. c. maiores. qō ab eo est ceptū impfectū nō relinquit. Et. de emēdatōe Justiniani codicis in principio. Incepit ḡ a ꝑncipio totū vniuersuz pfectissima figurarū. s. sperica formare. In nā celū est sperēū: stelle: elemēta: terra: oīa sperice se hūnt ad modū oui. vt dr in. ij. celi. ꝛ ī spera materiali primū ꝛ vltimū tangit se in pūcto Decuit ḡ vt de⁹ q̄ in homie duo extrema scz spūalē ꝛ corpalē naturā q̄si sperice copulauit ad cōplemētū pfectōis vniuersi seipm ex humilitate inclinaret. vt ꝑmū. i. naturā hūanā sua potētia ꝛ mīa releuaret ad se ad viuendū q̄si vltimū. vt ī vno supposito spere duo vltima vnirētur extrema de⁹ ꝛ hō creator ꝛ creatura. mortalis ꝛ imortalis. Hoc aūt aliter fieri nō debuit q̄ vt filiꝰ dei ad vterū ẋginis se inclinaret: ꝛ assumpta natura in ea q̄esceret. Quare in laudez huiꝰ dignissime ẋginis canit eccl̄ia. Quē celi capere nō poterāt tuo gremio cōtulisti. Un̄ Bern̄. in quodā sermone. O venter capacior celis dilatētior terris. latior elemētis. q̄ illū ꝯtinere valuit quē totꝰ mūdus cōprehendere nō potuit. Compat̄ em̄ ẋgo gloriosa virgini p quā vnicornis ad gremiū capitur de quo nota pri⁹. Figurat̄ p thalamum Darij regis. de quo hr̄. ij. Esd. iij. q̄ rex pſarū dari⁹ fecit cenā magnā oīb⁹ vernaculis suis ꝛ magistratibus medie ꝛ pſis ab india vsq̄ ad ethiopiā. cxxvij. puicijſ Et cū māducasset ꝛ bibissent ꝛ satiati fuissent. Dari⁹ ascēdit in cubiculū suū ꝛ requieuit. Tunc tres iuuenes custodes tabernaculi regis dixerūt alter alteri. Dicamus vnusq̄sq̄ nr̄m sermonē quē ꝑcellat ꝛ cuiuscūq̄ sermo apparuerit sapientior alteri⁹ dabit illi rex dona magna. Tunc scribētes singuli sua ẋba vel suū ẋbum signauerūt ꝛ posuerūt subt⁹ cerui cal regē vt cū rex surgeret iudicaret cuius ẋbum sapientius esset. Un⁹ scripsit: fortis ē rex Alter. fortius est vinū. Tertiꝰ: fortiores sunt mulieres. Et cū surrexisset rex dederūt ei scripta. mittēs vocauit oīs magistrat⁹ pſarū ad cōsiliū. ꝛ etiā vocati sunt adolescētes vt iudicarēt ẋba sua. Et dixit q̄ de fortitudine regis dixerat. O virī nō ꝑcellunt hoies q̄ terrā mare obtinent ꝛ oīa que in eis sunt. Rex aūt sup omia ꝑcellit ꝛ dñat̄ eoz. ꝛ quodcūq̄ dixerit il

lis faciunt. ⁊ omnis plebs ⁊ virtutes eũ obaudiũt. Et si dixerit occidere occidunt. remittere remittũt. si dixerit pcurite pcurantur ⁊c̃. Et alter de fortitudine vini dixit Uini ꝓualet vinũ oĩbus hoĩb⁹ q̃ bibũt illud. seducit mẽres regis ⁊ orphani. ⁊ seruũ ac liberũ. diuiũ aut paupis: ⁊ oĩm mentes cõuertit in securitatẽ ⁊ iocũditatez: et nõ meminit oĕm tristiciã ⁊ debitũ. ⁊ oĩa ꝓcordia facit honesta. ⁊ nõ meminit regẽ nec magistratũ: ꝑ oĩa ꝓ taleta facit loqui nõne ꝯcellit vinũ qõ hec fecit. Et tertiꝰ dict⁹ Zorobabel de mulierib⁹ dixit. Uiri nõ magn⁹ rex nec vinũ ꝓcellet. Quis ẽ ꝯ q̃ dñat coꝛ. nõne mulieres genuerũt regẽ ⁊ oĕm ppl'm qui dñat mari ⁊ terre: ⁊ ex illis nati sunt. ⁊ ipe educauerũt eos q̃ plantant vineas ex q̃bus vinũ fit. Ip se faciũt stolas oĩm hoĩm. gl'iam ⁊ honorem. nec hoĩes pñt separi a mulierib⁹. si ꝯgregauerit aurũ ⁊ argẽtũ ⁊ oĕm rẽ ꝓciosam: ⁊ viderit mulierẽ bono habitu ⁊ bona specie. oĩa hec relinq̃ntes in eã intendũt. ℔ nõ ꝓ ez suũ relinq̃t q̃ enutriuit illũ ⁊ suã regionẽ: ⁊ ad mulierẽ ꝓiungit. ⁊ cũ muliere remittit aĩam: ⁊ neq̃ ꝓ ez meminit: neq̃ matrẽ neq̃ regionẽ. Et nũc credite in q⁹ magn⁹ est rex quẽ oẽs homines verent tãgere. videbãt tñ apenie filiã bezacis mirifice ꝓ cubinã reg̃ sedentẽ iuxt̃ regẽ ad dextrã. i. nobiliori loco. ⁊ auferẽtez dyadema de capite reg̃ ⁊ ꝓponẽtẽ sibi. ꝑ ß. s. insinuãtẽ se rege digniorẽ. ⁊ palmis cedebat regẽ tanq̃ sibi subditũ ⁊ suũ. et sup hoc apto ore intuebat eã sicut hõ stupid⁹: ⁊ sic ei⁹ amore capt⁹. vt nõ auderet sibi in aliquo ꝯdicere. ⁊ si arrideret: ⁊ si indignata fuerit ei blandit̃ donec recõcilietur ei in gr̃am. Jõ o viri cur nõ fortiores sũt mulieres. ℔ Dica rege ⁊ a cũctis sapiẽtior iudicabat̃ ⁊ doms honorabat̃. Per Dariũ regez q̃ fertilis interꝓtat̃ signari põt rex celoꝛ omni suauitate ⁊ bonitate fertilis. ℔ Dic oẽs hoĩes maxima fertilitate ⁊ libalitate ad epulas eterni ꝓuinũ nõ ad tps: ꝑ eternal'r fruẽdas imitat dicens. Uenite ad me omẽs q̃ laborat̃ ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiã vos. ℳat. xi. ℔ Qui pietate ⁊ mia inebriatus ⁊ cõmot⁹ decreuit oñdere ꝓ sue charitat̃ ⁊ pietat̃ maximaz apparitoez ⁊ oñsionẽ in thalamo x̃ gial' vteri q̃escere. ℟ Sup q̃ facto trescu/ stodes spũ sctõ illumiati deũ attẽdunt et mira ei⁹ opa laudãtes ꝓ scribũt. Prim⁹ est moyses describẽs reg̃ potẽtiã ⁊ sapiẽtiã dicẽs. In ꝓncipio creauit de⁹ celuz et terrã. Ge. i. ℔ Dic tã potẽs est ꝙ q̃cũq̃z voluit fecit. dixit ⁊ facta sunt. ipe vinificat ⁊ occidit. ⁊ omĩa subiecta sũt ei. Deu. xxxij. Ego occidam ⁊ ego viuere faciã. ꝓcuriaz ⁊ sanabo. ⁊ nõ est q̃ de manu mea possit eruere. Secũdus est dauid. q̃ ꝓsiderãs regis miam q̃ ꝓ vinũ describit: subdit ꝑs. cxlvi. dicẽs. ℳagnus dñs nr̃ ⁊ magna x̃tus ei⁹: ⁊ sapiẽtie ei⁹ nõ est numer⁹. ℟ miseratões eius sup omĩa opera ei⁹. ꝑs: cxliij. Terti⁹ de statu gr̃e attẽdẽs dei caritatẽ q̃ ꝓ mulierẽ describit est Augu. de doc. xp̃iana. loq̃ns sic. Sola charitas ẽ q̃ vincit oĩa. ⁊ sine q̃ nihil valẽt omĩa. ⁊ q̃ vbicũq̃z fuerit trahit ad se oĩa. ℔ Hec ei⁹ dei filiũ traxit in vterũ x̃ginis. colaphis cedit vt pri⁹ hr̃. Quare etiã ℔ Hugo ꝺ laude charitat̃ dicat. Nescio si q̃d mag̃ in laude tua dicere possuz: q̃ꝑ vt deũ de celo trahe res: ⁊ hoĩem ꝺ terra ad celũ eleuares. magna x̃tus tua vt ꝓ te vsq̃z ad h̃ exaltaret hõ. ℣ Secũdo saluator nr̃ q̃euit in tumulo. Uñ in symbolo. passus mortu⁹ et sepult⁹ est. Et Isa. xiij. Dabit tibi dñs scz pr̃ requiẽ a labore tuo ⁊ a cõcussiõe ⁊ a seruitute dura. ℳortuo nãq̃z dño cuz corꝛe a quo ꝺitas nũq̃ sepabat̃ reqeuit ꝓ triduũ i sepulchro. separata tñ aĩa q̃ statim ad lymbũ patrũ ꝓ coꝛ libatõe descẽdit: ⁊ claritate magna aias coꝛ q̃ in q̃nq̃z milib⁹ ãnoꝛ detinebãt̃ in tenebris cõsolabat̃ vt lõge añ ꝓ Isa. dictuz est. c. ix. Popul⁹ q̃ ãbulabat i tenebris vidit lucẽ magnã. Et bñ lucẽ magnã viderãt dũ aiaz xp̃i deitate vnitã ⁊ gl'ificatã ꝑspexerũt. ℔ Habeb ãt nãq̃z scti prẽs i lymbo tres penas. s. limbi obscuritates. diuĩe visiõis carẽtiã. ⁊ demonũ obsidionẽ. q̃s oẽs xp̃i aĩa gl'ificata ⁊ deitate vnita abstulit. Qz ꝓmo totũ limbũ lumĩe deitat̃ plustrauit sua visione delectabili aĩas coꝛ beatificauit: ⁊ sua potẽtia demões q̃ i obsidiõe vallauerãt ꝓtristauit ⁊ fugauit. Qd bñ ꝓphetatũ fuit ꝑ Ezech. xxxi. i ꝑsona aie xp̃i loq̃ntẽ. In die illa q̃ descendi ad inferos induxi luctũ ad eos q̃ descẽderãt i lacũ. Induxit nãq̃z luctũ magnũ demoniꝫbus: sed gaudiũ ⁊ ꝙ solatiõez sctis pñib⁹. Nã vtꝺ: ex Augustino i quodã ꝑmone: ⁊ euãgelio nicodemi. Mox vt spũs xp̃s

tradidit vnita deitati aīa ad īfernoz ꝑfū da descēdit. Cūq; tenebraz terminū q̄si q̄ dā depdatoz splēdid⁹ ꝛ tribil' attigiſſz aſ ſpiciētes eū impij ꝛ tartarei legiones terri ti inq̄rere ceperūt dicētes. Quis ē ille qui ſic intrepid⁹ nr̄os fines ingredit. ꝛ nō ſo lū noſtra ſupplicia nō veret: verūetiam ꝛ alios de vinclis nr̄is abſoluit. Uñ eſt iſte tā fortis nud⁹ q̄ ſp nobis ſubdit⁹ fuit nū q̄q; nobis talē mortnū imiſit. Et clamātes dixerūt. O ꝓnceps noſter nunc perijt oīs letitia tua. Poſt illas crudeliū voces ifer nalīū facta ē vox vt tonitruū dicēs. Attol lite portas ꝓncipes vr̄as ꝛ eleuami porte eternales: ꝛ introibit rex glie. Ad quā vo cē ſtupefacti ꝛ cōcurrētes demōes q̄runt. Quis ē iſte rex glie. Quib⁹ dauid ꝓpha rñdit di. Dñs fort ꝛ potēs i plio ipe ē rex glie. Ut ꝑ vox ꝓphete impleret dicens. Cōtriuit portas ereas ꝛ vectes ferreos cō fregit. Ad imperiū dñi oms vectes ferrei ꝓfracti ſt: ꝛ rex glie intuit ꝛ tenebras lūm bi illuſtrauit. Et ecce innūerabiles popu li ſanctoz genib⁹ puoluti lacrimabili vo ce dicebāt. Aduenisti redēptor noſter. ad uenisti quē deſiderātes diu expectauim⁹ deſcēdiſti ꝓpter nos ad inferos. noli nob deeſſe cū reuerſus fueris ad ſupos. Stati Adā pater hūani generis exultauit dicēs Lux illa auroris luminis est sempit ni qui nobis ꝓmiſit mittere coeternū lumē ſuū. Et Iſa. clamauit di. Hec ē lux p̄ris filius dei. ſicut p̄dixi dū eſſez i terris ppl's q̄ am bulabat in tenebris. ꝛc̄. Tūc ſymeon exul tāz dixit. Glorificate deū qz ego xp̄m in fantē natū in mambus ſuſcepi in tēplo. ꝛ cōpulſus ſpūſancto dixi. nūc viderūt ocu li mei ſalutare tuū. qō paſti añ faciē oīm ppl'oz. Poſt hec venit quidā vt heremita Johānes baptiſta. di. Ecce agn⁹ dei. ꝛc̄. Et dñs extendēs manū ꝛ tenēs dexteraz Ade dixit. Pax tibi cū oīb⁹ filijs tuis et electis meis. Et aſcendēs ab inferis oms ſancti ſecuti ſunt eum. ¶ Sed oc currūt hic aliq̄ dubia mouenda. vtrū aīa xp̄i ſepata ſine quecunq; alia habeat ſuz potētie ſenſitiue. Et videt ꝙ ſic. qz dictuz eſt ꝙ dñs extendēs manū ſuā tenēs dex teraz Ade ꝛc̄. Certū tū etiā ex p̄dictis ē ꝙ corp⁹ xp̄i in triduo q̄euit in ſepulchro. Vi detur em̄ ꝙ ſolū xp̄i aīa ſepata habuerit potētie ſenſitiue vſum. Jtē Luce. xvi. Ele uās dines oculos vidēs lazaz ꝛc̄. Q̄mia aūt illa q̄ ibi tangunt dicūt cognitionem ſenſitiuā ꝑ modū ſenſus. Cōtra. ſentire vt vult pbs eſt opatio ꝓiūcti. ꝑ cū facta ſepa tione iā nō ſit aīa nō erit opatio ſenſus. Q̄ videt experimento. qz cecus habet potēti am vidēdi: ꝛ amiſſo oculo nō pōt videre. nec freneticus recordari. ꝑ ſi pdit organū potētie ſēſitiue q̄n aīa ſepat magꝝ perdit opationē q̄ p q̄n organū ſoluz ledit. ꝑ aīa ſepata magꝝ pdit oēm opationē ſenſitiuā. Ad hoc rñdendū adducit Bonauē. in. iiij ſup mgr̄m di. l. tres opiniones. Quidam nāq; dixerūt ꝙ aīa ſepata ſecū trahit oēs potētias ꝛ oībus vtit tanq̄ ſubſtātia li berior vel vberior. nec dicūt credēduz eſſe p̄bis in hac pte di. ꝙ ſentire ſit opatio cō tuncti. qz nec recte intellexerūt cognitionē poſt ſeparationē aīe. nec vnitatē ꝓpter quā in vna aīa ſunt tres potētie. ſ. ratōnalis. ſenſibilis. ꝛ vegetatiua. ꝛ in eadē ſubſtan tia ꝓpetuo radicantur cū q̄ nec̄io ſeparan tur. qō p̄bi nō coḡuerunt. Q̄ ſancti. Et q̄m fides noſtra dicit aīas cruciari ignib⁹ Et Caſſioḋ. dicit ꝙ alijs ſenſibus efficacius valet. iō poſuerūt aīam vſum oiz potētia rū hr̄e. Secūda opinio eſt ꝙ aīa hz poten tias ſenſitiuas: illā inquā q̄ rōnal' ē. Sed q̄m oēs ſenſitiue exteriores vniūtur in ori gine ꝛ ſenſu cōi: ꝛ diſtinguūt' in organis. iō neceſſario cū ſepatur aīa a corpe recur rūt oms potētie ad vnū originē ad ſenſuz cō em. ꝛ ꝑ illū ſenſum pōt aīa libera quod poterat ꝑ oēs alios exteriores rōe alliga tionis cū corpe. ꝛ illoytitur ad act⁹ omniū ſenſuū: ꝛ ita vtitur ſenſu interiori. nō ſolū intellectu. Et ille ſenſus eſt qui trahit ſe cū fātaſmata. Hanc opinionē ꝓfirmat au gu. de ſpū ꝛ aīa. Et. xij. ſup Gēn. ad litte rā vbi dicit ꝙ anima ſecū trahit imagies rerum corpaliū. ꝛ per illas imaginat' ꝛ co gnoſcit. Tertia opinio eſt ꝙ aīa rōnalis ſepata nihil cognoſcit niſi mediante potē tia intellectiua Per illā aūt cognoſcit pro pter ſui libertatē q̄ cognoſcebat ꝑ alias potentias. ſicut pz i angelo q̄ nihil opat' ꝑ potētias ſenſitiuas nec vegetatiuas. q̄m dependēt ab organo corpali ſicut manife ſtū eſt intuēti. ꝑ ſicut corpe corrupto nihil opat' per potentias q̄ reſpiciūt vegetabi le. ita nihil opatur ꝑ potētias q̄ reſpiciūt ſenſibile. per intellectū aūt cognoſcit res ſub conditiōib⁹ materialib⁹ p̄ite materia ꝛ hoc eſt ſenſus exterioris. ꝛ res ſub cōdi

tionib⁹ materialib⁹ absente materia. ⁊ hō est imaginatiōis. ⁊ illas etiaz res cogſcit abstract oib⁹ materialib⁹. ⁊ hec oia ꝑ se facit. Et iō recte dr aīa separata sentire: imaginari: ⁊ intelligē. nō p diūsas potētias. ℔ p vnā q̄ potēs est oib⁹ his modis cogſcere. sic potētia q̄ est ī angelo. vt pz in. ij. li. dist. iij. ꝓbleu. ix. ℍec opinio vr̄ bona uētire magr̄ōi ꝑsona. Ad obiectōes dicendū q̄ tact⁹ siue visio talis ē intellectualis. put hz modū cōprehendēdi ipōrum sensuū. pz igit̄ ⁊c. ☙ Querit̄ vtrū aīa xp̄i oēs aīas ex inferno liberauit. ℜndet Bonauē. di. xxij. tertij. q. nō. ℔ tm̄ aīas electoz suoz. qr si passio ipius oib⁹ posset valere q̄tū ad sufficiētiā. nō tn̄ influit nisi in ei⁹ mēbra. ⁊ qr multi erant in inferno qui nō erant eius mēbra: nec futuri erant. qr extra statū merendi. iō illos nō liberauit. ℔ tm̄ electos. Vñ Breg. sup illud. Ego si exaltat⁹ fuero a terra oia trahā ad meipz dicit. Oia traxit q̄ de electis suis nullū reliq̄t. ⁊ Osee. o mors ero mors tua: morsus tuus ero inferne. qr in electis suis fundit⁹ occidit mortē. mors mortis extitit. qr vero in inferno ptē abstulit ⁊ partē reliq̄t. nō occidit fundit⁹: ℔ momordit infernum. Tertio q̄rit̄ vtrū statim post mortē erep tos de inferno introduxerit in celū. Dicit Bonauē. q̄ non. ℔ quantū ad locū statim in descensu xp̄i ad inferos induerūt lumē eternū ⁊ beate facte sunt. ⁊ patuit eis celū q̄ztum ad premiū: ⁊ nō q̄ztuz ad locū. Et hec est rō. qr xp̄s in oib⁹ debuit p̄matū habere vel tenere: ⁊ p̄mogenit⁹ esse ī multis fratrib⁹. igit̄ ante oēs ipe ascēdere debuit. vnde oī m ascensio differre debuit vsq̄ ad ascēsionē xp̄i. Sua autē dilata fuit p multos dies vt per multa argumēta oñderet̄ vere surrexisse. Act. i. Prebuit seip sum viuū p dies. xl. apparēs eis. Si autē obiiceret q̄s illud Lu. xxiij. ℍodie mecū eris in padiso. Dicendū q̄ paradisus ibi nō dr locus padisi terrestris. nec celi empirei. ℔ ipa apta visio dei. Tertio requies xp̄i est in aīa munda. vt in spūali ⁊ singulari habitaculo. De quo p̄s. ℍec requies mea in seculū seculi: hic habitabo q̄m elegi eā. Nam videm⁹ locū aptū esse p reqe si mundus est vndiq̄z clausus: ⁊ custodia munit⁹. sic aīa apta est vt xp̄s in ea requiescat. si munda sine oirepḥensiōe culpabili. si clausa ab extrinseco turbabili. ⁊ munita custodia notabili. In signū hui⁹ xp̄s in triduo q̄escere voluit in sepulchro nouo ꝓpter primū. in signato ⁊ clauso ꝓpt̄ secundū. custodib⁹ munitū ꝓpter tertiū.

✠ Quilibet ergo xp̄ian⁹ qui aīam suā isto sacro tpe a fecib⁹ pctō ꝛ p pniaz mūdauit: ⁊ xp̄z ei filiū quasi p̄ciosissimū de positū sumpsit. dz camerā cordis diligent̄ custodire: ⁊ fenestras corpis. s. sensus claudere. ne p illicitas illecebras carnis cor apiat̄. depositū amoueat̄. inquietet̄ ⁊ rapiatur. Quia aug. in sermōe de virginibus Continēd⁹ est animi appetit⁹ a volūtate oculoz. auriū. olfaciēdi. tangēdi. ⁊ gustādi. Et certe merito. qr sicut in rpalib⁹ reb⁹ qui rem sibi depositam p negligentiā perdiderit. puta quia cistā vel camerā vel domū nō claudit ⁊ fur intrās rapit: tenetur depositanti de dāno satisfacere. vt hr̄: ff. d depos. l. i. ℍabetur etiaz ibi q̄ si aliq̄s alteri cistam signatā depositauerit ⁊ ei spēs rerū seu thesaurū monstrauerit: ⁊ p negligentiam pdiderit: tenetur alteri de dāno. Etiam si vestimenta balneatori data ad seruādum perierint. siquidem nullā mercedem seruandoz vestimentoz accipit. depositū tamen teneri et dolū dūtaxat p̄stare de hoc putat imperator q̄ si accipit ex cōducto. Debet igit̄ q̄libet de deposito vl̄ locato talē diligentiā adhibere etiā maiorē q̄ si res esset sibi ꝓpria. qđ si nō fecerit: tenet̄ semp de damno satisfacere. ℍec ꝓ tā to dicta sunt ad spūalē doctrinā. vt q̄ corpus xp̄i thesaurū incōparabilē hodie vel heri quasi depositatū sumpserunt a manibus sacerdotū diligenti custodia caueant omnes sensus claudāt: ne eū amittant p pctm̄ mortale. alias de dāno dato quis se obligat ad penā eternam. nulla ei subest excusatio: qr q̄uis in specie aliena quasi ī cista occulte xp̄iano detur. monstratus est tn̄ clare p sacerdotē in cena dñi ⁊ in pasce ue q̄s. qualis vel quāt⁹ sit. ⁊ quāta ꝓ nobis sustinuerit in cruce moriēdo. ℣

Secūda ps in qua tractat

de excellētia nūeri figuralis. ibi. Die septimo. Nā dies septim⁹ est dies requiei. Exodi. xx. Sex dies opaberis: septio requiesces ab ope. Nā ℔m pytagoraz ⁊ alios antiq̄s sapiētes septenari⁹ nūer⁹ dr eē pfect⁹. qr ex p̄mo impari ⁊ pari p̄mo cōsūmatur. Prim⁹ em̄ impar ternari⁹. p̄ musq̄ par

qua ternarí⁹. ex q̄b⁹ duob⁹ septenarius ꝓstat. q̄ eísdē suis ptib⁹ mltiplicat⁹ ī duo denariū surgit. Nā si tres p q̄ttuor: seu q̄ttuor p tres ducím⁹ ad duodenariū puením⁹. Dicit etiā pfect⁹ ex eo qm̄ ī reapiendo a binario vsq; ad denariū oms alij a septenario pducūt alios ꝛ pducūt ab aḷijs mltiplicādo. excepto solo septenario. vt bis duo sūt q̄ttuor. bis ter sūt sex. q̄ter duo sūt octo. sic mltiplicati pducūt alios nūeros infra denariū. ꝑ sic nō est de septenario q̄ infra denariū a nullo pducit nec pducit. Et iō pytagorici dicebāt septenariū mineruā ꝛ x̄gīnē ꝛ pfectū. Deū igr̄ q̄ sol⁹ nl̄a nouit ipfectōez. vt ōr ex ō bap. c. maiores. oīa bñ ꝛ pfecte ordinās i septenario numero mlta ꝓdidit. Nā totū vite pñtis tps in septē dieb⁹ voluit. septez planetis q̄b⁹ corpa īferiora naturaḷr regunt celū ornat. Septimo die ꝓpleꝯ oībus opib⁹ facture sue de⁹ bñdixit. xp̄us ecclīaz suā spōsaz septē x̄tutib⁹. ſ. trib⁹ theologicis ꝛ q̄ttuor cardinalib⁹. septez sacramētis. septez spūsancti donis. septem p̄ncipaliorib⁹ fidei articul. ſ. incarnatōis baptismi: passionis: mort̄: ad inferos descēsus: resurrectōis: ascensiōis: ꝛ aduēt⁹ ei⁹ ad iudiciū dotauit. Hīc septenari⁹ deduct⁹ est ad. xij. qñ p. xij. apl̄os ē tradit⁹ ꝛ declarat⁹. sine quo nemo viuit hoīm: ꝑ mortu⁹ manet. nisi septenario numero a xp̄o rectificet ꝛ viuificet. Pro q̄ Johes i apocalipsi. v. steuisse legit: dū vidiſſz libꝝ signatū septē sigillis formā imp̄mētibus i celo ꝛ i terra ꝛ ap̄ō īferos. ꝛ nemo essz dign⁹ aperire eum ꝛ soluere signacula ei⁹ nisi leo de tribu iuda. i. xp̄us dei fili⁹. hic em̄ aperuit librū deitat̄ ꝛ x̄itat̄. ꝛ formā septē fidei articulo⁹ dono⁹ siue x̄tutū nob impſſit. docēdo q̄d est in celo. q̄d fecit in terra: ꝛ q̄d in limbo. Q ō etiā figurat. iiij. Reg. iij. in helíseo q̄ sup pueruz mortuum septies inspirasse describit. Et xp̄s expānis manib⁹ in cruce sup ppl̄z extinctū septies inspirauit. i. qñ i cruce moriēdo os suū apuit suauissimū: ꝛ septies loq̄ndo spm̄ nostrū spāli dono reuiuifícauit. ꝛ defectus p pctm̄ acceptos expulit. Pro quo orat sapiēs Eccl̄s. x. dicēs. Da partes septē i. dona p q̄ aīa reficiat. ☒ Nam spūs human⁹ p pctm̄ in potētijs suis recepit iacturā magnā triplicis defect⁹ ꝺ q̄s donāt septē dona: vt aīa in hijs rectificet. Nā aīa recepit defectū magnū: in intellectiua p quā cognoscím⁹. Volitiua p quā appetim⁹. Optatiua p quam cūcta facímus. Defect⁹ nāq; potētie intellectiue fuerunt tres. ſ. vilitas in essendo: debilitas in cognoscendo. ꝛ ambiguitas in eligēdo. Nā intellectus human⁹ ante pctm̄ erat valde clarus. nobilis ꝛ subtil⁹ multo plus sole. ꝑ pctō hoīs rubiginat⁹ est ꝛ turpis effect⁹ ꝛ vilis. De quo ꝓquerebat dñs Jere. ij. dicens aie. q̄ vilis facta es nimis. Q3 dñs nr̄ hunc defectum attendens in passione sua remediū vilitati adhibuit. ꝛ donū intellectus prestitit mediāte quo possz ꝓpriā vilitatē cognoscere: ꝛ opportunū remediū impetrare. Jn signū huj⁹ latro dono intellect⁹ reduct⁹ in cruce ad vilitatē ꝓpriā se recognoscēs dixit ad sociū. Nos quidē iuste. nam digna factis recipim⁹. Conuertens autem intellectū ad eum qui secū pendebat xp̄z nouit euz innocentē ꝛ saluatorē. quare inuocauit eū dicens. Memēto mei dñe dū veneris in regnū tuū. Luce. xxiij. Jesus autem dixit ei. Amen amē dico tibi q̄ hodie mecū eris in padiso. q. d. q̄ dono tibi imisso ꝛ infuso nō restitisti: ꝑ vilitatez ꝓpriā cognoscēdo meā gr̄az inuocasti. veniā impetrasti. ꝛ padisū meruisti. Illud donū petijt sibi dari. ps. dicēs. Da mihi intellectū vt discā mādata tua. Q3 x̄e illō donū spnūt brutales viuētes bm̄ sēsualitatē i gulositate. De q̄b⁹ dic ap̄l̄s Phil. iij. Ambulāt vt inimicis cruc̄ xp̄i: quoz finis interitus: quoz de⁹ vēter est q̄ terrena sapiūt. Vñ phūs lōgmon dixit. q̄ filij duo sunt ex hoīb⁹ huius mūdi sollicati. vn⁹ est cui altitudinez ꝛ nobilitatē annuit deus: ꝛ ip̄e nihilomin⁹ ad alteri⁹ mūdi sublimitatē ꝛ nobilitatē conat. Alt̄ est victū hūs exiguū: ꝛ sustinet donec x̄itatē ppēdit. ꝛ bñ ad modū seruit deo: ꝛ null⁹ istorum errat. q̄ vterq; sapit que dei sūt. Q3 illi q̄ terrena sapiunt ꝛ nō q̄ dei sunt multipliciter per intellectū errant. Cōtra q̄ ꝺ datur donū intellect⁹: vt intelligat hō q̄s sit. qualis vl̄ q̄ntus ꝛ vbi vt cū intelligat in omnib⁹ vilitatē se sursum ad creatorē erigat i quo solo poterit habere nobilitatē. Quare ap̄l̄us ámonet. Que sursū sūt sapite: non que super terrā. Col̄. iij. Secundus defectus est debilitas in cognoscendo. Jntellect⁹ em̄ human⁹ fm̄ phm̄

ij. de aīa infimū tenet gradū in genere intelligibiliū. ppt qđ ad cognitōez altissimarū causarū ita ē elōgat⁹ t debilitat⁹. q̄ sehz ad cognitōez vitatis sicut oculꝰ noctue ad radiū solis. i. metha. Quē defectū aduertēs xp̄s in cruce rogauit prēz vt hūc defectū aspiceret t crucifixoribꝰ īdulgeret. qr nesciūt qđ faciunt. Hz ꝺ hūc defectū deꝰ ex sua liberalitate imꝑmit aīe sigillū t donū sapie p qđ eleuat intellectus humanꝰ in tanta altitudine vt non solū intellectꝰ doctoꝝ t magnoꝝ: ħ etiaz iuuēculaꝝ t pueroꝝ altissimas irreuerberat oculis pūt cognoscere cās. imo talia scire q̄ hūanitꝰ in attingibilia sūt acumiróis. hoc ꝓuenit singularit ex dono sapientie. Quare aresto. i. metha. dicit. Sapientis est cognoscere altissimas cās. Qui em illud donū hz tm eleuat p desideriuz ad celestia q̄ sibi vilescūt oīa terrena. Et iō volens scire an illud donū habeat attē dat tibi duo signa. Primū si delectat audire x̄bū dei: bonitat: iocūditatis: t beatitudinis eterne. Secundū si te cōturbet audire vana t terrena. Berñ. Inueniſti plane sapiam si ꝓris vite desleas petā: si huiꝰ vite desiderabilia ꝓuipēdas. si et nā beatitudinē toto corde affectas Tertio intellectꝰ hz ambiguitatē siue perplexitatē in eligēdo. Nā qr in oībꝰ melioꝝ est eligēdū. hō ad tantā deuenit demētiā q̄ nō ꝓsiderat bonū a malo: t maiꝰ bonū a minori. t p ꝓns errādo sepe vnū p alio eligit. Cōtra quē defectū dedit deꝰ donū sciencie. Que scientia nō est astroꝝ nec taliū ħ scia q̄ hō cōditorē suū t seipm pfecte cognoscit. siue q̄ iudicat de creaturis vt eis diuinꝰ honor nō tribuat: ħ deꝰ iuste adoret. Iudicat petā esse lamētāda t x̄tum amplectēdas. Pro isto dono rogauit p pheta di. Bonitatē t disciplinā t scientiā doce me. ps. Illud donū xp̄s in cruce cōmendabat in eius dignissima mīe dicēs Mulier ecce filiꝰ tuꝰ. q. d. Ecce tu q̄ naturalr t materno affectu ꝓpateris mihi. eligēdo tū melioꝝ scientia tibi a spū sancto inspirata. s. potioꝝ hoīs redēptōem t pūs celestis ac mee volūtatis adimpletōnem q̄ ppriā. dono tibi aliuz filiuz q̄ tibi seruiat: t loco mei tuis voris obediat. Sed querit an x̄go gl̄iosa scia diuinitꝰ inspirata cognoscēs p mortē crucis velle redimere genus humanū in passiōe xp̄i habuit summuz gaudiū. Et videt q̄ nō qr Lu ij. dr. Tuā ipius aīam ptransibit gladius. Qđ ptractās Damas. dicit. Dolores quos x̄go effugit pariēs: hos xp̄o patiente sustinuit. ita q̄ gladiꝰ ipsiꝰ animā ptransiuit. Et Aug. Luz vsura accepit in passione dolores quos nō habuit in xp̄i natiuitate. Cōtrariuz ptz cōparando statuz eius ad oīa ad que cōparari ꝑt t primo cōparādo ad deū sic. qr mens eiꝰ ordinata ad deū diuinā volūtatē ꝑefert voluntati sue: t plus incōparabilr gaudet de dei honore q̄ de sua ppria vtilitate. Hz xp̄i passio a deo erat volita t diuine volūtati acceptissima. ħ t x̄go gr̄issima: vel nō erat in mente ordinata. vel qr ignorabat passionis efficatiā. vel qr nolebat diuini honoris emēdā. qđ nullo mō verū est. Secundo cōparando eā ad mētem filij. qr mens eius vna erat t summe cōformis in volita mente filij. aliter non sūme eū diligeret: sed mēs filij suā mortē sitiebat. Vñ t dixit sitio. ħ t ipa similr. oīs em voluntas rōnis vl plene ꝓformis est ꝓformis deo in volito absolute. Tertio cōparādo eā ad genꝰ humanū. qr ipsa sciebat matrē esse ꝓpter genꝰ hūanū. t sūme se gaudebat esse matrē. ħ sūme diligebat salutē generis humani. p q̄ materna imperij obtinuerat dignitatē Quarto cōparādo eā ad mortē sctoꝝ. qr sctī amore xp̄i passionis se libētissime tradebāt morti. Hō matres sanctissime ꝓpter xp̄i amorē filios ꝓpos videtes occidi sūme gaudebāt. ħ multo magꝝ ipa cuz esset charitat feruētioris. Quito ꝓpādo eā ad cōe bonū. qr nulla est mēs ordinata q̄ nō ꝑfert cōe bonū vtilitati ꝓpe. maxime qñ ex hoc nullū sue saluti fit ꝓiudiciū. Hz xp̄i passio cōe bonū erat expediens omnibꝰ. ħ ipa illud sūme diligebat. Sexto cōpando eā ad desideria patruz. q̄bus sūme ꝓpatiebat ipa: t quoꝝ libationez sūme desiderabat. qđ sciebat non posse assequi nisi p filij passioem. Septio ꝓpando eā ad seipam. sūmo em desiderio flagrabat deū videre: t suā ppriā salutē obtinere. qđ tū sciebat obtinere non posse. nisi p ppriū filij passionē. imo etiā ipa cū filio parata erat mori. Rñdet Nicolo. de lyra in. iij. sup magistrū q̄ summe gaudebat. Ad cuiꝰ intelligentiā est sciendū q̄ beata virgo erat mater. erat t mhē

lomin⁹ virgo beatissima: qz mr̃ ferebatur ad filiū mr̃no affectu ⁊ teneritudine intantū etiā q̃ ipius aiam passiōis gladi⁹ pertransibat. Mouebaꝯ em̃ affectu naturali q̃ mes fertur ī bonū suū ⁊ bonū nature et naturaliꝝ bonū. Et iō naturaliꝝ de ei⁹ oblatione. s. vite xpi. naturaliꝝ bōi sūme dolebat. Erat mḣilomin⁹ ⁊ virgo sctissima et prudētissima ḣns plenissime donū sciētie ⁊ ideo volūtate libera ⁊ electiua q̃ vt ratō monet sūme cōformabaꝯ diuie volūtati. ⁊ salutē hūanī generis sūmo desiderio sitiebat. ⁊ ꝓterea etiā filiū ad passionē offerebat. Ūñ pte illa. s. volūtate rōnis ī bonū finale ferebaꝯ. ita q̃ sic xp̄s ꝟm prē superiorē erat cōprehēsor ⁊ sūme letabaꝯ. in hoc termio. s. gaudio supnaturaliꝝ tenebatur. rñ ad partē inferiorē erat viator ⁊ sūmū dolorē patiebaꝯ. qz natura vt natura i bonū ꝓueniēs ferebaꝯ. Ita volūtas x̄pi gnis charitate informata volebat ⁊ gaudebat de xp̄i passiōe. ⁊ sic supnaturaliꝝ ī illo termino tenebaꝯ. ⁊ naturaliꝝ i obiectū sibi ꝓuenies ferebaꝯ. s. in vita xp̄i. q̃re ⁊ sūme letabaꝯ ⁊ dolebat mr̃ de xp̄i passiōe. Per hoc ptz ad argumenta q̃ cōcedendū ē q̃ summe dolebat. nec tamē erat ꝓpt̄ hoc q̃n gauderet ꝟm iam dicta. ℟. Secundo dico q̃ potētia volitiua est etiaz per pctm̃ infecta. Et spāliter in tribus. Primo q̃ ñ in oibus operibus suis virt⁹ ꝓcupiscibiliꝝ regulaꝯ ab intellectu ꝙ q̃ quodā impetu agit. sicut equus ⁊ mul⁹ sine freno ⁊ directore: sic ipa sine intellectu. q̃re frequent̄ advilissima ⁊ sceleratissima vicia festine se curuat ipetu sui desiderij: ⁊ modicum ⁊ nihil q̃ desiderat sibi negat. Eccli. ij. Oia q̃ desideraverunt oculi mei nō negaui eis nec ꝓhibui cor meum q̃n oi voluptate frueretur. Contra istum defectū ⁊ impetū dānosum datur nob̄ donū ꝓsilij. cuius est cognoscere ⁊ prouidere ea q̃ sunt ad finē. ad denotandum q̃ oia sunt fienda a consilio nec dimisso consilio q̃s in opatiōe sua reportet inutilem penitentiā. ꝓuer. viij. Sapia habitat in ꝓsilijs. Et Sen̄. in q̃dā epistola dic. Nūc ꝓsilia salubria siue salutaria vocant̄ cū alludit ꝓsperitas. tūc velut ī lubrico: nec retinet̄: nec dab̄ ei impiū. ꝙ respicies q̃ eundū sit ⁊ q̃usq̃. hec ille. De isto dono docuit nos saluator in cruce in q̃rto x̄bo di. Sitio. i. voluntate regulata desidero q̃ patior. fructum etiā ⁊ vtilitatē passionis omnibus ꝓuenire affecto. Secundo voluntas non est regulata in irascibili virtute. ⁊ ideo q̃nq̃ habet impietatē ⁊ crudelitatem ꝺ dictamen recte ratiōis. Nam natura dictat pietatem ad proximum sic̄ membrū ad membrū. Volūtas x̄o in contrariū ꝺ legem nature ⁊ dictamē recte ratiōis q̃nq̃ exercet in humanitatē ⁊ crudelitatē: qd̄ magnū nephas est. ff. de iusticia ⁊ iure. l. vt vini dicit̄. Cū natura inter nos quoddā ius cognatiōis ꝙstituerit ḣoiem homini insidiari. i. ꝺ rōnem irasci nephas est. Et iō ꝺ hunc defectū ꝓuisum est homini de dono pietatis. qd̄ nos recte ordinat ⁊ docet qualem reuerētiā debeam⁹ habere ad deum. ⁊ pietatem ad proximū. Ūñ i. Pe. i. Gratia vobis ⁊ pax impleaꝯ que ad vitam ⁊ pietatē donata nob̄ sunt. De isto etiaz dono instruxit nos saluator i cruce di. Consummatū est. q. d. Omnia q̃ ex pietate ordinaui patienda ꝓ saluatōe humani generis iaz ꝙsummaui. i. in nichilo me difficilē reddidi. Sic etiā ex pietate alt̄ alteri⁹ onera portare debet. Juxta apl̄z Alter alteri⁹ onera portate. ⁊c̄. Tertio voluntas ḣz timorositatē seruilē. timet em̃ malū ⁊ dimittit. nō ꝓpt̄ dei amorē. ñ ꝓpt̄ timorem pene. Timor iste nō est meritori⁹. sed vtilis. Et dr̄ seruilis: qz sicut seru⁹ timore pmij amissiōis ⁊ castigationis dñi cauet malū ne suspēdaꝯ: cauet furtū ⁊c̄. Licet talis timor sit quodāmō bon⁹: qz disponit ad filialem timorē. sicut acus trahit filum licet ipa non ꝓiungat: tñ inducit ad id̄qd̄ ꝓiūgere ḣz. Sic timor seruilis nō est meritorius ꝟm se: nec ꝓiūgit ḣoiem deo: ꝙ disponit ⁊ inducit timorē filialē q̃ p dilectionem copulat deū ⁊ ḣoiem. De illo timore seruili dr̄ ex̄ de regul̄. iur̄. Qui ex timore facit̄ ꝓceptū alit̄ q̃ debeat facē ⁊ iaz nō facit. Ne iō tant⁹ labor noster sit cassus ⁊ inutil̄ p uidit de⁹ nobis de dono timoris filial̄ q̃ ē timor dei ⁊ fons oīs meriti. Prouer. xiiij. Timor dñi fons vite. Dic em̃ dr̄ filial̄: qz sicut filiꝰ naturali instinctu diligit patrez ⁊ ei⁹ voluntatē ḣumiliꝝ facit ex amore. sic isto dono quilibet dei voluntatez ex amore sine contradictione adimplet. Hunc timorem filialem christus se ostendit habuisse quando nimio amore patris volūtatem in cruce fecit quare dixit Deus deꝰ meus ⁊ cetera. quasi diceret. O deꝰ pr̃ cuius volūtatē filiali amore semp adīplere

desiderauit iã p salute hoīs patiẽdo: vt debueras me nõ defendisti. ⁊ vt voluisti. ⁊ ḡ me ī manib⁹ occidẽtiũ dereliq̃sti. Sic q̃libet timore filiali ⁊ nõ seruili ꝓformare dz se diuie volũtati ⁊ ei⁹ mandata adimplere ℄ Sz q̃rit an timor seruilis sit donũ dei. vel nõ. ℜñdz Bonau. ī scripto suo sup magīm. di. xxxiiij. tertij qꝫ ẽ donũ spũssancti. qz sic donũ dei ẽ credere penas futuras p eo qꝫ est ibi quedã cordis illuminatio ⁊ directio. ita pẽas eternas time re ⁊ fugere est donũ dei. p eo qꝫ ex talido no est cordis emollitio. ⁊ flux⁹ ꝓcupiscibil restrictio. ⁊ hec est quedã rectificatio. qꝫ ãt emollitio sit ibi dicit ℌiero. Jnduxisti domine cor nostrũ ne nõ timeremus te. Qñ aũt ibi sit cõcupiscẽtie restrictio innuit ps. ℄õfige timore tuo carnes meas. Qñ q; dẽ fit nõ timore casto solũ: ⁊ etiã seruili q̃ timent eterna supplicia ⁊ diuina iudicia. ⁊ ꝓpter illoz timorẽ cessat hõ a peccatoz ꝓpetratiõe. Iz nõ cesset a volũtate. sic dicit glosa. ⁊ hoc totũ ẽ a diuino munere. Si obijcit qꝫ spũssanct⁹ cõpatit se cũ donis suis: ⁊ cũ timore seruili se nõ cõpatit. Dicendũ qꝫ est quoddã donũ a spũsancto et cũ spũsancto. Quoddã qñ est a spũsãcto ⁊ qñq; stat cũ spũsancto. qñq; nõ. ℄st etiam aliud donũ a spũsancto: ⁊ non cũ spũsancto. Primũ est donũ charitatis qñ est a spũsancto ⁊ sp cũ spũsancto. qz p ipm est aia habitaculũ spũssancti. Secundũ ẽ donũ ꝓphetie qñ est a spũsancto: nõ tñ sẽp cũ spũsancto. s. qz qñq; etiã est in malis. ℄ertiũ est donũ timoris seruilis qñ est a spũsancto: ⁊ non est cũ spũsancto. qz ꝑpat ad spiritũsctm. ⁊ de hoc dono non ẽ verũ qꝫ spũssanctus se cõpatit cũ donis suis. ℄ertio dico qꝫ virtus opatiua ẽ intantuz debilitata qꝫ ex puris naturalibus nullũ bonũ opus inceptũ potest ad finẽ et ne bitudinis ꝓduci. ps. Omẽs declinauerunt simul inutiles facti sunt. nõ est q̃ faciat bonũ nõ est vsq; ad vnũ Jdeo dñs noster p uidit nobis de septimo dono. s. de dono fortitudinis. ℄ui⁹ virt⁹ est tãta vt bonũ opus inceptũ deducet ad bonũ finẽ vt q̃libz hõis hoc bonũ dicere possit illud ps. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs. ⁊ fact⁹ ẽ mihi in salutẽ. ℌoc oñdit saluator in vltimo verbo qñ in cruce cõmẽdauit spm̃ suũ deo patri dicẽs. Jn man⁹ tuas cõmẽdo spm̃ meũ. q. d. Quia in fortitudine tua opus humane saluatiõis incepi ⁊ ad finez ꝓsummaui: spm̃ quẽ sp in fortitudie tua habui cõmendo vt valeat miserabilẽ limbum destruere. ⁊ captiuos electos tuos liberare. ⁊ ad ꝓtectionẽ tuã dirigere. Sed circa istud donũ fortitudinis q̃ritur quõ differat a virtute cardinali. ⁊ an virtutes dona ⁊ beatitudines sint idem. ℜespondet Bonauẽ. di. xxxiiij. tertij. qꝫ differentia inter illa assignatur penes actus p prios. Nã horz quidã actus sunt primi: q̃dam medij: ⁊ quidã vltimi siue ꝓfecti. sic̃ videre possum⁹ in actu cognitiõis siue cognoscẽdi. vbi ꝑmus act⁹ est credere. secund⁹ intelligere. tertius corde videre. Scõz hanc triplicẽ differẽtiã actuũ sunt in nob tres differentie habituũ gratuitorum. scz virtutũ: donoz: ⁊ btitudinum. Jta qꝫ virtutes sunt ad act⁹ primos. vt fides ad credendũ. dona ad actus medios. vt intellectus est ad intelligendũ. beatitudines ad actus vltimos ⁊ ꝓfectos. sicut mundicia cordis ad deum videndum. ℄t qm̃ in primis actibus potentie rectificantur. in secũdis expediũtur. in tertijs ꝓficiũtur. hic est qꝫ habitus virtutum sunt ad agendum recte. habitus donoz ad agẽdum expedite. habitus beatitudinũ ad agendũ ⁊ patiendũ ꝓfecte. Postq̃z aũt isti habit⁹ fuerint in aia erit cõsequẽter in ea stat⁹ q̃dã q̃etatis ⁊ delectatõis. Jn q̃ duo ꝓcurrũt s. quedã spiritualis refectio: ⁊ ipius refectionis ꝓceptio. Jdeo ad p̃dictos habitus adduntur fruct⁹ ⁊ spirituales sensus q̃ nõ dicunt nouos habitus sed habituum perfectum statum ⁊ vsum. Jtẽ ad hec omnia habenda p nos non sufficim⁹. Jdeo data sunt nobis aminicula septem sacramẽtorũ. in quibus ꝑm diuersitatẽ effectuum gradiatur ad inchoationẽ ꝓfectuũ ⁊ ꝓsũmationẽ oĩm habituũ predictoz. ℄x his apparet nõ solum differentia inter virtutes ⁊ dona: ⁊ etiã inter oia q̃ cõputantur inf munera gr̃e. s. virtutes. beatitudines. fructus. sensus spũales. ⁊ sacramenta. Nota fructus sunt. xij. s. charitas. gaudiũ. pax. patiẽtia. longanimitas. bonitas. benignitas. mansuetudo. fides. modestia. cõtinentia. ⁊ castitas. Sensus vero spũales dicũtur ꝓceptiões mẽtales. q̃ p speculationẽ ẽ ⁊ incipit a sensu ⁊ puenit ad imaginẽ. ab illa ad rõnem. ab illa ad intellectũ. ab illo ad intelligentiã. ab illa ad sapientiã.

Tertia ps in qua tractat de magnificentia exercitꝰ integralis ibi. ab oi opere. Pro quo moralit notandū ē ꝙ sicut dicit Aristo. iij. metb. Questioez nō pōt soluere q̄ nescit eiꝰ ligamentū. q̄s em̄ pfecte pōt enodare egritudinis pīculū nisi priꝰ nouerit egritudinis laborē: ⁊ q̄s in amissione boni filij matris posset ponderare dolorē nisi prius vel p̄mo senserit matris ad filiū amorē. Cū igit nulli dubium q̄n virgo clemens mater xp̄i maioreꝫ affectū ad suū vnigenitū habuerit q̄ꝫ aliq̄ mr̄ mundi hr̄e potest ad suū natum ꝙ etiam grauiorē amaritudinē ⁊ dolorē cordis suscepit in eius morte ⁊ corpali sepatione Pōt g̃ bñ rñdere ⁊ qōnem omi inq̄renti soluere. q̄ meliꝰ nouit. inq̄sitio em̄ veritatis facienda est ab his cū q̄bus est cōuersatus ⁊ notꝰ ex̄ de elec. Postq̄ꝫ. nec sexus excusat. q̄ siue vir siue mulier: amicus siue inimicꝰ cū q̄bus q̄s vitā pegisse dr̄ pōt in q̄sitioni rñdere ⁊ testificari veritati. ⁊ dicitur in antē. de hēdibꝰ ⁊ falcidia cōstitutis l. q̄m̄ aliqua. Queramꝰ g̃ a pia mr̄e cui notū est cum qua cōuersatus est. ⁊ vitā peregit. Quo abijt dilectꝰ tuꝰ o pulcerria mulierū. soluit q. d. Abijt ab oi ope qō patrarat. Ad extremā ingratitudinē iudeoruꝫ. Ad sepulchri latibulū a visione oculorū. Ad incredulitatē ⁊ infidelitatē discipulorū. Abijt nāq̄ꝫ p̄mo dilectus filius marie ad extremā ingratitudinē iudeoꝝ. Nā vt dr̄. ℓ. de apostatis. hi qui. Grauior pena est conuersari inter homies ⁊ hoīm carere suffragijs q̄ꝫ p̄cul ab hoībus solatiū non sentire. Un̄ leuior est pena alicuiꝰ remotū esse ab amicis. ⁊ p̄pt hoc carere suffragio amicoꝝ q̄ꝫ iuxta amicos esse ⁊ eoꝝ suffragia nō hr̄e. Sic p̄cul dubio graue fuit xp̄ꝫ in terra iudeoꝝ quasi cū peculiari populo ⁊ singularit electo conūsari bñfaciēdo. sanando infirmos. oppressos a diabolo liberando. ⁊ nō solum carere eoꝝ suffragijs imo eriā videre eoꝝ maximā ingratitudinē: vt eū qui venit propter eoꝝ salutē ⁊ ex eis nasci voluit ad eoꝝ gloriā ⁊ honorem nō essent contenti morte seua extinguere. imo morte turpissima cōdēnare ⁊ cōfūdere. nec suffecit interficere ß infinit̄ torturis clauis: flagell': ⁊ spinis afficere ⁊ vulnerare. ℰ Scribit em̄ doctor deuotꝰ Bona. in quodā opusculo a viris fidedignis ꝺpto q̄ marie filiꝰ hūit vulnera sex milia cccccxlvi. quantū hz legio. Eccl'ia. i. Pluuie guttas quis dinumerauit. ⁊ p̄fundū abyssi q̄s dimēsus est. P luuie guttas q̄s pluit ip̄m celū. ibs xp̄s stillans vberrimis stillis sanguinis q̄s enumerauit. q. d. difficile fuit hoc scire hūanitꝰ nisi fuisset reuelatū diuitꝰ. Sz q̄s posset enarrare vel enūerare guttas lachrimaꝝ virginis quas oculi lucidiores sole hodie ⁊ heri fuderunt Poterat tunc dicere illud Jere. Quis dabit capiti meo aquā ⁊ oculis meis fontem lacrimaꝝ ⁊ plorabo die ac nocte. O q̄z doloꝛosus fuit aspectus Marie i corpe filij tam vulneroso. O q̄z lamentabilis aspectus in vtroq̄z. q̄ nunq̄ꝫ fidelior mat fuit ad puer ⁊ econuerso. O qualis sepatio: vbi tanta charitas de quo nō inuenit similis inter matrē ⁊ filiū. Un̄ Ouge. maria sic lamentat filiū suum cuz tāta discretione ꝙ oēs induxit ad lachrimandū q̄ videbant eā. ℭ Sed iuxta iā dicta q̄rit vtrū dolor quē habuit maria in xp̄i passione excessit dolorē cuiuslibet martyris.

Et videt ꝙ non. Primo ex supposito q̄ nullꝰ tātuz dolet de malo alteriꝰ sic ō malo ꝓprio. sic nec tantū diligit alter sic seipsum. ⁊ dolor virginis erat de alio. s. xp̄o. dolor aūt martyris de seipso. igit maior erat dolor cuiuslibet martiris. Jtē leuior ē dolor q̄ꝫ to gaudio p̄mixtior. ß in virgine erat gaudiū summū. g̃ ⁊ dolor minor. Jtē vbi est lesio interior ⁊ exterior. i. mēte ⁊ carne est maior tristicia ⁊ dolor q̄ꝫ vbi alterū tm̄. ß in virgine nulla erat lesio in carne. ß tm̄ in mente. in martiribꝰ vero exterius ⁊ interius. ergo plus dolebant. Sed cōtra: Lu. ij. Tuā ip̄ius aiam pertransibit gladius. Ex quinq̄ rationibus sumptis ex q̄nq̄ verbis symeonis. Primo ꝙ dicit tuam arguitur sic. q̄ virgo nō fuit passa aliud martiriū nisi in xp̄i passione. g̃ si ñ plꝰ doluit q̄ꝫ aliquis martir non plus meruit ß nec martiriū fuit plus meritoriū. et sic in gloria haberet minorem aureolam. q̄ debetur martyribus q̄ꝫ alij martyres. vl' haberet nullā ⁊ quodlibet est incōueniens. Secundo q̄ dicit ip̄ius arguit sic. q̄ acerbior fuit gladiꝰ passionis xp̄i q̄ꝫ cuiuscunq̄z martyris. sed gladius ip̄ius. s. passionis xp̄i eius animaz pertransiuit. ergo acerbior fuit gladius passionis eius q̄ꝫ alicuius martyris. Tertio quia dicit animā

arguitur sic. qz maioꝛ ē afflictio penetrās animam scindendo ꝙ̄ que carnem. sed in alijs penetrauit carnem. in virgine mentē igitur maioꝛ fuit afflictio virginis ꝙ̄ alicuius martyris. Ideo dicitur qz maria mēte passa est. plus ꝙ̄ martir fuit. Quarto quia dicit ptransibit. fortius eñ pertransitur anima in amissione quem summe diligit ꝙ̄ in amissione quem odit. ꝟ vgo beata summe diligebat vitam coꝛporalē xp̄i martyres vero suam ꝓpꝛiam odiebant. ꝯ plus doluit virgo amittendo vitā xp̄i: ꝙ̄ martyres amittendo vitā ꝓpꝛiā. Quīto quia dicit gladius. qz magis est penetrās gladius cōpassionis ꝙ̄ gladius passiōis Unde Bernardus dicit. Fugientib⁹ apostolis in faciem filij a se oppoſuerat mater ⁊ gladio doloꝛis aīe ei⁹ infixo vulnerabatur spiritu. ⁊ cruciabaꝫ affectu. ⁊ qđ in carne xp̄i agebant clauis ⁊ lancea. hoc eius mente passio naturalis ⁊ affectionis maꝫ ne angustia. Hec ille. Dicendū igiꝫ scđm Nic̄. de lyra in tertio sup sentētias. ꝙ virgo sustinuit in passione xp̄i maius martiriū q̄ aliquis martir. Unde hec questio q̄rit an doloꝛ cōpassionis quem virgo sustinuit fuerit maioꝛ ꝙ̄ doloꝛ passiōis. qua martir passus est. Et ideo intelligenduꝫ ꝙ doloꝛ passionis oriꝫ a lesiōe carnis cuꝫ pceptiōe sensus: ⁊ redundat in anima· Doloꝛ vero compassionis oritur ⁊ incipit in anima: ⁊ redundat in sensum ⁊ carnem Quanto igitur anima est potentioꝛ ⁊ magis dominās super carnem. ⁊ caro delicatioꝛ ⁊ magis subiecta anime. tanto fit maioꝛ redundantia. ⁊ maioꝛ doloꝛ est qui incipit ab anima ꝙ̄ ille qui incipit a carne. quia igitur ita erat in beata virgine. ideo maioꝛ fuit doloꝛ cōpassionis in ipa ꝙ̄ doloꝛ passionis q̄ est ex parte nature corruptibilis. cum magis sit exterminatiuus coꝛpalis vite ꝙ̄ doloꝛ cōpassiōis q̄ p̄ncipaliꝛ est ex parte anime. Aliquando tamen hō absoꝛbetur in illo doloꝛe quādo taliter est pturbatus. ⁊ non consistit solū in naturali voluntate. Ad primum dicendum ꝙ verum est de doloꝛe passionis non cōpassionis. De alio potest esse maioꝛ eo ꝙ oꝛdiatus ex quo est compassionis. ⁊ in mēte oꝛdinata charitate nullum habet retinaculum quin toto impetu ⁊ efficatia habitus ad compassionē feratur. Ad secundum ꝙ voluntas in virgine q̄ntum ad vtrāq; faciem ferri in totum actū totaliꝛ sinebatur. Ad tertiū dicendū ꝙ in martyribus parum erat lesiōis in mēte: ꝟ tota ꝓsistebat q̄si in carne. Unde ⁊ percipiebāt ꝓsolatiō eꝝ aliquando. in virgine vero erat ecōuerso. Secundo marie filiꝰ abijt ad sepulchꝝ labibulum. a desiderio oculoꝝ maternoꝝ. iuxta illud qđ matri dignissime lōge fuit ꝓdictuꝫ. Ezech. xxiiij. Ecce ego tollo a te desiderabile oculoꝝ tuoꝝ. Nā eū quem heri vidit viuū: mox vidit mortuū. imo hodie nō licuit videre nec viuū nec mortuū. ⁊ qđ maiꝰ est tangere. qz tumulum clauserūt et clausum signauerūt. ꝟ quo iure abstulerūt mr̄i vnicū filiū quē circūt. xxxiij. an. legitime possidēdo p̄scripsit. certe: iure nullo. qz vt hr̄ ex de p̄scrip. c. sctō. ꝓ ossessiō ex possesse p. xxx. annos q̄ete ⁊ sincere p̄scribunt. Sic mater vnicū filiū vltra terminū assignatum i q̄ete possiderat ⁊ sincera mēte eū ꝓcipiēdo ⁊ in vtero eū diu gerendo ⁊ alendo· ⁊ tamen ꝫ iuris oꝛdinez est ab ea raptus: vt non ei liceret necdū videre: sed qđ lamētabile est nec eū tangere. Ideo cri minosam mater accepit iniuriam a pfidis iudeis ℬ Et ergo maria maꝫ assimilaꝫ pauperi cui diues abstulit vnicā ouem: quā nathan ꝓpheta sub enigmate ꝓposuit dauid. ij. Regū. xij. vbi dꝛ ꝙ nathan missus a dño ad dauid de occisiōe vrie dixit. redde iudiciū. duo viri erant i ciuitate vna. vnꝰ diues. alter paup. Diues hēbat oues ⁊ boues plurimas valde. paup aūt nihil habebat oīno preter ouē vnā puulā quā emerat ⁊ nutrierat. de pane illi⁹ comedēs ⁊ de calice eius bibens. ⁊ in sinu eius dormiuit q̄si filia. Cū aūt pegrinꝰ quidā venisset ad diuitem petens illū sumere de ouibus ⁊ bobus suis vt exhiberet conuiuiū peregrino illi q̄ ad ꝛvenerat: tulit ouē viri pauperis ⁊ prepauit cibꝫ illi peregrino. Iratus autem dauid aduersus hoiez illum: dixit ad nathan. Uiuit dñs qm̄ filius mortis est ille qui fecit hoc. Adapta ad mariam ⁊ vnicum filiū ei⁹ agnum innocentem quē nutrierat: quez popul⁹ iudaicus cui deus multa beneficia cōtulit ⁊ donauit vt pegrino diabolo ꝓuiuiū pararet propt̄ sui instinctū: agnū paupis hois et mr̄is xp̄i mactauit. Quare dign⁹ est ppls ille non solū punitiōe tpali: vt nimia calamitate ⁊ miseria hic coꝛpaliter vel tempaliter quotidie moriatur. ꝟ etiā vt morte ꝑ

pena dānetur Tertio queram⁹. O maria quo abīt dilectus tuus. dicit. ad incredulitatem discipulorū suorum ⁊ infidelitatē. Sola em̄ stante virgine in fide ceteri p infidelitatem ceciderūt. Nam natura liter natura femīea est fragilis ad resistēdum. mobilis ad pseuerādum. parui iudicij ad consulendum. Ūñ Sene. in ō remediis. Nihil tam mobile tam vagū q̄ feminaruz volūtas. Dicit etiam vulgo q̄ femina cito cōsulit. ⁊ raro meli⁹ eligit ¶ Hunc aūt triplicem defectum Maria virgo beata mutauit ⁊ abstulit a natura femīea. ⁊ eam sup virilem pfectionez discipulorū xp̄i singulariter sublimauit. vt pater tam in tolerentia passionis. cōstantia fidei ⁊ dilectōis. ⁊ etiam pspicacia iudicij ⁊ actōis. in q̄bus ip̄os discipulos a xp̄o dilectos incōparabiliter excessit. quod ptz ex eo q̄ discipl'is p timore mortis fugientib⁹ ⁊ in fide vacillantib⁹ ipsa in concussa cōstitit. a conceptōe filij semper credidit. in omni casu semp meli⁹ elegit. quod ptz ex hoc q̄ salutem humani generis acerbitate passionis sui filij potius elegit. ⁊ magis xp̄m filium eius penam pati acerbissimam q̄ genus humanū nō redemisse ⁊c. Ansel. Debet ḡ merito laudari. q⁹ ē domus firma q̄ nec flumina: nec venti. nec ymbres. i. vana gīa passionum xp̄i que irruerunt ip̄am subuertere potuerūt a fide. subuersis omnibus alijs qui ip̄m purū hoīem esse crediderunt Et hoc oñditur in hijs tribus noctibus in matutinis in. xij. candelis accensis. quarum vna post altam extinguitur sola vltima altior alijs incensa vsq̄ ad finem reseruat. ¶ Sed queri⁹ vtr̄ fides in v̄gine sola remāserit in sabbato sancto. Et videt q̄ nō. q⁹ Johānes etiā secutus fuit xp̄m vsq̄ ad crucem sicut et ipsa. ergo videt q̄ etiam crediderit. Itē sicut Petrus negādo fuit mortu⁹: sic plorando resurrexit ⁊ reuixit. vt dicit Aug. sup Joh̄ā. ij. pte ome⁹. v. Itē alie sancte mulieres semp xp̄m fuerūt secute. ḡ videtur q̄ crediderint. vñ ⁊ vngere eum volebant iaz mortuū. Nec questio q̄rit an omnes peccauerūt mortaliter p̄cō infidelitatis. ip̄a sola excepta. Et q̄ sic auctorita tes oñdunt. Ūñ sup illud Job. xiiij. Ut cū factū fuerit credatis. dicit glo. In apostolis nulla fides remāsit in passiōe dñi. Item Aug. sup Joh̄an. pte. ij. ca. iiij. q̄ apostoli non tm̄ carne christum reliquerant: sed etiam mente fidem. ℟ Dicēdum ergo p̄m Nico. de lira sup sentētias li. iij. q̄ tota fides in sola virgine remansit in die sabbati sancto. Et inde est q̄ dies sabbati est dedicata specialiter ad honorem virginis matris dei ⁊ nostre fidei cōseruatricis. q⁹ in die sabbati sancto tota fides in eius pectore remansit. Inde ē q̄ p̄miscet tractus. i. dolor cū alleluya. idest cū gaudio. q⁹ dolor est de apostolorum incredulitate. ⁊ nichilominus gaudium de stabilitate virginis ⁊ resurrectione xp̄i. Inde est etiam q̄ omittitur offerenda. q⁹ apostoli non erāt cōuersi vt per veram fidem domino se offerent. Et breuiter in illa missa omnia sunt admixta. sicut tunc erat de facto. Ad primuz dicendum q̄ triplex fuit grad⁹ in negatōe pessima discipulorū. Primus q̄ omnes fugierūt. Secundus q̄ aliqui cordis vigore assumpto eum secuti sunt. Tertius q̄ mortuo eo omnes increduli fuerunt sola matre in fide inuiolabili ⁊ cōstantissima psistente. In medio gradu fuit Joh̄anes ⁊ mulieres.

In die sancto pasce. Ser. xlvij.

Aria magdalena

⁊ maria iacobi ⁊ salome emerūt aromata vt veniētes vngerēt ih̄m. Mar. vl. ℣ Phi q̄rūt q̄ cā sit q̄ aq̄ p̄ot recipe p̄riā q̄litatē. s. calidita tē. ⁊ p̄ot calefieri. ⁊ ignis calid⁹ p p̄riū ñ p̄t refrigeri. Ad q̄ rñdet q̄ cā est illa. q⁹ int̄ elemēta ignis est elemētū formalius maxime actiuū maioris fortitudinis ⁊ vigoris: ⁊ p̄ons p̄t agere in aquā ⁊ rōe sue actiuitat̄ p̄ot agere i frigidū. ⁊ frigiditatē aq̄ expellere. ℟ econuerso aq̄ nō p̄ot agere caliditatē ignis. q⁹ ignis ita summe ⁊ formal'r est calid⁹ ⁊ agēs q̄ aq̄ p suā frigiditatē nō p̄t agere tm̄ i ignē q̄n adhuc sp caliditas ignis resistat. Sic spūal'r ignis diuine charitat̄ si incapit ardere in corde hoīs ē tā actiu⁹ ⁊ fort̄ q̄ nūq̄z ociat̄ i hoīe. sp agit aut cōsumēdo malo aut resistendo. nec aliq̄ aq̄ tribulatōis ⁊ timoris extingui p̄ot. imo foris mittit timorem. i. Joh̄. iiij. vñ Prosp in li. de p̄emplatiua vita ⁊ alle. de pe. di. ij. charitat̄. Charitas ē vt mihi videtur recta volūtas. i. ex cha-

ritate recta volũtas ꝓcedit ab oĩbus terrenis arcꝫ pñtib⁹ ꝓrsus auersa. iũcta ẏo do inſepabilr ⁊ ignita igne quodã ſpũſcti a q̃ eſt ⁊ in quẽ refert incẽſa. inq̃ nam ti oĩs extranea. corruptiõis neſcia. nulli vicio mutabilitat obnoxia. ſup oĩa q̃ carnalr diligunt excelſa. affectõ nũ oĩm potẽtiſſima. dñice ꝙ tẽplatõis auida. ĩ oĩb⁹ ſp inuicta: ſũma actionũ bonaꝝ. ſal⁹ morũ. finis celeſtiũ ꝑceptoꝝ. mors criminũ. vita ẏ tutũ. ẏ tus pugnãtiũ: palma victorũ. arma ſctãꝝ mentiũ. cã meritoꝝ bonorũ. ꝑmiũ ꝑfectoꝝ. ſine q̃ null⁹ deo placuit. cũ q̃ nec aliq̃s potuit peccare nec potuit. fructuoſa ĩ penitẽtib⁹. gl'ioſa ĩ pſeuerãtib⁹. leta ĩ ꝓficiẽtib⁹. victorioſa ĩ martirib⁹. opoſa ĩ oĩb⁹ oĩno fidelib⁹. ex q̃ q̃ cq̃d eſt boni opis viuit. Hac charitate ille ſancte mulieres fuerũt inflãmate ⁊ accẽſe Ihũ nullo terrore ꝙcuſſe. nulla ãguſtia impedite. nullo ꝺlectabili auerſe aliẽo. imo opoſe ⁊ victorioſe. quẽ ĩ vita puro corde dilexerũt ĩ morte nõ neglexerũt. ℟ cũ aromatib⁹ vngere q̃ſierũt. vt ꝺr ĩ themate.

Ad Querit vtrũ xp̃s ver⁹ meſſias q̃ ꝓmiſſ⁹ ẽ in lege ſm ſcripturã debuit a morte reſurgere. Et videt cp̃ ñ. qr meſſias in ſcriptura ꝓmittit vt caput ⁊ ꝓnceps felicitat eterne. Vñ ſm Iſa. Et pacis eĩ⁹ ñ. erit finis: ℟ hec fuiſſz interpolata ſi fuiſſz mortu⁹ qꝺ eſt incõueniẽs. nõ potuit aũt reſurgere niſi mortu⁹. q̃re nec etern⁹. Ihẽ null⁹ reſurgit niſi q̃ eſt debitor mort: ſed xp̃s nõ erat debitor mort ⁊c. qr debitum mort nõ ineſt niſi ex pctõ. Dicẽdũ ſm Nico. de lyra. in. iij. ſup ſnias. cp̃ ſuppoſita morte xp̃i quã ⁊ ipm pati ex ſcriptura ĩ ſupiorib⁹ oñſuz eſt. neceſſario cõcludit cp̃ reſurgere debuerit. Prio ex ꝓpoſitõne. qr ꝓmittit vt rex ⁊ ſacẽdos ĩeternuz qꝺ nõ eẽt niſi reſurrexiſſet. Ivñ reſurrexit neceſſario ĩeternũ victur⁹. Secundo ex ſcripture aſſertõe. Sopho. ⁊ yſa. Et erit ſepulcrũ eius gl'ioſũ Et ps̃. Qm̃ nõ derelinq̃s aiaz meã Tertõ ex nat̃e ꝑfectõe. qr aia ⁊ corp⁹ ſũt ptes nature hũane. Quis em̃ ps ẽ ipfecta reſpectu toti⁹. vñ nec corpori ſine aia nec aie ſine corpe ꝑt eſſe oĩs ꝑfectio quã ꝓuenit ĩ nat̃a repire. Xp̃o aũt nõ pot negari qꝺ ẽ de ꝑfectõe hũane nature. ⁊ ꝺ ẽ aiaz vnitã ee carni. Hũcꝑ enim eſſet alit ꝑfecte ꝺtus. ⁊ita ãgel'ſp iferior. ab eis tñ adorat⁹ ẽ xp̃s. cp̃ ẏo nõ fuerit vnita ad tp̃s breue diuĩe diſpẽſatõis fuit ꝓpt nr̃am redẽptõez Quarto ex ꝓmiſſi ipletõe. qr ꝓmiſſiões facte ſũt prib⁹ q̃m ortui erãt. ℟ ſi xp̃s non ſurrexiſſz neq̃ pres. eq̃lit em̃ inconueniẽs ⁊ difficultas. ꝺ vtroq̃ ei eadẽ ẽrõ. Ipe ei i prio genit⁹ mortuoꝝ. et ſic nõ fuiſſent iplete ꝓmiſſiones in eis. Ad ꝓmũ arg. dicẽdũ cp̃ ſpũalit intelligit. pacis ñ fuit finis imo ꝑ paſſionẽ pax fuit ĩeternũ det̃miata. Ad ſecũ dũ dicẽdũ cp̃ ꝓria ẽ falſa. qr etiã nõ ꝺbitor mort ꝑ ſe pot reſurgere. qr volũtarie ⁊ diſpẽſatiue morte aſſũpſit. Q Queritur ſecũdo vtrũ xp̃s prio appuerit beate ẏgini poſt reſurrectõez. Et videt cp̃ nõ. Mar. vl. Surgẽs ihs̃ ꝓmo mane ſabbati apparuit marie magꝺ. Ihẽ apl'ſ numerãs oẽs xp̃i apparitões nõ enumerat cp̃ beate ẏgini apparuerit. Ihẽ ille mulieres q̃bus xp̃s appebat nũciabãt apl'is. ℟ ipſa nõ legit eis aliq̃d nũciaſſe. Cõtra. bernar. in ſer. de reſurrectõe dic cp̃ ꝓmo apparuit ei. ꝑbãs q̃nq̃ rõnib⁹ breuit. Vñ dicit. nulla fuit in fruitõnis gr̃a dignior. nulla expectatõis ꝺſiderio feruẽtior. nulla dep̃cãdi inſtãtia vehemẽtior. nulla apparẽti intimior. apparuit aũt q̃bus non tm̃ tenebat. ℟ t ei cui pl⁹ attinebat. Nulla ĩ diſcurrẽdo cõueniẽtior ñ em̃ ãgeloꝝ teſtimoniũ q̃rebat. nec iuit ad videndũ nõ aũt ſe poſſz ꝓtinere q̃n ad ſepulchrũ cur reret audita ei⁹ reſurrectõe niſi oĩa ſciret. nulla in toto innoiatior. Et iõ ſi dicat ꝓrimo ei nõ apparuiſſe. qr in euãgelio ñ ꝺr eadẽ rõne credẽdũ eſt cp̃ nũcꝑ ſibi appuiſſet qr nec ꝺ euãgeliũ dic. Ex hijs ſententiat Berñ. cp̃ prio appuit ei. Iz nõ illo mõ ⁊ gñe apparitõis de q̃ loquũt euãgeliſte Quare aũt euãgeliũ ñ loq̃tur eſt rõ quadruplex. Primo. qr q̃libet ſan⁹ mẽte pot credere cp̃ illa ꝓmo videre debuit q̃ pceteris doluit. ⁊ qr mr̃ quã ſũme diligebat ⁊ venerabat ſic ⁊c. Scꝺo. qr friuolũ ẽ mr̃is teſtimoniũ ꝺ q̃ facile p̃ſumeret cp̃ vellz filiũ celebrem reddere mũdo reprobaturq̃ ad teſtificãdũ. Tertio qr appitões ꝺ q̃b⁹ euãgeliũ loq̃t nõ fiebãt niſi incredulis. nec ĩ ſpecie gl'ioſa. ẏgini ẏo ĩ ſpecie gl'ioſa appebat. vt dic ibidẽ Bet. ⁊ nõ ad cõfirmatõnez dubij: ℟ ad allatõnez ſolacij. Quarto qr ipa ꝓtinue videbat q̃cq̃d fiebat circa filiũ. q̃re ñ optuit euãgeliũ ꝺ appitõib⁹ ſibi fact facẽ mẽtõez. Et p ꝺ ptz

rēsp̄ōsio ad obiecta. ¶ Querit̄ tr̄io cur xp̄s tertia die resurrexit ⁊ nō ante vel post. ℜn̄det̄ vt oīm nostrū affectū inflammaret. credulitatē firmaret. ⁊ vē se resurrexisse ostenderet. vñ si statim resurrexissz in nō fuisset creditū q̄ vere mortuꝰ fuissz. q̄ igit̄ ꝑm p̄bm. i. celi. nihil ē pfectū nisi trinitas ⁊ pfectio rex ꝓsistit in ternario. Voluit igit̄ tres dies stare in sepulchro. ⁊ tertia die resurgere vt pfecte mortuꝰ noscerētur: Unꝝ aug. iij. de trini. viij. kal̄. aprilis xxv. die mensis martij resurrexit. Nō em̄ statim vt mortuꝰ est resurrexit: vt vē stando tribus diebus ⁊ tribus noctibus in sepulchro mortuū se fuisse condeclararet

Nō em̄ cōtingit infra hoc tp̄s hoīem i terra stare q̄ mortuus videt̄ q̄n appareāt alīqua signa vel iudicia vite. ⁊ ꝓpter hoc tertia die resurrexit. Et hoc tp̄s p̄dixit ℳatthei xij. ꝑ figurā ione dicēs. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ sicerit filiꝰ hoīs in corde terre. Sed diceret q̄s cū ex scriptura habeat̄ q̄ ipsa die veneris xp̄s de sero fuit sepultꝰ. ⁊ dñico de mane resuscitatꝰ. cū inter vnā diez ⁊ aliā non sint nisi due noctes ⁊ vna dies. quomō tres dies sunt a xp̄i sepultura vsqꝫ ad suā resurrectionē. ℜn̄det̄ q̄ duplex dies ab astrologis ponit̄. s. artificial̄ ⁊ natural̄. Dies artificialis ē transitꝰ solis de oriente in occidēs. ⁊ hz xij. horas. q̄ solū transit medietatē zodiaci. in qua medietate st̄ sex signa celi: ⁊ in quolibet signo stat sol ꝑ duas horas. Dies vero naturalis ē transitus solis ꝑ totū zodiacū. in quo sūt xij. signa. ⁊ apprehendit diē ⁊ noctē. et hz xxiiij. horas. ℳodo q̄n q̄rit̄ quō xp̄s stetit tribus diebꝰ in sepulchro. ℜn̄det̄ de diebus artificialibus ⁊ nō naturalibꝰ. q̄ stetit. xxxvi. horis q̄ faciunt tres dies artificiales. Vel ꝑm mg̃rm hystoriā. hic accipiūtur dies ꝑ figurā synodochen: in qua accipit̄ pars pro toto. Unꝝ illa pars q̄ remansit sexta feria post̄q̄ fuit sepultꝰ accipit̄ ꝑ vna die. totū sabbatum pro alio die. ⁊ aurora diei dñice in qua resurrexit ꝑ tertia die

De illis tribus diebus xp̄s ante mortem ꝓpheravit. di. Job. ij. Soluite tēplū hoc ⁊ i tribꝰ diebꝰ excitabo illud q̄ hodie impletum est. ¶ Quantū ad ꝓsecutionez ⁊ continuationē litteralē est notandū ꝑm p̄bz. ij. celi. q̄ oppositā iuxta se posita magis elucescunt. Et q̄ in p̄cedentibꝰ tactū est de ignominiosa ⁊ ꝓfusibili passiōe. hodie et his sequentibus diebꝰ annectendū est de gloriosa victoria ⁊ laudabili resurrectione. Et ꝑm hoc tres sunt partes eius In prima notat̄ auiditas inq̄sitiōis amorosa. ibi. principio. In secunda sublimitas resurrectionis gloriosa. ibi. Surrexit nō est hic. In tertia celeritas legationis gaudiosa. ibi. Sed ite dicite. ⁊c. ℙ

¶ Quantū ad primā p̄tē est sciendū q̄ maria magdalena fuit soror lazari. alie due marie fuerūt filie anne. ⁊ sorores marie virginis. Pro quo notandū de illis tribus mariis q̄ āna habuit tres viros successiue. s. Joachim. Cleophā. ⁊ Salome. Et de istis tribus viris genuit tres filias dicte marie. q̄ cognomie quā doq̄ noiantur a p̄re. q̄nq̄ a mr̄e. q̄nq̄ a filijs. q̄nq̄ a viris. q̄ illas filias tres duxerunt tres viri. s. Joseph. alpheus. ⁊ zebedeus. q̄ genuerunt etiā filios. Nā p̄ma maria. s. virgo gloriosa nupta fuit ioseph q̄ solū xp̄m habuit filiū. altera nupta fuit alpheo. q̄ genuit Jacobū. Symonē ⁊ iudam: ⁊ Joseph iustū. Dicit̄ igitur maria iacobi. i. mater iacobi. Tertia maria salome. i. maria filia Salome p̄is. nupta fuit Zebedeo. ⁊ genuit Jacobū maiorem ⁊ Johannē euangelistā. versus. Anna tribus Joachim Cleophe Salomeq̄. ℳarias Tres parit has. ducunt Joseph Alpheus. Zebedeꝰ. Xp̄m p̄ma. Joseph. sz iustū Jacobū cū Symone iudā. Altera q̄ sequitur Jacobū parit atq̄ Johannem. Unius hec mater. hec quattuor. illa duorū. Dicatur igit̄ maria magdalena altera s. ab his dictis. ꝑ soror lazari. dicta magdalena. a magdalo castro suo. ⁊ maria iacobi. s. mater. ⁊ salome. s. filia emerūt aromata sepulto dño. s. feria sexta. in q̄ licuit opari vsqꝫ ad solis occasuz. ⁊ ꝑm Lu. parauerunt vnguenta. ⁊ q̄ pre angustia tēporis non poterant explere. mox transacto sabbato q̄n parandi licentia rediit venerunt vngere iesum. ℳos em̄ erat iudeos vngere corpa defunctoꝝ vt nō feterēt. Ille aūt sancte mulieres nondum pfecte xp̄m cognoscentes. cuius corpus corrumpi non poterat. q̄ deitati coniunctum credentes ip̄m sil̄em alijs hoībus mortuis. vt ip̄m ꝑm ꝓsuetudinē ex deuotione vngerent vnguenta parauerunt. Et valde mane

una sabbatoꝝ .i. ꝑma die septimane que est dñica. Nam hic sabbatum sumit ꝑ q̄ libet die septimane. Et ꝑma die sabbati dicit dñica. secunda sabbati ꝑ feria secunda. ⁊ sic de alijs. Dicit igit. Et valde mane. s. diluculo inceperūt mulieres pare unguentū ꝫ cū iam ad monumentū venerūt ortus fuit sol. ⁊c. ℚ Moralit. aia devota q̄ bis diebus ex amaritudine ꝓpassionis cū bis devotis ⁊ amaris ⁊ tristibus mulieribꝫ xp̄m unguēto tristicie ⁊ lamentationis inunxit. hodie itez cū eisdez sanctis mulieribꝫ dz xp̄o unguenta pare leticie ⁊ consolatiōis. vñ apls ad Ro. xij. Gaudere cū gaudētibus flere cū flentibꝫ. Videm ēm q̄ dies illa in qua aliq̄d accidit magnū bonū. vt puta q̄ forte ꝑnceps victoriā obtinuit ⁊ hostes subiugauit cū letitia celebrat ⁊ veneratur. Tales ei feriaſ ꝑncipes indicere pñt. vt br̄. C. d̄ ferijs. l. a nullo. Sic ēm dñs ꝑcepit filijs israel oī anno pasca solennit celebrare in memoriam q̄ dñs eos de ſuitute egiptiaca liberauit. vt dr Exo. xij. multo magis xp̄iani gaudere ⁊ iubilare debēt illa die: ⁊ pasca solenniter celebrare qua nos saluator noster a captiuitate dyabolica liberauit. diabolū triūphauit: ⁊ libertatē pdītā humano generi restituit. Vñ aug. in quodā sermone de festo pasce ꝓrumpit sic. Pasca xp̄i fratres k̄mi regnū ē celoꝝ. salꝰ mūdi. occasus inferni. gloria supnoꝝ. vita credētiū. resurrectio mortuoꝝ. testimoniū miserationis diuine. contritio mortis abolite. p̄ciū redēptiōis hūane. Et subiūgit. Hic est dies dilectissimi quē fecit dñs vt audiſtis. excelſior cunct ⁊ dulcior vniūsis. in q̄ dñs surrexit. in qua nouā ꝑlē sibi vt ipſi videt generatiōis spū ꝓquisiuit in q̄ singulorꝝ mētes gaudio ⁊ exultatiōe pfudit ℟ Quia igit dñs nr̄ illa die surrexit ꝓpter iesu xp̄i reuerentiam ⁊ sue resurrectionis mēoriā vocata ē dies dñica q̄ añ vocabat dies solis: vt hȳ. C. d̄ ferijs. l. ij. Et vocabat dies solis. q̄ sol in ꝑma hora ipsius diei dicit dñari. sic luna in principio secunde diei. ⁊ sic consequēter. Letamini in do. ⁊ exul. iu. ⁊ glo. o. re. cor. Quia xp̄us hodie ꝑmo A morte glorioſe est resuscitatus. Corpe copiose clarificat. In aīa virtuose letificatus. Ꝑtio ēm xp̄us est a morte gl̄iose resuscitat. Hy ems ēm naturaliter ꝓpter solis elongationē ab emiſpio nro terrā mortificat ⁊ infructuosam facit. q̄ nō pōt frondere nec florere: manēte tm̄ vita occulta in radice i terra. Sz sole appropinq̄nte in tpe veris. terra disponit ⁊ radix occulta vigorat ad florem suscitat ad fructificandū ita tpe passiōis: q̄d hyemi cōpat corp xp̄i fuit mortificatū ⁊ destructū. q̄ ei nō fuit spēs neq̄ decor. q̄ sol deitatis fuit elōgatus ꝑ virtutē ꝓtectionis: lz nonvniōis. Vñ mgr̄. iij. sent. di. xviij. Sepauit se deitas. q̄ subtraxit ꝓtectōez ſ nō soluit vnionē. occulte tm̄ latebat deitas in hūanitate in q̄ tota virt diſponendi ⁊ vigorādi corp pmānsit. Et sic manēs vsq̄ ad diem resurrectiōis qua die quasi vernali tpe sol deitat q̄ sp pñs fuit ꝑ novā operationē appropinq̄uit. oēz dissolutōnē: corruptionē: ⁊ pditionē factā i isto corpe reformauit. iūcturas ossiū ⁊ neruoꝝ ꝑ immoderatā crucis extēsionē disiūctas reiūxit ⁊ reposuit. ⁊ vnūquēq̄ neruū ⁊ os ad iūcturā suā adaptauit. Calorē q̄z naturalē extinctū i corpe reformauit. sanguinem ex vulneribꝫ fluxū ⁊ spſuz i terra collegit ⁊ refudit. ⁊ corp ad aīam suscipiēdā per oīa adaptauit. Et tūc illā aīam ꝑ mortez ab illo corpe sepatā in corpe dispoſito reiūxit ⁊ sociauit mortuū etiā hoiem xp̄m i triduo viuū ⁊ pfectū resuscitauit. Vñ felicissima mēbra corpis xp̄i poterāt dicē illō Osee. iij. Suscitabit nos. s. deitas pꝰ duos dies. ⁊ tertia die vinificabit nos. S Potest ꝓuenienter istud corp xp̄i figurari ꝑ virgā Aaron. de q̄ dr Nu. xvij. q̄ dñs deꝰ volēs eligere summū sacerdotē in populo dei. p̄cepit ꝓncipibus. xij. tribuum israel q̄ quilibet portaret virgā vnā in qua scriptū erat nomē ꝓpriū. ⁊ aaron sil'r portaret. ⁊ fuerūt. xij. virge absq̄ virga Aaron Quas cū moyses posuisset coram dño i tabernaculo testimonij seq̄nti die inuēit germinasse: floruisse: ⁊ fructū fecisse virgā aaron. cūctis alijs aridis existētibꝫ. Quovis ille cuiꝰ virga floruit in summū sacerdotē est electꝰ. Spūaliter. ꝑ. xij. virgas. corpa. xij. apl'oꝝ ⁊ oīm nationū intelligunt q̄ in passiōe xp̄i sine humore credulitatis ⁊ fidei arida inuenta sūt. Per virgā aaron corpꝰ xp̄i q̄d erat magis aridū. q̄ absq̄ aīa erat vere mortuū ⁊ in tabernaculo sepulchri ꝑ vnionem diuinitatis coram domino iacebat quod floruit ⁊ renatum fuit ꝑ novā deitatis operationē ⁊ resuscitationez. ꝑ

quam fronduit ⁊ floruit. ⁊ fructū vere cre
dulitatis ⁊ firmitat̄ ꝓtulit. ⁊ spez oīm re
surrectōis ꝙ a deo pīe in summū sacer/
dotē ⁊ ꝓncipem oīm fideliū ē electꝰ. De
hoc loq̄ns Bre. iiij. mora. dicit. Ecce vir
ga leui viruit. Et q̄d viriditas ꝺge aarō
innuere ꝺz nisi ꝙ omnes q̄ vsq; ad finez
mūdi iacemus in morte quasi virge ari/
de relicte remanem⁹: sed cunctis virgis
in ariditate remanētibus virga Leui ad
florē redijt. q. corpus dñi veri sacerdotis
nostri in mortis ariditate posituz in flore
resurrectōis eripuit quo flore recte aaron
sacerdos esse cognoscit. ¶ Sed q̄rit̄
si virga aaron illa nō floruisset ⁊ corpus
dñi non surrexisset. an corpa nostra sem
per arida ꝑmansissent ⁊ nunq; resurrexis
sent. Dicit̄ ꝙ sic. q. principiū invnoq; ge
nere est cā oīm eoꝝ que sunt post. ij. me/
tha. Cū igit̄ ꝓmis qui resurrexit ad vitā
imortalem fuerit xp̄s. i. Cor. xv. Xp̄us
surrexit ex mortuis ꝓmitie dormiētium.
Sequit̄ ꝙ ipe sit cā future nostre resur/
rectiōis in vitā imortalē. In signū huius
q̄ xp̄s resurrexit multa corpa sanctorū
resurrexerūt cū eo ⁊ introierūt in sctāz ci/
uitatē. ⁊ apparuerūt multis. ⁊ reddiderūt
testimoniū resurrectōis ihesu xp̄i. Unde sanctus Aug. ⁊ q̄ multi alij doctores tenēt
ꝙ vere surrexerūt corpe ⁊ aia ꝑm ꝙ ipis
ꝓnūciatū erat a spūsctō. Quare in morte
desiderabāt ⁊ postulabāt sepeliri i sepul
chris patrū eoꝝ in terra ꝓmissiōis. vt hī
de Abraā Gen. xxiiij. q̄ dixit seniori ser
uo. Pone manū sup femur meū. Super
quo dicit Nico. de lyra. ꝙ antiq; ꝑes nō
solū desiderabāt sepeliri i sepulchris pa
trū in terra ꝓmissiōis ꝓpter abraaz ysa
ac ⁊ iacob: sed ex eo ꝙ in eadē terra debe
bat fieri redēptio hūani generis ꝑ xp̄z q̄
ibi natus ⁊ cōuersat⁹. mortu⁹ ⁊ sepult⁹
est ⁊ resurrexit clarificat⁹ verus de⁹ ⁊ hō
⁊ ascendit i celū. Et ista oīa fuerūt iacob
⁊ alijs p̄ribus oraculo p̄nūciata. ⁊ spāli/
ter iacob ꝙ multi ex mortuis cū xp̄o ꝺo
messia deberēt resurgere. sperās vnus il
loꝝ esse. Unde Aug. in sermone de resurre
ctiōe. Quotiescūq; resurrectōis ei⁹ festa
celebram⁹. totiēs resurgere credam⁹ san
ctos ⁊c. Dico scḋo ꝙ xp̄s in resurrectōe
copiose fuit clarificat⁹. Sicut nāq; virtu
te solis q̄ in vere appropinq̄t ⁊ ex nobili
tate radicis que in terra est fixa pulcritu/
do floris nascit̄. ita ⁊ efficatia solis deita
tis ⁊ redūdātia beati q̄ erat i aīa xp̄i q̄n
aīa resūpsit corp⁹ oriebat̄ i corpe xp̄i que
dā pulcritudini splēdidioꝝ ⁊ clarioꝝ sole ⁊
oī flore. Ista pulcritudo fuit corpis puri/
tas. sbtilitas: ipassibilitas: ⁊ agilitas.
U Un ꝺm sctm̄ Tho. iiij. ꝺ gētiles. Cla
ritas ⁊ pulcritudo corpis xp̄i ⁊ cuiuscūq;
alteri⁹ corpis glificati resultat ex gloria
ipsius aīe que est subtilissima absq; vlla
materia corporali. Et q̄nto gloria aīe fue
rit maioꝝ: tanto claritas corporis erit ma
ioꝝ. Cuz igitur gloria anime xp̄i excedat
gloriaz cuiuscūq; aīe. ista claritas ⁊ pul
critudo corpis xp̄i excedit claritatē ⁊ pul
critudinem cuiuscunq; alteri⁹ corpis: q̄re
recte assimilatur flori campi ⁊ lilio cōual
lium Canti. ij. Ego flos campi ⁊ lilium
ꝓuallīū. De isto flore pōt adduci illud qꝺ
ꝺr in li. de enigmatib⁹. i. de q̄stiōib⁹ regi
ne sabe ad regem salomonez. Hec regia
volens experiri sapientiaz salomonis in
ter alia fecit illud ⁊ habuit duos flores ꝑ
oīa similes ⁊ in nullo differentes nisi ꝙ
vnus ꝑ artem hūanaz fact⁹ erat. alter ꝑ
naturam. Quos fecit ante regez salomo
nem aliq̄tulū longe ꝑ famulum ostendi
dicens. Notifico dñationi tue o rex ꝙ v/
nus de floribus hjs est natural⁹ ⁊ alt̄ ar
tificial⁹. Respiciēs rex ꝺsus flores nullo
mō poterat vnū ab altero discernere. di/
cens famulo occulte ꝙ in vna manu mu
scas. in alia portaret apes. qꝺ ⁊ factū est.
apes ad naturalē florem. muscе ad artifi
cialem florem volauerūt. ⁊ tunc rex regi/
ne ait. Iste est flos verus in quo apes st
⁊ alter artificialis depictus in quo muscе
sunt. Spūaliter. Regina saba denotat
ecclesiam que hodie ꝓponit sapienti ho
mini duos flores. vnū naturalē. s. xp̄z o/
peratōe spūssancti in vtero ꝺginis ꝺ gut
tulis purissimis sanguis ei⁹ formatū. et
de donis spūsscti donatū. glificatū. ⁊ vl/
tra terrā. i. oēm pulcritudinē corpoꝝ glo
rificatoꝝ subtiliatū ⁊ leuatū ⁊ resuscita/
tū. qui nec discerni nec cognosci pōt: nisi
apes mentis. i. potentie aīe intellect⁹ vo
lūtas ⁊ memoria ei adhereāt sugētes ei⁹
dulcedinez pietatis ⁊ nobilitat̄ quo mel
iocūditat̄ interioris hoīs ⁊ deuotōis ge
nerat̄. Alteꝝ aūt florē artificialē sez orna
tū secti ꝓponit fugiēdū ⁊ nō eligēdū cui
ismodi musce. i. demones vl' mētes peccato

rum post festū cito p recidiuationē. nō curātes claritatē quā ipi p pniam sumpserūt. nec claritatē corpis xpi cuius pticipes facti sunt. Dij compant filijs isrl q post q̄ eos dñs eduxit de terra egypti p mare rubrū. ascendēte moyse in ȳtice mont synay ad deū. fecerūt vitulū in oreb t eū adorauerūt. Quare ps. Cito fecerūt hoc scz q̄ obliti sunt operū eius. t nō sustinuerūt consiliū eius. Sequit. Et mutauerūt gloriā suā in similitudinē vituli comedentis fenū. Sic pctōres post hāc diem obliuiscūtur oim operū xpi. quō eos per amarā passionē t effusionē eius sanguinis rubri eduxit de statu dānatōis t cōfusionis ppetue mutātes gl'iaz dei t glorificatōez eiū in gl'ificatiōez t decorē corporis exterioris hois t in delectatōez: qr sicut vitulus delectat in feno. sic isti delectant in delectatiōe t voluptate carnis. Sic decepti a dyabolo claritatē aie t cognitōez mutāt in bestialitatē t ignorātiā t turpitudinē. ✠ Et iō tales pñt assimulari Joui de quo narrat Ouidi li. i. methamor. Yo fuit filia pulcerrima cuius dā fluminis qō dicebat ynachus quam ppter suā pulcritudinem iupiter adamauit. qua refugiēte amorem eius clara die iupiter mundū nebulis ne deph̄enderet impleuit t sic ipaz rapuit t corrupit. t tādem eam in vaccā mutauit. Dū igit Yo sic mutata iret ad fluuiū ynachi pris sui in quo videns se cornua hr̄e t pulcritudinē suā amisisse. t vocē i mugitū cō mutas se horruit seipaz. t iō finalr iuit ad fluuium nili. vbi ad ioué oculos erexit. t q̄ infemineā puellā mutaret pcibus t fletib⁹ impetrauit. Spūaliter. talis est diabol⁹ q̄ ad hoc q̄ yo. i. aiam possit decipe solet primo nebulis ignorātie ipam includere ne cogitz suā claritatē t nobilitatē. sic multis vicijs corrūpit t maculat eā. t mutat eam in vaccam carnalem t ab omni spiritualitate alienā. Tūc a ioue scz deo nō cognoscit. Debet ergo aia talis deformitatem suam t statū criminosum t horridum horrere q̄n flumine sacre scripture que est flumen dei patris reflectitur ad recordatōem pctōr. q̄ habet cornua supbie t elatōis. mugitū turpis locutōnis. formaz vaccinā bestialitatis t male cōuersatōis t nyluz fluuiuz lachrimarū querere: t iouem pcibus inuocare. t sic restitutōez pristinis claritatis t innocētie pristine poterit impetrare. Terno. i. Jpa aūt gemēs cōuersa est retrosum. Y Tertio dico q̄ xps hodie in aīa est ȳtuose letificat⁹. sic em̄ in diebus ȳnalib⁹ apes t oēs aues letificant de noui pastus vbertate. quia tūc flores a terra erūpunt. visuz delectāt gustū satiant. odoratū letificant. mel colligitur t nutrimētum nouū habet. sic aīa xpi q̄n nouo corpi sic gl'ificato fuit reunita in resurrectōe assumpsit nouam dulcedinē t leticiam magnam. cognoscēdo ipsius corpis glorioſam renouatōem. t sui cum corpore indissolubilē vniones. t humani generis in corpe factam redēptōez q̄uis em̄ aīa xpi semp gauderet t frueretur deo nec eius gaudiuz minueretur. noua tamen gaudia ex illis cōsideratiōib⁹ in ea pfluxerūt. sicut p̄dictū fuit Joel. iij. Jn illa die scz resurrectōis stillabūt mōtes dulcedinem. i. altes ȳsideratōnes ipsi⁹ aie de claritate: subtilitate: immortalitate: t agilitate. corpisq̄z ȳsideratōes generant infinitam dulcedinem iubilatiōez t leticiaz. Hee em̄ ȳsideratōes nobilitatis aie xpi etiā omnib⁹ sanctis t angelis impſserūt iusticiam t iocūditatē. Tunc enīz sancti angeli ex iubilo mentis ad cōgratulandū aīab⁹ sctōr patrū poterūt pconisare t dicere illud Canti. Egredimini filie syon t videte regem salomonē i dyademate suo. quo coronauit eū mater sua. i die desponsatiōis t leticia cordis sui q. d. O sancte anime filie dei altissimi nunc egredimini de omni tristicia. t videte i leticia xp̄m regem in dyademate claritatis humane t gl'ificate carnis qua induit eū mater sua virgo maria in die desponsatōnis. i. vnionis. t modo virtute deitatis inseparabiliter desponsata t glorificata: De illo inenarrabili sanctorūz gaudio in celis qō in resurrectōne susceperūt dicit. i. Machab. v: Egerūt illū diez in leticia Debet etiam quelibet anima deuota hodierno die cōgratulari aīe xpi t iubilare: Jn signū huius vt ad cōsolatōem excitetur mater eccl'ia statuit ad oēs horas p totam octauam illam gaudiosam antiphonam cātari solemniter. Hec dies quā fecit dñs ꝛc. Et etiam Alleluya frequenter replicat. que est dictio hebrayca. t nō subiacet dictionibus latinis. est vox ignita magis affectuz mentis q̄ cōceptū

exprimẽs. Et ꝑm hoc apd latinos dr esse interiectio significãs affectũ gaudij. sicut ach affectũ ꝓturbatois vl doloris. Sũt em ꝗdã voces incognite d se: ꝫ dũ erũpũ tur affectũ gaudij ⁊ iubilatois repñt ant Sic iuuenes volẽtes mẽt gaudiũ exprimere excutiũt brachia dicẽtes: haya haya Sic etiã alleluya ẽ vox celestis ⁊ ãgelica ab ãgel annũciata. Apoc. xix. q̃ annũciatur ad gliaz dñice resurrectois. q. d. laus ineffabilis: vel laus sit tibi xpe.

Secunda ps in qua notatur sublimitas resurrectois: ibi. surrexit.

Nã post q̃ xps sepulcro clauso resurrexit ãgelus dñi descẽdit ⁊ lapidẽ reuoluit ab ostio monumẽti. vt videri posiz sepulcrũ vacuũ: ⁊ p ꝑs crederẽt xpm resurexisse. Et introeũtes in monumẽtũ viderũt iuuenẽ. i. ãgelũ in forma iuuenis sedẽtem. Mathe dicit ãgel sedere sup lapidez. Marc xo in monumẽto a dextris. in q̃ nulla ẽ ꝓrietas. qz potuisset eẽ q ide ãgelus ꝓmo visus est sedere sup lapidẽ. post modũ xo in monumẽto. Vel ꝫm Aug. de ꝑcordia euãgelistaꝝ. forte fuerũt duo ⁊ mathe loqtur de vno ⁊ marc de alto Iste ãgel erat coopt stola cãdida. Seuerian. Ista vestis nõ fuit corpea: ꝫ q̃dã splẽdẽtia ex xto ⁊ute spũali ãgeli ad similitudinẽ vestis. Et qz mulieres insolitũ viderũt angelũ. s. splẽdẽtez. q̃rentes xpm mortuũ obstupuerũt. Qui vt bon ãgel cõfortauit eas dicẽs Nolite timere. ⁊ ad cõfortatoez adiecit. Ecce locus vbi posuert eũ ⁊c. Moraliter est sciendũ q vt exprimur agẽs maioris xti ⁊ ptãtis etiã effectus maiores ⁊ mirabiliores facit. Nã natura diuina est tante efficatie ⁊ virtutis q lignuz mortuũ pot viuificare: ⁊ facere germinare ⁊ qd mai est hoiem virtute deitatis mortuũ suscitare. sicut legit Actu. ix. de scto Petro q̃ suscitauit q̃ndã mulierẽ noie tabitã. Legim etiã q hõ mortuus suscitauit mortuũ. sicut corp hely sei cũ esset sepultũ in q̃dã sepultura. quidã volẽs quẽdã mortuũ sepelire aputit ex improuiso sepulcrũ hely sei. nõ putãs eẽ sepulchrũ ꝓphete. ⁊ ꝓiecit cadauer int. qd cũ tetigisset corp hely sei reuixit hõ. vt hr. iiij. Regũ. xiij. A qd aũt suscitauerit q̃s seipm ꝓpria xto ⁊ute nõ legim de aliquo nisi de xpo q est agẽs fortissimũ hoĩs xto ⁊tẽ sup oĩa. hic etiã habuit ptãtẽ resurgẽdi. Job. vi. ⁊ de cele. mis. in q̃dã. Potestatẽ habeo ponẽdi aiaz meã ⁊ iterꝝ sumẽdi eã. In qb xbis notat exaltatio ptãtis. ibi. Potestatẽ habeo. Transformatio venustat. ibi. ponẽdi aiaz. Certificatio nouitatis. ibi. Et iterũ sumẽdi Dico nanq̃ ꝓmo q in xpo fuit sũma exaltatio. Justũ nanq̃ ⁊ ꝯgruũ est vt dignitate ⁊ honore iste alios antecedat q̃ labore plixiore ceteros antecessit. Vñ. C. de officio magri officiorꝝ. l. Nemo. Is gradu ceteros ãtecedat quẽstipẽdia meliora vel labor plixior fecerit anteire. ⁊. C. de re militari. ꝯ publicã. Honoris augmẽtũ nõ ambitõe ꝫ labore ad vnũquẽq̃ cõuenit euenire. Cũ g̃ saluator nr maxima hũilitate se vltra hoiez hũiliãdo: nec q̃tẽ ꝫ g̃uissimo labore pugnãdo in cruce fortẽ gigantẽ dyabolũ superauit. digne ⁊ iuste stipẽdiũ excellẽtissime ptãtis ⁊ honoris sumpsit resurgẽdo. Mat. vlt Data ẽ mihi oĩs ptãs i celo ⁊ in terra. qz sup machinã infernalẽ. mũdiales ⁊ celestem residet. ⁊ oĩs creature ei imperio subiugant. quã iurisdictoez vnt uersalẽ sue exaltatõis hodie sibi collatã nõ oñdet vsq̃ ad iudiciũ. tũc iudicabit vivos ⁊ mortuos: ⁊ inimici ei ponẽtur scabellũ pedum ei. Ro. xiiij. In hoc xpus mortu est ⁊ resurrexit: vt mortuoꝝ ⁊ viuoꝝ dñetur. Hanc etiã exaltatoez ostendit Paulus expresse ad Philip. ij. Deus inq̃t exaltauit illum ⁊ dedit illi nomẽ qd est sup omne nomẽ ⁊c. vsq̃ dei ꝑris. B Figuratur xps p suã potentiã ⁊ ptãtez p Herculẽ militem fortẽ. de q̃ narrat Qui dius li. i. qui sua virtute ⁊ fortitudie atheolũ deum fluminuz triũphauit. Hic enim atheolus voluit sibi despõsare filiã pulcerrimã regis calidanie: ꝫ hercules noluit hoc ꝑsentire. q̃nimo sibi ipaz voluit in mrimoniũ copulare. Quapropt cũ d verbis atheol ⁊ hercules venerũt ad xbera: diu pugnatũ est int eos. ꝫ cũ atheol fortitudini herculis ꝓualere nõ posset: ꝫ ꝑsius sub ipo iaceret ꝙuerit se ad artes: ⁊ sub ipo mutauit se i agnũ. ⁊ sic sup herculẽ est colapsus q̃ necdũ sic herculis potentiã superet: mutauit se in thaurũ. cui cornua hercules fortiter tenẽs ipm ad terrã pressit: ⁊ vnũ cornu sibi fregit. eũ superauit ⁊ puellã copulauit. ⁊ eã secum ducens venit ad flumẽ qd trãsire nõ potuit. veit

gigas centhaur⁹ q̄ ad portādū deianirā
scz puellā vltra aquā se obtulit vt sic her
cules facili⁹ post trāsiret. gigas ẋo cū iā
trāsisset puellā cognoscere voluit. ꝫ her⁹
cules emissa sagitta venenata q̄ s. ydraz
serpentē occiderat cēthaurū occidit. Qui
dū moriebat. camisiā quādā in suo sāgui
ne iā p sagittā venenatā intinxit: ⁊ deia
nire q̄si incitamētū amoris dedit. ⁊ ꝙ q̄⁹
cūq; camisiā indueret ipaz dantē summe
diligeret asseruit: ⁊ iratū maritū recōcili⁹
are posset. Que post zeloripa facta viruz
amorē trahere volēs camisiā sibi obtulit
⁊ statī venenū carnes ei⁹ incēdit. Ipse ꝫ
cū ineuitabiliter vreret mortē accelerauit.
magnas arbores fregit. ⁊ struē lignoruz
parit. ⁊ p dolore i ignē ponit. Ibiq; mor
talitate cōsumpta a ioue pr̄e suo i celū ve
hitur ⁊ stellifica t. Sic ꝙtingit q̄ñq; ī fa⁹
tuis mulierib⁹ putātib⁹ in esas q̄busdā
vel herbis viris dare ī tamētū amoris.
ꝓpinātes toxicū mort. Ad ꝓpositū. iste
hercules fortissim⁹. s. xp̄s vt aiaz despon
saret sibi dyabolū fallacē habērē duo cor
nua. s. astutiā ⁊ fortitudinem subiugauit
⁊ triūphauit: ⁊ copulata aīa eā p flumen
labilitat̄ ⁊ vanitat̄ huius mūdi vehere ñ
potuit q̄n p dyabolū gigantē seduceret
⁊ corrūperet vicijs. ⁊ camisia dotaretur
penalitat̄ ⁊ infirmitatis. Hāc camisiā. s.
carnis penalitate infectā. xp̄s amore aīe
induēs vulnerat⁹ est ad cor. ⁊ struē ligno
rū crucis colligēs in mōte caluarie ardē⁹
tissimo amore inflāmatus ⁊ accēsus deo
patri se obtulit: q̄ eū stellificauit claritate
⁊ sup oia prātre ⁊ virtute exaltauit. ℭ

Sz q̄rit. que ptās xp̄i maior fuerit crea
tōnis vl̄ resurrectōis. an impij iustifica⁹
tōnis. Dico ꝙ iustificare impiū est maio
ris ẋtutis ⁊ ptātis q̄⁹ posse creare celum
⁊ suscitare mortuū. Q̄ ò ꝓbat̄ p Augu.
triplici rōne. Primo sic. qz creādo mūdū
xp̄s adiutorio nō indiguit. cū sit ver⁹ de
us q̄ creādo adiutoriū nō habuit: nec eti
am resurgēdo. Juxta illud Isa. xl. Quis
adiuuit spm̄ dn̄i: aut q̄s ꝯsiliari⁹ eius fu
it. Sz in iustificādo impiū req̄rit liberū
arbitriū impij tanq̄⁹ adiutoriū sine cuius
ꝯsensu gr̄a scti spūs coopans nō infun⁹
ditur. Un̄ Aug. Qui creauit te sine te ñ
iustificabit te sine te. Et iō dicit ap̄lus. i.
Cor. iij. Dei adiutores sum⁹. scz p liber⁹
arbitriū. Secūdo qz de⁹ creauit oia solo
ẋbo. iux illud p̄s. Dixit ⁊ facta sūt. Etiā
resuscitauit se a morte ꝓpria ẋtute: ꝫ ad
iustificādū impiū necessari⁹ fuit sanguis
xp̄i. Ro. v. Justificari in sanguine suo sal⁹
ui erim⁹ ab ira p ip̄m. Tertio in creando
vel resurgēdo nulla est resistētia. iustifi⁹
cādo aūt hoies frequēter resistūt. sic dicit
Act. vij. Sēp spūi sc̄o restitistis ⁊c̄. Pa
ret ꝫ prumū. Dico secūdo ꝙ in xp̄o fuit ve
nustissima trāsformatio ī eo ꝙ moriendo
aīaz deposuit passibilē ⁊ iterū impassibi
lē ⁊ clarificatā assūpsit. ⁊ etiā corp⁹ clari
ficauit. qō ex mortali factuz est īmortale.
passibili ipassibile. opaco clarū. tardo a⁹
gile. ⁊ grosso subtile. Et hec trāsformatō
fuit tante virtut̄ ⁊ efficacie ꝙ hāc ꝙditio
nē oīa corpa btōz ptīcipabūt: ⁊ transfor⁹
mabūt in oīb⁹ sensib⁹. sic ꝙ hij sensus
q̄ in hoc mūdo in mr̄is pigritāt. ī patria
sine oīi tedio erūt in oī voluptate respe⁹
ctu obiectoz suoz. Audit⁹ ī sono dulciss⁹
simo. visus in gr̄issimo visibili. gustus in
dulcissimo abo. ⁊ sic de alijs. D Dicūt
em̄ doc. ꝙ stat⁹ brītudinis m̄r̄ū excedat
statū innocētie: ꝫ in statu innocētie tanta
fuisset delectatio in visiōe vni⁹ stelle q̄⁹ ta
nūc in visiōe solis. Et ī auditu ī sono vni
us vēri. sic mō de sono melodie optime.
Quāta igr̄ delectatio erit brītudinis i vi
sione corpis xp̄i gl̄ificati. ⁊ q̄nq; cicatri⁹
cū q̄ sup oēm pulcritudinē sic gēme p̄cio
sissime rutilāt atq; mētē delectāt. Un̄ sic
dicūt aliq. si vnū corp⁹ gl̄ificatū staret in
celo ⁊ tot essent soles quot stelle st̄ ī celo:
adhuc millesies clari⁹ vni⁹ corpis gl̄ifi⁹
cati fulgeret ⁊ delectaret aspect⁹ ⁊ sua cla
ritate oēs extīgueret soles. sic nūc sol om
nes stellas. Mat. xiij. Fulgebūt iusti si⁹
cut sol ī regno p̄r̄is eoz. Et m̄r̄o clari⁹ ⁊
delectabili⁹ corp⁹ xp̄i gl̄ificatū. qō tāraz
hz claritatē ⁊ pulcritudinē q̄⁹ tā oēs hūt
sil̄r btā ẋgo in aureola ⁊ spāli decore ce⁹
teros oēs excedit. Jtē corp⁹ gl̄ificatū est
tā agile sic angel⁹. Un̄ Aug. de ciui. dei.
xx. Ubi vult spūs ibi prin⁹ erit ⁊ corp⁹
Sz q̄rit an gl̄ificati in celis vnq; exeāt
ad vidēdū penā dānatoz. Rūdet magr̄
iiij. sentētiaz. di. xlv. ꝙ electi egrediunt
ñ loco: ꝫ intellectu ⁊ manifesta visiōe ad
videndū cruciat⁹ eoz. nec ī hoc afficien
tur dolore: ꝫ saturati letīcia gr̄as agūt de
sua lib̄atōe visa inenarrabili calamitate
impioz. Dico tertio ꝙ ī xp̄o fuit recta ⁊

ordinata certificatio nouitat. s. sue resurre
ctiõis. qz xps hodie resurrexit z apparuit
nõ fantastice sic Cnrbicꝰ patriarcha Cõ
stantinopolitanꝰ asseruit. ꝫ vere. Dixit ei
idẽ pꝛiarcha ꝙ xps corpꝰ fantasticũ resũ
pserit. Cõtra quẽ beatꝰ Breg. missue: vt
hꝝ. xiiij. mora. duo fecit argumta. Primo
ꝺ primũ quo dixit ꝙ xps sumpsit corpus
fantasticũ arguit sic. Impossibileẽ ꝙ cer
titudo acqratur ex re dubia. qz oꝝ pmissaꝝ
magis esse veras ꝙ cõclusiones. cũ veri
tas ꝺclusiõis depẽdeat ex pmissis. ꝫ tu di
cis ꝙ oñdebat corpꝰ illud ad declarandã
veritatẽ fidei. ꝯ si corpꝰ nõ fuerit verũ nec
palpatio fuit veri corpis. Quõ ꝯ põt pro
bari ex tali re incerta res certissima. Secũ
da rõ. quãdocũqꝫ ꝺs pbat aliqꝺ certuꝫ ex
aliquo falso: illa pbatio est fallax z sophi
stica. ꝫ xps pre pbat ex falso suã resurre
ctionẽ. ꝯ illa pbatio z ostensio fuit fallax.
qꝺ nõ est dicẽdũ. Cnrbicꝰ quicꝰ z i mor
te ab errore ad fidẽ cõuersus dixit. sumẽs
carnẽ suã vere illa resurget. z sic decessit i
fide. Cꝛdo eñ certificatiõis resur
rectiõis fuit talis. ꝙ primo apparuit mĩi:
vt dicit Sedulꝰ. z eui dentissime manife
statur. z expresse ponit brũs Ambro. li. ij.
de virginitate. Cuiꝰ rõ ẽ. qz ipa fuit q̃ sola
mr̃naliter passa secũ fuit. z spũaliter oia
q̃ ipe passus est: ipa etiã corde z aia patie
batur. Vñ Berñ. Sic matori gaudio seq̃
tur maior tristicia. z ecõuerso. sic maximũ
gaudiũ xpo hodie ꝙ post suã amarã pas
sionẽ pmo oñderet se sue mr̃i z aliꝭ electꝭ
Hoc etiã fuit maximũ gaudiũ virginis i
pñti tpe. Quapropter angeli ppter illud
gaudiũ admonẽt mariã z laudãt notabi
li cantico. non hũanitꝰ: ꝫ angelice inuẽto
z cõposito. s. Regina celi letare alla. z cẽ
Secundo appuit ioseph ab arimathia in
carcere quo iudei ipm incluserant die ve
neris in sero z ipm occidere ꝓponebãt: sz
ppter sabbatũ obmirrebãt qz nocte xpm
tradidit sepulture. Vñ dñ Joseph oraret
media nocte seu post mediã nocte suspẽsa
domus a quattuor angelis. vidit ieszꝫ in
fulgore lucis. z p̃ timore cadẽs in terrã ie
sus eũ leuauit. di. Noli timere ioseph: z vi
de qz ego sum. respiciẽs in eũ puauit eum
eẽ helyã. Rñdit ipse. Nõ sum helyas: ꝫ
ihesus cuiꝰ corpꝰ sepelisti. z educens eũ de
carcere ostio clauso duxit eũ in locũ sepul
ture: oñdẽs sibi syndonẽ z fascile i quo ca
put eiꝰ inuoluerat. z tũc cognitqꝫ iesꝰ erat
z adductꝰ in domũ suã in arimathiã ihs
disparuit. vt pz ex euangelio Nicodemi:
Tertio apparuit magdalene. lz marcꝰ di
cat xpm sibi pmo apparuisse. qꝺ intelligẽ
dum est de apparitõibꝰ diurnis. qz alie
due fuerunt nocturne. s. antediluculũ. post
ꝙ eñ Magdalena cũ alijs mulieribꝰ ad
monumẽtũ venit z rediret nũciauit disci
pulis qz vidit dñm. redijt iterũ cũ ioh̃e et
petro. Et istis tunc recedẽtibꝰ maria non
recedebat de monumẽto. ibi plorãs. z tũc
iterũ appuit sibi xps in specie ortulani.
Quarto appuit mulieribus alijs qz post
ꝙ magdalena viderat dñm statim iuit z
nũciauit mulieribꝰ alijs q̃ secum pmo ve
nerant ad monumẽtũ: z crediderũt omẽs
Et dũ oẽs sic irẽt nũciare discipulis i via
appuit eis xps. vt dic̃ Marc̃. di. Auete
Quinto apparuit petro. qz mulieres dixe
rũt discipulis se vidisse dñm suũ. surrexit
petrus solꝰ z rediit ad monumentũ. q̃ pri
us iuerat cũ ioh̃e. z tunc credit ꝙ sibi xps
appuerit. lz Lucas taceat horã. asserit tñ
appitionis die. Sexto appuit Jacobo mi
nori: q̃ feria sexta ꝺuouerat se nõ comestu
rũ donec xpm viuũ videret. Hãc appitio
nẽ nõ ponit euãgeliũ: ꝫ apl'us eã recitat. i
Cor. xv. z etiã ordinẽ. qz pmo dicit appa
ruisse petro. postea iacobo. Septimo ap
puit duobꝰ discipulis euntibꝰ in emaus.
sic̃ eras in euãgelio dicet. Octauo appuit
decẽ discipulis absente thoma cõsequent
apparuit. vt hꝝ in passionali.

Tertia ps in qua notat celebritas gaudiosa legationis ibi. Sz ite: dicite discipulis.

Notandum ꝙ sicut fuit progressus in prima temptatiõe mortis i mulierem: z a muliere in virũ. Sic in prima annunciatione vite gloriose fuit pgressus ab angelo i mulierẽ z a muliere i virũ sic collegiũ apostolicũ. Et vt celebritas ostẽdat. z cito eũtes z̃c. Dicite ꝯ discipulis eiꝰ. nõ amatoribꝰ mundi. z Petro. qꝺ dicit p̃cipaliter ppter p̃cipalitatẽ int̃ discipulos. tum qz euidentius cecidit timore passionis: vt prius resurgat p fidem et spem resurrectiõis. tum qz ne desperet de reconciliatione ppt̃ magnitudinẽ apostasie. qz surrexit a morte ad vitã. a limbo ad mũdũ. ab inferis ad supos. a sepulchro te nebroso ad lucẽ sempit̃nã. Et p̃ceder vos

ſcz corpaliter in galileā. ſ. localiť. ſic. ſ. pre
dixit eis ſuꝑ. Poſtꝙ ſurrexero p̄cedā vos
in galileam. ℣ Moraliť circa verba
thematis q̄riť an illa legatio reſurrectio-
nis ꝓueniēter fuerit facta mulieriḇ ⁊ cō-
miſſa ab angelo. Et videť ꝙ nō. diſt. xiij.
Mulier q̄uis docta ⁊ ſancta viros doce
re in ꝓuentu nō p̄ſumat. ex ꝓſilio carthā-
ginenſi q̄rto. Quia ſemel mulier docuit ⁊
mundū ſubuertit ꝑm apl̄m. In oppoſitū
Ite dicite diſcipulis eiḇ. Dico ꝙ decuit
Dn̄o qz vt mulier fuit nūcia delicti. Gen̄
iij. vbi tēptatio ſerpentꝭ trāſmiſit ad virū p̄
mulierē: ſic ⁊ fieret nuncia gaudij. Mā rō
nē tangit Chriſ. Secūdo ꝓpť honorē fe-
minei ſexus. Nā ſexus virilis decoratť in
xp̄o reſurgēdo. ß femineḇ in mulieriḇ nū
ciantiḇ. Niſi em̄ mulier nūciaſſet a porti
one debiti honoris in dn̄ica reſurrectione
excluſa fuiſſet. qō nō ꝓ uenieḇat diuīe iu-
ſticie q̄ nō acāpit p̄ſonas. Act. x. Tertio
hoc voluit dn̄s vt qō p̄ceſſerat i merito: p̄
cederet in p̄mio. ⁊ qm̄ mulieres plus ama
uerant. qz diſcapulť recedētibus nō recede
bāt. ß ꝓſtantiores fuerāt. qz eū ñ negabāt
minḇ peccaueranť. ⁊ qz viri non mulieres
eū occiderāt. Mulieres eiḇ morte plāge-
bant: ß viri ei illudebāt. iō dn̄s in legatio
ne reſurrectōis eas p̄tulerat viris. Ad au
toritatē ꝓriā dicit Ambro. ꝙ lz mulier nō
p̄mittať in eccl̄ia docere in publico: nō tñ
p̄hibeť a doctrina domeſtica. q̄ fit p fami
liarē allocutionē ⁊ p̄uatā exhortationem
Et hoc mō ꝓmiſſa ē mulieriḇ ō nūciatio
dn̄ice reſurrectiōis. ſ. vt apl̄is eaꝝ dome-
ſticis eā referrēt p̄uata ⁊ domeſtica allocu
tōe. reſeruata tñ apl̄is eiḇ reſurrectōis pu
blica p̄dicatiōe. Dixit ℊ angelḇ Ite dicite
diſcipulis eiḇ. In quibḇ verbis tria danť
documenta p q̄ xp̄m glorioſe reſurrexiſſe
hodie cū mulieriḇ p̄dicamḇ. ⁊ vidē cū di
ſcipulis meremur ſi ea monitiō e angelica
adimpleamḇ. ℬ Debemḇ igiť ꝓmo
ire viā virtutis mētis integritate. ibi. Ite
Dicere ℣bū ſaluť. ibi. Surrexit vere. Ad
hereē xp̄o ⁊ diſcipulis firmitate. ibi. dicite
diſcipulis. Dico ꝓmo ⁊c̄. Nā ꝑm Galie-
nū ⁊ alios medicos loq̄ntes de regimine
ſanitať. Cupiens eſſe ſanḇ pḇ cenā factā
ambulare q̄s dz. Quare pb̄s. ij. phiſi. dic̄
Poſt cenā ambulare eſt cā ſanitať Sic et
ſp̄ualiter q̄ ſanitatē aīe habere conať: refe
ctus cibo celeſti. ſ. corꝑe xp̄i. cena facta am
bulare debet in virtutiḇ q̄ eſt via ſolacio
ſa. floribḇ ornata: ⁊ oñi delectatiōe plena
Hec via eſt via recta: via dei in qua inuo-
cantes eū exaudit. Jere. xxix. Jbiť ⁊ ado-
rabitis me ⁊ exaudiā vos. Qui em̄ hodie
i medio vie virtutū ambulāt h̄ñtes corpḇ
xp̄i ſecū: nec ꝓpter ꝓſpera nec adūſa ōcli-
nant. ibunt directā viā ad eternā beatitu
dinē. vbi oīa q̄ deſiderant habebūt. Figu
rať. i. Reg. vi. vbi dr ꝙ philiſtini tollētes
duas vaccas q̄ lactabāt vitulos iunxerť
ad plauſtrū nouū ſuꝑ qō archa dn̄i poſi-
ta erat. vitulos ſcz eoꝝ domi recluſerūt: ⁊ ar
chā apud bethſames ducere decreuerunt.
Jbant ergo in directū vacce ꝑ viam q̄ du
cit bethſames. ⁊ itinere vno ꝓgebant: nec
ad ſiniſtrā declinabāt: nec ꝓpť vitulos q̄
domi remāſerant a cepto itinere deuiabāt
ß ſolum propter eos mugebāt. ⁊ plauſtrū
arche dn̄i recto itinere deferebant. Per
bethſames q̄ interpretať domus ſolis pa
triſū intelligo vbi ſol iuſticie. i. xp̄s regnat
Jſa. xix. Et iuitras ſolis vocať. Per vaccaſ
deuotas p̄ſonas q̄ iugo dn̄i ſunt ſuppoſi
te. ⁊ ad plauſtrū xp̄iane religionis corri-
gūs promiſſionū per manus ſacerdotum
⁊ miniſtroꝝ dei ſunt ligate. Per vitulos
eoꝝ delectationes carnis ⁊ vanitates mū
di aſſumo. q̄ vſq̄ adhuc enutrite hodie et
poſt ſeparari debēt ⁊ claudi ne reaſſumāť
Sup̄ has deuotas perſonas poſita ē ar-
cha dn̄i. i. corpus xp̄i. archa totius deitaq̄
qō reuerenter ſic charitate ⁊ gratia com-
binate ducere debent ꝑ viam virtutis vſ-
q̄ ad terminum vite ad domū ſolis iuſti-
cie. i. celum vel paradiſum. nec per recidi-
uum ad priora mala declinare ad dexterā
delectabiliū: nec ſiniſtram. ſ. nec excedere.
nec deficere nimium. Quia ꝑm p̄b̄m. extre
ma ſunt vicioſa. ß ſolū in medio vbi conſi
ſtit virtus ire. vt quilibet dicere poſſet cuz
p̄s. Pes meus ſtetit in directo. ℣ Sz
heu licet hodie multi pedē affectionis fixe
runt ad iter rectū. tñ cras pedē retrahūt: ⁊
poſt vanitates mugiūt. qō valde pericu-
loſum eſt. Uñ legiť ꝙ quidā poſt feſtum
paſce ⁊ ſumptionē corꝑis xp̄i laſciuijs et
ebrietatiḇ ſr relapſi quos deḇ ꝓtinḇ pu-
niuit: ⁊ ex ore eoꝝ fetidiſſimi ſangais flu-
uiḇ emanauit: ad q̄rū i teriora retrorſus il
los ſuffocabat. ſubito ēt tāta pluuia inun
dabat vt eoꝝ poſſeſſiōes cū oīḇ fructiḇ
⁊ ſegetiḇ penitus p̄irēt. vñ ēt exorti ſunt

draconeſ peſtiferi.q̄ hoies ad eoꝝ poſſeſ
ſiões nec ingredi nec egredi ſinebāt vſq̄
ad mortē. Sup q̄ vir duoꝝ exorauit. Cui
āgel⁹ dñi rñdit di. Queſo te ſi q̄s pdito
rie filiū impatoris ī fetidiſſimo ⁊ obſcuro
carcere ꝓcluderet quid ꝺ eo fieri deberet.
Rñdit vir dei. deberet dilaniari. Cui an
gel⁹. Et q̄d de illo q̄ archā corpis xp̄i in
luto fetidiſſimo corā hoib⁹ inuoluit. Cui
vir. vt hereticꝰ ⁊ ſacrileg⁹ ꝺz cremari. Et
angel⁹. nunq̄d tales ſūt ⁊ talia ꝓmiſerūt
p q̄b⁹ oras. q̄ in die paſphe ſacrm ūpſe
rūt: ⁊ poſtea ſe vanitatib⁹ ⁊ ebrietatibus
imiſcētes ꝺ ñm ſuū ſpreuerūt ⁊ reliq̄runt
¶ Dico ſecūdo ⁊c. Dignū nāq̄ eſt vt ei
honorē laudis impēdam⁹ q̄ gl̄ioſe triū
phādo hodie ē ab inferis ad nos reuerſ⁹
Eſt em̄ regula iuris. li. vi. ⁊. ff. e. l. ꝑm na
turā. Qui ſentit on⁹ ſentire ꝺz ⁊ ꝓmodū.
Uñ ⁊ romani victorib⁹ magnū honorē
pſallēdo ⁊ cātando fecerūt: q̄ hoſtib⁹ ſu
patis romā redierūt. Sic etiā. i. Re. xvij
legit de Dauid q̄ poſtq̄ Goliā q̄nq̄ la
pidib⁹ occidit ⁊ ppl'm ei⁹ vicit. reuerſus
mulieres in eius laudē cecinerunt ⁊ dixe
rūt. Saul pcuſſit mille ⁊ dauid decē mi
lia. Et Exo. xv. ꝺr q̄ qñ dñs libauit iſrl'
de manu egyptioruꝝ: ⁊ viderūt egyptios
ſup lit⁹ maris. rūc moyſes cecinit carmē
hoc ad laudē ⁊ honorē dñi di. Eantem⁹
dño. gl'ioſe em̄ magnificat⁹ eſt. equū ⁊ a
ſcenſorē ꝺ eiecit in mare. Quia fortitudo
mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ fact⁹ eſt mi in ſalu
tē ⁊c. Et maria ſoror moyſi ⁊ Aaron ſū
pſit tympanū in manu. egreſſeq̄ ſūt oēs
mulieres poſt eā cū tympanis ⁊ chorisq̄
bus p̄cinebat dicēs. Cāte⁹ dño gl'ioſe
Cū ꝫ hodie dñs ⁊ ſaluator nr̄ hoſtibus
nr̄is ſupat̄ ſurrexit. dicere ⁊ cātare debe
mus ad gl'iaꝫ ⁊ honorē de triūpho eius.
Surrexit xp̄s hodie hūano p ſolamine
p̄s. Bl'iam regni tui dicēt: ⁊ potentiam
tuā loquent̄. Ut notā facīt filijs hoim
potentiā tuā: ⁊ gl'iam magnificētie re
gni tui. ℟ Dico tertio q̄ debem⁹ xp̄o
cū diſcipl'is fidel'r ⁊ firmit̄ adherere: Jn
utile nāq̄ eſſz aliq̄ ꝺ magnū negociū in
choare: ⁊ anteq̄ pficiat̄ ab eo ceſſare Nō
ne q̄ caſtruꝫ vel domū cepit edificare: nec
vult cōſummare labores ⁊ expēſas amit
tit. Sic q̄ deo illo ſacro tpe ſeruiuit ieiu
nādo: orando: elemoſinas freq̄ntando: ⁊
hmōi. vt ſibi ſedem ⁊ locū in celo cōſtrue
ret ſup hoc cōfeſſus ⁊ cōicatus: nihil ſibi
pderit niſi in dei ſeruicio perſeuerauerit.
Unde Greg. in moral'. ⁊ recitat̄ de pen̄.
di. iij. Jn caſſum quippe bonū agit̄ ſi añ
vite terminū deſerat̄. q̄r ⁊ fruſtra velocit̄
currit q̄ puſq̄ ad metas pueniat ꝺ eficit.
Nulli dubiuꝫ quin plures deuote pſone
ſint habentes ꝓpoſitū de cetero firmiter
deo ſeruire ⁊ in eius ſeruicio vitā finire. ſ̄
dyabolus p ſuā aſtuciam tales impedit.
vnā p diuitias. aliā p delicias vel hono
res q̄ pauce ad fidē debitū pueniāt ℒ

Ꝺ oſtenditur in fabula Ouidij. li. x.
metha. in athalante cenei filia pulcerri
ma q̄ a reſponſo deoꝝ habuit q̄ vita ca
ritura eſſz ſi alicui nuberet. q̄ territa cōiu
giū fugiebat ⁊ ſiluas freq̄ntabat. vel̄ q̄r
velociſſima erat curſu ſtatuit vt q̄cūq̄ ip
ſam in ꝓingē habere vellet ꝓus cum ipa
curſu cōtenderet: ⁊ ſi eā poſſet ſupare ei⁹
cōnubio frueret̄. Si vo ſupatus ab ipa
exiſteret capite trūcaret̄. Cuꝫ igit̄ plures
ſub hac lege ei⁹ cōnubia petiſſent ⁊ victi
capita pdidiſſent affuit ypomenes the
ban⁹ iuuenis q̄ lege ꝓtent⁹ curſu cōten
dit cū virgine: ⁊ eius mot⁹ ſpecie ſperat
inſupabilē ſupare Virgo aūt audatie cō
patiens ſibi diſſuadebat cōiugiū: ypome
nes vo ad veneris fugit oraculū. ⁊ ei⁹ in
hoc negocio petit opem. Uen⁹ ꝫ miſerta
iuuenis tria ei poma largitur. ⁊ q̄lit̄ vte
retur eiſdē inſtruit. Ambo igitur curſum
ſimul arripiūt. ſ̄ cito poſt virgo p̄terit fa
tigatū. q̄ vinci metuens ꝑmū pomuꝫ ꝓie
cit in obloquiū. qꝺ admirās vgo ad po
mū diuertit de ſtadio. ⁊ ſic ſpaciū trāſeun
di ſibi dedit. Cū ꝫ hoc iaꝫ ter feciſſz ⁊ p
pter poma aurea acq̄rēda vgo de ſemita
dedeclinaſſet: pōduſq̄ pomoꝝ ipāꝫ non
modicū oneraſſet. iuuenis ꝑmo venit ad
terminū. ⁊ ſic optatū aſſecut⁹ eſt cōnubiū
Virgo illa eſt aīa ſiue deuota pſona mul
tis virtutibus ornata q̄ eſt velociſſima ē
multa ꝑmittēdo ⁊ in ꝓpoſito faciendi. q̄
hijs tpibus frequēter auiſata ne peccan
do dyabolo cōſentiat. alias vitā amittat
eternā. ¶ Dācergo ypomenes. i. dyabol⁹
ne iuxta ꝓpoſitū currat ⁊ t'minū vite eter
ne ꝓtingat nō ceſſat tēptatiōib⁹ pſeq̄. ⁊
ſpālit̄ illo tpe. vt. ſ. ipām p malos ꝓſenſ⁹
capiat: ⁊ pudicitiā ⁊ gr̄aꝫ ſibi tollat. Jpa
tī qñ mō p diſſenſuꝫ pcū fugit ⁊ talit̄ p
bona opa currit q̄ dyabolus ipāꝫ nō at

tingit.tūc ꝑculdubio tria poma aurea.i. tria mūdi dona.s.diuitias:delitias:ꝛ honores sibi solet offerre.ꝛ cum sic circa illa aīa solet vacare:necesse ꝫ a cursu bonorū operuꝫ cessare.ꝛ a termino vite eterne retardari.Sic ergo fit ꝙ mediāte isto triplici pomo.i.triplici mūdi dono:istaꝫ vel ꝑ auariciā q̄ꝛuꝫ ad diuitias.vel luxuriā q̄ꝛum ad delitias.seu ꝑ supbiā q̄ꝛuꝫ ad eminētias ꝓsequtur:ꝛ eidē ꝓuicia ꝓiungat ꝛ sic sua ꝛ̄ginitas spūal violat. Quare de dyabolo pōt dici illud ꝓuer.i. Pedes eiꝰ ad malū currūt ꝛ festināt vt effundāt sanguinē.Debet igit hō a cursu iusticie ꝛ cessare nec dyabolo ꝓsentire:ꝫ firmiter ꝛ fideliter vsq; ad terminū vite deo adhere re.qꝛ q̄ ponit ꝓncipiū suppleat vsq; in finē.de ꝓse.di.i.Nullꝰ epūs. Magis enim delinq̄t qui inceptā cām dimittit:q̄ qui nunq̄ ad causam venit.in auten.de litigio.colla.viij.Ne etiā impediat dꝫ caue re ab omnib⁹ ꝛ abstinere.i.Cor.ix.Sic currite vt cōprehēdatis.oīs em̄ qui in agone ꝓtendit ab omnib⁹ se abstinet.ꝛ illi quidē vt corruptibilē coronaꝫ accipiāt: nos autem incorruptam ꝛc̄.

Feria secūda pasche.Sermo.xlviij.

Uo ex discipulis ie

su ibant ipa die in castellum emaus.Lu.xxiiij. Aut or de causis dicit ꝙ virtꝰ vnita fortior ē seipa dispsa.Nā acies vnita.cūes cōcordes.ppls vnanimis.cūcta noscunt vincere ꝓicula ꝛ euadere.Sicut legim⁹ Judicū vlt.de filijs isrl.q̄ quotiēscūq; fuerīt vnanimes ꝛ ꝓgregati nūq̄ fuerūt ab inimicis supati:ꝫ dispsi ꝑierūt.Hoc etiā ꝑz in romanis.Et ió vegetius de re militari docet bellatores stare ꝓiunctos.ꝛ spāliter in acie.Sic spūalꝰ cuꝫ oīs sim⁹ ab vno p̄re natura docet nos h̄re vnionē.xxxiij. q.vlt.Hec imago.Nam oim vnū baptisma.vna fides.vnus pais corpꝰ xpi. vnū ꝑciū redēptōnis oim.vnuꝫ ꝑmiū.docent oīa nos vnanimes esse ꝛ ꝓcordare. Nec aliqs volēs xp̄m fructuose surrexisse dꝫ ꝑ pctm̄ se ab vnitate eccl̄ie separare.qꝛ vt dꝛ.xxiij.q.iiij.Ipa.Cōiuiū xpi est vnitas fideliū in vinculo pacis.Nec multitudinē ꝫ vnitatē dep̄cātiū audit deꝰ.xxiiij. q.i.Alienꝰ.Hec vnio ꝛ cōcordia ꝓponitur nobis in vobis thematiꝫ.in qb⁹ dꝛ ꝙ duo ex discipulis ꝛc̄. Querit an xp̄s hijs discipulis vt peregrinꝰ debuerit apparere:cum nulla fidē:ꝫ spem solā habuerīt de eius resurrectōne.Et videt ꝙ nō.qꝛ in illa forma debuit apparere q̄ magis fidē faceret de eiꝰ glificatōe ꝛ resurrectōe:ꝫ talis fuiſſꝫ corpꝰ glificatū et clarū.prꝫ igitur.In oppositū xp̄s debuit se ostēdere in eadē forma qua erat susceptibil.ij.de aīa.Oīne qđ recipitur:recipitur ꝫm naturā recipiētis ꝛ nō rei recepte.Cera em̄ recipit ꝫm formā sigilli.ꝛ celū visum ꝑ vitrū coloratū ꝑ modum vitri. Sꝫ hij discipuli erāt in fide pegrini:ꝛ sola spem habebāt dicentes.Nos aūt sperabam⁹ ꝙ resurgeret ꝛ redēptur⁹ essꝫ israel.ió nō manifeste debuit se oīndere in corpe glificato:ꝫ in specie pegrini. Dico ꝙ exquo mulieres ꝛ discipli diuersimodo fuerunt ad eius resurrectōemꝫ habebāt.sic xp̄us ꝫm ꝓditōemꝫ vniuscuiusq; appebat. Quibusdā em̄ videbat vere resurrexisse:exclusso oīi velamine dubietat. sicut virginibus gloriose ꝛ sctis aplis.ió vere ꝛ clare eis apparuit. Quibusdaꝫ vero q̄ eiꝰ resurrectōemꝫ dubitabāt ꝛ nō firmit credebāt.sic magdalena q̄ ex eo ꝙ nō duꝫ ad p̄rem ascēdit nō putabat eū patri esse equalē.ió i specie ortulani ei apparuit:vt cognosceret velle i ea verā fidem plantare:ꝛ oēm dubietatē eradicare.Quibusdā vero dubitantib⁹ putātes eum esse purū viatorē sub forma viatoris ꝛ pegrini foris apparuit.manifestās ꝑ suā resurrectiōemꝫ se esse ꝓp̄hēsorē.sicut hijs discipl̄is eūtib⁹ in emaus ꝛc̄.Quare Greg.dicit i omel.. In eadē specie eis foris appuit in q̄ apō eos intꝰ fuit.Et hijs dat doctrina ꝙ volentes xp̄m clare in esse glorificato in cel speculari.debēt hic firmiter sine dubietate oīa spectantia ad fidē firmiter credere.qꝛ q̄ in hijs dubitat infidelis est.extra de here.c.Dubiꝰ.nec vnq̄ xp̄m clare videbit.Ad primā rōem ꝑ hec dicta patet q̄d sit dicendū.Quātuꝫ nūc ad cōtinuatōemꝫ sciēdū ꝙ hystoria hodierni euangelij facta est in die resurrectōnis i tertia appitōe.Et qꝛ hodie rome statio ē ad sctū petrū.ió legit illud euāgeliū cū in eo fiat spālis mētio ō scto petro.Et ꝫm hoc tres sūt ptes euāgelij.In ꝑma notat discipl̄oꝝ charitatiua associatio.i principio. In secūda xp̄i pegrina appino.ibi.Tu

ſol⁹ pegrin⁹ es. ℑn tertia diſcipulo⁊ fru/ ctuoſa imitatio. ibi. ℳane nobiſcū dñe

℣Quantū ad primā ptez di cūt doc⁹. vnū illo⁊ diſcipulo⁊ fuiſſe cleo/ phā qué noīe etiā lucas exp̄mit. ℳiū⁊ vo lucā q̄ more ſcripto⁊ nomē ſuū nō exp̄mit ne videret⁹ ex eo ſeiactare. ℭaſtellū q̄ ibāt ō⁊ ℰmaus. alio noīe nicopol⁹. ⁊ fuit a hie/ rl̄m. lx. ſtadio⁊ ℊ ſtadiū ō⁊ a ſtādo. ⁊ ē viij ps miliaris p̄mēs. cxxv. paſſus. ℭt ℍer cules gigas legit⁹ vno anhelitu mīl cucur/ riſſe ⁊ ſteriſſe. ⁊ illud ſpaciū ō⁊ ſtadium ℴcto aūt ſtadia faciūt vnu⁊ miliare. ⁊ ſic lx. ſtadia ꝓpleta faciūt viij. miliaria ꝓpleta ⁊ octauū ſemiplenū. ℴ ℳoraliter notādū ſic videm⁹ q̄ oīa q̄ ſunt ī mundo nec̄itate mutari. ió ⁊ hō q̄ ō⁊ mior mund⁹ ꝓtinue mutat⁹. ℕā celū ⁊ oīa aſtra ⁊ elemē ta q̄ ſt⁹ ī cōtinuo motu. ⁊ ꝑm pb̄os ſi firma mentū ad vnū minutū q̄eſceret. ⁊ ſi nō mu taret⁹ tota mundi machina deſtrueret⁹ q̄re pb̄s ī de ſuba orb̄ dic̄. ℑ deſtrueret⁹ mo/ r⁹ deſtrueret⁹ mūd⁹. ℭū de ꝓſec̄. di. v. ℕe tales. ℳanē ī vno ſtatu nō eſt corꝑoꝝ natura. ꝟ ſp creſcē ⁊ decreſcere. q̄ttidie de corꝑe nr̄o recedūt aliq̄ pricule. ⁊ alie ſtatiz ſuccedūt. ff. de iudicijs. l. ꝓponebat⁹. ℭt ī aut⁹. de aliena. aut ꝑmu. eccl⁹iaſti. re. coll⁹. i. §. vt nunq̄d erit ſtabile int⁹ hoīes ⁊ īmobi le. vt nullā patiet⁹ imutationē cū omīs nr̄ ſtat⁹ ſub ꝑpetuo motu ꝓſiſtat. ℑz vtinaz ille mot⁹ ſp̄uāl⁹ vtilis eēt nob⁹ ⁊ pficuus ad eternā dulcedinē q̄ nō retrogd̄iēdo de via virtut⁹ adviā iiq̄tat⁹ declinarem⁹. ℭſt em̄ vt ō⁊. xx. q. ij. ca. ij. ℳecurſus nr̄ ꝑdiu⁹ ad voluptatē. ℙ ℑō ſi voluerimus in emaus qō iterp̄tat⁹ mr̄ dulcedis. ⁊ ſignifi cat bt̄itudinē p̄uenire oz q̄ ꝓcordit⁹ vani/ tate mūdi relicta ꝑcedam⁹ viā reetā iaz a nob⁹ inceptā ī emaus. qō fit q̄n ꝓſideram⁹ mūdi vanitatē ⁊ eā ꝓtēp̄nim⁹. ℙropriam nobilitatē ⁊ ſp̄ pficim⁹. ℑuinā bonitatē ⁊ ibi q̄eſcim⁹. ℳico p̄mo q̄ voles vēre ī emaus oz ꝓſiderare mūdi vanitatē ⁊ eam ꝓtēnere. q⁊ qō vanū eſt trāſitoriū ⁊ inſtabi/ le relinquēdū eſt. mundus aūt van⁹ ē. ⁊c̄. ℰcc⁹. i. ℳanitas vanitatū. ℭui⁹ vanitas ex tribus cognoſcit⁹ q̄ in ſe modicū eſt. q̄ inq̄etū eſt. ⁊ q̄ impedimentū felicitat⁹ eſt. ℙrimū ſic appet q⁊ creatura reſpectu dei modicū eſt. ℕā eternitas caret p̄ncipio et termio. ℴmē aūt tpale in nunc qō eſt mi nimū incipit ⁊ deſinit. ℑtē gaudiū mundi reſpectu felicitat⁹ eterne modicū eſt. ℍoc ei nullū pōt ſatiare. ℑn illo aūt totū eſt qō cor poteſt deſiderare. ℭed cur ea q̄ in mū do ſunt cuz pua ſint ⁊ modica mult⁹ appa rent tā magna q̄ volunt⁹ poti⁹ perdere in finitū bonū q̄ minimū obolū. ℳico q̄ p/ uū eſt: in eo aūt qō ꝑpe eſt oculo apparet magnū. tpalia aūt q̄buſdā ſunt trima cor di ⁊ diuina remora. ió hec appent pua ſed magna deuot⁹ hoīb⁹. ℭecūdo tranſitoria ſt⁹ vana. q⁊ inq̄eta ⁊ inq̄eratiua q̄ exb̄ ꝓti git q̄ ſt⁹ mutabilia q̄ cito cū icipiūt eē de ficē icipiūt ⁊ ad finē tendere. ℑ ertio ſt⁹ im pedimentū felicitat⁹ et⁹ ne q̄ in b̄ ꝓſiſtit ſ. vi dere deū ſine medio. amare ſine mō. poſſi dere ſine termino. ℭed ecce oīs creatura mediat cognitionē. dilectionē modificat. ⁊ defectū rei ad terminū ordinat. ℭed di/ ceret q̄s. nōne creatura eſt ſil⁹itudo ⁊ ima/ go deitat⁹. ⁊ ita nō ī pedit. ℟ mag⁹ ꝓmouet felicitatē. ℳico q̄ ꝓditio ſil⁹itudinis ⁊ ima/ ginis in hoc cōſiſtit vt referat⁹ ⁊ ordinetur ad imaginē imaginatā. ℭt iō eoīpo q̄ cre atura ab hoīe ad deū ñ refert⁹ cadit a ſua nobilitate ad vanitatē. ℴ ℭecundo volēs ire in emaus dz ꝓſiderare ſuā nobi/ litatē ⁊ ſp̄ in via dei ꝑficere: q⁊ imago eſt dei. ℑ ria em̄ ſunt in hoīe q̄b⁹ natura finē nō dedit. ad hoc vt hō ſp̄ in ordie ad deuz poſſit ꝑficere. ſ. liberras ſp̄ūs. feruoꝝ dile/ ctiōis. ⁊ amplitudo ītimitat⁹. ℙer libtatē em̄ ſp̄ūs ſui pōt hō ī om̄e qō creatū eſt. q⁊ ꝑm libertatē nō ſoli deo ſubeſt. ℙer feruo rē charitat⁹ pōt ſp̄ ꝑficere. qō em̄ eſſendo opat⁹. opando creſcit ⁊ auget⁹ ſp̄ ⁊ nunq̄ laſſat⁹. ℟ ſp̄ pt opari ⁊ ꝑficere. hoc aūt ē p ꝑriū charitat⁹. nūq̄ em̄ amor dei ē ocioſus ℟ opat⁹ magna ſi eſt. ℑtē p amplitudinem ītimitat⁹ pt hō ī ſe deū cape q̄ ē infinitus ℍec g̃ hō dz aduertere ⁊ ſp̄ ꝑficere. ℭed heu ſi ſic hō pt libertatē ſp̄ūs om̄e creatū tranſcendere charitatis feruore ſēp apud deū ꝑficere. ītimitat⁹ amplitudine deū in tra ſe cape. quō ſue obliuiſcat⁹ nobilitat⁹. q̄ irrōnabilit⁹ ad tranſitoria cōuertit⁹. ℑ erto volens ire in emaus debet⁹ ꝓſideratōnē ire ſuper diuinam bonitatē ⁊ ibi q̄eſcere. q⁊ emaus eſt ſcilicet magiſter dulcedinis ⁊ ciuitas iocunda ad quā p̄gimus. ℑbi ei finis ⁊ termin⁹ noſtre mutabilitatis eſt. ℑn hac nāq̄ ciuitate tria ſt⁹ q̄ debēt hōmi nē facere quieſcere. ſ. perfectio diuinitatis

q̄ in se cōtinet q̄cquid appetibile est: ⁊ iō mens deū vidēs nō pōt se a deo auertere Secūdo infinitas ⁊ imutabilitas ⁊ eternitas q̄ nihil qō in se est ex se cadē pmittit: Tertio natural' appetit⁹ nr̄e intimitat̄ respectu diuini eē q̄ facit mentē deo sp adherere. Dia em̄ ꝑm pb̄m appetūt eē diuinū. Sed reuera hec magna iocūda ⁊ saciatiua hō stolidior asino nō desiderat. ad ea festinat. ꝛ ꝓpt̄ pauca transitoria ⁊ falsa se retardat. Nā asin⁹ stolid⁹ cursum ad pre sepe accelerat ꝓpter paleas. hō aūt retardat currere ꝓpt̄ deceptorias mūdi delicias ad eternas epulas. Quare ps. bñ dicit Hō cū in honore eēt nō intellexit. cōpar⁹ est iumentis insipiētib⁹. Et bñ. qr sic iumenta multo labore laborāt ⁊ lassitudie eūdo romā: portādo onera ḡuia. trahēdo aurigas: ⁊ hmōi. nec aliq̄d mercedis nisi vilissimū pabulū hñt. Sic hoies oī āno laborant ieiunādo. eccl'ias freq̄ntādo. vigilando. qr tñ nō cōtinuāt ⁊ delectatiōib⁹ seimiscēt. inde nihil btitudinis merēt: ꝛ perdūt labores: ⁊ sola fallaci spe ꝛsolāt. Sapie. iij. Qui sapias ⁊ disciplinā abijcit infelix est ⁊ vacua est spes ei⁹ ℟ Est em̄ ō tali sic de q̄ dā studēte ꝓuitore mgri Alberti magni. de q̄ narrat̄ ꝙ mgro suo fuit mlt̄ū dilect⁹ ⁊ magna sollicitudie ab eo informat⁹ ⁊ nutrit⁹. Quim mgr̄ tādē eiusdē discipuli volēs ꝓbare fidē dixit. Eccl'ie me mlt̄a bona feci tibi vt nosti. Si nūc eēt deivolūtas vt in papā vel in magnū p̄latū eccl'sie te tua disciplina sublimaret ⁊ scīa: q̄d de me faceres. ℟ñdit discipul⁹ di. Mgr̄ reuerende vos nunq̄ dimittere. vob honorē illū resignare ⁊ sp vobis seruire. vel ad min⁹ facere vos dñz ⁊ mgr̄z curie mee Bñ int̄q̄t magr̄. ⁊ sic sil' eūtes ꝑ viā: magr̄ ꝑ artē magicā eq̄tes multos cū fistulis et tubis: auriga aurea iocūdātes ꝓcurauit appropinquātes. quos dū magr̄ quererz q̄ esset cā solēnitat̄ ⁊ letīcie: vel q̄ ꝓgerent Dicūt. eps ratisponēsis defunct⁹ ē ⁊ alter ad locū ei⁹ sublimat⁹ ⁊ elect⁹ noīe talis. et noīabāt discipulū mgr̄i. Et ait magr̄. O dñi discipulus meus ē qui glorioſe ⁊ honorifice suscipiētes in aurigā locauert. ⁊ cū magna solēnitate versus ratisponaz reduxerūt. Mag̃r alber⁹ per pedes eum ꝑ lutū requēs eū inuocauit di. O dñe ep̄e memēto mei. Ip̄e aūt ingrat⁹ oblit⁹ bñficioꝝ: sedens in spe magni honoris exoran tē magz ⁊ inuocantē nō audiuit. Et iō ꝓpter ingratitudinē dū sic̄ spe sederet: ꝛsolatiōis cessauit illusio: ⁊ iacuit i luto ꝛfusionis. Sic reuera hodie de mult̄ est. q̄ deo seruire fideliter ꝓmiserunt necvnq̄ ab eo se ꝑ petm̄ velle separe. ꝛ dū vna delusione hui⁹ mūdi ad aurigā honoris ꝛsolatiōis ⁊ hmōi locant̄. oblīti bñficioꝝ ꝓmissorū deū inuocantē nō exaudiūt: nec eū in luto i. in terra hūanitat̄ assumpte secū ꝓpt̄ nostrā saluteē aduertūt. monita ei⁹ despiciūt. ⁊ magna spe emēdatiōis ō anno in āno z in delicijs vehunt̄. ꝛ tandē dū semper spērāt vitā emēdare ⁊ nō faciūt. cessante ōlusione in morte spē pdūt ⁊ i luto pctōꝝ ꝛfusibilit̄ sedētes dānabunt̄. ꝓuer. Expectatio iustoꝝ letīcia: spes aūt impioꝝ pibit De spe em̄ incassum p̄sumit q̄ timere deū in suis opibus renuit. vt Bregoū. li. vi. moraliū dicit.

Secunda ps in qua notat

xp̄i pegrina apparitio. ibi. tu solus pegrinus es. ⁊c̄. Pro quo notādū ꝑm Nico. de lyra. ꝙ ly sol⁹ nō fuit exclusio aliorꝝ pegrinorꝝ cū multi valde pegrini ⁊ de diuīsis ptibus venissent in hierl'm ad diez festū pasce. vt hr̄ Job. xij. Sed notat exclusionē cognitiōis ab isto sic appente. s. noticia mortis ihesu. vt sit sensus. Cū multi pegrini his dieb⁹ venerūt in hierl'm mirū ē ꝙ tu solus int̄ alios pegrinos nescis ea q̄ sunt nota oīb⁹. S Moralit̄ est notandū sicut dicit̄ extra de sta. monacho. c. Recolentes. Dignū est vt qui sil'em cū aliꝫs vitā suscipiūt: similē sentiāt i legibus disciplinā. Cū ḡ vita nr̄a sit sil'is pegrinationi in qua etiā dñs noster vt pegrinus apparuit. vt dr̄ in glo. sup verbo pegriationis. xxxij. q. iij. §. his. Et ps. Aduena sum ego et pegrin⁹: sicut oēs patres mei: dignū est vt etiā ꝑm regulā ⁊ leges pegrinoꝝ viuam⁹. Et regula. O missis igitur aliꝫs hñt pegrini specialiter tres leges et conditiones ꝑm q̄s etiam nos viuere ōbemus. s. Societatē malā q̄tū possunt euitant. Sumpt⁹ et expensas diligenter cōputant. Terminū ad quē vadūt cogitant Primo nāq̄ pegrin⁹ inquantū pōt debz vitare ꝙersaz ⁊ malā societatē. cū summe piculosum sit pegrino cū tali societate ambulare. Quare catho vtilem doctrinā omnibus dat viatorib⁹ di. Cū bonis ambu

la.qꝛ ꝑm hermetē pbm. Mali socij sꝫ sic arbor ignea cuꝰ vnus ramus aliū ꝙburit qō experitur hodie ⁊ cras in multis. qui p malos socios trahuntur a diuino seruitio ⁊ deuotione ad lasciuiam. ad tabernas. ⁊ hmōi quibus nō est ꝙsentiēdū. ſ ꝓcul fugiendū. vñ Logmon pbs docuit filiū suū dicēs. Fili mi associa te illis quos diligit deꝰ ⁊ quibꝰ gratū ostendit vultū ⁊ associ aberis illis qui de moribꝰ bonoꝝ fuerint caput. Sed vere quasi oēs ꝓniores sūt seq̄ vicia maloꝝ ꝙ virtutes ⁊ mores bonorū. vnꝰ lasciuꝰ trufator facilꝰ mille trahe ret ad spectaculū. ꝙ mille ꝑdicatores conuerterent ꝑuū. Est em̄ natura imitatrix vicioꝝ. xx. q. ij. c. ij. Et iō cōparant̄ pagano cuidā regi. q̄ cū aliq̄liter instructꝰ fuisset i fide ⁊ baptisari debuisset. posito vno pede i fontē di. an ꝑ̄ suus ⁊ mr̄ sua essent in celo. aut in inferno. ⁊ responsum fuit. qꝛ nō baptisati essent in inferno. Itez q̄siuit vbi oēs alij ꝑdecessores essent: ⁊ hoc idem fuit rn̄sum. tūc ipe retrahēs pedem dixit. Potiꝰ volo eē cū multis meis ꝑdecessoribꝰ in inferno ꝙ cū paucis ignotꝭ in celo. Qui post triduū mortuꝰ dānatꝰ est. sepultus in inferno cū pribꝰ suis. Sic ꝓ certo plures sunt deteriores paganis vel iudeis q̄ timore seruili coacti ex cēsura ecclesiastica confessi sunt ⁊ correctiōe ⁊ informatōe sacerdotū. tū vnū pedē. i. ptē affectōis habuerūt in eccl'ia. ſ. ad tps bn̄faciēdi ⁊ tātū ꝓformitatē habuerūt xp̄ianoꝝ in moribꝰ affectū tn̄ foris habebant in foribꝰ. Mi le uiter a cōtione fideliū trahunt̄. ⁊ cū multitudine prauoꝝ dānabūtur. ℣ Secū do pegrinꝰ dꝫ quottidie expēsas cōputare ⁊ dies itinerationis. Sic quilibet nostrū dies suos ⁊ opa cōputare dꝫ q̄liter vixerit ⁊ hoc in corde pēsare. Quare Sen̄. li. iij. de ira. quottidie animꝰ nr̄ ad rōem reddē dū vocatur hic serotinꝰ nr̄ actꝰ vt ꝓsūmato die cū se ad nocturnā q̄tē dedisset iterrogaret aim̄ suū q̄d hodie male feciſti. cui vicio abstuliſti. qua pte melior es factus. Vñ Esdre. iiij. dr ꝙ angelus dn̄i Esdre ꝓposuit tres conditōnes. dī. pōdera i statera pond' ignis. mēsura venti flatum. reuoca diē q̄ preterijt. Per primū intelligit ꝙ in statera cordis hō pōderare dꝫ pōdꝰ ignis. i. amorē dei. an deū plꝰ ꝙ mūdū dilexerit. si minus pōdera bn̄ ꝙ tū te dilexit dn̄s excelsꝰ. q̄ ꝓpt̄ te passibilis ⁊ mortal' est factꝰ. cū eēt imortal'. ⁊ morte turpissima te redemit. p secundū mēsura flatū vēti. i. vitā tuā q̄ vento cōpar̄. Job: Memento qꝛ ventꝰ est vita mea. Mensura igitur vitā tuā breuissimā ⁊ miserabilē vt sic viuas sicut mori velis. qꝛ ꝑm Jero. Qui nō sic viuit sicut mori vult nō viuit sicut xp̄ianus. ℣ Tertiū reuoca diē q̄ ꝑteriit. i. singula momēta diez ⁊ noctiū reuolue i mēte q̄liter exposueris: an plus i seruitio dei. q̄ ꝙ diaboli. Et si ꝑspexeris plus expēdisse in supbia luxuria ⁊ voluptatibꝰ seculi. reuoca illa per dolorē cordis ⁊ amaritudinē fletus. Sicut rex Ezechias qui dixit Recogitabo tibi oēs ānos meos i amaritudie aie mee. Jsa. xxxviij. Putat nāq̄ fatuꝰ homo de mulc̄ gr̄uissimis mortalibus satisfacere vna die. vel vna salutatiōe angelica cū de leuissima supbia veteres cogꝭ scamꝰ punitos pena gr̄uissima. Nequaq̄. Vñ legit̄ Daniel. iiij. ꝙ Nabuchodonosor rex ditissimus victor multoꝝ regū ⁊ regnoꝝ. post vnū sermonē supbū dicēs. nōne illa est babilon ciuitas magna quam edificaui in potentia. Statim eadē hora fuit a regno eiectus ⁊ tam paup effectꝰ vt cū feris ⁊ bestijs eiꝰ esset habitatio. ⁊ fenū comederet sicut bos. Et postq̄ eiectus est capilli in silitudinē aquilaꝝ creuerūt ⁊ eiꝰ vngues q̄si auiū. ⁊ videbat̄ ei ꝙ bos essꝫ in anterioribus ⁊ posterioribꝰ leo. Jn rei aūt veritate illā mutationē nō est passus. ſ mentꝭ alienationē. ⁊ ablatꝰ est ei vsus ligue ad loquendū. ⁊ herba data est ei cibꝰ multi quoq̄ egrediebant̄ ⁊ videbāt eum solꝰ aūt daniel nō egrediebat̄. qꝛ toto corpe aliēatiōis ꝑ eo orabat. Sꝫ cū. xl. dies insaniā pateret̄. ꝑ alios q̄draginta dies ad cor hominis rediēs flebat ⁊ supplicabat deo tn̄ ꝙ ex intimis fletibꝰ oculi eiꝰ vt caro effecti sunt. ⁊ itez alios. xl. dies reuertebat̄ in insaniā donec octo mēses cōplerentur. post quos reuocat̄ nō tn̄ regnauit. sed statuti sunt ꝑ eo septē iudices ⁊ vsq̄ in finē septē annoꝝ pniam egit. panē ⁊ carnes nō comedit ⁊ nō bibit vinū. leguminibꝰ vtebat̄ ⁊ herbis iuxta consiliū Danielis. Et tunc itez regnauit. Et post scripsit epistolā oī regno suo in q̄ ꝑdicauit mirabilia q̄ fecerat apud eū dn̄s excelsus. Jn hac hystoria deꝰ vult figurare ꝙ ꝙtūcūq̄ q̄s sit diues in virtutibꝰ. magnus in vita potēs ꝫ vicia. altꝰ in bonitate. ⁊ si hr̄et mltra

regna in celo si peccat mortaliter statī oīa pdit ⁊ ejcitur ab omīb⁹ angelis ⁊ bonis hoībus vt nō sit particeps eo⁊ bonorum nec hic nec ī celo. ⁊ fit adeo paup vt bestia vel bos ⁊ auis fiat. q⁊ sicut ille p̄ omnes labores suos quos habent laborando: eundo romā. portādo onera. trahēdo curr⁹ fame ⁊ penuria. stimulatiōe ⁊ pressura: captiuitate: ⁊ clausura nihil merentur p̄miū ī celo. Sic nec ille q̄ est in mortali labor⁹ suis aliquid meretur. imo totus mundus videndo talem in tanta paupertate ⁊ miseria mirari posset. ⁊ eius misereri tā diuitem ⁊ glorioſum depauperatum. ⁊ subito immutatum de bono in malum. Quid ergo faciendum est tali: faciat certe sicut Nabuchodonosor. ⁊ leuet oculos suos. ſ. interiores ⁊ reuocet ad memoriam: q̄d p̄dederit: q̄ periculose tempus suum expēderit. Sic vere videre poterit quale regnum et quantuz: quales diuitias ⁊ honores ⁊ delicias: qualium societatez precipuā perdidit. ⁊ tunc ꝟ oīa reuocādo ⁊ cogitādo gratiam infinitam. habet materiam de preteritis amarissime deplorandi ⁊ decetero cauendi. Si enim ille tm̄ fleuit q̄ terrenū regnum perdidit ⁊ oculi eius ⁊c̄. ⁊ tādiu p̄ vno mortali: multo dignius peccator ⁊ diutius dolere debet ⁊ flere q̄ regnum celeste amisit. Quare Ysayas āmonet peccatores dicens. Ysa. xxxij. Plangite sup regione desiderabili. O deus quid perdidimus per peccatum di. Chryso. Si omnes habitatores terre extollant vocem suam ⁊ lapides ⁊ ligna ⁊ arbores ⁊ bestie ⁊ volatilia ⁊ pisces. ⁊ vt simul dicā totus mundus vocem suam extollat ad lamentandū nos q̄ ab illis bonis excidimus. nihil dignum lamentabūtur. hec reuoca ad mēoriam ⁊ caue ne iterum cadas. ✠ Tertio peregimus quottidie de termino cogitat. vt ad terminū p̄ueniat. oīa mala inmeris tollerat nec labores recusat. Sic etiaz quottidie de termino beatitudinis recogitare debemus q̄ tuz bonū sit. q̄ta delectatio. q̄ta iocūditas ⁊ quies. q̄ tm̄ sine labore ptingere non valem⁹. Greg. Ad magn̄ p̄mia p̄uenire nō p̄ot nisi p magnos labores. Assimilant nāq; status beatitudini arbori amenissime vtricis ⁊ spinis circūdate. cui⁹ stipites rosis ⁊ suauissimis floribus sunt ornare. in cui⁹ cacumine puella speciosissima residet cuius aspectus pre cūctis clarior ⁊ delectabilis ⁊ amabilis odor vestimentoz sup omnia genera musicoz cātus auium audiunt. Hanc arborem q̄dā p̄siderans ⁊ glorioſissimā puellaz intuēs in amorem eius exarsit puelle. q̄ nec spinaz punctiōes. nec vrticaz adustiōes curauit. ⁊ sic per spinas ⁊ vrticas. de vrticis ad frondes: de frondib⁹ ad flores. de floribus ad fructuz ⁊ ad amantissime virginis amplexus p̄uenit ⁊ se inseparabilit̄ copulauit. Ad ppositum. hec puella diuinitatem cū oī decore suauitate: ⁊ delectatiōe plenā denotat. in qua est tota merces nostra. circa quā est cantus angelicus dulcior omni melodia. Hec em̄ est circūdata spinis magnis laboribus ⁊ ameris virtutū sine quibus nemo diuinitate attingit. sed dū p spinas pungitiuas magnaz virtutum appropinquamus. statim assuefactō ne grauitas laboris mitigat̄ ⁊ lesioni vr̄tice cōparat̄. Sed tandē p exercitiū labor virtutum in flores odoriferos ī. magnam delectationē ⁊ p̄solationē pmutat̄. ⁊ ī his beatitudo acq̄rit̄. Sed tria hoīm genera hanc beatitudinē cōsiderant ⁊ appetunt possidere. Primi beatitudinē eternā possidere affectant. cogitantes aūt semite ꝟtutū labore impossibilē ⁊ difficilē aggressuz virtutes relinquūt: ⁊ beatitudinem nō habebunt. Tales oīno sunt desperati. Alij incipiūt tollerare labores ad tp̄s. ieiunando. vigilando: ⁊ caste viuendo. Sed dum harū amaritudinē ⁊ punctiōem sentiūt ⁊ delectatiōes carnis: ⁊ vanitates mundi p̄ ꝟriū aduertūt. a beatitudine dorsa ꝟtūt. Et hoz est magn⁹ numer⁹ xp̄ianoz. qui isto sacro tpe opibus deuotionis beatitudinē nitebant̄ rape. ⁊ breuissimo tpe gratis oblatū dedignant̄ habere. Vñ Sen. epl'a. li. Turpe é cedere homini luctari cū officio q̄ semel recepisti. non est vir fortis ac strēnuus q̄ laborez fugit nisi crescat illi anim⁹. ipa rerū difficultate. Tertij sunt qui amore xp̄i ad virtutes accedūt. ⁊ licet p̄mo difficultas grauet: nō tm̄ retrocedūt. sed feruēciores facti maiora aggrediūtur ⁊ tādem per assuefactionem nullū laborē nec difficultatem. ⁊ omnem dulcorem acq̄runt ⁊ suauitatem quibus ad illam dulcissimam visionē ⁊ iocunditatē attingunt diuine gl'ie. Ygit̄ ꝟm Jero. in q̄dā epistola. Null⁹ labor dur⁹. nullū tp̄s lōgum videri debet quo gl'ia eternitatis acquiritur

Tertia pars in qua notaꝫ discipulorū fructuosa imitatio ibi. Mane nobiscū. Moraliter est notādū. qꝫ vt videmus dñs castri isto tpe ad cōmorandū magis sollicitaꝫ a subditis dū castrū ab hostib⁹ piculosi⁹ impugnaꝫ. cui⁹ rō est. qꝛ deficiente influētia cause pticularis ad resistendū necessario inuocatur influentia vniuersalis ꝛ auxiliū cause superioris. prima em̄ causa plus influit qꝫ secundaria. Autor de causis. Ubi em̄ principium deest nihil superedificari pōt. i. q. i. Cū paulus. Quia & isto sacro tpe ad archā nostri cordis thesaurū dīnici corpis quasi ad castrū magnū custodiendū reposuimus: raptor aiaꝝ: hostis generis humani. crudelius castrū cordis variis nititur machinatōib⁹ impugnare vt thesauruꝫ rapiat ꝛ spoliū diuidat. Cū ergo non sumus sufficientes a nobis castrū ptegere ꝛ thesaurū recōditū reseruare sine auxilio causis superioris. s. dei. cui⁹ nomē quicūqꝫ inuocauerit saluꝰ erit Joel. ij. ꝛ ō. pe. di. iij. Adhuc instāt Innocem⁹ p adiutorio deū di. Mane nobiscum dñe. Un C. de veteri iure enucleādo. l. i. Y Omnem spem nr̄am ad solā referre debem⁹ summe trinitatis ꝓuidentiā. a qua mundi elementa ꝛ eoꝝ dispositio ꝓcesserūt sine qua nō est armis vel ingenio ꝓfidēdū Ipe nanqꝫ manens nobiscuꝫ dat animē Contra demonia vigorez inuertibilem. Cōtra trāsitoria vigorē immarcessibilez. Cōtra carnalia dulcorē inexcessibilem. Presentia nanqꝫ dīni aīa vigoratur ꝛ firmatur intantū qꝫ nulla violentia nec deceptiōe diabolica pōt euerti. Nam ex influxu diuini luminis deiformis effecta ꝛ in ipam chorruscantē radiuꝫ trāsformata in immobili diuino bono etiā immobilis p adhesionem efficit. Est em̄ naturale exēplū. qꝫ qñ aliquid transformaꝫ in aliō accipiat ꝓprietates ꝛ conditiōes illius nature in quam trāsformatur. sicut ptz in ligno qō in ignem trāsformaꝫ qō grauitate ꝛ frigiditate ac etiā humiditate deposita. accipiat leuitatē siccitatē ꝛ caliditatē ipius ignis. Sic mēs deuota cū in lumē theartici transformaꝫ. pditōez fluxibilitatē inclinatōis ad malū. ꝛ pōt adeo se iungere in bono diuino qꝫ p feruētem affectū firmaꝫ ꝛ vigoraꝫ vt quodāmō immobilis efficiaꝫ. Juxta illō Eccli. xv. Firmabitur in illo ꝛ nō flectet. Z Deha cim mobilitate anime siue mētis scribitur in ps. Qui cōfidunt in dño sicut mons syō nō cōmouebitur in eternū qui habitat in hierlm. In q̄bus vbis soleniter rndet ꝓ pheta q̄druplici tacite q̄stioni. Prio nā qꝫ posset q̄ri. qui sunt illi spūs q̄ ad istaz imobilitatē puenīūt. Secundo vbi talis imobilitas ꝓferaꝫ. Tertio qñ detꝫ. Quarto quē fructū aīa ex illa imobilitate ꝓsequitur. Ad ꝓmū rndet cū ꝓmittit q̄ cōfidunt in dño. nā illi soli ad hāc imobilitatē pertingunt q̄ oēm spē suā in solo deo ponūt oīa creata ꝛ trāsitoria ꝓpt ipz velut stercora reputātes. Ad secūdā rndet cū subdit. sic mons syon. Nā illa mobilitas nō datur nisi in monte syon. i. altitudine cōtēplatōis diuine p quā aīa rapiꝫ in abyssum diuine lucis. ꝛ i ipo diuino bono immobiliꝫ reddiꝫ. qꝛ vnū cū ipo efficiꝫ. Qui em̄ adheret deo vnus spūs ē cū eo. vt dic apls ad Cor. Hāc vnitatē petebat xps Joh. xvij. Rogo inqt te pr̄ vt sint vnuz i nob sic ego ꝛ tu vnū sum⁹. Ad tertiā rndet cū annectit. Qui habitat in hierlm. Nā tūc ꝓmo mēs deuota immobilitatē cōsequiꝫ cū incipit eē ciuis celestis hirlm. b est cū oēs mor⁹ aie in pfecta pace ꝛ q̄ete possidet. ita qꝫ null⁹ mor⁹ inordinat⁹ erū pat in ipa ꝫ dictamē ꝛ iudiciū rōis. Qō optime figuratū ē in salomone q̄ nō primo scdo vl tertio āno regni sui icepit edificare tēplū diuie maiestati: ꝫ i q̄rto āno. Ex quo daꝫ intelligi qꝫ prio oportet hominē vincere oēm carnis petulātiā ꝛ oīm virtū inferioꝝ repugnātiā. ꝛ oēm mundi vanitatē ꝛ gl'az. ꝛ tūc demū poterit i mēte deuota in bonū diuinū p feruēs desideriū trāsformata: spūaliter tēplū diuie pfitie virtutū serie fabricari ꝛ ꝫ signāter innuit Jobes in apoc. ij. cū dicit. Qui vicerit faciā illū colūnā in tēplo dei mei. hoc ē mentē eius imobil'r figā in bono diuino ꝛ foras nō egrediet ampli⁹. Talis mēs nunqꝫ retrahiꝫ a suauitate diuina. vt i rebus trāsitorijs terrenū aliqō cōcupiscat. ꝫ clamat iugiꝫ cū ꝓpha. Mihi adherere deo bonū ē ponere i dño deo spē meā: Ad q̄rtā rndet cū interponit nō ꝓmouebit eternū. in quo innuit qꝫ istū fructum aīa ex illa imobilitate cōsequit qꝫ mens ipa ex dl'core diuie suauitat adeo i bono

diuino firmat q̄ nūq̄ ab eo pōt diuelli nec p aliquā deceptōez diaboli ad aliqđ trāsitoriū delectabiliʒ inclinari. Quia sic dic̄ Ber. Respectu illi⁹ dulcedis ois alie na iocūditas merōz amaꝛ est oīe dulce. ⁊ oīe pulcrū fedū. ⁊ oīe qđ trāsitorie delectat molestū. Vñ tal⁹ mēs bñ pōt dicere cū apl̄o. Mihi mūd⁹ crucifix⁹ é ⁊ ego mūdo. A Secūdo dñs manēs in aia dat ei virorē imarcessibilē. qđ ptz. Nā ex suauitate diuie pñtie tant⁹ feruoꝛ desiderij ⁊ ardoꝛ pficiēdi mēti deuote inmascit q̄ spretis oīb⁹ trāsitorijs nullū op⁹ virtuosum est adeo graue ⁊ asperū qđ ñ leue ⁊ dulce reputet ex nimio feruoꝛe diuini amoris. Quia ꝟm Aug. Omia dura ⁊ aspera leuia. ⁊ q̄si nulla facit amoꝛ diuinus. Cui⁹ exemplū habet in multis sctis q̄ pot⁹ mori elegerūt ppt̄ xp̄m q̄ viuere in gloria sine xp̄o. Ex feruoꝛe nāq̄ charitat̄ nulla genera tormētoꝝ grauia putauerūt: ñ vt dulcia acceperūt. Quare beatus Laurētius insultās dicebat cesari. Discе miser ⁊tutē dñi mei ihu xp̄i. q̄ carbones tui nō ardoꝛē: ñ refrigeriū ñ pstāt Nec mirū si talis mēs in cōtinuo ⁊tuꝝ virore pmaneat. cū sit tā q̄ arboꝛ plātata secus decursus aquaꝝ ⁊ fluēta celestium grāruꝝ ppt̄ qđ apte ppbat in ps. Mentē deuotā p̄dictū fluxū pticipātē ꝯpat arbori plātate sec⁹ decurs⁹ aq̄ q̄ sp viret ⁊ fructificat i opib⁹ ⁊tuosis ⁊ foliū ei⁹ nō ꝺfluet nec marcescit. Arboꝛ illa é volūtas ⁊ feruēs pficiēdi desideriū. donis celesti⁹ irrigatū ⁊ fecūdatū. q̄ sp̄ī virore pdurat. q̄ i grā sp̄ pficere desiderat. Cui⁹ etiam foliū nō defluit. q̄ sp̄ī decore ⁊ ⁊tutē virore pſistit. ⁊ oīa ⁊tutū opa ꝟm formā ⁊ mēsurā recte rōnis ordinat ⁊ disponit. Foliū etiā illi⁹ arboris nō marcescit ⁊ sine tedio ⁊ desidia opa sua elicit. ⁊ ideo in ꝯtinuo virore pficiēdi subsistit B Tertio dñs manēs in aia dat ꝺ carnalia dulcorē inexcessibilē. Cū em̄ spūs in lumine theatrico primā ⁊itatē vt é viatori possibile sēsit limpida ꝯtēplatōe. tūc dulcore i explicabili pestuās. desideriū ei⁹ dilatat ad sūmū boni amplexū. spūalia brachia extēdēdo ⁊ dulcedinē diuie pñtie suauissime degustādo. Hemīa aūt brachia pñt dici vigoꝛ intellect⁹. ⁊ ardoꝛ affect⁹. q̄b⁹ aia dilectū dulciť astrigit. q̄ solū p act⁹ illarū potētiaꝝ boni diuini capax ⁊ parti ceps eē pt. Tūc veraciť dicere poterit cū spōsa. Cāti. iij. Tenui eū nec dimittā donec introducā eū in domū mr̄is mee ⁊ in cubiculū genitricis mee. Domū p̄r̄is spōsa vocat vbertatē ⁊ affluētiā diuīe pñtie a q̄ ois satietas ⁊ gr̄e fecūditas in aias deriuat. Uerū q̄ diuīa eēntia mētē nō ꝺcerat put apphēdit sub rōe boni generaliť. ſz solū sub rōe obiecti beatifici. Ꝟō ad ꝟb̄ insinuādū. aia nō solū appetit introduci in domū mr̄is mee: ſ̄ i cubiculū genitricis. q̄ nihil aliud é q̄ ipa diuīa eēntia sub rōe obiecti beatifici. ⁊ vt exēplar ⁊ ydea rōal⁹ creature. q̄ vt sic ꝟz mētē totalē p prie ꝺcerare. Ad hūc dulcoroſū amplexū apl̄s aspirabat cū dicebat. Sequoꝝ aūt si quō apphēdā a quo ⁊ cōprehens⁹ suz. C

Sz circa illa ⁊ba spōse. Tenui eū ⁊c̄. q̄rit Gūlbert⁹ super cantica di. Quādiu aia in hac vita est mutabilis est naturaliʒ ita q̄ a suo cognoscere ⁊ a suo velle pōt se cōuertere ad qđcūq̄ sibi cōueniēs placens. ⁊ est ita mutabilis q̄ nō ꝟz securitatē cōtinue pmanēdi in gr̄a. ⁊ quō pōt tūc ita audaciť ⁊ ita secure dicere. Tenui eū ⁊c̄. Rñdet Gūlbert⁹ di. Uerū est q̄ diu aia est in hac vita. nō est in tuto posita. nec pōt eē secura. Vñ q̄ñ dic̄ q̄ nūq̄ velit dimittere ihm: tm̄ est dictū Omēs tui diū meū ⁊ oēm sollicitudinē meā ad ꝟb̄ cōuertaꝝ q̄ ihesus ita penes me maneat: q̄ ipe a me ⁊ ego ab ipo nunq̄ recedam ⁊c̄. Secūdo q̄rit circa illa ⁊ba Pauli. Sequoꝝ ⁊c̄. Cū em̄ paul⁹ fuerit ꝯprehēs⁹ totaliť ꝟm oēm moduꝝ quo cognoscibilis erat. talis autē modus cōprehēsionis respectu diuine nature nō cōpetit creature Quomō ergo dicit cōprehēdā eū a quo ⁊ comprehensus sum. Et alibi dicit. Tūc cognoscā sicut ⁊ cognitus sū. Ad qđ dicendū q̄ hec similitudo attēdit nō q̄ntū ad efficatiā comp̄hensionis. q̄ talis impossibilis est creature: vt ptz Job. i. Deū nemo vidit unq̄: ſ̄ solū attenditur q̄ntuꝝ ad immediationē cognitōnis. De qua. i. Job. iij. Scim⁹ aūt cuꝝ apparuerit simles ei erim⁹. q̄ videbim⁹ euꝝ sicuti est. Et in ps. Et in lumine tuo videbim⁹ lumen. ꝟb̄ est teip̄m q̄ est lumen diuinū subsistēs. vt dicit Aug. Nā sicut lumē diuinū seipsuꝝ ⁊ omīa alia in seipo ⁊ p seip̄m cōprehendit. ita ipsum verbum eternuꝝ. ⁊ oīa alia in ipo ⁊ p ip̄m cōprehendent ⁊c̄.

Sermo XLIX

Feria tertia post pasce. Ser. xlix.

Tetit ihesus i medio discipulor suor. t dixit eis. pax vob. Lu. ij. D Scōz naturales ad verā cognitionē facti alicuius tria requnt. s. visus: tactus: t auditus. Primo rē vidēdo magnā suscipim⁹ dāz vni⁹ ab altero. qō dr in ō sensu t sensato. Visus multas rerū drias nob demōstrat Nam qō auris nō pōt audire. nec man⁹ tangere oculus certificat Jdeo testimonium visus admittit: qō nō fit ō solo tactu vel auditu. ex de testa. t attesta. Tā i lris: Sed visus etiā qnqz decipit. necesse est vt etiā tactū factū notificet. sicut bacul⁹ in aqua currēte videt fract⁹. q tn p tactū p/bat rect⁹. Cōtingit etiā qnqz visum pariter t tactū decipi qō solū p auditū certificat. sic Ben. xxvij. dr de ysaac q p filium suū Jacob decept⁹ fuit tāgēdo t vidēdo. nō decipiebat audiēdo di. Vox qdez vox Jacob. ħ man⁹ sunt Esau. Ad ppositum Xps volēs suā resurrectionē certificare t se resurrexisse oīndere t pbare. his tribus sensib⁹ voluit sentiri t expiri. vt ḡ eū perfecte viderēt: stetit in medio discipulor. et p visu non deciperent voluit etiā tactu palpari di. palpate. Et vt etiā voce audītū eor certificaret loqtur eis di. hec sūt verba. Dicit ergo verbū thematē. Q Queritur an argumenta facta p⁹ xpi resurrectionē fuerint efficatia ad resurrectōis pbationē. Rndet Rich. iij. sup sent. di. xxi. q sic. qr ex quo ois nra cognitio. i. posterior oritr a sensu. xps ḡ volēs pbabilit ostendere suā resurrectionē sensibilit: visu: auditu: t tactu. eā manifestauit. qr pbendo se palpabilē pbauit se verū corp⁹ habere cū nihil possit palpari nisi corp⁹. Vñ dixit discipulis putantib⁹ spm videre: palpate t videte. qr spūs carnē t ossa nō hz sic me videtis habere. Hz demōstrando cycatrices pbauit se idē corp⁹ nūero hr eq ō ante habuit. qr postq thomas cycatrices vidit t tetigit statim credidit ei⁹ deitatē t hūanitatē. di. Dns me⁹ t de⁹ me⁹. Hz comedēdo pbauit se viuere cōtra mortua q cibū nō capiūt: ħ clausis ianuis intrādo pbauit illud corp⁹ hre dotē subtilitatis t per ons eē glorificatū. Sic ḡ pz p illa sensibilia argumēta q xps vere resurrexit. Sed qris cur delet alīs vulneri⁹: cycatrices qnqz vulnes sibi reseruauit in corpe glīficato. Dico ppter tria. Primo vt resurgendo his suā resurrectionē certificaret vt dictū est. Secundo vt sic confixus vultui pr̄no appareret t p nobis interpellaret. vñ Bernar. Secur accessum habes oh̄ō ad deū pr̄em. vbi mr̄ ante filiū. t filius ante patrē. Mater oīndit filio pect⁹ t ubera. filius oīndit patri latus t vulnera. Nulla ḡ poterit esse repulsa vbi tot sunt charitatis insignia. Tertio vt in iudicio oībus monstraret in qbus electi magnā habebūt cōsolationē. reprobi vero cōfusionē videdo eū in quē transfixerūt. Apoca. i. Videbit eū ois oculus. ħ quō fuit corp⁹ xpi palpabile cū ßm pbm necesse sit oē palpabile esse corruptibile. Alexander de hales. dic. q corpus glorificatū de sui natura hz posse palpari si vult. t si nō vult nō palpat nec sentit. t hoc oīndit beat⁹ Greg. xiij moraliū sup illud Job. Rursum circūdabor pelle mea. cōtra Eutychiū ꝓstantinopolitanū ep̄m. Sed quō comedit non indigēs cibo vel potu ppter glorificationē. Rnde tur q in susceptiōe cibi quattuor sunt. scz masticatio. decoctio. digestio. t in comedē tem p parte uersio. Quantū ḡ ad duo p ma xps comedit. ħ nō quo ad duo vltima Sed qd fiebat de illo cibo. Augusti. in li. lxxxiij. questionū q in naturam spūalem cōuersus est. s. in vapore resolutus. sic aq resoluitur p solis radiū ßm Alexā. In pnti euāgelio notātur tres pres pncipales. In pma statio resurgētis certificatia in pncipio. In secūda increpatio docētis cōfortatiua. ibi. qd turbati. In tria informatio sciēd sanatia. ibi. qm̄ sic scriptū ē. ħ

Quātū ad primā ptez morat⁹ est sciendū ßm pbm. ij. ethi. Mediū in oib⁹ est laudabile. nā virt⁹ consistit in medio t extrema sunt uiciosa. Xps ergo dei filius media psona inter patrē t spiritūsanctū. s. mediator dei t hoīs. xi. q. iij. qd ergo. volēs in oib⁹ tenere mediū nat⁹ est dū mediū silentiū tenerent oīa. t nox ī suo cursu mediū iter pageret. s. media nocte iacuit in medio duū aīaliū: sedit in medio doctor. di. xxxvi. §. ecce. Crucifix⁹ est in medio terre. pependit in medio latronū spm̄ p̄ri tradidit i meridie. surrexit media nocte. apparuit i medio discipulor. Quare hoc. vt oīnderet se mediu⁊ esse virtut. t

inter boies ⁊ ꝓter boies. Ministratorē diligentē. Liberatorē cōpatientē. Doctorē prudentē. De primo Lu. xxiij. Ego in medio vestri sum sic ꝙ ministrat. Nā cor nobilissimū membrū directiuū ⁊ ꝓseruatiuū hūane vite in medio bois ponit. vt medi antib⁹ venis eo meli⁹ singulis membris efficaciam ⁊ vigorē tribuat. Sol rex planetaꝝ in medio situat vt planetas illumi net. Rex vel dux populi in medio patrie vel exercitu locat vt subditos meli⁹ regat ⁊ ipis iusticiā ministret. Sic saluator noster rex regū ⁊ dns dnantiū in quo oēs thesauri sapiēcie ⁊ sciēcie sunt abscōditi. ꝙ celoꝝ ꝓtinet thronos. ꝙ est candor lucis eterne. ⁊ vita aīe. voluit stare in medio discipuloꝝ vt noscerē equalis oibus. in ministracione ministrando vt medicus egrotis. vt redemptor venditis. vt dns famul⁹ vt pater filius. vt deus hoib⁹. vt sanctus peccatoribus. vt diues paupib⁹. ⁊ vt nobilis vilib⁹. ℭ Attēdam⁹ igit miseriam ⁊ vilitatē nostrā vt eo magꝭ ⁊ clarius ministratoris cognoscam⁹ diligētiā ⁊ pietatē. Nectrat nāqꝫ Bern. de ꝓsideratione li. ij. Vilitatē nr̄am di. Homo nat⁹ ō mulliere breui viuens tpe replet multis miseriis tpis corpis: mētis. Homo de humo. limo⁹ de limo. terra viuēs in terrā rediēs. nat⁹ ad laborē. non ad honorē. de mulier. i. cū reatu. breui viuēs tpe. i. cum metu. repletur multis miseriis. tpis. corpis mētis ⁊ pectoris miseriis. si vigilas. si requiescas quocunqꝫ te vertas. nam in sordib⁹ es generatus. in tenebris format⁹. in laboribus educat⁹. Quid ꝙ superbis vilis anis ⁊ puluis. cui⁹ cōcept⁹ culpa. nasci miseria. viuere pena. mori angustia. Ecce q̄ta vilitas homis: q̄ta pietas saluatoris ⁊ hūilitas ꝙ stat in medio nostri. nō vt dns: ꝫ vt seruus ⁊ minister di. Mathei. Non veni ministrari ꝫ ministrare. Nā diligent nobis seruiuit maximis laboribus. amarissimis doloribus trigintarribus annis esuriēdo. sitiendo. frig⁹ ⁊ estus patiēdo. ⁊ vltimo pro nob⁹ moriēdo. Nec adhuc nob⁹ deest in ministrando cū absqꝫ nostris meritis: ꝫ vt ꝓh dolor infinitē demeritē oia nob⁹ nēcia administrat. Quid ergo dabimus tali diligenti seruitori pr̄emiū. certe dicere potero illud Thobie ix. Si tradidero me tibi seruiū non ero condignus ꝓuidentie tue. pete ergo quid vis. ℣ Ipse namqꝫ considerans nostram miseriam ⁊ miseriam pro omnibus bonis collatis nihil aliō petit nisi cor sibi dari. alloquens quēlibꝫ nostrum vt specialem filium dicēs illud prouerb. xxiij. Fili prebe mihi cor tuum. Facē em sicut nobilis auis que de tota rapina nihil aliud petit nisi cor. ℣ hrisostom⁹. Si peteret deus elemosynā posset se pauper excusare. Si orōnes mult⁹. Si pegrinatōnes claudus. Sed hoc qō bō bꝫ hoc solū querit. s. cor. nec ꝓpter se: ꝫ ꝓpter nos: vt nobis saluti tribuat. qō si nō dederimus nūqꝫ salui erim⁹. Qō ꝓꝫ per exemplū cuiusdā heremite ꝙ studiose deū exorans vt sibi ostēderet vnde saluari posset. Ad quē sic deuote orātem venit diabol⁹ sub forma angeli lucis dicēs. Exaudita ē oratio tua ⁊ missus sum a deo te docere. Si inquit vis saluari necessario tria habere oꝫ. ⁊ ꝓ peccatis tuis deo offerre. s. lunā nouam. solis rotunditatē. ⁊ rote quartā partem. Hec tria si coniūxeris ⁊ deo sacrificaueris saluus eris. qb⁹ dictis disparuit. Ille aūt heremita cum hmōi res se non posse habere estimaret: tristis factus desperare īcepit. Quod misericors de⁹ ꝓspiciēs ab alto. misit ei angelū lucis dicens. Angel⁹ qui te docuit verū dixit. ꝫ aduersari⁹ hoꝫ fuit diabolus. volens te ad desperationē trahere. Nam ꝓ nouaꝫ lunā intellexit hāc litteram C. ex eo ꝙ conuuta est ad moduꝫ lune noue: ꝓ rotunditatem solis litterā O ꝓ quartam partem rote litterā R. que est prima littera huius dictionis rota. Conīunge ergo has litteras simul. ⁊ constituunt hanc dictionē cor. quod si deo in omni puritate ⁊ amore obtuleris: saluaberis alias dānaberis. ℣ Secūdo de⁹ stetit in medio vt oūderet se liberatorē cōpatientē. Deut. vij. Nō timebis eos. s. hostes. qr dns deus tuus i medio tui est. nā sic diligēs pr̄familias in arca stans in medio pulloruū suoꝝ. custodit pullos ne milvus rapiat ⁊ deuoret. imo si milvum a lōge ꝓspexerit appropinquare ⁊ velle rapere non silet. ꝫ strepitu manuū clamādo or. or ⁊ aduolā. est ipedit ⁊ pullos custodit. Sic iesus ⁊ saluator noster i medio ecclie inter congregatos i noie ei⁹ stat eos ab aduersario ꝓtegendo ne bos rapiat. qr pulli sūt ⁊ nouit per penitentiaꝫ renati. clamat etiam inspiratione ⁊ interiori exhortatō e di. illud. i. Thoꝝ. vl. Vigilate ⁊ state in fide.

viriliter agite ⁊ ꝓfortamini in dño. q. d. O vos xpiani in fide ⁊ pui a renati vigilate mecu ꝯ aduersarios fugite eos q̄ vos insidiose q̄rūt. state firmit in ꝓsideratoe ⁊ pmissioe ⁊ ero ꝓtector vr̄. ℟ Facit em̄ xps saluator nr̄ sic q̄dā ꝓnceps dicēs Leonin⁹ de q̄ narrat sext⁹ Juli⁹. li. iij. c. vi. q̄ cū ppl̄m quēdā iusto bello sibi sub ditū fecisset ⁊ ob hoc ciuitas illius ppli ab aduersarijs obsideret circūquaq; nec q̄s q̄q; seruoꝝ ad eos venire possz vbo vl̄ auxilio ꝓfortare. misit vnū militem fidelissimū q̄ cū aduersarijs ad obsidionē q̄si vnus eoꝝ magnū fec insultū. ⁊ telū imisit cū scriptura tali. Cōfortamini ⁊ estote fideles. Ego cleonin⁹ obsidionē venio a vob celerit remouere. quo audito ppl̄us ꝓfortat⁹ stetit. ⁊ ꝯ aduersarios viriliter pugnauit. ⁊ p ꝓncipē coadiut⁹ libanus. aduersarios ꝓstrauit. Princeps ille spūaliter ē xps q̄ ecclie sctē ab aduersarijs. s. malignis spiritib⁹ obsesse ⁊ circūuallate. militē suū fidelissimuz. s. p̄dicatorē vbū dei hodie mittit q̄ clamādo ⁊ insultādo quasi inimic⁹ cū sit amic⁹ fideliū. tela ignita igne charitat̄. i. exhortatōes ⁊ correctōes ⁊ eloquia exhortatōis hz fortit̄ imittere Isa. lviij. Clama ne cesses q̄si tuba exalta vocē tuā ⁊ annūcia ppl̄o scelera eoꝝ ⁊ vt maneant firmi ꝯ aduersarios ne pacē cū eis faciant hz denunciare. q̄ ꝓnceps nr̄ si pmāseritis nec ad cōsueta mala declinauerit̄: libauit vos. Vñ dixit dñs filijs isrl̄ quos introducere voluit in terrā pmissionis. in q̄ habitabāt. vij. gētes pessime q̄s expellere debebant. pcipes eos vsq; ad internitōez nō inibis cū eis fed⁹ nec miserebe ris eoꝝ. neq; sociabis cū eis ꝓiugia. filiā tuā no dab filio ei⁹ nec filiā ei⁹ accipies filio tuo. q̄ seducet filiū tuū ne seq̄t̄ me. q̄ te elegit dñs vt sis ei ppl̄s peculiaris ꝺ cūct̄ ppl̄is q̄ sūt sup t̄rā eduxit q; vos i manu forti. ⁊ redemit vos de domo seruitut̄ manu pharaonis regis egipti. Et scias q̄ dñs de⁹ tu⁹ est fortis ⁊ fidelis custodiēs pactū ⁊ mīaz diligēnib⁹ se ⁊ his q̄ custodiūt p̄cepta ei⁹. Deu. vij. Moraliter isti septē ppl̄i signāt septē vicia q̄ aduersant̄ deuot̄ xpianis ⁊ obsidēt animas eoꝝ. q̄ necessario q̄libet volēs intrare in terrā btitudinis expellere hz de mēte. nec cū eis pacē facere nec affectū suuz ipis delectatōib⁹ mal̄ cōiungere animo eoꝝ ⁊ fidē inducere increpauit eos dicēs aras eoꝝ. i. malas cogitatōnes. ⁊ y dola eoꝝ dz totaliter extirpare. Gen. xxxv. Abijcite deos alienos q̄ sūt in medio vr̄i et mūdamini ⁊ mutate vestimēta vr̄a. i. cōuersatōem vr̄az ꝓnē malā i bonā ⁊ honestā. qz em̄ veri xpiani facti estis. ꝺ dñs elegit vos ⁊ diligit. ⁊ defendit vos ab oī b⁹ inimīq̄. Tertio xps stetit i medio vt ondēret se eē doctorē prudētē oim vtutū. docz nāq; mediū prudētie. Matb. x. Estote prudētes. s. ꝯ hostis insidias. ne decipiamini ꝯ mūdi imūdicias ne ficiami. Prudētia enim carnis mors ē. Ro. viij. Docet ⁊ mediū tēpātie ⁊ cauere extrema q̄ sūt lasciuia carnalitat̄ ⁊ seuitia nimia austeritat̄. i. Thes. v. Ab oi specie mala abstinete vos. Vñ gre. xxiiij. moral⁹. Corda cythare si nimis pax extēdit rauce fit si aūt nimis extēdit: subito rumpit. Sic ſm Bern̄. oportet carnē restringere nō extinguere ꝓmere nō opp̄mere. seruiat nō seuiat. ancillet nō dñet: alioq̄n si q̄s ſm carnem vixerit morietur. Tertio docz mediū iusticie Mat. v. Nisi abūdauerit iusticia vr̄a plus q̄ scē n̄ intrabit̄ i regnū celorū. Justicia ei tenet mediū int̄ ꝓpassiōez crudelitat̄ ⁊ remissiōez eq̄tat̄. vñ Greg. xxviij. moral⁹. Pietas p iordinatā miam errare solz. si forte q̄nq; pepcit vbi n̄ oz: ⁊ plerūq; i vicijs crudelitas agit ⁊ iusticia reput̄. Cūq; a dīstorti moribus peccātes dirigi debeāt ne labāt̄ violēta iflectōe frāgunt̄. baculus em̄ q̄ violenter flectit̄ rumpitur: sed qui paulatim flectitur. frequenti flectōne ad ꝓsuetudinez ducit̄. Quarto docz mediū fortitudinis. Act. xxiij. Cōstās esto. Et. i. Pe. v. Dyabol⁹ circuit q̄rēs quē deuoret. cui resistite fortes i fide q̄rit i pusillanimitate ⁊ temeritate vt ꝺcipiat. Tu aūt tene mediū si n̄ vis ꝑdere modū. mediū em̄ sedes ē modi. mod⁹ aūt vbi inuenies xp̄m. Bern̄. li. ij. de ꝓsideratoe ⁊c. Mo

Secūda ps in qua tractatur de increpatoe ꝓfortatiua docētis. ibi Quid turbati estis. nā materia resurrectionis. q̄ supnaturalit̄ ē facta erat difficil̄ ad credēdū. ꝺ varias habebāt cogitationes ⁊ admiratōes. nec rōnē resurrectōis inuenientes cōturbati ad dubitatōez ceciderūt. Quā xps volēs tollere ꝺ cordib⁹ eoꝝ ⁊ fidē inducere increpauit eos dicēs

Quid estis turbati ⁊ cogitatões ⁊c. ¶ Moraliter est notádũ q̄ iã aliquor̄ pec cata p̄ pniaz p̄fessa nõ extincta: ꝫ adhuc ĩ corde latẽtia malas cogitatões fumiga re icip̄iũt quõ p̄ora reiterẽt. ⁊ x̄p̄z ⁊ gr̄az collatã occidãt ⁊ extiguãt. ẽ ei de pctis ill̄ sicut de cãdela extincta nõ plene p̄ flatũ oris q̄ sumũ fetidũ causat. ¶ Dic em̄ fumus fetid⁹ duos effect⁹ hz dispares. vnũ bo nũ: alterũ malũ. bon⁹. qz capit reumaticũ ⁊ fluiduz exiccat ⁊ reuma curat. ℣ estãte Johãne mesue in p̄ma p̄ctica di. ¶ Reu matico ⁊ languẽti capiti nõ odor dulcis ꝫ fetor amar⁹ applicẽt. nã vt dicit P hi laret⁹ in tractatu de natura liquidor̄ seu morbor̄ x̄ps rosa olfactui apposita. ca put vehemẽter ifigit ⁊ corrũpit. ℣ fetor g̃ vt odor sulphuris vl̄ extincte cãdele reuma curat. ¶ Mal⁹ effect⁹. qz partũ p̄gnãtis mu lieris hz occidere ꝫm phm̄. sic suo mõ pec catũ latẽs in corde nõ p̄fecte p̄ pniam ex tinctũ. hz solo flatu oris p̄fessuz p̄cupiscẽ tia ardẽs fumũ cogitatõnis p̄ducit q̄ co gitatio pcti si lãguenti vel dolẽti aduene rit. curat ei⁹ fluẽtẽ delectatõez. ⁊ itãtũ ca ritatẽ excitat. q̄ decetero fluere i pctã ca uet. vñ Greg. ⁊ alle. de pe. di. iij. c. Judas Nullũ inuenit̄ delictor̄ tale remediũ. sic eor̄ p̄tinua meõria. Si aũt venerit p̄gnã ti instabili. i. suscipiẽti bonũ p̄positũ vi tã emendãdi. qz tñ instabilis ẽ. ⁊ adhuc in pctis delectat̄ partũ boni p̄positi de struit ⁊ abortire fac. De q̄ hr̄ Jere. ij. ¶ Ex quo morabunt̄ in te cogitatões noxie ℣ Circa hec diabol⁹ iã multũ occupa tur q̄rens quõ Suggestiões p̄uas inge rat. Cogitatões sanas eiiciat. Occupati ones bonas occidat. Primo facit diabo lus de hoie sic̄ corui⁹ in arbore. nã coruus volẽs nidificare in vere. p̄mo affert pale as. scõo colligat lutũ. deinde ouat. ⁊ cu bãdo pullos p̄creat. Sic mõ diabolus occupat̄ circa hoiez. p̄mo immittit malas cogitatões p̄ suggestiõez p̄teritor̄ pctõ rũ. ⁊ facit hoiem cogitare q̄̃ tã delectatio nẽ q̄̃ tũ gaudiũ. quale cõmodũ. qualẽ so cietatẽ habuerit. q̄ oĩa amittit si ea nõ rei terauerit. Sic moris illis cogitatõib⁹ q̄ si paleis apposit̄ lutũ delectatõis appo nit ⁊ pctã colligat ⁊ cõmiscet ne vnũ sine altero maneat: ꝫ oĩa delectẽt. Deinde o uat dum animũ hois iterũ ad p̄sensũ du cit. iterũ pctã p̄riora cõfessa ⁊ cõtrita re sumere tũc p̄ponit cras vl̄ tali tpe dũ for tuna occurrerit vis meczã accedere talez sociũ inuocare. taberna freq̄ntare ⁊h̄moi ¶ Deinde diabol⁹ cõsensuz istũ ⁊ malũ p positũ tãdiu cubat vsquequo pullũ opis noui pcti p̄creat. ℣ tũc mala isti⁹ homis erũt peiora p̄orib⁹. ℣u. xi. qz diuturnitas tpis nõ diminuet: ꝫ auget pctm̄. cũ tãto gr̄iora sint q̄̃to infelicẽ aiaz diuti⁹ deti nent alligatã. ex̄ de p̄sue. c. cũ tãto. q̄ enim diabolum cupit fugare ne possit pullos mali opis p̄creare. dz p̄mo destruere ni dũ ⁊ expellere malas cogitatões nec eis p̄sentire. ps̄. cxxxvi. Beat⁹ q̄ allidet paruu los suos ad petrã. i. felix est q̄ p̄cept⁹ ma los aĩ q̄̃ ad p̄sensuz ⁊ actũ p̄ueniãt. excu tit ⁊ dimittit p̄pt̄ x̄pm. ℣t Jero. in q̄dã epl̄a. Dũ p̄tus ẽ hostis occide illũ. vt ma licia elidat̄ in semine. ꝫ x̄e q̄dã vt vultu res circa cadauera: ita ip̄i circa pctã p̄ co gitatõez volitãt. ala nãq̄ delectatõis cu piũt descẽdere: ꝫ ala timoris pene retra hunt̄. ꝫ modicũ ⁊ tãdẽ ad p̄ora cadauera pctõr̄ descẽdũt. relicto omni timore. ¶ Hij p̄pant̄ cuidã q̄votũ fecit visitare sctm̄ Ja cobũ. ⁊ cũ itineris iam mediũ p̄rexiss⁹ ei⁹ cogitãs q̄litatẽ ⁊ lõgitudinẽ. ⁊ ex oppo sito mlieris delectatoez ⁊ pulcritudinem ¶ Qui extendẽs man⁹ volẽs vtriusq̄ ex piri fortitudinẽ vnã x̄ps sctm̄ Jacobũ. alterã x̄ps mulierẽ clamãs. trahe iacob trahe. Hz qz mor⁹ maiores expellũt mi nores. maior motus delectatõis ad mulie rẽ eũ retraxit ⁊ iter inceptũ dimisit. sic hẽu mlẽ hodie dicere p̃nt: sicut ferrũ magnes attrahit sic attrahit me agnes. Delecta tio nãq̄ pctm̄ multos trahit ad inferni no uissima ⁊c. ℣ Secũdo diabolus q̄rit cogitatẽes sanas boni p̄positi ãnihila re ⁊ eiicere. qz sicut arbores ⁊ plãte si ledã tur in floribus fructũ p̄dunt. cũ ex floribus solũ fructus p̄ducat̄. Sic in hũanis acti bus hoc iudiciũ experimur. q̄ fruct⁹ bo ne opatõis hũane nascũtur ex bonis cõ ceptib⁹. Seminat em̄ in nob⁹ de⁹ p̄ sacrã doctrinã bonas inspiratões q̄ sunt vt se mina in nobis. Flores p̄ducunt odorife ros. qñ cõcipim⁹ in volũtate bñ facere q̄ semina si ledũtur amplius fructũ nõ faciũt sicut si puer occidit̄ p̄fect⁹ vir nõ erit. Jõ diabolus sciẽs leuius ⁊ facilius aiam in floribus posse occidere ⁊ p̄mordijs bonis qñ p̄cept⁹ nõ dũ sũt roborati ope vel con

suetudie totū suū conatū ponit ad ho vt cū occidat. Figurat Exo.i. vbi dr q̄ pharao rex egipti vidēs mltiplicari isrl'ne crescerēt t ppl's ei mltiplicaret. ordiauit eorū pu ulos oīs submergi. Sic dyabol' cōcepit bonos p̄me opatōis aie ne crescāt in facto conat extinguere t suffocare in flumie labentiū delectatōnū. Un Petr' rauanēsis sup Matheū. Dyabol' inq̄t sp primordia bona pulsat. t in ipso ortu festinat extinguere. sciēs ea fundata sub uertere nō posse. Hoc idē ostēdit Johes apoca. xij. vbi dr. q̄ signū magnū appuit i celo. mulier amicta sole t luna sub pedibus ei': t in capite ei' corona stellax. xij. Et erat illa mulier p̄gnās masculo. t clamauit t cruciabat' parturiēs. t visus ē i celo q̄dā draco rufus s q̄ insidiabat' mulieri vt deuoret filiū ei'. Sz fili' ei' rapt' est ad deū. t mulier fugit in solitudinē tc. Hec mulier signat p̄fectā t sctāz p̄sonam: q̄ q̄si mulier mollis aer. Aer dico ppt' p̄scie puritatē: t moll' p pietatē t benignitatē. Illa sole idest clara t sagaci discretōe vl' cōuersatōis honeste amicit'. t luna. i. mutabil' p speritas sub pedib' ei' vilipēdit' t calcat' t i capite ei' ē corona stellax duodeciz. i. duodeci gaudia spūaliū q̄b' ip̄a dotat' t corōat' q̄ gaudia sūt illa q̄ ponit Beā. in quodā ſmone. exponēs coronā illi' mulieris dicēs. q̄ corona duodeci stellax in patria erit meōria sine obliuione: rō sine deuiatōe. volūtas sine p̄turbatōe. impassibilitas sine corruptōe. corp̄is claritas sine obfuscatōne. vel cordis charitas sine ablatōe. carnis agilitas sine retardatōe subtilitas sine obuiatōe. Tr̄ē octaua erit diligere p̄ximū sic seip̄m. nona videre p̄ximū in oi virtute se diligētē. decima xp̄m p̄fecte diligere plusq̄ seip̄z. vndecima diligere seip̄z ppt' deū tm̄. duodecia videē se deū diligere sup̄ quē ip̄e hō se nō diligat Ista ulteri' est p̄gnās q̄ filiū masculuz. idest xp̄m hz in se p dilectōez t deuotōez hz etiā in se i vtero. l. p̄scientie bonū t firmū p̄positū qō sūme cupiūt parere p bonox executiōez t p̄plementū. Sz qñ draco rufus t infamis diabol' videt talē p̄sonā pposito bono: sic p̄gnatā p suggestiōes nitit' ouorare boni ppositi sui ptū ne exeat in aliqō bonū opus. Mulier. i. p̄sona illa dz cōmittere partū ei' deo. ad cui' honorē oia facere dz t fugere i desertū. i. ab oi mala societate t ad loca honesta t scrē cōuersatōis. t dyabol' supar' nō poterit nocere. p̄s. Ecce elongaui fugiens t māsi in solitudinē tc. Ir Tertio diabol' conat' occupatōes bonox operū extinguere. nā tirān' obtinēs ciuitatē vt eo liber' dñari possit conat' oēs nobiles t potētes occidere p quos timet impminere rebellionē. sic h̄r. iij. Reg. xxv. et Jere. xxxix. q̄ Nabuchodonosor rex capta hierl'm t succēsa captoq̄ sedechia rege statim fecit iterfici p̄ncipes iuda t filios reḡ añ oculos patris interfecit. Quo facto fecit ocl'os etiā p̄ris erui. t sic ligat' ductus est in babilonē t posit' in carcere vsq̄ ad die mortis sue. Sic dyabol' q̄ ē tirān' maxim' x̄pianox si p deceptōez p̄t capere sedechiā q̄ interp̄tat' iust' dñi. i. iustū mediante aliquo pctō statim succedit hierl'm. s. visionē pacis. qū de q̄ete t trāq̄llitate p̄scientie iustū p̄capitat in malā cōscientiā. t occidit p̄ncipes. s. cōtritōez: cōfessionē t satisfactōez. Hi em̄ p̄ncipes si ad regē venirēt hierusalē. i. deū. cito p eū liberarent'. Jdeo dyabol' q̄sto citi' p̄t eos occidere occidit. Perdit etiā filios regis. q̄ oīs fruct' aie et omia bona opa q̄ in statu penitentie viuebant extinguit. Excecat' rex. q̄ dyabol' sibi obtenebrat rōnez ducens ip̄m in babilonē. i. cōfusionē t miseriā. t ponitur in domo carceris vinculis pctōx ligatus vsq̄ in die mortis q̄ q̄ tum in se est nunq̄ de manib' dyaboli p p̄pria virtute pōt ap̄li' fugere. Tre nox. i. Misit hostis magn' ad omia desiderabilia ei'. Facit em̄ dyabol' captoq̄ catbenā plurib' anulis. s. male volūtatis. mali opis. male p̄suetudinis. t sic miser pctōr captiuat' gemit. Aug. in li. p̄fessi. Suspirabā inq̄t ligat'. nō alieno ferro: ſ in ea ferrea volūtate. velle em̄ meū tenebat inimic': t de illo in catbenā fecerat t p̄strinxerat me. ex volūtate facta est libido. t ex libidine facta est cōsuetudo. t ex p̄suetudie facta est necessitas: ſ sola gra libabat hoiez. S Sz q̄ritur circa p̄dicta an cogitatio mala n̄re captiuitat' p̄ncipium semp̄ sit mortale p̄cm̄. Et videtur q̄ sic. Isa. Cogitatōes eox cogitatōes inutiles. Et statim seq̄tur. vastitas t p̄tritio i vijs eox. ſ qō vastitatē t p̄tritōez inducit est mortale. ſ tc. Cōtra aug. Nō est i

ptãte nr̃a q̃b⁹ visis tãgamur. Dico ꝙ̃ cogitatio vl̃ m ala īmissio p̄ōr se cordi hũa no īmittere tripl̃r. Prio mō īmittitur festinãter ⁊ cursorie ⁊ raptim ⁊ trãsit tã ꝙ̃ p̄m⁹ mor⁹: q̃ primꝰ morꝰ nō subsūt libo arbitrio sicut cōtingit qñ̃ qñ̃ hō sedat deuotōni. orōni. vl̃ p̄teplatōi. tūc diabolus ei īmittit turpes cogitatões de sacramēto. v̄gine gl̃iosa. vl̃ artl̃is fidei. vl̃ de ĩcastis actib⁹ ⁊ hmōi. de q̃bus hō ꝙ̃ to magꝭ acẽ mētis nitit̃ auertere: tãto fortius circa talia occupat̃. Mas cogitatões si hō inq̃ tū pōt reluctet. licꝫ sint pessime nō tñ sūt ad mortẽ aie: nec nocẽt venial̃r nec mortal̃r. imo sūt meritorie ꝓpt̃ labore pugne. ꝙ̃ to hois est maior pugna: tãto est p̄miꝫ gl̃iosior corona quã dyabol⁹ inuit⁹ ⁊ ignorãs hoi fabricat. Secundo cogitatio īmittit̃ cordi. ⁊ tūc hō cū aliq̃li mora cū aio ei⁹ ibi aliq̃ntulū q̃escit. q̃rendo in ea alicui⁹ voluptat̃ delectatõnez: ꝫ p̄sens⁹ resistit ⁊ stat cū delibatõe ⁊ delectatõe. ⁊ hoc ẽ valde piculosū. qr talis delectatio facil̃r ducit ad p̄sensuꝫ. ⁊ tūc ẽ veniale. Tertio mō accidit hōmi cogitatio: quã p̄ liberã volūtatẽ ⁊ deliberatã assumit. sciẽs esse malã. in qua delectabiliter q̃escit nec reijcit. qua delectatõe ligatus cōgaudet. hec ẽ mortalis. Quia ꝫm magistrū. ij. sentẽ. di. xxv. Quãdo rō p̄sentit addens plenã volūtatẽ p̄ficiendi: mortale est si diu in delectatõe cogitatõis teneatur. Si vo nō diu ꝫ statim reijcitur veniale ẽ. Hec ille. Per hoc ptꝫ q̃d sit dicenduꝫ ad argumentū in oppositū.

Tertia pars in qua tractatur tẽ:

Oportebat xp̄m sic pati. Moraliter circa illam p̄tem loq̃ndo est norandū sc̃ōm ph̄m̃. iiij. ethicoꝝ. Honor est p̄miū virtutis. qui em̃ se nō exercitat virtutib⁹ nō est honore dign⁹. Sic p̄ oppositū mereret̃ honorari q̃s rõne virtutū. Nam vt videmus licet q̃s clarus ⁊ nobil̃ sit genere diues ⁊ potẽs. signa tñ militie q̃ sūt honoris deferre nō pōt nisi aliquẽ insignez acrū fortitudinis exerceat. p̄o republica vitã exponẽdo: vel p̄cul̃ sacrū sepulchrū visitãdo. cui⁹ ex rõne tūc militie ascribit̃. alias nō. qr vt habet̃. C. de re mili. l. iiij. ℔ publicã. Honoris augmẽtū nō ambitione: ꝫ labore ad vnūquẽq̃ ꝓuenit euenire. Sic xp̄s rex regū licꝫ ab eterno dign⁹ fuerit oĩ honore ⁊ gl̃ia. iuxt̃ illud. i. Thi. i. Regi seculoꝝ īmortali soli deo honor et gl̃ia. Hūc tñ honorẽ ⁊ gl̃iaꝫ ĩ assūpta carne noluit hr̃e: nisi p̄liãdo ꝓ republica. vi cẽdo hp̄erẽ antiquū legitime militaret. ⁊ sic nō ambitiõe: ꝫ hūilitate ⁊ passionis labore: p̄miū honoris ⁊ claritat̃ acciperet. Vñ mgr̃ allegãdo btm̃ aug. iij. sentẽ. di. xvij. c. i. di. Ut xp̄s resurrectõe clarificaretur pus hūiliar⁹ est passione. hūilitas claritat̃ est meritū. claritas hūilitat̃ est premiū. Merito g̃ dicebat. oportebat xp̄m sic pati ⁊ ita intrare ĩ gl̃iaꝫ suã. Et h̄ special̃r ꝓpt̃ tria. scꝫ Necessitat̃ indictū. Autoritatis exẽplū. Utilitat̃ cõmodū. Primo nãq̃ tria dãt hoiem ad volūtariã et patientẽ sufferẽdaꝫ tribulationū ⁊ passionū inducere. Primo ꝓpt̃ indictã necessitatẽ. Passio em̃ tribulatõnū est indicta nob a deo ⁊ natura. qr sicut dicit Ysido. libro soliloq̃oꝝ. Impossibile est q̃ hō sit ⁊ tribulatões nō patiat̃. Et iõ bñ dicit. Oportebat: qr videlꝫ illud oportet fieri q̃ō a deo ⁊ natura ẽ indictuꝫ necessario. Nã sicut sūt aliq̃ passiones q̃ a superioribus influẽtijs infligũtur. sic passio lunatica ⁊ ꝓsimiles q̃s q̃s necessario oportet pati. cū medicina in talib⁹ modicū suffragat̃. Sic p̄ certo qr tribulatões ⁊ passiones a cã supiori. s. deo insunt ꝓpt̃ pcm̃: iõ oportet vt eas patiamur. Mathꝫ. xvi. Oportet filiū hoĩs multa pati. U

Vñ Sen̄. li. de quidẽtia. Ex dispositõe dei agit̃ vt nulla dies sine dolore transeat. Exemplū habetur de quodã rege. cui cū q̃dã ph̃us hec diceret ꝺriũ expiri volens fecit oĩa genera solatioꝝ apponi vna die: p̄cipiẽs sub pena capit̃ ꝙ illa die nihil triste diceret̃ aut corã eo fieret. Subito dũ sic esset in palacio in sũma gl̃ia ⁊ leticia: desup̄ ymundo ĩ oculũ regi stercus calidũ ꝓcidit ⁊ eũ visu ꝓuauit. de⁹ aũt noluit vt lex sua frãgeret̃. Bene igr̃ ꝺr oportebat pati. Hic occurrit notabile documẽtũ ex quo alit̃ ee nō pōt q̃n patiamur ꝙ pot⁹ cū lucro ⁊ merito sufferam⁹ occurẽtia mala patiẽter ꝙ̃ cū dãno reluctemur qꝺ vitare ñ possum⁹. Sꝫ q̃rit̃ an patiẽt̃ sufferẽdo mala q̃libꝫ mereat̃. Et vidr̃ ꝙ sic. qr patiẽtia ẽ xt⁹ ⁊ donũ dei ꝺ̃ xture ⁊ dono ꝺi q̃s mereat̃. igr̃. C. ōtra. Null⁹ malꝰ meret̃: ꝺ̃ patiẽtia ẽ in malꝰ. sic ptꝫ i auaris q̃ mlta mala patiẽter tollerãt vt pecu

nia s ꝺgregēt. ꝺm illud Eccl. v. cūctis dieb⁹ vite sue comedit i tenebris ⁊ i curis multis ⁊ i erūna atq; tristicia. Etiā supbi qūꝫ tol lerāt patiēt i capite pedib⁹ ⁊ luxurioſi fri gus ⁊ estus ⁊ nuditatē. ꝟ patia eoꝝ nihil meret. imo demeret. Dico ꝺm. s. Tho. ij. ij q. cxxxvi. q patia est virt⁹ moralis. qr or/ dinat ad bonū ⁊ conseruat bonū rōnis ꝺ impet⁹ passionū. Inter alias nāq; passio nes tristicia efficax est ad impediēdū bonū rōis. ꝺm illud. ij. Coꝝ. vij. Seculi tristicia mortē optat. ne igit rō tristicie succūbat: patia rōem ꝓseruat: ⁊ tristicia mitigat.

Ad argumētū ꝫ dicēdū q patia ē virtus ⁊ donū dei inq̄stū ñ repugnat bono rōis: ꝟ ꝓseruat. sic etiam ea q̄s pōt mereri. In malis aūt est cōtra bonū rōnis. igit nec virt⁹ ōr eoꝝ patia. neq; meret ea: Unde aug. dic in libro de patia Patiētes ꝓprie dicūtur q mala malunt nō cōmittēdo fer/ re: q̄ nō ferēdo cōmittere. In illis aūt q mala sustinent vt faciant mala: nec mirā/ da nec laudāda est patia q̄ nulla est. ꝟ mi/ randa duricia: neganda patientia.

Secundo dico q oꝫ pati ꝓpter exemplū autoritatis siue p̄decessoris. s. ipius xpi. iō subdit xp̄m. Si em̄ luna: sol. ⁊ corpa cele/ stia defectū lumis ⁊ obscuritatē q̄ñq; pa/ tiunt non est mirū si illa inferiora defectū patiant. Et iō si xp̄s q est sup omia ⁊ alij sancti p tribulationes ingressi sunt padi/ sum: multo forti⁹ nos q quottidie pecca/ mus: nec peccare ōsistere firmit ꝓponim⁹ si demerit exigentib⁹ sustineam⁹ tribula tiones. Nō em̄ ꝙrī debem⁹ de adūsitati b⁹ ⁊ malis cū regē nr̄m ⁊ caput tāta co/ scam⁹ ꝓ nobis sustinuisse. Delicatus nā/ q̄ esset miles q deictib⁹ ⁊ laboribus dole ret si regē suū secū pugnare ⁊ laborare vi/ deret. Ideo dicit Ber. q nō decet mēbruꝫ delicatū eē sub capite spinato. Et ꝫ petr⁹ docet: i. Petri. iiij. Xp̄o igit i carne passo ⁊ vos eadē cogitatiōe armamī. Et. i. Pe. ij. Xp̄s nāq; ꝓ nobis passus est: vobis re linquēs exemplū: vt seq̄mini vestigia ei⁹ Narrat in gestis romanoꝝ q quidaꝫ rex medoꝝ erat vnicū filiū hered̄ hñs. filius deliqt i patrē. propt hoc eū pater fugauit hoc facto filius fugit ad regē psarū inimi cū ⁊ emulū patris sui: ⁊ iurauit ei q cū eo teneret fed⁹ vsq; ad mortē oñi rpe. patus etiam si necesse esset ꝓtra patrē suū ꝓprium Tandem ortum est belluꝫ inter dictos re/ges. prelio aggrediūtur ex assensu mutuo duo reges soli simul pugnauerūt. Accidit vt rex medoꝝ grauit vulneraret vsq; ad sanguinis effusionē: qō vidēs filiꝰ ei⁹ ꝓsi/ derans q sanguis ꝓpri⁹ effunderet. sta/ tim cucurrit ad patrē: pugnauit ꝓ eo ꝓtra dōm suū. ⁊ accept magnis plagis vicit eū quo facto p̄ eū ad grām suscipiēs restitu it sibi totā hereditatē. Rmi. illi duo reges signāt deū ⁊ diabolū. De deo scriptū ē Je re. x. Dñs ipe de⁹ viuēs ⁊ rex sempiter⁹ De diabolo. Job. xli. Ipe est rex sup oēs filios supbie. Sz p̄m⁹ rex. s. de⁹ hz vnuꝫ filiū. s. xp̄ianū q̄ rotiēs recedit ab eo ⁊ obli gat se diabolo q̄tiens cōmittit aliq̄ō pec/ catū mortale. hic filius q̄ dz portare arma p̄ris. s. patiam in aduersis fugit ad diabo lū ⁊ sumit arma impatiētie ⁊ impietatis. Sed certe si ille filiꝰ misertus sui voluerit recordari illi⁹ belli: qō deus in carne passi bili fecit ꝓ eo ꝺ diabolū vsq; ad sanguis effusionē. ꝓ certo corp⁹ suū non subtrahit nec patienter cū patre pati fugit: imo na/ turali cōpassione mouente ad campū cer/ taminis p̄silit. patiēter vulnera ⁊ adūsa suscipit. ⁊ cum patre diabolū vincit. sic po terit xp̄m placare ⁊ hereditatē impetrare celestem. Tertio dico q oꝫ pati propt pre mij vtilitatē. ⁊ iō ōr: et ita intrare in gloriā suā. Nam ꝓpter spem p̄mij operarij pon dus tollerant leui⁹. sic introitus regni cele stis tm̄ promissus est hīs qui propter deū persecutionē patiuntur. Mathei. v. Bea ti qui persecutionē patiuntur ꝓpter iusti/ciā: q̄m ipoꝝ est regnum celoꝝ. Debemus em̄ libenter modica pati vt magna bona acq̄ram⁹. Quia ad Ro. viij. Non sunt cō digne passiones huius tp̄is ad futurā glo riam que reuelabitur in nobis. Hoc bene considerauit strenuus miles Georgius qui tantas sustinuit passiones ꝓpter xp̄m Nam in eculeo leuat⁹ corpuꝫ ei⁹ mēbra/ tim laniatum est. Insuper ad latera faci/ bus patentibus viscerū riuis: sale plage ei⁹ fricari iubent. venenū bibit sine lesione positus est etiā in rotā gladijs bicipitib⁹ vel bisacutis vndiq; circūseptā: ꝟ stati ro ta frangit. Item positus est in sartagine plumbo liquefacto plenam. in qua ꝟtute dei quasi in balneo cepit refoueri. Ultimo sententiatus per totam ciuitatem trahit: ⁊ decollatur. Ecce q̄tas passiones sustinui it hic ꝓ xp̄i noīe: vt mereret ꝓceps fieri

hereditat eterne De quo exclamat ambro sius i prefatõe di: Georgius fidelissimus miles xpi: dñi xpianitat pfessio silentio te geret sol9 inter xpicolas dei filiũ est pfes sus. Cui t tante fidei cõstantiã diuia bo nitas pcessit. vt t tyrannice potestatis p cepta ptẽneret t innumerabiliũ nõ formi daret tormenta penarum.

Feria quarta pasce. Sermo. I.

Manifestauit se iterũ iesus discipul' suis. Joh. xxi.

Y Scõz phz. v. topi. Omne incõsuetũ est obscuꝝ. Nam qõ raro fit difficulter credit. nisi manifesta t clara p batione ostendat. Señ in puer. Nõ statim affirmes. qz nõ omne verisimile verũ est. Et. iij. metha. Nõ oẽ qõ appet est verũ. Quis eñ crederet solẽ septies maiorez terre nisi clara pbatione t certa pbaret. In oibus eñ factis pbatio clara dz eẽ certa t non dubia. ex de pbationib9. c. in pñtia. Xpi igit resurrectio qz supnatural' est t incõsueta obscura t difficilis fuit ad credẽdũ discipul'. iõ xps eã multis argumentis t certis pbationib9 verã oñdit. nõ solũ ad oculũ. ꝟ etiã ad intellectũ reiteratis apparitionib9 Quare dz: manifestauit se tẽ. Querit cũ xps post resurrectionẽ continue non apparuerit discipulis suis: vbi ante vel post sui manifestationẽ fuerit. Respondet qꝺ fuerit discipulis pñs: ꝟ nõ quo ad corpalem manifestationẽ. Cuius ratio fuit triplex. Prima vt discipulos nõ impediret de interiori inqsitiõe veritatis tam resurrectiõis qꝺ forte etiã alioꝝ occultoꝝ q̃ xps opabat. Nam i pñtia veri amici p gaudio t delectatiõe solet mens amãtis multũ eleuari qꝺ nec loq nec q̃cq̃ cogitari possit: q̃ post recessum sentit. inqrit. cogitat: t loquit. vt ergo discipuli certi9 q̃rerent t cogitarẽt: t audi9 loq̃rentur nõ manifestauit se ꝓtinue. Secũdo vt ostenderz se vere corp9 glorificatũ habere. qz corp9 glorioſuz subest sue volũtati. t g̃ põt se facere visibile vel nõ. palpabile vel nõ si vlt Tertio qz adhuc aliqualr erãt mũdani et nõ in pace ꝓfirmati. iõ sua pax cũ eis esse ꝓtinue nõ debuit: vt in hoc informaret qꝺ qui verã mentis tranquilitatẽ nõ habẽt nec se totaliter a mundanis sepauerint qꝺ deũ secum nõ habent. tẽ. Quantũ nũc ad expositionem euangelij est sciẽdũ qꝺ xps ad hoc vt clari9 suã resurrectionẽ manifestaret non semel: sed pluries se discipulis manifestauit. Et illa apparitio de qua hodie fit mentio fuit ꝟm euangelistã tertia q̃ xps apparuit. Et ꝟm hoc in presenti euangelio principaliter sunt tres ptes. In prima notatur discipuloꝝ conditio actualis ibi. Vado piscari. In secunda saluatoris assistẽtia psonalis. ibi. Mane aũt In tertia eoꝝ scietia rõnalis. ibi. Et nemo.

Quantũ ad primã ptez est notandũ qꝺ illa verba. s. vado piscari dixit Symon petr9 ad Thomam q̃ dr didim9. t ad Nathanael q̃ erat a chana galilee. t ad filios Zebedei. s. Jacobum t Johannẽ. t ad quosdã alios duos ex quib9 notat eos bene fuisse piscatores post conuersionẽ. Sed q̃rit cur petr9 q̃ piscator ante cõuersionẽ fuit t sequẽdo xpz piscationẽ dimisit dicẽs xpo. Ecce nos reliquim9 oĩa. ad piscationẽ redijt: cũ vitas dicat. Nemo mittens manuz ad aratrũ t respiciẽs retro. tẽ. Cur igit repetijt qõ reliquit dicẽs. vado piscari. Rñdet Greg. iomel'. Si virtus discretionis inspicat' ari9 videt: qz nimirũ negociũ qõ ante cõuersionẽ sine pctõ extitit: hoc etiã post cõuersionẽ repetere culpa ñ fuit. Nã petrũ piscatorẽ. matheũ vo thelõariũ scim9. t p9 cõuersionẽ suã petr9 redijt ad piscationẽ suã. matheus vero ad thelouei negociũ nõ recedit. qz aliud est victũ per piscationẽ q̃rere. aliud est p thelonei lucrũ pecunias augere. Sũt eñ pleraq̃ negocia q̃ sine peccat exhiberi aut vix aut nullatenus possunt. q̃ ergo ad peccatũ implicant ad hec necesse est vt post cõuersionẽ animus non recurrat tẽ. Moraliter est notandũ ꝟm leges. insti. de rerum diuisione. qꝺ feraruz bestiarum t omniũ animaliũ. siue in mari: aere: siue in terra existant que nõ sũt in bono alteri9 dominiũ acq̃rit p occupationẽ: siue q̃s ea capiat in suo vel alieno. dñs aũt fundi põt phibẽ ingrediẽtẽ venandi vel aucupãdi gr̃a. t q̃ phibit9 intrauerit: tenet iniuriaꝝ. dñ aũt sũti bono alicui9 t custodiã ei9 effugerint t i libtatẽ t laxitatẽ naturalẽ venerint: nec st' in aĩo redeũdi rursus occupant' erũt. Vñ si q̃s hz pisces i piscina t custodia sua sub pena furti nemo rapere debet. Si autem piscinaz ꝓtingit destrut: t rupta custodia pisces i aliud

flumē in lib̄tatē naturalē venerit capientq; erūt. Ad ꝓpositū. hō cuiuscūq; stat⁹ ꝯdi tōis vel sc̄ticat̄ existat. q̄ diu est mūd⁹ a pc̄is est sub d̄nio dn̄i: cui⁹ ē terra ⁊ pleni tudo ei⁹. null⁹ em̄ rape ꝑt nec aliquaꝫ ei violentiā inferre. Si aūt peccādo mortaliter cōtionē sc̄tē eccl'e eū exire ꝓtigerit: q̄cūq; eū rapuerit capiētis erit. Noiez igitur sic in libertate vagantē extra eccl'am tres piscatores capere nituntur. scz Deꝰ q̄ est ꝓpri⁹ ⁊ supm⁹. Homo p̄dicator ⁊ medius. Diabol⁹ raptor ⁊ pessim⁹. Prim⁹ piscator est ipe deꝰ q̄ est dn̄s ꝓpri⁹. Nā a ꝓncipio deꝰ pr̄ p suā sapiaz p̄noscēs nullū eē d̄ nm: nisi haberet suū. Quia ſm phm̄ in p̄dicamētis. c. de relatōne. Dn̄s dicit respectu alicui⁹ serui dn̄s. Ut rigit̄ deꝰ suā ostēderet dn̄ationē ⁊ potestatē: seruum ⁊ singularē familiā creare dispositit. ⁊ creaturā spūalē ⁊ corporalē de nihilo ꝓducere di. ad filiuz ⁊ spm̄ sc̄tū. vado piscari. i. creare. Et cū vna volūtas sit triuz psonaruz: ⁊ opa eoꝝ indiuisa ad extra ſm Ambro. dixerūt: venim⁹ ⁊ nos tecū. Ua dūt ergo potētialr piscari in creatōe rerū. ⁊ p rethe potētie trahūt multitudinē magnā scz nouē choros angelorꝝ ⁊ hoīm. Ab illa captura rupto rethe diuine volūtatis euaserūt lucifer ⁊ soci⁹ eius. ⁊ tandem etiam peccando homo q̄ busdā tm̄ angelis remanētib⁹. B Hui⁹ p̄dītōis dānuz considerans deus pater ruptura resarcire cupiens voluit mittere filium suum in capturam alterā. vt hamo deitat̄ piscature: q̄ hūanitate tegit ditatē. cū q̄ trigintatribus annis hui⁹ mundi iuit piscari: ⁊ cepit luciferū grandē cetū qui patri euaserat peccādo ꝓtra diuinā voluntatez in prima piscatōe. quem fortiter ad inferna religauit. ne piscīculos alios paruos. scz hoīes deglutiret. Magnū nāq; dampnū hominib⁹ fecit. ⁊ ideo timētes eū deside rabāt q̄ a dn̄o caperet. Quare Job q̄rit dn̄m. Numq̄d capies leuiathan hamo et fune ligabis linguā ei⁹. Job. xl. Iste hamus diuinitatis bn̄ latebat sub esca hūanitatis demonib⁹. q̄n mediatrib⁹ iudeis de xp̄o querebāt. Si tu es xp̄s dic nobis palā. Et leuiathan i deserto q̄siuit. Si filius dei es dic vt lapides isti panes fiant Cetus ergo ille grādis. scz lucifer videns escā sue carnis nō auertit hamū diuinitatis. vorauit hāc escā di. p impios iudeos illud Sap̄. Deglutiam⁹ eū sicut infern⁹ viuentē. Cepit etiā dei fili⁹ illo hamo abscōdito multos homies quasi piscīculos paruos quos de lacu iferni extraxit: ⁊ secū ad celos adducēs patri obtulit: Quā vtilitatē noscēs pater: ⁊ q̄ filius occulta piscatōe tantū bonuz fecit ordinauit tertiū modū piscādi. s. vt nō solū ham⁹ deitatis tegeret: ſ etiā hūanitat̄ sub specie bus sacramētalib⁹. s. panis ⁊ vini. q̄ modus est optim⁹ ⁊ final'. qz p̄mo mō deꝰ solū cepit ꝓuersione ad deū q̄ meruerunt ꝓfirmatōis beatitudinē. Secūdo modo dei fili⁹ cepit nō solū cōuersione: ſ etiā fide. Tertio mō nō solū fide: ſ etiā charitate ⁊ spe. Et q̄to pl⁹ meremur suscepti⁹e eucharistie: tāto magꝭ demeremur irreuerēter nos exhibēdo: ⁊ a cōione auertēdo p pctm̄. Quare apl's ad Corꝝ. Qui manducat hunc panē indigne: reꝰ erit corpis ⁊ sanguis dn̄i. C Secūd⁹ piscator est hō. s. p̄dicator v̄bi dei. Quib⁹ dn̄s dixit faciā vos fieri piscatores hoiz. Nauis huius piscatoris ē eccl'ia. rethe v̄bū dei. qđ fortit̄ dn̄t i capturā laxare: iubente xp̄o. Lu. v: Laxate rethia vr̄a i capturā. Sic apl'i laxatis rethib⁹ p̄dicatōis ꝓduserūt piscīū multitudinē copiosaz. Nos aūt laxatis rethib⁹ p totā noctē p̄ntis tpis laborantes nihil cepim⁹ vel parū. Sz vnd hoc. qz mō est de eccl'ia sicut de arbore: q̄ dum iuuenis est hz radices viuaces attrahentes de terra sufficientē humorem. hz ramos ⁊ fructus de ea egredientes in magna multitudine. ſ cum senuerit ⁊ radix indurata fuerit nec attrahit hūores: ⁊ pauciss̄imi remanēt in ea rami v̄l fructus Sic i pricipio sc̄tē eccl'ie. qz tūc hoies q̄si iuuenes feruētes fuerūt hn̄tes radices. s. corda in charitate inflāmata: ⁊ minimo v̄bo deuotōis extraxerūt fructus ⁊ opa sc̄itatis. Jō tūc tpis fuerūt plures sc̄i afferētes multū fructū bonoꝝ operū. Modo aūt eccl'ia ē antiq̄ta ⁊ corda hoīm iniq̄tate auaritie. luxurie. supbie. rapine indurata. iō nō attrahūt de v̄bo dei hūoꝛē deotōis: ſ porti⁹ derisionis. De quo dr Deu. xxviij. Semētē mlt̄ū iacies i terrā ⁊ modicū ꝓgregab̄. qz locuste. i. pctā oia deorabūt. Et seq̄tur remanebit̄ pauci nūero q̄ pri⁹ fuerat̄ sicut astra celi p mlt̄itudine q̄m n audisti vocē dn̄i dei tui. D Naz sic tria sūt q̄ artificialē piscatōez impediunt

sic tria spūalē. s. flatꝰ vētoꝝ. claritas fluminū. ⁊ idispositio instrumētoꝝ. Nā quādo vētꝰ ē. piscatores nihil capiūt. qr pisces vadūt ad fundū. sic flatꝰ ispirationū malorꝝ demonū ⁊ hoim inspirātes ⁊ cōsulētes iniq̄tates ⁊ leuitates plures retrahit ⁊ ponit ad pfundū inferni q̄si lapidē. Iste vērꝰ valde validꝰ ⁊ fort̄ esse expit i mlt̄itudīe ppli. q̄ nō solū capita mulierꝝ ꝺtexit ⁊ peplis ꝓuauit. imo etiā viros fortes radicitꝰ corde ⁊ corpe ab eccl̄ia euulsit. Vñ ps. Flauit spūs eiꝰ ⁊ fluēt aq̄. i. spūs maligniꝰ ispirauit ⁊ carnales ꝺtibiles i malicīā fluere fecē. Secūdo claritas aq̄ impedit. qr pisces vidētes hamū stupēt ⁊ fugiūt. sic claritas solis ⁊ appentia estat̄ ⁊ floꝝ ⁊ ortoꝝ ⁊ male societates mlt̄os ipedit hoies ⁊ abhorrēt ꝺ ceł̄o audire ꝟbū ꝺi. imo fugiūt a vita sctā. Tre. iij. lapsa est i lacū. s. voluptat̄ vita mea. Tertio indispositio istrumētoꝝ qñ rethia sūt nimis stricta vel āpla piscatoꝝ modicū fac̄. Sic rethe ꝟbi dei videt̄ pluribꝰ indispositū. magnis potētibꝰ ⁊ diuitibꝰ videtur nimis strictū. qr ꝟitatē de restrictōe vsure. feditatē luxurie ⁊ adulterij. piculositatē supbie ⁊ hmōi audire abhorrēt ⁊ ꝓtēnūt. Ideo ab eccl̄ia dorsa ꝟtūt: ⁊ sic vulpes ad caudā mingūt ⁊ p̄dicatores aspiciūt. Paupibꝰ tñ videt̄ minꝰ āpluꝫ. qr si nō potētes increpāt p̄dicatores dicūt ꝙ ꝟitatē ptimescāt nec p̄dicatōeꝫ freq̄ntāt. Predicatoꝝ ꝯ hīs impeditus quasi inuanū laborās rethe retrahit ⁊ cessat a piscatōne. ℭ Tertiꝰ piscatoꝝ infimꝰ. s. dyabolꝰ plus ꝓtibꝰ ꝓficit: ⁊ q̄si iureom̄s q̄ a custodijs alioꝝ euaserūt capit. Iste nāq̄ mlt̄os modos capiendi hꝫ: quosdā capit hamo gule. Abacuc. i. Totū in hamo suo leuabit. Quosdā rethi luxurie. puerbio. vij. Irretiuit eū mulier̄ ꝟmonibꝰ. q̄sdā manu auaricie. ps. Dextera eoꝝ repleta ē mūneribꝰ. ⁊ dextera eoꝝ dextera iniq̄tat̄. Nec enī manꝰ dyaboli q̄nq̄ digitos hꝫ. symoniā in clericis: rapinā in nobilibus vsurā in burgēsibꝰ: furtū in latronibꝰ: et circūuentionem in mercatoribꝰ. ℭ

Secunda ps in qua notatur psonaꝝ assistēcia saluatoris. ibi. Mane aūt facto stetit ihs i littore ⁊c̄. Mota lit̄ notādū ꝙ vt videmꝰ i piculo maris naufrago nihil desiderabiliꝰ ē ꝙ firmo sustētaculo adherere. Nā vt expit̄ ꝙ app̄hēdūt retinēt nec dimittūt p̄ āgustia: etiā in tali piculo nihil tam amatū nec p̄ciosū qꝺ nō potius ei̇ciat̄ q̄ꝫ ꝙ vita pdat̄. Et iō legit. xij. q. iij. Socrates. de socrate phō thebano q̄ dū i mari ad athenas gr̄a studij pgeret piclitatꝰ a se piecit magnū pōdus auri di. Potiꝰ volo submergē te ꝙ tu submergas me. Sic ꝙ diu i ꝺ mundo viuim̄ i ꝓtinuo naufragio piclitamur: ⁊ diabolꝰ mlt̄os mergit i pfūdū inferni. et nisi firmo sustētaculo. s. xpō adhereamꝰ et nos a vicijs ⁊ delectatoribꝰ mūdi eronerauerimꝰ: pibimꝰ dicēte ps. Ecce q̄ elongāt se a te pibūt: p didisti oēs q̄ fornicāt̄ abs te. Mihi aūt adherere deo bonū ē: ponā i dño ꝺo spē meā. Ipe nāq̄ firmū fundamētū ⁊ stabile est oibꝰ accidētibus Vñ Aug. in li. de correctōe ⁊ gr̄a. ⁊ allegat̄ de pe. di. ij. Firmū fundamētum dei stat̄ imobile hñs signaculū. di. glo. impsuz in signū amicis ⁊ inimicis. amicis vt accedāt: inimicꝰ vt territi fugiāt. Ipe enī amicos suos amat ⁊ defēdit. pria Cor. iij. ⁊. i. q. i. Cū paulꝰ. Fundamētuz aliud nemo potest ponere preter illud qꝺ positū est qꝺ est xps ihūs. ℭ Adherea-mus ergo illo firmo fundamento vt liberari possum̄ a naufragio ⁊ crudeli pyrata dyabolo. qr ihs stat iuxta nos in littore ad designandū ꝙ imobiliꝰ vult nobis adesse. Si cordialiꝰ eū diligam̄. Stabiliter in eū ꝟfidamus. Firmiter in eū credamus. Quid enī magꝭ firmat ⁊ imobiliter dilectōe ⁊ charitate. vnit enī ⁊ copulat in sepabiliter amātez ad amatum. Quare Arest. viij. eth. Dilectio sine amicicia bonoꝝ pmanēs ē ⁊ stabil̄. Iō apl̄s Ro. viij. Quis nos sepabit a charitate xpi. Cum igr̄ xps stet iuxt̄ nos imobiliꝰ vt i oibꝰ angustijs libet nos debeam̄ ꝯ nos q̄ sum̄ istabiles vinculo amoris ad xpm ligare ⁊ stringē. Qr sic videm̄ ꝺ vite q̄ rōe debilitat̄ p se stare nō pt si ligēt̄ ad rē stabilē ⁊ firmā puta palū vl̄ arborē stabilitat̄ ⁊ firmat̄. Sic hō debil̄ stabil̄ efficit̄ crescēs i ꝟuicio dei. qñ cū ꝺo p amoris vinculū copulat̄. Ad hāc stabilitatē ⁊ copulatōem amoris hortat̄ apl̄s. i. Cor. xv. Frēs mei dilectissimi stabiles estote. Oz heu mlti soluūt ꝺ vinculū amoris qui illo sacro ⁊pe xpō colligati fuer̄t ⁊ adherēt fallaci diabolo p ꝓtinuū ⁊ idefessum pctōꝝ ꝟuicū:

Dñi adultere debet cui se iunxerit. Nam tyrañ⁹ seuerus est ⁊ socios suos fuitores male remũerat. Nã tpaliť vnũ strágulat alterꝫ submergit. ⁊ tertiũ ꝑcipitat. ꝙ qua/si oés male tpaliť moriũtur: ⁊ eternaliť dã/nãť. Fac em̃ socijs suis sic̃ leo lupo. de q̃ fabulať ꝙ lup⁹ ⁊ vulpis se leoni associa/uerũt in venatiõe: ⁊ cũ cepissent thaurꝫ: vaccã: ⁊ ouẽ. leo dixit lupo ꝙ ꝑdã dideret Et lupus rñdit. dñe vos estis rex nr̃. vos debeť hre thaurꝫ: ⁊ ego vaccã: ⁊ vulpis so ci⁹ noster ouẽ. Indignat⁹ leo pcussit lupũ pede eleuato: ⁊ pellẽ ei⁹ de capite ꝺtraxit. Et tũc dixit vulpi ꝙ ꝑdã diuidẽt. cui vul/pis. dñe iustũ est vt vos q̃ rex nr̃ estis ha beaťq; thaurũ. ⁊ dña mea regia hẽat vaccã ⁊ filij vri leũculi hẽant ouẽ. Tũc leo optie diuisisti. ⁊ q̃s te docuit. ⁊ vulpis intuens lupũ ait. dñe ille cui pileũ rubeũ feciſtime docuit. Moraliť. leo diabolũ signat q̃ ru/giẽs circũit q̃rẽs quẽ deuoret. Cui associã tur ⁊ adherẽt pctores. vn⁹ rõne voracitaťq; alter auaricie ⁊ dolositaťq; ⁊ hmõi. q̃ de ma ximis ei⁹ laborib⁹ diuidit ꝑdã ante iudi/ciũ aiaꝫ. ⁊ p⁹ vtrũqꝫ. s. aiam ⁊ corpus. eis nihil aliꝺ dãdo ꝓ fuitio nisi penã hic tpa lẽ. ⁊ p⁹ eternã. de q̃ Jere. xvi. Ecce vnusq̃sq; qꝫ ambulat p⁹ ꝑuitatẽ cordis sui mali vt me nõ audiat. Jõ eijciã vos de tra hac. s. mala morte moriẽdo. in terrã quã ign̄atis s. infernũ. ⁊ ibi seruieťq; dijs alienis. i. dõmo nib⁹ die ac nocte. ⁊ nõ dabũt vob requiẽ. Jõ instar vulpis docere nos debẽt exem/pla ⁊ mala q̃ diabol⁹ oĩb⁹ sibi fuiẽtibus fec̃ ne xp̃m dimittẽdo ei adhereamꝰ. Jn Secũdo xp̃o recte adherem⁹ si i eũ stabili ter ꝓfidam⁹. ps. cxxiij. Qui confidũt i dño sic̃ mõs syõ non commouebiť ineternũ q̃ habitat in hierl'm. Nauigantes nanq; in mari indigẽt ꝓfidẽtia ⁊ aiositate ad ãchorã q̃ hz i piculis nauẽ firmiť ꝓseruare. sic nos in picul'h⁹ mũdi ꝓstituti totã nr̃az cõ fidentiã i anchorã xp̃i debem⁹ ponere ꝑ/pter charitatẽ adoptõis. xitatẽ ꝑmissiõis ⁊ prãtẽ redditiõis. Nã xp̃us nos adopta uit i filios: ⁊ p̃rem nostrũ se ꝓstituit Vñ q̃ dã doctor sup oratiõnẽ dñicã. Mihi inquit dicaťis o fo cui⁹ ꝓncipiũ dulce. nomẽ p̃rnuꝫ sequentũ petitionũ obtinẽdaꝫ prestat pa ter fiduciã. Et Greg. Matth. vi. sup illo verbo pater i quit. Jn hoc daťis fiducia q̃d negabit filijs q̃ q̃cquid hꝫ iam dedit ⁊ p̃ est. Exemplũ de filio ꝑdigo. Luce. xv. vbi filius criminosus ad patrẽ rediẽs cuꝫ am/plexibus ⁊ osculis. conuiuijs: ⁊ melodijs a patre recipiť. Ro. v. Gloriaťis in spe glo rie filioꝝ dei. Debet etiam mouere ad con fidentiã veritas promissionis. Jpe enim dñs noster verax est ⁊ non mentiť. qõ per sacraꝫ nobis scripturã promisit soluet. ps Memor esto verbi tui seruo tuo: in q̃ mi/hi spem dediſti. Tertio debet mouere pote stas redditionis. nõ em̃ impotẽs est: ñ om nipotẽs ad implendũ ꝓmissa. ⁊ ideo nul/lus qui sperat in eo ꝓfundi pot. ps. In te dñe speraui nõ cõfundar ineternũ. Tertio debemus xp̃o adherere in eũ firmiter cre/dendo. ij. Paral'. xx. Crediteis dño ⁊ secu ri eritis: credite ꝓphetis ei⁹ ⁊ cuncta eue/nient ꝓspere. Nam sicut arbor que ꝓfun dam ⁊ sanam hꝫ radicẽ stabilior ⁊ fructuo sior est contra impetum ventoꝝ. sic omnia opa nostra in fide radicata firma sunt: et fructuosa. Unde Aug. ⁊ habeť. i. q. i. cuꝫ paulus. ℟ Fides que per dilectionẽ operatur est fundamentum oĩm virtutuꝫ ⁊ radix totius spũalis edificij. Et notãter dicit q̃ per dilectionem opatur. alias si fi/des non est formata charitate: ñ informis nihil ꝓficit. qz etiam demones ⁊ existẽtes in pcto mortali hanc fidez habent. ñ nõ ẽ fructuosa. qz nec virtus nec fundamentuꝫ virtutum. nec hñtes eã ꝑ eã saluãť: cũ etiã demones credãt ⁊ cõtremiscant: inde tñ nõ saluanť. nec diuinatores nec carmina trices: ⁊ hmõi mali hereticiꝺ fide q̃ ꝓmrant demones herbas bñdicunt. fide eoꝝ sal/uantur. ĩmo grauiꝰ paganis peccãdo hu iusmõi exercẽdo dãnabunť. Nec fatue ve tule q̃ instigãte diabolo estimãt se noctur/nis tpibus sup bestias eq̃tare ⁊ creaturas posse in meliꝰ vel in deteriꝰ cõmutare. vel i aliã spẽm vel sil'em transformare. fide ea rũ saluanť. Nã q̃dã vetula a diabolo de cepta dicebat se certis noctib⁹ cũ q̃busdã alijs carminatricib⁹ sup q̃dã aialia eq̃ta re: ⁊ multaꝝ terraꝝ spacia vna hora trãsi re. ⁊ p̃ oĩa ostia domoꝝ clausa itrare Cũ hoc aũt q̃dã die in eccl'ia sacerdoti diceret: vo/lẽs captare beniuolentiã ei⁹ ⁊ ne pdicatõ ne eã de sua supstitiosa fide increparet di/xit. Domine hac nocte multũ vobis ꝓfui ⁊ a magna molestia liberaui. Nam mulie res ille cũ quib⁹ ire soleo de nocte vestraꝫ cameram intrauerunt volẽtes vos mole/stare. ex eo ꝙ eoꝝ facta in cancellis recla/maťq; ⁊ nisi eas auertissem spans vob loq̃ ne de cetero eas arguaťq; multa mala vob

intulissent. Cui sacerdos. Ostiuz camere mee erat clausū ⁊ seratū. ⁊ quō intrare potuistis. Vetula rñdebat. Dñe nec ostium nec sera pōt nos ipedire nec retinere quin egrediamur libē. Et sacerdos. volo pbare si ita sit vt de tanto bñficio tevaleam remunerare. ⁊ clauso ostio ecclie atqz serato arrepto crucis baculo: cepit vetulā pterrere ꝑ verberare. Cūqz illa clamaret ⁊ misericordiā iploraret. ait sacerdos. Exi ab ecclia ⁊ fuge si potes exquo sera vel ostiū nō pōt te retinere. ⁊ ita vetulā corripuit ⁊ a falsa credulitate liberauit. Neqz hmōi falsis delusionib⁹ fides adhibēda est. ꝗa vt hr̄. xxvi. q. v. c. epi. ꝗcunqz talia ptinaciter credit vel asserit. ꝑculdubio infidelis ē ⁊ pagano deterior. Et sm canones sunt excōicandi. ⁊ sm leges cremari debent ⁊ bona eoz publicari. C. de maleficis. l. null⁹ l. nemo. ⁊. l. culpa. Sed queris quō tales possunt hoies egrotos curare ⁊ sanare et sanis facere egritudines. Rñdet Augu de doctrina xp̄iana li. ij. ꝙ hoc fit ꝓmissu dei. vt illi ꝗ hoc audiunt ⁊ vidēt ꝑbentur in quali fide sint erga deū. Nā qñ homo a p̄ncipio in istis obseruationib⁹ aliquid veri expertus est casu accidit. ꝫ postꝙ incipit hmōi obseruantijs animuz implicare ⁊ firmiter credere eueniūt multa ꝑ decepti ones demonū: vt i his obseruatiōib⁹ implicat⁹ curiosior fiat ⁊ se magꝭ inserat multiplicibus laqueis pnicios erroris. ℒ Sicut legitur de quadā vetula diuinatrice ad quā mulier hñs virū iracūdū ⁊ furiosum accessit querēdo remediū ne plagā ab eo de post possz cedi. Et diuiatrix. optimū tibi dabo remediū. tu em̄ habes in domo tua canapū spissuz. vade inquit trib⁹ ptinuis noctib⁹ in crepusculo serotino ad canapū tuū: ⁊ de meliori lardo accipe tecum in p̄ma nocte libram̄ bñ pēsatā. secūda nocte i duplo tm̄. tertia nocte triplicab̄: ponēdo omni nocte pedē sinistrū ad canapum: ⁊ dextrū longi⁹. s. vt forti⁹ possis p̄gere: ꝑgiēdo sp lardū ꝑfundi⁹ quo potes in canapū: dic hec verba ⁊c. Tertia ꝫ nocte dū mulier hec verba cōiuratiua tal⁹ radiq; viri sui austeritatē mitigātia estimās replicarz ⁊ vetula ꝗ omni nocte lardū accepit i canapo rauca voce rñdit. dicēs. Si beniuolum virum vis domū tuā ꝑficiscere tacens ac patiēs esto: sic iram viri mitigabis tui. qō postea fecit. ⁊ virum mansuetum reperit. credens hoc ex diuinatione hr̄e quod deceptione inuentū fuit. sic etiam multis ad huc contingit.

Tertia ps in qua notatur

discipuloz scīa rōnalis. ibi. Scientes quia dñs ē. Vñ petr⁹ cogscēs qz dñs est tunica suc. ⁊c. Moralr ꝑm Sen̄. de moribus. Spes p̄mij solatiū pstat laboris. Quilibet em̄ eo feruētior est ad laborandū qz to liberaliorē dñm hz ⁊ copiosius expectat p̄miū. Labor em̄ nō dz esse sine fructu. quia cū ꝗs laborē suū sine fructu eē considerat i locū aliū ad laborē cū fructu migrat. vij. q. i. c. Ibi adunati. Cum igit ihesus sit dñs liberalissim⁹ ꝗ sm Ambro. nō reuocat beneficia sua. imo cumulo liberalitat ampli ficat. debem⁹ expoliare cū petro veterē hominē cū actib⁹ suis ⁊ mittere in amaritudinē laboris virtutū ⁊ deo fidelit seruire Juxta illud Deut. vi. Dñm deū tuū adorabis: ⁊ illi soli seruies. ℳ In qb⁹ verbis tria notant ꝓpter q̄ dño deo nr̄o libent seruire debem⁹. qz alio dño est ꝯditionis liberalioris. ibi. Dñm. Dilectionis yberioris: ibi. tuum. Prelationis maioris ibi. deū. Est em̄ illi dño voluntarie seruiendū. qz liberalioris cōditōnis est. qz dñs Ad dñm em̄ requirūtur tria. s. vt sit liber nō seruus ꝯditione. diues in pecunijs et possessione. potēs virtute ⁊ opatōne. Jz ecce null⁹ inuenit in hoc mundo adeo liber vt a pctō sibi cauē valeat. nec adeo fortis ⁊ potēs vt morte euadat. solus aūt ihesus pōt liberare hoiem. sol⁹ ihesus desiderio sufficere ⁊ ip̄m implere · sol⁹ ihesus pōt a morte eripe. ꝫ sol⁹ ip̄e est de⁹. q̄re canit in hymno angelico. Tu sol⁹ dñs: tu solus altissim⁹ ihesu xp̄e. Vñ narrat ꝙ nuncij cuiusdā regis ad p̄bm quendā i heremo degentē venerūt ⁊ dixerunt. Dñs nr̄ rex venturus est. Et ip̄e. ꝗs est ille dñs. Et nūcij dixerunt ip̄m esse nobilē: liberū: diuitē: et potentē. Et p̄bs. est ne liber a pctō · est ne adeo diues vt sibi sufficiat ne plus appetat. est ne tam fort ꝫ vt nec morte timeat nec inueniat. dixerunt nō. P̄bs ait. ergo dñs nō est. ⁊ subiunxit. si dñs est. cui⁹ dñs est. Nuncij dixerunt. noster dñs est: ⁊ nos seruj eius sumus. ait. imo potiꝰ ip̄e seruus vester est. vos seruitis sibi corpe. ip̄e aūt vob̄ seruit ꝓtinua mēt occupatōe. Serui aūt: ꝗs ergo sm te est verus dñs. Rñdit p̄bs

q̄ sui potēs est. ¶ Medio tpe venit dñs rex alloquēs pēm: rogat vt secū vadat. velit eū ditare multꝫ diuitijs. Phūs rñdit. diti or sum te. qr plus possum contēnere q̄ tu posses possidere. ¶ Rex. quō diues es cū nihil oīno habeas. phūs. plus habeo q̄ tu sufficientiā habeo: mihi sufficit nec plꝰ appeto. tibi aūt qō habes nō sufficit qr plus appetis. Secūdo sibi seruiēdū est. qr tuꝰ est. nihil em̄ ita tuū est sicut ihesus. qr sine voluntate tua nō potes eū amittere. locꝰ em̄ eum nō elongat. qr vbiq; est. nec tpus aufert. qr sp est. nec inimicꝰ ipedit. qr intimꝰ est. Vñ Ambro. sup Luc. Nemo tibi xp̄m potest auferre: nisi te illi auferas.

¶ Sed q̄ris. qd dño meo ihesu xp̄o faciam vel in quo ei seruiā vt mecū sp maneat. Ad qō rñdendū adduco narratōem in qua hr̄ modus seruiēdi dño ihesu. Statuit q̄dā impator p lege q̄ quicunq; vellet ei ministrare p̄mo tres ictꝰ in porta palacij faceret. p qō cognosceret q̄ seruire desideraret: Et erat quidā paup rome nomie Guido. hic audierat de libalitate regis volēs consulere pauptati. accessit palatiū. t p̄m legē tres ictꝰ dedit t p ianitorē introductꝰ ad impatorē dixit. Dñe mi rex seruire desidero t de sex seruicijs exptus sum. Primū scio corpꝰ magni p̄ncipis die t nocte custodire. lectū eiꝰ prepare. cibaria p̄parare pedes eius lauare. Secundū seruitiū. scio vigilare q̄n alij dormiunt. t dormire q̄n alij vigilāt. Tertio scio bonū potū gustare: et bñ inter quēlibz iudicare. Quarto. scio inuitare hoies ad conuiuiū ad honorē inuitātꝫ Quinto. scio ignē facere sine fumo. Sexto. scio docere hoies viam versus terram sanctā q̄ saneibūt t redibūt. Ait imperator. illa sunt pulcra seruitia. mecū maneas t p̄mū de corpe meo p̄babis. Guido omni nocte lectū honeste pauit. lintheamina lauit. t sepiꝰ mutauit. singulis noctibus ante ianuā camere armatus iacuit cū caniculo paruo. vt si ipe a casu dormiret t alīq̄s veniret canis latraret t eū excitaret: semel omi ebdomada pedes dñi lauit. et inoīb⁹ tam prudēter fecit q̄ in nullo repbē di poterat. Finito anno eū dñs senescallū suū fecit. vt secundū impleret seruiciū. s. vigilaret tc̄. Guido ḡ p totā estatem vigilauit laborādo t oīa nec̄ia p hyeme p̄uidit. Eū ergo adesset hyems t alij inceperunt vigilare ipe q̄euit. sic de secūdo seruitio satis fecit. Impator gauisus de duobꝰ vocauit pincernā di. pone in calicē meū acetū. vinum optimū: t mustū t des guidoni ad bibendū. Cū autē gustasset ait. fuit bonū ē bonū. t erit bonū. i. mustū erit bonū vinū. t bonū acetū fuit bonū vinū. Imperator vidēs eiꝰ prudentiā volens facere cōuiuiū. t fecit amicos suos inuitare vt probaret quartū seruitium. Ipe aūt non amicos s̄ hoēs inimicos inuitauit. t rege ꝰmoto ait. Dñe inimicos inuitaui: vt vultu hilari eos facias amicos. qō factū est. Imperator iterū gauisus petijt q̄ntū seruitium ipleri vt hospitibus suis fieret ignis sine fumo. Et Guido ligna p estatē collecta t ardore solis exiccata incēdit. t oēs sine fumo calefecit. Et imperator. adhuc restat vltimum: qō si p̄baueris ad honorē t diuitias te p̄mouebo. Et ipe sequentibꝰ oīnibus pgere volentibꝰ ad terrā sanctā transiuit ad litꝰ maris ostendēs rupē magnā in mari di. In illa rupe est quedā auis cōtinue in nido suo cubās ouа. in q̄ maltū delectat. cuiꝰ natura talē ē q̄ q̄ diu in pace resident in nido: trāq̄llū est mare. si aūt p̄tingat eā nidū exire: mare pturbat. qō p̄transire saluus nemo pōt. nec vnq̄ auis illa nidū dimittit: nisi ppt vnā cām. Est em̄ etiā alia auis inimica huiꝰ q̄ sp laborat vt nidū eiꝰ fodet. auis aūt in nido cuz senserit ouа sua fodata aut nidū deturpatū statim extra nidū pre dolore volat. t tunc vēti excitant vel ꝯcitant. t mare turbat. at ille dixit. q̄le remediū dabis vt auis inimica ñ appropinquet. Et ipe: nullū aliud q̄ illō cū sanguine agni nidū interi⁹ t exterius spargite. q̄diu vna gutta manet inimica ñ appropinquat. Hoc audiēs imperator de sua prudentia eum militē fecit. Dñm mi imperator est dñs nr̄ ihesus xp̄s q̄ legē dedit t docuit volēti intrare regnū celoꝝ. in porta ecclesie militant̄ tres ictꝰ daret. orādo. ieiunando. elemosynā dando. nunc adest pauper Guido. i. hō nudꝰ t paup ingressus in mundū de vtero: paup etiā virtutibus. hic cupiēs regnū intrare p̄ sacrū tp̄s tres ictꝰ fecit: orauit: ieiunauit: t sermōes audiuit. Et p̄fitēdo ad sex seruitia siue ministeria se obtulit. Primū velle custodire corpꝰ p̄ncipis. i. xp̄i. t quō. certe sic. guido oz eē armatꝰ sp virtutibꝰ ne aliq̄ tēptatio intret camerā cordis sui t offēdat xp̄m. et caniculū latrantē hēat t attēdat. s. conscie-

tiã q̃ cõtinue ꝫ vicia murmurat. Debet ẽt lectũ cordis bñ parare p opa misericordie linthеamina mutare.i. vicia in virtutes. ꝛ sordes pctoꝝ lauare ꝛ camerã cordis mũ dã custodire: ne corpus dñi nr̃i iesu xp̃i offendat cui te obligasti bis i ebdomada pedes dñi lauare p ꝓfessionẽ ꝛ ꝓtritionẽ vel vel bonã affectionẽ. Ecce ꝑmũ seruitium. Secũdũ qđ ꝑmissum est vigilare. s. in bonis opib⁹ qñ alij dormiũt i peccatis. mõ peccatores incipiũt itez dormire. tu aũt vigila in oib⁹: labora in virtutib⁹. Tertium seruitiũ est bonũ potũ gustare. Potus ille ẽ aduersitas q̃ patiẽter sustineri debꝫ ꝑpter xp̃m. q̃ por⁹ fiet bon⁹ corpi ꝛ aie i celis. Quartũ est inuitare ad ꝓuiuiũ. dꝫ em̃ seruus xp̃i inimicos crucis xp̃i. s. pctores p bona exempla ꝛ opa ĩstruere ꝛ deo recõciliare. Quintũ ignẽ facere ꝛc̃. i. charitatez habere sine fumo ire cum die. ꝛ ex charitate benefacere paupib⁹. Sextũ debes docere hoies viam versus terrã sanctã. i. ad celum. ꝛ notificare aũẽ inimicã. i. diabolum Anis em̃ bona est iesus xp̃s q̃ tãdiu no biscũ manet q̃ diu diabol⁹ nõ fedat corda nr̃a ꝛ affectiões. ipe em̃ cubat sup bonas affectiões nr̃as vsq̃ opa ꝓducant. g̃ vt ꝺ diabolũ in tranq̃llitate maneam⁹ p recentẽ memoriã: spargere debemus corda nr̃a sanguie iesu xp̃i agni imaculati p nobis effuso. ꝛ sic secure ibim⁹ ad terrã sanctã. i. vitã eternã. Hec em̃ fuitia fidel fuus faciat ꝛ dñm iesum nõ amittat Tertio dño nostro est bene fuiendũ. quia est prelationis maioris. qz sol⁹ de⁹ est. Est em̃ solus deus bonitas a q̃ fluxerũt omia eternitas in se cõtinẽs oia. sufficiẽtia iplẽs oia loca tpa ꝛ corda. vñ in ps. Dixi dño de⁹ meus es tu. quo. bo. me. nõ eges. vbi alia lra hꝫ qm̃ mihi nõ est bñ sine te: esse em̃ sine te ẽ sine deo esse tan q̃ in maris piculo sine gubernatore. in carcere sine cõsolatore. i exilio sine amico. int̃ hostes sine adiutorio. i bello sine duce. in tenebris sine luce. vñ sine deo viuere est in bello viuẽdo mori ꝛ decedere. Ne g̃ mund⁹ me mergat sine te gubernatore. ꝛ carcer me claudat sine te ꝓsolatore. ne fuger in exiliũ vt te nõ sentiã in auxiliũ ne in mort̃ bello sine duce dãner sine te luce iesu mi pijssime iux̃ te da viuere ꝛ p⁹ hoc tp̃s pauoris des p̃miũ h⁹ laboris. Fac g̃ dñe iesu me sp viuẽ i te. ꝛ sine te noli me ꝺrelinq̃re. vt cũ dies aduenerit mei clamoris mea merces sis huius laboris. ac virgo beatissima assit sẽp p̃cata. vt cũ Francisco seraphico sempiterno fruar p̃mio. Amen.

Registrũ de euangeliorũ ꝛ epl̃aꝝ thematib⁹ atq̃ introductiõibus tam dñicaliũ q̃ ꝛ festoꝝ p anni circulum iuxꝝ rubricã romanã. Et primo de dñicis. secundo de festis incipit feliciter.

De dñica ꝑma aduẽt⁹ dñi. De epl̃a.

Bijciamus opa te

nebraꝝ ꝛ induamur arma lucis. Ro. xiij. Albumasar i li. suo de motib⁹ planetaꝝ di. q̃ si corp⁹ opacũ: s. luna inter nos ꝛ solẽ recto dyametro tan q̃ qꝺã obstaculũ ponat defectũ causabit nob radioꝝ solis in capite vel in cauda dracõis. ꝛ fit eclipsis. recedẽte vero luna sol ad ista inferiora radios suos mittit. ꝛ algasel h̃ idẽ attestat in sua pbia pte ttia de elemẽt. di. q̃ cũ luna a sole remouet totaliter eclipsis remouet. ꝛ lumẽ sol⁹ subito descẽdit sine dria. Sic pctm̃ i aia qꝺã obstaculũ ponit int̃ nos ꝛ deũ q̃ est sol iusticie. q̃ de⁹ ea lumẽ sue gre illustrare nequeat. nã lux pura. i. gra ab illuinãdis s. puris excipit. vt ꝺr. i. q. i. si iust⁹ fuerit Quare Isa. lviij. peccatori ꝺr. Si abstuleris de medio tui cathenã. i. de corde peccatũ. qꝺ pctm̃ ligat aiaz q̃si cathena. ꝛ tenet eã diabolo. Seq̃tur. Oriet lux tua. id ẽ gra. ꝛ dñs splẽdoribus. i. gratijs donoꝝ iplebit aiam tuã. Ad aduẽtũ g̃ filij dei et ei⁹ gre abijciamus iux̃ exhortationẽ apli opa tenebraꝝ. In q̃b⁹ verbis hortamur specialiter ad duo nccia ad aduẽtũ filij ꝺi ꝛ dignã ei⁹ susceptionẽ. s. vt vicioꝝ sordes expurgem⁹: cũ ꝺr Abijciamus. Virtutuz vestes prepemus cũ subdit: ꝛ iduamur arma lucis. Primo debem⁹ lauare pctoꝝ sordes p aquã contritionis. ꝛ scobã ꝓfessionis. de quib⁹. xxix. H. J: R. L. Secũdo debem⁹ induere virtutum vestes. xl. M. xlvij. B. Et notant apl̃s noiat virtutes arma. qz sic arma defendũt corp⁹ a malis iaculis ne vulneret. sic virtutes cardiales defendũt hoiem ne succũbat. ꝛ sunt quatuoꝝ q̃ttuor malas psuasiões. nõ. xxxiij. L.

De euangelio.

Rũt signa in sole ꝛ

luna ꝛ stellis. Lu. xxi. Habe

mus ex iure. q̄ iudex ordinarij nō dz sen
tēnā diffinitiuā ferre ꝓ reuz. nisi ꝓus seu
ptio reus fuerit legitime āmonit⁹ t cita
tus. Est enī citatio fundamētū ordis iu
diciarij. ex de ꝓsti. ecclie sctē. in glo. nā vt
b̄r. ff. de re. iud. l. de vnoq3. Sententia ꝓ
absentē lata nulla est ipo iure. secus si ꝑ
cōtumacia sit. Sic spūal'r general' iudex
viuoꝝ t mortuoꝝ xps veniēs ad iudiciū
nō dictabit sniam diffinitiuā. vite vl' mor
tis eterne. nisi ꝓmo ordinarie ꝑ signa pa
tētia t manifesta ad tribunal ei⁹ maiesta
tis oēs citauerit. q̄ añ iudiciū erūt in sole
t luna t stellis. vt testat Lucas in xbis
themat. Nā ꝓmo oēs admonuit ꝑ pphe
tarū dicta t ppria xba. vltimo citabit in
voce t tuba t ꝑ signa. In q̄bus xbis ꝑ
mittit nob aduēt⁹ xpi formidabil' ad iu
diciū: vt quos exhortatio apli in epla ho
diema t amor dei ad debitā ppatoez nō
excitat. saltez timor t tremor signoꝝ extre
mi iudicij terreat t concutiat q̄ a duo spe
cial'r. s. Ut iusti iudicis charitatē pense
mus. cū dr. erūt signa. Eius immutabilē
equitatē formidem⁹. cum dr. in sole t lu
na tc̄. Debem⁹ nāq3 ꝓmo pēsare xpi iu
dicis magnā charitatem. q̄ ad nostrā am
monitōez multa signa fecit. facit t faciet
de quo. xxxviij. R. Uel ꝑ hec signa possu
mus timere iudiciū eē ppe. vi. A. B. C.
Debem⁹ scdo ei⁹ eqtatē formidare. nam
nulli pcit. dubitē t pauperem in eqtate iudi
cabit. solē t lunā t stellas. i. papā. impa
torē. spūales. t seculares. nō solum opa.
etiam cogitata t locuta cōtra deum iudi
cabit. De quib⁹ no. xiij. J.

De dñica secūda sermo de epistola.

Eus autē spem re

pleat vos oñi gaudio. Ro.
xv. Natural'r vnū mēbrū cō
patitur alteri mēbro leso. Sic hō tribula
tione lesus dz ab altero cōsolari. Uñ. vij
q. i. cū pcussio. Afflictio nō est dāda affli
cto. ꝫ cōsolatio. t. ff. de offi. pśi. l. diu⁹. af
flictio nō est dāda afflicto: ꝫ poti⁹ ei⁹ mi
serie miserādū. Exēplū huius habemus.
Job. c. ij. q̄ dum affligeret in possessione
t corpe: t a plāta pedis vsq3 ad vticem
sanitas in eo nō esset. venerūt tres amici
eius vt eum ꝓsolarent. Quare Aug. su
per hunc passuz loq̄tur di. Si pauptas
augit: si luct⁹ mestificat, si dolor corpis in
quietat. si vlla calamitas nos pturbat ad
sint boni amici q̄ n ō solū gaudere cū gau
dentib⁹: sed etiā flere cū flentib⁹ didicere
t tūc aspa leniant. aduersa supent. t gra
ua insup releuāt. Q̄d aduertēs doctor
ecclie ad ꝓsolatōez fidelīū in agro dñico
afflictōe laborantiū. vt singularis amic⁹
volēs nos cōsolari dicit. De⁹ aūt spei.

In q̄bus xbis ꝑmittit duo in aduētu
regis. scz Debilib⁹ sustentatōem. cū dicit
Deus aūt spei. Secūdo tristib⁹ ꝓsolatio
nē. addens. repleat vos. Primo em̄ nos
debiles totā cōfidētiā t spez debem⁹ po
nere in deū. qz potēs ē ꝑmpt⁹ t clemens
De q̄bus nota. vij. A. Scdo tristib⁹ est
magna ꝓsolatio noscere suos labores ñ
perire sine fructu. sic et nos scire debem⁹
nros labores acq̄situros magnū gaudij
fructuz cū oīb⁹ sctis t electis dei. Uñ. i.
Job. i. q̄d audiuim⁹. no. xxvij. A.

De euāgelio sermo.

Eci vident et clau

di ambulāt Matb. xi. Arest.
di. i. metha. die t nocte a sole
causari. s. ꝑ eius pñtiā sup emispiū nr̄m.
nocte demiq3 ꝑ remotōez solis. Jō. vi. to
pico. c. v. dr. q̄ dies ē latio sol' sup terraz:
sic spūal'r añ aduentū solis iusticie. hoies
in tenebris ignorātie ābulabāt. ꝫ oriente
luce mētes illuminabat. t affect⁹ rectifica
bat. quare apl'us ad ephe. v. di. t de pe.
di. iiij. §. hāc societatē. Eratis aliq̄n tene
bre: nūc aūt lux in dño. dr igit' bene q̄ il
la luce ceci vident. In q̄bus xbis duo
notantur. Ignorantis illustratio. cū dici
tur. ceci vident. Errātis informatio. cum
addit'. claudi ambulāt. Primo nāq3 vo
lens de⁹ cecum illumīare t ad agnitōez
veritatis ordinare. exagitat gra pueniē
do. expurgat t informat de quo. xxvi. C
Secūdo claudū errātē in trib⁹ informat
cōtra tres errores. de quo. xlij. ℌ. K.

Dñica tertia Sermo de epistola.

Audete in domio

semper. Philip. vl. Auicen.
li. de alchamia di. q̄ si ferruz
misceatur auro nunq̄ ab eo separat'. ne
q3 decoctōne nec aliqua re. Sic spūaliter
hoies q̄ de sua natura ferrei frigidi t tar
di sūt ad supiora ad diligēdū deū t appe
tendū celestia si sel' igne caritat⁹ ꝑfecte do

Nondicit ignorate tenebrose, se terminate dicit t breꝫ. quia sicut qui videtur esse itoj cetus id q̄ printi est in eo (sicut ro vitas regalis vide esse rex. sic q̄ rex videtur fo ita q̄n pcm regna hoīe tunc vt homo pcm vt tenebre

cõiuncti fuerint nulla vnq̃ aduersitatis vel mũdane cõsolatõis decoctõe pñt sepati. Figuraf Ezech.i.in aialib⁹ pennatis q̃ cũ incederent vltra nõ reuertebanf sic qz terrenis actib⁹ ad spũalia tráseũt ꝛ deo p dilectõez cõiũgũf ad ea q̃ reliq̃ãt nullaten⁹ reflectũf. Quare apls ad phi lippẽ.iij.q̃ retro sũt oblit⁹ ad ea q̃ sũt anteriora extẽdẽs meipm ad destinatũ pse quor brauiũ supne vocatõis dei ibu xpi. de quo ỏr de peni.di.ij.pénata. Que retro sũt oblit⁹ fuerat.qz tpalia despiciens q̃ sola sũt eterna req̃rebat.hic qz iũct⁹ do insepabili amore gaudebat cupiẽs ꝛ nos ad hãc puenire gl'iaz.hortaf terrena gaudia despicere.ꝛ i solo deo gaudere. In q̃b⁹ x̃bis duo spãl'r notanf.s.mẽtis interna letícia.cũ ỏr gaudete. Letície debita materia addẽs in dño. Debem⁹ pmo gaudere delectabili obiecto bñtudis ad qõ nos de⁹ ordinauit.fruẽdũ eternal'r. De quo no.xi.p. Secũdo dém⁹ gaudere i dño.ꝛ hoc ppf tria.xlviij.M.

Sermo de euangelio.

Jrigite viaz domini

Joh.i. Mgf.iij.sen.dis. xxxviij.di.q̃ error maxima cura cauẽdus est in acq̃sitõe x̃itat̃. qz vt hf extra de here. Qui alios ab errore nõ reuocat seipm errare demonstrat. Et di. lxxxiij.p sentire videf errãri q̃ ad resecanda q̃ corrigi dñt nõ occurrit. Doctor igif mellifluꝰ volẽs se oñdere in nullo errare nec erroríb⁹ falsitat̃ cõsentire viã sancti tat̃ docuit di. Dirigite viaz dñi. In q̃b⁹ x̃bis duo spãlit̃ notanf.s. Penitẽtie exhortatio ibi. dirigite. Xpi vite imitatio ibi. viã dñi. Debem⁹ pmo corda nra ad deũ dirigere ꝛ ad eũ recurrere.xvij. B. Secũdo debem⁹ xpm imitari.ꝛ q̃tũ possibile est viã ei⁹ ambulare.xxxij.V.Z.

Dñica quarta sermo de epistola.

Jhil mihi conscius

sum.ſ nõ in hoc iustificat⁹ suz i. Cor iiij. Autor de disciplina scolariũ dic. Oportet q̃ mgr pus adiscat q̃ doceat. Et.ff.in phemio. Oportz pus aias ꝛ postea linguas fieri eruditas Nulla náq̃ cãdela illumiat.nisi pus igne accẽdaf.sic nec doctor docere põt sinõ fuerit pus scia ibut⁹ ꝛ accẽsus. Volens igitur alium de sanctitate ꝛ puritate docere pus debet eã addiscere ꝛ eam habere exemplariter.qz vt ỏr.ij.q.vij.cũ pastoris. Vita doctoris vel pastoris dz esse exemplaris.malo em̃ exemplo multos trahunt ad inferos. di.xl.c.si papa. Jdcirco aplus volens docere mũdiciam seruare: immunitatẽ ꝛ exemplaritatẽ suã pmonstrauit di. Nihil mihi cõscius ꝛc. In q̃bus x̃bis duo notantur.s. Forma viuendi saluatiua.ibi. Nihil mihi cõsci⁹. Via merendi dispositiua.ibi.sed non in hoc. Dico pmo q̃ debemus viuere in puritate conscie.ꝛ ideo debem⁹ eam frequenter examinare.x.L.xix.D. Secundo debemus gratiam petere p iustificatõe.qz sine gratia iustificari nõ possum⁹. Nã ẽm Richar.iiij.sup magistrũ.no.xxvij.post F. Sed q̃ritur vtrum infusio gratie sit por ordine nate remissiõe culpe.xxvij.D

Sermo de euangelio.

Jdebit ois caro salutare dei nostri

Luce.iij. Sicut sol indifferẽs est oñe illuminabile illuminare ꝛ vinificabile vuifficare. Sic sol iusticie dei filius vult radio sue misericordie ꝛ gratie omnes susceptibiles viuificare ꝛ saluare. Unde de peniten.di.i.deus distinctõem non facit q̃ misericordiam suam omnibus pmisit. glo. Deus distinctõem vel exceptõem psonarũ non facit:qui misericordiaz ꝛ remissionem pctõꝝ a se cõferendã omnibus vere penitentib⁹ pmisit. Nullũ em̃ vere penitentez a se excludit.vt habef.xxix.q.ij.§ i. Dicit ergo bñ euãgelista. Videbit ois caro ꝛc. In q̃bus x̃bis duo notanf.s. Profectus vniuersalis pmissionis. ibi. videbit omnis caro. Effect⁹ totalis remissionis.ibi.salutare dei nostri. Nam cum peccãte primo homĩe omnis homo posterior culpam cõtraxit ꝛ mortuus est. Sic pariformiter per xpm dei filium solũ innocentem omnis caro redẽpta est.qz sol⁹ potens fuit ad liberandũ.pmptus ad iuuandum ꝛ clemens ad indulgendũ. vij. post. A. Secundo notatur effectus totalis remissionis ꝛ saluatõis nostre.qz hominem saluauit a culpa p remissionem a pugna p defẽsiõez.a patris ira p'sui traditionem.xl.V.

Sermo de natiuitate xp̄i

In die natiuitatis xp̄i.

Abitãtibus in regio

ne vmbre mortis lux orta é eis Isa.ix. Queriť quare in hac nocte natiuitať missa celebrať cũ alijs festiuitatib⁹ tm̃ in die celebrare liceat. Rñdet theleſſor⁹ a petro papa quart⁹. vt h̄ de conſe.di.i.c.nocte ſancta. q̄ nocte ſancta natiuitatis dñi ſaluatoris miſſas celebrent preſbiteri. ⁊ hymnũ angelicũ. ſcilicz Gloria in excelſis. in eis ſolẽniter decantent: qm̃ ⁊ eadẽ nocte ab ãgelo paſtoríb⁹ eſt nunciatus. ⁊ ſubito facta eſt cũ angelo multitudo milicie celeſtis laudantiũ ⁊ dicentiũ Gloria in excelſis deo. Sup q̄ dic̃ glo. q̄ hec verba tm̃ dicta ſũt ab angelo. ℟ alia. ſ. Et in terra pax hoĩb⁹. addidit hilari⁹. Queriť ſecundo quare tres miſſe celebrant̃. Rñdet Ber̃. in glo. ex̃ de cele. miſſ. c. ꝓſuluiſti. q̄ celebrant̃ ꝓpter miſteriũ. qm̃ p illas tres miſſas repñtať triplex ſtat⁹. ſ. ſtat⁹ añ legẽ. ſub lege. ⁊ ſtat⁹ gr̃e. Nam illa q̄ cantať in nocte repñtat ſtatũ illoꝝ q̄ fuerũt ante legẽ. qm̃ oẽs erãt in tenebris. Et ió in aliquib⁹ eccleſijs dr̃ prima miſſa. Popul⁹ qui ambulabat ĩ tenebris. Secũda miſſa dr̃ in aurora. ⁊ ſignificat tp̃s ſub lege: in quo iam incipiebat expte ſcire xp̃m. ℟ nõ plene ꝓpter dicta leg̃: ⁊ ꝓphetaꝝ. ⁊ ió cantať inter dié ⁊ noctez Et introibo dr̃ Lux fulgebit. Tertia dr̃ in die p quã deſignať tp̃s gr̃e. ſ. pñs in quo orta eſt lux xp̃us dñs nr̃. Et ió in officio miſſe dr̃ Puer natus eſt nobis. De illa ſacratiſſima nocte ꝓphetant Isa. di. p verba thematis. In quib⁹ verbis duo notãtur. ſ. Incõſolabilis indigentia expte rei: cũ dr̃ habitantibus in regione. Inenarrabilis clementia ex pte dei. cũ addiť: lux orta eſt eis. Nã ex pte hois fuit magna idigentia et merot̃ icõſolabilis quẽ ſol⁹ de⁹ poterat in gaudiũ pmutare p egreſſuz ei⁹ ĩ mundũ. De quo Habac. iij. Egreſſus es in ſalutẽ populi tui Eſt em̃ triplex egreſſ⁹ filij dei ix. O. Secũdo mõ ex pte dei notať inenarrabilis ei⁹ clemẽtia. q̄ habitãtib⁹ in tenebris per modũ lucis voluit oriri di. Job. viij. Ego ſum lux mũdi. hoc erem̃ cõueniẽter dicebat ꝓpter mirabilẽ ꝓductionẽ. inſeparabilẽ vnionẽ: ⁊ delectabilẽ operationẽ nota. xxxi. S.

Dñica infra octauas natiuitať epľa.

Isit deus filiũ ſuuz

factũ ex muliẽ. factũ ſub lege. vt eos q̄ ſub lege erãt redimeret Gal. iiij. Habeť ex̃ de offi. lega. c. excõ municatis. ĩ glo. q̄ legat⁹ a latẽ miſſus. ſ cardinal⁹ q̄ eſt ps corpis pape. ex eo q̄ ad lat⁹ ei⁹ ſp aſſiſtit cõſiliãdo h̄ in legatõne ſua eundo ⁊ redeũdo põt oẽs excõicatos p violẽta manuũ iniectiõe in eccl'iaſticas pſonas abſoluẽ ⁊ bñficia cõferre. Sic ſpiritual'r dei filij q̄ ẽ cõſubſtãtialis dei p̄ris ſedẽs a dextris ei⁹ q̃ſi ligat⁹ ab eo q̄ eſt in hunc mundũ miſſus ad abſoluendũ pctõrem excõicatũ p violẽtia deo facta. cõtulit hoĩb⁹ nõ ſolũ redẽptionis remediũ verũ etiã informationis bñficiũ. ⁊ gr̃e ſue penne ſubſidiũ. Quare apl's dixit Misit de⁹ tc̃. In q̄b⁹ verbis duo tangũtur. ſ. Plasmatoria legalitas cũ dr̃ miſit de⁹. Peccatoris neceſſitas: addẽs. vt eos q̄ ſub lege tc̃: Dico p̄mo q̄ magna fuit legalitas dei patris mittẽtis filiũ ſuũ ĩ mundũ. ⁊ maxima filij pietas volẽtis nobiſcũ habitare: nos gubernare ⁊ ꝓſeruare. De q̄b⁹ nota xxxi. Ad. Dico ſecũdo q̄ magna fuit neceſſitas peccatoris q̄ ſub lege erat. ⁊ in lege peccauerat. lege etiã redimeret̃. Nã vt de⁹ hoiem errãtẽ ad viã rectitudinis diriĝeret vt eũ redimeret. dedit ei ꝑm tres ſtatus tres leges in ſtatu inocẽtie legẽ rois. de quibus nota. xxviij. F.

Sermo de euangelio.

On diſcedebat de

tẽplo ieiunijs ⁊ obſecratiõib⁹ ſeruiẽs die ac nocte. Luc. ij. Dũ puerul⁹ tenell⁹ é pl⁹ alio tpe ĩdiget ſollicita cura. qr ſi p negligentiã pentũ pclitať. debẽt pentes gũit̃ puniri. Nãvt dr̃ ex̃ de his q̄ fi. oc. c. ò infantib⁹ in glo. ⁊ in textu. Infans ſi oppſus vel ſuffocat⁹ fuerit: ſpõte a pentib⁹ dz eis grauiſſima penitẽtia imponi ⁊ maior q̃ p alio homicidio ꝑm can̄. ſeptẽ vel nouẽ ãnoꝝ ꝑm legeſ in foro cõtẽtioſo. vt C. e. l. Una. dz in ſuiculeo. i. ſacco de corio qui cule⁹ dr̃. cũ cane gallo gallinatio. i. caſtrato. vipa ⁊ ſymea ⁊ int̃ ferales anguſtias. i. i ſiluã int̃ feras dz poni vt ſerpẽtũ ꝓtuberijs miſceať. vl' ſi regiõis q̃litas tulerit in vicinũ mare vl' i amnẽ pijciať. Et ſi neutrũ p̄mũ eſt ſubijciať beſtijs vt oim elemẽtoꝝ vſu carere

ĩcipiat ⁊ vt ei celū supstiti. ⁊ra mortuo au/ferat. Et dicūt doc. q canis fugat symeā. symea gallū. ⁊ gall⁹ viperā. ⁊ vipa inue/nit refugiū ⁊ intrat in corp⁹ illu⁹. Si vero nō spōte oppssus fuerit ifans ꝑm canōes culpa gui p̄cedēte. puta qr i medio posue/rūt infantē. tūc ꝑm canōes pnia ēponen da. vij. vel .v. an. Si vero leuis culpa pre cessit qr forte in eodē lecto tñ lōge posuert posstit iponi pnia triū annoꝝ. si aūt nulla culpa precesserit vel negligētia ⁊ forte p/pria morte defunct⁹. Iꝫ de iure nō sint pu/niēdi. qr tū sūt securi. ad cautelā ꝓpt̄ am/biguū duplicitat̄ dꝫ eis iponi ꝑm discreti onē pietat̄ ad arbitriū iponent̄. qvt dr ex de obser. rem. c. consiliū. ⁊. v. q. ad ei⁹ ỽo. Bonaꝝ mētiū est ibi culpā timere vbi cul pa nō est. Hec ad maiorē cautelā dicta ad ꝓpositū applicando. qr em puulus iesus virginis fili⁹ naturalit̄ in cordib⁹ douoto rū p illud festū spūaliter ꝓcept⁹ ⁊ nat⁹ est sollicitā vult h̄re curā ⁊ ỽtutū exercitiū. qr si negligētes ⁊ accidiosi ad delectationes carnis nos posuerim⁹ : in his sine timore obdormiētes. natū in lecto cordis peccat̄ nr̄is opprimim⁹ ⁊ suffocam⁹ ⁊ ad et̄nas penas grauissimas nos obligam⁹. q̄re q̄ libet sollicitā curā ad iesū puulū h̄eat. nec de ecclesia ieuniꝫs ⁊ orōnib⁹ discedat. sed ei sollicite seruiat die ac nocte cū hac vidua q̄ ñ discedebat de tēplo ⁊c̄. In q̄b⁹ ỽbis duo notāt̄. s. loci aptitudo. cū dr nō discē/debat. Seruitij ꝓmptitudo. addens ieiu niꝫs. ⁊c̄. Debet nāq̄ ꝑmo q̄libet vidua in star hui⁹ vidue vt iesu digne ualiat b̄ h̄re. xxx. L. Secūdo dꝫ q̄libꝫ deo uuire. xxviij M. N. ꝓpter hoc. M. ⁊c̄. l.

De circuncisione domini.

Octqua cōsumma/ti sunt dies octo vt circūcide/ret puer vocatū est nomē eius iesus. Lu. ij. Aristo. i. de aīa dic̄ q accidē tia maximā p̄ē cōferunt ad cognoscendum substam. p accīna em̄ res cognoscim⁹. iō vt ea rū meliorē cognitionē habeam⁹ iux̄ earū ꝓpietates nōia imponim⁹. Nōia em̄ sūt ꝓuenientia reb⁹. insti. de dona. §. est ⁊ a. q̄/re donat⁹ diffiniendo nomē dic̄. Nomē é ps orō nis ⁊c̄. In cui⁹ signū dñs deus vt dr Geneseos ij. Postq̄ creauit ⁊ formauit oīa: duxit in spū cūcta aīantia ad adaꝫ vt videret quid vocaret ea. Qui tunc ꝑm ꝓdi/tionem ⁊ ꝓprietatē vnicuiq̄ nomē impo/suit vt ⁊ rerum differētia habereť. Sic in baptismo cuilibet nomē imponit ꝓpriuꝫ: vt ei⁹ cognitio inter alios habeat. Sic et in veteri lege iudei octauo die circūciden/do infantē aliq̄ noie noiabāt vt nosceret: sic pariformiter postq̄ ꝓsūmati sunt. In quib⁹ verbis duo notant̄. s. cō gruētia cir cūcisionis: cū dr Postq̄ꝫ. Reuerētia noia tiōis. addēs. vocatū est nomē ei⁹ iesus.

De ꝑmo videm⁹ q̄ q̄n hō vult emere ca/strū: agrū: vel aliq̄ tale. de eodē dat arrā de quo dꝫ esse p̄ciū. in firmitatē emptōis: vel vēditiōis. Un̄ dr insti. de emp. vel vē di. emptio. §. nā. Qđ dare nomie dat̄ ar gumentū est emptiōis vel vēditiōis. Jbs q̄ volēs emere hoiem captū a seruitute di aboli ꝓ sanguinē suū p̄ciosum in ꝑncipio de eodē arraꝫ dedit. iux̄ illud apli. Empti em̄ estis precio magno. s. xp̄i sanguine p̄/cioso. Sed q̄rit̄ an in sanguine sum⁹ redē pti a reatu pcōꝝ nostroꝝ. nota. xxiij. D. Secundo rone purgatōis. sic em̄ ꝓbi di cunt. Qis humor purgat̄ ꝓ sanguinem ⁊ sanguinis minutionē. Et iō ad purgādū pcā q̄ ex humore corrupto ꝓtraxim⁹ vo/luit iesus circuncidi ⁊ sanguinē fundere. Dꝫ q̄rit̄ quō oēs hoies p̄nt purgari ꝑ ip sius sanguinis effusionē. Rñdet̄ q̄ sicut totū corp⁹ purgat̄ per vnā venā brachij cū aperit̄. eo q̄ oia mēbra sunt colligata adinuicē ꝓ neruos ⁊ ꝓ cordas. sic ꝓ effusio nē sanguinis nr̄i redēptoris ⁊ saluatoris q̄ est caput oīm fideles oēs q̄ sunt ei ꝓiuncti ꝓ fidē ⁊ dilectionē recip̄ i int purgatiōez Tertio ratione legis impletiōis. videmus em̄ q̄ oēs qui subsunt imperio legib⁹ ar/tantur imperialibus. sic cum totum genꝰ humanū subsit deo: attrahitur lege ipius ꝫ quia nos insufficiētes eramus pius pa ter vt nobis subueniret misit filiū suuꝫ vt hoc onus reciperet ⁊ ꝓ nobis legē imple/ret iux̄ illud Mathei. v. Non veni solue/re legē. ꝫ adimplere. Sed quō potuit ipse vnus ꝓ nobis oīb⁹ adimplere. Rñdet̄ q̄ sicut adam peccāte oēs peccauim⁹. qr i eo radicaliter eram⁹. sic saluatoris nr̄i sa/tisfactiōe. cui ꝓ charitatē cōiuncti sumus: legē etiā adimplem⁹. ita q̄ vlteri⁹ super nos ỽtutē coactiuā nō h̄eat. Quarto i si/gnū ỽe incarnatiōis. nā multoꝝ hereticoꝝ opinio erat q̄ ib⁹ ñ hūisset verā carnē. sꝫ fantasticā. vt manichei dicebāt. aliq̄ autē

ꝙ esset ꝙ substātiale deitati. sicut appollinaris. aliqui ꝙ detulisset de celo sicut valentiniani qui oēs falsificant ꝑ eius circūcisionem. qz si habuisset corpus tale fātasticum nō in carne circūcisus fuisset nec sanguinē effudisset. cū spūs carnē t ossa nō habeat. nec fuit cōsubstātiale deitati qz hoc pati eēt impossibile ⁊ illud grauit patiebatur. nec celeste fuit: qz nō sumpsisset pegrinas impssiones. sicut illud i circūcisione. Sed queritꝫ quare octauo die t nō altero voluit circūcidi. Rñdet ꝓpt tria. Primo mō vt dicit rabbi Moyses magnꝰ phs iudeoꝝ. qz añ diem octauuꝫ puer talē teneritudinēꝫ hꝫ sicut in ventre matris. iō ꝓpter piculū nō añ octauū diem circūcidit. In octaua aūt die ꝙsolidata sunt mēbra pueri. t iō tūc pōt circūcidi Secūdo. qz hō cōponit ex qttuor elemētis t qttuor hūoribꝰ. ex quoꝝ inclinatōe hō multiplex pctm incurrit. Nam sāguis inclinat ad luxuriā. colera ad iracūdiam. flegma ad pigritiā. melancolia ad tristiciam. Cū ergo circūcisio datū fuerit in remediuꝫ pctī. t ex illis octo hō incurreret pctm. cōueniens fuit vt in illaꝝ dierū numero circūcideretur ad demōstranduꝫ se vel le expellere effectꝰ ab illis octo causatos Tertio ad significādū ꝙ octaua etate resurgentiū dꝫ ab electis omis superfluitas resecari. Secūdo notat reuerētia nominatōnis. qz vocatū est nomē eiꝰ ihesus t bñ. iesus em saluatoz dr. t ille puer hodie circūcisus potens erat ad saluādum. vij. A. t patrem placandum.

In festo epiphanie dñi. sermo.

Pertis thesauris

suis obtulerūt ei munera aurū thus t mirrā. Mathe. ij.

Ordo rōnis exigit vt ꝑm gradū dignitatis excellētie t valoris. alicui cultꝰ exhibeatur honoris t reuerētie. extra de maio. t obe. c. statuimꝰ. Cū ergo magnꝰ cultus honoris in munerū oblatōe ꝓpenda tur magnis t dignis ꝓsonis nō vilia: sꝫ nobilia t magna donaria sunt offerēda. nā vt dr ex de symo. c. t si qōes. In accipiēdis vel dādis muneribꝰ. psone dātis vel accipiētis qlitas attēdenda est. videlicet vt a quo t cui. an paupi vel diviti. vl ecōuerso a diuite vl occupietāte datū fuerit nō. xv. L. Cū ergo qlitatē attēdimus pueri iesu. fuit altꝰ in excellētia t dignitate. qz rex regum t dñs dñantium. Apoc. xix. Clarus in sapiētia. qz in xpo oēs erant thesauri sapientie t scie abscōditi. Col. ij. Potens in celo t in terra. Mat. xxviij. Data est mihi omnis potestas in celo t in terra. Etiam considerata qlitate dātium t offerētiū reges fuerūt. ps. Reges tharsis t insule munera offerent. reges arabum t saba dona adducēt. ps: lxxi. Et sapientes iō dicitur. magi venerunt hierosolimam. Cōgruit tam ex pte accipientis qꝫ donātiuꝫ magna reuerentia t digna muneruꝫ oblatio. Et iō apertis thesauris suis. In quibus ꝝbis duo notantur. s. Ordinata regalis oblatio. cū dicitur. apertis thesauris. Mistica t doctrinalis significatio addēs. aurū: thus: t mirrā. Dico primo illam oblationē conuenienter factā diuina ordinatiōe. ꝙ illa tria optima qōlibet in genere suo reges offerebant. Primo aurum qō est potioris valoris inter metalla. Secūdo thus quod est potioris odoris inter aromata. Tertio mirram. que est potioris vigoris inter vnguēta. Et illa tria munera obtulerunt ad releuandū triplicem iacturam. t ad explanandū triplicem figuraꝫ. Primo obtulerunt illa ad releuandum triplicem iacturam occurrentēꝫ in illa sacra natiuitate. s. matris parientis necessitatem ꝑ cuius releuatōe obtulerūt aurū. Erat em dña nostra valde paup t indigens. cū tñ esset mater dei t regina celi t mundi. hic nota de supbia t ornatu mulierū. Secūdo fetoris occurrentis magnitudinē. ꝑ cuius releuatōe obtulerūt thus boni t suauissimi odoris. Erat em locꝰ fetidus. qz natꝰ erat in stabulo t in ꝑsepio iuxta boue t asinū collocatꝰ. Tertio vagientis teneritudinē. ꝑ cuiꝰ releuatione obtulerūt mirram ad vnguēdū mēbra illius. debilia t tenera t delicata pueri iesu. q̄ nostras penalitates t infirmitates assūpsit. Secūdo reges obtulerūt ei tria illa mūera ad explanādā triplicē figurā. In his em tribꝰ mūeribꝰ ꝓtestati sūt in puero ibū tria fidei nre ꝙsona. s. i auro excelsaꝝ eiꝰ autoritatē. qz maiestatē regiaꝝ fuit em de gne regio dauitico. q̄ ꝓmissus erat i lege sup isrl regnaturus. In thure vo dꝫitatē. thꝰ em i dei sacrificio iubebat offerri. Et ille puerꝰ deꝰ erat t deꝰ erat

verbū: ⁊ ℣bū caro factū ē Job.i. In mirra nr̄am ḥūanitatē passibilē ⁊ mortalē assūptā ꝑ nob. nā cū mirra corpa cōdiunt mortuoꝝ. ptz igit illa ordinate ⁊ regl'ariter eē oblata. Scdo notat mistica significatio ⁊ doctrinal'. s. vt aperiam⁹ corda nostra ⁊ regi xpo munera offeram⁹. Primo de corde dilectionē ⁊ adhesionē in auro. Secūdo de ore laudationē ⁊ orōez in thure. Tertio de corpe afflictōez ⁊ maceratōnē in mirra. Primo instar regū de scrinio cordis offeram⁹ deo cordialē dilectōem ⁊ charitatē. Nā ꝑ aurū bñ charitas designat. qz sicut aur̄ est valore maximū vigore stipidū. i tenore solidū. sic iter omes ℣tutes charitas ꝓncipatū tenet. Et q̄ hz pl⁹: pl⁹ valet. ⁊ q̄ nichil: nichil valet. imo nihil ē. nec opa sua valēt. teste apl'o. i. Corinth. xiij. Si linguis hoim loq̄r ⁊ āgelorū. q. d. si liguis hoim sapiētū ⁊ āgeloruz loq̄r: charitatē aūt nō habeā. fact⁹ sū velut es sonās qđ inutil'r sibi cōtundit ⁊ alijs significat. aut cimbalū tinniēs qđ sibi nō ꝓdest ⁊ alios delectat. Secūdo aurū ē restauratiuū depditi ⁊ ē ꝓseruatiuuz iā habiti ⁊ ꝓfortatiuū emortui cordis. et debit qđ circa ponit i electuarijs ifirmorū. sic caritas aduenies restaurat oia p̄ce dēntia merita q̄ erāt depdita. ⁊ ꝓseruat iam habita ⁊ ꝓfortat corda nr̄a debilia ad ospandū instāter opa ℣tuosa ad resistēdū potēter ⁊ virilit tēptatōib⁹ mal'. ad sperā dū ꝓfidēter bōa ꝓmissa. Quare Johā. apoc. iij. dic. Dicis qz diues sū ⁊ locupletat⁹ ⁊ nulli⁹ egeo ⁊ nescis. qz tu miser es misabil' paup cecus ⁊ nud⁹. Et subditur suadeo tibi emere a me aur̄ ignitū vt locuples fias ⁊ habeas qđ offeras deo tuo In quo innuit qꝫ q̄ charitatē nō hz. ē infirm⁹ cec⁹ ⁊ nud⁹. Istō aur̄ caritat̄ emit sctūs paulus dū oia t̄rena arbitrabat vt stercora vt xp̄m lucrifaceret. sic em̄ calor solis fac̄ hoiez se expoliare: sic feruor charitat̄ fac̄ oia reliq̄re. Tertio aur̄ rōe tenoris solidi multū durat. sic charitas ꝓfecta semel habita nūq̄ excidit. Hic em̄ icipit ⁊ in patriā vadēs nunq̄ desinit. ē em̄ q̄si vas auri solidū. Eccls. l. Sz q̄rit. si charitas i via q̄ ad hñtē possit amitti. Circa qđ rñdēdū recitat mgr̄. iij. sen. di. xxxi. opinionē quoꝝūdā dicētiū. charitatē semel habitā nō posse excidere. ⁊ h̄ ꝓbat ꝑ dictū apli dicēt̄. Caritas nūq̄ excidet. Dicendū ꝑm Bonauē. vbi sup̄. qꝫ hec positio nō ē opinio nec rōnal' sentētia. imo error ⁊ insania poti⁹ est dicenda. qz sacre scripture rōni ⁊ expīmēto fidei nr̄e repugnat. Vnde scribit. i. Cor. x. Qui stat videat ne cadat. Et apo. iij. Habeo aduersū te pauca. qz charitatez p̄mā reliq̄sti. ꝯ charitas semel habita ꝑdi pōt ⁊ deleri. Probatur etiā rōne. qz etiam a recta rōne dissonat si q̄s bñ attendat ꝑ eo qꝫ recta rō dictat. qꝫ charitas vie nō tollit a libero arbitrio ℣tibilitatē ad malū. sic nec cupiditas tollit abilitatē ad bonū. simul ꝯ stat ℣tibilitas ⁊ charitas: sed vbi est ℣tibilitas ibi pōt esse culpa. ⁊ vbi est culpa ibi tā charitas qꝫ gr̄a pōt abesse. Restat igit qꝫ ꝑm dictamē recte rōnis charitas ꝑdi pt in via. ptz etiam ex exemplis veteris ⁊ noue legis. Cōstat qꝫ Saul charitatē habuit cū de eo scribitur qꝫ nō erat vir in israel melior eo. simil'r ⁊ dauid charitatem habuit cū de eo dñs dixit. Inueni eū ꝑm cor meū. ⁊ cōstat qꝫ vterq̄ post mortalit peccauit. Saul in ꝑsequēdo dauid. Dauid vero i cōmittendo adulteriū ⁊ homicidiū. ergo ⁊c. Nocidē oñdit ꝑ exempla noui testa. qz discipli dñi charitatē habuerūt ⁊ apli. ꝯ multi de discipulis abierunt retrorsum ꝑm qđ dr̄ Job. vi. ⁊ multi apli dubitauerūt in fide Math. vlti. Marci ⁊ Luce. vlti. ⁊ ergo charitatē habitam ꝑdiderunt. igitur ⁊c. Dicitur ergo ad argumentū. qꝫ apls oñdit dignitatem charitatis di. qꝫ non excidet. qz hic ⁊ in futuro erit necessaria ad beatitudinem quo ad habitum ⁊ quo ad actum. Nam fides spes ⁊ scientia euacuabūtur. ⁊ tanq̄ ꝛ imꝑfecta nō requirūtur ad statū beatificuz siue beatitudinē in q̄ supma nature rōalis cōsistit ꝑfectio: sed charitas nō euacuabitur. nec quo ad habitū. nec quo ad actum cū in ea ꝓncipaliter beatitudo cōsistat. Dixi secūdo qꝫ instar regū debemus deo offerre thus vocal' laudatōis ⁊ orationis. qz scriptū ē ps. xlix. sacrificiū laudis honorificabit me. ⁊ dirigat oro mea sicut incēsuz in cōspectu tuo. vt de quolibet nr̄z dici possit illō Eccli. l. Quasi thꝰ ardēs in igne positū. Hoc ꝓmo inflāmat. secūdo eleuat. tertio dilatat. vltimo serenat. Inflāmatur nāq̄ ꝓmo deuota ꝑsona ⁊ orat iā iteri⁹ dū accēsis p̄cordijs orat ꝑ peccatoribus et pctōrum remissiōe

Postmodū eleuat su pi⁹ dū orat p sup/
norū adeptōe. Deinde dilatat ylteri⁹ dū
orat pro pximorū saluatōe. postremo se
renat t psumit ac deficit in gr̄arūactōne
pro donorū t bñficioz collatōe seipz pui
pendēs dum nihil dignū apud se reperit
qđ dño retribuat. quēadmoduz ppheta
ait. Quid retribuā dño p oībus q̄ retri/
buit mi: vt sit de numero illoz de q̄bus dr
Qui ēs de sabba veniūt: aurū t thus defe
rentes t laudē dño annūciantes. Isa.

Dixit tertio q̄ instar t̄c. mirrā carnalis
afflictōis t maceratōnis mirram pnie t
mortificatōis. qr quēadmodū mirra ma
terialis hz saporē acidū t pūgitiuū. vigo
rē placidū t allectiuū vigorē intimū t cō
seruatiuū. odorē optimū t diffusiuū Sic
penitētia hz saporē pūgitiuū t acidū. nā
est amara valde in pñti ois disciplina. qr
nō ē gaudij: ḡ meroris. Cāti. iiij. Ibo ad
mōtē mirre. oia pctā delet t reddit psonā
pulcrā t placidā. Fasciculꝰ mirre dilectꝰ
meꝰ mi inter vbera mea pmorabit. Can
ti. i. Habz etiā vigorē seruatiuū t intimū
p seruat em a putrefactōe pctōz: ppt qđ
dicit spōsa Messui mirrā meā cū aroma
tibꝰ. Canti. v. Et hz nihilominꝰ odorem
diffusiuū t optimū. Multuz em redolet
deo āgelis t hoibꝰ psona penitēs t mor
tificata. vt iam dicere possit: quasi mirra
electa dedi suauitatē odoris. Eccli. xxiiij

Dñica infra octauā epiphanie de epla

Olite conformari

huic secło. Roma. xij. Scdz
phm cōtraria non possunt si
mul stare: sed mutuo se expellūt t destru/
unt. sicut nigrū alb ū. t frigidū calidum.
Sic etiā rōe cōtrarietatis. vt habet. xiij.
q. i. eccl'ias. Mus in pera. ignis in sinu:
serpēs in gremio: male suos remunerāt
hospites. q̄re dr in puerb. Qui serpentē
in sinu suo nutrit patiet ab eo. Hac rōne
etiā xp̄ianꝰ phibet sub pena excōicatio
nis cū iudeis t alijs infidelibꝰ habitare
nec sub alendoz puerorz suorz obtētu: ne
q̄z p seruicio nec aliq̄ alia causa. extra de
iudeis. c. Judei. qr sepe malorz consortia
etiā bonos corrūpūt. xxviij. q. i. sepe. Qr
aūt mūdꝰ malis plenꝰ est: ne hoies iusti
ab iiustis mūdanis corrūpant p̄cepit a/
postolꝰ oibꝰ di. nolite t̄c. In q̄bꝰ v̄bis
duo notant. s. Prohibitio retractiua cū
dr. nolite pformari. Explicatio infectiua
addēs. huic scło. Prio em phibitōe ma/
li hortamur societatē t puersatōez ifecti
uā fugē. vij. N. Secūdo ne ificiamur i se
culo mūdū relinq̄re ppt hoc. xij. F. B.

Sermo de euangelio.

Esus proficiebat

sapientia t etate t gr̄a apud
eū t hoies. Lu. ij. Scdm na/
turales. Irrigatio aq̄ pluuialis magz cō
uenit fructificationi herboz t herbaz q̄z
aq̄ fontis. Cuiꝰ rō ē qr aq̄ pluuialis ime
diatiꝰ pcedit a celo qđ ē cā pma ois vber
tatis in inferioribꝰ. Secūdo qr ipa ē subti
lioz: t p ons faciliꝰ a venis arboris ibibi
tur. Sic spūal'r gr̄a q̄ est pncipiū ois pfe
ctus spūal': subito pueniēs a lōginquo
p solā mētis ad deū conuersionē subtiliter
totā aiaz irrigat iplet t fecūdat. Vñ dñs
p ppheta Malachiā. iij. t de pe. di. i. §:
porro. §. cōuertimini in glo. Cōuertimi/
ni ad me in toto corde vr̄o. t ego conuer/
tar ad vos. scz gr̄az pmā infundēdo. Ta
li pluuia gr̄e ibs ab instāti cōceptōis fu
it totalit irrigat. ḡ pficiebat sapiētia.

In q̄bꝰ v̄bis duo notātur. s. Singula
ris augmētatio. cū dr: ihesus pficiebat.
Virtual' fecūdatio: addēs sapia etate et
gr̄a. De pmo est notandū. q̄ sic radix in
tra occ'ta irrigata pluuia crescit. t tādez
fr̄ā apit t germē producit. sic ibs puerulꝰ
i vtero v̄ginis latebat nouē mēsibꝰ absco
ditꝰ nō. xliij. L: Secūdo notat v̄tual' fe
cūdatio Nā gr̄a pueniēs est pncipiū ois
fecūdatōis hois. Dū em pctor aridꝰ lon
ge est a deo: nec vllū fructū meritoriū fa/
cere potest: deus cum gratia p̄ueniente re
spicit. nota. xviij. AD.

Dñica post octauā epiphanie de epla

Bientes malū ad

herētes bono. Ro. xij. Ares.
vij. polit. dicit. q̄ q̄to aliq̄d
est peius tāto maiori indiget cautela. q̄/
to em q̄s magis timet hostis gladiū: tan
to magz armat se i aduersis. Sic cū malū
culpe sit peiꝰ oī gladio ancipiti cū habeat
aiaz occidere iuxta illd Ezechi. xviij. t. i.
q. iiij. iā itaq̄ Aia q̄ peccauerit morietur
Debemꝰ igit pctm cauere t virtutibꝰ ad
herere. Ad qđ hortat apls in v̄bis the/
mat. In q̄bꝰ v̄bis duo notāt. s. Mali

detestatio cũ ꝺr odiẽtes malũ. Boni affectatio. addẽs. adherẽtes bono. Debem⁹ nãq; ꝓmo detestari malũ pcti ꝓpter ꝟ. qr bonis ḡtuit spoliat ⁊c xxxiij. A. Secũdo debemus adherere bono ꝟtut. cuz nihil ꝟtute sit melio⁹. xl. post. AD.

Sermo de euangelio.

Uptie facte sũt in

in chana galilee ⁊c. Job. ij. Scoz phm. ij. phisi. Ad oez factõem naturalẽ q̃tuor ꝺr cause ꝯcurrere. s. efficiẽs. materialis. formal'. ⁊ final' sicut ptz in factõe dom⁹ vbi domificator ẽ cã efficiẽs ligna ⁊ lapides thmoi causa material'. dispositio lõgitudis latitudis magnitudis cã formal'. ⁊ habitatio siue defensio vl' ꝓseruatio cã final'. Sic cũ informatõe ⁊ ꝓiũctõe viri ⁊ mulieris omia illa ꝯcurrũt. Prio cã efficiẽs. s. de⁹ a quo ꝓmo icepit vt ꝺr extra de fri. ⁊ malefi. ca. littere. De⁹ est auctor ⁊ istitutor mrimoniij. Dicit em̃ de⁹ crescite ⁊ mltiplicamini Gen. i. Hoc aũt de⁹ bina vice dixit. Primo in padiso añ pctm̃ instituẽs mrimoniũ ad officiũ vt eẽt thor⁹ imacl'at⁹ ⁊ nuptie honorabiles i q̃b⁹ sine ardore ꝯcupiret: ⁊ sine dolore parerẽt. Secũdo p⁹ diluuiũ extra padisuz filijs Noe de archa egrediẽtib⁹. vt ꝺr Gen. ix. iterꝝ dixit crescite ⁊ mltiplicamĩ: ꝟ ꝟ ꝓm indulgẽtiã ad illiciatũ motũ deuitãdũ: ⁊ nõ ꝟm imperiũ. Causa material' é vir ⁊ mulier. de q̃ ꝓpbauit Adã di. hoc nũc os ex ossib⁹ meis ⁊ erũt duo i carne vna. In q̃b⁹ ꝟbis ꝟm mgr̃m sen. in. iiij. di. xxvi. pphetauit matrimoniũ. Causa formal' est spõsi ⁊ spõse fidelitas. Jõ dicit mgr̃ in. iiij. dist. xxvij. AD rimoniuz ꝯtinet idiuiduã vite ꝯsuetudinẽ. Cõcordat illõ ꝺ pfũp. c. illõ. vbi ꝺr. AD atrimoniũ é maris ⁊ femĩe legitia ꝓiũctio idiuiduã vite ꝯsuetudinẽ retinẽs Causa final' ples ⁊ vitatio fornicatõis. Et qr ille cause ꝯcurrũt in istitutõe matrimonij. iõ bñ ꝺr. q̃ nuptie facte sũt. In q̃b⁹ ꝟbis duo notãt. Primo quõ. s. Cẽporalit' ꝓiugati debeãt viuere. ibi. Nuptie facte. Spũal'r copulati xp̃o possũt psistere. addẽs sũt. Dico prio q̃ tpalit' ꝓiugati dñt sacrm̃ sui ordis inolabil'r ꝟuare ꝓpt̃ tria. s. xxv. E. Scõo xp̃o spũal'r copulari dñt se p̃cipue a pctõ cauere. qr peccando sponsa xp̃i aiã fidem ꝓmit. nota. AD. xxv.

Dñica secũda ꝺ epl'a.

Olite esse prudẽtes

apud vosmetipos. Ro. xij. br̃. C. Ne q̃s in sua causa iudicet. q̃ null⁹ põt esse iudex in ꝓpa cã. Cui⁹ rõ põt eẽ. qr amore ⁊ familiaritate quã q̃s hz ad se natural'r posset trahi ad falsum iudiciũ. Amicicia em̃ ⁊ familiaritas reddũt iudicẽ suspectũ. ex ꝺ offi. iudt. dele. insinuãte. i glo. Nã familiaritat̃ affectio ⁊ amor carnal' veritatẽ ipedire solẽt. plerũq; sensus hebetãt humanos ⁊ puertũt opiniones. iij. q. v. accẽsatores. Sic ad ꝓpositũ null⁹ ꝓpria estimatõne ꝺz se iudicare ⁊ pfũptuose extollere ne ꝓpa affectõe ꝺcipiat'. Et ꝟ hortat' apostol⁹. In q̃b⁹ ꝟbis duo notãt'. s. Ne nos supbe iactem⁹. ibi. nolite eẽ. Ne ꝓximos temerarie iudicem⁹. addẽs apo vos De prio hoies iactãt se supbe de tribus. xiiij. D. E. F. vl' de ꝟtutib⁹. xxvi. Q. Secũdo ñ dẽm⁹ temerarie iudicare. xx. p⁹. E

Sermo de euangelio.

Jlij regni eijcient'

in tenebras exteriores ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dẽtiũ. AD ath. viij. Boeti⁹. iij. de ꝓsola. Nullũ malum impunitũ: nec bonũ irremũeratũ. Cũ g̃ vnicuiq; iux̃ merita vl' demerita ius suũ tribuat' siue pena sit afficiẽd⁹. siue ꝑmio remũerãd⁹. di. iij. c. vl. sic boni ⁊ iusti ascendũt ad etna tabnacla gaudij ⁊ ꝓsolationis. ⁊ filij hui⁹ mũdi pctores ꝓpt̃ eorum demerita eijciẽt' i tenebras extiores. In q̃b⁹ ꝟbis duo notãt'. s. Fatuitas mũdani. q̃ fatuitas mag̃ é mũdano. q̃ mundũ vanũ ꝓponũt celo. Nã vanitas mũdi ꝓz i trib⁹ nota. xlviij. P. Dñt spnere mũdũ ꝓpt̃ hec. xij. E. B. Scõo ꝓz pẽalitas dãnato. quã cõsiderare dẽm⁹ ⁊ cauere. vi. AD. N.

Dñica. iij. ꝓmo ꝺ epl'a

On adulterabis.

Roma. xiij. Larue in segetibus ⁊ agris erecte terrent volucres ne semina auferent ⁊ destruant. ⁊ patibula fures terrore cõcutiunt. Sic pena damnato. erecta in nostra cognitiõe cohibere debz a delectatiõib⁹ carnis: ne

semīa ẏ tutū nob ispirata destruam⁹. q̄a q̄s amor diuin⁹ a malo nō reuocat saltez pena tpal' cohibeat a pctō ex de vi. t ho. cle. vt clerico⁹. Dz nāq; transgressiōis vltio hoib⁹ pctōrib⁹ eē int' dictio delinq̄ndi cū pena vni⁹ mer⁹ sit alteri⁹. ex de iudeis ad liberandū in glo. sic ꝯsideratione pene quā mīnat' deus adulteris: q̄ eos etiaz g̃ uissime puniuit. dñt ꝯiugati terreri ne adulteret' qō hortat' apls. In q̄bus ẏbis duo notant'. s. Dis mali abnegatio. cum dr nō adulterij specificatio. addēs adulteraß. Dico ꝑmo ꝙ oē malū é cauēdū. qr nō manet ipunitū. xvi. ẏ. x. Secūdo adulteriū é specialit' horrēdū ꝓpter ß. xxūij. U.

Dominica quarta.

Omine salua nos

pim⁹. Mat. viij. Plato i thimeo dic. In omīb⁹ siue maximis siue mīmis dz diuinū auxiliū iplorari. Nā quōd ā rome tal' fuit lex ꝙ q̄ mer⁹ cā ad simulacrū seu imaginē ipatoris ꝓfugeret habuit emunitatē ꝙ nulla violētia debuit iudicari. sic mō é de emunitate ecclie x. vñ. C. de his q̄ ad stat'. ꝓfugi. q̄ ad statuā vitādi cā mer⁹ ꝓfugiūt. si certas habuerūt cās q̄b⁹ ꝓfugere ad ipatoria simulacra debuerūt. iure ac legib⁹ vēdicent'. i. defendant'. Sic q̄ timore filiali in aliqua nēcitate vel aduersitate ad deū ꝓfugiūt: filij dei q̄ est imago patris. eū inuocātes defendit t suscipit ad mīam. Quare Chrys. de repatione lapsi. t alleg. de penit'. di. iij. Talis é erga hoies pietas dei. ꝙ nūq; sp nit penitentiā. si ei sincerit' offerat'. Cum igit' sum⁹ i pical' ꝓstituti ne pctā nr̄a nos g̃uitate submergāt ad ꝑfunda iferni ꝓfugē debem⁹ ꝓtritiōe cordis ad dei filium t eū p libatōe inuocare t dicē. dñe salua nos Jn q̄b⁹ ẏbis duo notant'. s. Affluētia bonitatis: cū dr. dñe salua. Refluētia tempestat': addēs ꝑim⁹. Dico ꝑmo ꝙ de⁹ hz affluentiā bonitat'. iō debem⁹ eū inuocare. nota. vij. A. vel. xxiij. S. Secūdo mūdus hz refluentiā tēpestatis. t iō ꝑim⁹ tribus piculis. iij. U. X. y.

Dñica. v. de epistola.

Ar xp̄i exultet i cordibus vr̄is

Col. iij. Auror de causis dicit ꝙ virt⁹ vnita fortior ē ea dispsa. Sic apls pace vnit⁹ ē fortissim⁹ t fortunat⁹ t filij⁹ dei vocat⁹. iux illud Mat. v. t. xxiij. q. i. noli. Beati pacifici q̄m filij dei vocabunt'. si aut ē pax humana tā dulcis est ꝑ tpalī salute ꝙ to dulcior ē diuina ꝑ eterna salute angelor. qua pacē apls nobis adoptat di. pax xp̄i. vbi supra. Jn quib⁹ verbis duo notant'. scilz Pax xp̄i amāda. ibi pax xp̄i. Pacis federa ꝓseruanda. addēs i cordib⁹ vr̄is. Naz xps cōtra tres cōmotiōes triplicē pacēdit. nota. xxx. B. Secūdo triplicis pacis federa debemus seruare. nota. xix. J.

Sermo de euangelio.

Eminauit semē bonū i agro suo

Mat. xiij. Doctor deuot⁹ Bon. ij. sup sent'. di. i. ꝑbat oīa a deo eē bñ ꝑducta. t b̄ sic. ꝙto ꝑducēs é pri⁹ t pfecti⁹: tāto pl⁹ t pfecti⁹ influit i suū effectū. ß de⁹ est pfectissimū ꝑducēs siue agēs. g̃ pfectissime ꝑducit oīa t semē bonū t pfectū semīauit i agro suo. Quare apls. i. Cor. iij. t hr̄ de dec. c. cū nō sit. Neq; q̄ plātat: neq; q̄ rigat est aliq̄d. ß qui incremētum dat de⁹. seminauit ergo bonū semē. Jn q̄bus ẏbis duo notant'. s. Abilitas agent'. cū dr semīauit bonū semen. Mutabilitas suscipiētis: ad dens in agro suo. De⁹ em̄ est agēs abile ad spirandū semē bone inspiratiōis. xvij. A. Secūdo cor hoīs q̄d est ager suscipit q̄nq; a diabolo zizaniā male cogitatiōis rōe sue mutabilitatis. xix. D. vel zizaniā hereticē prauitatis. xviij.

Dñica in septuagesima. de epla:

Astigo corp⁹ meum

t in seruitutē redigo. i. Cor. ix. Regula iuris est libro. vi. ꝙ qui semel est malus semp presumit' malus. t iō qui semel in aliquo deliqt videt ꝓnior semp in eodē ad deliquendū. Cum ergo latro pessimus domesticus noster inimicus. s. corp⁹ ꝫ dei preceptum in paradiso semel deliquerit t aīam occiderit gulositate. p̄sumit' sp inclinatū t p̄ceps eē. t g̃ cauēdū est ne iterꝫ aīam occidat. Ad cui⁹ rei mēoriā sancti pres septuagīta dies vsq; ad pasca numerāt i q̄b⁹ lugere debemus: t cātica leticie deponere. t ade p̄r̄is nr̄i t eccl̄e mr̄is annūsariū fletu t ieiunio celebrare: vt sicut ip̄i gulositate de paradiso fuer ūt expulsi terreno. ita nos abstinē-

tia ꝛ castigatõne reuocemur ad paradisũ celestẽ. Unde Gratianus di. xxxv. sexto die Bula a paradiso regnantẽ expulit. ꝫ abstinentia ad paradisum reuocat errantez. In signũ huius p istã septimanã legit hystoria libri Gen. de creatiõe mundi ꝛ pua ricatiõe primi parentis: vt eo cautiores simus ad peccanduz: ꝛ pniores ad carnis castigationẽ. Dicat igit qlibet castigo ꝛc. In qbus ꝝbis duo notant. s. Quõ ẽ corp castigãdũ maceratiõe. cũ dr castigo corp meũ. Desideriũ aie eleuandũ deuotõe: ad dens: ꝛ in humilitatẽ redigo. Debem castigare corp ppter tria. i. E. F. fletu. xxix. J. Secũdo debem mentẽ ad deũ eleuare oratione. ij. Y. vel. xxxvij. A.

Sermo de euangelio.

Uoca oparios et redde illis mercedem. Matb. xx.

Est regula iuris q sentit onus sentire dz ꝛ cõmodũ. ꝛ q ad on eligit nõ dz repelli a mercede. Dignũ igit ꝛ iustuz est vt q in pñti vita in agro dñico laborãt virtutib in celiz p mercede eternaliter reficiant diuinis dapib p qb mittẽs de pater dicit filio voca oparios. In quibus verbis duo notant. s. Dei magna curialitas iubens oparios vocare. ibi. voca oparios. Filij dei equitas volens pmiare. ad dens. ꝛ redde illis mercedẽ. Dicit ꝫ pmo voca oparios. q. d. Nõ expecta vt te rogẽt ꝛ infestent. oparios: nõ ociosos: platearios: tabernarios. Tales em nõ vocantur ad pmiuz beatitudinis. ꝫ dãnatiõis. Uocant aũt ꝓsulares q bñ laborãt regendo. milites defendẽdo. populares deo buiendo. xliij. N. Uel de vocat q operãt renna abdicando. xpo buiẽdo ꝛ ꝓstant deo adherẽdo. xxiij. B. Secũdo merces opantiũ stat in visione beatitudinis. xij. P.

Dñica in sexagesima de epla.

Jrtus in infirmitate pficitur. ij. Cor. xij. Querit magr. iiij. sen. dist. iiij. Quare post baptismũ remaneat penalitas hominis: vtputa fames: esuries: sitis: ꝛ hmõi. cũ tñ culpa originalis deleat. Rñdet di. ideo vt sit fidelit certã di mala ꝛ vincendi occasio. q nõ vinceret si nõ pugnaret. Et dicit Aug. in lib. de baptismo puuloꝝ. vt allegat de cõse. di. iiij. Per baptismũ xpi illud agit vt caro peccati euacuet. non sic aũt euacuat vt in carne cõcupiscẽtia innata. s. aie ñ sit ꝫ ne obsit. glo. imo ẽt vt psit de pe. di. iij. ille rex. Ubi maior pugna ibi maior corona. Bñ igit dr q virt in infirmitate pficit. In quib verbis duo notãtur. s. Possessio virtutis quam debemus feruẽter amare cum dr virtus. Afflictio carnis quam debem patienter portare. addẽs in infirmitate pficit. Debem emm ꝑmo virtutes amare. ꝛ vicia spernere. nota. xl. M. Secundo debem aduersa patienter portare ppter hec. xxxi. X.

Sermo de euangelio.

Exiit qui seminare semen suum. Lu. viij. Semen autem est verbum dei. Lu. viij. Semen cecidit iter. Parabola. Lu. viij. de pse. di. ij.

Hec parabola ponit a Luca. viij. capitulo. Et ponit a Matheo. xiij. capitulo. Et ponit a Marco. iiij. capitulo. Et

iō ſm ph̄m .ij. metha. plus calefacit ⁊ fe/
cūdat q̄ alij. ⁊ ꝓpt̄ ſui elongatōez ⁊ ap/
ꝓximatōez eſt cā generatōis eox̄ q̄ fiūt
naturaliꝝ ⁊ corrūpunt̄ in rebus inferiori/
bus. Ideo phī dicūt q̄ regio ſubiecta ar
tico eſt inhabitabilis. ⁊ ſubantartico: p/
pter nimiū frig⁹. qz ſol ſp eſt remotus ab
illis regionib⁹. ⁊ p̄ ꝑs ibi nō eſt habita
tio. cū nihil poſſit ibi generari nec ꝓſerua
ri. Sic ſpūaliter inter oīa dona dei q̄ ho
minē fecundāt in virtutibus excellenti⁹
eſt charitas ſine qua hō viuere ſpūaliter
nō poteſt: ideo dicit̄ radix oīm bonox̄. ō
pe. di. ij. c. qz charitas. Nec em̄ nunq̄ ex/
cidet in futuro. ibi em̄ fides conuertet̄ in
ſcientiaz. ſpes in rez. charitas autē auge
bitur. Ideo bene dicit̄r hūjs maior. In
q̄b⁹ vbis duo notant̄. ſcz Virtut̄ ingreſ
ſus. cū dr. Nunc autē manet. Salut̄ ꝓ/
greſſus: cū addit̄ maior autē hox̄. De
ꝓmo notandum q̄ volens ſaluari dz ha/
bere ꝓ ſtatu preſenti ingreſſum per fidem
que eſt ianua ⁊ fundamētū oīs boni. no/
ta. ij. L. Secūdo volens habere ꝓgreſſū
⁊ cōplemētum ſalutis dz habere charita/
tē. Nec em̄ facit hoiez cūcta trāſitoria ꝓtē
nere. integraliꝝ deo ꝓiūgere. ⁊ cordialiꝝ ſu
perna appetere. Nota. xxxvi. A.

Sermo de euangelio.

Omie vt videaz

Luce. xix. Inter oīa nocua
pulueres terre ſolēt oculū le
dere ⁊ hoīem excecare: ꝓpter qđ natura
ꝓuidit palpebrā q̄ ꝑm ꝓmētatorē ī de ſe/
ſu ⁊ ſenſato eſt poſita in oculis hoīm ad
ꝓſeruatōez a reb⁹ extrinſecis. ſicut vagi/
na gladij. Vñ dic̄ Plini⁹ li. xi. q̄ q̄n aq̄
la venat̄ ceruū puluerē multū collegit. et
ſedēs ſup cornua ceruī eū quē collegit p
alas ad oculū excutit. donec ipm̄ in rupē
p̄cipitat. Sic oculū cognitōis nihil plus
ſolet ledere q̄ pulueres terrene affectōis
Volēs igit̄ dyabol⁹ capere hoiez: prīo ocu
lū cognitōis terrenis affectib⁹ obnubilat
vt lumē vīrtut̄ nō ꝓſideret. ⁊ ſic in rupem
p̄cī cadat. Sap̄. ij. Excecauit eos mali/
cia ſua. ⁊ talis merito dr cecus. qz vt dicit
xlix. di. §. hinc etem̄. Lec⁹ q̄ppe eſt q̄ ſup
ne ꝓtēplatōis lucē ignorat. q̄ p̄ntis vite
tenebris preſſus dū vēturā lucē nequaq̄
diligēdo ꝓſpicit. ⁊ quo greſſus opis diri
gat neſcit. Nic igit̄ niſi p xp̄m illuminet
nunq̄ lumē celi ⁊ beatitudinis videbit.
Que igit̄ xp̄s interrogat q̄d velit: vt ſibi
faciat merito rñdet. Dñe vt videā. In
q̄bus vbis duo notant̄. ſ. Neceſſitas in
uocatōis. cum dicit̄. dñe. Ignobilitas ex
cecatōnis. cū addit̄ vt videā. Nā pcōne
cognitōe cec⁹ neceſſario deū inuocat pro
illuminatōe. qz dñs ingrediēdo aīam per
gr̄az ꝓficiēte eam informat ⁊ illustrat. no
ta. xxvij. B. Secūdo notat̄ ignobilitas
excecatōis. ꝓdidit em̄ hō p pcm̄ triplicez
viſionē cognitōis. Nota. xxix. B.

Dñica ꝑma poſt feſtum paſche.

Ec eſt victoria que

vincit mūdū fides nr̄a. i. Joh.
v. Miles ō armatura q̄ cūcta
tela triūphat merito gl̄iat̄ ⁊ letat̄: ſicī cro
nicā frācox̄ legit̄ ō Karolo magno īpato
re. q̄ gladio ſibi a ō ꝓ āgelū miſſo oīa vi
cit ⁊ ſupauit. Sic miles xp̄i merito gl̄iari
dz de fide q̄ ē armatura potēs oīa tela ne
q̄ſſima diaboli ignea extinguere. Ep̄h. vi.
Nā cū oē qđ nō ē ex fide ſit pcm̄. ex ō. re/
ſcrip. qm̄ oē. ⁊. xxviij. q. i. §. i. Aduerſari⁹
hūani generis p̄ceps mūdi huj⁹ infini
tis telis ⁊ iacul̄ ꝓſuevit nos impugnare
gula: luxuria: ⁊ ſic ō alijs: qđ nec vincere:
nec ſupare poſſim⁹ niſi fide reſiſtam⁹. qz
ſi ſagitta gule q̄s pcutit̄ fides vīcit ſobrie
tate: ſi iaculo luxurie vīcit fides caſtitate.
Si aūt ſuꝑbia vīcit fides hūilitate. ſi a/
uaricia fides vīcit largitate. Jō dic̄ ap̄ls
Heb. xi. Sācti p fidē vicerūt reḡa opati ſūt
iuſticiā. Quare Juſtinian⁹ xp̄ianiſſim⁹
vtutē cogſcēs fidei dic̄. C. ō ſū. tri. ī prin.
Cūctos pp̄los q̄s clemētie nr̄e repit ipe
riū in tali volum⁹ religione. ſ. fidei vſarī
qm̄ hec ē vita ⁊ victoria q̄ vīcit mūdū. In
q̄b⁹ vbis euāgeliſta xp̄i militib⁹ duo ſpe
cialiꝝ oñdit. ſ. Triūphū vicioz̄ nobiliſſi
mū. cū dr: Hec ē victoria q̄ vincit mūduz.
Ben⁹ armoz̄. ſecretiſſimū. cum addit̄ fi
des nr̄a. Prīo em̄ triūphamus q̄ tuor vtu
tib⁹ cardialib⁹. xxxiij. R. L. Scō o dēm⁹
induere armaturā fidei ꝓpter hec. ij. L.

Sermo de euangelio

Mfer digitū tuum

huc. ⁊ vide man⁹ meas: ⁊ af/
fer manū tuā ⁊ mitte ī latus
meū ⁊ noli ee īcredul⁹. Joh. xx. Volens
paruulum informare digito ſuo litteras

libri ad oculū sibi ꝺmōstrat vt certius cognoscat. qz. ij. de aia. Tactus in hoīe est pfectissim⁹ sensus. qꝺ ptz. qz ꝑm hūc sensum cognoscunt ingenioſi. Molles carne em̄ scꝺm phm̄ sunt apti mente ⁊ puri carne iepti. qꝺ em̄ visu ignorat ꝑ tactum certificat. Uolēs igr̄ dñs nr̄ discipl'o incredulo resurrectōez suā quasi inscio puerulo mōstrare: digitis suis lr̄as vulnerū libri dei viui applicauit. ⁊ nō solū tactu: sz etiā visu ⁊ auditu q̄ testimoniū i iure admittit ex de testi. cū cām. ⁊. iij. q. ix. testes in glo. ꝑbauit dicēs ei infer digitū. In q̄bus ꝝbis duo notant. scz. Liber vite int⁹ ⁊ foris script⁹ lr̄is amoris. cū ꝺr. Infer digitū. Dica iusticie signata ꝑ totuz materia timoris. addēs. noli esse incredulus. Primo hūc libr̄ū debem⁹ inspicere ⁊ conatū nostrū infigere. ⁊ in eo studem⁹ litteras ꝓpassionis amoris ⁊ timoris. et hoc q̄n̄ deuote attendim⁹ quō fuit in p̄sepio mirabiliter vagiēs. xxxix. R. Secundo hij digiti cōtinent materiā timoris ratōne nostre ingratitudinis. vi. T.

Dominica secunda de epistola.

Christus passus

est pro nobis vobis relinquēs exēplū vt seq̄mini vestigia ei⁹. i. Pe. ij. Uiatores vbicūq; ꝑ viā ignotā vadūt ductorē scientē dirigere sūme ꝺsiderāt. In principio em̄ vie pu⁹ error maxim⁹ fieret in fine. vt ꝺr. i. celi. Spūales igr̄ platū hūt ductorē qui debet esse pudic⁹. vt moribus ⁊ ꝝbis pudorē ideſignent exhibeat. ꝺi. xliij. c. pudicus. Seculares vero regē q̄ ꝺz etiā esse cōpositⁿ more ⁊ vita. qz vt ꝺr. xi. q. iij. ꝑcipue. Disponit orbis regis ad exēplū. xpi ani vero generaliter om̄s vnū hūt ductorē vite eterne q̄ est xp̄s. quē sequi debem⁹ vt hortamur in ꝝbis thematis. In q̄bus duo notant. scz Successorū necessaria īmolatio: cum ꝺr. Xp̄s passus est pro nobis. Successorū volūtaria mutatio cū additur vt sequamini vestigia eius.

Dico ꝓmo q̄ xp̄s necessario īmolatus est. vt. s. crimia nra expurgaret. ligamina dissolueret. ⁊ hereditatē eternā nobis impetraret. xxiij. T. Debemus ergo secūdo voluntarie seq̄ in his. xxviij. X. xij. U. xx. U. xxiij. P. Q. R.

Sermo de euangelio.

Go sum pastor bo

nus ⁊ cognosco oues meas ⁊ cognoscūt me mee. Joh. x. Lex dictat. ff. locati ⁊ cōducti. q̄ mercedē. qꝺ q̄ mercedē accipit ꝑ custodia alicuius rei. is rei hui⁹ piculū ⁊ custodiaz p̄stat. i. tenet diligētē custodiā adhibere. qꝺ si nō fecerit ⁊ rē ex negligētia pdiderit tenetur satisfacere. Quare ꝺr ex de regul' iur. q̄uis. qꝺ si lup⁹ ouē recipiat ignorātia pastoris eū nō excusat. Sic pastor eccl'ie p̄lat⁹ q̄ mercedē suscipit tpalē bonor ecclesie q̄ etiā ꝺuct⁹ ē ꝑ mercede vite et ne cura sollicitā sup gregē xp̄i fideliuz hr̄e ꝺz. ne lup⁹ rapax. i. diabol⁹ gregez sepet: et ones deuoret. alias dabit aiaz suā ꝑ subdit. Uñ Hiero. ad nepocianū. ⁊ allegat xcv. di. c. esto. Pascite eū q̄ vobis ꝺmiss⁹ ē gregē dñi. ñ vt dñantes i clero: ꝫ forma facti greg̃ ex aīo: vt cū appuerit p̄nceps pastor ꝑcipiat imarcessibilē gl'ie coronā q̄ em̄ hꝺ facit merito dic̄ ego sū pastor bonus: In q̄bus ꝝbis duo notant. s. Uita pastoris diligēs in regēdo. cū ꝺr. Ego sū pastor bon⁹. Uita īferioris obediens i seq̄ndo. cū addit. ⁊ cognoscūt me mee. Prio em̄ vita pastoris i regēdo ꝺz eē tal' xxxv. T. U. Secūdo vita inferioris ꝺz esse talis in obediēdo. xxvi. N. O.

Dñica tertia. Sermo de epistola.

Obsecro vos tan

q̄ aduenas ⁊ pegrinos abstinere vos a carnalib⁹ desideriis que militāt aduersus aīaz. i. Pe. ij. Qui aliū bñ diligit vie si nouit p̄dicit dispēdia ⁊ discrimia. Cuz g̃ī hac vita ⁊ mirabili pegrinatōe nihil pei⁹ ⁊ dānabili⁹ sit hoī ⁊ ipeditiuū p̄mij brītudis q̄ carnal' delectatō q̄ oēz carnis culpā adolet. i. nutrit. ꝺ pe. di. i. pōt fieri. Petr⁹ sincerit diligēs nos p̄dicit ei⁹ malū ⁊ hortat abstiere i ꝝbis themat. In q̄bus ꝝbis duo admonet. scz Ad habēdā mortē meoriā. cū dic̄. Obsecro vos tanq̄ aduenas. Ad domādū carnis lasciuiam. cū addit: abstinere vos a carnalib⁹ desideriis. Prio em̄ sic̄ pegrin⁹ sp cogitat ꝺ termio: sic nos ꝺ morte cogitare debem⁹. xix. E. xxxi. D. Scꝺo lasciuia carnis ē domāda ꝑ tria. nō. xxiij. R. vl'p abstinētiā. xxxiij. L. Sermo de euāgelio

Dicũ et iã nõ videbitis me. Joh. xvi. Post seremtatẽ expectaf tẽpestas. ⁊ ecõuerso. Sic post psperitatẽ huius vite sequif tẽpestas valida morẽ eterne. sicut pz Lu. xvi. in diuite Epulone. q̃ hic induebatur purpura ⁊ byssо. ⁊ q̃tidie epulabaf splẽdide. ⁊ sequitur q̃ mortuꝰ est ⁊ sepultus in inferno. Sic igitur diues dicit. Habeo hic oĩa solatia ⁊ mũdi gaudia. Rñdet sibi xps. Modicũ. s. durabit ⁊ nõ videbiẽ me. s. eternaliter. Unde Claudianꝰ ỏ pedi. iij. q̃d ergo in glo. Maligni tolluntur in altuz. s. statum psperitatis. vt lapsu gẽnioꝛi ruãt. nec timeant q̃ hic tribulanf qm etiã xps dicit modicũ. s. durabit ⁊ videbiẽ me p remuneratiõe eternaliter. Debemꝰ igitur hic libenf aduersa sustinere: ne penã eternã videamus. qꝛ modicũ durabit. ⁊c̃. In q̃bus verb̃ duo notanf. s. Instabilitas psperitatis cũ dicit Modicũ. Durabilitas penalitatis. cũ addit. Et nõ videbitis. Primo em̃ status malox est execrabilis propter instabilitatẽ: infidelitatem: ⁊ anxietatẽ. xij. f. B. xlviij. P. qꝛ facit piculose moꝛi. xiij. L. Secũdo est reprobabilis ppter acerbitatẽ penax. ij B. vi. P. ⁊ durabilitatẽ xvi. A. B. D.

Dñica. iiij. De epla:

Bijcientes omnez

im mũdiciã ⁊ abũdantiã malicie in mansuetudie suscipite insciti verbũ qđ põt saluare aias vr̃as. Jacobi. i. Hõ sollicitꝰ é purgare vestes. manus. ⁊ faciẽ. ne macula scãdalisef. sic sollicite dꝫ purgare coꝛa malis affectiõibus. coꝛpꝰ a malis opibꝰ vt deo placeat qui ei hꝫ suã gr̃am infundere. qꝛ alias nõ infundit. xv. q. i. nec is. Cũ interficit impiꝰ xps infundit. ⁊ vbi abhoĩatio abolef. i. tollit de terra. s. coꝛde terreno sanctificatio cõsecratur. Figuraf Nu. iij. qñ deꝰ dixit filijs israel. In ea die qua interfeci omne primogenitũ egipti. i. vicia. sanctificaui mihi oẽ pmogenitũ israel. s. virtutes ⁊c̃. Unñ. xxxij q. i. Cũ renũciat improbitati. statim assistit virtus. Egressus em̃ malicie virtutis opatur ingressum. Sic abijciendo immũdiciã peccati suscipimus verbũ qđ est xps In quibus verbis duo notanf. scz. Quõ necio purgamur a peccatis: cũ dꝫ Abijcientes. ⁊c̃. Gratia suscipif a purgatis: cũ addit: suscipite insciti verbũ. Primo debemus nos a pctis mũdare. xvij L. ⁊. iij. A Secũdo debemꝰ gr̃am postulare. xv. D.

Sermo de euangelio.

Adoad euz qui mi

sit me. Joh. xvi. Legatus visitata puincia recõciliata pria: pacto negocio redire ad curiã consuevit. Na vt dꝫ de cõse. di. i. Nullꝰ eps. Qui ponit pncipiũ supplere dꝫ vsq̃ ad finem. Magis em̃ deliquit qui interruptã cãm dimittit: q̃ qui nunq̃ ad causam puenit. in auten. de litigiosis. §. Q̃ñe. coll. viij. Sic dei filiꝰ a deo pfe missus inceptũ negociũ nr̃e redemptiõis sine interruptione fidelif cõpleuit. Peracto aũt negocio recõciliatiõis volẽs ad curiã celestis patrie redire: dixit suis discipulis. Vado ad eũ. In q̃bus verb̃ duo notanf. s. Q̃ nõ terminꝰ a quo est relinquẽdꝰ cũ dꝫ Vado. Terminꝰ ad quẽ est appetẽdꝰ. addẽs ad euz q̃ misit me. Dico pmo q̃ mundꝰ q̃ é t̃minꝰ a quo relinq̃ndꝰ est ppf hec. xij. f. B. Secũdo terminꝰ ad quẽ. s. britudo é appetẽdꝰ. xv. L. Dñica. v. de epla.

Uꝰ vana est religio

Jacobi. i. Sicut videmꝰ q̃ hõ depictꝰ nõ est homo. sed qđã repñtatiuũ hois: qꝛ ꝑm regulã topicalẽ ⁊ maximã Aristo. Cui nõ cõuenit diffinitio nec diffinitũ. ß hõ depictus nõ est aĩal rõnale: ergo nec hõ. sicut nec hõ dꝫ religiosꝰ ppter habitũ. ß propter regularẽ obseruãtiam. habitus em̃ nõ facit monachũ: ß pfessio. extra de regulis. ca. porrecruz. ⁊. L. de sacros. eccl'. l. q̃ sub pretextu. Nec pfessio oris facit xpianũ: ß opis executio. Fides em̃ sine opibꝰ mortua est. vt dicit Jacobꝰ Nec cohabitatio cõiugẽ: nisi seruet fidem nec pmissa viduã sine ppositо de ceto in futurũ abstinẽdi. nec coꝛpal' integritas virginẽ: nisi assistat mẽtis integritas Tollerabiliꝰ é nanq̃ mentẽ virginẽ q̃ carnẽ hr̃e. xxxij. q. v. tollerabiliꝰ. Hõ em̃ cuiusq̃ cũq̃ status vite vel regule sit: si sacramenta sui status nõ seruat: hꝰ vana est religio In q̃bꝰ v̈b̃ duo notãf. s. laboris fictio dãnabil'. cũ dꝫ hꝰ vana é. honoris pditio icutabil'. addẽs. religio ⁊c̃. Debemꝰ ei i laboribꝰ nr̃is cauẽ fictõez: ß sic ordiari q̃ opa

nr̄a ſint ſupi⁹ eleuata. nota. ij. y. viij. B
D. Secūdo debe⁹ ſacra religiōis ſuare. Cleric⁹ hec. vi. L. Religioſus hec. xxv. X Laic⁹ hec. xxvi. R. Cōiugat⁹ b. xxv. y. Vidua hec xl. L. Sermo de euāgelio.

Etite ⁊ accipietis

Job. xvi. Nebula aſcēdente futura expectat pluuia. Sic deuota aſcēdēte ad deū oro̅ne ex cordis ꝓfunditate: mox ad nos deſcēdit pluuia diuine gr̄e ⁊ mie. Figurat. iij. Reg. xviij. in Helya. q̄ q̄n dñs ꝓpter achab regē filioꝝ iſrael eo ꝙ ydolū adorauit. Baal clauſit celū ꝙ trib⁹ annis ⁊ ſex mēſib⁹ nō plueret ſup terrā. Aſcēdit Helyas in monte carmeli ⁊ pn⁹ i terra dñm adorabat. ⁊ dominu⁹ dedit pluuiā ſup terrā. Sic q̄n ꝓpt̄ pctā hoīm deus imittit ſterilitatē ⁊ hmōi plagas: debent iuſti aſcēdere ꝑ deuotiōz ad deū: ⁊ ex ꝓfūdo cordis clamare. ⁊ de⁹ placat⁹ ſtatim mittit pluuiā gr̄e ⁊ mie. Dign⁹ em̄ ēmia q̄ ſpūali labore. ſ. pcīb⁹ querit gr̄az. de pe. di. i. quē penitet. Hortatur igit̄ ordinatiōe eccl̄ie illo tpe euangeliſta nos orare ⁊ petē di. Petite. In q̄b⁹ v̄bis duo notant̄. ſ. Hūane nature idigētia. iō petere debem⁹. Diuīe nature clemētia. q̄ accipiem⁹ Dico ꝓmo ꝙ idigem⁹ ex nat̄a. iō debem⁹ tria petere. xv. D. Secūdo q̄ de⁹ ē clemēs iō accipiem⁹ clementiā. viij. B viij. D.

In die aſcenſiōis dñi.

Aſſumpt⁹ eſt in celū

Marci vl. ca. Videm⁹ ꝙ rex vel dux hīta victoria de prelio aduſariorū inimicorū redeūdo ad palaciū curia tota reſōat: familia iubilat: organa ꝛcrepant: ⁊ laude ⁊ gl̄ia ſublimat̄ Dignū nāq̄ eſt ⁊ rōni ꝓſonū ꝙ q̄ onere ſubijcit̄ ꝙt oneris honore coroꝛ. Qui ei ad on⁹ eligit̄ nō ꝺz repelli a mercede. L. de offic. mag̅ offi. l. nēo: Dece ḡd⁹ cereros añ cellat quēſtipēdia meliora ⁊ labor' ꝓlixior fecerit anteire. Vñ i geſtis romanorū legit̄ victores honorifice ꝑ eos introductos ⁊ gl̄io ſe ſublimatos ee. Sic ſpūalit̄ ſaluator nr̄ de tra pegrinatiōis triūphando ꝑ mlt̄os labores ⁊ ꝓlixos tādē ſe hūiliādo ad crucis morte hoſte deuicto ad celi palatiū redies, digne tota celeſtis curia i voce tube ⁊ iubilo ei obuiā venit. iux̄ illō ps. xlvi. Aſcēdit de⁹ in iubilo: ⁊ dñs i voce tube. vñ Aug. Aſcēdēte xp̄o pauet oē celū. mirant̄ aſtra. plaudūt agmīa. tube ſonāt: ⁊ letis ꝓmiſcēt blanda modulamīa chori. Queritur an regni celoꝝ porta ꝑ pctm̄ hoīs clauſa ꝑ xp̄i aſcenſionē nobis fuerit apta. Et videt̄ ꝙ ñ. Blo. ſup Beñ. v. dic̄ ꝙ enoch tpe legis nature aſſumpt⁹ ē i celū. g̃ ꝑ illo tpe celū fuit aptū. Et. ij. Reguz. ij. h̄r̄ ꝙ Helyas tēpe legis ſcripte fuerit in curru igneo ſurſum i celū vect⁹. Ad illā qō nem rñdēdo notandū ꝙ illa qō vnū ꝓſuppōit ꝙ pctm̄ hoīs clauſerit portā regni celeſtis Et hoc ꝓbat̄ Beñ. iij. vbi dr ꝙ ꝓpt̄ peccatū dñs collocauit añ padiſum voluptatis cherubi ⁊ flāmeū gladiū ⁊ v̄ſatilez vt angelus arceret diabolū. ⁊ ignis hominē qō exponit̄ ſic. De⁹ miſteria angeloꝝ poſuit āte ꝑadiſum ignē q̄ noīe gladij nō cuiuſlibet ſ̄ verſatilis. i. vtrobiqz ſecantis q̄ iter clauderet ⁊ ingreſſum. Ergo m̄gr̄ ſentē. di. xxix. c. iiij. dicit ꝙ ꝑ miſteria angelorum ignea cuſtodia ibi conſtituta fuit: ad denotandū ſpūalit̄ ꝙ null⁹ oīno poterat intrare in vitā eternā dūtaxat ꝓpt̄ peccatū ꝓpetratū. Sed ad queſitū rñdenduz dico ꝙ dato ꝙ xp̄s paſſus mortu⁹ ⁊ ſepult⁹ fuiſſet: ⁊ ſanctoꝝ patrū aīas de limbo extraxiſſz: adhuc celi porta ſi nō aſcēdiſſz ⁊ viā nob feciſſet cū ſanct̄ aīab⁹ patrū ñ fuiſſet apta. quā ipe ſolus ꝑ ſuā aſcēſionē nob apuit. Hoc etiā ꝓbat̄ exemplo. Naz ſol⁹ clauiculari⁹. ſ. hūs clauē claudendi ⁊ aperiēdi ſolus claudit ⁊ apit. ſ̄ xp̄s ſolus eſt ⁊ fuit clauiculari⁹ q̄ hūit ptātē. Apoc. iij. Habet clauē. ꝺꝺ. claudit ⁊ nemo apit: apit ⁊ nemo claudit. Jō xp̄s aſcēdēdo i celū nob ianuā apuit. Ad ar. ꝺr ꝙ Enoch ⁊ helias nō in celū necī ꝑadiſū ethereū ſt̄ tranſlati. ſ̄ virtute diuīa ad ꝑadiſum terreſtrē q̄ꝺ celū q̄nqz appellat ꝓpt̄ magnitudinē: altitudinē: ⁊ alias ꝓditiōes. Sed querit̄ an xp̄s ſubito aſcēderit vel ſucceſſiue. Rñdet franciſcus de maronis ꝙ ſucceſſiue. ⁊ hoc ꝓbat ſic. Mod⁹ ſubitaneus nō ꝑt ꝓpi. ſ̄ apli viderūt xp̄i aſcēſiōz vt ꝺr Act̄. i. Videntib⁹ illis elevat⁹ eſt ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Dicūt tamē alij ꝙ aſcendēdo monte mor⁹ ei⁹ aliqualit̄ fuit ſucceſſiu⁹. ſ̄ poſtq̄ ſuſceptus eſt a nube in momēto ⁊ ſubito ꝑ oēs ſeptez orbes fuit aſſumptus virtute diuīa. Cuius rō eſt. q̄ quāto maior ⁊ fortior eſt potētia agent̄ tāto min⁹ requrit de tpe i q̄ agit. Si

q̄s em̄ aliq̄d facit vel facere pōt in vna die q̄ h3 potentiā duplicatā. Hocidē pōt facere in media die. Cū igit̄ de⁹ hēat potentiā infinitā ⁊ de virtute ꝓpria ascenderit: sicut p3 Ysaye. Gradiēs in multitudīe virtutis sue. videt̄ q̄ non successiue ꝫ subito ascenderit septem orbes sup celos. s. lune. martis. mercurij. ⁊c̄. Vñ refert rabbi Moyses. q̄ quodlibet celū habet in latitudine tātū spaciū q̄ tū continue ꝓtransiret hō devia plana in q̄ngēt̄is annis. ⁊ distantia inter celū ⁊ terrā ē sil'r vt dicit q̄ngentor̄ annor̄. Et iō cū duodecim sint celi erūt ꝝ ip̄m a centro terre vsq̄ ad ꝓcauū celi saturni qđ est celū septimū. septez milia annor̄ ⁊ septingētor̄ annor̄. i. tātū spaciū quantū de via plana aliq̄s iret i septē milib⁹ septingētis annis si tātū viueret. ita tñ q̄ q̄libet ann⁹ sit cccl̄xv. dier̄. ⁊ iter cuiuslibet diei q̄rtuor miliariū. ⁊ qđlibet miliare. lxxij. miliū passuū sive cubitorum. Hec rabbi moyses. Utrū aūt ꝫ verū sit. scit de⁹ q̄ oīa hec h3 i pōdere ⁊ i mēsura. Sup ꝫ est opinio cuiusdā astrologi q̄ cōpleđ ĩstis annis a creatōe mūdi. s. septē milib⁹ septingenđ annis: tūc mūd⁹ deficiet. q̄ sic̄ x̄ps cōpleuit cursum suū dū fuit i celo p tātū spaciū transeūdo. sic cōpleđ p̄ dictis annis deficiet mūd⁹. ⁊ ita a creatione mūdi vsq̄ ad diē ascēsionis fuerunt anni q̄nq̄ milia ducēti triginta duo. Nā x̄ps ascendit tpe quo erat trigintatriū annor̄ ꝫm Aug. de mirabilib⁹ sacre scripture. Nūc aūt ꝫm Orosiū a creatiōe mūdi vsq̄ ad vrbē conditā fuerūt anni quattuor milia q̄dringēti. lxxxiij. Ab vrbe ꝯdita vsq̄ ad natiuitatē x̄pi anni septingēti q̄ndeci q̄n regnauit i iudea rex Achab. ⁊ x̄ps vixit trigintatrib⁹ annis. Sic cōputādo ab anno incarnatiōis. Milesimo. cccc. xliij in quo scripsi hunc libr̄ū transierunt anni sex milia sexcenti. xliij.

In verbis p̄missis in themate duo magna p̄comisant. s. Potentia deitatis q̄ assumpt⁹ est. Congruētia moralitat̄. addēs in celū. De ꝑmo q̄ magna p̄comisat̄ potētia dei. q̄ vltra oēz virtutē naturalē x̄pm sic exaltauit subito p duodecī māsiones celi. xxx. ℞. Cōgruit x̄pm sic in celū ascēdere post labores: vt instrueret moraliter volētes post mortem celos ascēdere q̄ hic ꝑmo ascēdant ab inferioribus p affectū in deū. xviij. Ꝟ. Dñica infra octa. ascēsiōis. De ep'la.

Estote prudētes et vigilate in oīonib⁹. i. Pe. iiij. Procurator diligēs qđ vult citius impetrat. q̄ desidiosus ⁊ piger. q̄ vult ex̄ de ꝯsue. ex pte in glo. Vigilantibus ⁊ nō dormiētibus subueniūt iura. Cū igitur ignorantia simul ⁊ negligētia multis prestent ruinā: hortat̄ apl's nos esse prudentes ⁊ vigilare. ⁊c̄. In quib⁹ verbis duo facit. s. Reddit nos ꝓuidos in agendis. cū dicit. Estote prudentes. Facit nos sollicitos in cauēdis: addēs. ⁊ vigilate in oīonib⁹. Primo debem⁹ esse ꝓuidi agēdis. Mathei. x. Estote prudētes sic̄ serpētes. Nā prudētia cauet falsas ꝓsuasiones xxxiij. ℙ. Facit caute ambulare. xxxij. ℒ. Secundo debem⁹ esse sollicīti in cauēdis xxxij. ℒ. Et fit vigilando. iiij. Ꝺ.

Sermo de euāgelio.

Ytam vobis a patre spūs x̄ vitat̄. Jobis. xv. Quibus bona vindemia ꝓmittit̄ maiori cū diligētia mūdāt ⁊ parant vasa ad vinū vasandū. Sic cū spūssctūs fidelib⁹ ꝓmittat̄ q̄ dulcit̄ solet inebriare ⁊ cōsolari deuotos sua gr̄a debēt diligēti⁹ corda ⁊ h̄itacula spūssctī mūdare ad ei⁹ susceptionē. Vñ de pe. di. i. c. porro. §. Hinc etiaz ꝓ eūdē. Si cor nr̄m vndiq̄ a malo ꝙuertitur: mox sue ꝙuersatiōis fructū meret̄. sez spūssanctiquē dñs ꝓmittit di. Mittā ⁊c̄ In q̄b⁹ verbis duo notant̄. s. Abilitas cōueniēs ad spūssancti susceptionē cū dic̄ Mittā vob a p̄re. Utilitas ꝓueniēs per ei⁹ inhabitationē. addēs spūs x̄ vitat̄. Primo debem⁹ nos disponē ad recipiēdū spiritū sctm̄. ⁊ cor purgare a sordib⁹. iij. A. Secūdo debem⁹ ei⁹ vtilitatē ꝯsiderare. Dū em̄ sum⁹ purgati recipim⁹ gr̄az spūs scī. xviij. ℙ. In die penthecostes.

Araclitus spūssanctus quē mittet p̄ in noīe meo ille vos docebit oīa. Joh. xiiij

Queritur vtrū spūssctūs solū a p̄re mittat̄ tpaliter. Et videt̄ q̄ sic ex verb̄ themat̄. In oppositū ⁊ ꝓ veritate est magr̄. i. sen. di. xv. q̄ sic inq̄t. Cū spūssanct⁹ det̄ h3 a p̄re ⁊ filio qđ est ip̄z tpaliter ꝓcedere ab vtroq̄ vel mitti. ⁊ q̄ spūssanct⁹ est vnus de⁹ cū p̄re ⁊ filio dat se: ⁊ datur sive mittit se ⁊ mittit̄. Dat quidē seip̄m inquantum

deꝰ. ꝛ datur inꝯ tñ donñ. Et rñ mgr̃i pñt sic formari. Quis opatio dei ad extra cñis est tribus. sed donatio siue datio spñssancti est quedã opatio ad extra. ergo est cñmunis tribꝰ. Maior ptz p btm Aug. qz opa trinitatis ad extra sunt indiuisa. Ad argumentñ ẏbi themat dico ꝙ missio patris non excludit missionẽ filij. Iz filius dicat. Quẽ pater mittet in noĩe meo: ꝟ significat solum ꝓncipalitatez autoritatis ꝛ origínis. In quibꝰ verbis duo notari pñt ſ. Patris eterni sincera dilectio: cñ dicitur Paraclitꝰ quẽ pater mittet. Spñssancti fructifera receptio: cñ addit Ille vos docebit oĩa. Dico primo ꝙ deꝰ pater taz feruenter hoĩem diligit ꝙ spñsctñ mittit ei q̃ totalit cñcta transitoria ꝓtemnit. Nota xxxvi. A. Dico secñdo ꝙ acceptio spñssancti est fructifera ꝓpter tria. xi. J. R.

De sancta trinitate.

Redite in domino

ꝛ securi eritꝭ. ij. Paral'. xx. Nota introductionẽ ꝫmõis ꝛ ꝓsecutionẽ de sctã trinitate. xj A.

Dominica ꝓma pꝰ trinit'.

Jligamus deũ quo

niã ipe prior dilexit nos. i. Joha. iiij. Cicero pbs dic ꝙ vere cñdñ ẽ bonis nñ reddere vices suis bñfactoribꝰ. Uñ ꝙto alicui pla bóa cñicãtur tanto magꝭ diligẽ debet. ar. ij. q. iiij. ꝙto. de pe. dist. iij. §. ꝙ aũt. ꝛ infra septies. Et plus obsequi tenet' ꝛ plus puniri dz. cuz nñ fuerit obsecutꝰ. ar. C. de ꝺdu. ꝛ ꝓcu. l. cñducto. in fine. li. xi. Cñ igit dilectione q̃ deꝰ dilexit nos multa recepimꝰ. puta bona creatiõis. recreatiõis. recñciliationis. merito vices reddere debemꝰ ꝛ deñ diligere: qm̃ prior dilexit nos. In quibꝰ verbis duo notant'. s. Exercitiñ gratiosum qñ ex ꝓmittur in charitate cñ dr Diligamꝰ deuz Bñficiñ copiosum: qñ colligit ex amoris prioritate: addẽs. qm̃ prior ꝛc. Prio debemꝰ hr̃e exercitiñ gratiosñ ꝛ deñ diligere. xxxvij. Q. P. Secñdo ꝓsiderare debemꝰ eiꝰ bñficiñ fructuosñ. ꝙ prior dilexit nos. xlij. J.

Sermo de euangelio.

Estote misericordes

sicut pat' vester misericors est. Lu. vi. Ome agẽs qñ in actõe sua pñt deficere indiget regula dirigẽte. qz ḡnos in miserãdo possumꝰ deficẽ ꝛ in cñpatiendo. qz nimia mia ducit ad vacuitatẽ siue fatuitatẽ: ꝛ nimis pua ad rigiditatẽ. sed mediocris ꝛ discreta i veritatẽ ꝛ sctitatẽ. debemꝰ igit' inspicere regulã dirigentẽ q̃ est deus qui libent' ignosc̃t ꝛ ꝓpte indulget. vñ Ambro. in li. de paradiso. ꝛ allegat' ꝺ pe. di. i. libent' loquẽs in ꝑsona dei dic̃. Libẽter ignosco. ꝓpte indulgeo. miam magꝭ volo ꝙ sacrificiñ. qz ꝙ sacrificiñ iustꝰ ꝓmẽ datur. ꝙ miam. i. ꝙ opa mie pcñt redimitur. Estote ꝛc̃. In q̃bus ẏbis Lucas duo oñdit. Preceptñ instructiuñ q̃d sit exeq̃ndñ cñ dicit Estote misericordes. Exemplñ directiuñ qñ est intuẽdñ: addẽs Sic̃ pater vester. Primo em̃ debemꝰ eẽ misericordes ꝛ vnꝰ cñpati alteri ꝓpt' tria. xiij. Q. xxiij. R. Secñdo debemꝰ inspicẽ miaz dei qui ex mia cleméter indulget. Nota vij. D

Sed queritur an omnibus petẽtibus misereatur. xxxiiij. P.

De corpore xp̃i.

Capite ꝛ mãduca

te hoc est corpꝰ meñ. Matth. xxvi. Introductionẽ ꝛ ꝓsecutionẽ totius sermonis de corpe xp̃i habes xliiij. S. T. U. X. Y.

Dñica. ij. De epla.

Ui odit fratrẽ suñ

homicida est. i. Joh. iij. ꝫm leges. ff. ad. l. cornelią de sicariis. nñ solñ homicida reputat' qui interficit gladio: ꝟ etiã q̃ parat potionẽ veneni. vt etiã hr̃ extra de homi. Si aliqs. ꝙ homicida est q̃ dat mulieri sterilitatez: vel ꝙ abortiuñ pariat cã libidinis vel odij. Dic̃ Johannes ansel. causa libidinis puta. qa est mulier quã nñ decet eẽ grauidã vt libidini liberiꝰ vacet. Causa odij. qz forte non vult illñ vel illã hr̃e filios vel filias: vt sit ingrata ꝓiugij. vel vt illa succedat ab intestata. Sed quid de illo q̃ dedit mlieri mala medicamenta amoris causa: non vt interficeret ꝛ mortua est. Dico ꝙ punitur similiter ac si occidisset. qz dabat operaz rei illicite. ff. de penis. l. si aliquis. Sic ad ꝓpositñ. Cñ odium sit venonifica potio vñ omnia mala ꝓueniãt: ꝛ frequenter mors spñalis ꝛ corporalis qui hanc potionem alicui parat ꝛ fratẽ suñ odit homicida ẽ: vt

hic dr. In qb⁹ vbis duo apl's oñdit. scz Inuidiã abhorrẽdã ad modũ veneni. cũ dr. Qui odit. Homicidiũ excecrãdũ istar gladij. addẽs homicida ẽ. Prio debem⁹ inuidiã cauere ppt hec. xxi. L. Secũdo debemus homicidiũ abhorrere. propter hec. xxxix. F. Sermo de euãgelio

Omo quidaz fecit

cenã magnã: t vocauit mltos Lu. xiiij. Magni regis t potentis est facere liberale cõuiuiũ principibus t suis suis. Sicut legim⁹ Hester. i. de rege medorum Assuero: q regnãs ab Indía vsq; ad Ethiopiã sup. cxxvij. prouincias. tertio ãno imperij sui iussit pari in vestibulo orti sui qõ regio cultu: t manu cõcitũ erat magnũ quiuiũ pncipibus t seruis bibentes aureis poculis t alijs vasis pciosis. Sic dei fili⁹ rex celi t terre tertio ãno. i. tẽpore gratie a deo ordinato parauit in vtero virginis partim supnaturaliter. partim naturaliter cõuiuiũ magnũ omnib⁹ seruis suis. qõ durabat vsq; ad cenã dñi. in quo poculis aureis. i. fernétis charitatis sanguine suo pciosissimo sũt potati. quo poculo nihil pciosius. de cõse. di. ij. Nihil in sacrificijs maius esse põt q̃ corpus t sanguis xpi: nec vlla oblatõ hac potior est: ñ hec omes pcellit. q pura cõscia dño offerẽda est t pura mẽte sumẽda: atq; ab oib⁹ venerãda. Dicitur igit merito q hõ q̃daz. scz xps fecit cenã magnã tc. In q̃bus vbis duo spãlit notantur. s. Cõuiuij solẽnitas ex nobilitate pparãtis. qz hõ quidam. Cõuiuij liberalitatis ex curialitate inuitantis. qz vocauit multos. Dico nãq; pmo q solẽnitas hui⁹ cõuiuij notat ex eo q q̃dã hõ illud parauit. nõ cõis homo: sz singularis deus hõ. Iste hõ carnẽ in ara crucis assa tã igne charitat dedit iter agẽtib⁹. xliij. F. Secũdo notat liberalitas ipi⁹ inuitantis. qz vocauit mltos nõ oẽs. qz vos mũdi estis ñ nõ oẽs: ñ solũ taliter dispositos xix. Q. xliij. F.

Dñica. iij. de epistola.

Umiliamini sub

potẽti manu dei vt vos exaltet. i. Pe. vl. Saltátes cõsueuerũt se iclinare t icuruare: vt altꝰ saltẽt Sic q̃ sursũ ad dignitates spũales t tpales exaltari petũt. prio se p hũilitatez incuruẽt. Vñ virgo gloriosa in cantico suo de hoc gl'iatur ex humilitate dignificatiua dicens. Respexit humilitatez ancille sue. ecce em ex hoc beatã me dicẽt oẽs generatões. Quare etiã dr. di. xl. c. Multi sacerdotes. Quicũq; desiderauerit pmatũ in terra: inueniet cõfusionẽ in celo. nec festinet quis quõ appeat alijs maior: sz primo quõ omnib⁹ inferior videat: Si igitur cupitis exaltari sursuz ad celũ hic humiliamini. In q̃bus vbis apl's duo ostẽdit. scz Profunditatis pfundã inclinationẽ: cũ dicit. Humiliamini sub potenti. Humilitat iocũdã eleuatõez. addens. vt vos exaltet. Prio debem⁹ nos triplicit humiliare: xiiij. R. L. Secũdo. hũilitas hz p hois exaltatõe tria parare. ij. M.

Sermo de euangelio.

Ic peccatores reci

pit. Luce xv. Medicus debite infirmũ curare incipit quando morbũ peccãtẽ expellit. Nihil em valeret medicina. cũ gladi⁹ existeret in plaga. Cuz igit vt dicit extra de pe. t re. cuz infirmitas. Cuz corporal' infirmitas q̃ pueniat ex aie infirmitate: sicut ex peccato. Sic discipli xpz interrogabant de ceco nato. Rabbi quis peccauit hic aut parentes ei⁹. vt cec⁹ nasceret: putãtes oẽm infirmitatẽ corporalẽ ex pctõ prouenire. Qui em infirmũ recte vult medicare t curare: dz incipere a cura aie: a quo ppendicularíter pendet cura vicij corporis. Et ꝺ instituit eccl'ia vt dicit vbi supra. q medici corpoz ad infirmos vocati ante oĩa debẽt illos ad cõfessionẽ inducere. nec debent pro salute corporis aliqñ perniciosum aie cõsulere. Sic saluator noster medicus aiarũ t corpoz cepit pmo pctã ab infirmis pctoribus expellere: t curatis peccatis corpus sanare. igitur recepit peccatores: vt eoz animas curaret: sicut hic dicitur. In quibus verbis duo notant. scz Saluatoris grata miseratio. qz hic. s. filius dei. Peccatoris magna cõsolatio. quia eum recipit Primo dico q miseri cordia dei est magna. qz occurrit: ãplexat t dotat pctorem venientẽ. xviij. M. Secũdo peccator debet gaudere. q deus est ita misericors: t debet ad eum recurere. xviij. B. C.

Dñica.iiij.De epla.

Estimo q̄ nō sunt

ꝺdigne passiones huiꝰ tpis ad futurā glīaz q̄ reuelabit ī nob. Ro. viij. Consueuit hō ꝑ pte sua accipe qꝺ plꝰ pōderat ī stata. Sic ī statera eq̄tatis dei sunt posita duo. s. aduersitas ⁊ pspitas huiꝰ mūdi. Si ḡ volumꝰ eligere qꝺ plꝰ pōderat dēmꝰ aduersitatē eligere: ⁊ postea hēbimꝰ aliā pspitatem ⁊ etnā q̄ plꝰ pōderat. Si aūt hic eligerimꝰ pspitatē q̄ modica ē ⁊ nulliꝰ pōderis pdemꝰ pspitatē eternā. Quare dic Johānes Crisо. ⁊ allegat de pe. di. iij. qd ḡ Nemo videṡ malignos pspitate gaudere turbet. qr ſm Claudianū ī glo. sup illo ꝟbo. Maligni tollunt in altū: vt lapsu grauiori ruāt. Debemꝰ ḡ aduersitates ⁊ passiōes huiꝰ tpis eligere: vt habeamꝰ etnā glīaz ⁊ pspitatē. qr ñ sn ꝺdigne ⁊c̄. In qbꝰ ꝟbis apls ī statera duo ꝓponit scz P ñtē tribulatōez sustinēdo: di. Extimo. Eternā remūeratōez eligēdo. addēs ad futurā glīaz. Pro debemꝰ pñtē tribulatōez sustiere ꝓpt̄ tria. xxxi. X. Secūdo dēmꝰ appetere btitudinē. xv. L.

Sermo de euāgelio.

Elictis omnibus

secuti sūt illū. Lu. v. Bern. in floribꝰ suis dicit. q̄ sic̄ vmbra abscondit hoīez a lumie sol̄ material̄: ita mūdana ⁊ terrena abscōdūt hoī gr̄am ⁊ dilectōem. Et iō q̄ vult deū diligere necesse est vt diuitias ⁊ terrena odiat. q̄ voluerit amare diuitias ⁊ terrena necesse ē vt deū odiat. hec ille. Cui sententie alludit necator vitioꝝ. Gene. epla. liij. pr̄ūpēs in hec ꝟba ad Lucillū. Nemo aliꝰ dignꝰ ē deo: nisi q̄ opes cōtēnit. Cuiꝰ rō assignat̄. di. xlvij. c. oēs. Qr dilectores diuitiarū fortes sn̄ ī trenis ⁊ debiles ī celestibꝰ. Hoc discipli attēdētes vt deū sūme diligerēt hūs trenus relict̄ secuti sūt eū. In qbꝰ ꝟbis duo notant̄ necessaria volēti saluari vt. s. Relinquat supflua trāsitoria ibi. Relict̄ oibꝰ. Imitet̄ oīmoda penuria. addēs secuti sūt illū. Pro dēmꝰ diuitias supfluas abūcere ꝓpt̄ hec. i. L. M. Tpalia spūa libꝰ postponere. viij. R. xvi. P. xxiij. A. B. Scō dēmꝰ seq̄ xp̄z ī penuria ⁊ paupte. xvi. P.

Dñica.v.ser.ꝺ epla

Hoc vocati estis

vt bñdictōez hereditate possi deatis. i. Pe. iij. Loq̄tur claviger celi ad modū patrisfamilias: discernēs lībos a buis. naturales a spurijs. Illi em̄ vocāt̄ ad officiū ꝺrumelie: isti ad hereditatē glie. Nā vt hī ex̄ de here. c. si q̄s. Eps ñ ꝺz istituere hereticum heredē siue paganū: siue excōicatū. nisi penituerit: sic Xps pōtifex futuroꝝ bonoꝝ ñ vult aliquē excōicatū pctōrem hr̄e heredez regni celestis: nisi ꝓuers fuerit ⁊ pniam egerit ꝺ pctis. Debet̄ igr̄ pctōres deo recōciliari ꝑ pniam: vt hereditatē regni eiꝰ capere possit̄ ad qꝺ vocati estis. In qbꝰ ꝟbis duo oñdit. Gratiosā dei vocatōez. cū dic̄ In ꝺ vocati estis. Amorosā dei dilectionē. addēs: vt bñdictiōez hereditate ⁊c̄. Prio em̄ deꝰ nos vocat ad pniam. xxiij. Q. Per tres nūcios. xvij. A. Secūdo deus penitētibꝰ donat bñdictōez. xviij. añ P. Sz q̄rit̄ an deꝰ etiā penitēti restituat ꝟtutes amissas ꝑ pcm̄. vij. Q.

Sermo de euangelio.

Si abūdauerit iu

stitia vr̄a plusq̄ scribarum ⁊ phariseoꝝ ñ intrabit̄ regnū celoꝝ. Matb. v. ff. ꝺ pignoratitia actione: Querit̄. an qui reprobos soluit creditori nūmos habeat pignoraticiā actōez quasi soluta pecunia. Dicit impator Cōstātinus. neq̄ pignoratitia actōe agere: neq̄ liberari eū posse. qr reproba pecunia non liberat soluētē. hr̄. ff. vbi ꝺ. l. elegāter. §. q̄ reprobos. Sic ad ꝓpositū cuz iustitiā sit moneta dei q̄ bz talē supscriptōez: vt ꝺr. ff. ꝺ iusti. ⁊ iu. §. i. honeste viuere. alterꝝ ñ ledere. ⁊ cuiq̄ ius suū tribuere. Hōeste viuere q̄ tū ad se. Alterꝝ nō ledere q̄ tū ad pr̄imū: ⁊ cuiq̄ ius suū tribuere. s. ꝺo. sibi ipi. ⁊ pr̄io. Quodcūq̄ igr̄ illoꝝ defuerit supscriptio nō ē ꝟa ꝫ ficta: ⁊ moneta dei falsa. Nō em̄ sufficit pr̄imū nō ledere: nisi q̄s etiā q̄ tū ad se hōeste viuat ⁊ ꝺo ius suū tribuat q̄ odit oēz fictōez. Sap̄. i. Diligite iustitiā q̄ iudicat̄ tr̄ā. sētite ꝺ dño ī bōitate ⁊ ī simplicitate cordis q̄rite illū. ⁊ seq̄tur. Sctūs em̄ spūs disciplie effugiet fictū: ⁊ aufert se a cogitatōnibꝰ q̄ sūt sine itellectu. Quia aūt phariseī ī oibꝰ hūs er

rauerũt ꝑtum ad se sine honestate viue/bant. quantum aũt ad ꝓximos ficte ꝺuo tos se ostẽderunt. ne qꝺ deo debebant in simplicitate coꝛdis faciebant. Ideo redar guit eos saluatoꝛ in verbis themat dicẽs Nisi ꝛc. In quib⁹ verbis duo notant. scz Equitas per quã iustitia seruat. cuz dicit Nisi abundauerit iustitia. Falsitas ꝑ quã iustitia depꝛauat: addẽs plus ꝙ scribarũ. Pꝛimo nanq; equitas iustitie ꝑ hec seruatur. xvi. ℣. Ī. Secundo iustitia ꝑ hec depꝛauatur. xxxvi. ℣. xxvi. ℣.

Dñica sexta. De epistola.

Estruat coꝛpus pec

cati: ꝛ vltra nõ seruiam⁹ pctõ

Ad Roñ. vi. Scꝺz leges. L de emẽdatiõe seruoꝝ l. si virgis. Pꝛopter delictũ cã emendatiõis: põt dñs seruum suũ virgis vel frenis castigare ꝛ vinculare ꝛ magister discipulũ. Lꝛrectio tñ ꝺz esse pia. qꝛ vt ꝺꝛ. ff. de patricidis. l. diuus. Lꝛrectio potius consistit in pietate ꝙ attro/citate. i. grauitate. Si eñ q̃s imoderata fustigatio aut vulneratiõe dñs seruũ suũ aut mgr̃ discipulũ occiderat esset reus ho micidij. qꝛ ꝓceptoꝛis nimia seuicia culpe assignat. ff. ad. l. acq̃liam. ꝓceptoꝛis. Sic hõ ꝺz coꝛp⁹ suũ ꝓpter inobedientiã ꝛ ne gligentiã abstinentia castigare ꝛ macera re rõnabiliter. nõ tũ seipm interficiat. q̃a sic esset reus homicidij. Nota. iiij. ℳ. Tali castigatione restringit coꝛp⁹ a lasci/uijs ꝛ a carnalib⁹ desideriis. Eccli. xxxiij. Panis ꝛ disciplina seruo. i. coꝛpi debetur abstinentia ꝛ coꝛrectio. Ad hoc hoꝛtatur apl's. In q̃bus verbis duo ostendit. scz. Uestẽ carnis mortificandã cũ dic̃ Destruatur. Uitã sanctã acceptandã: addens vt vlt̃ ꝛc̃. Debe⁹ igit̃ ꝓmo coꝛp⁹ mortificare xxxviij. S. Secũdo sanctaz vitã acceptare i. Q.

Sermo de euangelio

Iſeꝛcoꝛ sup turbaz

ℳarc. viij. Res naturalis ab extrinseco nõ ipedita statiz ꝓrumpit in opationẽ sibi ꝓpꝛiã ꝛ naturalem. sicut leue statim ascendit sursum g̃ue descendit deoꝛsum calidũ calefacit. frigi/gidũ frigefacit. ꝛ sic de alijs. Cũ igitur ꝑ ꝓpꝛiũ hois sit cõpati ꝛ misereri passionatis ex eo ꝙ est aial mansuetissimũ. iiij. ethico. Est eñ homini naturaliť amicũ. iõ hõ ꝺz cõpati ꝛ misereri alteri homini. qꝛ qui cle/mentiã nõ habet nec induꝛ⁹ est viscera mi sericoꝛdie ꝙuis spũalis sit. i. faciat alia o/pera spũalia: legẽ tñ non ipleuit xp̃i. dist. lxxxvi. q̃ clementiã. Uolens igit̃ legẽ xp̃i iplere cõpatiat̃ miseris hoibus. sicut xp̃s dicit. ℳiſereoꝛ sup turbã. In quib⁹ verbis duo notant̃. s. Effectus visceroſus cõpatiẽtis. cũ dicit miſereoꝛ. Defectus ignominiosus indigent. addẽs. sup turbam.

Dico ꝓmo ꝙ deus ostendit effectum vi sceroſum sue compatientie. in hoc ꝙ tam/diu expectat peccatoꝛẽ. xvi. B. xviij. L. vij U. Secundo homo indigens debet suaz infirmitatem ꝛ ignominiam xp̃o ostẽdere xxij. Ī. K.

Dominica. vij. De epistola.

Finis illoꝝ moꝛs ẽ

Rom. vi. Animalia bruta in/stictu nature abhoꝛrẽt loca pe ricꝺlosa: vbi moꝛs imminet. Nã equus fortis paludẽ inuit⁹ intrat. vbi per odoꝛez sentit ꝓpꝛioꝛis casum: nec mus muscipulã si cruo re ꝓpꝛioꝛis sentit punctã. ℳulto magꝭ hõ rõnalis abhoꝛrere debet lutum peccati. in quo omnes ꝓpꝛioꝛes infixi male finierũt vi tam. Sentẽtia eñ lata ꝓ vnũ p̃iudicat al/teri ꝓpter cõnexionẽ causaꝝ. Sic sentẽ tia lata ꝓ pctõꝛes. Ezech. xviij. Anima q̃ peccauerit moꝛiet̃. ꝺz seq̃ntes terrere ꝑ pter ꝓnexionem peccatoꝝ. qꝛ sicut ꝓpꝛioꝛes peccãdo mortẽ meruerũt eternã. sic ꝛ posteꝛioꝝ eadẽ sentẽtia finis moꝛs est: vt hic di citur. In quib⁹ verbis duo notant̃. scilicz Peccatoꝝ fatua occupatio. cũ ꝺꝛ. Finis illoꝝ. Criminũ pauida ꝓsummatio. addẽs moꝛs est. Pꝛimo fatua occupatio glorian tiũ de transitoꝛijs quoꝝ finis moꝛs est. Et sũt tria genera. xiiij. D. Secũdo pctm̃ merito est detestandum ꝓpter hec. xxxiiij: A. xxxi. Ī. xij. ℴ.

Sermo de euãgelio:

Fructibus eoꝝ cognoscetis eos

ℳatth. vij. Pi/rus aut pom⁹ foliis ꝛ fructib⁹ cogn̄scit̃. sic hõ verbis ꝛ opibus cognoscit̃ an sit bon⁹ xp̃ianus vel hereticꝰ. iiij. etb. Qualis vnusquisq; est talia dicit: talia o/peratur: ꝛ taliter viuit. Sicut enim bonus xp̃ianus consideratur ꝑ sinceritatem ser/monis. sic hereticus per falsitatem oꝛis ꝛ

doctrine ꝛ detractionē occultā ſacramen/
toꝝ ꝛ xp̄i verboꝝ. Quare Iero. hortaꝫ
vt recitaꝫ. xi. q. iij. nolite dicēs. Deprecor
vos qui fideles eſtis vt ita vitaꝫ veſtrā ꝛ
ꝓuerſationē ſeruetꝫ. ne i aliquo vel ip̄i ſcā
dalū patiamini. vel alijs ſcandalū faciaꝫ.
Et ſequitur. Qui indigne audiūt verbuꝫ
dei. ꝛ cum audierint neqꝫ vt fideles diſcē/
dūt neqꝫ ꝑmanēt vt fideles: ꝫ vt miſterio/
rū ꝓcepta licentia ꝛ fidei noſtre ſecretioꝝ/
bus ꝑſcutaꝫ cōuerſi poſtmodū ipugnāt
nos. ꝛ contradictionib⁹ ſuis corda noſtra
diſrūpūt. ꝓalcātes ẋbi dñici margaritaſ
ꝛ ornaméta fidei maculantes. Hmōi em̄
fructus facientes ꝛ impugnātes veritatē
ſunt hereticī. quos a fructibus eoꝝ cogno
ſceꝫ. In quibus verbis duo euangeliſta
oſtendit. ſ. prauitatē ꝑſonꝝ exprobrādā
cum dicit. A fructib⁹ eoꝝ. Penalitatē pec
catoꝝ cogitandā. addēs: cognoſceꝫ. Debe
mus g̃ ꝑſonaꝝ prauitatē hereticoꝝ expro
brare. qꝛ ex trib⁹ malis generaꝫ. xxviij. ℵ
y. xx. ℟. Secūdo debem⁹ hereticoꝝ pena
litatē ꝓſiderare q̄ erit eterna. vi. ℙ.

Dñica octaua. De epl̄a.

Jſm carnez vixeri/

tis moriemini ꝛc̄. Roma. viij.
Scōz leges. ff. de offi. preſidij ſ
illicitas. §. ſicuti. Euent⁹ mortalitatis me
dio imputari nō dz q̄ diligēs fuit. Debet
em̄ medic⁹ eſſe bñ perit⁹ ꝛ ſm artis tradi
tionē habere diligentiā. vt caueat a repu/
gnantib⁹ ſanitati. Alias ſi hoc nō facit ꝛ
nō eſt vigil circa infirmuꝫ: ſi ſeq̄tur mors
dr̄ cauſa mortis ꝛ homicida. ex̄ de homic̄.
tua nos. Medicus ergo animaruꝫ apl̄s
cōſiderans infirmitatē hominis qua pro
nior eſt ad ſequendum delectationes car/
nis: q̄ virtutes q̄ tamen anime maxīe cō
trariet̄ ꝛ eam occidunt ſe excuſando avi
cio negligentie: vt peritus medicus diligē
ter āmonet abſtinere a carnalibus deſide/
rijs q̄ militant aduerſus aiaꝫ. dī. Si ſcōz
carnem vixeritis. In quib⁹ verbis apl̄s
oſtēdit ſp̄aliter duo. ſ. Sitim febrilē carniſ
oī no reprimendam. cū dicit Si ſm carnē
vixeritis. Penam gehennalē mortis om
nino fugiendā. addens. moriemini. Prio
em̄ debemus deſideria carnis reprimere ꝛ
refrenare. qꝛ ipediūt penitētes. iiij. ℣.
Impedit animā ab īgreſſu ad celū. ix. ℣
Interficit aiam ꝛ mergit in infernū. xxx.
℔. Secundo debem⁹ mortē gehēnalez ti
mere. Eſt em̄ triplex mors. Nota. xxxi. D.

Sermo de euangelio.

Uid faciā ꝛc. Luce

xvi. Cōmuniter dr̄ ꝙ plus va
let ars ingenij ꝛ prudētia ani
mi ꝙ potentia ꝛ fortitudo. qꝛ ſm Boe. ij.
de ꝓſo. Prudentia rerum exitus meritur.
Et iō vt dr̄ de pe. di. ij. Sapiēs nunq̄ in/
anis eſt. ꝫ ſemp̄ in ſe habens amicum pru
dentie poteſt dicere iuſticiam induebā. ve
ſtiebam iudicium. Prudentia em̄ ſm Se
necā eſt caput regiminis. ſal⁹ anime. ꝓſer
uatrix virtutum. ſpeculatrix vicioꝝ. origo
virtutum. ꝛ radix oīm bonoꝝ. Sic nō fac̄
fortitudo nec potētia. qꝛ fortis ꝛ potens
multum de ſe ꝓfidēs finē non ꝓſpicit. nec
attendit iuſticiam. ꝫ impetu animi ſui ad
bonū ſiue ad malum ꝓrumpit. Deuotus
igitur xp̄ianus dei villic⁹ ſup̄ animā que
eſt villa trinitatis ꝓſtitut⁹ prudēter reſpi/
cere debet nec rōne iuuētutis ꝓfidere forti
tudini nec potentie: qualiter de villa ſibi
ꝓmiſſa in extremo iudicio cor̄ dño rōnde
at ꝛ rōem reddat. Dicat g̃ ſp̄ intra ſe ẋba
thematis. q̄d faciam. In q̄bus verb̄ duo
notanꝫ. ſ. Quō eſt optandū ꝓbitatis ex/
ercitium: cuꝫ dr̄ Quid faciam. Formidan
dum equitatis iudiciū: addēs. qꝛ dom⁹
me⁹ ꝛc̄. Primo exercitiū ꝓbitatis eſt con
ſcientiā quottidie examinare. x. Z. xix. D
Eſt triplicit̄ defectuoſa. v. ℟. An faciēs ꝫ
ꝓſcientiā peccet mortal̄r ſp̄. viij. S. Secū
do debemus equitatē iudicij formidare.
qꝛ rōem dabimus de his. xiiij. J. De oīi
actu deliberatiuo. viij. H. clerici de illa vi
ta. xxi. Z. M. N. Conugati ō his. xxv.
y.

Dñica. ix. De epl̄a:

Ui ſe exiſtimat ſta/

re. ꝛc̄. i. ad Cor. x. Mūd⁹ iō
a motu dicit⁹ eſt. qꝛ oīa q̄ in eo
ſunt tranſmutationē hñt ꝛ mutabilitateꝫ
Uñ in auten. de alienatiō e aut ꝑmutatio
ne eccl̄aſti. re. coll̄. viij. §. vt nō. Quid erit
ſtabile inter hoīes ꝛ immobile vt nullam
patiant̄ mutationē. cū oīs noſter ſtatus
ſub perpetuo motu conſiſtat. Cū igit̄ ni/
hil immutabile ſit niſi deus. q̄ eſt ꝑm⁹ mo
tor̄ imutabilis. viij. phiſicoꝝ. q̄ ſm Boe.
iij. de conſolatōe. ſtabilis manēs dat cun

cta moneri. nullus ꝙ tũcũcꝫ sanctus fortꝫ prudens: castus: de sua firmitate ⁊ stabilitate cõfidere dꝫ. qꝛ sicut frequenter cecidit ⁊ multi ꝓres sancti ⁊ fortes ceciderũt ita ⁊ nũc iterũ cadere pot. de vita eñ trãsacta ꝑsumit de subsequẽti ꝓuersatõe extra de ꝑsump. c. mandata. Nã si sancti ⁊ viri fortissimi ceciderũt: quis vnq̃ poterit esse securus. Vñ versus. Adam Sansonem dauid regez Salomonẽ: Femia decepit: quis modo tutus erit. Qui ergo se existiat ⁊c. In q̃bus verbis duo notãtur. scz Aliquoꝝ vana ꝑsumptio cũ dicitur. Qui se existimat stare. Monũ cauta ꝓuisio. addens videat ne cadat. Prio nãcꝫ videtur esse magna ꝑsumptio quorundã spũaliũ: quos dyabolus ad spũalem superbiã deiecit ⁊ priuat bonis. Nota iiij. y. vel illoꝝ qui se iustos putantes: alios temerarie iudicãt. xx. L. Secũdo homo dꝫ esse in via cautus ꝙ caute ambulet. xxxij. L.

De eadẽ dñica. De euangelio.

Domus mea dom⁹

orationis vocabitur. Lu. xix. Scõm leges. L. de palatinis vel palacij sacrarum largitionũ. l. i. Domus imperatoris non potest cõuerti ad alios vsus spãliter inhonestos. Sic nec domus summi imperatoris. scz ecclia dꝫ ad alios vsus cõuerti ꝙ ad honestos: vt est orare vel predicare ⁊ psallere. Vñ de reli. domi. ca. ad hec. dicitur ꝙ locus religiosus nõ dꝫ mũdanis vsibus mansipari. Quod eñ semel deo dedicatũ é ad hũanos vsus amplius redire nõ dꝫ. xij. q. ij. Nulli liceat. In signũ huiꝰ xp̃us intrãs templum eos qui hoc ad mũdanos vsus deputauerũt. s. venditõem ⁊ hmõi expulit dicẽs. Domus mea. In q̃bus v̈bis duo notant. scz Quõ xp̃s in ecclia vult habere dominiũ amoris. cũ dicit. domus mea. Recipere seruicũ honoris. addens domꝰ mea domꝰ oꝛõis vocabit

Primo eñ vt xp̃s in ecclia pacifice dominetur sctificat. ix. Q. vel vt domuꝫ aie ingrediatur facit tria. xxvi. L. Secũdo xp̃us vult in ecclia habere seruicium honoris. ⁊ hoc in tribus. xi. A. debet deuote frequentari. x. U. Est apta predicationi. xxviij. T. Orationi. x. D.

Dñica decima De epistola.

Diuisiones gratia

rũ sũt. idẽ aũt spũs. i. Cor. xij. Aresi. i li. de vegetabilib⁹ dicit. ꝙ tra é principiũ materiale plãte: a q̃ sumit ꝓncipiũ sui nutrimẽti. ꝓncipiũ v̈o efficiẽs in gñatõe fructuũ é calor solis. Quare pbi dicũt ꝙ tra é matꝫ herbaꝝ ⁊ plãtaꝝ. ⁊ sol pr̃. Dꝫ q̃rit cũ idẽ sol: ⁊ eadẽ terra sit in aliquo territorio vl̃ orto. quõ flores diuersoꝝ coloꝝ ⁊ diuersarũ virtutũ generant. Dicit ꝙ lꝫ sit idẽ efficiẽs ⁊ eadẽ terra. qꝛ tñ illa terra nõ é simplex: ꝫ ꝓposita ex q̃tuor elemẽtis. vñ hꝫ diuersas q̃litates. hinc é ꝙ q̃libꝫ portio terre ꝑm naturã ⁊ q̃litatẽ ꝓdominantẽ florẽ ⁊ fructũ ꝓducit ꝓprie v̈tutẽ ⁊ coloris. Sic spũalr̃ in ꝓductõe floꝝ ⁊ v̈tutũ aia se hꝫ q̃si materiale ꝓncipiũ: siue mr̃ ⁊ spũs sicut efficiẽs. q̃ ꝑm diuersitatẽ aiarũ dispositõnũ coopat̃ ꝑ calorẽ gr̃e. ⁊ ꝑm merita vnius cuiusqꝫ diuersitatẽ floꝝ virtutũ plus vel minus. Ideo dꝛ de pe. di. iiij. In domo. sup illo v̈bovado parare vobis locũ. Hec est ꝓpatio mãsionis: qꝛ sic parat nos sibi ⁊ se nobis. vt maneat in nobis ⁊ nos in eo. q̃tum q̃sq̃ erit pricipis ci⁹ vel pl⁹ vl̃ min⁹ ꝑ diuersitate meritorũ. Cũ igr̃ merita nr̃a sint diuersa. sic etiã diuisiões gr̃aꝝ. idẽ aũt spũs. In q̃b⁹ v̈bis duo notant. scz Diuersitas gr̃e q̃ aia adornat̃. cũ dicit diuisiões. Equalitas beniuolentie qua gr̃a pñtat̃. addẽs idez aũt spũs. Dico ꝓmo ꝙ domũ gr̃e é seꝓtuplex quo aĩa decoratur contra septez iacturas. xlvi. X. Secũdo beniuolentia spũsancti est equalis. Nam q̃ tum é ad spiritũ sanctũ singulariter omnez animam diligit. x. R.

Sermo de euangelio.

Eus ꝓpitius esto

mihi peccatori. Luce. xviij. Plinius in libro de mirabilibus mundi dicit. ꝙ in india est quedam petra magna: que nulla potentia vel fortitudine potest moueri. ꝫ si paruo digito tangatur statim mouetur. Petra est xp̃s qui nulla superbia ⁊ potentia: ad pietatem moueri potest. qui si modica hũilitatis affectõe tangatur statim ad gratiam ⁊ pietatẽ cõmouet̃. Jaco. iiij. Deus superbis resistit. hũilib⁹ aũt dat gr̃az. Quare

de peni.di.i. Importuna.ꝺr. Deus ipe ẽ qui nullius intra se supari potest viribus publicani vero ꝓcibus motus est.scz deꝰ ꝓpicius. In quibus verbis duo notãtur.scz Innocatio diuine pietatis:cũ dícit.Deꝰ ꝓpicius esto. Allegatio vicij pretuitatis.addés petóri. Dico ꝑmo ꝙ volens diuinã misericordiã impetrare:deũ debet inuocare ⁊ ad eum recurrere.xviij. C.xxiij.L.Secũdo ꝺz se petórem cognoscere.xxxviij.Q.iij.D.

Dominica vndecima. De epistola.

Ratia dei sum.

⁊c̃.i.ad Corin.xv. Autor in li.de causis dicit ꝙ cã ꝑma influit bonitatẽ suã oĩbus vna influxióe:ꝫ res nõ recipiũt illã bonitatẽ oĩs equal'r:sed ꝫm capacitatẽ sue nature.sicut videmꝰ ꝙ sol per eum dẽ radiũ sik ⁊ sek diuersos opat effectꝰ iuxt dispositõem materie. Nam ceram ⁊ pinguedinẽ liquefacit:lutũ humidum exiccat ⁊ indurat.Sic gr̃a diuersos opatur effectus iuxta conditõez recipientis. quosdã em̃ deus respicit ⁊ gr̃a. ꝫ malicia totalit intenti gratiã nõ recipiunt.sed excludũt ⁊ obstinant carentia gr̃e.sicut cor phara onis ⁊ iude.Quidaz vero pulsanti gratie cordis ianuã aperiũt ⁊ gr̃az suscipiũt Nos respicit deus sicut Petrũ. Gratia em̃ primo itellectũ illumiat ad cognitionẽ ⁊ affectũ inflãmat ad amorẽ:quam dilectionẽ sequitur ꝓtritio:vt ꝺr de peni.di.i.c.magna.i glo.Quicqd igit talis operat meritorie fit.qr ex gr̃a q̃ omia ꝓcedit gr̃e em̃ oĩa attribuẽda sũt.de pe.di.i. porro in glo.Dicit igit merito talis in gr̃a existens cũ apl'o.Gratia dei sum. In quibus ꝟbis apl's duo facit. Ponit oĩs pfectóis fundamentũ cum dicit:Gratia dei sum.Ostendit fundamẽti edificiũ.addẽs id qꝺ sum.Dico primo ꝙ gr̃a dei est fundamentũ oĩs pfectónis.xviij.AD. Sed queritꝫ an reqratur in iustificatõe.xxvij.E. Secũdo totũ edificiũ virtutũ ꝓsistit i gr̃a. Nam xp̃s ingrediendo aiam tria facit:vt eam pficiat.xxvij.E.

Sermo de euangelio.

Ene omnia fecit

Marc̃.vij. Ordo iuris expostulat:vt q̃ alteri ꝺat ꝙ vitã etiã sibi de necessarijs ad vitã ꝓvideat:⁊ q̃bus indiget. Nã idem iuris est cõnexo ꝓ.i.q.iij.Si qs obiecerit sicut cui ꝺo ortũ meũ necessario.ꝺo sibi semitã ⁊ ingressum.ff.de seruitute rusticorum pdior.l.fi. Qui hz ortũ hz ꝓmoditatẽ itineris.Cuz igit deꝰ ꝑm mgr̃m.ij.sentẽ.di.i.hoiez ad istuz finẽ creauerit:vt summũ bonũ intelligeret.intelligendo amaret.amãdo possideret.possidendo eternaliter frueret.Jõ necessario illis q̃bus indiget ad istũ finẽ ꝓuidit q̃ sũt tria bona.scz supiora:equalia ⁊ inferiora.Supiora q̃bus indigemꝰ sũt pater:⁊ filiꝰ ⁊ spũssctũs.que nos beatos faciũt scõm magistrũ.i.senten.dist.i. Equalia sunt angeli q̃bus indigemꝰ vt nos adiuuẽt:ammonẽdo custodiẽdo. Inferiora sunt mũdus ⁊ creature quibus indigemꝰ:vt ea bñ vtamur vt ꝑ illa emundemur ⁊ adiuuemur ad illos peruenire q̃ nos beatos faciunt eisq̃ inherere possumus. Ideo merito ꝺicit ꝙ oĩa bñ fecit.

In quibus ꝟbis duo notant.scz Creatoris sapientiam rerũ ordinatõe.cũ ꝺicit Bene oĩa. Cõditoris potentia in eaꝝ gubernatõe.addẽs:fecit. Dico primo ꝙ creator mũdi oĩa bñ ordinauit:sed arguitur de tribus.xxxiij.Q. Secũdo deꝰ omia bñ gubernat.xxxiij.Q. Sed quare nõ gubernat hoiem sine pctó.xij.E. Secũdo q̃re hoiez nõ per se custodiat absq̃ angelo.v.U.

Dñica duodecima. De epistola.

Fficiencia nostra

ex deo est.ij.ad Chorinth.iij. Autor de causis. Quicqd ẽ causa cause est causa causati.Sol est causa fertilitatis:⁊ vbertat terre.⁊ terra fructus.ergo sol.extra ꝺ regulis iuris.li.vi. Quod qs facit per aliũ est ꝓinde ac si faciat qs ꝑ seipm.Cũ ergo deus creauit hominẽ liberũ qua libertate nõ pót bonum facere:nisi adueniẽte gr̃a. Magister.ij: senten.dist.xxiiij.Liberũ arbitriũ potest per se eligere malũ:sed bonũ nõ nisi gr̃a adiuuante.Et ideo cũ nihil boni meritorij operemur sine gr̃a:q̃ a solo deo datur merito ꝺicim̃ ꝙ sufficiẽtia nr̃a ex deo ẽ.

In q̃bus ꝟbis duo notant.s. defectꝰ humane infirmitatis.cum ꝺicit.Sufficientia nr̃a. Profectꝰ diuine bonitatis.ad deus.ex deo est ⁊c̃.__Dico primo ꝙ ma-

gnū defectū habem⁹ infirmitatē ex origia li. xxix. B. Dico secūdo ꝙ noster pfectus est a sol o deo ⁊ gr̄a: sine qua nullus resur gere potest. xxiij. L. M.

De eadē dñica Sermo de euangelio

Beati oculi qui vidēt

q̄ vos videtis. Lu. x. Dicit cō/mentator. ij. de aīa. ad visum tria requirūtur. s. virtus visiua. obiectum ⁊ mediū. Et ꝑm autorē pspectuar̄ li. ij. re q̄ritur debita dispositio organi. s. oculi debita distātia ⁊ ꝓportionabilitas obiecti. visibilis. raritas ⁊ illuminatio medij. Sic ad visionē spūalē qua deū videm⁹ req̄rit ꝓscia pura q̄ est ocul⁹ spūalis. illa debz eē absq̄ oī remorsu. qr alias null⁹ d eū vide re pōt. nisi cūcta terrena vicia ⁊ mortalia deponat. de pe. dist. i. Sūt q̄ arbitrātur. in glo. Obiectū visibile est d e⁹. q̄ est ꝓportionabilis ꝑm vniuscuiusq̄ dispositionem. Mediū illuminabile intellect⁹ possibil. q̄ hz triplici lumie illumīari. scz. naturali. spūali. ⁊ supnaturali. Lumē naturale ē intellectus agēs: q̄ solū hz illumīare fantasmata ⁊ spēs a sensibilib⁹ abstractas: ⁊ intellectui possibili impressas. Illa visione naturali nihil videm⁹ nisi naturalia sensitia vel arguitiue ex sensibilib⁹ deū sub rōne ꝑmi ꝓncipij vel ꝑmi motoris. Sic etiam pbs vidit deū. qr tali modo deū cognouit vt hr̄ viij. phisi. ⁊ xij. metha. De ilia visione loq̄tur Arist. ij. metha. di. Sic se habz ocul⁹ nocticoracis ad radiū solis: sic se hz intellectus noster ad manifestissima nature. s. deū ⁊ alia spūalia. Lumē spūale est fides qua clari⁹ intellect⁹ possibilis illustratur illo lumie nō videmus naturalia. sed credita. qr fides est de reb⁹ nō visis iij. sē. di. xxiij. Et extra d sum. tri. ⁊ fi. ca. c. firmiter. Sic videm⁹ deū trinū ⁊ vnū incarnatū: mortuū ⁊ in celis regnantē. De qua visione dicit apl's. Videm⁹ em̄ nūc p speculū in enigmate. Tertiū ē lumē glorie quo sup oīa naturalia ⁊ credita intellectus illustratur ⁊ eleuatur ad illa q̄ ocul⁹ non vidit. nec auris audiuit: nec i cor hoīs ascendit. De illo lumine dic̄ ps. In lumine tuo videbim⁹ lumen. i. xp̄m. Et. i. Pe. ij. de tenebris vocauit nos in admirabile lumen suum. X̄ps ergo loquēs de illa delectabili visione beatitudinis. quā discipuli eius habuerūt fide ⁊ spe: ⁊ postea lumie gl'e in re habituri erāt dixit. Beati oculi. In quibus verbis duo notanf. s. Stipendium causar̄. cū dixit Bti oculi. Exercitiū clarū addēs. q̄ vident. Primo em̄ ꝓponit qd̄ nos promouet ad brītudinē qd̄ ē in opatione virtutū. Nā quorūdam pbor̄ opinio fuit ꝙ hoiem felicē faceret. nota. i. L. xl. L M. Secūdo subdit p̄miū: qd̄ ꝓsistit in visione dei clara. i. P.

Dñica. xiij. Sermo de epistola.

Ex propter transgressores posita est. Gal. iij.

Varietas morbor̄ petit diuersitatē remedior̄. cū aūt volūtates hoīm varie sint nec velle vniāf vno. iō nouis morbis noua cōuenit antidota p̄parari. In autētica q̄b⁹ modis naturales filij efficiātur legittimi. §. Si quos vo. Col. vi. Vñ Ouid⁹. Pectorib⁹ mores tot sunt quot in orbe figure. Ideoq̄ lex ꝓdit: vt humana coarceaf audatia. ⁊ tuta sit inter ꝓbos innocētia. di. iiij. c. facte sunt. Nā per leges nemo bñ facere cogit. sed male agere ꝓhibef. xxiij. q. v. ad fidem. Merito g̃ dr lex propter transgressores. ⁊c̄. In q̄b⁹ verbis duo notanf. s. Ut leges seruemus cū dr Lex. Mala vitem⁹. addens. propf transgressores. Debem⁹ leges seruare. qr sicut cecus p baculū dirigit. nota. xxviij: E. F. B. Secūdo debem⁹ mala vitare. s. adulteriū. xxv. U. homicidiū. xliij. C. Rapinā. xxi. A.

Sermo de euangelio.

Esu p̄ceptor miserere

re nr̄i. Lu. xvij. Vox inuocanc replicaf vt cauti⁹ audiaf. Sic frequenti⁹ diuina mīaz implorem⁹ ⁊ iuocem⁹ vt deus celerius misereaf. Quotiēs igitur peccamus ⁊ in periculo eterne mortis constituti sumus totiens in dolore cordis deū inuocare debem⁹. ⁊ ei⁹ mīaz implorare. de pe. dist. i. Multiplex misericordia datur his q̄ tpe necessitatis ⁊ periculi vrgentis instantia p̄sidiū penitētie ⁊ reconciliatōnis implorant. nec satisfactio interdicenda est. nec reconciliatio denegāda. qr misericordie dei. nec mēsuras possum⁹ ponere. nec tpa diffinire apud quē nullas patitur venie moras cōuersio. Clamem⁹ igitur oēs in mortis periculo cōstituti Jesu p̄ceptor. In quibus verbis duo notan

tur.s. Peccatoris ic̃itatio ad inuocãdum cũ dicãt Jesu p̃ceptor. Saluatoris cõmẽdatio ad miserandũ. addẽs miserere nr̃i. Debet primo pct̃or deũ semp̃ inuocare p̃ salute. vij. A. Secũdo dz cõmẽdare deuz qz nulli denegat suã miam. xij. D. Sed q̃ ritur an oĩb⁹ misereat̃. xxxiiij. P.

Dñica. xiiij. Sermo de epl'a.

Spiritu ambulate.

tc̃. Bal'. v. Si essent due semite vna leta secura t tẽdens ad locũ p̃solatioĩs. altera tediosa. lutosa t litigiosa: tẽdẽs ad locũ turbatiõis t incarceratiõis. null⁹ sane ment̃ p̃ pomo vel piro daret se periculose semitę: ꝑ poti⁹ iret aliam Sic̃ hac vita sunt due semite Una spũs tendẽs ad bt̃itudinẽ solatiosa t secura est s. semita virtutũ q̃ sp̃ in infinitũ crescãt̃ solacijs. nec obicẽ hz. De q̃ dz de pe. di. i. nõ pot̃. in glo. Justoꝝ semita q̃si lux splẽdes crescãt̃ in perpetuũ die. Alia aũt semita est carnis multũ tediosa lutosa t pericul' plena tendẽs ad mortẽ. s. semita iniq̃tatuz. q̃ hz obicẽ. s. supiorẽ partẽ rõis. q̃ sp̃ resistit t murmurat̃ p̃ peccantẽ. Etiã hz opicẽ offensam creatoris: q̃ duo ip̃ediunt ne trãseat in infinitũ. Potest em̃ q̃s transire in infinitũ in malo. cũ hic q̃s possit esse summe mal⁹. de pe. di. ij. §. ecõtrario. Sz nõ sũme bon⁹ cũ charitas crescat in infinitũ. Debem⁹ em̃ eligere semitã spũs: t nõ semitã carnis. Ad qõ hortat̃ apl's. In quibus verbis duo p̃ponũtur nob. s. Quõ semita aĩe est ambulanda. cũ dz. Spũ ãbulate. Desideria corp̃is cassanda. addens. t desideria carnis. Primo nãq̃z debem⁹ ambulare semitã virtutũ. xlvi. B. vl' semita aĩe est vt vadam⁹ p̃ ꝓsideratiõnẽ super hec. xlvij. P. Secũdo debem⁹ carnis desideria cassare. qõ fit q̃n corp⁹ occidim⁹. nota. xxxvij. S. T.

Sermo de euangelio

Non potestis deo

seruire. tc̃. Mat. vi. Scõz leges. C. Qui militare possunt vel non. l. iiij. Nemo potest duas milit̃ias habere. Sic̃ spũalit̃ q̃ vult eẽ miles xp̃i non p̃ot eẽ miles mundi vel diaboli. cũ ille militie repugnãt. vñ. xxiij. q. vlt̃. dz Qui sunt milites xp̃i nõ debẽt studere seculari militie. ß oĩb⁹ vacare. Vñ accidit casus. Cũ quondã Nicol⁹ papa p̃cepisset q̃busdã epĩs vt romã venirẽt. Karol⁹ imperator rescripsit ei q̃ ire nõ poterãt qz p̃ maritimos piratas die noctuq̃z cum alijs fidelib⁹ militarent. qõ papa dicẽ esse reprehensibile cũ hoc tm̃ militib⁹ secularib⁹ cõueniat. t ad hoc p̃bandũ adducit autoritatẽ apl'i. ij. T him. ij. dicẽtis. Nemo militans deo implicat̃ se negocijs secularib⁹ Sic cũ dñs mũdi sit diabol⁹ q̃ militiã omnimodã habeat cõtrariã xp̃i militie q̃ diabolo vult seruire t militare nõ p̃ot xp̃o seruire: t ecõuerso. Et hoc ostẽdũt verba the mat̃. s. nõ potestis. In quibus duo notãtur: s. Dei seruitut̃ acceptatio. cũ dz Non potestis Diaboli seruitutis refutatio. addẽs t mãmone. Primo debemus deo seruire ꝓpter tria. xlviij. AD. xxv. L. AD. n Secundo debem⁹ cauere seruiciũ diaboli. q̃ vt seruitores suos eternalit̃ damnet hec facit eis. xlvij. O.

Dñica. xv. de epistola.

Alter alterius onera

portate. tc̃. Bal'. vi. Boues cõiũguntur vt biga vel aratrum facilius trahant. sicvt habetur extra de p̃sump. c. vlti. Mandata celestia efficatius gerimus: si nostra cum fratrib⁹ onera portamus vel patiamur. vt igitur legẽ t mãdata xp̃i facilius impleamur hortamur p̃ apostolum Alter alterius. In quib⁹ verbis apostol⁹ duo docet. s. Portare legem doloris: cũ dicit. Alter alteri⁹. tc̃. Seruare legẽ amoris. addẽs. Et sic adimplebit̃. Primo alter alteri⁹ debet portare onera. qõ fit p̃ mutuam cõpassionẽ. xv. O. Secundo lex amoris t cõcordie est hñda: vt legẽ xp̃i adimpleamus. ij. T. Etiam cũ inimicis. ij. T.

Sermo de euãgelio.

Bolescẽs tibi dico

surge. Luce. vij. Virga tenera faciliter flectitur. t ad quãcunq̃z partem inclinatur. ß cuz induratur veterata flecti non potest quin fracturam patiatur. Sic cum omis eras ab adolescẽtia in malũ p̃na sit. xij. q. i. c. i. Adolescẽs qui a iuuẽture a malo retrahit̃ t ad bonũ inclinat̃ facilit̃ sine lesiõe t fractura laboris ad assuefactõnẽ v̊tutũ abilitat̃. ß post q̃z i leuitatib⁹ t malicijs iueterat⁹ idurat̃

ad aliud nō ducāt nisi frāgat. Est em̄ con
suetudo altera natura.ij.phisi.g sicut cō
suenim⁹:ita dignamur facere dicere tope
rari.ij.metha. Quare cō mētator.iij.phi.
adducit qd dā exēplū qp q̄dam homines
ita erāt assueti comedere venenū qp erat
eis cib⁹. Et de quadā puella copulanda
alexandro dr qp veneno erat nutrita: vt
postq̄ ei ꝓiungerēt venenositate eū interi
meret t venenū ei nihil nocuit:qr ꝓsueta
ab infantia. Sic difficile ē ꝓsueta relinq̄
re. Uñ xp̄us. Qui ñ assuescit vtutes du
iuenescit. Postq̄ senescit a vicijs cedere
nescit. Utigit adolescēs iuuenis surgat a
vicijs t xp̄utib⁹ deo ꝓuiat. hortat p euā
gelistā in themate. In q̄b⁹ xp̄is duo
notant.scz Quō stat⁹ iuuenilis est ꝓn⁹
ad corpis corruptōez.cū dr. Adolescēs.
Amor parētelis dz esse ad filiorū correp
tōem. addēs:ubi dico surge. Prīo di
co qp stat⁹ adolescētiū ꝓnus ē ad malum
qd oñdit in filio ꝓdigo in trib⁹ in q̄bus
male fecit.xviij.L. Secūdo amor parē
tū est necessari⁹ ad filior̄ informatiōez q̄
ad tria.xxx.P.quo ad honorādū eos in
duob⁹.xxvi.L. q̄ ad nutritiōez.xviij.P.

Dñica.xvi.de epistola.

Flecto genua mea

ad patrē tc̄. Epb.iij. Solsequ
um versus illam partē se incli
nat qua solis influentiā magis suscipit.
Sic cor hoīs p affectū ad deū patrē incli
nare se dz in orōe.quo maiorē impetra
mus pietatē. Uñ Ciprian⁹ de cōse.di.i.
Cū ītam⁹ ad orōez fratres carissimi in
uigilare: tincūbere ad p̄ces toto corde de
bem⁹.cogitatio carnalis t secularis abs
cedat.nec quicq̄ tūc anim⁹ cp illud solū co
gitet qd p̄cat. Ideo sacerdos ante orōez
in p̄fatōe parat hoim mentes dicēdo sur
sum corda.vt dū ñndet plebs. habemus
ad dñm.admoneat nihil aliud cū dñz se
cogitare debere. Et laudat igit̄ ꝓtra aduer
sariū pec⁹.t soli deo pareat:nec in se ho
stē dei tpe orōis venire patiat. Hec ille.
Sic etiā ap̄s p pp̄lo orauit.dās exēplū
q̄liter t nos p inuicē orare debem⁹.dicēs
Flecto genua tc̄. In q̄bus xp̄is duo
notant.s. Q pis regulatio vt fine nō p̄ue
tur.cū dr. Flecto genua mea. Muneris
ipetratio:si digne postulet.addēs.vt det
vob tc̄. Primo op⁹ recte regulat. si in
tentōez ad deū dirigamus.viij.B.ij.y.
Secōo mūere nō frustramur.si hec postu
lem⁹.xv.D. Sz q̄re ñ semp exaudiū.ix.
K.

Sermo de euangelio

Licet sabbato cura

re. Luce. xiiij. Pbus de som
no t vigilia. Sonus reges ē
data animalibus ꝓpter cor̄ salutē. Dic
q: multis vanis occupatōnib⁹ t pctis p
hebdomadā inuoluimur ad salutē datū
est sabbatū.i.domica vt ab illicitis ope
bus quiescamus. Quare etiam p̄cipitur
vt habetur extra de ferijs. Omnes dies
dominicas a vespera in vesperā cuz oī
veneratōe obseruem⁹.t ab omni illicito
ope abstineam⁹.t nihil aliud i eo agen
du ē:nisi deo vacādū.t cū hymnis t psal
mis t cāticis spūalib⁹ deo seruiendū.de
ꝓse.di.iij. Jeiunia. De his em̄ opib⁹ pos
sum⁹ deū in dñica placare. sic igit̄ lz ani
mā sabbato curare. In q̄bus xp̄is duo
notant.s. Justa occupatio bonor̄.cū dici
tur Licet. Recta vitatio malor̄.addens
curare. Debem⁹ igit̄ p̄mo diebus dñicis
opib⁹ occupari.x.L. Secūdo debemus
hec vitare.xxvij.U.

Dñica.xvij.De epistola.

Rogo vos ego

vinct⁹ in dño tc̄. Epb.iij.
Uitis siluestris fit domesti
ca p culturā:t econuerso:sic hō q̄ p negli
gentiā culture xp̄itur in labruscā t pctō
re indiget diligenti cultura vt reducatur
in statu rectū t iustū anteq̄ indurēt cul
pa.qd fieri dz p predicatorē vel p̄latū.de
ꝓse.di.v.c. Nunq̄. Inserant infructuose
arbores vel gēmus:vel surculis.vt pau
lopost tempore laboris tui dulcia poma
decerpas. Doctor igitur ecc̄lie hoc atten
dens vt labruscas in vites domesticas t
arbores virtutū plantet.inserit surculos
virtutū vt inde dulcia poma virtutū col
ligat de pomerio cordis.di. Obsecro.

In q̄bus xp̄is duo nos informat.scz.
Uiā xp̄itatis ābulare:cuz dicit. Obsecro
vos. Pericula mundi vitare.addens.vt
digne ambuletis tc̄. Primo debemus
viā veritatis ambulare t virtutis.xlvij.
B.xlij.K. Secundo debemus pericu
la mundi cauere.xxxij.L.

Sermo de euangelio.

Quid vobis videt

de xpo. Matb. xxij. Videś p vitrū coloratū celū clarum eiusdē coloris diudicat. t habens palatū vel linguā infectā humore febrili: cibū dulcē iudicat esse amarū. Sic infect⁹ malicia: alios nō bene potest iudicare. Debz ergo iudicans alios īmunis esse a pctō. nota. xxx. ℵ. Cum igitur iudices t consules regentes alios: omni iniqtate sunt infecti. sunt adulteri: yseurarij: fornicatores crapulosi: lusores: ābicioši: trāsgressores hmōi non possunt nec audent corrigere: nec iustificare. qz talia mala nō estimant cū nec deum timeāt: nec p̄cepta papalia: nec ipialia teneāt. his nihil videt ds xpo: cū interrogati fuerint. scz Quid vob videt de xpo. In qbus verbis duo notātur. scz Peccatoris iniqtas detestabilis. cū dicitur. Quid vobis videtur. Salvatoris pietas mirabil'. addēs. ds xpo tc. Dico primo pctōr quorūdā magna ē iniqtas. q de oīb⁹ bñficijs a xpo recept sūt ingrati. imo de xpo eis nihil videt t st tria gña. ix. T. U. Secūdo notat mirabilis pietas saluatoris. q sic dissimulat cū pctōrib⁹. xvij. B. ix. U.

Dñica .xviij. de epistola

Ratias ago deo

meo semp. i. Cor. i. Phs dicit. iiij. ethi. q plura bñficia recipim⁹ a deo: ℞ ex toto sibi nec pentibus satisfacere possum⁹. ℞ q̄ tum possibile est ei⁹ bñficia recognoscam⁹ si vlteri⁹ aliqd expectare velimus: qz q̄ p hmōi bñficijs deo gr̄as nō agit penuriā t maledictōez meret. Qui vero gr̄a ei agit misericordiā t bñdictōem cōsequitur. vt habet. xvi. q. i. Reuertimini. in fine. Ideo p bñficijs impēsis ei gr̄as referam⁹ di. Gratias ago deo meo. In quibus verbis apls nos de duobus informat. scz Deo gr̄as agere. cum dicit. Gratias ago. Beneficia dei recolere. addens: deo meo. Dico primo q debemus deo gr̄as agere de multis bñficijs collatis. ix. T. U. Et in iuuentute. xxvij. P. Secūdo debem⁹ ei⁹ bñficia semper recolere. Ad hoc fiendū mittit nobis tres nuncios. xvij. A.

Sermo de euangelio.

Urge et ambula.

Matb. ix. Auicēna dic. iij. cañ. fen. ij. q̄ palisis causat ex trib⁹. f. frigiditate p̄stringēte. humore opilante aut vulnere ledēte. Ex his nāq̄ transitus sanguinis t virtutis naturalis impeditur ne trāseat ad instrumenta sensuum. vnde tūc priuatur sensus et mot⁹ naturalis. Sic cupiditas que est radix oīm malaruz affectionuz affectū pietatis stringit. rationem opilat t aiam intantū vulnerat. q̄ per instrumēta corporis nō valeat exercere opera pietatis. nec deo p devotōnē adherere. Unde Greg. xlvij. di. Bonoz auctori inherere non valem⁹ nisi cupiditatem a nobis que oīm malorum radix est abscindamus. Debemus igitur surgere a cupiditate t ābulare p affectuz pietat̄ sm qd̄ q̄libet hortat̄ in xp̄is thematis In qbus duo notantur. scilicet Despectus cupiditatis. cū dicit. Surge. Affectus pietatis. addens: t ambula.

Debemus primo cupiditatē despicere: xvi. B. Secūdo debem⁹ opera pietat̄ exercere. iij. F. xxvi. ℞.

Dñica decimanona. De epistola.

Eponentes men

dacīū tc. Eph. iiij. Solinus dicit q̄ seps quidam serpēs est cuius lingua ita venenosa est q̄ si tangit hoīem totus non liquescit carne t ossibus ex fortitudine veneni. Sic lingua mendax hoīez inficit t resoluit. qz veritatē vite t fame annichilat t diminuit. Jō Jsidor⁹. vt allegatur. xxij. q. ij. O me genus mendacij sūmope fuge: nec casu nec studio loquaris falsum: nec vt prosis mētiri studeas: qd̄ etiā hortat̄ apl's. In qbus verbis apostolus duo hortatur. s. Mēdacia tū fugere: cū dicit. Deponentes Ueritatē āplecti. addēs. loq̄mini vitatē. Dico primo q̄ mēdaciū est cauēdū. xxxv. D. Secūdo vez est dicēdum. xxi. ℞. xxix. Q. Ueritas cōparat̄ aque bñdicte. xix. B. facat credulitatē. xxxiij. Q.

Sermo de euāgelio.

Ulti sunt vocati.

tc. Mat. xxij. Scōz canones trias req̄runt ad hoc vt aliqs sit ydone⁹ ad ecc'iasticā dignitatez

ſcz etas. morum grauitas ⁊ ſciẽtia. extra de elec. ⁊ electi. po. Cũ in cũctis. Etas vt ſit expert⁹. Nam puer inexpt⁹ non be regit. Eccl'a. x. Ue tibi terra cuius rex puer eſt. Morum grauitas: q̃ compoſitio morũ ⁊ corporis indicat qualitatẽ mẽtis xli. diſt. in fine. Scientia· q̃ viliſſim⁹ cõputãdus eſt q̃ pcellit dignitate niſi etiaz pcellat animoſitate ⁊ ſcia. i q. i. viliſſim⁹ Sic nullus eſt ydoneus ad ſublimitatẽ ⁊ dignitatẽ eterne beatitudinis niſi hec tria habeat ſpũaliter. Oportet primo habere etatẽ ⁊ diuturnitatẽ in virtutib⁹. honeſtatem ⁊ veritatez in moribꝰ. ſcientiaz ⁊ intelligentiam ſeu intelligibilitatez in celeſtibus. Et q̃ multi ad hoc vocantur ⁊ pauci habent. ideo dicit multi ſunt ⁊c̃.

In quibus verbis duo notantur. ſcz. Uocantis benignitas. cuz dicit: multi ſunt vocati. Tardantis malignitas. addens. pauci vero electi. Primo magna eſt dei benignitas. q̃ multos ad gloriaz vocauit nec ceſſat vocare per tres nũcios xvij. A. ⁊ vocat de⁹ ⁊ dyabolus. xlij. L. Secũdo notat̃ punitas tardãtis pctoris: q̃ pẽz vocãtẽ refutat opprobrioſe. xviij. L.

Dñica. xx. de epl'a.

Nolite inebriari vino. Epb̃. v. Medici phibẽt ſũme febricitãtib⁹ vinũ: cuius rõ ẽ. q̃ aſcẽdit ſũme materiã febris. Sic medicus aiarum apoſtolus phibet vinũ q̃ incitat luxuriam ⁊ omne malum. Uñ Hieronimus in epiſtolis ſuis ⁊. xxxv. di. Luxurioſa res eſt vinũ. ⁊ tumultuoſa eſt ebrietas. Ratio eſt: q̃ hodie ſeruit⁹ non eſſet ſi ebrietas nõ fuiſſet. Uñ ỏr eadem diſt. ſexta die. q̃ in principio generis humani ignorabat ebrietas. Sz q̃ñ pmus hõ Noe vineã plantauit: labruſcas trãſplãtando dedit natura: ſed ignorauit potentiã eius. itaq̃ vinũ nec ſuo pepcit autori. Fuit etiam ebrietas origo inceſtus peſſime. ſicut legim⁹ q̃ pẽz Loth ebria uerũt filie ſue in mõte. ad quẽ timẽtes incendiũ ſodomitarũ cõfugerant ⁊ habitabant in ſpelũca ⁊ dormiebãt cũ pr̃e. Itẽ eadẽ di. i. c. vinolẽtũ ỏr. Sponſa xp̃i vinũ fugiat vt venenũ. q̃ vinũ ⁊ ebrietas icẽdiũ eſt. Ideo apl's etiã phibet dicẽs. Nolite. In q̃bus ỏbis ſpãlit̃ duo notant̃. Prohibz vicioũ gule. cũ dic̃. Nolite iebriari vino. Predicit febrẽ luxurie. addẽs. in quo ẽ luxuria. Prio debem⁹ cauere ebrietatẽ ppt̃ hec. xxiij. D. Queritꝰ an ebrietas ſp̃ ſit pcm̃ mortale. xxiij. L. Secundo dem⁹ fugere luxuriã. q̃ diſſipat ſbam corpis ⁊ aiẽ. xviij. y. q̃ ẽ filia diaboli ibidem.

Sermo de euangelio.

Omne deſcende priuſq̃ moriat̃ filiꝰ meꝰ. Jo hannis. iij. Medicꝰ tpe necceſſitatis q̃ñ de morte infirmi timet̃. ſolz plus honorari ⁊ inſtãtiꝰ vocari ad infirmũ. Eccl'. xxxviij. Honora medicũ ppt̃ neceſſitatẽ. Sic q̃ñ hõ ppendit ex aliqua tẽptatõne pcm̃ inualeſcere anteq̃ p cõſenſum ſp̃ũs rõnalis moriatur: vel etiam ne homo corporaliter citius moriat̃. ppter pcm̃ em̃ q̃ñq̃ ḋs citiꝰ morit̃. xxiij. q. iij. c. ea vindicta. dz deũ iuocare vt deſcẽdat p ſuã gr̃am priuſq̃ ſp̃ũs moriat̃. In q̃bus ỏbis duo ꝓponunt̃. ſcz Mirabilis opatio charitat̃: cũ ỏr. Dñe deſcẽde. Laudabilis obuiatio calamitat̃: addẽs. priuſq̃. Dico ꝑmo q̃ charitas dei fecit eũ deſcẽdere vt nos gubernaret: nobiſcũ habitaret ⁊ cõſeruaret. xxxi. poſt. L. Secũdo deꝰ nr̃e calamitati ⁊ miſerie obuiat ⁊ ſua gratia pũenit. xviij. L. M.

Dñica. xxi. de epiſtola.

Induite vos armatura dei ⁊c̃. Epb̃. vi. Caſſi. li. i. epl'a. ix. dicit. Ars belladi ſi nõ ꝑludit̃ cũ fuerit neceſſitatis nõ habetur. Diſcat ergo miles in vico q̃ ꝑficere poſſit in bello. animos ſubito ad arma ñ exigũt: niſi qui ſeipſos ydoneos p̃miſſa exercitatõe diſponũt geſtiũt vituli certamina q̃ implẽt etate robuſta. catuli etiaz nouelli venatiõib⁹ ludũt. Sic niſi hoies p̃ns fuerit leuiter imbuti: ad hoc q̃ñ intẽdũt ydonei nequeũt repiri: primordia cũcta pauida ſũt. aliter nõ tollũtur niſi cũ rebus neceſſarij nouitas abigatur. Ex quibus ỏbis colligit̃ q̃ interalia q̃ neceſſaria ſũt bellatori. ẽ experiẽtia armoz ⁊ aſſuefactio a iuuẽtute: ſic̃ pbat p exẽplũ vituloz ⁊ catuloz. In cuiꝰ figura legit̃. i. Reg. xvij. ỏ Dauid q̃ nõ habuit vſũ armoz quẽ Saul repulit: q̃ armat⁹ illius icedere nẽ potuit. Sic etiã ſpũaliter: niſi armis ỏrutũ vt ſũt oraciones: dolor: fletꝰ: ⁊ la-

crime.xxiij.q.viij. Nō pīla:a iuuētute ex
erceamur in senectute hmōi virtutes ex/
ercere nō valem⁹. Hortat ꝙ apl⁹ ad vir
tutū exercitatōez dicēs. Induite. In q̄
bus x̄bis hortat spāliter duo.scz Vir/
tutis exercitatōem:cū dicit. Induite.

Salutis ꝓgressionē.addēs:vt possitis
Prio em̄ debem⁹ virtutib⁹ armari ꝫ dia
bolū.t fūt q̄rtuor ꝫ oēs īuasiones.xxxiij.
L. Secundo debem⁹ p patiētiā bellare.
xxxiij. B. vel ardua aggredi ꝓpter xp̄m.
xv.L. Sermo de euāgelio.

Ratus dominus

tradidit eū tc̄. Mat.xviij.

Queritur an spūs maligni
vicioꝝ incentores:deducāt aīas morien/
tiū ad purgatoriū t sint eoꝝ tortores. Et
videtur ꝙ sic p magistrū.iiij.sen.di.xlvij
c.vlti.dicentez demones habebūt tortō/
res in pena:quos habēt incentores ī cul
pa. In oppositū demones nō querūt vti
litatē aiaꝝ:ꝫ purgatoriū est ad vtilitatez
aiaꝝ.ergo nō purgāt eas cū sciāt ind ubi
tanter hoc esse ad earū salutē. Rñdet Ri
char.iiij.sen.dist.ij.argu.ij.q.iij.ꝙ pena
purgatorij nō fit ministerio demonū:ꝫ so
lū diuina iustitia. Cui⁹ rōez assignat.qz
nō decz istū q̄ de aliquo triūphauit:iuste
postea puniri ꝓ ipm:ꝫ aie q̄ sūt in purga
torio.iustitie adherēdo vicerūt diabolum.
ergo nō esset cōueniēs ꝙ punirent mini
sterio eoꝝ. Ad magistrū vero rñdet ꝙ il
lud verbū magis est intelligēdū de dāna
tis t ꝓ tpe ante iudiciū ꝓ quo hi tradun
tur tortoribus infernalib⁹. Debet igit q̄/
libet cauere a peccatis.ne dñs irascat su
per eū t tradat eū tortoribus. In q̄b⁹
x̄bis docet euangelista duo.s. Cauere
diuinā vindictā:cū dicat Irat⁹ dñs. Re
colere vindicte penam:addens. tradidit
eum tc̄. Primo debemus dei vindictā
fugere:t ad ei⁹ miam cōfugere.xviij. B.
C. Secundo debemus penam vindicte
recolere.vi. Ad.xv. A.

Dñica.xxij.sermo de epistola.

Confidimus in do

mino iēu xp̄o Phil.i. Viatori
fūme cauēdū ē ne cadat in ꝓ
fūdū ꝑcipiciū. Sic hō fidel⁹ ne cadat ī de/
speratōez.de peni.di.i.serpēs ī glo. Non
ōbem⁹ vesp.are:imo debem⁹ moliiter du
as molas:spei t timoris. Vñ ōr.nō pig
ra supiorē molā:nec inferiorē. Ille supio
rē pignorat q̄ nō timet. Ille inferiorē qui
ita timet ꝙ in desperatōez cadat.qō est pe
riculosissimū pcm̄ i spm̄ sctm̄:qō nec hic
nec in eternū remittit. Quare leo papa
depeni.di.iij.c. Sceleratior oīb⁹ iuda:t
infelicior extitisti.quē ñ penitētia reuoca
uit ad deū:ꝫ desperatio traxit ad laqueū
Hoc malū euadim⁹ qñ cōfidimus in do
mino iesu xp̄o. In quibus x̄bis apl⁹
ostendit:ꝙ cōfidere debem⁹ in dño. Qz
ad saluandum habet plenitudinez pote/
statis.cum dicit Cōfidim⁹. Prōptitudi/
nem pietatis.cū addit in dño iēu. Pri
mo habet plenitudinē ptātis ad saluan/
dum nos in trib⁹.xl. V. Secūdo hz prō
ptitudinē pietatis ꝓpt tria.vij. A.

Sermo de euangelio.

Eddite que sunt

cesaris cesari tc̄. Mat.xxij

Scōz ꝙ hr̄ extra ō ꝯmoda:
c.cū gra. Res quā aliq̄s cōmodatā acce/
pit de leuissima culpa tenet de dolo t la/
ta culpa.qz talē diligētiā qualē in suis re
bus adhibere dz.ff.e.in reb⁹:imo nō suf
ficit talē adhibere qualē in suis reb⁹.si a/
lius diligētius custodire poterit. Et ideo
cōmodatū ōr alicui⁹ rei ad aliquē specia/
lē vsū gratuita facta ꝯcessio. Et notanter
ōr ad aliquē spālem vsuz:qz ad certū vsū
cōmodat. Et iō si tibi cōmodaui equū vt
ad villā duceres:t tu duxisti ad bellū ni/
hil teneberis.ff.e.si vt certo.§.si interdū
Sic spūal̄r:qz de⁹ hoi spm̄ t carnē ad tē
pus vite cōmodauit.ad certū vsuz b̄ fec̄
scz aīam ad vsū x̄tut̄ t sanctitat̄. carnez
ad vsuz fruitut̄ t humilitat̄:vt spiritui q̄/
si cesari obediat t seruiat. Ne ig̃r deo te/
neamur de dānoꝝ rōez reddere de alio vsu
imūdicie vel inobediētie debem⁹ omī di
ligētia cauere t reddere. In q̄b⁹ x̄bis
de duob⁹ instruimur.s. qualit̄ debeatur
Dño tpali honor t obediētia:cū ōr Red
dite q̄ sūt cesaris. Dño eternali amor t re
uerētia.addēs q̄ sūt dei deo. Prio debe
mus spūali dño.s.sacerdoti honorē impē
dere.xxi A.xxvi. X. Secūdo debem⁹ do
cor nr̄m reddere.xlix. D. vel ex corde dili/
gere.xxxvij. P. vl̄ aiaz locatā reddē mū
dā.xvij. J. vel de his deo debemus.

Dñica.xxiij.de epistola

Fratres carissimi

t ōsiderātissimi gaudiū meum tc̄. Phil'.iiij. Quāto ei cas⁹ nosc̄it piculosior: tāto a doctore studiosi⁹ pclamat' ad cauēdū. ꝟ qr cū hoc i mūdo nihil sit dānabili⁹ t piculosi⁹ peccato mortali qr q̄ cadit in ipm morit' spū alit'. t q̄ ad se ab oib⁹ bōis suspēdit'. 1.q. i. sacerdotes. tradit' etiā diabolo. xi.q.iij. Audi Jō apls volēs nos ducere i viam brītudis secure ne p fragilitatē carnis in foueā pcī cadam⁹. hortat' nos firmit' in xto stare dicēs: Frēs tc̄. In qb⁹ verbis hortat' nos ad Digne merēdū pmiū cū dicit. Frēs. Debite attingēdū t minuz addēs. i dño. Debem⁹ prio firmiter stare in fuicio dei. l. B. Secūdo nō ōbem⁹ deuiare a t mio: ꝟ dño huire. l. M.

Sermo de euangelio

Omine filia mea

mō defūcta ē tc̄. Math. ix.

Videm⁹ q̄ hō viuēs naturalr morit'. qñ aīa a corpe sepat'. qr pbus de pomo t morte dicit. Mors nihil aliō ē q̄ recess⁹ aie a corpe. Sz ipossibile ē q̄ hō mortu⁹ naturalr reducat' ad vitā cuz fm pbm i p̄dicamētis i. c. ō puatōe a priuatōe i habitū mutatio ē ipossibil'. Si g debeat fieri mutatio tal' de morte ad vitā oz q̄ fiat supnaturalr p potētiā diuinā. Sic spūalr hō p se pōt mori pctō: ꝟ resurgere neq̄t ad vitā spūalē: nisi p pīām t potētiā dei. de pen̄. dī. i. c. porro. § si ante q̄. sic corp⁹ viuere nō pōt absente aīa ita nō nisi deo p̄nte aīa viuere p̄t. Cū igr de⁹ p infinitā suā potētiā solus possit tā naturalr q̄ spūalr hoiez r̄ducere ad vitā sic hic p̄ceps p vita corpali filie sue saluatorē exorauit. sic nos p spūali vita aie filie xpi exorare dēm⁹ dicētes. Dñe tc̄. In qb⁹ nobis īstruimur de duob⁹. s. quō morimur. Per absentiā dei penalr. cū dicit': dñe filia mea. Per pīām ipi⁹ spūalit'. addens. veni tc̄. Dico p̄mo q̄ aīa nr̄a penalit' moritur ex trib⁹. xxxi. D. Secundo aia morit' spūalr sic: xxxviij. S. T.

Dñica. xviij. de epistola.

Riput nos de pta

te tenebraz tc̄. Col'. i. Arbor plātata i turpi t sterili t̄ra. si ad terrā fertilē trāsplātat': si ibi dz fructificare: necesse est vt terra sterilis ab eis radicib⁹ totalit' depōat'. sic q̄ cū pctōrib⁹ i mūdo sūt multū cōuersari p p̄īam trāslati ad aliā vitā. cū prioribus vlteri⁹ nō dēbt cōuersari. Cuius rō habet'. xxviij. q. i. Sepe malor cōsortia bonos corrūpūt q̄to g̃ magis eos q̄ ad vicia p̄ni sūt. In signū hui⁹ phibet eccl'ia hebreis ad fidē trāslatis. cū his q̄ in veteri ritu sūt quersati. ne forte eoz p̄ticipatiōe subtrāhat' vbi ō. Debem⁹ g̃ vltra pctā: t malā societatē cauere. qr de⁹ eripuit nos. In qb⁹ verbis notāt' spālit' duo. s. Cōuersatio dānosa: a q̄ nos xps libauit. cū dr Eripuit nos. Trāslatio gl'iosa. quā nob ordīauit: addēs. t trāstulit. Prio xps nos a morte liberauit. vij. A. B. Scdo de⁹ trāsfert iustū. vij. N.

Sermo de euangelio.

Jdebūt filiū hois

in nubib⁹ tc̄. Matb. xxiiij.

Ratio natural' dictat t dīna iustitia hoc exigit malū puniendū fore. t bonū remunerandū. qđ si nō: polic̄ia vniuersi p̄iret. ergo scdm Senecā in libro de remedijs fortuitoz. Punire malos iustū est. Et Boeci⁹. iij. de pso. Nullū malū impunitū: nec bonū irremūeratuz. Cū igr hāc xtutē q̄ ē iustitia reddēs vnicuiq̄ qđ suū est. siue sit pena afficiendus. siue p̄mio remūerand⁹. null⁹ hō habere possit perfecte. ex eo q̄ hō: nec pcī qualitatē: nec peccātis affectū: neq̄ ppositum mētēq̄ alteri⁹ videre aut cognoscere possit. iō vt mala puniant' t bona remūerēt necesse est vt rōni psonū habere iudicem vniuersalē. s. deū. quē fm Augu. xxiij. q. iij. De⁹. nō fallit nec pcī q̄litas: nec peccātis affect⁹. Cui⁹ aures talia fortis audiūt q̄lia ex trīmis p̄ferūt'. xxij. q. v. hūane. vt dānet malos t saluet bonos iustis appebit vt pi⁹ t mībicors p̄ remūerator oim bonoz. Reprobis aūt fm mgr̄z i. iij. sē. di. xlviij. vt filī⁹ hois nō in forma dei in qua haberēt summā dilectiōez: quam nō meruerūt: ꝟ vt filī⁹ hois appebit ad eorū p̄fusionē t terrorē. qđ dicūt vba themat'.

In quibus verbis duo notantur. scz. Temporis incertitudo. cum dicitur. tūc videbunt filium hominis. Judicis certitudo. addens: in nubibus celi. Dico primo q̄ de illo tēpore q̄n ille iudex venie

rit nō est certitudo. iiij. ℣. Secundo notatur celsitudo iudicis ⁊ hoc cōuocando examinando ⁊ separando. vi. ℟. ⁊. viij. A. B. C. Et tm̄ de tempore.

Expedito primo ag

grediar nunc ad secūdū. videlicet ad sctō⁹ ⁊ festiuitatū p̄n cipaliū themata siue introductoria: iuxta materiarū exigentiā apiplicabiles: ⁊ hoc in speciali. Et vltimo aliqua subtungam themata de cōmunib⁹ sanctorum ⁊ hoc generali. Et primo de natiuitate dñi nostri iesu christi.

Lux orta est Isa. ix. habet in directorio de tempore post aduentum dñi.

De eodem.

Egrediebat foras ⁊ loq̄bat. nō. ix. ☉. P

De sancto Stephano.

Stephanus plenus gratia ⁊ fortitudine ⁊c̄. Actu. vi. Nam scōm naturales: fortitudo est virtus que habet hominez firmare. Nota. xv. N. Stephanus nāq̄ virtute fortitudinis fecit magna. ḋa aggressus est ardua audacter. sustinuit aduersa patienter. perfecit aspera constant̄ de quibus nota: xij. T.

De sancto Johāne euāgelista

Calicē meū bibetis. Matℏ. xx. Expone calicē p aduersitate. nō. xv. ℟. xlix. U

In die circūcisionis dñi.

Postq̄ cōsummati sūt dies octo. Lu. ij. nota in directorio de tempore.

In epyphania dñi.

Aptis thesauris suis obtulerūt ei munera. Matℏ. ij. nota i directorio de tpe.

In purificatōe Marie v̄ginis

Suscepim⁹ de⁹ miaz tuā ⁊c̄. p̄s. xlvij

Sicut eccl̄ia cōfugiētes defendit. vt notatur. xxxix. ℟. sic Maria templū seu tabernaculū xp̄i cōfugientes defendit. Introduc. ⁊ p̄secutōez. iiij. L. vt ergo Maria esset mūdū tēplū p̄ filio dei. tota trinitas eā inscripsit. nota. xxv. E.

In annūciatōe v̄ginis.

Ecce c̄cipies ⁊ paries filiū ⁊c̄. Isa. vij

Introductōnez ⁊ p̄secutōnez. q̄re. xxxij. E. F. De sancto georgio.

Certa sicut bon⁹ miles. ij. Thimo. ij.

Introductōez ⁊ p̄secu. nō. xxxi. A. B. C

In trāslatōe alicui⁹ sancti.

Enoch placuit deo ⁊ trāslat⁹ est Eccl̄i xlviij. nota totū. vij. N. O.

De sctō Anthonio ordinis mīoz.

Dedi te in lucē gētiū. Isa. xlix ℣m philosophū. nota. xxi. S. Deducit Anthonium ḋ alte tonās interp̄tat. q: grām sermonis nō sub modio occultauit: ℟ mūdū illuminauit. Dat⁹ est a deo in lucē gētiū Anthoni⁹ nāq̄ luci cōparat̄ p̄p̄t tria. Primo lux tenebras expellit. sic ℣mo ei⁹ p̄dicatōis diabolū ⁊ viciū. nota. xx. A. Secūdo lux illumiat: sic ipe p̄uersatione honesta iux̄ doctrinā apli. nota. xxvi. N. Tertio lux letificat tribulatos: sic ipe miracul̄ q̄b⁹ q̄ttidie chorusc at. nō. i ei⁹ legē.

De sctō Johāne baptista.

Uiā dñi p̄parauit ⁊c̄. vox eccl̄ie. Nā ab errātib⁹ in mūdo vir bon⁹ ⁊ prudēs ē eligend⁹. nota. xxxij. ℣. applicat̄. De⁹ igit̄ vt nos ab his mortiferis retraheret: homine virū iustū autorē in mūdo misit qui nobis viā dñi p̄paret ⁊ p̄parata oñderet q̄re dicit ⁊c̄. Nā Johānes in vita sua nobis oñdit quō i heremo hui⁹ scl̄i ē ābulā dū post deū. post nosipos ⁊ aī p̄timos. de q̄b⁹ nota. xxxiij. ℟. Uiā primā oñdit nob sua puritate. nā heremū q̄ fuit ab infantia: ne leui salte macl̄are posset famie vitā. Nota i ei⁹ legēda. Secūdā viā etiā ābulādo oñdit. Jō iudei putabāt ipz ee messiā. p̄missuz mittētes ad eum sacerdotes ⁊ leuitas ad interrogādū. Mat. xi. i euāgelio. Tertiā viā oñdit icrepādo herodē de icestu. iformādo milites quō nemini calūniā facerēt: ⁊ iustū stipēdiū acciperēt. de q̄b⁹ Lu. iij. Mar. vi. ⁊ i legēda

In festo Petri ⁊ pauli.

Ecce nos reliq̄mus omnia ⁊ secuti sumus te. Mathei. xix. Nota totum p̄cessum. xij. ℟. B.

De maria Magdalena.

Maria cōuersa est. Johānis. xx. Nota. xxxvij. ℟. ℣. De eodem.

Maria optimā partē elegit. Luce. x. Nota tricesimoseptimo. ☉. P.

De sancto Laurentio.

Igne me examiasti ⁊ nō est iuēta i me iniq̄tas. p̄s. xvi. nota. v. D. E. vl̄. xxix. ℟.

De sancta Clara.

Sicut lux meridiana clara ē. Isa. dec̄ mooctauo. Primo p introductōe nota. q̄ tria mulierez clarificāt: q̄bus beata Clara fuit clara. xxxix. S. Nam triplicez habuit claritatē. scz generis. quia in vtro q̄z genere ⁊ parēte militaris fuit. nota ei⁹

legẽdã. In ꝓncipio ꝟtutis nota eiꝰ vitã etiã desponsatõis. qz nõ terreno: ꝫ regi altissimo copulata ẽ. In cuiꝰ signũ mr regi cũ cetu ꝟginũ ad eiꝰ obitũ venientes: aiaz eiꝰ sctissimã xpo regi obtulerũt ꝛc̃.

De assumptõe btẽ ꝟginis.

Astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato ꝛc̃. p̃s. xliij. nõ. totũ. xxxviij. R

De sctõ Ludouico ordis mioꝝ.

Rex ifrl' mutauit hitus suũ ꝛ ingressꝰ ẽ bellũ. iij. Reg. xxij. Nota. xxij. L. Ludouicus igr̃ fidelissimꝰ vassallꝰ sumi regis volẽs cũ dño vniuersoꝝ i b̃ sc̃lo ꝺ aduersarios hũani generis bellare: mutauit hitũ suũ sumẽs ꝓ galea cappã: ꝓ lorica hitũ siue cuttã. ꝓ balista brachia extẽsa in modũ crucis. cordã ꝓ gladio. crucẽ ꝓ hasta. ꝛ sic pugnãdo ꝺ aduersariũ ingressus ẽ bellũ: vicit nãqz diaboli supbiã ꝓ humilitatẽ. de quo nota. ij. R. Et i legẽda eiꝰ de hũilitate mũdi gl'iaz ꝓ paupertatẽ. xvij. S. Nota quõ paupibꝰ superflua distribuit: ꝛ quõ gl'iaz mũdi sprenit i legẽda. Carnis neqtiã ꝓ castitatẽ. ꝛ abstinẽtiã ꝛ corpis maceratõez. Nota. i. E. F. ꝛ i legẽda quõ corpꝰ flagellauit ꝛc̃.

In natiuitate virginis gl'iose.

Egredietꝫ virga de radice Jesse. Isa. ix. Nota. xi. E. Sicut igitꝫ virga sine macula virtute solis ꝓgreditur: sic virgo gloriosa absqz macula peccati ꝟtute spũssãcti sanctificata de stirpe regia est nata. iõ ꝺr ꝛc̃. Queritꝫ. vtrũ Maria habuit potẽtiã peccãdi pꝰ natiuitatẽ. xxix. U. Maria cõpatꝫ virge ꝓpter tria. qr ẽ flexibilis clemẽtia ꝛ pietate expulsiua bestiaꝝ demoniorꝝ ptãte directiua prudẽtia ꝛ sapiẽtia. De q̃bus nota. xxv. E.

De inuentiõe sancte crucis.

Bñdictũ lignũ ꝓ qõ fit iusticia. Sap. xiij. Totũ quere. xlij. A. B.

De exaltatõe sctẽ crucis.

Hoc signũ cruc̃ erit i celo. ꝛc̃. Uox ecclesie Dux volẽs ire ad bellũ erigit signũ distictũ. s. vexillũ qõ ꝺz subditos suos cõfortare: ꝫ inimicos t'rere ꝛ fugare. Sic filiꝰ dei i iudicio eriget signũ cruc̃ seu vexillũ ꝺ oẽs aduersarios. Sũt nãqz ducis nri tria signa confortatiua erecta ꝛ exaltata ante nos q̃ si diligẽter ꝓspexerimꝰ aduersarios supamꝰ. de q̃bꝰ nota. xxxviij. R.

De angelis.

Angel' suis deꝰ mãdauit de te. p̃s. xc.

Nota totum. iij. P: Q. R.

De sctõ frãcisco patre nostro.

Vidi alterũ angelũ ascendentẽ ab ortu solis ꝛc̃. Apoca. vij. Pro introductõe nota. xxix. L. ꝛ sic cũ instar angeli vir angelicus Franciscꝰ deo in nitida puritate ministrauerit: ꝛ in eius cõtemplatõe fuerit merito alter angelus est noiarꝰ. ꝛ hoc ꝓpter tria. Propt̃ puritatẽ. nã ãgelꝰ ꝺz magnã puritatẽ ꝛ charitatẽ. de quo nota v. Q. Sic frãciscꝰ mentis ꝛ corporis castitatẽ. Ipse nãqz mãdauit in regula fratribꝰ se cauere a cõsortio suspectarum mulierũ. Dum semel ꝑ ydolũ temptatus fuisset ꝓiecit se in foueã glacierũ: ꝛ niuiũ vt ꝛa betur in legenda. Secundo angeli sunt obedientes. sicipse minimo fratri. Nota de eius obedientia. Sciebat'enim obedientiã maxime esse meritoriã. Nota xxi. Q. Tertio angelus est humilis. Nã angeli supbi electi sũt. tm̃ humiles ꝓmãserũt. Sic Franciscus vas sanctitatis ꝓpter humilitatem se viliorem ꝛ peiorem reputabat pessimo latrone. Nota. iiij. D xij. L.

De omnibus sanctis.

Beati sunt serui tui q̃ assistũt coram te oĩ tpe. ij. Paral'. ix. Nota totũ. xij. P. Q

De eodem.

Gaudere cũ gaudẽtibꝰ. Ro. xij. Nota. xxvij. T. U. X. Y. Z. xxviij. A.

De animabus.

Miseremini mei: miseremini mei saltẽ vos amici mei. Job. ix. Scõz pbm refamulari oportet. Nota. ij. A. L: D.

Miserãdo debemꝰ animabꝰ subuenire ꝓpter tria. Nota. ij. B.

De sancto martino.

Oculis ac manibꝰ semp in celũ intẽtꝰ Uox ecclie. Introductõez. Nota. ij. X. Hoc attẽdẽs Martinꝰ ñ solũ extermiata opa referebat'in deũ: verũetiã incessãter mẽtẽ. Ideo ꝺr ꝛc̃. Naz instar huiꝰ sctĩ opa nr̃a dñt talit̃ esse regulata. ij. Y.

De cõceptõe btẽ virginis.

Tota pulcra es amica mea ꝛc̃. Canti. iiij. nota totũ. ix. D. E. F. B. H. Sz q̃rit̃ an ꝟgo ꝓtraxerit pctm̃ originale. Dic q̃d est pctm̃ originale: ꝛ qualiter cõtrahitur. xxix. L. D. E. Et respõdẽdo q̃ nõ. qr ꝓ seruata ab oĩ pctõ. alias non fuisset tota pulchra sine macla: vt dicũt ꝟba themat̃

Et tantũ de sanctis in speciali.

Ultimo incipit cõmune sanctorũ. Et ꝑmo de aplis. Sermo.

Bñdictio dni sup caput iusti. Prouerb. x. Nam instus dꝫ virtutes a vicijs segregare ꝛ hectria facere. Nota. xxxix. M. Exemplum. xxx. L. M.

Alius sermo de vno apl'o.

Uestigia eiꝰ secutꝰ est ꝛc̃. Job. xxiij. Nota itroductõez. ij. M. I. M. Nã hic apl's secutꝰ est xp̃m in tribꝰ: in ꝙbꝰ etiaꝫ xp̃m seq̃ debemus. xxiiij. X.

De duobꝰ vl' pluribꝰ aplis.

Hoc est preceptuꝫ meũ vt diligatis inuicem ꝛc̃. Joh̃a. xv. Introduc. vt habeť. ij. L. rotũ. xv. O. X̃pus nos multiplicit dilexit. xli. J.

De eodem.

Sp̃s dñi ornauit celos. i. apl'os. Job xxvi. Introduc. vt habeť. ix. J. Nã spũs scti ornauit apl'os in tribꝰ. ix. R. vel in septẽ donis ꝓtra septẽ vicia. xxxix. Z.

Alius sermo de eodem.

Ecce nos reliquimus oĩa. Math. xix. Prudens debet vtilia colligere: ꝛ nociua spernere que retrahũt. nota. xl. M. vel. xxiij. A. vel temporalia debemꝰ spernere que etiam retrahunt a felicitate. nota. i. L. M. vel. xxiij. O. Sed cur deus dat reprobis tẽporalia ꝛ iustis nõ. nota. xxxiij. O. Queritur an possessio tẽporaliũ sit a natura. xvi. L.

Sermo de vno martire.

Ad aliquẽ sctõꝫ cõuertere Job. v. Introductõez habes. xv. M. Debemꝰ nosꝫ cõuertere ad istũ sctm̃ ꝛ eũ venerari in tribꝰ [illegible]. De eodem.

Justꝰ cor suũ tradidit ad vigilãdũ diluculo ad dñm̃ q̃ fecit illũ. Eccli. xxxix. Introductõz q̃re. xxxvij. X. Nã cor ipiꝰ quadruplicẽ habuit vigiliam vt dominꝰ placeret. sic ꝛ nos. iiij. O.

Alius sermo de eodem.

Cõuersus est ꝛ abijt. i. Reg. xv. nota ꝑ introductõe. xxxvij. X. Nam hic sctũs cõuersus est ad dñm. xxxvij. A. Certa sicut bonus miles. nota. xlij. L. U.

De eodem.

Dilexit deũ qui fecit illũ. Eccli. xlvij. Nã vt videmꝰ. nota. xxxv. N. Nã vt hic deũ diligeret in tribꝰ ostendit. de quibꝰ nota. xxxvi. A. vel. xxxviij. P.

De eodem.

Justũ deduxit dñs ꝑ vias rectas. Sap̃. x. Dñs em̃ doctor ipiꝰ fuit. vt nos etiã eiꝰ vestigia seqmur. nõ. xxxij. Z. y. Docuit enim nos deꝰ ire per illam viam ꝛc̃. xlij. R. quere ibidem.

De pluribus martiribus.

Uiriliter agite ꝛ ꝙfortetur cor vestruꝫ ps. xxx. Introductõ ez q̃re. xv. S. Nã hi viriliter sunt aggressi. nota. xv. S. T.

De eodem.

Gaudere cũ gaudẽtibꝰ. Ro. xij. Introductõez habes. xxvij. Gaudere debemus cum sanctis: q̃ ꝓ se reliq̃runt tria: xxvij. U.

De eodem.

Beati mortui q̃ in dño moriũť. Apocal'. xiiij. nota totũ. xxxviij. S. T.

De cõfessoribꝰ põtificibus.

Ecce sacerdos magnꝰ q̃ in diebꝰ suis placuit deo. vox eccl'ie. Nota. xxi. E. J.

De eodem.

Non est inuẽtꝰ similis illi. Eccl'i. xliij Nõ em̃ sctũs est quin habeat spãle donũ nota. xi. J. R.

De ꝓfessoribꝰ nõ põtificibus.

Beatꝰ vir q̃ suffert tẽptatõem. Jacobi. i. quere totum. v. L. D.

De eodem.

Uigilate ꝛ orate ne intretis in tẽptatõez Mat. xxvi. Nã habẽs cãm arduaz corã iudice pẽdẽtẽ vigilat. nõ. iiij. O. Debemꝰ nãq; tẽptatõez cauere. nota. xlij. R

De eodem.

Euge serue bone ꝛ fidelis Mat. xxv. Introductõez habeť. xxxix. N. cũ ꝓfessor ille nouerit deũ vt liberalissimũ dñz studuit ei fideliter ꝑuire ꝓpť tria. i. M.

Sermo ꝺ doctoribꝰ siue euãgelistis

Samꝰ q; verax es Math. xxij. Differẽtia est inter scientẽ ꝛ ignarũ. nota. xlij. F. Cum igitur eccl'ia nebula ignorantie obscurata fuerit ꝓpter nimiã distantiaz solis iustitie. ꝛ operũ suoꝝ malignitatez euangelistas ꝛ doctores misit q̃ lumie doctrine ꝛ vitatis eccl'iaz illumiarẽt. ꝛ nebulã ignorãtie fugarẽt. quoꝝ vnus fuit hic q̃re ꝺr ꝛc̃. Hic em̃ doctor breuissima lectione duo docuit Nota. v. R.

De eisdem sermo.

Uiã dei in vitate doces. Mat. xxij. Introductõez ꝛ ꝓsecutõez. nota. xxix. P

Alius sermo.

Qui vos odit me odit Lu. x. Introductõez ꝛ ꝓsecutõez applica. xxviij. P. Q.

Alius sermo de eodē.

Qui fecerit ⁊ docuerit hic magn⁹ vocabit. Mathei.v. nota introductionē.xxv. Q. Docuit nanq; in lectionib⁹ suis legē ratiōis.timoris: ⁊ amoris.xxviij.F.

Sermo de virginib⁹.

Inueni quē diligit anima mea. Canti. iij. Videmus nihil quiescere.nota.xxxvij X. Volens instar huius virginis deum inuenire debet cor ab exterioribus totaliť abstrahere.nota.xxxvij.A.

Alius sermo.

Omniū dñs dilexit eaz. Sap. viij. Sicut ignis semp agit nunq; quiescit. sic amor nunq; est ociosus.amor em causatur ex triplici bono.nota.xliiij.B. Cū igitur virginitas sit maximū honestum. qz scōz apostolum virgo cogitat que dñi sūt. Jō dominus omniū hanc virginem dilexit. Sed nota q̄ propter tria eā dilexit. Propter p̄ceptorum suoz obseruantiā. Consilioz suorum impletionem. Et omnis perturbationis voluntariam acceptationem xxxvij.P.

De eodem.

O q̄ pulchra est casta generatio. Sapiētie.iij. Nam inter omnia donata nature: generatio est precipua. Nota. xvij.N. Q. Nam generatio virginalis pulchra ⁊ laudabilis est ex trib⁹.nota.xvi.B.

De eodem.

Aperi mihi sponsa mea. Canti.v. Introductionē habes.x.L.psecutionē.xi.K

De eodem.

Despondi em vos vni viro virginē casta exhibere xp̄o.ij. Cor.xi. Quilibet poti⁹ vult habere virginem pulchrā ⁊ nobilem in sponsam q̄ his contrariam. sic etiā xp̄s. Spōsa igitur xp̄i virgo debet se xp̄o exhibere in tribus: ne fidem perimat quā sponso suo p̄misit.applica.xxv.M.

Sermo de viduis.

Hec vidua erat. Lu.vij. Nota introductionē ⁊ psecutionē.xxx.J.K.L.

In dedicatione ecclesie.

Hic habitabo qm̄ elegi eam.p̄s.cxxxi. Introductionem ⁊ prosecutionem. Nota xxvij.B.L.

De eodem sermo.

Sanctificauit tabernaculū suum altissimus.p̄s.xlv. Introductionem ⁊ prosecutionem. Nota.xi.P.Q.

De eodem.

Domus mea dom⁹ orōnis vocabit. Luce.xix. Introductionem quere domini ca nona penthecostes.vel.x.D.prosecutōnem.xi.Q.

De eodem.

Petite ⁊ accipietis. Jobis.xvi. Nota totum.xxi.B.D. Et nō de sanctis in cōmuni.

Explicit quadragesimale eximij sacre theologie doctoris Johannis gritsch ordinis minoz.qō nō solū sermones quadragesimales: verūetiā tpis ⁊ sanctoz p circulum totius anni indicat. Impressum Lugō. partiū francie amenissima vrbe p Johānē trechsel alemanū.die vero.xxiij. Octobris feliciter est consummatū.

Laus deo.

